INDIGÓ Csoport

[W 139 holland csoport
Indigó -"-

Gyetvai Ágnes

A különbség
Akciók a kiállítótermekben

Magyar Nemzet, 1986. dec. 5. 4.

kodás talajáról sarjadtak. Tehát a képzőművésze
olyan új aspektusokat megnyitó rétegeiből, ame
lyek az élet, a világ, a lélek összefüggéseinek egy
egy eredetinek tetsző szeletét emelték ki, vagy in
kább fedezték föl egy tudatosan programozott in
tellektuális tevékenység és a képzelet kitágított
asszociációs mezőinek az együttes működtetésével
Az ötlet, az idea képpé válik, vizuális minőséggé lé
nyegül át *Császári Gábor, Erdély Miklós, Baranya
András, Attalai Gábor, Hajas Tibor, Halász Károly
Türk Péter, Károlyi Zsigmond, Ficzek Ferenc, Szabado
Árpád* a fotót gyakran temperával és színes ceruzá
val is megmunkáló, szellemes, elgondolkodtat
vagy éppen katartikus művein, amelyeken meg
bonthatatlan egységben szikrázik fel a szemet és
szellemet egyaránt kielégítő élmény.

Olyan ez, mintha az élet burkának, vagy az „au
tonóm képzőművészet" közhelyszerű fordulatai
nak a megjelenítése helyett a lét eleven közepéig,
tüzesen izzó magmáig hatolt volna le ez a lényeglá
tó művészet, és nem csoda, ha roppant erősen tu
szólni.

Szándéktalan létezők

Torzsalkodás lesz. Egészen biztos. Persze, olyan művészekhez illően, akik közös kiállításra készülnek. Ki hogyan emlékszik, mi is volt az a bizonyos *Indigó csoport?* A legutolsó mutációja az *Erdély Miklós* vezette kreativitási „szakkörnek", ez tény, mint a sűrített név megfejtése is: *interdiszciplináris gondolkodók köre.*

A tagok egy része híres, úgy mint *Roskó, Böröcz, Sugár, Háy Ági, Szirtes,* de még *Kelemen* is, aki újabban Károly helyett a Kettenbrücke utónevet viseli – „und viele andere", és sokan mások, ahogy az NDK filmek végén írták. A lappangók sem jártak rosszul, ha annak idején odafigyeltek. Aki annyit belátott, hogy *„a kreativitáshoz elég, ha felismerjük a kliséket, a sztereotípiákat"*, már életre szóló útmutatást kapott.

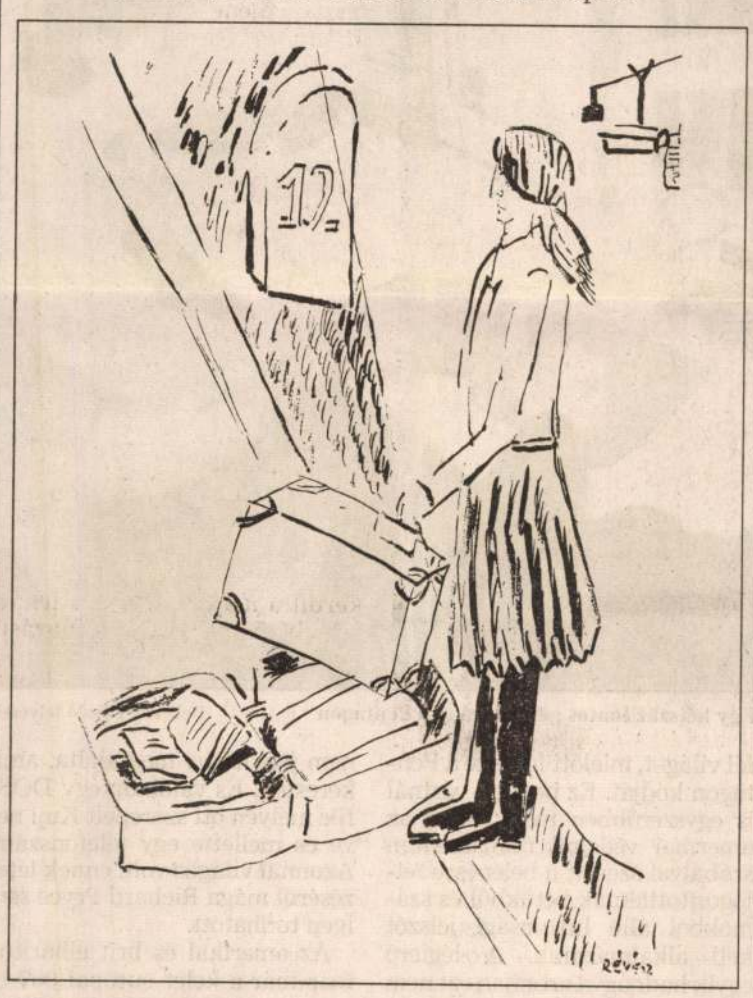

A *Révész* nyilván tudja mindezt. Valahogy sugallja a lénye, hogy őt is igazából arra lehet megtanítani, amit már tud. Már ami a lényeget illeti. És nem a részletkérdéseket, hogy tudniillik hányat és hova kell klikkelni a számítógépes egérrel vagy mikor válik térillúziót keltővé a papíron húzott vonal.

Világos, hogy művészetelméleti kérdésekről nem fogunk beszélni. Mesterkélt lenne, „mache", rossz póz, és különben is, folyton vonulnak a lányok, lehetne például őket rajzolni. Gémeskúttal, bőrönddel. Hadd hümmögjenek a lélekbúvárok. (Itt van, ni! Naná, hogy megrajzolta szorgalmiban otthon, és most behozta „órára".)

„Ösztönös vagyok" – csak ennyit mond erről kifürkészhetetlen mélabúval. De egy kicsit még elkérem a füzetét, amit saját kezűleg vágott ketté, így jobban befér a zsebébe. Lefirkantott vázlat, telefonszámok, szövegtöredékek keverednek a lapokon. Néha egy cím keresése közben talál rá korábbi ötletére, s az előkerült jegyzet beindít egy alkotó folyamatot.

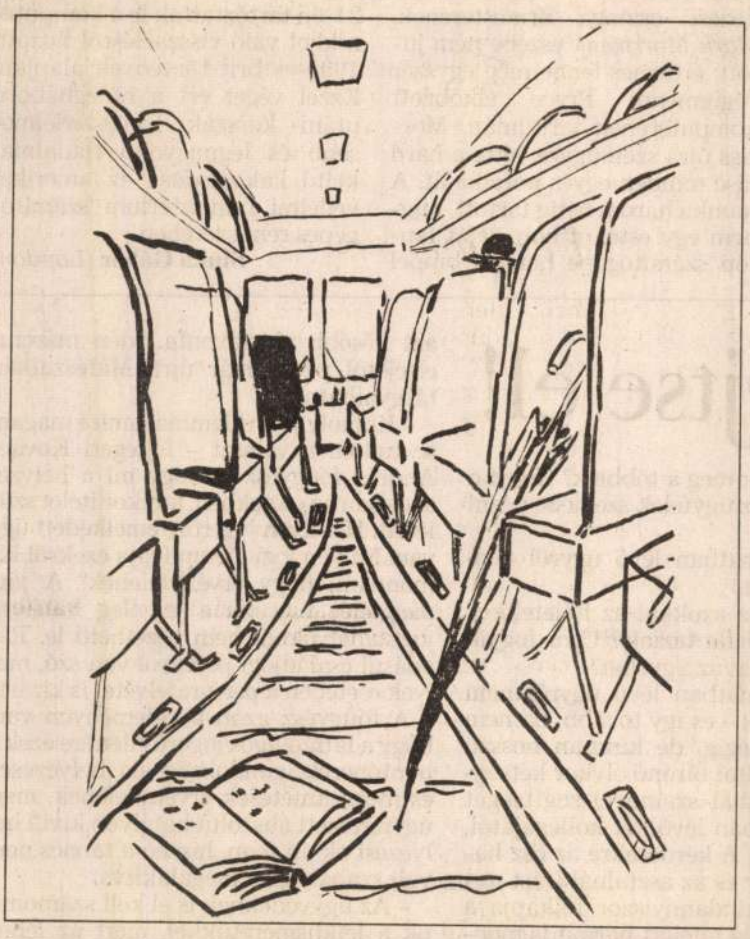

„Szeretek kínaizálni tussal, pontosabban tintával festeni, feketével, ehhez ragaszkodom." Lehet, hogy kimutatható, lehet, hogy nem, de a „legegyszerűbb" tollrajz anamnéziséhez is hozzátartozik, hogy Révésznek jelentős előélete van performanceban. Azokban a ma már művészettörténeti legendákká vált előadásokban „tiszta vizet öntött a nyílt kártyák közé", vagyis leszámolt azokkal az illúziókkal, amiket a maradi közvélemény, közízlés szeret ráerőltetni a művészetre. Hogy tudniillik rendesen, szépen kell ábrázolni, lehessen érteni meg legyen olyan „magával ragadó", sőt szívet dobogtató a produkció.

A produkció! Mikor az elégszer nem emlegetett Indigó-foglalkozásokon pont afelé haladtunk, hogy indítékaiban érjük tetten a művészi invenciókat. S nehogy már a bávatag kézművesség avítt, dekorativitásában, öntetszelgő pózában rekedjünk, talmi dicsőségbe ernyedve.

Révész persze tud rajzolni. Az alkalmak inspirálják is, legyen az kiállítás, illusztrálás vagy pályázat. Előzékeny azzal a nézőjével, aki szereti magában mondogatni, hogy mit lát a képen. Könyv, esernyő, kalap, ülések, sín, ami a vonat belsejében fut – tessék, itt van minden, leltár szerint. Hogy egy kissé szokatlan ez így együtt? Hogy miközben a részletek magukat adják, egyidejűleg valami szándéktalan létező körvonalazódik? Ez az az állapot, amikor nem egyszerűen rácsodálkozunk egy jól ismert dologra, és az minden porcikájával elképesztően különösnek látszik, de mintha belőlünk is valaki más tűnődne megszokott helyünkön.

Szerényi Gábor

Ütősö

Az Amadinda ütőegyüttest *Bojtos Károly, Sárkány Zsolt, Váci Zoltán* és *Rácz Zoltán* 1984-ben alakította. Sárkány helyére 1991-ben *Holló Aurél* lépett. A zenekar szinte az első perctől kezdve óriási sikereket aratott. Példaképük a kanadai Nexus volt. Az együttes vezetője, Rácz Zoltán nyolc éve tanít a Zeneakadémián, saját utánpótlásukat neveli.

– Jól sejtem, hogy az ütősöket egy nagyzenekarban kevesebbre tartják a többieknél?

– Valóban így van, magam négy évet töltöttem a Budapesti Fesztiválzenekarban, ott is alkalmam nyílt megfigyelni, hogy létezik egyfajta zenekari hierarchia, amelynek alsó helyén foglal helyet ez a hangszercsoport. Miközben a hierarchiát elfogadom, azokat a szempontokat, amelyek alapján egyik hangszercsoportot fontosabbnak tartják egy másiknál, én kifejezetten primitív megközelítésnek tekintem. Ma már azért nem tudnék beülni egyetlen nagy európai zenekarba sem, mert úgy érzem, sehol nem fejlődik ki a közösség érzése, a közös gondolkodás, hogy mindannyian egy magasabb rendű cél érdekében dolgozunk, és ennek elérésére mindenki nélkülözhetetlen.

– Amikor megalakították a zenekart, meg akarták mutatni, hogy mire képesek az ütősök?

– Soha semmit nem tettem dacból. Az volt a célom, hogy valami olyasmit hozzunk létre, ami Magyarországon korábban ismeretlen volt. Egyébként az érdeklődésem már korán az ütőhangszerek szóló- és kamarairodalma felé fordult. A strasbourgi ütőegyüttes emlékezetes, 1977-es budapesti koncertje óriási lökést adott. Tizennyolc éves koromtól kezdve az volt az álmom, hogy létrehozhassak egy ütőegyüttest.

– Nem hiszem, hogy sok zenemű létezne, amelyet kifejezetten ütőhangszerekre írtak.

– Két alapvetően nagy repertoár létezik. Az egyik a különféle népek tradicionális zenéje, amely ütőhangszerekben gazdag Afrikában, Délkelet-Ázsiában vagy Ausztrália, Óceánia szigetvilágában. Ez hihetetlenül gazdag kincs, amely nélkül nem lehet megérteni a modern ütőhangszeres gyakorlatot. A másik, mára igen terjedelmesre duzzadt irodalom az, amit 1920 óta komponáltak a zeneszerzők. Ezek hangszeres szólók vagy olyan művek, amelyekben

A ház szemben ormótlan, nyolcemeletes épület. Emeletenként húsz-huszonöt lakás. Minden lakáshoz egy utcai ablak, egy loggia. Harminchét éve épült. Mi már hat éve itt laktunk akkoriban.

Hat évig, velünk szemben, az üres telken nyáron teniszpálya volt, télen korcsolyapálya. Tavasztól a labdák pattogása hangzott át egy-egy lelkes kiáltással, a fagy beálltával pedig a korcsolyapálya hangszórójának zenéje. Többnyire ugyanaz a lemez forgott. Egyik oldalán: Az én apukám egy olyan híres bohóc volt..., a másik oldalán: Két kicsiny fehér balettcipő... Lehet, hogy volt más is, de én úgy emlékszem, hogy valahányszor, amikor kiskoromban a kisfiúkkal az ablaknál álltunk, ez szólt. És gyakran álltunk az ablaknál. Mert jó volt nézni a korcsolyázókat, nyáron meg a teniszezőket.

Hát ennyi a régmúlt. Aztán – harminchét évvel ezelőtt – felvonulási területté változott az utca másik oldala. Elnémult a recsegő hanglemez, nem pattogott tovább a labda, megindult az építkezés. Buldózerek jöttek, dömperek, iszonyatos méretű gödör vált egyre szélesebbé, mélyebbé. Csatazaj. Gépdohogás, fékezés, csikorgás. Úristen, mi lesz itt?

Híre ment, hogy irdatlan nagy ház épül ide, méghozzá luxusház, valami egészen modern dolog, garzonlakásokkal és összkomforttal. A lakások ugyan kicsik lesznek – egy szoba, hall, fürdőszoba, teakonya, loggia – de az ideköltöző idős lakók kényelmét a földszinti vendéglőből ételliften lakáshoz szállított menü, takarítószolgálat, házi mosoda, orvosi rendelő teszi teljessé.

1998 V. 9.
NÉPSZAVA

chippel

folytatott más komputerbolondokkal, mi több: megadta nekik e-mail címét és otthoni telefonszámát is. Ezután már villámgyorsan meg lehetett állapítani, hogy a veszedelmes komputerkalóz Nagy-Britanniában, pontosabban Észak-London egy árnyas kertvárosának, Golders Greennek egyik félreeső házában működik.

1994. május 12-én, reggel 8 órakor kapták meg a detektívek mobiltelefonon az amerikai Rome Laboratoryból a parancsot: indulhat a roham, a „kalóz" épp akcióban van. Amikor egy középkorú férfi kinyitotta az ajtót, nyolc ügynök rontott be az épületbe. A tetőtérben végül is megtalálták azt a személyt – minden idők legveszedelmesebb számítógépes „ügynökét" – akit kerestek: a 16 éves zeneművészeti konzervatóriumi diák, *Richard Pryce* valóban épp ott ült az egyik legolcsóbb, 700 fontért bárhol kapható komputere előtt, és a Pentagon iratai között turkált.

A döbbenet Londonban és Washingtonban egyaránt leírhatatlan volt, hiszen ha egy olyan diák, aki tanulmányi eredményeit tekintve közepesnek volt mondható – Datastream Cowboy Pryce számítástechnikából később épphogy átment az érettségin – és egy kimondottan olcsónak tekinthető, hétköznapi komputer fel tudja törni a Pentagon titkos kódjait, mire lehet képes a hidegháború utáni korszak bármely, komolyan kiképzett számítógépes hírszerzője?

A nagy kérdés azonban ott lebegett még a levegőben: nem lehet-e, hogy Pryce valóban egy ilyen kelet-európai „szuperkém", a rejtélyes Kuji eszköze az amerikai katonai tervek megszerzésében? De kicsoda is valójában Kuji? Pryce kihallgatásai során mindvégig azt vallotta, hogy „mesterével" csupán az Interneten keresztül tartotta a kapcsolatot, így az amerikai és a brit nyomozók egyöntetűen azt vélték: Kuji sokkalta veszedelmesebb ügynök, mint az amatőrnek minősített Richard Pryce, aki az Internet egyik csevegőfórumán jutott hozzá egy olyan programhoz, amelynek segítségével Londonból felhívhatta a már felfedett kolumbiai telefonszámot Bogotában, majd a program azonnal egy olyan jelet helyezett a vonalra, amelyből a telefonközpont úgy vélte: a hívást törölték és nem kell számlázni. Datastream Cowboy ettől kezdve teljesen ingyen kalandozta be a

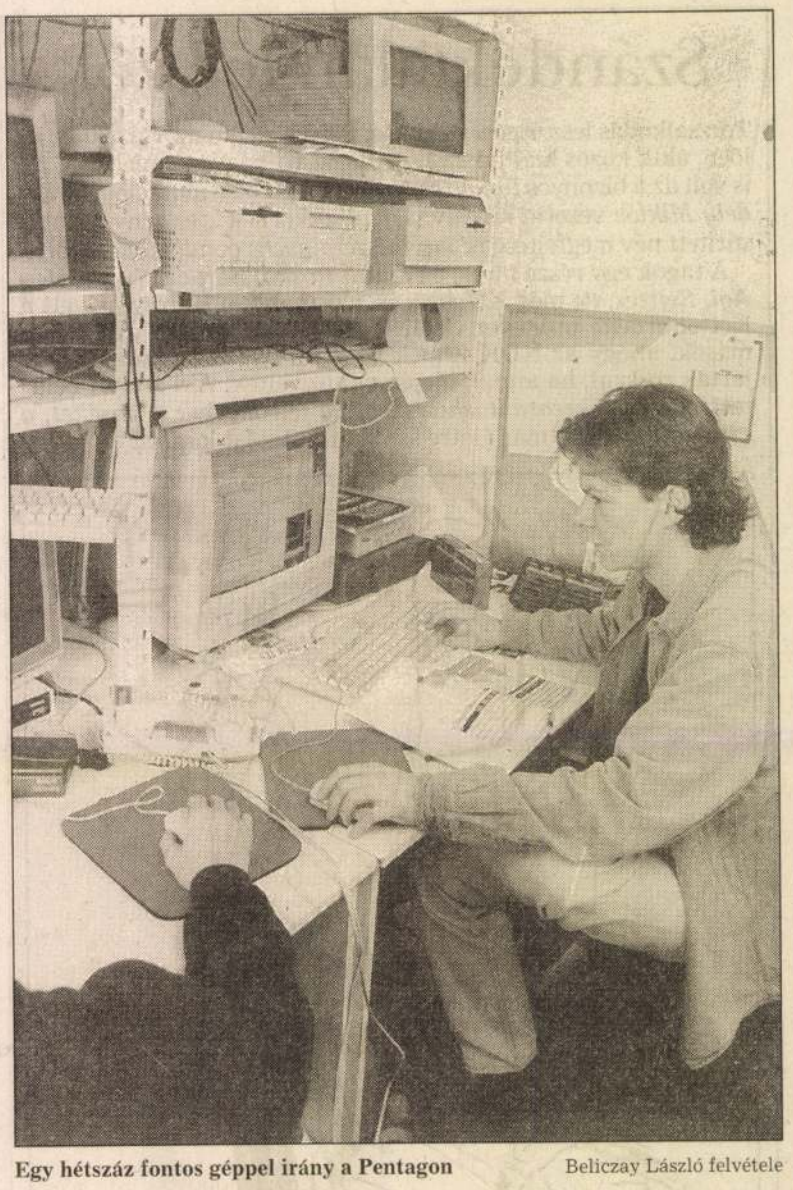

Egy hétszáz fontos géppel irány a Pentagon Beliczay László felvétele

fél világot, mielőtt feltörte a Pentagon kódját. Ez pedig a vártnál is egyszerűbben ment: noha az amerikai védelmi minisztérium szabályai szerint a belépésre feljogosítottaknak betűkből és számokból álló biztonsági jelszót kell alkalmazniuk. A légierő egyik hadnagya azonban ezt nem vette figyelembe: jelszavának kedvenc aranyhörcsöge nevét, a *Carment* tette meg. Pryce nem tett egyebet, mint hogy egyszer egy egész éjszaka hagyta ketyegni komputerét, és az reggelre megfejtette az egyetlen lehetséges behatolási jelszót.

Kujit azonban ezután még két esztendeig hiába keresték. A hírszerzők szilárdan úgy vélték, hogy eltűnt a nagy orosz sztyeppéken vagy valahol Kelet-Európában, mígnem 1996-ban a Scotland Yard számítógépes bűnüldözési osztaga őrmesterének, *Mark Morrisnak* eszébe nem jutott: érdemes lenne még egyszer végigmenni Pryce elkobzott komputerének tartalmán. Morriss újra szemügyre vette a hard disc minden egyes porcikáját. A munka három hétig tartott, mígnem egy este, otthon, saját laptop számítógépe hangos bippel nem jelentette: megtalálta, amit kerestek. És valóban: egy DOS-file mélyén ott szerepelt Kuji neve és mellette egy telefonszám. Azonnal világos volt: ennek létezéséről maga Richard Pryce sem igen tudhatott.

Az amerikai és brit elhárítók már-már a kelet-európai 007-es szuperügynök leleplezésére bontották a pezsgőt, amikor kiderült: a telefonszám tulajdonosa a walesi Cardiffban lakik. A házba betörő detektívek lelkesedése aztán tovább lohadt, amikor kiderült, hogy Kuji nem Nagy-Britanniába telepített, „szunnyadó" kelet-európai ügynök, hanem a 21 éves *Mathew Bevan*, aki komputerszakértőként a brit távközlési vállalatnál dolgozik és – barátai nem lévén – minden szabadidejét otthon, az Internet előtt tölti. Bevant 1996. június 21-én tartóztatták le a komputerekkel való visszaélésről hozott, 1990-es brit törvények alapján. Ezzel véget ért a hidegháború utáni korszak legveszedelmesebb és legnagyobb riadalmat keltő kalózkodása az amerikai védelmi minisztérium számítógépes rendszerében.

Sinka Gábor *(London)*

ult, ne felejtse el!

jogi ügyben – bontó-
gi perek – vezette a
ádó bíró helyett *N.*
azó, néhány esetben
t. Mindeközben a bí-
vek azt tartalmazták,
t a bíró vezette – N.
Mária – és ő is írta alá.
n húsz-, lánya N. Gab-
t-, I. Mária ellen hat-
s személy által elköve-
misítás bűntette miatt
egyei bíróság előtt a
r-Bereg Megyei Fő-
óné április 30-án be-
ását, amit a megyei bí-
vábbított az Országos
ási Tanácsnak.

pervezetés átengedése
lynek nem bűncselek-
, hogy eljárásjogi szem-
on érvénytelenségi ok
lyozza *Kovács András*
elekmény azáltal való-
tárgyalásokról készült
tartalmúak.

éni nem állja útját, az
tnak látszó vádlott a
elnöki szoba felé veszi
tudni, hogy véget ért a
a szemüveges, nadrág-
ő, a mostani elnök, *dr.*
Czuplár Edit érkezik.
m, hogy fel lenne dob-
m, ki vagyok, mit aka-
oba előterébe még csak
az elnök asszonynak
hogy hellyel kínáljon.
ptelenségéhez képest a
ő című *Ionesco*-abszurd
ta realizmus.

nem volt tudomásuk ar-
oriella fogalmazó létére
zet, ítéleteket hirdet ki?
tban lévő ügyről nem

ttagú városi bíróság két
ekménnyel gyanúsítják,

azt hogyan élik meg a többiek? Hogyan fognak majd az ügyfelek szemébe nézni ezután?

Ő: – Folyamatban lévő ügyről nem nyilatkozhatok.

Én: – Mi lesz azokkal az ítéletekkel, amit N. Gabriella hozott? Újra fogják tárgyalni azokat az ügyeket?

Ő: – Folyamatban lévő ügyről nem nyilatkozhatok – és így tovább, ha nem is a végtelenségig, de kínosan hosszú percekig. A fiatal bírónő olykor kétségbeesetten próbál szemével segítséget kérni a szobában lévő két kollégájától, de mindhiába. A kérdésekre az ősz hajú, öltönyös úr és az asztalnál írást mímelő hölgy mindannyiszor fölkapja a fejét, aztán még mielőtt bármit is mondanának, elfordítják tekintetüket.

– Az ismerőseim is folyton kérdezgettek – vigasztal a folyosón az egyetlen hang, a teremőr asszonyé –, hogy mi van nálunk. Nem hitték el, hogy az okirathamisítási nyomozásról nem tudok semmit. De, ha tudnék is, akkor sem mondom. Az ember nem piszkít a saját fészkébe.

„Kéz kezet mos, holló a hollónak nem vájja ki..." hallani lépten-nyomon Mátészalkán és Nyíregyházán. N. Lászlóné csaknem harminc éve van a pályán, a megyénél is dolgozott, jó a kapcsolata a megyei bíróság elnök asszonyával is.

– Uram, mi itt mindannyian egy évtizede ismerjük egymást, hiszen együtt dolgozunk, nap mint nap találkozunk – mosolyog felvetésemen *Bodnár Zsolt*, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság elnökhelyettese. – A megyei bíróság elnöke úgy járt el, ahogy kellett. Mást nem mondhatok, ne haragudjon, mert nem tudom, mit fog leírni...

A megyei főügyész szerint semmi akadálya nem lett volna, hogy fölfüggesszék a bírósági fegyelmi eljárást a nyomozás idejére, ám azt már tavaly novemberben lezárták. Közben N. Lászlóné benyújtotta lemondását, de azt később visszavonta. Idén március elsejétől pedig már újra Mátészalkán tárgyalhatott.

– Komoly jogi dilemma, amire magam se tudom a választ – fejtegeti Kovács András főügyész –, hogy mi a helyzet azokban az esetekben, amikor ítélet született. Hét ilyen jogerőre emelkedett ügy van. Milyen jogi fórum fogja ezekről kimondani, hogy érvénytelenek? A jogi megítélés ugyanis a jelenleg hatályos jogszabályokból nem vezethető le. Ráadásul családjogi perekről van szó, melyek esetében a perújrafelvétel is kizárt.

A főügyész azon a véleményen van, hogy a látszólagos jogerő ellenére ezek a bontóperek, gondokság alá helyezések és megszüntetések érvénytelenek, mert úgynevezett abszolút hatályon kívül helyezési ok áll fenn, hiszen a tanács nem volt szabályosan megalakítva.

– Az ügyvédeknek is el kell számolniuk a lelkiismeretükkel, mert az lehet, nem tudták, hogy N. Gabriella nem bíró, de azt látniuk kellett, hogy más tartotta a tárgyalást és más írta alá az ítéletet – hangsúlyozza Kovács főügyész.

A mátészalkai állomás előtti droszton várakozó taxisok egyike azt mondja:

– Elég szomorú, hogy pont ő, egy bírónő tett ilyet, akinek pedig ismerni kell a törvényt.

– Nem így kell betanítani egy leányt – engedi sejtetni a bírói pulpituson történt helycserék okát a resti pultosa. – Ha már ott is ilyesmi történik, akkor mit várhatunk... – Miközben a kávéra engedi a gőzt, közelebb hajol, és megosztja velem titkát: – A névtelen levelet az egyik válóperes ügy alperese írta az ügyvédje tanácsára. Nem voltak megelégedve az ítélettel. Különben is, az a hír járta, hogy N.-né a válópereknél mindig a nők javára döntött...

Természetesen kíváncsi voltam rá, mit szól ehhez a bűncselekmény elkövetésével vádolt bírónő.

– Milyen ügyben keresi – érdeklődött a férjeként bemutatkozó férfi.

– A lemondásával kapcsolatban szeretném megkérdezni...

– Hát ne kérdezze! – zárja rövidre a beszélgetést *N. László*. **Tódor János**

Imbrikovics

Ztáb I. 56

Jubrikovics

Lab IV

134

L. 2

Indrikovics

l.

LykaMagyműI800-50

529. l.

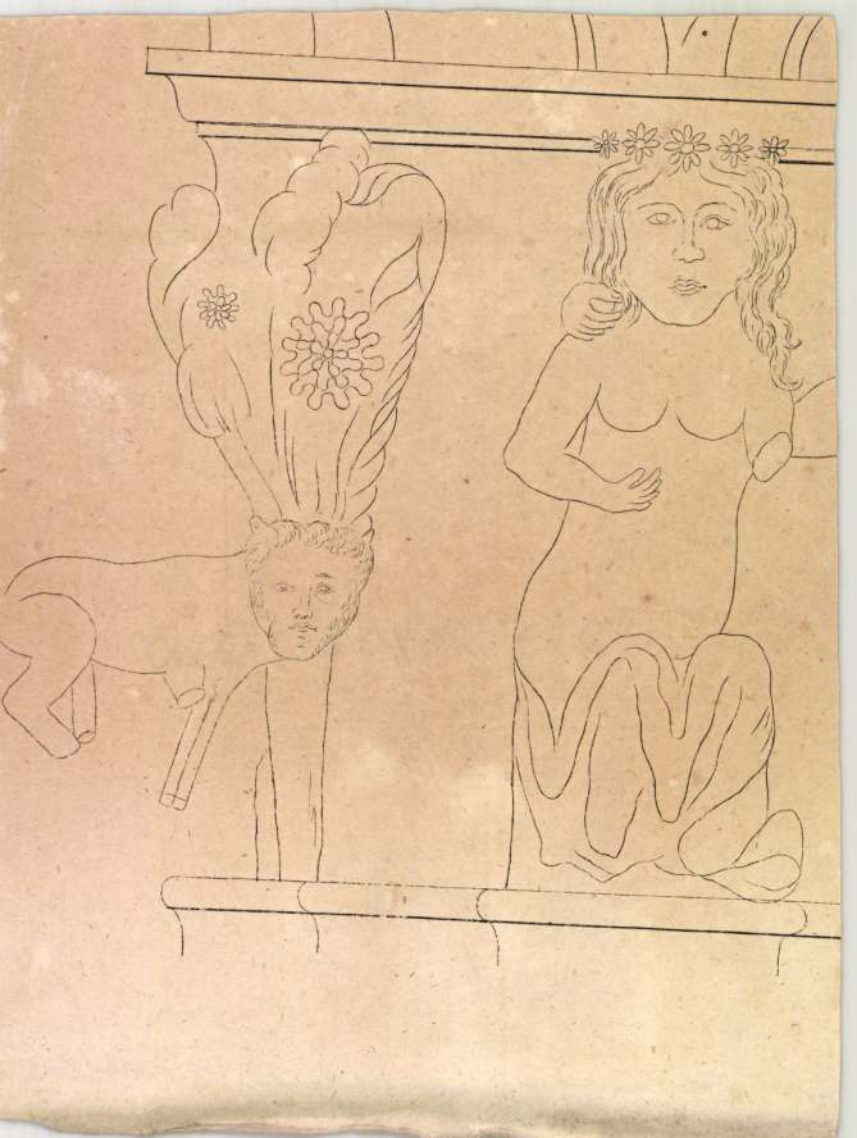

Indrikovics

l.

Lykanemzromantika

207, 212, 215. l.

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Rothermere-utca 12. III. 2.

INDRIKOVICS *János*, budai születésű szerb festő az 1840-es években Budán. 1841—44. táj- és csendéletképeket állított ki a Pesti Műegylet tárlatán. 1857. litografálta az óbudai hajógyár képét, mely Pesten Walzelnél jelent meg.

E G I 493 l.

Népvándorláskori bronzfibula V. 172

Indrikovich

festō

magyar!

irod

Honderū 1844-

II 148 l

Indrikovics

lásd

Vas. Ujs 1857.
521. l.

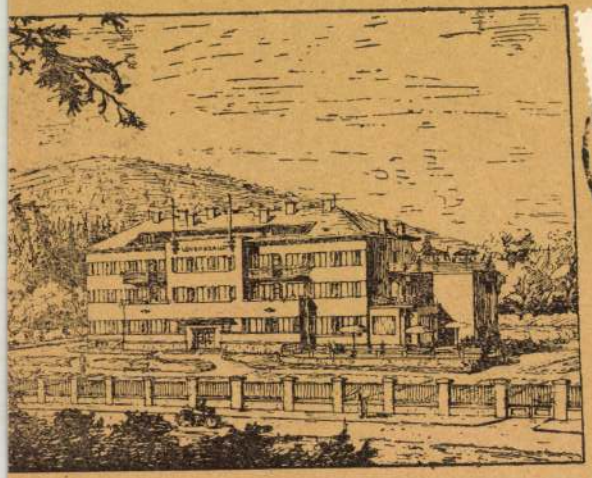

LŐVÉR-SZÁLLÓ

558/1935.V.

SZ

Műemlékek Országos Bizottsága,

Budapest.

JÖJJÖN SOPRONBA!

Magyarország legérdekesebb

Indrikovics János
(működett 1840 körül)

„Gyümölcsszendelet" o.v. 41 x 52,5 cm
S. l. j.: Indrikovics
kiáltási ár: 5000 ft.

BÁV 5o.Képaukció katalógus,Budapest,1979.december

Indriković Ivan

festő

Született Budán, szerb szülőktől. Főleg tájképeket és állatokat fest. Hol képezte magát nem tudni. Az 1841. pesti kiállítás — Két olajfestménye volt kiállítva, mégek közül az egyik állat, a másik tájkép volt. s a mégek tehetségre vallottak.

Irodalom.

Kukuljević Sakcinski Ivan Slovnik umjetnikah jugoslavenskih. Agram. 1858. 118. l. — Katalog der Pesther Kunst Ausstellung des Jahres 1841 No 58 és 76.

Wurzbach. Biograph. Lex. Wien 1863. X. K. 204. l.

Capaxxi Antal

rézmetsző.

XVIII. század.

Indriko (vich)

szépiro

Masjon J. A ~~szám~~

a dunagőzhajózási tár-
sulat ovkt főtelügyelője
szamara 1857-te tőstent
távozása alkalmavát a
hajógyári munkások egy albu-
mot adtak át, mefnek
művészileg készitett lapjat
Indriko szépiro ké-
szitette

Masjon J. A. emlékbilli-
koma. Vas. Ujs. 1857.
521.

Indrikovics János

1841. Budán festő

Az 1841. pesti műkiállításon a következőket állította ki:

1. Tájrajz.
2. Gyümölcsök és virágok.

Pesti műkiállítás. Honművész 1841. 403. l.

Indrikovich J. Budán

1842. pesti műegylet.

Tájkép. aqu.

Tájkép fergeteg elvonultakor-
olapt.

L.

Indrikovics János

festő Budán

1841 pesti kiüll.

Tájkép, olajf.

Gyümölcs és vir ágok,

olajf.

L 1841.

~~Laurent, H. V. 208.~~

Indrikovich János

Budán.

1844. megyhel.

Tájkeji. olaszt. Hübeny
János tulajdona.

L.

Ansicht des Altofner Schiffwerftes. Gez. un lith. v. *Joh. Indrikov*(ics). Gedruckt v. *A. F. Walzel. Pest*, 1858. 67×50 cm. — Főv. Kvt. Bq. 769/426.

Kertjéből fölvéve. Németül is.) Természet után rajzolta *Slowi*
kowsky Ádám . . . Föv. Múz. Lt. 3135.
A. M. Tud. Akadémia Pesten. Természet után rajzolta

Indrikovics János

Indrikovics János (festives) (Körapoló Pest)
a XIX. z. Közepén. Müve: Ansicht
des Altofner Schiffswerftes. Nach
der Nat. gez. u. lith. v. Joh. Indri-
ko. Gedruckt b. A. F. Walzel Pest 1858.
37.5 x 58.6 cm. M. Tört. Kepes. graf.
grüpt.

/a/ 1838.362.1.

it-

mid

or

rt

id-

p-

Ansicht des Altofner Schiffwerftes.

(Jelz.) Gez. un. lith. v. Joh. Indrikov.

Gedruckt v. A. F. Walzel Pest 1858.–

67 x 50 cm.–

Föv. Kvt. Bq. 769/426.–

Indrikovics Janos

A Székesfővárosi Képtár új szerzeményeinek kiállítása. Gyümölcs-csendélet. Indrikovics János festménye

csigázásokat. Egy ilyen démonszállott szerzet közeléből hát, amennyire csak lehetett, mentette az udvar a magyar királynőket, ugyan feltehető volt, hogy környezete most erősen vigyáz Vencelre, nem engedi borba merülni, sem titkos bűneire nem ad alkalmat.

A találkozások tűrhetőleg sikerültek is és tizenketted napra a cammogó fenevad meghozta ítéletét. Máriára azonban valami szörnyűt. Ezentúl köteles lesz a gyermekkora óta útált Zsigmonddal együtt élni, mint igazi feleség.

A politika áldozatául esett hát ő is, mint Hedvig. Bár hogy a lengyel királynő házassága mennyire volt „önkéntvaló", azt Budán még nem tudták. A mártír most már hallgatott nyomorult sorsáról, kíméletből.

A szív dolgát Máriánál sem keresték. Kölcsönös hitelleveleket annál buzgóbban.

Vencel puffadt arcán réveteg vigyorgás ült. Az okmányt tartó kezei remegtek, ajka rángatózott a felolvasás közben.

— Felséges Zsigmond öcsénk minden tartozása kifizetendő.

— Ország jövedelméből! — súgta oda Zudar Péter a mellette ülő Alsáninak s az megerősítőleg bólintott.

— A zálogban lévő Duna—Vág köze és Pozsony fejébe Jodok és Prokop őrgrófok kétszázezer arany áron kapják a visszafizetést.

— Ország jövedelméből! — előzte meg Zudart most már Alsáni.

A szikár úr, Nagy Lajos egykori legmeghittebb embere, szájába vonta bajusza egyik szárát, úgy harapta, nyelte a választ.

— Türelmezzen csak fő Atyaságod!

És valóban, jött, hogy Zsigmond úri eltartására mindezeken felül elnyeri Vas megyét, Trencsén várát s mindazon busás osztrák-morva határmenti birtokokat, melyeket Lajos király öccse, István herceg, valaha bírt.

— Ország jövedelméből — nézett oldalt Zudar. — S ha az ebtől fajzott Zsigmond talán még egyebekre is áhitoznék, ez a cseh-rabló testvére utólag még azt is meglátandja. No mit mondtam! Mondtam?

Vencel csakugyan éppen így döntött. Persze megint az egymást követő lázadásoktól megdúlt, rendetlen, adót már régesrég hírből sem fizető, katonát nem állító s mind ijesztőbben koldusodó, züllő, ugyanazon Magyarország jövedelmeiből, melyben ember többé fel nem ismerhette Nagy Lajos negyedik éve még oly hatalmas birodalmát.

Más károsultakról is történt említés. De a határozat végül úgy hangzott, hogy a haza sem kutya! A hazafiaknak arról sem szabad megfeledkezniök ... s a szép áldozatos magyar hagyományokról. Ezért is, ki milyen rövidséget szenvedett, azt csak tűrje békén, csak mondjon le róla sürgősen, szívből: az ország javára.

Egyetlen kivételként Erzsébet gyámkirálynénak szavazta meg Vencel azokat az uradalmait, kiváltságait és haszonforrásait, melyeket még boldogult férje kötött le számára özvegyi hitbérül s nevére beiratott. Annyira holtbolond nem volt, hogy ezt a sorsukbeli szolgálatot elmulassza.

— Mert cuique suum — intett befejezőleg és valahára, valahára elhalászhatta, torkára ereszthette azt a

Új Idők 1943. 14.

Indrikovics János festő

Európa hulló csillaga

— Regény —

Copyright by Singer és Wolfner 1943. Budapest.

Írta: **Gulácsy Irén**

14. folytatás

XXI.

Peregtek az időmérő klepsydra ibolyavillanású vízcseppjei. Ez a komorú 1386.-ik év is azért kitavaszodott. A budai várkertben szinte hallható kis robbanásokkal pattantak fel a fák vastag, mézgás rügyei. A díszcserjék kigyujtották lángoló virággyertyáikat. Sasad felől a megbontott szőlőskertek földjének sűrű, átható illatát hozta a szél.

Böjtmás hava 15.-ik napján Máriának levelet adott be az ajtónálló.

— Honnan? — nézett fel Erzsébet a karosszékből, melyet párnákkal ágyaztak neki körül.

— Firenze — sóhajtott a lányka, mert a sóhaj szokása nélkül el sem tudott már lenni.

Az özvegy abbahagyta a macska visszafele simogatását, amivel az állat láthatólag nem értett egyet. Egészen laposra sunyta ádáz kis füleit a kerek gombóc fején.

— Mi bajuk.

— Királyuk érdekében. Node, hol király, hol van már Károly!

Zupsz. A macska lerepült Erzsébet öléből. Az asszony elsápadt.

— Mi az kedves, tán megint szédül?

— Csak ez a dög. Belém eregette a körmét.

— Lássa-lássa, mit játszik macskákkal.

Aztán hozzátette:

— Nápolyban a feleség, sem pedig a Horváthyféle összeesküvő kompánia nem tud még semmit.

— Hadd már azt a Károlyt!

A lányka rövid, mintha furcsáló, de azért nem eszmélő tekintetet vetett.

— Hagyhatom — mondta duzzogva — nekem már beszélni is bűn. Jó, hát majd megnémulok.

— Ne pörlekedjünk.

— Ne.

Zsigmond herceggel, Mária régebben szükségből hozzáesketett, de még valódi férjjé léte előtt az országból kiravaszkodott urával már nem volt ilyen könnyű az egyetértés. Nagyon zokon vette az örökös pénzzavarokkal küzdő ifjú úr, hogy Erzsébet a Duna és Vág közének korábbi elzálogosítása miatt megfosztotta magyarországi jövedelmeitől és lefoglaltatta ezeket. Megint kedvet kapott a címzetes férji és még egyre csak „regni Hungariae tutor" minőségét a társuralkodó-férj jövedelmezőbb és méltóságosabb állapotával felcserélni. Ezért hát a trónfoglaló Durazzói kiűzésére gyüjtött, közben azonban céltalanná vált hadaival Magyarország ellen indult. Velevolt cseh-király bátyja — Vencel — meg a másik, János herceg, sőt Brünntől fogva a két hitelező unokabátyjuk, Jodok és Prokop morva őrgróf is.

A sereg gyorsan nyomult előre a meglepett magyar vidéken. Pozsony hamar beadta a kulcsot. Szent György hava 15.-ik napján elveszett, immár nemcsak a tőzsérek adóslevelén, hanem fegyver által is. Röviddel rá Óvár esett áldozatul. Majd az egyesült luxemburgi-cseh-morva honfoglalók Győrt ütötték meg s ott itatgatták lovaikat.

Hogy mennyire megijedtek a királynék, azt a kívülállók nemigen tudták. Erzsébet, gőgjében, fedő alatt tartott minden házi titkot és legfeljebb zárt ajtók mögött eregette szabadjára érzelmeit. De akkor aztán volt nemulass.

Hiába kérlelte Christa palotáshölgy:

— Kíméld magad Asszonyom, Istennel kérlek!

Baziliszkusz szeme csak forgott tovább és lefogyott testével félelmetesen futkosott körül.

— Nagyobb Károly lesz ez a Zsigmond Kis Károlynál, akárki meglássa! Teremtőm! — jajdult. — Még mi nem borítja meg nyomorult fejemet! Ki hallott valaha anyát és királynét ilyen szorongattatások közt lenni?

Lemúlván később az örjöngés, hajlott Garay tanácsára:

— Kérjük fel a cseh királyt, teremtsen ő békét az öccse és köztünk.

— Döntő bíróvá avassuk?

— S amilyen gyorsan lehet!

Ment és jött a futár.

Vencel beleegyezett a békebíráskodásba, de csak ha a királynők előre felesküsznek, hogy a határozmányokat magukra kötelezőknek tekintik és személyesen megjelennek Győrben.

— Nyakunkat a kezébe adjuk. Képes ez minket még tömlöcöztetni is.

Garay azonban eleve gondolt erre és a bántatlanság kérdésében már viszont-fogadalmat vett ki Vencelből.

— Inkább elébemenni a veszedelemnek Győrré, semmint ezt az újabb koronavágyót is, hadastól, egészen Budáig beereszteni s fő- és székvárosotokat megint zendülésekkel felveretni!

— De maga velünk jő.

Ez a vége mindennek hát...

— Nem — fordult félre a nyugtalan járkálás közepett Miklós. — Zsigmondnak elég oka lehet éppen reám haragudni.... s szemükben én többféleképpen is gerenda lehetnék. No meg az itthoni szájas nemzet sem maradhat ügyelet nélkül — tette hozzá sietve.

Emlékeztette kedvesét, hogy mint annak idején Károlynak, úgy ennek a Zsigmondnak is bőven vannak idebent párthívei.

— Esküsznek a nyavalyások, hogy az ő személye lenne a legtisztább legalitás... s jól tudod, hogy evvel, vesztünkre, éppen Lajos testamentumát értik.

— Igende Pozsony! Meg a többi zálogolások! A mi pártunk sincs ütőbot nélkül.

— Aj! Elég egy jó irgalmatlanhírű had és a pártemberek emlékezetüket vesztik.

— Akkor hát Győrbe! — adta meg magát Erzsébet végezetül és bár csakugyan különféle testi gyötrelmek közt, Máriával együtt sürgősen elutazott.

Elég szűk udvart vittek, saját és zsigmondista hívekből vegyest. Kaplay Dömötör esztergomi és Alsáni Bálint pécsi bíbornokot, Péter váci és János csanádi püspököt, csáktornyai Laczkfi István exvajdát, Zámbó Miklós kincstartót, Zudar Péter volt bánt, Szécsényi Frankot, Bebek Detrét és Drágh marosi vajdát.

Pünkösd havának 1.-én érkeztek a városba. Szűk volt a fogadott szállás is, hogy a nőknek minél kevesebbet kelljen Vencellel érintkezniök. A prágai Hradsintól Európa legtávolabb zugáig terjengett már a cseh király fertelmes híre. A lomhatestű, hosszú, szőröskarú, apró zavaros szemű, majomféle szörnyeteg többnyire a halálveszedelemig ittas volt. Szeretett álruhában elszökdösni s ilyenkor gyönyörrel rabolt, gyilkolt. A Hradsin pincéjében külön kínzókamrát rendezett be magának, ahol sajátkezűleg végezte a

MDK

Indrikovics János festő

Budai születésű, nemes festő
1840-től Budán működik.
Csendéletek, életképek a biedermeier stílusában.

Déri Múzeum Képtára, Debrecen, 185 t. 26. kép

Indrikovics János

lásd

Lay Bpestiparmuvhiáll

62. l.

LÓR

GYÜJ

M

Felelős kiadó: Fränkel József. Európa nyomda

Indrikovits János

INDRIKOVITS JÁNOS festő és kőrajzoló Pesten a 19. sz. közepén. Kőrajzát l. a P-B jegyz.-ben. — Bibl.: Főv. Kvt. Bq 769/426. Dr. Szentiványi Gyula közlése. —

n, a Bi-
etője is-
ág javas-
eki fő-
osztálya
fogadás-
an, minden
t s végül
ző határo-
ul a bel-
való el-
azonban a
a templom
a tér vég-
Figyelmé-

Indrikovics János

litográfiója az óbudai hajógyárból.
Reprodukció

Mácskai Vera: I. Források Buda,
Pest és Óbuda történetéhez, Budapest,
1971. 331 l

96 f

M. D. K.

INDRIKOVICS Jónos

Óbudai hajózás 1858.

Budapest műemlékei II. kp. 1962. 130. l.

M. D. K.

INDRIKOVICS János

Az óbudai bajógyár. Könyvnat

(1858) rept.

Budapest műemlékei II. Bp. 1962. 125. l.

Indrikovics János M. D. K.

festő és rajzoló

mük. a 19. n. közepén Pesten.

1.) Budapest. Ansicht des Altofner Schiffswertes.

Gerni, A magy. kőrajz. 1960

153

Indrikovics, festő

Honderü, 1844. II. 115.

Mükiállitás

Indrikovich festö.

Pesti Hirlap.1841 53.sz.448-49.l.

Indrikovics Johann

Budapest. T. 1167. II.

Az előtért az ó-budai hajógyár foglalja el, a hová hid vezet, a melyen kocsi hajt át és a mely előtt a kikötött hajók közt a GYŐR is van, az épületeken túl a SOFIE halad, a középtérbeli Duna ágat hat vizi malom, egy bárka és vontató hajó élénkiti, a háttért pedig hegyes vidék képezi. Felirata:

ANSICHT DES ALTOFNER SCHIFFSWERFTES

alól balra: Nach der Nat. gez. u. lith. v. Joh. Indriko.
jobbra: Gedruckt b. A. F. Walzel Pest, 1858.

Kny., alányomással, melynek mér. 37.5 : 58.6 cm.

Indrikovics János

Művészet 1914

380

l. Indrikovics alatt

Sümeg-berkimalmi lelet VI.130.

INDULFY GESZ LŐRINC, éremművész

1868-ban koronázási emlékérmet szándékozott forgalomba hozni, de ettől eltiltották, az érmeket elkobozták. 1869-ben újabb érmeket kivánt forgalomba hozni, egy épitendő lelencház segélyezésére. "Különféle emlékpénzeket" kivánt készitteni. Ettől is eltiltották. 102.old.

CSATKAI ENDRE: Numizmatikai adatok Sopronból 101.old

NUMIZMATIKAI KÖZLÖNY, LXVI-LXVII.évf. 1967-1968. Akad.Kiadó.Bpest. 1968.

MDK

Inecs Lajos

textil

4. Orsz. Iparműv. kiáll. Műcs. 1959.dec.

MDK

Inecs Lajos

Inecs Lajos / textil/ műveivel szerepelt a IV. Országos Iparm.Kiáll.-on.

IV.Országos Iparművészeti Kiallitás.Műcsarnok. Budapest 1959. Dec. 18 - 1960.Jan.31. Kat.

Ingodalyi oltár

1687

l.

Arch. Ért 1917

98. l.

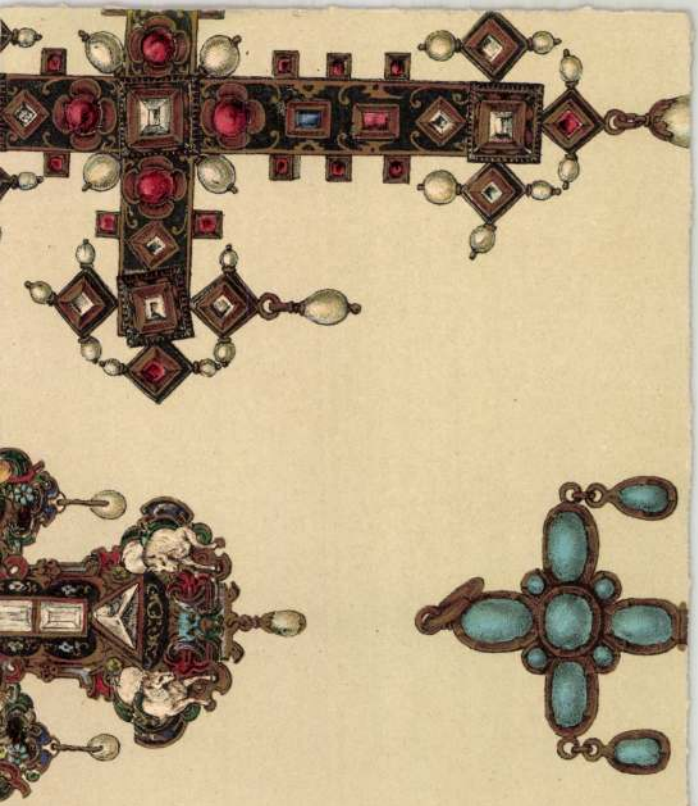

Ingaly Ilona

1896/97 - 1897/98

Ferkèpzomfoiskèvk

94. l.

zionale). Ennek kisebb, eltérő másodpéldányai egyéb múzeumokban láthatók. A bolognai kútnak még hatásosabb utódja a firenzei Boboli-kert szigetén levő Oceanus-kút, melyet a főalakon kívül a folyamistenek szobrai díszítenek. Ugyanitt még két kiváló figurális kútja van B.-nak. 1583-ban alkotja leghíresebb művét, a Szabin nők elrablásának háromalakos, mesteri felépítésű csoportját, melyben művészetének fent jellemzett minden vonása a leghatározottabban érvényesül. A firenzei Loggia dei Lanziban e csoporton kívül B.-nak még egy másik bravúros és nevezetes alkotása, Herkules és Nessus harca (1599) is látható. A Museo Nazionaléban lévő hűvös allegóriája (1602) — az Erény győzelme a bűn felett — és a Boboli-kert modoros Bőség alakja az előbbi csoportokkal nem versenyezhetnek. Viszont igen előkelő hatású alkotása az Építészet allegóriája (ülő női alak) a Museo Nazionaléban. Ugyanitt, valamint a bécsi Múzeumban gyönyörű példányait találhatjuk B. mitológiai és allegórikus tárgyú kis bronzainak. Firenzében I. Cosimo és I. Ferdinánd lovasszobrai vannak B.-tól. Az előbbi (1594) a kiválóbbik, az utóbbit a mester aggkorából Pietro Tacca fejezte be 1608-ban. Tanítványai, B. tervei szerint, Pisában még két kevéssé sikerült Medici-emléket emeltek és ugyancsak tanítványai faragták, a mester felügyelete alatt, Pratolinóban, 1577 körül egy 32 méter magas sziklából Giove Pluvio kolosszusát. Domborműveiben B. néha modorosságokba esik és a festői relief-stílus tekintetében is túlsok szabadságot enged meg magának. Erről különösen a firenzei Annunziata szentélyében, valamint I. Cosimo lovasszobra talapzatán levő domborművek tanuskodnak. A pisai székesegyház

Inecs Lajos, textil

MDK

4. orsz. iparmüv. kiáll. Mücs. 1959.

Pesther Tageblatt 1841

Bei C. F. Fürst in Nordhausen ist so eben erschienen und durch alle Buchhandlungen, in Pesth bei **Gustav Heckenast** zu bekommen:

Höchst wichtige Schrift für Nichtärzte!

Keine Hämorrhoiden mehr!

Erfahrungen über das eigentliche, bisher nicht erkannte Wesen und den Grund der Hämorrhoidalkrankheit, nebst Angabe des einzigen Mittels, durch welches dieselbe auf die sicherste, völlig unschädliche und schnellste Weise geheilt und verhütet werden kann. Nach dem Englischen des Dr. Mackenzie. Dritte verbesserte Auflage. 12. 1841. brosch, 45 kr. C. M.

In vier Monaten drei starke Auflagen abgesetzt! Dies ist wohl der beste Beweis, wie günstig dies Werkchen auch in Deutschland aufgenommen worden ist. Im Vorbericht heißt es: „Tausenden von Aerzten wird in ihrem Leben keine unwillkommenere Erscheinung vorgekommen sein, als dieses Buch, denn es ist bestimmt, ein Nebelgebilde zu vernichten, hinter welches sie sich jedesmal flüchteten, wenn sie die vorliegenden Krankheitserscheinungen nicht zu heilen wußten; aber Millionen von Leidenden wird dies Werkchen um so willkommener sein, weil es durch ein ganz geringes Mittel zeigt, wie leicht diese Krankheit ohne Arzt zu entfernen sei. In England wurden hierdurch in zwei Monaten Tausende von Kranken gänzlich von den Hämorrhoiden befreit."

Ungarischer und französischer

Champagner,

ersterer aus eigener Fabrik,

blos aus Wein und Zucker bereitet, daher weder Kopfschmerzen noch sonst Unbehaglichkeit verursachend

letzterer aus den Fabriken von Clieguot, Moët et Chandon, Jacqueson et Fils, Chanoin frères, Chanoin et Comp., H. Vivé und Walbaum, Heidsieck et Comp.; dann

vorzüglicher Tokayer-Ausbruch

so wie alle beliebten

Rhein-, Mosel-, spanische und französische Weine, und englisches Porter- und Ale-Bier

sind in bester Auswahl und zu den billigsten Preisen zu haben bei

B. Weisz et Comp.,

im Hause zum Stock im Eisen in Pesth

Die erste ungarische

Stearin-Kerzen-Fabrik

der

Jurenák et Frölich,

empfiehlt dem geehrten Publicum ihre ausgezeichnet schönen, ganz tadellosen Pesther Stearin-Kerzen in allen Gattungen, als: Nachtlichter, Wagen-, Tafel- und Kirchenkerzen von jeder Größe, das Pfund zu 40 kr C. M.

Die Fabriks-Niederlage befindet sich in der M. Dorotheagasse Nr. 10. Abnehmern im Großen wird eine Begünstigung in den Preisen zugesichert.

Die neu etablirte

Damenputzwaarenhandlung

der

Nannette Ullmann,

in Pesth, kleine Brückgasse im Gasthof zum Jägerhorn,

empfiehlt sich einem hohen Adel und geehrten Publicum mit ihrem von Wien neu angekommenen, und zur jetzigen Wintersaison nach den jüngsten Pariser und Wiener Journalen wohl assortirten Waarenlager, bestehend in einer großen Auswahl des neuesten und modernsten angefertigten Damenkopfputzes, und mehreren anderen in dieses Fach einschlagenden Artikeln; wovon wöchentlich neue Sendungen aus Wien anlangen werden

zu äußerst billigen Preisen

Zur Marktzeit sowohl im Gewölbe, als auch am neuen Marktplatz, Herrengasse erste Abtheilung, links in eigener Hütte.

Charles Gibbon,

aus London gebürtig, ist jetzt in Pesth wohnhaft, und ertheilt in seiner Muttersprache Unterricht. Näheres ist in dessen Wohnung, Hatvanergasse im Neumayer'schen Hause Nr. 581, I. Stock, Vormittag bis 10 Uhr zu erfragen.

Vorläufige Anzeige.

Indem ich mich beeile, einem hohen Adel und pl. t. Publicum ergebenst anzuzeigen, daß ich das Samenhandlungs- und Kunstgärtnerei-Etablissement, welches vom 21. Jänner bis 13. October 1841 unter der Firma Muszely et Comp. bestand, wieder für meine alleinige Rechnung und Firma übernommen habe. Gebe ich hiemit zugleich das Versprechen, daß bei meiner jetzigen Firma Carl Eduard Muszely, nicht nur die gewohnte Ordnung beobachtet, sondern Alles aufgeboten wurde, das Geschäft in allen Zweigen zu vergrößern, um meinen geehrten Gönnern in jeder Hinsicht Genüge leisten zu können.

Diese Gelegenheit benützend, zeige zugleich an, daß ich so eben eine bedeutende Parthie Holländer Blumenzwiebeln erhalten, und welche in meiner Samenhandlung in der Dorotheagasse, im v. Ziegler'schen Hause billigst zu haben sind.

Carl Eduard Muszely,

bürgl. Handelsgärtner und Mitglied der k. k. Wiener Gartenbau- und der ungar. Landwirthschafts-Gesellschaft.

Steingut-Ausschuß-Geschirr-Verkauf

mit einem Nachlaß von 25 Procent.

Die Krawskaer k. k. priv. Geschirr-Fabrik aus Mähren bringt hiemit zur allgemeinen Kenntniß, daß in ihrer

Niederlage zu Pesth auf dem Servittenplatz im Hause des Herrn Buchhändler Müller Nr. 433

eine Parthie von guten Ausschußgeschirren, bestehend aus: Suppentöpfen, runden und ovalen Schüsseln, Sulz-, Salat-, Einmach- und Viereckschüsseln, Suppenschüsseln, Saucenschalen, Eierbechern, Caffee- und Suppenschalen, Caffee- und Milchkannen, Milchschaffeln, Zuckerdosen, Menageschalen zum Speise tragen, Schreibzeugen, Fruchttellern, Tabaktöpfen, Weihbrunnkesseln, Salzdosen, Sauce- und Zuckertazeln, Tellern in allen Größen; ferner Lavoir mit und ohne Kannen, Nachttöpfen u. s. w.

vom 19. d. M. angefangen ausverkauft wird.

Um den Ausverkauf besagter Ausschußgeschirre recht bald seinem Ende zuzuführen, verspricht oben benannte Fabrik jedem Abnehmer selbst der kleinsten Parthie

25 Prozent im Baaren,

das ist: 15 Kreuzer bei einem jeden Gulden von den bestehenden in der Niederlage zur Einsicht vorliegenden ohnedies äußerst billig gestellten Fabrikspreisen in Abschlag zu bringen, und hofft, gestützt auf die allgemein anerkannte Güte ihrer Erzeugnisse einem recht zahreichen Zuspruch entgegen sehen zu dürfen.

Zugleich empfiehlt oben besagte Fabrik ihr wohlassortirtes Lager von reinen und makellosen Steinguttafel- und Caffeegeschirren sowohl in ganzen Servicen als auch einzelnen Stücken, auch übernimmt dieselbe alle Bestellungen auf Namenszüge, Buchstaben, Wappen ꝛc. unter Zusicherung der promptesten Bedienung und der billigsten Preise.

Krawska im Monat November 1841.

Raufer,

Fabrikseigenthümer.

Alois Neumann,

der bereits durch mehrere Jahre in der deutschen, englischen und französischen Sprache Unterricht ertheilt, wünscht einige Stunden des Tages in diesen Sprachen Lectionen zu geben. Das Nähere ist zu erfragen täglich von 1 bis 3 Uhr in der zwei Mohrengasse im Neusatzerhofe 2. Stock rechts.

Brennholz-Ausverkauf.

Auf der Üllöer-Strasse, dem 2ten Holzplatze links beim Verschleißer

Paul Zöhls.

sind alle Gattungen Brennhölzer, gut trocken und bester Qualität Ausverkaufshalber zu herabgesetzten Preisen zu verkaufen.

Strachin Käs

ist zu haben in der Spezereihandlung des

Johann Mitterdorfer,

Anfangs der Herrengasse „zum Fischer" in Pesth.

Java Caffee

ungefärbt in vorzüglichster Qualität zu haben bei

Johann Mitterdorfer,

Anfangs der Herrengasse „zum Fischer" in Pesth.

Spodium

gekörntes für Runkelrübenzucker-Raffinerien, feines (Gries) für Rohrzucker-Raffinerien, extrafeines zur Schuhwichsfabrikation, ist in bester Qualität und billigst zu haben bei

Lud. Wilh. Forster,

zum goldenen Anker am Sebastianiplatz in Pesth

Marie Lombardi,

Marchande des Modes,

in der kleinen Brückgasse,

gibt sich die Ehre einem pl. t. hohen Adel und hochgeehrten Publicum die ergebene Anzeige zu machen, daß sie von nun an durch ihre in Wien wohnende Tochter M. Grassli. jede Woche die neuesten und geschmackvollsten Putzgegenstände erhält, wovon sie bereits ein wohl assortirtes Lager für die Wintersaison besitzt, und überdies wie bisher stets bemüht sein wird, das in sie gesetzte Vertrauen in jeder Hinsicht vollkommen zu rechtfertigen.

Joseph Indrich,

praktischer Gärtner,

wohnhaft in der Theresienstadt, Rosengasse, Nr. 748 nächst der Allee, empfiehlt sich als ein neuer Eigenthum-Gärtner, übernimmt Blumen- und Tisch-Rangirungen, Gartenanlagen, wie auch Umänderungen in Gärten; auch sind bei ihm stets Blumen in Töpfen und in Bouquetten billig zu haben.

Fremden-Anzeige.

Tiger. HH. Baron Braunecker, Gutsbesitzer. — Almásy, Lissken, Kaszap u. Csike, Grundherren. — Gräfin Dezseöffy, Horváth u. Pongratz, Gutsbesitzerinen.

Palatin HH. Retz, Stampfl u. Lehmann, Kaufleute. — Koller, Grundher. — Szlinky, Notair.

König v. Ungarn. HH. Szabó, Sonntagh u. Liptay, Grundherren. — Barthe, Schey u. Lackenbacher, Kaufleute. — Graf Zichy. — Graf Chim. — Nagy, Fiscal. — Helm, Doctor.

Redacteur: Dr. S. Saphir. — Verleger: G. Heckenast.

Beruhigt euch, ihr von Catarrh, Rheumatismen, Gicht und Asthma Geplagten, ihr alle, die ihr an dem Uebel leidet, denen ein französischer Herrscher unterlag, ihr dürft unbesorgt sein; eure Heilung — Dank dem göttlichen Specifikum, das die Riesin verkündigt — ist nun unausbleiblich.

Soll ich nun ihren Namen verschweigen, nachdem ich ihre Wunderwerke hergezählt? den Namen, der eben so bescheiden ist, als ihre Wohlthaten unermeßlich sind? Was sage ich, ihren Namen? Ist er wohl Einem auf Erden unbekannt? Die Poesie, die sie zur Göttin erhoben, und, um ihre Stimme noch weit hintönender zu machen, ihr einen Palast von klingendem Erz und tausend Resonanzen erbaut, die Poesie nennt sie den Ruf (Renommee) allein unser prosaisches, unfrommes, gotteslästerliches, bilderstürmendes Zeitalter, welches dem Jupiter Scepter und Blitze entrissen, die Börse an die Stelle des Olymps gesetzt, die Sprache der Götter mit ihrer eigenen ungehobelten vertauscht, hat ein kleines Wort zur Bezeichnung einer großen Sache gewählt, indem es in seiner Gemeinheit unsre Riesin die — Anzeige (l'annonce) nennt.

Sr.

Kleine Stadtpost.

(Eingesandt.)

Pesth. (Gehorsame Anfrage.) Warum werden die Abonnements-Vorstellungen im deutschen Theater seit einiger Zeit nicht mehr numerirt? Will man die Rechnung ohne den Wirth machen? oder will man uns unsere langweiligen Nächte nicht am Tage zuzählen? Wozu diese peinliche Ungewißheit, tausendmal schrecklicher als die Gewißheit von hundert noch rückständigen Vorstellungen? Ein Abonnent ist zwar ein Ding mit dem man Alles machen kann, sofern man ihm nur irgend einen entfernten Grund als Ursache angibt; er begnügt sich z. B. mit 270 Vorstellungen, anstatt der frühern 280, weil er im Grunde nichts dabei verliert — sondern vielmehr gewinnt. — Aber bei einer so willkürlichen Neuerung als die oben erwähnte, hat er doch als Einer von der „plebs misera contribuens," das Recht zu fragen, wodurch sich eine verehrliche Direction plötzlich bewogen fühle, von dem löbl. Gebrauch des Nationaltheaters und der frühern Direction abzuweichen, und die Vorstellungen im Abonnement nicht mehr numeriren zu lassen?

Ein Abonnent.

— Morgen wird zur Benefize der verdienstvollen Sängerin Mad. Mink im deutschen Theater die Oper „Die Jüdin" von Halevy gegeben. Was der Oper an Reitz der Neuheit gebricht, das dürfte durch das Interessante eine neue Besetzung leicht ersetzt werden. Die geschätzte Benefiziantin singt nämlich die Sara, Herr Stoll den Eleazar, Herr Petz den Prinzen, Dlle. Taborsky die Prinzessin, Herr Hirsch den Comthur. — Die Beliebtheit der Sängerin, wie der Tondichtung wird zweifelsohne ein zahlreiches Auditorium versammeln.

— Im Nationaltheater findet Morgen die Aufführung der Oper: „Die Stumme von Portici" Statt. Dem trefflichen und beliebten Tenoristen Herrn Joob wurde zum Ersatz für die aufgegebene Kunstreise diese Vorstellung als Benefize gewährt, und auch diese Darstellung dürfte ein erhöhtes Interesse durch den Umstand erlangen, daß Mad. Grill die Fenella geben wird. Wir getrauen uns dem geschätzten Sänger einen zahlreichen Zuspruch zu prophezeien.

Wiener Börsen-Course.

16. November 1841. Conv. Mze.

Metaliques	à 5%	105⅝
idem	à 4%	99⅛
idem	à 3%	—
Darlehen mit Verlos v. J. 1834		685
„ „ „ v. 1839		269¹¹/₁₆
Bank-Actien das Stück		—
Kaiserliche Dukaten		—

Lotto-Ziehung.

Ofen am 13. November.

38. 68. 13. 34. 51.

Temesvár am 6. November

51 37. 41 69 78

Markt-Preise.

der Körnerfrüchte in Pesth

am 15. Nov. Pesther Metzen, Grosch. W.W.

Weizen	235	bis	200
Halbfrucht	165	–	145
Roggen	130	–	120
Gerste	105	–	95
Hafer	75	–	70
Kukurutz	110	–	104

Früchten-Preise.

Der Preßburger Metzen W. W. Groschen

	Comorn den 13. November			Szegedin den 13. Nov.		
	best.	mit.	ger.	best.	mit.	ger.
Weizen	137	134	130	125	120	—
Halbfrucht	121	112	104	105	100	—
Korn	90	89	86	—	—	—
Gerste	70	68	65	55	52	—
Hafer	51	50	49	50	—	—
Kukurutz	80	74	70	60	—	—
Hirse	–	–	–	120	—	—

Bühnen-Repertoir.

Pesth, deutsches Theater.

19 November.

Wasserstand der Donau

(in der Brunnmaschine zu Ofen)

am 18. Nov. Früh 8 Uhr 2′ 2″ 0‴ ober 0

Meteorologische Beobachtungen

an der Ofner königl. Sternwarte vom 16 November.

Zeit der Beobachtung	Barometer auf 0° Reaumur reducirt: Pariser Maaß	Wiener Maaß	Thermometer Reaumur.	Wind.	Witterung
9 Uhr Morgens.	27, Zoll 010	27Zoll 92. 1p.	+ 0. 30	S. Heftig	Trüb
3 Uhr Nachmittags	26 „ 869	7 4	+ 0. 00	S. Lüftchen	Trüb, Schnee
9 Uhr Abends.	26 „ 987	8 11	+ 1. 21	NW Schwach	Trüb, Schnee

Amtliche Anzeigen.

(16) (1)

Concurs

der Gläubiger des Joseph Baron v. Barkótzy

in Sátoralja-Ujhely den 16. Dezember 1841.

37969. 1841. Vom Gerichte des Zempliner Comitats wurde, nachdem der durch den Vormund der Waise Sidonia angesuchte Concurs auf das hinterlassene Vermögen des weil. Jos. Baron v. Barkótzy im Sinne der 25, 27, 28 und 29. §§. des 22 Gesetzartikels des Jahres 1840 genehmigt worden, gegen denselben dortigen fallirten J. Baron v. Barkótzy, der vor dem Gerichte zu Sa. Ujhely zu eröffnende Concurs auf den 16. Dezember 1841 festgesetzt. Zum zeitweiligen Masse-Curator wurde Steph. Baron v. Barkótzy, Cseber Einwohner, zum Litis-Curator aber Joseph Kossuth, S Ujhelyer Einwohner, ernannt. Es mögen demnach alle diejenigen, welche unter was immer für einem Rechtstitel an der Concursmasse eine Forderung zu machen haben, am festgesetzten Tage ihre mit den nöthigen Beweisen versehenen Forderungen um so sicherer einreichen, da auf später gestellte keine Rücksicht genommen wird.

(137) (1)

Concurs

der Gläubiger der Charlotte Wolfram

in Pesth den 22. December 1841.

38260. 1841. Vom Gerichte der k. Freistadt Pesth wurde, nachdem Charlotte Wolfram, geb. Zettner, ihre Zahlungsunfähigkeit erklärt hatte, gegen dieselbe der Concurs auf den 22. December 1841 festgesetzt, und zum Masse-Curator Georg Molnár, Rechnungsoffiziant derselben, zum Litis-Curator aber Johann Markovits, beeid. Advocat, ernannt. Alle diejenigen also, welche unter was immer für einem Rechtstitel irgend eine Forderung zu machen haben, werden in Folge allerhöchster Genehmigung hiemit aufgefordert, am festgesetzten Tage vor dem Gerichte der k. Freistadt Pesth entweder persönlich, oder mittels ihres gesetzlichen Anwaltes zu erscheinen, und ihre Forderungen in zwei Exemplaren längstens binnen drei Tagen, vom festgesetzten Termin an um so gewisser einzureichen, da spätere gestellte Forderungen keinesfalls berücksichtigt werden. Diejenigen, welche nicht persönlich erscheinen, mögen auf die gesetzlich vorgeschriebene Weise die Ernennung des Concurs-Ausschusses überwachen.

Ankunft **Abfahrt**

der Dampfboote in Pesth.

Ankunft von **Wien** Abends } **Täglich.**
Abfahrt nach **Wien** Früh }

Ankunft von **Orsova** Vormittag den 19., 21. November.

Abfahrt nach **Orsova** Früh den 21. Nov.

Außerdem fährt der Remorqueur „**Erös**" jede zweite Woche nach Semlin und Drenkowa.

Lachs, geräuchert,
Tonina, marinirt,
Briken,
Aalfische,
Sardinés de Nantes,
Holländer Häringe,
sind frisch angekommen bei

Polentamehl,
Oedenburger Obst,
Caviar,
Oliven,
Smyrner Feigen,
Elemi Rosinen,

B. Weisz et Comp.,
im Hause zum Stock im Eisen.

Heute ist der letzte Verkaufstag zu überraschend billigen Preisen

in der

Modewaaren-Fabriks-Niederlage

zum

„Fürst Eszterházy,"

aus Wien,

in Pesth am neuen Marktplatz, im neuen Burgmann'schen Haus.

Aufgemuntert durch den zahlreichen Zuspruch, der mir hier zum zweiten Mal so günstig zu Theil wurde, statte ich hiemit dem hohen Adel und verehrten Publikum meinen innigsten Dank ab, und zeige zugleich an, daß ich im nächsten Josephi-Markt in März mit einem noch größeren Lager Pesth besuchen, und alles aufbieten werde, um mit den neuesten

Frühlings- und Sommer-Neuigkeiten

Alles zu überraschen, und durch außerordentliche Billigkeit jeden Wunsch zu erfüllen suchen. Die Niederlage befindet sich sodann am neuen Marktplatz im Czirákyschen Hause.

Neu angekommen sind fertige Bournos und Mäntel.

C. Harrer,
aus Wien Nr 1122 am Graben.

Ingomár Ferenc

594 **Angyalffy Erzsébet.** Ghawazi (egyypt. cig. tánc.) Olajf. Eladó.

595 **Markó Ernő.** Sárga ház. Olajf. Eladó.

596 **Markó Ernő.** Besztercze torkolata. Olajf. Eladó.

597 **Sándorházi V. Béla.** Fűzfák a Rákos mentén. Olajf. Eladó.

598 **Mátrai Vilmos.** Kunyhó holdfénynél. Olajf. Eladó.

599 **Sándorházi V. Béla.** Zsákolás a Dunaparton. Olajf. Eladó.

600 **Markó Ernő.** Radványi ház. Olajf. Eladó.

601 **Siligai Ferenc.** Csendes hely. Olajf. Eladó.

602 **Markó Ernő.** Régi ház Beszterczebányán. Olajf. Eladó.

603 **Markó Ernő.** Mátyás király vadászkastélya Radványban. Olajf. Eladó.

604 **Benczúr Béla.** Margitfalvi kőhíd. Olajf. Eladó.

605 **Ingomár Ferenc.** Arckép. Olajf. Magánt.

606 **Markó Ernő.** Huták Beszterczebányán. Olajf. Eladó.

607 **Benczúr Béla.** Nyires. Olajf. Eladó.

608 **Rubovics Márk.** Fiatal tudós. Olajf. Eladó.

609 **Glatter Ármin.** Arckép. Olajf. Magánt.

610 **Szepesi Kuszka Jenő.** Hegyi tó. (Szepesmegye.) Olajf. Eladó.

611 **Reinhardt Károly.** Férfiarckép. Olajf. Magánt.

612 **Reinerné Istvánffy Gabrielle.** Fürdő bivalyok. Olajf. Eladó.

613 **Heyer Arthúr.** Kecskék. Olajf. Eladó.

XVI. TEREM.

614 **Kató Kálmán.** Sárga utca. Olajf. Eladó.

615 **Kató Kálmán.** Vízvezeték a hegytetőn. Olajf. Eladó.

616 **Gerster Károly.** H. Dóra kisasszony. Olajf.

~~Katalógus~~

617 **Kató Kálmán.** Gellérthegyi nyári nap. Olajf. Eladó.
618 **Kató Kálmán.** A kőműveslépcső Budán. Olajf. Eladó.
619 **Kató Kálmán.** A kőműveslépcső felső része. Olajf. Eladó.
620 **Kató Kálmán.** Sárga ház a napsugárban. Olajf. Eladó.
621 **Karczag Zoltán.** Válogatás. Olajf. Eladó.
622 **Holló Géza.** Melancholia. Pastel. Eladó.
623 **Zádor István.** Szines ablakok a Notre Dame-ban. Olajf. Eladó.
624 **Glatter Ármin.** Arckép. Olajf. Magánt.
625 **Glatter Ármin.** Arckép. Olajf. Magánt.
626 **Szász István.** Öreg asszony (kosárral). Olajf. Eladó.
627 **Kölber Dezső.** Női fej. Olajf. Eladó.
628 **Kóbor G. Henrik.** Téli reggel. Olajf. Eladó.
629 **Korcsek János.** Dr. P. D. úr arcképe. Olajf. Magánt.
630 **Berkes Antal.** Reggeledik. Olajf. Eladó.
631 **Berkes Antal.** Korzó. Olajf. Eladó.
632 **Nagy Lázár.** Rózsafa. Olajf. Eladó.
633 **Tolnay Ákos.** Est. Olajf.
634 **Klammer Mariska.** Nyári vendéglő. Olajf. Eladó.
635 **Klammer Mariska.** Felvégi-út. Olajf. Eladó.
636 **Papp Gábor.** Csolnakázó. Olajf. Eladó.
637 **Tolnay Ákos.** Virágos udvar. Olajf. Eladó.
638 **Siligai Ferenc.** Parasztudvar reggel. Olajf.
639 **Tolnay Ákos.** A varsányi kis malom. Olajf.
640 **Kümmerle Pál.** Patakrészlet. Olajf. Eladó.
641 **Gottesmann Alfréd.** Olasz táj reggel. Olajf. Eladó.
642 **Oláh Sándor.** Önarckép. Olajf. Eladó.
643 **Strobl Zsófia.** Pulyka. Olajf. Eladó.
644 **Konek Ida.** Hólabdák. Olajf. Eladó.
645 **Holló Géza.** Részlet a Körös völgyéből. Pastel. Eladó.

Képrőm. Társ 1909/10 tél
Kiáll. Est.

1

M.D.K

Jungmann Ferenc (Frankel Ignác)

Az 1878 párisi világkiállításon szerepelt.

Berkovits Ilona: A magyar munkásmozgalom metszete és Than Mór.

M.M.M. Évkönyve 1952, 69 l.

MDK

Ingomár Ferenc, 1838-1924.

Nőiarckép, festm.

Ernst Mus. 55. aukc. 1937. ápr.

17 l.

MDK

Jngomár Ferenc, sz. 1851.

Önarckép

Magy.remekművek. Ernst-Muz. 47.kiáll. 1921.máj.

23 l.

MDK

Ingonár Ferenc, festő.

605. Arcképe. Of

Képrőm. Társ. 1909/10 téli kiáll. Kat. 59. l.

Impressio Terrae, Aqua
Loc. Aurelia. Op
Telephon Icon 1909/10 Lin. Ferrill. Tav 67 I.

INGOMÁR FERENC

569. Kis leány, reggeli ima. Olajf.

Képzőm.Társ.191o/11.téli kiáll.kat. 57.oldal

MDK

Ingomár Ferenc
Arckép. Olajfm. Mgt.

Képzőm.Társ. 1908/9. téli kiáll.kat. 40.l.

MDK

Ingomár Ferenc

Női arckép. Olajfm. Mgt.
Női arckép. " "

Képzőm.Társ. 1908/9. téli kiall. 39.l.

Ingomár F.

MDK

Tanulmányfej, rajz és pastell,

Műcsarnok 1908. tavaszi kiáll.

Ingomár F.

MDK

Tanulmányfej, rajz

Műcsarnok 1908. tavaszi kiáll.

Ingomár F. MDK

Arckép, olf.

Műcsarnok 1908. tavaszi kiáll.

MDK

Ingomár Ferenc

Kis leány, reggeli ima. Olajf.
Kis leány cseresznyével. "

KMT 1910/11. téli kiall. 57.1.58.1.

Ingomár Ferenc MDK

Arckép, olf.

Mücsarnok 191o. tavaszi kiállitás

Ingomár F. NDK

Dr. Sné arcképe, olf.

Miscornok 1905/6. téli kiáll.

MDK

Ingomár Ferenc

Női arckép, of.

KMTárs. 1906. tav. kiáll. kat. 48.l.

MDK

Ingomár Ferenc

Fésülő leányka, of.

Mücsarnok 1912. tav. kiáll. 65.1.

MDK

Ingomár F.

Arckép, of.

Képzőm. Társ. 1908. tav. kiáll. kat. 32.l.

MDK

Ingomár Ferenc

Magánarckép. Olajf.

Képzőm. Társ. 1909/10. téli kiáll. kat. 58. l.

Ingomár Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1908/9. téli nemzetk. kiáll.

Ingomár Ferenc MDK

Arckép, olf.

Műcsarnok 1908/9. téli nemzetközi kiáll.

Ingomár Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Mücsarnok 1908/9. téli nemzetk. kiáll.

MDK

Ingomár Ferenc

Arckép, of.

Képzőm. Társ. 191o. tav. kiáll. kat.
49.l.

MDK

Ingomár F.

Arckép. Olajfm. Mgt.

Műcsarnok, 1908. tav.kiáll. 32.l.

Ingomar Ferenc

"Türr István" cimmel a lap bemutatja a müvész által készitett portrét.
Repr.

Képes Világ, Bp. 1868. január eleje. 1. füzet, III. évf. 29. lap

MDK

Ingomár Ferenc

Családi arckép, of.

Képzőm. Társ. 1911. tav. kiáll. kat. 47.l.

MDK

Ingemár F., festőm.

Doctor S.-né arcképe. Olf.

KMTXXK KMT 1905./6. téli kiáll. Kat. 56.1.

Ingomár Ferenc

MDK

Önarckép, olf.

Műcsarnok 1911/12. Jubileumi kiállitás

Ingomár Ferenc

MDK

Kis leány cseresznyével, olf.

Műcsarnok 1918/11. téli kiállítása

Ingomár Ferenc MDK

Kis leány, reggeli ima, olf.

Műcsarnok 1910/11. téli kiállitás

Ingomár Ferenc

MDK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1916-17 téli tárlat

Ingomár Ferenc MDK

Fésülő leányka, olf.

Mücsarnok 1912. tavaszi kiállitáw

Ingomár Ferenc

MDK

Kis leányka, olf.

Műcsarnok 1913-14. téli kiállitás

Ingomár Ferenc MDK

Tanulmányfej, olf.

Mücsarnok 1915. tavaszi tárlat

MDK

Ingemár Ferenc,

761. Nöi fej.

A Gyüjtő. 1914. 5-6.sz.XIX.sorozat.Kat.184.l.

Ingomár Ferenc MDK

Okolicsányi Kuthy Edit arcképe, olf.

Műcsarnok 1914. tavaszi kiállitás

MDK

Ingomare rajztanár

Női festő-iskola. Vasárnapi Ujság 19o1. 45. sz. 733.l.

MDK

Ingomár, festő
Frankel Leó bátyja.
1878 párizsi nemzetközi világkiállitás magyar osztályán egy képe ki volt állitva.

Berkovits Ilona: Zichy Mihály baráti köre Párizsban
Müv.Ért.1956,V.évf.1.sz. 11. l.

Jungmann Ferenc (Fraukel Ignác) M.D.K.
festő

A Műcsarnokban 1905-1917 években bemutatásra kerülnek képei.

Berkovits Ilona: a magyar munkásmozgalom metszete és Thaan Mór.
M.M.M. Évkönyve 1952, 69l.

Ingomár Ferenc (Frankel Ignác) M.D.K.

„Önarckép"-e

Berkovits Ilona: A magyar munkásnaptár metszete és Than Mór.

M.M.M. Évkönyve 1952, 69 l.

Ingomár

Catulle Mendés, rézk.
Ceruzarajz

Népgondozó akció javára rendezett kiáll. N.Szal.
192o. ápr. 6 l.

Ingomár Ferenc
Számadó juhász, olaj

N.Szal. III. aukc. 1924. 7 l.

C 59 47

47.

AZ ERNST-MÚZEUM KIÁLLITÁSAI

XLVII.

C 59/47

MAGYAR REMEKMŰVEK

ELSŐ SOROZAT

RENDEZTÉK:

ERNST LAJOS ÉS LÁZÁR BÉLA

221/Pg

147
74
221

BIBLIOTECA ISTITUTO ... ROMA
42.03

AZ ERNST-MÚZEUM KIADÁSA
BUDAPEST, 1921. ÉVI MÁJUS HÓ.

Dr. LÁZÁR BÉLA

E KIÁLLITÁS TARTAMA ALATT
TÁRLATVEZETÉSEKET RENDEZ:

Május 26-án ; csütörtökön, délelőtt ½12-kor
Magyar biedermeier festők.

Május 29-én ; vasárnap, délelőtt ½12-kor
Magyar klasszikus mesterek.

Junius 5-én ; vasárnap, délelőtt ½12-kor
Gyárfás Jenő és társai.

Junius 12-én ; vasárnap, délelőtt ½12-kor
Magyar impresszionisták.

AZ ERNST-MÚZEUM

kiadásában az ősszel művészeti kiadványsorozat indul meg:

MAGYAR MŰVÉSZEK

cimmel. Irja: *DR. LÁZÁR BÉLA.* Az egyes kötetek 2 ív terjedelemben 20 illusztrációval jelennek meg. Évenként 10 füzet.

AZ ELSŐ SOROZAT:

1. *Csók István.*
2. *Iványi-Grünwald Béla.*
3. *Magyar-Mannheimer Gusztáv.*
4. *Rippl-Rónai József*
5. *Vaszary János* művészetét méltatja.

LÉGRÁDY TESTVÉREK BUDAPEST

Annak a marék virágnak — melyet a magyar művészet ragyogó szépségekben gazdag virágoskertjéből ez alkalommal, *mint első sorozatot*, átplántáltunk egyidőre a múzeum termeibe — összeválogatásánál több mellékes szempont mellett főleg *egy*, de uralkodó és lényeges tekintet vezetett.

Gondoltunk mi arra is, hogy a művészeti fejlődés *folyamatosságát* éreztessük; hogy művészeinket lehetőleg uj, *meglepő*, nem köznapi megnyilatkozásaikban szemléltessük; hogy kevésbbé ismert vagy teljesen félreértett, hogy pályájukban megakadt vagy utóbb elsekélyesedett művészeket az ihlet óráiban lepjünk meg; hogy kiszedjük a magángyüjteményekben lappangó olyan alkotásokat, melyek uj fényt vetnek egy-egy ösmert művész alkotó erejére, skálájának terjedelmére vagy célzatainak irányára, de a döntő szempont nem ez volt.

Mi a magyar művészet egységét akartuk bemutatni; amint a magyar lélek megszólal festészetünkben, egyivásuan a magyar költészettel és zenével; amint az érzés áradó heve kilobban a magyar festészetből, szinei tüzet fognak, gazdag és kifogyhatatlan melodiákban; azt a felösmerésünket akartuk demonstrálni, hogy a magyar festészetben *a szin az uralkodó*, hogy az ihlet önfeledt pillanataiban kolorista minden magyar festő.

Kolorista, azaz nem szinező, nem vonalközöket kitöltő, nem tarka szinfelrakó, hanem a szinből indul ki,

szinfoltokból építi fel a maga világát, ugy teremtve a szint, mintahogy az a valóságban keletkezik, a fény hatása alatt, egymásra ötvényezve, egymásból kiteljesedve, egymásba bontogatva, egymásra rétegződve, végeláthatatlan változatban. Gazdagon orchestrált szemzene ez, mely megvan a magyar népművészetben együgyü formában és megvan klasszikus mestereinknél hatalmasan kiépülve. Ha ebből a szempontból nézzük végig ezt a gyüjteményt, még egy nevezetes tanulságra bukkanunk: a magyar festészet, amióta önálló életet él, kibontakozva a külső körülmények kovácsolta elzárt és fejlődésében megakasztott helyzetéből, tehát főleg a XIX. század közepe óta, noha soha, egy pillanatra sem adta fel szoros kapcsolatát az általános európai kulturáramlatokkal, noha az azokban uralkodó művészi formaproblémák foglalkozták őt is mindenkoron, a magyar festészet megtudta őrizni a maga nemzeti jellegét s egyetemes értékei éppen ebben a nemzeti sajátosságából folyó jellegében gyökereznek. A nagy, általános formaproblémák mind visszhangra kelnek benne, de a megoldást mindég ehhez az ő sajátos nemzeti jellegéhez, szinlátásának sajátosan érzéki voltához alkalmazta és abból fejlesztette ki. Csak elfogulatlan szem kell hozzá s megláthatjuk, hogy a kolorista magyar, bármilyen iskolát járt legyen, minden formamegoldást sajátosan tud szinezni s ez a népművészetben gyökeredző látás — az ősi tradició! — kiütközik minden korban, minden iskolán, minden formaproblémán keresztül. Művészeink járhatnak szerte szét a világon, minden környezetben és minden hatáson által, az őseredeti szinlátást — természetesen igen gazdag egyéni árnyalatokban — meg tudják őrizni mindenkoron. Mikor pedig — de ezt csak most, utólag tudjuk megállapitani, akkor is csak ilyen történeti összefoglalások alkalmával — ez a sajátosan

KUPECZKY : A LANTOS.

MÁNYOKY ÁDÁM : ARCKÉP.

EORSOS: ENYELGÉS.

BECK VILMOS: ÖNARCKÉP.

nemzeti látás eredményei, a sajátos formamegoldások egységbe kapcsolódnak, előáll az a világművészeti érték, amely a magyar festészetet világosan elkülöniti az európai közösségben, tisztára felösmerhetővé teszi és ujfajta eredményeivel, formamegoldás árnyalataival az egyetemes művészeti fejlődésben is kijelöli a maga helyét.

Melyek ezek a formamegoldások?

Ne menjünk vissza a XVIII. század néhány hazájától távol esett művészéhez, az eperjesi származásu *Bogdani*-hoz, aki a windsori palota falát dekorálja holland izlésben készült csendéletekkel vagy a nagyszebeni *Stranower* Tóbiáshoz, a pozsonyi *Schallhashoz*, a magyar földön született, de aztán Bécsben, Olaszországban, majd Nürnbergben élt *Kupeczki* Jánoshoz sem, kiknek hazai kapcsolataik igen lazák, de már *Mányoky* Ádám, Rákóczi udvari festője, aki élete derekán került a szász királyi udvarba, törzsökös magyar és tiszta kolorista tehetség. Fejlődése különböző korszakában a művészi formaproblémája mindég a szinharmonia alakitása volt, barátjának, Hagedorn-nak, a drezdai képzőművészeti akadémia első igazgatójának iratai szerint ez volt állandó gondoskodásának tárgya és művészetének sarkköve. Az a hideg, porcellános empire-festő, aminőnek Donát Jánost korai műveiből ösmerjük, mennyire felenged, szint nyer, mihelyt 1810 körül Pestre költözik, hogy husz esztendőn át megfesse az akkori Magyarországot: „mert kevés jelesebb ház találtatik még a legtávolabb Ns. vármegyékben is, hol ezen művész kedvelt etsetvonásait nem látni," — irják róla nekrologjában. Ez ugyan erős tulzás, mert 1830 körül a művészet iránti érdeklődés nálunk még igen-igen langymatag és csak a szabadságharc után lesz általánosabbá, amikor aztán a művészi tehetségek egész sora lép föl és a kor bécsies izlésében, előbb a waldmülleri világos, később a

rahlos barnástónusba ágyazva, a mesterművek egész sorát alkotják. Barabás, Borsos, Györgyi főleg az arckép és genrefestészetben a biedermeierkor összes problémáit felvetették, de mind a kolorista szemével igyekezett megoldáshoz jutni. Mig a bécsiek nem tudnak eltérni a rajzlátástól, a magyar biedermeierben a szinlátás uralkodik. A Londonban élő Brocky éppen ugy, mint Firenzében Marko, Lembergben Medvey, Budán Marastoni és Sterio akár olajban, akár aquarellben dolgoznak, a világot gazdag szinességében igyekeznek megfogni.

Csakhogy ez a szinesség — talán csak az egy Brockyt kivéve — nem sokkal több még a tarkaságnál, az egymás mellé fektetett szinek külön-külön való életet élnek, fényfoltok játszanak a formákon, de ezek egyszerüen rárakódnak a helyi szinekre, nem válnak egységgé velük, nem hatolnak bele, nem fejlesztik, nem befolyásolják. Az európai művészet kolorisztikus problémáit a francia romantikus festők, Delacroix-val élükön, más alapokra fektették és Madarász közvetlen forrásból tanulmányozhatta azt, mig Székely, később Benczur másod-, sőt harmadkézből, a belga iskolán nevelődött Piloty oldalánál. De hogy átalakult kezük között Piloty kolorismusa! Madarásznál a tárgy tökéletesen beleolvad a formába, Székelynél a látomás pillanataiban a tónusegységből dobban ki a forma, Lotz játékos képzeletében a lágy harmoniák a formák játsziságával olvadnak össze. Ott, ahol Benczur ihletére hallgatott, — csak a schleissheimi interieurökre gondoljunk — ott az ő tarkasága is szinessé vált, egymással összefüggő, teljes harmoniát alkotó szinegységgé, mindenesetre inkább kolorista, mint mestere Piloty. Általában, ahol ösztönüknek engednek, vázlataikban és vizióikban a történeti tárgyak puszta szinmegoldásokként bukkannak elénk s ha a megmunkálás lassú fázisaiban el-elvész az első

ihlet csodás szinegysége és a formarészletezés megöli a szinharmoniák egységét, ez a kor esztétikájának büne, európai baj, másutt is szenvedett alatta a művészet, de nálunk egyensulyba tartja mestereink ősi, ki nem apadó, el nem fojtható szinsovárgása, mely a kolorisztikus hatások csodás eredményeit szülte. Betetőzi ezt a fejlődést Munkácsy Mihály hatalmas zsenije, mely — főleg első alkotásaiban — a legfinomabb tónusfátyol alá rejtett sonorikus mélységü szinharmoniákat teremtette és a Courbet által felvetett problémát magyar lelke szinsovárgásával gazdagabban oldotta meg, a bársonyos szinek zenéjévé fejlesztette. Ugyanez a döbbenetes erő csap felénk Paál László szineiből akkor is, ha tragikus hangulatokat vagy ha lágyan omló dallamokat zeng.

Egész sora a jeles erőknek állanak e problémák szolgálatába. Tisztán művészi ideáloknak áldoznak. Ami festői látásukat jellemzi, ujra a kolorista megoldás, mely Deák-Ébner apró képeiben éppen ugy uralkodik, mint Gyárfás Jenő nagyszabásu művészetében. Micsoda gazdagsága a kevés szinnel sokat mondásnak! Micsoda erő a szélesen felfogott formák döbbenetes egyszerüségében! Ez időből valók a nagyszerü igéretek, — Dósa Géza artisztikus arcképére gondoljunk — a gyönyörü kezdések — Innocent genreképét kell csak megnéznünk, vagy Baditz tanulmányfejét, Pállik Béla női arcképvázlatát, Böhm Pál tájképeit, Liezen-Mayer szinekben pompázó vázlatait, — mind koloristikus szempontból érték, mindnyájan szinálomban élnek, még Karlovszky is szinben oldja fel bámulatos rajzlátását, Vágó Pál is elmélyed a szinben — akkor, mikor mindenütt másutt a szint elnyomja az anekdota, előtérbe kerül a kicsinyes rajz, nálunk még a miniatüristák is — Kéméndy, Kardos — elsősorban koloristák.

Ezenközben a szinkérdés átalakul valeur-kérdéssé. A tónusfátyol, mely Munkácsynál eleinte ráborul a szinre,

s mely később nála is szétszakad, hogy alóla kibontakozzék a szin, a világos festés vágyában a levegő-tónusban kereste az egységesitő erőt. E probléma első munkása Szinyei, megelőzve kortársait, akik utána, bár tőle függetlenül a plein-air kérdését az impresszió egységének miként való megőrzésével kapcsolták össze.

Ez ujra univerzális probléma és a magyar művészet ebből a mozgalomból is kivette a maga részét. Két megoldás kinálkozott. Az egyik a jelenségeknek fényben való feloldása, fényfoltok és szinreflexekből kialakult atmoszféra hatások visszaadása. A szinfolt itt erős hangsulyt nyer, de a forma feloldódik. A magyar művészet a fénylátás e kizárólagosságával azonban alig kisérletezett, ez nem felelt meg eredendő érzésének, mert a világot elsikkadni nem engedte. A másik megoldás, mely kevésbé véglétes, megakarta őrizni a *formát* és a *szint* s a nagybányai mesterek, Hollósyval az élükön, de Bihari és Eisenhut, Magyar-Mannheimer és Mednyánszky is a levegőtónus egységesitő erejére alapitották a stilusegységet. Azonban náluk is a szin az *erősebb* fél. Ferenczy, Fényes, Csók, Vaszary, Katona, Zempléni, Perlmutter, Thorma, Réti, Iványi-Grünwald, az egész nagyszerü művésznemzedék, főleg az első időkben a levegőtónus mindent elszürkitő hatásával folytatták élet-halál harcukat, mert nemzeti érzésük kibontakozását gátolta és kolorista hajlandóságaik kiütköztek. A szürke, a bastien-lepage-i megoldás nem felelt meg szinérzésüknek és mihamar jogaihoz juttatták a szint, még azok is, mint Dudits, akiknek monumentális feladataiknál a tárgyból kellett formához jutniok, azok is kolorisztikus egységet kerestek, hát még a szinproblémával viaskodók, mint Koszta, akinél szinek bujkálnak az árnyékokban is, a fényellentétekben, a reflexekből kialakitott formákban. De a legjellegzőbb példa Rippl-Rónai esete, aki a maga dekorativ művészetét, annak minden

THÁN MÓR: ARCKÉP

DÓSA: KETTŐS ARCKÉP

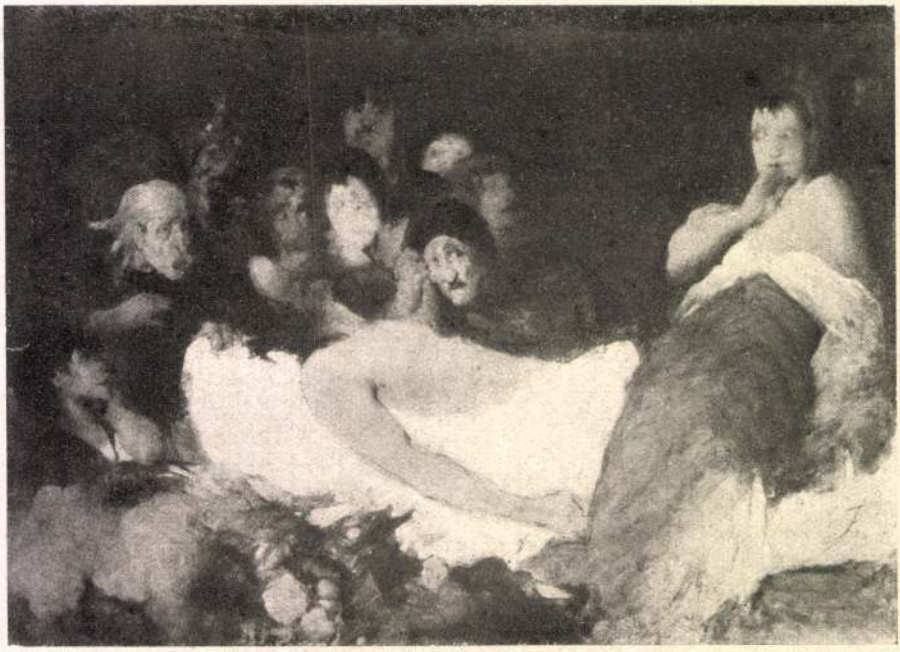

GYÁRFÁS: TANULMÁNY A TETEMREHIVÁSHOZ.

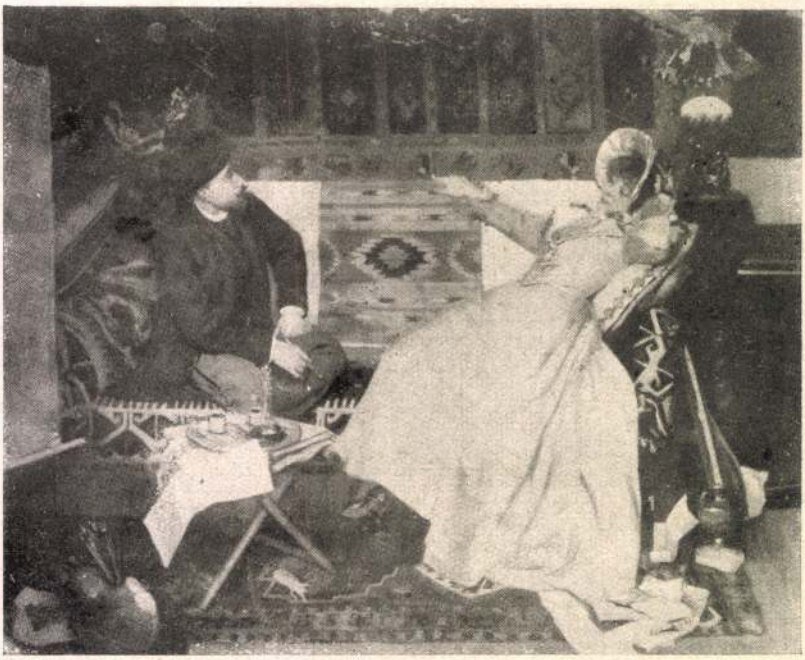

INNOCENT : MŰTEREMBEN.

fázisában, akármilyen anyagban dolgozott légyen, tisztán kolorisztikus értékekre épitette.

Itt állott az európai művészet a XIX. század alkonyán s ebben az európai művészetben ezt a helyet foglalta el a magyar. Nem volt olyan forma-problémája a nyugati művészetnek, melynek megoldásából ki ne vette volna részét és ne segitette volna nemzeti sajátosságának megfelelően, kolorisztikus irányban a végső eredményhez. Ez az a fonál, mely végig huzódik az egész fejlődésen, a fejlődés egész folyamatosságán és összeköti a multat a jelennel. Ezért hiszem, hogy ezen fog felépülni a jövő. A jelek biztatók. Az uj csapásokat vágók — legyen szabad csak Vaszaryra hivatkozni — erre a kolorisztikus erőre épitenek, az uj nemzedék, csak Rudnayt emlitjük, kolorista hatásokban jeleskedik. Láttuk, hogy az ihlet vakmerőségei mind kolorisztikus értékeket szülnek s a magyar festészet jövőjének utja ezzel ki van jelölve. S nem kolorista-e Vörösmarty? Petőfi? Arany? Lavotta? Fadrusz? Izsó? Lechner?

S nem kolorista-e maga a magyar nyelv? A magyar föld, még Budapest is, tiszta festői atmoszféra, még az alföldi és balatonmenti szürkeség is szinessé lesz, legalább is Mészöly palettáján — ebből a földből nőtt ki az igazi magyar piktura, az, amely a népek egyetemességében éppen kolorisztikus értékeivel különálló helyet biztosit neki.

Ez a kis gyüjtemény — azt hisszük — ezt a felismerést szolgálni hivatott.

Dr. Lázár Béla.

ELSŐ TEREM.

XVIII—XIX. sz. első fele.

BOGDÁNI JAKAB († 1724).
1. Csendélet. Glück Frigyes ur tulajdona.

SCHALLHAS FÜLÖP (1767—1797).
2. Tájkép. Glück Frigyes ur tulajdona.

MÁNYOKY ÁDÁM (1673—1757).
3. Arckép. Dr. Miklós Gyuláné urnő tulajdona.

KUPECZKI JÁNOS (1667—1740).
4. A lantos. Perci Károly ur tulajdona.

DONÁTH János (1744—1830).
5. Arckép. Dudits Andor ur tulajdona.

STRANOVER TÓBIÁS (1684—1724).
6. Csendélet. Glück Frigyes ur tulajdona.

STERIO KÁROLY (1821—1862).
7. Női arckép. Drucker Géza ur tulajdona.

CANZI ÁGOST (1813—1866).
8. Női arckép. Hoffmann Hugó ur tulajdona.

MARKÓ KÁROLY (1791—1860).
9. IV. Béla menekülése. Ernst Lajos ur tulajdona.

UJHÁZY FERENC (sz. 1827).
10. Olasz táj. Drucker Géza ur tulajdona.

HÓRA ALAJOS (1832—1884).
11. Hollósy Cornélia arcképe. Ernst Lajos ur tulajdona.

MARKÓ KÁROLY (1791—1860).
12. Olasz táj. Magántulajdon.

MARKÓ KÁROLY (1791—1860).
13. Tájkép alakokkal. Mauthner Zoltán ur tulajdona.

JAKOBEY KÁROLY (1834—1880).
14. Lendvay József arcképe. Ernst Lajos ur tulajdona.

CANZI ÁGOST (1813—1866).
15. Férfi arckép. Hoffmann Hugó ur tulajdona.

BARABÁS MIKLÓS (1810—1898).
16. Prielle Cornélia arcképe. Ernst Lajos ur tulajdona.

BORSOS JÓZSEF (1821—1883).
17. Enyelgés. Pick Adolfné urnő tulajdona.

BARABÁS MIKLÓS (1810—1898).
18. Férfi arckép. Drucker Géza ur tulajdona.

GYÖRGYI ALAJOS (1821—1863).
19. Női arckép. Gróf Andrássy Géza ur tulajdona.

BARABÁS MIKLÓS (1810—1898).
20. Női arckép. Kell Jenő ur tulajdona.

BARABÁS MIKLÓS (1810—1898).
21. Kettős arckép. Lándor Tivadarné sz. Veégh Ilona urnő tulajdona.

BARABÁS MIKLÓS (1810—1898).
22. Trieszti országut. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

RÁKOSI NÁNDOR (1832—1884).
23. Önarckép. Ernst Lajos ur tulajdona.

Fémes-BECK VILMOS (1824—1862).
24. Önarckép. Ernst Lajos ur tulajdona.

MARASTONI JAKAB (1804—1860).
25. Női fej. Drucker Géza ur tulajdona.

VITRINBEN.

MEDVEY SÁNDOR (1801—1860).
26. Férfi arckép. Hoffmann Frigyes ur tulajdona.

MEDVEY SÁNDOR (1801—1860).
27. Női arckép. Hoffmann Frigyes ur tulajdona.

MÁNYOKI ÁDÁM (1673—1757).
28. Gileno M. B. arcképe, 1702. Glück Frigyes ur tulajd.

MARKÓ KÁROLY (1791—1860).
29. Arkádiában. Drucker Géza ur tulajdona.

MÁSODIK TEREM.

Klasszikus mesterek.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
30. V. László. Ernst Lajos ur tulajdona.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
31. II. Lajos holttestének feltalálása. Ernst Lajos ur tulajdona.

~~BROCKY KÁROLY~~ (1807—1855).
32. Ashton Lucy és Ravenswod meglátogatják a vak Alicet. (Walter Scott.) 1843. Br. Hatvany Józsefné urnő tulajdona.

~~GYÁRFÁS JENŐ~~ (sz. 1857).
33. Tetemrehivás vázlata. I. Szücs Zsigmond ur vázlata.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
34. Mohácsi csata. Ernst Lajos ur tulajdona.

ORLAI PETRICH SOMA (1822—1880).
35. Mohácsi csata után. Ernst Lajos ur tulajdona.

LOTZ KÁROLY (1833—1904).
36. Női fej. Holitscher Róbert ur tulajdona.

MADARÁSZ VIKTOR (1830—1919).
37. Hunyady László ravatalánál. Ernst Lajos ur tulajd.

PAÁL LÁSZLÓ (1846—1879).
38. Tragikus táj. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
39. Öreg nő. Lándor Tivadar ur tulajdona.

MADARÁSZ VIKTOR (1830—1919).

40. Dózsa György. Ernst Lajos ur tulajdona.

ZICHY MIHÁLY (1827—1906).

41. Faun és Nympha. Mauthner Zoltán ur tulajdona.

ZICHY MIHÁLY (1827—1906).

42. Lovagi viaskodás. Ernst Lajos ur tulajdona.

LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898).

43. Szinházi függöny-tervezete. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

PAÁL LÁSZLÓ (1846—1879).

44. Tavasz. Wertheimer A. ur tulajdona.

BENCZUR GYULA (1844—1920).

45. Tanulmányfej. Drucker Géza ur tulajdona.

THÁN MÓR (1828—1899).

46. Leányfej. Magántulajdon.

SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920).

47. Majális. (1872). Özv. Rosenberg Gyuláné urnő tulajdona.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).

48. Tájkép. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

LOTZ KÁROLY (1833—1904).

49. Női félakt. Dr. Salamon Vilmos ur tulajdona.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).

50. Id. Andrássy Gyula gróf arcképe. Ernst Lajos úr tulajdona.

LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898).

51. Enyelgés. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

BÖHM PÁL (1839—1905).

52. A gémeskut. Dr. D. J. ur tulajdona.

MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ br. (1852—1919).
53. Erdőben. Magántulajdon.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
54. II. Lajos holttestének feltalálása. Ernst Lajos ur tulajdona.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
55. Golgotha. Kiszely Géza ur tulajdona.

GYÁRFÁS JENŐ (sz. 1857).
56. Tetemrehivás vázlata II. ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

MADARÁSZ VIKTOR (1830—1919.).
57. Dózsa népe. Ernst Lajos ur tulajdona.

PÁLLIK BÉLA (1845—1898).
58. Női fej. Br. Hatvany Ferenc ur tulajdona.

GYÁRFÁS JENŐ (sz. 1857).
59. Tanulmányfej. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

MUNKÁCSY MIHÁLY (1846—1900).
60. Milton. Magántulajdon.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910).
61. Arckép. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV (sz. 1859).
62. Tanulmányfej. Magántulajdon.

LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898).
63. Erzsébet szive. Ernst Lajos ur tulajdona.

LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898).
64. Faültetés. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

MUNKÁCSY MIHÁLY. (1846—1900).
65. Reményi arcképe. Ernst Lajos ur tulajdona.

HARMADIK TEREM.

A nyolcvanas évek művészete.

MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887).

66. Vásár. Br. Kohner Adolf ur tulajdona.

KARLOVSZKY BERTALAN (sz. 1858).

67. Tanulmányfej. Dr. D. J. ur tulajdona.

BIHARI SÁNDOR (1856—1906).

68. Lugasban. Br. Guttmann Vilmos ur tulajdona.

BADITZ OTTÓ (sz. 1845).

69. Tanulmányfej. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

VÁGÓ PÁL (sz. 1851).

70. Ámor siratása. Dr. D. J. ur tulajdona.

KARLOVSZKY BERTALAN (sz. 1858).

71. Tanulmányfej. Kiszely Géza ur tulajdona.

KÉMÉNDY JENŐ (sz. 1860).

72. Táncoló pár. Dr. D. J. ur tulajdona.

VÁGHÁZY GYULA (1850—1919).

73. Vizpart. Magántulajdon.

PÁLLIK BÉLA (1845—1898).

74. Nyáj erdő szélén. Sebő Bertalan ur tulajdona.

BASCH GYULA (sz. 1851).

75. Tengerparton. Magántulajdon.

LIEZEN-MAYER : SZERELEM.

HOLLÓSY : KORCSMÁBAN.

SZINYEY: BALATON.

SZÉKELY: II. LAJOS HOLTTESTÉNEK FELTALÁLÁSA.

KARDOS GYULA (1857—1898).

76. Olvasó férfi. Glück Frigyes ur tulajdona.

VALENTINY JÁNOS (1842—1899).

77. Tavasz. Weingruber J. ur tulajdona.

MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887).

78. Szélmalom. Mauthner Zoltán ur tulajdona.

KATONA NÁNDOR (sz. (1864).

79. Zakopanei vásár. Ujpesti Wolfner Gyula tulajdona.

EISENHUT FERENC (1857—1990).

80. Szamarkandi vásár. Szücs Zsigmond ur tulajdona.

VAJDA ZSIGMOND (sz. 1865).

81. Mátyás fogadja a küldöttséget, mely királlyá való választásáról értesiti. Ernst Lajos ur tulajdona.

MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887).

82. Vizpart. Mauthner Zoltán ur tulajdona.

NÁDLER RÓBERT (sz. 1858).

83. Városligeti részlet. A főváros tulajdona.

DEÁK-ÉBNER LAJOS (sz. 1850.).

84. Kihirdetés. Wertheimer A. ur tulajdona.

BÖHM PÁL (1839—1905)

85. Dinnyeszüret. Magántulajdon.

DEÁK-ÉBNER LAJOS (sz. 1850).

86. Leányfej. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

HALMI ARTHUR (sz. 1866).

87. Vizsga után. Vágvecsei Wellisch Alfréd ur tulajdona.

INNOCENT FERENC (sz. 1859).

88. Müteremben. Egger Gyula ur tulajdona.

HOLLÓSY SIMON (1857—1918).

89. Leányfej. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

HOLLÓSY SIMON (1857—1918).

90. Korcsmában. Magántulajdon.

KOSZTOLÁNYI GYULA (sz. 1867).

91. Csendélet. Jánoshalmi Nemes Marcell ur tulajdona.

GYÁRFÁS JENŐ (sz. 1857).

92. Arany „Szent László ja". Szücs Zsigmond ur tulajdona.

NEGYEDIK TEREM.

A Plain-air művészete.

IVÁNYI-GRÜNWALD BÉLA (sz. 1867).
93. Fürdőzők. *Eladó.*

MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV (sz. 1859).
94. Nyár. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV (sz. 1859).
95. Idyll. Br. Hatvany Józsefné urnő tulajdona.

RÉTI ISTVÁN (sz. 1872).
96. Krisztus a halászoknál. Wertheimer A. ur tulajdona.

KOSZTA JÓZSEF (sz. 1864).
97. Tájkép. Jánoshalmi Nemes Marcell ur tulajdona.

SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920).
98. Balaton. Drucker Géza ur tulajdona.

FÉNYES ADOLF (sz. 1867).
99. Nyári vendéglő. Kellner Adolf ur tulajdona.

ZEMPLÉNI TIVADAR (1864—1917).
100. Kompozicióvázlat. Dr. Nádor Henrik ur tulajdona.

KOSZTOLÁNYI GYULA (sz. 1867).
101. Kertben. Br. Hatvany Ferenc ur tulajdona.

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (sz. 1861).
102. Arckép. Magántulajdon.

MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV (sz. 1859).
103. Tájkép. *Eladó.*

ZEMPLÉNI TIVADAR (1864—1917).
104. Kompozicióvázlat. Fleiner Jenő ur tulajdona.

CSÓK ISTVÁN (sz. 1865).
105. Téli táj. Kellner Adolf ur tulajdona.

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (sz. 1861).
106. Ostende. Jánoshalmi Nemes Marcell ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
107. Félakt. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

FÉNYES ADOLF (sz. 1867).
108. Csendélet. Br. Kohner Adolf ur tulajdona.

MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ BR. (1852—1919).
109. Téli táj. Dr. D. J. ur tulajdona.

BÖHM PÁL (1839—1905).
110. Magyar táj. Drucker Géza ur tulajdona.

FÉNYES ADOLF (sz. 1867).
111. Romantika. *Eladó.*

GLATZ OSZKÁR (sz. 1872).
112. Tájkép. Schuler Jenő ur tulajdona.

SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920).
113. Esti csillag. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

IVÁNYI-GRÜNWALD (sz. 1867).
114. Tanyai udvar. Schuler Gusztáv ur tulajdona.

HORTHY BÉLA (sz. 1869).
115. Arckép. Dr. Doktor Guido ur tulajdona.

BORUTH ANDOR (sz. 1873).
116. Gyermekarckép. Gábor Ignác ur tulajdona.

RÉTI ISTVÁN (sz. 1872).
117. Thorma János arcképe. Ernst Lajos ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
118. Kisfiu. *Eladó.*

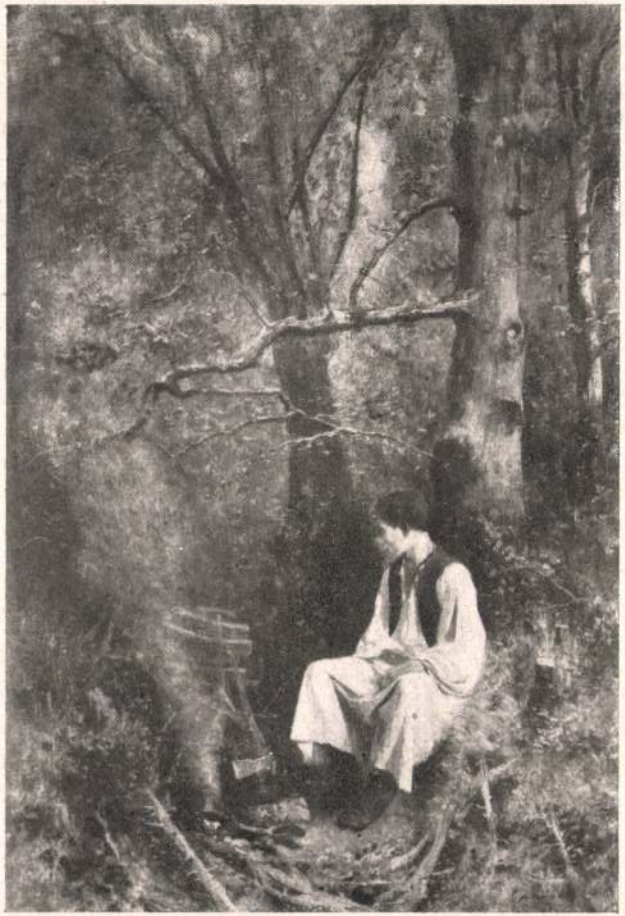

MEDNYÁNSZKY : ERDŐBEN.

LOTZ : FÉLAKT.

PAÁL : TRAGIKUS TÁJ.

MADARÁSZ : HUNYADY LÁSZLÓ RAVATALÁNÁL.

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (sz. 1861).
119. Nő az ablaknál. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (sz. 1861).
120. Legyezős nő. Márkus Miksa ur tulajdona.

SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920).
121. Mosónők. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

KERNSTOCK KÁROLY (sz. 1873).
122. Krisztus. Magántulajdon.

THORMA JÁNOS (sz. 1870).
123. Kártyázók. Detsinyi G. ur tulajdona.

IVÁNYI-GRÜNWALD BÉLA (sz. 1867).
124. Parasztszoba. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
125. Kis leány. *Eladó.*

FERENCZY KÁROLY (1862—1917).
126. Önarckép. Ernst Lajos ur tulajdona.

FÉNYES ADOLF (sz. 1867).
127. A müncheni Pinakotékában. Özv. Grünwald Vilmosné urnő tulajdona.

FERENCZY KÁROLY (1862—1917).
128. Lovasok. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
129. Szőke leány. *Eladó.*

IVÁNYI-GRÜNWALD BÉLA (sz. 1867).
130. Hegedülő cigány. Wertheimer A. ur tulajdona.

CSÓK ISTVÁN (sz. 1865).
131. Vámpirok. Dr. Petrovich Elek ur tulajdona.

PERLMUTTER IZSÁK (sz. 1866).
132. Lány parasztszobában. Magántulajdon.

ÖTÖDIK TEREM.

LIGETI ANTAL (1823—1890).
133. Tunisz. Dr. D. J. ur tulajdona.

PÁLLIK BÉLA (1845—1898).
134. Jókai dolgozószobája. A főváros tulajdona.

BRODSZKY SÁNDOR.
135. Erdei táj. Magántulajdon.

MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887).
136. Chioggia. Kiszely Géza ur tulajdona.

ZEMPLÉNI TIVADAR (1864—1917).
137. Tájkép. Dr. Nádor Henrik ur tulajdona.

DUDITS ANDOR (sz. 1866).
138. A kassai Rákóczi-emlék vázlata. Magántulajdon.

PÁLLYA CELESZTIN (sz. 1861).
139. Lovak. Ujpesti Wolfner Gyula ur tulajdona.

TORNAI GYULA (sz. 1861).
140. Japán kikötő. Jellinek Henrik ur tulajdona.

STROBENTZ FRIGYES (sz. 1856).
141. Nő interieurban. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

MESTERHÁZY KÁLMÁN (1857—1898).
142. Szoba belseje. Magántulajdon.

DÓSA GÉZA (1847—1871).
143. Kettős arckép. Jánoshalmi Nemes Marcell ur tulajd.

SKUTECZKY DÖME (1850—1920).
144. Hámorban. Weingrüber J. ur tulajdona.

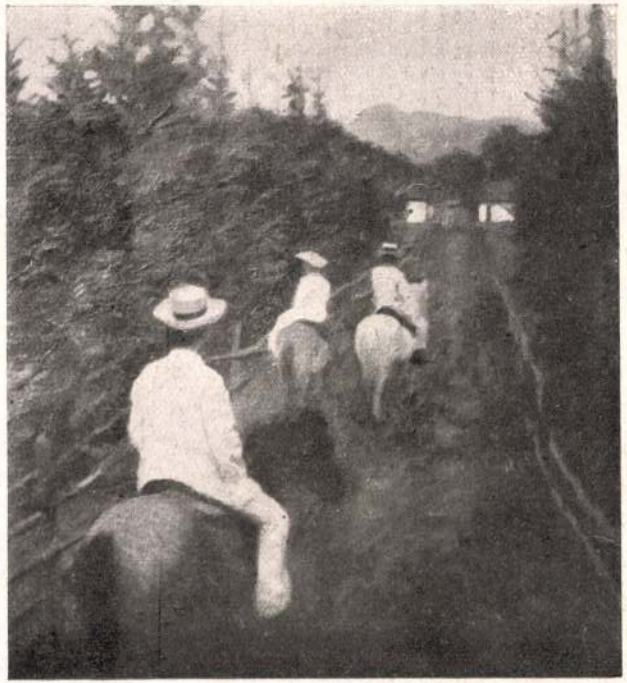

FERENCZY : LOVASOK.

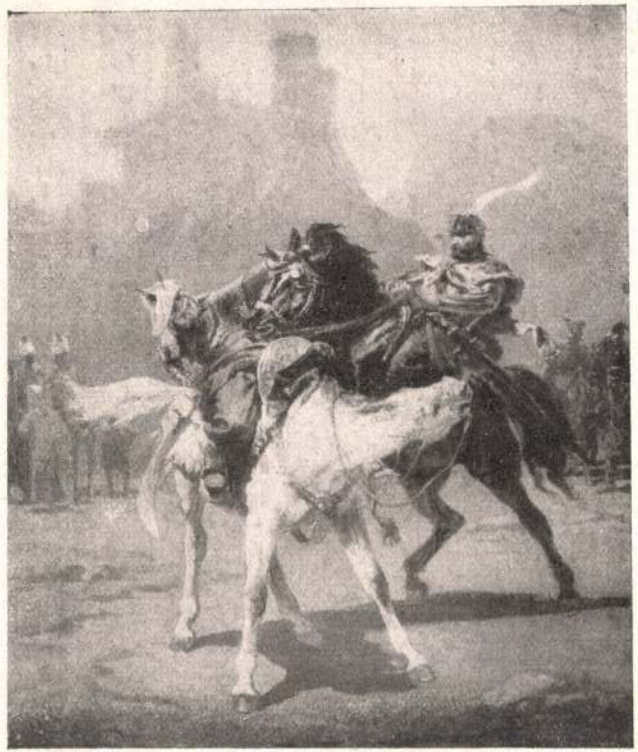

ZICHY : VIADAL.

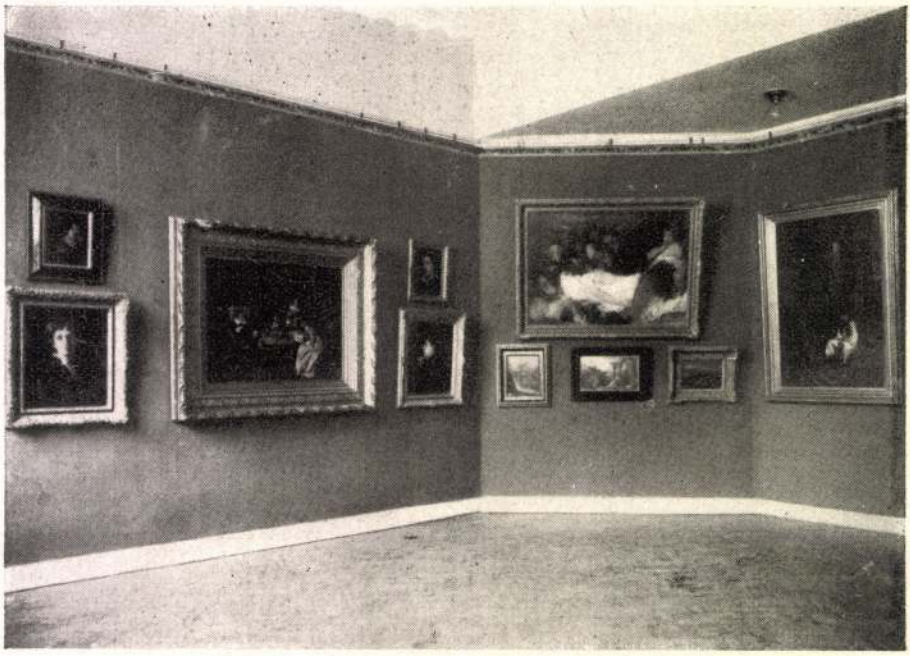

A MÁSODIK TEREM.

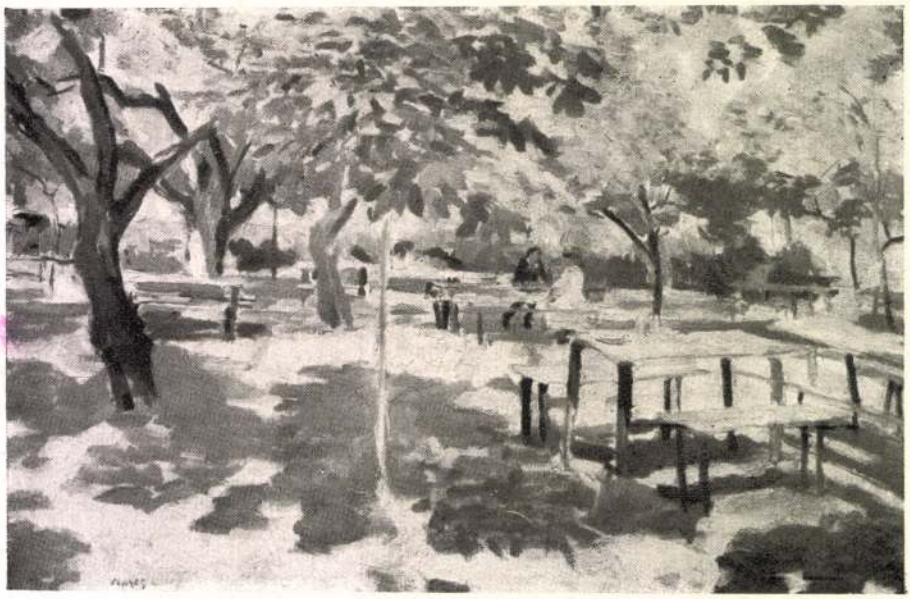

FÉNYES : TÁJKÉP.

MÁRK LAJOS (sz. 1867).
145. Fehérruhás lány. Jellinek Henrik ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
146. Salome tánca. *Eladó.*

TELEPI KÁROLY (1828—1906).
147. Dunai táj. Beckói Biró Henrik ur tulajdona.

PATAKY LÁSZLÓ (1857—1912).
148. Vásár. Basch Gyula ur tulajdona.

WÁGNER SÁNDOR (1838—1914).
149. Lófej. Szücs Zsigmond ur tulajdona.

JNGOMÁR FERENC (sz. 1851).
150. Önarckép. Weingruber J. ur tulajdona.

MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887).
151. Buzaföld. Glück Frigyes ur tulajdona.

FESZTY ÁRPÁD (1856—1914).
152. A lánchid. A főváros tulajdona.

TULL ÖDÖN (1870—1911).
153. Rothenburg látképe. Beckói Biró Henrik ur tulajd.

A HALLBAN.

BORSOS JÓZSEF (1821—1883).
154. Három grácia. Kell Jenő ur tulajdona.

VASZARY JÁNOS (sz. 1867).
155. Tükör előtt. Dr. Majovszky Pál ur tulajdona.

GYÁRFÁS JENŐ (sz. 1857).
156. Egy faldiszitás tervezete. Szücs Zsigmond ur tulajd.

KOMLÓSSY EDE (szül. 1862).
157. Arckép. Gróf Batthyány Lajos ur tulajdona.

JANKÓ JÁNOS (1833—1896).
158. Tánc a korcsma előtt. Pick Adolfné urnő tulajdona.

BORSOS JÓZSEF (1821—1883).
159. Kettős leányarckép. *Eladó.*

VITRINBEN:

Önarcképek.

160. Brocky Károly, Ferenczy István, Liczenmayer Károly, Stein, Barabás, Rippl-Rónai, Székely. Csoportkép 1834. stb. Ernst Lajos úr tulajdona.

Ingomár

(Der Sohn der Wildnis szindarabban)

l.

Kádár Jolán:

A pesti és budai nemet szinészet története 1812–1847. Bp. 1923. 85. l

Ugylátszik innen vette ülnerét a hasonló nevü festő.

Iparművészeti Múzeum egyházművészeti kiállítása. MM, VI., 1930., 524. l.)(Képe 524. l.) — Hoffmann, Edith: Über Altäre aus Ungarn. A Műgyüjtő, V., 1931., 169. l.

MAGYAR (PÁLOS) SZOBRÁSZ, XVIII. század

Krisztus a kereszten

Ovális fadombormű, 48×28 cm.
Gerevich PA, 220—221. l.

MAGYAR (PÁLOS) SZOBRÁSZ, XVIII. század

Szent család

Pihenés Egyiptomban

Ovális fadomborművek, egyenkint 38×31 cm. Gerevich PA, 220—221. l. — Egyhműv. kiáll. 1930., 152. szám. (Képe 20. táblán, az első.) — Éber László: Az iparművészeti múzeum egyházművészeti kiállítása. MM, VI., 1930., 524. l. (Képe 524. l., a második.) — MIP, XXXIII., 1930., 114. l. (Szent Család képe.)

MAGYAR SZOBRÁSZ, XVIII. század

Rokokó állvány, rajta Xav. Szent Ferenc képe és két kis királyszobor

Fa, mag. 63 cm.

MAGYAR SZOBRÁSZ, XVIII. század

Szent püspök nyilakkal

Fadombormű, mag. 158 cm.

INGOMÁR FERENC

58o. Kis leány cseresznyével. Olajf

Képzőm.Társ. 191o/11. téli kiáll.kat. 58.oldal

Grimm Rezső (1832—1885).

150. NYMFA ÉS SZATYROK. Jelzés lent jobbra: Grimm R.
Vászon. 71×89.

Guardi Francesco (1712—1793).

151. AZ ISOLA DI SANTA MARIA DELLA GRAZIA.
Fa. 15,5×23. Illusztr. V. tábl.

Gyurkovics Károly (1810—1874).

152. BÖHM GUSZTÁV, A NEMZETI SZINHÁZ VOLT RENDEZŐJÉNEK KÉPMÁSA. Jelzés lent balra: Gyurkovics.
Vizfestmény. 21×15,5.

Háry Gyula (szül. 1864).

153. AZ ORSZÁGHÁZ BUDAPESTEN.
Fa. 13×18.

Háry Gyula (szül. 1864).

154. VELENCEI RÉSZLET. Jelzés lent a középen: Venezia 1907. Háry.
Vizfestmény. 18×15.

Háry Gyula (szül. 1864).

155. GÖRZI RÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Görz 1918 VIII. 20. Háry Gy.
Vizfestmény. 25×35.

Hegedüs László (1870—1911).

156. NŐI FEJTANULMÁNY. Jelzés lent jobbra: Hegedüs László 1896.
Vászon. 55×44.

Helmont Seger Jacob van (1683—1726).

157. AZ ŐRSZOBÁBAN. Jelzés lent balra: S. J. v. Helmont f.
Fa. 82×58. Illusztr. IV. tábl.

Herrer Cézár (1868—1919).

158. NŐI AKT. (A kép alatt kétsoros felirás.)
Lemezpapir. 48×33.

Herschel Otto (19. század).

159. GONDOLATOKBAN. Jelzés lent jobbra: Otto Herschel 1912.
Vászon. 58×46.

Hoguet Charles (1821—1870).

160. ERDŐS TÁJ MOCSÁRRAL. Jelzés lent balra: Hoguet.
Fa. 18,5×24.

Holland festő, 17. század.

161. FÉRFI PIPÁVAL. (Pieter Quastnak tulajdonitva.)
Fa. 22×17.

Holland festő, 17. század.

162. HOLLAND TENGERPART HALÁSZOKKAL.
Vászon. 33×53,5.

Holland festő, 17—18. század.

163. MULATOZÓ PARASZTOK. (A 164. sz. kép párdarabja.)
Vászon. 45×36.

Holland festő, 17—18. század.

164. MULATOZÓ PARASZTOK. (A 163. sz. kép párdarabja.)
Vászon. 45×36.

Holland festő, 17—18. század.

165. SZIKLÁS TÁJ. (Everdingennek tulajdonitva.)
Vászon. 36×40.

Holland festő, 18. század.

166. FIU PIROS RUHÁBAN.
Fa. 24,5×20,5.

Hollósy Simon iskolája (19. század).

167. TIPUSTANULMÁNYOK.
Vászon. 68×208.

Hondecoeter Melchior d' modorában.

168. MADÁRCSENDÉLET.
Vászon. 92×71.

Hrinyák (19. század).

169. BOTRA TÁMASZKODÓ PARASZT. Jelzés fent jobbra: Hrinyák.
Vászon. 67×32.

Huber Rudolf (1839—1896).

170. A KORCSMA ELŐTT.
Lemezpapir. 44,5×62.

Huchtenburg Jan van (1646—1733).

171. CSATAKÉP.
Vászon. 36×52.

Huchtenburg Jan van követője.

172. CSATAKÉP.
Vászon. 60,5×80,5.

Hyacinthe (19. század).

173. NŐI KÉPMÁS. Jelzés balra: Hyacinthe 1811. (A kép hátán még egy miniatür Gage d'Amour felirással.
Miniatür. 6,5×5.

Ingomár (19. század).

174. LEÁNYKA FÁTYOLKENDŐVEL. Jelzés fent jobbra: Ingomár 1907.
Vászon. 78×52.

Iványi-Grünwald Béla (szül. 1867).

175. NYIRFAERDŐ. Jelzés lent jobbra: Iványi-Grünwald Béla 1905.
Vászon. 157×108.

Iványi-Grünwald Béla (szül. 1867).

176. TÁJ HÁROM ALAKKAL. Jelzés lent jobbra: Grünwald Béla.
Vászon. 79×58,5.

Iványi-Grünwald Béla (szül. 1867).

177. TAVASZI MUNKA.
Lemezpapir. 65×51.

Jakobey Károly (1826—1891).

178. III. NAPOLÉON CSÁSZÁR KÉPMÁSA. Jelzés jobbra: Jakobey K.
Vászon. 37×29,5.

Jankó János (1833—1896).

179. UJONCOZÁS. Lent jobbra: Rajz. Jankó János 858. Renoválta: Jeney J. 1897.
Tollrajz. 44×75.

Jávor Pál (szül. 1881).

180. FALUSI PROCESSZIÓ. Jelzés lent balra: Jávor.
Vászon. 39,5×48,5.

Jazet Jean Pierre Marie (1788—1871).

181. 1. „BATAILLE DE WATERLOO."
2. „ADIEUX DE FONTAINEBLEAU."
3. „RETOUR DE L'ILE D'ELBE."
4. „MORT DE NAPOLÉON."
4 darab rézmetszet Steuben után. Mindegyik lap mérete: 80×104.

Jettel, Eugen (1845—1901).

182. VIRÁGZÓ FÁK. Jelzés lent jobbra: Eugen Jettel Ika 99.
Lemezpapir. 46×61.

Juszkó Béla (szül. 1877).

183. PÖLÖSKEI RÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Juszkó Béla 1903. Pölöske.
Vászon. 70×46.

Juszkó Béla (szül. 1877).

184. „MEGY A JUHÁSZ SZAMÁRON." Jelzés lent jobbra: Juszkó Béla 1902.
Vászon. 86×160.

Kacziány Ödön (szül. 1852).

185. HOLDVILÁGOS TENGERI TÁJ. Jelzés lent jobbra: Kacziány Ö.
Vászon. 57×67.

Kardos Gyula (1857—1908).

186. IDOMITÁS. Jelzés lent jobbra: Kardos 1902.
Fa. 29,5×27.

Karlovszky Bertalan (szül. 1858).

187. NŐI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent balra: Karlovszky Bertalan.
Fa. 55×45.

Karvaly Mór † (szül. 1860).

188. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés lent balra: Karvaly 896.
Ceruzarajz. 23,5×18,5.

Katona Nándor (szül. 1864).

189. VIRÁGOS RÉT. Jelzés lent jobbra: Katona Nándor.
Vászon. 32×41,5.

Kaufmann Angelica modorában.

190. NŐI KÉPMÁS.
Vászon. 84×68.

Kaufmann A. (19. század).

191. ERDŐ. Jelzés lent jobbra: A. Kaufmann.
Vászon. 44×57.

Keleti Gusztáv (1834—1902).

192. VADORZÓK. Jelzés lent balra: G. Klette.
Vászon. 41,5×34. (A 193. sz. kép párdarabja.)

Keleti Gusztáv (1834—1902).

193. VADORZÓK.
Vászon. 41,5×34. (A 192. sz. kép párja.)

Kéméndy Jenő (szül. 1860).

194. FONÓ PARASZTNŐK. Jelzés lent balra: Kéméndy Jenő München 1886.
Vászon. 49×58.

Kernstock Károly (szül. 1873).

195. FELFELÉ TEKINTŐ FIÚ. Jelzés lent jobbra: Kernstock Károly 1919.
Fa. 81×64.

Kernstock Károly (szül. 1873).

196. A DUNA PARTJÁN. Jelzés lent jobbra: K K 918.

Kernstock Károly (szül. 1873).

197. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Kernstok Károly.
Lemezpapir. 24,5×29,5.

Kernstock Károly (szül. 1873).

198. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Kernstock Károly.
Vászon. 116×108.

Khoos József, magyar festő (19. század).

199. FÉRFITANULMÁNY. Jelzés lent balra: pinx. Jos. Khoos Anno 1842 Pestini.
Vászon. 72×59.

Kiss Rezső (szül. 1889).

200. „A NYOMOR." Jelzés lent jobbra: R. Kiss.
Vászon. 36×44.

Klomp Aelbert (1618—1688).

201. TÁJ ÖKÖRREL.
Fa. 35×31.

Knab Ferdinand (1837—1902).

202. ROMOK. Jelzés lent balra: F. Knab.
Vászon. 36,5×30,5.

Knopp Imre (szül. 1867).

203. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Knopp Imre.
Vászon. 56×80.

Konek Ida (szül. 1854).

204. NŐI AKT. Jelzés lent balra: Konek.
Vászon. 54×74.

Konek Ida (szül. 1854).

205. TIROLI PARASZT. Jelzés lent balra: Konek.
Fa. 38,5×26.

Konvoluta.

206. 15 metszet. KÜLÖNFÉLE JELENETEK VI. PIUS PÁPA ÉLETÉBŐL.
Mindegyik lap mérete: 45×32.

Konvoluta.

207. 20 darab metszet különféle méretben.

Konvoluta.

208. Album metszetekkel és másféle reprodukciókkal különféle méretekben.

Koroknay Otto (1856—1898).

209. MÁTYÁS KIRÁLY BEVONULÁSA BÉCSBE. Jelzés lent jobbra: Koroknay.
Vászon. 112×160.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

210. A MŰVÉSZ ÖNARCKÉPE. Jelzése fent jobbra: K. A. 915.
Vászon. 50×36.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

211. VÁSÁRI JELENET. Jelzés lent balra: K. A. 915.
Lemezpapir. 29×40.

Kosztolányi-Kann Gyula.

212. VÁC. Jelzés lent a jobbsarokban: Kosztolányi.
Olajfestmény. Fa. 29,5×39.

Kosztolányi-Kann Gyula (szül. 1868).

213. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Kann Gyula.
Vászon. 35×25.

Kriehuber Josef (1801—1876).

214. FÉRFI KÉPMÁS. (Állitólag Friedrich Gauermann festő arcképe.)
Vizfestmény. 15×11,5.

Kugler August † (19. század).

215. VASZARY KOLOS HERCEGPRIMÁS KÉPMÁSA. Jelzés balra: Aug. Kugler 1898. pinxit.
Vászon. 60,5×45.

Kunwald Cézár (szül. 1870).

216. A NAGYANYA.
Lemezpapir. 61,5×50.

Lakos Alfréd (szül. 1870).

217. ÖREG FÉRFI. Jelzés lent balra: Lakos Alfréd 16.
Lemezpapir. 34×24.

Lakos Alfréd (szül. 1870).

218. KÖNYVCSENDÉLET. Jelzés lent balra: Lakos Alfréd.
Vászon. 70×100.

Lambertinor.

219. INCE PÁPA.
Fára festett miniatür. 9×7,5.

Lanzoni P. (19. század).

220. LÁTOGATÁS A SZERZETESNÉL. Jelzés lent jobbra: P. Lanzoni.
Vászon. 33×43.

Laccataris Demeter († 1865).

221. ÁMOR. (Festetett 1844 és 1845 k. A kép a Trescher-féle pozsonyi képgyüjteményből származik.)
Vászon. 15,5×14.

Laer Pieter van (Bamboccio) 1590 k. 1658 u.

222. LOVASKATONA A KORCSMA ELŐTT. Lent jobbra olvashatatlan jelzés.
Fa. 54×46.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

223. 2 darab rajz:
1. NŐI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent jobbra: László F. E. 1902.
Krétarajz. 25×17 5.
2. NŐI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent jobbra: László F. E. 1904.
Krétarajz. 28,5×11,5.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

224. JUHÁSZ SZAMÁRRAL. Jelzés lent balra: László F. Bácska 89.
Ceruzarajz. 35,5×25,5.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

225. ÁBRÁNYI KORNÉLNÉ KÉPMÁSA. Jelzés lent jobbra: 97. László F.
Vászon. 25×19.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

226. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: László F. E. 1905.
Vászon. 75×62.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

227. NŐI KÉPMÁS.
Vizfestmény. 22×18.

László Fülöp Elek (szül. 1869).

228. NŐI AKT. Jelzés lent jobbra: Laub.
Krétarajz.

Laurens Jules Joseph Augustin (1825—1901).

229. TÁJKÉP ÖREG ASSZONNYAL. Jobbra: Laurens. Montpellier 19. Aout 1844.
Szépiarajz. 25×19.

Leemputten Corneille van (1841—1902).

230. A BIRKANYÁJ. (Dans la tourbière de Postel.) Jelzés lent balra: Corneille van Leemputten.
Vászon. 140×239. Illusztr. IX. tábl.

Lengetporer.

231. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés jobbra: Lengetporer p.
Miniatür aranykeretben. 5,5×4.

Lestyán János (19. század).

232. GYERMEKEK A VIZ PARTJÁN. Jelzés lent balra: Lestyán 840.
Vászon. 44,5×33,5.

Libay Lajos (1814—1888).

233. EGY RÉGI HÁZ.
Vizfestmény. 25,5×22,5.

Id. Lieder Frigyes (1786—1859).

234. FÉRFI KÉPMÁS.
Fa. 26,5×21.

Id. Lieder Frigyes (1786—1859).

235. ALMACSENDÉLET. Jelzés lent jobbra: Lieder. (A kép hátán: Az 1851-ik évi termény tárlatból festé Lieder Frigyes.)
Lemezpapir. 26×31,5.

Liezen-Mayer Sándor (1839—1919).

236. TANULMÁNY. (Parkrészlet.)
Vászon. 55×41.

Ligeti Antal (1823—1890).

237. FÁK A TENGERPARTON. Jelzés lent balra: Ligeti.
Lemezpapir vászonra huzva. 29,5×44.

Ligeti Antal (1823—1890).

238. DAMASKUS. Jelzés lent jobbra: Ligeti A., lent balra: Damaskus 30. Aug. 857.
Lemezpapir. 33,5×67.

Lopez Vicente iskolája (19. század).

239. EGY CSALÁD KÉPE.
Vászon. 72×93.

Lorrain Claude követője, 18. század.

240. NAPLEMENTE A TENGERPARTON.
Vászon. 26×36.

Lotz Károly (1833—1904).

241. 2 darab krétarajz:
1. KÉT NŐI AKT.
27,5×40,5.
2. NŐI AKT.
43×31.

Lotz Károly (1833—1904).

242. Kettős rajz:
1. ÁMOR ÉS PSYCHE.
2. FEKVŐ NŐI AKT.
Krétarajzok. 39,5×32.

Lotz Károly (1833—1904).

243. NŐI KÉPMÁS.
Lemezpapir. 52×40.

Lotz Károly (1833—1904).

244. KETTŐS GYERMEKARCKÉP.
Vászon. 65×50,5. Illusztr. XIX. tábl.

Lotz Károly (1833—1904).

245. TÁJ HIDDAL. Jelzés lent jobbra: Lotz K.
Vizfestmény. 13,5×22.

Lotz Károly (1833—1904).

246. NŐI KÉPMÁS. Jelzés jobbra: Lotz K.
Fa. 60×42.

Lotz Károly (1833—1904).

247. ALLEGORIA. Jelzés lent jobbra: Lotz K.
Vizfestmény. 31×30.

Lotz Károly (1833—1904).

248. LOVAGJÁTÉK.
Tusrajz. 10,5×19.

Lotz Károly (1833—1904).

249. TANULMÁNY. (Hunyady halála.)
Lemezpapir. 12,5×10,5.

Lotz Károly (1833—1904).

250. ROKOKÓ ALAKOK.
Krétarajz. 16,5×22.

Lotz Károly (1833—1904).

251. FÉRFI TANULMÁNY.
Krétarajz. 13,7×7.

Lotz Károly (1833—1904).

252. TÁJKÉP.
Vizfestmény. 10,5×6.

Lotz Károly (1833—1904).

253. KRISZTUS MEGJELENÉSE.
Vizfestmény. 26,5×15.

Lotz Károly (1833—1904).

254. MARIA PATRONA HUNGARIAE.
Vizfestmény. 29×12,5.

Laccataris Demeter († 1865).

255. TÁJ TEHENEKKEL. Jelzés lent jobbra.
Lemezpapir. 18×23.

Lotz Károly (1833—1904).

256. NŐI AKT.
Vászon. 52×44.

Lotz Károly (1833—1904).

257. SZENT ERZSÉBET ÉS SZENT MARGIT.
Lemezpapir. 30×49.

Lotz Károly (1833—1904).

258. KÉT EVANGELISTA.
Lemezpapir. 51×30,5.

Lotz Károly (1833—1904).

259. MÁRIA MEGKORONÁZTATÁSA. Jelzés lent jobbra: Lotz K.
Lemezpapir. 33×64.

Lotz Károly (1833—1904).

260. KRISZTUS SZENTEKKEL ÉS ANGYALOKKAL. Jelzés lent jobbra: Lotz K.
Lemezpapir. 38×52.

Lotz Károly (1833—1904).

261. VÁZLAT EGY OLTÁRKÉPHEZ. (Krisztus.)
Vászon. 58×32.

Lotz Károly (1833—1904).

262. NŐI AKT.
Lemezpapir. 85×57,5.

Lotz Károly (1833—1904).

263. BACCHANSNŐ. Jelzés lent jobbra: Lotz K.
Vászon. 70×52. Illusztr. XVII. tábl.

Lotz Károly (1833—1904).

264. LEGYEZŐLAP.
Vizfestmény.

Lotz Károly (1833—1904).

265. PÁPA MELLKÉPE.
Szénrajz.

Löffler Karl (19. század).

266. CSIKÓS A PUSZTÁN. Jelzés lent jobbra: K. L.
Vászon. 73×100.

Löffler Karl (19. század).

267. MÉNES. Jelzés lent jobbra: K. L.
Vászon. 73×100.

Löffler Karl (19. század).

268. 2 darab MÉNEST ábrázoló kép. Mindegyik kép jelezve lent jobbra: K. L.
Vászon. Mindegyik kép mérete: 28×58.

M. S.-monogrammista (19. század).

269. NŐI KÉPMÁS. Jelzés balra: M. S. 1842.
Miniatür. 10,5×8,5.

Magnasco Alessandro (1681—1747).

270. TÁJ VIZESÉSSEL.
Vászon. 62×48.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (szül. 1859).

271. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Magyar-Mannheimer 912.
Fa. 26,5×40,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (szül. 1859).

272. TÁJKÉP. Jelzés lent balra: Magyar-Mannheimer G.
Lemezpapir. 34×43.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (szül. 1859).

273. FÜSTÖLGŐ KÉMÉNYEK. Jelzés lent jobbra: Magyar-Mannheimer G.
Lemezpapir. 34×43.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (szül. 1859).

274. HOLDKELTE. Jelzés lent balra: Magyar-Mannheimer.
Fa. 23×58.

Mansfeld Johann Georg (1772—1817).

275. 2 darab guachefestmény. KOBURG HERCEG ÉS FELESÉGE. Mindkettő balra jelezve: J. G. Mansfeld f. 806.
Mindkét kép mérete: 14×11.

Margitay Tihamér (szül. 1861).

276. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés balra: Margitay. (Fej a „Váltó" című képhez.)
Lemezpapir. 46×38.

Márk Lajos (szül. 1867).

277. ÜLŐ NŐ. Jelzés balra: Márk L.
Vászon. 79×63.

Márk Lajos (szül. 1867).

278. A MODELL. Jelzés lent balra: Márk.
Vászon. 124×64.

Márk Lajos (szül. 1867).

279. HAJNALI MULATSÁG. Jelzés lent balra: Márk.
Vászon. 65×50.

Id. Markó Károly (1791—1860).

280. OLASZ TÁJ FÜRDŐ NŐKKEL.
Vászon. 25×33. Illusztr. VIII. tábl.

Id. Markó Károly (1791—1860).

281. TÁJ KRISZTUSSAL ÉS AZ EMAUSI IFJAKKAL. Jelzés lent balra: C. Markó S. p. App. 1859. Kiss bankár gyüjteményéből.
Fa. 26×34. Illusztr. VIII. tábl.

Id. Markó Károly (1791—1860).

282. TÁJ ALAKOKKAL.
Vizfestmény. 18×25.

Ifj. Markó Károly (1822—1891).

283. TENGERI TÁJ. Jelzés lent a középen: C. Markó junior.
Vászon. 68×86.

Ifj. Markó Károly (1822—1891).

284. OLASZ TÁJ HIDDAL. Jelzés lent balra: C. Markó App. 1852.
Vászon. 22,5×30. Illusztr. VIII. tábl.

Ifj. Markó Károly (1822—1891).

285. TÁJKÉP KRISZTUSSAL ÉS A SZAMARITÁNUS NŐVEL.
Vászon. 28×37,5.

Ifj. Markó Károly ? (1822—1891).

286. TÁJ VIHAROS ÉGGEL. Lent jobbra: C. Markó 1865.
Lemezpapir. 18×23,5.

Markó András (1824—1895).

287. PARASZTNŐK A VIZ MELLETT.
Vászon. 27×37.

Markó Ferenc (1832—1874).

288. TÁJ A HÁROM KIRÁLLYAL. Lent balra: Markó 1864.
Vászon. 38,5×37.

Markó Ferenc (1832—1874).

289. OLASZ TENGERPARTI TÁJ. Jelzés lent jobbra: Markó F. 1865.
Vászon. 38×55.

Markó Ferenc ? (1832—1874).

290. PARK FÜRDŐ NŐKKEL.
Vászon. 7,4×99.

Max Gabriel von † (szül. 1840).

291. NŐI FEJ. Jelzés lent jobbra: G. Max 1860.
Vászon. 61×47.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

294. SZIKLATANULMÁNY. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Vászon. 40×50.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

295. TÓT FIU. Jelzés lent: Mednyánszky.
Tollrajz. 31,5×24.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

296. ÜLŐ FÉRFI. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Tusrajz. 23×26.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

297. TÉLI TÁJ. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Krétarajz. 44×31,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

298. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Lemezpapir. 27,5×35,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

299. NAPLEMENTE. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Vászon. 28,5×31,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

300. ZUGLIGETI RÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Lemezpapir. 36×27,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

301. ŐSZI HANGULAT. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Lemezpapir. 26×36.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

302. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Vászon. 32×21.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

303. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent jobbra: Mednyánszky.
Fa. 30×19.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

304. VIRÁGZÓ GYÜMÖLCSFA. Jelzés lent a jobb sarokban: fogaskerekü 1908 Május 8. Mednyánszky.
Vizfestmény. 30×32.5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

305. FOLYÓPART.
Fekete kréta. 14,5×20—5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

306. VIZPART. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Ceruzarajz. 27×38.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

307. TABÁNI RÉSZLET. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Buda.
Fekete kréta. 26.5×39.5

Mednyánszky László báró (1852—1919).

308. ÓBUDAI RÉSZLET. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Óbuda.
Fekete kréta. 29,5×45.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

309. UJPESTI TEMETŐ. Jelzés lent a jobbsarokban: Ujpesti temető.
Fekete kréta és guache. 30×41.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

310. TÁJKÉPTANULMÁNY. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Miskolc.
33×24.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

311. NŐI FEJ.
Barna kréta. 22×25,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

312. ÁLLÓ FÉRFI ALAK. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Bécs.
Ceruzarajz. 41×28.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

313. ÁLLÓ FÉRFIALAK. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Ceruzarajz. 41,5×28,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

314. VIRÁGZÓ FAÁGAK. Jelzés lent a balsarokban: Mednyánszky. 1909. fogaskerekü.
Fekete kréta és guache. 42×29.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

315. FÖLDÖN ÜLŐ FÉRFI. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Bécs.
Ceruzarajz. 41×28.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

316. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky Budapest.
Guache. 42×39.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

317. GESZTENYEVIRÁG. Tanulmány. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Vászon. 29×33,5.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

318. GELLÉRTHEGYI RÉSZLET. Jelzés lent a jobbsarokban.
Lemezpapir. 22,5×30.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

319. HÜVÖSVÖLGYI RÉSZLET. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Lemezpapir. 22,5×30.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

320. FEDEZÉK. Hátlapján két férfialak. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Fa. 23,5×33,5 cm.

Mednyánszky László báró (1852—1919).

321. ERDEI TÁJ. Jelzés lent a jobbsarokban: Mednyánszky.
Vászon. 35×25.

Melegh Gábor (1801—1835).

322. NŐI KÉPMÁS. Jelzés jobbra lent: Gab. Melegh 1830.
Miniatür. 9×7,5.

Mendlik Oszkár (szül. 1871).

323. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Mendlik O.
Lemezpapir. 46,5×31.

Mendlik Oszkár (szül. 1871).

324. ERDŐRÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Mendlik O.
Vászon. 45,5×31.

Mendlik Oszkár.

325. TÁJKÉP. Jelzés lent balra: Mendlik Oszkár jobbra 93. VIII. 7.
Vászon. 30,5×46,5.

Mendlik Oszkár (szül. 1871).

326. ERDŐ MÉLYE. Jelzés lent jobbra: Mendlik O. 94. VIII. 23.
Vászon. 52×31.

Mészöly Géza (1844—1887).

327. FELHŐTANULMÁNY.
Lemezpapir. 19×34.

Mészöly Géza (1844—1887).

328. TÁJ FÁVAL.
Lemezpapir. 17×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

329. VÁZLATKÖNYV 35 ceruzarajzzal.
Mindegyik lap mérete: 17,5×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

330. VÁZLATKÖNYV 33 rajzzal.
Mindegyik lap mérete: 23×19.

Mészöly Géza (1844—1887).

331. TÁJ FÁKKAL. Lent balra: Seregélyes. Junius 5. 884.
Ceruzarajz. 29,5×22,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

332. 20 DARAB RAJZ, különféle nagyságban.

Mészöly Géza (1844—1887).

333. ÉNEKLŐ FIU.
Ceruzarajz. 35×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

334. LEÁNY KORSÓVAL. Lent jobbra: München. März. 10. 1873.
Ceruzarajz. 35×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

335. LEÁNY KORSÓVAL.
Ceruzarajz. 35×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

336. ÜLŐ LEÁNY. Lent: 1874.
Ceruzarajz. 35×25.

Mészöly Géza (1844—1887).

337. HALÁSZHÁLÓT KÉSZITŐ LEÁNY.
Ceruzarajz. 35×24.

Mészöly Géza (1844—1887).

338. KÖTELET HUZÓ PARASZT.
Ceruzarajz. 35×24.

Mészöly Géza (1844—1887).

339. KUNYHÓ FÁVAL. Lent jobbra: T. Verseny 87.
Ceruzarajz. 15,5×24.

Mészöly Géza (1844—1887).

340. CSÓNAK. Lent jobbra: Székes Fejérvár 871.
Ceruzarajz. 15×24.

Mészöly Géza (1844—1887).

341. TÁJ HAJÓVAL. Lent balra: T. Válom 871. Sept.
Ceruzarajz. 15×24.

Mészöly Géza (1844—1887).

342. ERDEI UT LOVASOKKAL. Lent a középen: Sz. Iván Nov. 2. 880.
Ceruzarajz. 45×30.

Mészöly Géza (1844—1887).

343. TÓ CSÓNAKKAL. Lent a középen: 872 T. Verseny.
Ceruzarajz. 35×48.

Mészöly Géza (1844—1887).

344. TÁJ HÁZZAL. Lent jobbra: T. Verseny 872. Dec. 2. M.
Ceruzarajz. 35×48.

Mészöly Géza (1844—1887).

345. KOMP ÁTKELŐ PARASZTOKKAL.
Ceruzarajz. 37×61.

Mészöly Géza (1844—1887).

346. UTFÉLEN. Jelzés lent balra: M. G.
Fa. 13,5×18.

Mészöly Géza (1844—1887).

347. TÁJ HAZATÉRŐ NYÁJJAL. Jelzés lent balra: Mészöly Géza 879.
Fa. 20×27.

Mészöly Géza (1844—1887).

348. VIZETHORDÓ NŐ.
Fa. 32×21. Illusztr. XV. tábl.

Mészöly Géza (1844—1887).

349. ESTI HANGULAT. (A kép hátán négysoros dedikáció, a mester aláírása. Festetett 1884-ben.)
Fa. 6×19.

Mettenlaiter Johann Jakob (1750—1825).

350. TÁJ KÉT NYUGVÓ NŐVEL. Jelzés lent a középen: Mettenlaiter inv. et fec. 1789.
Miniatür. 5,5×8.

Meulen, Adam François van der (1631—1690).

351. XIV. LAJOS FRANCIA KIRÁLY KISÉRETÉVEL.
Vászon. 90×127. Illusztr. II. tábl.

Mielich A. L. (19. század).

352. CAIRÓI RÉSZLET. Lent balra: A· L. Mielich vor dem „Bab-el Altobey, Cairo."
Fa. 23,5×35.

Mihalik Dániel (1869—1910).

353. HEGYES VIDÉK. Jelzés lent jobbra: Mihalik Dániel.
Lemezpapir. 37×49.

Milz Xaver Franz.

354. I. FERENCZ CSÁSZÁR KÉPMÁSA. Jelzés balra: Xaver Franz Milz.
Miniatür. 6×5.

Mihalik Dániel (1869—1910).

355. TÁJ SZOLNOK MELLETT. Jelzés lent jobbra: Mihalik Dániel.
Fa. 26×36.

Mihalik Dániel (1869—1910).

356. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Mihalik Dániel.
Vászon. 45×55,5.

Molnár József (1821—1899).

357. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Molnár J. 1877.
Vászon. 63×47.

Molnár József (1821—1899).

358. TÁJ HIDDAL. Jelzés lent jobbra: Molnár József.
Vászon. 49×65.

Morghen Rafaello (1758—1833).

359. THALIA.
Rézmetszet. 34×26,5.

Munkácsy Mihály (1844—1900).

360. VIRÁGOK ÁLDOZATA. Jelzés lent jobbra: M. de Munkácsy 1896.
Fa. 84,5×99,5. Illusztr. XIV. tábl.

Munkácsy Mihály (1844—1900).

361. KIS LEÁNY KUTYÁKKAL. Jelzés lent balra: M. de Munkácsy, jobbra: M.
Fa. 60,5×49.

Munkácsy Mihály (1844—1900).

362. NYUGVÓ NŐ. A kép hátán Vente Munkácsy Paris, 3 Juni 1898.
Fa. 87,5×116. Illusztr. XIII. tábl.

Munkácsy Mihály (1844—1900).

362a. NŐI KÉPMÁS. (Munkácsy első szerelme.) Jelzés jobbra: Munkácsy 1866.
Vászon. 71×59.

Nádler Róbert (szül. 1858).

363. SZEGÉNY FALUSI TEMPLOMBAN. Jelzés lent balra: Nádler Róbert.
Lemezpapir. 44×27,5.

Nádler Róbert (szül. 1858).

364. NAPLEMENTE UTÁN. Jelzés lent jobbra: Nádler Róbert.
Lemezpapir. 25,5×40.

Német festő, 17. század.

365. SZENT GOSWINUS.
Vászon. 104×74.

Németalföldi festő, 17. század.

366. FÉRFI KÉPMÁS. Fent a baloldalon: Nicolaus Com. Trasoldo obijt Anno 1683.
Vászon. 73×54.

Német 17—18 század.

367. MÁRIA A GYERMEKKEL ÉS ANGYALOKKAL.
Kovácsolt vas. 21×16.

Német festő, 17—18. század.

368. EGY FESTŐ KÉPMÁSA.
Vászon. 64×48.

Német festő, 18. század.

369. 3 darab kép: JELENETEK ÁMOR ÉLETÉBŐL.
Vászon. Mindegyik kép mérete: 66×140.

Német festő, 18. század.

370. EGY TUDÓS.
Vászon. 72×56.

Német festő, 18. század.

371. FÉRFI FEJ. (A lemez hátán: Nr. 806. Raphael Mengs.)
Pasztell. 30,5×40.

Német 18. század.

372. NŐI FEJ.
Pasztell. 33×24.

Német festő, 18. század.

373. AZ ÉJJELI ŐR. (Lent jobbra: A. v. Ostade.)
Vászon. 62,5×47.

Német festő, 18. század.

374. VÁSÁRI JELENETEK.
Fa. 22,5×33.

Német festő, 18. század.

375. FÉRFI TANULMÁNYFEJ.
Vászon. 62,5×49,5.

Német festő, 18. század.

376. ZENÉLŐ FÉRFI HÖLGGYEL.
Vászon. 29×33.

Német festő, 18. század.

377. TÁJKÉP.
Vászon. 46×63.

Német festő, 18—19. század.

378. NŐI KÉPMÁS.
Miniatür. 10×8.

Német festő (18—19. század).

379. 2 darab kép:
1. ÁMOR MEGKORONÁZZA VÉNUST.
Vászon. 83,5×126,5.
2. VÉNUS ÉS ÁMOR ÉGŐ FÁKLYÁVAL.
Vászon. 80×134.

Német festő (18—19. század).

380. EGY LOVAG KÉPMÁSA.
Miniatür. 9,5×7,5.

Német festő (19. század).

381. 2 darab kép:
1. TÁJ HIDDAL.
2. ÉGŐ FALU.
Vászon. Mindegyik kép mérete: 8×10.

Német festő (19. század).

382. FÉRFI KÉPMÁS.
Miniatür. 6,5×5.

Német festő (19. század).

383. CSENDÉLET.
Vászon. 40×32.

Német festő (19. század).

384. CSATAKÉP.
Fa. 11×14,5.

Clerc , Jeremias le

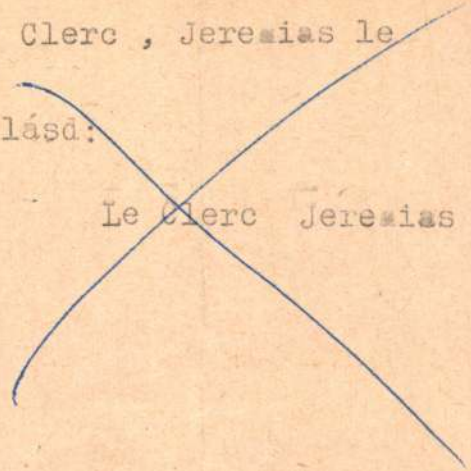

lásd:

Le Clerc Jeremias

MDK

Berge, Pieter van den

Rézkarc: "Die hart belagerte... und... erobertе... Ofen."

168
102
13
349
21
346

/dr.Kelényi B.Ottó/:Buda és Pest grafikus ábrázolásai a visszafoglalás korában. 1683-1718. 86 o. és 16 repr. Bp. 1937.

Ingomár Ferenc, 1838-1924

Női arckép, vászon

Ernst Mus. 55. sukc. 1937. 17 1.

Frankel Ignác

Kmezovic

l. Ingomár l.

Ferenc alatt

Férfi képe.

F melyre bosja van akasztva,

Derékig látható
támasztja s bal
Haja, szemöldöke, s
pedig leberetvált.
mányán és fehér
oldalán kard lig

Vászon, mére
N. Muz.

Győr

Kossuth Lajos-utca 94. Ház, földsz
három tengely felett hajlitott or

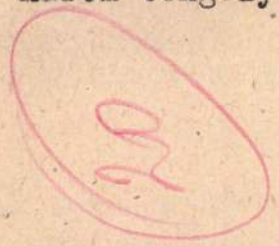

földszintes, fal + kapu + oromfal.
tcában, 4+2 ablakkal. Udvarán támfalas
dence. Állitólag a benclsek középkori
yogó- vagy Kása-malom, tévesen török

iténete. Győr, 1909, 15 l — Dornyay Béla: Ta-
Tata, 1938, 22-23 l — Tata Vk. MV. kg. 1952,

AZ

ÚJ SZALON

AKT KIÁLLITÁSA

1934.
NOVEMBER – DECEMBER

IV. KOSSUTH LAJOS-UTCA 12. félem.
TELEFON: 89—2—18.

Az Uj Szalon

Az UJ SZALON megalapitóit ez uj művészotthon megteremtésében az a gondolat vezette, hogy legyen a magyar művésztársadalomnak egy olyan szervezete, mely elsősorban arra törekszik, hogy a művészemberek és a polgári társadalom között az állandó, élénk kapcsolatot fenntartsa, — s a művészet való értékeit átmentse egy jobb jövő számára.

Művészemberek álltak itt össze, hogy maguk vegyék kezükbe sorsukat. Konservativok és ultramodernek szövetkeztek szeretetben azért, hogy elősegitsék munkáik érvényesülését, — s az egész országban propagandát csináljanak a művészet nemes szándéku eredményeinek.

Az UJ SZALON megnyitja termeit minden művészeti irány képviselőjének, — a műszerető társadalomnak pedig ismeretterjesztő — irodalmi és zenei délutánokon, s tárlatvezetéseken át akar szolgálni a különböző művészeti értékek megismerésében.

Az IGAZGATÓSÁG

A kiállitott tárgyak jegyzéke

	Albert Ferenc	
1.	Fürdés után, olf.	750.--
	Bányai Oszkár	
2.	Fiatal asszony, olf.	300.--
	Borsos István József	
3.	Vetkőző, olf.	200.—
4.	Hiuság, olf.	400.—
	Bruck András	
5.	Harmonia	200.—
6.	Heverészés, olf.	200.—
	Clauder Margit	
7.	Akt, olf.	100.—
	U. Deák Adrienne	
8.	Fürdő nő, olf.	600.--
9.	Mangál mellett, magtul.	
10.	Akt korsóval, magtul.	
	Demjén Erzsébet	
11.	Álom, olf.	120.—
	Dittrich Zoltán	
12.	Akt, olf.	2500.—
	Erdőssy Béla	
13.	Akt	80.—
	Fedor Ágnes	
14.	Anya és gyermeke	eladó
15.	Nő a tigrissel	eladó
16.	Aktok	eladó
	Fehérvári Mária	
17.	Fekvő akt	180.--
18.	Fekvő akt	220.—
	N. Fodor Olga	
19.	Ülő akt, olf.	400.—
20.	Akt, olf.	400.—
21.	Akt kompozició	eladó
22.	Fekvő akt, olf.	400.—
	Fuchs Pál	
23.	Női akt, olf.	200.—
	Gerley Dezső	
24.	Akt az ablaknál, olf.	300.—
	Gömöri Raidl Ida	
25.	Akt a tükör előtt	200.—

Györi Gyula

26. Akt, fafaragás 500.—

Haranglábi Nemes József

27. Fekvő akt, olf. 400.—

Héya Zoltán

28. Akt, tanulmány rajz 80.—

29. Akt, tanulmány rajz 80.—

Homann Károly

30. Hiu modell, olf. 250.—

Idrányi Tibor

31. Nyár, olf. 750.—

Jancsó Béla

32. Fekvő akt, olf. 250.—

33. Álarcok, olf. 250.—

Jobbágy Geiger Miklós

34. A kritika 500.—

35. Beszélgető modellek, olf. 500.—

Kazacsay Gerőné

36. Fantázia 150.—

37. Félakt 60.—

Kassalonsky Lucy

38. Gyermekek a patakban 75.—

Kekemen Emil

39. Merengés, olf. eladó

Kern Andor

40. Vöröshaju nő, olf. 200.—

41. Akt korsóval, olf. 350.—

Kristófi Árpád

42. Műteremben, olf. eladó

44. Akt vázlatok 1-14 drb. 30.—

Radnoti Kovács Árpád

59. Napozó lány, olf. 120.—

60. Női akt, olf. 600.—

61 Akt tanulmány, kréta 20.—

62. Tanulmány, kréta 25.—

Kóbor Elek

63. Akt lovon 100.—

64. Zsuzsánna, eozin. 100.—

Kováts Andorné

65. Akt tanulmány 200.—

Kováts György

66. Női torzó, gipsz 200.—

Körössy Vilmos

67. Farsang 160.—

68. Pihenés, kréta 80.—

Kövess Boldizsár

69. Akt, olf. 250.—

70. Férfi akt, olf. 250.—
71. Hiuság, olf. 500.—

Kövesházi Kalmár Elza

72. Felfelé plakett 70.—
73. Vízhordó nő, fafaragás 300.—
74. A dárdavető, sárgaréz 180.—

Kövér Gyula

75. Öltözködés előtt, olf. 1500.—
76. Nyugtalan álom, olf. 4000.—
77. Fátyoltánc, olf. 2000.—

Lukács Sándor

78. Bachus 180.—
79. Gladiátor 100.—
80. Bánat 150.—

Márkup Valéria

81. Női akt 120.—

Martosné R. Camilla

82. Akt tanulmány 80.—
83. Akt tanulmány, ceruza 60.—

Moiret Ödön

84. Akt, bronz 500.—

Ocsvár Rezső

85. Fekvő akt, vizf. 100.—
86. Álom, vizf. 100.—
87. Ülő akt, vizf. 100.—

Papp Kökényesdyné

88. Nyár 150.—
89. Szendergés, olf. 100.—

Prohászka József

90. Akt, olf. eladó

Pomogáts Béla

91. Akt, olf. 500.—
92. Aktok, fametszet 50.—

Porter Paula

93. Ábrándozás dr. Rassay Károly őméltósága tulajdona
94. Akt kendővel, olf. 1000.—
95. A könyv varázsa, olf. 1200.—
96. Heverésző leány, olf. 1000.—
97. Párizsi akt, olf. 1200.—
98. Hiuság, olf. 200.—

Putz János

99. Napfürdőzés, bronz 380.—
100. Meglepve, bronz 170.—
101. Elűzve, kerámia 60.—
102. Fürdőző, terakotta 200.—
103. Sapho, terakotta 200.—

Rév István Árpád

104. Léda meg a hattyu — magántul.

Péchyné Rónay Kyngа

105. Akt tanulmány rajz — 30.—

106. Akt tanulmány rajz — 30.—

Szabó Csapó Márton

107. Női akt tanulmány, pasztel — 150.—

Sidló Ferenc

108. Vénusz, majolika — 80.—

Somló Jenő

109. Ülő nő, olf. — 150.—

110. Fekvő akt, olf. — 350.—

Szödy Szilárd

111. Pandora, márvány — 600.—

Teplánszky Sándor

112. Szepesi Vénusz, olf. — 400.—

Thomae Aladárné

113. Fürdés után, olf. — 300.—

Udvary Pál

114. Fürdőszobában, olf. — 300.—

Vajda Ferenc

115. Fekvő női akt, olf. — 400.—

Veszprémi Rézsi

116. Akt, olf. — 160.—

D. Warga Irén

117. Terakotta — 200.—

bisztriczei Bisztriczky József

118. L'amour, fajansz — 80.—

119. Bánat, biszkvitt — 80.—

Angyalffy Erzsébet

120. Hó hirek, olf. — 35.—

121. Örvény szélén, olf. — 60.—

Mezey Artur

122. Akt, olf. — 450.—

Havalda Endre

123. Pihenő modell, pastell — 40.—

H. Lovass Piroska

124. Pihenő, olf. — 300.—

nagyenyedi Jeney Zoltán

125. Hiuság, gipsz — 80.—

Az Uj Szalon csereakciója.

Az Uj Szalon átérezve a magyar művészetársadalom mai válságos állapotát, minden módot meg akar próbálni, hogy vergődő művészetünknek segitségére siessen.

Nem nézhetjük tétlenül, hogy hull ki az eszköz művészeink kezéből, mikor tudjuk, hogy a magyar Társadalomban van még elég erő és szeretet, hogy művészeti kulturánk értékeit átmentse egy jobb jövő számára.

Anyagi eszközöket: ruhát élelmiszert, tüzelőt, vásznat, festéket akarunk előteremteni az alkotó művészek számára s ezért az **Uj Szalon** meginditja állandó Csereakcióját a magyar művészek érdekében.

Felszólitjuk ezuton a magyar Társadalom minden tagját, földbirtokosokat és kereskedőket, hogy jöjjenek segitségünkre a magyar művészek életalapjainak megteremtésében és sokszor talán fölös terményeiket, árucikkeiket értékálló művészi alkotásokra cseréljék.

Sorozatos kiállitásainkban minden művészetért lelkesülő műbarát megtalálja az izlésének megfelelő alkotásokat.

Az Uj Szalon Igazgatósága.

KÉPKERETEKET

legolcsóbban

HOFFMAN

nál

IV., Gerlóczy ucca 5.

IV., Károly körut 28.

Telefon:

89-3-05, 89-4-05, 89-2-39.

Alapittatott: 1880.

GOLDBERGER, NÉPSZINHÁZ-U. 17.

Vuillard, Jean Éduard, (szül. 1868).
561. IRÓ LEÁNY. Jelezve.
Szines lito. 30×24 cm. 25.—

Wágner Sándor, (1838—1919).
562. RÓZSACSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 100×75 cm. 150.—

563. A CSIKÓS. Jelezve: W. S.
Fa. 47×35 cm. 500.—

Waldmüller, Ferdinand Georg, (1793—1865).
564. JOTÉKONYSÁG. Jelezve: Waldmüller.
Vászon. 41×33 cm. 500.—

Weenix, Giovanni Battista, (1621—1660).
565. PÁSZTOROK A ROMOK ALATT. Jelezvé: Gio. Battist a Weenix.
Vászon. 88×65 cm. Illusztr. III. tábl. 2000.—

Weidner, J., (XIX. század).
566. FIUARCKÉP. Jelezve, dat. 1841.
Vászon. 60×47 cm. 50.—

Weiland, XIX. század.
567. FIATAL LÁNY KÉKBEN. Jelezve.
Miniatür. 8×6 cm. Ovális. 60.—

Werner, Karl, (1808—1894).
568. WELSER FILIPPINA BEVONULÁSA.
Vizfestmény. 22×28 cm. 60.—

Wichhall—Loesser, H., 1887-ből.
569. INTERIEUR. Jelezve.
Vászon. 42×32 cm. 30.—

Wyttenbach, Friedrich Anton, (1812—1845).
570. A BORBÉLYNÁL.
Vászon. 32×28 cm. 500.—

Zaffonato és Venzo, XVIII—XIX. század.
571. LEONIDAS — LOT ÉS LEÁNYAI.
Két darab rézmetszet. 20.—

Zaffonato, A., XVIII—XIX. század.
572. KUTYÁK. (Harding után.)
Szines rézmetszet. 40.—

Zemplényi Tivadar, (1864—1917).
573. AZ ITATÓNÁL. Jelezve.
Vászon. 67×86 cm. 300.—

574. VAZUL SZENT ISTVÁN ELŐTT. Jelezve.
Vászon. 98×131 cm. 350.—

Zich Ferenc, (1867—1913).
575. ERDŐ MÉLYÉN. Jelezve.
Vászon. 102×137 cm. 50.—

Vágó Pál, (1854—1928).
547. ANGYALI ÜDVÖZLET. Jelezve.
Fa. 33×14 cm. 100.—

Vajda Zsigmond, (1859—1931).
548. LEÁNY CHRYSANTHEMOKKAL. Jelezve.
Vászon. 58×48 cm. 60.—

Vaszary János, (szül. 1867).
549. MŰTEREMBEN. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 54×43 cm. 300.—

550. BUDDHA. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 73×91 cm. 500.—

551. JÁTSZÓ GYERMEKEK. Jelezve.
Karton. 36×45 cm. 700.—

552. CIGARETTÁZÓ NŐ. Jelezve.
Karton. 48×34 cm. 350.—

553. PIRANÓI KIKÖTŐ. Jelezve.
Karton. 46×62 cm. 450.—

Veen, van der, XVII. század.
554. OSZTRIGACSENDÉLET.
Fa. 50×40 cm. 600.—

Velencei festő (Traversi?), XVIII. sz. e.
554a. ALVÓ NŐ.
Vászon. 61×73 cm. 700.—

Verboeckhoven, E. J., (1798—1881).
555. HAZATÉRŐ NYÁJ.
Fa. 50×65 cm. 400.—

Vermeer van Haarlem, Jan (1628—1691).
556. HAARLEM LÁTKÉPE. Jelezve.
Vászon. 79×99 cm. Illusztr. V. tábl. 1400.—

Vermeer van Delft, Jan után, régi másolat.
557. A LEVÉL.
Fa. 38×29 cm. 150.—

Veronese, Paolo, (1528—1588) után régi másolat.
558. BOUILLONI GOTTFRIED A DOGE ELŐTT.
Vászon. 116×166 cm. 1200.—

Volkers, Emil, (szül. 1831).
559. A VERSENYLÓ (NORVAL). Jelezve és dat. 1896.
Vizfestmény. 31×40 cm. 30.—

Vroom, Hendrik Cornelisz, (1580—1640).
560. TENGERI TÁJ. Jelezve a nagy zászlón: „Vroom" és a kicsin dat.: 1611.
Fa. 45×107 cm. 800.—

Tizian után kópia.
530. KERESZTELŐ SZENT JÁNOS. (Másolta N. I. 1857.)
Vászon. 72×51 cm. 50.—

531. BŰNBÁNÓ MAGDOLNA. (XX. századi másolat).
Vászon. 90×70 cm. 200.—

T. L. monogrammista, XIX. század.
532. TEHENEK A VIZPARTON.
Vászon. 76×107 cm. 300.—

Toorenvliet, Jacob, (1636—1719).
533. OLVASÓ FÉRFI.
Fa. 22×17 cm. 100.—

Tölgyessy Artur, (1853—1920).
534. PULYKÁK. Jelezve.
Fa. 28×35 cm. 200.—

535. PIPACSOS RÉT. Jelezve.
Fa. 35×49 cm. 100.—

536. BALATONPART. Jelezve.
Fa. 21×28 cm. 75.—

Tull Ödön, (1870—1911).
537. CSÉPLÉS. Jelezve.
Vizfestmény. 19×27 cm. 30.—

538. A SILBAKON. Jelezve.
Vizfestmény. 35×27 cm. 90.—

Turmayer Sándor, (szül. 1879).
539. AZ ALAGUT BEJÁRATA. Jelezve.
Vászon. 40×50 cm. 50.—

Ujházy Ferenc, (1827—1921).
540. DINNYECSENDÉLET. Jelezve.
Fa. 32×46 cm. 100.—

541. GÖRÖG LEÁNY RÓZSÁKKAL. Jelezve.
Vászon. 29×24 cm. 200.—

Ujváry Ignác, (1860—1927).
542. A TANYA.
Karton. 31×45 cm. 50.—

543. FOLYÓPARTON. Jelezve.
Vászon. 68×103 cm. 100.—

544. TÉLI TÁJ. Jelezve.
Vászon. 59×99 cm. 100.—

545. TISZAPARTI HÁZ. Jelezve.
Karton. 27×23 cm. 55.—

Vágó Pál, (1854—1928).
546. PARASZTLÁNY. Jelezve.
Vászon. 43×27 cm. 50.—

Szlányi Lajos, (szül. 1869).
514. PIPACSOS VÖLGY. Jelezve.
Karton. 31×40 cm. 40.—

515. A PARKBAN. Jelezve.
Karton. 24×32 cm. 45.—

Szőnyi István, (szül. 1894).
516. FOLYÓPART. Jelezve.
Vászon. 60×79 cm. 300.—

517. A PARTON. Jelezve.
Vizfestmény. 29×46 cm. 100.—

518. RUHAMOSÁS. Jelezve.
Vizfestmény. 28×40 cm. 100.—

Tahi Antal, (1855—1902).
519. MANFREDONIA LÁTKÉPE. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vizfestmény. 21×29 cm. 50.—

Tardos Krenner Viktor, (1866—1927).
520. ÁMOR ÉS PSYCHE. Jelezve.
Fa. 71×52 cm. 140.—

Telepy Károly, (1828—1906).
521. NAPLEMENTE. Jelezve.
Vászon. 35×73 cm. 200.—

522. VIZESÉS. Jelezve.
Ceruzarajz. 21×24 cm. 5.—

523. ALKONYAT A TÓPARTON. Jelezve.
Vászon. 15×31 cm. 100.—

Teniers, ifj. David, (1610—1690) modorában.
524. BESZÉLGETÉS.
Fa. 15×22 cm. 50.—

Thán Mór, (1828—1899).
525. AZ ÁRPÁDOK KORA. Vázlat a Nemzeti Muzeum frizéhez.
Vászon. 31×157 cm. 300.—

526. A NEMZETI MEGUJHODÁS KORA. Vázlat a Nemzeti Muzeum frizéhez.
Vászon. 31×157 cm. 300.—

Theer, Robert, (1808—1863).
527. FÉRFIARCKÉP. Jelezve és dat. 1849.
Vizfestmény. 18×13 cm. 60.—

Tiepolo, Gianbattista után másolat 1870—80 körül.
528. ÖT KOMPOZICIORÉSZLET, paravantszerüleg összeállitva.
Magasság 188, szélesség 400 cm. 1000.—

Tilborch, Gillis
529. MULATÓ TÁRSASÁG.
Fa. 36×49 cm. 200.—

Spitzer Emánuel, (1844—1919).
499. A PADON.
Vászon. 31×41 cm. 40.—

Splittgerber, August, (szül. 1844).
500. PAPPENHEIMI RÉSZLET. Jelezve.
Fa. 22×16 cm. 100.—

Stetka Gyula, (1855—1925).
501. A ZÁSZLÓS. Jelezve.
Tussrajz. 32×20 cm. 40.—

502. BALLERINA. Jelezve.
Vászon. 59×50 cm. 300.—

Stoitzner, C., XIX. század.
503. AZ ÉLCLAP. Jelezve.
Fa. 21×16 cm. 80.—

Stöber, Franz, (1795—1858).
504. OSZTRÁK FESTŐK ARCKÉPEI. Danhauser után.
4 drb litográfia. 10.—

Strobentz Frigyes, (1856—1929).
505. OLVASÓ NŐ. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 46×54 cm. 300.—

Studeman, A., XIX. század.
506. KORCSOLYÁZÓK. Jelezve.
Fa. 21×27 cm. 100.—

Szemlér Mihály, (1833—1904).
507. A KANÁSZ. Jelezve.
Fa. 48×33 cm. 300.—

Székely Bertalan, (1835—1910).
508. GIZELLA KIRÁLYNŐ ÉS SZENT IMRE. (Székely Árpád igazolásával. Kiállítva.)
Karton. 27×37 cm. 500.—

509. TÁJKÉP HOLDFÉNYBEN.
Vászon. 67×93 cm. 250.—

510. SZERELMESEK.
Karton. 61×37 cm. 150.—

511. PATAKPARTI RÉSZLET.
Vászon. 38×48 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 800.—

512. KIÜZETÉS A PARADICSOMBÓL. Jelezve és Czobor Bélának ajánlva.
Vizfestmény. 49×59 cm. 200.—

512a. ROMÁN NŐ.
Fa. 66×50 cm. 600.—

Szlányi Lajos, (szül. 1869).
513. PIPACS ÉS SZARKALÁB. Jelezve.
Karton. 31×40 cm. 40.—

Schirnhofer, A., 1849 körül.
483. SZAKÁLLAS FÉRFI ARCKÉPE. Jelezve.
Miniatür. Ovális. 20.—

Schmidt, Adolf, (1827—1880).
484. AZ ELAKADT HINTÓ. Jelezve.
Vászon. 32×45 cm. 200.—

Schmid, Mathias, (1835—1923).
485. SZERELMESEK. Jelezve.
Karton. 46×31 cm. 120.—

Schorr, J., 1800 körül.
486. PÁLFFY-GYEREKEK. Jelezve.
Vizfestmény. 30×25 cm. 100.—

Schram, Alois Hans, (1864—1919).
487. RÊVERIE. Jelezve.
Vászon. 118×133 cm. 200.—

Schuhmacher, Emma, XIX. század.
488. CSÁBITÓ AJÁNLAT.
Fémlemez. 40×33 cm. 80.—

Schuster, Josef, (1812—1890).
489. CSENDÉLET. Jelezve és dat. 1833.
Vászon. 37×45 cm. 50.—

Seitz, Otto, (1846—1912).
490. ÜDVÖZLŐ KÁRTYA. Jelezve.
Vizfestmény. 20×12 cm. 10.—

Selleny, Joseph, (1824—1875).
491. VÉRCSEVADÁSZ. Jelezve: Selleny.
Fa. 18×23 cm. 30.—

492. TENGERI VIHAR.
Vászon. 50×63 cm. 80.—

Siegele, Franz, XIX. század.
493. A VÁROSKAPU. Jelezve.
Karton. 65×49 cm. 120.—

Skutetzky Döme, (1850—1921).
494. A KOHÓBAN. Jelezve.
Fa. 35×25 cm. 375.—

Spányi Béla, (1852—1914).
495. FOLYÓPART. Jelezve.
Fa. 11×17 cm. 50.—

496. A MOCSÁRBAN. Jelezve.
Fa. 32×36 cm. 100.—

497. GÓLYÁK A MOCSÁRBAN. Jelezve.
Vászon. 75×100 cm. 250.—

Spányi Béla, (1852—1914).
498. ALKONYAT. Jelezve: K. S. B.
Fa. 17×26 cm. 100.—

Rollmann, Julius, (1827—1865).
466. TÁJKÉP ALAKOKKAL.
Vászon. 72×100 cm. 130.—

Romek Árpád, (szül. 1883).
467. CSENDÉLET VÁZÁKKAL. Jelezve.
Vászon. 67×54 cm. 100.—

Roskovics Ignác, (1854—1915).
468. SZENT LÁSZLÓ.
Fa. 23×18 cm. 120.—

469. „PIPACS."
Fa. 28×20 cm. 150.—

Rossi, P. de., 1800 körül.
470. FÉRFIARCKÉP. Ovális, préselt levélsoros foglalatban. Jelezve.
Miniatür. 60.—

Rousseau, Jean Jacques, XIX. század.
471. NŐ FEHÉRBEN. Jelezve: J. J. Rousseau, Paris 1870.
Vászon. 46×35 cm. 200.—

Rousseau, Pauline, XIX. század eleje.
472. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 40×32 cm. 100.—

Rubens után másolat, XVIII. század.
473. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Vászon. 53×67 cm. 50.—

Rudnay Gyula, (szül. 1878).
474. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve.
Karton. 31×25 cm. 100.—

475. OLVASÓ NŐ. Jelezve.
Vászon. 98×70 cm. 350.—

476. ANYA GYERMEKÉVEL. Jelezve.
Vászon. 91×80 cm. 500.—

477. A PAJTA ELŐTT. Jelezve.
Vászon. 33×44 cm. 300.—

478. GOLGOTA. Jelezve.
Karton. 20×27 cm. 200.—

Schalcken, Gottfried, (1643—1706).
480. DIÁNA ÉS KISÉRETE. Jelezve.
Vászon. 84×66 cm. Illusztr. III. tábl. 2000.—

Schelfhout, Andreas, (1787—1870).
481. SZÁNKÁZÓK.
Karton. 44×56 cm. 150.—

Scheuerer, Julius, (1859—1913).
482. KAKAS ÉS TYUKOK. Jelezve.
Fa. 20×12 cm. 120.—

Rieper, August, (szül. 1865).

447. A JÓSNŐNÉL. Jelezve és dat. 1890.
Vászon. 63×77 cm. 200.—

Rippl Rónai József (1861—1927).

448. HAVAS TÁJ. Jelezve.
Olaj, karton. 46×31 cm. 300.—

449. TÉRDEPLŐ AKT. Jelezve.
Olaj, karton. 66×96 cm. 1400.—

450. INTERIEUR ZONGORÁVAL. Jelezve.
Olaj, karton. 70×101 cm. 600.—

451. SZÉNAGYŰJTŐK. Jelezve.
Olaj, karton. 54×73 cm. Illusztr. XX. tábl. 800.—

452. OSTENDEI PLAGE. A hátoldalon Dobossy Elek igazolása.
Pasztell. 27×36 cm. Illusztr. XX. tábl. 700.—

453. NŐ KALAPBAN. Jelezve.
Pasztell. 47×38 cm. 450.—

454. NÉPMULATSÁG. Jelezve.
Pasztell. 20×29 cm. 400.—

455. FEHÉR FELHŐK. Jelezve.
Pasztell. 38×48 cm. Illusztr. XIX. tábl. 850.—

456. CSALÁD. Jelezve.
Pasztell. 20×30 cm. 400.—

457. VIRÁGSZEDŐ LÁNYOK. Jelezve és dat. 1917.
Pasztell. 50×64 cm. 350.—

458. NŐI ARCKÉP CYNEÁKKAL. Jelezve: Rónai 1907.
Pasztell. 36×29 cm. 150.—

459. A CSAVARGÓ. Jelezve: Rónai.
Vászon. 41×30 cm. 40.—

460. OSTENDEI PLAGE.
Szines lito. 31×39 cm. 25.—

461. BRETAGNEI ÜNNEP. Autogrammal.
Szines lito, avant la lettre. 52×41 cm. 25.—

462. FRANCIA UTCARÉSZLET. Jelezve.
Ceruza akvarellel. 17×21 cm. 40.—

463. KÖRHINTA. Jelezve.
Ceruza krétával és akvarellel. 17×22 cm. 40.—

464. OLVASÓ FÉRFI. Jelezve monogr.
Ceruza akvarellel. 22×16 cm. 40.—

465. OLVASÓ NŐ. Jelezve.
Tuss akvarellel. 21×16 cm. 40.—

Pörge Gergely, (1858—1930).
432. A TANYA. Jelezve.
Fa. 14×21 cm. 45.—

Querfurt, August, (1696—1761) iránya.
433. KURUC TROMBITÁSOK.
Vászon. 43×57 cm. 100.—

Raksányi Dezső, (szül. 1879).
434. A FRESKÓFESTŐ. Jelezve.
Fa. 49×70 cm. 70.—

Rasch, Heinrich, (1840—1913).
435. A VIAREGGIÓI MÓLÓ. Jelezve.
Fa. 17×27 cm. 80.—

Rahl, Karl, (1812—1865).
436. SZAKÁLLAS FÉRFI. Jelezve: C. Rahl.
Vászon. 43×35 cm. 200.—

Rabris, A., XIX. század.
437. EGY KASTÉLY LÁTKÉPE. Jelezve és dat. 1868.
Vizfestmény. 19×30 cm. 20.—

Recco, Giuseppe (1634—1695), modorában.
438. GOMBACSENDÉLET. Lent jobbra jelezve: Gios. Recco.
Vászon. 80×111 cm. 100.—

Reichenbach, Eugen, (1840—1926).
439. A PATAK PARTJÁN. Jelezve.
Karton. 23×30 cm. 100.—

Reichert, Karl, (1836—1918).
440. A CAPPELLA PAZZI. Jelezve és dat. 1867.
Vászon. 50×39 cm. 80.—

Rembrandt modorában, XIX. század.
441. FIATALEMBER ARCKÉPE.
Fa. 17×14 cm. 80.—

Révész Imre, (szül. 1859).
442. BESZÉLGETÉS. Jelezve.
Vászon. 75×60 cm. 200.—

443. ELSZÁMOLÁS. Jelezve.
Vászon. 32×54 cm. 250.—

Reynolds, Sir Josuah, (1723—1792).
444. GYERMEK PILLANGÓKKAL.
Vászon. 50×43 cm. Illusztr. VII. tábl. 1000.—

Richter, (Willibald ?), XIX. század.
445. FIATAL NŐ FEKETÉBEN. Jelezve: W. Richter 1833.
Vászon. 28×22 cm. 50.—

Rieger, Albert, (1834—1905).
446. A PRÁTERBAN. Jelezve: A. v. Rieger pinx.
Vászon. 114×162 cm. 800.—

Papp Henrik, (1864—1910).

417. ESTE A TANYÁN. Jelezve.
Vászon. 53×68 cm. 50.—

418. VIRÁGCSENDÉLET.
Vászon. 65×52 cm. 40.—

Pataky László, (1857—1912).

419. A TROMBITÁS. Jelezve.
Vászon. 78×28 cm. 60.—

Pausinger, Franz von, (1839—1915).

420. SZARVASOK NAPLEMENTEKOR. Jelezve.
Vászon. 122×184 cm. 500.—

Pedro, Singleton után. (XIX. század eleje).

421. A MAROKKÓI SZULTÁN FIAI BAIRD TÁBORNOK ELŐTT.
Szinezett rézmetszet. 35.—

Perlmutter Izsák, (1866—1932).

422. JÁTSZÓ PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Fa. 48×40 cm. Illusztr. XIX. tábl. 700.—

423. BESZTERCEI TEMPLOMTÉR. Jelezve l. jobbra: Kiállítva London, Velence (1914), Nürnberg (1929) stb.
Vászon. 45×32 cm. Illusztr. XV. tábl. 1200.—

424. FÉRFI-FÉLAKT. Jelezve.
Vászon. 39×43 cm. 100.—

425. AZ ÖREG MODELL.
Vászon. 88×61 cm. 50.—

Peske Géza, (1859—1934).

426. FORRÓ A KRUMPLI. Jelezve.
Vászon. 98×134 cm. 350.—

Pesne, Antoine, (1683—1757).

427. EGY FESTŐ ARCKÉPE.
Vászon. 69×51 cm. 40.—

Peter, Emanuel, (1799—1873).

428. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve.
Vizfestmény. 30×23 cm. 50.—

Pijnacher, Adam (1622—1673).

429. KIKÖTŐ.
Vászon. 56×84 cm. 250.—

Pohnacker, XVIII—XIX. század.

430. ANGYALPUTTÓ. Jelezve és dat. 1815.
Vizfestmény. 11×14 cm. Ovális. 20.—

Pólya Tibor, (szül. 1886).

431. BESZÉLGETŐK. Jelezve.
Karton. 68×58 cm. 70.—

Osztrák festő, 1840 körül.
401. BÉCSI RÉSZLET.
Fémlemez. 12×15 cm. 30.—

Osztrák festő, 1850 körül.
402. A NAGYMAMA.
Vászon. 65×52 cm. 150.—

403. ALPESI TÁJAK. 2 drb.
Vászon. 55×66 cm. 20.—

Osztrák festő, XIX. sz. eleje.
404. NŐI ARCKÉP. Ovális, piros bőrtokban.
Miniatür. 30.—

405. ALVÓ ÁMOR. Ovális, aranyozott bronzkeretben, vérjáspisra festve.
Olaj miniatür. 15.—

Osztrák festő, XIX. század 1. fele.
406. EGY KATONA ARCKÉPE.
Vizfestmény. 9×7 cm. Ovális. 10.—

407. LEÁNYKA MELLKÉPE. Ovális keskeny keretben.
Miniatür. 10.—

Osztrák festő, XIX. század.
408. GYÜMÖLCSCSENDÉLET.
Vászon. 37×30 cm. 50.—

409. MADONNA.
Vászon. 54×44 cm. 80.—

Ortel A., XVI. sz.
410. MITOLÓGIAI TÁJ. („Tempe").
Szinezett rézmetszet. 40.—

411. MITOLÓGIAI TÁJ. („Daphne").
Szinezett rézmetszet. 40.—

Paede, Paul, (1868—1929).
412. NŐI AKT. Jelezve.
Karton. 29×42 cm. 100.—

Palinay György, (1827—1866).
413. ÖNARCKÉP Székely Bertalannak dedikálva.
Vászon. 70×56 cm. 150.—

Pállya Celesztin, (szül. 1864).
414. A GEBE. Jelezve.
Fa. 11×14 cm. 40.—

415. ESTE A PIACTÉREN. Jelezve.
Fa. 13×22 cm. 50.—

Pállya Károly, (szül. 1875).
416. TEHENEK. Jelezve.
Fa. 18×17 cm. 30.—

Német festő, XIX. sz. eleje.
385. FÉRFIARCKÉP. Zöld bőrrel borított keretben. Miniatür. 15.—

Német festő, XIX. század.
386. OLVASÓ PARASZT. Fa. 24×19 cm. 30.—

387. CSIRKEETETÉS. Fa. 40×30 cm. 50.—

Német festő, (állitólag Moritz Schwind). XIX. század.
388. PATAK PARTJÁN. Dat. 1852. Ceruzarajz lavirozva. 34×50 cm. 30.—

Német festő, XIX. század.
389. TÖRTÉNELMI JELENET. Ceruzarajz. 15×27 cm. 10.—

Német rézmetsző, XVIII. század közepe.
390. VIA CRUCIS. 14 drb rézmetszet keretezve. 200.—

Német (?) rézmetsző, XVIII. század.
391. MAGYARORSZÁG TÉRKÉPE A BELGRÁDI BÉKE UTÁN. Szinezett rézmetszet. 20.—

Olasz festő, XVI. század közepe.
392. A SZENT CSALÁD. Vászon. 89×63 cm. Illusztr. II. tábl. 1400.—

Olasz festő, XVI. század.
393. NŐI TANULMÁNYFEJ. Tollrajz. 27×12 cm. 10.—

Olasz festő, XVII. század.
394. MADONNA SZENTEKKEL. Vászon. 88×65 cm. 30.—

395. EGY SZENT KÉPE. Vászon. 41×33 cm. 20.—

Olasz festő, XVIII. század.
396. ÖREG ASSZONY MAJOMMAL. Vászon. 91×68 cm. 100.—

Osztrák festő, XVIII. század.
397. II. JÓZSEF ARCKÉPE. Vászon. 52×39 cm. 60.—

398. SZENT SEBESTYÉN. Vászon. 107×73 cm. 300.—

399. FÉRFIARCKÉP. Ovális, ezüstveretü békateknőkeretben. Olajminiatür. 80.—

Osztrák festő, 1820 körül.
400. ÖREG HÖLGY ARCKÉPE. Vászon. 35×28 cm. 60.—

Nagy Endre, muzsinszki, (szül. 1886).
369. OROSZ TEMPLOMINTERIEUR. Jelezve és dat. 1915.
Karton. 70×48 cm. 100.—

Nagy Sándor, (szül. 1869).
370. TAVASZI TÁJ. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 32×45 cm. 150.—

371. ADY-ILLUSZTRÁCIÓ. Jelezve.
Ceruzarajz. 27×20 cm. 20.—

Német festő, XVII. sz.
372. FÉRFIARCKÉP, ovális, négyszögü békateknő-keretben.
Olajminiatür. 60.—

Német festő, XVII. század vége.
373. ELŐKELŐ IFJU ARCKÉPE.
Vászon. 53×34 cm. 100.—

Német festő, 1720 körül.
374. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 70×54 cm. 100.—

Német festő, XVIII. sz. első fele.
375. A PISZTOLY.
Vászon. 65×48 cm. 500.—

Német festő, XVIII. század.
376. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 63×45 cm. 40.—

377. BRUNSWICK GRÓFNŐ ARCKÉPE.
Vászon. 75×42 cm. Ovális. 100.—

378. GYÜMÖLCSCSENDÉLET.
Vászon. 50×64 cm. 40.—

379. OLASZ TÁJAK. 2 drb.
Vászon. 40×51 cm. 100.—

380. FLÓRA.
Vászon. 69×54 cm. 400.—

381. VIRÁGCSENDÉLET.
Vászon. 130×102 cm. 600.—

Német festő, 1810 körül.
382. FÉRFI MELLKÉP.
Miniatür. Ovális. 20.—

Német festő, 1840 körül.
383. NŐI ARCKÉP. Négyszögü levélsoros foglalatban.
Miniatür. 20.—

Német festő, 1850 körül.
384. TÁJKÉPEK. Két darab.
Vászon. 54×67 cm. 50.—

Molenaer, Nikolas, (Claes, (1630—1676).
353. KORCSOLYAZÓK. Jelezve jobbra a szánkón: N. Molenaer.
Fa. 32×40 cm. Illusztr. I. tábl. 700.—

Molnár József, (1821—1899).
354. A POMPEII FÜRDŐBEN. Jelezve l. jobbra: Molnár I.
Vászon. 185×125 cm. 1000.—

Monticelli, Adolphe, (1824—1886).
355. A BÓK. Jelezve: Monticelli.
Fa. 20×24 cm. 600.—

Moor, Karel de, (1656—1738).
356. FRANZ MIERIS FESTŐ ARCKÉPE.
Rézkarc. 21×14 cm. 10.—

Moretti Rezső (1855—1920).
357. VASZARY HERCEGPRIMÁS ARCKÉPE.
Vászon. 38×29 cm. 40.—

Munkacsy Mihály, (1844—1900).
358. CSEVEGÉS A KERTI PAVILLONBAN. Jelezve l. jobbra: M. Munkácsy.
Vászon. 34×68 cm. Illusztr. X. tábl. 7500.—

359. TANULMÁNY PILATUS FEJÉHEZ. Jelezve: M. de Munkácsy.
Fa. 45×37 cm. Illusztr. X. tábl. 1500.—

360. KOMPOZICIÓTANULMÁNY „MILTON"-HOZ.
Ceruzarajz. 57×72 cm. 250.—

361. ÖREG ASSZONY A PADLÁSON. Jelezve: Munkácsy M. Arad 1862.
Vászon. 38×47 cm. 500.—

362. NEUCHATELI HAVASOK. Jelezve, dat. 1874. aug. 10.
Vizfestmény. 9×16 cm. 100.—

363. PIHENŐ KUTYA. Jelezve.
Ceruzarajz. 15×27 cm. 100.—

Muziano, Girolamo, (1530—1592).
364. SZENT PÁL és SZENT ANTAL.
Vászon. 115×112 cm. 500.—

Müller, Leopold, (1834—1892).
365. SZAKÁLLAS FÉRFI. Jelezve.
Vászon. 62×49 cm. 80.—

M. T. monogrammista, 1799-ből.
367. VÉNUSZ. Ovális, babérleveles diszü foglalatban. Tizian után. Jelezve: M. T. 1709.
Miniatür. 20.—

Nádler Róbert, (szül. 1858).
368. BALATONPART. Jelezve.
Vizfestmény. 16×25 cm. 65.—

Mednyánszky László br., (1852—1919).

335. NYIRFÁK. Jelezve.
Fa. 23×30 cm. 200.—

336. PARASZTFIU.
Karton. 33×23 cm. 150.—

337. KÖDÖS TENGEREN. Jelezve.
Vászon. 45×63 cm. 350.—

338. A SZERZETES. Jelezve.
Karton. 46×37 cm. 100.—

339. MOCSÁR. Jelezve.
Vászon. 85×100 cm. 500.—

340. HAVAS TÁJ.
Karton. 26×37 cm. 300.—

Mészöly Géza, (1844—1887).

341. VADKACSÁK. Jelezve: M. G. 870.
Fa. 19×15 cm. 100.—

342. A KONYHÁBAN. Jelezve: M. G.
Fa. 24×18 cm. 250.—

343. A KONYHÁBAN. Jelezve: Mészöly G. 877.
Fa. 24×18 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 250.—

344. GALAMBOK. Jelezve: M. G.
Fa. 10×15 cm. 100.—

345. ELEJTETT FOGOLY. Jelezve.
Vászon. 20×34 cm. Hozzá: Malonyay Dezső: A Magyar képirás uttörői c. mű, melyben a 82. old. szinesen reprodukálva. 280.—

Mierevelt, Michiel Iransz, (1567—1641).

346. FÉRFIARCKÉP.
Fa. 20×16 cm. 500.—

Mierevelt modorában, XIX. század.

347. FIATAL LÁNY ARCKÉPE.
Fa. 45×35 cm. 160.—

348. NŐI ARCKÉP.
Fa. 45×34 cm. 80.—

Mihalik Dániel, (1869—1910).

349. PIPACSCSENDÉLET. Jelezve.
Pasztell. 64×48 cm. 50.—

Mihalovits Miklós, (szül. 1887).

350. AZ ANYA. Jelezve.
Vászon. 39×29 cm. 50.—

351. A PESTI OMNIBUSZ. Jelezve.
Vászon. 42×52 cm. 120.—

352. BEHAVAZOTT UTCA. Jelezve.
Vászon. 49×57 cm. 120.—

Markó András, (1824—1892).
319. CAMPAGNEI PÁSZTOROK. Jelezve: And. Markó 1871.
Vászon. 103×135 cm. 300.—

Markó Ernő, (szül. 1868).
320. KOPASZ FÁK. Jelezve.
Karton. 59×46 cm. 20.—

Markó Ferenc, (1832—1874).
321. A HALÁSZLÉ. Jelezve.
Vizfestmény. 13×17 cm. 50.—

Markó Károly, id., (1791—1860).
322. TÁJKÉP PÁRIS ITÉLETÉVEL.
Fa. 47×61 cm. Illusztr. XI. tábl. 4000.—

323. FÜRDŐ NIMFÁK.
Vászon. 23×29 cm. Illusztr. XI. tábl. 1500.—

Markó Károly, ifj., (1822—1891).
324. OLASZ TÁJ NAPLEMENTÉVEL. Jelezve: C. Markó 1877.
Vászon. 80×101 cm. Illusztr. XVII. tábl. 600.—

325. ROMANTIKUS TÁJ. Jelezve.
Vászon. 80×102 cm. 250.—

Maszbeck, F., osztrák festő, XIX. század első fele.
326. BERTHE ROHAN HERCEGNŐ ARCKÉPE, bőrtokban.
Jelezve: F. Maszbeck.
Miniatür. 50.—

Mattyasovszky Zsolnay László, (1885—1935).
327. A MERENGŐ. Jelezve.
Vászon. 56×46 cm. 300.—

Maulbertsch Anton Franz, (1724—1796).
328. GRISAILLE.
Fa. 21×17 cm. 60.—

Max, Gabriel, (1840—1915).
329. PÁRVIADAL. Jelezve: G. Max.
Vászon. 48×59 cm. 400.—

Mayr, Petrus, XIX. sz. eleje.
330. NŐI ARCKÉP. Kerek, keskeny foglalatban. Jelezve: Pet. Mayr, Augsburg 1803.
Miniatür. 20.—

Mednyánszky László br., (1852—1919).
331. MOCSARAS TÁJ.
Karton. 64×88 cm. 200.—

332. LOMBTANULMÁNY. Jelezve.
Vizfestmény. 50×47 cm. 30.—

333. ÜLŐ FÉRFI, stb.
Ceruzarajz. 29×38 cm. 20.—

334. TÁTRAI RÉSZLET. Jelezve.
Vizfestmény. 21×30 cm. 50.—

L. V. monogrammista, XIX. század.

303. BRASSÓI TEMPLOMTÉR. Jelezve: L. V. 894.
Karton. 9×7 cm. 30.—

Magnasco, Alessandro, (1681—1747).

304. TÁJKÉP SZERZETESEKKEL.
Vászon. 147×117 cm. 1400.—

305. SZERZETESEK. (Orvosszövets. kiáll. 194. sz.)
Vászon. 61×73 cm. Illusztr. VI. tábl. 1300.—

Magyar festő, XIX. század.

306. VIRÁGCSENDÉLET.
Fa. 40×29 cm. Ovális. 100.—

Magyar-Mannheimer Gusztáv, (1859—1937).

307. A KONYHÁBAN. Jelezve.
Fa. 39×22 cm. 165.—

308. DOMBOLDAL. Jelezve.
Karton. 17×27 cm. 50.—

309. ALKONYAT. Jelezve.
Fa. 22×29 cm. 80.—

310. ZÁSZLÓVIVŐ. Jelezve.
Vászon. 73×50 cm. 500.—

Makarewicz, Julius, (szül. 1856).

311. SZLÁV PARASZTOK. Jelezve és dat. 1894.
Vászon. 41×23 cm. 300.—

Makart, Hans, (1840—1884).

312. VIZIÓ. (A művész hagyatékából.)
Vászon. 61×77 cm. 40.—

Marastoni Jakab, (1804—1860).

313. FIATAL LÁNY KORALLNYAKLÁNCCAL. Jelezve: J. Marastoni 1857.
Karton. 13×9 cm. 50.—

Marilhat, Prosper, (1811—1852).

314. FRANCIA PARASZTUDVAR. Jelezve.
Vászon. 40×60 cm. Illusztr. XII. tábl. 1400.—

Marin (vagy: **Maria?**), XIX. század.

315. VÖRÖSMARTY MIHÁLY ARCKÉPE. Jelezve: Marin (?).
(Obermeyer-gyüjtemény 186. sz.)
Miniatür. 7×6 cm. Ovális. 50.—

Márk Lajos, (szül. 1867).

316. ARCKÉPTANULMÁNY. Jelezve.
Karton. 39×29 cm. 30.—

317. RÓNA JÓZSEF MŰTERMÉBEN. Jelezve.
Vászon. 134×86 cm. 300.—

Markó András, (1824—1892).

318. A PÁNYVA. Jelezve.
Vászon. 63×112 cm. 400.—

Liezenmayer Sándor, (1839—1898).

287. „IDYLL." Nemes Marcel hagyatékából.
Vászon. 130×120 cm. 150.—

288. IMÁDKOZÓ NŐ. Hagyat. bélyegző.
Ceruza és fehér kréta. 70×40 cm. 80.—

Liebermann, Ernst, (szül. 1869).

289. FEHÉRRUHÁS NŐ. Jelezve.
Tempera. 61×43 cm. 150.—

Ligeti Antal, (1823—1890).

290. KARSZTI RÉSZLET HALÁSZOKKAL. Jelezve.
Vászon. 44×69 cm. 385.—

Lombard festő, XVII. század.

291. ECCE HOMO.
Vászon. 90×76 cm. 1000.—

Loose, Johannes Josephus de, (1770—1849).

292. KÉT TANULMÁNYFEJ. Jelezve: J. J. L.
Krétarajz. 34×50 cm. 15.—

293. NŐI TANULMÁNYFEJ. Jelezve: J. J. L. 1798.
Krétarajz. 37×39 cm. 15.—

Lotz Károly, (1833—1904).

294. HAZATÉRŐ NYÁJ. Jelezve: Lotz K.
Vászon. 31×49 cm. 200.—

295. BACCHANÁL. Jelezve: Lotz K.
Vizfestmény. 17×20 cm. 150.—

296. A KOCSIUT.
Vizfestmény. 17×27 cm. 55.—

297. PUTTO-TANULMÁNYOK. Jelezve: L. K.
Ceruzarajz. 39×52 cm. 30.—

298. KRISZTUS SZENT PÉTERREL ÉS SZENT PÁLLAL. Jelezve.
Karton. 38×52 cm. 200.—

299. BACCHUS DIADALA. Aktkiállitás 1925. A „Blumenstekli"-vendéglő számára készült.
Vászon. 152×265 cm. 2000.—

Löschinger Zsigmond, (1843—1887).

300. PYGMALION. Jelezve és dat. 1869.
Vászon. 130×104 cm. 550.—

Lundens, Gerrit, (1622—1683).

301. ZENÉLŐ TÁRSASÁG. Jobbra szignálva és dat. 1675.
Vászon. 30×36 cm. 400.—

Luti, Benedetto után, (1666—1724).

302. ÁMOR.
Vászon. 44×35 cm. 80.—

Kosztolányi Kann Gyula, (szül. 1868).
271. KÜLVÁROSI TÉL. Jelezve: Kann Gyula. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 58×73 cm. 300.—

Kovács Mihály, (1819—1912).
272. NŐI ARCKÉP. Jelezve: K. M. 1864.
Vászon. 42×34 cm. 50.—

273. FIATAL LÁNY ARCKÉPE.
Vászon. 42×34 cm. 50.—

274. FIUARCKÉP. Jelezve: K. M. 1861.
Vászon. 39×31 cm. 50.—

275. KISLÁNY ARCKÉPE. Jelezve: K. M. 1861.
Vászon. 48×39 cm. 50.—

Körösfői Kriesch Aladár, (1863—1920).
276. KALOTASZEGI MENYECSKE. Jelezve és dat. 1898.
Vászon. 80×59 cm. 100.—

Kühn, J.
277. AZ ARCKÉP ELŐTT. Jelezve.
Vizfestmény. 49×38 cm. 30.—

Kurt, O. von.
278. FÜRJFÉSZEK. Jelezve, dat. 1855.
Papir. 14×17 cm. 5.—

Laccataris Demeter, (1798—1864).
279. A KIS MUTATVÁNYOS. Jelezve.
Vászon. 93×78 cm. Illusztr. XVI. tábl. 200.—

280. AZ ÉNEKES. Jelezve.
Vászon. 93×78 cm. 170.—

Laenen, Dirk van
281. A TÉKOZLÓ FIU.
Vászon, 77×98 cm. Illusztr. V. tábl. 700.—

Lampi, Johann Baptist, ifj., (1775—1837).
282. KLEOPATRA.
Vászon, 78×61 cm. 300.—

László Fülöp, (szül. 1869).
283. GÖRGEY ARTUR ARCKÉPE. Jelezve: László 1892.
Vászon. 50×40 cm. 350.—

Landerer, P. R. Lauttor.
284. KONYHACSENDÉLETEK. Két darab.
Fa. 19×27 cm. 40.—

Lenbach, Franz von, (1836—1904).
285. FÉRFIARCKÉP.
Fa. 40×32 cm. 50.—

Lerpinière, Daniel, 1799.
286. KUTYÁK. Jan Fyt után.
Szinezett rézmetszet. 250.—

Kernstok Károly, (szül. 1873).

254. FÜRDŐ FIUK. Jelezve: K K 15.
Vászon. 28×33 cm. 50.—

255. HAVAS FÁK. Jelezve.
Fa. 33×28 cm. 50.—

256. A CSAVARGÓ. Jelezve: K K 901.
Vászon. 40×28 cm. 40.—

257. EVEZŐ FIU. Jelezve.
Vászon. 112×112 cm. 250.—

258. ÁRNYÉKBAN. Jelezve.
Vászon. 95×75 cm. 300.—

259. KENDŐS ASSZONY.
Vászon. 60×74 cm. 150.—

Kézdi Kovács László, (szül. 1864).

260. HERVADÁS. Jelezve.
Fa. 65×50 cm. 80.—

Klauda, XIX. század.

261. ERZSÉBET KIRÁLYNÉ LÓHÁTON. Jelezve és dat. 1859.
Vászon. 62×43 cm. 80.—

Knopp Imre, (szül. 1867).

262. A VÁROSLIGETBEN.
Vászon. 85×50 cm. 150.—

Kohler, J., XIX. sz.

263. NŐI ARCKÉP. Ovális fémfoglalatban. Jelezve: J. Kohler.
Miniatür. 20.—

Koszkol Jenő, (szül. 1868).

264. S. GEREMIA ALKONYATKOR. Jelezve.
Vizfestmény. 48×70 cm. 150.—

Koszta József, (szül. 1864).

265. FEHÉRFALU HÁZ. Jelezve.
Fa. 37×47 cm. 100.—

266. PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Vászon. 49×39 cm. 150.—

267. KUKORICATÖRŐK. Jelezve.
Vászon. 72×56 cm. 400.—

268. NAPSUGARAS HÁZ. Jelezve.
Karton, 32×49 cm. 200.—

Kosztolányi Kann Gyula, (szül. 1868).

269. A TEMPLOM MÖGÖTT.
Karton. 33×41 cm. 40.—

270. TAVASZI NAPSÜTÉS. Jelezve: K. Gy.
Vászon. 57×48 cm. 60.—

Järnefelt, Eero, (szül. 1863).
238. SZÉLBEN. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 105×81 cm. 800.—

Juszkó Béla, (szül. 1877).
239. ARATÁS. Jelezve.
Vászon. 57×100 cm. 100.—

Kacziány Ödön, (1852—1933).
240. NAPLEMENTE. Jelezve.
Vászon. 49×57 cm. 70.—

241. ALKONYAT A TENGEREN. Jelezve.
Vászon. 49×78 cm. 150.—

242. A PIPA. Jelezve.
Vászon. 43×27 cm. 60.—

Kádár Béla (szül. 1877).
243. VIRÁG- ÉS GYÜMÖLCSCSENDÉLET. Jelezve.
Karton. 58×48 cm. 30.—

Karlovszky Bertalan, (szül. 1858).
244. A HALDOKLÓ. Jelezve.
Fa. 52×70 cm. 440.—

245. ÖNARCKÉP. Jelezve.
Fa. 55×45 cm. 350.—

246. NŐI AKT. Jelezve: A mon eléve Perlmutter B. de Karlovszky Paris.
Fa. 34×26 cm. 300.—

Kató Kálmán, (szül. 1876).
247. KISVÁROS LÁTKÉPE. Jelezve.
Vászon. 33×54 cm. 30.—

Katona Nándor, (1860—1932).
248. A VÖLGYBEN. Jelezve.
Fa. 33×50 cm. 130.—

249. TÉLI TÁJ. Jelezve.
Vászon. 44×60 cm. 200.—

Kaufmann Adolf, (1848—1916).
250. ERDEI PATAK. Jelezve.
Vászon. 50×95 cm. 50.—

251. ÉSZAKFRANCIA TÁJ. Jelezve: A. Kaufmann Paris.
Vászon. 45×50 cm. 120.—

Keller, Albert, (1844—1920).
252. LEÁNY LILÁBAN. Jelezve.
Vászon. 97×72 cm. 100.—

Kéméndy Jenő, (1860—1925).
253. A BALLERINA. Jelezve.
Fa. 16×11 cm. 300.—

Hollandi festő, XVII. század.

222. KEZÉT MELENGETŐ ASSZONY.
Vászon. 44×36 cm. 100.—

223. LAKOMÁZÓ TÁRSASÁG.
Vászon. 49×65 cm. 500.—

224. „NOLI ME TANGERE."
Fémlemez. 29×20 cm. 100.—

Hollandi festő, XVIII. század.

225. VIRÁGCSENDÉLET.
Vászon. 55×73 cm. 100.—

226. ERDEI UT.
Vászon. 57×82 cm. 500.—

Hollóssy Simon, (1857—1918).

227. A BOSZORKÁNY HALÁLA. Jelezve.
Fa. 25×16 cm. 330.—

Holz, Daniel, (szül. 1867).

228. LÓVÁSÁR.
Vászon. 76×106 cm. 300.—

Homicskó Atanáz, (1864—1916).

229. POLITIKAI KARIKATURA.
Tussrajz. 33×27 cm. 15.—

Huber, C. Rudolf, (1839—1896).

230. A JUHAKOL ELŐTT. Jelezve.
Vászon. 70×74 cm. 350.—

Hunt, Charles, XIX. század első fele.

231. „THE LEAMINGTON 1840."
Szines rézmetszet. 30.—

Ingomár Ferenc (1838—1924.)

232. NŐI ARCKÉP. Jelezve: Ingomár 1865.
Vászon. 85×69 cm. 100.—

Innocent Ferenc, (1859—1934).

233. ANYAI ÖRÖM. Jelezve: Innocent Roma 82.
Vászon. 100×76 cm. Illusztr. XIII. tábl. 800.—

Jacque, Charles, (1813—1894).

234. PÁSZTOROK. Jelezve: Charles Jacque.
Vászon. 32×24 cm. Illusztr. VIII. tábl. 1600.—

Jakobei Károly, (1825—1891).

235. LÉDA A HATTYUVAL. Jelezve.
Vászon. 135×107 cm. 250.—

Jankó János, (1833—1896).

236. A JUHÁSZ. Jelezve.
39×48 cm. 300.—

Jávor Pál, (1880—1923).

237. CSEND. Jelezve.
Krétarajz. 26×28 cm. 20.—

Hatvany Ferenc br., (szül. 1881).
206. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 66×53 cm. 250.—

207. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 92×88 cm. 400.—

Hein, Josef, XIX. sz. eleje.
208. ANYA ÉS GYERMEKE. Jelezve.
Vászon. 79×69 cm. 100.—

Heinrich, Johann, XIX. század.
209. SZŐKE LÁNY ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1835.
Vizfestmény. 25×20 cm. 150.—

Helmont, Mathys, (1623—1679).
210. KÁRTYÁZÓ TÁRSASÁG. Jelezve: M. Helmont f.
Vászon. 44×54 cm. 700.—

Hermann Lipót, (szül. 1884).
211. AKTOK A SZABADBAN.
Vászon. 39×49 cm. 50.—

212. FÜRDŐ NŐK. Jelezve.
Vászon. 31×41 cm. 80.—

Herrmann, F. S., XIX—XX. század.
213. FEKETEHAJU NŐ. Jelezve.
Krétarajz. 48×38 cm. 40.—

Herrer Cézár, (szül. 1868).
214. ATELIERRÉSZLET.
Vászon. 51×36 cm. 120.—

215. SPANYOL NŐ GITÁRRAL. Jelezve.
Fa. 39×28 cm. 80.—

Hess David, 1770—1843).
216. OROSZ SEREG. Jelezve: Hess Fec. 1803.
Vizfestmény. 46×75 cm. 70.—

Heyer Artur, (szül. 1872).
217. ANGORAMACSKÁK. Jelezve.
Vászon. 49×69 cm. 70.—

Hirsch Nelly, (1871—1915).
218. ARAB NŐK A KUTNÁL. Jelezve.
Fa. 45×31 cm. 50.—

Hollandi festő, 1640 körül.
219. A GAVALLÉR.
Fa. 32×20 cm. 120.—

Hollandi festő, 1650 körül.
220. NŐI ARCKÉP.
Fa. 13×20 cm. 300.—

Hollandi festő, 1660 körül.
221. SZERELMES PÁR.
Fémlemez. 29×25 cm. 300.—

Görögkeleti festő, XVIII. század.
191. MADONNA.
Vászon. 62×39 cm. 30.—

Grevedon, Henry, (1776—1860).
192. FIATAL LÁNY ARCKÉPE.
Vízfestmény. 25×21 cm. 100.—

Griepenkerl, Christian, (1839—1916).
193. A NAP SZEKERE. Jelezve: Griepenkerl 81.
Vászon. 68×85 cm. Illusztr. XVII. tábl. 350.—

Grimm Rezső, (1832—1885).
194. A KLASTROM POHÁRNOKA. Jelezve: Grimm R. 868.
Karton. 25×20 cm. 50.—

Gryeff, Adrian, (1670—1715).
195. MADÁRCSENDÉLET.
Fa. 30×28 cm. 150.—

Gulácsy Lajos, (1882—1932).
196. PRIMAVERA. Jelezve.
Karton, 43×52 cm. 200.—

Gyurkovits Károly, (1810—1874).
197. NŐI ARCKÉP.
Vászon. 78×62 cm. 300.—

Halmi Artur, (szül. 1866).
198. TÜKÖR ELŐTT. Jelezve.
Vászon. 54×33 cm. 275.—

Han, J., XVIII—XIX. század.
199. LÓITATÁS. Jelezve és dat. 1804.
Vászon. 57×42 cm. 450.—

Hamilton, Philipp Ferdinand, (1664—1750).
200. SZÁRNYASCSENDÉLET.
Vászon. 33×90 cm. 1000.—

Harris, J., XIX. század.
201. THE GREAT ST. LEGER 1836. (1—4 lap.) Pollard után.
4 drb szinezett aquatinta. 150.—

202. THE GREAT ST. LEGER 1836. (1 lap.) Pollard után.
Szinezett aquatinta. 30.—

Haier, Josef, XIX. század.
203. A MADONNA SZOBRÁNÁL. Jelezve: J. Haier jun. 835.
Vászon. 43×33 cm. 180.—

Háry Gyula, (szül. 1864).
204. LOCARNO LÁTKÉPE. Jelezve.
Vászon. 77×100 cm. 150.—

205. HÁGA KÖRNYÉKÉRŐL.
Fa. 25×19 cm. 40.—

AZ ERNST-MÚZEUM AUKCIÓI

LV.

SZEGŐ PÁL

GYŰJTEMÉNYE,

KELETÁZSIAI TÁRGYAK,

A HOPP MÚZEUM TULAJDONÁBÓL,

VALAMINT KÜLÖNFÉLE HAGYATÉKOKBÓL ÉS MAGÁNBIRTOKBÓL SZÁRMAZÓ KÉPEK, MŰTÁRGYAK, SZŐNYEGEK ÉS BUTOROK

KIÁLLITÁS:

1937 ÁPRILIS HÓ 18-TÓL 25-IG, D. E. 9-TŐL D. U. 5-IG

AUKCIÓS SORREND:

Hétfő, április 26.	Kedd, április 27.	Szerda, április 28.
1—102 Képek 581—640 Porc. Faj. 1001—1057 Keletázsia 1171—1200 Különféle	103—200 Képek 831—880 Ezüst 1058—1112 Keletázsia 1201—1230 Különféle	201—299 Képek 641—701 Porc. Faj. 1113—1170 Keletázsia 1231—1260 Különféle
Csütörtök, április 29.	**Péntek, április 30.**	**Szombat, május 1.**
300—400 Képek 881—939 Ezüst 761—830 Üveg 1261—1285 Különféle	401—500 Képek 940—1000 Ezüst 702—760 Porc. Faj. 1286—1320 Különféle	501—580 Képek 1321—1450 Textil, Szőnyeg
	Hétfő, május 3.	
	1451—1660 Butor	

MINDENNAP DÉLUTÁN ½4-TŐL

ELADÁSI FELTÉTELEK.

1. **Az árverésen a vevő a vételárat tartozik készpénzben azonnal kifizetni. A vevő a leütött ár után a törvényes fényüzési forgalmi adót és 10% árverési jutalékot fizet.** Az ajánlott legmagasabb ár kifizetése előtt a tárgyat az árverés vezetősége nem szolgáltatja ki.

2. A tárgyak abban az állapotban adatnak el, amelyben az árverés idején vannak. Leütés után sem a tárgyak meghatározására, sem azok állapotára vonatkozó semmiféle felszólalás nem vehető figyelembe, minthogy a tárgyak kiállitása azok megtekintését lehetővé tette. Az egyes tárgyak tételenként árverezendők és csak kivételesen bocsáthatók tömegben árverés alá.

3. Az eladásra kerülő tárgyak becsértéken alul nem adatnak el. A kikiáltás azonban ennél alacsonyabb összegben történhetik, miért is a kikiáltási ár és becsár nem azonos.

4. Az árverést vezető tartozik az árverezők ajánlatait ismételve kellően kikiáltani és a legmagasabb igéretet háromszori felhivás után „senki többet harmadszor" leütéssel elfogadni. Kétes esetben, azaz ha több ajánlattevő támaszt igényt és ha nem állapitható meg, hogy kinek részére történt a leütés, az árverést vezetőnek kötelessége a tárgyat ujból árverés alá bocsátani.

5. A leütéssel a tárgyak a vevő tulajdonába mennek át. A vevő kívánságára elvállaljuk, hogy a tárgyakat az aznapi árverési idő végéig, amikor átveendők, gondosan őrizzük, de anélkül, hogy sértetlenül maradásukért bármiképpen is szavatolnánk. A megvett tárgyak elszállitása kizárólag a **vevő költségére és veszélyére történik,** elveszésük vagy megsérülésük esetén az árverés vezetősége **semmiféle felelősségre** nem vonható.

6. Tilos mindenféle összebeszélés, a nyereségben való osztozkodás, vagy jutalom, vagy előny igérése, mely az árverési eredményt befolyásolná; hasonlóképpen tiltva van mindennemü összebeszélés vagy vállalkozás, mely arra irányul, hogy harmadik személyeket szerfölötti magas vételár kinálására rávegyen és ilykép megkárositson.

7. Felvilágositással szolgálnak és megvételre való megbizatásokat elfogadnak az Ernst-Múzeum megbizottai (telefon: 1-120-14).

Légrády Testvérek nyomdai müintézete, Budapest. (Igazgató: Kertész Árpád.)

I. KÉPEK.

1—580.

(Az összes képek adómentesek.)

Achenbach, Oswald, (1827—1905).
1. ANTIK ROMOK.
Fa. 29×37 cm. 120.—

Adam, Franz, (1815—1886).
2. LOVAK. Jelezve és dat. 1858.
Vízfestmény. 34×60 cm. 30.—

Aggházy Gyula, (1850—1919).
3. PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Karton. 40×29 cm. 200.—

4. A FAHID. Jelezve.
Karton. 16×25 cm. 70.—

Áldor János László, (szül. 1895).
5. MENYECSKE. Jelezve.
Vászon. 38×49 cm. 85.—

Aliamet, Jacques, (1726—1788), Berghem után.
6. A GÉNUAI KIKÖTŐ.
Színezett rézmetszet. 12.—

Alken, Henry, († 1850).
7. A TÉL.
Színes rézmetszet. 30.—

Alott, R., XIX. század.
8. A NÁPOLYI ÖBÖLNÉL. Jelezve.
Fa. 21×46 cm. 210.—

Alt, Jakob, (1789—1872).
9. BUDAI DUNAPART.
Kőrajz. 25×35 cm. 20.—

Amerikai festő, XVIII. sz. vége.
10. WASHINGTON ARCKÉPE. (?)
Vászon. 45×35 cm. 150.—

Amerling, Friedrich, (1803—1887).
11. ARAB FÉRFI. Jelezve.
Vászon. 39×25 cm. 150.—

Angol festő, XVIII. század.
12. BORUS TÁJ.
Fa. 40×49 cm. 280.—

Angol festő, 1800 körül.

13. ARATÁS.
Vászon. 50×42 cm. 300.—

14. BETAKARITÁS.
Vászon. 50×42 cm. 300.—

Angol festő, XIX. század.

15. THEMSEPART LONDONBAN. Lent jobbra megfejtetlen jelzés.
Vizfestmény. 45×27 cm. 150.—

Angol grafikus, XVIII. század vége.

16. THE FARNHAM FLY.
Szines metszet. 30.—

Arthois, Jacques d', (1613—1683).

17. IDEÁLIS TÁJ DIANÁVAL.
Vászon. 115×180 cm. 350.—

Bachmann Károly, (1874—1924).

18. BARÁTNŐK. Jelezve.
Vizfestmény. 7×8 cm. 50.—

Baditz Ottó, (szül. 1849).

19. A „PELLENGÉR" c. kép vázlata.
Vászon. 28×34 cm. 150.—

Bakhuyzen, Hendrik van de Sande (1795—1860).

20. TEHENEK. Jelezve és dat. 1840.
Fa. 80×102 cm. Illusztr. VIII. tábl. 2000.—

Barogh F., [illegible] század.

21. A BOHÉM. Jelezve.
Karton. 20×16 cm. 20.—

Barabás Miklós, (1810—1898).

22. FIATAL LEÁNY FEHÉRBEN. Jelezve: Barabás 69.
Vászon. 84×64 cm. Illusztr. XIV. tábl. 2000.—

23. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 84×66 cm. 1000.—

24. FIATAL LÁNY FEHÉRBEN. Jelezve: Barabás Miklós Pesten 846-ban.
Vizfestmény. 29×21 cm. 480.—

25. FIATAL LÁNY RÓZSASZINBEN. Jelezve: B. M.
Miniatür bőrtokban. 12×9 cm. 300.—

Bassano, Jacopo iskolája, XVI. sz. vége.

26. MÓZES VIZET FAKASZT A SZIKLÁBÓL.
Vászon. 94×142 cm. Illusztr. I. tábl. 300.—

Bassano, Jacopo, (XVII. sz.), után másolat.

27. A HÁROM KIRÁLYOK IMÁDÁSA.
Vászon. 24×19 cm. 30.—

Bauck, Jeanne, (szül. 1840).

28. GYERMEKARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 44×34 cm. 100.—

Ernst Museum

55. aukc.

1937

I. KÉPEK.

1—580.

(Az összes képek adómentesek.)

Achenbach, Oswald, (1827—1905).
1. ANTIK ROMOK.
Fa. 29×37 cm. 120.—

Adam, Franz, (1815—1886).
2. LOVAK. Jelezve és dat. 1858.
Vizfestmény. 34×60 cm. 30.—

Aggházy Gyula, (1850—1919).
3. PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Karton. 40×29 cm. 200.—

4. A FAHID. Jelezve.
Karton. 16×25 cm. 70.—

Áldor János László, (szül. 1895).
5. MENYECSKE. Jelezve.
Vászon. 38×49 cm. 85.—

Aliamet, Jacques, (1726—1788), Berghem után.
6. A GÉNUAI KIKÖTŐ.
Szinezett rézmetszet. 12.—

Alken, Henry, († 1850).
7. A TÉL.
Szines rézmetszet. 30.—

Alott, R., XIX. század.
8. A NÁPOLYI ÖBÖLNÉL. Jelezve.
Fa. 21×46 cm. 210.—

Alt, Jakob, (1789—1872).
9. BUDAI DUNAPART.
Körajz. 25×35 cm. 20.—

Amerikai festő, XVIII. sz. vége.
10. WASHINGTON ARCKÉPE. (?)
Vászon. 45×35 cm. 150.—

Amerling, Friedrich, (1803—1887).
11. ARAB FÉRFI. Jelezve.
Vászon. 39×25 cm. 150.—

Angol festő, XVIII. század.
12. BORUS TÁJ.
Fa. 40×49 cm. 280.—

Angol festő, 1800 körül.

13. ARATÁS.
Vászon. 50×42 cm. 300.—

14. BETAKARITÁS.
Vászon. 50×42 cm. 300.—

Angol festő, XIX. század.

15. THEMSEPART LONDONBAN. Lent jobbra megfejtetlen jelzés.
Vizfestmény. 45×27 cm. 150.—

Angol grafikus, XVIII. század vége.

16. THE FARNHAM FLY.
Szines metszet. 30.—

Artnois, Jacques d', (1613—1683).

17. IDEÁLIS TÁJ DIANÁVAL.
Vászon. 115×180 cm. 350.—

Bachmann Károly, (1874—1924).

18. BARÁTNŐK. Jelezve.
Vizfestmény. 7×8 cm. 50.—

Baditz Ottó, (szül. 1849).

19. A „PELLENGÉR" c. kép vázlata.
Vászon. 28×34 cm. 150.—

Bakhuyzen, Hendrik van de Sande (1795—1860).

20. TEHENEK. Jelezve és dat. 1840.
Fa. 80×102 cm. Illusztr. VIII. tábl. 2000.—

Balogh T., XIX. század.

21. A BOHÉM. Jelezve.
Karton. 20×16 cm. 20.—

Barabás Miklós, (1810—1898).

22. FIATAL LEÁNY FEHÉRBEN. Jelezve: Barabás 69.
Vászon. 84×64 cm. Illusztr. XIV. tábl. 2000.—

23. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 84×66 cm. 1000.—

24. FIATAL LÁNY FEHÉRBEN. Jelezve: Barabás Miklós Pesten 846-ban.
Vizfestmény. 29×21 cm. 480.—

25. FIATAL LÁNY RÓZSASZINBEN. Jelezve: B. M.
Miniatür bőrtokban. 12×9 cm. 300.—

Bassano, Jacopo iskolája, XVI. sz. vége.

26. MÓZES VIZET FAKASZT A SZIKLÁBÓL.
Vászon. 94×142 cm. Illusztr. I. tábl. 300.—

Bassano, Jacopo, (XVII. sz.), után másolat.

27. A HÁROM KIRÁLYOK IMÁDÁSA.
Vászon. 24×19 cm. 30.—

Bauck, Jeanne, (szül. 1840).

28. GYERMEKARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 44×34 cm. 100.—

Bauer, Marius, (szül. 1864).

29. AZ AMIENSI SZÉKESEGYHÁZ. Jelezve.
Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Fa. 83×68 cm. — 2000.—

Bécsi festő, 1850 körül.

30. LEÁNY VIRÁGOKKAL.
Vászon. 77×59 cm. — 200.—

31. KISLÁNY KUTYÁVAL.
Vászon. 77×59 cm. — 200.—

Benczur Gyula, (1844—1920).

32. A SZERENÁD. Jelezve: Benczur Gy.
Vászon. 58×46 cm. — 1200.—

33. MAROKKÓI LÁNY. Jelezve: B. Gy. 1874....
Vászon. 101×67 cm. Illusztr. XIV. tábl. — 800.—

34. NŐI ARCKÉPTANULMÁNY. Jelezve.
Fa. 21×15 cm. — 200.—

35. TANULMÁNY „BUDA VISSZAVÉTELÉHEZ". Jelezve: Benczur Gy.
Vászon. 64×90 cm. Illusztr. XVI. tábl. — 1000.—

Berény Róbert, (szül. 1887).

36. KEREKES KÚT. Jelezve.
Vászon. 63×80 cm. — 300.—

Bergmann, Max, XIX—XX. század.

37. KÉT BORJÚ. Jelezve.
Vászon. 37×51 cm. — 100.—

38. PIHENŐ.
Vászon. 63×84 cm. — 150.—

Bernáth Aurél, (szül. 1895).

39. KÉT SÉTÁLÓ A PARKBAN. Jelezve.
Vászon. 100×72 cm. — 500.—

40. NÉGYEN A PARKBAN.
Fa. 39×49 cm. — 250.—

Bihari Sándor, (1855—1906).

41. ÖREG PARASZT. Jelezve: B. S.
Vászon. 60×50 cm. — 30.—

42. „NAGY ESEMÉNY." Jelezve.
Ceruzarajz. 38×27 cm. — 40.—

43. UDVARLÁS. Jelezve.
Tollrajz. 20×31 cm. — 60.—

44. GYERMEKARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 37×34 cm. — 100.—

45. A KONDA. Jelezve.
Fa. 23×31 cm. — 120.—

Bihari Sándor, (1855—1906).
46. LEÁNY KORSÓVAL. Jelezve.
Fa. 24×16 cm. 120.—

Binder, Joseph, (1805—1863).
47. A TÖRÖTT KERÉK. Jelezve (a zsákon): Binder.
Vászon. 51×63 cm. 150.—

Blau, Tina, (1845—1916).
48. TISZAPART. (Jel. hagyatéki pecséttel.)
Vászon. 29×55 cm. 220.—

Bloemaert, Abraham köre, 1620 körül.
49. SZENT GYÖRGY HARCA A SÁRKÁNNYAL.
Vászon. 49×65 cm. 300.—

Boda József, XIX. század.
50. KRISZTUS ÉS A BŰNBÁNÓ SZENTEK (Van Dyck után).
Vászon. 80×67 cm. 80.—

51. KRISZTUS KERESZTVITELE.
Vászon. 80×67 cm. 80.—

Boilly után, XVIII—XIX. század.
52. „LE BOUQUET CHÉRI."
Szines rézmetszet. 40.—

Boldizsár István, (szül. 1897).
53. A HIDNÁL. Jelezve.
Fa. 49×62 cm. 25.—

54. A TANYA. Jelezve.
Rézkarc. 5.—

Bolognai festő, XVII. század.
55. MADONNA SZENTEKKEL.
Vászon. 65×57 cm. 1600.—

56. MINERVA.
Vászon. 65×54 cm. 50.—

Bonheur, Rosa, (1822—1899).
57. KOSFEJEK. Jelezve.
Vászon. 27×35 cm. 1000.—

Bonnard, Pierre, (szül. 1867).
58. ESERNYŐS LÁNY. Autogrammal.
Szines lito. 30×24 cm. 25.—

Borsos József, (1821—1883).
59. NŐ RÓZSÁKKAL. Jelezve jobboldalt.
Vászon. 147×92 cm. 3000.—

60. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve: B. J.
Vászon. 52×40 cm. 50.—

Bourguignon, Jacques Courtois iskolája, XVII. század.
61. VÁROSTROM.
Vászon. 67×94 cm. 150.—

Böhm Pál, (1839—1905).

62. CIGÁNYTANYA. Jelezve: fest. Böhm Pál, München. Fa. 29×41 cm. Illusztr. XIII. tábl. 1300.—

63. AZ ÜSTFOLTOZÓ. Jelezve. Fa. 41×60 cm. Illusztr. XV. tábl. 1200.—

Breitner, Georg Hendrik, (szül. 1857).

64. TERTUINEN TE AMSTERDAM. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából. Vászon. 78×128 cm. 2500.—

Breughel, ifj. Pieter (állitólag), (1564—1635).

65. MELEGEDŐ PARASZTOK. Jelezve: P. Breughel. Fa. 21×28 cm. 300.—

Brocky Károly, (1807—1855).

66. „MON UNIQUE BONHEUR". Jelezve: C. Brocky 835. Vizfestmény bőrtokban. 20×16 cm. 300.—

Brodszky Sándor, (1819—1901).

67. ROMOK A HAVASOK KÖZT. Jelezve. Ceruzarajz. 54×33 cm. 40.—

68. ERDEI UT. Jelezve. Vászon. 38×55 cm. 40.—

69. ROM A TENGERPARTON. Karton. 24×49 cm. 100.—

Brooke, XVIII—XIX. század.

70. FISHERMEN PREP. G. TO GO ONT FISHERMEN IN DISTRESS. (Morland után.) 2 drb szines mezzotinto. 90.—

Bruck Miksa, (1863—1920).

71. TEREMSAROK AZ ORTH-KASTÉLYBÓL. Hagyatéki bélyegzővel. Vászon. 39×48 cm. 100.—

Brunner, Leopold, (1822—1849).

72. A BORJU. Jelezve. Fa. 18×24 cm. 10.—

Brusasorci, Felice, (1540—1605).

73. BETSÁBA A FÜRDŐBEN. (A művész hasonló képe az Uffiziben. Korabeli replika.) Vászon. 75×87 cm. 800.—

Burger, H., XIX. század.

74. A BALKONON. Jelezve. Vászon. 73×57 cm. 250.—

Calame, August, (1810—1864).

75. HAVASOK KÖZT. Jelezve. Vászon. 129×98 cm. 100.—

Cameron, David Young, (szül. 1865).

76. A LOIRE PARTJÁN. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából. Vászon. 40×65 cm. 500.—

Campi, Bernardino iránya, XVI. század.
77. A GYERMEK IMÁDÁSA.
Vászon. 113×95 cm. Illusztr. II. tábl. 600.—

Cardon, Anthony, (1739—1822).
78. THE SHELTER'D FAMILY. (Singleton után.)
Szines metszet. 30.—

79. THE RETURN FROM COURSING. — THE RETURN FROM SHOOTING.
2 drb szines metszet. 900.—

Chaplin, Charles, (1825—1891).
80. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve: Ch. Chaplin Paris.
Vászon. 40×34 cm. Illusztr. VII. tábl. 800.—

Chardin, Jean Siméon (1699—1779), után régi másolat.
81. A SZAKÁCSNŐ.
Vászon. 30×25 cm. 120.—

Charlemont, Eduard, (1848—1906).
82. AZ ARAB.
Fa. 41×34 cm. 150.—

Csáky László, (1888—1918).
83. OROSZ FOGOLY. Jelezve és dat. 1915.
Ceruzarajz. 27×22 cm. * 5.—

Clovio, Giulio, (1498—1578).
84. A HOLT KRISZTUS ANGYALOK KÖZT.
Pergamen. 32×23 cm. 1500.—

Codde, Pieter, (1600—1678).
85. BESZÉLGETÉS.
Fa. 39×45 cm. Illusztr. IV. tábl 3500.—

86. ZENÉLŐ TÁRSASÁG.
Fa. 37×52 cm. Illusztr. IV. tábl. 3000.—

Coture, J., XIX. sz.
87. ÜLŐ AGGASTYÁN. Jelezve.
Fa. 29×28 cm. 200.—

Courbet, Gustave, (1819—1877).
88. HEGYI PATAK. Jelezve: G. Courbet.
Vászon. 66×79 cm. Illusztr. VI. tábl. 2000.—

89. HÁROM ALMA. Jelezve: St. Pélage 71. G. Courbet.
Fa. 23×36 cm. 2000.—

Cranach Lucas után, XIX. század (?).
90. I. FÜLÖP HESSENI HERCEG ARCKÉPE.
Fa. 7×6 cm. 30.—

Crane, Walter, (1845—1915).
91. EURÓPA ELRABLÁSA. (Kiállitva Grosvenor Gallery és Münchener Sezession.)
Vászon. 71×166 cm. 1500.—

Crespi, Giovanni Battista, (1575—1632).
92. SZENT JEROMOS.
Vászon. 124×100 cm. 1200.—

Csók István, (szül. 1865).
93. TÉL A TAVASZBAN. Jelezve: Csók I. A hátoldalon dedikáció.
Fa. 57×71 cm. Illusztr. XXI. tábl. 700.—

94. THAMAR. Jelezve.
59×49 cm. 900.—

95. JUDA GYÜRŰJE. Jelezve.
Fa. 38×49 cm. 500.—

96. ZÜZŰ A KAKASSAL. Jelezve. Kiállitva Velencében 1911.
Vászon. 72×78 cm. Illusztr. XXIII. tábl. 1500.—

97. NŐ MUSKÁTLIVAL. Jelezve.
Vászon. 56×45 cm. Illusztr. XXII. tábl. 1000.—

98. LILA AKÁCOK ALATT. Jelezve.
Fa. 60×70 cm. Illusztr. XXIII. tábl. 900.—

99. SÁRGARUHÁS NŐ. Jelezve.
Fa. 41×32 cm. Illusztr. XXII. tábl. 650.—

100. ŐSZIRÓZSÁK. Jelezve.
Vászon. 51×64 cm. 900.—

101. A KIS PESZTONKA. Jelezve.
Vászon. 95×84 cm. 1000.—

102. ZÜZŰ TÁNCOL. Jelezve.
Fa. 47×38 cm. Illusztr. XXI. tábl. 800.—

Czencz János, (szül. 1885).
103. ODALISZK.
Vászon. 33×26 cm. 65.—

Czigány Dezső, (szül. 1883).
104. NŐ CITROMOS TÁLLAL. Jelezve.
Karton. 66×50 cm. 40.—

Czóbel Béla, (szül. 1883).
105. ALMAEVŐ FIU. Jelezve és dat. 1932.
Karton. 62×54 cm. 200.—

Dalmát festő, XVII. század.
106. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Fa. 49×40 cm. 200.—

Dallinger, Johann, (1783—1844).
107. AZ ISTÁLLÓBAN. Jelezve: Joh. v. Dallinger.
Fa. 42×53 cm. 550.—

Danhauser, Joseph, (1805—1845).
108. NAPOLEON ÉS JOSEPHINE. Jelezve: Jos. Danhauser 1841.
Fa. 73×83 cm. 800.—

Darjou, Alfred, (1832—1874).
109. SZAMÁRKARAVÁN. Jelezve.
Fa. 34×27 cm. 150.—

Daubigny, Charles-François, (1817—1878).
110. SZAJNAI RÉSZLET. Jelezve.
Fa. 28×48 cm. Illusztr. IX. tábl. 1500.—

Deák Ébner Lajos, (1850—1934).
111. TISZAPARTI TANYA. Jelezve.
Vászon. 34×68 cm. 100.—

112. AZ ÖKÖR. Jelezve: 1877 Deák Ebner L.
Fa. 16×24 cm. 150.—

113. PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Fa. 24×15 cm. 120.—

114. HALÁSZHALÓK. Jelezve.
Vizfestmény. 20×37 cm. 40.—

115. MOSÓNŐK. Jelezve.
Fa. 48×68 cm. 200.—

116. A FÜBEN. Jelezve: Ebner L.
Vászon. 34×49 cm. 120.—

117. PARASZTLÁNY. Jelezve.
Vizfestmény. 33×18 cm. 10.—

118. VADÁSZOK. Jelezve, dat. 1889.
Vizfestmény. 13×23 cm. 20.—

119. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 38×22 cm. 10.—

120. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 44×31 cm. 10.—

121. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 41×27 cm. 10.—

122. FÉRFIAKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 31×24 cm. 15.—

Delaunay, Nicolas, (1739—1792).
123. A HINTA. (Fragonard után.)
Szines metszet. 30.—

Diaz, de la Pena, Narcisse-Virgile, (1807—1876).
124. SILENUS ÉS NIMFÁK.
Vászon. 45×31 cm. 380.—

Diez, Wilhelm von, (1830—1907).
125. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 85×70 cm. 250.—

Donáth János, (1744—1830).
126. FIATAL LÁNY FEHÉRBEN.
Vászon. 33×26 cm. 100.—

Doxa, C., XIX—XX. század.
127. HOLLANDI ÁRUSNŐ. Jelezve.
Vászon. 54×68 cm. 100.—

Dunker, Balthasar Anton, (1746—1807).
128 A VÁNDOROK. Jelezve: Dunker 1794.
Ceruza- és szépiarajz. 18×21 cm. 20.—

Edvi Illés Aladár, (szül. 1870).
129. HATÖKRÖS SZÁNTÁS. Jelezve.
Vászon. 77×150 cm. 200.—

130. A TISZTÁS. Jelezve.
Karton. 23×33 cm. 75.—

131. FÁK A PATAKPARTON. Jelezve.
Vizfestmény. 29×38 cm. 75.—

132. VILLA BORGHESE. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vizfestmény. 26×42 cm. 100.—

Egerváry Potemkin Ágost, (1858—1930).
133. A LIBAPÁSZTORNŐ. Jelezve.
Fa. 29×18 cm. 25.—

Egry József, (szül. 1883).
134. HEGYI UT. Jelezve.
Karton. 66×98 cm. 300.—

Engerth, Eduard von, (1818—1897).
135. MEDVETÁMADÁS. Jelezve: E. v. Engerth.
Vászon. 107×84 cm. Illusztr. IX. tábl. 300.—

Északolasz festő, 1580 körül.
136. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 65×55 cm. 200.—

Északolasz festő, 1600 körül.
137. FÉRFIARCKÉP.
Fa. 44×34 cm. 250.—

Fadrusz János, (1858—1903).
138. AMAZONOK CSATÁJA. Jelezve: Fadrusz János 1889.
Ceruzarajz. 48×350 cm. 500.—

Faragó Géza, (1877—1928).
139. LEÁNDZRES PARASZTHÁZ. Jelezve.
Vászon. 75×100 cm. 40.—

Fényes Adolf, (szül. 1867).
140. FALUSI UDVAR. Jelezve.
Vászon. 55×67 cm. 500.—

141. ALMAEVŐ KISLÁNY. Jelezve.
Vászon. 65×50 cm. 80.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).
142. CIGÁNYOK.
Vászon. 48×47 cm. 200.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).

143. GESZTENYEFÁK ALATT. A hátoldalon Ferenczy Béni igazoló irása.
Vászon. 61×80 cm. Illusztr. XII. tábl. 1600.—

144. FEKVŐ AKT BARNA DRAPÉRIÁVAL. A hátoldalon Ferenczy Valér igazolása.
Vászon. 58×75 cm. 250.—

145. A KILÁTÓNÁL. A hátoldalon Thorma János igazolása.
Vászon. 60×62 cm. 900.—

146. ÖLTÖZTETÉS.
Vászon. 61×75 cm. 400.—

147. A KARÁMBAN. Jelezve.
Vászon. 67×91 cm. 300.—

148. FIATAL FIÚ. Jelezve.
Vászon. 76×59 cm. 250.—

149. LÁTOMÁS. Szana Tamás hagyatékából. Jelezve.
Tussrajz. 17×24 cm. 30.—

Ferrari, (XIX—XX. század.)

150. BERLINI KOCSISOK. Jelezve.
Vizfestmény. 20×13 cm. 20.—

Feszty Árpád, (1856—1914).

151. ŐSMAGYAROK.
Pasztell. 61×92 cm. 250.—

Feszty Mária, (szül. 1895).

152. SAN GIMIGNANO.
Krétarajz. 31×46 cm. 20.—

Flamand festő, 1540 körül.

153. KRISZTUS SIRATÁSA.
Fa. 59×40 cm. Illusztr. I. tábl. 600.—

Flamand festő, 1580 körül.

154. A VÉGITÉLET.
Fa. 93×123 cm. 150.—

Flamand festő, 1640 körül.

155. NAGY SÁNDOR ÉS DIOGENES.
Fémlemez. 48×70 cm. 1000.—

Flamand festő, XVII. század első fele.

156. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Vászon. 83×57 cm. 50.—

Flamand festő, XVII. század közepe.

157. BORUS TÁJ VÁNDOROKKAL.
Fa. 33×41 cm. 280.—

Flamand festő, 1680 körül.

158. TENGERI VIHAR.
Vászon. 56×71 cm. 30.—

Flamand festő, XVII. század.

159. FÉRFI PIPÁVAL.
Vászon. 91×76 cm. — 350.—

160. TÁJ MADARAKKAL.
Papir. 85×160 cm. — 80.—

161. TÁJ MADARAKKAL.
Papir. 85×160 cm. — 80.—

Flamand festő, 1700 körül.

162. ALVÓ KOLDUS.
Vászon. 45×53 cm. — 150.—

Flamand festő, XVIII. század.

163. FÜRDŐ NŐK.
Vászon. 54×67 cm. — 80.—

164. HÁZINYULAK.
Vászon. 94×130 cm. — 600.—

165. A DUETT.
Fa. 33×28 cm. — 120.—

Fleischmann, August, XIX. század.

166. EGY MAGYAR UR ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1860.
Pasztell. 77×61 cm. — 150.—

167. NEMES MAGYAR ASSZONY ARCKÉPE. Jelezve 1860.
Pasztell. 77×61 cm. — 150.—

168. FÉRFIARCKÉP.
Pasztell. 55×43 cm. — 40.—

169. ÖREG FÉRFI ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1861.
Pasztell. 53×42 cm. — 30.—

170. ÖREG HÖLGY ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1861.
Pasztell. 54×42 cm. — 30.—

Francia festő, XVII. század.

171. PAROKÁS FÉRFI ARCKÉPE.
Vászon. 66×60 cm. — 100.—

Francia festő, XVIII. század.

172. XV. LAJOS ARCKÉPE. (?)
Vászon. 40×31 cm. — 300.—

173. WATTEAU-JELENET.
Vászon. 54×74 cm. — 500.—

174. A KIS MUTATVÁNYOSOK.
Pasztell. 34×52 cm. — 120.—

Francia festő, 1800 körül.

175. LOVASOK.
Vászon. 71×91 cm. — 250.—

Francia grafikus, 1692-ből.
176. CÍMLAPOK FÖLDRAJZI KÖNYVHÖZ.
2 drb szinezett rézmetszet. 70.—

Francia grafikus, XIX. század eleje.
177. PÁRIZSI RÉSZLETEK.
3 drb szinezett litográfia. 45.—

Friedländer, Alfred von, (szül. 1860).
178. A FÖLDESUR. Jelezve.
Vászon. 35×56 cm. 80.—

Gallén-Kaléla, Aksel, (1865—1931).
179. IMATRA TÉLEN. Jelezve: Gallén 93. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 67×98 cm. 1500.—

Gasigeb, P. v., XIX. század.
180. SZINHÁZI FÜGGÖNYTERV.
Vízfestmény. 42×67 cm. 30.—

Gauermann, Friedrich, (1807—1862).
181. ALPESI TÓ. Jelezve és dat. 1853.
Vízfestmény. 37×53 cm. 100.—

Gegerfelt, Wilhelm, (szül. 1844).
182. HAVAS TÁJ. Jelezve.
Vászon. 45×37 cm. 700.—

Gerasch, August, (szül. 1864).
183. HAZATERÉS. Jelezve.
Fa. 32×40 cm. 150.—

184. TEHENEK ÉS JUHOK.
Fa. 32×40 cm. 150.—

Gerhardt Alajos, (1837—1889).
185. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelezve.
Vászon. 44×34 cm. 100.—

186. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 42×32 cm. 100.—

Ghislandi V. Hore, (1655—1743) iránya.
187. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 98×71 cm. Ovális. 150.—

Glatter Ármin, (1861—1931).
188. A VARRÓNŐ. Jelezve.
Vászon. 43×32 cm. 40.—

Glatz Oszkár, (szül. 1872).
189. JÁTSZÓ GYEREKEK. Jelezve.
Vászon. 29×39 cm. 350.—

190. SZÁNTÁSVETÉS. Jelezve.
Vászon. 38×49 cm. 250.—

Francia grafikus, 1692-ből.
176. CÍMLAPOK FÖLDRAJZI KÖNYVHÖZ.
2 drb szinezett rézmetszet. 70.—

Francia grafikus, XIX. század eleje.
177. PÁRIZSI RÉSZLETEK.
3 drb szinezett litográfia. 45.—

Friedländer, Alfred von, (szül. 1860).
178. A FÖLDESUR. Jelezve.
Vászon. 35×56 cm. 80.—

Gallén-Kallela, Aksel, (1865—1931).
179. IMATRA TÉLEN. Jelezve: Gallén 93. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 67×98 cm. 1500.—

Gasigeb, P. v., XIX. század.
180. SZINHÁZI FÜGGÖNYTERV.
Vizfestmény. 42×67 cm. 30.—

Gauermann, Friedrich, (1807—1862).
181. ALPESI TÓ. Jelezve és dat. 1853.
Vizfestmény. 37×53 cm. 100.—

Gegerfelt, Wilhelm, (szül. 1844).
182. HAVAS TÁJ. Jelezve.
Vászon. 45×37 cm. 700.—

Gerasch, August, (szül. 1864).
183. HAZATÉRÉS. Jelezve.
Fa. 32×40 cm. 150.—

184. TEHENEK ÉS JUHOK.
Fa. 32×40 cm. 150.—

Gerhardt Alajos, (1837—1889).
185. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelezve.
Vászon. 44×34 cm. 100.—

186. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 42×32 cm. 100.—

Ghislandi V. Hore, (1655—1743) iránya.
187. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 98×71 cm. Ovális. 150.—

Glatter Ármin, (1861—1931).
188. A VARRÓNŐ. Jelezve.
Vászon. 43×32 cm. 40.—

Glatz Oszkár, (szül. 1872).
189. JÁTSZÓ GYEREKEK. Jelezve.
Vászon. 29×39 cm. 350.—

190. SZÁNTÁSVETÉS. Jelezve.
Vászon. 38×49 cm. 250.—

Flamand festő, XVII. század.

159. FÉRFI PIPÁVAL.
Vászon. 91×76 cm. 350.—

160. TÁJ MADARAKKAL.
Papir. 85×160 cm. 80.—

161. TÁJ MADARAKKAL.
Papir. 85×160 cm. 80.—

Flamand festő, 1700 körül.

162. ALVÓ KOLDUS.
Vászon. 45×53 cm. 150.—

Flamand festő, XVIII. század.

163. FÜRDŐ NŐK.
Vászon. 54×67 cm. 80.—

164. HÁZINYULAK.
Vászon. 94×130 cm. 600.—

165. A DUETT.
Fa. 33×28 cm. 120.—

Fleischmann, August, XIX. század.

166. EGY MAGYAR UR ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1860.
Pasztell. 77×61 cm. 150.—

167. NEMES MAGYAR ASSZONY ARCKÉPE. Jelezve 1860.
Pasztell. 77×61 cm. 150.—

168. FÉRFIARCKÉP.
Pasztell. 55×43 cm. 40.—

169. ÖREG FÉRFI ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1861.
Pasztell. 53×42 cm. 30.—

170. ÖREG HÖLGY ARCKÉPE. Jelezve, dat. 1861.
Pasztell. 54×42 cm. 30.—

Francia festő, XVII. század.

171. PAROKÁS FÉRFI ARCKÉPE.
Vászon. 66×60 cm. 100.—

Francia festő, XVIII. század.

172. XV. LAJOS ARCKÉPE. (?)
Vászon. 40×31 cm. 300.—

173. WATTEAU-JELENET.
Vászon. 54×74 cm. 500.—

174. A KIS MUTATVÁNYOSOK.
Pasztell. 34×52 cm. 120.—

Francia festő, 1800 körül.

175. LOVASOK.
Vászon. 71×91 cm. 250.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).

143. GESZTENYEFÁK ALATT. A hátoldalon Ferenczy Béni igazoló irása.
Vászon. 61×80 cm. Illusztr. XII. tábl. 1600.—

144. FEKVŐ AKT BARNA DRAPÉRIÁVAL. A hátoldalon Ferenczy Valér igazolása.
Vászon. 58×75 cm. 250.—

145. A KILÁTÓNÁL. A hátoldalon Thorma János igazolása.
Vászon. 60×62 cm. 900.—

146. ÖLTÖZTETÉS.
Vászon. 61×75 cm. 400.—

147. A KARÁMBAN. Jelezve.
Vászon. 67×91 cm. 300.—

148. FIATAL FIÚ. Jelezve.
Vászon. 76×59 cm. 250.—

149. LÁTOMÁS. Szana Tamás hagyatékából. Jelezve.
Tussrajz. 17×24 cm. 30.—

Ferrari, (XIX—XX. század.)

150. BERLINI KOCSISOK. Jelezve.
Vizfestmény. 20×13 cm. 20.—

Feszty Árpád, (1856—1914).

151. ŐSMAGYAROK.
Pasztell. 61×92 cm. 250.—

Feszty Mária, (szül. 1895).

152. SAN GIMIGNANO.
Krétarajz. 31×46 cm. 20.—

Flamand festő, 1540 körül.

153. KRISZTUS SIRATÁSA.
Fa. 59×40 cm. Illusztr. I. tábl. 600.—

Flamand festő, 1580 körül.

154. A VÉGITÉLET.
Fa. 93×123 cm. 150.—

Flamand festő, 1640 körül.

155. NAGY SÁNDOR ÉS DIOGENES.
Fémlemez. 48×70 cm. 1000.—

Flamand festő, XVII. század első fele.

156. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Vászon. 83×57 cm. 50.—

Flamand festő, XVII. század közepe.

157. BORUS TÁJ VÁNDOROKKAL.
Fa. 33×41 cm. 280.—

Flamand festő, 1680 körül.

158. TENGERI VIHAR.
Vászon. 56×71 cm. 30.—

Doxa, C., XIX—XX. század.
127. HOLLANDI ÁRUSNŐ. Jelezve.
Vászon. 54×68 cm. 100.—

Dunker, Balthasar Anton, (1746—1807).
128 A VÁNDOROK. Jelezve: Dunker 1794.
Ceruza- és szépiarajz. 18×21 cm. 20.—

Edvi Illés Aladár, (szül. 1870).
129. HATÖKRÖS SZÁNTÁS. Jelezve.
Vászon. 77×150 cm. 200.—

130. A TISZTÁS. Jelezve.
Karton. 23×33 cm. 75.—

131. FÁK A PATAKPARTON. Jelezve.
Vizfestmény. 29×38 cm. 75.—

132. VILLA BORGHESE. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vizfestmény. 26×42 cm. 100.—

Egerváry Potemkin Ágost, (1858—1930).
133. A LIBAPÁSZTORNŐ. Jelezve.
Fa. 29×18 cm. 25.—

Egry József, (szül. 1883).
134. HEGYI UT. Jelezve.
Karton. 66×98 cm. 300.—

Engerth, Eduard von, (1818—1897).
135. MEDVETÁMADÁS. Jelezve: E. v. Engerth.
Vászon. 107×84 cm. Illusztr. IX. tábl. 300.—

Északolasz festő, 1580 körül.
136. FÉRFIARCKÉP.
Vászon. 65×55 cm. 200.—

Északolasz festő, 1600 körül.
137. FÉRFIARCKÉP.
Fa. 44×34 cm. 250.—

Fadrusz János, (1858—1903).
138. AMAZONOK CSATÁJA. Jelezve: Fadrusz János 1889.
Ceruzarajz. 48×350 cm. 500.—

Faragó Géza, (1877—1928).
139. LEANDERES PARASZTHÁZ. Jelezve.
Vászon. 75×100 cm. 40.—

Fényes Adolf, (szül. 1867).
140. FALUSI UDVAR. Jelezve.
Vászon. 55×67 cm. 500.—

141. ALMAEVŐ KISLÁNY. Jelezve.
Vászon. 65×50 cm. 80.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).
142. CIGÁNYOK.
Vászon. 48×47 cm. 200.—

Darjou, Alfred, (1832—1874).
109. SZAMÁRKARAVÁN. Jelezve.
Fa. 34×27 cm. 150.—

Daubigny, Charles-François, (1817—1878).
110. SZAJNAI RÉSZLET. Jelezve.
Fa. 28×48 cm. Illusztr. IX. tábl. 1500.—

Deák Ébner Lajos, (1850—1934).
111. TISZAPARTI TANYA. Jelezve.
Vászon. 34×68 cm. 100.—

112. AZ ÖKÖR. Jelezve: 1877 Deák Ebner L.
Fa. 16×24 cm. 150.—

113. PARASZTLÁNYKA. Jelezve.
Fa. 24×15 cm. 120.—

114. HALÁSZHALÓK. Jelezve.
Vizfestmény. 20×37 cm. 40.—

115. MOSÓNŐK. Jelezve.
Fa. 48×68 cm. 200.—

116. A FÜBEN. Jelezve: Ebner L.
Vászon. 34×49 cm. 120.—

117. PARASZTLÁNY. Jelezve.
Vizfestmény. 33×18 cm. 10.—

118. VADÁSZOK. Jelezve, dat. 1889.
Vizfestmény. 13×23 cm. 20.—

119. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 38×22 cm. 10.—

120. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 44×31 cm. 10.—

121. NŐI AKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 41×27 cm. 10.—

122. FÉRFIAKT. Jelezve.
Ceruza és tempera. 31×24 cm. 15.—

Delaunay, Nicolas, (1739—1792).
123. A HINTA. (Fragonard után.)
Szines metszet. 30.—

Diaz, de la Pena, Narcisse-Virgile, (1807—1876).
124. SILENUS ÉS NIMFÁK.
Vászon. 45×31 cm. 380.—

Diez, Wilhelm von, (1830—1907).
125. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 85×70 cm. 250.—

Donáth János, (1744—1830).
126. FIATAL LÁNY FEHÉRBEN.
Vászon. 33×26 cm. 100.—

Crespi, Giovanni Battista, (1575—1632).

92. SZENT JEROMOS.
Vászon. 124×100 cm. 1200.—

Csók István, (szül. 1865).

93. TÉL A TAVASZBAN. Jelezve: Csók I. A hátoldalon dedikáció.
Fa. 57×71 cm. Illusztr. XXI. tábl. 700.—

94. THAMAR. Jelezve.
59×49 cm. 900.—

95. JUDA GYÜRŰJE. Jelezve.
Fa. 38×49 cm. 500.—

96. ZÜZÜ A KAKASSAL. Jelezve. Kiállítva Velencében 1911.
Vászon. 72×78 cm. Illusztr. XXIII. tábl. 1500.—

97. NŐ MUSKÁTLIVAL. Jelezve.
Vászon. 56×45 cm. Illusztr. XXII. tábl. 1000.—

98. LILA AKÁCOK ALATT. Jelezve.
Fa. 60×70 cm. Illusztr. XXIII. tábl. 900.—

99. SÁRGARUHÁS NŐ. Jelezve.
Fa. 41×32 cm. Illusztr. XXII. tábl. 650.—

100. ŐSZIRÓZSÁK. Jelezve.
Vászon. 51×64 cm. 900.—

101. A KIS PESZTONKA. Jelezve.
Vászon. 95×84 cm. 1000.—

102. ZÜZÜ TÁNCOL. Jelezve.
Fa. 47×38 cm. Illusztr. XXI. tábl. 800.—

Czencz János, (szül. 1885).

103. ODALISZK.
Vászon. 33×26 cm. 65.—

Czigány Dezső, (szül. 1883).

104. NŐ CITROMOS TÁLLAL. Jelezve.
Karton. 66×50 cm. 40.—

Czóbel Béla, (szül. 1883).

105. ALMAEVŐ FIU. Jelezve és dat. 1932.
Karton. 62×54 cm. 200.—

Dalmát festő, XVII. század.

106. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Fa. 49×40 cm. 200.—

Dallinger, Johann, (1783—1844).

107. AZ ISTÁLLÓBAN. Jelezve: Joh. v. Dallinger.
Fa. 42×53 cm. 550.—

Danhauser, Joseph, (1805—1845).

108. NAPOLEON ÉS JOSEPHINE. Jelezve: Jos. Danhauser 1841.
Fa. 73×83 cm. 800.—

Campi, Bernardino iránya, XVI. század.
77. A GYERMEK IMÁDÁSA.
Vászon. 113×95 cm. Illusztr. II. tábl. 600.—

Cardon, Anthony, (1739—1822).
78. THE SHELTER'D FAMILY. (Singleton után.)
Szines metszet. 30.—

79. THE RETURN FROM COURSING. — THE RETURN FROM SHOOTING.
2 drb szines metszet. 900.—

Chaplin, Charles, (1825—1891).
80. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve: Ch. Chaplin Paris.
Vászon. 40×34 cm. Illusztr. VII. tábl. 800.—

Chardin, Jean Siméon (1699—1779), után régi másolat.
81. A SZAKÁCSNŐ.
Vászon. 30×25 cm. 120.—

Charlemont, Eduard, (1848—1906).
82. AZ ARAB.
Fa. 41×34 cm. 150.—

Csáky László, (1888—1918).
83. ORÓSZ FOGOLY. Jelezve és dat. 1915. *
Ceruzarajz. 27×22 cm. 5.—

Clovio, Giulio, (1498—1578).
84. A HOLT KRISZTUS ANGYALOK KÖZT.
Pergamen. 32×23 cm. 1500.—

Codde, Pieter, (1600—1678).
85. BESZÉLGETÉS.
Fa. 39×45 cm. Illusztr. IV. tábl 3500.—

86. ZENÉLŐ TÁRSASÁG.
Fa. 37×52 cm. Illusztr. IV. tábl. 3000.—

Coture, J., XIX. sz.
87. ÜLŐ AGGASTYÁN. Jelezve.
Fa. 29×28 cm. 200.—

Courbet, Gustave, (1819—1877).
88. HEGYI PATAK. Jelezve: G. Courbet.
Vászon. 66×79 cm. Illusztr. VI. tábl. 2000.—

89. HÁROM ALMA. Jelezve: St. Pélage 71. G. Courbet.
Fa. 23×36 cm. 2000.—

Cranach Lucas után, XIX. század (?).
90. I. FÜLÖP HESSENI HERCEG ARCKÉPE.
Fa. 7×6 cm. 30.—

Crane, Walter, (1845—1915).
91. EURÓPA ELRABLÁSA. (Kiállítva Grosvenor Gallery és Münchener Sezession.)
Vászon. 71×166 cm. 1500.—

Böhm Pál, (1839—1905).

62. CIGÁNYTANYA. Jelezve: fest. Böhm Pál, München.
Fa. 29×41 cm. Illusztr. XIII. tábl. 1300.—

63. AZ ÜSTFOLTOZÓ. Jelezve.
Fa. 41×60 cm. Illusztr. XV. tábl. 1200.—

Breitner, Georg Hendrik, (szül. 1857).

64. TERTUINEN TE AMSTERDAM. Jelezve.
Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 78×128 cm. 2500.—

Breughel, ifj. Pieter (állitólag), (1564—1635).

65. MELEGEDŐ PARASZTOK. Jelezve: P. Breughel.
Fa. 21×28 cm. 300.—

Brocky Károly, (1807—1855).

66. „MON UNIQUE BONHEUR". Jelezve: C. Brocky 835.
Vizfestmény bórtokban. 20×16 cm. 300.—

Brodszky Sándor, (1810—1901).

67. ROMOK A HAVASOK KÖZT. Jelezve.
Ceruzarajz. 54×33 cm. 40.—

68. ERDEI ÚT. Jelezve.
Vászon. 38×55 cm. 40.—

69. ROM A TENGERPARTON.
Karton. 24×49 cm. 100.—

Brooke, XVIII—XIX. század.

70. FISHERMEN PREP. G. TO GO ONT FISHERMEN IN DISTRESS. (Morland után.)
2 drb szines mezzotinto. 90.—

Bruck Miksa, (1863—1920).

71. TERÉMSAROK AZ ORTH-KASTÉLYBÓL. Hagyatéki bélyegzővel.
Vászon. 39×48 cm. 100.—

Brunner, Leopold, (1822—1849).

72. A BORJU. Jelezve.
Fa. 18×24 cm. 10.—

Brusasorci, Felice, (1540—1605).

73. BETSÁBA A FÜRDŐBEN. (A müvész hasonló képe az Uffiziben. Korabeli replika.)
Vászon. 75×87 cm. 800.—

Burger, H., XIX. század.

74. A BALKONON. Jelezve.
Vászon. 73×57 cm. 250.—

Calame, August, (1810—1864).

75. HAVASOK KÖZT. Jelezve.
Vászon. 129×98 cm. 100.—

Cameron, David Young, (szül. 1865).

76. A LOIRE PARTJÁN. Jelezve. Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Vászon. 40×65 cm. 500.—

Bihari Sándor, (1855—1906).
46. LEÁNY KORSÓVAL. Jelezve.
Fa. 24×16 cm. 120.—

Binder, Joseph, (1805—1863).
47. A TÖRÖTT KERÉK. Jelezve (a zsákon): Binder.
Vászon. 51×63 cm. 150.—

Blau, Tina, (1845—1916).
48. TISZAPART. (Jel. hagyatéki pecséttel.)
Vászon. 29×55 cm. 220.—

Bloemaert, Abraham köre, 1620 körül.
49. SZENT GYÖRGY HARCA A SÁRKÁNNYAL.
Vászon. 49×65 cm. 300.—

Boda József, XIX. század.
50. KRISZTUS ÉS A BŰNBÁNÓ SZENTEK (Van Dyck után).
Vászon. 80×67 cm. 80.—

51. KRISZTUS KERESZTVITELE.
Vászon. 80×67 cm. 80.—

Boilly után, XVIII—XIX. század.
52. „LE BOUQUET CHÉRI."
Szines rézmetszet. 40.—

Boldizsár István, (szül. 1897).
53. A HIDNÁL. Jelezve.
Fa. 49×62 cm. 25.—

54. A TANYA. Jelezve.
Rézkarc. 5.—

Bolognai festő, XVII. század.
55. MADONNA SZENTEKKEL.
Vászon. 65×57 cm. 1600.—

56. MINERVA.
Vászon. 65×54 cm. 50.—

Bonheur, Rosa, (1822—1899).
57. KOSFEJEK. Jelezve.
Vászon. 27×35 cm. 1000.—

Bonnard, Pierre, (szül. 1867).
58. ESERNYŐS LÁNY. Autogrammal.
Szines lito. 30×24 cm. 25.—

Borsos József, (1821—1883).
59. NŐ RÓZSÁKKAL. Jelezve jobboldalt.
Vászon. 147×92 cm. 3000.—

60. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve: B. J.
Vászon. 52×40 cm. 50.—

Bourguignon, Jacques Courtois iskolája, XVII. század.
61. VÁROSTROM.
Vászon. 67×94 cm. 150.—

Bauer, Marius, (szül. 1864).

29. AZ AMIENSI SZÉKESEGYHÁZ. Jelezve.
Dr. Majovszky Pál hagyatékából.
Fa. 83×68 cm. 2000.—

Bécsi festő, 1850 körül.

30. LEÁNY VIRÁGOKKAL.
Vászon. 77×59 cm. 200.—

31. KISLÁNY KUTYÁVAL.
Vászon. 77×59 cm. 200.—

Benczur Gyula, (1844—1920).

32. A SZERENÁD. Jelezve: Benczur Gy.
Vászon. 58×46 cm. 1200.—

33. MAROKKÓI LÁNY. Jelezve: B. Gy. 1874....
Vászon. 101×67 cm. Illusztr. XIV. tábl. 800.—

34. NŐI ARCKÉPTANULMÁNY. Jelezve.
Fa. 21×15 cm. 200.—

35. TANULMÁNY „BUDA VISSZAVÉTELÉHEZ". Jelezve: Benczur Gy.
Vászon. 64×90 cm. Illusztr. XVI. tábl. 1000.—

Berény Róbert, (szül. 1887).

36. KERÉKES KUT. Jelezve.
Vászon. 63×80 cm. 300.—

Bergmann, Max, XIX—XX. század.

37. KÉT BORJU. Jelezve.
Vászon. 37×51 cm. 100.—

38. PIHENŐ.
Vászon. 63×84 cm. 150.—

Bernáth Aurél, (szül. 1895).

39. KÉT SÉTÁLÓ A PARKBAN. Jelezve.
Vászon. 100×72 cm. 500.—

40. NÉGYEN A PARKBAN.
Fa. 39×49 cm. 250.—

Bihari Sándor, (1855—1906).

41. ÖREG PARASZT. Jelezve: B. S.
Vászon. 60×50 cm. 30.—

42. „NAGY ESEMÉNY." Jelezve.
Ceruzarajz. 38×27 cm. 40.—

43. UDVARLÁS. Jelezve.
Tollrajz. 20×31 cm. 60.—

44. GYERMEKARCKÉP. Jelezve.
Vászon. 37×34 cm. 100.—

45. A KONDA. Jelezve.
Fa. 23×31 cm. 120.—

Ernst Mus. 55. anka.
1937. ápr.

I. Magyar festők.

1. **Aggházy Gyula** (1850—1919):
FOLYÓPART. Olajfestmény, fa. 31×53 cm. *Illusztrálva X. táblán.*

2. **Bánsághi Vince:**
FELOLVASÁS. Olajfestmény, vászon. 67×90 cm. Jelezve alul balra: Bánsághi V.

3. **Barabás Miklós** (1810—1898):
VIRÁGBOKOR. Ceruzarajz, krétával kiemelve. 18×28 cm. Hagyatéki bélyegző.

4. **Barabás Miklós** (1810—1898):
FÉRFI KÉPMÁS. Akvarell. 24×18 cm. Jelezve alul középen: Barabás.

5. **Barabás Miklós** (1810—1898):
NŐI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 80×68 cm. Jelezve alul jobbra: Barabás 1873.

6. **Benedek Péter** (XX. század):
HUSZÁROK PIHENŐJE. Olajfestmény, papírlemez. 24×33 cm. Jelezve alul jobbra: Benedek Péter. 1923.

7. **Berres, Joseph, von Perez** (1821—1882):
A LOVAS HALÁLA. Olajfestmény, fa. 20×26 cm. Jelezve alul balra: Berres.

8. **Berres, Joseph, Edler von Perez** (1821—1912):
GYDRÁN MÉNES. Olajfestmény, vászon. 90×167 cm. Jelezve alul jobbra: Berres Perez.

9. **Borsos József** (1821—1883):
VÁRAKOZÁS. Olajfestmény, vászon. 80×63 cm. Jelezve alul jobbra: Borsos J. 848

10. **Böhm Pál** (1839—1905):
ÁGNES. Olajfestmény, vászon. 135×92 cm.

11. **Böhm Pál** (1839—1905):
CIGÁNYLEÁNY. Olajfestmény, vászon. 52×42 cm. *Illusztrálva V. táblán*

12. **Böhm Pál** (1839—1905):
CIGÁNYCSALÁD. Olajfestmény, vászon. 44×36 cm.

13. **Börcsök Samu** (szül. 1881):
ERDEI LAK. Olajfestmény, vászon. 70×60 cm. Jelezve alul jobbra: Börcsök.

14. **Braun:** (XIX sz.)
DEMOKRITOS. Olajfestmény, vászon. 84×67 cm. Jelezve baloldalt: Pinx: Braun Gyöngyös, 1847.

15. **Brodszky Sándor** (1807—1855):
VÁRKASTÉLY A TÓPARTON. Akvarell. 39×29 cm. Hátlapján hagyatéki bélyeg.

16. **Canzi Ágost** (1808—1866): 3500
NŐI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 60×50 cm. Jelezve jobboldalt: Canzi Ágost, 1861.

17. **Canzi Ágost** (1808—1866): 3900
FÉRFI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 60×50 cm. Jelezve jobboldalt: Canzi Ágost, 1861.

18. **Clarot, Johann Baptist** (1797—1854): 3000
NŐI ARCKÉP. Akvarell. 23×18 cm. Jelezve alul jobbra: Clarot, 1843 a Pesth.
Illusztrálva V. táblán.

19. **Csóka Mór** (szül. 1881): 7400
ÖNARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 29×24 cm.

20. **Csóka Mór** (szül. 1881): 760
ERDŐRÉSZLET. Olajfestmény, papírlemez. 49×70 cm. Alul balra hagyatéki bélyeg.

21. **Csóka Mór** (szül. 1881): 900
CSENDÉLET. Olajfestmény, vászon. 51×54 cm. Alul balra hagyatéki bélyeg.

22. **Csóka Mór** (szül. 1881): 420
TÓPART. Olajfestmény, papírlemez. 21×31 cm.

23. **Csóka Mór** (szül. 1881):
TÓPART. Olajfestmény, papírlemez. 27×35 cm.

24. **Deák Ebner Lajos** (szül. 1850): 2700
CIGÁNYRAJKÓ. Olajfestmény, vászon. 32×25 cm. Jelezve alul balra: Deák Ebner L.

25. **Deák Ebner Lajos** (szül. 1850): 1600
MOSÁS A PATAK PARTJÁN. Olajfestmény, fa. 34×25 cm. Jelezve alul jobbra: Deák Ebner L.

26. **Deák Ebner Lajos** (szül. 1850): 1000
SZOLNOKI VÁSÁR. Akvarell. 14×20 cm. Jelezve alul balra: Deák Ebner L.

27. **Deák Ebner Lajos** (szül. 1850): 900
KUKORICATÖRÉS. Akvarell. 14×20 cm. Jelezve alul jobbra: Deák Ebner L.

28. **Diósy Antal**: 280
HENDE VINCE FESTŐ KÉPMÁSA. Akvarell. 20×28 cm. Jelezve alul jobbra: Diósy 1920.

29. **Diósy Antal**: 240
ÜLŐ NŐ. Tollrajz. 28×23 cm. Jelezve alul jobbra: Diósy.

30. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870): 550
FALURÉSZLET. Akvarell. 17×29 cm. Jelezve alul balra: E. Illés A. Diód.

31. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870): 770
TEHÉNFEJ. Olajfestmény, papírlemez. 38×47 cm. Jelezve fölül jobbra: E. Illés A.

32. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870): 850
BIKA AZ ISTÁLLÓBAN. Olajfestmény, papírlemez. 38×47 cm. Jelezve fölül jobbra: E. Illés A.

33. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
TEHENEK AZ ISTÁLLÓBAN. Akvarell. 20×30 cm. Jelezve alul jobbra : E. Illés A.

34. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
BORJU AZ ISTÁLLÓBAN. Akvarell. 21×30 cm. Jelezve alul jobbra : E. Illés A.

35. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
TEHÉNFEJ. — Akvarell. 19×28 cm. Jelezve alul balra : E. Illés A.

36. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
TEHÉN. Akvarell. 12×14 cm. Jelezve alul jobbra : E. Illés A.

37. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
TEHÉNISTÁLLÓ. Akvarell. 22×32 cm. Jelezve alul balra : E. Illés A.

38. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
LEGELŐ TEHÉN. Olajfestmény, fa. 20×30 cm. Jelezve alul jobbra : E. Illés A.

39. **Edvi Illés Aladár** (szül. 1870) :
FOLYÓPART. Olajfestmény, vászon. 80×110 cm. Jelezve alul balra : E. Illés A.

40. **Fényes Adolf** (szül. 1867) :
AGGASTYÁN TANULMÁNYFEJ. Olajfestmény, vászon. 58×40 cm. Jelezve alul jobbra : Fényes A.

41. **Ferenczy Károly** (1862—1917) :
HÁRMAS ARCKÉP. (A művész gyermekei.) Olajfestmény, vászon. 75×100 cm. (A kép nagyobbméretű változata a Szépművészeti Múzeumban.)
Illusztrálva I X. táblán.

42. **Ferenczy Károly** (1862—1917) :
ÜLŐ NŐI AKT. Olajfestmény, papirlemez. 33×24 cm. Jelezve alul jobbra : Ferenczy.

43. **Feiks Alfréd** (szül. 1880) :
A TAVASZ ÉBREDÉSE. Olajfestmény, papirlemez. 32×52 cm. Jelezve alul balra : Feiks Alfréd.

44. **Feiks Alfréd** (szül. 1880) :
BIKAVIADAL. Olajfestmény, papirlemez. 34×40 cm. Jelezve alul balra : Feiks Alfréd.

45. **Feszty Árpád** (1856—1914) :
PIETA. Olajfestmény, papirlemez. 24×12 cm. Jelezve alul jobbra : Feszty.
Illusztrálva X. táblán.

46. **Feszty Árpád** (1856—1914) :
SZÁMADÓ JUHÁSZ. Olajfestmény, vászon. 76×66 cm. Jelezve alul jobbra : Feszty Árpád.

47. **Fridrich L.** :
TANULMÁNYFEJ. Olajfestmény, papirlemez. 13×11 cm. Jelezve alul jobbra : Fridrich L.

48. **Gábor Nándor** (1893—1915) :
MOSÓNŐ. Akvarell. 38×27 cm. Jelezve alul balra : G. N. 913.

49. **Gábor Nándor** (1893—1915) :
KUBIKOSOK. Akvarell. 24×29 cm.

50. **Gábor Nándor** (1893—1915) :
BÁBU MATYÓ VISELETBEN. Akvarell. 33×23 cm. Jelezve alul jobbra : Gábor Nándor Decs, 1912.

51. **Gábor Nándor** (1893—1915) :
VARRÓNŐ. Akvarell. 29×20 cm.

52. **Gábor Nándor** (1893—1915) :
A SZÁNTÓFÖLDÖN. Akvarell. 35×26 cm.

53. **Gergely Imre** (szül. 1870) :
VIRÁGOK. Olajfestmény, vászon. 48×38 cm. Jelezve alul jobbra : Gergely I.

54. **Gerhardt Alajos** (1837—1889):
CIGÁNYTANYA (vázlat). Olajfestmény, fa, 19×26 cm. Jelezve alul jobbra : Gerhardt A.

55. **Giergl Alajos** (1821—1863) :
LEÁNYARCKÉP. Olajfestmény, papirlemez. 21×17 cm. Jelezve alul jobbra : G. A. *Illusztrálva XIII. táblán*

56. **Greguss Imre** (1856—1910) :
CZINKA PANNA A KURUCTÁBORBAN. Olajfestmény, fa. 30×19 cm.

57. **Grimm Rezső** (1832—1885) :
GYÜMÖLCSCSENDÉLET. Olajfestmény, vászon. 55×70 cm.

58. **Háry Gyula** (szül. 1864) :
BUDAI RÉSZLET. Akvarell. 16×18 cm. Jelezve alul jobbra : Háry Gy.

59. **Háry Gyula** (szül. 1864) :
NÓGRÁDVERŐCZEI PARTRÉSZLET. Akvarell. 17×12 cm. Jelezve alul jobbra : Nógrád-Verőcze, Háry Gy.

60. **Heinrich Ede** (1819—1885) :
FÉRFI ARCKÉP. Akvarell. 20×16 cm. Jelezve alul jobbra : Heinrich, 843.

61. **Hende Vince** :
LEÁNYFEJ. Szénrajz. 24×26 cm. Jelezve alul balra : H V 1922.

62. **Hende Vince** :
KALLISTO. Akvarell. 10×8 cm.

63. **Hende Vince** :
LÉDA. Gouache. 10×8 cm.

64. **Hermann Lipót** (szül. 1884) :
KLASSZIKUS KOMPOZICIÓ. Olajfestmény, papirlemez. 17×14 cm. Jelezve alul jobbra : Hermann Lipót.

65. **Heyer Arthur** (szül. 1872) :
ANGORA MACSKÁK. Olajfestmény, vászon. 50×70 cm. Jelezve alul balra : HeyerA.

66. **Hollósy Simon** (1857—1918) :
ARATÁS UTÁN. Olajfestmény, vászon. 80×88 cm. Jelezve alul jobbra : Hollósy.

67. **Ingomár Ferenc :**
SZÁMADÓ JUHÁSZ. Olajfestmény, vászon. 116×75 cm. Jelezve alul balra: Ingomár.

68. **Ipoly Sándor** (1858—1902) :
PARASZTLEÁNY. Olajfestmény, vászon. 68×56 cm. Jelezve alul jobbra: Ipoly.

69. **Iványi Grünwald Béla** (szül. 1867) :
TAVASZI FELHŐK. Olajfestmény, vászon. 80×60 cm. Jelezve alul jobbra: Grünwald Béla.

70. **Iványi Grünwald Béla** (szül. 1867) :
FÜRDŐ NŐ. Olajfestmény, papirlemez. 60×80 cm. Jelezve alul jobbra: Iványi Grünwald Béla.

71. **Iványi Grünwald Béla** (szül. 1867) :
FONYÓDI VÁSÁR. Olajfestmény, vászon. 47×64 cm. Jelezve alul jobbra: Iványi Grünwald Béla.

72. **Iványi Grünwald Béla** (szül. 1867) :
TAVASZ. Olajfestmény, papirlemez. 100×70 cm. Jelezve alul jobbra: Iványi Grünwald Béla.

73. **Iványi Grünwald Béla** (szül. 1867) :
FOLYÓPART. Olajfestmény, vászon. 50×60 cm. Jelezve alul jobbra: Iványi Grünwald Béla.

74. **Jakobey Károly** (1825—1891) :
MARTINUZZI GYÖRGY. Olajfestmény, vászon. 37×29 cm.

75. **Kacziány Ödön** (szül. 1852) :
A MŰVÉSZ ÖNARCKÉPE. Szénrajz. 36×23 cm. Jelezve alul jobbra: Kacziány 1900.

76. **Kádár Béla :**
KOMPOZICIÓ. Pasztell. 50×61 cm. Jelezve alul balra: Kádár Béla.

77. **Kalivoda Kata** (XX. sz.) :
PARASZTLEÁNY. Olajfestmény, vászon. 40×60 cm. Jelezve alul jobbra: Kalivoda Kata.

78. **Kasznár Jenő :**
FALUSI KERT. Olajfestmény, vászon. 18×36 cm. Jelezve alul jobbra: Kasznár.

79. **Katona Nándor** (szül. 1864) :
HEGYI PATAK. Olajfestmény, fa. 24×30 cm. Jelezve alul jobbra: Katona Nándor.

80. **Kelety Gusztáv** (1834—1902) :
NÁDAS TÉLEN. Olajfestmény, vászon. 34×48 cm. Jelezve alul jobbra: Kelety G.

81. **Kelety Gusztáv** (1834—1902) :
AZ ÖRDÖGÁROK. Ceruzarajz. 15×23 cm. Fölül felirat: Ördögárok 1879 (Budapest) Sept 27. Alul balra hagyatéki bélyeg.

82. **Kéméndy Jenő** (szül. 1860) :
AZ ALCHIMISTA. Olajfestmény, papirlemez. 32×22 cm. Jelezve alul jobbra: Kéméndy Jenő. *Illusztrálva VII. táblán.*

83. **Kimnach László** (1857—1906):

FALUSI UDVAR. Olajfestmény, vászon. 40×33 cm. Jelezve alul jobbra: Kimnach László.
Illusztrálva VIII. táblán.

84. **Kimnach László** (1857—1906):

LENGYEL VITÉZEK. Olajfestmény, fa. 35×46 cm. Jelezve alul jobbra: Kimnach László.
Illusztrálva IX. táblán.

85. **Kóbor Henrik:**

TENGERPART. Olajfestmény, papirlemez. 32×40 cm. Jelezve fölül balra: Kóbor Henrik 1913 Kantrida.

86. **Komáromi Kacz Endre** (szül. 1880):

NAPLEMENTE. Olajfestmény, papirlemez. 16×24 cm. Jelezve alul balra: Kacz E.

87. **Komjáti Wanyerka Gyula:**

LISZT FERENC. Rézkarc.

87/a. **Komlóssy Ede:** (szül. 1862.)

KRUMPLIHÁMOZÁS. Olajfestmény, 97×68 cm. Jelezve alul jobbra: Komlóssy Ede.

87/b. **Komlóssy Ede** (szül. 1862):

ÉHES A BABA. Olajfestmény, vászon. 31×25 cm. Jelezve alul balra: Komlóssy Ede.

88. **Koszkol Jenő** (szül. 1868):

RÓMAI VILLA. Akvarell. 54×36 cm. Jelezve alul balra: Koszkol J. Róma.

89. **Koszkol Jenő** (szül. 1868):

ÓBUDAI UTCARÉSZLET. Akvarell. 50×40 cm. Jelezve alul jobbra Koszkol Jenő Óbuda.

90. **Körösfői Kriesch Aladár** (1863—1920):

HIUSÁG. Olajfestmény, vászon. 130×150 cm. Jelezve alul balra: K. A. 897—909.

91. **Kövér Gyula** (szül. 1883):

REGGELINÉL. Szines ceruzarajz. 19×12 cm. Jelezve alul: Kövér Gyula Paris 08.

92. **Kövér Gyula** (szül. 1883):

OLVASÓ NŐ. Színes ceruzarajz. 20×12 cm. Jelezve alul: Paris 08.
Farbenstift. Bezeichnet unten.

93. **Kövér Gyula** (szül. 1883):

SPANYOL NŐ. Színes ceruzarajz. 16×9 cm. Jelezve alul: Kövér Gyula Sevilla 08.

94. **Kövér Gyula** (szül. 1883):

KÁVÉHÁZBAN. Szines ceruzarajz. 15×9 cm. Jelezve alul: Budapest 09. Kövér Gy.

95. **Lámné Hilberth Irén:**

TERITETT ASZTAL A KERTBEN. Olajfestmény, papirlemez. 50×36 cm. Jelezve alul jobbra: L. Hilberth.

96. **László Fülöp** (szül. 1869):

ZÁCH FELICIÁN. Olajfestmény, papirlemez. 44×32 cm. Jelezve alul balra: László 95.

97. **Ligeti Antal** (1823—1890):
TÁJKÉP FOLYÓVAL. Olajfestmény, vászon. 31×63 cm.

98. **Lotz Károly** (1833—1904):
ÜLŐ NŐ. Vörös krétarajz. 23×23 cm. Jelezve jobbra: Lotz.

99. **Lotz Károly** (1833—1904):
NŐI SZENT. Vörös krétarajz. Átmérője 19 cm. Jelezve jobbra: Lotz.

100. **Lotz Károly** (1833—1904):
A KÁNAI MENYEGZŐ. Gouache. 22×44 cm. Jelezve alul jobbra: Lotz.

101. **Lotz Károly** (1833—1904):
ODYSSEUS ALKINOUS KIRÁLYNÁL. Olajfestmény, papirlemez. 34×26 cm. Színvázlat a budapesti Markó-utcai gimnáziumban levő falképhez. (Néh gróf Széchenyi váradi püspök hagyatékából)

102. **Lotz Károly** (1833—1904):
HOMEROS. Olajfestmény, papirlemez. 31×24 cm. Színvázlat a budapesti Markó-utcai gimnáziumban levő falképhez. (Néh gróf Széchenyi váradi püspök hagyatékából.)

103. **Lotz Károly** (1833—1904):
HEKTOR BUCSUJA. Olajfestmény, papirlemez. 31×24 cm. Színvázlat a budapesti Markó-utcai gimnáziumban levő falképhez. (Néh. gróf Széchenyi váradi püspök hagyatékából)

104. **Lotz Károly** (1833—1904):
ÜLŐ PÁSZTORFIU. Ceruzarajz. 29×21 cm. Jelezve alul jobbra: Lotz.

105. **Lotz Károly** (1833—1904):
ÁLLÓ NŐI AKT. Hátlapján 3 alaktanulmány. Vörös kréta. 35×23 cm. Jelezve alul jobbra: Lotz

106. **Lotz Károly** (1833—1904):
ÜLŐ NŐI AKT. Ceruzarajz. 39×24 cm. Jelezve alul jobbra: Lotz.

107. **Madarász Gyula** (szül. 1858):
CSIZEK. Olajfestmény, papirlemez. 50×35 cm. Jelezve alul balra: Madarász Gy. 924.

108. **Magyar festő,** XIX. század eleje:
FÉRFI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 32×27 cm.

109. **Magyar festő,** (1850 körül):
NŐI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 60×50 cm.

110. **Major Jenő** (szül. 1887):
HAVAS FOLYÓPART. Szénrajz. 47×62 cm. Jelezve alul jobbra: Major 08.

111. **Margitay Tihamér** (1859—1922):
VIRÁGNYELV. Olajfestmény, papirlemez. 75×100 cm. Jelezve alul balra: Margitay.

112. **Margitay Tihamér** (1859—1922):
NAGYAPA MESÉL. Olajfestmény, vászon. 25×17 cm. Jelezve alul jobbra: Margitay.

113. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
A DNJEPER. Olajfestmény, vászon. 35×77 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

Márffy Ödöns 1. Lástrákb
legvégén

114. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
A HADIKÓRHÁZ ELŐTT. Olajfestmény, vászon. 36×29 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

115. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
HAVAS TÁJ. Olajfestmény, vászon. 22×34 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

116. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
TENGERPART. Olajfestmény, vászon. 16×21 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

117. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
MOCSARAS TÁJ. Olajfestmény, vászon. 22×31 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

118. **Mednyánszky László báró** (1852—1919):
A DUNAPART BUDAPEST KÖZELÉBEN. Olajfestmény, vászon. 75×100 cm. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky.

118/a. **Mednyánszky László báró** (1852-1919):
ALSÓSZTREGOVAI KASTÉLY ELŐTT. Olajfestmény, vászon. Jelezve alul jobbra: Mednyánszky. 24×33 cm. *Illusztrálva VIII. táblán.*

119. **Mendlik Oszkár** (szül. 1871):
TENGERPART. Olajfestmény, fa. 13×24 cm. Jelezve alul jobbra: Mendlik 1902.

120. **Mészöly Géza** (1844—1887):
NAPLEMENTE. Olajfestmény, fa. 10×16 cm.

121. **Mészöly Géza** (1844—1887):
A BALATON PARTJÁN. Olajfestmény, fa. 8×12 cm. Jelezve alul balra: Mészöly.

122. **Mihalovits Miklós** (1887):
VIRÁGOK BRONZVÁZÁBAN. Olajfestmény, vászon. 58×69 cm. Jelezve alul jobbra: Mihalovits M.

123. **Mihalovits Miklós** (1887):
KIS HÁZ NAGY FA ÁRNYÉKÁBAN. Olajfestmény, vászon. 50×30 cm. Jelezve alul jobbra: Mihalovits M.

124. **Molnár József** (1821—1899):
BALATONPARTI RÉSZLET. Olajfestmény, papirlemez. 25×40 cm. Jelezve alul jobbra: Molnár J.

125. **Molnár József** (1821—1899):
FÜRDŐ ELŐTT. Olajfestmény, vászon. 40×26 cm. Jelezve alul balra: Molnár J. *Illusztrálva X. táblán.*

126. **Molnár József** (1821—1899):
ZIVATAR CAPRI SZIGETÉN. Olajfestmény, vászon. 74×118 cm. Jelezve alul balra: Molnár J.

127. **Munkácsy Mihály** (1844—1900):
A FIATAL LOVAG. Pasztellvázlat. 45×55 cm. Jelezve alul jobbra: M. de M.

128. **Nádler Róbert** (szül. 1858):
HULLÁMVERÉS. Olajfestmény, vászon. 51×43 cm. Jelezve alul balra: Nádler Róbert.

129. **Nagy Sándor** (szül. 1869):
KONSTANTINÁPOLY ESTE. Olajfestmény fa. 20×29 cm. Jelezve alul balra: N. S.

130. **Orbán Dezső** (szül. 1884):
TAVASZ. Olajfestmény, fa. 48×60 cm. Jelezve alul balra: Orbán.

131. **Ortner Ferenc:**
KALOTASZEGI MENYECSKE. Akvarell. 41×26 cm. Jelezve alul jobbra: O. F. Valkó 913.

132. **Ortner Ferenc:**
KALOTASZEGI LEGÉNY. Akvarell. 44×24 cm. Jelezve alul balra: O F 913.

133. **Ortner Ferenc:**
KALOTASZEGI VARRÓNŐK. Akvarell. 26×39 cm. Jelezve alul jobbra: O F Valkó 913.

134. **Páldy Zoltán** (szül. 1884):
BACCHANSNŐK. Olajfestmény, papirlemez. 92×132 cm. Jelezve alul jobbra: Páldy L.

135. **Pállik Béla** (1845—1898):
KOSOK. Szénrajz, vászon. 34×43 cm. Jelezve alul jobbra: Pállik Béla.

136. **Pállik Béla** (1845—1898):
USZÓ BIVALYOK ÉS LUD; A hátlapon tájkép birkával. Ceruzarajzok. 11×17 cm. Hagyatéki bélyeg.

137. **Perlmutter Izsák** (szül. 1866):
NŐI AKTTANULMÁNY. Olajfestmény, vászon. 56×34 cm. Jelezve alul balra: Perlmutter.

137/a. **Perlmutter Izsák** (szül. 1866):
ÖNARCKÉP. Olajfestmény, vászon. Jelezve alul balra. 37×25.

138. **Pettenkofen, August von** (1821—1889):
SZOLNOKI VÁSÁR. Olajfestm., vászon. 28×47 cm. Jelezve alul jobbra: A. P. 871.

139. **Pettenkofen, August von** (1821—1889):
A KATONA HALÁLA. Színes kőrajz.

140. **Pollai:**
A TÓPARTI KÁPOLNA. Olajfestmény, vászon. 40×52 cm. Jelezve alul jobbra: Pollai 860.

141. **Pólya Tibor** (szül. 1886):
FALU A HEGYEK ALJÁN. Olajfestmény, vászon. 42×44 cm. Jelezve alul jobbra: Pólya Tibor.

142. **Rippl Rónai József** (szül. 1861):
NŐI TANULMÁNYFEJ. Zöld kréta. 23×17 cm. Jelezve fölül: 1918 dec. 20. Rónai.

143. **Rippl Rónai József** (szül. 1861):
NŐI TANULMÁNYFEJ. Részben színezett ceruzarajz. 20×15 cm. Jelezve fölül balra: Rónai.

144. **Rippl Rónai József** (szül. 1861):
VÖRÖSHAJU NŐ. Pasztell. 46×30 cm. Jelezve alul balra: Rónai.

144/a. **Rippl-Rónai József** (1861):
ÖNARCKÉP. Pasztell papir 52×42 cm. Jelezve felül jobbra: Rónai 1916.

145. **Ritter Gyula:**
OLVASÓ NŐ. Olajfestmény, papirlemez. 51×42 cm. Jelezve alul balra: Ritter.

146. **Ritter Gyula:**
RÉGI UTCARÉSZLET. Olajfestmény, vászon. 60×50 cm. Jelezve alul jobbra: Ritter.

147. **Ritter Gyula:**
ESTI TÁJKÉP HIDDAL. Olajfestmény, vászon. 71×60 cm. Jelezve alul balra: Ritter.

148. **Rubovics Márk:**
TÉLI TÁJKÉP. Olajfestmény, vászon. 60×80 cm. Jelezve alul balra: Rubovics M.

148/a. **Rubovics Márk** (1868):
ÖNARCKÉP. Olajfestmény, vászon 38×30 cm. Jelezve alul balra: Önarcképem 1903. Rubovics M.

149. **Rudnay Gyula** (1878):
ŐSZI TÁJ. Olajfestmény, vászon. 14×24 cm. Jelezve alul jobbra: Rudnay.

150. **Sándor Béla** (XX. sz.):
A TERRASZON. Olajfestmény, vászon. 56×80 cm. Jelezve alul jobbra: Sándor

151. **Sebők Kálmán** (XX. század):
VÉSZKIÁLTÁS. Olajfestmény, vászon. 50×40 cm. Jelezve jobboldalt: Sebők Kálmán.

152. **Spányi Béla** (1854—1914):
SZÉNABOGLYÁK. Pasztell. 28×46 cm. Hátlapján hagyatéki bélyeg.

153. **Spányi Béla** (1854—1914):
KÁLVÁRIA. Akvarell. 22×29 cm. Hátlapján hagyatéki bélyeg.

154. **Székely Bertalan** (1835—1909):
SZENT ISTVÁN, SZENT LÁSZLÓ ÉS KÖNYVES KÁLMÁN. Falképvázlat. Akvarell. 20×21 cm.

155. **Székely Bertalan** (1835—1910):
SZENT FERDINÁND. Szénrajz. 215×85 cm. (Karton a pécsi székesegyházban levő falképhez.)

156. **Székely Bertalan** (1835—1910):
SZENT MÁRTON. Szénrajz. 230×100 cm. (Karton a pécsi székesegyházban levő falképhez.)

157. **Székely Bertalan** (1835—1910):
LEGYEZŐS HÖLGY KÉPMÁSA. Olajfestmény, fa. 69×52 cm. Jelezve alul balra: Székely.

158. **Székely Bertalan** (1835—1910):
PRUDENTIA. Szénrajz. 192×80 cm.

159. **Szenes Fülöp** (szül. 1863):
ERDEI MALOM. Olajfestmény, papirlemez. 65×45 cm. Jelezve alul jobbra: Szenes.

160. **Szirmay Antal** (szül. 1871):
CSENDÉLET BARACKOKKAL. Olajfestmény, fa. 39×50 cm.

161. **Szlányi Lajos** (szül. 1869):
MOCSARAS TÁJ. Olajfestmény, papirlemez. 42×54 cm. Jelezve alul jobbra: Szlányi L.

162. **Tornai Gyula** (szül. 1861):
HINDU KÖRMENET. Olajfestmény, papirlemez. 63×66 cm. Jelezve alul jobbra: Tornai Gy.

163. **Tornyay János** (szül. 1861):
HAVAS TÁJ. Olajfestmény, papirlemez. 42×53 cm. Jelezve alul jobbra: Tornyay

164. **Tscheik Ernő:**
KÉZIMUNKA. Akvarell. 38×29 cm. Jelezve alul jobbra: Tscheik E.

165. **Tscheik Ernő** (XX. sz.):
A BUDAI HALÁSZBÁSTYA RÉSZLETE. Akvarell. 48×38 cm. Jelezve alul balra: Tscheik E.

165/a. **Uhl Sándor** (XIX. sz.):
A KASTÉLY UDVARÁN. Akvarell. 31×20 cm. Jelezve alul középen: Uhl Sándor 1874

166. **Ujházy Ferenc** (1827—1916):
GYÜMÖLCS-CSENDÉLET. Olajfestmény, fa. 30×38 cm. Jelezve alul jobbra: Ujházy X. 875.

167. **Ujváry Ignác** (szül. 1860):
DUNAPARTI FALURÉSZLET. Olajfestmény, papirlemez. 70×100 cm. Jelezve alul jobbra: Ujváry I.

168. **Ujváry Ignác** (szül. 1860):
ARATÁS UTÁN. Olajfestmény, fa. 39×48 cm. Jelezve alul jobbra: Ujváry I.

169. **Vadász Miklós** (XX. sz.):
OROSZ HADIFOGLYOK. Ceruzarajz. 30×42 cm. Jelezve alul balra: Vadász 1915 a Kárpátokban.

169/a. **Vadász Miklós:**
VÁGYÓDÁS. Ceruzarajz. Jelezve alul jobbra: Vadász Páris. 53×45.

170. **Vágó Pál** (szül. 1851):
BAROMFIT ETETŐ FIUCSKA. Olajfestmény, fa. 16×23 cm. Jelezve alul balra: Vágó.

171. **Valentiny János** (1842—1902):
TIVORNYA UTÁN. Olajfestmény, vászon. 70×90 cm. *Illusztrálva IV. táblán.*
(Néh. gróf Széchenyi váradi püspök hagyatékából.)

172. **Vastagh György** (1834—1922):
OLÁH CIGÁNYLEÁNY. Olajfestmény, vászon. 68×42 cm. Jelezve baloldalt: Vastagh Gy.

173. **Vastagh György** (1834—1922):
FÉRFIARCKÉP. Olajfestmény, papirlemez. 19×14 cm. Jelezve alul jobbra: Vastagh Gy.

174. **Vaszary János** (szül. 1867):
KALAPPRÓBA. Olajfestmény, vászon. 50×40 cm. Jelezve alul jobbra: Vaszary J.

175. **Veress Zoltán** (szül. 1868):
KÜZDŐ SZARVASOK. Akvarell. 58×44 cm. Jelezve alul balra: Veress Zoltán 1911 Budapest.

176. **Vesztróczy Manó** (szül. 1875):
ÉRETT SZŐLŐ. Olajfestmény, vászon. 160×55 cm. Jelezve alul balra: Vesztróczy.

177. **Vesztróczy Manó** (szül. 1875):
ALMASZÜRET. Olajfestmény, vászon. 160×55 cm. Jelezve alul jobbra: Vesztróczy.

178. **Viski János:**
SZAMÁRFOGAT. Olajfestmény, vászon. 34×50 cm. Jelezve alul balra: Viski.

179. **Viski János:**
SZÁMADÓ JUHÁSZ. Olajfestmény, papirlemez. 100×70 cm. Jelezve alul balra: Viski.

180. **Záhonyi Géza:**
FALURÉSZLET. Olajfestmény, papirlemez. 20×26 cm. Jelezve alul jobbra. Záhonyi Géza.

181. **Zombory Lajos** (szül. 1867):
DELELŐ GULYA. Olajfestmény, papirlemez. 34×50 cm. Jelezve alul balra: Zombory L. 922.

182. **Zombory Lajos** (szül. 1867):
VÁGTATÓ SZEKÉR. Tollrajz. 18×24 cm. Jelezve alul jobbra: Zombory.

183. **Zombory Lajos** (szül. 1867):
LEGELŐ CSORDA. Tollrajz. 18×27 cm. Jelezve alul jobbra: Zombory.

184. **Márffy Ödön** (szül. 1878):
FÉRFI ARCKÉP. Olajfestmény, vászon. 80×65 cm. Jelezve felül balra: Márffy Ödön

185. .....

186. .....

187. .....

188. .....

MDK

19. Ingres (1780-867)

Félakt szemben, bal kér csipőre féve. Rajz.

Róma, 1839 május

Abg. La Mara: Liszt u. die Frauen. 1911.

Dr. André Csatkai: Versuch einer Franz Liszt Ikonographie. Sonderabdruck aus d. „Burgenländischen Heimatblättern": Jahrg. 1936. Hft. 2. S. 56.

Ingres

l. Utalás magyar festőre

Lykanemzromantika

148. l.

Ingres

1839

vród

Csat Liszt I

172.l.

A PÓK.

A dolgozószobám mennyezetéből
Ereszkedik nagybuzgón lefele.
A hány csápja — kalimpál, ver vele...
S a lenge pálya egyre nyúlik, épül.

Roppant ut ez parányi piczi póknak.
El is fárad már fele vonalán.
Megáll... Selyemnél foszlóbb fonalán,
Teste, csápjai mozdulatlan lógnak.

... Ki itt alant a pályám szövöm, mint te.
(Csak fölfelé, de hisz ez egyre megy)
Megtorpanok... a kezem megremeg,
Tollam elejtem, öntudatlan szinte.

Nézem: hogy csüngsz ott ernyedetten, árván
Kis pók, a roppant mélységek felett —
S mig várom lezuhantó végzeted:
Akár csak en bús végzetemet várnám...

Lampérth Géza.

ÉS NÉHA MÉGIS MINTHA FÁJNA.

Iromba, lomha, csonka gálya
Úszik velem: az életem.
(Elérünk-e az oczeánba?)

Közöttünk napfény, csókok, élet —
Én lent a gálya mélyén élek.
Kis, szük szobákban ődöngök ott,
Egyikben bánat, másikban könnyek,
Ó, mert a csókok összetörnek,
Megver a napfény, öl az öröm.

A bánatot, azt köszönöm.
Száz úton jár keresztül rajtam,
Hideg ajakkal veri ajkam,
A melyen rég fehérre bágyadt
A régi, tüzes lázadás.
Elaltat bennem minden vágyat
S ha néha mégis kémlelem
A gálya orrán: életem
Hogy merre téved, hol vagyok?
S kétségbeejt egy sziklafok,
Az örök part, a messzeség
S kiáltanám: Ó, tenger, tenger! —
Érzem a bánat lágy kezét,
A mely elaltat minden vágyat
Jóságos, édes gyötrelemmel.

Aztán látom a szük szobákat
S olyankor mitha mégis fájna,
Hogy a végtelen nagy óczeánba
Nem érünk el tán sohasem.

Majthényi György.

SZÍNEK ÉS ÉVEK.

REGÉNY. (Folytatás.)

Irta **Kaffka Margit.**

Kisírt szemmel ültem a vacsoránál és anyám meg a férje néma idegenséggel, hallgatva ültek velem szemben egy ideig. A helyzetem már megtanított a riadozó gyanakvásra, már kiéreztem, hogy rólam tárgyaltak ma együtt, a míg odajártam és hogy megegyeztek valamiben ellenem.

— «Hja, nehéz az élet manapság, napról-napra nehezebb! — kezdte végre Péter valami ujságczikk silány és keresett alkalomszerűségével, abbahagyva az olvasást. — Ma már mindenkinek maga erejével kell megkapaszkodnia az életen, a mai viszonyok nem tűrhetnek prozelitákat, sem férfit, sem nőt. Ma már mindenkinek épen elég a maga terhe.»

Mama határozatlan arczczal, hallgatva eszegetett egy almát a tavalyi, telekdi kert terméséből még. És én hidegedő érzéssel bizonyosodtam meg, hogy ezek itt most egyességben vannak ellenem. Péter pedig folytatta egyre általánosabban, mindinkább eltérve, — mint szokása, — a kézenfekvő esettől és valami gyakorlati megoldás gondolatától.

— A fejlődő társadalmi rend asszonyideálja nem is lesz már a régi, beczézett és kitartott bábú, a kit a férje térdén ringat és örökös kiskoruságban hagy. Független, erős, küzdésre képes asszonyok kora következik, a kik erősen meg tudnak állni a bajban is, felelősek önmagukért és azokért, a kiket, a természet rájukbizott, mint anyákra. Régen, a mikor minden bőven megtermett a ház körül és az egyszerűbb háztartás több női munkaerőt kivánt; elmaradhatott, holtig ott lézenghetett egy-egy családban valami férjetlen vagy előzvegyült női rokon. De most vége annak már. Ma mindenki maga ura, de maga lábán is kénytelen járni. Én nem itélek el egy független, férjetlen nőt sem, hogyha kedvére éli világát akárkivel; ha bizonyos dekórumot megtart és ha különben el tudja igazítni az életét és nem szorul senkire. De tétlenül élni, ez a legnagyobb erkölcstelenség! Sőt azt hiszem, kifejlődőben van máris egy egészen új asszonytipus, olyan nők nagy tömege, a kiket hidegen hagynak a szerelem hóbortjai és gyengeségei és felmentik magukat a gyermekszülés és gondozás nehézségeitől, hogy egészen az emberiség közösségének szenteljék erejüket; mint a méhköpű fölös számú, de elkorcsosult természetű, kifejlődetlen nőstényei, a dolgozók. Kell is, hogy ez legyen a fejlődés útja, mert egyre több nő születik és mind kevesebb férfi...

— De el tudod csűrni-csavarni, hallod; hadd el már! — vetette közbe anyám kedvetlenül elfordulva és a pohárszékhez ment. Én vérig sértve, szárazon és kurtán kivántam nekik jóéjszakát.

Ó, félnek, attól félnek, hogy a nyakukon maradok, háborgott és lázadozott bennem a sértett, emberi önérzet és új, keserű könnyeket sajtolt, a mikor magamra maradtam. Nem, nem kell félnie a mostohámnak, nem eszem soká a felpanaszolt kenyerét! De hát itt, a tulajdon anyám otthonában mégis csak kell, hogy helyem legyen most! Mit akarnak, hova menjek, mihez fogjak, miért nem mondanak valami okosat, kézzelfoghatót? Ez a hóbortos itt, a ki elgazdálkodta az anyám vagyonát, csak üres szentencziákat papol, mint rendesen; a miket legutóbb olvasott valami könyvben és minden áron kikivánkoznak belőle. Hisz rá se értem gondolkozni még. Nem is ismerem az életnek ezt az oldalát, — a pénz értékét, — hogy mennyiből lehet megélni és milyen módon megszerezni. Minálunk olyan kevés szó volt ilyenről és az én házam mindig nyitva volt hónapokra, félesztendőkre a felnőtt öcséimnek például, felszámolatlanul, észre sem véve, soha nem gondolva rá, hogy a mit megesznek, az is érték; pénz. Új, csupa új dolog volt ez nekem és rettentőn igaztalannak, ocsmánynak, nem-úrinak tetszett... Hát mindenki ilyen gaz és közönséges, ha törésre kerül?... Nem lehet; kell lenni igazi gyöngédségnek, áldozatkész szeretetnek még, a milyen a szegény jó uramé volt. De hol? Horváth Dénes?... De hiszen ő is csak szavakkal!... Nem, ez csúnya, rosz gondolat! Ő idegen, csak jóbarát, a ki tartózkodó tiszteletből nem is merhet ilyen részletkérdésekbe bocsátkozni. De milyen jó hozzám, menynyire velem érez és aggódik értem, hogy szeret. Most már az egész világon csak ez az egy szeret engem igazán; más mindenki elfordult. Akkor emlékembe hoztam a szavait, vagy csak a hangja aggódó, meleg rezgését és olyan jól esett ez, olyan enyhült álmodozásokba ringatott, szinte fölemelt. Van valaki mégis, a kinek ilyen nyomorultan is nagyon fontos és becses vagyok én.

Másnap meglátogatott Melanie, a főispánné. Elküldte a kocsiját és azt mondta, hogy nem tizperczes forma-vizitre jött, hanem igaz szeretet hozta és rokoni szeretettel érdeklődik irántam. Szóval kedves, lebilincselő és kitanulhatatlan volt megint, mint rendesen.

— Kedves Magdám, nem veszed-e rosz néven a szinte tolakodó kérdéseimet; de érdekel és aggaszt a jövőd. Mi a terved? Lehetnék-e a segítségedre? Van-e általában valami kis biztos anyagi, a mire egyelőre támaszkodhass?

Éreztem, hogy kinosan elpirulok, mert tudtam, hogy ismernie kell a hiányzó uradalmi pénzek és egyéb rendetlenségek történetét; a zavaros dolgokat, a miknek úgy a hogy rendezése fölemésztette az iroda minden folyó bevételét. Sértett a beavatkozása, de a gyors és merész kérdések zavarbahoztak, hogy kényszerítve feleltem.

— Azt hiszem mindössze valami régebbi életbiztosításból térül valami; tán négyezer forint. Egyéb semmi.

— Hm! Hát ez, kedvesem, nem épen sok bizony, bár több a semminél. Azonkívül nyolcz szobára való butorod van, ugy-e?

— No igen, de azt...

— Te nem lakhatnád, természetesen! De a házbér, úgy tudom, félévre kifizetve és a bérlet tiz esztendős. Még öt van hátra. Igen?... Magda, én most egészen rokonmód beszélek, azt mondom, a mit én magam tennék a te helyedben. Mi volna, ha például megpróbálnád a kész, bebutorozott szobáidat kiadni, mondjuk, nőtlen hivatalnokoknak a pénzügytől, törvényszékről, vasuttól, aztán két-három kosztosdiákot venni. Te ottlakhatnál a két udvari szobában. A betanított cselédséged, jó szakácsnéd megtarthatnád.

Ámuló idegenkedéssel, némán néztem rá. A meglepetéstől nem voltam képes végigkisérni gondolatban, lehetőségben, a mit mondott. Fürkészve nézett az arczomba.

— Vagy nézd, mondta hirtelen elgondolkozva, ha ehhez nincs kedved, még sokkal ügyesebb dolgot is csinálhatnál. De nem értesz félre, ha elmondom, mit gondolok? Tebenned annyi kézügyesség van, Magdusom, ha te valami olyanra adnád magad, teszem egy szép, előkelő kalap-diszítő szalon vagy olyasmi, mint a nagy városokban van. Felmennél kicsit Pestre tanulni aztán, ha ragaszkodol ehhez a városhoz, mi asszonyok, hidd el, mind a kezedre járnánk a hogy tőlünk telik. Nem bolt; nem, a saját lakásodon volna egy szoba erre a czélra, eljárnánk hozzád, mint eddig, egy-egy theára és közben trécselve, a tanácsodra hallgatva választanók meg a kalapjainkat, a miket most Pestről, Bécsből hozatunk árjegyzék után, találomra. De... én most nem tudom, Magdám, nem érint-e téged roszul mindez? Ó, igen megnehezteltél rám!

— Dehogy, dehogy is... Végtelen kedves vagy, mint rendesen. Nem is érdemlem...

— Igen, igazad van, túlkorai még most ez. Hisz fel sem ocsudtál még a nagy fájdalomból. Bocsás meg nekem és semmire ne gondolj egyelőre. Csak az egészséged, ez fontos. Hogy vagy? A kicsi fiad jól van-e?

Elrejtve csudálkozását vagy bosszúságát, gyorsan, ügyesen terelte át egyéb, sokféle tárgyra a szót; nyájaskodott, biztosított a szeretetéről, az ő utolérhetetlenül kedves de mégis érthetetlenül idegenes, fensőbbséges módján és félóra múlva kocsiba ült megint, ragyogószőkén, szépen, finoman és okosan ment tovább az útján és tán nem is gondolt többé velem. Az ő jókodó, fölényes természetének eleget tett, jó tanácsokat adott nekem.

— Borzasztó, borzasztó ez! — tört ki belőlem aznap este, mikor a Horváth Dénes oldalán a temetőkert lombtalan fái közt haladtunk. — Én nem birom el az életet! Olyan átmenet-nélküli olyan kegyetlen! Hogy én most kosztadóné, vagy kalaposasszony legyek itt, azt akarják. Hát lehetséges ez, mondja? Ilyen hirtelen, így, ugyanabban a lakásban! Inkább elbújdosni akárhová, hogy sohase lássanak!

Csendben haladtunk egy ideig a sirok közt a nyirkos, sikamlós úton. A miénknél egyszerre-kitörő, heves zokogással, menedéket keresve borultam a fejfára. Horváth néma fájdalommal állt mögöttem.

— Magda, — mondta hazamenet és *most* megfogta a kezem, csendesen hosszan az ajkához szorította, higyje el nekem, hogy minden gondolatom maga; tudja, hogy mennyire szeretem és ezt a haszontalan, semmirevaló életemet könnyen odaadnám magáért, ha egy kicsit használhatnék vele. Régen nem súlyosodott rám valami úgy, mint most a maga sorsa. Mennyit tépelődöm, ha tudná! És megtanultam most elátkozni az én léha, czéltalan eddigi életemet, könnyelműségem, a holnapra nem-gondolásom; a miért most egy tehetetlen senki vagyok, a ki nem lehet támasza annak, a ki legbecsesebbje a világon. Szánjon engem, Magda, ne vessen meg ezért! A mim van, a maga szolgálatára áll és ha egy önfeláldozó barátra van szüksége bármiben, csak intenie kell nekem. Tűrjön meg, ne űzzön el az oldala mellől, úgysem tudnék elmenni. Talán jön valami váratlan dolog, a mi mindent megold; a sors néha leleményesebb mindnyájunknál. Ma csak azt tudom, hogy végtelen szeretem!

LISZT LAKÓHÁZAI WEIMARBAN ÉS RÓMÁBAN.

LISZT MAGYAR CZÍMZÉSÜ LEVELE.

÷ „Tiszta lélek,
tiszta szándék,
abból siker,
akár nem –

SZÉCHENYI-IDÉZET LISZT EGY LEVELÉBŐL.

D'AGOULT GRÓFNŐ, LISZT GYERMEKEINEK ANYJA.

LISZT TIZENHÁROM ÉVES KORÁBAN. — Leprince rajza.

AZ IFJÚ LISZT. — Ingres rajza.

M D K

Ingrober Anna özv., Rohonc.

festő

Kapossy János: Építők, szobrászok, festők és grafikusok Magyarországon 1828-ban. Művt. Írt. 1952. 1.sz. 138 l.

JOS. I N N G R U B E R , textilfestőmester

HAUPT LADEN BUCH.-Eines Ehrsamen Handwerks Deren Kais: Königl: PRIVILEGIRT Bürgerlichen Schön und Schwartzfärbern in der öniglichen Freyen Satdt Pressburg.
Név:.-420.- Herr JOS. I N N G R U B E R
Felvétel ideje:.- 1831. 20.Sept.
Hová vették fel: Rechnitz. 162.old

DOMONKOS OTTÓ: Magyarországi festőcéhek I. A textilfestés első nyomai 101.old

ARRABONA. A Xantus János Múz. Évkönyve. 16. Győr, 1974

JACOB I N G R U B E R , textilfestőmester

HAUPT LADEN BUCH. Eines Ehrsamen Handwerks Deren Kais: Königl: PRIVILEGIRT Bürgerlichen Schön und Schwartzfärbern in der Königlichen Freyen Stadt Pressburg.
Név:.- 289.- Herr JACOB I N G R U B E R
Felvétel ideje: 1811. 16. Sept.
Hová vették fel: Rechnitz,/Rohonc/. 160.old

DOMONKOS OTTÓ: Magyarországi Festőcéhek I. A textilfestés első nyomai 101.old

ARRABONA, A Xantus János Múz. Évkönyve, 16. Győr, 1974

IGNATZ INNGRUBER, textilfestőmester

HAUPT LADEN BUCH.-Eines Ehrsamen Handwerks Deren Kais: Königl: PRIVILEGIRT Schön und Schwartzfär-Bürgerlichen Schön Und Schwartzfärb rn in der Königlichen Freyen Stadt Pressburg.

Név:.- 94.- Herr Ignatz Inngruber

Felvétel ideje: 1785. 12. Sept.

Hová vették fel: Rothenthurm,/ Vörösvár/. 156.old

DOMONKOS OTTÓ:N Magyarországi festőcéhek I. A textilfestés első nyomai 101.old

ARRABONA, A Xantus János Múz. Évkönyve, 16. Győr, 1974

Ingruber

Laid

Ecredi 1912 22. 1.

..... nevü munkás igazolta

a müvezető aláírása.

yezem:

gy helyettesének
sa.

Endrényi Imre, Szeged.

Művészi babák. Nagymama és unokája, a hatvanas évekből. Ingusz Henrikné művei

élet kellemét, mondhatni saját ifjúságát s anélkül, hogy okát tudná adni megujhodásának, felkiáltott:

— Ah! Élni szép! élni jó!

Minden reggel sietve bontotta föl az érkezett leveleket, már mosolygott, amikor megpillantotta az ismerős levélborítékot s legott megirta reá a választ.

Egy napon azonban a megszokott levél elmaradt. Csodálkozott; másnap is várta, de már ideges volt; a harmadik napon, minthogy megint csak elmaradt, már visszaesett előbbi csüggedtségébe. A kis szalónban, amely tanúja volt rövid másodvirágzásának, arcát tenyerébe temeti s térdére könyökölve ül a kandalló mellett.

— Mi bajod? — kérdi a felesége.

Fáradt hangon, szemét föl sem emelve, csalódottan szól:

— Unatkozom! . . .

A felesége szótlanul nézi, meg-megcsóválta a fejét s egy-egy sóhaj rebben el ajkáról. A férj azonban észre se veszi sóhajtásait, nem pillant az arcába. Tizenegyet üt az óra.

— Menjünk s feküdjünk le! — szólalt meg a férj.

Hátratett kezekkel, görnyedten távozik; a szobája küszöbén elköszönnek egymástól. A feleség hallja, amint odabenn lerakja ruháit, majd ágyba fekszik s a lámpáját eloltja. A feleség összekulcsolja a kezét. Azután pedig, miután elgondolta, hogy az ő gyöngédsége hiábavaló és hogy az urának immár létfeltételévé vált a kacérkodás, amit sem az ő szeretete, sem a kor nem tud elnyomni ebben a híres nagy emberben: leül az íróasztala mellé, a fiókja mélyéből elővesz egy kék levélpapirost és lassan, elferditett betűkkel folytatja a megkezdett levelet:

„. . . . Három nap óta nem irhattam Önnek . . ."

Egy könny gördült végig az arcán . . . A szomszéd szobában pedig Jacques Chemin szép álmokat álmodott . . .

A bagdadi vasut

— Kádár Lehel új regénye —

Végre egy vidám regény!

A sok komoly, analizáló, problémáknak nekigyürköző regény után egy olyan könyv, amelyben a szerző nem emelget mázsányinak látszó súlyokat, melyek csak papirmaséból valók, hanem csak szórakoztatni akar. A vetélkedés és az erőpróba helyett vidámságot szór két kézzel az olvasó elé, mulatságos alakokat, még mulatságosabb helyzeteket és főként egy vidám história eleven, kacagtató filmképeit. A keleti népeknek van egy közmondásuk: aki megnevettet, máris jót tesz velem. És Kádár Lehel minden olvasóját megkacagtatja ezzel az új regényével.

Ez a regény vidámság dolgában szinte közel jár már a bohózathoz is. A helyzetek, amelyek a csapongó mese menetéből adódnak, legalább is sokszor hasonlítanak ahhoz, amire bohózatirók a felvonásvégeket kihegyezik. De Kádár Lehel — kinek finom irásművészetét olvasóink jól ösmerhetik — nem ezekre a helyzetekre helyezi a fősúlyt. Szatiráját adja e regényben a hiszékeny vidéknek, egész fonák társadalmi életének, nagyzási hóbortjának és kicsinyes gyülölködésének. A bohózati helyzetek csak velejárói annak a játékos ötletnek, amelyre az egész vidám regény felépül. Ez az ötlet pedig már nem bohózati, mert örök emberi igazság. Az tudniillik, hogy — az embereknek mindig azt kell hazudni, ami után vágyódnak. Bármilyen vakmerő és szemtelen is ez a hazugság, rögtön elhiszik, ha olyasmivel kecsegteti őket, amit szeretnének elérni. Titkolt vágyaik mélyén mint régóta áhitott ösmerőst üdvözlik ilyenkor a leghihetetlenebb fantómot is, amelyet most valaki kiszinez előttük, ha ért a nyelvükön.

Szellemes capriccio ez a regény. Szentiványéji já-

Ujságok 1918/19. XXV. 18 17.

Budapesti színházakból. Vigh Manci a Marcsa katonájában. Labori fényképe

ték egy hazugságról, amelyre nem légvárak, hanem egzisztenciák épülnek. És a téglákat éppen azok rakják az otthont, jólétet, hatalmat jelentő épület alá, akiknek kárát jelenti ez a hazugság.

Kádár Lehel regényének hőse, Krén Dávid, hivatásos álhirlapíró, a Burgundia-kávéház törzsvendége, aki bár szerkesztőnek adja ki magát, egész életében nem szerkesztett még egyebet, mint — váltót. Közben — természetesen — hamisat is, mert az ő neve egymaga még nem jelentene hitelalapot a legmegátalkodottabb uzsorás számára sem. Egy ilyen váltója miatt aztán menekülnie kell főhadiszállásáról, a Burgundiából. Vonatra ül, de mert a vasúti jegyét elveszítette, a kalauz leszállítja a vonatról egy Istenhátamögötti városkában, Nagyszörényben. Kopott ruhában, üres zsebbel mihez kezdjen? Beszáll a városka legelőkelőbb hoteljébe, kiadja magát a kormány kiküldöttjének és — felül a hazugság griff-madarára. A bagdadi vasút építése megkezdődött — adja tudtára a hiszékeny vidékieknek — és a földgömböt átszelő sínpárok, amelyeken Hamburgból Kelet felé és Bagdadból Nyugatra fognak robogni az acéltestű mozdonyóriások, éppen Nagyszörényben fognak találkozni. Nagyszörény lesz tehát a főállomása ennek a vasútnak. Nagyszörény föl fog lendülni. Nagyszörény nagy, gazdag város lesz... Nagyszörénynek tehát — úgy illik — napilapot kell alapítania, hogy érdekeit a sajtó képviselje.

Ez az a nagy hazugság, amely mint vágy ott él minden kisváros lelkében. Természetes tehát, hogy a lapot meg is alapítják és még természetesebb, hogy Krén úr, mint szerkesztő, fölveszi a Kerényi nevet és Dávidból — János lesz. És most már ezen a szalónképes néven szerez magának jólétet, hatalmat, összeköttetést és válik szinte korlátlan urává a városnak. Hatalma zenitjén azonban megbotlik — önmagában. Régi természete kiütközik belőle és a polgármester lányával, aki belészeret, úgy próbál elbánni, mint a pesti aszfalt manikür-hölgyeivel. Amikor az egyébként mindenben előkelőnek tetszelgő polgármesterné ezt megtudja, egyszerre félredob minden arisztokratáskodást és egészséges, becsületes vidéki gondolkodásmódja szerint a megtorlást... a testi fenyítésben keresi és találja meg. A szerkesztő úrhoz rohan és nyakonteremti. Nem is egyszer, de kétszer. És ez a pofon egyszeribe ledönti trónusáról Kerényi-Krén urat. Aki mások kérlelhetetlen bírájává tolta magát és mint feddhetetlen lovag, mégis megérdemelt pofonokat kap, még hozzá egy nőtől, az rögtön nevetségessé válik. És a nevetségesség öl.

Kerényi-Krén úr még megpróbálja, hogy visszaállítsa megtépázott tekintélyét. Kétségbeesett erőlködést fejt ki. De már növekszik az ellentábor, a zúgolódók és gyanakvók gyüléseket tartanak ellene. A talaj kezd kicsúszni a lába alól. Közben a város egy másik előkelő házát tiszteli meg gyakori látogatásával és életre-halálra kezd udvarolni a legszebb Katiczai-lánynak, hogy ezzel is jelezze, ő bizony nem nagyon veszi szivére a polgármesterlány-ügyet. De ezzel aztán éppen a leghívebb emberét haragítja maga ellen, Holepkát, famulusát és főmunkatársát, aki kései szerelmének minden rajongásával veszi körül a Katiczai-leányt. Most már ő is ellene fordul.

Kerényi-Krén úr az utolsó, legvakmerőbb coupra vállalkozik. Mindent föltesz egyetlen kártyalapra. Képviselőnek lép föl. Már-már úgy látszik, meg is választják, amikor Holepka — akit megbántott szerelmes vén szive árulóvá tesz — kiszimatolja Kerényi-Krén multját és éppen a választás napjára lehozza Nagyszörénybe Strausz urat, az uzsorást, aki a képviselőjelölt hamis váltóit őrzi.

A leleplezés megtörténik. Kerényi János úr visszasülyed Krén Dávid-i mivoltába és amikor nagy botrányok után végleg hátat fordít Nagyszörénynek, Matyepka, a vendéglős, ezt írja a kávéháza ajtajára: „Vigéceknek és szerkesztőknek tilos a bemenet."

A bagdadi vasut — minden vidéki város titkos vágya — megmarad továbbra is annak, ami volt: elérhetetlen, káprázatos álomnak. De a szép hazugságnak legalább meg volt az a haszna, hogy Nagyszörényt kizökkentette álmos tunyaságából, vízvezetéket kapott (igaz, hogy panama útján) és a polgármester is megkapta a királyi tanácsosi címet. A hazugságok tehát mégis csak közelebb hoznak bennünket vágyainkhoz, ha az, akinek a vágyak teljesedését köszönhetjük, mindjárt tolonckocsin távozik is körünkből.

És ebben csúcsosodik ki Kádár Lehel regényének szatirája: a hazugság is meghozza néha legalább a féleredményeket a mi mai társadalmi berendezkedésünk mellett.

Vidám regénynél elég szomorú igazság volna ez, de ez az élet hibája és nem a regényíróé. Ez az igazság nem is von le semmit Kádár Lehel regényének mulatságos voltából. Csak éppen a vidám történet mellett hű képét adja a mai életnek. És ez — ismét igazi regényírói érték.

A jókedvű, sok ötlettel megírt regény Singer és Wolfner kiadásában jelent meg. Ára 9 korona.

Szinielőadások a bérházban. (Ha bezárnák a szinházakat.)

Mühlbeck Károly rajza

Aprógyüjtés

A gyüjtővágy mindig nagy volt az emberekben; a pompás képtárak, tudományos múzeumok alapjában véve e vágyból születtek meg s csak később alakultak át módszeres, a tudományt és a szépérzéket szolgáló intézményekké. E nagy gyüjtemények mellett száz meg száz kisebb él és szaporodik magánemberek kezén, akiknek gyüjtése sokszor a legfurcsábbb dolgokra is kiterjed. Ugyannyira, hogy szinte magától vetődik fel a kérdés: mit gyüjtsünk? S főképp mit gyüjtsünk kis pénzen?

E mindenkit érdeklő kérdésekre formás könyvecskében ad választ a Szt György-Céh igazgatója, Siklóssy László. „Aprógyüjtés" címen felsorolja, okos és gyakorlati szempontokból, mire terjedhet ki gyüjtő-vágyunk, hogyan teremthetünk meg aránylag szerény eszközökkel oly gyüjteményt, amelynek bizonyos kulturális értéke is van, amely nevelő hatású, esetleg anyagi értéket is képvisel. Minden képzelhető tárgyra kiterjed a figyelme, a képzőművészetektől el egész a szivarkarikagyüjtésig, mindenre tud példát, mindennek megtalálja a maga sajátos előnyeit. A sok útmutatás közt nagyon helyén valónak találjuk, hogy rámutatott, még pedig bőven a magyar fayence gyüjtésének fontosságára. Ez nemzeti és kulturális szempontból is fontos, azonfelül bő teret kinál a gyüjtőnek. Tudvalevő, a magyarországi fayenceipar már a XVII. században igen magas színvonalon állott. Bevándorolt anabaptisták, úgynevezett habánok művelték és a magyarországi agyagipar hírét az ország határain túl is elterjesztették. Ezek a fehérmázas, nemes egyszerűséggel stilizált díszű fayenceedények, amelyeket az egykorúak fehéredényeknek, új kereszténytálaknak, korsóknak neveznek, ezidőtájt készültek a legtökéletesebben, eleintén az úri osztály, majd később a nép számára. Technikájuk jósága s a művészek ambiciója lassanként csökkent ugyan, mindazonáltal még a XIX. század közepén is — amikor a habánságot felszívták már szomszédai — nagy változatosságot mutat a népies keramika. Csakhamar azonban — egyes elenyésző maradékoktól eltekintve — jóformán kivész a népies fayence. (Félő, hogy utolsó megnyilvánulásait is kiöli a világháború nyomorúsága, amely lukratívebb munkára kényszeríti a munkást; azonkívül, ha agyagot nyújt is az anyaföld bőségesen, de nem nyújt mázat, amelyhez ón és ólom szükségesek.)

E témát most csak abból a szempontból említem meg, hogy a magyar agyagipar már a dekadenciáján is túl volt, amikor az 1870-es években ímmel-ámmal el kezdtek vele foglalkozni. Akadt tudós is, akinek szeget ütött fejébe, de leginkább képzőművészek voltak azok, akik felismerték a cserepek dekorativ szépségeit. Majd néprajzi szempontból kezdték őket vizsgálgatni, különösen akkor, amikor híre ment, hogy a szemfüles cseh-morva múzeumok a legszebb felsőmagyarországi korsókat összeszedték és a cseh-tót egység mindent átölelő jelszavának bizonyításaképpen büszkélkednek velük tárlóikban. Akkor azután lassanként észbekaptak a mi gyüjtőink is és végre, napjainkban, már elismerik, hogy a háromszázéves népies magyar keramika olyan studium, amellyel érdemes foglalkozni és egy olyan iparművészeti ág, amelyre büszkék lehetünk. Sőt mi több, egyike azon kevés iparművészeti ágaknak, amelyekben tényleg tudott a magyar föld lakója valamit produkálni, olyasmit, ami iránt a külföld is — ahol a keramikát a legaprólékosabb részletekben is tanulmány tárgyává teszik — a legmelegebb érdeklődést tanúsít.

Azelőtt a népies magyar fayenceot nem sorolhattuk volna máshová, mint az aprógyüjtések közé. Sokan egyáltalában nem tudtak — és még ma sem tudnak — különbséget tenni az egyes tipusok között. Paraszt-kancsó és paraszt-tál számukra mindegyik, holott, aki ezzel az anyaggal csak egy kissé foglalkozott, tudja, hány szépség- és értékárnyalat van az egyes darabok között. Hosszú esztendőkön át pár hatosával lehetett összeszednie igen szép gyüjteményt annak, aki nem volt feltétlen hive a divatnak, hanem a saját feje után is el mert indulni. Sőt ez a gyüjtési ág ma is nagyrészt kiaknázatlan; az árak, amelyeket kérnek és kapnak, még távolról sincsenek arányban azokkal, amelyeket külföldön fizetnek hasonló minőségű fayenceokért. Sőt egyszer-másszor azt a tapasztalatot tettem, hogy külföldön is jobban fizetik a népies magyar keramikát, mint nálunk.

Ismétlem, nehéz praktikus útmutatást adni arra nézve, hogy miféle gyüjtési ágak hevernek még kiaknázatlanul. A baj abban van, hogy amikor idők folyamán egy bizonyos tevékenység gyakorlati szentesítést nyer, hajlandók vagyunk megfeledkezni arról, hogy ezt valamikor el is kellett kezdeni és hogy a kezdet bizonyára kicsinyesnek, sőt nevetségesnek tünt. Mikor az eredményt látjuk, nem gondolunk a kezdet furcsaságaira. Viszont ritkán lehet a gyüjtés anyagából kiindulni és egy rokonanyagra áttérni, bár némelykor erre is van lehetőség. Az anyag rokonsága adta meg a lökést, amikor például a porcellángyüjtés után divat lett a fayencegyüjtés, az ezüsttárgyak gyüjtése után az *óntárgyaké*. Hasonló példákat láttunk a grafika terén. Ezt még a következővel toldom meg. Tudvalevőleg a szigorúan művészi szempont nincs tekintettel az ábrázolás tárgyára; a gyüjtés specializálódása azonban a művészi momentumokon kívül érvényre juttat *egyéb* szempontokat is, melyeknek kulturális becsét szintén nem lehet eltagadni. Igy csoportosulnak bizonyos gyüjtések egy-egy hely, vagy személy köré. Bécsnek és Budapestnek már számtalan rajongója van, aki lesve lesi, mikor sikerül *Wiennensiáit vagy Budapestiensiáit* gyarapítani. Ebben az esetben többnyire grafikai lapokról vagy könyvekről van szó, de idetartoznak megfelelő vonatkozású festmények és iparművészeti tárgyak is.

Jelliney Dezső. Fiatal költő volt, az Uj Időkben évek óta közreadtuk irásait, egy-egy mélyérzésű, hangulatos és formás verset, elbeszélést. Most a miskolci postával friss kézirata helyett halálhíre jött, amely úgy szól, hogy az élet csak harmincegy esztendőt engedélyezett neki. S ez a harmincegy esztendő is számára nem a dús örömök tavasza volt: a természet megvonta tőle, hogy hasonló lehessen azokhoz a fiatalokhoz, akik erős két karral s mámorosan ölelik magukhoz a világot. A lemondás és tűrés: ez edzette lelkét oly tisztává és gyengéddé, ahogyan verseiben megszólalt, így készült arra az útra, amelyen ma annyian mennek, egyre mennek, tolonganak az árnyak, s ismerőseink, barátaink képét viszik magukkal.

„A régi ház" hatodik kiadása. Ez a könyvsiker magyar iró művére talán még sohasem mosolygott. Angol, francia, német, olasz könyveknél már volt rá példa, de ott az olvasótábor arányatlanul nagyobb és ez a siker már világsikert jelent. *Tormay* Cécile regénye, amely négy

évvel ezelőtt jelent meg és egy év mulva az Akadémia pályadíjával indult tulajdonképeni hódító útjára, maholnap már húszezer példányban szól a szivekhez. És ennek a nagy könyvsikernek örülnie kell mindenkinek, aki az igazi művészetnek, a szó nemesebb értelmében vett irodalomnak barátja, mert Tormay Cécile regényének sikere biztatás minden olyan író számára, aki komoly ambicióval, nemes irodalmi eszközökkel és tisztára művészi célokért dolgozik. Az az olvasótábor, amely ilyen finom izléssel, nagy, szinte elvont értékű művészettel megirt könyvet annyira szeretetébe fogad, nem csupán a szenzációhajhászó, az érdeklődést különböző fogásokkal fokozó irodalomnak barátja. Tormay Cécile választékos nagy művészete — ezt talán fölösleges is külön hangsúlyozni — távol áll a divatossá beállított új irodalom minden túlzásaitól, és „A régi ház" nagy sikere nem is divatsiker, hanem egy olyan mű méltánylása és megértése a publikum részéről, amelynek tiszta, nagy művészete volt önmagának legékesebb szószólója. Az új, hatodik kiadás, teljesen azonos külsővel jelent meg, mint az első és Batthyány Gyula gróf költői szépségű rajzait is megtaláljuk benne. „A régi ház" Singer és Wolfner kiadása. Ára 12 korona.

Művészi babák. A budapesti közönségnek nemsokára alkalma lesz a miniatüriparművészetnek egy sor oly alkotását láthatnia, amelyek nem csupán a minuciózus türelemnek, hanem a szeretetteljes elmélyedésnek is ritka példái. Művészi babák, de nem játék céljaira, hanem egyenest dekorativ szándékkal alakítva, amilyeneket néhány év óta Angliában előszeretettel alkalmaznak teáskannák diszítésére; ez a szokás európai körutra indult, a liliputi babák azonban a kontinensen leszálltak a kannákról s a vitrinek többi csecsebecséi közé költözködtek s azoknak diszét emelik finom, apróka formáikkal. Ennek a művészkedésnek nálunk is akadt amatőrje egy aradi urinő, özv. Ingusz Henrikné személyében, aki kedvtelésből, hihetetlen minuciózitással s ritka izléssel készített egész sor ily babát s részben összeillő csoportokat is komponált belőlük, mint amilyenek például azok a darabok, amelyeket ebben a számban talál az olvasó. A legapróbb részleteknek is szinte mikroszkopikus feldolgozása, a korhű anyag, szin és forma, a leheletes kidolgozás valóban ritkítja párját s méltó azokhoz a csipke-költeményekhez, elefántcsont- és zománc-csecsebecsékhez, amelyek mellett a szalon és budoár üvegszekrényében ékeskednek.

Vitustánc. Új novelláskönyve jelent meg *Szilágyi* Gézának, a címe „Vitustánc". Ez másképpen annyit jelent, az író azt is mondhatná, hogy: ime az élet. Azok az emberek és helyzetek, motivumok és következmények, amelyekből e novellák szövődnek, hol megdöbbentők, hol groteszkül furcsák, bizarr csillogásuak. Izgatnak és állásfoglalásra késztetnek, az olvasót kétségkívül kilendítik a konfliktusokat nem kedvelő, kényelmes nyugalmi érzés állapotából. Aki azonban perbe akar szállni velük, az élettel, a világgal szálljon perbe, mert az ő gyermekei azok az emberek, akikkel Szilágyi Géza foglalkozik. Az író — ez hozzátartozik művészetéhez — kiemeli, pregnánssá teszi a jellemző vonásokat: amit azonban mond, azt a dolgok megismerése mondatja vele. Szilágyi nem akarja elhitetni, hogy a világ a legszebb rend, az édes harmónia völgye. A játékos képzelet elandalító hatásai távol állnak könyvétől, viszont annál több benne a lélek mélységeibe világító fény. Olykor Szilágyi talán nagyon is kérlelhetlen pszichológus, olykor egy-egy története úgy hat, mintha az író rideg fölénnyel állna gyötrődő hőseinek sorsa fölött. Ez azonban csak látszat, fátyol, amely emberszerető szívet takar, egy filozófust, aki könnyei elé kacagó lárvát illeszt.

Uj könyvek

Magyarország feldarabolása és a nemzetiségi kérdés. Irta *Braun* Róbert. Ára 3 korona.

A szellemi munkások és a szocializmus. Irta *Illés* Béla. Ára 2 korona.

Magyarország igaza. Irta *Buza* Barna. Ára 2 korona.

Tótem és tabu. Irta *Freud.* Fordította *Pártos* Zoltán. Ára 12.80 korona.

A szerkesztő üzenetei

„Nem szép az élet." Tizennyolcéves hölgyek valami nagyon nem fognak ugyan örülni, hogy a bakfisokhoz sorozza őket, önt azonban nem ez érdekli, hanem a mi fejtörésünk eredménye, amellyel, mint valami mentőövvel, akar partra jutni. Sajnos, rezignáltan kell bevallanunk: az eredmény nem sok. Mennyire más volna a helyzet, ha nem ön kérdezné, hogy miként ismerhetné meg azt az ismeretlen fiatalembert, hanem hasonló körülmények közt egy fiatalember tenné fel a kérdést, aki lopva jár női léptek után s szívének égő hevével áll meg ott, ahol e lépések egy zord ajtó mögött eltünnek. Az igába fogott költői képzeletnek mily könnyű volna módokat ajánlani, amelyekkel az ily híven kitartó férfi bátran, gyors, de azért lovagokra emlékeztető gesztussal eltéphetné azt a fátyolt, amelyet Dulcinea-ja köré font az ismeretlenség. Csak fel kellene ütni valami régi regényt s a megoldás kéznél van. Az ön esetéhez azonban nem tudunk ajánlani ily régi regényoldalakat, jóllehet bizonyos, hogy ez az eset szinte oly régi, mint maga a női vágy. Bizonyos, hogy a legendatermő középkorban is voltak leányok és asszonyok, akik a várablakból vagy a polgárház kerítése mögül bánatos szemmel néztek a lovas után, akinek csillogó mentéjét eltakarta a porfelhő, pedig nem is ismerték. Igen, az ön esetét az teszi majdnem reménytelenné, hogy huszonkét évével nem kockáztathat meg bakfisoknál esetleg megbocsátható tréfát, vagy trükköt, hogy az „ismerkedés lehetőségei csak az illem és komolyság határai közt mozoghatnak". Ön persze a mai társadalmi szokásokat hibáztatja, amiért az ember csakis ismerősei utján nagyobbithatja társaságát, mi azonban kötve hiszszük, hogy jön idő, amikor az ily esetek egyáltalán nem lesznek problémák és holmi központi hivatalfélét állítanak föl, ahol azok a hölgyek, akik egy nekik tetsző férfit meg akarnak ismerni, cédulát nyujtanak be a férfi nevével s a többit aztán elvégzi a hivatal. Azt megteheti, hogy azokkal a fegyverekkel, amelyek női fegyverek: a mosoly, a pillantás beszédével él s az ismeretlen férfi érteni fog belőle, ha akar s érzéke van az ily drótnélküli táviró felfogására. De más megoldást nem ajánlhatunk, nem azért, mintha a mai társadalmi szokások dogmatikájára esküdnénk, hanem mert ebbe a kérdésbe sokkal régibb és elementárisabb valami kapcsolódik: a két nem viszonya, egymás birhatásáért a nő és férfi örök viaskodása.

Tüzes hajnal. 1. A kedves mama tehát azt vallja, hogy minden férfi rangjához megfelelő nőt szeressen. Ez szépen hangzik, a konfliktus azonban ott kezdődik, hogy a szerelmet bajos azzal a biztossággal kormányozni, mint egy biciklit, azonkívül az is nagyon szabad teret enged az egyéni megitélésnek, hogy ki mit tart rangjához méltónak. Amikor szerelmes valaki, akkor egészen más véleményen van a rang felől, mint amikor nincs benne ebben az éppen nem kellemetlen bajban. Aki a rang, a társadalmi pozició függvényének akarja minősíteni ezt a világmozgató érzést, az a szerelmet az idős, sőt kopasz urak privilégiumának tekinti, mert hisz' általában a fiatalemberek közül, akik pályájuk elején állnak, csak kevesen mondhatják el, hogy különleges rangjuk van, hogy méltósággerjesztő poziciók kegyeltjei. Más dolog persze, ha a kedves mama nem ily értelemben mondta azt, amit mondott, hanem azoknak a jellembeli, erkölcsi kvalitásoknak, értelmi képességeknek és érzelmi fogékonyságoknak, izlés és modorbeli vonásoknak összegét érti, ami egy férfi igazi rangját megadja. Ebben az esetben teljesen egy véleményen vagyunk. 2. Az csakugyan nem szép a fiatalemberektől, hogy ha egy barátjuk megnősül, „szerencsétlennek" nevezik, amiért „beugrott". Szolgáljon azonban vigaszul az a tudat, hogy csak addig nevezik igy, amíg maguk is nem ugranak be. Ön persze sehogy sem érti, hogy a fiatalemberek miként beszélhetnek igy, mert hisz' „minden férfi tetszése szerint nősülhet", mert „egy férfi még kevésbbé van arra utalva, hogy olyan nőt vegyen feleségül, akit nem szeret". Ez igaz, amikor igaz, nem szabad azonban felejteni azt sem, hogy nem minden férfi tudja előre, hogy kit vesz el. Ez csak később derül ki s a fiatalemberek valószínüen ennél a kockázatnál mondják azt, hogy „beugrott". 3. Vajjon az egyidős férj és feleséget nem kacagja-e ki a világ? Előbb mindenesetre azon kellene kacagnia, ahol a feleség idősebb a férjnél. Az okos és boldog férj és feleség persze mindkét esetben észre sem veszi az ilyen kacajt, vagy pedig maga is visszakacag.

„Szenvedő asszonyka." Megértjük mindenképen, hogy annyi szenvedés után mind a ketten a boldogság elérését áhitozzák. Ami a lelki megnyugtatást illeti, az a véleményünk, hogy jövendőbelije túl lévén már a fiatalság lázas és meggondolatlan korán, aligha tekinti ezt a komoly érzést játéknak és amit mond, remélhetőleg komolyan is érzi. A továbbiakban, tekintve az ügy jogi részét, forduljanak ügyvédhez, akire — ha tervüket be akarják váltani — úgyis szükségük lesz.

Meggondolatlan. 1. Persze, hogy most már késő. Előbb kellett volna mérlegelni, vajjon önnek joga van-e ily dolgokba avatkozni, ami mégis csak magánügye az illetőnek. A legjobb orvosság, ha már

Inisgado

Betalan

épült 1552

l. Kem Pozo

12. l.

'ratok.

TÁRGYMUTATÓ-CSOPORT

SZÁRMAZÁSI HELY

MESTER

SZEMÉLYI VONATKOZÁS

EGYÉB MUTATÓBA VALÓ ADAT

Inisgado Betalan

épitési

lásd

=

Betalan, Inisgado

alatt is

rok.

0 k.

x 92 cm.

TÁRGYMUTATÓ-CSOPORT

SZÁRMAZÁSI HELY

MESTER

SZEMÉLYI VONATKOZÁS

EGYÉB MUTATÓBA VALÓ ADAT

:

ssel. Négy csucsives baldachinos fül-
esztelő szent János és egy lovagi
/

Inisgado, Bartlme

Kõnivesmester

1552 – ?

l.

Hoffmann Porsony 40.l

Hoffmann Südost

6.

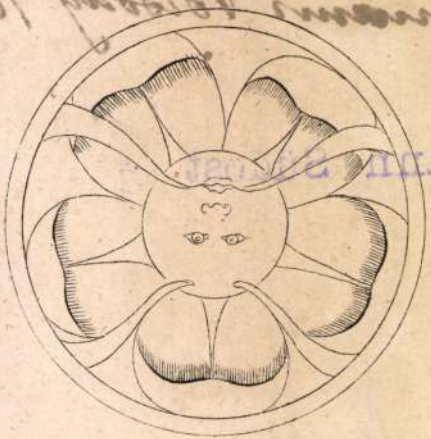

9.

8.

Inisgado Bestalan

Läsd

Magyar Gardasagtort hemle

1912. cif 418 l.

..... nevü munkás igazolta

.....

a művezető aláírása.

lyezem:

.....

agy helyettesének
rása.

– Endrényi Imre, Szeged.

INISGARDO, építés 7 Dk

Az olasz építőmester Peter Ferrobosco eléggé ismeretlen nevű festővel együtt a 16. n. végén a pozsonyi Vár helyreállításának vezetője volt.
A belső helyreállítás mellett a külső ninosítása is folyt.

51. lap.

Franz, A. R.: Pressburg, die ehemalige Hauptstadt.
Berlin = Stuttgart, 1935. 83. l. 12. t.

M.D.K.

Smisgado Bartlme, kőművesmester

. 1552-ben a pozsonyi vár helyreállítási munkáinál dolgozik Pietro Ferraboscoval együtt.

Hoffmann Edit: Pozsony a középkorban, elfelejtett művészek, elpusztult emlékek. Bp.é.n. 40. old.

Inisgado Bertalan

olasz építőmester
a XVI. században segéd-
kezett Ferrabosco
Péternek a pozsonyi
vár építésében

Menclová, Dobroslava

Hrad Bratislava.
Bratislava, 1936.
32-l.

Inka Mária, népművelő

A Magyar Nemzeti Galéria múzeumbaráti kör rendezvényét főleg a korosabbak látogatják. Inka Mária népművelő a felnőttnevelésért felelős mondja, hogy a szocialista brigádoknak külön programokat szerveznek. Tárlatlátogatások, a restaurálás megismertetése, a „Tájak-korok-múzeumok" mozgalom kapcsán is sok an rendszeres látogatók. A Pataky István Műv. Központtal közös klubot tartanak fenn.

Fellegi Beatrix: Múzeumi pedagógia.
Népművelés, 1983. dec. 14-15-16. old.-on

- Hajnal Gabriella kiállitása tehát ujszerü, ujszerü abban, hogy nemcsak a kész müvet, hanem a kész mühöz vezető utat , a vázlatot is bemutatja. Ugyanilyen törekvések jellemzik a Magyar Nemzeti Galéria Mühely c. kiállitás sorozatát, amelyről Éri Györgyi, a múzeum főigazgató-helyettese beszél.

- A Mühely sorozat ötletét a közönség igény adta. Sajnos a Magyar Nemzeti Galériában még jelen pillanatban sem látni kortárs művészek állandó kiállitását és igy egyrészt valamivel ezt kellett pótolnunk, de ugyanakkor azt az ujonnan jelentkező igényt is ki kellett elégiteni, hogy a közönség egyrésze szeretett volna és szeretne ma is bepillantást nyerni a művészek alkotó mühelyébe.
Most ezt próbálja a Magyar Nemzeti Galéria vlamilyen módon kielégiteni, Inke Ferenc, Szilasi Anna, Serfer Judit hogy csak néhány nevet emlitsünk, a lassan második születésnapját ünneplő Mühely-sorozatból, mind egy-egy érdekes állomása volt ennek a nagyon rugalmas kiállitási formának. Inke Ferenc egy régi fotót használ fel arra, hogy egyik legszebb, legforradalmibb grafikai sorozatát készitse el. Szilasi Anna a nagyon használható és nagyon dekorativ textilek készitője, függönyöket, különböző olyan drapériákat mutatott be, amit ki-ki meg kivánhat saját lakásába is.
Az alkotó folyamatot itt egy kézi szövőszék mutatta be, ahol mindenki szőhetett, mindenki megpróbálhatta, hogy milyen is az, amikor gyapjuval, fonnallal dolgozhat.
Nagyon érdekes volt a végtermék, egy 10 méternél hosszabb szőttes darab, ami magais alapjában véve kiállitási tárgy lehetett volna.
Serfer Judit kiállitása speciális kiállitás volt, hiszen a jelmezt valahogy senki nem számitja a művészeti alkotások közé. Belesimul a szinpadi produkcióba, annak része és senki nem gondol arra, hogy ez is éppen ugy egy művészi alkotó folyamat végterméke, mint pld. a textil, a grafika, vagy a kerámia. Érdekes voltl a bábukra kiállitott szinpadi jelmez, szobrászi, plasztikai alkotásként hatott ebben a kiállitó helyiségben, amit mi nem tüztünk ki célul magunk elé de ebben a funkciójában valóban plasztika lett a jelmez.
Van olyan alkotás is, amelyik pályadijat nyert, pld. a legutóbbi Segesdi György kiállitása, amelyik az 1878-as szegedi árviz emlékére készült emlékmü és ennek nemcsak a maketjét, a modeljét láthatjuk, hanem a megoldáshoz vezető utat is.

- Egy szobrász esetében elég furcsa ez a mühely kiállitás, hiszen egy szobrászt mühelyt ide telepiteni a maga sokrétüségében, szerszámok és az anyagok tömegével, ez képtelenség. Én is csak arra szoritkoztam, hogy a szerte ágazó mühely munkámnak néhány fázisát bemutassam. Bemutassak terveket, bemutassak grafikákat és bemutassak

1978. I. 10. Televizió 21.35
Művészeti Magazin

olyan kész műanyag szobrokat, amikkel ugye más kiállitásokon is szerepeltem, de ami szerves része ennek az összekapcsolódó folyamatnak ami a műhelyben, a müteremben zajlik. Lényegében a grafika amit itt kiállitok dokumentálja azt a folyamatot, ami a szegedi árvizi emlékmü létrejöttét megelőzte. Egyfajta lineáris grafikai kisérlet sorozat ez, amelyik plasztikává ebben a percben változott át. És tulajdonképpen ehhez a kisérletsorhoz kapcsolódnak ezek a plexi szobrok, amik itt láthatók. Bár a forma ritmusuk alapjában más, mint a grafikáké, de valahogyan az a gondolat tér vissza bennük.

- A kiállitásokon, amelyek csendben nyilnak meg verniszázs és nagy protokol nélkül minden alkalommal a megnyitás szombatján közönség-művész találkozó cimszó alatt beszélgetésre invitálja a müvész a nézőket, ahol elmondja, hogy mit, miért, hogyan csinált és minden olyan kérdésre válaszol, ami felmerülhet. De kiegészitik ezt más rendezvények diapuráma vetitések, filmvetitések is és a jövő évre, miután a terveink már elkészültek sok más szines programmal szeretnénk ezt gazdagitani. Az év első kiállitása Vil Tibor bemutatója lesz, a Csepeli Szikra táviró emlékművének pályázatát nyerte el a müvész, ez az a bizonyos Szikra táviró, amin Lenin üzent az 1919-es Tanácsköztársaság kikiáltása után és ha úgy sikerül minden, ahogy Vil Tibor tervezte az emlékmü belsejéből a rádió távirászok még üzenetet küldhetnek és vehetnek is majd.
De a tervek között szerepel sok más egyéb is, Szabó Vladimir, Máté András, Farkas Gabriella textilmüvész kiállitása, Asszonyi Tamás, Keserü Ilona és sokan mások. A sorozat 1976. februárjában indult el azóta 32 müvész munkásságát mutattuk be. Sok is és kevés is. Kevés azért, mert hiszen egy-egy pillantás, felvillantás a Mühely sorozat funkciója és nem képes arra, hogy életmüveket prezentáljon.

- Müsorunkban elhangzott már, hogy a Szépmüvészeti Müzeum XX. sz.-i képzőmüvészetet bemutató kiállitása 1972-ben nyilott. Ekkor ennek a kiállitásnak az alapját a külföldön élő magyar származásu mestereknek az adományai adták, azóta azonban megtalálható itt a Sagal kép a Picasso grafika, sőt a mai, modern mestereknek az alkotásai is. Külön szeretném kiemelni Victor Vazarellinek a jelentőségét, aki nemcsak saját munkáit, hanem a birtokában lévő más európai mestereknek az alkotásait is a Szépmüvészeti Müzeumnak adományozta. Ha valaki most végig sétál tehát ezen a kiállitáson a XX. sz.-i képzőmüvészetnek a történetéről már áttekinthető képet kap. És ahogy a fejlődés ütemét mi itt megismertük, biztosak lehetünk abbaan, hogy a közeljövőben ez a kiállitás még teljesebb lesz. Ennek a kiállitásnak a bemutatásával bucsuzik a Müvészeti Magazinnak a januári száma. Köszönjük a figyelmüket. Viszontlátásra !

- Kedves Nézőink a Müvészeti Magazint látták. A müsorvezető Kopeczky Lajos volt. Felelős szerkesztő D. Fehér Zsuzsa. Szerkesztő Fritz Péter. Fővilágositó: Devecseri László, hangmérnök : Gédeon Elek, operatőrök: Szabados Tamás, Bónis Gyula. A rendező munkatársa: Tanos Miklós A felvétel vezető Nyári Zsolt, a gyártásvezető Faludy Béla, a társrendező Soós Árpád volt. Rendezte: Ekté Imre.

Inkei rk templom

(Somogy vm.)

l. Pehm 462. l

golcsóbb kastélyok, villák, stb. részére.

HŐ! ERŐ!

világosítást ad:

gáz Részvénytárs.

., Andrássy-ut 17. Teleton 26-60.

*

Maria Farina gegenüber dem lapítva 1709. Vezérképviselet: terházygasse 39.

*

Az idegenek találkozóhelye. bel- és külföldi lapok, figyelmes kávés.

*

rangú szálloda, modern kényenő konyha és italok, figyelmes k.

*

fiumei czipőkülönlegességek dús rd-szálló-épület.

*

zsébet-tér, Adria-palota. Telefonképes levelező-lapokban, iskolai

Kröszl János. Üllői-ut 9. A Park-Club, a Nemzeti és Országos Kaszinók kárpitosa. A koronás aranyérdemkereszt birtokosa.

*

Lemberg. G. Schneider utóda J. Rollauer kávéház. Idegenek találkozóhelye a város központján. Az összes bel- és külföldi lapok, figyelmes kiszolgálás.

*

Lemberg. Hotel Georges. Elsőrangú szálloda a város központján, több mint 100 elegáns szalon, fényes étterem és kávéház, kitünő konyha, a legjobb bor és pezsgőborok. A házban lift, villanyvilágítás és fürdőszobák. Figyelmes kiszolgálás és kényelemről az igazgatóság gondoskodik.

*

Lemberg. Central kávéház a belvárosban. Összes külföldi lapok. Figyelmes kiszolgálás, a magyarok szórakozó helye. Tulajdonos Bechtloff Vilmos.

*

Lemberg. Orenstein és Koppel. Mezei-, ipar- és keskenyvágású vasutak, mozdony és gépalkatrészek gyára.

*

Lemberg. Hotel San-souci. Szajnochi-utcza 1—5. Kényelemmel berendezett szálloda, mérsékelt árak. Danka M. tulajdonos.

*

Ladstädter P. és Fiai cs. és kir. udv. szállító, szalma- és nemezkalap gyára. Lemberg, Akademicka 10.

*

MIK.

Inkey Alice

Fotókiállitási kritika

Fotó 1966 okt.p.445.

MDK.

Inkey Alice

Fotókiállitási hir

Esti Hirlap 1967 juli.6.

MDK.

Inkey Alice

Fotókiállitási hir

Esti Hirlap 1967 juli.6.

INKEY Alice

MN 1999. január 21.

SZÍNÉSZPORTRÉK textilen címmel nyílik meg Inkey Alice fotóművész kiállítása január 22-én délután fél hatkor a kiskunhalasi Közösségek Házában (Bokányi D. u. 8.).

helyreállító, restaurátor elmegy,
épületben marad és az mindennap
akkor mehetnek a dolgok, ha a m
szereti az értéket, amit az elmúlt

A tervező helyzetét a falképek
könnyű a dolga azoknak a XVII-XV
épületnek az esetében, amely
változtatások mellett, ma is meg
épületekre gondolunk, ezen belül
különböző kornak belső kifestései
szellemi gondolatvilággal, csak alá

A katolikus templomok istentisztel
ugyan a XX. század második f
berendezési tárgyak azonban
funkciójukat megtartott, festett e
szószékek, régi oltárok pedig me
nincsenek használatban.

Inkey Alice

In memoriam Latinovits fényképkiállitáson részt vett a Móra Ferenc Muzeum kupolatermében.

Magyar Hirlap 1978-74-6
ÁSZ:Tárlatok a Tisza partján

Inkey Alice fotomüvész

"Vakáció" cimmel a "Teleobjektiv" c. rovat a müvész nyolc felvételét mutatja be: Indulás az épitőtáborba, A vonaton, Az egyik főszereplő, Győre Balázs, Xantus János fontos szerepet játszik a filmben, Sátorparancsnok választás, Munka nélkül - a táboron belül, Előbb-utóbb mindenki bekerül a hordóba, A szórakozás egyik formája. Repr.

Film Szinház Muzsika, Bp. 1972. jan. 29. XVI. évf. 5. sz. 16-17. lap.

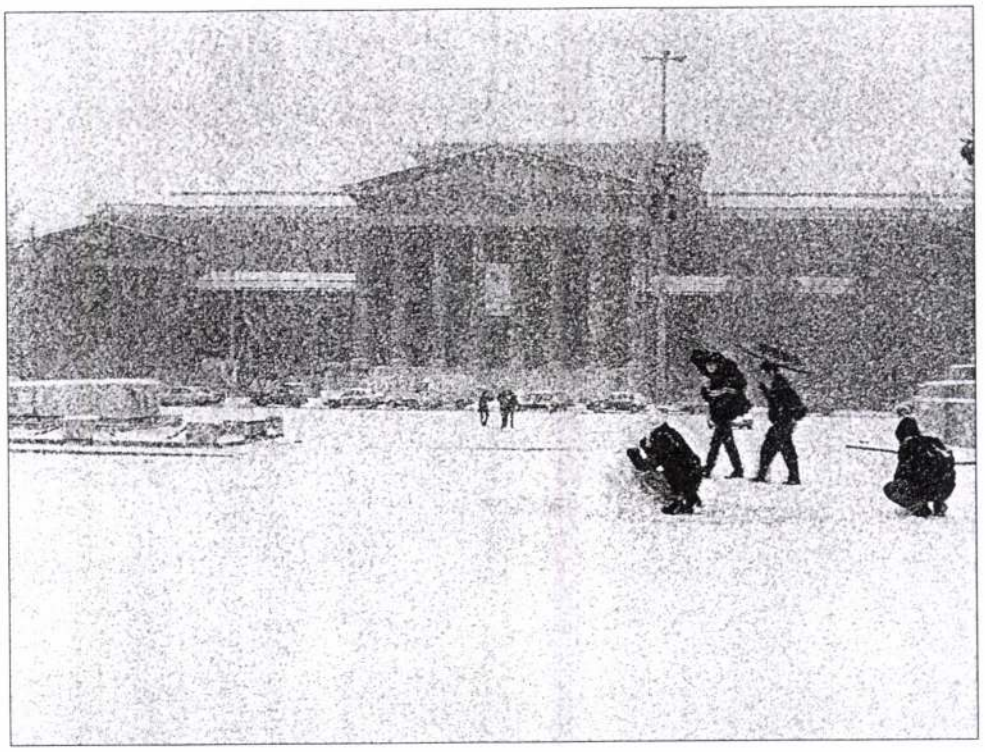

Inkey Alice: Boldogasszony hava / Month of the Blessed Virgin, 2000
(színes fotó / coloured photo, 30x40 cm)

Lakáscím / Address: Budapest, Cházar András utca 19. H-1146
Telefon / Phone: (36 1) 342 7444

1940. június 28-án született Budapesten
1940 born 28th June in Budapest

Díjak / Prizes:
1996 Balázs Béla-díj; 1999 Print and Publishing pályázat – közönségdíj, Budapest

Egyéni kiállítások / Solo Exhibitions:
1998 Portré a falon. Duna Galéria, Budapest; Művelődési Ház, Kiskunhalas (1999); 2000 Sztárportrék a falon. Megyeháza, Kaposvár

Válogatás a csoportos kiállításokból / Selected Group Exhibitions:
1997 Fotószalon. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének kiállítása. Duna Galéria, Budapest; 1999 Fotószalon. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének kiállítása. Palme Ház, Budapest; 2000 Fotószalon. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének kiállítása. Vigadó Galéria, Budapest

Válogatás az irodalomból / Selected Bibliography:
1998 Szénási Zsófia: Műtárggyá emelni a portréfotót. Magyar Nemzet, 1998. november 20.; Tóth András: Megörökíti a századforduló zuglói emlékeit. Hát ebből a sorozatból vettem ki ezt a három fotót. Inkey Alice. Zuglói lapok, Budapest, 1998. november 24.; 1999 Sághy Ildikó: Portré a falon. Taps. Színészmagazin, Budapest, 1999. 1. szám; Szűcs Károly: A színészek portréfotósa. Halasi Tükör, Kiskunhalas, 1999. január 20.

Művei közgyűjteményben / Works in Public Collection:
Budapest, Filmgyár – Fotóarchívum

Kevesen tudják, hogy a Magyar Tudományos Akadémia legtetején, az épület harmadik letén egy képtár működik. Az Akadémia megalakulásától kezdve gyűjti a történetével k csolatos alkotásokat, főként az akadémikusok portréit. A Művészeti Gyűjtemény emlék állít azoknak, akik sokat tettek a magyar nyelv, a kultúra és a tudomány felvirágoztatás Jobbára iskolás- és nyugdíjascsoportok látogatják, és – bár egyetlen útikönyv sem hívja fel rá a figyelmet – a Duna-parton sétáló, Budapest látványában gyönyörködő külföldie rendre betérnek. „Nemcsak az Akadémia szellemiségének, de az épületnek is nagy hat van – meséli Bubryák Orsolya gyűjteményvezető. – Minden turista megnézi a közelben lévő Parlamentet, utána sétál egy kicsit a Duna-parton, belefeledkezik a panorámába, majd megakad a szeme rajtunk, mondván: nahát, milyen szép épület. Közelebb jön, be bekéredzkedik a portásnál, hadd nézze meg az előcsarnokot, ahol felvilágosítják, hogy az emeleten van egy képtár, nyilvános és ingyenes. Nincs belépő, nincs sor, felmegy a li és máris a 19. században találja magát." Amikor 1825-ben a pozsonyi országgyűlésen Széchenyi István birtokai egyéves jövedelmét felajánlotta a Magyar Tudós Társaság lét zására, olyan adakozási hullámot váltott ki, ami öt nap leforgása alatt megteremtette a anyagi fedezetet. Az intézmény öt évvel később kezdte el működését. Már 1833-ban ell rozták, hogy az ülésteremben elhelyezik Kisfaludy Károly és Kazinczy Ferenc portréit – innen datálódik a tudós elődök arcmásainak gyűjtése. ➳

Szemétgyűjtő helyek

1. Kacsóh Pongrác út – Szuglói körvasút sor **2.** Csáktornya utca – Dorozsmai utca **3.** Dorozsmai utca – Rákosszeg utca **4.** Kerékgyártó utca – Öv utca **5.** Tengerszem utca – Rákospatak utca **6.** Istvánffy utca – Öv utca **7.** Ungvár utca – Rákospatak utca **8.** Kerékgyártó utca – Miskolci utca **9.** Csömöri út – Cinkotai út **10.** Szomolány utca – Szuglói Körvasút sor **11.** Szatmár utca – Rákospatak utca **12.** Tengerszem utca – Fűrész köz **13.** Fűrész utca – Ungvár utca **14.** Kerékgyártó utca – Ilosvai Selymes tér **15.** Cinkotai út – Szugló utca **16.** Kerékgyártó utca – Fűrész utca **17.** Rákospatak utca – Deés utca **18.** Egressy út – Cinkotai út **19.** Öv utca – Mogyoródi út **20.** Miskolci utca – Szomolány utca **21.** Mogyoródi út – Cinkotai út **22.** Öv utca – Gödöllői utca **23.** Dorozsma köz – Horváth Boldizsár utca **24.** Uzsoki utca – Lapály utca **25.** Kerékgyártó utca – Nagy Lajos kir.útja **26.** Bosnyák utca – Szugló utca **27.** Mogyoródi út – Gvadányi utca **28.** Nagybecskerek tér **29.** Paskál köz – Vezér utca **30.** Gödöllői utca – Gvadányi utca **31.** Hermina út – Borostyán utca **32.** Korong utca – Laky Adolf utca **33.** Bosnyák utca – Kövér Lajos utca **34.** Szugló utca – Nagy Lajos kir.útja **35.** Turán tér **36.** Mogyoródi út – Vezér utca **37.** Fogarasi út – Gvadányi utca **38.** Korong utca – Mexikói út **39.** Torontál utca – Újvidék utca **40.** Örs vezér útja – Bonyhádi út **41.** Ilka utca– Ida utca **42.** Újvidék tér 1. számmal szemben **43.** Emma utca – Emília utca **44.** Kövér Lajos utca – Róna köz **45.** Vezér utca – Tihany utca **46.** Mályva köz – Álmos vezér útja **47.** Örs vezér útja – Álmos vezér útja **48.** Vezér utca – Mirtusz utca **49.** Gvadányi utca – Rátót utca **50.** Gizella út – Semsey Andor utca **51.** Fráter György köz – Kopja utca **52.** Felsőbüki Nagy Pál utca – Kaffka Margit utca **53.** Mirtusz utca – Örs vezér útja **54.** Ond vezér park 2–4. szám mellett **55.** Gvadányi utca – Zalán utca **56.** Stefánia út – Szabó József köz **57.** Egressy út – Szobránc utca **58.** Bánki Donát utca – Szervián utca **59.** Vezér utca – Zalán utca **60.** Róna utca – Bánki Donát utca **61.** Thököly út – Istvánmezei út **62.** Jurisics utca – Gizella utca **63.** Mogyoródi út – Utász utca **64.** Fogarasi út – Pillangó utca **65.** Róna utca – Kerepesi út

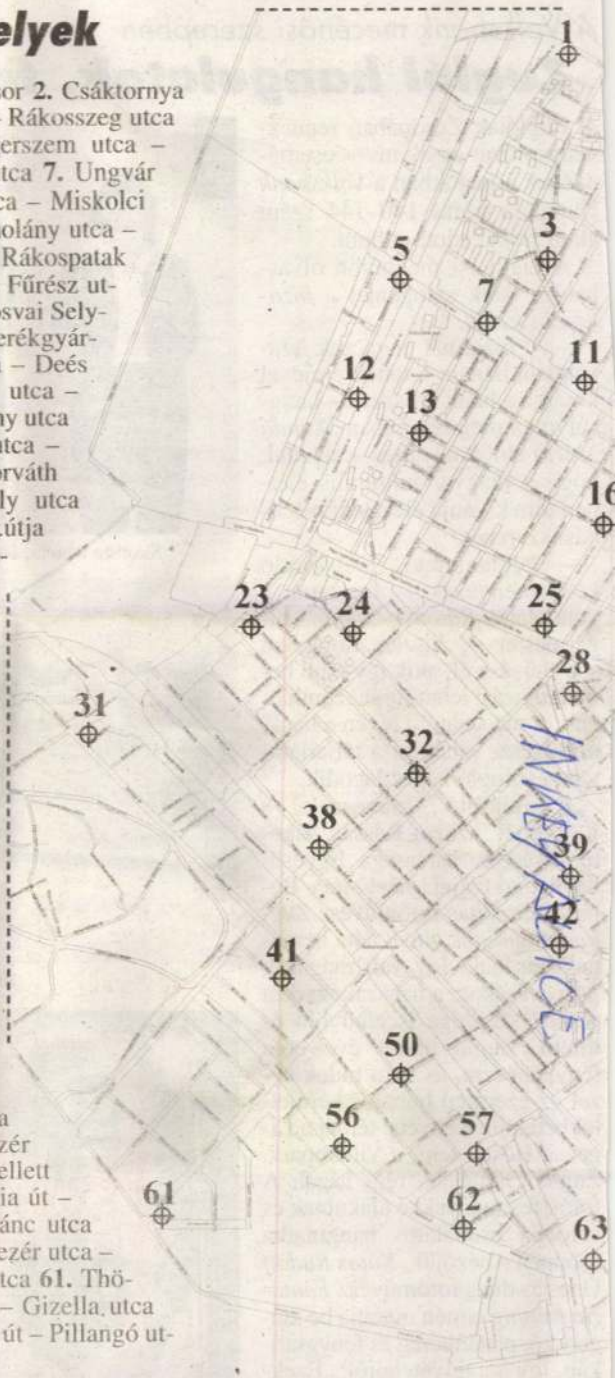

A Volksbank mecénási szerepben

Zuglói hangulatok, fantáziák fotókon

A Zuglóiak Európában rendezvénysorozat egyik nívós eseményének a napokban a *Volksbank* Hungária körút 140–144 szám alatti fiókja adott otthont.

A kiállítási meghívón olvasható a bank szlogenje: *a bizalom összeköt.*

– A bizalmat nemcsak szavakban, hanem a tettek erejével kívánja a bank erősíteni – hangsúlyozta megnyitójában *Skonda Mária* elnökhelyettes –. azáltal, hogy a magyar kulturális életben újra kívánja éleszteni mecénási szerepet.

– Példamutató, hiánypótló kezdeményezés – folytatta a gondolatot *Rátonyi Gábor* polgármester –, hiszen Zuglóban sok művész él, akik így több bemutatkozási lehetőséghez juthatnak. A mecenatúra révén a bank, a művész, valamint a tárlatlátogató és Zugló is gazdagodik.

A kiállító művészek a KASTÁR, azaz a Kassák Alkotóművészek Társasága Egyesület alapító tagjai. *Inkey Alice* Balázs Béla-díjas fotóművész *Zuglói hangulatok* címet adta bemutatkozásának. Így vall magáról: „Az évszakok, a napszakok, de a percek szépsége is elbűvölő és ihlető, Zugló arcait évek óta fényképezem, és nem tudok ezzel az ezerarcú bűbájos kerülettel betelni". Kedvenc témái a Liget, a Hősök tere, a Vidámpark, Zugló csodálatos régi házai. A fotók festményekké alakulnak és valóban csodálatos hangulatba csöppen a nézőjük. *Kutas Rudolf* Unesco-díjas fotóművész *Fantázia tréning* címen mutatja be tengeri kő, platánkéreg és fénygrafikáit. Így ír a felvételeiről: „Ezeknek a fotóknak soha nem adok címeket, aki nézi a képeket, habitusának megfelelően szabadon szárnyalhat a képzelet sokszínű forma- és érzelmi világában".

A kiállítás június 15-ig tekinthető meg a bank nyitva tartási idejében.

Hucskóné Kovács Mária
a KASTÁR elnöke, titkára

Skonda Mária, Rátonyi Gábor és a két művész a megnyitón

Inkey Alice képeit szemlélve

Kutas Rudolf fénygrafikája

A költészet napján

(Előzmények az 1. oldalon.)

A rajzpályázat díjazottjai

1 mondatban

• **A Volksbank Rt.** zuglói bankfiókjában és galériájában (Budapest XIV., Hungária krt. 140–144.) ma délután négy órakor nyílik Inkey Alice és Kutas Rudolf fotóművész Zuglói hangulatok – Fantáziatréning című kiállítása, amely június 15-éig látogatható. *(mh)*

....Ft, azaz .....

.....
témafelelős

zéről hitelesített számla másolatok egyidejű csatolása

zeget, ha a Kedvezményezettnek ÁFA levonási joga
k, dologi kiadások, beszerzések nettó értékeihez

Amikor tizennégy éves voltam, apám, Inkey Tibor rám kérdezett:

-Mi akarsz lenni? Divatfotós, portréfotós, bűnügyi fotós, esetleg riporter?

Fel sem merült benne, hogy a fotózáson kívül mással is foglalkozhatnék.

-Talán bűnügyi fotós. – mondtam elgondolkozva.

-Jó, akkor mégy portréfotós tanulónak a Práter utcába!

Igy is történt.

A Práter-utcai Szakmunkás Képzőből gyakorlatra a FÉNYSZÖV különböző műtermeibe kerültünk.

Édesapám kérésére engem Tamási Sándor fotóművész mellé helyeztek. Nagyon sokat köszönhetek Neki.

A retust és a labormunkát Perger József tanította nagy hozzáértéssel és sok szeretettel. Néhány éves fényképészműtermi munka után 1960-ban bekerültem a filmgyárba retusőrnek.

Két év múlva kaptam lehetőséget önálló „standfotós" munkára. Első film: a "Mici néni két élete" volt.

Harminc év alatt 52 játékfilm és kb. Ugyanennyi TV-film reklámfotóanyagát készítettem el.

Ezekben a filmekben együtt dolgozhattam csaknem a teljes filmes és televíziós "élmezőnnyel".

Az operatőrök közül legtöbbször Illés György, Szécsényi Ferenc, Hegyi Barnabás, Sára Sándor, Bíró Miklós, Czabarka György, a rendezők közül pedig Ranódy László, Fábri Zoltán, Kovács András, Szinetár Miklós, Esztergályos Károly, Félix László, Zsurzs Éva filmjeiben fotóztam. De folytathatnám a sort több névvel is.

Mit adtak nekem Ők?

Látásmódot. A velük folytatott munka közben tudatosodott bennem, hogy a portréfotografálás nem azonos a precíz expozicióval, vagy az arc körülvilágításával.

Minden portréalanynak karaktere van, minden helyszínnek, környezetnek hangulata.

Ha ezek megjelennek a fotón, akkor lehet a képnek hatása.

Hát ilyenféle képeket igyekeztem a falra akasztani.

A filmgyári munkámat Balázs Béla-díjjal tüntette ki a szakma.

Szeretném, ha Önök azzal tüntetnének ki, hogy megnézik a kiállításomat.

Inkey Alice
342-7444

„PORTRÉ A FALON"

INKEY ALICE - FOTOKIÁLLÍTÁSA

Textil képekből

DUNA GALÉRIA

A DUNA GALÉRIA szeretettel meghívja Önt
a kiállítás megnyitójára 1998. november 18-án 17 órára

Megnyitja: KÁDÁR JÁNOS MIKLÓS Munkácsy-díjas festőművész

Megtekinthető: 1998. november 18-tól december 6-ig, hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.
DUNA GALÉRIA Budapest XIII., Pannónia u. 95. (79-es trolival megközelíthető)

A kiállítás létrejöttét támogatták:
Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete
Magyar Mozgókép Közalapítvány
KODAK Kft.
MTI-Foto Kft. felületnemesítés támogatása.

MT Reklámiroda

Indrikovics János

festő

C.

Szabad Művészet

1957. 78. l.

30 kor. napidij után bélyegelt
len szám és kelt-alatt a budapes
tasitottam.

Budapesten, 1902

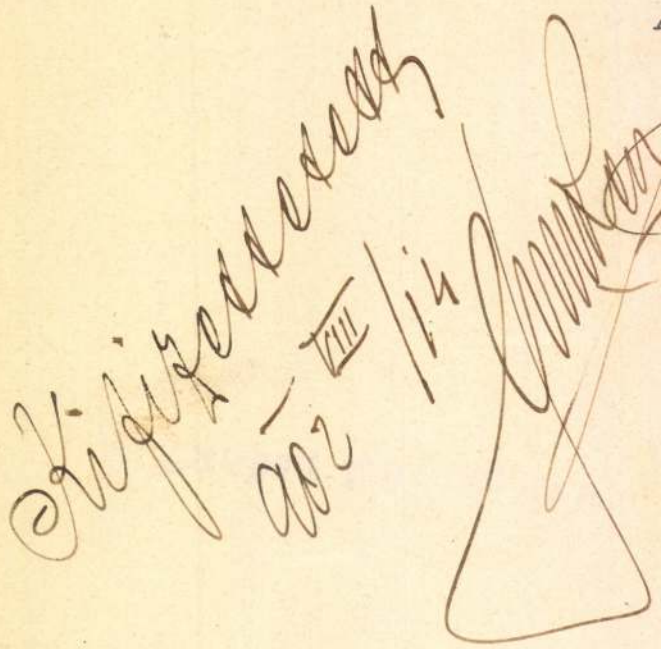

A Müemlékek Országá

MDK

Inkey Tibor

Foto kiáll. Bp.-München

Inkey Tibor

... kiemelnénk ... a sorozatok körül Kresz Albert libáit, Inkey Tibor halottsiratását, Bálint Endre montázsait, a Studio Nadar vagy a Műhely 67 felvételeit.

Bodri Ferenc: A Fotóművészet ámű fotóiratról.

Jelenkor XII. évf. 4. sz. 1969. ápr. 370. l.

Inkey Tibor

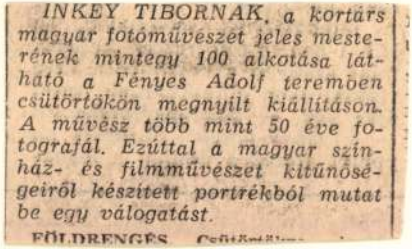

INKEY TIBORNAK, a kortárs magyar fotóművészet jeles mesterének mintegy 100 alkotása látható a Fényes Adolf teremben csütörtökön megnyílt kiállításon. A művész több mint 50 éve fotografál. Ezúttal a magyar színház- és filmművészet kitűnőségeiről készített portrékból mutat be egy válogatást.

FÖLDRENGÉS

Magyar Hirlap 1980/11/21/12

INKEI TIBOR 1997 február 8.

Varjú a toronyórán

Az életműdíjas Inkey Tibor az első kitüntetésről

Inkey Tibor fényképész 1938 és 1970 között több mint kétszáz magyar és külföldi film forgatásán vett részt standfotósként. Önálló műterme volt, fotóügynökséget alapított, a második világégést haditudósítóként vészelte át. Nevéhez fűződik az első „fotós" filmplakát, és ki tudja, hányan őrizgetik *Karádiról, Jávor* Pálról és a kor ideáljairól készített híres sztárfotóit. Huszonhét éve nyugdíjas, ez idő alatt számos kiállítása volt, Hongkongban *Arany trófeával* tüntették ki, fotóalbuma jelent meg Bécsről, könyvalakba rendezte színészportréit, és négy évvel ezelőtt adták ki memoárját, a *Fotó Inkey; Egy fényképész visszaemlékezéseit*. Lánya, Alice, édesapja hivatását folytatta, *és a filmes szakma tavaly Balázs Béla-díjjal tüntette ki.*

Inkey Tibor, a *28. magyar filmszemle életműdíjasa* nyolcvankilencedik életévét meghazudtolva lendületesen, lelkesen beszél több mint fél évszázad emlékeiről, a magyar filmről.

– Apámat a *Magyar Királyi Erdőhivatal* tisztviselőjét, ahogy a ranglétrán ment felfelé, ide-oda helyezték a hajdani történelmi Nagy-Magyarországon. Az elveszett háború után, 1918-ban a Bács megyei Apatinban ért bennünket a jugoszláv megszállás, őt elbocsátották az állásából, és elkezdődött a három évig tartó teljes lerongyolódás. Három és fél polgárit végeztem, de nem tanulhattam tovább, mert 1921-ben a családunkat kizsuppolták Jugoszláviából. A bizonyítványom is szerbül szólt, amit Székesfehérváron csak úgy fogadtak volna el, ha két osztályt újrajárok. Erre se pénzünk, se kedvünk nem volt, így elhatároztuk, szakmát tanulok, hogy minél előbb saját keresetem legyen. Jártuk az utcát, és egy fényképész kirakatához érve megláttunk egy kis cédulát, hogy *„Jó házból való fiút tanulónak felveszek"*. Így kerültem *Tóth* Károly fényképész székesfehérvári műtermébe, ahol három évig tartott az inasidő, majd két és fél évig voltam segéd. Akkor vettem először a kezembe fényképezőgépet, addig fogalmam se volt, hogyan készül a fénykép. De attól a perctől fogva, hogy beléptem a műterembe, csak a kíváncsiság hajtott. A székesfehérvári időszak után egy parasztfényképészhez kerültem Nagykőrösre.

– A „parasztfényképész" a nagy falusi lagzikat, temetéseket kapta lencsevégre?

– Igen, ő olyan régimódi fotográfus volt, ugyanis a jó közönség, a középosztály Kecskemétre járt fényképeztetni magát... Később Sümegen kerestek olyan fotográfust, aki egy megnyitandó műtermet vezetne, társas viszonyban. Devecsertől Keszthelyig mindenki hozzám járt, agyonfotográfáltam a környéket. De akkor már viszketett a talpam alatt a föld, azon rágódtam, meddig maradjak még vidéki fényképész. Minden elképzelés nélkül, kétszáz pengővel a zsebemben úgy döntöttem, felmegyek Pestre. Ott kivettem egy lakást, amit kineveztem műteremnek, és vártam a sült galambot, de nem jött, ezért fotóriporterként kezdtem dolgozni.

– Mikor alapította meg fotóügynökségét, a Press Photo Service Inkeyt?

– 1936-ban ismerkedtem meg *Holstein* Sándor fotós-újságíróval, aki akkortájt jött haza Berlinből, *Hitler* elől menekülve. Ajánlotta, létesítsünk közös fotóirodát. Összeköttetései révén csereakcióba léptünk Berlin, Róma, Párizs, London jelentős sajtóügynökségeivel. A Keleti pályaudvari főpostán postafiókot nyitottunk, de küldték a mindenkori aktuális fotóanyagot, mi pedig szorgosan fotografáltuk a magyar eseményeket. Igazán remekül megéltünk. Majd '38 nyarán sportrepülő-heteket rendeztek Magyarországon...

– Ekkor jött az a kalandos fordulat, amely megváltoztatta az életét...

– Angol, német, belga, francia, olasz sportrepülők vettek részt ezen az eseményen, három túraútjuk volt. Ezen a három napon mindennap indítottak egy sajtógépet, nekem szerdára szólt a beosztásom. Kint voltam a Budaörsi repülőtéren, ott állt az úgynevezett sajtógép, amikor arra jött egy régi pilóta ismerősöm, és azt kérdezte: *„Ezzel a szarládával fogtok repülni? Ezt már két éve kiselejtezték!"* Végül is beszálltunk, többen dörömböltek az ajtón, hogy ők is repülnének, de a pilóta azt mondta, így is túlterhelt a gép. Erre – isteni sugallatra – felálltam, hogy nekem ez nem is olyan fontos. A gép elrepült, visszamentem az irodámba. Egyszer csak telefon jött az egyik újságtól, mondták a kollégámnak, most kapták a hírt az MTI-től, hogy a gép kigyulladt Hortobágy fölött, mindenki elégett, és én is ott vagyok a névsorban. Később a rádió is bemondta a névsort, aztán Holstein felhívta az MTI-t, töröljék már a nevemet a halottak listájáról. Ennek ellenére napokig szólt a telefon, gratuláltak, szünet nélkül riportokat készítettek velem. Majd *Hajnal* István, a *Magyar Film Iroda* standfotósa telefonált, és megkérdezte, nem volna-e kedvem egy nyugalmasabb szakmához, például standfotósnak állni a filmgyárba – ő ugyanis rákerült az amerikai kvótára, gyorsan utaznia kellett, át akarta adni a munkáját. Boldogan éltem a lehetőséggel, mert a Filmgyárban egész más volt minden, mint az addigi, meglehetősen alacsony nívójú munka.

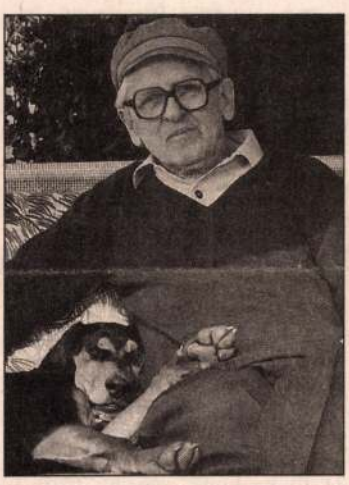

Inkey Alice fotója édesapjáról

– Emlékszik az első filmre?

– Minden filmre és rendezőre emlékszem. Első filmem a *Varjú a toronyórán* volt, *Keleti* Márton rendezésében, aki mögött már ott állt a stróman, így Andre *Rodrigez* nevén dolgozott. Aztán jöttek a filmek sorjában, majd '39 első hónapjaiban megtorpant a gyártás, mert a film akkoriban magántőkéből készült, és a pénzemberek megijedtek a háborús szelektől. Ekkor találtam rá a Múzeum körút 3. szám alatt a műtermemre.

– És tódult a közönség.

– Kitettem a kirakatba a kor híresség einek – *Szörényi* Éva, *Muráti* Lili, *Simor* Erzsi, *Szeleczky* Zita sztárfotóit. Ők még igazán szépek voltak! Fotóik ott díszelegtek a Rákóczi úton, a Kossuth Lajos utcában, a Múzeum körúton, és úgy megindult a bolt, hogy fel kellett vennem néhány alkalmazottat, és a legjobb retusőrt. Közben filmeztem...

– A háború során haditudósítónként dolgozott, erről az időszakról a Hadtörténeti Múzeumban számos fotó árulkodik.

– Kilenc hónapig voltam haditudósító-fényképész a fronton, a Don-kanyarnál. Behívtak, holott nem voltam kiképezve sem. A frontot túléltem, a borzalmas sztálingrádi áttörés elől megmenekültem. Attól kezdve, hogy kétéves koromban leestem az első emeletről, és semmi bajom nem lett, tudom, a szerencse fia vagyok. 1945-ben még két évet kínlódtam a műteremmel, aztán százötvenezer forint kártérítési jegyet kaptam, majd elvették a műtermet, ami az enyém volt.

– Több mint kétszáz magyar és külföldi filmben vett részt. Melyik alkotóval volt leginkább örömteli a munka?

– Keleti Mártonnal nagyon szerettem dolgozni. Mindig olyan filmet készített, amilyenre a közönség vágyott. *Várkonyi* Zoltán összes színes művét is én fotografáltam, igazi profi volt. Később számtalan olyan rendező bukkant fel a mélyből, aki mindenáron saját magát akarta megörökíteni, ezért összehozott valami forgatókönyvet, tulajdonképpen az önéletrajzát. *Szőts* István filmje, az *Emberek a havason* fontos epizód volt az életemben, de ki tudja, ez a csoda ma mit jelent? Szeretem *Jancsótól* a *Szegénylegényeket* és a *Csillagosok, katonákat*. Milyen furcsa kimondani, hogy valamikor filmes nagyhatalom voltunk!

– 1970-ben nyugdíjasként Nyugaton vállalt standfotózást. Dolgozott Bernard Wicky német–svájci rendezővel, Fritz Umgalterrel, és már a hatvanas évek végén együtt forgatott Maximillian Schellel, akihez a munka mellett barátság is fűzte.

– A *Nemzetközi Stúdióban* dolgoztam, amikor *Schell*, akinek saját filmvállalata volt, Somogyfajszon forgatta az *Első szerelem* című filmet, amelyet itthon nem mutattak be. A *Mafilm* engem bízott meg a standfotósi munkával, de mivel Schell saját fotóst hozott magával, én stikában, fű alatt dolgoztam. A film operatőre Bergman állandó munkatársa, Sven *Nykvist* volt. Egyszer a kocsimban üldögélve az apró hibákat retusáltam, amikor mellettem parkolt Schell, aki meglátta a képeket, mindet kiragadta a kezemből, és rohant mutogatni a színészeinek. Barátságot kötöttünk, a vörös hajú svéd fotóst másnap hazaküldte, és külföldön még két filmjét fotóztam. Az egyik a *Gyalogos* volt.

Darvas Iván, Latinovits Zoltán és Sinkovits Imre az Egy szerelem három éjszakája című filmben

Inkey Tibor felvétele

– Mit gondol a mai magyar filmről?

– Nem hiszek a magyar film feltámadásában. Egyrészt – az egyre aggasztóbb elnyomorodás mellett – a körülmények se kedveznek neki, mert itt van a video, az Internet, és minden más, ami elvonja a mozilátogatót a filmvászontól. És nem hiszem, hogy feléledhet a magyar film oly módon, hogy abból egy szakma meg tudjon élni. Úgy érzem, volt egy világ, ami végérvényesen megszűnt. *Minden* elsatnyult, az emberek lelke megváltozott, ma már becsület sincs, csak elidegenedés.

– Beszélgetésünk során fél évszázadot repültünk át, visszaidézve hivatása legfontosabb állomásait, és döbbenten veszem észre, első ízben tünteti ki a szakma.

– Örülök, hogy mostanra eszükbe jutott, hogy egyáltalán még létezem. Egyébként boldog ember vagyok. Szeretek élni.

Horeczky Krisztina

SZOMBATI TELEVÍZIÓ

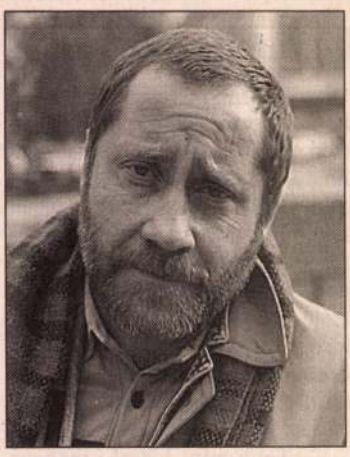

Koltai Róbert (Tv 1, 20.15)

TV 1

5.40 Gazdatévé 6.00 Nap-kelte 8.00 Jó reggelt adj, Istenem! 8.10-9.05 Maci Laci, A bolygó kapitánya, Tom és Jerry 9.10 Reggeli torna gyerekeknek Simkó Andreával 9.15 Hófehérke 9.40 Tele-mutatvány 10.00 Kutyaszorító 10.05 Kölyökidő-délelőtt 11.05 Váratlan utazás 12.00 Déli harangszó, hírek 12.05 Ó-Európa 12.25 Família Kft 13.00 Vészhelyzet 13.45 Válaszolunk... 13.55 Építészeti örökségünk védelme a Belügyminisztériumban 14.30 Az élő tenger 15.00 A lányok 17.00 Márkás históriák 17.10 Mesélő cégtáblák 17.45 Álljunk meg egy szóra! 17.55 Telistelevideo '97 18.00 Panoráma 18.35 Szerencsekerék 19.00 Esti mese 19.15 Vers mindenkinek 19.30 Híradó 19.50 Sporthírek 20.05 Magyarok cselekedetei 20.15 Szamba 22.00 Uborka 22.20 Kettős csalás

TV 2

7.30 Welcome to Hungary 8.00 Gazdaképző 8.30 Hrvatska kronika 8.55 Unser Bildschirm 9.20 Ecranul nostru 9.45 Slovenski utrinki 10.10 Nasa obrazovka 10.35 Patrin – Üzenet – Vorba 11.00 Izom-láz 11.30 Papillio expedíció – perui keresztmetszet 12.00 A Tisza 12.35 Az Európai Utas Moszkvában 13.05 Baglyok – Az éjszaka vadászai 14.05 Erdészház Falkenauban 15.00 Alpesi sí-vb 15.55 Félelem nélkül – extrém sportok 17.00 Sportműsor 19.05 Família Kft. 19.40 Hölderlin Express 20.10 Hírek 20.15 Kefelevonat 20.45 Klip-mix 20.55 (H)arcképek 21.20 Hitler – Számvetés 22.15 Utrius 23.35 Magyarok cselekedetei

DUNA TV

8.00 Hírek 8.05 Pumukli 8.30 Tesz-vesz város 8.55 kiCSODA a miCSODA 9.25 Molly 9.50 Világtörténet 10.15 Popeye, a tengerész 10.20 Históriás történeti játszóház 10.45 Harmónia 11.15 Kedves 12.00 Déli harangszó, Lapozó 12.20 Közép-európai magazin 13.00 Esti kérdés 13.15 Ausztrália nemzeti parkjai 14.15 Mici néni két élete 15.40 Kutyaportrék 16.20 Duna-táj 16.50 Ösvény a világ tetején 17.00 Az óceán lánya 17.25 Mese 18.00 Híradó 18.15 A párizsi Notre Dame 20.10 Urán 20.25 Tudósítás a 28. magyar filmszemléről 21.00 Híradó 21.20 Sportpercek 21.30 Eszkimó asszony fázik – magyar film 23.20 Oregon 23.55 Vers, Hírújság 0.05 Éjszakai rohanás

SZÍV TV

9.30 Torna 10.00 Autósport-magazin 11.00 Földgömb 12.30 Gulliver 13.00 Színház-háztűznéző 13.30 Képes recept 15.30 Zenés műsor 15.45 City 16.05 Lila akác 17.45 RPS-News 18.00 Konyhashow 18.30 Stan és Pan, a fenegyerek 19.30 Coca-Cola Rock City 20.00 Hívd Andreát! 21.00 Rablók és rendőrök 23.00 Szerelmi útmutató 23.30 pH-érték

TV 3

13.00 Negyedóra 13.20 Fénysugár az éjszakában 15.00 Palánta 15.50 JFK 17.20 Select 17.40 Baywatch 18.35 Világszám 19.00 Híradó, sporthírek 19.15 Lassiter 21.00 Cinema 21.40 Második lehetőség 22.35 Kandi kamera 22.50 Ördögi történetek 1.

MSAT

8.00 Reklámműsor 8.30 Lurkó dupla óra 9.30 Grimm legszebb meséi 10.30 Kölcsön gyerek visszajár 12.00 Boldogan éltek, amíg... 13.20 Music Box 14.00 Reklámműsor 14.30 Játszd újra... 15.00 Zoom 15.30 Bulivonal 16.00 Sex-pír 16.30 Music Box Top Citrom 19.00 Hollywood ma 20.00 Muppet-show! 20.30 Bolondóra 21.30 Cin NN Tv Szombat esti láz 22.00 Pokoli utazás 23.35 USA Girl

MULTICHOICE

7.00 Montana 31.: Az aranyszobor, rajzfilmsorozat (25') 7.30 Ace Ventura 24., rajzfilmsorozat (23') 8.00 A csend dala, családi mozi (110') 10.00 Gördögök, dráma (75') 12.00 Tündöklés és tragédia, dráma (89') 14.00 Max Dugan visszatér, vígjáték (94') 16.00 Bach és Broccoli, családi mozi (96') 18.00 A hallgatak kisfiú, családi mozi (90') 20.00 A szenvedély bűnei: Síri hang, horror (90') 21.30 Vér és fánk, horror (89') 23.00 Az éjszaka szülöttei, horror (90')

NAP TV

17.00 – 19.30-ig Napnyugta az MSAT csatornán. Rajzfilm: Sandy Bell – A hírek szerelmesei (werkfilm) – Rács börtönmagazin – Film: Próbarendőrök

EUROSPORT

9.00 Grundig FIS snowboard VK 9.30 Biatlon-vb 12.00 Síugrás VK 13.00 Alpesi sí vb 14.00 Síugrás VK 1500 Kontinentális Permit terematlétikai találkozó 16.00 Úszó VK 19.00 Skeleton-vb 20.00 Labdarúgás 22.00 Párizsi tánc grand prix 24.00 Fitness Miss és Mrs. World GP

VASÁRNAPI TELEVÍZIÓ

Feleki Kamill (Tv 1, 10.00)

TV 1

7.30 Hagyd aludni a mamát és a papát! Teszvesz város 7.55 „Így szól az Úr!" 8.05 Fecsegő tipegők, 8.30 Hófehérke 9.00 A fekete város 10.00 Matiné 11.00 A zenén túl 12.00 Déli harangszó, hírek 12.05 Szerencsepercek 12.30 A homok titkai 15.00 HT Ásatások az ország útjain 15.30 Örömhír 16.00 Walt Disney bemutatja: Aladdin, Házszentelő Plutóéknál, Csupaszív család 17.00 Gyermekvédelem 18.00 Négyszázezer nap 18.30 Szerencsekerék 19.00 A hét, híradó 20.05 Magyarok cselekedetei 20.15 A nő, akit szeretett 21.55 Unokáink sem fogják látni... 22.35 Ha felnövök... 23.00 Remekművek Brahms műveiből

TV 2

7.35 Hol-mi? 8.00 Julisuli 8.30 A magyar irodalom képes története 9.00 Űrgammák 9.30 Kupaktanács 10.00 Tévémagiszter 11.00 Sportműsor 13.00 Vörös Sári nótafelvételeiből 13.30 Vidéki Anglia 14.00 Hatlábúbirodalom 14.30 Új Reflektor magazin 15.05 McKenna 16.00 Alpesi sí-vb 17.05 Szívtipró gimi 17.55 A törvény nevében 18.30 Tranzit 19.00 Esti mese 19.15 Puccini: Turandot 21.15 Szó van róla 22.10 Telesport 23.10 Éjjeli menedédék 0.10 Magyarok cselekedetei

DUNA TV

8.00 Hírek, 8.05 Dicsőség, békesség 8.45 Az ókor mediterrán városai 9.40 A Fehér Agyar legendája 11.05 Cimbora – Tallózó 10.55 Református istentisztelet 12.00 Déli harangszó 12.05 Pentaton 12.35 Hadiösvényen 14.15 A természet világa – Vadászó amazonok szövetsége, ang ism film 15.05 Mici néni két élete, magyar filmvígjáték 16.30 Tudósítás a 28. Magyar Filmszemléről 17.00 Emlékképek – régi híradók 17.15 Postabontás – levélváltás 17.40 Mese 18.00 Esti hírmondó 19.00 Szomszéd szeretők 20.40 A párizsi Mussee D'Orsay 21.30 Sportpercek 21.40 A színésznő és a halál 0.05 Vers, Hírújság

SZÍV TV

9.30 Bodobácsfalvi rosszcsontok 10.00 Egészségmagazin – háttér 11.00 Coca-Cola Rock City 12.30 Hívd Andreát! 13.30 Jó utat! 14.45 RPS-News 15.30 City 14.45 Eurostar, kapásjelző 17.00 Egészségmagazin – háttér 18.00 Eurostar, kapásjelző 18.15 Bodobácsfalvi rosszcsontok 18.30 Flört 19.00 Szilveszteri ráadás! 20.00 Színház-háztűznéző 20.30 Mozdulj! 21.00 Abraxas, a világ órangyala 23.00 „Nem boszorkányság..." 23.30 Konyhashow

TV 3

13.10 Havi fix 13.20 Miért??? 14.15 Menjünk 15.20 Az 1501-es járat rejtélye 17.00 H_2O 17.30 Csengetett, Mylord? 18.25 Profitvadász 19.00 Híradó, sporthírek 19.15 9 és 1/2 nindzsa 21.05 Gillette World Spoert Special 21.35 A kínai kapcsolat 23.15 Fésületlenül 23.45 Menjünk

MSAT

8.30 Lurkóóra 9.30 Attila, az Isten ostora 10.50 Engedélyezett eltávozás 12.25 Music Box 13.00 Reklámműsor 13.30 Ooh La La! 14.00 Rocktükör 14.30 Játszd újra... 15.00 Arany 16.00 Budomagazin 16.30 Autó-motor 17.00-19.30 Nap Tv 19.30 Muppet-show! 20.00 Benny Hill 20.30 A szépség és a szörnyeteg 21.30 Szirének és szirénák 22.30 Címlapsztori 23.30 Fashion Tv 24.00 USA Girl

MULTICHOICE

7.00 Montana 32.: A kalifa kincse, rajzfilmsorozat (25') 7.30 Ace Ventura 25., rajzfilmsorozat (23') 8.00 Gulliver utazásai, rajzfilm (77') 10.00 Pomponháború, családi mozi (93') 12.00 Mindörökre a tiéd, dráma (91') 14.00 Bolse Vita, dráma (98') 16.00 Kalandok szigete (75') 18.00 Apa kerestetik, dráma-vígjáték (91') 20.00 West Sider keringő, dráma (90') 21.30 Titkok háza, thriller (89') 23.00 Robin Cook: Halálfélelem, thriller (87')

NAP TV

17.00 – 19.30-ig Napnyugta az MSAT csatornán. A Rulett vendége Gregor József – Rajzfilm: Sandy Bell – Film: Siakadémia Hétfő reggel 6 és 9 óra között Napkelte az MTV1-en. Az első nő és az első magyar lovag: Fenyő Márta – Németországban már botránnyá fajult, vajon Magyarországon lesz-e mobiltelefonügy – Változik-e az SZDSZ elnöksége – Privatizálják-e a Margit szigetet? – Benkő Gyula az év színésze – Pataki Ferenc, a fejszámoló zseni – R. Székely Julia jegyzete – Még mindig a régi s bűsójárás?

EUROSPORT

9.30 Alpesi sí vb 11.00 Biatlon vb 13.00 Alpesi sí vb 13.30 Síugrás VK 15.00 WTA női tenisztorna Linzből 16.00 Úszó VK 18.00 Alpesi sí vb 19.00 Skeleton vb 20.00 All Sports 21.00 Atlétika 22.00 Ökölvívás 23.00 Síugrás VK

Inkey Tibor fotóművész

1988. július 19., kedd

Egy festő kamerával

Inkey Tibor fotói az Ernst Múzeumban

A műfajt már a reneszánsz idején feltalálták, *Grisaille*-nak nevezik; „a szürke szín árnyalataival festett kép", mondja róla a Művészeti Lexikon. Igaz, Inkey Tibor kiállításán színes képek is láthatók, magyar tájak és arcok, hangulatok, de ez inkább amolyan hivatalos tiszteletadás a kor szellemének. Nem a színesség a pátriárkai korú és kamaszfürgeségű fotós erénye, hanem az árnyalatok elképesztő gazdagsága. Az 1969-ből való Hajnali lovaglás című, klasszikusan komponált képen például. Ezt a szemléletmódot nem könnyű kialakítani; tudniillik nem elég hozzá a látás, hanem mindent kell tudni a fényről, nyersanyagokról, gépekről, vegyszerekről — Inkey 1922 óta tanulja és űzi a szakmát.

A régi nyelvek ismerték a mi értelmünkben vett *művész* kifejezést. A művészek mesterembernek tudták magukat, s csak mi tudjuk, mennyire többek voltak annál. Azon, hogy mi a művészet, sokat töprengtek már az esztéták; mindenesetre az is művészet, amikor valaki egy mesterséget művészi fokon művel. Mert Inkey mindig mesterségként, megélhetési forrásként kezelte szakmáját, lett légyen sztárspecialista vagy épp hadifotós. (Talán nem szégyen, hogy bevallotta, ilyen minőségében nem vágyott a harctéren ott pusztuló Robert Capák dicsőségére; e sorok írójának mondta el, hogy a mindenkori hadifotósoknak leginkább az „ágyún szundikáló kiscica" témáját tudja ajánlani — biztos siker.)

Persze, ez amolyan önirónia volt, a tárlaton nincsen cica — legfeljebb különböző kutyák —, és ha Inkey zsánert fotózott, azt annyira komolyan vette, hogy a végén esetleg abból is szimbolista realizmus lett, az alföldi festészet stílusában. Mintha Tornyai János Önéletrajz — Bús magyar sors című képének bánatos lovát látnánk viszont a Szűk esztendő című fotón...

Inkeynek nem volt különösképpen bús sorsa a film és a színház pezsgő környezetében. A kiállítás nagy részét a kettős színészportrék teszik ki. Gyerekkorom egy jeles tisztítósa egy baloldalt pecsétes-foltosmolyette, jobb oldalt tündöklően tökéletes reklámkabátot tartott a kirakatában, „ilyen volt — ilyen lett!" felirattal. Valami hasonlót érezhetne az ember, fordított előjellel, látva a színészképeket, melyek két különböző időpontban készültek, s az időpontok közt negyedszázad vagy épp négy évtized telt el. Hanem a fényképezés ravasz dolog: az illetők valaha kétségtelenül fiatalabbak voltak, esetleg szebbek is (bár ez mindig az életkorhoz viszonyítandó), a 80-as évek felvételein viszont kétségtelenül *fotogénebbek*.

Hajnali lovaglás, 1969 (részlet).

Vannak Inkeynek klasszikus felvételei a régmúltból, mint például a cigarettázó Karády Katalin (aki ma aligha állt volna a fényképezőgép elé), ám a legtöbb régi portré a *túl szép, semhogy igaz legyen* érzését kelti. Retusillatuk van; már maguk a modellek is úgy készítették ki magukat, úgy viselkedtek, úgy mosolyogtak, hogy abban benne van a kor hangulata, rossz és jó értelemben egyaránt. Szerepe lehet ebben a technika változásának is, de a mai portrék alapjaikban mások. Az őszinte ráncok és szarkalábak közül sugárzó szemek valamiképpen megragadóbbak, csillagszerűbbek, mint valaha. Inkey-modellnek érdemes kicsit öregednie.

Maga a művész meg mintha következetesen fiatalodnék.

Székely András

JOGI TANÁCSADÓ

A vagyonátruházási illetékről

Pelikán László salgótarjáni olvasónk azt hallatta, hogy korábban csökkentették a lakás adásvétele, illetve cseréje esetén fizetendő illeték mértékét. Tekintve, hogy most lakáscsere előtt áll, szeretné, ha megírnánk, hogy mennyi az illeték, s csere esetén kit terhel ez a költség.

A lakástulajdon és a hozzá kapcsolódó használati jogok visszterhes vagyonátruházási illetékének mértékét 1986. július 1-jétől csökkentették, s egységesen két százalékban határozták meg.

Az illeték alapja vételnél a lakástulajdon forgalmi értéke, csere esetén pedig az elcserélt lakástulajdonok — terhekkel nem csökkentett — forgalmi értékének a különbözete. Kettőnél több lakás tulajdonjogának egymás közötti cseréjénél az illeték alapja az elcserélt legnagyobb és legkisebb forgalmi értékű ingatlanok — terhekkel ugyancsak nem csökkentett — értéke közötti különbözet. Az ismertetett értékkülönbözeti szabály szerint állapítják meg az illetéket lakás vásárlása esetén is akkor, ha a vevő a másik lakástulajdonát a vásárlást megelőző vagy azt követő egy éven belül eladja. Amennyiben azonban az így megállapított értékkülönbözet nagyobb a vásárolt lakás forgalmi értékénél, akkor az illeték alapja a vásárolt lakástulajdon forgalmi értéke.

Két százalék az illeték akkor is, ha a cserélő felek egyikének lakástulajdona van, a másik viszont tanácsi bérlakásban lakik; az illeték alapja ilyenkor a lakástulajdon forgalmi értékének 50 százaléka.

Intézkedik a törvény lakástulajdon és üdülő egymás közti cseréjének esetére vonatkozóan is. Az illeték ilyenkor is két százalék (a korábbi 17 helyett), alapja pedig az elcserélt ingatlanok közül a nagyobb értékűnek a forgalmi értéke.

A vagyonátruházási illeték megfizetésére csere alkalmával a szerződő felek együttesen felelősek. Ha azonban a szerződésben valamelyikük magára vállalja az illeték megfizetését, akkor azt a behajthatatlanság igazolásáig — de legfeljebb két évig — csak tőle lehet követelni.

Mikor jár az özvegynek háztáji föld?

Temesi Sándorné hajdúnánási olvasónk édesapja tsz-tag volt; nemrég meghalt. Levélírónk aziránt érdeklődik, hogy édesanyja, mint az elhunyt özvegye, jogosult-e háztáji földre, kérését ugyanis a tsz-ben elutasították, mondván, hogy még fiatal, és munkaviszonya révén megélhetése biztosított.

A mezőgazdasági termelőszövetkezetekről szóló törvény szerint a tsztag halála esetén a vele együtt élt, nem termelőszövetkezeti tag házastársa (élettársa) a termelőszövetkezettől legalább az elhunyt tagnak járó háztáji föld vagy terményjuttatás felére jogosult, ha elérte a nyugdíjkorhatárt, vagy tartósan munkaképtelen, vagy törvényes tartási kötelezettség alapján mást eltart, feltéve, hogy az özvegy tulajdonában, haszonélvezetében, vagy használatában nincs ilyen mértékű föld.

Megilleti a szóban forgó juttatás az özvegyet (élettársat) akkor is, ha az ismertetett feltételek valamelyike a tag halálát követő egy éven belül áll be. Tehát például akkor, ha az özvegy a házastárs elhunytát követő egy éven belül éri el a nyugdíjkorhatárt, vagy lesz tartósan munkaképtelen, illetve törvényes tartási kötelezettsége keletkezik. Ha a juttatásra jogosító feltétel egy éven túl következik be, a juttatást a szövetkezet vezetősége méltányosságból engedélyezheti.

A fentiek szerint olvasónk már bizonyára el tudja bírálni, hogy a háztáji föld iránti kérelmük elutasítása jogszerű volt-e.

Néhány sorban válaszolunk

Ha az öregségi vagy rokkantsági nyugdíjas bányász újra teljes mun-

A fogyasztók megtévesztésének tilalmáról az élelmiszerekről szóló 1988. évi IV. törvény a következőket

Inkey Tibor

A művész díjat nyert az Év Képei pályá zaton melyet a Magyar Fotóművszek Szövetsége birálta el.

Magyar Hirlap 1979/4o/1o

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRLAP
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 173-748, 340-726
1977 AUG 18

BÉKÉS MEGYEI NÉPÚJSÁG

Inkey Tibor

1021

NÉPÚJSÁG

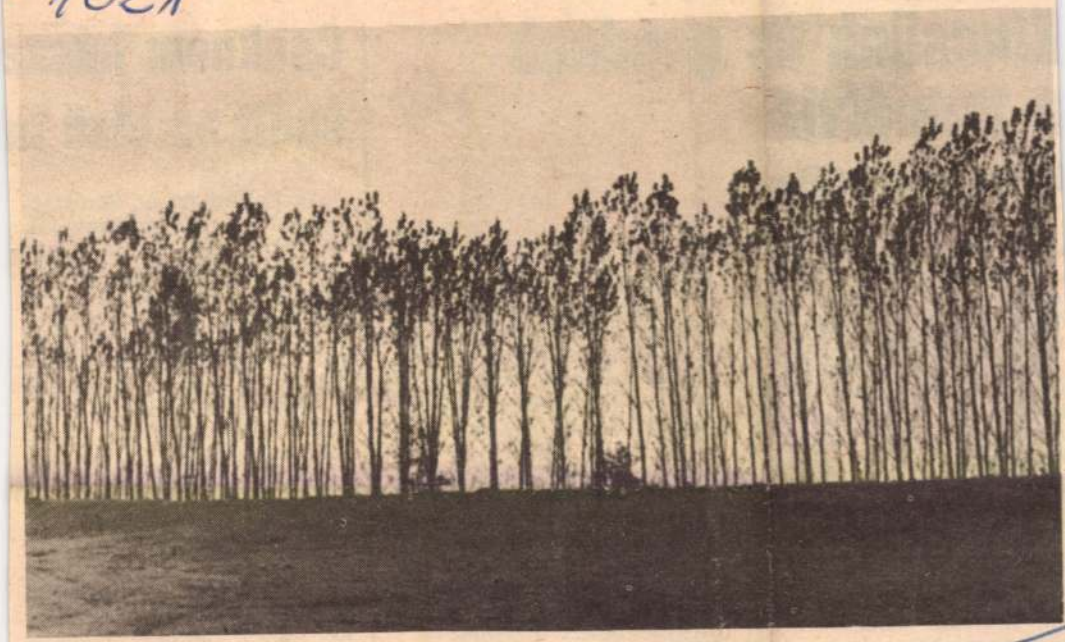

Inkey Tibor: Kis-Duna mente

NÉPÚJSÁG

Kincsünk és gondunk a termálvíz

A hévíz három értéke

Értéke a hévíznek az, hogy olyan vízről van szó, amely — a vízügyi törvényből idézünk — nem pótolható, nem helyettesíthető természeti kincs. A jelenleg feltárt hévízmennyiség 36 százalékát rövíznek használjuk. Ez tehát a hévíz első számú értéke. A második értéke ennél is fontosabb: a hévíz energiát jelent. Magyarországon olyan mennyiségű hévizet lehet feltárni, amire érdemes és szükséges egy 10—15 éves fejlesztési programot kidolgozni. Egy Szentesen létesített hévízkút például 1500—1600 tonna olajnak megfelegyalja ezt a témát és fogadja el az 1990-ig szóló fejlesztési tervet.

Milyen előirányzatot tartalmaz a terv? Jelenleg 0,8 millió négyzetméter alapterületű hévízzel fűtött zöldségtermelő fóliateleppel rendelkezünk, a fejlesztési programidőszak végére ez 4,4 millió négyzetméterre emelkedik. Ezenkívül a jelenleg 0,5 millió négyzetméter alapterületű geotermikus energiával fűtött növényházak száma annyira megnő, hogy területük eléri a 2,8 millió négyzetmétert. Jelenleg 3 lakás melegvíz-ellátása tör-

Csaknem húsze épült az első h

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumnak az év első két hónapjáról készített gyorsjelentése szerint a tervezettnél is lendületesebben a múlt év azonos időszakához viszonyítva 8,4 százalékkal bővült a kivitelező építőipar termelése. A jubileumi versenyben a gépek kihasználásának, a munka körültekintőbb megszervezésének újabb tartalékait tárták fel az építkezések szocialista brigádjai, kollektívái. Több helyen a folyamatos munkarend megszervezésével hasznosították erőiket a korábbinál hatékonyabban. A versenyfelaján-

Roma. Innocent

Budapesti Hilap. 1882. aug. 2. 2.

Innocent Ferme festöneiwaz....

1980. november 20. Kossuth 18,30 Vgné

1021

Inkei Tibor fotóművész

Esti Magazin

- A Magyarfotóművészet jeles mesterének, a 72. esztendős Inkei Tibornak munkáiból nyilt kiállitás a Budapesti Fényes Adolf Teremben. Sok ismért szinészarcát fedezte fel a kiállitott képeken Dombóvári Gábor.

- Szónészarcok. Szinészarcok a multból, a jelenből, és szinészarcok a multból és a jelehből egyszerre. Nem ellentmondásos, amit mondtam, hiszen az egyik falon a "régi nagyok" fotói láthatók. Urai Tivadar, Csortos Gyula, Jávor Pál és Somlai Artur, Bulla Elma és Sárdi János, Rózsahegyi Kálmán és Rátkai Márton. A terem másik oldalán pedig találkozik az idő. Egymásmellett két Lázár Mária arc, 1941-ből és 1980-ból. Gordon Zsuzsa 1956-ban és 1979-ben. Benkő Gyula 30 és 78, meg Páger Antal 1943-ban és az idén készült képe. Nem sorolok több évszámot, de ugyanilyen egymásmellettiségben találkozhat a néző Tolnay Klárival, Kállai Ferenccel, Sinkovits Imrével és Bilicsi Tivadarral. És találkozhat ilymódon az idővel, a müvészekkel, a müvészettel, a szinházzal, a változással, hisz mindez kifejeződik egy-egy barázdáltabbá vált arcon, egy szempáron, vagy egy máshogy megkötött nyakkendőn. A kiállitás főszereplője az arc. Az ember arca, az örök téma, amelyet annyian és annyiféleképpen ábrázoltak már. Inkei Tibor szinészarcai arra a kérdésre keresnek választ, milyen a szinész akkor, amikor nem Bánk bán vagy Tiborc, Lady Mackbett vagy Sziráhó, szóval milyen a szinész sminkés retus nélkül. Hétköznap, magánemberként. Ha egyáltalán van ilyen, mert ahogy mondják, a szinész mindig szinész, civilként is, azt az szerepet játssza, hogy akkor éppen magánember. Csalódott, vagy kiábrándult, boldog vagy egykedvü. Inkei ezeket a pillanatokat ragadta meg, hiszen mindenki csak egyszer olyan, amilyen. Nos, hát ilyesfajta i-

gazságokat mond el a fotónüvész szinészmodelljeiről, a
szinész arca ürügyén, az ember arcáról!

SZERSZÁMEXPO '98
Kiállítás és vásár a Dunántúl szívében

Közel félszáz világcég nemcsak kiállítja, hanem **AKCIÓS** áron is értékesíti termékeit.

április 6–11-ig

- elektromos kisgépek,
- csőmegmunkáló szerszámok,
- fém- és faipari forgácsolószerszámok,
- fém- és faipari gépek, szerszámok,
- kompresszorok,
- mérőeszközök,
- pneumatikus szerszámok,
- professzionális kéziszerszámok,
- csiszolástechnikai anyagok,
- szerelési segédanyagok, kenőanyagok,
- garázsipari berendezések,
- hegesztéstechnikai berendezések és adalékok.

AKI SZÁMÍT, ITT KIÁLLÍT !!
AKI SZÁMOL, NÁLUNK VÁSÁROL !!

KÖVES & FORCON
Székesfehérvár, Mátra u. 9.
Telefon/Fax: 22/327-731, 327-794
Nyitvatartás: H-P: 8–17-ig, Szo: 8–12-ig

HASZONGÉPJÁRMŰ AKCIÓ már 20% kezdő részlettel.

DARÁZS KFT. Jászberény, Vásártér 43. Tel.: 57/412-943, 413-058
KORBETT KFT. Eger, Mátyás Király út 4. Tel.: 36/427-827, 515-031

FIAT

A holland érdekeltségű, bébitápszerek forgalmazásával foglalkozó **NUTRICIA** cég

északnyugat-magyarországi területre

TERÜLETI KÉPVISELŐ

munkatársat keres

veszprémi, győri lakóhellyel.

Követelmények:
- középfokú kereskedelmi végzettség,
- gépjármű-vezetői engedély, vezetési gyakorlat,
- 1-2 éves kereskedelmi szakmai gyakorlat.

Előny:
- alapfokú számítástechnikai ismeret,
- előzetes üzletkötői munkatapasztalat.

Az ideális jelölt 20 év körüli, dinamikus, jó kommunikációs és szervező-képességekkel rendelkezik, képes az önálló munkavégzésre, céltudatos, nagy a szakmai felkészültsége és könnyedén épít ki új kapcsolatokat. Cégünk versenyképes fizetést és cégautót biztosít a munkavégzéshez.

Pályázatát a következő címre kérjük:
KOLESZÁR ANDREA
Junior Humánerőforrás Manager
NMH Kft.,
1097 Budapest, C

Cégünk – Magyarország egyik legnagyobb élelmiszer-ipari társasága – keresi azon leendő kollégáit, akik a mai korszerű követelményeknek megfelelő szakmai felkészültséggel és emberi tulajdonságokkal rendelkeznek, és megvalósítják a cég termékeinek intenzívebb forgalmazását, jelenlétét. Ha úgy érzi, hogy megfelel ezen alapkövetelményeknek és szívesen dolgozna egy törekvő csapat tagjaként

marketingvezető
(Budapest)

értékesítési asszisztens
(Budapest)

külkereskedelmi üzletkötő
orosz–angol (Budapest)

területi képviselő
(ÉNy-, DNy-, ÉK-, DK-Magyarország)

beosztásban, akkor (amerikai típusú) szakmai önéletrajzát 1998. április 10-ig várjuk postán/telefaxon a következő címre:

Buda Plaza Irodaház, „Job" jelige,
1117 Budapest, Budafoki út 111. Fax: 203-2994

KÖZGYŰLÉSI · HIRDETMÉNY · §

A Magyar Villamos Művek Részvénytársaság
(1011 Budapest, Vám u. 5–7.)
igazgatósága értesíti tisztelt részvényeseit, hogy a társaság a KÖZGYŰLÉSÉT 1998. május 5-re összehívja.

A közgyűlés helye:
a Magyar Villamos Művek Rt., Budapest I. ker., Vám u. 5–7. alatti székházának VII. emeleti tanácsterme.

A közgyűlés kezdete: 10 óra

A közgyűlés napirendi pontjai:
1. Az 1997. üzleti év lezárása:
   a) az igazgatóság beszámolója az 1997. évi üzleti terv teljesítéséről, javaslata a mérleg elfogadására és az eredmény felosztására;
   b) a felügyelőbizottság jelentése az a) ponthoz kapcsolódóan;
   c) a könyvvizsgáló jelentése az a) ponthoz kapcsolódóan;
   d) a mérleg és az eredmény felosztásának jóváhagyása.
2. Az 1998. évi üzletpolitika jóváhagyása.
3. Igazgatósági tagok megválasztása.
4. Felügyelőbizottsé

FILM

Szerelmi körhinta

Bonyolult az élet, annyi szent, többek között erről szólnak a gomba módra szaporodó és széles körben népszerű képregények. A *Comic Strip – Képtelen képregény* című Kevin Smith-mű hősei ennek a miliőnek buzgó katonái, a Bunkóman és Gyökér-széria pihentagyú kiötlői. A két srác jól megvan egymással. Élvezik, amit csinálnak. A változást egyikőjük, Holden váratlan fellángolása indítja el kapcsolatukban. A fiatalembert elbűvöli a szintén szakmabeli Alyssa, egy felvágott nyelvű és viharos temperamentummal megáldott lány. Igen ám, de a kis csaj „foglalt", ami még hagyján, de „meleg" is. Ennek ellenére nem utasítja el a fiú közeledését. Óriási lelkizésbe kezdenek, ami valóságos terápiaként hat egyre meghittebbé váló viszonyukban. Aztán megtörténik, aminek meg kell történnie. Felhőtlen idillről persze szó sincs, mivel a fiút rettentő módon zavarja a kisaszszony zűrös-mozgalmas múltja, szexuális kilengéseinek sorozata, aminek részleteit különben maga a hölgy adja elő meglepő tárgyilagossággal. A nő felbukkanása rendszerint meg szokta zavarni a teremtés koronáinak barátságát: ebben a mesében is eltávolodik Banky, a szerzőtárs és haver a szerelemtől megkótyagosodott cimborájától. A válsággal küszködő Holden meglepő ajánlattal áll elő. Feküdjenek le hármasban, javasolja, mert úgy véli: így minden megoldódik, nem fogja nyomasztani tovább kedvese múltja, és Bankyval is helyreállhat a korábbi harmónia. Alyssa mond nemet a képtelen ötletre, és ezzel véget is ér a furcsa románc, hogy a későbbiekben csak kedves gesztusok és simogató pillantások emlékeztessenek a képregény-idill képtelenségére.

Mélységeket nem füzetes regényektől és e könnyed stílus képviselőiről készült filmektől vár el a néző, ám tessék megkapaszkodni: a Képtelen képregény éppen hogy árnyalt pszichológiai megfigyeléseinek hitelességével lep meg bennünket. Egyszerre könnyed és súlyos az ábrázolás hangvétele. Csak úgy röpködnek a vulgáris kifejezések a vásznon, ugyanakkor lelki sztriptíz is lejátszódik a szemünk előtt. A szereplők – és most már mellékes, hogy mi a foglalkozásuk – feltárják rögeszméiket és komplexusaikat, vágyaikat és kételyeiket. „Azért készítettem a filmet – nyilatkozta a spontán hangulatokat megörökítő rendező –, hogy megvizsgáljam: miként változtatja meg a szerelem két ember saját magáról alkotott képét, mi és hogyan változik meg bennük a folyamat során." Van a közjátékot megelevenítő comic-parádéban némi közhelyesség, ravasz sztereotípia is, a közvetlenség és őszinteség, a szókimondás és humor azonban feledteti a döccenőket. Kevin Smith kevés pénzből előállított munkáját kifejezetten jó nézni annyi fárasztóan pompázatos, kihívóan külsőséges hollywoodi mutatvány után. Megnyerők a színészek (Holdent Ben Affleck játssza, Alyssát Joey Lauren Adams). Kiváló zeneszámok festik alá a látványt (David Pirner szerezte a muzsikát). Dicséretet érdemel a magyar szöveg írója is – nem annyira szabadszájúságáért, hanem azért, mert remekül ismeri a Képtelen képregény atmoszféráját és szlengjét. *(Forgalmazó: Metropolis Film Kft.)*

Veress József

Alyssa: Joey Lauren Adams

Inkey Tibor kilencvenéves

„Hetvenegy éve vagyok fényképész" – írta öt évvel ezelőtt Inkey Tibor, nyolcvanötödik életévében kiadván bájos pongyolaságú, életeleven visszaemlékezéseit, telis-tele érdekes tényekkel és anekdotákkal. Most meg kilencvenéves. 1908-ban született.

Van sok öregember, van sok fényképész. Inkey Tibor azonban csak egy van. Nélküle megjeleníthetetlen a Gutenberg-galaxis akármely csillagán – magyarán: bármely sajtótermékben – a magyar filmtörténet jókora része. Emlékezései említett könyvében leírja, hogy s mint került kapcsolatba ezzel a fura mesterséggel székesfehérvári fényképészinas korában, tizenhét évesen: „...feljött a műterembe két német úr, és elmondta, hogy a környéken filmet forgatnak, de a fotósuk megbetegedett, és két jelenet még hátravan, amiről fénykép kellene. Kérték a mesteremet, segítsen rajtuk, de főnökömnél nagy esküvő volt bejelentve, így nem vállalhatta. A két segédnő nem jöhetett számításba, ezért a főnököm megkérdezte, el merem-e vállalni ezt a munkát."

Azóta „segédnők" is számításba jöhettek, például Inkey Tibor lánya, Alice is évek során át művelte a standfotózást a Lumumba utcában.

Nem vezetett a filmfotózáshoz Inkey Tibor útja sem kacskaringótlanul. Jó néhány fajtájával megpróbálkozott még az életnek, fotózásnak, pénzkeresetnek, amíg véglegesen lehorgonyzott a filmgyár máshoz alig hasonlító atmoszférájában. De aligha véletlenül történt vele ez.

Inkey Tibor képein egy bő fél évszázad uralgó fényképi szemlélete honosult át, zökkenőtlenül, az álomgyári valóságba.

A filmgyárban szerepekben fényképeznek embereket. De hát az életben azelőtt is arra használta Inkey Tibor a kameráját, hogy meghatározott valamilyennek mutassa embereit! Minden képén „szerepek" sorjáznak. S nem – vagy nemcsak – arról van szó, hogy akik övele „levétették magukat", azok szerettek és kívántak valaminő szerepben „pózolni". Nem bizony: sokszor tudtukon kívül szemlélte és mutatta meg őket a fotós nagyon határozottan észlelhető szerepekben.

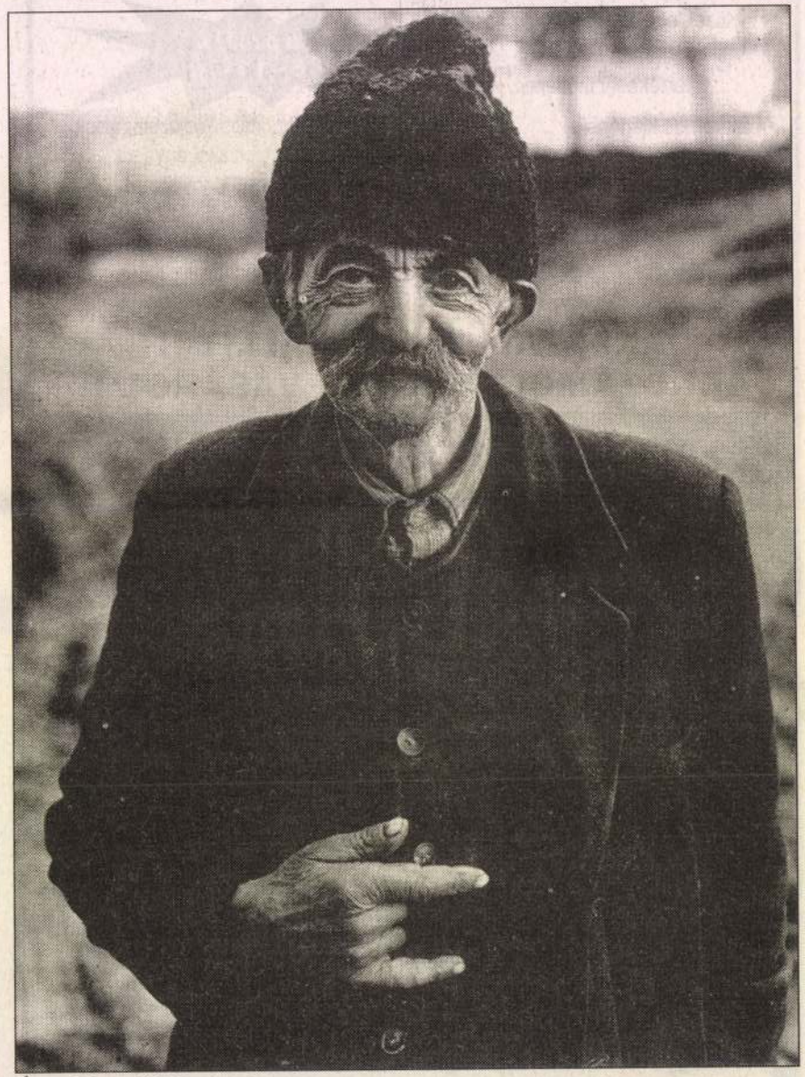

Áron bácsi, 1972

S ez az, amit csodásan közvetített át a filmgyári álomvalóságba Inkey masinája. Remekül látszik ez, amikor nem is színészeket, hanem rendezőket fényképez. Tessék megnézni, ha alkalmuk lesz a fotográfus említett könyvét föllapozni: az ifjú Gaál István éppen mint James Dean tekint ránk az Inkey-fotóról, az ifjú Jancsó Miklós pedig nem más, bizony, mint maga Hamlet királyfi...

Mit is mondhatnánk a nagy standfotós kilencvenedik születésnapján? Éljen a múlt, éljen soká egészségben!

Csala Károly

A MAGYAR FOTÓMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE ÉS A
KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK
MEGHÍVJA ÖNT

INKEY TIBOR

FOTÓMŰVÉSZ
KIÁLLÍTÁSÁRA

MEGNYITJA:

RUTTKAI ÉVA
KOSSUTH-DÍJAS, KIVÁLÓ MŰVÉSZ

1980. NOVEMBER 20-ÁN, CSÜTÖRTÖKÖN DÉLUTÁN 5 ÓRAKOR
FÉNYES ADOLF TEREM BUDAPEST VII., RÁKÓCZI ÚT 30.
A KIÁLLÍTÁS NYITVA: 1980. NOVEMBER 20-TÓL
DECEMBER 14-IG.

80 9949 – FNYV 1

I[illegible]Y Tibir fot.

Fotóművészet 1988.4.sz.

- egyes mesterek irodalma
- eltérő jegyzetelés – azonos műre többféle képpen hivatkozva
-- van aki csak irodalomjegyzéket ad
de van aki oldalszámmal ellátva adja

- Van aki nem ismeri az irodalmát
  - Békési, tele tárgyi tévedésel

-

-- egy csomót tulhalodta az idő

- mennyiben lesz a jegyzetelés, annotált és minősítő

HORVÁTH TAMÁS

A Dharma fényképésze

Inkey Tibor kiállítása az Ernst Múzeumban

„Ami az abszolút szellemnek az analógia, az a személynek a *dharma*. A dharma az ember személyes sorsában a megszentelt megismételhetetlenség törvénye. A hinduk azt mondják, hogy a nyomorék koldus, ha élettörvényét teljesíti, több, mint bármely bölcs, hatalmas és gazdag király, aki azt nem teljesíti. A személy, megdicsőült individualitásában a sok közül egy. Kiszámíthatatlan útjaiban és örökké az időben, és a pillanatban a saját helyén, itt, a térben és a világban, most a népben és a vallásban és a nyelvben, és a hűségben a földhöz és a végzethez."

HAMVAS BÉLA: CSONTVÁRY NAGY CÉDRUSA

Szelenczky Zita (1939)

Inkey Tibort aligha kell bemutatni e lap olvasóinak. Neve fogalom, édesmindegy, hogy a „fényképészmestert" vagy a „fotóművészt" biggyesztjük utána, életműve fölötte áll minden slágerlistának. És mégis, Inkey esetében a „mesterség" talán súlyosabb szó, mint a „művészet", többet, más életvitelt, teljesebb opuszt jelent, mint a metafizikai ködök borította „art", mely az elmúlt két-három évtizedben gyakran csupán hatásvadász allűrökkel operált.

Nem is annyira az ilyen-amolyan képzőművészeti (esetenként fotóművészeti) irányzatokkal van bajom, mint inkább az attitűdökkel: a hóbortnak álcázott prostituálódással, az igénytelenségbe zülléssel, a divatáramlatnak kikiáltott hamukával. Véleményem szerint azoknak volt igazuk, akik a belső hangra hallgattak, akik az érték helyébe lépő ismertséget kockáztatva a széllel szemben is mertek zongorázni. Egy fénykép mindig hamarabb lepleződik le, mint a táblakép-festészet akármelyik prekoncepciós piktorolmánya. Rögeszmés meggyőződésem, hogy a fényképész ne a múzsákkal enyelegjen, hanem tegyen kísérletet az *Örökkévaló Akkor* megteremtésére. Amennyiben a fotózás művészet, úgy az *abszolutizált pillanat* művészete. A fotós hitelessége attól függ, hogyan és mit abszolutizál, hogy avatkozik be és emeli ki a pillanatot a folyamatból, és hogyan tisztítja meg az időtől úgy, hogy azért a fénykép szüntelenül táplálja, frissítse a néző memóriáját.

Valahogy úgy jártam körbe Inkey Tibor Ernst Múzeum-beli fotóit, hogy csak a legvégén találkoztam a mester önportréjával. Addigra ugyan kialakult bennem valamiféle véleményszerűség, impresszió, kezdtek körvonalazódni az élményszigetek, de csak Inkey önarcképét szemlélve sejtettem meg valamit abból a látásmódját, munkamódszerét tápláló titkos, mágikus erőből, mely nem más, mint a beleélés és eltávolodás ellentétének egyetlen adott pillanatban érvényes, kifinomult koncentrátuma. Akkor értettem meg, hogy az érzelmi közelítés és az intellektuális kontroll eme rendkívüli sűrűsége nélkül nem lehet rátalálni a hétköznapinak, vagy ellenkezőleg: a nagyon is megfoghatatlannak, sikamlósnak tűnő emberi arc isteni, halhatatlan vonásaira, dharmájára. Ahogy a képen Inkey önmagára figyel, ahogy önmagát jellemzi, az nem a témavadászok gyorstüzelős, teleobjektív-gépágyús kattogása; az valami felsőbbrendű, kipróbált tudás, mely csalhatatlan biztonsággal tapogatja ki a személyiség rejtekajtaját, s aztán minden turpisság és agresszió nélkül lép be rajta, hogy napvilágra hozza — sőt, bizonyos értelemben kíméletlenül kiszolgáltassa — az ott talált gyarlóságot és kincseket.

Aki képes arra, hogy ilyen elidegenítő élességgel figyeljen magamagára, az idegen szakadékok mélyére is le tud ereszkedni, hogy odalentről is szemügyre vegye a barlangsötéten átderengő reménysugarakat. Inkey egyik legfontosabb találmánya, az igazi fölfedezésekhez hasonlóan, roppant egyszerű ötleten alapul: nevezetesen 30—40 év elteltével újra fényképezi a színészt, akiből közben már sztár lett vagy roncs, aki maga alá gyűrte sorsát, vagy éppen őt tarolta meddővé az idő. Az egymás mellé helyezett két portré a múltba süllyedt dolgok egész sorát hozza felszínre, mintha hirtelen egy város bukkanna fel a tenger alól. Egyszerre csak lényegtelenné válik az öregedés könyörtelen ténye, a ráncok, a barázdák, a puhuló hús, a ritkuló, őszülő haj. Nem arra gondolunk, hogy milyen szép, hamvas, ártatlanul ígéretes, kicsattanóan bájos volt X. vagy Y. valamikor, hanem arra, hogy *milyen szép most* éretten, okosan, összetörten, kimerülten, az életpálya tapasztalataival, sikereivel, remekléseivel, bukásaival, csalódásaival a háta mögött. A *megélt minőség* jóvoltából egy új bőrrel bevont arc kerül a hajdanvolt, ígéretes kezdő maszkjának helyébe.

Ezeken a mai portrékon már nincs pozitúrába helyezés, frizurázás, kiöltöztetés, mert irgalmatlanul kopár világunkban a beállítások, a cicomák pontosan az ellenkezőjét

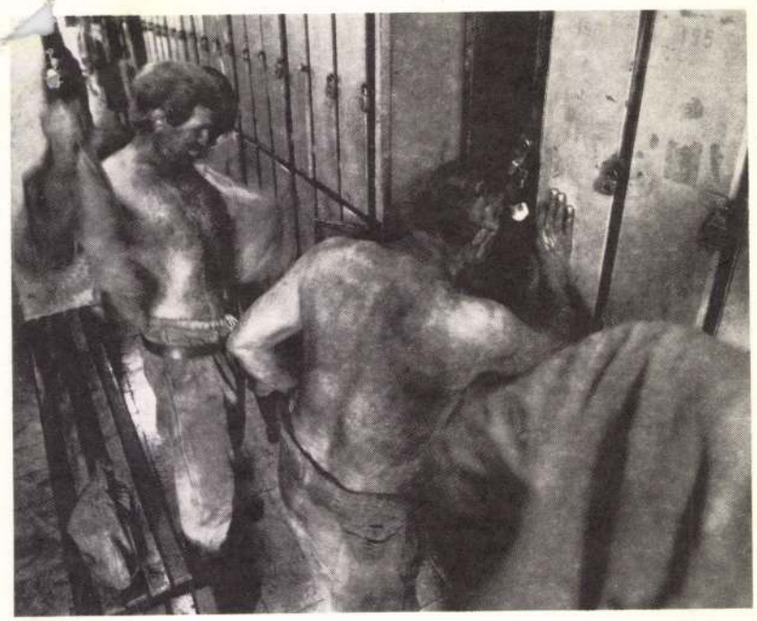

sportkép — szerepelnek egymás mellett, ahogyan a sajtóban is. Csináljunk egy rövid szemlét, kezdjük talán, ahogyan az újságoknál, a protokolláris képeknél.

Stalter: Igen, az év termése rendszerint ezzel kezdődik. Én nem igazán szeretem ezt a műfajt — művelni legalábbis —, de elismerem, hogy helye van a tárlaton. Kitűnő például a *Kádár János hozzászól* című felvétel.

— Megjelent ez valahol?

Stalter: Egy pici kép jött a Magyar Hírlapban. De a Magyar Ifjúság hátoldalán a kiállítás illusztrációjaként sem hozhattam le. Ezek a képek idővel egyre fontosabbá válnak. Éppen ezért kár, hogy hiányzik az igazi verseny, mindig ugyanannak a féltucat embernek a nevével találkozunk.

Kiss: Az sem jó, hogy a kiírás nem választja el a híres személyiségek portréit az általában vett portré, zsáner kategóriától, noha a két dolog összemérhetetlen. De ha a telitalálatoknál tartunk, érdemes Fejér Gábor *Látogatás*át is megemlíteni. Igaz, ez is csak hónapok múlva, egy díjjal kapcsolatos válogatás részeként jelent meg.

— Mire emlékeztek elsősorban a riport kategória képei közül?

Stalter: Leginkább Urbán Tamás sorozataira, a *Mentők*re, az *Öngyilkosok*ra, a *Halál*ra, az *Alkohol*ra. Ezek a képek nem attól drámaiak, hogy a fotós véletlenül jelen van valahol, mint mondjuk egy véres közúti balesetnél. Itt rendkívül komoly munkáról, következetességről van szó. Azzal a képpel például, amely a karácsonyfa mellett megtalált öngyilkost mutatja meg, az egész sorsot elmondja. Vagy azzal, amelyiken a halott mellett még ott vannak a mindennapi élet kellékei. Nem elég, ha az emberek egyszerűen olvasnak ezekről a gondokról, rá kell döbbenniük a súlyosságukra — sajnos azonban ezek a fotók is csak a kiállításokon jelennek meg.

— Egy részük a Fotóművészetben is napvilágot látott 1987-ben.

Kiss: Itt is csak azok látják, akik a kiállításokon. Továbblépve: szerintem a mai magyar sajtófotó egyik legnagyobb értéke Kerekes Gábor összeállítása — a képsorozat minden eleme külön-külön is megállja a helyét. Itt volt például a *Határőrök*, a *Gellérthegy* című sorozat — talán túlzó a hasonlat, de nekem Bergman filmjei jelentettek hasonló élményt.

Stalter: Én inkább a *Hajnal* című Kerekes-sorozatnál éreztem ezt az egységet — ez egyébként meg is jelent a Képes 7-ben.

— Mennyire tükrözik a kiállítás képei az átalakulás folyamatát? Például a termelés átalakítását, a munkanélküliséget, egyes rétegek perifériára kerülését.

Kiss: Kitűnő sorozatot csinált például Benkő Imre Ózdon a vasműben vagy Krista Gábor azokról, akik megkapták a munkakönyvet...

— Azért mintha itt a fotográfia is egy kicsit tanácstalan lenne. Horváth Dávid például, aki korábban kitűnő szociofotókat, kemény riportokat készített, most a cigány húsvét festői mozzanatait, lírai pillanatait ragadta meg...

Kiss: A jelenlevőkről nem szabadna beszélni, de muszáj megemlíteni, hogy a kiállítás igen nagy értéke Gyuri Bukarestben készített sorozata. Ezekben is benne van az a kritikai szemlélet és képzőművészeti látásmód, ami a Kerekes-fotókban. Az ilyen képek helyett jönnek azután a lapokban a „fák, virágok, bokrok..."

— Erre azt mondhatjuk, hogy könnyű az ottani folyamatokat bírálni akkor, amikor már a kormányszóvivő és a Magyar Építőművészek Szövetsége is tiltakozik a rombolás ellen.

Stalter: Én ezt a bukaresti sorozatot egy évvel ezelőtt csináltam, igaz, a Magyar Ifjúságban is csak most, a sajtófotó kiállítás kapcsán jelent meg.

— Ha már a külföldnél tartunk: a kiállítás is bizonyítja, mennyire rosszul vagytok elveresztve külföldre. Egy-két képsor mellett a fő szenzációt az jelenti, hogy hogyan fürdik egy moszkvai család a jeges vízben. Ennél azért sokkal melegebb helyzetek is előfordultak akár csak a Szovjetunióban is.

Stalter: Nem tudom, mi maradt ki a kiállításról. Az én lengyel narkósokról készített sorozatom például második díjat kapott, de nem került falra. Kétségtelen, hogy legalább dián kivetítve lehetővé kellene tenni, hogy a beküldött anyag egészét megtekinthessék az érdeklődők. De az is jó lenne, ha a tárlat azt dokumentálhatná, hogy hogyan torzul el egy-egy sorozat a szerkesztés során.

— Egy kategóriáról, a sportfotóról nem esett még szó, ez hangsúlyozottan elkülönül a többitől.

Stalter: Itt egy kicsit ugyanaz a helyzet, mint a színészképeknél, ismert személyeknél. A személy „elviszi" a képet, nincs szükség feltétlenül elmélyült munkára. A poénok sokszor magukat kínálják, elég, ha a fotós ott van. Én nem ezzel az úttal rokonszenvezem; igaz, hogy a másik út alig járható, egy-egy téma komoly feldolgozására nincs igény, hiányoznak ehhez az orgánumok.

Kiss: A Fiatal Fotóművészek Stúdiójában Bánkuti Andrással kidolgoztuk egy ilyen lehetőségeket kínáló képes hetilap tervét, sőt, a KISZ csinált is egy 64 oldalas próbaszámot. A dolog azután abbamaradt, pedig meggyőződésem, hogy egy ilyen lapra lett volna igény.

Stalter: Ismét visszatérhetünk a dokumentálás kérdéseihez. Ahogyan a Magyar Fotóművészek Szövetségének a legújabb terméstkellene könyv, album formájában összegyűjtenie, a MUOSZnak a fotóriport területén kellene ezt tennie. A kiadványok a kiállítások anyagát dokumentálnák, s egy kicsit a magyar sajtó elszalasztott lehetőségeit is.

— Köszönöm a beszélgetést.

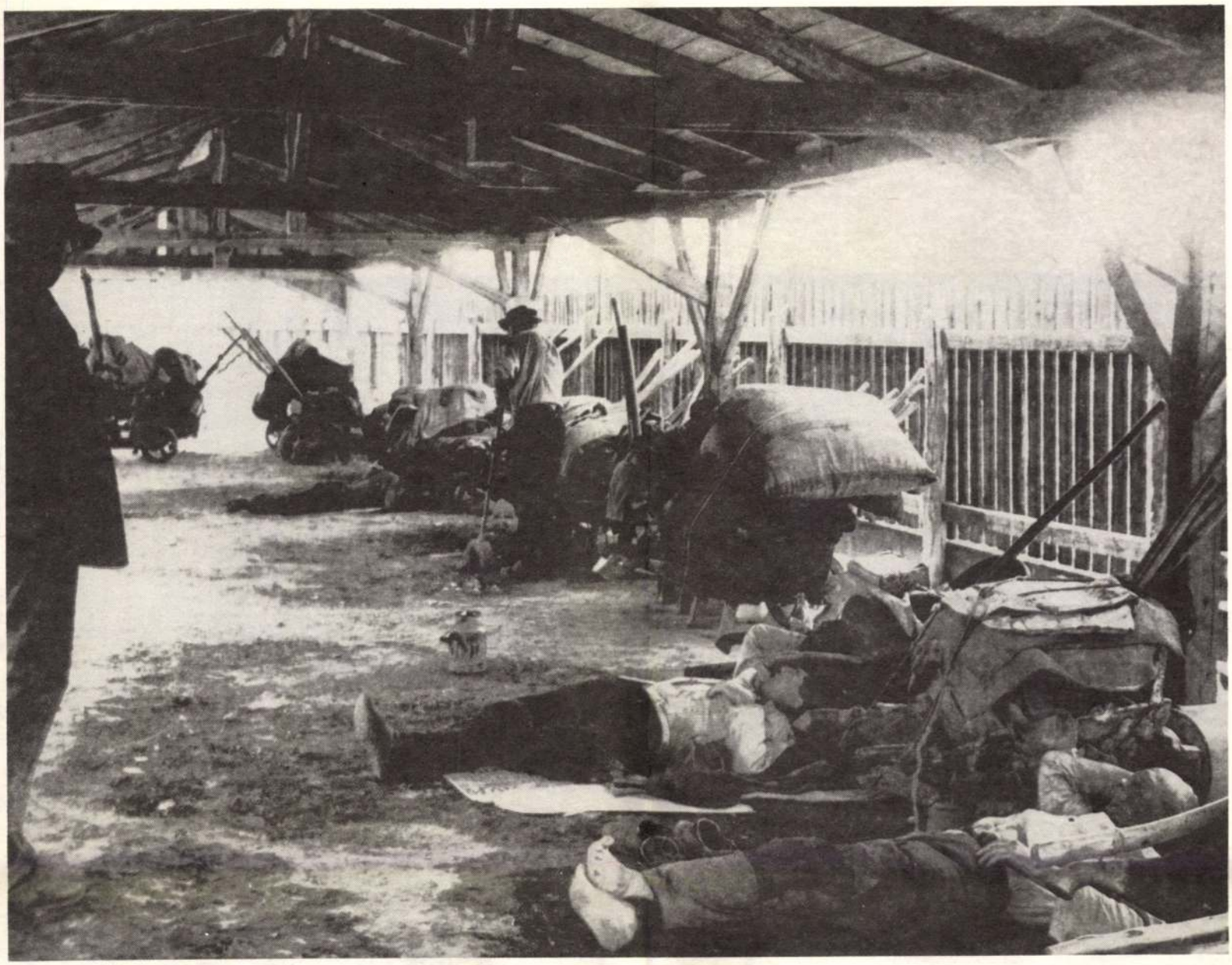

Munkásszállás
(1937)

Juhász és kutyája
(1935)

Vakrepülés (1980)

jelentik annak, amilyen értéket egykoron tulajdonítottak nekik. Ha egyáltalán van valami kevés jó még ma, akkor az egyik az, hogy a fényképész végre megszabadulhatott a maníroktól, a valóságot kendőző, szépségtapaszokkal teliragasztott ízlés általánosan kötelező terrorjától, és az idők múlásával szinte ajándékba kapta az őszinteség lehetőségét. Az is igaz viszont, hogy ebben az igazolványképes, átlagsajtófotós loholásban sokaknak gyakran csak bányarémekre futja fényképcsinálás ürügyén. Pedig talán ma jobban áhítozunk a karakteres emberi portrékra, mint valaha.

Inkey felvételein nyomon követhetjük, hogy amilyen gyökeresen megváltozott az élet, olyan gyökeresen változott a fényképészeti stílus is. Fél évszázaddal ezelőtt még merénylet lett volna úgy megörökíteni Bordy Bellát vagy Karády Katalint, ahogyan például Sulyok Máriát fényképezte le 1970-ben. Nyilván egyetlen mai fotósnak se jutna eszébe, hogy Szeleczky Zitává leheletfinomkodjon egy fiatal, kezdő színésznőt. Ám fotótörténeti közhelyeim ellenére is biztos egy valami: az 1939-es fénykép Szeleczky Zitája ízig-vérig a Szeleczky Zita, és az 1970-es felvétel Sulyok Máriája is megdöbbentően azonos akkori önmagával. Vagyis Inkey Tibor mindig abszolút tisztességgel, alázattal, pontossággal igyekezett bemérni portréalanyai identitását. Mindazonáltal ez nem jelenti azt, hogy ne alkotott volna véleményt róluk. Csakhogy soha egyetlen felvételén sem érhet tetten semmilyen hátsó szándé Inkey a jellemzés nagymestere Tersánszky szeméből valam huncut bizsergés, trubadúri der árad, s közben tekintetével a vesénkbe lát; Kassák szigorú arcáról a szellem visszavonhatatlan végérvényessége sugárzik. Menynyire más totalitást tükröz ez a két portré, mint a jovális Szakasitsé vagy a karját összefonó, gőgösen elzárkózó Vas Zoltáné

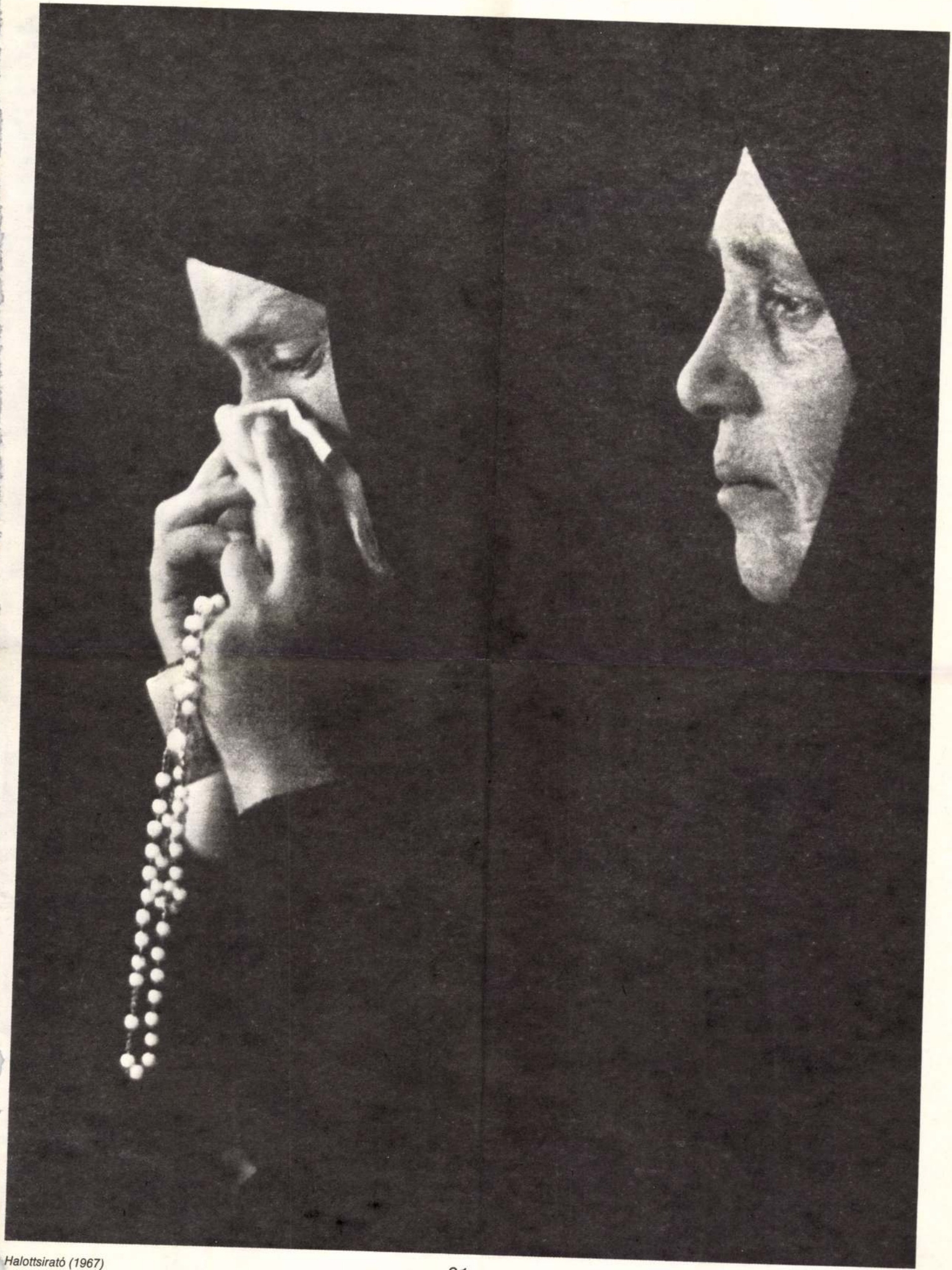

Halottsirató (1967)

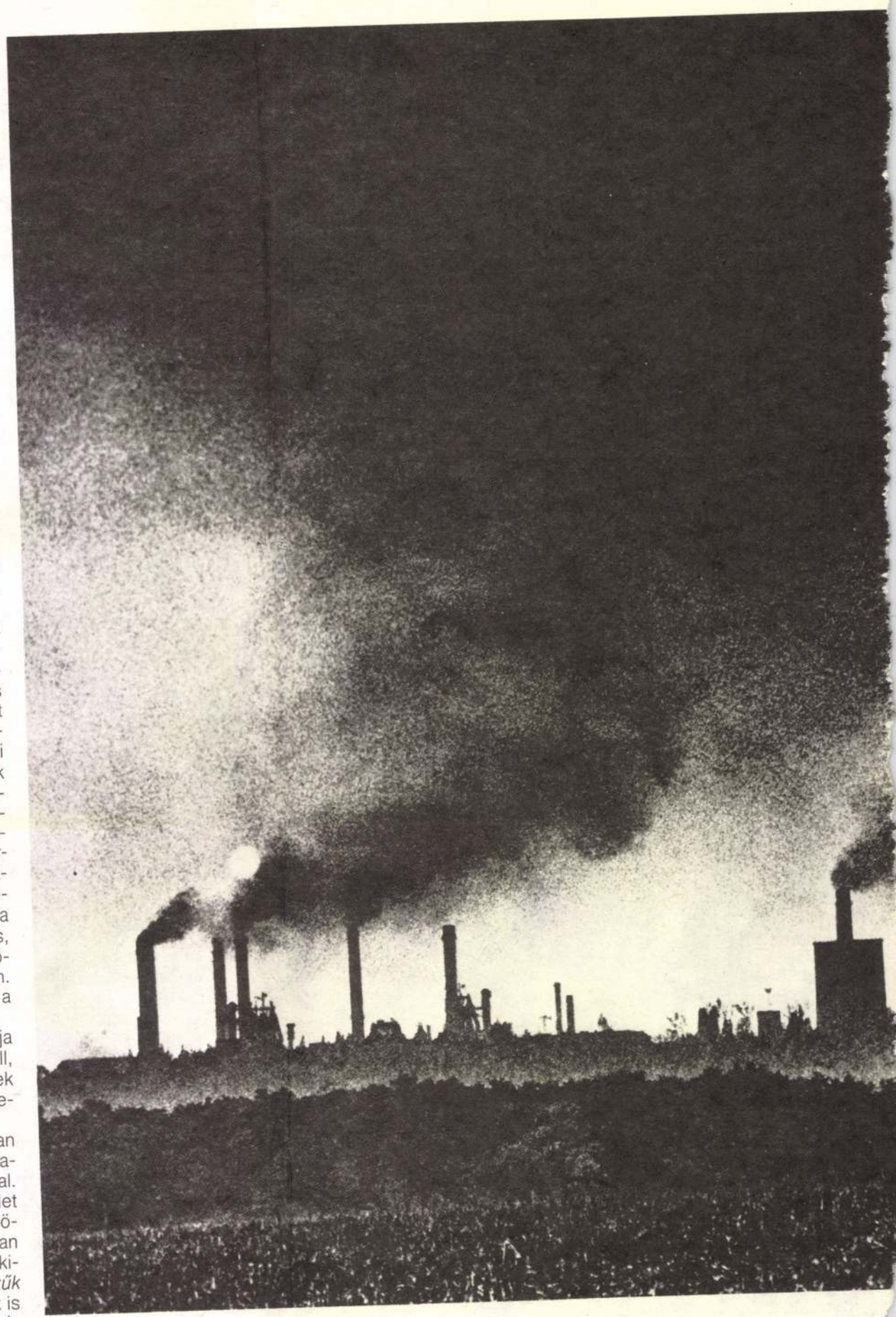

És hol van a fű? (1971)

Áron bácsi, az egyszerű parasztember mintha egy Tersánszky-regényből lépett volna elő a vesztesnek születettek örök gönceiben; bajusza alatt csak somolyog a bakafántos világon, repedezett ujjaival pedig alig észrevehetően „elfelé" mutat, oda, ahová majd mindannyian kerülünk, császár és szolga egyaránt. Koffán Károly is milyen jót nevet, lám, fotózás közben rajtakapta a kollégája. Hát persze!Nem is olyan rossz vicc, amikor a hóhért akasztják.

Az életképek közül leginkább a minden idealizmustól mentes állatfotók ragadták meg a fantáziámat. Az, ahogyan Inkey látja és láttatja őket, mert abból mindjárt kiderül, hogy a világot nem az állatok kedvéért teremtették. Semmi túlfokozás és dramatizálás. Csak egy zivatar, s a hazafelé vert tehenek és az őket terelő emberek hierarchiáját már maga a megfellebbezhetetlen élet írja elő. *(Viharban)* A terelő puli gazdája ormótlan csizmája előtt ül és figyel istenére, akinek csak a lábát látjuk; a kutya élete szüntelen rohangálás, és még sincs annál nagyobb gyönyörűsége, mint hogy szolgáljon. *(Juhász és kutyája)* Lehet, hogy a koromfeketeségben
szétrebbenő galambok közé héja csapott; az egész kép csupa toll, riadt szárnyalás, úgy menekülnek a madarak, mint az elűzött kísértetek. *(Vakrepülés)*

Inkeynek nagyszerű érzéke van az epikához: búzatáblában vágtató lovasa felér egy novellával. *(Hajnali lovaglás)* A paraszti élet nyomorúságos drámája sűrűsödik a viharos ég és az elhagyottan álldogáló szekér meg a hámból kifogott gebe ellentétében. *(Szűk esztendő)* A népi zsánerképek is minőségi munkák, bár jelentőségük, eredetiségük nem éri el a portrékét.

Inkey erőteljes fekete-fehér kontrasztokkal dolgozik. *Halottsiratók* című fotóján a kimondhatatlan fájdalom pietista egyszerűségét azzal érzékelteti, hogy a fényt rászabadítja a gyászra: a világosság acsarkodva tépi szét a sötétséget az öregasszonyok arcán. Egy másik képen pokolbeli füst árad az égen, korom borítja a földet, és mindössze egyetlen fuldokló, világos csík középen a levegő — bátran lehetne ez a fotó a rosszul vezetett, rosszul ideologizált, önpusztító ipari társadalmak emblémája. *(És hová lesz a fű?)*

Külön tanulmányt érdemelne a kevés színes kép egyike, a *Téli Balaton*. (Ezzel nem akarom azt állítani, hogy Inkey elzárkózik a színes fotó elől, csupán arra gondolok, hogy jobban hisz a feketefehérben.) Egy ilyen téli tájhoz meg kell öregedni, legalábbis ahhoz, hogy valaki ennyire tömören, japánosan fogalmazza meg a tél lényegét. Jeges szél süvít a tó fölött, hajlítja a nádat, az ég szürke, a töredező jég kékje az egyedüli remény. Igazán megérdemelne egy *haikut* ez a kép. Inkey Tibor, az ősz mester kezében a fényképezőgép a varázslás, a megbabonázás eszköze. Van abban valami sámánisztikus, ahogy birtokol, ahogy rabul ejt, ahogy felszabadítja szeretetével témáit, és ahogy a lefényképezett embereket az időtlenség általa elképzelt birodalmába emeli.

INKEY Tibor

Fotó, 1990.9.

Magyar fényképészek A-tól Z-ig

Inkey Tibor

82 évesen a magyar fényképezés történetének egyik utolsó legendája Inkey Tibor. Ami nekünk adatokból, történeti forrásokból megismerhető múlt, az neki élete egy-egy darabkája.

1922-ben Tóth Károly székesfehérvári üvegműtermében (Rákóczi utca 5.) kezdte tanulni a szakmát, elsajátította a tető- és oldalfüggönyökkel előállítható plasztikus világítási effektusokat, látta mesterét, amint az brómolajátnyomásokkal, más nemes eljárásokkal készített kiállítási képeket, és megismerte a villanyvilágításos műtermi munkát is.

„....Mesterem rendkívül pedáns, egyenes gondolkodású ember volt. A munkaidőt még akkor sem engedte túllépni, ha torlódás volt a munkában. Igaz, csak úgy hagyhattuk el munkahelyünket, hogy szerszámaink tisztán a helyükre kerültek. Ez időben, amikor a nyomor oly nagy volt az országban, hogy jó, ha valakinek két ruhája volt, csodálkozva hallgattam mesterem elbeszéléseit az ő fiatalsága éveiről. Mint a Strelisky műterem első asszisztense, zsakettban dolgozott a műteremben és konflison jártak a segéd urak..."

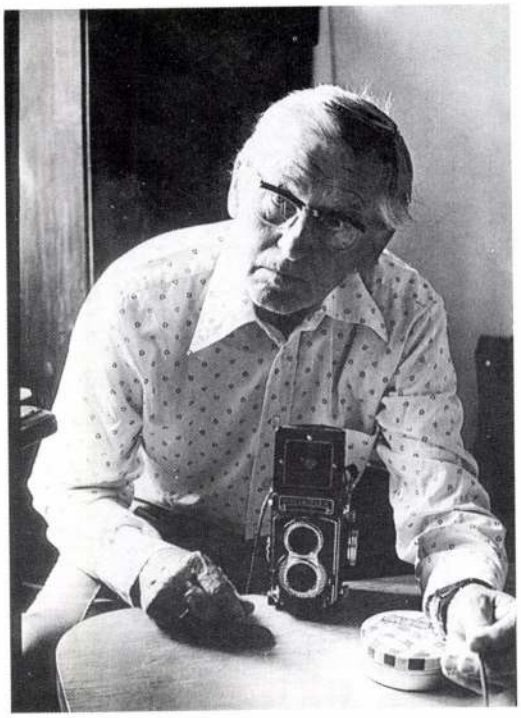

Inkey Tibor önarcképe, 1987. zselatinos ezüst

1927-ben Nagykőrösre szerződött segédnek.

„Szmrecsányi Miklós idős, ferencjóska szakállas, régimódi parasztfényképész volt. Műterme saját földszintes, nagy kertes házában volt. Főleg vidéki és környékbeli tanyák lakossága voltak a megrendelői."

1930-ban a Magyar Fotográfiában (a Budapesti Fényképész Ipartestület hivatalos közlönye) olvasott egy hirdetést, melyben közreműködő fényképésztársat kerestek Sümegre. Miután a gazdasági válság egyik hazai csúcsévéről volt szó, s a különféle lapokban minden húsz-huszonöt állást kereső hírre jutott egy olyan, amelyben munkalehetőséget kínáltak, Inkey örülhetett, amikor jelentkezését és küldött próbaképeit elfogadták.

„Csendestársam, Sáfrány Emil, eredetileg gyógyszerész volt, de benősült a gazdag Singer családba, amelynek szép nagy rőfös és divatáru üzlete, drogériája volt Sümegen. Behívták egypár ismerősüket, hogy legyen kirakatképhez alany, csináltam is egy nagyon szép kirakatot. Hamarosan meg is indult az üzlet. A műterem felszerelése és berendezése kielégítő volt, nagy 18×24-es műtermi gép, kontaktgép, nagyítógép... mind új állapotban."

Három évig dolgozott Sümegen, aztán feljött a fővárosba. Megpróbált műtermet nyitni, de nem tudott kielégítően megélni belőle. Kisegítő munkákat vállalt fényképészeknél, így például a Pécsről, illetve Győrből felkerült Grósz Józsefnél, akinek nagy találmánya volt a Mosoly Albuma cég megalapítása és felvirágoztatása. Amatőr munkák kidolgozását is elvállalta, mégsem jutott hétről a nyolcra. Herz Henriknél, aki Nemzeti Fotóriport Irodaként reklámozta főleg ügynöki felhajtáson alapuló fényképészetét, megtanulta az addigi, viszonylag kényelmes műtermi munka után a sokkal erőszakosabb, rámenősebb módszereket igénylő riportfényképezést, s néhány hónap múlva megnyitotta a Károly körút 14. alatt az Inkey Fotóriport Irodát.

„Fényképeztünk mindent, amiről úgy nézett ki, hogy el lehet adni. A munkamódszer a következő volt: reggel nyolckor a sarki újságárustól behoztuk az összes reggeli napilapokat. Volt egy tippfüzet, abba mindenki beírta dátum szerint, amit kinézett magának, esküvőt, temetést, közgyűlést, idegen-

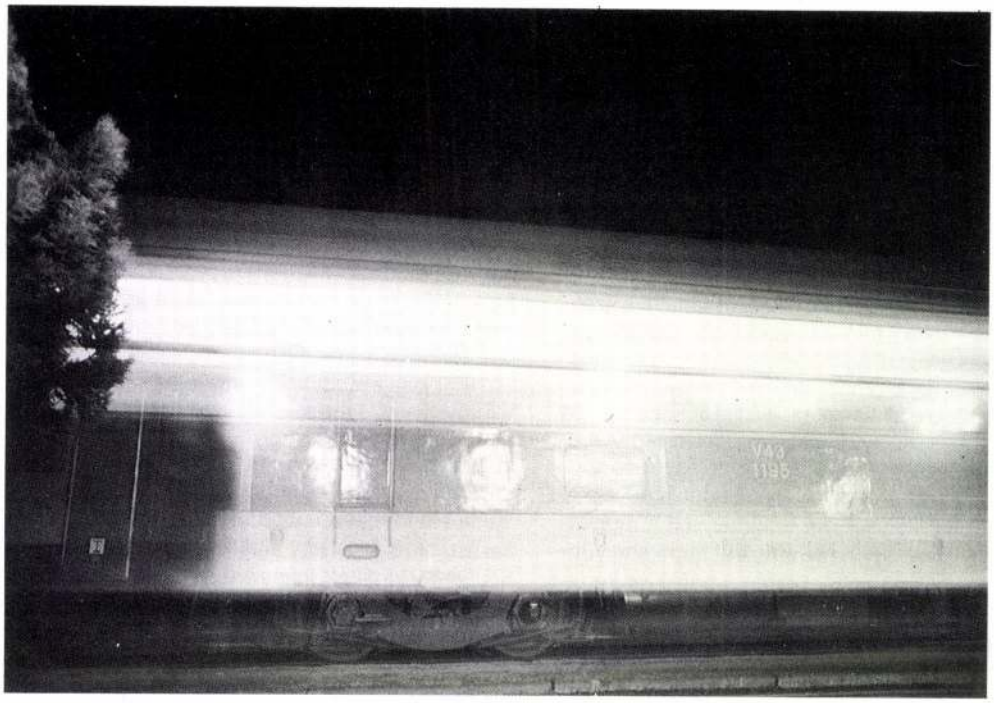

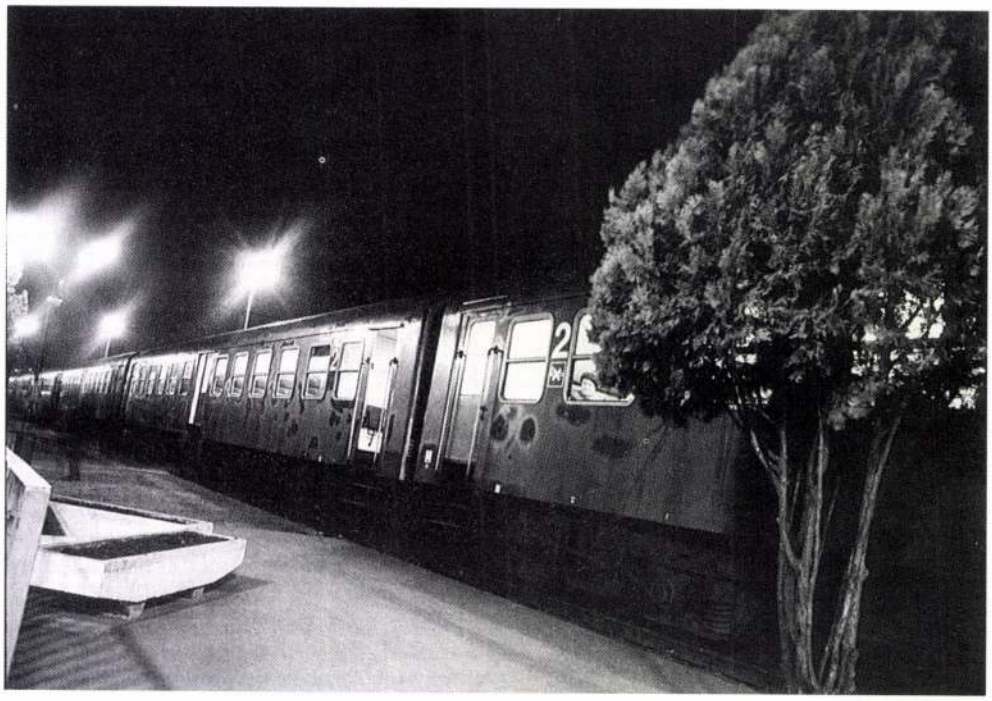

Inkey Tibor: Orosz katona a műteremben, 1945., eredeti negatívról mai másolat

Inkey Tibor: Orosz katona a műteremben, 1945., eredeti negatívról mai másolat

Inkey Tibor: Az Egy szerelem három éjszakája című film standfotója, Sinkovits Imre, Darvas Iván, Latinovits Zoltán, 1967. zselatinos ezüst

forgalmi csoport érkezését, politikai eseményt, szoborleleplezést, bármit, amiről előre írtak a lapok. Az újságosnál hetibért fizettem, egyórai olvasás után visszavittük az újságokat, hogy eladhassa őket és délután ugyanezt csináltuk."

Ez volt a hírhedt „csöpögős fényképészet". Nyolc-tíz fényképész cég is foglalkozott ez idő tájt ezzel Budapesten, s akinek az ügynöke előbb ért vissza a villámgyorsan kidolgozott és még nedves mutatványképpel, melynek alapján rendelni lehetett, azé volt az üzlet. Néha csak percekkel előzte meg egyik cég a másikat, a későn jövő azonban hoppon maradt. „Sokszor nagyon kemény harc folyt a konkurenciával, néha verekedésig fajult a dolog. Egy jobb esküvőnél öt-hat cég is megjelent, s úgy akadályozta egyik a másikat, ahogy tudta. Sok trükk volt erre, a statív elrúgásától expo közben, az objektívbe villantásig. A gyorsabbak exponáltak, majd beugrottak a csoport elé, megköszönve a felvételt..."

Inkey irodája fokozatosan áttért a sajtófotóra. Itt sem volt könnyű helyzetük, mert magánosokként nem rendelkeztek sajtóigazolvánnyal, kordonátlépő engedéllyel, így ügyességgel, gyorsasággal, rámenősséggel kellett pótolniuk azt, amit újságoknál dolgozó kollégáik a jobb pozíciók révén elértek.

„Csereakcióba léptünk berlini, párizsi, londoni, római fotóügynökségekkel, akik küldték a mindenkori aktuális fotóanyagot, mi meg cserébe az általunk fényképezett magyar anyagot. Felvettünk egy fiatalembert, aki reggel hétkor a főpostán lévő postafiókunkból kivette a külföldi képeket, hozzájuk tette az előző nap általunk készített fotókat és végigjárta az összes reggeli és délutáni lapot, elhelyezni a képeket. Kialakult a napi aktualitások mellett egy érdekesebb műfaj is. Kitalált eseményeket, sztorikat fényképeztünk, mellé szöveget kerekítettünk és így színesítettük a külföldre küldött anyagot."

Inkey 1938-ban a Magyar Film Irodához szerződött standfotósnak, miközben a Múzeum körút 3. szám alatt, a hatodik emeleten (ma is megvan a ház és a műterem!) nagyon divatos műtermet tar-

Inkey Tibor: Váradi Hédi, 1967., zselatinos ezüst

Inkey Tibor: Sztárkép az Egri csillagokból, Venczel Vera, 1968., eredeti negatívról mai másolat

tott fenn. A filmgyárban szerzett ismeretségeit hasznosította a portréfényképezésben is. Sajátosan világított, térbe helyezett, hírneves modelljei révén a sztárfényképészek sorába lépett, akihez sikk volt járni. Korának talán minden színészéről készített fotót. A nevesebbekről, Karády Katalinról, Szeleczky Zitáról, Mezei Máriáról, Jávor Pálról azért, hogy képeikkel ő szerezzen nevet, népszerűséget, az ismeretlenebbekről azért, hogy ők jussanak közelebb a hőn áhított hírnévhez, Inkey fényképein keresztül.

Nagy reklámkampányba kezdett. Kibérelte a villamosok fogantyúin lévő kis táblákat, a járművek belső falán lévő plakáthelyeket, az összes budapesti strandfürdő kabin- és szekrényfalát. Mindenünnen Inkey-portrék néztek az emberekre. Az üzlet igazi fellendülését, virágzását a háború szakította félbe. A romos városban a legfőbb megrendelők az orosz katonák voltak, akik ennivalóval, tűzifával, természetben fizettek.

Nem jó világ jött a fényképészekre (sem). Rendeletekkel, intézkedésekkel, az adóterhek elképesztő növelésével akadályozták az önálló kisiparosok munkáját. Így nem csoda, ha Inkey is önként belépett a Budapesti Fényképészek Szövetkezetébe.

„Három és fél évet húztam le ebben a taposómalomban, igaz, végig mint különböző üzletek vezetője, de alig vártam, hogy adódjon valami más lehetőség. Jött is. Véletlenül találkoztam Ranódy László filmrendezővel…"

Így került 1955-ben ismét a filmhez. A száznál több film, melynek standfotóit és sztárképeit fényképezte, a magyar filmgyártás markáns korszakát jellemzik. Képeiből Csöke József filmrendező Előhívás címen tizenhét perces rövidfilmet állított össze. A film ismertetőjében Zöldi találóan sommázta Inkey Tibor munkásságát:

„Standfotós — ez a filmgyári fogalom, ha jól értem, azt jelenti, hogy a forgatási nap végén lefényképeztetik az utolsó mozzanatot. Másnap pontosan tudja a rendező, honnan érdemes folytatni a forgatást. S mert a vérbeli standfotós nem elégedhetik meg a funkcionális szereppel, a kimerevített pillanatokból akár életművet is teremthet. Mint például Inkey Tibor…"

(A szövegközi idézeteket Inkey Tiborral készített magnós beszélgetéseimből, valamint eddig még meg nem jelent, kéziratos visszaemlékezéséből vettem, mely utóbbira ezúton is felhívom a könyvkiadással foglalkozó szakemberek figyelmét.) *Kincses Károly*

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Inkoviczky Endre,
szobrász

NÓGRÁD

1983 JAN 2 91

1021

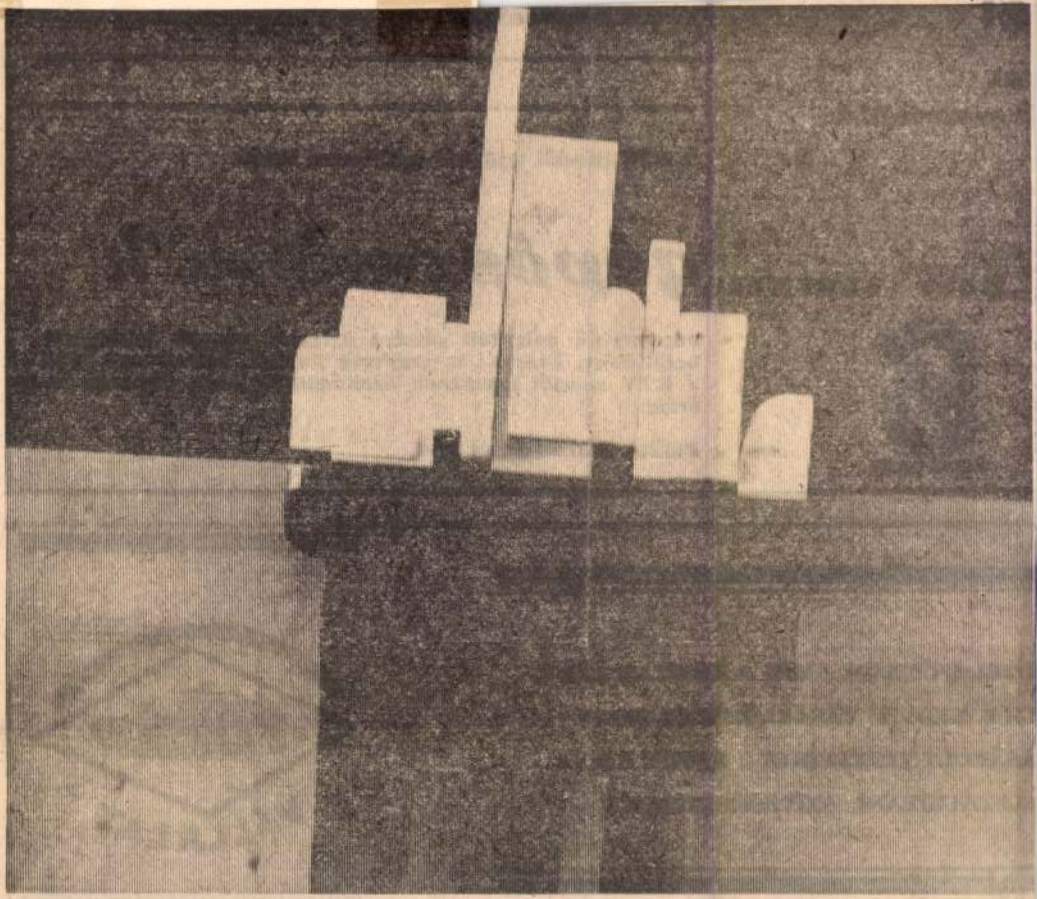

Inkoviczky Endre: Sebesség kezdete (plasztikai mű)

el

tart.

élelmiszerosztályán

MOST ÉRDEMES!

SKÁLA-COOP

Várjuk jelentkezésü

A KTV pásztói tejüz

gépés

végzettségű dolgozók részére műszaki vezetői munkakör betöltésére. Fizetés: megegyezés szerint. Jelentkezni lehet a KTV pásztói üzemének üzemigazgatójánál, naponta 8—16 óráig.

Pásztó, Szabadság út 2—4.

N TELEPÜNKÖN, AMÍG A KÉSZLET TART.

JÜK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT, HOGY

ÁSÁROLT TÉTELEIKET 3 NAPON BELÜL

ELSZÁLLÍTANI SZÍVESKEDJENEK!)

ÉSZAKMAGYARORSZÁGI TÜZÉP VÁLLALAT

EMLÉKLAP

ANNO 1997

Fotó: Szelényi Károly

ZIRC CISZTERCI APÁTSÁGI TEMPLOM

Wagenmeister József falképeinek restaurálása

A RESTAURÁLÁSI MUNKÁK SORÁN
AZ ÁTFESTÉSEKET
TÁVOLÍTOTTUK EL AZ EREDETI FRESCO
HELYREÁLLÍTÁSA ÉRDEKÉBEN.

INNOCENT FERENC ÁLTAL 1891-BEN FESTETT FALKÉP
LETISZTÍTÁSÁVAL

ELŐKERÜLT

WÁGENMEISTER JÓZSEF ÁLTAL
1744–1748-IG
FESTETT FRESCO RÉSZLETEI LÁTHATÓK

FALKÉP-RESTAURÁLÁS: NOSTRA BT.

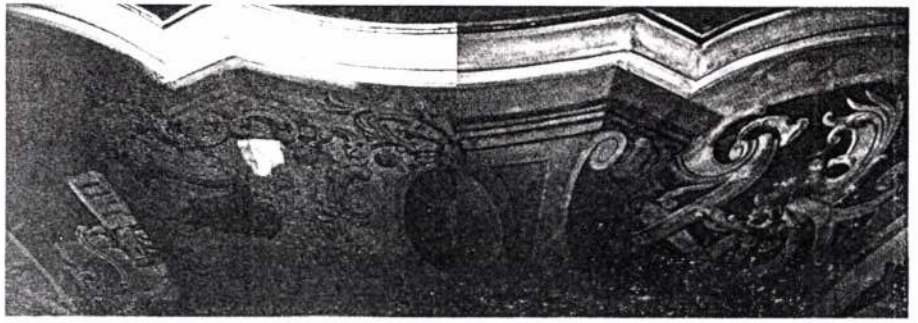

Innocent Franc fait

A külföld művészei közt sokan vannak, kik rendesen megjelennek kiállításainkon. A belga Verstraete ismét egy gyönyörü tájképet állitott ki. Oesterley norvég tája is tanulmányul szolgálhat, Mainella üde aquarelljeivel együtt. A lengyel művészek közül kettő olyan történeti tárgyat festett, mely minket is közelről érdekel: Krzesz József, Matejkó egyik legjobb tanitványa, az 1507-iki Orsova melletti csatát; Rossowski László a Hedvig lengyel királynőnek, Nagy Lajos leányának bevonulását Krakkóba.

A magyar művészek örvendetes egyensulyban tartják magukat a külföldiekkel. Külföldön hirben élő hazánkfiai most is hiányzanak, de most már itthon is elegen vannak. Az arczképek közt ritka erőteljességü *Benczurtól* három: Eötvös József, gróf Andrássy Manó és gr. Károlyi Gyula. Feltünik *Parlaghy* Vilma életnagy arczképe is, maga a művésznő, a festő táblával kezében. Kétségtelenül a kiállitás első rendü darabja. A művésznő Münchenben fejlesztette szép tehetségét, melyről még két festménye tesz tanuságot. *Vastagh* György, *Innocent Révész* Imre, *Vajda* Zsigmond, *Boskovics* szintén az arczképek sorozatát emelik. A történeti tárgyu művek közt *Paczka* Ferencz «Attila nászéje» nagy becsvágy és derék képesség műve. *Feszty* Árpád «Odysseus

Calypso szigetén» élénk stylérzékkel mutatja meg a hazája után sovárgó Odysseust. *Greguss* Imre «1848-ki ujonczozása» eleven és kifejező csoport. *Barlits* Ottó érdemes műveiből a madonnát és egy árviz-jelenetet említünk. Az életképek igen változatosak. Böhm Pál, Aggházy Gyula, Ebner Lajos, Temple János, Feledi, Mednyánszky, Margittay Tihamér (csinos szalon-képekkel), Gyulai László, Molnár, Kéméndy Jenő, Frecskay László (az ismeretes bécsi rajzoló), Eisenhut egy keleti (török) csoportja, stb. gazdag gyüjteményt adnak e fajban. *Jankó* János «Lócsiszárja» festményén e kitünő rajzoló művészünk a

vásár tarkaságának egész zsibongó életét tárja föl. *Bruck* Lajos a budapesti Dunapartról festett életteljes képet. *Gyárfás* Jenő is nagyobb életképet állitott ki, egy bálra kész fiatal lányt, kinek öltözékén a cseléd az utolsó rendezést végzi, mig a mama egy divatlap képét nézegetve ellenőrzi az öltözködés elegánciáját. *Révész* Imre, a Munkácsy-dij nyertese, Petőfit festette, a mint egy népcsoportnak költeményét olvassa föl. A fiatal festő szépen halad. Egészen uj nevek: *Bihari* Sándor egy nagy életképpel, melynek vidámsága igen jó hatásu; *Jendrassik* Jenő három kisebb, de ép szinérzékkel festett képpel, *Kubányi* keresztelő lakomája. *Pállik* Béla juh-akolbeli részlete az állatképek javához tartozik. A tájkép *Ligeti* Antal, *Mészöly* Géza. *Feszty* Árpád, *Spányi*, *Telepy* Károly, *Mednyánszky*, *Tölgyessy* Arthur, *Nadler* Róbert, *Brodszky*, *Molnár* József, stb. ecsetjével a tárlat e részének vonzó érdekességet biztosit. Az ifjabb festők közül *Cserépy* Árpád két tájképe is emliteni való. Vannak szoborművek is, aránylag nem sok. *Zala* György «Mária és Magdolna» csoportozata a legtöbb figyelemben részesül. Az ülő Mária fájdalomtól megtörten emeli fol az alélt Magdolnát, ki lábainál omlott össze. Az alakok az életnagyságot is felülmulják. Szép mű, erőteljes plasztikai ábrázolás, a tehetség és törekvés munkája, és érdemes volna valamely templom diszéül.

Ybl.

Innocent Ferenc festő /1859-1934/

A Képzőmüv.Társulat 1882.őszi kiállitásán a Munkácsy-féle 6ooo frankos dijra pályázik.

Budapesti Hirlap 1882.VIII.8.
217.sz.2.o. /Sz.és M./

Innocent Ferenc, festő, stb. marad,

l. 353. old. a harmadik sorba, „édesded"

szó után beszúrandó: rózsaszínűtől

3319. Innocent Ferencz.

Jelenkori művész.

Patricius.

Derékig látható és jobbrafordult agg férfi, ki párnázott támlásszékben ül és a ki mindkét kezét a karfán nyugtatja. Haja és szemöldöke galambősz, szeme kék, bajusza és szakálla leberetvált. Öltözete: lehajtott széles gallér hímzéssel, kékesfekete köntös ékköves gombokkal és csipkés kézelő. Egyenes kardjának csak markolata látszik. Jelzése jobbról félmagasságban három sorban: »*Innocent, München 1901*«.

Vászon, méretei 88·7 : 76·5 cm. — Lelt. sz. 3319. — Értéke 3000 K. — A művész ajándéka 1906 deczember 1-jén (1806–906). — Bejelentetett 1907 január 22-én (93–907).

III

454 (3319).

618 (229).

III : 454

Ajándék

Ajándéka
Innocent F.
1906

334

1906.

3319. Innocent Ferencz.

Patricius.

Derékig látható és jobbra fordult ~~[illegible]~~ agg férfi, ki párnázott támlásszékben ül és ~~[illegible]~~ a ki mindkét kezét a karfán nyugtatja. Haja és szemöldöke galambosz, szeme kék, bajusza és szakalla leberetvált. Öltözete: lehajtott széles gallér himzéssel, kékes fekete köntös ékkövés gombokkal és csipkés kézelő. Egyenes kardjának csak markolata látszik. Jelzése jobbról félmagasságban három sorban: „Innocent: München 1901".

Vászon, tojásdad, méretei 88.7:76.5 cm.
A művész ajándéka 1906. deczember 1-jén (1806-906)

F. Innocent aj. Sz. n. 341-906.

Innocent Ferenc

A Képzőművészeti Társulat tárlatain a következő művekkel vett részt:

1880. tavaszi kiáll.: Márczius idusa, olaj., 1000 ft. — Flamand tejárusnő, olaj., 200 ft. — Flamand öreg nő, olaj., 300 ft.

1881. tavaszi kiáll.: Pieta, karton vázlat, 50 ft. — Sírbatétel, karton vázlat, 50 ft. — A tékozló fiú, karton vázlat, 50 ft. — Jób, karton vázlat, 50 ft. (I. és II. sor.)

1881. őszi kiáll. I. sor.: Mária, olaj. — Tanulmányfej, olaj. — Szenthárom ság, olaj., pályamű.

1882. őszi kiáll. II. sor.: Női arczkép, olaj. — Cenci Beatrix, olaj.

1883. őszi kiáll.: Női arczkép, olaj. — Női arczkép, olaj. — Csók, olaj. — Női arczkép, olaj.

1884. őszi kiáll.: A műteremben, olaj. — A kereszt alján, olaj. 300 ft. — A zeneked velő, olaj. — Női arczkép, olaj.

1885. orsz. ált. kiáll.: Női arczkép, olaj.

Innocent Ferencz

Somogyi Miklós: Magyarok a müncheni képzőművészeti akadémián. Művészet, 1912.
183. l.

Innocent Ferenc (irodalom)

és a művész közlése nyomán.

26657. 908.

Innocent Ferenc

Rákosi Jenő arch

Budapest nékesfőv. tulajd.

V.

20.

Mátyás találkozása Beatrixszal

irta:

Vágó Pál

6/17.

Innocent

1892. julius. Vasárhelyi nőrecket festette Aradon.

Innocent Lépei (hír)

Aradi Közlöny 1892 évf. 169 szám.

NEUMAN TESTVÉREK
ARAD.

Árad, 19.....

T.....

A..... sz..... kelt fuvarlevéllel.....

állomásáról hozzánk beküldött.....darab üres zsákért az alanti részletezés szerint

K._____folyó számlában javára irunk.

Tisztelettel

Kultura állomásra **bérmentve** adandók fel.

Innocent

Szabadságharci olajfestmények.

Varjassy Árpád a szabadságharci muzeum elnöke, Budapesten járt Innocentnél, a szabadságharcban résztvett hírneves jeszfiak olajfestményű másolatának megrendelése végett. Innocent 400 forintért vállalkozott 15 arcképnek olajfa festésére, magára véve azt a fáradságot is, hogy a történelmi arcképtsarmóktan és egyes szabadoknál maga tesz lévéseket a szükséges képek felfedezése és a másoláshoz való átengedése ürünt.

Aradi Közlöny, VII évf. 1892. 116 szám

Innocent Fsenc

festő

1885. Budapest.

1. Nóiarckép Olajt

Budapesti országos ált. kiállítás.
A képzőművészeti csoport képes tárgy-
mutatója. Budapest. 1885.

Innoczent Fseue

1889. Bpest.
1. Egy kérdés. Olayf. 300 frt.

Téli kiállítás 1889/90.

1890. Budapest.

(166) Női archép. Olayf. Naisz Gyula tulajdona.

Téli kiállítás 1890.

Gubesch Márton

ötvös.

XVI. st.

Innocent Ferenc

1884. Budapest.

1.) A mütermben. Olajf.

2. A kereszt alján. Olajf

300 frt

3. A zene Edvelő Olajf.

4. Női arckep. Olajf

Képes tárgymutatóaz o. m.
képzőm. társ. 1884. in Őrzi
Kiállitásához Bjest. 1884.

Innocent Ferencz

1880 iki Karácsonyi kiállítás

1.) Olasz lányka. Az 1880-iki Karácsonyi kép kiállításon kiállítva.
(Képzőmüv. szemle 1881. 12 l.)

1881. Őszi kiállítás

Pieta. Siklaüregben fekszik a keresztről levett Krisztus, fejénél Mária, lábainál János apostol.
n. o. 1881. 154 l.

(1881. oktober). Samassa József egyiérsektől stipendiumot kapott, hogy Romába utazhassék s ott Pieta c. képét nagyban lefesthesse.
n. o. 1881. 159. l.

Holott a várakozás a túlzsufolt hajón és a kikötőben megrekedt forró levegő türhetetlenné vált.

— Bizony hála az Istennek, én tehetem, — szólt egy föltünően öltözött, ékszerrel megrakott molett hölgy mellette szorongó csinos szomszédjához. — Tudja, drágám, nekünk jól megy. Az uram ezreket, meg ezreket keres! A tavaszszal Abbaziában voltam a gyerekekkel. Most pedig egy tengeri utat teszünk, azután Osztendében pihenünk hat hétig. Mert én tehetem, van miből! A fiam a Hubaytól tanul hegedülni és két nevelője van, külön franczia és külön angol. A lányaim, ezek itt ni, az angol kisasszonyokhoz járnak és olyan műveltek, hogy a Karvaly bárónő mindig pukkad, ha beszélni hallja őket. Látta már Mariska az új butonomat? A télen vette a férjem, az Aladár, tizezer korona volt ez a buton. Meghiszem, hogy szép! A Váczi-utczában vette. Én mindig örülök, mikor egy régi iskolatársammal találkozom. Magát mindig nagyon szerettem, tudja. És jó dolga van?

Nagyon leereszkedő volt, de meg kell adni, igen szeretetreméltóan pörgött a nyelvecskéje.

— Megelégedett vagyok, — felelte a másik, — egy nyulánk, kellemes, csinos asszony. Az uram intelligens, derék ember, jó férj és szeretjük egymást.

— És mi a maga férje?

— Tanár.

— És abból van elég jövedelem? Abból meg lehet élni?

A molett asszonyka a szeméhez tette elefántcsontos lornyetjét és végigmérte a szomszédja ruháját: a gallértól le a czipőig. A tekintet kissé bántó volt, de nagyon kedvesen mosolygott hozzá.

— Igen, kedves Etel, mondta jókedvüen a tanárné, meg lehet élni. Nagyon szépen és jól élünk. Látja, még tengeri fürdőre is telik. Bemutatnám a férjemet, de ugyancsak elmélyedt ott a beszélgetésben.

A hajó hirtelen nagyot tülkölt. Az asszonyok jedten kapták föl a fejöket és némelyik idegesen bedugta a fülét.

— Utálatos hang, de csakhogy megyünk már!

Niobida-szobor, mel
nagy

— Nem kell! Ne
vissza!

A kapitány nem
rémülten, meredt

— De az Istenr
bennünket! Még cs
a parttól!

A kékszemű, szö
mutatta az erszény

— Kapitány úr!
vigyen vissza, az
Négy ezres van be
az Égre kérem, vi

Erre e molett b
láncát és hadonás

— Drága kapit

Innocent Ferencz: Női fej.

uljam a teheneket, megyek. Szerzett át szeret, nagyon magam asszonya, os művésznő. s fürkészve nézett

retem a szinházat, va. Talán vissza hogy van tehet-

ségem. A direktor százszor is mondta, maradjak a szinpadon . . .

— Szó sincs róla, édesem . . .

A két asszony összesúgott és csak néha hallatszott még egy-két szó a halk beszédből.

— Jenő . . . Sándor . . . Mégis csak más az élet! . . .

A hajónak már indulnia kellett volna, de a kapzsi kapitány még utasra várt, úgy hitte, még van néhány hely a roskatag alkotmányon

Női arczkép.
Innocent Ferencz festménye a Képzőművészeti Társulat téli kiállításán.

a fűzfa-ágakra. Úgy csüngöttek ott mozdulatlanúl, mint egy-egy óriási gyümölcs.

Akkor visszament Péter a nagy ordashoz, neki veselkedett, felhajította a vállára, mint a zsákot s nyugodtan, a mint jött, megint visszagázolt a Kösin.

A mint a bámuló tekintetes úrhoz ért, lelökte a nagy kutyát eléje a fűbe.

Nagyot nyekkent az ordas, Péter pedig csak ennyit szólott:

— Itt az ordas, tekintetes uram!

Azzal leült a földre, a bagót a jobb képébe volna, felugrott, s mint a szél keresztül nyargalt, lubiczkolt a Kösin. A mint a tulsó partra ért, visszafordult s egy keservest vonított a holdvilág felé, azzal farkát a lába közé csapva úgy vitte haza felé az irhát, mintha puskából lőtték volna ki.

A tekintetes úr nagyot kaczagott s utána kiáltott Péternek:

— Hát az ágasról nem szabadítod el azt a négy kutyát, hé!

— Nem én, uram, nem lesz azoknak semmi bajuk, — felelt vissza Péter, — legalább hadd lássa a gazdájuk, majd ha észre veszi, hogy a kutyái még fára is tudnak mászni!

Ezután apránként elnyelte a setétség a Péter bundás alakját, poroszkáló nyájával együtt.

De a «tudomány» csak titok maradt. Soha senkinek sem árulta el Péter azóta sem, hogy mivel büvöli meg a kutyát s nem is árulná el, ha mindjárt szabad bitangságra adnák is neki széles e világot!

HATÁRŐRÖK.

Orosz életkép.

A végtelen kiterjedésű khinai birodalmat uralkodói és kormányférfiai annak idején terméskőből épült óriási fallal zárták el a világtól, és az itt-ott levő kapukat teljesen megbizható mandarinok őrizték, kik az országba tolakodó gyanús idegeneket egyszerűen karóba huzatván, a szerencsétlen emberek fejeit a falak fokára rakatták. Ily körülmények közt csakugyan alig akadt olyan ember, ki a fal kapuit látogatta volna. Ámde idővel a falak bedőltek, a kapukat őrző mandarinok katonáikkal együtt szemet hunytak, ha orosz, angol és amerikai kereskedők markukba illendő borravalót csúsztattak, és mai napság a világhírű khinai fal legfeljebb csak történelmi emlék értékével bir.

A fehér czár birodalmát nem ugyan kőfalak, de sok ezer határőr zárja el a világtól. Önként értendő, hogy e helyütt csak az orosz birodalom európai határainak őreiről lehet szó. Oroszország határainak rendszeres körülzárolását Miklós császár rendelte el, midőn az ellene létrejött angol-franczia-olasz-török szövetség fellépéséből azt látta, hogy Európa Péter czár végrendeletének érvényesítését sohasem fogja megengedni, sőt hogy Oroszország csak úgy tarthatja fönn nagyhatalmi állását, ha holmi kalandos terjeszkedési tervekről egyelőre lemond.

Szükségesnek bizonyúlt továbbá az európai mivelődés és a szabadelvű eszmék terjedésének megakadályozása, mit leginkább a sajtó lenyügözése és a határszélek szigorú elzárása által akartak elérni. A beszivárgott veszélyes elvek ellen a szibériai ólombányák, esetleg a Péter-Pál erődben felállított bitófák vétettek alkalmazásba, de miután a politikai légkör mindezek mellett is egyre fulasztóbbá vált, azon kellett lenni, hogy a külföldről minél kevesebb ember juthasson be az országba. Jelenleg a német-osztrák határszéleket 180 ezer orosz határőr tartja megszállva, mely tömeg ellátása évenként 18 millió rubelbe kerül. Ez a határőrség benső értékére nézve átkozottul hasonlít a khinai fal őreihez. Legszigorúbbnak a német határ őrzése tünik fel, de a tapasztalás azt mutatja, hogy sehonnan sem lehet oly könnyen átjutni a határon, mint épen Németországból. Az orosz őrök «borravalóinak» fokozatát Berlinben, Hamburgban, ugy Frankfurtban a legutolsó utazó ügynök is tudja. Szabályszerűleg láttamozott útlevéllel, de borravaló nélkül az utas az orosz határőri rendőrség végtelen zaklatásainak van kitéve, és még nem fordúlt elő eset, hogy az európai diplomáczia képes lett volna az efféle visszaélésekből eredt panaszok megtorlását kieszközölni. A nagy garral megindúlt diplomácziai közbenjárás áldozata többnyire valamely elzüllött, részeges kozák altiszt, kit a hivatalos jelentés szerint «erélyesen megbüntettek».

A világ valamennyi nemzetközi tolvaja és betörője Oroszországba menekül a rendőrség elől, hol prédájukat minden nehézség nélkül értékesíthetik. Jaj azonban annak az ügyetlen külföldinek, a kinek útitáskájában, vagy kabátzsebében az orosz határőrség egy régi ujságot, vagy három hetes esti lapot talál. Minthogy az orosz posta és távirda egyenesen a rendőrség felügyelete alatt áll, a levéltitok megőrzését nem ismeri, jelekkel irt táviratok pedig nem

továbbíthatók; így a közlekedést a határszéli csempészek szervezett serege tartja fenn. Némelykor egy-egy csempészt leterítenek ugyan a kozák őrszemek golyói, de csak azért, mivel az illető a szokásos borravalót elfelejtette, vagy pedig megtakarította.

Egy alkalommal három prémkereskedő Berlinből Moszkvába utazván, abban állapodott meg, hogy a piacz kedvező hangulatát felhasználandók, a Moszkvában bevásárolt árúkat magukkal viszik. Ámde a határszéli főtiszt csak oly föltétel alatt akarta a csomagok elszállítását megengedni, ha ezek tartalmát tüzetesen megvizsgálja. Hiába volt a kereskedőknek a moszkvai vámhivatal ólomzárjára való hivatkozása, a főtiszt nem tágított. Végre nagynehezen két csempészt találtak, kik a nagy értékű prémbőröket tartalmazó csomagok elszállítását magukra vállalták. A veszedelmes művelet szerencsésen meg is történt, mit a csempészek egy teljesen kifogástalan táviratban tudattak a határszéli városban járó berlini kereskedőkkel. Mikor aztán a kereskedők a legközelebbi vonattal haza felé akartak indúlni, a részről oly kitünően van szervezve, hogy a farkasszemet néző hatalmasságok katonai köreiben a kölcsönös intézkedések és mozdúlatok titokban nem maradhatnak.

SZÁMADATOK A NÉMET NYELVRŐL.

A Stolze-féle gyorsiró-egyesületek szövetsége 1891-ben elhatározta, hogy részletes kutatásokat és számításokat fog tenni arra nézve, melyek a német nyelvben a leggyakrabban előforduló szók, szótagok és hangok, s teszi ezt a végre, hogy rendszerét e szerint reformálni lehessen. Az óriási munkához a klasszikusok művein kívül különböző szakmunkákat kutattak át s azokban összesen 10,906.325 szó fordúlt elő, melyeket mintegy ezer munkás egyenként külön számláló lapokra írt ki s e lapokat aztán Blenck porosz statisztikai hivatali főnök vezetése alatt dolgozták fel. Kiszámították, hogy ezek a számláló lapok egymás mellé rakva 1177 km. hosszú vonalat tettek volna s a leirt betűk legalább 12-szer oly tömeget, mint a biblia. Az egyes

EGYVELEG.

* **Bolygók hatása a földre.** Eddig azt hitték, hogy a bolygók csak a nehézség és vonzás erejével hatnak a földre. Most azonban a szentpétervári csillagvizsgáló intézetben tett észleletek azt mutatták, hogy minden bolygó (csodálatosan az egy Merkur kivételével) a földdelejességre is hat, közeledtükre nemcsak a mágnestű napi rendes menete, hanem a középnyugati declinatio is megváltozik. A Merkur kivételességének okát megmagyarázni még eddig nem sikerült.

* **Megszolgált alamizsna.** Egy amerikai ember leleményes automata-gépet készített, melyből, ha csavarját százszor megforgatják, a századik fordításra egy penny esik ki. A forgatás nem vész kárba, mivel villamos és más gépekkel van kapcsolatban, melyek az erőt felhasználják. Igy a ki egy pennyt akar a géptől kapni, a forgatás munkájával megszolgál érte.

* **Csodálatos gyors növés.** A franczia akadémia 1729-iki irataiban szó van egy fiúról, a ki hét éves korában már 167¾ cm. magas volt s ugyanakkor szakálla megnőtt, hangja megvastagodott s általában 30 éves férfiúnak látszott, ki e mellett 100 kilo sulyt könnyen vállára bírt emelni. De a mily

tulajdonosnője, Clermont hercegné, oly fenkölt gondolkodásu, hogy többre becsüli a szegény pórok együgyü boldogságát. A fenség nem is akar itt lakni, mert érzelmes lelkét bántja a hiu pompa.

— Hol lakik a hercegné? — kérdezte André mohón.

— Arkádiában.

André megrémült. Úgy tudta, hogy a pásztorok őshazája igen messzire esik Clermonttól. Az abbé kinyujtotta kezét az ablakon.

— Innen megmutathatom . . . Látja a nagy erdőt? A kékes lombtenger között mérgeszöld tisztások sorakoznak egymás mellé . . . A második tisztás Arkádia. A szélén piros folt van: egy nyárilak rézteteje. A ház találóan viseli az Arkádion nevet. A hercegné ott egyszerü pásztoréletet él és maga legelteti nyáját. Lemondott minden kényelemről és fényüzésről, egyedül csak a komornáját, a fodrászát, a szakácsát és néhány lakáját vitte magával. Jámbor pórokkal társalog, látogatásokat egyáltalában nem fogad és a leveleit sem bontja föl, mivel azt tartja, hogy az irás a boldogtalanság és a romlottság terjesztője. Mit szól ehhez, uram?

André nem szólt semmit, csak sietve elbúcsúzott az abbétól. Magában elhatározta, hogy egy tapodtat sem mozdul Clermontból, míg nem beszélt a hercegnével.

XI.

A clermonti várkert mögött kezdődik az erdő. Azt már nem nyesegette a hercegi főkertész és így a karcsu bükkfák kecsesen és merészen emelhették koronájukat az ég felé, a bokrok pedig viruló pagonnyá nőhettek, melyben éjjel száz fülemile dalolt, nappal pedig százezer méh döngött.

Ebben az üde rengetegben, a vidáman csörtető Breche partján, állott az Arkadeion, melyet a kis Trianon mintájára építtetett Clermont herceg, hogy egyszer egy pohár tejjel kinálhassa meg benne szive hölgyét, Granville grófnét. A grófné látogatása óta lakatlan volt a kis kastély, míg most az a hölgy vett benne szállást, akire az építtetője legkevésbbé gondolt: a herceg törvényes hitvese.

A kéjlak mellé nyári akolt építettek, abban tizenkét juhot őriztek. Két juhász hajnalban mindig megmosdatta az állatokat a patak vizében, Ninon pedig kék selyemszalagot kötött a nyakukra. Fidèle-t, a juhászkutyát is meg kellett fürészteni, ő azonban piros szalagot viselt, mivel az jobban illett fekete szőréhez.

Ennyiből is látható, hogy Jeanne komolyan vette a természethez való visszatérés gondolatát. (Athalie de Clermont pásztornév gyanánt ismét a Jeanne nevet használta és mi is így fogjuk nevezni.) Új életrendjének egyik pontját azonban sehogysem tudta megvalósitani: a korai fölkelést. Rendesen csak dél felé csöngette be Ninont, akit mostanában — nem tudni, mi okból — következetesen Chlorisnak nevezett. Igen egyszerüen fésültette magát — petites boucles a la Chloé — rövid kis pásztorjelmezt öltött (könnyü selyemből valót), ujjatlan keztyűt húzott és szalagcsokros, hosszu pásztorbotjával fölfegyverkezve, kiterelte a nyáját.

Az állatokat Jeamplong apótól, a hercegi juhászgazdától kapta. Az első szállítmányban *rossz* bárányok voltak, amelyek megtagadták a közmondásból ismert békés természetüket és reggeltől estig dühös fenevad módjára verekedtek a gyöpön. Úgy összekoccantották a fejüket, hogy Jeanne rémülten fölsikoltott, mert attól félt, hogy darabokra zúzzák a koponyájukat. Később kitünt, hogy Jeamplong apó kosokat küldött. Ezeket a harcias szörnyetegeket kicserélték igazi bárányokkal, melyeknek kifogástalan viselkedésével a hercegné igen meg volt elégedve.

Egyszerü lakomáit a fák árnyékában szokta elkölteni. A felszolgáló lakájok az olasz opera szabójánál készült parasztgunyát viseltek a libériájuk helyett. A délutánt virágokat vagy epret, erdei epret szedve, gitárját pengetve, vagy édes semmitevésben töltötte a pásztornő.

Gondolataiban igen sokat foglalkozott Andréval. Az édesbús emlék, melyet a szép futár visszahagyott a szivében, egyébként is nagyon illett mostani lelkiállapotához. Minden pásztorleánynak van egy távoli kedvese, akire gondol, ha koszorút fon erdei virágból, aki után epekedik, ha fölkél a méla hold és akiért forró könnyeket hullat, ha megszólal az édesszavu erdei filoméla . . . A képzeletében azonban kissé változtatott André alakján, hogy stilszerűbb legyen. Az ifju szerelmes nem futár, hanem pásztor. Valahol túl az erdőn legelteti a nyáját. A mostoha sors az oka, hogy nem keresheti föl kedvesét, aki napról-napra forró epedéssel várja. Jeanne érzelmes szive akkoriban egészen megtelt André képével. Most tulajdonképpen sokkal jobban szerette, mint akkor, mikor légvottot adott neki a petite maison-jában és fiúruhába öltözött a kedvéért.

A hercegné olykor előhívta Pierret, a legügyesebbik szolgáját és megparancsolta neki, hogy vésse bele André nevét egyik fa kérgébe. A név köré lángoló szivet kellett rajzolnia. Jeanne arany lorgnonján át nézte a legény munkáját és halkan sóhajtott hozzá. Pierre azután, hogy kedvében járjon úrnőjének, saját szorgalmából telivagdosta az erdei fákat André nevével.

Folytatjuk

Egy volt a mi vágyunk...

Egy volt a mi vágyunk:
Lakni domb tövén.
Legyen egy kis házunk,
Hol békén tanyázunk
Enyhe völgy ölén.

Fellegekből raktuk
Minden kis követ,
Mosolygó egekből,
Rózsalevelekből
Gyönge födelét.

Összedült az első
Szél fuvallatán . . .
Olyan árvák lettünk!
De ábrándos lelkünk
Ott csügg még falán.

Ne építgessünk már,
Édes mindenem!
Abból a kis házból,
Tündérpalotából
Nem lesz semmi sem!

Nem hajtjuk mi ott le
Nyugvóra fejünk:
Mosolygó egekből,
Szálló fellegekből
Nem építhetünk!

Lesz azért nekünk még
Csöndes kis lakunk:
Csillagos tetejü,
Virágos fedelü . . .
Majd ha meghalunk.

Pósa Lajos

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Nézze azt a katonatisztet, ott a sarokban! — mormogta . . .

Uj Idők 1909. XV. 52.

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Kis cabriolet vitte őket . . .

Uj Idők 1909. XV. 7. 14.

kül követte. Egy magányos szikla mellett megállottak. A vándorkő volt, melyet a hercegné a tiszta szerelem oltárának nevezett.

— Maradjon itt és várjon meg, míg visszatérek. Meg kell tudnom, hogy mi történt odalenn.

Jeanne nem ellenkezett, nem is kérdezett tőle semmit. André pedig futva repült a tűzfény felé.

A város apró házai szepegve lapultak meg a kastély alatt, mely úgy lángolt és bömbölt a fejük fölött, mint a tűzhányó hegy. Az ijesztően világos utcákon néma csapatokban állottak együtt a polgárok és tátott szájjal nézték a szörnyű pusztulást. Fenn pedig, az égő házóriás kerti terraszán, démoni árnyéksereg nyüzsgött. Clermont herceg jobbágyai voltak. Mekegő dudaszó és üvöltő kürtharsogás mellett vad örömtáncot jártak. Olykor mennydörögve szakadt be a palota egyik bolthajtása, óriás szikrafelhőt vetve az égnek. A parasztok ilyenkor siketítő diadalordítással válaszoltak.

A városi patikus, aki sápadt arccal állott boltja előtt, mindent elmondott Andrénak, amit tudni akart.

A kastélyt a jobbágyok gyujtották föl. Délután fegyveres emberek érkeztek Liancourt felől s ekkor félreverték a harangokat és fegyvert ragadott a clermonti jobbágyság is. Egy párisi ember vezette őket a kastély ellen. A kastélyban levő oisei nemesek keményen védték a kaput és a lövöldözés alkonyatig tartott. Ekkor árulás történt. A benn levő hercegi cselédek egy része az urak ellen fordult és megnyitotta az egyik kis kaput a lázadók előtt. A parasztok mindenkit megöltek; az asszonyoknak és a gyermekeknek sem kegyelmeztek. A patikus azt mondta, hogy Clermont hercegné is áldozata lett a vérengzésnek. Állitólag látták is a fejét, melyet dárdára tűzve hordoztak körül a városban. A patikus, miként az egész clermonti polgárság, maga sem tudta, hogy minő álláspontra helyezkedjék az eseményekkel szemben. Egyelőre a szepegő semlegesség álláspontját foglalta el.

André megtudta most azt is, amiről eddigelé sejtelme sem volt, hogy egész északi Franciaországban Clermont herceg jobbágyainak volt a legsanyarúbb sorsuk. A herceg, az ország első gavallérja, mesés összegeket költött Párisban és Versaillesban és tisztjei vampir-kegyetlenséggel szipolyozták a parasztságot. Az a néhány csésze csokoládé, melyet a szép hercegné az embereknek juttatott, nem volt elég arra, hogy lecsillapítsa évtizedes éhségüket.

A lázadók különben kifosztották az egész kastélyt. Rablóhangyák módjára szorgoskodtak a pusztuló boly körül, óriás terheket vonszolva távoli oduik felé. A terrász, a város tere és az utcák teli voltak szórva törött holmival, melyet útközben eldobáltak a fosztogatók. A butortörmelékek, kárpitrongyok, porcellánecserepek, ruhák és a hercegi könyvtár bőrkötésü foliánsai hosszu barázdákat vontak a kocsiút sarában. Az óriás ház agóniájának pillanatában kihányt magából mindent, amit évszázadokon át lenyelt telhetetlen gyomra.

André eleget tudott. Otthagyta a patikust és futóléptekkel sietett ki a városból. A kis hídon, mely a jobbágyszállások felé vezet, megbotlott a lába. Egy fehér táska és egyéb limlom. Ez is mind a kastélyból került ide.

Egyszerre nagyot dobbant a szive . . . Arany liliomokat látott a táskán. Ez Marie Antoinette királyné tulajdona! Az ő táskája! Fölvette és kinyitotta. A baba benne volt. A merev arcu, ostoba szemü, édes illatu kis baba, rajta a cifra selyemruha, mellyel a hercegné máig adósa maradt Marie Antoinettenek. A királyné futárja oly fájdalmas örömet érzett, mint a vert hadsereg katonája, aki menekülés közben megtalálja ezredének zászlaját. Gyöngéden letörülte róla a föld porát és magával vitte. Úgy gondolta, gyávaság volna, ha itt hagyná.

Nagy megdöbbenéssel látta, hogy Jeanne elhagyta erdei búvóhelyét és az országúton várja. A lobogó tűzfény kicsalta a homályból, mint az éjjeli pillangót. Egyenesen és mozdulatlanul állott az út közepén, a hátán összefont karokkal. A tágranyitott szemében pirosan csillogott a tűz visszfénye.

Semmit sem kérdezett Andrétól és hidegen hallgatta végig azt, amit barátja önként elmondott neki. Midőn meglátta a liliomos táskát, csendes főbólintással jelezte, hogy megismerte. A Clermont-vár pusztulása láthatólag nagyon leverte és megzavarta. Gyakran szokta ugyan emlegetni, hogy únja az ócska bagolyfészket, alapjában véve azonban mégis ebben a rengeteg nagy kőrakásban látta a Clermont-család hatalmának szimbolumát. És hogy parasztok, engedelmességre és alázatosságra született alsórendü emberek, szolgák, — hatalmukba vehetik és elpusztíthatják a hercegi székhelyet, az oly képtelen súlyu gondolat volt, melyet sehogysem tudott elviselni. Hiszen ha ez lehetséges, akkor nincs hatalom, nincs jog, akkor nincs mult és nincs jövendő. Az élet nem egyéb, mint zuhanás a semmibe. Nem is érdemes félni vagy sírni, nem érdemes haragudni és nem érdemes gondolkozni.

Folytatjuk

Kánaán

Elbeszélés

Irta Ambrus Zoltán

I.

— Ez már valami, — szólt Légváry Arthur és a már elolvasott levelet átnyujtotta a feleségének.

A levelet Szilas-Bodrog vármegye alispánja, mint a rác-berzencei kulturegyesület elnöke irta. Arra kéri a mélyen tisztelt hazafit, tartana fölolvasást azon a kulturestén, amelyet az egyesület a jövő hónap első szombatján rendez. Csak röviden vázolhatja, milyen nagy föladatai vannak a nemzetiségek lakta vidéken törhetetlen kitartással működő ifju egyesületnek, milyen nagy erkölcsi hasznára volna ennek a kitünő iró közreműködése, s milyen rajongó tisztelettel viseltetik Rác-Berzence egész magyar közönsége az iránt a Légváry Artur iránt, akinek a magyar drámairodalom „A hazáért" cimü remekművet köszöni. A levél irója vakmerő kérésének mentségéül hivatkozik arra, hogy ő már volt olyan szerencsés és bemutatkozhatott hazánk nagynevü drámairójának, az ujságirók körének egyik lakomáján; reménykedik benne, hogy nem fog elutasító választ kapni; tehát úgy intézkedett, hogy az egyesület egy megbizottja már legközelebb jelentkezzék a mélyen tisztelt hazafinál, mindenekelőtt a kegyes feleletért, de kedvező válasz esetén azért is, hogy megtudja — ha szabad így mondani — nagynevü vendégünk föltételeit.

A levél hosszu volt és sokkal szebb, mint ez a rövid kivonat sejtetheti.

Még Légvárynét is kielégítette, pedig Légváryné kivétel nélkül mindig keveselte, amit az irodalom eddig nyujtott a Légváry-családnak.

— Látszik, hogy úriember irta, — jegyezte meg röviden, de a hangjában az is benne volt, hogy az ajánlatot el kell fogadni.

Légváryt ez egyszer nem kellett biztatni.

— A francia akadémiának a negyven halhatatlanja között nincs egy se, aki szebben tudna irni, mint ez az alispán, — közölte feleségével a lelkesedését. — Látszik, hogy ritka nagyműveltségü és igen finomlelkü

Paul és Virginiere gondolt . . . És Bernardin de Saint-Pierre úr divatos könyvére gondolt akkor is, midőn a déli hőségtől elbágyadva, leheveredett a szénába és barátjának oltalma alatt elszunnyadt.

Megtörtént egyszer, hogy egy eltévedt bárányt keresve, bőrig megáztak a hirtelen kerekedett nyári záporban. André erdei vityillójába menekültek. Ez veszedelmes kaland lehetett volna, a jó fiú azonban szerencsére nem emlékezett már Virgiliusra és sokkal kifogástalanabbul viselkedett kényes helyzetében, mint egykor Aeneas.

A hercegné akkoriban igen megszerette a parasztokat. Ez a Jeamplong apó fölötte érdekes s eredeti öreg volt. Hosszu, ősz szakállt viselt, akár egy kapucinus barát és ing helyett báránybőr mellényt hordott a testén. Ha rá lehetett volna szoktatni a tisztaságra és a kölni víz használatára, akkor pompás alak lett volna. Nyolc gyermekével és megszámlálhatatlan sok unokájával élt együtt a tanyáján.

Ha szénát hordtak Jeamplongék, ekkor a hercegné is feltűzte virágos szoknyáját és gereblyét vett a kezébe, mert imádta a friss széna szagát. Este pedig a megrakott szekér tetején, a puha szénába süppedve, kocsikáztak a tanya felé.

Olykor bal champêtre-t rendeztek a nagy hársfa alatt. Clermont hercegné összefogódzott a keménytenyerü legényekkel és duda- és sípszó mellett a parányi selyemcipője taktust tartott a parasztok rettenetes fapapucsaival. Tánc után a hercegné gyakran megvendégelte a párokat. A lakájai ezüstkannákat és sèvresi csészéket hoztak és csokoládét adtak a juhászoknak. A tiszteletreméltó Jeamplong, festői szakállával és gyapjas mellényével, az asztalfőn ült és felköszöntötte a hercegnét. Művelten akart beszélni és sok sületlenséget hadart össze, de azért minden szavából kiérzett forró hálája és rajongó szeretete az uraság iránt.

Jeanne-on mosolygó meghatottság vett erőt, valahányszor a lakmározó társaságot szemlélte. Ah, milyen édes dolog a jótékonyság! Mily jóleső érzés, ha az egyszerü nép szeretete öleli körül az embert! — S hogy lelke még jobban elmerüljön ebben a kellemes érzésben, kivette a lakáj kezéből az ezüstkosarat és sajátkezüleg osztotta szét a biscuitet . . .

Ah, te tündöklő clermonti nyár!

XIII.

A kis nyáj ott delelt az árnyékos erdőszélen. A hőségtől eltikkadt pásztor a gyöpön hevert és mélyen aludt. A pásztornő mellette ült és föléje hajolva, dévaj kárörömmel nézte az alvót.

Milyen bájos ez a fiú! Endymion lehetett ilyen, a szüzies Diana kedvese. Milyen bájos, milyen szerelmes és milyen — naiv! Versaillesben el sem hinnék, hogy ilyesmi is lehetséges . . .

André fölsóhajtott álmában. A szája vonaglott, a homlokán redők futottak végig. A hercegné kissé megszeppent és egy virágszállal megcsiklandozta a nyakát, hogy fölébressze.

— Rossz álmod volt, édes pásztorom?

— Szörnyü és ostoba álmom volt! Azt álmodtam, hogy életre kelt a clermonti sárkány. Széttépte vasláncait, bömbölésével megőrjitette az embereket és tüzes lehelletétől kigyulladt az ég.

A hercegné elmosolyodott. Óh, óh, az abbé sárkánya! A jó öreg clermonti sárkány! A fantasztikus bestia az ő szemében a tisztes unalom és a tudákos nagyképüség szimboluma volt.

Folytatjuk

Az első ideál

Irta Szini Gyula

Első levél.

Kedves barátnőm,

tőled, aki be vagy avatva életem minden apró körülményébe és nyugodt okosságoddal nem egyszer döntőn nyúltál bele zaklatott sorsomba, megint tanácsot kérek.

A multkor megírtam neked, hogy az egyik ujságban a szállók vendégeinek szokásos névsorában váratlanul erre a névre bukkantam: Horváth Pál, Páris . . .

Ettől a pillanattól fogva, mintha kicseréltek volna: teljesen elvesztettem a nyugalmamat, hallucinációim vannak, éjszakánkint fölriadok és gyermekeim ágyához szaladok, hogy elhárítsam róluk a végzetet, amelynek halkan, loppal közeledő hangjaival vannak teli álmatlan éjjeleim.

Valóságos rabja vagyok annak a gondolatnak, hogy ha ez az ember él és elém fog állni, mi lesz velem?! . . . Én már holtnak hittem őt és még most is azt kell hinnem, hogy már rég nem él. Vagy lehetséges, hogy valakit szintén Horváth Pálnak hívjanak és abból a végzetes városból érkezzék? Ez a bizonytalanság még az őrületbe fog kergetni.

Tíz évvel ezelőtt — március negyedikén lesz tíz esztendeje — Párisból levelet kaptam tőle, amelyben bejelenti, hogy öngyilkossá lesz. Azóta nyoma veszett. Te jól tudod, hogy ez a levél nehezedik egész életemre. Megmérgezte már mézesheteimet, amikre pedig egy asszony mindig mint élete legszebb emlékére szokott visszagondolni. Folyton magam előtt láttam ezt az embert, akinek halálát okoztam. Nem volt örömöm, nem volt derüs pillanatom anélkül, hogy meg ne jelent volna előttem sápadt, vádoló arca . . . Esküszöm neked, hogy ha tudtam volna, hogy ennyire szeret, inkább az ő felesége lettem volna.

Örökké a nagy, ismeretlen Morgue jelent meg előttem látomásképp rémes kirakatával, amelynek üvegtáblája mögött ott fekszik hanyatt egy vértelen, puffadt arcu idegen, a szerelem halottja, akit senki sem ismer, akinek senki sem fogta le a szemét és akit a Szajna vetett ki a partjára, mint valami hajóroncsot.

Tudod, hogy ez a látomás annyira kínzott, hogy végre rábirtam a férjemet, utazzunk Párisba. Jóformán az első utam a „Cité" csúcsára vitt, abba a komor épületbe, amelynek groteszk viziója annyiszor megfordult álmomban. A valóság kissé megnyugtatott. A virágvásáron, amely ott van a közelében a Szajna partján, kedves virágaiból, a ciklamenekből vettem egy csokorra valót és mikor átmentünk a hídon, beledobtam a folyóba . . . emlékül. A férjem nem tudta, hogy mit gondoljon furcsa szeszélyességemről.

Előtte mindig leplezni tudtam gyászos emlékemet és ha te nem volnál a világon, ha neked nem árulhatnám el szenvedéseimet, talán már régóta magam is holt vagy élőhalott volnék.

Párisi utazásunk óta sokkal nyugodtabb lettem. Már azt hittem, hogy végre elérem az egyetlen boldogságot, amire vágytam, a nyugalmamat . . . És most ez a név, amely váratlanul felbukkan! . . . Fogvacogva töltöm éjszakáimat.

U. i. Mielőtt levelemet lezárnám . . .

(Más tintával:)

Két nap óta rejtegetem ezt a levelet, szívem, és még hozzá akartam valamit irni, de úgy, hogy a férjem ne lássa. Minduntalan közbejött valami. Színház, hangverseny nagyon elfoglal most a szezónban. Tegnap este is az Operában voltunk . . . és történt valami,

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Rossz álmod volt, édes pásztorom? . . .

Uj Idők 1909. XV. 6-17.

imént bevezette. Amint bezáródott utánuk a terem ajtaja, odabenn harsogó kacagásra fakadt a társaság.

— Mi leli őket? — kérdezte a futár.

Jeanne, aki mosolyogva billegett mellette, vállat vont.

— Nem tudom. Különben mondja meg, hogyan tetszik önnek a hercegné?

— Őszintén beszélhetek?

— Egészen őszintén!

— Nos, ön százszor inkább érdemelné meg, hogy hercegné legyen, mint ő.

Jeanne erre valóságos nevető görcsöt kapott.

— Mi az ön neve? — kérdezte.

— André.

— Családi neve nincs?

— Van. André de Szentgály.

— Ez tatár név, ugy-e?

— Mért volna nekem tatár nevem?

— Mert úgy mondják, hogy ön tatár.

— Én magyar vagyok, nem tatár.

— Az körülbelül mindegy. A magyarok is valahol odalenn laknak és ők is valami érthetetlen nyelven beszélnek.

A királyné futárja nem érezte magát arra hivatottnak, hogy kiegészítse a csinos Jeanne hiányos földrajzi ismereteit. Neki másutt járt az esze.

— Mondja, Jeanne kisasszony, mikor van önnek kimenője?

— Miért érdekli?

— Ha kívánja, megmutatom önnek a versaillesi palotát és a parkot. Még a kis Trianonba is bevezetném, pedig oda senkit sem eresztenek.

— Lám, — mondta Jeanne, — ez igazán csábító ajánlat. De nem tudom, hogy elfogadhatom-e. Nem ismerem önt eléggé.

— Nem kell tőlem félnie. Én nagyon szerény ember vagyok.

— De hátha éppen a szerény emberekkel nem rokonszenvezem?

— Kívánságára tudok olyan szerénytelen lenni, hogy önnek öröme telnék benne.

— Ön mindenesetre sokat igérő ifjúnak látszik, — mondta Jeanne nevetve.

Egy hosszu termen mentek keresztül, melynek falait családi képek borították. A királyné futárja azonban nem a Richelieu-korabeli allonge-parókákat, hanem Jeanne csinos lábát szemlélte.

— Miért nézi mindig a lábamat? — kérdezte a komorna.

— Önnek jó bért fizethetnek a gazdái. A versaillesi márkinők sem viselnek finomabb selyemharisnyát és csinosabb aranysarku cipőt, mint ön.

— Az úrnőm nagyon szeret és nekem adja viselt holmiját.

— Nem igen hihető, mert a hercegnének kétszer akkora lába van, mint önnek.

Jeanne erre megint nevetni kezdett.

— Mikor látom megint? — kérdezte André, akit egészen elbájolt a leány.

— Olyan sürgős a dolog?

— Rendkívüli sürgős! Nem jönne ki vasárnap Versaillesbe?

— Nem. Egyelőre csak itt fogjuk egymást látni.

— Hetek is elmúlhatnak, míg a királyné megint ideküld.

— A királyné holnap már ide fogja küldeni. Adja ide a táskáját!

Jeanne kinyitotta a liliomos táska zárát, kivette belőle a ruhás babát, aztán néhány gombostű segélyével redőkbe tűzte a baba ruháját.

— Mit mível? — kérdezte a futár, akin hideg borzongás futott végig, mintha tanuja volna valami felségsértésnek.

— Igy nagyon jó lesz! A királyné el fog hülni, ha látja a furcsa szoknyaformát. Holnap megint lóra fogják önt ültetni.

Amint maga elé tartotta a babát és nevetve szemlélte, olyan bájos volt, hogy André megfeledkezett arról, hogy a baba királyi tulajdon, megfeledkezett sok egyébről és átölelte a leányt és hirtelen megcsókolta. Jeanne épp oly hirtelen pofon ütötte. A nyakleves azonban oly szelíden sült el, hogy cirógatás számba is vehette a futár. Taktikai okokból azonban jónak látta, hogy bűnbánóan bocsánatot kérjen vakmerőségéért. A versaillesi iskola bevált hagyományai szerint az ember nem viselkedhetik eléggé fesztelenül a nőkkel szemben és nem kérhet tőlük elégszer bocsánatot. Jeanne megbocsátott neki.

— Tudom, hogy a fiatalság erkölcsére jobban lehet hatni türelemmel, mint szigorusággal. De azért meg kell igérnie, hogy legközelebb illedelmesebben fogja magát viselni!

André megigérte.

— A nagy ajtó a lépcsőházba vezet. Isten önnel, lovag! — szólt Jeanne.

Azzal kinyitott egy kis kárpitajtót és eltünt. A futár egyedül maradt a teremben. Mialatt a nagy ajtóhoz ment, a szeme megakadt egy nagy képen. A kép egy fiatal nőt ábrázol. Óriás abroncsos szoknyában, mogyorónyi gyöngysorokkal a nyakában, hatalmas toronyfrizurával a fején áll ott, mereven, méltóságosan és mégis édeskésen mosolyogva. Mellette, biborvánkoson arany fejedelmi korona. A képen egy rózsaszínü márványoszlop látszik még és egy aranyrojtos bársonyfüggöny, melynek nehéz redőit egy elmaradhatatlan repülő amorett tolja félre. A futár elhalványodó arccal bámult a képre. Ez a tüzes és elmés barna szem, az édes és finom arcocska a Jeanne-é volt!

Rögtön megértette a dolgok összefüggését. Tréfát üztek vele. Jeanne a hercegné. Ő pedig, a félig cseléd-számba menő kurtanemes, a kis kurir, megcsókolta a Bourbonok rokonát.

Szentgály András ugyan évek óta már csak franciául beszélt, de most mégis az ajkára kívánkozott megint édes magyar hazájának nyelve, midőn igy szólt magában: Az áldóját!

Azzal különben tisztában volt, hogy nagyobb baj nem lesz a dologból. A francia dámák okosak és kedvesek még akkor is, ha véletlenül hercegnék. Clermont hercegné tréfát csinált a királyné futárjával. Lehet, hogy azt fogja mondani: a futár paraszt módjára viselkedett. Lehet azonban, hogy semmit sem fog mondani, csak azt fogja magában gondolni: a futár ügyesen viselkedett.

És mialatt André tovább szőtte-fonta a bekövetkezhető eshetőségeket, egyszerre valami édes és diadalmas mámor kezdte forralni a szívét.

A kapu előtt pénzdarabot dobott a savoyardnak, aki a lovát fogta, aztán szittya módon nyeregbe ugrott és nekivágott a városnak. Most már mindent, amit maga körül hallott és látott, kedvesnek, jónak és szépnek talált. A Tuilleriák kertje előtt még mindig ordítoztak az eltorzult arcu, rongyos emberek. A királyné futárja ezúttal mosolyogva intett feléjük.

Folytatjuk

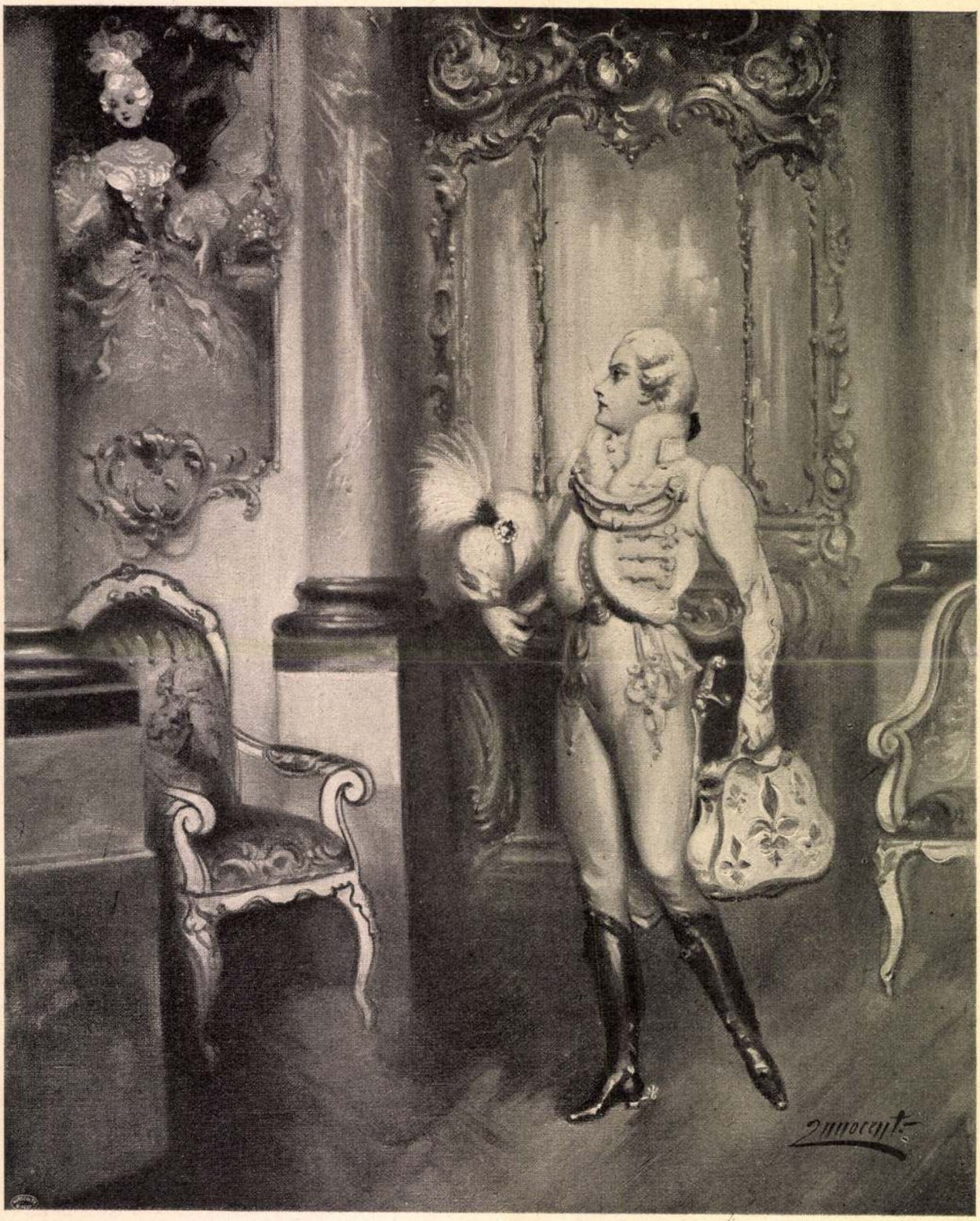

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

A királyné futárja

Új Idők 1909. XV. köt. 1. 7

Inotayné Lukáts Judit emlén

MI AZ EGYHÁZ?

A kérdés annál fontosabb, mivel ma nálunk különösen is sok téves fogalommal, elképzeléssel találkozunk. Röviden, a teljesség igénye nélkül, de a legfontosabb szempontokra rámutatva, keressük a választ az egyház születésnapján.

Az Újszövetségben

Evangélikus keresztyénekként induljunk ki az Ágostoni Hitvallás sokszor hivatkozott egyház-fogalmából: *„Az egyház a szentek gyülekezete, amelyben az evangéliumot tisztán tanítják és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki."* A tisztán tanítás közelebbi meghatározása azonban nem könnyű. Hiszen már az Újszövetségben is különböző megfogalmazásokkal, hangsúlyokkal találkozunk, elég, ha összehasonlítjuk a négy evangéliumot. Az őskeresztyén egyház azonban csak egy evangéliumot ismert el: a Jézus Krisztusról, az Isten Fiáról szólót – Máté, Márk, Lukács és János szerint. Rajtuk kívül még jó néhány evangéliumról tudunk, ezek azonban apokrif, azaz (a Szentírásból) kizárt evangéliumok. Nem lettek az Újszövetség részévé, mert tanításuk nem (mindenben) felel meg Jézusénak. Azt is tekintetbe kell vennünk, hogy a szerzők más-más gyülekezetnek, olvasóknak írtak. Ugyanakkor minden újszövetségi szerző számára a napnál világosabb, hogy *„Jézus a Krisztus, az Isten Fia"* (Jn 20,31), hogy „a bűn zsoldja halál" (Róm 6,23), hogy Krisztus *„bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk"* (1Pt 2,24). Tehát, hogy a bűn és következményeként a halál az egyes ember és az emberiség sorsa, és a szabadulás csak Jézus Krisztus által lehetséges. Ezt pedig onnan tudjuk, hogy *„őt az Isten … feltámasztotta, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa"*. A tanítványok Pünkösdkor a Szentlélek hatására a megfeszí- Jézus feltámadásának üzenetek a nyilvánosság elé. Ez tett evangélium in- házat. A görög san eccle- kivá-

(2Jn 9). Nem a bűnös embert, hanem egyedül a tévtanítót nevezi antikrisztusnak (7. v.). Az ilyet még köszönteni sem szabad (10. v.). Egyedül rá vonatkozik Gal 1,9: *„…ha valaki nektek más evangéliumot hirdet, mint amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!"*

Kérdés lehet, hogy az Ágostai Hitvallás miért nem említi az egyház harmadik ismertetőjeleként az evangéliumnak megfelelő életet. Minden bizonnyal azért nem, mert a kettő magában foglalja; sőt már a „szentek közössége" erre utal: *„…azt akarja kifejezni, hogy mit jelent az egyház: nevezetesen a szentek gyülekezetét, akiket közösségbe fűz ugyanaz az evangélium… és ugyanaz a Szentlélek, aki szívüket megújítja, megszenteli és kormányozza."*

Ma

Az egyházról beszéltünk, és az egyházak közötti vitákra utaltunk. Hiszen ma már nincsen – legalább külsőleg – egységes világegyház, hanem kisebb-nagyobb egyházak. A szétválást elősegítették gazdasági, társadalmi, politikai, kulturális tényezők, de a közvetlen kiváltó ok valamilyen emberi bűn – vagy nagyon durva, vagy alig észrevehető: hatalmi igények, az egyház képviselőinek erkölcstelen élete, a jobbítani akarók kiközösítése, de a magukat valamiért különbnek tartók makacssága és kivonulása is. A széthúzás, pártoskodás korán kezdődött, már az Újszövetségben is vannak példák (ApCsel 15, 1Kor 1 és 3) – ekkor azonban még sikerült megőrizni az egységet. A keresztyénség, az egyház szétszakadozottsága igen fájdalmas, akkor is, ha az ökumenikus mozgalom jelentős eredményeket ért el, például az evangélikus-római katolikus párbeszédben. De a párbeszéd folytatódik…

Ma – bármilyen – egyházat sokan valamiféle szolgáltató szervezetnek tekintik: vannak bizonyos igények, amelyek kielégítésére „szakosodott": vallási összejövetelek, szertartások, különösen is az élet fordulópontjain. Az alkalmi igénybevételt (meg)fizetik (néha nem), azzal pedig nem foglalkoz- egyháznak előtte is

gal, kapzsisággal vádolják az egyházakat, amikor erőszakkal elvett ingatlanaikat visszakérik, noha az esetek 90 százalékában sikerül megegyezni. Az egyházi iskolák iránti igény viszont a jelenlegi lehetőségek nyolc-tízszerese, és a társadalom többsége szükségesnek tartja az egyházak közreműködését az ország gondjainak enyhítésében.

Az egyházfogalom a közgondolkodásban, különösen is a „rendszerváltás" óta eléggé elmosódott, hiszen azóta gombamódra szaporodtak/szaporodnak a különböző vallási közösségek. Ebbe az irányba mutat az 1990. évi IV törvény a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról: „Az azonos hitelveket követők, vallásuk gyakorlása céljából, önkormányzattal rendelkező vallási közösséget, vallásfelekezetet, egyházat (a továbbiakban együtt: egyház) hozhatnak létre." Az egyház (magyarul eredetileg idház = szent ház) egyre inkább a vallási közösség szinonimája lett – így beszélnek például zsidó egyházról (noha ők magukat nem nevezik annak), de mohamedánról, buddhistáról stb. is. A keresztyénségből kivált közösségek, szekták is többnyire így nevezik magukat kezdettől fogva, például a mormonok „az utolsó napok szentjeinek Jézus Krisztus egyháza", noha tanításuk fényévnyire van a keresztyénségtől. De még náluk is távolabb a szcientológiáé, amely – a saját érdekében – szintén az egyház fogalmával takarózik.

A – demokratikus – állam perszé a tanítást nem vizsgál(hat)ja, hanem csak bizonyos alaki feltételek meglétét és általában a törvények betartását követelheti meg. Az egyház – azaz a keresztyén egyház, Jézus Krisztus egyházának lényegén semmiféle külső emberi törvény, de tagjainak méltatlansága sem változtat. Ezért valljuk, *„hogy az egy anyaszentegyház minden időben megmarad"*. Ezért, a Niceai Hitvallás szavaival:

„Hiszem az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházat.

Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

Várom a halottak feltámadását

A SZENTLÉLEK MEGGYŐZI A VILÁGOT…

…a bűn tekintetében

Jn 16,8–9

Kettős értelemben is „szellemes" a gondolat: Jézus, amikor elbúcsúzik tanítványaitól, nem azt mondja nekik: „Elmegyek, de hagyok nektek egy szent könyvet. Abban minden benne van, amit tudnotok kell", hanem így szól: *„Elmegyek, elküldöm a szent lelket, az én szellememet és az majd eligazít benneteket."* Az indiai Sundar Singh szomorúan tapasztalta: Egyik nap a folyó partján ültem. A vízből szép, gömbölyű, kemény követ vettem ki és széttörtem. A belseje egészen száraz volt. Ez a kő sokáig feküdt a vízben, de a víz nem hatolt a belsejébe. Így van ez az embereknél Európában. A kereszténység századok óta nem a kereszténység, hanem a szívek keménysége. Az anyagiasság és az intellektualizmus keménnyé tette a szíveket. Így nem csodálom, ha sok ember nem tudja megérteni, mit jelent számára Krisztus.

Mi, „nyugati" keresztények abban élünk, hogy elment Jézus, de hagyott nekünk egy nagyszerű könyvet. Azt kell csak lapozgatni, olvasni, idézni, abban „minden benne van". Ő azonban azt mondja: Ha elmegyek, elküldöm hozzátok a Pártfogót. Ő védi, időszerűvé teszi, korszerűsíti az ügyemet, tanításomat. Amit most nem akartam elmondani, mert nem tudtátok volna felfogni, azt Ő majd elmondja, nektek. Lélek nélkül Biblia és bűn, igazság és ítélet nehéz, kemény kövek, száraz intellektuális fogalmak. Reformátor eleink tudták: „testimonium interna"-ra, Jézus szellemének belső bizonyságtételére van szükség, hogy a megkövült szívek és megalvadt szavak életre ébredjenek, az ősi betűk megelevenedjenek. Az elromlott, elakadt életű embernek nem elég kezébe vennie a Szentírást, mondván: a Biblia az élet szervizkönyve. Tudnia kell azt is, hogy a „szakértelmet" az elrontott élet megjavításához a Szentlélek adja. Ő megmutatja, hol a hiba, kiesett csavar, kiégett biztosíték. Meggyőz: az igazmondó, mulasztásokra, csúsztatásokra rámutató, Istennel és önmagunkkal szembesítő, az évtizedeken át és még ma is ellenségként, cigarettafüstös, vodkaszagú ideológiai műhelyekben, „szalonokban" nemkívánatos személyként kezelt egyszerű názáreti valójában szívét, lelkét nekünk, értünk adó jóbarát.

Valaki azt mondta, Istenhez utazni olyan, mint egy űrrepülés. Minél inkább szabadul a rakéta a föld vonzóköréből, annál jobban elnehezül. Mihelyt azonban átlépte a nehézségi erő határát, mind könnyebbé és könnyebbé válik. Az űrrepülés, a rakéták korában is szánalmasan alacsonyan, a föld vonzókörében élünk. Reánk nehezül, lehúz a gondok, bajok, betegségek, megélhetés megannyi terhe. Ahogy a költő, Weöres Sándor írja, mint hal a horogra, sietnénk Istenhez, de a gyűrűző mélynek ránktekeredik ezernyi hínárja. Egyre több magyar fiatal szed kábítószert, hogy „súlytalanná" váljék, hacsak percekre is, de kirepüljön a hétköznapok rohanásából vagy éppen sivár egyhangúságából.

Jézus elmegy, de nem hagy magunkra terheinkkel, félelmeinkkel, mondva néhány bátorító, együttérzéséről biztosító szót, vallásos kifejezést. Pártfogót, Vigasztalót küld, hogy a visszahúzó földhöz, anyaghoz bilincselő, Istentől elválasztó erők határán átléptessen és terheinktől szabadulva, könnyűvé válva, siethessünk Istenhez, ahogy a tékozló fiú repült hazatértekor apja karjaiba.

Bármilyen helyzetben találjon, bárhol virradjon reánk, érjen minket az ünnep, szegénységben vagy jólétben, sikerek vagy csalódások között, egészségben vagy betegségben, örömben vagy gyászban, itthon vagy külföldön, életünk különböző állomásairól ezen a Pünkösdön utazzunk, térjünk Istenhez a Lélek láthatatlan országútján!

Bácskai Károly

EMLÉKEZÜNK DR. FEKETE ZOLTÁNRA

Nyolc éve hunyt el, idén lett volna 85 éves, *dr. Fekete Zoltán* egyetemi tanár, aki 15 éven keresztül országos felügyelőnk volt. Zsarnócán született, Selmecbányán kezdte iskoláit, majd a soproni líceum növendéke volt. Sopronban a Hittudományi Tudományegyetemen szerzett tanári oklevelet. 1944-ben itt doktorált geológia-geokémiából.

A Budapesti Kertészeti Egyetem talajtani tanszékvezető professzora és számos hazai és külföldi tudományos társaság tagja volt.

Magas tudományos képzettsége nem volt akadály abban, hogy hívő szívvel, teljes odaadással szolgáljon egyházában. Belső kényszernek engedett, amikor teológus lett. Lelkészeket szívesen helyette-

zusról való tanúskodás élete végéig elkísérte. Mint felügyelő, előbb a Pesti Egyházban – később a fasori gyülekezetben –, majd az Északi Egyházkerület élén, végül az Országos Egyházban szolgált.

Sokan emlékezünk még reá. Szelíd szavú, de határozott igehirdetésére, a nehéz időkben tanúsított bölcsességére a vezetésben.

Temetésén hangzott el: Az első zsoltárban olvasunk a folyóvíz mellé ültetett fáról. Ehhez az élő vízhez eresztette élete gyökerét. Ebből a vízből táplálkozik

A SZENTLÉLEK MEGGYŐZI A VILÁGOT...

... igazság tekintetében

Jn 16,10

Jézus mondja: *„az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem".*

A 234. énekünk 3. versében énekeljük ezeket a sorokat a Szentlélekről: *„Te vagy a nagy Úristennek mennyei ajándéka, igazságnak mestere..."*

Jó ízlelgetni ezt a kifejezést: igazságnak mestere. Valaki, aki az igazságnak ismerője, letéteményese, oktatója, tanítója. Sőt tudjuk, Ő az, aki maga az IGAZSÁG! Hiszen annak lelkeként jön ebbe a világba, Aki kimondta önmagáról: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet..."* (Jn 14,6). S mégis hányszor át kellett élnie Jézusnak, hogy mindazt, amit Isten igazságaként kívánt mentő szeretetével életté tenni, azt az ember ördögtől valónak, hazugságnak, csalásnak, sőt istenkáromlásnak ítélte. Igen, mert a Mennyek országa igazságával a magát az igazság bajnokának tartó ember semmit nem tud kezdeni! Amíg Isten nem adja a Szentlélek ajándékát, addig az ember vélt igazságának foglya marad.

Tudta ezt jól Jézus! Tudta, hogy sokan megkérdezik magukban, amikor majd a kereszten látják szenvedni és meghalni: Ő lenne a Messiás? Az nem lehet igaz. Tudta, hogy a húsvéti tények után is viaskodni fognak az akkoriak s a mindenkori tanítványok ezzel a KÉRDÉSSEL: csakugyan igaz lehet, hogy Ő él? S ebből a gondolkodásból, kételkedésből az következik, hogy az ember szüntelenül megkérdőjelezi a bűnbocsánat, a feltámadás, az ítélet, az örök élet beszédének igazságát, ígéretének beteljesedését is. S tovább viszi az ember a kételkedésében kérdéseit: hol van most Jézus? S hol leszünk mi, amikor elmegyünk ebből a földi világból?

Kell, aki meg tud győzni mindezeknek az ígéreteknek s a mögöttük lévő, Jézus által már elvégzett tényeknek igazságáról. Hol található az a meggyőző erő, mely által bizonyosságra juthat kételkedő szívünk? Jézus nevén nevezi, sőt megígéri eljöttét annak, Aki, mint az Élő Isten mennyei ajándéka ezt a meggyőző munkát képes véghezvinni az emberi szívben. S a Szentlélek Úristen kiáradt az első pünkösdkor a tanítványok szívébe, s kaphatja Őt ajándékul ma is mindaz, aki hittel imádkozik érte. Hiszen Jézus maga biztat: *„vegyetek Szentlelket!"* Mint legdrágább ajándéka Urunknak, így végzi köztünk is a Szentlélek az igazság felől való meggyőzés mesterségét. Fel tudja törni hitetlenségünk önigazságainak kemény burkát. A Szentlelket kapott tanítványokat látva, már az első pünkösdkor sokakban megfogalmazódott ez az ítélet is: *édes bortól részegedtek meg!* Így is mondhatták nekik: ezek nem józanok, összevissza beszélnek, megbolondultak.

De sokan ezt kérdezték: *mit tegyünk, Atyánkfiai, férfiak?* S amikor kapták a biztatást: *térjetek meg és keresztelkedjetek meg,* meg is tették! Ki győzte meg őket? A Szentlélek! S ők tudták, hogy Jézusnak az Atyához menetele nem a csúfos véget, a kudarcot hordozza magában, hanem ellenkezőleg: a célbaérést, a győzelmet! Azt a drága örömhírt, hogy akit az Atya ide küldött közénk, hogy emberré, testvérünkké, sőt Megváltónkká, valóban Szabadítónkká legyen, maradéktalanul elvégezte, betöltötte küldetését. Megváltásunk bűnből, halálból, ördög hatalmából igazság!

Ezért mondja Jézus: *„az igazság az, hogy én az Atyához megyek, s többé nem láttok engem!"* Így teljesedik be, hogy Jézusnak el kell mennie ebből a világból, hogy eljöhessen a Szentlélek, s elvégezhesse meggyőző szolgálatát. Jézusnak el kellett mennie azért is, hogy helyet készítsen mindazok számára az Atya örök hajlékában, akiket meggyőz a Szentlélek a kereszt, a feltámadás, megváltás igazsága felől!

Ez az igazság Jézus életét, életodaadását, magatartását, minden szavát és tettét magában hordozza. Hiszen az Ő engedelmessége volt az, amit az Atya tökéletesnek, helyesnek, egyedül igaznak fogadott el. S mert ez megtörtént, ezért a jézusi igazságért, igaz életért minekünk igaztalanoknak is lehetséges a célbaérés. Többé itt nem látjuk Őt. Hatalmát, jelenlétét mégis tapasztaljuk. Szentlelke ott végzi ma is meggyőző munkáját, ahol Isten igéje, Jézus szava hangzik.

Énekeljük örömmel: *„Szentlélek, Te vagy a nagy Úristennek mennyei ajándéka, igazságnak mestere..."* S kérjük imádságainkban: Jövel Szentlélek Úristen, vezess el mindnyájunkat a Te igazságodra. Így nem csupán az IGAZSÁG megismerésére juthatunk el, de egész életünk a Jézus Krisztus megigazító kegyelmét hirdetheti.

Deme Dávid

Az egyházi építkezésekről beszélgettünk...

Az országos egyház építési osztályának megszervezését – több más munkaághoz hasonlóan – az élet kényszerítette ki. A rendszerváltozást követően megnövekedtek az igények, a lehetőségek, új lendületet kapott a templomépítési kedv. A kárpótlási törvény alapján, az egyházi ingatlanok visszakerülése, illetve pénzbeli kiváltása során megszaporodott feladatok új szervezeti-szakmai kereteket igényeltek. Az egyházi építkezéseket jóváhagyó bizottság valójában csaknem formális tevékenységének ideje lejárt. Az országos presbitérium mellé rendelt építészeti és egyházművészeti bizottság – amelynek több neves építész is tagja – viszont ma valódi szakmai irányító testület. A gyakorlati munkát pedig az építési osztály végzi. A hatékonyság érdekében mind a bizottság elnöke, mind az osztály vezetője ugyanaz: a tervezési tapasztalatokkal rendelkező *dr. Inotayné Lukáts Judit.*

– Nagyszerű érzés látni az új templomokat szerte az országban.

– Még akkor is így van ez, ha t u d j u k : külföldi segítség nélkül nem boldogulnánk. Bizony, a növekvő építőanyagárak miatt egyre nehezebb biztosítani a beruházások anyagi fedezetét. Egy templom sokáig fennáll, ezért környezetébe illőnek, művészi és szakmai szempontból magas színvonalúnak kell lennie. Bizottságunk körültekintően, pályázat alapján igyekszik dönteni a tervező kijelöléséről. Elvünk, hogy evangélikus templomot lehetőleg evangélikus építész tervezzen, ez persze nem járhat szakmai kompromisszumokkal. De nincs is ilyen gond: kiváló evangélikus építészeket hívhatunk meg e pályázatokra. A terveket a Magyar Építészek Kamarájának közreműködésével szakmai zsűri bírálja el, amelynek természetesen egyházi vezetők is tagjai. A kivitelező kiválasztása is hasonló pályázati versenyen dől el. S ezután megkezdődhet az építés. A segítséget nyújtó külföldi szervezetek szigorúan ellenőrzik a pénzfelhasználást. Ezért is nagy a felelőssége a döntéshozóknak: csak korrekt, lehetőleg már bizonyított, jó szakmai tudású vállalkozókat bízzanak meg.

– Hol épülnek az országban ma evangélikus templomok?

– Elkészült a *dunaújvárosi templom*. Beszélgetésünk idején éppen a harang beszerelése zajlik. Egy állami gazdaság köré épült új település *Telekgerendás*, ahol többségben evangélikusok élnek, ők kérték, s az önkormányzat kezdeményezte(!) a templom építését. Az úgynevezett torony mögé építkezések sorában – amikor a meglévő, különálló tornyot kell kiegészíteni templomépülettel – folyik a munka *Kisfaludon, Sopronnémetiben, Porrogon.* Külön csoportosítva szólnék a Balaton környéki templomépítésekről. A belső-somogyi gyülekezetek elnéptelenedtek, a lakosság nagy számban a tó közelébe költözött, továbbá a nyaralóknak is vannak hitéleti igényeik, sok köztük a lutheránus német és finn turista – ezért egyre-másra jelentkeztek a balatoni gyülekezetek azzal, hogy templomot szeretnének. *Siófok* után most *Bogláron, Füreden* is elkezdődött a munka. Balatonbogláron a kilátóhegyen gyönyörű telket adott az önkormányzat, az alapozás folyik. *Füreden* megtörtént az alapkőletétel, az idei év az alapozásé, és a szerkezetépítés megkezdéséé lesz. *Keszthelyen* sajnos le kell bontani a városban lévő, életveszélyessé vált templomot. Ugyanakkor ez a telek nagyon kicsi, ezért a kissé messzebb lévő, de jóval nagyobb új területen kellene felépíteni a templomot és a hozzá kapcsolódó épületegyüttest. *Budaörsön* és *Pásztón* is elkezdődik idén a tervek megvalósítása. *Nagycserkeszen* hosszú évek óta épül már a templom, egyelőre csak a gyülekezeti termet használják. Nagy öröm volt a *zombai* szép kis templom megszületése, amely igen nagy gyülekezeti összefogás eredménye volt.

– Tevékenységi körébe tartozik a műemlék templomokkal való törődés is.

– Szomorú látvány építésznek is, evangélikus embernek is az elhagyott templomok pusztulása. Legnagyobb gondot a dél-dunántúli műemlék templomok állapota jelenti. A gyülekezetek itt jórészt német nemzetiségűek voltak, s a kitelepítés után nem maradt, aki fenntartsa, használja ezeket a nagyon szép, kisebb-nagyobb templomokat. Igyekszünk legalább a legsürgősebb „mentési" munkákat elvégezni – mint például *Kistormáson* –, de hát alig jut erre pénz. *Szirák, Udvari, Gerényes, Szabadi* – szívfájdító látni az egykor virágzó gyülekezetek nagy templomait, amelyek előbb-utóbb az enyészeté lesznek. Ahol még ma is van gyülekezet, azért nem hagyja veszni templomát: *Somogydöröcskén* például nagyon szépen sikerült a felújítás.

– Az iskolák, oktatási központok építése viszont biztosan örömteli feladat...

– Igen, ez élettel teli világ, mindig történik valami! A már működő iskoláinknál is mindig van tennivaló, hiszen eléggé megviselt állapotban kaptuk vissza ingatlanainkat. Sorra épülnek-újjáépülnek a kollégiumok is. Gyönyörű feladat most az *aszódi gimnázium* felépítése. Régi épületünkhöz az önkormányzat ragaszkodott, ezért a kárpótlási pénzen egy új gimnáziumot építünk. Igen értékes, szép fekvésű telket kaptunk cserébe a régiért. Megtörtént a kivitelező megbízása, júniusban kezdődh[illegible] nek az építési munkák. Je[illegible] beruházásunk a *révfülöpi* [illegible] *központ* megvalósítás[illegible] csak folyamatosan [illegible] *hűvösvölgyi* nyu[illegible] hon munkálat[illegible]

– Köszön[illegible] további [illegible]

[illegible] Ágnes

SZÁNDÉKNYILATKOZAT

A Magyarországi Evangélikus Egyház és a Szlovákiai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház közötti együttműködésről

Istennek hálát adva és ismerve közös történelmünket és a világ iránti együttes felelősségünket, ezennel kinyilvánítjuk azon szándékunkat, hogy az egyházi élet különböző területére vonatkozó együttműködésünket erősíteni kívánjuk a következő célokkal:

1. Új munkaterületeink közös támogatása és egyházaink nyelvi kisebbségeinek ápolása.

2. Egyházközi együttmunkálkodás az Európai Egység irányába történő hozzájárulásként, az „Európai U[illegible]" felépítésében.

MOZAIKOK – PRÉDIKÁCIÓKBÓL

Folyamatos pünkösd

Máté 16,15–18

Folyamatos pünkösd? – ez az egyház életbe vágó kérdése. Ebben foglalom össze Martin Niemöller prédikációs töredékét. Niemöller az első világháború tengeralattjáró kapitánya, majd evangélikus lelkész. A németországi Hitvalló Egyház vezéralakja a nemzetiszocialista uralom idején, koncentrációs táborok foglya Hitler alatt. A második világháború szenvedései népek életében, zsidók százezreinek kiirtása sötétlenek igehirdetésének a hátterében.

A háznak bádogteteje van, az ablakai pedig zöldre vannak festve. Ön el fog haladni a ház mellett, aztán egy hosszu és magas kertfalhoz ér. A falon egy kis zöld ajtó van. Az ajtó zárva lesz, de aki kopogtat, annak meg fog nyílni.

A hercegné mindezt könnyed kötekedés hangján mondta. Aztán megfogta André kezét és a szívére tette. A futár érezhette, mint lüktet ifju szive a könnyü ruhakelme alatt. Ez az érintés azonban csak egy szempillantásig tartott.

— Most menjen, barátom.

A futár persze nem igen aludt az éjjel. Egyre azon tanakodott, hogy be fogja-e váltani igéretét a hercegné. Ha rajta fordul, bizonyára megteszi, a főrangu hölgyeket azonban annyira elfoglalja a társas élet, hogy olykor imádkozni és enni is elfelejtenek. Reggel felé mély álomba merült, de ekkor meg hamarosan fölzavarták. Egy kis savoyard érkezett Párisból, és mindenáron beszélni akart vele.

— Uram, — mondta a fiu, — valami furcsa dolgot bíztak rám. Úgylátszik azonban, hogy nagyon fontos, mert egy aranyat kaptam érte.

Egy kék selyemszalagvéget tett André kezébe. A szalagba gombostű volt tűzve. A futárnak minden vére a fejébe szökött. Annyira elpirult, hogy a savoyard megijedt tőle. André elővette erszényét és ugyancsak egy aranyat adott a fiúnak.

Bizonyára szerencse, hogy az ember nem kormányozhatja a csillagok járását, mert különben a párisiak aznap abban a meglepetésben részesültek volna, hogy a nap tíz perc alatt vágtat keletről a nyugati láthatárig. Így azonban a nap nagyon visszaélt André tehetetlenségével és kétségbeejtő megfontoltsággal kúszott végig az égboltozaton.

Dél felé a királyné futárja már tűrhetetlennek találta a várakozást. Elhagyta a gárdakaszárnyát és céltalan sétára indult a Páris felé vezető avenue nyirott lombu alagutjában. A gálafogatok között, melyeket az utcán látott, egyik különösen megragadta a figyelmét. A kocsis és a lakájok libériája, a lovak szerszáma és az üveghintó vánkosai is rózsaszínü selyemből készültek. Rózsaszínü selyembe voltak öltöztetve a furirok is, akik a kocsi körül lovagoltak és a két nő, akik a kis ülésen ültek. S ez a rózsaszínü felhő arra való volt, hogy gyöngéd keretet adjon az almazöld selyemruhának, melyet az üveghintó főülésén elhelyezkedő hölgy viselt. Clermont hercegné volt.

A fogat Berry hercegné versaillesi palotája előtt állott meg. Jeannet ott alkalmasint villás reggelire várták. André a Berry-palota kapuja előtt ácsorgó naplopók közé keveredett és így közelről láthatta imádottját. A puderes haja és a zöld ruhája teli volt szikrázó drágakövekkel. Bájos arcát a legújabb divat szerint festette, szándékosan szabálytalan rózsás foltokkal, ami a versaillesi nők véleménye szerint az édes mámor kifejezését varázsolta az arcra. A hercegné édeskésen közömbös pillantása végigsiklott a kíváncsiak csoportján és megérintette Andrét is. A hintója aztán begördült a Berry-palota kertjébe. A nyitott kapun át látni lehetett a lakájok hajlongó sorfalát, akik a lépcsőn fogadták a vendéget.

André úgy járt-kelt egész nap, mint a részeg ember. Egyébként szinte lehetetlennek tartotta, hogy az előkelőségnek és a szépségnek ez a csodája, valamikor az övé legyen. Az irigy sors az utolsó pillanatban bizonyára gondoskodni fog róla, hogy megtréfálja és kiábrándítsa a királyné futárját. Végül mégis csak eltünt a nap, vérvörösre festve az eget a versaillesi királyi kertek fölött.

A királyné futárja e pillanatban gyors léptekkel közeledett a sevresi úton álló magános kis ház felé. Megtalálta a hosszu kertifalat és megtalálta a zöld ajtót is. Amint megérintette az ajtót, az már meg is nyílt.

Egy feketeruhás, óriási főkötőjü vén asszony fogadta. Az asszonyság mélyen meghajolt előtte, egyébként azonban úgy viselkedett, mintha néma volna. Bevezette André a házba, ott jelekkel megérttette vele, hogy várakoznia kell és magára hagyta.

A futár egy igen alacsony, szük, de nagy fényüzéssel berendezett boudoirban találta magát. A falak tükrökkel voltak borítva és a fali gyertyatartók fénye mellett tízszeresen visszaverték André alakját. A futár leült egy rózsafüzérekkel telihímzett kis kerevetre és magába szívta az édes és titokzatos összetételü parfümöt, mely az egész szobát betöltötte és melyet már Jeanne szabóműhelyében is érzett. A kandalló fölött kép volt, egy puderes haju Diana, Boucher modorában megfestve. Az erdők istennője Clermont hercegné vonásait viselte.

André később benyitott a szomszéd szobába. Kicsi ebédlő volt. A virággal és kristállyal ékes asztal két személyre volt megterítve. A pohárszéken jégbehütött pezsgős-üvegek várakoztak. Harmadik szobája is volt a lakásnak, de annak ajtaja el volt zárva. Az ajtó fölött, aranyos carteuche-ban, a mosolygó Erosz képe, aki hallgatást parancsolva emeli szájához mutató-ujját.

Ez a ház egyike volt azoknak a petite maisonoknak, aminőket a nagy urak és egyes úri dámák tartottak Páris környékén.

A kandalló álló-órája már kilencet mutatott és a hercegné még egyre váratott magára. Tíz óra lett. Tizenegy. A királyné futárja az idegességtől félőrülten járt föl-alá a lakásban. Az idő féltizenkettőre járt. A viaszgyertyák már mélyen leégtek. A néma vénasszony sem mutatta magát.

Végre! Odakünn emberi hangok hallatszottak. . . Aztán léptek a folyosón . . . Valaki megkopogtatta a boudoir ajtaját . . . André az ajtóhoz rohant . . . Aki most belépett, nem Jeanne volt, hanem egy idegen úriember. Egy kék selyemkabátos, kicsi ember. A mellére nagy ezüst rendjelcsillag volt hímezve. André tudta, hogy a rendjeles úr a király kíséretéből való Szent Lajos lovagok egyike.

— André de Szentgály úr? — kérdezte furcsa orrhangon az idegen.

A lovag szertartásosan meghajolt.

— Az vagyok, uram.

— Boldog vagyok, hogy megismerhetem önt, uram. Az én nevem Aubry Gaston gróf. Nekem jutott a kitüntetés, hogy igen magas helyről eredő parancsot közöljek önnel. Ön huszonnégy órán belül el fogja hagyni Párist és oly gyorsan, amint csak teheti, el fogja hagyni Franciaországot is. A parancs örök időkre szól.

— Kitől ered a parancs? — kérdezte André tompa hangon.

A gróf elővett egy levelet és megmutatta neki. André csak az aláírást látta: Louis. A király aláírása.

— És szabad tudnom, hogy miért tiltanak ki?

— Olvassa el, kérem, a levél kezdő szavait.

André elolvasta.

„Nekünk úgy tetszik, hogy André de Szentgály úr hagyja el örök időkre országainkat . . .“

A futár egyszerre úgy érezte, hogy a lába alatt engedni kezd a talaj. Megtántorodott, esni kezdett és lezuhant száz ölnyi mélységbe, a fekete, jéghideg mocsárba . . . Midőn újból kinyitotta a szemét, hosszában ott feküdt a szőnyegen. Egy svájci testőr térdepelt mellette és hideg vízzel mosta a homlokát. André föltápászkodott. A nagy megszégyenülés, amelyet váratlan ájulása fölött érzett, még fokozta kétségbeesését. A Lajos-lovag sajnálkozó arccal állott előtte.

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Jeanne leült és munkába vette a babát . . .

Uj Idők 1909. XV. 2. sz.

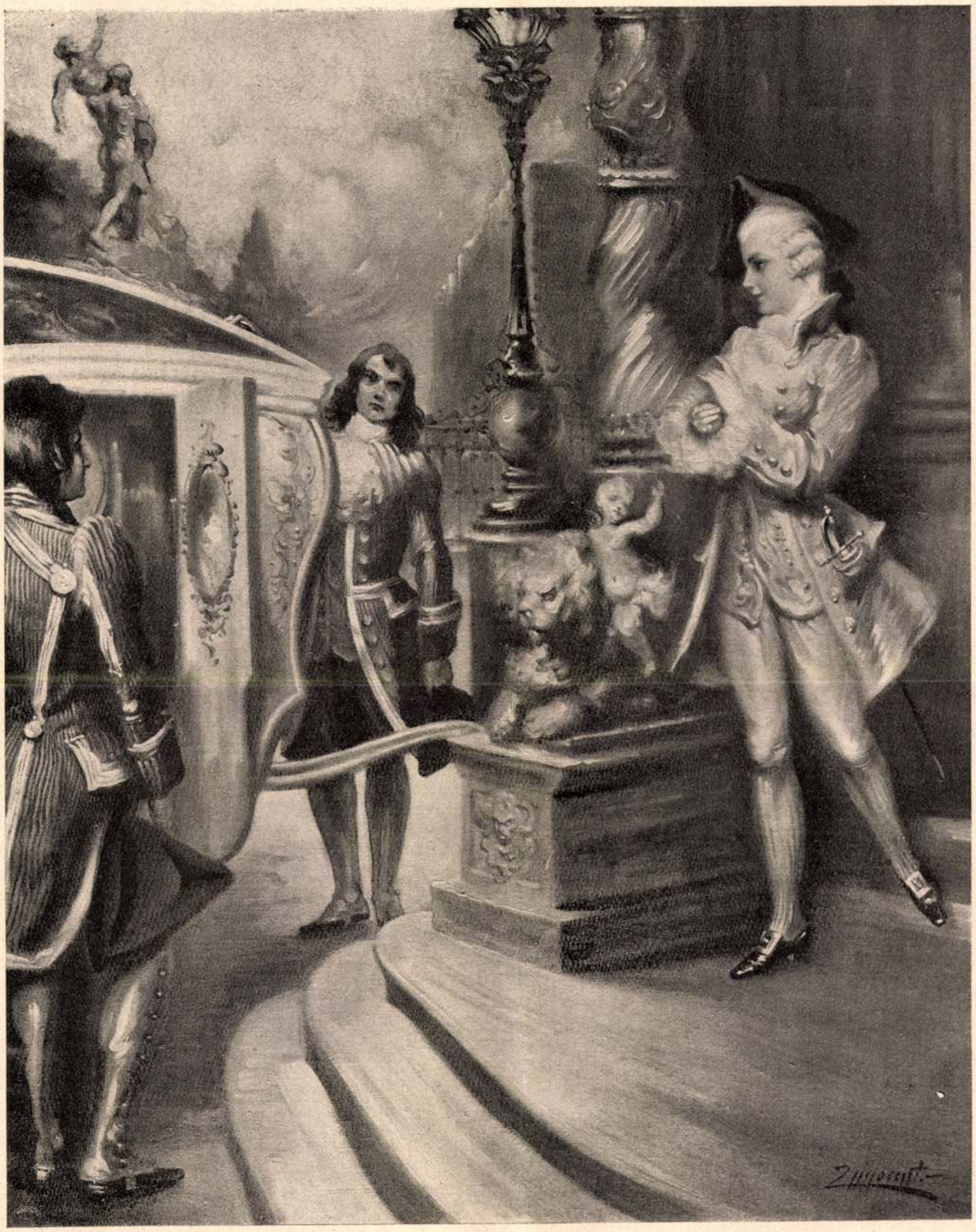

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Olyan csinos és kecses volt, mint egy apród . . .

Uj Idők 1909. XV. 3.

Gárdonyi Géza Falusi verebek című színművéből. I. felvonás. Mühlbeck Károly rajza

hadakban bizonyára nagy keletje lesz a legénynek. Ha főhadnagyi, vagy legalább hadnagyi pátenst nyerhetne, akkor szívesen fölesküdnék a császári zászlóra. Lehet, hogy ott hagyja a fogát. Rá nézve talán ez volna a legjobb.

Nagy ívben megkerülve Páris várfalait, St.-Denis felé tartott. Ott akart rátérni az amiensi póstaútra, mely Brüsszelbe vezet. St.-Cloudtól kezdve megnépesült az út a Versailles és Páris felé vonuló katonai csapatoktól. A lovas és a gyalogos ezredek beláthatatlan hosszu oszlopokban érkeztek az északi határvárakból. Az úton gomolygó porfelhőkben egyre csattogott a tüzérek korbácsa a hámosok hátán és hangzott a tisztek rekedt kiáltozása, amint lázas sietséggel ösztökélték előre a fáradt legénységet.

Úgylátszik, a király végre mégis csak megembereli magát! A versaillesiek régóta biztatják már, hogy vonja össze minden hadseregét a fővárosban, verje szét az elbizakodott nemzetgyülést és tiporja el a politikus csőcseléket.

André csigalassusággal tudott csak a fegyveres népvándorlás sodra ellen haladni. Világos nappal volt már, midőn St.-Denisbe érkezett. Ott letért az útról, föllovagolt egy gyöpös dombra, hogy egy utolsó búcsúpillantást vessen Párisra.

Az ametisztszínü kerek város, meredek háztetőinek és vékony kéményeinek erdejével, ott feküdt lábai előtt, zöldelő dombok keretében. A tornyok és kupolák fölött finom pára lebegett. André egyszerre fülelni kezdett. A reggeli szél különös és félelmetes hangokat sodort feléje. Afféle mély búgás volt, mintha rajzásra készülne az óriás kaptár. Aztán lassanként megnövekedett az őrületes hangzavar, mintha odalenn, a vidám párisiak fészkében, egy apokaliptikus szörnyeteg kelt volna ki, mely bömbölve bontogatja iszonyatos tagjait és feszegeti a kőfalak szük tojáshéját. André szinte látni vélte, mint remegnek, inognak a tornyok; szinte várta, mikor pattan szét a bástyák öve, mikor üti föl fejét a tetők fölé a rettenetes szörnyeteg.

A domb alatt, melyen az utas állott, éppen egy gyalogezred vonult el rohamlépésben. Párisi legények voltak; a távoli határról érkeztek vissza hazájukba. A főváros söpredéke, melyet a régi sorozási rendszer idejében csapatosan fogdostak össze a külvárosi kvártélyokban. Valóságos bagno-alakok, kiknek arcát állatiassá torzította a nyomoruság és a szenvedély. Dühös sietséggel marsiroztak és rivalgó kórusban válaszoltak a város felől hallatszó harangkongásra és ágyúszóra, mint a sárkánykölykök anyjuk hívására. S ami Andrénak leginkább föltünt: a tisztek karonfogva, összeölelkezve rohantak a legénységgel, arcukat ugyanaz a démoni düh rutította el, miközben rikoltó kórusban valami vérfagyasztó muzsikáju dalt énekeltek, egy gúnydalt a *potrohos Lajos* királyról.

Folytatjuk

Fekete bárányfelhők

Elbeszélés

Irta Lovik Károly

Podraczky Nep. János felső-pénteki járásbíróval egy felvidéki fürdőhelyen ösmerkedtem meg, ahol mindketten a tört lábunkat gyógyítottuk. Egy karácsonykor aztán Felső-Péntekről sürgönyt kaptam, amelyben a járásbíró meghivott, hogy a Szilvesztert töltsem el náluk. Miután szeretek a felvidéken járni, s egyéb dolgom nem volt, engedtem a fölszólításnak és az év utolsó napján, délután öt órakor, hóban, fagyban megérkeztem Felső-Péntekre.

Amint kiszálltam a vasuti kocsiból, az állomásfőnök, egy harcias bajuszu, magas férfi elém állott és igy szólt:

— A Podraczky úr pesti vendége? Nem csalódom?

— Valóban az vagyok, — feleltem bemutatkozva.

— Süveggyártó, állomásfőnök, — csapta össze katonásan bokáit a harcias bajuszu úr. — Legyen szerencsém egy kis papramorgóra.

Egy perc múlva már fent is ültünk az állomásfőnök szalónjában, a rendes vidéki környezetben, kávébarnára pácolt puhafabutorok, makartcsokrok, terrakottadiszek és utazó rácoktól vásárolt szőnyegek között. A szegletben könyvszekrény állott, megtömve mindama művekkel, amelyeket részletfizetésre lehet kapni; a lámpán vörös selyempapirból kivágva mosolygó arcu ballerina csüngött. A falon a díszhelyet egy nagy fotográfia foglalta el, amely Süveggyártó Pált volt iskolatársai zord körében ábrázolta. A szobában ánis- és narancsszag lengett.

— A szilveszteri mulatság az állomási vendéglőben lesz, — szólt Süveggyártó Pál, megkinálva a papramorgóval és a hozzá tartozó kenyérszeletekkel. — Ilyen dáridót uram, még nem látott! Engedje meg, örömömnek kifejezést adni, hogy önt körünkben üdvözölhetem és ne vegye rossz néven, ha most bemutatom a feleségemet.

Mintegy végszóra kinyílt az ajtó és a szobába az állomásfőnökné lépett be, egy erősen kirizsporozott, kövérkés asszony, aki nem oly régen még nagyon csinos lehetett.

— Ime Valerie, a nőm, — szólt Süveggyártó mosolyogva.

Elbeszélgettünk tücsökről-bogárról, a pesti szalónokról, a legujabb táncokról, a divatos hajviseletről, az okszerü libatömésről, az utóbbi időben fölbukkant magyar nótákról, miközben az állomásfőnökné gyakran vetette rám álmatag kék szemét. Mikor már kimerítettük mindama eszméket, amelyeket Felső-Pénteken egy új ösmeretség első negyedórájában kimeríteni lehet, fogtam a kalapomat és ajánlottam magamat.

Udvari vadászat Gödöllőn — Kallós Oszkár fényképe

Lipót bajor herceg és Liechtenstein herceg főudvarmester

magának, Bárányné meg fenyőzöldet. (Özvegynek sötétebb szín való.)

Hanem mikor a vendégnap előtt való estén megpróbálták a zöldernyős lámpásokat, oly beteg-szinüvé vált az egész család, hogy valamennyien lehangolódtak.

Különösen a doktor volt kétségbeejtő. Amúgy is viasz-arca olyan halotti színt öltött, mintha a Rókus-kórház halottas kamrájából szökött volna oda be a szalonba.

A doktorné nyulánk és szelid alakja beillett volna másvilági léleknek. Bárányné meg olyan volt, mint Macbeth lehetett a gyilkosság után való reggelen.

— No, — mondotta keserüen a doktor, — most már csak egy tál spenót kell az asztalra.

— Bolondság, merő bolondság, — dörmögött az öregúr.

— Mit ért a bácsi ehhez! — szólt sértődötten Bárányné. — A falusi szalonok . . . No köszönöm. Láttam egy plébános szalonját. Benne állt az ágya is.

— Nálunk nincsenek szalonok, — felelte nyugodtan az öregúr. — Nálunk van társalgó szoba, az a szalon.

— Hiszen az mindegy, — mondotta békítően a doktorné.

A család kedvetlenül vacsorázott. A bajon most már nem lehet segíteni. De mit beszélnek majd a városban holnapután.

A doktor különösen boszus volt. Szerette volna lehasogatni a zöld kárpitokat és kidobni minden bútort.

Azonban Bárányné nem engedett az igazából:

— Nincs izléstek, — mondotta. — Csak ami megszokott, az nektek a szép. Meglássátok, hogy a vendégeitek másképp vélekednek!

A sajtnál tartottak. Az öregúr odaszólt a Jenő gyereknek:

— Jenőkém, hozd ide a pipámat.

Jenő nagyot pislantott az anyjára. Az anyja visszapillantott. Aztán a gyerek átment a másik szobába.

A család hallgatva evett tovább.

A gyerek kis idő mulva visszatért:

— Nem találom, bácsi.

— Ejnye, — mondotta az öregúr, — ugyan hol is tettem le? Keresd te is Józsi, — mondotta az inasnak.

A doktor az öreg elé tette a szivartárcáját.

— Gyújtson szivarra apám. Ezek kitünő szivarok. Az angol konzultól kaptam, az meg a királyától. Egy skatulyával adott neki az angol király. Folytatjuk

ZIVATARKOR

Mintha fával vernék a hegedü hurját,
Minden szilajabb dalt úgy érez a lelkem,
Nem az én világom a harcok világa,
Fáj azt énekelnem.

Csendes merengéssel álmot szövögetni
Az örök, az édes testvér-szeretetről,
Dalt betüzni ki a hervadó virágról,
Hulló levelekről.

Eldalolni tiszta, igaz érzelemmel,
Örömöd', bánatod' lelkem kis családom,
S eláldani, aki veletek megáldott:
Ez az én világom!

És ha néha mégis túlajzik a lelkem,
Hazám, meglelem-é szivedhez a hangot? . . .
— A vihar is néha sirálylyá sodorja
A szegény galambot.

S tollúja becsapzik, hangja fonákságán,
Mint vihar postája, maga is elrémül . . .
Mindegy! csak megértse a nyugovó tenger,
Hogy zivatar készül!

Szabolcska Mihály

A Műcsarnokból

Téli tárlat

A téli műtárlat bizonyára tetszeni fog a közönségnek. Nagyon sok olyan kép gyűlt versenyre, amilyent a közönség látni szeret: nem egészen ósdiak, sem ultramodernek, — ebből is, abból is van bennük valami. Két nemzedék érintkezik e vásznakon: a közelmult szelid polgáriassága és egypár színakkord a modernségből. Mint az elmult emberöltőben, most is sok festő szépen végigfesti a képét, anélkül, hogy a pulzusa hevesebben lüktetne. Esetleg előhúzza munkaközben az óráját: nem kell-e már ebédelni menni. Pont tizenkettőkor abba marad a „munka" s hazamenet a lélek egyetlen rezdülése sem emlékezteti a mestert arra, hogy az imént még teremtett. Az élet ilyformán harmónikusnak nevezhető, a festő civilizált emberré lett s szíves fogadtatásra talál megállapodott polgárok otthonában. Emellett ki merné ráfogni, hogy nem modern? Hisz a szabad ég alatt festi modelljeit, széles ecsetkezeléssel, impresszióra, s ha kell stilizál is. Mert így követeli a fejlődési folyamat s nem szabad a kortól elmaradni. Ellenben mely belátó elménék ne volna annyi judiciuma, hogy távol tartsa magát a szélsőségektől? A modern művészetből ki kell választani azt, ami benne helyes, mert a többi, az csak divat és múló bolondság. A megállapodott művész bizton eltalálja az arany középutat . . .

Szegény, szegény festők, akik ezt az arany középutat meg is találták, végig is járják! Övék a boldogulás, a hír és elismerés a közönség nagy rétegeiben. Övék a jelen. Ők a célhoz érkezettek, a feddhetetlenek, a zavart és kényelmetlenséget nem okozó derék, korrekt, célszerü és belátásos művészek. Övék a népszerűség, ők a meghivottak, az ő műtermeikbe jár a világ.

Szegények! Ők tulajdonképpen a legtragikusabb alakok. Maupassant egy velőkig ható versben már megénekelte őket. Ők azok a jól tartott, ápolt, nemesített és tömött ludak, amelyek az izgalmatlan nyári napsugárban ott hűsölnek a rendben tartott pitvarban. De hirtelenül jön egy őszi nap, amikor megpillantják a felhők magasságaiban szabadon tovaszárnyaló vadludakat. A kivert, üldözött, vérbeli rokont! Abban a percben fölpezsdül a rokon-vér: valami ősi vágy hajtja őket is, rohanni nyílsebesen az ég kékjében, messzire, a szabadság mezőire; sikongva verdesik szárnyukat, hogy fölvergődjenek amazok nyomába, de mindétig csak a pitvar porában maradnak.

Úgy képzeljük, hogy e derék, választékos és korrekt festőre is rászakad néha ez az őszi nap, a vadludak

Kallós Oszkár fényképe

1. Heider dr. szolgabíró. 2. Dietrichstein herceg. 3. Gozani márki, ő felsége szárnysegédje. 4. Lipót bajor herceg. 5. Kertzl dr., udvari tanácsos. 6. Tegze dr., udvari orvos. 7. Nik, jószágigazgató. 8. Wolitzki, udvari gazdasági igazgató. 9. Pilgner udvari tanácsos.

UDVARI VADÁSZAT GÖDÖLLŐN

A Műcsarnok téli tárlatából

A Könyves Kálmán jogosításával

INNOCENT FERENC: A PÓK

napja. Jönnek percek, amikor — talán külső ok nélkül, csak a vér ösztönére — a magasságba hajtja őt is a lelkiismeret: biztatva, fenyegetve, gúnyosan és szomorú nógatással. E percben talán majd szétveti a mellét a hirtelen tűz, az akarat ellenőrizetlen megfeszülése, az ösztön sikongó, vad kurjantása. Hajh, most kellene indulatos kézzel megmarkolni a szerszámot, most kellene utána iramodni ennek a futóképnek, most kellene győzelemtől lihegve odaláncolni a vászonra a képzelemnek ezt a tüzét, odaszögezni ennek a fölpezsdült, háborgó, viaskodó észnek minden érzését.

Elillant a zivataros perc. Talán csak pillanatnyi vértolulás volt, a háziorvos majd rendbehozza. Abnormis tünet. De feledhetetlen, drága perc, amelyért odalökné az elismerés, a polgári érték és népszerűség cifra rongyait.

Ilyesforma vagy ehhez hasonló benyomást keltett bennünk a legtöbb kép. Nem mind, de a túlnyomó többség. Ami nem jelenthet külső veszedelmet a festőkre, mert ez az árúcikk kelendő. Valószinüleg jó lesz a művásár. A sok derék, megállapodott és színvonalas szerző közt könnyü lesz a díjakat is kiosztani. Nagyon sikerült egy kiállítás, bárki megnézheti fölháborodás nélkül. Makulátlan szalón.

E sok kifogástalan művel szemben képtelenek vagyunk az objektivitásra. Mert mi nem érezzük erénynek azt, ha valakinek nem sikerül bűnöket elkövetnie. A mi lelkünket nem hatják meg azok a képek, amelyek csak éppen kifogástalanok. A korrekt művek sokkal kevésbbé bírják rokonszenvünket, mint a tárlat néhány fiatalabb szereplőjének némely képe, amelyeken a hibák a talentum jegyében születtek s amelyeket ők egészen biztosan elkerültek volna, ha tehetségtelenek volnának. Ezzel persze nem akarunk a tudatlan tárlat-lutrisoknak pártjára állani, mert a kiállítások e marodőrjei éppen nem kellemes vendégek. Véleményünket abban összegezhetjük, hogy ijesztően sok kép támad nálunk, amelyekhez semmi közük a festőknek. Hétköznap született próza, amelyet a lelki részvétlenség dajkált, igaz, hogy a legmodernebb higiene szabályai szerint. Költemények, amelyek csak versek; elbeszélések, amelyek csak történetek; tragédiák, amelyek csak események. Senkit sem gyújtanak, legkevésbbé a szerzőiket. Nélkülök is megélt volna nem egy

festő. Nem adják életrajza egy fontos szakát. Nem okozott volna lelki kínt, ha meg nem festi. Közömbös, jó, fölösleges művek.

Régen volt nálunk műtárlat, amely ennyire karakteres volna, s amelyen át ily világosan lehetne beletekinteni a műhelyek százaiba. Nem fölösleges tehát ily szempontból is mérlegre vetni, sőt jó lesz kissé keresni a dolgok ily fordulatának okát is.

A képek nagy tömegéről lerí, hogy szerzőjük körültekintő, óvatos, semleges nemű. Megalkudott anélkül, hogy ő maga észre vette volna a megalkuvást. Látta, hogy bizonyos festési mód elavult, tehát otthagyta, de nem egészen, mert a régibb irányoknak még sok súlyos amatőrje találkozik közéletünkben. Látta azt is, hogy egy más festési módról elfogadtatott, hogy modern, tehát átvette, de nem egészen, mert az ujabb irányoknak még sok súlyos ellensége találkozik a közéletünkben. Igy támadt a művészetben az öszvérség egy neme, amely tudvalevőn terméketlen. Aki így válogat és alkuszik, így keresi az irányok közös többesét, az nem engageálhatja egész lelkét, egész érzelmi világát a képei megalkotásánál. S mihelyt a képből az egész festő hiányzik, úgy az a kép csak festett vászon. Azoknál, akik benső indulat és kényszer nélkül festenek en plein air és stilizálják foltokká alakjaikat, még jobban tetszik nekünk a Benczúr-iskola valamely olyan képe, ahol a szerző legalább hisz a saját festésében.

Óh, ezt a langyos jóságot, ezt a küzdelem elől kitérő semlegességet, ezt a diplomata-korrektséget bár kerülnék festőink, mint a tüzet. Mi más az élet, mi más élményeket kinál, minő hatalom és erő ragadható ki a természetből, ha egy férfias kar markol beléje! Szilaj erővel kellene letörni a polgári lojalitás sorompóit s törni egyenest előre: akár a menyországba, akár a pokolba vezet az út. Mert nem a menyország vagy a pokol, hanem az út a cél.

Igaz, hogy akkor a tárlatok nem fognak annyira tetszeni a közönségnek, mint ez a mostani, de mit törődünk tárlatokkal, amikor művészetről van szó?

A kiállítás kedden délben nyílt meg, s ma, hétfőn, midőn e sorokat írjuk, inkább csak ezeket az általánosságokat kivánjuk kiemelni. Később majd alkalmunk nyílik néhány művel külön is foglalkozni, más részüket pedig, úgy tudjuk, reprodukcióban is látni fogják e lapokon olvasóink. De máris felhívhatjuk a kiállítást látogatók figyelmét néhány festőre, aki artisztikus módon érvényesíti egyéniségét a munkáin. Ferenczy Károlyra kell itt mindenekelőtt utalnunk: az ő képein nincs egyetlen holt hely vagy közömbös vonás. Azt mondhatjuk, hogy mindegyik műve művészi izgalom szülötte s hogy utógondolat és regard nélkül formálta azokat. Az ő képei messze a tárlat szinvonala fölött állanak s uralkodó erejükkel egészen elszigetelődnek a kiállítás legderekabb képeitől is.

Itt e tárlaton ő a képviselője a vérbeli művésznek, akit nem a megszokott mesterség, hanem olthatatlan szomj, intenziv vágy késztet képek megfestésére. Nem mintha az ilyen vágyak kivesztek volna a többi festőből. Élnek ezek másokban is, de csak a félhangon szólalnak meg. Hisz a közönség sem kivánja megszólalásukat.

Szerényebb kiadásban Pór Bertalan, Tornyai János, Glatz Oszkár egy-egy arcképén vagy stúdiumán látunk ilyen maguk útján való haladást, bár ezek a művek nem érik el Ferenczy színvonalát. Még egy féltucat nevet említhetnénk fel, köztük egészen fiatal emberekét is, akiken látszik, hogy a maguk ösztönére hallgatnak és nem kérnek tanácsot. Most azonban megelégszünk e futólagos utalással. A tárlatnak — ismételjük, — igen sok képe fog bő sikert aratni. A művészi szeszt azonban ezidén Ferenczy konyháján főzték.

LYKA KÁROLY

Csöndélet

IRTA MALONYAY DEZSŐ

Egy hálóvetésnyire az Oceántól, a majorhoz vezető út fordulóján álltak.

Köröttük nagy csöndesség volt.

Mintha ezeken az elhagyatott breton útakon csak a bársonytalpu mese bujkálna, emberrel félnapi járóföldön alig esik találkozás. Az út két oldalán vadlonccal benőtt, ördögcérnás magas sánc húzódik, a sánc ormán törpe tölgyfa és sűrű galagonya, olyan sűrű és olyan lombos, valóságos alagút.

Ott, a fordulónál, két zömök tölgy törzse között kapu nyílik a sáncon egy tenyérnyi búzatáblára. Azon a táblán is, több a virító pipacs, mint a kalász; egy kis aranysárga, pirossal hímzett párna, az alkonyra készülődő nap sugarai ölelkeznek rajta . . .

A két fatörzs közé derékig érő leveleskapu van láncolva.

Az asszony benne áll a gabonaföldön, a kalászok közt. Mintha gyönyörü szőke fejéről aranyosan rezgő hullámokban áradna ki az útra is a világosság.

Pipacsot szedett s most köti bokrétába, búzaszállal. A szál vége a fogai közt, az ajka is olyan harsadó piros, mint a pipacs.

Az úton, a leveleskapúra könyökölve áll a mi grófunk.

A festőállványhoz szijjazott festékes láda úgy lóg a vállán, mint valami vadásztarisznya. Napbarnított arcára árnyékkarajt vet a fehér matróz-sipka, erős szeme még fenyegetőbben fényes abban az árnyékban.

Indulatosan ismétli:

— Ki nem állhatom az urát.

Az asszony kacagva uszítja:

— Sőt gyűlöli az uramat?

— Gyűlölöm.

Az asszony föl se tekint ránt. Ajka a pipacsok közt s úgy kacag, mondván:

— Néha szeretné megölni?

— Igen.

Az asszony csak kacag:

— Nem sajnálná?

— Kérem ne ingereljen tovább.

Az asszony még mindig jókedvű.

— Pedig milyen jó barátságban volt eddig az urammal? . . . Mondja, hogyan ölné meg? . . . Előbb össze kéne pörölniök! . . . Mert csak úgy hipp-hopp, minden apropos nélkül, nem ugorhatik a torkának?! . . . Aztán meg az én uram erősebb ám mint maga! Nem annyira bizonyos, hogy meg hagyná ölni magát. Ön, kedves barátom, a válláig se ér az uramnak! . . . Gondolja meg! . . . Én nem tanácslom, hogy megölje.

Ekkor harangszó hallatszott a major felől. Lágyan ringó, áhítatos harangszó.

Kápolna se lévén a környéken, a majorban lógó kis harang szavára imádkoznak itt délbe és este a halászasszonyok. A harangot a fogadósné dajkája, a vastag Felicité kongatja, hogy gyerünk ebédelni . . . És míg a kis harangot kongatja, ő maga, a vastag Felicité is imádkozik.

— Gyerünk ebédelni! — szólt vidáman az asszony s készült, hogy átmászik a leveles kapun.

A férfi elibe állott.

Nagy eltökéltséggel megragadta a két karját.

— Gondoltam! — szólt az asszony s most kacagott a legcsengőbben. — Lássa, ezt vártam! . . . Ez az a bizonyos elhatározó nagy pillanat. Valami végzeteset, valami ezermázsást akar mondani?! Ugy-e, most azt akarja mondani: „Szeretem!“

— Szeretem.

Uj Idők 1904-5. XI. 8-14.

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

A falu börtönébe vitték őket

Ujdők 1909. XV. 9. sz.

Midőn André fölébredt, még karjaiban tartotta a csendesen alvó Jeannet. A pinceablak rácsán napsugár fénylett . . . Már késő lehetett és az ifjú csodálatosnak találta, hogy nem háborgatták őket.

Azután valami egyhangu neszre kezdett figyelni, melyet már félálmában is hallott. Ezerszeresen tagolt dobogás volt, mely egy hangba tömörülve, az óriás, lenyügözött erő benyomását tette.

— Lovas katonák vonulnak a faluba, — gondolta André.

Majd egyszerre forró és boldog rémület nyilalt keresztül a szívén . . . Hisz ez a menekülés! A csoda, amelyért nem mert imádkozni!

Kiszakította magát az álmos Jeanne karjaiból, talpra ugrott, egy szökéssel elérte a vasrácsot és felhúzta magát az ablakig. Sűrű sorokban vonuló fehér lovasokat látott az utcán.

— Dragonyosok! Segítség!

Egy tiszt odaügetett a gyalogútra és nyergéből lehajolva kérdezte: — Ki az? Mi baj?

— Egy főrangu hölgy van a börtönben!

Karabély tusával rájuk törték a vasajtót. Tíz perc múlva már szabadok voltak.

Egy hosszútermetü, elegáns dragonyostiszt fogadta őket. Midőn megpillantotta Jeannet, levette kalapját és gratulált önmagának, hogy szolgálatot tehetett a madamenak.

André bemutatta magát és röviden megfelelt a tiszt kérdéseire. Amaz a régi iskolából való francia volt és óvakodott attól, hogy indiszkrét kíváncsiságot mutasson Jeanne személyére vonatkozólag.

— Ha dolgai önt külföldre szólítják, — mondta Andrénak, — akkor felajánlhatom önnek kíséretünket a határig. Mi ugyanis három ezreddel Mézièresbe vonulunk . . .

Ezt az ajánlatot el kellett fogadni.

A kis kocsi a podgyásszal együtt hamarosan megkerült. Egy parasztlegény, néhány botütés fejében, mit a dragonyosoktól kapott, elvezette őket a házakhoz, hol André holmiját rejtegették.

És megint útra keltek. A kis kocsijuk körül barátságos képü, szélesvállu, szőke dragonyosok ügettek, a nyári verőfény édesen sütött az arcukba, a jövendő pedig mosolyogva intett feléjük.

Az ezred, melynek katonái megmentették őket, a Royal-Allemand nevet viselte. Tisztjei francia arisztokraták, legényei pedig elszászi németek voltak. Mind a három ezred egyébként a királyhoz rendületlenül hű Bouillé tábornok seregéhez tartozott.

A tábornok — bizonyára Párisból érkezett hírek hatása alatt — jónak látta, hogy éjszaki Franciaországban elszórt csapatjait összevonja egy táborba. Lovas svadronjai előre megfontolt terv szerint, nagy kerülőutakat téve, útközben mintegy véletlenül érintvén a parasztlázadás fészkeit, vonultak Mézières felé. Ahol Bouillé márki jól fegyelmezett, fényes lovassága megjelent, ott egyszerre eltüntek az izgatók, mintha elnyelte volna őket a föld, a nép pedig hirtelen kijózanodott véres mámorából. Már-már azt hitték, hogy nincs király Franciaországban és most újból megjelent a Bourbonok királyi standárja, ezer éles pallos kíséretében . . .

A pihenő-stációkon, melyeket a menekülők tartottak, a tiszti szolgák egész csapatja szorgoskodott körülöttük. A tiszt urak maguk feltűnő tartózkodóan viselkedtek, bár Jeanne egyre érezte lopva feléje szálló pillantásaikat.

— Azt hiszem, itt mindenki tudja már, hogy ki vagyok, — mondta.

André meglepetten nézett reá.

— Miért gondolja? Hiszen a tisztek nem is szólnak hozzánk.

— Éppen azért! . . .

A hercegné kissé elgondolkozott, azután könnyelműen és boldogan mosolygott.

— Én különben nem törődöm vele, akármit tudnak is rólam!

Folytatjuk

A barázda mélyén

Őszéjen álmom volt. Álmodtam:
— Nem tudom merre? — valahol . . .
Barázda mélyén ásó koppan,
S egy munkásember lehajol.
A tájék verőfényben úszik,
Vidám dologba' lány, legény . . .
Az ásó ember földre kúszik
S kutat göröngyök rejtekén.

Valamit lelt . . . két kézre fogja
S — nem lehet tudni: kincs-e mi? —
Talán szerencse mosolyog ma —
Óvatosan kiemeli.
Majd megtisztítja az agyagtól . . .
És szorgos munkája nyomán
Előtünik — látom magam jól —
Az én elhantolt koponyám.

Az ember tágra nyilt szemekkel
Ránéz s én véle bámulom.
Ébredj, halott! — s nem ébredek fel,
Csak állok zord álom-uton.
A csontüreg vakon mered rám . . .
Megismersz? — mintha kérdezné.
Tajtékos habtól megremeg szám
S nem szabad néznem másfelé.

A munkás nézi megvetőleg . . .
Hisz' ez a sírásó fia!
Vagy unokája? . . . Az időnek
Nagyon el kellett járnia.
Meghaltam már vagy ötven éve,
De nyugtom még ma sincs sehol . . .
Agyam zúg, reszket szívem vére
S körültem minden egybefoly.

Hová temettek, hol siratnak,
Kik gondozták így siromat?
Emlékét sejtem ennek-annak,
Véresre tép száz gondolat . . .
Hirtelen apró sikolyokra
Fáradtan összeborzadok:
A koponyától megriadva
Futnak a lányok, asszonyok . . .

Szívembe égő kín nyilallik,
Csukott pillámra hull a könny . . .
Meghaltam, meg . . . Már nem pitymallik,
A könnyek éjszakája jön.
Oda az üdv, oda az élet,
Futnak a lányok, asszonyok . . .
. . . Sirattam azt az ötven évet,
Mióta rút halott vagyok.

Molnár Jenő.

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Jobban érzi magát, édes barátom?

Uj Idők 1909. XV. 8. sz.

A karja megint sajog. Amint oldalvást fordítja fejét, egy nőt pillant meg, de ez már nem festmény. A girandole fényében ül, egy asztal fölé hajolva és csendesen mozgatja kezét. Tépést készít. A fél arcára barna, puha árnyék borul, a profilját keskeny aranyvonallal ragyogja körül a gyertyafény. Ez ő, akit a sötétségben keresett. Akire szüksége van. A kedves, az ismerős. Mariska néni? Nem!

— Jeanne . . .

A hercegné rögtön fölkel és nesztelen léptekkel az ágyoz siet.

— Jobban érzi magát, édes barátom?

Még valaki van a szobában. Egy kövér, feketeruhás ember.

— A kirurgus úr, — magyarázza Jeanne.

— Az érvágás használt, — mondja mély basszus hangján a fekete ember. — A rossz nedvek, melyek megmérgezték a testet, kifolytak és most már nincs veszedelem . . . Egyelőre hideg borogatásokat kell rakni a sebre és ha beállott a gyúladás, akkor meleg borogatásokra lesz szükség . . . Ebből a dekokumból pedig óránként egy evőkanállal kell meginnia . . .

A kirurgus elbúcsúzott a holnapi viszontlátásig. A hercegné sugárzó arccal ült le az ágy szélére.

— Hol vagyunk? — kérdezte André.

— Mindent el fogok önnek mondani, édes barátom. Compiègne tőszomszédságában vagyunk, egy chevalier de Belleau nevü úr házában. Azt hiszem, itt biztonságban vagyunk, mert a házigazdánk egyszerü rentier és nincs baja a parasztokkal. Jóformán magam sem tudom, hogyan kerültünk ide. Ön útközben lázas lett és elvesztette eszméletét. Nem ismert rám, mindig magyarul beszélt és erővel ki akart ugrani a kocsiból.... Azután egyszerre merevgörcsbe esett és nem mozdult többet. Azt hittem, hogy meghalt. Nem is rajtam, hanem a lovunkon fordult, hogy idetaláltunk. A házban nagyon jól fogadtak minket. Belleau úr süket vén ember, de a gazdasszonya okos és jószívü teremtés . . . Ők persze nem tudják, hogy kik vagyunk. Találomra azt füllentettem nekik, hogy ön lillei polgárember. Rólam azt hiszik, hogy a felesége vagyok. Azt mondtam nekik, hogy rablók támadtak reánk a clermonti úton....

Az ajtón halk kopogás hallatszott. A gazdasszony, egy kellemes és szomorú arcu nő, behozta a beteg estebédjét.

Mikor újból magukra maradtak, André megkérdezte Jeannetól, hogy hol adtak neki szállást.

— Itt alszom, — mondta a hercegné és az ágy mellett álló kerevetre mutatott.

Hajnalig minden órában odajött André ágyához, friss borogatást rakott a vállára és valami utálatos ízü orvosságot adott neki.

Másnap délelőtt a házigazda meglátogatta betegét. Ez a chevalier de Belleau ijesztő és nevetséges ember volt. Egy nyolcvanötesztendős aggastyán, aki oly kicsi és ráncos, mint az aszalt szilva és a mellett oly negédesen viselkedik, mint egy huszonötéves *petit maître*. A fején illatos parókát viselt, a ráncos kis madárarcát rózsaszínüre kendőzte, az ajkát és a szemöldökét is festette, az égszínkék selyemkabátjára nagy virágbokrétát tűzött, a merev lábait pedig hetyke táncléptekre kényszerítette. Mivel titkolni akarta süketségét, mindig maga fecsegett és sohasem kérdezett semmit. A hangja olyan vékony volt, mint a kis gyermeké és édeskésen selypített. Ez a rózsaszínü múmia nagyban adta az elmés istentagadót, a vidám epikureust, a nők barátját és a szeretetreméltó léhűtőt. A háza teli volt csinos cselédlányokkal és ő el akarta hitetni a világgal, hogy ezek mind, a szelid és szomorú asszonnyal együtt, aki a háztartását vezette, az ő kedvesei. Jeanne-al és Andréval a jóizlésü leereszkedés hangján beszélt, melyet a felvilágosodott nemes szokott használni rokonszenves polgáremberekkel szemben. Miután egypár sikamlós bókot mondott a hercegnének, megölelte a beteget és kitipegett megint a szobából, bódító mosuszillatot hagyva maga után. Furcsa bogaraitól eltekintve, az öreg úr jószivü, udvarias és bőkezü ember volt.

Egy hét alatt meglehetősen rendbe jött André karja. A hercegné hűségesen ápolta és nem engedte meg, hogy más nyuljon a beteg karjához. Különben pedig azzal töltötte idejét, hogy fehérneműt varrt magának.

A királyné futárja azt a megfigyelést tette, hogy Jeanne külseje nagyon megváltozott az utóbbi időben. Amióta nem tett rizsport a hajára kitünt, hogy a balszeme fölött egy ősz fürtje van. Ez a korai dér a clermonti vár pusztulásának hajnalán hullott ifju fejére. Az arcát nem kendőzte mostanában és a bőre egyenletesen sápadt volt, mint az elefántcsont. André most mégis sokkal elragadóbbnak találta, mint annakelőtte. Az egyszerűség, a melegség és a szelid komolyság, mely egész lényén elömlött, érettebbé, nőiesebbé és emberibbé tette és olykor a Mater dolorosa képére emlékeztette az ifju embert.

A csodálatos alkalmazkadó képességü asszony különben is úgy viselkedett, mintha teljesen megfeledkezett volna saját multjáról. A hajdani Clermont hercegnére, aki mesés fényü palotában lakott, hat lóval járt, a lába előtt látta Franciaország első gavallérjait és divatot szabott Párisnak, úgy emlékezett vissza, mint egy távoli és valószínütlen álomképre. Szelid melancholiával, de tulajdonképpen fájdalom nélkül. Mintha már átkelt volna az Acheron fekete vizén és nem hinne többet az élet és a napfény világába való visszatérésben.

Folytatjuk

Dalok vége

Ódon sarokban hever a hárfa.
Öreg felejtés födi be.
Zengő lelkének törött a szárnya,
Csend és árny borúl fölibe.
Viharát mostan meg nem zugatja
Sötét, sikoltó szenvedés;
Nem enyeleg már kacagva rajta
Kék ég, szelíd hullámverés.
A húrok bűvös ércrejtekéből
Ki nem pendül több lágy zene.
Áll ócska lomként, maga terhéül,
Az érzések szent hangszere,
S a tompa, néma, hideg közönyben
Dalok avarja úgy pihen,
Mint csillagok nagy, szürke ködben,
Mint rózsák a halott sziven.

De néha, titkon, egy pillanatban
Érintik halk álomkezek:
Ilyenkor aranyhúrja pattan,
Megbúgó bánattól rezeg;
S zokog a hárfa hosszan, mélyen
Valami bús melódiát,
Ahogy az őszi hervadt holdfényen
Késett madár dala sír át.

Szamolányi Gyula

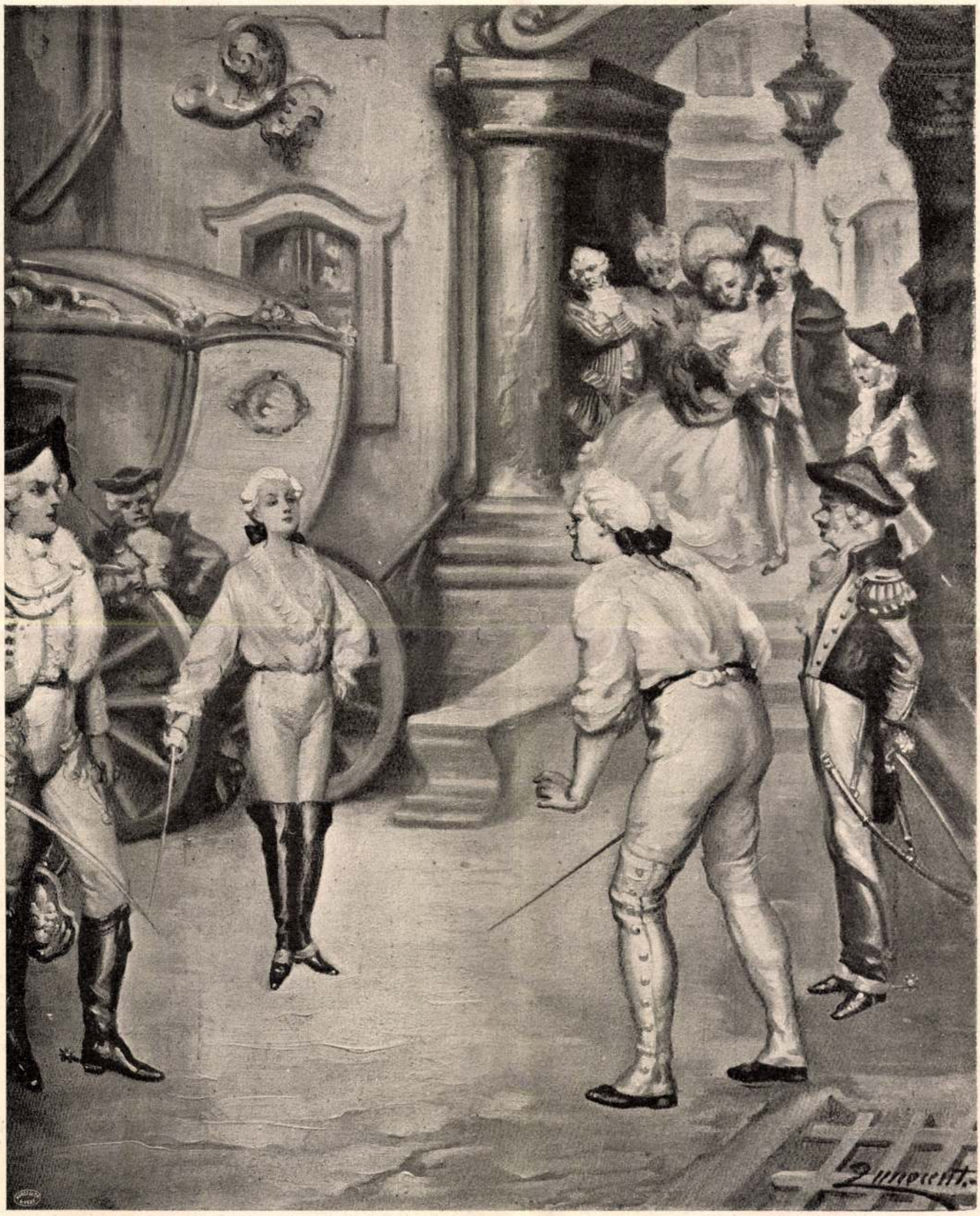

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Utána jött az elzászi, a dühtől eltorzult arccal, karddal kezében

Uj Idők 1909. XV. 4. sz.

azt találta mondani, hogy az udvar előbb-utóbb mégis a Bastilleba fogja záratni a nemzetgyűlés vezéreit.

Ekkor mély orgonahangon megszólalt a gyémántos úr.

— A Bastilleba semmi esetre sem, mert Bastille nincs többé. A párisi nép tegnap ostrommal elfoglalta, fölkoncolta az őrséget és megölte Launay parancsnok urat is.

Rémült csönd támadt az asztalnál. Mindenki érezte, hogy világra szóló dolog történt. És most már André is tudta, hogy mit jelentett a zaj, melyet tegnap a denisi dombokon hallott.

— Ön látta a Bastille ostromát? — kérdezte az elzászi tiszt.

— Látnom kellett, mert öt évi fogság után tegnap szabadultam ki belőle.

Az idegen kissé meghajolt és halálos csönd közepett így beszélt tovább:

— A nevem Osiris gróf és önök, hölgyeim és uraim, igen lekötelezné nek, ha megengednék, hogy megvendégeljem önöket pezsgővel.

Most már többen a társaság tagjai közül visszaemlékeztek az egykori híres Osiris névre. Mint vakmerő párbajozó, mint mesés szerencséjü nőhódító és mint ügyeskezü kártyás sokat beszéltetett magáról XV. Lajos király idejében. Olykor alchimistának is mondta magát és azt állította, hogy fölfedezte az élet italát. Hogy meggyőzze a kételkedőket, azt híresztelte magáról, hogy ő már háromezer esztendeje él, a grófi címet valamelyik Ptolemeusz királytól kapta, hogy személyesen ismerte Hannibált, Julius Caesart és Nagy Károlyt. Öt esztendővel ezelőtt becsukták a Bastilleba, mivel két milliót csalt ki egy nyolcvanesztendős Condé hercegnőtől, akinek megígérte, hogy bűvös italával vissza fogja neki adni fiatalságát. A gróf egyébként fia volt egy perpignani csodadoktornak.

André, aki Osiris gróf mellett ült, beszélgetést kezdett vele.

— Fogadja szerencsekívánataimat megszabadulásához! Ön nagyon boldognak érezheti magát, uram?

Nagy meglepetésére a gróf így válaszolt:

— Egy csöppet sem vagyok boldog. Inkább vigasztalhatatlan vagyok. Engem Szent Lajos unokája küldött a fogságba, sajátkezü levelével. És tudja, ki adta vissza a szabadságomat? Egy rongyos nadrágu csavargó! Ez szemtelenség, uram! Franciaországban ma a rongyos nadrágúak kezében nagyobb hatalom van, mint a királyéban. Ezen nincs miért örülni.

Osiris vérbeli és megalkuvást nem ismerő arisztokrata volt. Erről meggyőződhetett André, midőn a pezsgő még beszédesebbé tette a grófot.

— Öt esztendeig tíz láb vastag falak mögött ültem és sejtelmem sem volt róla, hogy mi történik kívül. Most azonban hiába keresem a régi Franciaországot. Ez az ország azelőtt pompás szalón volt. A diszkrét napfény csipkefüggönyökön szűrődött be, a bizalmas sarkokban dagadó kerevetek állottak és a levegőt finom parfümillat járta át . . . De mi történt most, uram? Durva kezek letépték a függönyöket. A józan napfény bántóan süt le hozzánk, az élet elvesztette intimitását és költészetét. Hideg légvonat járja át a csontjainkat. És hová lett a jó illat? Bárhol járok-kelek is, én mindenütt rossz szagot érzek. A cselédszobák szaga betölti az egész országot. Mondok önnek valamit, uram! A világ megszokta, hogy Párisból hozassa illatszereit. Meg fogja látni, az új bűz is el fog terjedni világszerte és akkor az élet nagyon közönséges és szomoru valami lesz.

Folytatjuk

Reggel

(*„Egy hét"-ből*)

Susog a tengeri levél
Selymes színűn, halvány-sárgán,
Madár himbál napraforgó
Mélyen hajló, nehéz ágán.

Nehéz, sötét kék ég alatt
Homokdombok piros fénye,
Eggyes nyárfa sárga lángot
Égőn tép a sötét égbe.

Tengeri sor zizegése közt,
Harmatosan, hosszan halad
Perjés út a távol felé:
Vég nélküli, hosszu szallag.

A távolnak homályából
Fejkendőknek sötét árnya:
Jönnek-jönnek az asszonyok,
Ki munkából, ki munkába.

Ki munkából, ki munkába.
Ki életbe, ki halálba,
Szakadatlan hosszu sorba,
Fejkendőknek sötét árnya.

Czóbel Minka

A fekete hajfürt

Elbeszélés

Irta Pekár Gyula

Játszanak a múltak a józan jelennel . . . Ime szót hallok valahonnan, regős-szót, nagy messze időkből, olyan ballada-féle, vagy mi, régi muzsikára való. Ekhója elhaló. Csak sejtem, valahol Visegrád táján áll az a hegedős, igen, látom is már, ott énekel a kékesi vár alatt. Szól egy szép asszonyról, a fekete hajáról, no meg a Csákok, Németujváriak szörnyü virtusáról. Zeng a lantja szava, a századok szellője olykor elkapkodja.

Csitt, hadd énekeljen, én gyalogprózában mondom majd utána.

I.

Írtak akkor ezerháromszázat, meg még felette nagy fekete egyet, — temérdek gyász éve: meghalt András király s véle száradt Árpád tölgyének utolsó aranygallyacskája. Vihar az ország felett; dél felől az Anjou, éjszakról cseh Vencel; jönnek a koronáért fenekedő kedvvel. Ám furcsát látnak, mire ideérnek. Kérdezhetik méltán, mit keresnek ők itt, két idegen király? Hisz osztoztak már itthon, — felezte az örökséget két nagyobb kis-király.

Kik ez osztozkodók? Csák az egyik, címere szerint is oroszlán, trencséni zsarnok: öreg Máté nádor, — fenevad a másik is, Hedrich-leopárd, kisebb ragadozó, de ők meg többen: seregestől vannak. Kegyetlen vén Henrik nádor az apjuk, ő ül Németujvárott. Onnan parancsol a fél országnak; Lajtától Tiszáig, Dunától Száváig terjed rettegett hatalma. Máté trencséni odujából figyel; Pozsonytól Beregig övé a másik fél, az éjszaki Kárpátország; negyven várral tizenhat megye szolgálja. Nagy a gyűlölet közöttük, istentelen kettejük haragja: véres attól mindennap a határ-Duna habja.

Szép folyó, sebes folyó, sokat elmos, csak ezt a nagy haragot soha! Pártja mentén fegyverben áll a

AZ ÚJ IDŐK MŰMELLÉKLETE.

INNOCENT FERENC RAJZA.

1909. XV. 22.

Innocent Frenc

A királynè futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

A hercegné a márki karján jelent meg az ebédlőteremben

Uj Idők 1909. XV. 10. sz.

táig, hogy még egyszer, még százszor elmondhassam önnek, hogy ön az egyetlen férfi, akit szeretett és utolsó lehelletéig szeretni fog

a szegény Jeanne.

Ezt a levelet, melynek gondos és egyenletes hajszálírása sehogysem illett tartalmához, korán reggel hozták a *Három vadász*-ba.

André, bár teljesen föl volt már öltözve, visszafeküdt az ágyára. A pincérnek, aki reggelit akart neki hozni, azt mondta, hogy nincs semmi baja, de nem akar enni.

Most egyébként bevallhatta magának az igazságot. A lelke mélyén mindig ott lappangott titkos meggyőződése, hogy a hercegné sohasem fogja vele átlépni a francia határt.

Ezek a versaillesi dámák olyanok voltak, mint a szivárványszínü tengeri csodák, melyek meghalnak és fakó iszappá lesznek, ha az ember kihalássza őket a vízből. Szinte szégyelte magát, ha visszagondolt gyermekes rögeszméjére . . . A Bourbonok rokonát el akarta vinni ütött-kopott kis kuriájára. A királyi cédrust elültetni a pestmegyei homokbuckákon. A mesés paradicsommadarat odaszoktatni a hazai baromfi közé . . .

Egész nap oly reménytelen megadással gondolt az asszonyra, mintha az már réges-régen meghalt volna. Képtelennek találta a gondolatot, hogy egy-két óra mulva megint szemtől-szembe fogja látni.

Midőn este fölment a városházára, Jeanne zokogva sietett a karjaiba. A szeme be volt dagadva a sírástól, az arca olyan viaszszínü volt, mint a haldoklóé. Forró és gyöngéd csókokkal borította André kezét és nem törődött vele, hogy Bouillé márkinő is ott van a szobában. André azonban ott érezte az asszony ellágyulása mögött acélkemény makacsságát, melyet bizonyára a tábornoknak köszönhetett és azért kísérletet sem tett, hogy letéritse útjáról.

A tapintatos márkinő átvonult a szomszéd szobába, a hercegné pedig leültette barátját maga mellé.

— Mit szándékozik ön tenni, ha elmentem? — kérdezte.

André keserüen mosolygott.

— Ezen még nem gondolkoztam. Azt hiszem, nem is érdemes rajta gondolkozni.

— Nos, én gondolkoztam ön helyett . . . Ön be fog állani Bouillé tábornok hadseregébe . . . Azt akarom, hogy az én királyom legyen az öné is. A sereg legközelebb már útra kel a főváros felé, hogy megvédje a királyt és leverje a lázadást . . . Ön nem fogja elfelejteni egy percig sem, hogy értem harcol. És nem fogja elfelejteni, hogy a diadalmas Bourbon-zászlóval együtt elhozza nekem a szabadságot és a boldogságot...

Forró vérhullám csapott André szivébe. Oh, tehát nincs még vége? Még van remény, van jövő, van élet!?

A hercegné a két keze közé vette az ifju fejét és szomoru mosollyal nézett a szemébe.

— Lehet, hogy ön elesik a harcon, mert hiszen ismerem a bátorságát . . . Nos, ebben az esetben is igérek önnek valamit. Igérem és esküszöm a Boldogasszonyra, hogy halálomig gyászt fogok önért viselni, a szivemben is, a testemen is, mert mind a kettő az öné volt.

Hajnalig beszélgettek, olykor a gyöngéd szerelem, olykor a reménytelen fájdalom hangján, szenvedélyes értelmetlenségeket, melyeket rajtuk kivül senki sem értett volna meg. Jeanne nagyon kimerültnek látszott és később ágyára dőlt, André pedig mellette ült és reggelig átölelve tartotta, könnyekkel áztatván az asszony forró arcát. Bouillé márkinő azalatt diszkrétül köhécselt a szomszéd szobában.

Aztán egyszerre dübörgés és patkócsattanás hallatszott föl a térről . . . André megrettent . . . Az utihintó előállott! Világos reggel volt már.

A márkinő felöltöztette a hercegnét. Jeanne, a barátja karjára támaszkodva, lement a lépcsőn.

Mikor meglátta a ház előtt álló sötétkék nagy utihintót, melyet dragonyos kiséret vett körül, összeborzadt, mintha a saját temetési kocsiját látná. A két nő beszállott. Trombitaszó harsant — valami elfojtott sikoltás hallatszott a sötét kocsiból — fehér keszkenő libbent — és André egyedül állott a piacon.

Folytatjuk

A csalogány

Amint dalolt kis bokra alkonyán,
Megszólítám a jámbor csalogányt:
„Ugyan, barátom, hagyd el ezt a nótát,
Nem örvend ennek már a hallgatóság,
S örvendeni tán nem is fog soha:
Lejárt az ócska énekek kora!
Amig teleltél messze déli tájon,
Nagyot fordult itt a világ barátom!
Más énekmondók jöttek s emiatt
Más lett az ízlés, más lett a divat.
Valami újat zengj, ha tetszeni vágyol,
Nem ezt a régit, nagyapád korából,
Valami szépet, idegenes bájút,
Hangra merészet, értelemre bárgyút,
Magad se értsed, más se értse meg,
S meglásd, hogy ismét bámulják neved."

És a csalogány igy felelt nekem:
„Hagyjuk csak igy meg az én énekem!
Nem cifra ez, de tisztán az enyém,
Nem idegentől kölcsönöztem én.
E kis fészekkel örököltem itt,
Benne őrzöm a mult emlékeit:
Mikor esténkint szárnya rám hajolt,
Szegény anyám is éppen igy dalolt.
Mit bánom én, hogy másként énekel
Egy-egy vándor, ha néha itt megy el:
Múló dalát a csacska erdei
Visszhang egypárszor tán visszaveri,
De mihelyt aztán maga elmene,
Dala is szépen elveszett vele.
Hanem az erdő roppant sátora
Elveszni végképp nem vész el soha,
S míg erdő lesz: a hűs lombok alól
Minden csalogány, mint én, úgy dalol.
Amíg e földön lesz nyár s kikelet,
E dalok itten mindig zengenek
Örök egyforma ütemmel, ahogy
Elfogadták a régi századok.
S hidd el, nép is lesz mindig e mezők
Kövér dülőin úgy, mint azelőtt,
Józan magyar nép, mely a föld rögét
Töri, miként az apái törék,
S mely, míg az élet ős robotját végzi,
Dalunkat vígan tovább fütyörészi."

Jakab Ödön

gyilkos monománia átcsapott a nagyzási hóbortba! Franciaország sorsa egypár beteg ember kezébe került! Azok láttak egy kövér, együgyü embert a vérpadra lépni és most brutuszi hóbortba estek. Ezek a cordelier-k és jakobinusok, akik eddig szürke bürök és boltok homályában vonták az igát, a koplalásban és az irigykedésben elgennyesedett lelkük minden szennyét a világ szemébe vágják.

És a legérthetetlenebb a dologban az, hogy a terroristák magában Franciaországban is kisebbségben vannak! Tulajdonképpen csak a párisi csőcselék szít hozzájuk, melynek rendes napi zsoldot fizetnek. A csőcselékkel terrorizálják a konventet és a megrémült konventtel uralkodnak az ország és a hadsereg fölött. A szabadság nevében pedig olyan zsarnokságot tartanak fönn, amelyről a világ semmiféle tirannusa álmodni sem mert.

Az ország azonban már ébredezik. A girondisták fegyverre hívják a nemzetet a montagnardok ellen. Hatvan departement szövetkezett és Caënben Wimpfen tábornok hadsereget gyüjt Páris ellen. Marseille, Toulon, Bordeaux, Lyon, Nimes, Nantes, Brest segítséget kérnek az angoloktól és a németektől. A Vendéeban úgy üldözik a köztársaságiakat, mint a veszett ebeket . . . S a konvent hadserege bomladozik! Dumouriez és Lafayette megrémülnek a tűztől, amelyet maguk is élesztettek és külföldre szöknek.

S egy újabb örömhír: Marat-t, a véres és gyáva szörnyeteget, aki kétszázhetvenezer fejet követelt a konventtől és aki pincébe bújt, valahányszor veszedelmet szimatolt, Marat-t szíven szúrta egy hőslelkü leány . . .

A francia menekültek, akik csapatosan érkeztek a császári táborba, lajstromot vezettek a forradalom áldozatairól. Sok név ütötte meg André fülét, melynek ismerős csengése a mult egy-egy képét idézte fel lelkében.

Egy gáláns szép asszony mosolyogva suhan végig a versaillesi előszobákon . . . Mielőtt eltünne a királyné lakosztályában, egy perzselő pillantást vet az ajtó előtt várakozó futárra. — A nagy szökőkút körül három kis kontesz labdázik, a királyné pedig nézi őket . . . A labda beleesik a vízbe, André kihalássza és a három leány vidáman és megszeppenve, kecses félszegséggel hajol meg előtte: merci, monsieur! — Egy Apolló-termetü, hidegszemü, ifju marsall, aki rendesen fehér selyemben szokott járni . . . André váratlanul rányit egy ajtót és ott találja a marsallt és még valakit. — Bocsánat, uram! Bocsánat, asszonyom! — Semmiség! — Egy faun-arcu, vén herceg . . . Padon ül, körülötte a királyné három komornája. A herceg beszél, a leányok pedig úgy nevetnek, mintha csiklandoznák őket.

És ezek már mind halottak. Rettenetes halálküzdelmük perceiben kipótolták mindazt, amit életükben elmulasztottak a szenvedésből.

Egy nevet hallott André és jéghidegség borzongott végig rajta . . . Clermont! A hercegről volt szó. A szeptemberi nagy mészárlás alkalmával őt is megölték.

A hercegnéről semmi biztosat nem tudtak. Egyesek azt gyanították, hogy sikerült külföldre menekülnie. Talán a Condé hercegek udvarában van? Vagy Angliában? Mások úgy vélekedtek, hogy Párisban kell lennie . . . Talán a Templeban, a királyi család asszonyai mellett?

Október tizenhatodikán egy fonyadtarcu, őszhaju asszonyságot hurcoltak a vérpadra: Capet polgár özvegyét. Ez az asszony valamikor André felséges úrnője volt, Franciaország királynéja, az osztrák császár nővére . . .

S miután nem volt már sem úr, sem tekintély a földön, a montagnardok fellázadtak az ég ellen. Gobet, a párisi püspök, megjelent papjaival a konvent előtt és megtagadta Jézus Krisztust. A konvent kimondta, hogy nincs Isten és nincs halhatatlanság.

André ekkor fölnézett az égre, mintha várná a válaszát. Az ég azonban néma és szürke maradt.

— Talán igazuk is van a párisiaknak? — kérdezte nagy keserűen André.

A császári hadak parancsnokai, a főhercegek és hercegek, a Davidovicsok, Quozdanovicsok és Wurmzerek, azalatt tudákosan vitatkozva, óvatosan és lassan végezték fölösleges és céltalan hadmozdulataikat, hol fej nélkül támadva, hol ok nélkül meghátrálva.

A tavasszal némi lendület jött a hadakozásba. Perronne, Arras, St. Quentin a császáriak kezébe esett. A portyázó huszárság váratlanul megjelent Páris környékén. André megismerte a ködös távolban a Notre-dame csonka tornyát és megint imádkozni kezdett. Mégis van Isten! Egy hét mulva felállítják a battériákat a Montmarte hegyén, aztán csak véget ér az örjöngés!

De egyszerre fölharsant megint a gyászos trombitajel: Vissza, vissza! Két francia hadsereg fenyegeti az osztrákok szügyét . . . Vissza, vissza! És az óriás emberáradat visszafelé hömpölygött és a Notre-dame csonka tornya ismét eltünt a párás láthatáron . . .

Ősztől kezdve nagyot változott a franciák hadakozási módja. A seregeik gépies pontossággal, hihetetlen gyorsasággal és mindent legázoló energiával végezték mozdulataikat. Valami csodálatos ösztönük mindig elárulta nekik az ellenség gyönge oldalát és mindenütt ott voltak, ahol legkevésbbé várták őket. Nem ismertek többé akadályt az útjukban és a hegyeken és folyókon úgy átkeltek, mintha szárnyuk nőtt volna. Ha útközben ki is dült a legénység fele, a többi idejekorán megérkezett és — győzött. Az ezredeik egyetlen vastömeggé olvadtak, melyet nem lehetett szétrobbantani. Ha egyszer megvetették valahol a lábukat, nem tágítottak többet, míg egyenkint agyon nem verték őket.

Egy fölséges energia uralkodott a francia hadsereg fölött. Ez az energia, mely megacélozta az utolsó gránátos szívét is, el tudta felejtetni az emberekkel a halálfélelmet és a maga céljainak vak és mégis intelligens eszközeivé formálta őket.

Európa láthatárán, vészes fényü zivataros felhők között, egy kemény, éles és komor profil kezdett fölemelkedni: Bonaparte tábornok. Vége köv.

Hallgatás

Mohos vár szirtfokán kihajlik egy lány,
Haja hullámzó, mint aranypatak . . .
Alant a mélyben áll egy bús lovag,
S mindkettő néma és mindkettő halvány.

Nem szólnak, nem mozdúlnak, csak úgy állnak,
Talán régóta nem is élnek ők.
A sisakon, a vérten rozsda nőtt,
S divatja ósdi a selyemruhának.

Szerelmük úgy nőtt, mint tenger dagálya,
Nem kellett hozzá földi szóbeszéd . . .
S rájok hullajtja sárga levelét
Egy vén platánnak foszló koronája.

Martos Ferenc

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

André a határon telelt . . .

Ny. Idők 1909. XV. 11. sz.

A millenáris emlékmű szobor-ménese

Mühlbeck Károly rajza

— Az urak majd meglássák, hová vezet mindez! Én már, hál Istennek — nem fogom meglátni.

Ebből humoros szállóige lett.

A jóslata különben teljesedésbe ment, ő már nem látta meg, hogy hova vezetett mindez. Szentgály a negyvenes évek közepén, mielőtt még kitört volna az országos nagy vihar, elköltözött az örök békesség honába, hol nincsenek jakobinusok és liberálisok és hol minden lélek loyalisan meghajlik az Örök Király trónja előtt.

Egy reggel halva találták az ágyában, egyenesen kinyúlva, nyugodt és szigoru arccal, a paplanon keresztbe tett kezekkel.

A végrendeletében meghagyta, hogy tegyék a feje alá a selyemtáskát és ültessenek rózsát a sírjára.

Örököseit nagyon meglepte a vén katona különös kívánsága. Nagy kiváncsian meg is nézték, hogy mi van a liliomos táskában. Egy játék-babát találtak benne, mely nagymama krinolinos divatja szerint volt öltöztetve. A baba hervadt elegánciája és meghatóan ostoba kis arca olyan furcsán festett a halottas szobában, hogy az ifjak akaratlanul is összemosolyodtak.

De azért tiszteletben tartották az öreg úr rigolyáját, az ócska táskát a feje alá tették, a sírja fölött pedig centifóliákat nemesítettek. És most ketten porladoznak odalenn: a királyné futárja és a ruhásbaba. Fenn pedig, harmatos nyári hajnalon, szitakötők keringenek a rózsák körül és becsipnek Clermont hercegné kedvenc virágainak édes parfümjétől.

Pénz

Pasztel

Irta VÁNDOR IVÁN

Olyan nyomorúságos, olyan ízléstelen volt a Vera szobája, hogy az ember sehogy sem birta megérteni, hogy került bele az az ötven szál gyöngyvirág és a két ember: a csupa ízlés, csupa szépség pár.

Az egyik ember Vera volt. Nagyszemü, szomoruszáju, szép leány, aki máskor nevetett, most pedig megriadtan nézett a másik emberre, ki férfiban éppen olyan szép volt, mint ő, és aki most csodálkozva ült előtte egy utálatosan kopott széken.

— Miért mondod, hogy el foglak hagyni?

Ezt már negyedszer kérdezte és Vera már negyedszer felelte neki olyan szemmel, mely nem hazudik, olyan hangon, amelynek hinni kell, ugyanezt:

— Mert ti el szoktatok bennünket hagyni és mi magunkban összetörünk, elpusztulunk. Nektek mi futó öröm vagyunk csupán, nekünk ti a diadalmas, gyönyörü élet vagytok.

— Ne beszélj többes számban. Te nem vagy olyan, mint más, én nem vagyok olyan, mint más.

— Te azt csak hiszed, Tamási, hogy nem vagy olyan, mint más. Éppen olyan vagy. Eljössz hozzám frakkban és elmégy tőlem a bálba és itt hagysz magamban. Mikor jössz hozzám, nekem idegenséggel van tele a lelked, mikor mégy tőlem, ismét idegen érzéssel telik meg a lelked. Gondjaid vannak, amit nem ösmerek és amik fontosabbak, mint én vagyok. És azért tudom, hogy el fogsz hagyni, mert nem mondod meg nekem, mi bánt.

— Te csak légy szép, Vera. Te csak nevess. Ez a te kötelességed.

A lány megrázkódott, mintha kegyetlenül megsértették volna. Nem felelt. Nagy, okos szeme tiltakozott csupán.

— Én nem ez vagyok.

Csöndesség lett a szobában. A hallgatás, a lámpa homályos, árnyakat vető fénye, a fehér virág illata és a két ember erős érzése finom sejtelem muzsikába verődött össze.

Tamási, aki eddig látta, szerette Verát, most nagy meglepetéssel tekintett a szemébe. Sohasem jutott eddig eszébe, hogy ez az okos, hamvas, finom kis leány, ki alázatosan borult a lába elé, mikor a véletlen az útjába sodorta, részt kérhessen az életéből. Hogy ennek joga legyen a töprengéseihez, az aggodalmához és bántsa az, ha ő nem engedi, a nyugtalanságán nyugtalankodni.

Tamásit meghatotta nagy fölfedezése, hogy ő most megtalálta az asszonyban a nőt. Úgy nézett Verára, mintha most látná először. Világos lett előtte, hogy megalázza, ha nem engedi, hogy a lelke is hozzá simuljon, becézgesse és csitíthassa az ő baját.

Kezébe vette a kezét és mintha nagy ujságot, eddig

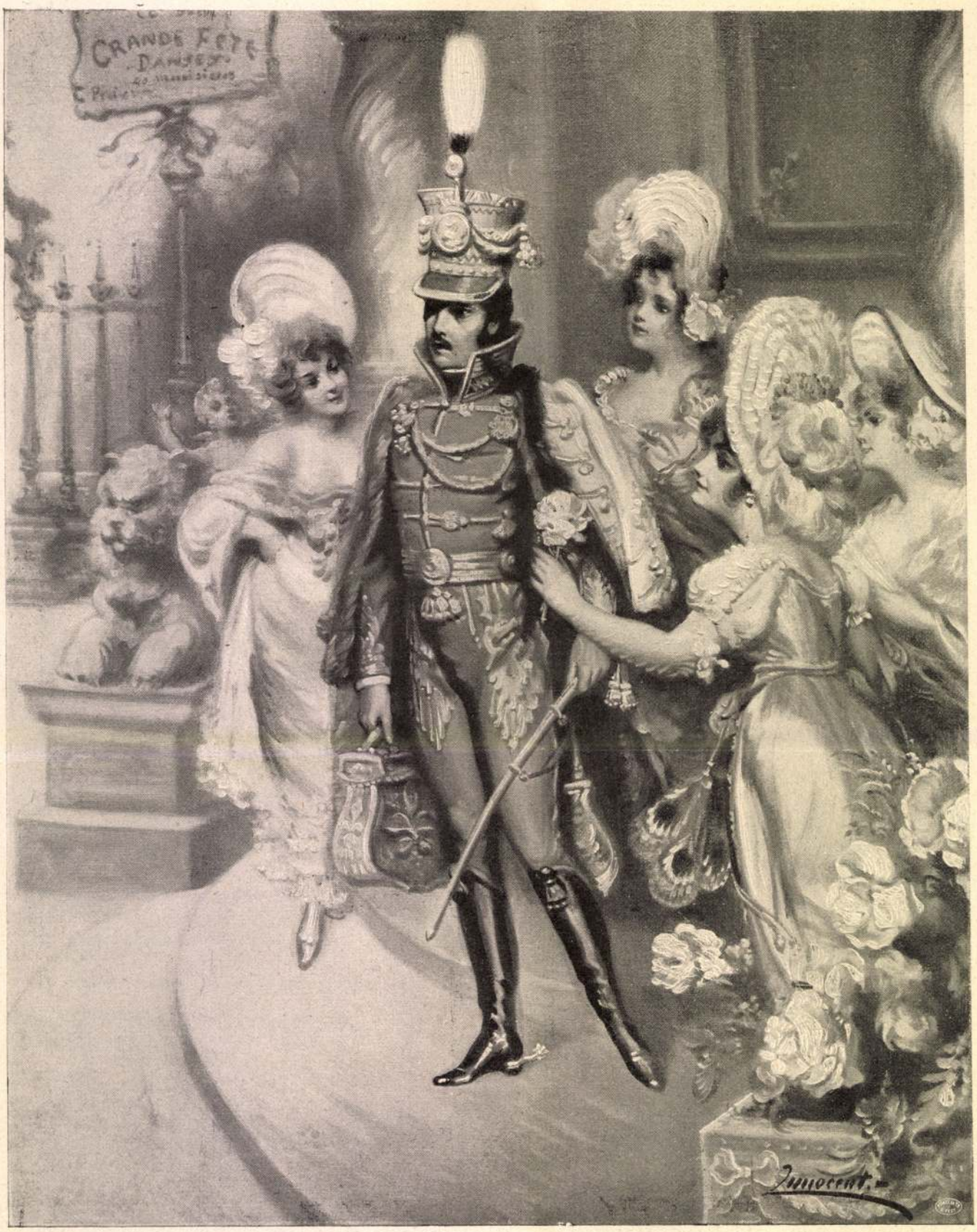

A királyné futárja

Herczeg Ferenc regényes történetéhez festette Innocent Ferenc

Komoran és szó nélkül ment tovább . . .

Uj Idők 1909 XV. 12. sz.

A Műcsarnok téli tárlatából

Innocent Ferenc: A boszorkány

A Könyves Kálmán jogosításával

mít egyet tömött, szőke bajuszán, — igen és éppen e nagy föladatért szeretnénk, ha ennek a dajkának jó, erős, egészséges teje lenne. Fiatalítani akarjuk becsületesen táplálva, mert emésztési zavarát megéreznék az emlőjét szívók. Friss tej kell az újszülötteknek, megbetegítené őket a régi savanyodott.

Kicsi, sárga kéz emeli föl az ajtó nehéz függönyét, mely mögött kedves, intim a beszélgetés Judith Gautier dolgozószobájában, a „kinai porcellántorony"-ban, ahogy Mirbeau szokta nevezni. Halkan, nesztelenül belép egy tizennégy-tizenhat éves pufók képü japán fiúcska, egy nálánál nagyobb virágcsokrot emelve maga előtt. Egyenesen Judith Gautierhez megy, meghajtja magát előtte illemesen, japáni módra. A mogyorónyi fehérszőrü majom fölébred úrnője puha tenyerén és vinnyogva, örülve rászökik, fürgébben, mint a mókus, japáni pajtása vállára, aki megcirógatja gyöngéden és belefúj hosszu szőrébe. Csak miután sorba s külön mindegyikünk előtt meghajlik, lábafejétől térdig csúsztatva kezeit, szólal meg torokhangján japánul:

— A mi Okszánánk kérdezteti, hogy szolgál az egészsége a nagy Okszánának? Ezeket a jószagu virágokat küldi, hogy illatozzák be a szobáját, mikor szép meséket ir a mi Nipponunkról. A kis majmot is köszöntik a gazdám fényes gyermekei, a napnak a rokonai.

— Árringátó gozaimás (köszönöm szépen) nagy Okszánádnak, a nap fia követe feleségének, hogy gondolt csekély személyemre, — felelte, szintén japánul, Judith Gautier, — és vidd hírül, derék Jurhito fiam, a követségi palotába, hogy a pompás virágok jó egészségben találtak és jó barátaim látogatásakor érkeztek hozzám. A kis majom, látod, tégedet is mily szivesen köszönt, gazdád fényes gyermekeinek, akik a nap fiának rokonai, bizonyosan még jobban fog örülni. Csak jőjjetek el hozzám mielőbb látogatóba, olyan vidámságot hoztok, mint a cseresznyefa virágzása napos tavaszi reggelen.

Jurhito meghatódva búcsúzott a kis majomtól és tőlünk, biztosítva a „nagy Okszánát", hogy szavait éppen olyan szép versekben mondja el úrnőjének, amint azok belecsilingeltek a fülébe.

— Poéta ez a kis japáni inas! — kacagott Descaves.

— Bámulom, mily szépen és jól beszél japánul! — mondottam én Judith Gautiernek, — hogy tudott így megtanulni, mikor sohase járt Japánban?

— Apámtól örököltem ezt az érdeklődő nagy szeretetet Kelet iránt. Évekig volt japáni és kinai tanárom. Később megtanultam a perzsa nyelvet is. Úgy szeretem a titokzatos Keletet, mint a gyermeklélek a mesét. Maga, aki évekig bolyongott Japánban, Kinában és Indiában, megérti és érzi bizonyosan ezt a cso-

Uj Idők 1910-11. XVII. 82

Szab. m. k. étlapok

Mühlbeck Károly rajza

dálatos, tapadó, forró szerelmet, mely megigézi rejtelmes mithoszával a mi európai lelkünket. Nekem már gyermekkoromban elvitte Baudelaire Kelet szépségeihez a lelkemet, mikor, apámmal együtt, lelkesedve beszélgettek Indiáról, Perzsiáról . . . Igen, igaza van, minden írásomban lüktet nyugaton élő, keletre vágyó lelkem lihegő szomjúsága. Én is „olyan fenyő vagyok, ki örökké a pálmák országába vágyik".

— Tudjuk, — mondja Mirbeau, — a mi nagy városaink hivalkodó bulevardjai, zenés kávéházaival, pazar villamfényével, szép, csábító külsejü nőivel, vagy az előkelő szalónok finom úri flirtjei sohasem tudták érdeklődését lekötni. Iróművészetének kedvére való motivumot ezekben sohasem keresett. Inkább szerette elmesélni nekünk a „Dragon Impérial" (császár sárkány)-ban hogyan fosztotta meg trónjától az ügyes és furfangos Ta-Kiang a lassúbb eszejárásu Kang-Si császárt és később kedves, bájos apró történeteiben az ő „Princesses d'Amour"-jainak: a „Guitare de Jade" (gyöngygitár), a „Jeune-Saule" (fiatal füz), az „Oiseau-Fleur" (madár-virág), vagy a „Petit-Papillon" (kis pillangó). Mintha csak azért tanulta volna meg a kinaiak nyelvét, hogy megajándékozhasson a „Livre de Jade"-dal. Látja, megértjük lelke keleti kalandozásait.

— Sőt elvezet bennünket, akik már jártunk Perzsiában, „Iskender" meséjében ő, aki soha ott nem járt, — mondom, cukorkával csalogatva magamhoz a kis majmot, — elvisz Japánba langyos nyári esték sétáira, hallgatni a mezei tücsköt imbolygó dereku, haloványzöld bambusznád tövében. Megmutatja a nyugvóra térő őszi holdat a Fugyi-Yama ormán. Megtanít érteni a vak muzsikusok dalát és a szitakötők szárnyainak szines lebegésében látni olyan tündér-paradicsomot, amilyet csak a vak világtalan szeme láthat, mikor elsuhannak csukott pillái fölött a lágy repülésü szárnyak. Lehet, japánul is csak azért tanult meg, hogy a „Poémes de la Libellule"-t megírja . . . Mit fog most írni, új akadémiai tag létére? . . . Pierre Loti gyakran látogatja és már suttognak is valami közös irodalmi újszülöttről, igaz ez a gyanusítás?

— Igaz hát! — nevet jóizüen a kedves matróna, — a l'Opéra-Comique számára együtt írjuk Pierre Lotival a „Fille du Ciel"-t. Ötfelvonásos szomorújáték lesz. Pierre Loti elmondja, amiket szélső-Keleten látott és tapasztalt, én az érzéseimről, az elém hozott látottak impresszióiról szólok.

— Hát verset nem ír? — kérdem.

— Most adok nyomda alá egy kötetet. Benne lesz egy egész élet: öröm és bánat . . . Igen, a csalódásaimé . . . szinésznőkori álmaim szertefoszlása, szerencsétlen házasságomnak Catulle Mendés-el a sok keserüségei. Minden, ami vert és cirógatott, míg elfehéredett a hajam.

— Megírja, ugy-e, „Dans l'intimité des dieux" (az istenek meghittségében) cimü érdekes följegyzéseit a közelében élt nagy embereknek? — kérdem, nézve bús, mély, szép szemét, melyek fiatalon villannak ki fáradt arcából. — Egy év előtt, mikor utoljára itt jártam, a maga „kinai porcellántornyában", akkor Vitor Hugóról olvasott föl nekem belőle és azt mondta, bizony nem tudja, mikor fejezi be.

— Emlékszem, azt olvastam föl magának: miről szeretett Victor Hugó az apámmal beszélgetni. Nem sok van már hátra, talán megírom mielőbb ezt a könyvemet is. Ezután se fogok másképpen élni, mint eddig. Elvonulva, csöndesen, szerényen, sokat fogok dolgozni. Dolgozni most olyan nagy kedvem van, mint serdülő kisleány koromban, mikor Baudelaire hajamat cirógatva olvasta föl az apámnak az első verseimet . . .

Kozmutza Kornélné

Egy jogász naplója

November 10.

Most pedig el kell mondanom a magyar Dreyfuss-ügyet. Igy nevezte legalább Rond N. Imre, volt osztálytársam, a „Magyar Igazság" szerkesztő-munkatársa. A magyar Dreyfuss alatt pedig Jakobovits Emil barátunk értendő, akit jelenleg Jakabfi Emil Zoltánnak hívnak.

E névváltozás történelmi előzményeit Abelesz Szigfrid szívességéből ismerjük, ki a minap dúlt arccal jelent meg a Centrálban. Szó nélkül fogyasztott el két vaniliát, mely édes likőrt igen kedveli és csak azután szólalt meg.

— Hát leöntette magát.

— Ki öntette le magát? — érdeklődött Haller János, aki nagy buzgalommal oldott meg egy sakktalányt lóugrás szerint.

— Az az ökör, az én kedves másodunokafivérem, Jakobovits Emil bajtársunk. De mit mondom Jakobovits? Ma már Jakabfinak hívják. Jakabfi Emil Zoltán. Ausgesucht.

— Jakobovits tehát megmagyarosította a nevét? — kérdeztük.

— Megmagyarosította a nevét és megtért a római katolikus anyaszentegyház ölébe. Csak azt szeretném tudni, hogy mit szól majd ehhez közös nagybátyánk, Móric bácsi, a miskolci templomszolga?

— És miért tette ezt Jakobovits? — érdeklődött Haller, kinek nagy érzéke van pszichológiai nüancok iránt.

Abelesz ekkor elmondta a történetet.

A történet Titel-megyében kezdődött, a Becsey grófok hajtóvadászatán, amelyekre ezúttal Jakobovits

A Műcsarnok téli tárlata — Innocent Ferenc festménye

RABNŐ

Andrássy Gyula megszünt e munkájával csak gróf lenni és excellenciás úr. Ott van ő már az Olympuson a nagy íróink között.

És nekem nagyon jól esik, hogy most az Almanach előszavában az Eötvös Károly és az ő könyvéről mint az év legnagyobb irodalmi eseményeiről diskurálva, a helyett, hogy állítani kellene valamit (az állításokra mindig lusta voltam) egyszerüen vissza kell vonni egy régi tréfás megjegyzésemet.

Szeged története

II.

Huszonkét év előtt Szegedet rombadöntötte az árvíz és azon a végzetes éjjelen, mikor a hullámok az összeomlott házak ezreinek tetejét ringatták, a szegedi polgárok azt hitték, hogy városuk halálát érték meg. Pedig attól az éjszakától kezdődik Szeged új kora, mely a régi, bár nagy, de külső megjelenésében egyszerü alföldi városból díszes, palotás várost csinált. „Szeged új kora“ a címe Kulinyi Zsigmond könyvének is, melyben az árvíz betörésének percétől megirta Szeged történetét, a város közönségének megbizásából. Folytatása ez a nagyszabásu könyv annak a négykötetes műnek, melyet Reiszner János írt az árvíz előtt való Szegedről.

Három esztendeig küzdött Szeged a Tisza árjával, minek előtte a víz legyőzte. Már 1876-ban hajszálon függött léte és csak a lakosság hallatlan erőfeszítése mentette meg, amit összehasonlítottak Páris hősies védelmével. Mégis alig történt valami a város megerősítése érdekében. 1879-ben is február közepétől fogva harcolt a város a vízzel és a kormány még mindig érthetetlen közömbösséget tanusított iránta, olyannyira, hogy mikor Rohonczy Gedeon március 2-án a közlekedésügyi minisztert meginterpellálta és ennek kapcsán sürgős segedelmet követelt, a miniszter nem is felelt azonnal. Mikor pedig március 5-én, tehát hat nappal a katasztrófa előtt Mocsáry Lajos Szeged védelmére ötvenezer katonát kért s a honvédelmi miniszter ilyen intézkedésre késznek is nyilatkozott, Tisza Kálmán kormányelnök azt felelte, hogy a súlyos helyzetet „nagy áldozatok árán Szeged városa

Uj Idők 1901. VII. 47. 746 l.

esetleg a partból, az anyaföldből is beszakít egy-egy darabot. A másik behatol a szürke ködbe, a nemzeti fejlődés bizonytalan tájékain s a nagy homályból finom cérnaszálakat fejt ki s azokat összeköti, analizál, kombinál és hidakat épít a beláthatatlan mélységek és vizek fölé.

Az egyik író Eötvös Károly, aki az „Utazás a Balaton körül" című művével hatvanéves korában lett a közönség kedvence. Nem Pegazuson nyargalt föl az Olympusra, neki az is lassu dolog, neki sikló kellett. Harminc esztendeig volt első szónok és első prókátor az országban, minden furfangokkal és zsirokkal bővelkedő, polemizáló és gúnyolódó talentum S most egyszerre a magyar tenger poétája! Hogyne volna ez csodálatos! Mintha a fa előbb hozna gyümölcsöt és csak azután kezdene virágozni...

De Eötvös írói dicsőségéről már sok szó esett, térjünk át inkább a másik íróra, aki szintén szokatlan régiókból jön. Egy excellenciás úr, aki már miniszter is volt, aki rendjeleket, kitüntetéseket osztogatott a földi hatalmasok közt, s ki- s bejárt a király palotájában, ahol a világesemények szövődnek.

És íme e fényes légkörből elvonult csöndesen az ő íróasztalához, mélységes magánosságba; „Asztalkám, asztalkám vigyél engem följebb!"

Csudálkozni lehetne ezen, ha meg nem mondta volna már régen egy klasszikus korbeli bölcs, hogy csak két irigylendő dolog van a világon:

a) olyan tetteket vinni véghez, melyeket érdemes könyvbe írni, és

b) olyan könyveket írni, melyeket érdemes elolvasni.

Ezt a két irigylendő dolgot ritkán követi el egy ember, mint ahogy elkövette II Zrinyi Miklós, a hadvezér és költő, sőt az is ritkaság, hogy egy családban egymásután következik istenek mosolygása a bölcsők fölött.

Első Andrássy Gyula gróf leírni méltó tettek után tért meg őseihez, második Andrássy Gyula gróf, az első nek fia pedig egy elolvasni méltó könyvet írt ebben az esztendőben.

Ejh, bolondság! Hiszen egy grófnak bizonyosan az is könnyü. Mint ahogy könnyü minden egyéb ebben az országban. Ölébe hull, amit megkíván. Lesz főispán, államtitkár, vasuti és bankelnök, amint hatalmat akar vagy pénzt. A nagy tömegek utat nyitnak előtte, önként emelik maguk fölé. A nép a grófokkal operál, a választókerületek, mint már többizben megtörtént, grófot kérnek a jó Podmaniczkytól és olykor csak azt kívánják tőle, hogy szőke legyen.

A korona is grófokkal dolgozik: grófokból lesz a főszárnysegéd, hopmester, nagykövet és tudja Isten mi. Nagyúri szeszélyből megkívánják néha a lateiner pályákat s lesznek a grófok az akadémiák elnökei, ha valamelyest hozzászagoltak a tudományhoz és a hadsereg vezérei, ha a vezényszavakat megtanulják. Learatják ami dicsőség és édesség terem e helyütt. Király, közönség nézi ezt gyöngéd szemmel.

Hanem ha valahogy komolyra megy a játék, király és közönség egyszerre megretirál a nagyuraktól. Békében egy főherceg a hadsereg feje, háboruban a legértelmesebb tiszt. Doktor öcscse van a királynak, — de ha megbetegszik, mégis egy egyetemi professzorra bízza magát, mégha történetesen zsidó is.

Szóval a komolyság határain innen víg a grófok élete, de a lineán túl megfordul a gróf a peches oldalára. Jó diplomata például lehet, de lehet-e jó kémia professzor? Tartományi kormányzó is lehet egy gróf, de el tudna-e kormányozni egy birtokot? Pártokat, nemzeteket tud talán vezetni, mert az csak frázis, de egy vonatot nem, — mert az komoly dolog.

Hát még ha könyvet ír egy gróf! Ohó excellenciás uram! A betűk nem udvariasak. A betük nem segítenek excellenciádnak magoktól. Komornyikoknak meg nem fogadhatók. A betük ellenkeznek és csak az az úr, aki azokat olyan sorban és egymásutánban tudja guzsba kötni, hogy piedesztáljává legyenek leigázójuknak.

S a közönség? No az meg éppen visszájára romlik ebben a pontban. Naivitása csökönyösséggé válik. Könyv egy gróftól! A fejét rázza, panaszkodik és ilyenforma kifogásokat emel: A gróftól minden gezemicét kinyomatnak! És mindent megdícsérnek, amit egy gróf ír! A közönség hűvös és tartózkodó. Ha jó a könyv, akkor bizonyosan nem a gróf írta, de a titkárja, ha rossz a könyv, akkor bizonyosan a gróf írta, de olvastassa a titkárjával, ne velünk. Egy gróf nem írhat jó könyvet,

Udvari vadászat Gödöllőn — Kallós Oszkár fényképe

Lipót bajor herceg és Liechtenstein herceg főudvarmester

magának, Bárányné meg fenyőzöldet. (Özvegynek sötétebb szín való.)

Hanem mikor a vendégnap előtt való estén megpróbálták a zöldernyős lámpásokat, oly beteg-színüvé vált az egész család, hogy valamennyien lehangolódtak.

Különösen a doktor volt kétségbeejtő. Amúgy is viasz-arca olyan halotti színt öltött, mintha a Rókus-kórház halottas kamrájából szökött volna oda be a szalonba.

A doktorné nyulánk és szelid alakja beillett volna másvilági léleknek. Bárányné meg olyan volt, mint Macbeth lehetett a gyilkosság után való reggelen.

— No, — mondotta keserüen a doktor, — most már csak egy tál spenót kell az asztalra.

— Bolondság, merő bolondság, — dörmögött az öregúr.

— Mit ért a bácsi ehhez! — szólt sértődötten Bárányné. — A falusi szalonok . . . No köszönöm. Láttam egy plébános szalonját. Benne állt az ágya is.

— Nálunk nincsenek szalonok, — felelte nyugodtan az öregúr. — Nálunk van társalgó szoba, az a szalon.

— Hiszen az mindegy, — mondotta békítően a doktorné.

A család kedvetlenül vacsorázott. A bajon most már nem lehet segíteni. De mit beszélnek majd a városban holnapután.

A doktor különösen boszus volt. Szerette volna lehasogatni a zöld kárpitokat és kidobni minden bútort.

Azonban Bárányné nem engedett az igazából:

— Nincs izléstek, — mondotta. — Csak ami megszokott, az nektek a szép. Meglássátok, hogy a vendégeitek másképp vélekednek!

A sajtnál tartottak. Az öregúr odaszólt a Jenő gyereknek:

— Jenőkém, hozd ide a pipámat.

Jenő nagyot pislantott az anyjára. Az anyja visszapillantott. Aztán a gyerek átment a másik szobába.

A család hallgatva evett tovább.

A gyerek kis idő mulva visszatért:

— Nem találom, bácsi.

— Ejnye, — mondotta az öregúr, — ugyan hol is tettem le? Keresd te is Józsi, — mondotta az inasnak.

A doktor az öreg elé tette a szivartárcáját.

— Gyújtson szivarra apám. Ezek kitünő szivarok. Az angol konzultól kaptam, az meg a királyától. Egy skatulyával adott neki az angol király. Folytatjuk

ZIVATARKOR

Mintha fával vernék a hegedü hurját,
Minden szilajabb dalt úgy érez a lelkem,
Nem az én világom a harcok világa,
Fáj azt énekelnem.

Csendes merengéssel álmot szövögetni
Az örök, az édes testvér-szeretetről,
Dalt betüzni ki a hervadó virágról,
Hulló levelekről.

Eldalolni tiszta, igaz érzelemmel,
Örömöd', bánatod' lelkem kis családom,
S eláldani, aki veletek megáldott:
Ez az én világom!

És ha néha mégis túlajzik a lelkem,
Hazám, meglelem-é szivedhez a hangot? . . .
— A vihar is néha sirályivá sodorja
A szegény galambot.

S tollúja becsapzik, hangja fonákságán,
Mint vihar postája, maga is elrémül . . .
Mindegy! csak megértse a nyugovó tenger,
Hogy zivatar készül!

Szabolcska Mihály

Ujdonk 1904. X. 472

A Műcsarnokból

Téli tárlat

A téli műtárlat bizonyára tetszeni fog a közönségnek. Nagyon sok olyan kép gyült versenyre, amilyent a közönség látni szeret: nem egészen ósdiak, sem ultramodernek, — ebből is, abból is van bennük valami. Két nemzedék érintkezik e vásznakon: a közelmult szelid polgáriassága és egypár színakkord a modernségből. Mint az elmult emberöltőben, most is sok festő szépen végigfesti a képét, anélkül, hogy a pulzusa hevesebben lüktetne. Esetleg előhúzza munkaközben az óráját: nem kell-e már ebédelni menni. Pont tizenkettőkor abba marad a „munka" s hazamenet a lélek egyetlen rezdülése sem emlékezteti a mestert arra, hogy az imént még teremtett. Az élet ilyformán harmónikusnak nevezhető, a festő civilizált emberré lett s szíves fogadtatásra talál megállapodott polgárok otthonában. Emellett ki merné ráfogni, hogy nem modern? Hisz a szabad ég alatt festi modelljeit, széles ecsetkezeléssel, impresszióra, s ha kell stilizál is. Mert így követeli a fejlődési folyamat s nem szabad a kortól elmaradni. Ellenben mely belátó elmének ne volna annyi judiciuma, hogy távol tartsa magát a szélsőségektől? A modern művészetből ki kell választani azt, ami benne helyes, mert a többi, az csak divat és múló bolondság. A megállapodott művész bizton eltalálja az arany középutat . . .

Szegény, szegény festők, akik ezt az arany középutat meg is találták, végig is járják! Övék a boldogulás, a hír és elismerés a közönség nagy rétegeiben. Övék a jelen. Ők a célhoz érkezettek, a feddhetetlenek, a zavart és kényelmetlenséget nem okozó derék, korrekt, célszerü és belátásos művészek. Övék a népszerűség, ők a meghivottak, az ő műtermeikbe jár a világ.

Szegények! Ők tulajdonképpen a legtragikusabb alakok. Maupassant egy velőkig ható versben már megénekelte őket. Ők azok a jól tartott, ápolt, nemesített és tömött ludak, amelyek az izgalmatlan nyári napsugárban ott hűsölnek a rendben tartott pitvarban. De hirtelenül jön egy őszi nap, amikor megpillantják a felhők magasságaiban szabadon tovaszárnyaló vadludakat. A kivert, üldözött, vérbeli rokont! Abban a percben fölpezsdül a rokon-vér: valami ősi vágy hajtja őket is, rohanni nyílsebesen az ég kékjében, messzire, a szabadság mezőire; sikongva verdesik szárnyukat, hogy fölvergődjenek amazok nyomába, de mindétig csak a pitvar porában maradnak.

Úgy képzeljük, hogy e derék, választékos és korrekt festőre is rászakad néha ez az őszi nap, a vadludak

Kallós Oszkár fényképe

1. Heider dr. szolgabíró. 2. Dietrichstein herceg. 3. Gozani márki, ő felsége szárnysegédje. 4. Lipót bajor herceg. 5. Kertzl dr., udvari tanácsos. 6. Tegze dr., udvari orvos. 7. Nik, jószágigazgató. 8. Wolitzki, udvari gazdasági igazgató. 9. Pilgner udvari tanácsos.

UDVARI VADÁSZAT GÖDÖLLŐN

A Műcsarnok téli tárlatából

A Könyves Kálmán jogosításával

INNOCENT FERENC: A PÓK

napja. Jönnek percek, amikor — talán külső ok nélkül, csak a vér ösztönére — a magasságba hajtja őt is a lelkiismeret: biztatva, fenyegetve, gúnyosan és szomorú nógatással. E percben talán majd szétveti a mellét a hirtelen tűz, az akarat ellenőrizetlen megfeszülése, az ösztön sikongó, vad kurjantása. Hajh, most kellene indulatos kézzel megmarkolni a szerszámot, most kellene utána iramodni ennek a futóképnek, most kellene győzelemtől lihegve odaláncolni a vászonra a képzelemnek ezt a tüzét, odaszögezni ennek a fölpezsdült, háborgó, viaskodó észnek minden érzését.

Elillant a zivataros perc. Talán csak pillanatnyi vértolulás volt, a háziorvos majd rendbehozza. Abnormis tünet. De feledhetetlen, drága perc, amelyért odalökné az elismerés, a polgári érték és népszerűség cifra rongyait.

Ilyesforma vagy ehhez hasonló benyomást keltett bennünk a legtöbb kép. Nem mind, de a túlnyomó többség. Ami nem jelenthet külső veszedelmet a festőkre, mert ez az árúcikk kelendő. Valószinüleg jó lesz a művásár. A sok derék, megállapodott és színvonalas szerző közt könnyü lesz a díjakat is kiosztani. Nagyon sikerült egy kiállítás, bárki megnézheti fölháborodás nélkül. Makulátlan szalón.

E sok kifogástalan művel szemben képtelenek vagyunk az objektivitásra. Mert mi nem érezzük erénynek azt, ha valakinek nem sikerül bűnöket elkövetnie. A mi lelkünket nem hatják meg azok a képek, amelyek csak éppen kifogástalanok. A korrekt művek sokkal kevésbbé bírják rokonszenvünket, mint a tárlat néhány fiatalabb szereplőjének némely képe, amelyeken a hibák a talentum jegyében születtek s amelyeket ők egészen biztosan elkerültek volna, ha tehetségtelenek volnának. Ezzel persze nem akarunk a tudatlan tárlat-lutrisoknak pártjára állani, mert a kiállítások e marodőrjei éppen nem kellemes vendégek. Véleményünket abban összegezhetjük, hogy ijesztően sok kép támad nálunk, amelyekhez semmi közük a festőknek. Hétköznap született próza, amelyet a lelki részvétlenség dajkált, igaz, hogy a legmodernebb higiene szabályai szerint. Költemények, amelyek csak versek; elbeszélések, amelyek csak történetek; tragédiák, amelyek csak események. Senkit sem gyújtanak, legkevésbbé a szerzőiket. Nélkülök is megélt volna nem egy

festő. Nem adják életrajza egy fontos szakát. Nem okozott volna lelki kínt, ha meg nem festi. Közömbös, jó, fölösleges művek.

Régen volt nálunk műtárlat, amely ennyire karakteres volna, s amelyen át ily világosan lehetne beletekinteni a műhelyek százaiba. Nem fölösleges tehát ily szempontból is mérlegre vetni, sőt jó lesz kissé keresni a dolgok ily fordulatának okát is.

A képek nagy tömegéről lerí, hogy szerzőjük körültekintő, óvatos, semleges nemű. Megalkudott anélkül, hogy ő maga észre vette volna a megalkuvást. Látta, hogy bizonyos festési mód elavult, tehát otthagyta, de nem egészen, mert a régibb irányoknak még sok súlyos amatőrje találkozik közéletünkben. Látta azt is, hogy egy más festési módról elfogadtatott, hogy modern, tehát átvette, de nem egészen, mert az ujabb irányoknak még sok súlyos ellensége találkozik a közéletünkben. Igy támadt a művészetben az öszvérség egy neme, amely tudvalevőn terméketlen. Aki így válogat és alkuszik, így keresi az irányok közös többesét, az nem engageálhatja egész lelkét, egész érzelmi világát a képei megalkotásánál. S mihelyt a képből az egész festő hiányzik, úgy az a kép csak festett vászon. Azoknál, akik benső indulat és kényszer nélkül festenek en plein air és stilizálják foltokká alakjaikat, még jobban tetszik nekünk a Benczúr-iskola valamely olyan képe, ahol a szerző legalább hisz a saját festésében.

Óh, ezt a langyos jóságot, ezt a küzdelem elől kitérő semlegességet, ezt a diplomata-korrektséget bár kerülnék festőink, mint a tüzet. Mi más az élet, mi más élményeket kinál, minő hatalom és erő ragadható ki a természetből, ha egy férfias kar markol beléje! Szilaj erővel kellene letörni a polgári lojalitás sorompóit s törni egyenest előre: akár a menyországba, akár a pokolba vezet az út. Mert nem a menyország vagy a pokol, hanem az út a cél.

Igaz, hogy akkor a tárlatok nem fognak annyira tetszeni a közönségnek, mint ez a mostani, de mit törődünk tárlatokkal, amikor művészetről van szó?

A kiállítás kedden délben nyílt meg, s ma, hétfőn, midőn e sorokat írjuk, inkább csak ezeket az általánosságokat kivánjuk kiemelni. Később majd alkalmunk nyílik néhány művel külön is foglalkozni, más részüket pedig, úgy tudjuk, reprodukcióban is látni fogják e lapokon olvasóink. De máris felhívhatjuk a kiállítást látogatók figyelmét néhány festőre, aki artisztikus módon érvényesíti egyéniségét a munkáin. Ferenczy Károlyra kell itt mindenekelőtt utalnunk: az ő képein nincs egyetlen holt hely vagy közömbös vonás. Azt mondhatjuk, hogy mindegyik műve művészi izgalom szülötte s hogy utógondolat és regard nélkül formálta azokat. Az ő képei messze a tárlat szinvonala fölött állanak s uralkodó erejükkel egészen elszigetelődnek a kiállítás legderekabb képeitől is.

Itt e tárlaton ő a képviselője a vérbeli művésznek, akit nem a megszokott mesterség, hanem olthatatlan szomj, intenziv vágy késztet képek megfestésére. Nem mintha az ilyen vágyak kivesztek volna a többi festőből. Élnek ezek másokban is, de csak a félhangon szólalnak meg. Hisz a közönség sem kivánja megszólalásukat.

Szerényebb kiadásban Pór Bertalan, Tornyai János, Glatz Oszkár egy-egy arcképén vagy stúdiumán látunk ilyen maguk útján való haladást, bár ezek a művek nem érik el Ferenczy színvonalát. Még egy féltucat nevet említhetnénk fel, köztük egészen fiatal emberekét is, akiken látszik, hogy a maguk ösztönére hallgatnak és nem kérnek tanácsot. Most azonban megelégszünk e futólagos utalással. A tárlatnak — ismételjük, — igen sok képe fog bő sikert aratni. A művészi szeszt azonban ezidén Ferenczy konyháján főzték.

LYKA KÁROLY

Csöndélet

Irta MALONYAY DEZSŐ

Egy hálóvetésnyire az Oceántól, a majorhoz vezető út fordulóján álltak.

Köröttük nagy csöndesség volt.

Mintha ezeken az elhagyatott breton útakon csak a bársonytalpu mese bujkálna, emberrel félnapi járóföldön alig esik találkozás. Az út két oldalán vadlonccal benőtt, ördögcérnás magas sánc húzódik, a sánc ormán törpe tölgyfa és sűrű galagonya, olyan sűrű és olyan lombos, valóságos alagút.

Ott, a fordulónál, két zömök tölgy törzse között kapu nyílik a sáncon egy tenyérnyi búzatáblára. Azon a táblán is, több a virító pipacs, mint a kalász; egy kis aranysárga, pirossal hímzett párna, az alkonyra készülődő nap sugarai ölelkeznek rajta . . .

A két fatörzs közé derékig érő leveleskapu van láncolva.

Az asszony benne áll a gabonaföldön, a kalászok közt. Mintha gyönyörü szőke fejéről aranyosan rezgő hullámokban áradna ki az útra is a világosság.

Pipacsot szedett s most köti bokrétába, búzaszállal. A szál vége a fogai közt, az ajka is olyan harsadó piros, mint a pipacs.

Az úton, a leveleskapúra könyökölve áll a mi grófunk.

A festőállványhoz szijjazott festékes láda úgy lóg a vállán, mint valami vadásztarisznya. Napbarnított arcára árnyékkarajt vet a fehér matróz-sipka, erős szeme még fenyegetőbben fényes abban az árnyékban.

Indulatosan ismétli:

— Ki nem állhatom az urát.

Az asszony kacagva uszítja:

— Sőt gyűlöli az uramat?

— Gyűlölöm.

Az asszony föl se tekint ránt. Ajka a pipacsok közt s úgy kacag, mondván:

— Néha szeretné megölni?

— Igen.

Az asszony csak kacag:

— Nem sajnálná?

— Kérem ne ingereljen tovább.

Az asszony még mindig jókedvű.

— Pedig milyen jó barátságban volt eddig az uramal? . . . Mondja, hogyan ölné meg? . . . Előbb össze kéne pörölniök! . . . Mert csak úgy hipp-hopp, minden apropos nélkül, nem ugorhatik a torkának?! . . . Aztán meg az én uram erősebb ám mint maga! Nem annyira bizonyos, hogy meg hagyná ölni magát. Ön, kedves barátom, a válláig se ér az uramnak! . . . Gondolja meg! . . . Én nem tanácslom, hogy megölje.

Ekkor harangszó hallatszott a major felől. Lágyan ringó, áhítatos harangszó.

Kápolna se lévén a környéken, a majorban lógó kis harang szavára imádkoznak itt délbe és este a halászasszonyok. A harangot a fogadósné dajkája, a vastag Felicité kongatja, hogy gyerünk ebédelni . . . És míg a kis harangot kongatja, ő maga, a vastag Felicité is imádkozik.

— Gyerünk ebédelni! — szólt vidáman az asszony s készült, hogy átmászik a leveles kapun.

A férfi elibe állott.

Nagy eltökéltséggel megragadta a két karját.

— Gondoltam! — szólt az asszony s most kacagott a legcsengőbben. — Lássa, ezt vártam! . . . Ez az a bizonyos elhatározó nagy pillanat. Valami végzeteset, valami ezermázsást akar mondani?! Ugy-e, most azt akarja mondani: „Szeretem!“

— Szeretem.

a kellő előkészületeket megtették és pontosan dolgoznak, semmiféle veszélytől tartani egyáltalában nem lehet.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Spanyol téli esték. *Verses legendák. Fordította és jegyzetekkel kisérte Kőrösi Albin, Budapest, 1901.* Örvendünk, hogy a spanyol költészetnek oly buzgó és hivatott tolmácsa akadt nálunk, minő Kőrösi Albin, ki már eddig két gazdag anthologiát állított össze az újabb spanyol költőkből. Most egy új ágát mutatja be a spanyol költészetnek, a legendákat.

«A verses legendák — úgymond — olyan elbeszélő művek, melyek meséjét az illető szerző vagy a történelemből, vagy a néphagyományból, vagy végre saját képzelme világából állítja össze. Elbeszélő természetök ellenére a lírai és drámai elemet is szivesen megtűrik. A legendázó szabad folyást engedhet képzelme csapongásának, reflexiókat is szőhet bele tetszése szerint, sőt a változó jelenetekhez képest egyazon versalakhoz sem kell ragaszkodnia. Az egyszerű szerkezetű románcntól a tizenegy szótagú királyi oktáváig bármily versmértéket és versszakot alkalmazhat. A külső alaknak e gyakori váltakozása elevenséget és szint ad meséjének. A hősök lehetnek hatalmasak vagy gyengék, bölcsek vagy bárgyúk, jók vagy roszak egyaránt. A fődolog az, hogy az elmondandó események szálait ügyesen és érdekesen szőjje egymásba, s a cselekvő személyek indulatait s egyéb kedélymozgalmait jellemzően, szép alakban és zengzetes nyelven adja elő.» Az előttünk fekvő kötet tíz legendát tartalmaz, közülök kettőt Zorrillától, az újabb spanyol költészet egyik legkiválóbb alakjától. De meg kell vallanunk, ezek a legendák, mint a spanyol költészet legtöbb terméke, a mi ízlésünktől elég távol esnek. A szavaknak szédítő árja, a rendkívüli hosszadalmasság alig engedi élveznünk ezeket a legendákat. Olykor azonban a szétfolyó áradozás helyett zord erőre is akadunk. Ilyen például a «*Salamancai diák*»-ban az a jelenet, midőn a holt menyasszony don Monzemar nyaka körül fonja letéphetetlen erővel csont karjait. A legendák sokkal hosszabbak, semmint bármelyiket is egészen bemutathatnók, a fordítás jellemzésére azonban czélszerűnek láttuk egy kisebb részt közölni. A «Salamancai diák» így kezdődik:

Elmúlhatott már az éjfél,
Pihen gondja a kebelnek,
A föld álma még mindig mély,
Csak a lelkek járnak-kelnek.
Sóhaj lebben, lépés dobban
Mentén a keresztutaknak,
Mit az éber ebek nyomban
Megneszelnek s megugatnak.
Mondják, hogy ők nemcsak sejtik,
De látják is a sok árnyat.
S hallják neszét a seprőkön
Lovagló sok boszorkánynak,
Kik egy rombadőlt templomnak
Megkondúló érczszavára
Összegyűlnek szombatonkint
A szegény nép ártalmára.
Csillagtalan, sötét az éj,
Bús nótákat fúj az orkán,
A mint utat tör magának
A templomok, várak tornyán.
Vidám dalhoz vagy imához
Fordul egy-egy nyúlszívű őr,
Kit a rémes balsejtelmek
S látomások raja gyötör.
Az a város is, a melyet
A szép Tormes habja öntöz,
Most éjfélkor mély csendjével
Hasonlít egy temetőhöz.
Pedig Salamanca város
Messze földön híres, ismert,
Hisz a fényes múltban annyi
Jeles papot, tudós embert
És katonát nagygyá nevelt.
Két kard csattan e közben meg
És egy hörgő, elhaló jaj
Vet véget egy küzdelemnek.

E jaj,
E nesz
Hamar
Elvesz.
Egy férfi surran
A templomfal
Mellett el gyorsan
Kivont karddal.
Szemét nagyszélű
Kalap fedi,
Köpenybe burkolt
Teste deli.

Az Ataud-útcza végig
Nagyon keskeny és setét,
Mintha rája éjjel-nappal
A gyász vetné bús leplét.

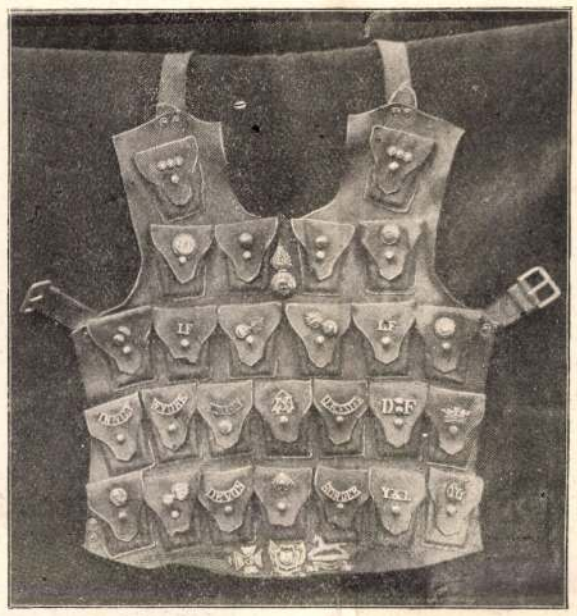

Transzváli fénykép után.

BOER TÖLTÉNYTARTÓ.

Jó, hogy éjjel egy kis mécses
Hinti fényét itten szét,
Mely Krisztusnak szent képéről
Épen hősünkre esék.

Tompa Virágregéinek illusztrált díszkiadása. A Franklin-Társulat rendkívüli díszszel adta ki *Tompa* «*Virágregéit*». A költőnek a virágokhoz intézett ihletett mondanivalóit *Demeczkyné Volf* Irma, Volf György néhai nyelvtudósunk leánya illusztrálta huszonnégy aquarell képpel, gyöngéden, érzéssel s a szinekben melegséggel. Tompa regéinek ebben az új kiadásában összegyűjtve találja az olvasó a megénekelt virágokat, még pedig hiven, mert Demeczkyné jól ismeri a virágokat, és szeretettel, művészettel adja vissza képüket. Nem a meséket festette, hanem a virágokat, egész szépségükben, színjátékukban. A közönség figyelmét a szép díszmunkára irányozó felhivásban a Franklin-Társulat ezeket mondja:

«Hazafias lelkesedéssel és örömmel vette a Franklin-Társulat Demeczkyné Volf Irma művésznő illusztrációit, annál is inkább, mert a hanvai sírkert csendes lakója, ki önmaga is úgy nyilatkozott, hogy csak a virágok enyhítik lelke fájdalmát, hazájáról csupán velök beszélget s szólni is csak az ő nyelvükön szólhat, most méltó és művészi emléket nyer a «*Virágregék*» új és díszes közrebocsátásában. A gyöngéd és mély érzésű nőkhöz, az irodalomért és művészetért minden korban lelkesedő magyar honleányainkhoz szólunk különösen, kik meleg szívükkel és érzékeny lelkületükkel egyforma szeretettel tudják ápolni az irodalom és a természet színes virágait! A «Virágregék» tehát most a költőhöz méltó díszben jutnak a magyar olvasó-közönség birtokába, melyhez fogható díszmunka szerfölött kevés van irodalmunkban. Hiszszük és reméljük, hogy százezrek szívéhez talál utat Tompa «Virágregéinek» illusztrált kiadása, mert a mit a szem lát, a szív és elme élvezni tud, az nem röppenhet el minden nemesítő hatás nélkül! Tompa «Virágregéinek» ez a díszkiadása nagy negyedrét-alakban, legdíszesebb *selyembrokát-kötésben* jelent meg. Demeczkyné Volf Irma 24 aquarell virágképe a lehető legtökéletesebb reprodukczióban részesült s maga az egész munka irodalmunk egyik legszebb, legművészibb terméke, mely kiváló dísze lesz minden magyar háznak. Ára selyembrokát-díszkötésben *50 korona.*»

Magyar írók élete és munkái. A Magyar Tudományos Akadémia megbizásából írta *Szinnyei* József, kir. tanácsos, a m. n. múzeumi hirlapkönyvtár őre; megjelent a 64. füzet (VII. utolsó 9. füzete), mely a *Liptay* és *Loysch* nevek közé eső 178 irónak életrajzát foglalja magában. Az eddig megjelent 64 füzetben 13,530 irónak életrajza és munkáinak jegyzéke van felsorolva. A munka Hornyánszky Viktor könyvkiadó kiadásában jelenik meg és egyes füzet ára egy korona.

Két drámai pályázat sorsa. Néhai *Mészáros* Károly, ki életében irodalmi, művészeti czélokra sokat áldozott, legutóbb társadalmi és történelmi szinműre tűzött ki egyenként ezer forintot. A két pályázat eredményét a bírálók deczember 29-ikén döntötték el.

A *társadalmi szinműre* versenyző darabok száma noha 31 volt, a bírálók egyet sem találtak jutalomra érdemesnek, tehát a pályadíjat nem is adják ki. A *történelmi szinműre* három pályázott, s a bírálók a «*Thököli Imre*» czíműt érdemesnek találták a jutalomra. A kurucz szabadságharcz küzdelmeinek fő alakja benne Zrínyi Ilona. Történelmi szempontból érdeme a drámának, hogy a háromszázados kurucz-korszak eredete és okai tisztán vannak megvilágítva, a mivel más hasonló tárgyú darabunk nem dicsekedhetik. A darab forrásában kapja ki a néplázadás kitörésének festését, s maga az első felvonás egy egész drámai korrajz teljességével elégít ki. Fogalmazása, szerkezete jó. Személyzete gazdag s megannyi válogatott alakja a magyar nemzeti életnek, a köznéptől fölfelé. Általában nem hangzatos tirádák jellemzik a darabot, sem csattanós szinpadiasságok nem hajszolják a hatást. A bíráló bizottság elismerő jelentését *Bartók* Lajos terjesztette elő. A jeligés levélkéből *Somló* Sándor, a Nemzeti Szinház tagjának neve tünt ki, több pályázat nyertese.

Vigszinház. A franczia bohózatok egy kaptafára készülnek. *Valabrégue* Albinnak a Vigszinházban január 2-ikán *Fáy* Béla fordításában «*A férjek öröme*» czímen szinre került bohózatában is sorra megjelennek az ismert alakok, a kijátszott férjek, az udvarlók, a csábítók, a párisi asszonyok, a mulattatásra szánt alakok. A házasságtörést vidáman tárgyalja Valabrégue is, ki éles megfigyelő, a szinpadi hatás titkát jól ismeri. Sok nála is a híg mártás, melylyel a pikánsság kedvéért főznek a franczia konyhán. A Vigszinház közönsége hozzá van már ehez szokva, és szinészei gyakorlottak a föltálalásban. A «Férjek öröme» egy különö s biztosító intézet a férjek számára. Ez a férjeknek kellő díj mellett felvilágosításokkal szolgál a feleségökről, ha pedig a feleség fizet jobban, hát a férjről. Az intézet tulajdonosa, az élelmes Rondinot úr mulató helyiségeket is rendez be, a hol a házassági balesetekről az érdeklett fél szemmel láthatón meggyőződhetik. A dolgok pedig rendesen úgy fordulnak, hogy Rondinot jó pénzért előre értesíti azt, a kinek nincs érdekében, hogy róla valami kiderüljön. D'Azerolles tőkepénzes veszi igénybe a bohózat idejében a különös intézetet, nem a maga feleségét illető kíváncsiságból, hanem mert egy barátja, Chambodard feleségéről kellene megtudni valami kompromittálót. D'Azerolles, a szegény férj, mindent kiderít barátja feleségéről, csakhogy a mit kiderít, az voltaképen mind az ő feleségére vonatkozik. A harmadik felvonás szövevényeiben történik a legtöbb, s ez a felvonás tetszik legjobban. Az előadásban *Hegedüs* (D'Azerolles), *Lenkei* Hedvig (felesége), *Gál*, *Szerémi* Gizella, *Balassa* játszák a főbb szerepeket.

Magyar Szinház. Deczember 29-ikén a Magyar Szinház eredeti operettet hozott szinre, mely eléggé megállta helyét a külvárosi szinházban. «*Primadonnák*» a czíme, irta *Pásztor* Árpád, ki egy bohózatos darabjával már figyelmet keltett, zenéjét pedig *Máder* Raoul, az operaszinház karnagya szerzette.

A «Primadonnák» drámai harczot kever a romantikus tarka szövegbe, de a szerző keresztül evezett vele a szinpadi hullámokon. Különös, hogy magyar szerzők mennyire szeretnek idegen légkörbe tévedni a szinpadon, mintha a kulisszák a hazai levegőt megrontanák. Pásztor szövege is nemzetközi matéria. Falun, egy kovácsműhely előtt kezdődik a darab. Ide érkezik egy gróf fogatával és Olivia nevű primadonnával, mert fogata összeütközött egy komédiás csapat kordéjával, megsérült és ki akarja javíttatni. Jön a komédiás had is, melynek a kordéja szintén összetört, de pénzök nincs a kovács számára. A költségekre tehát előadást rögtönöznek. Itt ismeri meg a gróf a komédiás csapat kis primadonnáját, Clairettet, megtetszik neki, s elviszi a városba, hogy igazi primadonna legyen belőle. A csapat bohócza, Beppo is követi. Clairette ábrándozik aztán a gróf után, neki ajándékozza anyjától kapott nyaklánczát is. De a másik primadonna, Olivia, intrikát sző a komédiásleány ellen. Mikor először lép föl s énekelni kezd egyszerre megpillantja a kis nyaklánczot Oliviánál, rárohan, botrány támad. Szegény Clairette pedig meggyőződik, hogy a gróf nem őt szereti, sirva borúl a hű Beppóra és visszatér a komédiások közé. Az érzelmes történetben kevés az új, s a szinészek és komédiások világába a szerző a maga részéről csak verseket vitt. *Máder* sem valami eredeti forrásból meríti jól hangzó dallamait. A szöveget azonban megfűszerezte s hatást is ért el. *Margó* Zelma, *Szoyer* Ilonka a két primadonna szerepét a közönség folytonos tetszése mellett játszotta és énekelte. *Sziklai* Kornél, *Ráthonyi* (a bohócz), *Beöthy* Zsiga (a gróf), *Gombaszögi* Margit, *Füredi*, *Mátrai* is szerencsésen érvényesítették szerepöket.

* **Két festmény Innocent Ferencztől.** A magyar művészek legutóbbi időben készült festményeiből ezúttal ismét bemutatunk kettőt.

Innocent Ferencz, az ízléssel és finomsággal dolgozó festőművész előszeretettel választ egy-egy gondolat vagy hangulat kifejezésére ifjú női alakokat. A «*Vizililiom*» czímét adta egyik képének, egy szép szőke ifjú leánynak, kinek arczát többször lefestette már a művész. Az üde ifjuság, szépség,

Vizililiom.

Fátyoltáncz.

INNOCENT FERENCZ FESTMÉNYEIBŐL. (A „Könyves Kálmán“ tulajdona.)

kezében egy szál vizililiommal, a tiszta derült élet szelid, bájos képe. Ellentéte a «Fátyoltáncz», a kelet tüzes szépségével, egy táncz szenvedélyes mozdulataiban. Az ifjuság, szépség kifejezése ez is, a délszak forró levegőjéből. Ezek a műcsarnok korábbi kiállításából való művek.

A Műcsarnok kiállítását a közönség nagyon látogatja. Az ünnepek alatt is sokan nézték. Karácsony második napján 1526 látogatója volt a kiállításnak, eddig a legnagyobb szám, kivéve a csütörtöki hangversenynapokét, a mikor 3—4000 látogató tölti meg a termeket. A kiállítás január közepén zárúl be.

KÖZINTÉZETEK ÉS EGYLETEK.

A Petőfi-társaság decz. 27-ikén közgyűlést tartott *Bartók* elnöklete alatt. Az elnökséget, a tisztviselőket újra megválasztották, a lemondott dr. Murányi Elemér helyett pedig *Farnady* Józsefet választották ügyésznek. Megválasztották ezután egyhangulag *tiszteleti tagokul Rákosi* Jenőt és *Vadnay* Károlyt. — A társaság *ünnepi ülését* január 6-ikán tartja. Ez lesz a társaság 25-ik ülése, de a társaság nem most fog jubilálni, hanem a jövő évben, a mikorra jubileumi albumot is készülnek kiadni.

A magyar történelmi társulat január 3-ikán *Pauler* Gyula elnöklete alatt tartott ülésén *Barabás* Lajos felolvasta dr. *Bleyer* Jakab ismertetését a krems-münsteri apátnak Schrevogel Erenbertnek 1687-ben tett dunai hajóútjáról. Az apát Budán házat építtetett a rend számára, s ezt megismerni óhajtván, az útat Ausztriából hajón tette meg, azután pedig megirta tapasztalatait, melyek az akkori Magyarországról érdekes dolgokat tartalmaznak. Az apát háza még ma is áll Budán a Batthyány-ház szomszédságában. A választmány ezután a társaság évi közgyűlését február harmadik csütörtökére tűzte ki, a melyen *Thallóczy* Lajos mond emlékbeszédet Szécsen Antal grófról.

MI UJSÁG?

***A XX-ik század első esztendeje.** Az 1901-ik év, míg az egész keresztény világban a XX-ik századot nyitja meg, Magyarországon külön is nagy jubileumi év, mert a magyar állam szervezkedésének befejezését ezer esztendősnek hirdeti.

Az új esztendő 7772-ik a világ teremtése óta, 7499-ik a görög egyház és 5661—5692-ik a zsidók korszámítása szerint, 2651-ik Róma alapítása óta, 1112-ik őseinknek a mai Magyarországban való megjelenése óta, ezredik Szent István magyar trónra való jutása óta, 901-ik Magyarországnak az európai független államok közé történt besorozása óta, 660-ik a tatárjárás óta, 600-ik III. Endrének, az Árpád-ház utolsó ivadékának halála óta, 463-ik a könyvnyomtatás föltalálása óta; 264-ik a magyar tudományegyetem, 99-ik a Nemzeti Múzeum alapítása óta, 71-ik Ferencz József király születése és 34-ik megkoronázása óta. Legtöbb nap *kedd* lesz az új évben: keddel kezdődik és keddel végződik. A farsangja rövid: január 7-től február 19-ig, tehát mindössze negyvennégy nap. Az új-év uralkodó bolygója a *hold*. Mindössze egy teljes és egy gyűrűs napfogyatkozás s egy holdfogyatkozás lesz. Budapesten csak a holdfogyatkozás látható október 27-én és a gyűrűs napfogyatkozás november 11-én, reggel egynegyed nyolcz óra tájban.

A népszámlálás. Az 1900-iki népszámlálás az újesztendő első napján ment végbe országszerte. Most már összeszedték a számlálólapokat, s megkezdődött azok adatainak feldolgozása, a mi természetesen nem rövid munka. Az országos statisztikai hivatalnak ebben az évben ez a legfőbb teendője. Budapest lakosainak összeszámításával a fővárosi statisztikai hivatal foglalkozik. Hány lakosa van *Budapestnek*, ez még korai kérdés. Novemberben előleges összeirás volt a lakásokról és lélekszámról, s ez a főváros területén 666,757 lelket tüntetett föl, a katonaság nélkül. A népszámlálás eredménye is valószinűleg ez adat körül marad.

József főherczeg unokája. *Auguszta* főherczegasszony, *József Ágost* főherczeg felesége január 3-án reggel Voloszkában fiúgyermeknek adott életet. Az újszülött, ki dédunokája a királynak és unokája József főherczegnek, negyedik gyermeke Auguszta főherczegnőnek. Az első gyermek *József Ferencz* Brünnben 1895-ben, a második, *Gizella*, Kis-Tapolcsányban 1897-ben, a harmadik *Zsófia*, Voloszkában 1899-ben született. *József Ágost* főherczeg Széll Kálmán miniszterelnököt táviratban értesítette negyedik gyermeke születéséről. A miniszterelnök a maga és minisztertársai nevében távirati uton fejezte ki szerencsekivánatait a főherczegi párnak.

Magyar püspök fölszentelése Rómában. Az esztergomi herczegprímás volt titkárja, *Kohl* Medárd püspökké szentelése deczember 26-án ment végbe Rómában. A fényes szertartást *Vanutelli* Vincze bíbornok végezte. Közvetetlenül a fölszentelés után XIII. *Leo* pápa külön kihallgatáson fogadta Kohl Medárdot, mint újonan fölszentelt püspököt és sok szerencsét kivánt neki. Búcsuzáskor a *pápa* áldását és üdvözletét küldte *Vaszary* Kolos herczegprímásnak. A pápa szivesen elbeszélgetett a püspököt kisérő *Nemes* Antal apáttal is.

Eljegyzés. Gróf *Zichy* Ráfael, Fejérmegye aljegyzője, gróf Zichy Jenő fia eljegyezte *Pallavicini* Ede őrgróf és neje, szül. *Majláth* Adél grófnő leányát, *Edinát*, a somogymegyei Mosdóson. A házasság októberben lessz.

Farsang és jótékonyság. Az idei farsangon az általános pangás nyomasztó hatása — úgy látszik — nagyon meg fogja apasztani a nyilvános mulatságok számát, s a melyeket megtartanak, valamennyit jótékony czéllal kötik össze. A fővárosban épen a szomorú állapotok adtak alkalmat egy új bálra, melynek *kenyér-bál* a neve. A társadalom előkelőségei rendezik a szegények segítségére, s minden arra mutat, hogy ez lesz a farsang fő eseménye. *Széll* Kálmán miniszterelnök elvállalta a díszelnöki tisztséget és a bál érdekében nála megjelent küldöttségnek megigérte, hogy megkéri nejét is a bálanyai tisztség elfogadására. A nemes terv intézőit biztositotta a miniszterelnök arról is, hogy emberbaráti igyekezetük sikerére mindent megtesz, a mi tőle telik.

Emléktábla Klapka szülőházán. A *temesvári* honvédegylet emléktáblával jelöli meg *Klapka* György tábornok szülőházát. A táblát, melyet a vitéz honvéd-tábornok bronzba öntött mellképe fog diszíteni, tavaszszal helyezik el.

Magyar nemesség. A király dr. *Kresz* Géza királyi tanácsos, Budapest székes-főváros nyugalmazott kerületi orvosa és a mentő-egyesület igazgatójának, a közegészségügy terén, különösen a mentő-egyesület szervezése és vezetése körül szerzett érdemei elismeréseül, a magyar nemességet a «*szemlőhegyi*» előnévvel díjmentesen adomanyozta. Dr. Kresz volt, ki a mentő-intézmény eszméjét Budapesten először felkarolta, megalkotta s tizennégy esztendő óta most is vezeti, mint igazgató.

A franczia nemzeti szinház megnyitása. A mult esztendő elején leégett Párisban a világ első szinháza, a francziák szinművészetének büszke nemzeti csarnoka, a *Comédie Française*. Ujraépítették, teljesen úgy, mint a milyen volt. Az előadásokat decz. 29-ikén kezdték meg benne ismét.

A remek előcsarnokban, mely a kitünőségek Pantheonja, régi helyén van minden szobor és arczkép. Voltaire szobrának talapzata alá kerekeket alkalmaztak, hogy szerencsétlenség esetén ezt a becses műremeket könnyen lehessen biztos helyre vinni. Több új lépcsőt építettek, a kijárásokat szaporították, az emeleti páholyokhoz lifteket rendeztek be. A megnyitó előadás meghivott közönség előtt folyt le. Jelen volt *Loubet* köztársasági elnök, *Lipót* belga király, a diplomácziai kar, a szenátus és a képviselőház elnöksége. Kilencz órakor kezdődött az előadás hagyományos háromszoros kopogtatással. *Coquelin* költeményt szavalt, aztán Corneille «Cidjé»-nek negyedik, majd Molière «Tudós nők» vígjátékának harmadik felvonása került szinre. Az utolsó szám *Richepin* alkalmi költeménye volt, a melyben a *Comédie* valamennyi tagjának jutott szerep.

Az évadhoz. A hol szenvedők vagy egészségesek szobában tartózkodásra vannak utalva, ott a Bittner-féle tenyő-illat egy szükséges czikk; ez permetezés utján beviszi a szobába a felséges erdei illatot, mely

Innocent Ferenc

Innocent Ferencz, ki a leányos bájt előszeretettel választja festményei tárgyául, «Cantilena» czímen az ének és zene személyesítését most is egy kedves fiatal lányban mutatja be, a mint régies hegedűn játszik és odaadó érzéssel követi arcza kifejezésével a dalt.

Vas. Lyc

1902. 802. l.

AZ EST KÖNY

BUDAPEST, VII. ERZ
Telefoni 1-455-5

Orvosi könyvek a na

Dr.Berczeller István: A gyógyitó ma
Dr.Bucsányi Gyula: A természetes te
Dr.Ferenczi Sándor: A pszichoanaliz
Dr.Halmos János: Mit kell tudni a s
megelőzéséről
Dr.Hasenfeld Artur: A sziv és érbet
Dr.Izsák Ede: Az idült székrekedés
Dr.Lieck Ervin: A rákbetegség gyógy
Dr.Manninger Vilmos: A rák a-b c-je
mindenkinek tudnia kel
Dr.Marberger Sándor: A tuberkulozis
Dr.Mihályhegyi Géza: A szem védelme
Dr.Moravcsik Ernő: A neurasthenia
Dr.Nemes Nagy Zoltán: A megfiatali
Dr.Nemes Nagy Zoltán: A hipnotizál
Dr.Popiel Dénes: A száj és a fogak
Dr.Rappaport Samu: Alvás, aluszéko
Dr.Réh Béla: Idegfájdalom és villa

Innocent Ferenc

Müteremben c. Zepe repr.

Ernst Mür. kiáll. 47. n.

Magyar remekmüvek

1921. máj

INNOCENT FERENC (sz. 1859).

88. Müteremben. Egger Gyula ur tulajdona.

Innocent Ferenc

Irod

Magyar Géniusz

1901. 254. l.

(I. F. karikatúrája
Mátk Lajostól.)

6 (1007)

Vászon, méretei 150 : 213 cm. — Lelt. sz. 4335. — Becsértéke 3500 K. — Néhai gróf Pálffy János hagyománya 1907 november 14-én (1429–908). — Az átvételre és az átvétel jóváhagyására vonatkozó adatokat lásd a 4330 lelt. számnál. — Bejelentetett 1913 márczius 16-án (453–913).

Kifüggesztésére vonatkozó adatok a Szépművészeti Múzeumban. 1913 : 168. *Bernhard Stange:* Esti hangulat.

Jegyzet. Az e festményre vonatkozó egyéb adatok és pedig:

a) a törzsleltárban (770–909. pag. 3. Nº 27). *B. Stange:* Holdvilágos este Velenczében (Nagy szalon);

b) a leltári kivonatban (685–909. pag. 3. Nº II : 1). *B. Stange:* Holdvilágos este Velenczében. Aranyozott keretben (Nagy szalon);

c) a közjegyzői leltárban (1395–909. pag. 5. Nº 20) és a hagyományi jegyzékben (1895–912. Nº II : 6). *Bernhard Stange:* Holdvilágos est;

d) az átvételi okmányban (2165–912. Nº III : 6). *Bernhard Stange:* Holdvilágos est. Vászon, 149·2 : 213·5 cm.

Hag. 1912
Pálffy

INNOCENT FERENC (1859—1934)

Pieta

Vászon, olaj, 53×107 cm.
Jelezve: ..... München 1881.
Az Ipolyi-gyüjteményből.
Gerevich: PA, 254. l. — Gerevich: IPGY, 94—95. l.

Magyar Nemzeti Galéria

„ „ 30	501–560	—	—	1131—1200	1521—1560	1981–20
„ jún. 1	561—620	—	836—920	—	1561–1630	2001—20
„ „ 2	621—684	—	921—1013	—	1631–1693	2041—20
„ „ 3	—	—	—	--	—	—

RUCZ

régiség- és műkereskedő.
Az állami árverési csarnok

·VASS BÉLA·
CÍMTÁBLA
ÉS CÍMERFESTŐ
IX. VÁMHÁZ-KÖRUT 11.
ALAPITVA: 1886
TELEFON 853-49

A Műcsarnok téli tárlata

A Könyves Kálmán jogosításával

INNOCENT FERENC: BRIGITTA

Sajnos, oly sűrűn, hogy így általánosságban beszélhetünk róla. Pedig jobban esnék nekünk, ha annak elkerülésével egyenest a fejlettebb művek felé fordúlhattunk volna.

Egy korty friss víz új erőt ad: némelyik festőnknél szinte fordulót várhatunk attól, ha egyszer elfogulatlanul egyenest jól meglátott és átélt jelenségekkel foglalkozik. Emlékszünk Hegedüs Lászlónak ama képeire, amelyeket a közbeszéd nagy kompozicionak mond. Egy most kiállított „Paraszt konyhá"-ja valamennyinél többet mond, mert nincs benne semmi kigondolt frázis. Révész Imre „Imádság"-a akadémikus sablón volna, ha nem diszitené egy gyöngyszemecske: a jobboldalt térdelő fiu arca. Ez finom megközelítése egy természet-keltette benyomásnak s minden magyarázat nélkül evidens. Egy jóságos öreg asszony képe („Női arckép"), amelyet topográfiai hűséggel festett meg Glatz Oszkár, jelentékenyebbé válik azzal, hogy egy kis chef-d'oeuvre került melléje: a karosszék virágos szövete. Avagy utalhatunk Perlmutter Izsák egy sor szolnoki és felvidéki képére, amelveket sokan a tárlat legérdekesebb munkáinak tartanak. Ezek szorosan vett természettanulmányok s a fejlettség oly fokán állanak, hogy élénken foglalkoztatják a nézőt. Hirtelenül megállít minket egy-két falusias utcarészlet, pusztán azzal, hogy tűzről pattant, friss az előadása. Perlmutter itt nem látszik a hosszas elmélyedés emberének, intenzive nézi a dolgokat s gyors elhatározással szegzi a vászonra. Ha az ember így kapásból fest, megesik, hogy erősebben nyomja meg a hangsúlyt, mint az ügy megkivánná: innen a magyar falucska utcájának tropikus tüzü színei. Felette érdekesek Perlmutternek figurális képei is: kis szoba, hátul derülten oson be a verőfény, elől pedig néhány asszony, leány foglalatoskodik. Soha ilyen könnyed képet nem láttunk még ettől a festőtől, előbbi művei ólmosak, nehezek ezekhez képest. Határozott és friss az előadása, a régi ecsetkorcsolyázást, amely kissé virtuóz ízü volt, most bizonyos delikatesz váltja fel. Csak a szín tüzének keresése kever e figurális képekbe kedvezőtlen vonásokat. Élénk lila a fejkötője az elülső asszonynak, a hátrább ülőké sárga. Azzal, hogy a lila tüzessége egészen a transzparensig fokozódott: ez a szín nagyon „hátramegy" s a mögötte levők hatnak erős anyagiasságukkal úgy, mintha elül volnának. Felcserélődtek a valőrök. Ha nem volna oly csattanón élénk ez a lila, bizonyára nem keltene bennünk ily benyomást. Így is a kiállítás legszebb darabjai közé tartozik ez a kis sorozat kép.

Uj Idők 1906-XII. 47 sz.

elboritó sártengerben és kopogtatott Mirkó őrnagynál. Az őrnagy rózsaszínü házát fakóra mosta a téli zivatar, a futóka kék harangocskái sem himbálóztak a léces kerítésen és a nagy borostyán szivarszipka se eregette két füstjét. Mirkó Pált köszvénye gyötörte.

Az őrnagy a kályha mellett ült egy rongyos karosszékben és mindenféle piszkos rongyokba volt burkolva a lába. Hónapos arctüske födte az arcát és Szmerkovszky Gyurka szelid kopogtatására vadul felordított:

— Kivül tágasabb!

De a kapitány nem hagyta magát elriasztani, vitézül a szobába lépett. Az őrnagy emberevő arccal meredt reá:

— Mivel szolgálhatok? — csikorogta. — Csak röviden, Szmerkovszky... Minél rövidebben, Szmerkoványi barátom.

A kapitány tagjait új, sáfrányszínü ruha födte és a bajusza le volt nyirva. Mosolygott csendeskén és halkan köhintett:

— Engedelmeddel, őrnagy úr, a minapi beszélgetésünkre volna néhány megjegyzésem. Azt akarom bejelenteni, hogy most már magam is azt hiszem, hogy a gyalogságnál jobban értelmezik a bibliának Ádámra vonatkozó cikkelyét.

Az őrnagy a rongyos türülközők közül megrökönyödve nézett Szmerkovszky Gyurkára.

A kapitány pedig nyugodtan, szeliden folytatta:

— Egy kis szivességre kérlek, őrnagy úr. A jövő hónapban lesz az esküvőm, légy szives tanúságot vállalni!

— Megőrültél? — nevetett az őrnagy, mintha rozsdás lakatokat nyitogatnának.

— Meg, — felelt egyszerűen Szmrekovszky Gyurka. — Beláttam, hogy nem jó az embernek egyedül lenni.

Simán, nyugodtan és mosolyogva beszélt a kapitány. Még vidám is volt valamelyest, mintha kicserélték volna.

Mitró Pál nyugalmazott őrnagy vasvilla-szemmel mérte végig, majd elszomorodva mormogta:

— Mind ilyenek vagytok. Visszavágytok a tényleges szolgálatba, pedig nincs jobb a nyugalomnál.

Aztán keservesen nyögni kezdett a törülközők között. Csikorgott és átkozódott; dühösen rivallt a mosolygó kapitányra:

— Menj, Szmrekovszky, menj előlem. Mert dühbe jövök, ha látok ilyen embert. Ugyan minek neked az asszony?

Szmrekovszky Gyurka csemcsegett a szájával:

— Magam sem tudom. Csak nagyon elúntam már magamat. *Krúdy Gyula*

Téli kiállítás a Műcsarnokban

Nemzetközi izt ad ennek a kiállításnak svéd, norvég, dán és finn vendégeink megjelenése. Most először látjuk falaink közt észak művészetét. A közönség új értékmérőt kap kezébe s a magyar festők állani fogják az összehasonlítást. Igaz, hogy az északi művészek nem jelentek meg teljes fegyverzetben: Thaulowtól, Kroyertől például jelentékenyebb műveket is ösmer a műtörténet, amely őket díszes lapokon könyvelte el. Zorn távol maradt, Larsson is, az előbbi csak épp hogy grafikai névjegyét tette le. Ha látni akarjuk valamely szép dolgát, át kell sétálnunk a szomszéd Szépművészeti Múzeumba, vagy végig kell barangolnunk Európa nagyobb gyüjteményeit. De még ha a legjobbak is hiánytalanul itt volnának, akkor sem esnék artisztikus szellem és előadás dolgában e művészet oly messzi a mienktől, mint amilyennek a vasuti utmutató jelzi. Északon is tudják, hogy van Páris és északon sem felejtődnek el oly gyorsan a gall művészet emlékei. Egy kicsit egyformán fest Európa és egy kissé túlságosan ösmerik egymást a világ művészei.

Amíg a külföldi osztály végleg elrendeződik, körültekinthetünk, hogy mi is történt itthon e nyáron s ősszel. A művészeti meteorologia csendes és normális időről számol be. Nagyobbszabásu balesetet nem mutat egy vászon sem. A vulkánikus erupciók elmaradtak. Kiki a maga mesterségét folytatta.

E szolid napok zavartalan termelésén mégis felötlik egy s más vonás, amiről mindjárt számot szeretnénk adni magunknak. Véges-végig inkább az energia uralkodik, mint az elmélyedő pietás. Inkább akarattal, mint érzéssel festenek az emberek. Az akaratot pedig az ész kormányozza, amely hirül hozza gazdájának, hogy manapság a szín jegyében üdvözülnek az emberek. S egyszerre megcsillan a kicsiny és nagy vásznakon a kaleidoszkóp minden színes üvege. Tüzes lakkok, a rubin vére, a topáz aranya, a lapisz lazuli kékje áll össze tájképpé s emberformává. Túlhevített narancsszín és a Tiffany-üveg brilliáns szín-futamai cikáznak fák, házak között s a horizont alján. Itt aztán egyszeribe megbillen a kép egyensúlya: a sok egymásra licitáló színnek nincs fundamentuma. Az árnyékok, mélységek, amelyek életet adhatnak gazdag színü formáknak, holtak, nehezek, kormosak, színben motiválatlanok. Egy napvilágitotta falusi utcácskát úgy heverik végig, mintha lompos testek volnának, tunyán, érzéktelenül minden reflex iránt. Feltűnő, mily sok kép testvéresül e jegyben. Az ok: a szín ragyogásának akaratos, nem őszinte erőszakolása. Aki jól megtanulta azt az új-akadémiai recipét, hogy a szín erősebben ragyog, ha megkapja a maga árnyékának mélységét, az most derüre-borúra feketévé mélyíti árnyékait, hogy a pőre lakk, kadmium meg cinóber, amely már kiadta egész erejét, még ragyogóbbá váljék. Ez spekuláció és semmi köze az ösztönszerü festői látáshoz. Ezt nem élte át a festő a természet előtt, hanem erre okoskodás vezette. S vége vele a friss zamatnak.

A fiatalság szokatlanul szaporán siet a publikum elé. Helyén van, hogy életjelt ad magáról. De az életjel legyen az életnek jele. Adjon számot arról, miben állapodott meg önmagával kiki a műhelyben. E helyett igen sűrűn azt látjuk, hogy miben állapodott meg mesterével vagy ideáljával. Nem is szólunk az utánzás hajótöröttjeiről, hanem inkább oly fiatal talentumokról, akik hamis csapásra jutottak. Az ő bajuk az, hogy készen vesznek át egy stilizáló módszert valamely modern művésztől. Feledik, hogy amikor az fiatal volt, a legbehatóbb természettanulmányon kezdte, törte és gyötörte magát a studiummal, amíg végre megtalálta a maga egyéni stílusát. Ha most valaki ezt készen veszi át, úgy máris szélcsöndnek bontja vitorláját. Mert az egyéni stílust, amely nem is az övé, nagyobbra nem fejlesztheti, mint az, aki a maga számára kitalálta. Egy ilyen egyéni stílus megformálása egy életrajzba van temetve. A művészet nem matematikai tudomány, amelyet rögtön ott lehet folytatni, ahol a tanár elhagyta. De meg mindenki csak a legbehatóbb természettanulmányból hámozhatja, fejlesztheti ki a maga stilizáló művészetét. Fiatal talentumaink közül sokan már a kupolát szerkesztik, holott fogalmuk sincs még az alaprajzról s nem épitettek semmi fundamentumot. Kellő természetstudium nélkül, amely szuverénné lesz a kifejezés eszközeiben, sohasem fognak a legszerényebb fokra sem vergődni. Aki nem bírja a nyelvet, nem tud azon a nyelven költeményt irni, ha még akkora tehetség is.

Elénk tolul ez a kérdés, ha végigiárjuk a tárlatot.

INNOCENT FERENC: A LEGSZEBB VIRÁG

A Könyves Kálmán jogosításával

mondotta. — Gondolja azt meg, fiatalember, gondolja meg jól, mielőtt tenne valamit.

Benes úgy tett, mintha nem hallaná a figyelmeztetést. Sarkon fordult és szó nélkül kiment a szobából. A másik kettő követte. Hallani lehetett, amint kongó léptekkel távoznak a folyosón.

— Szükség lesz a csendőrökre, — dörmögte Drahos, félig önmagának. — Ezektől a megvadult emberektől minden kitelik.

Artur könnyebben vette a dolgot.

— Ah, dehogy. Csak a szájuk jár, nem kell megijedni tőlük. Majd az eszükre térnek. De ezt a frátert, ezt a Benest, kedvem volna becsukatni. — Méltóságos uram, megtisztel bennünket az ebédnél?

A főispán bólintott.

— Köszönöm szépen, — igenis, idekünn maradok. Az ember sohasem tudhatja . . .

XI.

A délelőtt folyamán Klárának még egy látogatója jelentkezett az iskolában. Tíz óra tájban bejött hozzá a főispán. Fesztelenül megtelepedett a katedrán a tanítónő mellett, azután arra kérte, hogy egy kicsit énekeltessen a gyerekekkel.

— Azt hiszem, az énekre nem fektetnek elég súlyt az iskolában, — magyarázta halkan. — Pedig a gyerekeknek szükségük van reá.

Klára szó nélkül teljesítette a főispán óhaját. Elvégre itt ő a feljebbvalója. Különben is még mindig az előbbi izgalmaknak a hatása alatt állott, majdnem gépiesen járt-kelt a tanteremben. Együtt énekelt a gyerekekkel, de mialatt az ajkai mozogtak, a szeme olykorolykor révedezve pillantott ki az ablakon — a hegyek felé — a messzeségbe.

— Köszönöm kisasszony, köszönöm, — mondotta a főispán. — Egészen csinosan énekelnek. Szoktatok máskor is?

A gyerekek egy pillanatig zavartan hallgattak.

— Feleljetek szépen, ha a méltóságos úr kérdez. — Klárában felülkerekedett a tanítónő. — No, mi ez? Megnémultatok?

A főispán most fölkelt és mosolyogva odalépett az első padhoz. Egy kis gömbölyü tokás leány ült a pad szélén. A főispán megcirógatta lenszínü haját.

— Szeretsz énekelni, kis leányom? — kérdezte szeliden.

— Szeretek, — felelt merészen a kis gömbölyü tokás.

— Hát írni szeretsz-e?

A válasz most kissé bizonytalanul hangzott.

— Igen.

— Hiszen te nagyon derék leány vagy. De a mesét mégis csak jobban szereted, ugy-e?

Folytatjuk

Uj Idők 1907. XIII. 46 r.

A korfui csempészek

Irta Herczeg Ferenc

Egy zantei borbélybolt előtt négy férfiu ül, szenvedelmes vitába merülten, az egyik a borbély, a másik egy gyalogsági ezredes, a harmadik a város polgármestere, a negyedik pedig a szemben levő kávéház szolgája. A szolga mezitláb van és ingujjban. Az igen előkelően öltöztetett, ifju polgármester mellett ül és most éppen ő viszi a szót.

— Hiszen ez az ideális demokrácia! — mondja a szives olvasó.

Az.

A szemben levő kávéház egyik asztala körül két magasabb rangu törzstiszt borozgat egy káplár társaságában. Mikor fizetésre kerül a sor, a káplár egy nagylelkü gesztussal jelzi, hogy a tiszt urak az ő vendégei, amit ezek lojális mosolylyal fogadnak. Ez is demokrácia.

Természetesen úgy a borbélyék, mint a káplárék azért ültek össze, hogy az egyetlen dologról értekezzenek, amely a telivér görög embert komolyan érdekli: a nagypolitikáról.

Tavaly ilyen időtájban Angliában voltam. Ott ismételten tapasztaltam, hogy milyen tudatlanok, szűklátkörüek és nehézkes beszédüek a világ legnagyobb hatalmasságának polgárai, mihelyt politikai kérdések kerülnek szóba. Egy félig tréfás próbát is tettem akkoriban. Vagy tíz angol ismerősömet megkérdeztem, hogy tudja-e, mi a duma? Egy ujságíró tudta, a gyárosok, kereskedők és sportemberek azonban sohasem hallották még az orosz parlament nevét. Itt Zanteban nem is mernék ilyen naiv kérdéssel előhozakodni. Akár csak azt kérdezném a matézis professzorától, hogy tudja-e mennyi kettő és három? A jóniai tenger szegénységben és mocsokban fuldokló szigetének mezitlábas naplopója is kész közjogász és született debatter.

Görögország egyébként arról is nevezetes, hogy itt az aktiv katona választó és választható. Lehetséges, hogy az imént említett ezredes úr föl akar lépni a legközelebbi képviselőválasztáson, s hogy a kávéházi szolga befolyásos kortes.

Akadtak és akadnak ma is görög államférfiak, akik a hadsereget ki szeretnék rekeszteni a politikából. A hazafias közvélemény azonban megbotránkozottan le szokta őket hurrogni. Mert ki vegyen részt a haza sorsának intézésében, ha nem a katona, aki életét és vérét áldozza a hazának?

És a hellén hadsereg, amely az utolsó háboru alkalmával egész Európa ámulatára jóformán puskalövés nélkül nyitotta meg a határokat a török inváziónak, ma mindenesetre a világ leghazafiasabb hadserege. Mert nem hinném, hogy volna még hadsereg, melynek tisztjei és katonái olyan radikális politikát vallanának, olyan véresszáju ujságcikkeket irnának és olvasnának, annyit aggódnának a haza sorsán, oly sokat hangoztatnák honszerelmüket és áldozatkészségüket és annyira meg volnának győződve nemzetük világtörténelmi hivatásáról.

Mondanom sem kell, hogy a „taktikai egységek" kivétel nélkül politikai pártokra vannak oszolva. Ha a kapitány kormánypárti, akkor a hadnagy urak ellenzékiek és a legénység szabad meggyőződése szerint vagy a kapitányhoz, vagy a hadnagyokhoz csatlakozik.

Ha egy-egy jó svádáju tisztet beválasztanak a képviselőházba, akkor első dolga, hogy szigoru, de igazságos bírálat alá vegye a hadügyi kormányt. Bírálatait rendszerint mindaddig folytatja, míg a kormány elő nem veszi jobbik eszét és a képviselő-tiszt urat, soron kívül és mások mellőzésével, elő nem lépteti.

A zantei helyőrség parancsnokát nemrégiben váratlanul nyugdíjba küldték. Mindenki tudja, hogy a hadügyminiszter ezzel egy strázsamesternek akart kedveskedni, aki nagy kortes hirében áll.

A mult hét egyik estéjén a korfui várfalon állottam. Künn, a tengeren, nagy bárka evezett, amelynek legénysége a nálunk is untig ismert macsicsot énekelte görög szöveggel.

— Miféle emberek azok? — kérdeztem egy öreg halásztól.

— Csempészek. Most átmennek Albániába cukorért.

— Honnan tudja?

— Ej, hiszen azt mindenki tudja. A san-roccoi emberek mind csempészek.

— Az állomásgőzös kapitánya is tudja?

— Hogyne tudná!

— Hát akkor miért nem üldözi őket? Hiszen talán azért van itt!

— Mert nem bolond a kapitány! Volt itt tavaly egy másik kapitány, az úgy járt a csempészek sarkában, mint az ördög. Ha kergetőbe vette őket, akkor a portékáikat mind a tengerbe kellett dobniok, amiből nagy káruk lett a san-roccoiaknak. A polgármesterválasztás előtt küldöttséget menesztettek a nomarchához és fejalánlották neki, hogy egytől-egyig a kormány jelöltjére szavaznak, ha elcsapatja a kapitányt.

— És bele ment a nomarcha az alkuba?

— Bele. Ezerkétszáz szavazatról volt szó! A kapitányt elcsapták.

— Talán áthelyezték máshová?

— Nem, — elcsapták. A csempészek ezt külön kikötötték, annyira gyülölték a kapitányt.

A san-roccoi csempészek gondolkodóba ejtettek.

A hellénekről bizonyos, hogy Európa legtehetségesebb népei közé tartoznak. Külföldön, ahol kolóniákat alkotnak, főleg a levantei kikötővárosokban, ott is, ahol mohamedán uralom alatt élnek, mint ötletes és vasszorgalmu kereskedők, mint merész és vállalkozó tengerészek tűnnek ki, akik milliókat halmoznak milliókra. Idehaza pedig, a szabad Görögországban, mocskos szegénységben tengődnek. A termőföldjük kétharmadrészben parlagon hever. Kereskedelmük jórészben idegenek kezén van, iparuk nincs, kikötőik kihaltak, állami pénztáruk kong az ürességtől. A társadalmi életük és a sajtójuk csak úgy visszhangzik az elégedetlenség, a pártviszály és az embervadászat szörnyü hangjaitól.

Nevezetes az is, hogy nagy szabadságharcuk idején a hellén rajáhk rettenthetetlen bátorságu katonáknak bizonyultak. Fegyveres parasztok egész török hadseregeket semmisítettek meg és megesett nem egyszer, hogy görög helyőrségek közös akarattal a levegőbe röpítették magukat, hogy meg ne kelljen hódolniok a pogány előtt. És ugyanezeknek a fanariótáknak a fiai, a szabad Görögországnak modernül fölfegyverkezett katonái, pirulás és ellentállás nélkül megfutamodtak az anatóliai rongyos spáhik előtt.

Mi okozta a szörnyü változást? A válasz egyszerü. A szabad Görögország vezetői a demokráciát szólították sorompóba. A demokrácia helyett a demagógia lépett a porondra. Ez összetört mindent, ami egész volt ebben a szomoru, szép országban és feldúlt mindent, ami ép volt. A legnagyobb dúlást a nemzet jellemében végezte.

A plurális választójog. Balra a többség, jobbra a kisebbség — Mühlbeck Károly rajza

ott ültek az ebédlőben és elbeszélgettek a lelkükben fölvillanó képekről, érzésekről. Tekla egy ideig csöndesen, félénken figyelt rájuk, azután fölkelt és a másnapi háztartási ügyeket intézte el. Távozását alig vették észre, a két férfi gondolatai messze röpültek el a köznapi élet pontos, világos méretei fölött. Szentandrássy szilajul, vakmerően tervezett s eszméi gyakran túlzásba csaptak át; Illésfavy higgadtabb, kiforrottabb világfölfogása megszabályozta és a földi keretekben tartotta a művészi szenvedély viharától kergetett léghajót. Dénes itélete mindig megfontolt volt, s bár a széptől ő is megmámorosodott és a művészetet imádta, agya nem maradt el a szivétől, az eszméket nyomon kisértette az élet szabályaival. Éppen ezért Szentandrássyra barátja nagy és jótékony befolyással volt, s hogy a festő nem tévedt el a modorosságok hínárjában, javarészt Illésfalvynak köszönhette.

Mikor végre kakasszónál letárgyalták az összes képeket, a szoba megtelt sűrű szivarfüsttel, amelynek egy-egy karikája réveteg dicsfényt vont Metella homlokára.

— A sok beszéd fölizgatott — szólt a festő nyugtalanul és kifáradva. — Járjunk egy percig a kertben.

Magukra dobták köpönyegüket és kimentek a parkba.

A magasan álló csillagok keményen, világosan ragyogtak le a kőrisfákra. A föld friss lehellete a sétálók arcába csapott.

A két jóbarát szótlanul járta végig a kavicsos útakat. Mikor az északi szöglethez érkeztek, a festő egyszerre megállt.

— Nini, Tekla, — mondotta a könyvtárszoba kivilágitott ablakára mutatva.

— Csakugyan, — bólintott Illésfalvy, és lelkében egyszerre fölelevenedtek a késő őszi éjszakák, mikor minden éjfélkor odatelepedett a fehér nyirfapadra és szemét mohón függesztette rá az ablaktáblákra, amelyek mögött nemes képként emelkedett ki Tekla hófehér homloka, átszellemült arca.

A leány most is ott ült a régi bőrkarosszékben. De a homlok nem világított, a tekintet nem csillogott titokzatos drágakőként, az arc nem finomodott meg a fájdalomtól. Tekla, — a másnap reggelre kiadott teásdoboz és cukrosszelence között — csöndesen, komolyan aludt, kezéből a konyhakönyv az ölébe csúszott.

Illésfalvy fölhajtotta a kabátja gallérját.

— Menjünk vissza, — mondotta rosszkedvüen.

XIV.

Harmadnap Szentandrássy munkához látott. Hajnalban fölkelt, puskát, ecsetet vitt magával, kiment a hegyoldalra és csak alkonyatkor tért vissza a kuriára. A festő szorgalmas és edzett ember volt, aki föl se vette, hogy órák hosszat kellett a sziklás utakon botorkálnia, hogy napközben alig evett valamit, s hogy a szeszélyes tavaszi időjárás majd minden délután bőrig áztatta. Mikor aztán este letelepedett a kandallóhoz, az arca ragyogott az örömtől és a megelégedéstől. Vacsoráig ő vitte a szót, gyerekként fecsegve és mégis minden ízében okosan, fölvilágosodottan beszélve arról, mit látott künt, hogyan látta meg és mint próbálta vászonra vetni. Egy-egy vázlathoz néha öt-hat terve is volt, csupa eredeti, szilaj ötlet, amelyeknek nemcsak fényük, de melegük is volt; képei, megszületésük előtt, kaleidoszkop-szerüleg változtak, benseje az érzések ezer és ezer apró csecsebecséit szedte össze, a gondolatok számtalan rétegén repült át, mígnem, — egy férfias, tetterős pillanatban, — mondanivalói teljességükben jegecesedtek ki lelkében.

Ha a festéssel végeztek, rendesen Páris került szóba. Szentandrássy ama kevés szerencsés emberek közé tartozott, akik a kellemetességeket nemcsak élvezik, de át is értik, utolsó csöppükig megbecsülik. Neki Páris a földi lét gyémántkiadása volt, amelyben megtalálta mindazt a szépet, nagyot, amit Isten erőben, tudásban, művészetben alkotott. A hatalmas paloták között járva, a festő nemcsak a hintókat, a siető járókelőket, a gyönyörüségeket pillantotta meg, hanem az emberi akarat és jellem láthatatlan kincseit, az emberi szellem kemény, csüggedetlen munkáját, a világ minden részéből idesereglő hangulatok és érzések örök fényjátékát.

Folytatjuk

Veneziai emlék

Feljött a hold, leszállt a lila éj,
Csillag fénylett s uralkodott a Csend.
Szobánk előtt keskeny laguna volt,
— Szerelmes dalt dudoltak odalent —
S a szivünk is szerelmesen dalolt.

Bús gondolát ezüsthálóba vont
Csendes vizen rezgő csillagsugár,
— Valahol, a sötétlő házsoron
Halk epedőn megszólalt egy gitár . . .
— Ki pengeti, — tudtuk, — velünk rokon.

Frezzeria, te édes, keskeny út,
Mi' bűvösen borult reád az éj.
Kis kőhidad, susogó, kék lagunád
Csupa álom, tüzes vágy, szenvedély . . .
Ölelj, ölelj! — még most is mintha sugnád!

A szent Márk-tér ragyogó volt s hideg,
Ős nagyságról beszélt a pompa, zaj,
— Menekültünk, — halk lagunád felett
Az éj forróbb s lágyabb volt a sóhaj, —
Frezzeria, — áldott minden köved!

Emlékezel? — az éj hogy ránk borult,
Hallgattuk, a laguna mit susog?
Az ajkunk szent mámorban összeforrt,
És a szivünk őrülten kattogott,
— S az ablakon bekandikált a hold.

Vágyom, vágyom mégegyszer általélni
Szent éjedet, bűvös Frezzeria.
— Ölelni még, — szűz hittel, hófehéren
Visszahív egy csodás, szent éjszaka . . .
— És meghalok, ha újra át nem élem!

Horváth Ákos

A Műcsarnok teli tárlata — Innocent Ferenc: Beatrix — A Könyves Kálmán jogosításával

A vén dervis

Irta Herczeg Ferenc

Gyöngyszinü, puha köd borul a fekete városra. Erősen alkonyodik és az utcai lámpák még nem égnek. A levegő langyos, mint a melegházé, de azért egyre hullnak a hópelyhek. Hullnak és nyom nélkül elenyésznek a fekete kövezeten.

A Margithídon járok. A híd ívei alatt, vasgerendás fészkekben, groteszk rémek tanyáznak, amelyeket fölriaszt a járó-kelők lépte, mint az alvó denevérek rajját. Arany János öngyilkosainak fantómjai, akik az avatáskor örök időkre tulajdonukba vették ezt a hidat.

A híd előttem és mögöttem belevész a ködbe. A Dunát se látom. Velem együtt száz fakó ember siet Buda irányában. Nagy csöndesség van, csak a siető lábak légiójának ütemes csoszogása hallatszik.

A néma tömegben egy öreg ember halad. Olyan hajlott, mint a sarló. A botjára támaszkodva, gyorsan vánszorog. Barna darócköntöse alatt látom csipőinek erőlködését, amint sietve előretólja magát. A fejére ócska kendőt csavart, amelynek kibomlott csücske a hátát verdesi. Az övében kobakot és valami olvasófélét hord. Török ember.

Utólérem és az arcába nézek. Ráncos, sovány arc; kiégett, vén szemek; gyér, szürke kecskeszakáll. És mégis van ebben az elnyütt, a kortól és a nyomoruságtól kicserzett arcban valami megkapó és megható kedvesség. Valami nagy, együgyü nyugalom, szelidség és tisztaság. Valami, ami annyira emberi, hogy szinte már emberfölötti.

Összekeresem emlékezetemben azt a néhány török szót, amely rámragadt a Keleten és ráköszöntök. Az öreg egy csöppet sem lepődik meg. Halk, éneklő hangon valami áldásfélét motyog, aztán tovább megy, anélkül, hogy ügyet vetne reám. Én pedig egyszerre valami indokolatlan nagy rokonszenvet érzek iránta. Kissé szégyelem a tolakodásomat, de azért mégis nyomon követem, mintha a kopott kaftánja alatt valamit vinne, ami az én tulajdonom.

A híd közepén megáll pihenni. A karfának dől és fáradt szemével belebámul a ködbe, amely mögött a nagyváros titáni kőidomait sejti.

Magam is megállok vagy tíz lépésnyire tőle és ugyancsak a karfának dőlök. S amint hosszan belené-

Uj Idők 1908. XIV. 48 sz.

A „Könyves Kálmán" jogosításával

Innocent Ferenc : Ave Maria

Új Idők. 1913. I. 5. l.

aki a nagyságos urat — tisztességtudóan mindig így szólította Lugosyt — a világ legokosabb emberének tartotta, szinte reszketett a tudás áhitatos vágyától és ilyen találkozások alkalmával az előre elkészített kérdések egész sorozatát vetette föl. És Lugosy mosolygó türelemmel magyarázta neki, hogy hány hadtestet tud mozgósítani Oroszország, mennyi a budapesti főpolgármester fizetése, miért ragaszkodnak a németek a bagdadi vasút kiépítéséhez. A szellemi kincseket, amelyeket az öreg úr ilyenkor összegyűjtött, vasárnaponkint bőkezűen osztogatta az ő külvárosi kuglizó társaságában.

Mialatt a férfiak beszélgettek, Mici meg-megjelent az előszoba ajtajában és ilyenkor mosolyogva bólintott Lugosy felé. Lugosy kezdte magát igen jól érezni, mint mindig, ha ezek között a derék emberek között volt. Ez a másodemeleti kis lakás volt az ő Névtelen szigete és Mici volt az ő Noémija.

Két esztendővel ezelőtt fedezte föl a leányt az opera tánckarában. Mici szíve megszólalt, — ő komoly leány volt és mindig vonzódott az érettebb urak felé, — a szülők pedig, midőn megtudták, hogy nem muló kalandról, hanem tisztességes kitartóról van szó, örömmel megadták beleegyezésüket. Mert — és ez is jellemzi Micit — ő semmit sem tett a szülei engedelme nélkül, bár ő tartotta el az öregeket.

Lugosy a kedvese házában megtalált sok mindent abból, amit az élet megtagadott tőle. Megtalálta mindenek előtt a nagy férfiúnak és híres hazafinak kijáró hódolatot. De egyebet is talált. Bár gondosan titkolta, ő alapjában véve nyárspolgári természet volt és szomjazta a családi élet békés örömét. Neki kellettek a tréfás alsóspártik, amelyeket Stuxékkal játszott, az örömsikoltások, amelyekkel Stux mama az ajándékait fogadta. Neki kellett a tudat, hogy Stuxék az ő távollétében is meghatott magasztalással emlegetik a nevét. És furcsa, de való: Lugosy megtalálta a táncosnő közelében azt a nyugalmat, tisztaságot, sőt — igen! — azt az asszonyi tisztességet is, amelyre a lelki élete egyensúlyozása céljából szüksége volt. Mert szó ami szó, Mici olyan ostoba volt, mint az éjszaka, de mellett komoly, rendes és megbízható leányzó volt.

Mialatt Lugosy eleget tett a konyhatűztől kipirult Mici felszólításának és a terített családi asztalhoz ült, lássuk, hogy mivel tölti idejét Lugosyné.

Irén a lakására érkezvén, tüstént az íróasztalához ült és a következő levelet vetette papirra:

Édes Tiborom!

Holnap a délutáni vonattal hazautazunk. Találkozás a vasúton. Csókol

Kismama.

Azután megcímezte a boritékot:

Nagyreményű Lugosy Tibor úrnak, a reáliskola V. oszt. tanulójának, Helyben.

A levél a mostohafiának szólt.

Azért sietett haza, hogy ezt idejében elküldhesse. Becsöngette az inast, hogy elvitesse vele a levelet az internátusba. Egy percig azonban még habozott. Ismerte Tibort, ha megkapja ezt a hírt, akkor boldog izgalmában keveset fog aludni az éjszaka. De aztán mégis elküldte. Nem rossz állapot az, mikor az ember nem tud aludni az örömtől!

Irén egyedül vacsorázott meg otthon — egy darab sonka és egy csésze tea volt az asztalán, — azután még egy óráig olvasgatott Leonardo da Vinci életrajzában, végül megfürdött és ágyba feküdt. Öt perc mulva már mélyen aludt a sötét szobában.

Ugyanekkor, künn az Andrássy-út egyik mellékutcájában, a második emeleti lakásban, valaki megemlékezett Irén asszonyról. Stux mama áldott jó aszszony volt, de a társaságbeli tapintat nem volt éppen erős oldala. Minden bevezetés nélkül azt mondta, igaz, hogy diszkréten tompított hangon:

— Tegnap a Deák-téren a nagyságos asszonyt láttam. Milyen előkelő, szép asszony!

A hanglejtésében volt valami, amiből arra lehetett következtetni, hogy a második mondathoz még valami folytatás is járna. Talán ilyesmi: Kár, hogy nem jobb asszony. De itt már véget ért a Stux mama híres szókimondása.

Lugosy egyszerre elhallgatott, az arca elborult. Arra gondolt, hogy vajjon hol járt, mit csinált ma este a felesége? Miért sietett haza? Ösztönszerűen a nyakához nyúlt, mint a szegény bűnös, mikor a guillotinera gondol.

Folytatjuk

Mednyánszky

Poétája a csöndes gyásznak,
A sápadt, csüggedt elmulásnak,
Tragédiánknak: a nagy ősznek,
Hol mindenre ködök felhőznek . . .

A te országod — a ködország,
Ott siratod a nyárnak sorsát,
Tar galyaid ott sóhajtozzák:
Fény, öröm, élet, Isten hozzád!

Halk énekeit a halálnak
Ki énekeli szebben nálad?
Vásznaidon nincs lázadás:
Fegyverletétel. Megadás.

Kik itt már mindent elvégeztünk,
S nem várunk mást, csak nagy, nagy estünk,
Életfánk oly rég lombja vesztett —
Mester, te a mi lelkünk fested!

Ó hervadásnak hegedőse,
Lágyan ringass a szelíd őszbe!
S költészeted szent sugarával
Békíts meg ködděl, csönddel, árnnyal . . .

Sas Ede.

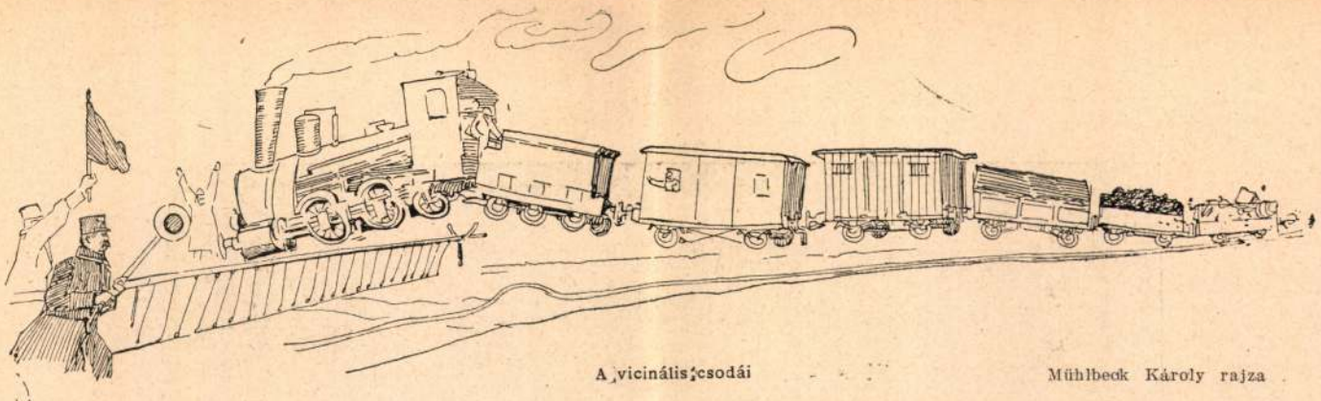

A „vicinális"-csodái — Mühlbeck Károly rajza

Laila táncol az erdőn

Esztelen vének a hosszuszakállal
Menjetek réteken, bérceken által,
Menjetek, míg a nagy fákhoz elértek,
Ott villog, suhan egy fehér kisértet —
Laila táncol az erdőn.

Boruljatok ott le melleteket ütve,
Tépjen meg titeket az ágbog, a tüske . . .
Ősz szakállatokat szellő kuszálja,
— Lobogó haj most minden uszálya,
Laila táncol az erdőn.

Palástot öltve, gyertyákat gyujtva,
Farizeus beszédet hosszúra nyujtva,
Tanácskoztatok, szót-szóra füztetek,
Pálcát törtetek, törvényt ültetek.
Mondtátok: bünös, mert szörnyü szerelmét
Föl nem érik az emberi elmék,
Mondtátok: tolvaj, amiért mosolyogva
Egy álomért mindenét odadobta,
Vaskapcsos könyveteket felütétek,
A gyilkos bélyeget rája sütétek
És elvevétek tőle a liljomot
És elcsukátok tőle a templomot,
Roskadt vezéretek topázköves ujja
Kimutatott az erdei útra . . .

Lobogó sörénye elnyúlik a szellőn,
Laila, Laila táncol az erdőn.
Zendül a tisztáson a Vég muzsikája,
Laila járja
Ritmusán utolsó, szilaj akkordnak
Széttiport fűbe búgva leroskad . . .

Tapsoljatok, vének, remegő kézzel,
Az erdőn a Szent Láng homályba vész el,
A szerelem, a halálba üldözött,
Elkínzott testtel, széttiport fű között
Ott vonaglik az erdőn.

Farkas Imre

A kigyóspataki remete

Irta Bársony István

A síkságot s az erdőt egyaránt hó borította. Az egyforma fehérlapon kifáradhatott a tekintet, amíg végigszáguldott rajta és aztán beleveszett a semmibe, a nagy ürességbe, ami ott kezdődik, ahol az ég meg a föld összeölelkezik.

Valóságos megváltás volt a szemnek az a távolról látszó bozontos folt, ami ámbár szintén fehéren csillogott, mégis kivált az egyhangúságból; kiemelkedett a hómezőből. Ott erdő volt. Messzenyúló változatos erdő, amelynek csak az elejét láthattuk; a vége ki tudja hova hajlott. Nagy erdő volt az; egyik részén hatalmas ősfákkal, a másikon sürü alacsony vágással, amely közt havas télen is fakó színfoltjai vannak a cserlevél sokaságának; holott a nagy erdő óriásfái mind csak sötétek, és a vastag ágaikat megfekvő hó sehogysem elég arra, hogy azt a nagy fekete Mammuth-testet igazán befödje.

Az erdő felé tartottunk szánkánkon. A cafatosszőrü, elbundásodott kis parasztlovak gőzölögve törtek útat a magas hóban és bizony legtöbbször csak lépésben haladhattunk. Lassan közeledtünk ahhoz a bozontos erdőfolthoz, amelynek az üstöke néhol olyan volt, mintha a haragos szél egy szálig ki akarta volna tépni, miközben tőle telhetőleg összeborzolta; (ezek a tüskebokrokkal kevert — galagonyás, kökényes — részek voltak;) máshol meg a leggondosabb fodrász se fésülhette volna meg finnyásabb pedantériával, egyformán szétválasztva, szinte lágyan hullámosítva. (Ahol tudniillik egy-egy folt fenyves egyenletes karjai tartották fenn a havat magokon.)

Amikor végre elértük az erdőt, ott már könnyebben ügettek a lovak, mint a hófuvásos, bizonytalan síkon. Az erdei utat nem este be olyan magasan a hó, s a szél se birt itt úgy betakarni hóval árkot-bokrot. Már nem volt nagy utunk; kezdtünk élénkülni. Társam, a p.-i plébános, kiváncsian kérdezte a kocsis mellett gunnyasztó kerülőt: — Lesz-e disznó, Simon?

Ez a Simon volt tudniillik a nagy erdők főfelvigyázója. Valaha hírhedt orvvadász, akit a nyugalmasabb élet vágya csábított biztos urasági szolgálatba. Volt még itt vele egy soron vagy féltucat léhütő, de Simonnak egy sem ért nyomába, ha arról volt szó, hogy ki ösmeri igazán a sok ezer holdra terjedő erdőket, amelyek csöndjében, — kivált szigoru havas télen, — állandóan otthont találtak a makkra éhes „feketék", a kóborló vaddisznók.

Ilyenkor nagy hóban, legkönnyebb szóba állani velök. A nyomuk mindenütt árulkodik rájok; — megmondja honnan jöttek, merre mentek; — ahol az erdőből kivezető nyomuk nincsen, ott bent kell lenniök a körülvizsgált sürüségben; hisz' el nem röpülhettek.

Simon bólintott és féloldalt szólott vissza hozzánk a szánka „bakjáról": — Lesz disznó; — mindjárt az első hajtásban lesz; — itt tanyázik a kigyóspataki vén remete; (halkította a hangját, úgy folytatta:) — jobb is, ha nem sokat beszélünk . . . meghallhatja.

A papocska kiváncsian fordult hozzám: miféle „remete" az? — kérdezte csodálkozva.

— Hát még nem hallott róla főuram? — feleltem a kérdésre kérdéssel. — Akkora vaddisznó az, akár a viziló. S aztán mogorva is egy kicsit. Egy kerülőnek, aki a mult téli hajtóvadászaton rosszul lődözte meg, nekiment és fölhasította a féloldalát. Csak az isten tudja, hogy menekült meg a szegény ember a legroszszabbtól. A közeledő hajtók zajától mégis csak megriadt a remete s elloholt. A kerülő félesztendeig feküdt, azóta pedig sánta az egész életére.

Simon szemrehányólag csóválta a fejét. Tessenek hallgatni! — mondom: meghallhatja. Ez a sátán keresztfia tudja ám, ha róla beszélnek s jó előre kioson a hajtásból; akkor üthetjük a nyomát. Egész nap előttünk jár azontúl; soha utól nem érjük; csak borjunyi nyoma mutatja, hogy hol járt.

A Műcsarnok téli tárlatából — Innocent Ferenc: Fiatal leány — A Könyves Kálmán jogositásával

Ujdonok 1908. XII. 50 sz.

Cenzurat: Suciu.

MŰVÉSZETI SZALON

1928. junius—julius | Megjelenik havonta | III. Évfolyam. 6—7. sz.

INNOCENT FERENC — MADONNA

1. kép. LATERANI KŐKOPORSÓ EGY OLDALA

Karoling művészet

Konstantinusz bazilikájának történetében egyik legragyogóbb fejezet *a karoling művészet*. Több ága van. *Az első a szövés-fonás művészete.*

A szövött takaróknak, szőnyegeknek és fali burkolatoknak nagy hasznát vették a régiek. Helyettesitették székeken, padokon, ágyakon a mi párnáinkat, a falakon tapétáinkat, de főkép az épületekben az ajtószárnyakat, elválasztó falakat, a mennyezetet, tetőzetet pedig eső és napsütés ellen. A római háznál az atriumot a tablinumtól gazdag, nehéz függöny zárta el. Nyilt csarnokokban az oszlopok között függönyöket akasztottak fel, hogy meleg, kedves fülkéket kapjanak. Ünnepségek alatt drága szőnyegekkel diszitették a szinházak, cirkuszok, templomok és bazilikák belső és külső falait, ahogy mi is megtesszük ezt gyakran ünnepélyes menetek alkalmából. Általában pedig a szőnyegek helyettesitették a mi lobogóinkat örömben-gyászban egyaránt: a diadalmenetek fényes pompájának, a temetés gyászos hangulatának elengedhetetlen feltételei voltak. Még a halottakat égető máglyákat is szőnyegekkel diszitették.

A pogány templomokban is függönyök takarták el a profán tekintetek elől a bálványokat és csak nagy ünnepkor húzták szét ezeket a függönyöket.

A *Liber Pontificalis* a VIII. és IX. század bazilikáinak függönyeiről és szőnyegeiről mesés dolgokat mond el.

Megtudjuk ez ősi kútforrásból a helyet is, ahol ezeket a szőnyegeket felakasztották. Amikor pl. arról beszél, hogyan hozták rendbe Konstantinusz bazilikáját a szaracenusok pusztitása (846) után, azt irja a többi között, hogy IV. Leó pápa a bazilikának 49 szőnyeget adott; három szolgáljon a három főbejáró lefüggönyözéséhez, a többi 46 a középhajó elzárásához. Mivel a főhajó egy-egy oldalán 22 oszlop 23 ivet hordott, minden ilyen iv legalább két méter széles és ép olyan hosszú szőnyeget kapott. A Confessio két soros hat-hat oszlopa közé 10, az oltár köré 25, a presbyteriumba 34 és a bazilika egyéb szentélyébe 18 szőnyeg jutott. A szőnyegek száma tehát 136 volt.*

* Liber Pontificalis II. 109, n. 13.

Még bőkezűbb volt III. Leó, mert a *Liber Pontificalis* szerint** összesen 164 szőnyeget ajándékozott Konstantinusz bazilikájának.

Ugyanigy gondoskodtak a pápák a többi bazilikákról is. IV. Gergely pl. szent Pál bazilikájának 91, Paschalis pápa Maria Maggiore bazilikájának 140 szőnyeget ad. De a kisebb bazilikákról sem feledkeztek meg. Az újonnan helyreállitott S Maria in Domnica pl. 48, szent Cecilia bazilikája pedig 90 szőnyeget kap.

Fejedelmi bőkezűséggel osztogatta értékes faliszőnyegeit Adorján pápa (772—795). Hogy csak a nevezetesebbeket emlitsük, Konstantinusz bazilikájának 67, szent Pálnak 72, Maria Maggioreba 44, a Lateránnak 58, szent Lőrincnek 87, a 22 tituláris templomnak egyenként 20, a 16 diakonatustemplomnak egyenként 6, szent Pongrácnak 39 fali-függönyt küldött. A Liber Pontificalis szerint a pápától ajándékozott szőnyegek száma meghaladta az ezret. A nagyságuk különféle volt. A főkapuk és diadalivek függőszőnyegei bizony meghaladták sokszor még a 20 m² nagyságot is!

A szőnyegek templomi használata általános volt. Duchesne a Liber Pontificalis-hoz irt bevezetésében leközli Flavius Valila ajándéklevelét 471-ből, amelyben az ajándékozó egy Tivoli mellett fekvő kicsi falusi templomnak átutal fekvőségeken kivül arany- és ezüstfelszereléseket, takarókat és végül három rend (paraturae) selyem-, félselyem- és lenfüggönyt a legnagyobb, kisebb ünnepekre és hétköznapokra. Az ajándéklevélnek *Charta Cornutiana* a neve.

Megkülönbözteti tehát *a takarókat és függönyöket.* A takarókat (pallea, mafortes) az oltárokra, a szentek sirjaira és az asztalokra fektették, a függönyöket (vela) az oltár körül, a ciborium oszlopai között, a diadalivre a kórus bejárója elé, a kórus falaira, a püspök trónusa és a papság ülőhelyei mögé, a főhajó oszlopai és a bejárók, ajtók elé akasztották. Ez utóbbiaknak később *cortinae* volt a nevük.

A *Charta Cornutiana* megkülönböztet továbbá selyem (olosiricus), félselyem (tramosiricus) és lenszöveseket. Ha a

** II. 13, n. 48.

Innocent Ferenc

INNOCENT FERENCZ, az egyházfestészeti díj

egykori nyertese, ezúttal két művel vesz részt a kiállításon; egy női arczképpel és egy másik bájos női alakkal, mely mályvák között ülő fiatal leányt ábrázol, a mint ünnep délután olvasgat. Az egyszerű tárgyat Innocent friss szinekkel, biztos rajzolással festette meg. Régóta láttunk tőle ilyen jó dolgot. Arczképeiben határozottan meglátszik a franczia iskola egészséges hatása.

Innocent 1858-ban született Budapesten. Művészi tanúlmányait a mintarajztanodán kezdte, honnan Münchenbe, majd hosszabb időre Párisba és Olaszországba ment. Jelenleg a budai állami reáliskola rajztanára.

Fordít

Paur Géza - Magyar művészet kiállítása a Műcsarnokban Vas. Ujs. 1898. 853. l

INNOCENT FERENCZ.

INNOCENT FERENCZ FESTŐMŰVÉSZ BUDAPESTI MŰTERME. Fénykép után.

Vas. Ujs. 1894. 268. l.

Innocent Ferenc

vetlenül szint kell vallani. Szegény ficzkó, hiszen nem is álmodod, mily vén rókával kerültél össze.»

— «Szomszéd úr — kezdém egy kis vártatva, — mit gondol, mennyit jövedelmeztek a múlt télen és tavaszszal tartott felolvasásaim?»

— «Arról még fogalmam sincsen. Na várjon, mondjunk 2000 dollárt. De nem, ennyi nem lehetett. Mondjunk ezer dollárt. Ugyebár, hogy eltaláltam?»

— «Dehogy is találta! Tudtam én, hogy ezt soha sem fogja eltalálni. Felolvasásaim a múlt télen és tavaszszal 14,750 dollárt hoztak a konyhára. Nos, mit mond ehez?»

— «Nagyszerű, lelkemre mondom, óriási dolog! Ezt fel kell, hogy jegyezzem; s ön azt mondja, hogy ez még nem minden? . . .»

— «Nevetség, kedves barátom. Ezenkivül a «Napi riadó-»tól is kaptam valamit. Tudja kérem, ennek a hires lapnak munkatársa vagyok. Négy hónapra 8000 dollárnál többet fizettek. Nos, mit mond erre?»

— «Mit mondok? Hát azt, hogy én is szeretnék ily pénzbőségben élni. Lám, ezt is felirom. Lesz önnek még ezenkivül is valamelyes jövedelme.»

— «Nevetség, kedves barátom. Most még csak a bevezetésnél vagyunk. Én például egy könyvet irtam. «A megcsalt utasok.» Ennek ára a kiadás minőségéhez mérten $3^1/_2$—5 dollár. És most hallgasson ide. Az utolsó ötödfél hónap alatt ebből a könyvből 95 ezer példány kelt el. Igenis, 95 ezer példány. Ez, négy dollárt átlagos árnak véve, 400 ezer dollár, kedves öregem. Ebből nekem 200 ezer dollár jár.»

— «Az ördögbe, ezt is fel kell irnom; 14,750, . . . 8 . . . 200, összesen kerek számmal 222—223,000 dollár. Az majdnem lehetetlen.»

— «Ha tévedtem, akkor kevesebbet mondhattam. Igenis, az én évi jövedelmem 222,000 dollárra rúg.»

Vendégem felkelt. Már attól tartottam, hogy őszinteségemmel czélt nem értem, s hogy a tett a törvény értelmében bevallott jövedelmem öt százalékát, vagyis 11.137 dollárt kell fizetnem. Rosszul lettem!

Szerencsémre ismerek egy gazdag embert, ki palotában lakik, fejedelmi háztartást vezet, a pénzt csak úgy szórja, de a mint adókönyvéből láttam, jövedelme nincsen. Ehhez fordultam tanácsért. Pártfogóm pápaszemét orrára tevé, átolvasta borzasztó jövedelmi jegyzékemet, aztán egy tollvonással koldust csinált belőlem. Ennél ügyesebb eljárást soha sem láttam. Az egész csak abból állott, hogy a «levonások» rovatát kitöltötte. Állami, községi és házbér-adóm megállapítása után előadta, hogy hajótörés, tűz által, marha- és földbirtok-vételnél, építkezéseknél, kamatfizetésénél annyit meg annyit vesztettem. A végén kisült, hogy tiszta jövedelmem, — a levonandók levonásával, — kerek 1250 dollár s 40 centre rug.

— «Minthogy pedig ezer dollár adómentes, — jegyzé meg a gazdag ember, — önnek nem kell egyebet tenni, mint ennek az okmánynak valódiságát esküvel megerősíteni, azután pedig a 250 dollár után járó adót lefizetni.»

— «Uraságod szintén hasonló levonásokat szokott tenni?» kérdém lassu hangon.

— «Természetesen. Hiszen ha a tizenegy levonási rovat paragrafusai nem lennének, minden esztendőben tönkre kellene mennem, hogy a kormányt zsarolási kisérleteivel támogassam.»

Mi alatt pártfogóm igy beszélt, azalatt zsebéből fiacskája egy két-dolláros bankjegyet kicsenve elfutott. Fogadni mernék, hogy a derék fiúcska sokkal ügyesebb feleleteket adna ama idegen uri embernek, mint én, ha az jövedelme után tudakozódnék. Hiszen atyjától tanulta!

Körmönfont milliomos barátomtól elbucsuzva, mindenfélét gondoltam magamban. Ha ez a legjobb hirben álló, előkelő körökben otthonos, kifogástalan városi polgár igy tesz, miért ne kövessem példáját?

Ezek után az adóhivatalban megjelenve, furfangos látogatóm dühös pillantásainak daczára hazugságot hazugságra, csalást csalásra, gazsá-

eladásra, ebből mintegy százezeret az amerikai Egyesült-államokba szállítanak.

* **A legdrágább bundája** az orosz czárnak van. Ez a bunda, mely az 1851-ki londoni kiállításon közszemlére volt kitéve, 34,000 forint értékü. Ezüst róka prémje teszi oly drágává, mivel ennek a ritka állatnak bőre 200—500 forintba kerül.

* **Hasznos újítás.** Egy pár angol vasútnál divatba hozták, hogy minden vasúti kocsin villamos erő segítségével az elindulás után rögtön látható legyen a következő állomás neve, mely másként esetleg kikerülheti az utazók figyelmét.

* **A török szultán** nagyon szereti a kocsikat. Már 20 év óta folytonosan gyüjt s jelenleg 500-nál többje van különböző nagyságú és alakú.

* **Az első japáni orvosnő** most nyert engedélyt az orvosi gyakorlatra Nagasakiban.

* **Női kék szakáll.** Haarlem városban, az amerikai Egyesült-államokban él egy nő, ki most temette el 25-ik férjét. Hatóságilag tiltották meg, hogy újra férjhez menjen.

* **A pezsgő ital** nagyon terjedőben van. Magában Rheimsben oly sok pezsgőt gyártanak újabb időben, hogy a kivitel félszázad alatt négyszer annyi lett, mint az előtt.

* **A törököknél** igen fontos időszámítási változás van küszöbön. A régi arab naptár helyett ők is a Gergely-féle naptárt akarják elfogadni, mivel jelen időszámításuk főkép üzleti szempontból nagy nehézségeket okoz.

* **Anglia hirneves ködjét** talán soha sem volt oly kevés alkalma az idegennek meglátni, mint a jelen évben. Maguk az angolok bámulják, mily sok szép napjuk volt. Londonban az év első három hónapjában 211 óráig sütött a nap, melyhez hasonló esetre a legöregebb emberek sem emlékeznek.

* **Kardos menyecske** lehet a Pleasanton kanzasi városban nem rég választott új polgármester. Első dolga volt, hogy az összes régi rendőröket elbocsátotta s helyettök a mértékletesség egylet rajongó hiveit alkalmazta, kik szigorúan ügyelnek, hogy szeszes italokat ne áruljanak. A vendéglőknek zárva kell lenni 10 órakor s minden fiatal leány, vagy ifju, ha 9 órán túl az utczán találtatik, börtönbe kerül. Az erélyes asszony azonkivül egyénenként őrködik a városi tanács erkölcse felett s minden egyes képviselőnek, ha hibásnak találja, elmozdítását követeli.

———

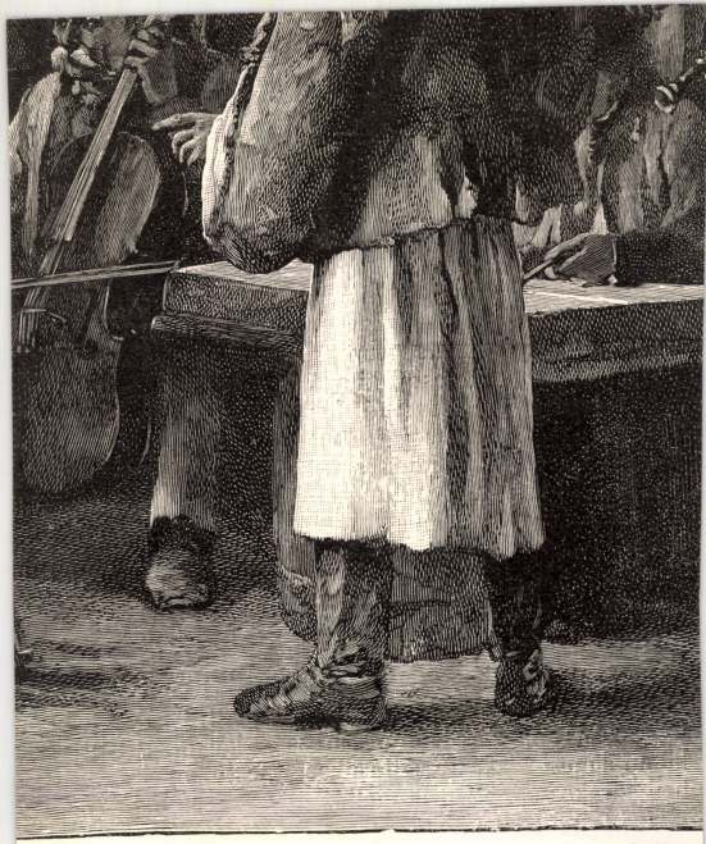

BÓL. — A JAVITHATATLAN. Munkácsy Mihály festménye.

ban abban az arányban növekszik, a mint a Nap hatásának jobban ki vannak téve, ennek a megjelenése is feltünőbb lett volna és bizonyára rémülést idézett volna elő. És mivel tömege épenséggel nem volt jelentéktelen, ha utja egyenesen a napnak vágott volna, másodperczenként 500—60,000 méteres gyorsasága után számítva, a ragyogó égitesttel való összeütődése pillanatában mozgása akkora forrósággá alakult volna át s a nap kisugárzását oly fokra csigázta volna föl, hogy a Földön minden állati és növényi életnek pár nap alatt vége lett volna...

Egy fizikus azt a különös megjegyzést füzte ehhez, hogy egy, az 1811. évihez hasonló, vagy ennél nagyobb üstökös e szerint a világ végét is előidézhette volna a nélkül, hogy a Földet megérintette volna, pusztán a napbeli hőségnek és fénynek robbanásszerű fölfokozása által, a minthogy ehhez hasonló tüneményeket az idő-

MŰTERMEK A FŐVÁROSBAN.

Innocent Ferencz műterme.

Több mint másfél évtizeddel ezelőtt, egy fiatal festőművész történelmi kompozicziói keltettek nagyobb figyelmet a műcsarnok kiállításain. Fegyelemhez még nem szoktatott, forrongásban levő erő s az ifjú vérnek lázas lüktetése látszott e festményeken, sokat igérve, nagy reményekre jogosítva. Ez ifjú festő, ki azóta a külföld legnevezetesebb művészeti fészkeiben élt, tanult s képezte izlését, tehetségét, *Innocent* Ferencz, ki történeti festőnek indult s kezdetben a nagy styl tulajdonságait tanulmányozta és kezdőhöz képest eléggé föl is fogta; mostanában mint női arczképek festője egyike a legkedveltebb művészeknek e nemben.

Műtermében koronként egész kis szépségkiállítást van alkalmunk szemlélni, annyi ott a kész, vagy készülőfélben levő női arczkép.

Szép és érdekes fialtal leányok, üde ifjú menyecskék, bájos és lebilincselő szépségek érdekesen s mesteri kézre valló sikerült festményekben sorakoznak egymás mellé.

A mostani tavaszi kiállításon is tetszést aratott egy igen kedves fiatal leányt ábrázoló arczkép, (ha jól tudom, Bohus László aradmegyei nagybirtokos leánya), mely biztos, ügyes kezelésével, egyszerű világos szineivel, szabatos rajzával, egyike a kiállításon a legjobb női arczképeknek. Műtermének abban a részletében, melyet lapunk képben is bemutat, láthatók: Fábián aradi főispán leányának, özv. Török Jánosnénak, Fábián Lajosnénak arczképe (ez utóbbi a legnagyobb), meg két más, a téli s a tavaszi kiállításról ösmert női arczkép, úgy szintén e tavaszi kiállításon is bemutatott kedves életkép: a «Szerelmes levél,» mely képünknek a jobboldali szélén látható.

A gyors kezű, biztos ecsetű művész szünetlen munkában van; újabb meg újabb szépségeket örökít meg; közben-közben azonban egy-egy torzonborz bajúszú urambátyám, vagy nyalka huszártiszt arczképe is kerül ki a vidámabb tárgyakat különösebben kedvelő ecsetje alól.

Ö.

Vas. Ujs. 1894. 266. 1.

kifejezés életteljességében első rendű alkotás.

Hegedűs László az ifjabb nemzedék erőteljesen fejlődő művészétől kedves életképet találunk «Évike» czím alatt. Falusi kert virágos alján, mályvák alatt két kis paraszt gyerek, leány és fiú. A kis leánynak alma van feltartott ruhácskájában. Egy almát a kezében tart, s habozik, hogy maga harapjon bele, vagy társát is megkínálja. A fiú a gyermekek fékezhetetlen vágyakozásával néz a piros almára, a melylyel a kis Éva hitegeti.

Háry Gyulának, a derék illusztrátornak kis képe «A gráczi óratorony» vonzó természetesség, festői és biztos előadású.

Spányik Kornél három kiváló művel szerepel a tárlaton, melyek egyikét, a «Szabad-e» czímű kedves genre képet mutatjuk be itt.

Innocent Ferencztől két finoman dolgozott kép mását mutatjuk be. Úri nő az egyik, elegans boudoirjában. Egy kosár virágot kapott ajándékba, s hozzá egy levélkét. Látszik arczán, a mint olvassa, hogy kellemes meglepetés. A másik kép is női alak, keleti tánczosnő, szilaj mozdulatokkal, szép, kifejező arczczal. A fátyoltánczot járja.

Innocent Ferenc

A «BOHÉMEK» ALAKJAI.

A siker csakugyan hűséges kisérőjéül szegődött *Leoncavallo* dalművének; a közönség igazat adott a «*Bohémek*» felett mondott elismerő ítéletünknek és mindegyik előadásán zsufoltig megtölti az operaházat, pompásan mulat, megismételteti Musette-nek két énekszámát is, sőt Schaunardnak, a «kiváló Schaunard»-nak (mint maga mondja önérzetesen) azt a némajátékát is, mikor az udvari bálon — t. i. a lakásából kitett Musette udvarán mulatva — az egész szedett-vedett társaságot a bohém-himnusz dirigálásával vezeti a jókedv tetőpontjára. Már pedig az egész világon, kivéve az egyetlen Olaszországot, ritkaság, ha az opera közönségét akár a zene, akár az előadás annyira elragadja, hogy egy-egy részletet «megújráz».

Ennek a ritka nagy hatásnak az a nyitja, nyomorgó, csak abrand-
nyekben dúsgazdag idő
ves küzdelmekkel, a me
aranyozó emlékezet tük
nek, sikerei és életboldo
részének lát. Saját
viszontagságainak hőse
nültek meg Leoncavallo
irói és művész-élet me
olvasta; ez ihlette, lelk
kotásra, a Bohémeknek
mára újjáteremtésére.

Ott ül kedves bohé
már nem látszik meg
Párisban hetedrangú e
senyein vállalta el a zo
legyen a száraz kenyér
kárpótolja húsz évvel
De bizonyosan ő is o
jövő diadalainak biztos
maga körül, mint képü
szerző (*Takács*). Milye
A padlásszobában did
rizza), el sem tagadhatn
mét; a költő Rodolphe (
hatni, nagy gondolatok
napi szükség prózai fáj
rady) igazi filozofus
got, azért nincs dolga
vonásában, az érzelmel
kelő Barbemuche (*Ko*
repében, a hitelező, i
(*Dalnoki*), a házsártos
házmester (*Kertész*) sz
jára említjük Musette
és harmatos alakjait,
Pevny Irén oly megn
Kár, hogy az utóbbi
annyira kifárasztja, ho
kartársával váltakozva
ben fellépni.

Leoncavallónak min
kei közé tartozik az itt
kép, a «Bohémek» buda
képei. Közlésükkel mi
est kellemes emlékét

közügy javára.
gymutatója is megjelent
ét közli fényképi fölvé-

nek ecsetjét a középületek fali képei veszik igénybe, az utóbbi években a műtárlatokon mint első rangú arczképező is kéri osztályrészét. Az

Innocent Ferencz: *Meglepetés.*

LAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

Dav. Ujs. 1897. 849. l.

rómaiak képzőművészetéről ír bővebben. A középkorból pedig a katakombák művészetét, a bizanczi templomokat, a román és csúcsíves építészetet, szobrászatot és festészetet, s a középkori olasz festészetet tárgyalja a XIV. század végeig. A könyv jó és hasznos olvasmány az ifjuság és laikus közönség számára. Csinos kiállításban, kemény kötésben ára két korona 40 fillér.

A Magyar Tud. Akadémia kiadványai. Nyelvtudományi közlemények. Szerkeszti Szinnyei József. A folyóirat f. évi szeptemberi füzetében Munkácsi Bernát a vogul nép ősi hitvilágáról közöl hosszabb tanúlmányt, Szilasi Móricz pedig a cseremisz szótár folytatását adja. Ezenkívül több kisebb közlemény foglaltatik a füzetben, egyebek közt Takács Sándor érdekes dolgozata a «hajdú» név eredetéről. A füzet ára egy korona 50 fillér. Ugyancsak mostanában jelentek meg: *Emlékbeszéd Mihálkovics Géza felett, Thanhoffer* Lajostól, ára 50 fillér; *Petrarca és Nagy Lajos, Fraknói* Vilmostól, ára 30 fillér; *Szent Ágoston reguláinak magyar fordítása,* kiadta *Dézsi* Lajos, ára két korona; *Szent László és Imre királyok végnapjai, Mátyás* Flóriántól, ára 80 fillér.

Az üldözöttek. Irta *Fülei-Szántó* Lajos. A füzet nemes czélja az, hogy az állatokat, különösen a rovarirtó madarakat az emberek védelmébe, szeretetébe ajánlja s ezt több apró értekezéssel igyekszik elérni, elmondván többek közt, hogy az emberi kapzsiság, kegyetlenség mily óriási pusztítást okoz a madarak közt; így pl. 25 év alatt 3000 millió kolibrit hoztak Európába csupán kalapdísznek, mióta pedig a kolibri megfogyott, az európai apró madarakat pusztítják hallatlan mértékben, hogy a hiúságnak áldozatúl hozzák. A füzet végén több vers a gyermekekhez szól, hogy azok szívében az állatokhoz való szeretetet felébreszsze. A képekkel is ellátott, változatos tartalmú füzet az országos állatvédő egyesületnél kapható.

Vezérembereink czimmel *Csávolszky* Lajos képviselőtől politikai röpirat jelent meg, melyben a függetlenségi párt szempontjából rajzolja közállapotainkat. A röpirat Vass József könyvkiadó-hivatalában jelent meg.

Pályázat költeményre. A *Petőfi-társaság* a Vigyázó-féle alapítványból pályázatot hirdet *lirai költeményre.* Jutalma *300 korona.* A díjat csak irodalmi értékű műnek adják. A pályaműveket a szerző nevét rejtő jeligés levélkével deczember hónap utolsó napjáig a társaság tikári hivatalába (Budapest IV. bástya-utcza 11.) kell beküldeni.

«A Természet» című állattani, vadászati és halászati folyóiratnak III. évfolyama most díszes táblába kötve, könyvalakban jelent meg a kiadóhivatalnál. (Budapest, II. Donáti-utcza 7. sz.) A sok képpel élénkített kötet számos érdekes czikket közöl az állatvilágból, a vadászéletből s gyakorlati tanácsokat is ad a vadászat, halászat kedvelőinek. A «Természet» című folyóirat különben, melyet dr. *Lendl* Adolf és *Lakatos* Károly kiváló természetbuváraink szerkesztenek, havonként kétszer jelenik meg, mellékletével, a «Halászat» című szaklappal együtt. A kettőnek előfizetési ára egy évre hat korona.

Műtárlat Szegeden. A szegedi képzőművészeti egyesület műtárlatát e hó 16-ikán nyitották meg általános érdeklődés mellett. A kiállítás a közművelődési palotában van, s oly gazdag, hogy alig birtak neki helyet találni. Ott van *Zichy* Mihály két nagy kartonja: «A bor hatalma» és az «Autodafé»; *Roskovics* Ignácznak a budai királyi palota Szent István-terme részére festett királyképei; *Keleti* Gusztávnak egy szép új tájképe; *Csók* Istvánnak két most befejezett képe, *Márk* Lajosnak: «Lelkifurdalása», *Bihari* Sándornak több ismert újabb festménye. *Tornai* Gyula nagy méretű festménynyel, «Hunyadi János halálával» vesz részt. *Vágó* Pál, *Telepi, Balló, Jendrassik, Karlovszky, Tölgyessy, Kacziány,* stb. szintén állítottak ki festményeket. Az új képek közé tartozik *Innocent* Ferencztől a «*Merengés*», egy bájos fiatal lány, ki elmélázva játszik a gitáron.

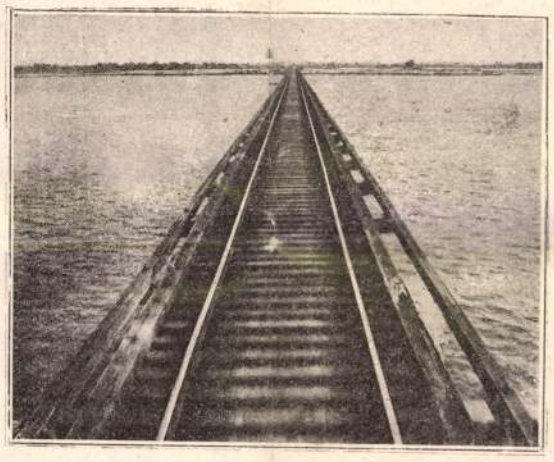

A nagy vasuti híd.

Az arcz szelid, merengő kifejezésével és az eleven, virító szinekkel hamar magára vonja a figyelmet a kép, melyet mai számunkban bemutatunk. A tárlaton több szobrász is képviselve van kisebb-nagyobb szoborművekkel, köztük *Fadrusz* János és felesége, ifj. *Vastagh* György, *Ligeti* Miklós, *Telts* Ede, *Szirmai, Istók* János, *Jánosi* József és még többen.

Dürer-kiállítás az országos képtárban. Dr. *Térey* Gábor, az országos képtár igazgató-őre *Dürer* műveiből rendez most kiállítást. A kiállítás be fogja mutatni az országos képtár Dürer-kincseit, még pedig a kézi rajzokat, a fametszeteket, a mester híres rézmetszeteit, rézkarczait, köztük első sorban azokat a gyönyörű lapokat, melyeket a képtár Elischer tanártól vásárolt. Összesen 200 lap lesz látható a kiállításon a világhírű mester legszebb műveiről.

A Magyar Szinház eredeti darabjai. A Magyar Szinház eddig meglevő darabjaihoz legutóbb ismét két új eredeti darabot csatolt. Az egyik *Bródy* Sándor és *Rákosi* Viktor «Hollós Mátyás» című, egész estét betöltő történeti szinjátéka; a másik pedig *Heltai* Jenő «Szózat» című alkalmi darabja, melyet Vörösmarty Mihály születésnapjának századik évfordúlóján adnak elő.

KÖZINTÉZETEK ÉS EGYLETEK.

A magyar protestáns irodalmi társaság szeptember 19-ikén *Pozsonyban* tartotta nagygyűlését, melyen ott voltak a két protestáns felekezet kitünőségei, világiak és egyháziak.

Hegedüs miniszter, a világi elnök szeptember 18-ikán este érkezett Párisból Pozsonyba. A püspökök közül ott voltak: *Kiss* Áron, *Bartók* György, *Antal* Gábor, *Gyurátz* Ferencz, *Zelenka* Pál, *Baltik* Frigyes, *Sárkány* Sámuel; a főgondnokok és főfelügyelők közül: Szilágyi Dezső, báró Prónay Dezső, Láng Lajos, Zsilinszky Mihály, Laszkáry Gyula, Ihász Lajos, gróf Zay Miklós, Perlaky Elek. Ezenkivül számos theologiai tanár, lelkészek, és sok előkelőség. A gyülés előtt isteni tisztelet volt az evangelikus templomban, hol *Bartók* György erdélyi püspök imája után dr. *Masznyik* Endre evang. theologiai igazgató mondott ünnepi szentbeszédet. Innen a lyceumba vonúltak a gyűlésre. Az elnöki széket *Gyurátz* Ferencz püspök és *Hegedüs* Sándor foglalták el. *Gyurátz* Ferencz püspök megnyitó beszédében megemlékezett arról a történeti szerepről, mely a reformáczió idejében jutott Pozsonynak, hol most szeretetben üdvözölve találkoznak. Hangoztatta, hogy a szeretet tanának a szivekbe plántálása a protestáns irodalmi társaság egyik föladata, s hogy a különböző protestáns egyházak egymáshoz közeledése egy új és szebb jövő hajnalhasadását jelzi. Dr. *Baltik* Frigyes püspök és *Günther* Vilmos pozsonyi evang. egyházi felügyelő üdvözlő szavai után *Hegedüs* Sándor miniszter, a társaság világi elnöke általános, nagy figyelem közben mondotta el elnöki beszédét. Megjelölte a protestáns irodalmi társaság feladatát, mely kizárja a politikát, a szenvedélyek fölkeltését s a szabad vizsgálódás eszközeivel a protestantizmus multjának emlékeit idézi föl. A társaság a társadalmi hatásért dolgozik a lelkek fölvilágosítása által. Tolsztojra hivatkozva az egyház föladatának a gondolatok vezetését tűzi ki, a népre való hatást, mert ki kell elégíteni a népet, hogy ki ne essék az egyház vezetése alól. Ez a feladata a papoknak s ebben segíti őket az irodalmi társaság kiadványaival. Végül a két protestáns egyház testvériségét s egyetértését hangoztatta a közös czélok érdekében. Hosszan hangzó tetszés követte a beszédet. Azután *Szőts* Farkas, a társaság titkára, számolt be a múlt évi működésről. A protestáns irodalmi társaság, mely tizenegy év óta működik, irodalmi kiadványai mellett anyagilag is erősödik. Vagyona most 55,087 frt. A 6728 frt bevétellel szemben a kiadás 6000 frt. — Erre *Ritoók* Zsigmondnak, a nagyváradi kir. tábla elnökének tanulmánya következett «Az egyesületi tevékenység az egyházban» czímmel. Ezt *Hamar* István budapesti ref. theologiai tanár olvasta föl. Még *Markusovszky* Sándor pozsonyi liczeumi igazgató tartott fölolvasást Bél Mátyásról, a magyar protestáns egyház egykori kiváló tudósáról. Gyűlés után az új lyceum másodemeleti termében rendezett iskolai kiállítást tekintette meg a társaság. Délután két órakor lakoma volt, a melyen közel 400-an vettek részt. A lakomán *Hegedüs* Sándor a királyra mondott felköszöntőt, *Szilágyi* Dezső a felekezeti békére.

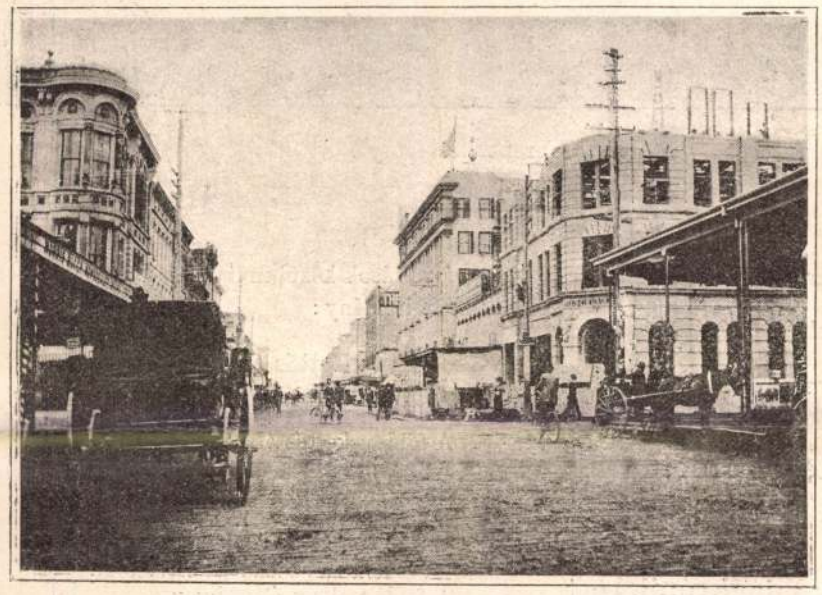

A Market Street.

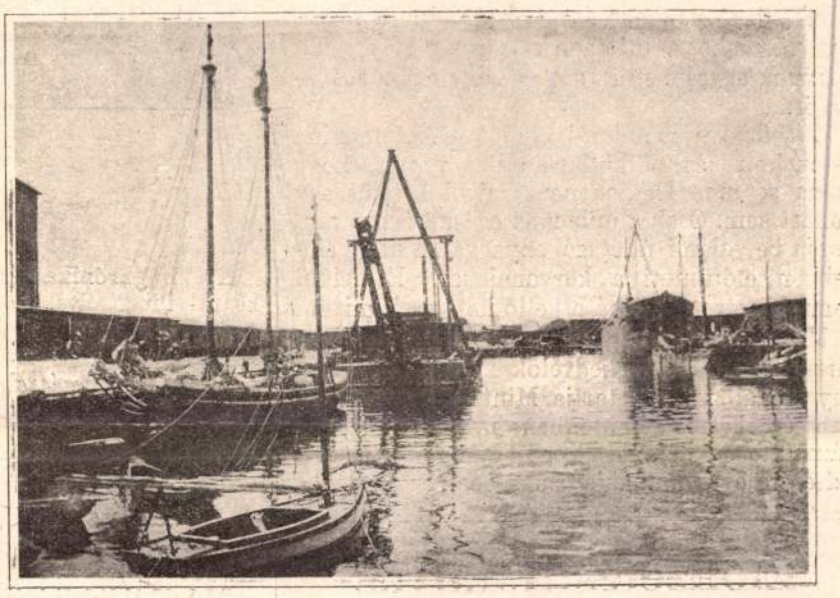

Vitorlás hajók kikötője.

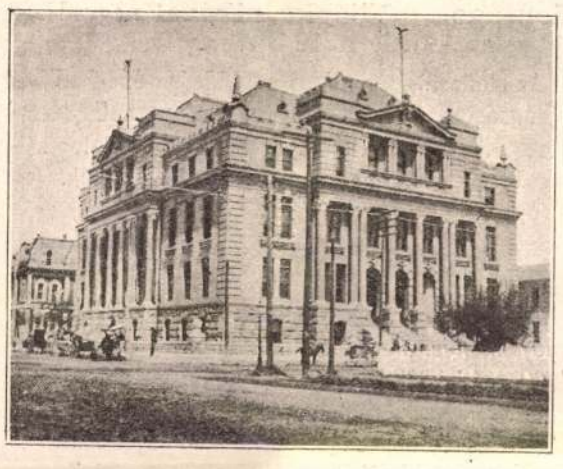

A birósági palota.

KÉPEK GALVESTONBÓL. — Ágoston Antal amateur fényképei után.

sán öt ilyen képet állított ki M. F. van Wijlick, a ki ezzel — mint tréfásan mondják — megalapítója egy új flamand festészeti iskolának.

A furcsa képek különböző tárgyúak: kettő tájkép, kettő vallásos kép, egy pedig a népéletből vett genre-jelenet. A legnagyobb közülök egy méter és három centiméter hosszú és 74 centiméter széles, a legkisebb pedig 37 centiméter hosszú és 30 centiméter széles.

A képek mozaikhoz hasonlítanak. A háttér részben teljes, részben darabokra vagdalt bélyegekből van összeállítva, melyeket a «művész» symmetrikusan ragasztott össze, még pedig csupa egyforma bélyegekből. Az egyik képnek például, mely az evangeliumot hirdető Jézust ábrázolja, csupa egy frankos svájczi bélyegekből áll a háttere. A képek összeállításánál teljesen mellékes dolog, hogy a bélyegek ritkák-e, vagy sem, holott a bélyeggyűjtők tudvalevőleg erre fektetik a fősulyt. Itt a fődolog a bélyeg szine és rajza s ezért a leginkább forgalomban levő bélyegek vannak legtöbbször fölhasználva a szerint, a mint megvan bennük a szükséges szinárnyalat, vagy rajzbeli forma.

Az emberi alakok nagy fáradsággal vannak összeragasztva ezernyi bélyeg többé-kevésbbé apró darabkáiból; igen ritkán a bélyegen rajtalevő alakokat is fel lehet használni úgy, a hogy vannak. Hasonlókép készülnek a ruhák s drapériák is. A legapróbb darabkákból azok a részek készülnek, a hol nagyobb felületnek kell rajz nélkül maradni, mint pl. az arczok, a kezek, lábak stb. A nagyobb darabokból készült részeken meg lehet látni igen sokszor a bélyeg feliratának egyes betűit, sőt sokszor egész szavakat is.

Wijlick azt mondja, hogy a képeket minden retoucheirozás nélkül csinálja, vagyis hogy maga se nem fest, se nem rajzol beléjük egy vonást sem. Csak a mikor az egész készen van, vonja be valami átlátszó anyaggal, a mely élesebben előtünteti a körvonalakat. E nélkül semmi esetre se tudná a kellő hatást elérni.

Művészi értéke természetesen nincs ennek az eljárásnak, a bélyegkedvelők közül pedig nem egy vandalizmusnak tartja. Mint kuriózum azonban érdekes, nemkülönben mint a türelem bámulatos példája, mert egy-egy ilyen kép elkészítésére évek munkája szükséges.

Merengés. *Innocent* Ferencz festménye.

A SZEGEDI MŰTÁRLATBÓL.

Előfizetési fölhivás

az október—deczemberi évnegyedre.

Azon előfizetőinket, kiknek előfizetése szept. hó végén lejár, fölkérjük előfizetéseik mielőbbi megújítására, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

A «**Vasárnapi Ujság**» a legrégibb magyar szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap, hetenként két és félíven, **évenként több mint 130 íven,** s több mint **ezer képpel** jelen meg. A «**Vasárnapi Ujság Regénytára**» czimü állandó heti mellékletében a legjelesebb hazai és külföldi íróktól közöl elbeszéléseket és regényeket. *Regénytárunk eredeti elbeszéléseket és regényeket* illusztrálva közölt eddigelé *Jókai Mórtól, Mikszáth Kálmántól, Baksay Sándortól, Rákosi Viktortól, Gyarmathy Zsigánétól, Vértesi Arnoldtól, Szivos Bélától, Máriaffi Dávidtól,* stb. — Októberben *Bársony István* «*Borsa Józsi*» czimű hosszabb új elbeszélésének közlését kezdjük meg, melyhez *Neogrády Antal* készített rajzokat.

A «**Politikai Ujdonságok**» a «Vasárnapi Ujság» társlapja a hét eseményeit kellő magyarázattal ellátott gondos, tömör összeállításban tárja az olvasó elé, úgy, hogy a közönség *együtt* találja benne mindazt, a mi a napilapokban *elszórtan* jelen meg.

A «**Politikai Ujdonságok**» *előfizetői* új év óta e lapnak hetenként egy nagy ívre terjedő politikai tartalma mellett *külön díj nélkül kapják* a «**Világkrónika**»´ *képes heti közlönyt* és a «**Magyar Gazda**» czimű havonként megjelenő gazdasági és kertészeti képes melléklapot. Ez új rendezés folytán politikai hetilapunk *terjedelme* mellékleteivel együtt *bővebb*, mint eddig volt; előfizetési áraink azonban az eddigiek maradtak.

A «**Világkrónika**» hetenként egy íven, számos képpel illusztrálva jelen meg, és az általánosabb érdekű napi események részletes magyarázatára szolgáló czikkeken kívül rendesen közöl *nagyobb elbeszéléseket, regényeket, utirajzokat,* úgy szintén mulattató kisebb közleményeket, stb.

Előfizetési föltételeink:

A «**Vasárnapi Ujság**» negyedévre 4 korona, — félévre 8 korona.

A «**Vasárnapi Ujság**» a «**Világkrónikával**» együtt negyedévre 4 korona 80 fillér, — félévre 9 korona 60 fillér.

A **Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok a Világkrónikával** negyedévre 6 korona, — félévre 12 korona.

Az előfizetések a «**Vasárnapi Ujság**» és «**Politikai Ujdonságok**» **kiadó-hivatalába, Budapest, Egyetem-utcza 4. szám** küldendők. *Egyes előfizetések* legczélszerűbben posta-utalvány által eszközölhetők.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Éjszaki fény. *Oroszból fordított költemények gyüjteménye. Fordította Máthé Miklós. Budapest 1900.* Máthé Miklós, a mint tudjuk, görög katholikus lelkész Lasztoméron, Zemplénmegyében. «Gyakran a mezőn, Isten szabad ege alatt — mondja az előszóban — művelve az ősi földet, szenteltem egy-két pihenő órácskát az irodalomnak. A napi munkában elbágyadt testtel nem végezhettem tökéletes szellemi munkát. Erőm hiányzott talán, de nem az akarat.» A fordítások gyüjteménye nemcsak buzgóságra, hanem hivatottságra is vall. A gazdag orosz költészetből még mindig igen sok nincs nyelvünkre átültetve, s Máthé Miklós hivatott tolmácsa az orosz költőknek. Vannak ugyan fordításaiban kisebb-nagyobb foltok, formabeli fogyatkozások, erőtlen vagy költőietlen kifejezések, de gyakran valódi költészettel szólaltatja meg a költőket, kiknek tolmácsául vállalkozott. A gyüjteményben ott látjuk Deresávin, Puskin, Lermontov, Lomanoszov, Karanszin, stb. nevét. A fordításokat függelékül «Kazár lant» czím alatt eredeti költemények követik, melyek épen nem emelik a gyüjtemény költői értékét, telve vannak felekezeti és fajgyülölettel. A kötet a «Hunyady Mátyás» intézetben nyomatott, s ára fűzve 2 kor.

Az orosz fordítások közül mutatványúl álljon itt a következő költemény:

Kettős élet.

Kolycov költeménye.

A földön kettős élet él: —
Az egyik fényes, mint a nap:
Szemében tiszta, égi tűz,
Sugáriban szent gondolat.
Életereje dús és végtelen:
Mert lelke a szabadság s értelem,
A földi szellem élete ilyen
S miként az Isten, az is végtelen.

A másik élet oly sötét!
Az álma mély és nyugtalan;
Bár arczán rejlik a gondolat,
Szemén a gondnak éje van.
Hol az él, ottan néma csend honol —
Ily életet él itt a földi por!
Ez élet kurta és haszontalan
S mint meteorfény, elvész nyomtalan' . . .

A tegnap, a ma és a holnap czim alatt dr. *Lázár* Béla negyedfélszáz lapra terjedő kötetet adott ki, melyben folytatja hasonló czím alatt pár évvel ezelőtt megjelent kritikai dolgozatait. Főleg a mai nap s a közelebbmúlt idők íróival foglalkozik, s ezek működéséről és értékéről igyekszik tájékoztatni. Először a nem rég elhunyt Ruskin-nek szentel egy fejezetet; majd Petőfiről, Vajda Jánosról és a legújabb, kilenczvenes évek lirikusairól szól. Következik a korán elhúnyt Iványi Ödön regényíró méltatása s aztán a könyvnek még hátralevő terjedelmes részében a kilenczvenes évek novellaíróival foglalkozik. A kötet ára 3 korona.

Művészettörténeti korrajzok, *bevezetésül a képzőművészetek egyetemes történetébe*; írta *Divald* Kornél. Első kötet 86 képpel. Budapest, a Szent-István-társulat kiadása. Irodalmunkban csak kevés munka foglalkozik a művészetekkel. *Divald* Károly egyike azoknak, kik az utóbbi időkben jártassággal fordúlnak a művészetek felé. Most pedig a képzőművészetek rendszeres történetének munkájával lép a közönség elé. Az egész két kötet lesz. A most megjelent 237 lapra terjedő első kötet két részre oszlik. Első része az ó-kor képzőművészetét a XIV. század végeig foglalja össze elég érdekes áttekintésben és számos illusztrácziával. Az ókorbeli művészetek közül az egyiptomiak képzőművészetéről, a görög építészetről, szobrászatról és festészetről s a

Innocent Ferencz: *Női arczkép.*

Innocent Ferenc

etségeiket kifej-
minden hagyo-
y a trónörökö-
naga hagyomá-
észtII. Katalin-

, a ki unokái
agyrészt Locke
mán, melyben
se költészetet,

az, a ki régen vo
világosságot vete

Igy folyt az
óra számra és a
dora sem tudott
sőt néha mintha
fejével ; a mint p
nás után ismét e

Innocent Ferenc

1896. 308. 1.

VASÁRNAPI UJSÁG.

Innocent Ferencz festménye a kiállítási ünnepélyek csarnokában.

BLAHA LUJZA.

AZ 1901. ÉVI TAVASZI NEMZETKÖZI KIÁLLÍTÁSON KIOSZTÁSRA KERÜLŐ KITÜNTETÉSEK ÉS DÍJAK

1. *Nagy állami aranyérem*, *a*) magyar művészek számára. Ki nem adatása esetén *két kis állami aranyérem*. *b*) Külföldi művészek számára.

2. *Társulati 4000 koronás díj*, magyar művészek számára.

3. *Harkányi Frigyes 450 koronás díja* első ízben kiállító magyar művészek számára.

Az 1. és 2. számú kitüntetésre illetve díjra minden szabályszerűen a kiállításon elfogadott magyar mű pályázik, ha csak szerzője *1901. április 29-ig írásban be nem jelenti, hogy pályázni nem kíván.*

A 3. számú díjra csak a társulat kiállításán első ízben résztvevő magyar művészek pályázhatnak.

Az 1, 2. és 3. számú kitüntetést illetve díjakat, *hat művészből és három nem művészből* álló ugyanaz a pályabíróság ítéli oda, melynek tagjait azok a magyar művészek választják, a kik

a) a társulat kiállításain megelőzőleg kitüntetésben részesültek, s a kik

b) az 1901. évi tavaszi kiállításon legalább egy művel résztvesznek.

Innocent Ferenc

Vas. Ujs. 1893. 847. l.

A Képzőművészeti Társulat téli kiállításából.

Innocent Ferencz: *Női arczkép.*

ebben a nagy közelségben mintha kizökkennének az áhítat tündér-szekerecskéjéből! — Kerekre nyilt, mosolygó szemeik legalább úgy tekintenek ránk, mintha azt mondanák: «Ohó, hát így vagyunk? Hát csak tik vagytok? Hisz a ki ott úgy hasítja, senki más, mint Kovács Endre. Az meg ott tisztára a Misa, ni. Persze, hogy az. Emez meg egyenesen Jámbor Lajos, a bátyja csizmájában. Nézze meg az ember!»

S mire vége a rigmusmondásnak is, egész oda bátorodnak mellénk. Sőt Laczika, a ki hogy szüret óta már (úgy szokóba) néha még az iskolába is jár, — menten meg is mondja az öcscseinek, hogy ő bizony úgy ösmer bennünket, hogy jobban se kell. Megkérdezi, hogy «úgy-e Kovács, csak szerdán kell felmenni?» Sőt tovább bizalmaskodik, hogy «hát Cseriéknél voltatok-e már? mit kaptatok?»

Oh, bizony sokat kaptunk mi, Laczika, sokat. Többet, mint te csak számba is vehetnéd! Csakugyan, mire egy-két óra múlva vége a kántálásnak, szeri-száma sincs az osztozkodás alá kerülő aranyos krajczároknak. Jut egyre-egyre tán 20 is, pedig hárman, négyen osztozunk!

Hanem a gyönyörűség mellett rá is szolgálunk ám emberűl. Piros az orczánk a hidegtől; és ehun ni, a csizmánk is nyakig hó. Aztán meg ne essék dicsekvésnek, a mit mondok, de ember legyen ám a talpán máskülönben is az a gyerek, a ki a kántálásnak úgy igazában neki vág, s be mer köszönteni nemcsak a szomszédba, meg ángyomasszonyékhoz! Lám, mi be mertünk menni az imént még a kaszinóba is, pedig a jegyző úr is ott volt, sőt maga rektor uram is. Kaptunk is 17 krajczárt csak ott. Igaz, hogy elmondatták velünk egyenként az «Öröködbe Uram»-at, meg «Hogy a babiloni vizeknél ültünk.» Sőt Nagy András sóg' 'ram, a ki figurás ember, az iránt is kérdezett a durák mellől bennünket, hogy «melyik fa nem ég meg a tüzön,» meg hogy «a Zebedeus két fiának ki volt az apja?»

— — — — — — — — —

Odahaza, a mi házunknál is mennyi földi jó! Friss kalácssütés illatával van tele a ház. A rakott asztalról álló-szőlő, aranyos diók tányérszámra mosolyognak felénk. Édes apánk

KARÁCSONYKOR. Goró Lajos rajza.

Innocent Ferenc

sen tudták leplezni, hogy az angoloknak nem tünt fel.

A tüzérség a boerok hadseregének egyetlen állandó fegyverneme. Többnyire kiszolgált német tisztek s altisztek szervezték és gyakorolták be és a modern hadi tudomány színvonalára emelték. A boerok sajátszerű taktikája, hogy előretolt s ágyúkkal is fölszerelt csapatokkal az angolokat kedvezőtlen területeken való támadásra csábítják, azután ezt a területet elhagyva, az ellenséget arra kényszerítik, hogy rohamokban apaszsza erőit az ő hátrább levő, bevehetetlen állásaik ellen, — a tüzérségtől rendkívüli harczképességet és gyakorlottságot kiván meg.

A transzváli köztársaságnak a mostani háborúban teljesen modern ágyúi vannak. 75 milliméteres gyorstüzelő ágyúi különbek, mint az angol Armstrong-ágyúk. Az ostromoknál 155 milliméteres ágyúik működnek, a melyeket a francziaországi creuzoti gyárból szereztek be. A hírlapok azt is emlegették, hogy ezek az ostrom-ágyúk a Krupp-gyárból valók. Ebből azonban, mint újabban megállapították, csak annyi igaz, hogy néhány éve Joubert tábornok tárgyalt a Krupp-gyárral, személyesen is elment Magdeburgba, de a tárgyalások ismeretlen okokból megszakadtak és csak kisebb, gyorstüzelő ágyúkat vettek a boerok a Krupp-gyárból. A nagy várágyukat is mind a creuzoti gyárban vették. Ilyenek a négy erőddel védett Pretóriában álló nagy 250 és 280 milliméteres ágyúk, melyek 11 angol mérföldnyi területen uralkodnak. Maxim-féle ágyúk is szerepelnek a a háborúban; ezek angol gyártmányok: a Jameson-féle betörés alkalmával vették el a boerok a betörőktől. A boer tábori tüzérséghez tartozik a távirászok osztálya, a kik a heliographokkal is tudnak bánni. Lövőszerük pedig annyi van, hogy ha a háború igen sokáig elhúzódnék is, mégsem fognak fogyatkozást szenvedni.

Oranje szabadállam tüzérsége hasonló szervezetű, mint a transzváliaké. Parancsnoka Albrecht őrnagy, német származású ember, a ki az 1870-iki porosz-franczia háború-

fordító ügyességét is; azután jön a mű nyelvezetének, — mely nem egyszer a scolasticusok philosophiájának elvont, ma már alig érthető nyelve — rendkívüli tömörsége, végre a sok tartalmi nehézség; mert a mint gróf Szécsen Antal Danteról írt szép tanúlmányában mondja, «a *Divina Commedia*», míg költői belbecsét a költészet legmagasztosabb elemeiből merítette, tartalmában, tényleges alapjában és külső alakzatában saját kora eszményeivel, politikai, vallásos és tudományos eszméivel állott a legszorosabb összefüggésben.» A számtalan helyi és személyi vonatkozás s a scholasticismus tekervényes rejtekei beható kommentár nélkűl lehetetlenné teszik az Isteni Színjáték élvezését, sőt még megértését is. Szász Károly nemcsak terjedelmes bevezetésében ismerteti mindjárt az első résznél a mű alapeszméjét és alkotását, s nemcsak gazdag tárgyi jegyzetekkel kíséri énekről-énekre, sőt mondhatni sorról-sorra az egész nagy művet, hanem külön fejezetekbe foglalva az összetartozó énekeket, minden ily fejezetet külön bevezetéssel látott el. Az Isteni Színjáték mindhárom része (a Pokol, Purgatórium, Paradicsom) a terjedelmes bevezetésekkel és magyarázatokkal egy-egy nagy kötet. Az utolsó rész bevezetésében nagyérdemű fordítónk lelkiismeretesen beszámol munkájáról, mely évtizedekre vezet vissza. Kisérletképen 1872-ben lefordította a «Pokol» első énekét, de csak a hetvenes évek végén határozta el magát a nagy feladatra. Azóta húsz év telt el nem lankadó munkásságban, a szeretet, melylyel Szász Károly munkához fogott, az évekkel egyre nőtt. A «Pokol» 1885-ben jelent meg, a «Purgatorium» 1891-ben követte s most nyolcz év múlva az utolsó rész, a «Paradicsom» is a magyar olvasóközönség kezében van. Álljon itt mutatványúl az angyalok felvonúlása:

Sárgás csillámú fényt láték ragyogni,
Folyó alakban, két part közt, csodásan
Hímes tavasz-pompában mosolyogni;
Szikrák a vízből pattogtak busásan,
S ültek virágokra körös-körül le,
Aranyba foglalt rubin-ragyogásban.

s utolsó véghez.» Az előbbi szikrákat s virágokat is most való alakjokban látja, nagy tüzekké válva: Isten két udvarának tagjait, az angyalokat s az idvezült lelkeket mind, teljes fényökben.

Jókai Mórnak régóta népszerű könyvét, *A Magyar Nemzet Történetét*, illetőleg annak első kötetét új, most már V. kiadásban adta ki a Franklin-Társulat. Ez új kiadáshoz a kiadók gondosan összeválogatták mindazokat az illusztrácziókat, a melyekre hazai festőművészeink történeti képei után szert tehettek. Első helyen ezúttal is ott vannak

Innocent Ferencz: A mese.

A MŰCSARNOK TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

Vas. Ujs. 1899. 8/4 l.

Innocent Ferenc

igazgatója, 28 éves korában. — Innocent Ferencz, cs. k. nyug. hivatalnok, ki Franciaországból vándorolt be, s kiben Innocent festőművészünk édes atyját gyászolja, 74 éves korában. Budapesten. — Arany

Vas. Ujs. 1885. 602. l.

Innocent Ferenc

Vas. Ujs. 1901. 754. l.

(A Műcsarnokból.)

Innocent Ferencz egy ifjú női alakot és egy aggastyán képét állította most ki. Igazán aggastyán, törődött vonásokkal, beesett szemmel, fénynélküli tekintettel. *Patriciusnak* czímezi a festő, valószinűleg azért, hogy fényes, drága öltözetét megmagyarázza. Ez az eleven szinű, gazdag, czifra öltözet hirdeti az öreg úr rangját, mely oly megkapó ellentétben áll a fakó, bágyadt arczczal.

Gör. math tpl 16

1700

Innocent Ferenc
Vas. Ujs. 1894. 823. l.

Gróf Teleki Sándor fényképe után

Innocent Ferencz: Női arczkép.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

P2

1

Verbőczy-u 25

13–14

33 kép

Innocent Ferenc

Vas. Ujs. 1894. 822. l.
(A Műcsarnok téli kiállításából.)

Az előkelő női arczképek ifjú mestere, *Innocent* Ferencz, ismét egy gazdagon kiállított művel lepte meg ismerőseit. Gyakorlott ecsetével egy kedves arczú előkelő nő (özv. Petschacher Gusztávné Weninger Irma) világos szinezetű arczképét varázsolta elénk.

P2

(3)

Gajos - u Nep Gr. Jan

14-15

4 1. kép

a kellő előkészületeket megtették és pontosan dolgoznak, semmiféle veszélytől tartani egyáltalában nem lehet.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Spanyol téli esték. *Verses legendák. Fordította és jegyzetekkel kisérte Kőrösi Albin, Budapest, 1901.* Örvendünk, hogy a spanyol költészetnek oly buzgó és hivatott tolmácsa akadt nálunk, minő Kőrösi Albin, ki már eddig két gazdag anthologiát állított össze az újabb spanyol költőkből. Most egy új ágát mutatja be a spanyol költészetnek, a legendákat.

«A verses legendák — úgymond — olyan elbeszélő művek, melyek meséjét az illető szerző vagy a történelemből, vagy a néphagyományból, vagy végre saját képzelme világából állítja össze. Elbeszélő természetök ellenére a lírai és drámai elemet is szivesen megtűrik. A legendázó szabad folyást engedhet képzelme csapongásának, reflexiókat is szőhet bele tetszése szerint, sőt a változó jelenetekhez képest egyazon versalakhoz sem kell ragaszkodnia. Az egyszerű szerkezetű románcntól a tizenegy szótagú királyi oktáváig bármily versmértéket és versszakot alkalmazhat. A külső alaknak e gyakori váltakozása elevenséget és szint ad meséjének. A hősök lehetnek hatalmasak vagy gyengék, bölcsek vagy bárgyúk, jók vagy roszak egyaránt. A fődolog az, hogy az elmondandó események szálait ügyesen és érdekesen szőjje egymásba, s a cselekvő személyek indulatait s egyéb kedélymozgalmait jellemzően, szép alakban és zengzetes nyelven adja elő.» Az előttünk fekvő kötet tíz legendát tartalmaz, közülök kettőt Zorrillától, az újabb spanyol költészet egyik legkiválóbb alakjától. De meg kell vallanunk, ezek a legendák, mint a spanyol költészet legtöbb terméke, a mi ízlésünktől elég távol esnek. A szavaknak szédítő árja, a rendkívüli hosszadalmasság alig engedi élveznünk ezeket a legendákat. Olykor azonban a szétfolyó áradozás helyett zord erőre is akadunk. Ilyen például a «*Salamancai diák*»-ban az a jelenet, midőn a holt menyasszony don Monzemar nyaka körűl fonja letéphetetlen erővel csont karjait. A legendák sokkal hosszabbak, semmint bármelyiket is egészen bemutathatnók, a fordítás jellemzésére azonban czélszerűnek láttuk egy kisebb részt közölni. A «Salamancai diák» így kezdődik:

Elmúlhatott már az éjfél,
Pihen gondja a kebelnek,
A föld álma még mindig mély,
Csak a lelkek járnak-kelnek.
Sóhaj lebben, lépés dobban
Mentén a keresztutaknak,
Mit az éber ebek nyomban
Megneszelnek s megugatnak.
Mondják, hogy ők nemcsak sejtik,
De látják is a sok árnyat.
S hallják neszét a seprőkön
Lovagló sok boszorkánynak,
Kik egy rombadőlt templomnak
Megkondúló érczszavára
Összegyűlnek szombatonkint
A szegény nép ártalmára.
Csillagtalan, sötét az éj,
Bús nótákat fúj az orkán,
A mint utat tör magának
A templomok, várak tornyán.
Vidám dalhoz vagy imához
Fordul egy-egy nyúlszívű őr,
Kit a rémes balsejtelmek
S látomások raja gyötör.
Az a város is, a melyet
A szép Tormes habja öntöz,
Most éjfélkor mély csendjével
Hasonlít egy temetőhöz.
Pedig Salamanca város
Messze földön híres, ismert,
Hisz a fényes múltban annyi
Jeles papot, tudós embert
És katonát nagygyá nevelt.
Két kard csattan e közben meg
És egy hörgő, elhaló jaj
Vet véget egy küzdelemnek.

E jaj,
E nesz
Hamar
Elvesz.
Egy férfi surran
A templomfal
Mellett el gyorsan
Kivont karddal.
Szemét nagyszélű
Kalap fedi,
Köpenybe burkolt
Teste deli.

Az Ataud-útcza végig
Nagyon keskeny és setét,
Mintha rája éjjel-nappal
A gyász vetné bús leplét.

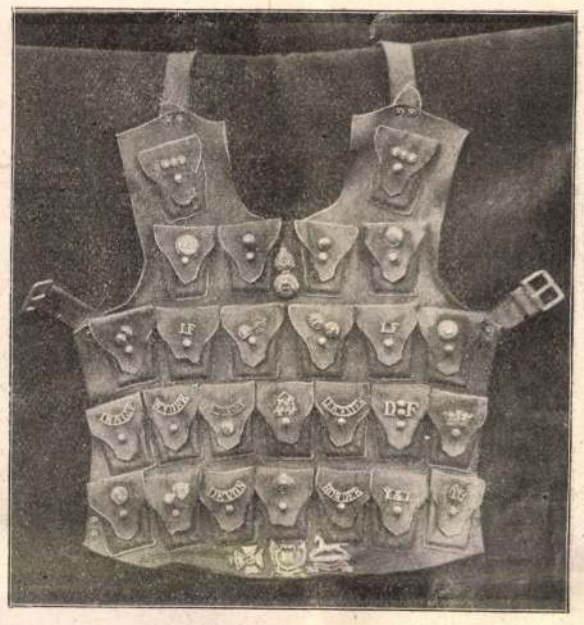

Transzváli fénykép után.

BOER TÖLTÉNYTARTÓ.

Jó, hogy éjjel egy kis mécses
Hinti fényét itten szét,
Mely Krisztusnak szent képéről
Épen hősünkre esék.

Tompa Virágregéinek illusztrált díszkiadása. A Franklin-Társulat rendkívüli díszszel adta ki *Tompa* «*Virágregéit*». A költőnek a virágokhoz intézett ihletett mondanivalóit *Demeczkyné Volf* Irma, Volf György néhai nyelvtudósunk leánya illusztrálta huszonnégy aquarell képpel, gyöngéden, érzéssel s a szinekben melegséggel. Tompa regéinek ebben az új kiadásában összegyűjtve találja az olvasó a megénekelt virágokat, még pedig hiven, mert Demeczkyné jól ismeri a virágokat, és szeretettel, művészettel adja vissza képüket. Nem a meséket festette, hanem a virágokat, egész szépségükben, színjátékukban. A közönség figyelmét a szép díszmunkára irányozó felhivásban a Franklin-Társulat ezeket mondja:

«Hazafias lelkesedéssel és örömmel vette a Franklin-Társulat Demeczkyné Volf Irma művésznő illusztrációit, annál is inkább, mert a hanvai sírkert csendes lakója, ki önmaga is úgy nyilatkozott, hogy csak a virágok enyhítik lelke fájdalmát, hazájáról csupán velök beszélget s szólni is csak az ő nyelvükön szólhat, most méltó és művészi emléket nyer a «*Virágregék*» új és díszes közrebocsátásában. A gyöngéd és mély érzésű nőkhöz, az irodalomért és művészetért minden korban lelkesedő magyar honleányainkhoz szólunk különösen, kik meleg szívükkel és érzékeny lelkületükkel egyforma szeretettel tudják ápolni az irodalom és a természet színes virágait! A «Virágregék» tehát most a költőhöz méltó díszben jutnak a magyar olvasó-közönség birtokába, melyhez fogható díszmunka szerfölött kevés van irodalmunkban. Hiszszük és reméljük, hogy százezrek szívéhez talál utat Tompa «Virágregéinek» illusztrált kiadása, mert a mit a szem lát, a szív és elme élvezni tud, az nem röppenhet el minden nemesítő hatás nélkül! Tompa «Virágregéinek» ez a díszkiadása nagy negyedrét-alakban, legdíszesebb *selyembrokát-kötésben* jelent meg. Demeczkyné Volf Irma 24 aquarell virágképe a lehető legtökéletesebb reprodukcióban részesült s maga az egész munka irodalmunk egyik legszebb, legművészibb terméke, mely kiváló dísze lesz minden magyar háznak. Ára selyembrokát-díszkötésben *50 korona.*»

Magyar írók élete és munkái. A Magyar Tudományos Akadémia megbizásából írta *Szinnyei* József, kir. tanácsos, a m. n. múzeumi hirlapkönyvtár őre; megjelent a 64. füzet (VII. utolsó 9. füzete), mely a *Liptay* és *Loysch* nevek közé eső 178 irónak életrajzát foglalja magában. Az eddig megjelent 64 füzetben 13,530 irónak életrajza és munkáinak jegyzéke van felsorolva. A munka Hornyánszky Viktor könyvkiadó kiadásában jelenik meg és egyes füzet ára egy korona.

Két drámai pályázat sorsa. Néhai *Mészáros* Károly, ki életében irodalmi, művészeti czélokra sokat áldozott, legutóbb társadalmi és történelmi szinműre tűzött ki egyenként ezer forintot. A két pályázat eredményét a bírálók deczember 29-ikén döntötték el.

A *társadalmi szinműre* versenyző darabok száma noha 31 volt, a bírálók egyet sem találtak jutalomra érdemesnek, tehát a pályadíjat nem is adják ki. A *történelmi szinműre* három pályázott, s a bírálók a «*Thököli Imre*» czíműt érdemesnek találták a jutalomra. A kurucz szabadságharcz küzdelmeinek fő alakja benne Zrínyi Ilona. Történelmi szempontból érdeme a drámának, hogy a háromszázados kurucz-korszak eredete és okai tisztán vannak megvilágítva, a mivel más hasonló tárgyú darabunk nem dicsekedhetik. A darab forrásában kapja ki a néplázadás kitörésének festését, s maga az első felvonás egy egész drámai korrajz teljességével elégít ki. Fogalmazása, szerkezete jó. Személyzete gazdag s megannyi válogatott alakja a magyar nemzeti életnek, a köznéptől fölfelé. Általában nem hangzatos tirádák jellemzik a darabot, sem csattanós színpadiasságok nem hajszolják a hatást. A bíráló bizottság elismerő jelentését *Bartók* Lajos terjesztette elő. A jeligés levélkéből *Somló* Sándor, a Nemzeti Szinház tagjának neve tünt ki, több pályázat nyertese.

Vigszinház. A franczia bohózatok egy kaptafára készülnek. *Valabrégue* Albinnak a Vigszinházban január 2-ikán *Fáy* Béla fordításában «*A férjek öröme*» czímen szinre került bohózatában is sorra megjelennek az ismert alakok, a kijátszott férjek, az udvarlók, a csábítók, a párisi asszonyok, a mulattatásra szánt alakok. A házasságtörést vidáman tárgyalja Valabrégue is, ki éles megfigyelő, a szinpadi hatás titkát jól ismeri. Sok nála is a hig mártás, melylyel a pikánsság kedvéért főznek a franczia konyhán. A Vigszinház közönsége hozzá van már ehez szokva, és szinészei gyakorlottak a föltálalásban. A «Férjek öröme» egy különös biztosító intézet a férjek számára. Ez a férjeknek kellő díj mellett felvilágosításokkal szolgál a feleségökről, ha pedig a feleség fizet jobban, hát a férjről. Az intézet tulajdonosa, az élelmes Rondinot úr mulató helyiségeket is rendez be, a hol a házassági balesetekről az érdeklett fél szemmel láthatón meggyőződhetik. A dolgok pedig rendesen úgy fordulnak, hogy Rondinot jó pénzért előre értesíti azt, a kinek nincs érdekében, hogy róla valami kiderüljön. D'Azerolles tőkepénzes veszi igénybe a bohózat idejében a különös intézetet, nem a maga feleségét illető kiváncsiságból, hanem mert egy barátja, Chambodard feleségéről kellene megtudni valami kompromittálót. D'Azerolles, a szegény férj, mindent kiderít barátja feleségéről, csakhogy a mit kiderít, az voltaképen mind az ő feleségére vonatkozik. A harmadik felvonás szövevényeiben történik a legtöbb, s ez a felvonás tetszik legjobban. Az előadásban *Hegedüs* (D'Azerolles), *Lenkei* Hedvig (felesége), *Gál*, *Szerémi* Gizella, *Balassa* játszák a főbb szerepeket.

Magyar Szinház. Deczember 29-ikén a Magyar Szinház eredeti operettet hozott szinre, mely eléggé megállta helyét a külvárosi szinházban. «*Primadonnák*» a czíme, irta *Pásztor* Árpád, ki egy bohózatos darabjával már figyelmet keltett, zenéjét pedig *Máder* Raoul, az operaszinház karnagya szerzette.

A «Primadonnák» drámai harczot kever a romantikus tarka szövegbe, de a szerző keresztül evezett vele a szinpadi hullámokon. Különös, hogy magyar szerzők mennyire szeretnek idegen légkörbe tévedni a szinpadon, mintha a kulisszák a hazai levegőt megrontanák. Pásztor szövege is nemzetközi matéria. Falun, egy kovácsműhely előtt kezdődik a darab. Ide érkezik egy gróf fogatával és Olivia nevű primadonnával, mert fogata összeütközött egy komédiás csapat kordéjával, megsérült és ki akarja javíttatni. Jön a komédiás had is, melynek a kordéja szintén összetört, de pénzök nincs a kovács számára. A költségekre tehát előadást rögtönöznek. Itt ismeri meg a gróf a komédiás csapat kis primadonnáját, Clairettet, megtetszik neki, s elviszi a városba, hogy igazi primadonna legyen belőle. A csapat bohócza, Beppo is követi. Clairette ábrándozik aztán a gróf után, neki ajándékozza anyjától kapott nyaklánczát is. De a másik primadonna, Olivia, intrikát sző a komédiásleány ellen. Mikor először lép föl s énekelni kezd egyszerre megpillantja a kis nyaklánczot Oliviánál, rárohan, botrány támad. Szegény Clairette pedig meggyőződik, hogy a gróf nem őt szereti, sirva borúl a hű Beppóra és visszatér a komédiások közé. Az érzelmes történetben kevés az új, s a szinészek és komédiások világába a szerző a maga részéről csak verseket vitt. *Máder* sem valami eredeti forrásból meríti jól hangzó dallamait. A szöveget azonban megfűszerezte s hatást is ért el. *Margó* Zelma, *Szoyer* Ilonka a két primadonna szerepét a közönség folytonos tetszése mellett játszotta és énekelte. *Sziklai* Kornél, *Ráthonyi* (a bohócz), *Beöthy* Zsiga (a gróf), *Gombaszögi* Margit, *Füredi*, *Mátrai* is szerencsésen érvényesítették szerepöket.

* **Két festmény Innocent Ferencztől.** A magyar művészek legutóbbi időben készült festményeiből ezúttal ismét bemutatunk kettőt.

Innocent Ferencz, az ízléssel és finomsággal dolgozó festőművész előszeretettel választ egy-egy gondolat vagy hangulat kifejezésére ifjú női alakokat. A «*Vizililiom*» czímét adta egyik képének, egy szép szőke ifjú leánynak, kinek arczát többször lefestette már a művész. Az üde ifjuság, szépség,

Vizililiom.

Fátyoltáncz.

INNOCENT FERENCZ FESTMÉNYEIBŐL. (A „Könyves Kálmán" tulajdona.)

kezében egy szál vizililiommal, a tiszta derült élet szelid, bájos képe. Ellentéte a «Fátyoltáncz», a kelet tüzes szépségével, egy táncz szenvedélyes mozdulataiban. Az ifjuság, szépség kifejezése ez is, a délszak forró levegőjéből. Ezek a műcsarnok korábbi kiállításából való művek.

A Műcsarnok kiállítását a közönség nagyon látogatja. Az ünnepek alatt is sokan nézték. Karácsony második napján 1526 látogatója volt a kiállításnak, eddig a legnagyobb szám, kivéve a csütörtöki hangversenynapokét, a mikor 3—4000 látogató tölti meg a termeket. A kiállítás január közepén zárúl be.

KÖZINTÉZETEK ÉS EGYLETEK.

A Petőfi-társaság decz. 27-ikén közgyűlést tartott *Bartók* elnöklete alatt. Az elnökséget, a tisztviselőket újra megválasztották, a lemondott dr. Murányi Elemér helyett pedig *Farnady* Józsefet választották ügyésznek. Megválasztották ezután egyhangulag *tiszteleti tagokul Rákosi* Jenőt és *Vadnay* Károlyt. — A társaság *ünnepi ülését* január 6-ikán tartja. Ez lesz a társaság 25-ik ülése, de a társaság nem most fog jubilálni, hanem a jövő évben, a mikorra jubileumi albumot is készülnek kiadni.

A magyar történelmi társulat január 3-ikán *Pauler* Gyula elnöklete alatt tartott ülésén *Barabás* Lajos felolvasta dr. *Bleyer* Jakab ismertetését a krems-münsteri apátnak Schrevogel Erenbertnek 1687-ben tett dunai hajóútjáról. Az apát Budán házat építtetett a rend számára, s ezt megismerni óhajtván, az útat Ausztriából hajón tette meg, azután pedig megirta tapasztalatait, melyek az akkori Magyarországról érdekes dolgokat tartalmaznak. Az apát háza még ma is áll Budán a Batthyány-ház szomszédságában. A választmány ezután a társaság évi közgyűlését február harmadik csütörtökére tűzte ki, a melyen *Thallóczy* Lajos mond emlékbeszédet Szécsen Antal grófról.

MI UJSÁG?

***A XX-ik század első esztendeje.** Az 1901-ik év, míg az egész keresztény világban a XX-ik századot nyitja meg, Magyarországon külön is nagy jubileumi év, mert a magyar állam szervezkedésének befejezését ezer esztendősnek hirdeti.

Az új esztendő 7772-ik a világ teremtése óta, 7499-ik a görög egyház és 5661—5692-ik a zsidók korszámítása szerint, 2651-ik Róma alapítása óta, 1112-ik őseinknek a mai Magyarországban való megjelenése óta, ezredik Szent István magyar trónra való jutása óta, 901-ik Magyarországnak az európai független államok közé történt besorozása óta, 660-ik a tatárjárás óta, 600-ik III. Endrének, az Árpád-ház utolsó ivadékának halála óta, 463-ik a könyvnyomtatás föltalálása óta; 264-ik a magyar tudományegyetem, 99-ik a Nemzeti Múzeum alapítása óta, 71-ik Ferencz József király születése és 34-ik megkoronázása óta. Legtöbb nap *kedd* lesz az új évben: keddel kezdődik és keddel végződik. A farsangja rövid: január 7-től február 19-ig, tehát mindössze negyvennégy nap. Az új-év uralkodó bolygója a *hold*. Mindössze egy teljes és egy gyűrűs napfogyatkozás s egy holdfogyatkozás lesz. Budapesten csak a holdfogyatkozás látható október 27-én és a gyűrűs napfogyatkozás november 11-én, reggel egynegyed nyolcz óra tájban.

A népszámlálás. Az 1900-iki népszámlálás az újesztendő első napján ment végbe országszerte. Most már összeszedték a számlálólapokat, s megkezdődött azok adatainak feldolgozása, a mi természetesen nem rövid munka. Az országos statisztikai hivatalnak ebben az évben ez a legfőbb teendője. Budapest lakosainak összeszámításával a fővárosi statisztikai hivatal foglalkozik. Hány lakosa van *Budapestnek*, ez még korai kérdés. Novemberben előleges összeirás volt a lakásokról és lélekszámról, s ez a főváros területén 666,757 lelket tüntetett föl, a katonaság nélkül. A népszámlálás eredménye is valószinűleg ez adat körül marad.

József főherczeg unokája. *Auguszta* főherczegasszony, *József Ágost* főherczeg felesége január 3-án reggel Voloszkában fiúgyermeknek adott életet. Az újszülött, ki dédunokája a királynak és unokája József főherczegnek, negyedik gyermeke Auguszta főherczegnőnek. Az első gyermek *József Ferencz* Brünnben 1895-ben, a második, *Gizella*, Kis-Tapolcsányban 1897-ben, a harmadik *Zsófia*, Voloszkában 1899-ben született. *József Ágost* főherczeg Széll Kálmán miniszterelnököt táviratban értesítette negyedik gyermeke születéséről. A miniszterelnök a maga és minisztertársai nevében távirati uton fejezte ki szerencsekivánatait a főherczegi párnak.

Magyar püspök fölszentelése Rómában. Az esztergomi herczegprímás volt titkárja, *Kohl* Medárd püspökké szentelése deczember 26-án ment végbe Rómában. A fényes szertartást *Vanutelli* Vincze bíbornok végezte. Közvetetlenül a fölszentelés után XIII. *Leo* pápa külön kihallgatáson fogadta Kohl Medárdot, mint újonan fölszentelt püspököt és sok szerencsét kivánt neki. Búcsuzáskor a *pápa* áldását és üdvözletét küldte *Vaszary* Kolos herczegprímásnak. A pápa szivesen elbeszélgetett a püspököt kisérő *Nemes* Antal apáttal is.

Eljegyzés. Gróf *Zichy* Ráfael, Fejérmegye aljegyzője, gróf Zichy Jenő fia eljegyezte *Pallavicini* Ede őrgróf és neje, szül. *Majláth* Adél grófnő leányát, *Edinát*, a somogymegyei Mosdóson. A házasság októberben lessz.

Farsang és jótékonyság. Az idei farsangon az általános pangás nyomasztó hatása — úgy látszik — nagyon meg fogja apasztani a nyilvános mulatságok számát, s a melyeket megtartanak, valamennyit jótékony czéllal kötik össze. A fővárosban épen a szomorú állapotok adtak alkalmat egy új bálra, melynek *kenyér-bál* a neve. A társadalom előkelőségei rendezik a szegények segítségére, s minden arra mutat, hogy ez lesz a farsang fő eseménye. *Széll* Kálmán miniszterelnök elvállalta a díszelnöki tisztséget és a bál érdekében nála megjelent küldöttségnek megigérte, hogy megkéri nejét is a bálanyai tisztség elfogadására. A nemes terv intézőit biztositotta a miniszterelnök arról is, hogy emberbaráti igyekezetük sikerére mindent megtesz, a mi tőle telik.

Emléktábla Klapka szülőházán. A *temesvári* honvédegylet emléktáblával jelöli meg *Klapka* György tábornok szülőházát. A táblát, melyet a vitéz honvéd-tábornok bronzba öntött mellképe fog diszíteni, tavaszszal helyezik el.

Magyar nemesség. A király dr. *Kresz* Géza királyi tanácsos, Budapest székes-főváros nyugalmazott kerületi orvosa és a mentő-egyesület igazgatójának, a közegészségügy terén, különösen a mentő-egyesület szervezése és vezetése körül szerzett érdemei elismeréseül, a magyar nemességet a «*szemlőhegyi*» előnévvel díjmentesen adomanyozta. Dr. Kresz volt, ki a mentő-intézmény eszméjét Budapesten először felkarolta, megalkotta s tizennégy esztendő óta most is vezeti, mint igazgató.

A franczia nemzeti szinház megnyitása. A mult esztendő elején leégett Párisban a világ első szinháza, a francziák szinművészetének büszke nemzeti csarnoka, a *Comédie Française*. Ujraépitették, teljesen úgy, mint a milyen volt. Az előadásokat decz. 29-ikén kezdték meg benne ismét.

A remek előcsarnokban, mely a kitünőségek Pantheonja, régi helyén van minden szobor és arczkép. Voltaire szobrának talapzata alá kerekeket alkalmaztak, hogy szerencsétlenség esetén ezt a becses műremeket könnyen lehessen biztos helyre vinni. Több új lépcsőt építettek, a kijárásokat szaporították, az emeleti páholyokhoz lifteket rendeztek be. A megnyitó előadás meghivott közönség előtt folyt le. Jelen volt *Loubet* köztársasági elnök, *Lipót* belga király, a diplomácziai kar, a szenátus és a képviselőház elnöksége. Kilencz órakor kezdődött az előadás hagyományos háromszoros kopogtatással. *Coquelin* költeményt szavalt, aztán Corneille «Cidjé»-nek negyedik, majd Molière «Tudós nők» vígjátékának harmadik felvonása került szinre. Az utolsó szám *Richepin* alkalmi költeménye volt, a melyben a *Comédie* valamennyi tagjának jutott szerep.

Az évadhoz. A hol szenvedők vagy egészségesek szobában tartózkodásra vannak utalva, ott a Bittnerféle tenyő-illat egy szükséges czikk; ez permetezés utján beviszi a szobába a felséges erdei illatot, mely

mintha elfútta volna az a keleti szél, mely mint egy művészi lantos belekap az árbóczkötélzetbe, fütyöl, sikolt és kaczag.

A fedélzetet ellepik a különböző csoportozatok és sapkájukat szemükre húzva, tenyerükkel árnyat képezve, fürkészik a messzi vonalkát ott a láthatáron, rá akarván ismerni abban valami jólismert tájára ennek a nagy világnak, melyben a véletlen oly különböző pontokra veti a tenger vándorait . . . mintha bizony nem egyforma volna minden ilyen vonalka, mely mérföldek távlatában homályos árnyékként rajzolódik az oczeán peremére.

A fogadások megindulnak, a találgatások megerednek s csakhamar kisütik, hogy az nem lehet más, mint a Nyugot-Indiák valamely szigete, talán Nassau, vagy épen Kuba . . . de nem, ez utóbbi nem lehet; hiszen az irány nem mindig volt déli s csak hat napja vagyunk a vizen.

San Salvador sziget volt az: Amerika ama legtörténelmibb pontja, melyen Kolumbus 1492-ben először tette lábát az Új-Világba.

Tehát nem Afrika partja!

Kikötünk-e? vagy csak a parancsnok száll partra utasításokért? — ez most a főkérdés. S a matróz-jellem szertelen optimizmusával, a kikötés biztos reményében megindul a tisztogatás, borotválkozás és a jelentkezés a «ship's writer»* irodájában a «liberty pass» fontos ügyében.

. . . A part csábító mosolygása, az újra látott zöld természet azonban elvonúlt mellettünk, a nélkül, hogy kikötöttünk volna. Megállapodás nélkül siettünk tovább délnek, mindegyre délnek, mind közelebb ahhoz a ponthoz, a hol várnak reánk: a dicsőség — s a halál.

* «Ship's writer» = hajóirnok, ki a parancsnok levelezéseit vezeti egyik tiszt felügyelete alatt.

Innocent Ferencz: *Ünnep délután.*

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

Vas. Lap. 1898. 848. l.

Hanem a vitatkozás általános. Az érdeklődés a közel part iránt leirhatatlan. Mindenki kérdez, mindenki tud valamit, a mit siet el is mondani: a korcsmák helyét, a tánczhelyek vigalmát ott abban a kikötővárosban, a hova érni fogunk, — ha ugyan egyáltalán ez az a kikötő, melyet ők gondolnak, mert hiszen az út iránya titkos, a parancsnokon kivűl senki sem tudja... Talán épen afrikai part. Ki tudja?

De az ének hangja feltör a magasba, vígan, bohón, — hisz a tengerésznek gondja nincsen: rég kitépte már azt abból a szivből a sok változás, az idő viszontagsága, meg a tivornyagőz.

Fenn a parancsnoki hidon az őrtiszt látcsövezi a partot, azt a keskeny hosszú csíkot, mely még csak szürke árnyékként lapul a láthatárra; de fokról-fokra élénkebb lesz, — nem sokára az erdők körvonalai is kidomborulnak, — mig végre felcsillan a fehér homokpart, hol pálmák hajladoznak s a halászkunyhók közt megélénkül az élet, sürgés-forgás, hivogatás, jelzés lesz látható, — emberek, testvérek szintén, kik vendégszeretettel tartoznak annak, a ki messziről jő...

* E kiváló érdekű közleményt *Virter* Ferencz hazánkfiától kaptuk, a ki Amerika nagy részét beutazva, a nem rég lezajlott kubai háborúban mint amerikai tengerésztiszt személyesen is részt vett s jelen volt ama szörnyű tengeri csatákban, a melyek a spanyol hajóhad megsemmisülésével végződtek. Jelen közleményben is eme tengeri csaták egyikét vázolja, még pedig rendkívüli megkapó közvetlenséggel. Virter úr a háború befejezése után betegsége miatt hagyta el a katonai szolgálatot, s a terhes hadjárat fáradalmait itthon, Budapesten piheni ki. Az itt közölt czikk egy közleménysorozat elseje.

[1] «Land in sight!» = «Szárazföld a láthatáron!»

[2] «Liberty-pass» annyi, mint a Károly-kaszárnyai: «Urlaubs-Schein».

önkéntesek. Dicsőség volt a beléphetés. Az önzés szava elnémult: valami kifejezhetlen lelkesedés babonázta meg a sziveket, — oly lelkesedés, milyet nem tudna felmutatni Európa katonaállamai közűl egyik sem, soha! Legfeljebb a forradalmak idején. Pillanat alatt született meg az amerikai hadsereg. S az állam felhivásával kért 200 millió dollár kölcsön helyett 800 milliót írtak alá egy hét alatt!

Május végén bocsátottak bennünket vízre először Brooklynban. Onnan jöttünk Norfolk hadikikötőjébe a végleges fölszereltetés czéljából.

A katonaság hajóra szállása a legszigorúbb titokban történt, nehogy az újságok hírei révén kitudódjék az egymagában elindulandó «Scindia» lelopózkodása Kuba felé. Sebtében történt minden; az indulás is váratlanúl történt meg. Még egy utolsó Istenhozzádra sem maradt idő... Belevágtunk az Oczeánba, senki sem tudta hová? mikor érkezünk? — csak az a csalhatlan előérzet élt a szivekben, hogy a hová megyünk, ott vér fog folyni, — vér, egy segítségért kiáltó, elnyomott nép szabadságáért.

*

...Már hat napja voltunk künn az oczeánon, nem látva mást, mint azt az örökkön egyforma, örökkön változó lapját a végtelennek, melyet nem határol más, mint a képzelet.

A rendes hajójáratok útvonala szerint az első 24 órában kellett volna szárazföldet látnunk: Dél-Karolina partját. Nagy volt tehát a csalódás, mikor a 24 óra elmúlt s a part helyett csak az ég peremje simult a láthatárra. A második napon a csalódás türelmetlenséggé fokozódott.

Tehát nem Kubába megyünk? — De hát hová?

A haditengerészet általános törvényei szerint a parancsnok titkos utasításait még a tisztikar

zenélte tovább a tengerészek sympho...

A legutolsó haditudósítások szerint, a Cervera admirális parancsnoklata alatt álló spanyol flotta már hetek óta nyomtalanul eltünt s valószinűleg az Atlanti-oczeán nyugati részében, itt a «West Indies» szigetei közt czirkál. E föltevés természetesen lényeges fontossággal birt a «Scindia» utazására. Künn az oczeán végtelenjén, minden segítség nélkül s megterhelve lévén a legdrágább portékával: katonasággal, — nem csekély föladat volt hajónk parancsnokának, elvezetni a reá bizott kincset Kuba alá, mikor lépten-nyomon reánk támadhat egy erősebb ellenség, melylyel minden pillanatban összehozhat a véletlen.

Öt napig tartott a manövrirozás. Néha éjszak felé mentünk, másszor keletnek; hol sietve, hol meg félgőzzel, mint valami kéj-yacht, melynek útja csak passzió, mulatság.

Az őrszolgálatot kettőzött szigorral kellett végrehajtani. Az éjszaka beálltával mindennemű világosság el lőn tiltva. Még a legszükségesebb jelzőlámpa fenn, az árbóczcsúcson, sem volt megggyújtva.

Összeütközés? — hát az csak a kisebbik baj.

Ez a titokteljes ide-oda lavirozás, a bizonytalanság leirhatlan lehangoltságával, az izgatottságot végsőkig fokozta s már-már *eltévedésről* suttogtak lenn a hajómélyben, — mikor végre a hatodik napon fölcsillant a láthatár peremén az a keskeny csík... a föld!

«Land in sight!»

Futótűzként terjed a kiáltás. Percz alatt visszhangzik tőle az egész hajó.

Föl, a magasba repűl a sok sipka; ujjong a sok matróz; fölharsan a jókedv. S az eltévedés

[1] Az amerikai «ferbli».

[2] *Ice-tea* = jégbe hűtött thea, narancs- és czitromlével.

Innocent Ferenc

ben eleddig a sok virágbokréta daczára nem volt része.

Visszamenve az öltözőbe, Alexis szivét nagy aggodalom fogta el; figyelemmel kisérte Luciolet.

De ez, minthogy biztos volt, hogyha butorszállító kocsira sietne, okvetlenül találkoznék a báróval, Sorgue mellé ült s tünődött.

Akart is, nem is.

— Ha kimegyek, szólott magában, végem van: követni fogom azt az embert.

Egész élete forgott itt koczkán, nem mert határozni.

Bensejében megrendülve, erőltetett figyelemmel hallgatta a hitelezők és a »soványok« közt folyó diskurzust.

Szegény Rodion dühbe jött:

— Pénzt, pénzt, kiáltott, önök egyebet se tudnak, csak pénzt kérni. Mit tegyek, ha nincs. Nem lophatok. Terringettét, a dologban nem én vagyok a hibás; én dolgozom, mint talán kivülem senki más. Ha a sok szalto-mortaleért egyenként csak egy soust kapnék embereimmel, biztosíthatom az urakat, most nem állanának előttem. De a közönség nem pártolja a »művészetet«, ez a mi fátumunk. Ma például tizenhárom frank a bevételünk. Hogy fizessek abból önöknek tizennégyet? Lehet ez?

— Az a baj szólt a végrehajtó, dobra kell veretnem minden pereputtyát!

A Herkules végigsímitá jobbjával homlokát kétségbeesett pillantást vetett a körülötte állókra.

— Tessék! — szólt lemondóan.

— Adják azt az említett tizenhárom frankot foglalóul, mondá a zabkereskedő, rámutatva a pénzre, mely a közeli asztalon feküdt.

— Vigyék! — felelte egyszerűen az öreg Rodion.

De abban a pillanatban rohant be a csontos Frigoulet, ki félrelökvén az egyik hitelező markát, zsebre vágta a tizenhárom frankot s így szólt:

— Kedves Rodion papa, ne szeleskedje el a dolgot. A pénz nem a miénk, vissza kell adni.

— Micsoda?

— Igenis vissza kell adni. Előre láttam: minden mécses elaludt, kifogyott az olaj. Két percz mulva az egész nézőtér fekete lesz, mint az éjszaka. Az előadást nem lehet folytatni; a közönség a belépti-díjat visszaköveteli. Hallja az éktelen orditozást?

— Lehetséges?

— A mint látja és hallja, lehetséges. De jobb így, tevé hozzá Chambardas.

— És most, jó uraim, kezdé Frigoulet, magát gúnyos arczkifejezéssel meghajtva a hosszú képű hitelezők előtt, most uraim, semmi keresni valójuk itt nincs; ajánlom magamat, szerencsés utazást! Adják el ezt a bódét, egyék meg, ha úgy tetszik. Jó étvágyat. Ezek után takarodjanak a pokolba innen!

S félig nevetve, félig dühösen tette ki az ötnek szűrét.

— Most a közönséget elégítsük ki! — szólt.

Öt percz mulva a czirkusz üres volt.

III. A jóltevő.

Mind a »sovány« együtt volt az öltözőben.

Némán, kétségbeesetten jövőjük felett, szótlanul ültek.

Frigoulet törte meg a csendet:

— Jó volna valamivel megtömni bendőnket, úgy-e? Ha elárverezik mindenünket, olyanok leszünk, akár a templomegerek. Akkor leszünk csak igazán nyomorúltak. Ki a manó segít rajtunk?

— Magunk. Dolgozni fogunk, hogy csontjaink is ropogjanak belé, — felelt Chambardas.

— Szép jövő . . . Egy hibája van csak: hogy nagyon is prózai.

— Ejnye, ejnye Frigoulet, hát különb embernek tartod magad minálunk?

— Az evésben igen. Mindannyiatok összevéve sem vagytok oly éhesek, mint én. Kutya egy állapot!

— Ne csüggedj, az ördögbe is.

— A koplalás untatni kezd.

Ezután a kijelentés után újból csend állott be.

Egyszerre csak egy valaki félretolja a vászonrongyot, mely az öltözőben az ajtó szerepét játszotta. Férfi volt.

Minthogy senki sem vette észre, ott maradt az ajtóban, zavarában nem mert belépni.

— Bocsánatot kérek, — szólt végre félénken — megengedik, hogy belépjek?

— Nini, a báró! — kiáltott fel Chambardas.

Luciole keble lázasan dobogott; Alexis fenyegető arczczal kelt föl.

— Báró úr, — kezdé Frigoulet — ma este »szinház zárva«. Előreláthatólag sokáig nem nyitjuk meg.

— Igen, igen, tudom. Éppen e bódé mellett haladtam, mikor értesültem a csapásokról, melyek önöket érték.

— Lám, lám, milyen kiváncsi . . . .

— Kiváncsi? Meglehet. Elég annyi a dologhoz, hogy eljöttem önökhöz, hogy bajukon segítsek.

— Ah! . . .

— Azt gondolom, kegyedék ismernek engem.

— Hogyne; báró úr legszorgalmasabban látogatta előadásainkat. Ha legalább ötszáz ily nagylelkű pártfogónk és jóakarónk lett volna, ma nem volnánk ily megszorult helyzetben.

— Hadd beszéljen már a báró úr is, — szólt Chambardas.

A báró mindinkább biztosnak érezte magát. Méltósággal folytatta szavait:

— Mint tudják, több hónap óta egyetlen előadásukat sem mulasztottam el, bárhol tartották is. Nem találhatják tehát oly meglepőnek, ha bevallom, hogy én önök iránt érdeklődtem. A véletlen hozta tudomásomra helyzetüket; azért jöttem, hogy, a mint említettem, segítsek önökön.

A komédiások egymásra bámúltak.

— Remélem, nem utasítják vissza, ha souperra hívom meg önöket.

— Visszautasítani? Ellenkezőleg! — kiáltott föl örömében Frigoulet. — Annyiszor meg nem hihat bennünket, hogy el ne fogadnók a meghivást.

A »soványok« fölemelkedtek; Alexis boszankodott.

— Kastélyom tíz percznyire van innen; ott tölthetik mindannyian az éjszakát. Reggel majd megbeszéljük, mily úton-módon teszünk eleget hitelezőinek.

— De uram . . . hebegé Rodion.

— Semmi az. Én önnek csak kölcsön adom a hitelezők számára szükséges pénzt; akkor fizeti vissza, ha birja. Nos, elfogadja ajánlatomat?

— Báró úr nagyon kegyes . . . .

— Mindannyian fölvidúltak. Csak Alexis maradt komor.

— Tehát elfogadja, — szólt a báró — örvendek. Az ügy el van intézve: siessünk haza.

Ezután barátságosan közeledve Luciolehoz, megszólitotta őt.

— Ha kisasszony nem röstelli, fogadja el karomat. Együtt megyünk elől az útat mutatni.

Luciole gépiesen kapaszkodott az öreg úr karjába.

Alexis elsáppadt. [Folytatása következik]

Világ folyása

Irja: ADORJÁN SÁNDOR

A szülők néha vannak abban a furcsa helyzetben, hogy bizonyos kiváncsisággal, sőt szorongással lesik, hogy a csemetéjük értelmi fejlettsége bizonyos kérdéssel szemben miként fog megnyilvánulni?

Ha egy két esztendős fiúnak odaadnak például egy doboz épitő-koczkát s az nem tud vele mit csinálni, elszórja, eldobja, összetöri, abból még egyáltalán nem következik, hogy a gyermek buta, közömbös s a játékban okosabb dologra épenséggel nem hajlandó. Az csupán, hogy ezt a játékot még idő előtt kapta meg s a hiba határozottan a szülők részén van, nem pedig a gyermekén.

Várniok kell még egy-két évet, a mig a gyönge piczinyből egy kissé szálasb legény válik s akkor tesznek vele másik próbát. De ámbár maguk is belátták, hogy az első kisérlet idejét ők hibázták el, mégis aggódva lesik: mi lesz most? Nem csalatkozhat-e ismét? Vajjon a koczkák rendeltetését, hivatását a gyermek meg fogja-e érteni? Kitalálja-e, hogy abból a sok apró szürke és piros holmiból lehet összerakni takaros házat, hidat, kaput vagy épen várat?

A gyermek babrál a holmi között s összerakosgatja. Majd szétszórja ismét. Aztán egymás tetejébe teszi; itt is épít egy ilyen csomót, néhány ujjnyira attól másikat rak: összeköti a kettőt. Meg van a várforma.

A gyermekről erre egyhangulag s ellentmondást nem tűrő hangon kimondják, hogy zseniális. S ölelik, csókolják, hirdetik a rokonságnak és a jóbarátoknak s jaj annak, a ki ebben kételkedni merészelne.

Valami hasonló indulattal, de a mellett talán egy kissé kevesebb szeretettel, lesi most az ország, hogy mit fog tenni a főrendiház a polgári házasság javaslatával? A főrendiház, az a nagy, jómagában tehetetlen testület, annyiban szintén gyermekes, a mennyiben erősen hasonlit az ember második gyermekkorához, a midőn *már* nincsen foga, *már* nincs haja, *már* nem tud támasz nélkül megállani a maga lábán. Ez a nagy gyermek ezelőtt tiz esztendővel eltörte már a játékok egyik legbecsesbikét, ugyancsak a polgári házasság javaslatát. A vén kedves akkor még nem tudta megérteni, hogy ez a javaslat a szabadelvűségnek, a szabadságnak egyik leghatalmasabb oszlopa — óriási előmozditója Magyarország egész lakossága összeforrasztásának.

S hogy mennyire igazán gyermeki éretlenséggel és együgyüséggel viselte magát a főrendiház akkor, arra csak egy jelenetet kívánok föleleveníteni.

Tisza Kálmán, akkori miniszterelnök, indokolta a javaslatot, hatalmas, hazafias érzéstől és államférfiúi tudástól szép beszédben. A főrendek türelmesen hallgatták, jobbadán a nélkül, hogy oda hallgattak volna.

Egyszerre belép a terembe egy — gróf. S azt mondja a legközelebb állónak, természetesen magyar főrendekhez méltó egyetlen idiomában:

— Was geschieht hier?

— Nix! — felel a másik magyar főúr. — Sag' s' ist nicht wahr!

— Nem igaz! — harsog erre a gróf kedves hangja, egyenest a Tisza Kálmán beszédébe.

Fogalma sem volt róla, hogy miről van szó, nem bánta, hogy mire mondja a komoly férfi ajkán boszantó szót.

A főrendek nevettek egyet a »tréfán«. — Tisza beszélt tovább, a polgári házasság javaslatát megbuktatták.

Azóta eltelt tiz esztendő. A főrendiház ismét vénült száz évet — talán. De az is lehet, hogy azt a megvénhedést meg fogja érteni, tudván, hogy a nagy öregség után végre sem következhetik más, mint a halál. S abba úgy beletalál pusztulni a főrendiház, hogy még talán az se lesz, a ki megsirassa. S meglehet, épp azért, hogy az ellenkező korosztályú fogja magát kijátszani arra, hogy akkor még gyermek volt; nem haladott együtt a korral s az építő koczkákat azért nem tudta megbecsülni. Azóta tanulhatott egyet-mást s kétségkívül benőhetett a feje lágya.

Hát ez az, a mire a nemzet most fölöttébb kiváncsi s magának a főrendiháznak az érdekében bizonyos aggodalommal várja: mi lesz? Mert, ha most is kisül, hogy a gyerek buta, komoly munkára és tanulásra képtelen, akkor egyszerűen nem engedik meg neki, hogy ezt a komoly s intelligenciát megkövetelő pályát folytassa. Mert, a ki képtelen a kor és a nemzet szellemének megfelelő törvények hozatalára — minek azt az efélével terhelni?

* * *

Az idő sincsen nagyon szerencsésen megválogatva hozzá — ha ugyan nem rejlik benne valami különös furfang.

Most van a legremekebb verőfény; Budapest sohasem pompásabb, mint ilyenkor tavaszszal; az Andrássy-út remek közönsége bámulja a kocsizó uraságokat; a Stefánia-úton a jó polgárság pénzen vásárolja meg a módot, hogy kényelmesen nézhesse, minő nagyszerűen, mennyi bátorsággal hajtanak a gavallérok, a sportsmenek, a férfiak és közöttük a fehérkeztyűs, de különben éretlen kamaszok. Mindenki szívét eltölti a pompás mulatság és a — ló. A kocsiversenyek, a legújabb divatú lovasjátékok és maguk a lóversenyek közvetlenül a küszöbön vannak: ilyen körülmények között hogyan lehet nekik, a született főrendek legnagyobb többségének érdeklődni a — haza iránt? A szabadelvűség eszméi az istálló parfümjével a versenyt miképen állhatnák ki? A szabadság és az egyenlőség, a magyarság összeforrasztása és más eféle törekvések miként keljenek vetélkedésre a sok bamba polgárasszonynyal és leánynyal, a ki mind elájul örömében, ha egy igazi, vagy akár csak félig igazi úr úgy fröcskendezi be kocsijával az ő ruháját, hogy ugyanakkor rávillant az ő monoklis szemével? Avagy lehet-e, szabad-e egyáltalán olyan közönséges dolgot, mint a haza ügye, csak egy napon is kimondani azzal, a mi a legmagasztosabb a földi dolgok között, a ló-tőzsde, a mit közönségesen totalizatőrnek neveznek?

Ilyen körülmények között nagyon természetes, hogy sok hűhót nem fognak csinálni a polgári házassággal, hanem megszavazzák vagy elvetik, a hogy épp a szeszélyük megengedi s futnak ki a futtatásra.

Hanem most az egyszer ez a kis nembánomság sokba kerülhet.

A dicsőséges nagy urak meggondolhatnák, hogy a kor már úgy is nagyon aszottaknak tartja őket s ha maguk a legtúlzottabb óvatossággal nem vigyáznak, egyszerre vége lehet a dicsőségnek, a nagyságnak meg a kiváltságos uraságnak is.

* * *

Különben, hogy teljesen stílszerűek maradjunk, maradjunk a — grófok között.

Széchen Antal Coriolán gróf megint beszéltet magáról. Most ismét arról mondott le, hogy a *Történelmi Társulat*nak tovább is elnöke maradjon, természetesen szintén a Kossuth-kultusz miatt.

A laikus közönség némi kárörvendezéssel nézi ezeket a nagyszerű lemondásokat. Eleinte meg volt ugyan lepve, hogy a dicső tárnokmester annyi minden lehetett, hogy most ennyi mindenről van neki módja lemondani, hanem aztán fölülkerekedett a humor. Úgy kell az Akadémiának, úgy kell a *Történelmi Társulat*nak! Minek tették magukat csúffá ezzel a nagy senkivel, ezzel a dicső ősszellemmel, a mikor az ő semmiségét olyan teli tüdővel fújták föl. Most ám tűrjék el, hogy ez a semmiség őket kellő módon megvethesse.

Akadt lap, a mely így nevezte a nevezetes urat: az udvari bolond.

No ez egy kissé nagyon közel jár az igazsághoz! Ezt talán még se kellett volna így kimondani?

Mert vajjon az udvar ilyen körülmények között nem lesz-e kénytelen lemondani a mérges bécsi magyarságú Coriolán grófról, ha már egyszer kisült, hogy a régi, ódon, elavult s így ma már alig hihető udvaribolond-rendszert önkénytelenül is fentartotta mind a mai napig?

Ez kegyetlenség volna. Mert hű alattvalók lévén, nem vehetjük a lelkünkre, hogy a mi jó királyunkat megfoszszuk attól a néhány jóleső, derült pillanattól, a mit neki egy ilyen nekirugaszkodott udvari — lemondó néha okoz.

Ne mondjuk meg tehát, hogy csörgőssapka van a fején, mert akkor megfosztjuk tőle. Inkább tűrjük el könnyű szivvel, hogy apránkint teljesen lemondjon rólunk, a minthogy mi már is idők óta egyszerre lemondtunk erről az egész hólyag-emberről.

A másik gróf, Széchényi Károly ügye sokkal komolyabb. Ezt — már be is csukták az őrültek házába, természetesen a katonák, minthogy az a Széchényi czivilpolgár.

Gondolja magában egy tábornok:

— Megkér engem egy grófi ismerősöm. Én az ő fiát csukassam be? Megteszem, mert én jó egy spéczi vagyok!

S megtette. Miért ne? Egy tábornok? Egy igazi tábornok!! Egy huszár-tábornok!!!

Mit nem szabad nálunk tenni egy igazi tábornoknak? Mindent.

Még ezer szerencse, hogy a spéczi-barát azt nem kérte a vitéz tábornoktól, hogy ne sajnálja fölgyújtani Sopron városát. Mert talán megtette volna azt is, — természetesen a kaszárnya kivételével. Mert ott rendet kell tartani a tábornoknak is. De azon kivül? Minek? Hisz a katona, a huszár, a tábornok épp ellenkezőleg, a legbrutálisabb, a legönkényesebb, a legképtelenebb eljárással tudja csak bebizonyítani azt, hogy ő minden tekintethen schneidig egy ember.

Akarjuk-e, hogy a mi dicső hadseregünk schneidig legyen? Persze, hogy akarjuk! Schneidig dolog-e valakit minden igazság és jog nélkül a tébolydába hurczoltatni, csupán azért, mert alkalmatlan? Kétségtelenül. Nos, akkor örüljünk, hogy ez az ügy ilyen schneidig módon nyert elintézést, — csak az a baj, hogy azért talán még sincs végleg befejezve.

S még egy kár van a dologban: ha a huszároknak még most is meg volna az a lovaszenekaruk, mint hajdan a lovasságnál volt, még nagyobb gyöngyörűségünk telhetnék a mi dicső hadseregünkben.

* * *

Még csak egy szót a magunk ügyében.

Ezelőtt két héttel épp az *Ország-Világ* volt az, mely elsőnek pendítette meg épp e helyen és rovatban, hogy a *Vaterland*ot, mely a Kossuth-gyász miatt folyton árúlkodott ellenünk, ki kell az országból tiltani.

Ma már több lap kapta föl az indítványt.

Akár lesz valami a kitiltásból, akár nem, a kilökétés indítványa is annyira megbélyegző e nyomorult lapra, hogy ezt az igy támadt visszhangot az elégtétel örömével kell tudomásúl vennünk.

Innocent Ferencz műterme

tetvén. A szövegben ismét sok irodalmi vonatkozású illusztráczió van: Bessenyei síremléke, Báróczy, Orczy, Péczeli, Baróti Szabó, Rájnis, Virág, Dugonics arczképei, Teleki, Ányos, Péczeli, Baróti, Rájnis aláírásai, Virágnak budai lakóháza s egy költeménye kézírati hasonmásban, Dugonics *Etelka*-jának czímképe stb. A vállalat füzetenkint jelenik meg s 40 krért minden könyvkereskedésben kapható.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET.

Klári. Ez a czíme annak a vaudevillenek, mely a múlt héten került szinre a népszinházban, nagy tetszés mellett. A vaudeville szövegét Raymond és Mars urak szállitották Rogernek, a ki igen kedves, bár nem épen túlságosan eredeti muzsikát irt a mulattató librettóhoz. A szerzők abból az anyagból merítettek, a melynek mindig akad hálás publikuma, tudniillik a katonaélet furcsaságaiból. A rezervisták mulatságos kalandjaihoz fűződik a vaudeville sovány cselekménye, mely abban áll, hogy *Klári*, egy katonásan nevelt fiatal asszony fölkeresi a férjeurát, *Kvarelt*, a ki fegyvergyakorlatra vonult be. Kvarel úrnak még a házassága előtt gyöngéd viszonya volt, valami Berénice nevű hölgygyel, a ki szintén fölkeresi őt — a kaszárnyában. Mind a két nő megsejti, hogy Kvarel rászedte őket s teljes bizonyosságot szerzendő, de meg boszúból is, Klári katonaruhát ölt magára s mint Benoit rezervista jelentkezik az ezrednél. Ebből a helyzetből fejlődnek ki a bolondosnál-bolondosabb jelenetek, melyekben a szerzők néha a kelleténél többet engednek meg maguknak, úgy, hogy a vörös czeruzának igen sok dolga akadt. De még ilyen megcsonkított állapotában is a darab elég mulattató és elég pikáns maradt. A szereplők valamennyien kitettek magukért, csakhogy a franczias finomságokból magyaros durvaságokat csináltak. A főbb szerepeket *Küry* Klára, *Hentallerné*, *Szirmai*, *Szabó* és *Tollagi* játszották. Valamenyien rászolgáltak a közönség zajos tapsaira.

Az intendáns szabadságon. *Zichy* Géza gróf, a magyar királyi opera és a nemzeti szinház indendása, a neje halálával ért gyász miatt egy ideig nem fog hivataloskodni; helyette távolléte alatt a belügyminister megbizásából *Stesser* József miniszteri tanácsos, a belügyministeriumban a szinügyek referense fogja az elhalaszthatatlan ügyeket elintézni s felügyelni az ügyek menetére mind a két műintézetnél.

Virágcsata a czíme a népszinház szombati újdonságának, melyet *Verő* György irt, a *Szultán* kitünő szerzője. Mai számunkban adjuk közre a nagy sikerrel biztató operette egy igen szép románczát, melyet Verő György úr engedett át számunkra.

Az országos magyar képzőművészeti társulat, gróf *Andrássy* Tivadar elnöklése alatt ülést tartott, melyen felolvasták az igazgatóság jelentését. A tavaszi tárlatra szóló pályadíjak odaitélésére titkos szavazás utján a következő három juryt választotta meg a választmány: I. Az 1000 frtos Rökk Szilárd-jutalom pályabirósága: Művészek: Benczur Gyula, Ebner Lajos, Feszty Árpád, Keleti Gusztáv, Strobl Alajos; műpártolók: Andrássy Tivadar gr., Harkányi Frigyes. II. A 300 frtos Ráth-díj pályabirósága. Művészek: Ebner Lajos, Keleti Gusztáv, Lotz Károly, Margitay Tihamér; műpártolók: Kornfeld Zsigmond, Ráth György, Szalay Imre, Szlávy József és Zichy Antal. III. A 300 frtos Esterházy-díj pályabirósága: Andrássy Tivadar gróf, Benczur Gyula, Ebner Lajos, Esterházy Miklós Móricz gróf, Feszty Árpád, Nadler Róbert, Keleti Gusztáv. — A műbarátok 1.500 frtos ösztöndíjának pályabiróságát egyrészt a *Műbarátok köre*, másrészt a kiállító művészek fogják megválasztani. E négy díj a tavaszi kiállítás iránti érdeklődést lényegesen fokozza. — *Wekerle* Sándor miniszterelnök ő Felsége jóváhagyásával a XII-ik állami sorsjáték egy tizedrészét, 11.047 forintot, a művészeti nyugdíjalap javára fordította. A jelentés tudomásul vétele után *Széll* Kálmán a vidéki muzeumok ügyében április 20-ára ujabb értekezletre hivta meg a társulatot.

Egy szinésznő ötvenéves jubileuma. A kolozsvári orsz. nemzeti szinház személyzete e hónap 19-én ünnepelte meg a szinház veterán tagjának, özv. *Krasznay* Mihályné, szül. *Kőrösy* Máriának 50 éves szinészi jubileumát. Ez alkalomból a személyzet *Vahot* Imrének *Farsang iskolája* czímű vígjátékát adta elő.

ZENE

Kéry Gyula újabb nótái. *Kéry* Gyula pompás nótái hamar elterjednek az országban; meg van bennük az az érzés és hang, a mivel könnyen megtalálják az utat a népszerűséghez. A *Rózsavölgyi és társa* czégnél megint kettő jelent meg Kéry szép nótáiból: a *Beteg vagyok, nagyon beteg* és *Bármit beszél ez a világ* czíműek. A csinos kiállítású dalfüzet elején ezt az ajánlást olvashatjuk:

Daloljátok ezt a nótát:
»Beteg vagyok, nagyon beteg«,
Hadd tudja meg az az asszony,
Hogy a szivem majd megreped,
Hadd hallgassa könnyes szemmel
Szeretője bús nótáját,
A mikor úgy hajnal felé
Valamerre muzsikálják.

A nóták kedvelőinek jó szivvel ajánlhatjuk ezt az új füzetet, melynek ára is olcsó: 60 kr.

Új férfikarok. Az *Apolló* kargyűjtemény áprilisi száma a következő új férfikarokkal jelent meg vezérkönyv- és négy szólamban. 150 kar Árpád sírja, *Major* J. Gyulától; 151, 152, 153. Népdalegyveleg, új eredeti dallamok, *Váry* Jánostól és 154. kar, Hazánk, *Wimmer* E.-től. Az *Apolló Erkel* Sándor, *Hoffer* Károly és *Lauger* Viktor karnagy urak bizottsági tagok szerkesztése, Goll János kiadásában jelen meg. Postai küldemények czímzendők: Az *Apolló* szerkesztő-kiadóhivatalának Budapesten, VII. király-utcza 23. sz. Rózsa M. zongoratermébe.

Első magyar vadászkürtös-klub czímmel Goll Rezső, a jó hírnevű Goll János, az *Apolló* férfikargyüjtemény szerkesztőjének tehetséges fia új zeneegyletet alapított. Azon köztudomású tényből kiindulva, hogy dalárdák énekelőadásainak legalkalmasabb kisérője a vadászkürt, Goll Rezső valóban dicséretre méltó buzgólkodást fejtett ki, a midőn nagy fáradsággal az egyletet megalapította. Elnökké ifj. Rémi Róbertet, alelnökké Sigmund Gusztávot és jegyzővé Goll Rezsőt választották; a tagok sorában pedig ott találjuk operaházunk legkiválóbbjait, mint Dreschert, a két Scharfot stb. Az új egylet belépett az orsz. magyar daláregyesület tagegyletei sorába és a május hó 13-án és 14-én rendezendő dalünnepélyen Fiumében fog először a nyilvánosság elé lépni, a midőn a tengeren adják első hangversenyüket.

Virágcsata a czíme Verő György, a *Szultán* zseniális szerzője legujabb operettjének. Mai számunkban közlünk egy mutatványt, melyből a zene ritka dallamosságáról meggyőződést lehet szerezni. Egyelőre csak annyit árulhatunk el, hogy a darab fényes kiállítása és a zene fülbemászó dallamai úgyszólván elkábítják a közönséget. A legszebb részek külön kiadásban már meg is jelentek Bárd Ferencz zeneműkereskedésében (Kossuth Lajos-utcza 8. sz.), a hol két füzetben megrendelhetők. Találunk a füzetekben keringőt, indulót, románczot, szerelmi dalt, melyekből kényünkkedvünk szerint válogathatunk, de melyek mindenike oly szép, hogy a választás lehetetlen, mind akarjuk őket bírni. Az operett első előadására jövő számunkban visszatérünk.

Az országos dalünnepély, melyet pünkösdkor tartanak meg Fiumében, igen fényesnek igérkezik. Lung György fővárosi tanácsnok, a dalárszövetség elnöke, nehány napig Fiumében időzött s az ottani ünnepélyrendező bizottsággal megállapodott a szükséges teendők iránt. Az utazási programmot s a végleges műsort csak e hó végén állitják össze. Gobbi Alajos és Erkel Sándor felváltva fognak dirigálni. Tegnapelőtt az albizottságok Ciotta polgármester és Lung György részvétele mellett tartott ülésükben megtették jelentéseiket az előmunkálatok dolgában s megbeszélték a további teendőket.

Az országos magyar daláregyesület által Fiumében rendezendő dalárverseny fényesnek igérkezik. A bizottság Lung György tanácsos elnöklete alatt szakadatlan tevékenységet fejt ki, hogy a pünkösdi ünnepekre mindennel elkészülhessen. Mint értesülünk, a szerkesztő bizottság egy hat ivet tevő nagyszabásos munka kiadását határozta el, melyben fel lennének ölelve minden momentumok, melyek a dalünnepély előzményére és annak lefolyására vonatkoznak és melyben egyuttal a fiumei vezérlő egyéniségek fénynyomatú képeivel is találkoznánk. Üdvözöljük a bizottságot eme életrevaló elhatározásáért.

HIREK.

Kossuth Ferencz elutazása. A nemzet nagy halottját eltemettük s azóta minden érdeklődés az elköltözöttnek méltó fia felé irányult. Most ő is eltávozott körünkből, természetesen csak bizonytalan időre. Április 16-án indult vissza Nápolyba Kossuth Ferencz, kit a búcsúzás meggyőzhetett arról, hogy a főváros és az egész ország visszavárja. A pályaudvaron ötszáz gyászruhás hölgy várakozott reá, kiknek nevében *Asbóth* Ilona mondott meleg búcsúbeszédet a távozónak. Virágbokrétát is nyújtott át neki, szalagján ezekkel a szavakkal: »Kossuth Ferencz — a viszontlátásra!« A mi ezután következett, igazán megindító volt. A jelenlévő hölgyek sírva csókolták meg Kossuth Ferenczet, ki maga is könnyekre fakadt. A válás nagyon nehéz volt. — A székes főváros nevében *Gerlóczy* polgármester búcsúzott el Kossuth Ferencztől, hangsúlyozva, hogy a főváros polgárai mentül előbb újra maguk közt szeretnék látni. Kossuth Ferencz meghatva köszönte meg az ovációkat s igy felelt: »Nem tudom, mikor jöhetek haza, ez még a körülményektől függ, de rajta leszek, hogy mennél előbb hazajöhessek apám elveit megvalósítani.« Majd köszönetet mondott a vendégszeretetért, a magyar nők jóindulatáért s aztán beszállt a vasúti kocsiba, melyet a hölgyek virágokkal szórtak tele. A vonat az egybegyültek éljenzése között indult útjára.

A *Magyar testgyakorlók köre* e hó 22-én délután 4 órakor tartja rendes évi közgyülését. Ugyanekkor lesz a tisztújítás is.

A Stolzei gyorsírók nagy irásversenye a képviselőház nagy üléstermében a múlt vasárnapon tartatott meg. Oly előkelő közönség gyorsíró-versenyeken még nem jelent meg, mint akkor. Különösen nagy számban voltak képviselve a hölgyek, a versenyző hölgyek. Több mint négyszáz hölgyet és urat láttunk ott. Mindenekelőtt a tanári oklevelek osztattak ki, majd a látványos versenyen a művészetüket bemutató: Blau Kornélia, Uprimny Ilona s többen zajos tapsokat arattak. Nem volt még gyorsíróverseny, a melyen *tizennégy aranyat* tűztek volna ki. A lelkesedés általános volt. Ennek hatása alatt több arany ajánltatott fel, többi között dr. Héber Bernát tanár szintén egy aranyat adott. A biráló bizottság határozata szerint nyertesek lettek a 220-as diktatumban: Itzkovits és Steinitz kisasszonyok 1—1; Kornfeld Antal 2 aranynyal, a többi diktatumban Mezőfy Berta, Brückner Gizella, Fried Malvin, Blau Elza, Büchler Margit kisasszonyok, Neuhaus Alfréd, Pethő Béla 1—1 aranynyal. Az idegenek aranyát: Tauber Dezső nyerte el. A versenyt Vargay István tanár vezette.

Baross mauzoleuma. A klobusiczi Baross-mauzoleum már a mult esztendő október elsejére elkészült. A család kívánságára a mauzoleumot azután kőfallal vették körül. Ezzel a munkálattal most már készen vannak. Baross Gábor hamvait, a gyászoló családdal történt megállapodás folytán, valószinűleg május 5. napján helyezik el a mauzoleumban.

A herczegprimás az akadémiának. Vaszary Kolos biboros herczegprimást a magyar tud. akadémia igazgatótanácsa f. évi február 18-án rendes tagjának választotta meg. Ezt Vaszary primás márczius 26-án kelt levelében megköszönve, tizezer koronát adományozott az akadémia czéljaira. A primás meleghangú levelét az igazgató-tanács májusi ülésében mutatják be.

Kerékpárok, kitünő angol és német gyártmányok, legolcsóbban kaphatók **Müller Dávid**nál Budapest, Teréz-körút 35. sz. Geriche A. »New Raleigh« kerékpár-gyárosnak magyarországi vezérképviselője. Kerékpárvevők ingyen oktatásban részesülnek. *Kerékpár-javító műhely.* Azonkivül **Müller Dávid**nál kaphatók igen jutányos áron *gyermek-velocipédek, tricot- és versenyöllönyök, torna- és vivóeszközök, súlyok* stb.

Geittner és Rausch Budapest, Andrássy-út 8. szám Műszaki szerszám és szerszámgépek nagy raktára. Háztartási és konyhafelszerelési czikkek dús választéka; *jégszekrények, tejgazdasági eszközök*, tornaszerek; gummi- és kerti tömlők, saját gyártmányú kút-szivattyúk és fecskendők és aluminium díszmű-tárgyak előnyös beszerzési helye.

A keztyű nélkülözhetetlen kiegészítő része a női s a férfitoilettenek s azért az olvasók figyelmébe ajánljuk *Ormai* Mór hatvani-utcza 20. sz. a. lévő keztyű-raktárát, hol finom őszi és téli keztyűk kaphatók jutányos árakon.

Kovald Péter és fia mű-selyemfestő és vegyészeti tisztító intézetében (Budapest, fő-üzlet: VII., Szövetség-utcza 37. sz. Fiók-üzletek: II., Fő-utcza 17., IV.. Kecskeméti-utcza 5., IV., Kis-Korona-utcza 6., VI., Andrássy-út 26., VI., Akáczfa-utcza 50., VIII., Rökk Szilárd-utcza 18. szám) legszebben és tartósan festetnek vagy vegyileg tisztittatnak mindennemű női, úri- és gyermek-ruhák fejtetlen állapotban is. Nemkülönben meglepő eredménynyel festetnek butorszövetek, szőnyegek, függönyök, mindenféle színehagyott szövetek és végárúk a legjutányosabb árakon, a hol egyuttal az idényszín, mintalapok is megtekinthetők. Kovald Péter számos éremmel van kitüntetve s általánosan el van ismerve, hogy az általa festett és tisztított ruhák és szövetet oly szépek, hogy egészen újaknak látszanak. Különösen ajánljuk t. olvasóinknak e czéget, hol nemcsak a helybeli, de a vidéki megrendelések is gyorsan és lelkiismeretesen teljesittetnek

Vellay Imre szij- és nyereg-gyártó üzletét kecskeméti-utcza 6. szám, ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Petrin János, szűcsmester (IV., Molnár-utcza 5. sz.) a tavaszi idény alkalmával tudatja, miszerint jótállás mellett elvállal nyári gondozásra mindennemű szűcsárúkat, szőnyegeket, téli felöltőket stb. továbbá elvállal a nyári idény alatt mindennemű alakitást és javitást a legjutányosabb árak mellett. Kivánatra a tárgyak hozzá és haza szállittatnak csak egy levelező lapon kell azt vele tudatni. Tűz ellen minden biztositva van.

Makó Mihály 1825-ben alapított *vaskereskedését* (Budapest, Károly-körut 8., fióküzlet Kálvin-tér és Üllői-ut szöglet) különösen ajánljuk olvasóink becses figyelmébe, a hol mindennemű háztartási és konyha-felszerelési czikkek, gazdasági eszközök, kályhák, tűzhelyek stb. e szakmába vágó tárgyak a legelőnyösebben szerezhetők be.

KÉPEINKHEZ.

»Fiacskáim, szeressétek egymást.« Nagy és érdekes théma az, melylyel a festő mai pompás képünkön megbirkózik. Jézus, a megtestesült szeretet, a kinek minden szava, minden tette a szeretetet hirdeti, fájdalmasan födi el szemeit, hogy ne lássa, mit művelnek hívei itt lenn a szeretét nevében. Harczban elesettek hullája borítja a teret; nagy öldöklés, iszonyú vérengzés tehetett itt. S a haldokló még görcsösen szorítja kezébe a harczi jelvényt, melynek élére a *kereszt* van tűzve. A kereszt nevében vivták meg rettenetes tusájukat s az Üdvözitő elborzadva fordul el a rémes képtől. Hát ez volna az a szeretet, a mire ő tanította az emberiséget? Az ő nevében történhetik meg ez az iszonyú vérengzés?...

Innocent Ferencz műterme. Annak a szép és nagy gárdának, mely ma képviseli — és egyre méltóbban képviseli — a magyar festőművészetet, egyik legrokonszenvesebb és legtöbbet igérő tagja *Innocent* Ferencz, kinek műtermét mai képünkön mutatjuk be olvasóinknak. Innocent festményei a legutóbbi tárlaton is figyelmet érdemlő, derék alkotások; nem lesz érdektelen bepillantani a műterembe, a hol a művész képeit készíti. Majdnem bevégzett festmények mellett alig kidolgozott vázlatok, skizzek, felvételek kapják itt egymás mellett figyelmünket; bizonyságai mind a művész tehetségeinek úgy, mint nagy szorgalmának és munkaerejének.

Innocent Ferenc

HYMEN

Eljegyezte: *Wagner* János, csáktornyai állami tanító-képezdei segédtanár *Zoffmann* Lipót leányát, Ninát Verseczen. — *Réfy* Zoltán, kir. alügyész *Skublics* István földbirtokos leányát Zalaegerszegen. — *Bácskai* Albert budapesti ügyvéd Szegeden *Patzauer* Janka kisasszonyt, Patzauer Miksa gyáros leányát. — *Lederer* Lajos dr. Kis-Kun-Félegyházán, *Steiner* Gizella kisasszonyt.

Feleségül vette: *Gerő* Károly, az ismert színműíró s a villamos vasúttársaság vezértitkára *Schermann* Emma kisasszonyt Budapesten. — *Rhédey* Lajos uradalmi intéző *Árvay* Annát Berettyó-Ujfalun. — *Vécsey* Zsigmond nagykinizsai városi rendőrfőkapitány *Soldos* Elmát Beszterczebányán. — *Bárdy* György kir. közjegyző *Eitner* Annát Sümegen. — *Lichtmann* Samu, *Neumann* Ilonkát, Neumann tanár leányát Aradon.

* GYÁSZROVAT *

Elhunytak a közelebbi napok alatt: *Szilágyi* Etele dr., a kolozsvári egyetemen a szemészet tudós professzora hosszas betegség után. Az elhunytban *Szilágyi* Dezső igazságügyminiszterünk testvéröcscsét gyászolja. — *Sánta* Gábor, a magyar kir. kuria kiváló bírája 59 éves korában hosszas szenvedés után Budapesten. — *Meszlényi* Márton Dezsőné szül. Heinrich Gizella asszony 31 éves korában Budapesten. — *Bogisich* Károly pestvidéki kir. törvényszéki telekkönyvvezető, volt 48-as honvéd 64 éves korában Budapesten. — Gr. *Lázár* Jenőné, született *Bors* bárónő 50 éves korában Mentoneban. — *Felméri* Lajos kereskedő 74 éves korában Farkaslakán. — *Antunovits* Ferike nyolcz éves korában Szabadkán. — Özv. *Reithoffer* Ferenczné 68 éves korában Keszthelyen.

Az *Ország-Világ* 11. számában közölt összetett szám-rejtvény helyes megfejtése:

Hass, alkoss, gyarapits s a haza fényre derül.

Kölcsey Ferencz

Helyesen fejtették meg: Lázár Ottilia, Laky Jozefa, Kovács Lajosné, Roszipál Alajos, Terplán Lajosné, Csaby Sándor, Lobozsánszky Sz., Simanek Gotthárd, Gebauer József, Harkányiné, Kerékgyártó Ilona, Csima Kálmán, Horváth József, Török Albert, Kammer Vilma, Kovács Mariska, Özv. Nogel Vinczéné, Kuzma Gizella, Császár József, *Csemer* Paula, Wunderlich János, Imrey nővérek, Szerepi Ákos, Klein Tivadar, Révész Gizella, Weber Gábris és Jenő, Solnay Erzsike, Martiny nővérek, Riedl Jenő, Kelemen Arthur, Asztalos Lujza.

A sorsolás megejtetvén, elsőnek *Csemer* Paula úrhölgy neve huzatott ki, kinek is a jutalmat legott megküldtük.

Az *Ország-Világ* 15. számában közölt képrejtvény helyes megfejtése!

Vesztes fél mind a kettő.

Helyesen fejtették meg: Bignióné-Mártonffy Aranka, Frank Jenő, Lobozsánszky Sz., Benczik Lajos, ifj. Puskás Samu, Péterfi Tamás, Németh Antal, Kiss Ignácz, Solnay Erzsike, Martiny Irénke, Csemer Paula, Lechner nővérek, Blum Gizella, *Hoffmann Olga*, Barkóczy László, Bekker Antal, Friedmann Ida és Erzsike, Závási Béla, Szerepi Kálmán, Semjéni Edward, Keresztes Ilona.

Sorshuzás utján elsőnek *Hoffmann* Olga úrhölgy neve sorsoltatott ki, kinek is a kitűzött jutalmat legott megküldtük.

Sakkrejtvény

(A kezdet *-gal van jelölve).

Wingler Józseftől.

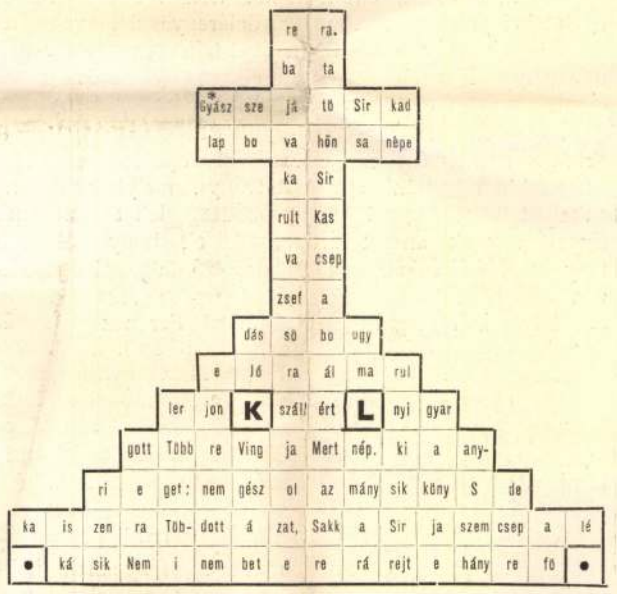

Szerkesztői üzenetek.

Felkérjük t. előfizetőinket, hogy a lap szétküldésére vonatkozó reklamációikat ne a szerkesztőség, hanem a kiadóhivatal czímére sziveskedjenek intézni, mert felszólamlásaik elintézésére a szerkesztőség nem vállalkozhatik.

Május elseje. Még ha minden hely be is volna töltve, jó versnek szoríthatnánk teret; de ha minden helyünk szabad volna, akkor se adnánk ki ilyen rossz verset. — *Révész Mihály.* Közreadjuk ezt is. A szám elküldése iránt intézkedtünk. — *Lobozsánszky.* Csak tévedésből történhetett az egész. E helyütt szivesen konstatáljuk, hogy a 346. sz. sakkfeladványt helyesen fejtette meg. — *V. Gizella* kisasszonynak. Sorait örömmel vettük, fogadja őszinte köszönetünket. A lap rendesen megy. Üdvözlet. — *B. D.* Rendben van. — *K-y József.* A kiadóhivatal intézkedett. — *V. Béla.* Szivesen ajánljuk önnek dr. Neumann Miksa ideg- s bőrgyógyászt, ki Teréz-körút 17. sz. alatti lakásán rendel naponta 2—4-ig. — *L. Teréz.* Kiván. ságának bármikor a legnagyobb készséggel teszünk eleget. — »*M. T. K.*« Megkaptuk. — *Virágaim.* Gyönge, kezdetleges versek; nem közölhetők. — *Vulgo.* Nagyon közepes dolgok, nem válnak be. Még legsikerültebb a Heine-fordítás, de az sem üti meg a mértéket. — *B. B. átka.* Még nem értünk rá elolvasni.

A kiadóhivatal postája.

Budapesti előfizetőinket ismét tisztelettel figyelmeztetjük, hogy — tekintettel azon körülményre, hogy a kihordást megszüntettük s így budapesti előfizetőink is posta utján kapják a lapot, az évnegyedi előfizetéseket sem kihordóné által, hanem posta útján kérjük mielőbb beküldeni, nehogy lapunk szétküldésében fennakadás történjék.

A lap adminisztraczionális részét illető minden levelezést kérjük a kiadóhivatalnak V., Hold-utcza 7. sz. a. czímezni, hogy azok ne úgy, mint eddig megtörtént, a szerkesztőség utján jussanak kezeinkhez.

Szabó Károly, Bronner Hermann, Trmal Ferencz, Székesy János, Bészler Károlyné, Szörcsöky Béláné, F. Sándor Miklósné. *A hiányzó számokat megküldtük.* — Tóvölgyi Titusz, Huszár Emilia. *A czímváltozást bejegyeztük.* — *Többeknek.* A bekötési táblák egyrésze már megküldetett, kis késésért bocsánatot kérünk, a másik része néhány nap múlva — mikor elkészül — küldetik meg.

Dr. Váradi Antal, felelős szerkesztő.
Országos irodalmi részvény-társaság kiadása.
Pesti könyvnyomda részvény-társaság nyomása,
a **cs. és kir. szab. hermanetzi papirgyár papirosán.**

Selyem-hamisitvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisitás rögtön kiderül. Mert mig a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisitott selyem (mely zsiros szinű, szalonnás lesz és könynyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telitetten tovább izzanak) és sötétbarna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér és vámmentesen szivesen küld** bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájczba czímzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 5

A budapest-terézvárosi takarékpénztár

részvénytársaság igazgatósága

ezennel közhirré teszi, hogy részvényeseinek folyó évi április hó 11-én tartott rendkivüli közgyülésén elhatároztatott a társaság mostani részvény-tőkéjét **12.000 darab 200 korona (100 frt) névértékű részvény kibocsátása által 5,000.000 koronára (2,500.000 frtra) felemelni,** a következő módozatok mellett, és pedig:

1. A társaság ez idő szerinti részvényesei minden egyes régi részvény után egy új részvényre elővételi joggal birnak, kötelesek azonban ez **elővételi szándékukat legkésőbb f. évi április hó 12-ig a társaságnál bejelenteni.**

Az elővétel jogán esetleg át nem vett részvények pedig **nyilvános aláírásra** bocsájtatnak, melyekre **f. április 30-ig** fogadtatnak el bejelentések a társaság pénztáránál.

2. Az új részvények 200 korona (100 forint) árfolyamban, **vagyis minden felpénz nélkül bocsáttatnak** ki és csakis költség fejében fizetendő minden részvény után 4 korona (2 forint).

A mennyiben azonban az új részvények a régiekkel mindenben egyenlők és a folyó üzletév jövedelmében egyaránt részesülnek, minden részvény névértéke, vagyis 200 korona (100 forint) után megtérítendő egyúttal 1893. április 1-től a befizetés időpontjáig 5% kamat.

3. Az aláírt részvényekért járó összegek következő részletekben fizetendők, u. m.:

a) **az elővételi jogon** szerzendő minden részvény után **f. évi április hó 22-ig**; *b*) **az aláírás útján** szerzendő minden részvény után **f. évi április hó 30-ig**; első részlet fejében 20 korona (10 forint) és költség fejében 4 korona (2 forint);

továbbá mindkét esetben: **f. évi május hó 31-ig** második részlet fejében 60 korona (30 forint), **f. évi junius hó 30-ig** harmadik részlet fejében 60 korona (30 forint), **f. évi julius hó 31-ig** negyedik részlet fejében 60 korona (30 forint) minden részvény után, úgyszinte 5% kamat minden egyes részlet után a befizetés napjáig.

Felhivatnak ennélfogva minadzon t. részvényesek, kik az új részvényekre jogukat gyakorolni óhajtják, régi részvényeiket f. évi április hó 12-étől kezdve, bezárólag folyó április 22-ig sorszám szerint rendezve a társaság pénztáránál (Budapesten, VI. ker., Andrássy-út 5., földszint) d. e. 9—12-ig és d. u. 3—5 óráig lebélyegzés végett bemutatni és az átveendő új részvényekre való befizetéseket teljesíteni, mert ezen határidő letelte után az átvételi jognak későbbi gyakorlása nem érvényesíthető. Úgyszintén megkerestetnek a nyilvános aláírásra jelentkezők, miszerint bejelentéseik után **f. április hó 30-ig** az előírt fizetéseket teljesíteni sziveskedjenek.

A mennyiben az elővételi joggal át nem vett részvények aláírás útján túljegyeztetnének, a redukczió joga világosan fentartatik.

AZ OROSZ-JAPÁN HÁBORÚBÓL: Kuropatkin tábornok szemlét tart a Putilov-magaslat megostromlása után a nyugat-szibériai vadászcsapat felett. — Egy a helyszinén járt tudósító rajza után.

szerepet tulajdonít ezeknek a nemzetek sorsa alakításában. A mohácsi vész után az a körülmény, hogy akkoriban nem akadt a nemzetnek valódi nagy embere, a ki vezesse, majdnem akkora szerencsétlenségünk volt, mint maga a Csele-patak melletti katasztrófa. Mert Szapolyai, sajnos, nem volt nagy ember. Ebben tökéletesen igaza van gróf Andrássynak. Mennyivel kedvezőbben alakult volna nemzetünk sorsa Mohács után, ha nem egy ilyen középszerű elme és gyenge jellem ragadta volna meg a nemzeti párt vezetését, a kinek sem esze, sem akaratereje nem állott arányban azzal a szereppel, melynek betöltésére vállalkozott, hanem egy Hunyadi Mátyáshoz hasonló nagy erő vette volna kezébe a nemzet vezetését.

Andrássy könyvének most megjelent második kötete a mohácsi vésztől a harmincz éves háborúig terjedő, nem egészen száz éves korszakot (1526—1618.) öleli fel. Hogy a Habsburg-ház, melynek hatalma akkor V. Károly világbirodalmában legmagasabb fokát érte el, ebben az egész korszakban nem volt képes, sőt komolyan meg sem kisérlette beváltani a magyaroknak azt a reményét, melynek főrésze volt abban, hogy a koronát Ferdinándnak felajánlották, azt a reményt ugyanis, hogy hazánkat megmentik a török inváziótól, erre nézve rég le vannak zárva a történetirás aktái. Gróf Andrássy kifejti az okokat, melyek miatt a Habsburgok ezt az igéretet, illetőleg reményt beváltani képesek nem voltak, még ha meglett volna is bennök erre az akarat.

A nemzet a szörnyű csalódást tengernyi szenvedéssel fizette meg. Csuda-e, ha az a kevés népszerűség, melylyel a Habsburgok birtak, csakhamar elpárolgott, mikor a nemzet látta, hogy a császári hadak nyugodtan nézik, mint vérzik el Zrinyi Szigetváron hőseivel. Hazánkat nem csupán a török pusztította, hanem a császári zsoldos hadakban nyakunkon ült és vérünket szívta egész Nyugot-Európa csőcselékje.

Mindezek ellenére gróf Andrássy barátja a nyugati szövetségnek, bár annak jótéteményeit az is nagyon csökkentette, hogy nemcsak a királyok maradtak nyelvben, érzületben idegenek iránt unk, hanem a magyarság politikai magatartása, mely a kürülmények folytán ingadozó volt, nem is volt alkalmas a királyok bizalmának megnyerésére s az idegen befolyás miatt tehetséges embereink sem érvényesülhettek. A nyugattal való szövetség kedvező következményei tehát nagyon tökéletlenül fejlődhettek ki. Talán némi túlzás van abban, midőn e szövetség főelőnyét szerzőnk abban látja, hogy nem szakadtunk el az európai élet közösségétől. Erdély külön életet élt s mégsem szakadt el az európai közösségtől, de sőt a nemzeti élet, a közművelődési haladás és a vallásszabadság klasszikus földjévé fejlődött. Ha török protektorátus alatt önálló királysággá alakúlhatott volna Magyarország, gróf Andrássy szerint ez nem lett volna nekünk előnyös, mert fabatkát sem ért volna önállóságunknak ez a látszata, ha a félhold Bécs falain ragyog. Már pedig ez oly czélja volt a török politikának, melyről az semmi áron le nem mondott volna.

De hát a török protektorátus alatti félönnálló Magyarország lehetetlenség is volt, mert a török sztratégiai okokból nem mondhatott le a Dunavölgyének közvetetlen birtokáról. Gróf Andrássy művének olvasgatásából is azt a benyomást nyerjük, hogy az adott viszonyok közt nem igen volt képzelhető más alakulás, mint az országnak az a három részre való osztása, mely tényleg bekövetkezett.

A német szövetséggel félsikert arattunk, az igaz. A török másfél századig birta országunk közepét. De a német szövetség e *félsikere*, bár nemzetünk másfél százados martiromságával járt, a nemzet fenmaradására jobb volt, mint az *egész* siker lett volna. Ha a mohácsi vészt követő években sikerült volna V. Károly birodalmának segítségével meggátolni a török befészkelődést, vagy sikerült volna hamarosan kiüzni a törököket: a német nyomás oly óriási erővel nehezedett volna ránk, hogy alatta megtörött volna nemzeti erőnk. Mikor Lipót alatt a XVII. század végén sikerült a török kiszorítása, akkor is megkisérlette a bécsi hatalom nemzetünk megsemmisítését, de már ekkor a protestantizmus és a könyvnyomdászat hatása alatt föllendült irodalom és sok más tényező behatása annyira megizmosította a nemzeti öntudatot, hogy a nemzet megsemmisítése lehetetlen volt. Megelőzőleg valódi nagy emberek, Bocskay István és Bethlen Gábor már győzelmes szabadságharczokban megmentették nemzetünket ama kiirtási kisérletek ellen, melyekre az osztrák abszolutizmus a jezsuiták befolyása folytán vetemedett. A bécsi és linczi békekötés után a magyar nemzet megsemmisítése lehetetlen volt. Szerencsére ellenségeinknek rövidlátása ép oly nagy, vagy még nagyobb volt, mint roszakaratuk. A magyar állam fönmaradásának okai közt ez nem utolsó. Tovább fűzhetnénk a gróf Andrássy könyve által ébresztett gondolatok sorozatát. E helyett azonban ajánljuk magának a könyvnek elolvasását. Gazdag tárháza e munka a nemzetünk legfőbb életkérdését érintő gondolatoknak s e mellett rendkívül érdekfeszítő, élvezetes olvasmány.

H. I.

A PUTILOV-DOMBI CSATATÉR.

A kelet-ázsiai harczok eddigi folyamában egyetlen nagyobb részleges sikerük volt az oroszoknak a «Putilov-domb» elfoglalása, a Saho mellett vivott tiz napos csatában, mely alkalommal — először e háborúban — néhány japán ágyú is jutott birtokukba.

Ezt a dombot, melyet erős japán csapat tartott megszállva, okvetetlen be kellett venniök az oroszoknak, mert különben visszavonulási vonaluk el lett volna vágva, Kuropatkin tehát Putilov ezredest bizta meg, hogy a dombot, — nem tekintve semmi áldozatra, — minden áron vegye be. Az orosz rohamoszlopokat azonban egymásután söpörték el a japánok sortüzei, mígnem végre az újabb csapatoknak sikerült a dombra feljutni, hol borzasztó mészárlás fejlödött ki. Ember ember ellen küzdött s már nemcsak a szurony és puskatus működött, hanem egyesek birokra kelve fojtogatták, harapták egymást. Sok század összes tisztjét elvesztette s némelyik zászlóaljból 20—30 ember maradt meg. Végre is az oroszok kezében maradt a domb, melyet Kuropatkin a rohamot vezető Putlikov ezredes tiszteletére nevezett el.

Képünk a domb tetejének egy részét tünteti fel a csata után, a mint a borzalom szinhelyét Kuropatkin vezérkarával megszemléli. A lefolyt harcz szörnyű voltáról eleget mond a kép s hogy mily rendkívüli elkeseredettséggel folyt a vérengzés, tanusítja többek közt az a halottpár, — egy japán, egy orosz, kik még megmerevedett karjaikkal is összeszorítva tartják egymást. Így haltak meg egymás fojtogatása közben, így maradtak a csatatéren, mintha még a halál sem állította volna helyre köztük a békét.

előkelő társaság volt, morálja azonban meglehetősen gyenge lábon állt, teljes ellentétben a *Bercsényi* ház szigorú erkölcseivel. Az udvarnál csak nevettek a két idősebb *Bercsényi* lány naiv ártatlanságán és gúnyolták Bercsényinét meg Wiett kisasszonyt modoruk miatt. A fiúk közül is az idősebbnek korlátolt ember híre volt; egyedül az apát kedvelték bonhomiája miatt. *Esterházy* is járt az udvarhoz, sőt nagyon meg is kedvelték, a mi különösen Bercsényinének nem volt tetszésére, ki az udvart — bizonyára méltán — igen laza erkölcsűnek tartotta. Egy alkalommal gyerekekkel adattak elő egy szindarabot — Voltaire «Nanine»-ját — s ebben az előadásban az ifjú Esterházy és *Bercsényi* Adelaïde is részt vettek, a mibe Bercsényiné csak hosszas vonakodás után egyezett bele.

1755 telén a palota egy része leégett s a család Lusancyba költözött, *Wiett* kisasszony, *Adelaïde* s az ifjú Esterházy kivételével, a kik Lunéville-ben maradtak s intézkedtek a palota újból való felépítése és berendezése iránt. Ily módon a szerelmesek jobban közeledhettek egymáshoz. *Esterházy* azonban, mint ő maga irja, már a következő esztendőben szakitott Adelaïdeval. «Farsang végén — így irja — szakítottam a lusancy-i kisasszonynyal. Átláttam, hogy kedvessége legnagyobb részét érzékei elevenségének köszönhettem s hogy inkább szeretett a dolgokhoz ragaszkodni, mint a személyekhez. Ez annyira ellenkezett azon fogalommal, melyet érzelméről magamnak alkottam, s annyi veszélyre hitta fel figyelmemet, a mi viszonyunk következtében keletkezhetnék, hogy a legnagyobb mámor közepette is sohasem szűntem meg lelkiismereti furdalásokat és idegenkedést érezni. Szakítottam tehát teljesen, de a nélkül, hogy modoromon vele szemben a legkevesebbet is változtattam volna; illedelmes maradtam, mint a milyen addig voltam.»

Az 1757. évben következett be az az esemény, melynek *Bercsényi* nagyon utána járt s melynek igen örült, t. i. Mária Terézia megkegyelmezése. Erről Esterházy így ír: «1757 elején *d'Estrées* maréchal Bécsbe vitte a versaillesi békét megerősítő oklevelet s megbizása volt arra nézve, hogy a megindítandó hadjáratot a bécsi udvarral megbeszélje. Tárgyalásai eredményeképen abban állapodtak meg, hogy függetlenül ama huszonnégyezer embertől, a kit a béke előirt, Francziaország még hatvanezret fog küldeni az Alsó-Rajnára, a végett, hogy ezek megtámadják a vesztfáliai porosz birtokokat s behatoljanak Hannoverbe, mialatt *Soubise* serege Hessent szerzi meg. Ennek *D'Estrées* lett volna a vezére. Midőn Bécs felé haladtában Lunéville-en ment át, gróf *Bercheny* felkérte, hogy járjon közbe abban az irányban, hogy a Habsburg és Bourbon házak közti szövetség örömére, oldassék fel ő és családja azon számüzetés alól, melylyel még I. József sújtotta. *D'Estrées* nagy buzgalommal közben is járt Mária Teréziánál és sikerült elérnie azt, hogy *Bercheny* kegyelmet kapott azon kikötéssel mindazáltal, hogy ez nem ad neki semmi jogot elkobzott jószágaira, legyenek azok akár a korona, akár egyesek birtokában. Még ezen feltétellel is nagyon megörült *Bercheny* a kegyelemnek. Örömához csakhamar másik is csatlakozott: magas hadvezéri tisztséget kapott *D'Estrées* seregében. Ekkor vásárolt az ifjú Esterházynak is egy százados fia ezredében, melyet annak idején ő szervezett s mely a *Bercsényi* nevet viselte. Ez alkalommal magához hivatta fogadott fiát és igy szólt hozzá; «Magam foglak elvinni fiam ezredébe és ajánlani foglak a tiszteknek, kik én alattam harczoltak. Kövesd parancsukat s a jó példát, melyet nyújtanak; légy istenfélő, fogadj szót feljebbvalóidnak, légy kedves és barátságos a veled egyenrangúakhoz s méltányos az alád rendeltekhez; adj nékik példát bátorságban és jó magaviseletben. Végül, *fiam*, bizonyulj méltónak hősi elődeid véréhez, légy mindig *igaz magyar* és *vitéz katona!*» A dűlt betűvel szedett szók a franczia eredetiben is magyarúl vannak, megczáfolhatatlan bizonyságaként annak, hogy Bercsényiék francziaországi házában is a magyar szó volt az otthonos.

Kőnig György.

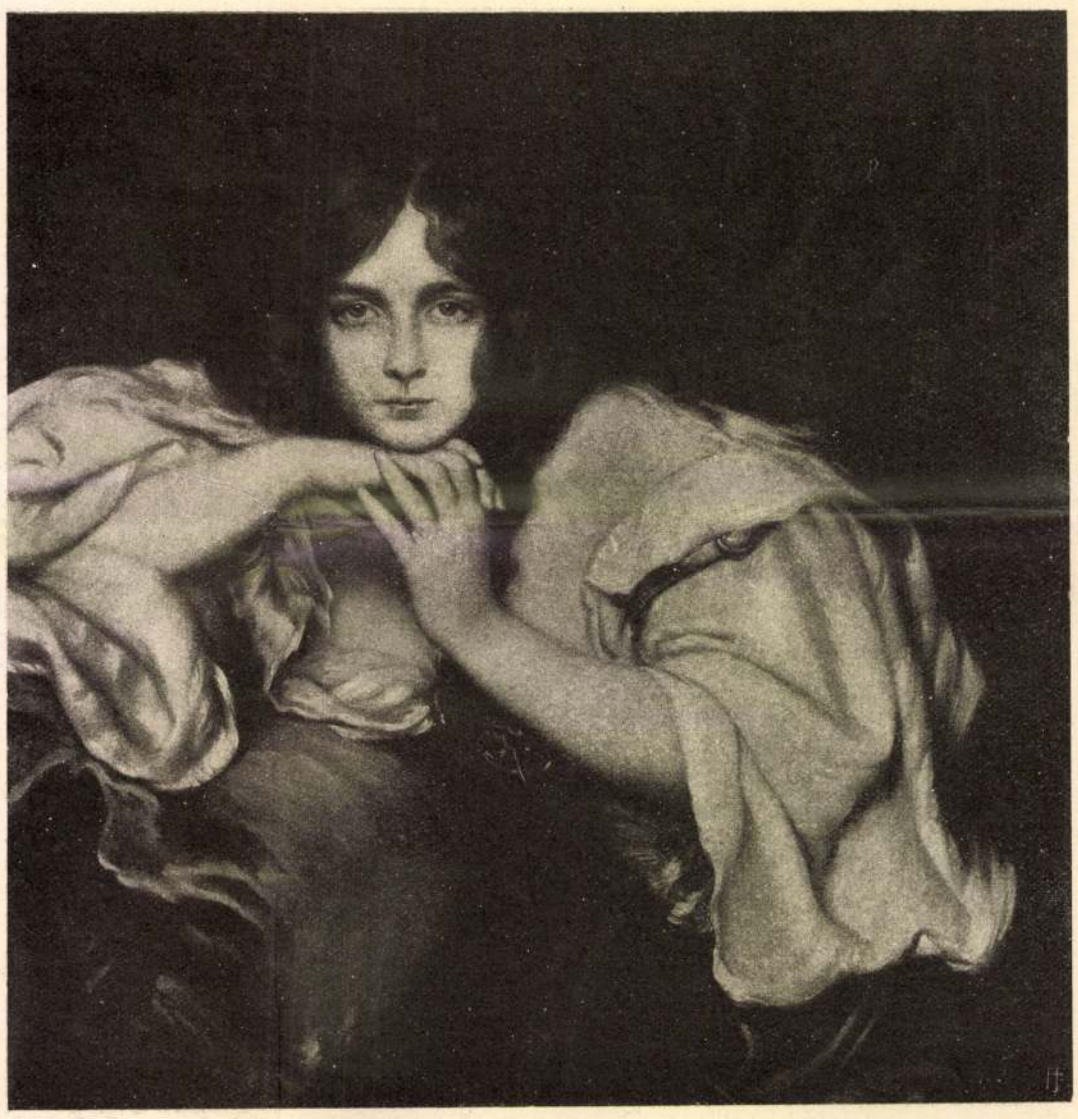

Innocent Ferencz: A pók.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

★

Hogy az Eszterházy-emlékiratokban foglalt genealógiai adatokat röviden összegezzük, itt adjuk a családfa ama részét, melynek ágai az alábbiakban szerepelnek; hivatkozunk Thaly idézett összeállítására, minthogy mi itt csak azt közöljük, a mit Thaly vagy nem, vagy csak hézagosan ösmert:

IV. László (neje Mlle Wiett) [1]
II. Miklós fia, szül. 1689. meghalt 1778.

Miklós Ferencz (szül. 1736, meghalt 1762.) [2]	*Ferencz Antal* (szül. 1744, meghalt 1809. Első neje Mlle de Pange (1744), második neje: Comtesse de Santo Domingo. fiu leány.	*Madeleine* mint hajadon halt meg Bécsben 1795.	*Marianne* mint hajadon halt meg Bécsben 1796.	*Sophie* Flinesben apátnő.	*Adelaide* szül. 1741, korán halt meg, mellbajos volt.

[1] Thaly szerint («Turul» 1885, 61. l.) előkelő és gazdag családból, Esterházy adataiból ennek az ellenkezője tűnik ki.

[2] Thaly szerint («Turul» 1885, 62. l.) huszárai élén esett el, Esterházy szerint azonban himlőben halt meg.

GRÓF ANDRÁSSY GYULA KÖNYVE.*

Örvendetes jelenség, hogy kiválóbb politikusaink közül ismét többen kezdenek visszatérni ama nevezetes korszak hagyományaihoz, mikor Széchenyi István, Kossuth Lajos, Dessewffy Aurél, Wesselényi Miklós és mások vaskos könyvekben igyekeztek irányítani nem egy pártnak, hanem az egész nemzetnek közvéleményét. Az utóbbi időben gróf Andrássy Gyula inditott meg egy nagyobb szabású történet-politikai munkát «A magyar állam fönmaradásának és alkotmányos szabadságának okairól», melyből a második kötet most hagyta el a sajtót. Gróf Andrássy munkája tiszta, átlátszó, mondhatni megkapó képet nyújt a nemzetünk ezeréves életét mozgató erőkről. Gróf Andrássy Gyula mint politikus, de mint iró is, mint az előadásnak mestere hatalmas utat tett meg azóta, mióta első munkáját «Az 1867-ki kiegyezésről» megirta, mely munkáját a magyar Akadémia pályadíjjal tüntette ki. Már ebben is elárulta gróf Andrássy, hogy erős politikai gondolkozóink közé tartozik. De azóta rengeteg sokat olvasott és gondolkozott, — ez az első benyomás, melyet jelen műve olvasásánál nyerünk. Felfogása mélyebbé, itélete világtörténeti látókört felölelővé lett s a mellett nem csupán gondolatai erejével és eredetiségével köti le figyelmünket, de a tollat is oly művészettel kezeli, hogy előadása sok helyütt a nagy angol történetiró és essayista Macaulay-ra emlékeztet, egyes szakaszai pedig azzal a magas epikai erővel ragadják meg lelkünket, mely Carlyle történeti munkáit jellemzi. E nagy iróval gróf Andrássynak egyébiránt nemcsak a stilben, hanem az események felfogásában is vannak rokon vonásai. Gróf Andrássy, úgy mint Carlyle, nem tartozik azok közé, kik a történelmet kizárólag a tömegekben működő molekuláris erők eredőjének tekintik. Neki van érzéke a *nagy emberek* iránt s igenis lényeges

* *A Magyar Állam fönmaradásának és alkotmányos szabadságának okai.* Irta *Gróf Andrássy Gyula.* Második kötet. Franklin-Társulat 1905. Ára 6 K.

A capitoliumi Vénusz.

Páros jelenet.

Irta Hevesi József

SZEMÉLYEK: ARSZLÁN EFFENDI * MAROSI ETELKA.

Történik a Rivierán, Etelkáék verandáján, farsang idején.

4. JELENÉS.

ETELKA. ARSZLÁN.

ARSZLÁN

Ön nem hiszi? Bizonyosodjék meg róla! Én értek a chiromantiahoz és ha ideadja nekem kicsiny kacsóját kiolvasom belőle a jövőjét . . . De ön nyugtalannak, türelmetlennek, idegesnek látszik ma.

ETELKA

Ezt a nagy karneval-zaj okozhatta. Olyan kimerültnek érzem magamat. És ön tényleg tud a tenyeremből olvasni?

ARSZLÁN

Tudja ön jól, hogy mi keletiek mindnyájan félig-meddig varázsolók vagyunk. Mi tudunk olvasni a csillagok járásából, a szél sirásából, a madarak röptéből és sok minden jelenségből, mely a nyugatok bölcsei előtt hétpecsétes rejtelem. Adja ide kis kezecskéjét és ön meg fog győződni róla.

ETELKA

De én félek.

ARSZLÁN

Ön fél? Ön, a bátor, a szilaj magyar leány, akinek vakmerőségét az egész Riviera bámulja, ön félne?

ETELKA

Nem is félelem az, de előitélet.

ARSZLÁN

Hahaha, no ezt nem hittem volna!

ETELKA

És ön valósággal a jövőt olvassa ki?

ARSZLÁN

Mikor a teremtő világgá bocsát egy-egy embert, sorsát világos betükkel irja bele a tenyerébe. Ezeket a betüket azonban a titkos tudományokba beavatottak ki tudják silabizálni. Én értek hozzá . . . Nos, hát adja ide a kezét . . . hát adja ide kérem, ne féljen. *(Megfogja a vonakodó Etelka kezét.)* Üljön ide, erre a székre, igy ni — én meg ide ülök, *(szembe*

ben is nevezetes szerep jutott a fess lábnak: hisz azok elé borulnak le a szerelmesek.

A ruha.

Nem a ruha teszi az embert — ez már olyan igazság, amely nem igazság. Bizony a ruha nagyon sokat határoz, asszonynál pláne talán még többet, mint a férfinál. Szeretném mondani, hogy mindent. Nem akarom ezzel azt állitani, hogy a szépség rongyokban nem marad szép, de bizonyos, hogy nem is nyer hatás dolgában. Már a természet is sok példát nyujt arra, hogy a nőnek olyan külsőségekkel kell rendelkeznie, melyek a természet urát, a férfit elragadják. Szükséges tehát, hogy a nő az öltözködés dolgában szépségének emelését érje el. Hisz a nő a poézis, az ihlet ebben az életben, amelynek a nő talán egyetlen igazi értéke. Persze nagy kérdés, a czélt hogyan lehet megközeliteni. Általános igazság, hogy a ruha a szép testet ne formálja át, illetőleg: érvényesüljön alatta minden természettől szép vonal a maga igaz mivoltában s amennyiben ez ki van zárva, legalább negativ előnye legyen s ez az, hogy ne rontson túlsokat. Szép testnél csak sajnálni lehet, hogy a ruhát egyáltalán föltalálták, az aesthetikai szabályoknak meg nem felelő testnek a ruha valóságos áldás, mely pótol sok mindent ott, ahol deficzit van, elvesz sok mindent ott, ahol nagy a bőség. A szükséges rossznak meg vannak tehát aesthetikai szempontból a maga fényoldalai is, mi tagadás, hogy a ruhának a legtöbb esetben a szurrogátum feladata jut. Félek ugyan, hogy a férjek megharagszanak, ha ennyire biztatom az asszonyokat, hogy csak tessék szépen öltözködni. Hát semmi félreértés. Azt nem mondja senki, hogy tessék a divatnak minden őrültségét végig csinálni, isten ments. Csak azt kell elfogadni belőle, ami izléses, a mi egyszerü. A föltünő, a kiabáló, sohasem szép. A' ki teheti, az legyen ruha dolgába változatos, de láttam én már olyan szép asszonyt, aki egész esztendőben egy ruhát viselt és mégis szép volt. Persze, a másik végletbe sem szabad esni. A ki egészen fittyet hány a divatnak, nem jó cselekedik és igen gyakran nevetségessé teszi magát. Azért hát: izlésesen, egyszerüen, okosan tessék öltözködni.

—

Szépség.

Ki megvet oltárt, nem hisz istent,
Ki daczos szivét nem alázza,
Kit úttalan utakra szédít
A tagadás démoni láza: —
A leghitetlenebb poéta
Sohsem lehet olyan hitetlen,
Hogy vakmerően lázadozna
A Szépség szent vallása ellen.

Szilágyi Géza.

Küry Klára.

Uher Ödön fölvétele.

mert olyan testrész ez, melynek egy vonala az egészet tönkre képes tenni. Pedig talán egy testrésznek szépsége sem definiálható oly egyszerüen, mint a nyaké. Szép a nyak, hogyha minden oldalról nézve homoru ivet mutatnak körvonalai, kell továbbá, hogy alacsony válluaknál ne legyen nagyon hosszú, magas válluaknál pedig ne nagyon rövid, amellett, hogy hátul jó husos. Persze se elől, se oldalt ne lássanak meg az inak és erek, ami nem jelenti azt, hogy az erősen kifejlett paizsmirigy vagy pláne golyva, különös disz volna. Főszabály, hogy a keresztmetszet mindig kört adjon.

A mell.

Kényes téma, de mert fontos, nem szabad elmellőzni. Azt lehet mondani, hogy ezt kellene először tárgyalni, mert orra, szája, füle van a férfinak is, de mikor asszonyi népről esik szó, a női testnek ez az ékessége elsősorban emelendő ki. Brandes is ezen a véleményen van s azt mondja, hogy a milói Vénuszon, ami igazán remek, az a mell, melyhez foghatót művész vésője, ecsetje azóta nem produkált, de talán a természet sem. Hát ez mindenesetre merész állitás, mert irója tudja nagyon jól, hogy az ellenkezőjét gyakorlati tapasztalatok utján ugysem bizonyithatja be senki. Meglehet, hogy igaz, de azt is csak nagyon fogyatékos tapasztalatok alapján állithatnók, hogy nem igaz. A legnagyobb rombolást e testrészen nem a kor, sem az anyaság, hanem a fűző viszi végbe. Egy kis megfigyelés mindenkit meggyőzhet ennek a veszedelmes divatczikknek ártalmas voltáról. Azt lehet mondani, hogy nagyobb ellensége a női test szépségének még keresve sem található. Okos asszonyok, leányok, épen azért a lehető legritkább esetben veszik magukra. Egy bizonyos, az t. i. hogy a női mellnek szüksége van támaszra, de ennek szerepét a pruszlik sokkal jobban tölti be. Tessék megnézni a vidéki szép asszonyokat, akiknél még előhaladott korukban is bámuljuk a formák teljességét — viselnek-e fűzőt naphosszat? Bizony nem és aki jó tanácsra hajlik, az szálljon szembe a midernek omnipotencziájával, vagy ha ez már sehogyan sem lehetséges, hadd legyen a fűző alacsony, egy jó magas övnél alig szélesebb, olyan, amilyet akkor szoktak fölvenni, ha dekoltált ruha kerül a testre. Ad vocem decolletage. Hát ezen, a jó izlés határain belül, nincs kivetni való. Csak elsoványodott, öreg ultramoralisták vallhatják az ellenkezőjét. Mert csakugyan szép, ami szép és mi volna erkölcstelen azon, ha egy szép asszony sejtet valamit csudálatos idomaiból? Persze vigyázni kell: mihelyt túlmegy valaki a megengedett határon, illetve, ha a czél nem tisztára esztetikai, akkor csunya a decolletage. Csunya és elitélendő mert sok a jóból is megárt. Egyet talán még ezek előtt is meg kellett volna mondani: a kivágott ruha nem mindenkinek való. Mig a szép formáju asszony szépségét hatványozza, addig szánalmas benyomást kelt azoknál, akiknek a kelleténél több vagy kevesebb jutott.

A láb.

Vannak sokan, akik elsősorban az asszony lábát nézik. Ha ez szép, mindjárt meglágyulnak és a szép lábakról sok minden egyéb fogyatkozást hajlandók megbocsátani. Notabene: nem csak a suszterek birálják argus szemekkel a lábat, mások is, ha nem is annyira mint pl. Khinában, ahol a női szépség első kelléke. Ott az a fő, hogy piczi legyen, akár a bábé. Mi sem rajongunk a tenyeres-talpas lábért, de azért a másik véglet sem ragad el. Valljuk meg, kevés láb van, mely ki tudja elégiteni az ember aesthetikai érzékét, mert a legtöbbet elnyomoritja a czipő. A szerelem-

A száj.

A poéták töméntelenül sokat összeirtak róla, hasonlóképpen a vigjátékirók. Az előbbiek az ideál száját, az utóbbiak az anyósét zengették meg. Hát kérem, mi itt nem az anyósokéval foglalkozunk, mert az vajmi ritka esetben ad eszthetikai fejtegetésre tárgyat. Honny soit, egy szót se szóltunk s bocsánat, ha már is túllőttünk a czélon. Pedig az csak egy; annak kutatása, milyen a szép száj? Persze, csak nagyjából. Hogy mi a száj, azt mindenki tudja. Hát a szép száj? Azt már nem mindenki tudja, noha érzi s ha lát egyet, meg tudja mondani, ez is az. Nos hát: senki sem fogja szépnek mondani az olyan szájat, melyhez, amint mondani szokás, a fül vizitelhetne. Vagyis nem szép a nagy száj, ellenkezőleg. A szép száj kicsiny. Az ajkak se vékonyak, se vastagok ne legyenek, aztán a pirosság elengedhetetlen. Nyugvó állapotban egyik födje a másikat könnyedén, ne lapuljon egyik sem a fogsorhoz. Ad vocem: fogsor, Ennek nagy befolyása van a száj szépségére. Ha kiállnak a fogak, az ajkak is ki fognak állani és a száj nem rendes. Az ajkak hosszusága is nagyon tekintetbe jön. Ha rövidek, a fogak, folytonosan kilátszanak s ez még akkor sem szép, ha valakinek gyönyörü a fogsora, ha hosszuak, még a nevetésnél sem látszik a fog, hanem az ajak legöngyölödik a szájba. Ez degusztál, pedig az ajkaknál a fő, hogy kivánatosak legyenek. Mert igaz marad örökké: nemcsak a beszédre valók, hanem a kaczagáshoz és a csókhoz. Sokszor hallottam már a kérdést, miért éppen a szájával csókolódzik az ember? A kérdés kissé furcsa, mert nem is tudjuk elképzelni, hogy lehessen nemcsak az ajakkal csókolódzani. Pedig lehet, mert a csók épugy, mint a kézszoritás, a szimpatia, a szeretet jele. És vannak afrikai néptörzsek, melyek a szimpatiának ugy adnak kifejezést, hogy összeérintik a homlokukat, a vállukat. A külömbség az, hogy igy kisebb az érzéki gyönyör, lévén az ajak tapintásra majdnem olyan alkalmas, mint az ujjak. A kultura, a raffináltság hozza magával, hogy az európai ember, ha szimpatiájának kifejezést akar adni, ugy tesz, hogy azt a másik meg is érezze, eltekintve attól, hogy neki is jól esik a vért bizsergető jeladás. Azt hisszük, hogy az éhes szív olykor megelégednék azzal is, ha az imádott afrikai módra adna csak kifejezést szimpátiájának. Kérem, in der Noth frisst der Teufel Fliegen auch.

Az áll.

Szélessége és hosszusága azok a méretek, melyeknek az aránya határozza meg az áll szépségét. Nem hiszem, hogy ezt a viszonyt számokkal ki lehetne fejezni, mert aligha akadt olyan tudós, aki statisztikát csinált volna az állról. Tény az, hogy sem túlságosan széles, sem a túlságosan hegyes áll nem szép, sőt az utóbbi határozottan csunya. Kell, hogy az áll konturjai lendületes befejezését képezzék az arcz (recte orcza) vonalainak. Aztán meg: nem szép, ha az áll nagyon husos vagy nagyon szegény s itt is irigyelt valami a gödröcske, mely állandó szokott lenni, nem ugy mint az arczé, mely csak nevetésnél lesz jobban látható. Egy jó tanács: a hölgyek üssék pofon azt az udvarlót, még ha férjük is, aki abban leli gyönyörüségét, hogy megharapja az állokat. A harapás nagyon jól esik ugyan annak, aki harap, de annak, akit ér, a rendesnél is jobban fáj, mivelhogy az áll nagyon is érzékeny. Végül pedig: a macskák — mi egyéb a ravasz, hizelgő szeladon — csak karmolni szoktak, harapni nem.

A nyak.

Mi tagadás: Kevés asszonynak van szép nyaka ezen a világon,

A fül.

Manapság nem annyira hallásra, mint inkább függők viselésére teremtettnek. Félig. Pedig hát nem egészen ugy van és izléses asszonyok, akik bátrak is, egészen emanczipálják magukat a régi fölfogás alól. Azt mondani persze, hogy függőt viselni izléstelenség, szintén túlzás, mert de gustibus non est disputandum. De annyi tény, hogy előkelő körökben kezdenek letenni a régi divatról s amennyiben hódolnak neki, a diskreczió határai között teszik. Világosabban szólva: nem illik föltünő, nagy és nehéz függőket hordani. Az illem mellett egészségügyi és aesthetikai okok vannak. A nagy boutonok kisebbzik a fület és megnyujtják a czimpát, hegyessé teszik. Már pedig a szép füll kelléke, hogy a czimpája ne legyen hosszu, hegyes. Van persze egyéb igény is, amit a füllel szemben támasztunk, mikor vizsgáljuk, szép-e vagy nem. Igy: ne legyen nagy, vonalai legyenek lendületesek, ne álljon el a fejtől; egyáltalában az első impreszióra ne vétesse észre magát, hacsak rendkivüli szépsége nem szembeötlő. Meg aztán: ne legyen túlságosan vastag, sem a porczogója, sem a czimpája, de vékony sem. Átlátszó fül nem szép, amin segiteni nem lehet. Ellenben szép fület el lehet rontani. Vagy függők, vagy fekvés, huzigálás által. A függőkről már volt szó. Ha az ember fekszik, ne gyürje össze a fülét s ha lehet, feküdjék az egyiken épp annyi ideig, mint a másikon. Persze, ezt könnyű mondani, de nehéz megtartani. Ha már büntetni kell, van a testnek olyan része is, amely nem sinyli meg a virgácsot. Aztán meg: a női fül arra való, hogy az ember szerelmes szavakat sugjon beléjük . . . Erre mindegyik alkalmas, még a süketeké is.

—

Az arcz.

Voltaképen orcza. A pofacsonttól — bocsánat a triviális szóért, de de nincs más — az alsó állkapocsig terjed. Igen fontos. Nem szép, ha nagyon husos, nem szép, ha vékony, mint a bőr. A tisztes középút a legjobb. Sok hus az arczot pufókká, kevés soványnyá, beesetté, ránczossá teszi. Szine az egész arcz benyomásának leglényegesebb eleme. A végletek rontanak. Túlságos pirosság csunya, ha az orvosok örülnek is neki, fehérség sem szép. Legszebb a mérsékelt rózsaszin, mely fölül a szemek, alul az állkapocs felé halványodik s elvész. Érdekes: semmi művészet ezt pótolni nem képes. Mindenre több szerencsével vállalkozhatnak az asszonyok, az arcznak a természetes, üde pirosságát nem tudják utánozni, ha még oly ügyesek is. A festést rögtön észre veszi még az is, akinek a szeme nem gyakorlott. Különös szépséget ad az arcznak a *gödröcske*. Ritka nagyon, de akinek van, annál sok fogyatékosságot feledtet. Külön természetadomány, melyet nevetésnél, mosolygásnál egy kis izom összehuzódása okoz. Nem minden asszonynak adatott, talán azért találjuk annyira szépnek. Különös érdeme az arcznak, hogy a csók, ha még oly nagy is, bőségesen elfér rajta.

(Ipolyság.)

rodat és én megmondom, hogy ki vagy — régen elmult, noha még mindig akadnak egyesek, kik extravagancziából, időtöltésből űzik ezt a tudományos játékot. De régente komoly tudósok komolyan foglalkoztak az orr tudományával és nem egy olyan név van az autropologia történetében följegyezve, a mely számot tesz s e mellett sok időt szentelt a nasológiának. Rendszert akartak — sok egyébtől eltekintve — csinálni arról, hogy milyen a szép orr. Hát persze általános formulát adni lehetetlen, mert annyiféle szép orr van, hogy valamennyit egy kalap alá vonni lehetetlenség. Annyit általában el lehet mondani, hogy szép az orr, ha vonalai tetszetősek, sem különösen nagy, sem különösen kicsiny. Főként oldalról lehet megitélni az orr architekturájának a szépségét.

Itt meg kell jegyezni, hogy a görög felfogáson általában tul vagyunk. Az egyéni izlések tulnyomó többsége már nem mondja azt, mint a görögök: t. i. hogy az orr felső vonala legyen a homlokkal egy irányban, illetőleg annak folytatása megszakitás nélkül. Persze, ahány fej, annyi vélemény s ahány ember, annyiféle izlés. Vannak a görög felfogásnak is hivei, de tény, hogy az emberek kilenczven százaléka szépnek csak olyan orrot tart, melynek iránya kissé elhajlik a homloktól, nem lefelé, hanem föl. Az orrok sokféleségében mégis lehet néhány csoportot fölállitani, melyen belül se szeri, se száma az egyéni változatoknak. Igy van:

1. római orr, mely többé-kevésbbé merészen hajlott, körvonalai szépek, nyugodtak, keskeny, hosszukás.
2. görög orr, egyenes, háta a homlokkal egy vonalba esik, karcsu, keskeny, nem igen hosszu.
3. keleti orr, ivesen hajlik, meglehetősen széles, vonalai nyugtalanok.
4. agár-orr, hosszu, egyenes, vékony és hegyes.
5. pisze-orr, rövid fölfelé hajló, hegye lekerekitett.
6. gumós orr, hasonlit az előbbihez, csakhogy az orr hegye húsos, vastag, az orrlukak pedig szemtől szembe is láthatók.
7. mopszli-orr, nyerge alacsony, széles, az egész orr háta lapos, az orrlikak oldalt erősen puffadtak.

Az orr szépségének szempontjából kiválóan fontosak az orrlikak. Általános szabály, hogy az orrliknak egyszerü, rendes fejtartásnál vizszintes sikban kell feküdniök. A fal, mely a két nyilást egymástól elválasztja, ne legyen hosszabb, mint a két czimpa, mert különben oldalról nézve kilátszik és fényes nyákhártyájával, esetleg apró fekete szőreivel nem éppen a legépületesebb látvány. Ami az orrlikak alakját illeti, kell, hogy azok ne legyenek puffadtak s alulról nézve nagyjából olyan háromszöghöz hasonlitsanak, amely hegyes szögével előre van forditva. Persze, akinél ez nincs igy, annak sem kell kétségbeesnie. Mert szép az, a mi tetszik s a férfiak amikor beleszeretnek valakibe, nem vizsgálják, hogy az illetőnek orrlikai hasonlitanak-e a hegyes szögével előre forditott háromszöghöz. De aki kétségbeesik, nem okosan teszi, mert ugysem segithet magán. A tudósok bebizonyitották, hogy minden arczhoz éppen az az orrlik illik legjobban, amely már úgyis rajta van. Az operáczió nem segit. Vannak orvosok, kik nagy garral hirdetik, hogy az orrot megreparálják. Kivágnak egy darab bőrt a karról s az orról lehúzott bőr helyére teszik. Ez kezdetben tetszetős, de rövid idő alatt a jövevény bőr összezsugorodik s az orr olyan lesz, mint az aszaltkörte: barnás-fekete, ránczos, degusztáló.

—

Ezt az állitást csak azért koczkáztatták meg a puritán erkölcsü vidéki asszonyok, akik kettéválasztva, simán visszafésülik a hajukat, hogy annál nagyobb pressziót gyakoroljanak a régi divat pártolóira. Nem kell egyébb bizonyiték erre: ott vannak az öthat esztendős leánykák. Ezeknek a haját majdnem minden szülő előre fésüli, mert a gyermek homloka tulságosan domboru szokott lenni s ez az éles vonal a gyermek-arcznak lágyságával nem volna összhangzásban. Ezek pedig aligha immorálisak. Általában a haj a homlok tájékának sok szépségbeli fogyatkozását képes szelidíteni vagy feledtetni. Igy például, a kiknek beeső halántékuk van, a fésüvel ügyesen segithetnek magukon és segitenek is. Különben azt hisszük, fölösleges is ez a tanács, mert minden asszony vagy leány, a ki csak egy kicsit is hiu, régen tudja ezt az egyszerü titkot.

A szem.

Kép-kritikákban gyakran olvassa az ember, hogy X. vagy Y. piktor evvel vagy avval az arczképével behatolt a modell lelkébe, mert az arczkifejezés, a szemek különösen, az egész ember karakterét elárulják. Hát szó sincs róla, a szem reprodukálásával sok lelki momentumot lehet kifejezésre juttatni, de az egész léleknek oly kis térre szoritott, tömör kifejezése mégis csak felülhaladja még a legzseniálisabb művész erejét is. És van-e zseniálisabb művész, mint maga a természet? Hát bizony ez sem tudja visszatükröztetni a lelket a szemben s a ki mégis azt állitja, hogy igenis képes erre, hát ez áltatja magát. A szem vajmi keveset fejez ki, recte semmit, csak az a viccz, hogy az ember, ha ennek vagy annak a karakterét ismeri, hajlandó megesküdni, hogy ő ezt a karaktert az illető szemében látja. Pedig dehogy látja, csak szuggerálja magának, hogy látja. Mindössze két héjat lát, pillát és benne egy kisebb-nagyobb gömböt: magát a szemet. Hogy mi határozza meg ennek a szépségét? Hát száz aranyat annak, aki erre felelni tud. Azt lehet mondani, kinek a pap, kinek a papné. Van, a ki a barna szemet becsüli sokra, van, ki a kéket, a szürkét, a feketét. Sok függ az ember arczának, hajának szinétől. Igy például általában szépnek mondjuk, ha valakinek fekete a haja s amellett kék a szeme, vagy szőke a haja és fekete a szeme. Ez ritkaság, de persze nem egyedüli kriteriuma a szépségnek. Mert van száz és száz ünnepelt beauté, amelynek szeme elég vakmerően kék, noha a hajszine szőke és láttam már ennivalóan szép asszonyt, a kinek szürke, vizes volt a szeme. A szem szine tehát nem lényeges valamint hogy semmisem lényeges ezen a világon. Olykor a pupilla nagysága őrjiti meg a nézőt és nagyon sok asszony tudja, hogy ez is egyik titka a tetszésnek. Olyik nagyon is tudja és azért nem átal olyan mérget használni, mely a pupillát kitágitja. Belladonna a neve ennek a növényi szernek: veszedelmes és kárhoztatandó. Hála istennek mind kevesebb lesz azok a száma, akik élnek vele, mert hódit a nézet, hogy a természetesnél nincsen szebb. A szempillára is áll ez. Halálos vétek azt festeni. Röviden: szép a szem, ha az arczhoz viszonyitva nem tulságosan nagy, egészséges, meg van a rendes fénye, a szemhéjak érintővonala egyenes és vizszintes sikba esik. Minden egyéb elhelyezésü szem szokatlan s azért furcsán hat.

Az orr.

Hogy milyen fontos szerv a szépség szempontjából, az régen el van ismerve. Szobrászok, festők hónapokon át szoktak tanulmányokat tenni, mert még mindig igaz valami abból a régi tételből, hogy az orról a jellemre lehet következtetni. De csak valami, mert az a kor, a melyben azt mondották: mutasd meg az or-

melyik nő vallhatja magát olyan árvának, hogy senkit sem lát maga előtt leborulni? Olyan nő nincs kerek e világon. Az alábbi fejtegetéseket tehát senki se vonatkoztassa magára, mert azok csak nagy általánosságok, melyeknek inkább a művészre van értéke, nem pedig a nőkre általában. Mert kérem, mikor az ember a szépségről akar tételes törvényt hozni, ez csak azt jelenti, hogy ha valaki a természet nagylelkűsége következtében kissebb vagy nagyobb mértékben megfelel a követelményeknek, azt a valakit nem egy, nem tiz, nem száz ember fogja szépnek tartani, hanem milliók. De azt nem jelenti, hogy az, aki a regulák mögött messze elmarad, annak nincs aesthetikai értéke, mert ha nem száz, ha nem ezer, de husz vagy, tiz olyan ember fog akadni, akinek az illető a legszebb. Még inkább: a szépségről adott abstrakciók különösen azt mondják: te piktor, te szobrász, ha festesz vagy faragsz, igy faragd, igy fesd az asszonyaidat, mert ha nem, kissebb és kisebb lesz azok száma, kik gyönyörüségüket találják művedben. Ne értse tehát senkise félre az alábbi sorokat, mert szeretünk az asszonyokkal, leányokkal jó barátságban lenni.

A haj.

A természet a fejbőr védelmére teremtette, az asszonyi ügyesség azonban talán fontosabb szerepet juttatott neki: emelni az arcz szépségét és pótolni, vagy eltakarni, amit a természet elrontott. Mind a háromra nagyon alkalmas, mert engedelmes és szolgálatkész. Persze, érteni kell a módját. A frizura sokat javithat, de sokat ronthat. Jó izlés kell tehát ahhoz, hogy az ember eltalálja, melyik arczhoz milyen frizura illik. S a kinek megvan az érzéke hozzá, az mindig eltalálja a helyes formát. Hogy melyik az? Uram isten, nehéz, lehetetlen ezt megmondani, mert ahány fej, ahány arcz, annyi frizura kell. Nagyjából egyformák lehetnek ezek, de bizonyos, hogy minden arczhoz egy extranuance szükséges. Ha nem több, de egy fürtnek az elrendezése megteszi. A mi pedig a fej alakjának fogyatékosságát illeti, kétségtelen, hogy itt a haj sokat tehet. Lapos fejnek például okvetlenül magas, fölpéczézett frizurát csináljanak. Ami pedig azt illeti, hogy a haj fogyatékosságok eltakarására is való, arról a homloknál lesz még szó.

A homlok.

Valamikor az ókorban, de még esztendőkkel ezelőtt is az volt a divat, hogy az asszonyok, leányok a homlokukra fésülték a hajukat. Az volt az általános felfogás, hogy nem szép, ha a homlokból a szemöldökön fölül egy vagy másfél ujjal szélesebb sáv látszik. Azonban az olyan asszonyok, a kik nem sokat adnak a formákra, különösen az egyszerü vidéki nők, nem szüntek meg a fölfogást ostromolni és egyenesen immorálisnak mondották a homlokba fésült rövid hajat. És el lehet mondani, hogy ezeknek az egyszerü asszonyoknak a felfogása tért hóditott, ugy, hogy szinte általánosnak mondható a régi divat elitélése. Most a szabad homlok a jelszó. Van is benne valami. A szépen ivezett, tiszta, fehér homlok, melynek hajlása nem tulmerész, csakugyan szép látvány és bizony nem egy leány került már a főkötő alá, mert szép homloka volt, ha arcza különben nem is felelt meg az esztétikai szabályoknak. Persze csak az mutassa a homlokát, a kié szép, mert az indián-módra lapos vagy kiugró homlok, vagy az olyan, mely az átlagosnál szélesebb, vagy a melynek jobb és bal dudorodása feltünő — jobb, ha lefelé fésült haj alá rejtőzködik. Mert a lefésült haj korántsem immorális és nem is lehet a nők egy bizonyos osztályára jellemző.

Z. Bárdy Gabi.

Uher Ödön felvétele.

séget varázsol még a szürke szabályoknak meg nem felelő vonások közé is. Kit a feleség, kit az anya, kit a jövendőbeli asszonyság varázsa emel piedesztálra s mi ez előtt csak le tudunk borulni, hogy végtelen bámulatunk adóját rójjuk le, vagy elnémulnak ajkaink s ez a némaság, ez az érző hallgatás a leghangosabb himnusznál is ékesebben szóló. Minden teremtés dicséri az urat, mondja a biblia s ez a modern pogányság nyelvére leforditva annyit tesz, hogy minden férfi térdet hajt az asszony előtt, mert asszony. Nincs tehát busulni oka annak, aki a szürke definicziók szerint nem szép, mert van vigasztalása, hogy van, akinek tetszik, vagy tetszeni fog. Mert voltaképen minden szabály haszontalan és hazug, igazság még mindig s ez marad örökké: szép az, ami tetszik S

Flamand szépség. Innocent Ferencz festménye.

(„Vasárnap reggel" czim alatt a képzőművészeti kiállitáson.)

okulására szolgálhatna, általa tudja meg az ember, hogy legtöbb szépitő és hajfestő szer ártalmas, mérges anyagokból van összetéve: ólom, réz, kéneső és arzén, váltakoznak bennök, melyek aztán hosszabb használat után mindenféle bajokat, mint a hajhullást, foghullást, csontbántalmakat, sőt migraint is idéznek elő. Az eredmény pedig ahhoz az áldozathoz képest, hogy betegekké lesznek, jóformán semmi, mert az ősz, a tél, a maga elkerülhetetlen hervadásával előbb-utóbb ugyis csak beáll s ha egyszer elhervadtunk, nincs *még a* világnak az a kémikusa, a ki számunkra olyan csodaszert tudna lombikjában összekeverni, összefőzni, hogy a tizenhat-husz év rózsái ismét kinyiljanak arczainkon. Fiatalságunknak azt a harmóniáját, mely széppé tesz, teszi a gondtalan lelki élet, melyet még nem zavartak meg az élet keserü csalódásai, a fiatal kor üde szine s a vonások lágysága.

Az alchimisták nem tudták az arany csinálás módját kitalálni, a bölcsek hiába keresték a bölcseség körét és mi hasztalan kutatjuk az örök fiatalság titkát.

A kereskedelemben levő szépitő szerek ephemer hatása egyedül abban rejlik, hogy a szépségének mi a titka? Annak is, mint Richelieu herczegnek azt mondta, hogy a forrás vize, de gonoszul s bizonyára nagyon pajzán mosoly kiséretében azt is mondta, hogy asszonyokkal nem barátkozik: «Egyetlen asszony barátnőm sincs s igy sohasem mérgeskedem, sohasem haragszom; a harag olyan, mint a borona, mely mélyedéseket hagy maga után az arczon.»

Tehát tiszta, friss viz és semmi boszankodás, hölgyeim! *Neszta.*

Egy festőnő a női szépségről.

Igen tisztelt szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy csodálkozzam, miért éppen a képzőművészekhez fordul a «női szépség» dolgában véleményadásért, mikor a nevezett czéhből a «női szépség» bojkottálva van. Nem vette észre, hogy a modern irány nem kivánja támaszul a «szépséget» és bizony, ha Tizian Lavinia manapság modell keresményre szorulna, alighanem kiszoritaná egy beteg hervadt varrólány, vagy egy pisze tót napszámosnő. Ennek okát talán a modern művész önérzetében találhatja meg, aki visszautasitja «a szépség», a természet e kivételes jelenségének megvesztegető varázsát, és tisztán *saját* erejéből akar hatni.

Radóné Hirsch Nelly.

—

Az igazi poézis.

Voltaképen szentségtörés, ha erről a tárgyról szólva nem versekbe csendül a gondolat, de hát ha egyebekben is pogányok vagyunk, egygyel több vagy kevesebb bűn, már nem számit. Mi lehet poétikusabb, mint a nő szépsége, illetve: van-e ezenkivül egyáltalában poézis olyan, mely a szivet fölfrissiti, a vért megbizsergeti? Öreg urak azt mondják, hogy nem, de mikor ezek fiatalok voltak, bizonyára elismerték és megesküdtek rá, hogy ami költészet van, az csak a nő körül forog. A nő, nem pedig egy asszony, egy leány körül, mert minden asszony, minden leány szép, mig az ember fiatal. Csak az évek száma hozza magával a szeparatisztikus itéletét, hogy nekem ez, vagy az tetszik, ez csunya stb. Mihelyt valaki nő: feje fölé glóriát von valami s e glória szép-

(Bécsi szépség.)

mindennek, a mi franczia, nagy barátja volt.

A távol Japán ferde szemü asszonyai fogaikat feketére, ajkaikat aranyra vagy zöldre festik. Sok Japán asszony fogait, állitólag azért festi feketére, hogy erős kisértésnek ne legyen kitéve! A fogak festése hátsó Indiában is divatban van, de ott azon felfogás alapján, hogy fehér foga minden *állatnak* van!

Most a pirositók leszorultak a nők toilette asztaláról s egyedül a szinpadok s a falusi parasztleányok használják. Az utóbbiak azonban, hogy pénzt ne kellesen kiadniok, egy mérges növény gyökerével szokták arczukat megdörzsölni, mely aztán egy-két óráig ugy ég, hogy majd kicsattan. Ez idő szerint minden nő csak fehér, sápadt, érdekes akar lenni s a gold cream, lanolin cream, Simon cream, eau de Lys, vinaigre de toilette, poudre de Velontin s más effélék járják. Dr. Hankó Vilmos a Természettudományi Közlöny egyik régibb számában összeállitotta a titkos szerek kémiai összetételét, közte a szépitő szerekét is. Mondhatom, tanulságos kis czikk, amely a nők

Eufrátes tükre szebb arczot tükrözne vissza.

A nap alatt minden megváltozhat, csak a mi hiuságunk nem! Pár esztendő előtt a müncheni egyetem rektora egy 4000 esztendős mumia arczán talált szépitőszert vegyelmezés alá vette (a mumia egy Ast nevü herczegnő volt) s kiderült, hogy a szer egy ólompreparátum volt, mely azért, mert az ólmot a messze Indiából kellett hozzá hozni, olyan drága volt, hogy csakis a királyi ház tagjai használták s pedig leginkább szemeiket festették meg vele, hogy szemeik zöldes, nedves fényben csillogjanak. A szemek nagyon merész festését az arab és tatár asszonyok ma is gyakorolják.

Egy másik egyiptomi kosmetikus szernek a reczipéjét Dr. Macalisher angol orvos egy papiros tekercsről másolta le. A papiros tekercset a XI. dinasztia II. királya anyjának sirjában találták. A szer hajnövesztő szer s talán jobb és több eredménynyel lehetne használni, mint a Csillag Anna pomádéját, melynek legfőbb alkatrésze a tiszta disznó zsir. Ime az egyptomi reczept: Datolya, kutyaköröm és szamárpatát összetörve, olajjal megfőzni és a fejbőrt esténként bedörzsölni vele. Dr. Macalisher elfeledte köztudomásra hozni, hogy vajjon az illető királyi hölgynek, akinek a reczept bizonyára féltett titka volt, hosszú volt-e a haja?

A biblia ó-szövetségében is rá akadunk az asszonyok hiuságának nyomaira: Izaias próféta dörgedelmesen (III. rész) kelt ki az asszonyok czifrálkodása ellen. A kelet asszonyai egyáltalán nagy rabjai a kosmetikus szereknek s ennek részben bizonyára a keleti költészet is az oka, amely a nőt, a *kedvest* elnevezi fénylő csillagnak, tündöklő napnak, rezgő harmatcsöppnek, arany, illatos, édes virágnak — szóval minden szépnek s a tény, hogy a keleti nőknél a hervadás kora sokkal hamarabb következik be, mint nálunk, azok a rezgő harmatcsöppek s tündöklő napok mindent elkövetnek, hogy korai hervadásukat megakadályozzák.

A római költők is megemlékeznek a nők hiuságáról. Rómában az illat- és kenőcs-kereskedők rendszerint jósok és bűvészek is voltak s kereskedéseikben Róma nagy világa, különösen a császárság idejében nem csak hogy találkozott, de erkölcstelen módra mulatott is; Cupido kifeszitett nyilával a töméntelen tégely és acuphara között folyton ott leselkedett. . .

Annyi arczfestéket és pirositót mint Francziaországban, a hires Lajosok korában sehol sem használtak. Egy kereskedő társaság 1780-ban a franczia kormánynak a szépitő szerek eladásának jogáért *öt millió livrt* fizetett.

A franczia dámák különösen a pirositókat szerették. XV. Lajos udvarában a tulipiros volt a divat. XIV. Lajos azonban nem szerette az erős és éles szineket s a hölgyek a fényes versaillesi udvarnál valamivel halványabb, de azért mindig erősen festett arczczal jelentek meg. Minden franczia dámának más-más volt a pirositója; egy árnyalattal halványabb, vagy pirosabb, vagy pedig lila és kék szinben játszó. A pirositó szine meghatározta az illető asszony rangját, állását, sőt mint a Concourt fivérek a *La femme au dix-huitiéme siécle* czimű művökben mondják és állitják, még a karakterét is. A pirositóhoz hozzájárult a rizspor és a töméntelen szépség-tapasz. A fekete és jókora nagy szépség-tapaszok napokat, holdakat, csillagokat, hajókat stb. ábrázoltak. Ez a divat — a kendőzés és a szépség-tapasz divatja átment Németországba is és ott annyira a szélsőségbe csapott, hogy Nagy Frigyes rendeletet adott ki az asszonyok «Bolond divatja» ellen — pedig Poroszország e geniális királya

aránt összes gyermekei között. Mindnyájunknak juttat a kincsből, egyiknek ezt, a másiknak amazt. Ne bírálgassuk, mi jutott éppen nekünk belőle osztályrészül, ne irigykedjünk mások kincseire: a természet bölcs berendezésének czéljait átérteni ugy sem fogjuk sohasem.

Dr. Tellyesniczky Kálmán.

—

A szépítő szerekről.

Tisztelt hölgyeim!

Mindnyájan szépek szeretnénk lenni s mindnyájan lélekvesztetten keressük azt a csodaszert, mely ifjuságunkat legalább is Ninon de L'Enclos koráig megőrizné. Tudvalevő dolog, hogy Ninon de L'Enclos még hetvenöt éves korában is olyan szép és üde volt, hogy egy huszonöt éves imádója agyonlőtte magát miatta. Egy szellemes asszony, a kihez a természet nem volt valami nagyon kegyes, azt mondta, hogy szépnek születni nem érdem, de széppé tenni magát, kiváló érdem. De vajjon, egy bizonyos koron tul, akkor, amikor életünk napja a zenithről a nadir felé kezd hajlani, mikor szemeink körül megjelennek az ugynevezett «Macska karmok» — azok a finoman megrajzolt vonáskák, melyek magokban rejtik a föltétlen hervadás korát s a mikor hajunk fölött felüti magát az első ezüst szálacska, vajjon akkor segithetünk-e magunkon az ezer és ezer csodaszerrel? . . . Nem. A hervadás a természetnek éppen olyan törvénye, mint a halál — mindkettő elkerülhetetlen. A születés pillanatában benne van már a halál pillanata is, éppen ugy a tizenhat esztendős üde, rózsás arczszinében ott van a hervadás sejtelme.

A természet — nem birom kieszelni, hogy miért? — belénk oltotta a hiuságot, a tetszés vágyát és nem kétlem, hogy már Éva anyánk, ha Ádám nem látta, egy mimosa, olajfa, vagy balzsam-bokor sötét árnyában ráhajlott az Eufrátes csillogó tükrére s ugy nézegette magát, ha ugy találta, hogy bőre és haja nem elég szép, megvillant eszében, hogy valamivel meg kellene mosdania, amitől az

(Belgrád.)

szonyokra vonatkozó megjegyzés. A női arcz szépségében feltünő szerep jut a szemöldöknek. Hosszu, karcsu, sötét szemöldök sokszor az arcz jelentékenyebb hibáiról is eltereli figyelmünket. Világos, gyenge, alig látszó szemöldökök az arcz hatását rendkivül lefokozzák. Festése vöröshajuaknál, kiknél a szemöldök is hasonló szinü, teljesen indokolt. Az egyptomi szépségek fogalmához is hozzátartozott a hosszu szemöldök.

Rehstep herczeg feleségének szemöldöke arra látszik mutatni, hogy egyptomi nők sem átalották mesterségesen is erősbiteni.

A szemöldök jelentőségére elég világot vet az is, hogy némely szépségeknél az asszony férjhezmenetele után szemöldökétől is kénytelen megválni.

Az arcz szépségére továbbá döntő befolyással van az orr: egyenes mozgás, keskeny orr a női arcz ékessége, ellentétben a lapos, rövid, széles orral.

A keskeny orral jár karöltve a kicsiny száj: mindezek a jó tulajdonságok pedig többnyire hosszukás és tojásdad arczczal párosulnak. Kevésbbé előnyös a kerekded szélesebb arcz, a melylyel az orr, a száj szélessége is lépést tart.

Azért ne higyjük, bármily részletesen irnók is le a szép arcz kellékeit, hogy azokból azt a hatást, melyet valamely arcz látása bennünk kelt, valóban meg is fejthetnők: a legékesebb toll, a legszebb költemény csak halvány sejtelmet nyujthat felőle: a szobrász, a festő birodalmában találja fel egyedüli méltó szószolóját.

Hálásabb területre lépek én is: a test szépségeinek utolsó nevezetes kérdésére, a test arányaira.

A rossz arányu alak feje egészben nagy, nyaka rövid, karja hosszu, lába rövid, minek folytán termete alacsony, a szép alak feje egészben kicsi, nyaka nyulánk, karja rövid, lába hosszu, minek folytán termete magas. A törzs aránylag csekély változásoknak van alávetve. Az ember átlagos magassága 158—168 cm. A nő körülbelül 10 czentiméterrel alacsonyabb rendesen a férfiunál.

Az összes testrészek közül az arányokban a legfeltünőbben a fej és az alsó végtag hossza érvényesül. Az alsó végtag kellő hossza szabja meg a termet magasságát: körülbelül az egész hosszuság fele esik magára az alsó végtagra. Az alsó végtag rövidsége nem szép s közelit a törpeség felé; ellenkezőleg magassága a méltóságteljes termet alapja. A magas termetnek megfelelően a szép fej a testhez viszonyitva kicsiny, az átlagos emberben 7—7 $^1/_2$-szer foglaltatik a fej hossza az egész termet hosszuságában. Ez azonban a közönséges tuczat-alak aránya. A szép magas termetben 8—8 $^1/_2$-szer foglaltatik a fej hossza. A művész czéljait szolgáló alakok is csupán az ily magas termetüek lehetnek. Lisippos, Leonardo da Vinci is 8 fejhossznál magasabb arányokban dolgoztak.

E rövid ismertetésben is egész halmazát hordottuk össze a női test szépségi kellékeinek. A módszer azonban ugy tünik fel szemeimben, mintha a természet e drága kincseit egy kamrában gyüjtöttem volna össze, ez a kamara azonban sajnos, csak olyan bűvös szekrényféle, mert ha kinyitnók . . . nem találnánk benne semmit. Mindezek a szép tulajdonságok tisztelt hölgyeim nem voltak, nem lesznek sohasem egyesitve, e világ nem teremtett s nem is fog teremteni oly nőt, mely mindezeket magában egyesithetné. Hiszen akkor nem is volna e világra való! Emberi voltunkhoz tartozik, hogy minden tökéletest nem egyesithetünk magunkban. A természet végtelen bölcs családapa, kincseit nem pazarolja egy gyermekére, hanem megosztja egy-

(Budapest.)

rázda szeli át. Furtwängler is Praxiteles eredeti alkotásának tekinti e művet, melynek a kiváló szépségü feje mellett még szebbnek találja a a nyakát. Ez utóbbi véleményben nem merjük őt teljesen követni. Tekintsük meg ez alkotást profilban, amidőn ez a barázda is jobban láthatóvá válik. Alatta a nyak, bár csekély duzzadást tüntet fel, mely azonban lehet, hogy éppen az emlitett pajzsmirigy megnagyobbodásának eredménye is lehet, ugy hogy nem tartom kizártnak, hogy csekély kifejlődésü golyvával — igy nevezik a mirigy megnagyobbodását — állunk ez esetben szemközt. Meggyőz ebbeni véleményünkben az is, hogy maga Furtwängler is érzi, hogy itt a nyak szépsége már nagyon is szélső határokban mozog, mert megjegyzi, hogy ez esetben a nyak puhasága (értsd teltsége) már a végsőkig van fokozva!

Elérkeztünk a női test méltó betetőzéséhez, az emberi test legfenségesebb részéhez: a fej, illetőleg az arcz szépségének méltatásához. Mit ragadjak ki a kérdések tömkelegéből! Az általános formák, a szem, orr, fül, száj, mindnyájan külön tanulmányokra méltók.

A szép arcz megitélésére különben a kedves olvasó épp oly szakértő, mint bárki más: hiszen mindnyájan nap-nap után vizsgáljuk embertársaink arczát általában, hölgyeink arczát meg sokszor nagyon is részletesen. Óly iskola ebben maga az élet, mely minden embert egyenlően feljogosit vélemény nyilvánitására, *ha az a kérdés, szép-e egy arcz általában.*

Igen ám: de a legtöbb ember, ha azt kérdenék tőle, miért szép egy vagy másik arcz, zavarba jönne és közelebbről indokolni alig tudná; erre már szükséges egy kis tanulmány. Útmutatóul szolgáljon a következő néhány a legfeltünőbb vi-

hogy egyáltalán nem csodálkozom egy különben igen jó izlésü barátom azon őszinte kijelentésén — hogy ha a milói Vénus ugy amint van, elevenen megjelenne előtte, nem hiszi, hogy szerelmes tudna beléje lenni. A füző használatának nyomát magán viseli jóformán minden ujkori alkotás. Mercie, Falgnière Diannája egyaránt feltünően mutatják. A modern és az antik izlés közötti különbséget különben minden szó nélkül jobban feltünteti, ha ezen két alkotás mellett megtekintjük a Vatikánban levő u. n. knidosi aphroditen, melynek eredetijét Praxiteles alkotásai közzé sorozzák.

Oly területre térünk mostan át, a melyen könnyebben megértjük egymást. A női nyak ugyanis a közvélemény itélete számára is hozzáférhetőbb s ha nem is képezi, sajnos, a maga teljességében mindennapi szemléletünk tárgyát, a báli divat szerencsésen gondoskodik róla, hogy ideig-óráig minden halandó végezhessen rajtok aesthetikai tanulmányokat. Nem csoda, ha a női nyak ezen a réven kétszeres figyelem és érdeklődés tárgya.

Első kellék, mely nélkül szép nyakról nem lehet szó, hogy elegendő magas legyen ; a rövid nyak nem választja el kellőképen a fejet a törzstől s nem nyujt méltó alapot és támaszt a fej számára ; ez képezi természetes megfejtését, hogy művészeti szempontból is általában a magas nyak oly annyira kedvelt, hogy a legtöbb alkotásnak inkább túlmagas a nyaka, de rövid nyakkal nem találkozunk. A magas nyak minden esetben inkább emeli az alak szépségét. De nagy különbség lehet azonban két magas nyak között : mig az egyik a formabeli viszonyokkal párosult, sok más esetben a hosszu nyak a gyengén fejlett mellkas, a beesett kulcscsontok és vállak eredményeként jelenik meg. Kiváló érdekes éppen ezen szempontból Botticelli hires Venusa, amelyen rögtön szemünkbe ötlik a rendkivül hosszu nyak. Ez a nyak — miként Brucke hires psychologus is megjegyzi — igenis hozzá tartozik az alakhoz, nem is tudná azt más nyakkal elképzelni, de megjegyzi : izlés dolga ezt az alakon valami kiváló formai szépségnek tartani. Schratz pedig orvosi szempontból tárgyalva, ugyanez alakot kimutatja, hogy a hosszu nyak ez esetben tényleg a gyengén fejlett beteges mellkas eredménye és felemliti, hogy az alak hires modellje is igen fiatalon halt meg.

A nyulánk nyak tehát ne legyen a beteges mell, hanem a fej és törzs felé eső határok tiszta és éles jelentkezésének eredménye ! A női nyak szépsége, különben magassága mellett gömbölydedségében leli teljes kiegészitését. Ugyanez áll a női nyakra is, ami a felkarra : minél inkább közeliti meg a teljes kerekdedséget, annál szebb, bár a valóságban nem is éri el soha.

Talán nincs egy része sem a női testnek, mely szépség tekintetében annyi veszedelemnek volna kitéve mint a nyak. Az izmok, a gége, a nyak erei, ránczai, végre pedig még egy mirigy is (a pajzsmirigy) állandóan készen állanak szépsége ellen a leggaládabb merényletet végezni. A fejbiccentő izmok kiemelkedése folytán alkotott gödröcske a nyak közepén legalul — még nemcsak megengedhető, sőt ellenkezőleg, a nyak egyhangu gömbölydedségében jól eső változatosságot eredményez. Többet azonban a női nyak inaiból már nem szabad látni !

Legádázabb ellensége azonban mindnyájok között a nyak szépségének a ránczok és barázdák ! Némi vigasztalásul szolgáljon azonban, hogy *fiatal* szép nyaknak is lehet barázdája, aminek legszebb példáját a perworthi Aphrodite nyujtja, melynek nyakát alul iv alaku haránt ba-

Aradi szépek.

Kossak J. fölvétele.

felé megkeskenyedve e helyen érje el kifejezett karcsuságát a felső teltebb részekkel szemben.

Magáról a kézről már a közvélemény is tiszteltebb veleménnyel bir, miután ugyis mindennapi megfigyelésünk tárgyát képezi. Találkoznak olyanok is, kik ideáljaikban éppen a szép, felteszem róluk, hogy a karcsu és kicsiny kezecskékért rajongnak, melyek ellentétben a rövid, széles, durva kézzel szemben — mely a nem megvetendő nehéz munkával van viszonyban — aesthetikai érzésünknek jobban felelnek meg. Nagy befolyással van azonban a kéz szépségére a való formán kivül a bőrnek finomsága, körömápoltsága — sajnos mind oly körülmények, melyek azoknál érvényesülhetnek főkép, akiknek a mindennapi munkájuk sem terjed sokkal többre kezeik gondos ápolásánál.

A természet azonban nem mostoha egy gyermekével szemben sem: amit a renyhe életmód talán egyetlen egy testrész, a kéz szépségének kedvez, nem válik javára azonban a többieknek. Igy mindjárt megboszulja magát a vállak szépségében, melyek éppen a műveltebb osztály hölgyeinél az izomzat fejletlensége folytán legtöbb kivánni valót hagy hátra. Szép vállak, némileg fejlett izmok nélkül a női nemben sem képzelhetők. Nem hiába fognak azonban a mi hölgyeink is a Lawn-Tennis művelésére, melynél hathatósabbat a vállak helyes kiképeztetésére valóban nem is ajánlhatnánk. Azonban tudnánk egyet, ami nemcsak a vállak, de az egész test tartásának kitünő iskolája lehetne — amit azonban bajosan követnének, mert nem igen lehet valamely játék keretébe illeszteni: t. i. azt, ami a sabinnők hires szépségeinek is alapját képezhette, kik fejeiken hordva a vizes kancsót, felemelt karok mellett, mely kiválóan a váll edzésére szolgált, egyszersmind nemes testtartásra is szert tettek.

Az alsó végtagok, a test támaszai, szépség tekintetében éppen ellenkező viszonyokat mutatnak, mint amilyeneket az épitészetben alkalmazott támaszoknál találunk. Ez utóbbiak ugyanis alsó részükben általában szélesebbek. Az emberi test támasza, az alsó végtag pedig ellenkezőleg fent éri el legnagyobb vastagságát, aláfelé keskenyszik meg és legnagyobb vékonyságát épp lent közvetlen a lábak felett a bokákban éri el. Sajátságos aesthetikai érzésünknek is az a végtag felel meg legjobban, mely a lábak felett karcsusága által tünik ki. Az alszár szépségéhez azonban feltétlen kellék a karcsuság felett a lábikrák fejlettsége ugy a férfi, mint a női nemben. Szegényes lábikrák részvétkeltőek, nem szépek. Emberi typusunk és méltóságunk követeli ezek fejlettségét a négylábu járókkal szemben, melyeknél nincs is szükség a lábikra-izmok oly erős fejlődésére, miként az két lábon járó embernél, ahol a járás munkája és feladata legnagyobb részt éppen reájuk esik.

A szép láb kellékeit is könnyen felismerjük, ha ellentétbe állitjuk a nem széppel. Nem szép a nagy lapos láb, szép a kicsiny magas, azaz boltozott láb. A láb belső szélének nem szabad egész hosszában érinteni a földet: minél nagyobb vágalatot találunk alatta, annál magasabb, annál szebb a láb. Spanyol nők hiresek magas boltozatu lábaikról. A mai czipőviselet torzitó hatása mellett azonban még a művész is nagyon rá van utalva az antik lábak tanulmányozására.

Mit irjak e rövid ismertetés keretében a törzs szépségeiről, mikor ugy is ki vagyok annak téve, hogy nem értjük meg egymást. Formákat megérteni tapasztalat nélkül épp annyi, mint szinvaknak szineket magyarázni. Különben is a modern izlés főként a főuri és a változó divatok annyira befolyásolják izlésünket,

nulmányt igényel, hanem egyszerüen és röviden áttekintjük a test részeit, a végtagokat, a törzset, a nyakat és fejet egyenként, különös tekintettel a női nemre ; fel fogjuk vetni mindenütt a kérdést, mit találunk szépnek, mi felel meg aesthetikai érzéseinknek leginkább.

A karok a művész szemében az

(Budapest.)

arcz után a test «legbeszédesebb» része: a visszautasitás, hivogatás, áldás, imádkozás, kéregetés, fenyegetás, támadás és egyéb lelki állapotok kifejezésében lép a művész szolgálatába.

Evvel ellenkezőleg azonban, midőn a művész czéljainál a kezekre kevésbbé vagy egyáltalán nincs szüksége, nagy gondot okozhat kellő elhelyezése — hogy a testtől hosszan elváló végtag ne legyen idétlen hatással, fekvése ne legyen keresett és erőltetett.

Mig az izmos, bütykös férfikar éppen az erő és hatalom legjellemzőbb kifejezőjeként jelenik meg, addig a női gyöngédség is evvel ellentétben a sima gömbölyded karokban leli kifejezését. Művészeti szempontból maga a női felkar annál szebb, minél inkább közeliti meg a teljes kerekdedséget, bár valósággal legnagyobb részt kissé lelapitott. Az alkar főszépsége kellő hajlásán kivül abban áll, hogy a könyök felől a kéztő

ugrottam oda oly módon, — mert hiszen, ha élni szeretek, egyszerüen leütöm s aztán lefogom a karját, mert erősebb voltam nálánál . . . Ez az én hyppocrita hősködésemnek a története . . .

* * *

A reverendissimo Signore martyrumának kis meséjében itt küldöm tehát maguknak, kedves lelkem Szerkesztőm az olasz beauték tükörképét. Dehogy mertem volna saját véleményként megkoczkáztatni, a mikor minálunk odahaza még a Gartenlaube 70-es évi folyamai szerint képzelik el az olasz asszonyt: a ki csak tánczol, szeret, ölel és véresre harapja karneválkor a derék idegen ajakát... Hanem igy bátran aláirhatom egy kegyes életü szent ifju ebbeli véleményét mio Direttore amabilissimo, mint a maguk legmegbizhatóbb kutforrásokkal rendelkező ngos asszonyuk

Magda.

—

A női szépségről.

Tisztelt szerkesztő ur, ön engem felszólit, irjam le a női test szépségeit. Merész felszólitás! Nem fél-e tőle, hogy a női test szépségeit a bonczoló orvos szemüvegén keresztül vizsgálva a női test költészete ellen merényletet követ el! Nem fél-e tőle, hogy a lapjának fényes költői tartalmát, mely mindmegannyi érző művészi lélek szüleménye, megsemmisiti és lerombolja azáltal, hogy közébök veti üszökként a természetbuvár reális hideg vizsgálatait.

Nem fél-e tőle, hogy mi, a kik mindenekben az igazság, valóság, egy felfogására és száraz előadására törekszünk, a kellő szavakat, a kellő érzést sem találhatjuk meg a magasztos tárgy előadására, melyet utóvégre is költészetéből kiragadni merénylet lenne egész emberi létünk ellenében.

A szerkesztő ur bizalommal fordult hozzám, bizalmát azonban korántsem az én érdemeimbe és képességeimbe vetette, hanem abba, hogy tudta ő nagyon jól, hogy a női formák költészetét nem ronthatja le e világon semmi hatalom, hogy ez a költészet épp ugy áthatja e bonczolóterem falait, miként az egész valóságot: épp ugy áthatja a legegyszerübb és leggyarlóbb érzésü lényt is, miként a legmüveltebbet is. Amint tény, hogy az összes művészek végczélja örök időkre az ember marad a maga külső formái és belső érzelmi világával, ugy tagadhatlan, hogy ezek között is a női lény formabeli megjelenése és érzelmi világa képezi valamennyinek központját.

A nő szemeinkben a természet legszebb alkotása: a középutat képviseli a gyermek éretlen formái és a férfi nyers durva alakja között; mig a férfi-formák fő-szépségüket az erő megjelenésében lelik, a női test lekerekitett sima formája, a gyöngédség megtestesitőjeként jelenik meg; a természet azonban föltétlen törvényeket a formák alkotásaiban nem ismer, — azaz, hogy jobban mondva mi nem ismerjük azokat: éles határt még a nő és férfi között sem alkot állandóan. Kiindulva azon kivételes esetekből, a melyben sokszor még a szakember is nehezen állapitja meg férfi vagy női teremtménynyel áll-e szemközt: végtelen formabeli változatossággal találkozunk: amint nem találunk két egyenlő falevelet sem, ugy nem találunk két egyenlő formáju embert sem.

A rendkivüli változatos formák utvesztőjében a férfi durvább formáinak tanulmányozása nyujtja a legjobb utbaigazitást; női test formájában ugyanis nagyrészt ismétlődnek, de sokkal elrejtettebben azok a részletek, melyek a férfitest felszinén élesen és jellegzetesen tünnek szemeinkbe. Nem lehet azonban feladatunk e helyen az emberi test formájának részletes ismertetése, mert ez maga hosszu ta-

Spanyol szépség.

Romanumra és puffantsátok magatokat föltünés nélkül Vesta istenasszony temploma előtt főbe.

Látja Signora én szoborszerüséget mondtam az imént, de nem tudom, nem e tunyaság, a mi a szépségeink szépeit annyira jellemzi. Ők szerettetik magukat; azután később, egyszer, meglehet, hogy viszontszeretnek. Nem kivánják nyugalmukat holmi szenvedély által zavartatni . . . Ezért átlag oly sok a boldog házasélet Itáliában és aránylag kevesek a válások... Lombardiában mások legyenek az asszonyok; ezekkel nem találkozom, szépségük nem katalogizálható ugy, mint a római asszonyoké, de temperamentumosabbak legyenek, mint emezek és — izlésebben öltözködnek. A lábuk is formásabb a széles lábbal biró római asszonyokéinél. Gyakrabban is hallani ott arrafelé házasságtörésekről . . . A campaniai, calabriai és szicziliai asszony typust pedig, mint ilyent, nem nevezhetem szépnek. Arczuk megbecsülhetetlen tanulmányanyag festők számára, azonban nem értem, ha külföldi kép olasz női szépség képét hozza, miért választja mindig a nápolyi asszony typusát? Tán, mert a fejdisze markirozza a nemzetiségét? . . A termetük általánosságban nem szép arányosan fejlődött ki . . . Szóval klaszszikus értelemben a római női szépség a legszebb és a legtisztább eredetiségében az albai és sabin hegyek vidékén lelhető fel . . .

Hogy pedig most visszatérjek önmagamra, el nem képzelem, hogy vannak férfiak, a kiket épp a mi szoborszépeinket belépő patinája a közönyösségnek bolondit meg annyira . . . Az én véremet nyugton hagyja és mégis érzem, éreztem, hogy hiányzik életemből valami, valami, — a mit szent czéljaim nem pótolhatnak, a mire gondolnom is bűn szent vallomásom szerint, — mely hiány érzését az imádság sem fojthatja el . . . Ürt éreztem magam körül. . . . beleszédültem . . . én ott Palermóban, akartam, megkivántam, hogy az a suhancz szúrjon, azért

Ha 400 esztendő előtt él, bizvást számithatna a kanonizálásra . . . De különben helyesen teszi! Bacco, tabacco e Venere, — riducon l'uomo in cenere! . .

Sohse felejtem el azt a kérő, szomoru és gyermeki tekintetet, a melylyel most rámpillantott. Azután pedig elkezdett beszélni az olasz szép asszonyokról, józan, okosan, az anatómus művész szakavatottságával, ugy hogy csak le kellett stenografálnom az ön reverendás Paul Bourget-m nézetét, hogy miniature képét adhassam Önnek kedves Szerkesztőm a szép olasz asszonyokról. Igy kezdte el:

— Hagyja azt a tettemet, esedezem. Ne nézzen szentnek, mint az egész világ, hanem annak a mi vagyok: gyávának, a ki életunalomból követte el az a hőstettet . . . Csodálkozik? . . Azonnal meg fogja érteni . . . Az imént kérdezte, szerettem-e? És igazat is mondtam önnek, a mikor nemmel feleltem . . . De nem ám, mert a fogadalmam tiltja! . . Megesküdtem a coelibatusra, én, én, Claudio Anivabene, egyedül, de nem ám a vérem, mely csak ugy buzog, lüktet és tud akarni, mint akár melyik más halandóé. Ha csupa véletlenségből én születek idősebb fiunak a családban, ma én lennék a bátyám helyett kapitány a bersaglieréknél és én velem tánczolnák a herczeg kisasszonyok az udvari bálon az első kotillont; ő pedig élné az én kegyes életemet . . . Hanem az asszonyainkon mult . . . Odalenn Szicziliában és még inkább, a mikor 4—5 hónapra feljövünk Rómába főpásztorommal, a legelőkelőbb asszonyokkal társaságokban jövök össze. Az előkelőség egyértelmü legyen a race-szal, a test szépségével. Egy éve lesz immár, hogy igy érintkezem hölgyekkel, de egyiküknek a látása, hallása és ismerése sem ébreszté bennem a gondolatot, hogy: te Claudio, ezért a remek testért érdemes volna elkárhozni . . . Ezek a mi ápolt fajbeli asszonyaink szépek, végtelenül szépek, csakhogy egész szépségükön bizonyos szoborszerüség ömlik végig. Minden egyes mozdulatuk, fejhordozásuk, szempillantásuk elárulja, mennyire öntudatában vannak tökéletes szépségüknek. A római szép asszonyokat különösen jellemzi az a félig fáradtságra, félig leereszkedésre való mosoly, a szempilláknak az a sunya lehunyása, a melyek mintha igy szólnának a bámuló férfiakhoz: tudom, tudom, hogy szép vagyok, nagyon szép, irigyellek is benneteket, a kik gyönyörködhettek szépségeimben; nézzétek a karjaimat, a keblemet, a vállamat, nyakamat és fejemet: van-e széles e világon klasszikusabb forma ezeknél; nem is szólva a test páratlan tartásáról, a melyhez domború csipőim adják meg a támpontot és mindamellett ez a csodálatos karcsúság; épp ezért derék emberek bámuljátok továbbra is; eltűröm szivesen, noha untat, mert jól tudom, hogy nem birtok betelni a nézésemmel, csak arra kérlek, ne bomoljatok hiábavaló módon utánam, mert ez fáraszt; ha már megbolondultok, menjetek ki holdvilágos éjjel a Forum

Orosz szépség.

Angol szépség.

ziája sem alkothatott volna meg külömbül magának.

Egy délután ott ültünk kettecskén a kertnek czitromfák és folyondárok által árnyalt erkélyszerü emelkedett helyén és elnéztük a nyugvó nap sziporkázó sugaraiban meg-megrezgő fönséges tengeri panorámát, a mely Capri sziklái és Nápoly közt szerteszét hullámzott szemeink előtt . . . Azaz csak én néztem, mert a mint ugy 10 perczet szótlanul elmerülve ültünk ott, félszemmel oldalra sanditva látom, hogy a páterkám nem veszi le tekintetét a karomról, melynek teljes formáját puha konturokban adta vissza a hamvasszürke bársony-blúzom szük ujja . . . Én hagyom őt nézni és a nélkül, hogy fejemet megmozditanám, halk hangon megszólalok:

— Reverendissimo Signore, szabad egy nagyon bizalmas kérdéssel zaklatnom?

— Oh . . . csak parancsoljon velem . . .

— Mondja, de őszintén, . . . szeretett már ön valaha asszonyt az életében?

— Nem. Csak ezt feleli.

— Igaz, ingerkedem vele mosolyogva, elfelejtettem, hogy ön szent férfiu.

vagy pedig, ha nem is éppenséggel csunya, de legalább is kevébbé szép asszonyok társaságát keresi ki környezetül magának.

Most, miután kifilozofáltam magamat, meghajlok Szerkesztőséged előtt és munkatársi kötelességtudással hadd térjek át a kivánt szépségekre... Azaz még nem... Aristotelessel együtt e szemléltetési oktatás, illetőleg bizonyitás hive vagyok; még a mi a szépészeti etnografiát is illeti, jobban szerettem a szemléltető előadási módot a száraz és önkényes szójongleurösködésnél. Ezért hadd szóljak első sorban reverendissimo Signor Claudio Arrivabeneről a San Giuseppe-Jatoról elnevezett apátság főapátjának titkárjáról, a kivel itt az urammal együtt a Grand Hotel Santa-Teresában ismerkedtünk meg.

Azt amugy is tudja, hogy a férjem egy rengeteg hagyaték ügyében képviseli most Nápolyban egyik arisztokrata ügyfelét. Hetenként háromszor, négyszer van csak benn Nápolyban dolga a hagyatéki eljárásban, ezért jöttünk ki inkább ide lakni a Vezúv aljába, narancs, czitrom, pálma és rózsa közé.

Páter Claudio ez időszerint Itáliának egyik legünnepeltebb férfia. A következő eset által lett azzá. Talán odahaza is olvastak róla?

Palermóban történt, hogy a jatói főapát fiatal titkárával fel s alá-sétált künn a pályaudvaron, a Sferracavallo felé menő vonat indulására várva, a mikor egy vörös nyakkendős suhancz szemtelen arczczal oda lép a főpap elé és kinyujtva a tenyerét csak ennyit mond:

— Pénzt.

Monsignore 3 soldit ád neki, mire ő fitymálva zörgeti kezében a kapott alamizsnát.

— Ez kevés; én anarchista vagyok.

A főapát szónélkül hátat fordit neki; ő kést ránt elő kabátja béléséből, a főapát elé ugrik és vigyorogva orditva evviva l'anarchia! fölemeli már a karját, hogy kését belemártsa a megrettent aggastyán mellébe, a mikor a titkár félrelöki főpásztorát és odatoppan a merénylő gazember elé!

— Ide szurj szerencsétlen, ha nem törődsz az üdvösségeddel.

Igy kiált rá, kitárt karjaival fedezetlenül hagyva a mellet... A suhancz meghökken, ennyi lenyügöző lélekjelenléttől, a mi megbénitja a már sujtó karját és megretten attól a parázsló szempártól, a mely szinte az agyáig perzseli... Ismét fölülkerekedik benne az olasz népbe beoltott maniakus hit a szentekben és ellöditva magától a kést, sirva rogyik oda a babonázó fiatal pap lábaihoz... A merénylőt elfogták és a reverendissimo Signore egy hétre rá pápai kamarás, brilliántos aranykeresztet kap a Szent Atyától és az olasz királytól is valamilyen ordó középkeresztjét; a hol pedig csak megfordult, mint ujfajta szentre néznek fel rá, mint a ki szeme pillantásával megfékezte a modern fenevadat: az anarchistát. Hanem az eset annyira megrendité, hogy az orvosok levegőváltozás végett elküldték Torre del Grecoba... Az uram szenvedélyes sakkjátszó. Kitudódott, hogy a páter is játszik, azóta naponta néhány órát elsakkoznak együtt, ha pedig be kell mennie Nápolyba, a reverendissimora bizza, hogy elmulattasson.

A reverendissimo, megjegyzem 25 éves ifju, erőteljesen metszett arczán avval a hogyismondjam himporral, a mely annyira jellemzi az angol fiuk arczát, a kik a sporttal javitott nevelés folytán romlatlanul kerülnek fel a lyceumból az oxfordi egyetemre. Csak a fehér tóga hiányzott a válláról és cserfakoszoru a tonzúrája körül és itt áll előttünk a patriciusifju a római császárság idejéből, a kinél szebbet, mesésebbet és tekintetre szerelmesebbet Alma Tadema fantá-

Budapesti szépség.

pihenni a fecskefészkes eresz alatt. De ki tudná elősorolni mindazokat a legendai neveket, a magyar föld megannyi virágait, a kik ragyogva kápráztatták meg a férfi-szemeket s bódító édes mámorba ringatták a szerelemre gyulladt sziveket. Ma már csak egy-egy medaillon, hajfürt, vagy a paloták komor falairól alácsüngő családi festmény regél a diadaloknak rózsás útjáról, melyek annyi epedő lelket ejtettek rabságba. Elmulik minden: a szépség, a vágy, a hatalom, hirnév, csak a temetők úrnái maradnak mindabból, a mi egykor ezereket ejtett lázba. De a magyar kulturhistória és a magyar családtörténet fényes lapja följegyzi nevét azoknak, a kik ősi tulajdonságaink egyik legkiválóbbikát, a magyar nők szépségét képviselték és fenntartották századokon át, örökül hagyva azt az utódok élő, csevegő világának.

—

Olasz szép asszonyok.

Torre del Greco, deczember végén.

Kedves Szerkesztőm!

Ugyan kérem szeretettel, miért nem hagynak békét mi nekünk szegény asszonyoknak? Tán le akarnak bennünket kenyerezni, hogy ezuttal szépségünket méltányolják? Haha! Drága testvérkéim Vénusz előtt, ugy-e, mintha a mi nemünknek 7769 esztendőt kellett volna várakoznia a világ teremtése óta, — hogy egy derék magyar folyóirat, a melyik a Rákóczy-térről intézi szépirodalmi misszióját, egyszeribe megszánjon, észrevegyen minket? Egyáltalában minő esztétikai szentségtörés az amico carissimo, bennünket csoportositva mutatni be a t. publikumnak, miként egyszer a budapesti tekintetes rendőrséget, másszor a párisi nagykövetséget, azután megint operetteszerü lendülettel a Nemzeti Muzeum tudós tisztikarát? A szép asszonyok nem szeretik a csoportositást, az Atyauristen által külön az ő teintejük, hajuk szine és profiljuk számára teremtett milieu és világitás közepette kivánnak hatni és inkább migrainet jelentenek be, semhogy kitegyék magukat a környezet által való letromfoltatásnak. Ismeri alkalmasint a famózus Frau von Stein mondását, a melylyel annak idején megkosarazta a nagyherczeget, a ki fölkérte, hogy vegyen részt az udvari társaság legszebb leányai és asszonyai által rendezendő élőképekben. Igy hangzott: unmöglich Durchlaucht; überallhin für Hof und Vaterland, nur in kein Gedränge! . . . Meglehet, hogy nem épp a weimari premier szellemes barátnőjétől származik ez a mély asszonyi szentenczia, de annyi szent igaz, hogy minden szép asszony külön piédesztált óhajtana a maga számára a megbámultatás czéljából,

(Szeged.)

humánus volt bánásmódja mindenkivel szemben, amiért is az összes szolgálattevők imádták s boldogok voltak, ha valamiben kedvére lehettek.

Az uzsonnát mindig maga osztotta ki erdő-szent-györgyi kastélyában, hol a szomszédságban állomásozó dragonyos tisztek is gyakran voltak vendégei. S mig a gyermekek kávéját egy legény adta fel azok asztalára, addig a szintén velök ülő családi ügyvéd csészéjét mindig a herczegné maga vitte oda. Lovagolni nagyon szeretett s kedvelt lovait a kastélylyal szemben fekvő istállóban naponként megnézvén, azokkal tenyeréből czukros-kenyér darabokat etetett.

Erdély e legszebb úri hölgyének halála körülményeiről egész legendát szőtt a népképzelet. A stájerországi pettaui hadgyakorlatok alkalmával esvén veszélyes betegségbe 1841 őszén, mely halálát is okozta, az a hir terjedt el, hogy a herczegné egy gyakorlat alkalmával, melyen férje oldala mellett vett részt, a lóról leesett s testét az utána száguldó paripák tiporták el. Ez azonban csak mende-monda, melyet a regényes fantázia talán azért szinezett igy ki, hogy megkapóbbá tegye a szép herczegné kimulásának tragikumát. Halálos ágyán megigértette férjével, hogy holttestét hazaszállitva, szülőföldén temetteti. Ugy is történt; a csodás szépségü asszony földi maradványait a család legjobb barátja, Török Sándor gróf huszártiszt maga-hajtotta lovakon szállitotta Szent-Györgyre s ott pihennek azok most a kastélylyal átellenes magaslaton levő sirboltban, csak szivét tartotta vissza a gyászoló férj s egy üveg szeszben állandóan asztalán tartotta, halálakor pedig koporsójába magához tétette.

Rhédey Klaudina nem az egyetlen magyar szépség, a kinek hóditása fel egész a trónokig nyult s uralkodó körökbe nyitott magának utat. A genealogiák titkai arról is tudnak, hogy a hessen-darmstadti uralkodó herczegi család ereiben is foly egy kis magyar vér. És pedig egyszerü köznemes leányé, a szép és hóditó Török Karolináé. 1803-ban vette őt nőül az akkor Magyarországon, Nógrádmegyében állomásozó daliás herczeg, akkor még főhadnagy. De a házasság — csodálatosképpen nem csupán a herczeg szülőinél talált erős ellenzésre, de még tán inkább a derék magyar leány szüleinél, a kik a Török grófokkal állván atyafiságban, elég büszkék voltak fontolóra venni leányuk jövendő helyzete nehézségeit. Nemcsak attól tartottak, hogy a herczeg kiábrándul szerelméből s akkor késő lenne megbánni a tévesztett lépést. De aggódtak a két honn maradt leánytestvér sorsa fölött is, hogy nem fognak férjet találni.

De a herczeg nem tágitott. Titokban összekelt ideáljával, s mikor a házasság már megtörtént, szüleinek is bemutatta a tűzről pattant magyar menyecskét. Sohasem néztek olyan nagyot a darmstadti udvarnál, mint akkor, mikor a hesseniek büszke kék vére, mely Európa minden trónjának ivadékokat adott, ilyen keveredésbe jutott. Mindazonáltal, mit volt mit tenni, elismerték a házasságot, csupán azt kötve ki, hogy a bájos menyasszony hagyja el a katholikus vallást s térjen az evangelikus hitre. És ha IV. Henriknek megért Páris egy misét, ki vehetné rossz néven, hogy Török Karolinának is megérte a herczegi korona azt a kis megalkuvást lelkiismeretével, a melyért még misét se kellett mondania. Igy aztán rendbe jött minden s a hét szilvafás magyar nemesi kuria vadvirágja a nagy herczegi udvar fejedelmi légkörébe tette át gyökerét, hogy világhóditó Napoleon büszke császári hitvesének legyen palotahölgyévé. A mi nem gátolta abban, hogy a későbbi években i s az emlékezés ragaszkodásával jőjjön haza az atyafiakat sorra látogatni s meg-

magyar viseletök mindenkit elragadott, épp ugy mint Brentano marquisnő, Gortakóczy Ferenczné, született Grassalkovich herczegnő is, kik méltón tündököltek mellettök.

Hires szép asszonyok, kaczkiás uri dámák, de sok pikáns családi mendemondának voltak hősnői Erdély főrangu társaságában e század elején is. Dévaj kalandok, tiltott pásztorórak, irigy megbotránkozás suttogása közt szálltak ajkról-ajkra, nem kimélve az előkelő körök legbüszkébb neveit se. Hány botrányos válópör izgató documentumait takarják a vasajtós megyei levéltárak, melyeknek szenzációs részletei tanuskodhatnak arról, hogy az asszonyi szépség minden kincsek közt a legmegőrizhetlenebb volt az ugynevezett régi jó patriarchális időkben is s Éva almáját csak ugy kerülgette a kigyó, mint akár ma, a feslett század legvégén. Nem egyszer csak sulyos anyagi áldozatokkal sikerült a botrányt némileg elsimitani. A nagyravágyó és kevély bihari adminisztrátor, Ferencz császár kedvelt aulikus érzelmü hive, gróf Rhédey Lajos ötvenezer forintot, két szekérbevaló lovat volt kénytelen válópörében feleségének kikötni, amellett összes gyémántjait vissza adni, csakhogy az elválás a botrányos családi élet szellőztetése nélkül folyjon le. Nem ugy egy másik Rhédey, a kolozsvári német szinészet bőkezü patrónusa, László gróf felesége, a ki egy Hoffmann nevü német szinészszel való viszonyával ejtette szörnyüködésbe a világot. S hogy az operett teljes legyen, férjével elüzette a társulattól ennek Jungheim nevü művész-kollégáját is, kivel Hoffmann valami fellépti dij miatt összeverekedett.

A fentebb emlitett Rhédey László és neje, született Inczédy Ágnes bárónőnek volt a leánya a ritka szép Rhédey Klaudina grófnő is, kinek bájai annyira hatottak Württemberg Sándor herczegre, hogy a magyar főúri leányt szivével és kezével ajándékozta meg s tőle származott fia révén, ki maga is az angol királyi családból házasodott, s kinek leánya pár év előtt ment nőül a yorki herczeghez, a Rhédey-családot kettős atyafiságba hozta az angol királyi családdal.

A herczegnő igazi magyar asszony volt, maga is fejedelmi sarj, még pedig ugy atyai, mint anyai ágon, mert nemcsak egy Rhédey ült egykor Erdély trónján, de az Inczédyek egyik őse is, Barcsay Ákos. Ekkép minden tekintetben méltó volt a királyi herczeg kezére. Rendkivüli szépségét fokozta végtelen gyöngédsége, melylyel ugy környezetével, mint alárendeltjeivel szemben viselkedett. Nagyúri rangja és származása daczára soha nem volt senkihez egy parancsoló szava, mindenkihez kérő hanggal fordult. Kerti sétája közben p. o. egy ott dolgozó czigányt igy szólitott meg: «Édes Jancsi nem haragszik meg, ha egy nagy szivességre kérem? Legyen oly jó, menjen be s kérje meg valamelyik legényt, hogy nekem egy pohár vizet hozzon». Ilyen

(Budapest.)

(Budapest.)

dékokkal küldetve Pál czártól Budára, oly heves lángra gyuladt az egyszerü kasznárleány szépségétől, hogy Nápolyból hazajövet nem habozott kezét formaszerint is megkérni.

Ekkor a fiatal báró elhatározó lépésre szánta el magát. Látva, hogy apja beleegyezését soha meg nem nyerheti, Bécsbe szöktette imádottját s ott titkon összeesküdött vele. Igy töltöttek hat esztendőt Nógrádban és Bécsben, csak titkon remélve az apai sziv meglágyulását, ami végre be is következett s a fiával kibékült öreg excellenciás úr élete alkonyán még becsülni tanulhatta annyiak által irigylett menye ritka szép szivbeli és lelki tulajdonságait.

A mesalliance különben éppen nem volt ritka e század eleji főuri társadalmának exclusiv köreiben s a magyar faj szépségének semmi sem szolgáltathat ékesebb tanubizonyságot, mint az a tény, hogy varázsa előtt leomlottak az osztálykülömbség válaszfalai s a gőgös előítéletek korlátai. Teleki József gróf koronaőr neje Roth Janka volt, egyszerü polgár családból, sőt fia is a köznemes Szerencsy családból nősült. Podmaniczky Károly báró Charpentier Juliát, egy freibergi bányafőtiszt leányát birta nőül, sőt Vay Miklós tábornok is egy bádeni erdőmester unokahugával Adelsheim Johannával lépett házasságra. Igaz, hogy a bárónő az orosz czárnéval, a svéd és a bajor királynéval nevelkedett együtt s nemcsak ragyogó szépsége, de páratlan műveltsége is méltóvá tette arra a pálmára, melyet Magyarország akkori főrangu hölgyei közt első helyen neki nyujtott a közvélemény.

A felföldi szép menyecskék ideálja volt Szirmay László consiliarius neje is Topolnokáról, ki tulajdonképen Olaszországban született, és Lengyelországban nevekedett. Valósággal költői szépség volt, mozdulataiban utánozhatatlan bájjal. Rajongott érte három megye öregje, ifja. Az erdélyi uriasszonyok igazi typuszát Bethlen Adrien grófnő tükrözte vissza legtisztábban e század elején, királyi paloták méltó ékessége, egy föltétlen hódolatot parancsoló alak, aki Berzsenyinek «Melancholia» czimü költeményét bonyhai kertjében egy kőlapra vésette, s fenkölt gondolkodása, emelkedett kedélyvilága, messze túlemelte minden kortársnőjén.

Élén ragyogtak a magyar főuri társaskörnek az egyformán szép Waldstein grófnők is, egyik Károlyi, a másik Koháry grófnő. A József nádor által 1820-ban a pozsonyi országgyülés alkalmából adott bálon

Hires magyar asszony-szépségek.

A magyar nők szépségének hireneve nem ok nélkül világraszóló. Koronák hajoltak, trónok nyiltak meg azelőtt a mindenható bűbáj előtt, mely a magyar puszták fajának asszonytypusáról sugárzik, mely gyujt és vakit és erősebb lüktetésbe hozza a vért. Nem a szőke északnémet Gretchenek holdkóros ábrándossága, nem a gall temperamentum pezsgő szeszélye, vagy az angol-szász szépség typusz életteljes komolysága, de még a szláv nő forró szenvedélye s a kelet szultánáinak buja kaczérsága sem meriti ki a magyar «beauté» sajátságos elementumait. Mindebből valami és mégis egészen uj, egészen különleges az, a mit magyar szépségnek nevezhetünk s a melyről lelkesült hangon annyi csodálatost regélnek a magyar családok hagyományai azokból az időkből, mikor még a bártfai fürdő, vagy a régi koronázó város diétái, a pataki és mádi hires bálok gyüjtötték össze az ország minden részéből az asszonyvilág ünnepelt lionne-jait. Nem egy érdekes regény, édes kaland vagy sötét tragédia szálai szövődtek ilyenkor a szép szemek mámoritó tüzétől.

Ünnepelt szépség volt p. o. e század elején báró Prónay Simonné, született Hirgeist Nini, a legszebb asszonyok egyike, kiket valaha magyar föld hordozott. Eredete, gyermekkora, házassága, élete — egy kész regény. Orczy László báró kasznárjának volt leánya, a testvére annak a Hirgeist Ferencznek, akit ifjui rajongása a Hajnóczy-ügybe keverve Kufsteinba, Munkácsra juttatott. A szép Ninon akkor 13 éves serdülő gyermekleányka volt, s gyakran meglátogatta bátyját fogságában, gyümölcsöt hordva neki. Addig-addig, mig egyszer csak nagy lépésre szánta el magát, s egy szép napon audiencziára jelentkezett Sándor Lipótnál, a szerencsétlen halálu nádornál. Természetesen nem akarták bebocsátani, de Eszterházy József kamarást annyira lebilincselte a bájos leányka naivsága, hogy kérelmének végre is engedett.

Az angyali szépségü leány térdre vetette magát a palatinus előtt s rimánkodva kérte, adja vissza fivére szabadságát. «Szegények vagyunk, — mondá — atyám nincs abban a helyzetben, hogy tanitót tarthasson mellettem, ő oktatott olvasni, irni, számolni, s most kezdett franczián is tanitani, s ime most vége, elvesztettem támaszomat». A nádor fölemelte a rimánkodó gyermeket, de kijelentette, hogy kérelmét nem teljesitheti. «Kezeim kötve vannak» — mondá. «Igen, de irhat Fenséged a bátyjának, a császárnak» — veté ellen a kis Ninon — «s mit tagadhatna meg testvér a testvértől?»

A lépésnek persze nem lett foganatja.

De a h tor leány hire elterjedt s mindenki dicsérte öntudatos fellépését, testvéri áldozatkészségét. Igy jutott el hire Prónay Simon báró fülébe is, ki érdeklődni kezdett a szép Hirgeist-leány iránt. Ismeretségükből csakhamar szerelem fejlődött, de boldogságuknak tiltóan állta útját az apa, Prónay László báró, csanádmegyei főispán és valóságos belső titkos tanácsos akarata. Akadály akadályra tornyosult. A rangjára, születésére büszke protestáns főurnak nemcsak a leány alacsony születése, de katholikus vallása iránt is legyőzhetetlen előitéletei voltak.

Csak a kitartó, minden nehézséggel daczoló igazi szerelem tehette túl magát mindezeken. De Prónay Simon szenvedélye nőttön-nőtt aziránt, akit jövendőbeliének kiszemelt s a kétségbeeséshez közel állt, mikor látta, hogy a szép Hirgeist Ninon kezéért mások is pályáznak, többek közt egy fiatal orosz is, ki József nádor első neje lebetegedése alkalmából ajánt-

nyörögve mondta: «Tanits meg engem élni!» Az pedig szeliden magához ölelte s biztatta, mint egy félénk gyermeket.

Oly csodálatos volt együtt látni e két nőt: a fehér köténves, fejkötős, egyszerü falusi asszony derült, nyilt, okos, nyugodt arczát s azt a másikat, mely talán most először vetette le a mesterkélt bájt s talán most először fejezett ki igazi, őszinte fájdalmat. S a kettő között nem az volt a szép, kinek haja divatos csigákba göndörödött . . .

Mi az a szépség?

* * *

Vannak azonban Istentől megáldott, kivételes, boldog lények, kikben a külső és a belső szépség egyesül, kiknek körében élni boldogság; kiket az ember nem felejt el soha, ha egyszer látta őket.

(Budapest.)

«Nem a szemük szép, de a tekintetük; nem az ajakuk igéző, de a mosolygásuk; s bájaik közt legcsekélyebb a szépségük».

Jó kedvében egyet-egyet küld le Isten e szegény földre, hogy őket szemlélve, közelükben élve, megtudjuk, milyen lehet a mennyország.

Ünnepelt szépsége volt a fővárosnak. De nem csupán bálkirályné; hanem lelkesitője, buzditója minden nemes mozgalomnak; mert gazdag volt szive-lelke; rajongva szerette a hazát és irgalmas volt a szegények iránt. Akkor még a hazaszeretet nem volt frázis, hanem erény, melynek gyakorlása erkölcsi bátorságot kivánt és veszedelemmel járt. Őt nem riasztotta a veszedelem. Tett, a hol tenni kellett és segitett, a hol segitségre volt szükség. Azután férjhez ment. Valami tekintélyes emberhez, kinek oldalán fényes szerep jutott volna neki? Nem. Szegény ember neje lett, évekig tartó hű szerelem után. A főváros ünnepelt szépsége elment egy kicsiny faluba szegénykedni. De ott is paradicsommá tudta tenni a helyet, a hol lakott és vigasztaló angyala tudott lenni a szegény falusi népnek, felviditója, gyönyörködtetője az uri társaságnak, őrangyala a saját kis családjának.

Az Istenek szerették: fiatalon halt el; boldogan, nem ismerve hervadást.

Emlékét áldva áldják a szegények; nevét rajongva emlegetik, a kik ismerték, ma is.

Vannak kiváltságos, boldog lények.

* * *

De ismertem olyat is, a ki rút volt; idétlen, elnyomorodott testü; arcza vonásai kuszák, rendetlenek; arczbőre csunya pattanásos. S ez a rút leány megtudott igézni mégis mindenkit. Ezért rajongott a fiatalság. Ezért tűzbe jöttek, szavára tánczra perdültek a vének. S körülte a szép, üres bábok összezsugorodtak, nem vette észre őket senki; ő bilincselt le mindenkit. Valami belső szépség áradt ki belőle ilyenkor és besugározta környezetét is. Jobbnak, kiválóbbnak érezte magát közelében mindenki. Mindenkiből ki tudta csalni, a mi benne a legjobb, legnemesebb volt; és alkalmat tudott nyujtani mindenkinek, hogy a benne rejtőző természetes bájt, kedvességet, vagy tehetséget kifejtse. Varázsló volt ő, a ki elő tudta varázsolni, a mi szép másokban rejlett és ilyenkor megszépült maga is. A bálok ünnepelt csillagai soha olyan szépek nem voltak, mint ez a rút lány az ő nagylelkűségében, az ő jóságában.

Mi az a szépség?

—

(Budapest.)

Uher Ödön fölvétele.

Magyar szépség.

érte; az öregek tűzbe jöttek, ha látták; még a papok is levetették érte a reverendát. Az volt a férje is. Kivetkőzött pap. Hires szép asszony vált belőle. Bálványa volt a férfivilágnak. Valahány párbaj, elválás — mind az ő nevéhez fűződött.

— Egyszer aztán jött az öregség és szétrebbentek a bálványszók. Meghalt a férje is.

Magára maradt.

Kegyetlenül fájhatott neki a magány. Ürességét nem tudta mivel betölteni. Rászakadt a szegénység is. Nemcsak a külső; de az a másik, az a nyomasztóbb, ott belül.

Azt irta Vas Györgynek, hogy meglátogatja őket. Vas György diák volt akkor, mikor ő viruló fiatal leány és persze, bolondult érte. Egyszer a Nagyéren is átgázolt hóviz idején, hogy egy nótára megtanithassa; meg is feküdte fél esztendeig. Mindez eszébe jutott most a szép asszonynak. Csakhogy az régen volt. Vas György azóta megházasodott; valami libácskát vett el ugy halotta, a kivel most ülték meg ezüstmenyegzőjüket éppen. Majd csak elbeszélget vele a tyúkokról, libákról.

A városi vendéget a vadszőlővel befuttatott, tornáczos ház előtt szives örömmel várták; az ezüstmenyegzős menyecske a kis kert legszebb violáival kedveskedett vendégének; a nyájas mosoly, a mivel átadta, ugy illett őszülő hajahoz, fejkötőjéhez. A hajdani szépasszony kihúzott a csomóból egy szál violát és egy hajdani negédes mozdulattal meglegyintette vele Vas Györgyöt. (Nem tudott elszokni a régi megédességtől.) «Még veszedelmes talál lenni ez a találkozás!» Vas György azonban kissé darabos falusi ember volt és vaskos tréfájával vágott vissza: «Rég kivénültünk mi már abból». Reves fa, rozsdás vas nem okoz tüzi veszedelmet. A hajdani szép asszony duzzogva elfordult. Oly furcsán illett e gyerekes duzzogás a hervadt arczhoz, öregedő termethez. A «libácska» gyengéd tréfával simitgatta el a dolgot: «Csak beszéljünk magunkról, öregem».

(Szabadka)

Aztán a szép asszony vagyoni helyzetéről jött szó. Vas György egy kicsit nyersen mondogatta a magáét, korholván a szép asszonyt — a régi barátság jogán — oktalan életmódjáért. Neje szeliden fogta pártját. Nem lehet az embernek olyan könnyen szakitani maga-magával; idő kell ahhoz, mig legyőzi megszokásait és megtanul a mások baja iránt érdeklődni s a mások örömében lelni örömét». Az elkapatott nagyvilági nő ámulva hallgatta az egyszerü falusi asszony okos, bölcs beszédét. «Hol tanultad te ezt?» Az elmosolyodott. «Hisz ezt mindenki tudja. Édes apámmal, meg az urammal sokszor beszélgettünk mi ilyenekről». A szép asszony sokáig nézett maga elé. Magába szállott. Talán életében először. Mikor fölpillantott, köny volt a szemében. «Látod velem ilyesmiről sohasem beszélt senki. Nekem csak bőkokat mondtak». Azután hirtelen megfogta a másik nő kezét és kö-

neki egy csokrocska se jut. Máskor ezért keservesen sirna. Most nem gondol vele.

Elvégezték az iskolát.

Báloznak.

Azt körülrajongják; tánczait előre elkapkodják; minden bálra van bokrétája; a kilenczedik tourjára is négyen várnak; minden ujráját más foglalja le. Neki rendesen akkor hozzák a tánczost, mikor a négyesre beharangoztak. Keringőben csak *Ehrentour*-t tánczolnak vele. A szupécsárdás ujráit rendesen végigüli. Pedig Bogdán Pali se tánczol, csak áll a czimbalmos mellett és nézi a huga tánczát; a kis aljegyzővel tánczolja már a negyedik ujrát.

Ekkor már nem mindegy neki. Lassankint feltámad lelkében az a kegyetlen kérdés: Miért mellőzik őt? Miért van igy elhagyatva? Miért nem tánczol vele Bogdán Pali egyet se? Szemébe forró köny tolul. Ajka kínosan vonaglik. Eddig nem is tudta, csak most érzi tisztán, hogy az az egy mellőzés fáj neki egyedül. Kis hugával tánczol, aki csak kaczérkodik vele s kineveti, mint a többit. Ő nem azért szereti, mert gazdag; szeretné akkor is, ha a legszegényebb volna; ő ugy tekint rá, mint egy oltárképre; este nevét imádságába foglalja. Mégis vele nem törődik, s nem törődnek a többiek sem.

A farsangolás nem veszett kárba. Bogdán Pali, a vármegye első partieja, megkérte — a kisebbik leány kezét. Odaadják s ő hozzámegy. Pedig a kis aljegyzőt szereti. Még a tánczískolában megfogadták egymásnak, hogy egymáséi lesznek. Csakhogy arra még sokáig kellene várni. Ilyen áldozatot pedig csak nem kivánhat tőle.

Varrják a kelengyét. Ő varr rajta legtöbbet. Pedig ugy ugy összefut szeme előtt az öltés. A vőlegény mindennap ott van. Huga fogadja a csokrokat s a hódolást; örült is a sok uj ruhának, meg az olaszországi útnak. De a vőlegényével nem sokat törődik.

Megvolt az esküvő. Fényes, nagy esküvő volt, tizenkét nyoszolyólánynyal, az egyetemi templomban. Egy főispán meg egy tábornok volt a násznagy. A menyasszony jókedvü volt. Észre se vette a kis aljegyzőt, ki az oszlop mellől nézte, hogy mondja ki az «igent»-t. Azt se vette észre, hogy testvére nagyon sápadt volt, a szeme pedig ki volt sirva. És azután is sápadt maradt és sokszor könybe lábadt a szeme, mikor maga se tudta miért.

Elmentek a nászútra. Caprit s a Vezuvot bejárták. Nyáron a norvég fjordókat járták. Itthon nyilt házat tartottak. A lóverseny, a vadászat járta. Gyermekeik is lettek. Azokra a cselédek vigyáztak. Az asszonyka addig a vendégekkel mulatott. Ő látta mindezt. Nem szólt. Csak hervadozott. Férjhez nem ment. Az ő gyermekeiknek akart anyjok lenni. Rájuk fér az anyai gondozás. Azok érezték, hogy szereti őket, és jobban ragaszkodtak hozzá, mint édes anyjukhoz.

Aztán megöregedtek.

Az ő arcza akkor kezdett szépülni Megszépitette a szivjóság. Az a sokat szenvedett sziv lassacskán megnyugodott; az a szelid, tiszta lélek kiült az arczára; s mikor a testvére leányait bálba vitte — mert ő gardirozta őket, anyjuknak az terhére volt — azt mondogatták róla az idegenek: «Milyen szép öreg asszony!» És ugy szerette mindenki.

A szép asszonyból pedig csúnya vén asszony lett, a kit nem szeretett senki.

Mi az a szépség?

* * *

Ez itt a vidék legszebbike volt. Tündér Ilonának hivták, mert szép volt, mint egy tündér és ugy daloltak, mint a pacsirta. Poéták verseket irtak hozzá, zeneszerzők ábrándokat ajánlottak neki. A fiatalok bomlottak

csodával határos, ha egy-egy beteges lány később fejlődik szép, viruló nővé és akkor él egy rövid megkésett tavaszt, mely épp azért talán még szebb, még boldogitóbb; ám annál gyorsabban követi a hervadás.

Igen. A nő végzete arczába van irva. Mikor születik, egy gonosz s egy jó tündér viaskodik bölcsője felett; ha a jó tündér érinti meg, akkor szép lesz, mosolygó és boldog; ha a gonosz tündér érinti meg, rút lesz, szomoru és boldogtalan. Mert igazságtalan világot élünk, melynek a szeme csak a felszinen akad meg, s nem vizsgálja a lélek mélységeit; nem bánja az, ha csalfa, süppedékes, posványos ingovány van is a virágos felszin alatt; s buvárkodva nem merül alá, hogy felhozza azt a gyöngyöt, ami a *mélységben* terem.

Mi az a szépség?

Testvérek.

Ez itt szép kis, mosolygós jószág; önző, irigy, zsarnok, piczi teremtés; olyan önző, olyan irigy olyan zsarnok, amilyen csak elkényesztett gyermek lehet; ez ételéből nem adna senkinek; ez kis testvérét sem engedi játékával játzani; ez mindegyik pajtása bábuját elszedi; az édes anyját is megüti, ha nem tesz kedvére; ez alig tud még gagyogni, máris árulkodik. Ezt mégis mindenki beczézi; ezt kedveskedéssel halmozzák el; s ha durczáskodik, összecsókolják érte. Mert szép, mert neki minden jól áll.

Nénje szelid, jószivü kis leány; akit egyszer megszeret, ahhoz hűségesen ragaszkodik, a szegényt szánja, falatját szivesen megosztja minden kivel; amire egyszer azt mondják: nem szabad — azt meg nem tenné egy világért sem, ha senkise látja is; nem vét senkinek, szivesen szolgál mindenkinek, kis testvérére hűségesen gondot visel és őt mégis csak kevesen szeretik. Mert nem szép, mert komoly, mert zárkozott.

Azután egyre komolyabbá, egyre zárkozottabbá válik.

Nőnek.

Iskolába kerülnek.

Azt mindenki nyájasan fogadja. Pajtásai szivesek hozzá. Tanárai elnézők. A tanulással nem öli magát. Súgásra felel s ha bennsül, elsirja magát. Azért mégis átviszik a vizsgákon; legtöbb czukrot, bokrétát ő kapja; a nagynénik vele büszkélkednek. A bizonyitványt nem nagyon feszegetik.

Ő keményen dolgozik. Feladatait pontosan elvégzi; a magyarázatból nem veszit el egy szót sem; leczkéjét lelkiismeretesen megtanulja. Társainak ő segit a feladatban; rendre ő ügyel; csintalanokat jóra ő inti. Lassankint megszeretik a tanárai; idővel a társai is; kitünő bizonyitványáért még otthon is jobban kedveznek neki. Életében ez az első verőfény. Egész boldog bele, s észre se igen veszi, hogy a tánczpróban neki nem akad tánczosa s hogy a cotillonban

(Budapest)

(Szeged)

semmiség; csak néha nyilallik szivükbe a fájditó való tudata, hogy ők annak az értéktelen semmiségnek a a hiányát életük boldogságával fizették meg; hogy anélkül a csalóka ábránd nélkül az élet üres, czéltalan, egy unott, gyötrelmes, nyomasztó teher. És megkönnyebülés nekik, ha a női jogokról szavalhatnak: jól tudják, hogy azok a boldogságot meg nem fogják adni senkinek; de csak azért követelik, mint ahogy siró gyerek dörömböl a sötét szobában, ahol fél; legalább a maga hangját hallja.

Ne nevessétek ki, ne gáncsoljátok őket, de szivből sajnáljátok. A boldogság hajótöröttjei ők csaknem kivétel nélkül, akiknek abból az éltető, meleg napból nem jutott egy kicsinyke sugár sem, amelytől szivük kinyilhatott volna; kiknek keserüségét nem enyhitette a szerelem mindent megolvasztó, mindent megédesitő, mindent megbocsátó, mindent begyógyitó hatalma. Mindig elfacsarodik a szivem, mikor csunya nőt látok, mindig végigsajog lelkemen az a kín, amin nekik kellett általmenniök egy hosszu örömtelen, boldogságtól nem szinezett, szürke élet zarándokútján.

A szép nő arról nem tud, mit kell a rút nőnek végigszenvednie; mert a baj az, hogy neki is érző szív jutott és sokszor gyöngédebb, mélyebb, finomabb kedély, amely jobban megsinyli azt, ami fáj s a szeretet hiányát. És nem tud megnyugodni végzetében, mert érzi, hogy igazságtalan. A vak fátum behunyt szemmel szórja adományait: egyikre mindent ráhalmoz, a másiknak semmit sem juttat; egyiknek szivét hagyja üresen, másiknak külsejéről feledkezik meg. És ez osztály ellen nincs fellebbezés. Annak következményeit viselni kell végfogytik. A

A szépség.

A női szépség.

Ez az Isten adománya, amit hódolva, megigézve, vágyakozva csodál a férfi; amit áhitattal szemlél nőben a nő; ez a bűvös kulcs, amelynek csak látása is megnyitja a sziveket; ez a Pandora szelenczéje, amelyből annyi baj áradt a világra, amit annyian megátkoztak, ami annyiaknak vált ostorává, Helenától kezdve a Stuart Máriákig, Maria Antoinettekig; s amelyért mégis epedünk, lelkesedünk.

Elvonul előttem az Évák bűbájos serege; megindulva nézem őket s nem csodálom, ha mindaz ami bánata, ami vigasztalása, boldogsága, öröme: a női szépségben testesül meg. A görög nép játszi képzelete asszonyi alakba öltöztette a szépséget, a lelket, a tudományt; leányalakkal ruházta fel a tavaszt, a kellemet, a tánczot, a dalt; művészeik ki nem fogytak a Vénuszok, Psychék, Athenaék ábrázolásából; dalaik a grácziákról, a muzsákról zengettek; leghősibb harczukat egy szép asszonyért vivták. Sőt a zordon germánokat is nem Krimhildájuk, nem Brunhildájuk tüzelte-e a harczra? Nem ők ihlették-e meg énekeseik lantját?

Ott a szép asszonyi test, itt az erős, hű asszonyi lélek. A kereszténység még egy elemet adott ehez: a jóságot. És az evangelium s a bizanczi mesterek éltes, komor Máriája eltünt, megifjult s lett belőle a mindeneket áldó, mindeneket szerető, szépséges Szűzanya. Az emberiség a jósággal nem éri be: szépséggel is felruházza, azzal dicsőiti meg azt, akit szeret. Szép a mesebeli királyleány, szépek a tündérek, szép legyen a Szűz Mária is — igy kivánja azt a néplélek törvénye. Szomjuhozzuk a népet mindnyájan, mint aszú mező a harmatot; megnyilik tőle szivünk, mint ibimbó a napsugártól. Mert isteni eredetü az, akármit mondjanak az erkölcsbirák s a női jogok szószólói.

Végighallgatom beszédjüket s egy titkos jajszót hallok végigsüvitni azon: a kirekesztettek jajszavát, akiknek nem volt szabad bemenniök a boldogság paradicsomába, melyet a szépség nyit meg boldog választottaknak. Titkon vágynak a szépségre; szenvedélyes vágygyal vágynak a boldogságra; égeti őket a titkon sirt köny, mely a szivbe visszafoly; s végső reményünk rombadőltével, szivünk végső ellágyulása után megmerevedik, mint a megolvadt ércz, melyet elfelejtettek formába önteni; lelkük bekérgesedik; keserü dacz vesz rajtuk erőt, valami halálos hidegség; lehettek volna ők is gyöngéd, szerető, boldogitó és boldog asszonyok, de a sors nem akarta; kinyujtott kezüket visszataszitották; magányos, rideg életre vannak kárhoztatva: jó, hát nem kell nekik a boldogság, nem kell nekik a szépség; bizonyitgatják, hogy a boldogság csak csalóka ábránd; elhitetik magukkal, hogy a szépség értéktelen

(Belgrád.)

(Páris.)

Mélyen tisztelt szerkesztő Ur!

Nagyon gonosz boszut akar rajtam állani, mikor avval a kéréssel fordult hozzám, hogy a női szépségről véleményt mondjak. A kritikust általában a művész mumusának tartják, ez, ugylátszik bántotta önt és az én kezembe nyomta a tollat, hogy a nők engemet is mumusuknak tartsanak. Hát rajta!

A klasszikus kortól kezdve a fin de siecle-ig hozzászoktunk a muzsákat és egyéb istenségeket női alakban ábrázolni. Igy például a görögök Pallas Atheneben az irodalom istennőjét imádták, pedig éppen a görögöknél határozottan meg volt tiltva a nőknek irodalommal foglalkozni; ebbe az ellenmondásba csak ugy keverődhettek, hogy ők a nőben a teremtésnek legtökéletesebb formáját látták. Épp ugy az Igazság istennőjét szintén női alakban ábrázolták nemcsak azért, mert az asszonyoknak mindig igazuk van, még az anyósoknak is, hanem azért, mert alapul vették, hogy a teremtés legszebb alkotását a női alak képviseli: akkor természetesen logikusnak fogjuk tartani, hogy már a klasszikusok is őket választották erre a tisztségre. És mi modern emberek folytatólag imádjuk őket.

Ez a kis bevezetés alapul szolgál nekem, hogy az évszázadokon keresztül leszűrt véleménynek, mint pictor én is hódoljak.

Én is szeretem őket. Lehet szőke, mikor a lágyságot és bájt akarom kifejezni, lehet barna, mikor az élet víg pillanatait akarom ábrázolni bor, dal és szerelemben, de ha fekete, akkor könnyen vagyok hajlandó az élet komolyabb oldalát vele ábrázoltatni, lehet az görög vagy fitos orru, kék vagy fekete szemü, lehet az finom szájmetszetü vagy duzzadt ajku mind-mind imádom, mert mind szép, csak kellőleg megvilágitva a kellő környezetében kellő módon felfogva és visszaadva, — akkor mind tökéletesek.

Most kedves hölgyeim dus hajzatomat rendelkezésükre kell bocsátanom, mert a felelős szerkesztő ur nem rendelkezik annyival. Természetesen csak azon hölgyeknek, akik netán dícshymnusomból kimaradtak. Pedig én a vörös hajuakat is nagyon de nagyon szeretem.

Mélyen tisztelt szerkesztő urnak az ecsettel szivesebben mutattam volna be a női szépséget, mert egy régi mondás rajtam ujra bebizonyult, hegy mindenki csak a saját kapta fáján faragjon, a kritikus irjon, a pictor fessen.

Kiváló tisztelettel

Vajda Zsigmond.

—

(Budapest.)

(Budapest.)

pedig azon egyszerü oknál fogva, mert ennek a világitásában mindig eltünnek a — hibák.

Ezeket a szerelem világában: e mennyországban — nem vesszük észre sohasem.

A felelet tehát az első kérdésre az, hogy tökéletes nő, a kit szerelmünk világában nézünk, vagyis *igazán tökéletes szépséget csakis a szerelmes ember szeme lát.*

A második kérdésre pedig, hogy milyen modelleket választok alkotásaimhoz? erre a választ éppen alkotásaim adják meg legjobban.

Budapest, 1898. deczember hó 14.

Kiváló tisztelettel
Spányik Cornél.

—

Hogy irjak valamit a női szépségről! Jó Istenem! *a női szépségről.* Milyen könnyü ezt igy kimondani és milyen könyelmüen igérget az ember hogy: nohát jól van irok valamit, ha érdekli a nézetem a női szépségről; de higyje meg, hogy nagyon nehéz egy dolog, már maga az irás mestersége is, hát még a női szépségről!

Bizony hogy nehéz, sőt bizonyos, hogy mérhetetlen nagy feladat, de talán megirhatatlan, talán megfejthetetlen egy théma a női szépség.

Elkábitó, ha csak az ellentéteket nézzük: női szépség mint a virágszál és női szépség mint egy oroszlán nőstény. Mennyi számtalan válfaja a női szépségnek él, virul, boldogit és pusztit e két hatás között.

Az angyali szépségtől a démonig a vampyrtól a madonnáig! Hát az a szépség, amely minden szépség fölött áll, a bájos nő!! Hát az a szépség, az az egyedüli boldogitó, amelyet csak szerelmes lát az imádottján, a férj az édes hitvestársán?

És erről a mérhetetlen és határtalan varázszsal merjek én itt okoskodni, irdogálni? Próbáljam megfogni a megfoghatatlant? Dehogy irok egy szót is többet a női szépségről, mert én tudom ugyan *érezni* a poézis hatalmát, és *élvezni* a virágok illatát, de róla *irni* nem tudok.

Fadrusz János.

—

A művész előtt csak az a női szépség, az igazi szépség, ahol a test és az arcz kiválóságai tökéletes harmoniába olvadnak. Lehetséges ez? — Láttam női arczot, melynél megvesztegetett a test szépsége és viszont láttam női testet, hol megvesztegetett az arcz szépsége. *A teljes igazságot* tehát nem láthattam sehol, de mégis az volt az igazság, amit láttam. Mert a női szépség nem olyannak látszik, *amilyen* valóban, hanem valóban olyan, amilyennek nekem látszik.

Basch Árpád.

—

(Ipolyság)

(Budapest)

virágát méltatni. Igy is, amugy is azonban arra a végeredményre jutunk, hogy — szerény nézetem szerint — igazán tökéletes szépség tulajdonképpen nincs! Ezzel nem dicsekedhetik egyetlen nemzet sem. Hanem: legyen bármilyen nemzetiségü, legyen magyar, angol, franczia, német, török, szláv, stb. stb. az a nő, a kinél a belső szép és nemes tulajdonságok az arczban is kifejezésre jutnak, tükröződnek ugy, hogy bizonyos kellemes összhangot mutatnak, s mindezt még arányos termet kiséri, ez a nő — szerintem — megközeliti a tökéletes szépséget! És pedig: a mely nőnél minél nagyobb mérvben tükröződnek a belső szép tulajdonságok az arczon és itt minél nemesebb harmóniába olvadnak össze, s minél arányosabb termet járul még mindehhez, az annál inkább vehető tökéletes szépségnek.

Ámde mint sok mindenben, ugy a női szépség tekintetében is gondoskodott a jó Isten — csodáról! E csoda által tartja fenn ő az egész emberiséget és e csoda világitásában látjuk mi a nőt igazán tökéletes szépnek. Ez a csoda pedig nem más, mint a — szerelem! Ezzel és csakis ezzel vagyunk mi képesek látni azt, a mit különben egy ecset sem képes festeni, t. i. a tökéletes szépséget és

az én egyéni izlésem szerint a nőt széppé, vagyis röviden: *a külső és belső qualitások szerencsés összhangja.*

És most, ezek után, sejtheti igen t. szerkesztő úr, mily végnélküli nehézségekkel járhat számunkra az, hogy vágyainknak megfelelő modellekre találjunk. Belső, artisztikus örömöket csakis akkor érzünk, ha portrait-t festünk, mert akkor nem egyszer állunk szemben mindazon vonzó tulajdonokkal, amelyekről fentebb megemlékeztem. Kötelességünk ilyenkor, munkaközben is, emelkedett társalgás folyamán ellesni az arcznak mindama momentumait, amelyekben az illető összes lelki tulajdonai fokozott mérvben érvényesülnek s háttérbe szorulnak az apróbb fogyatkozások. Igy kapunk aztán valóban *élő* arczképet, vagyis amint azt Horovitz mester egy ízben oly markánsan kifejezte: kell, hogy az arczképemen a szem *lásson*, az orr *respiráljon*, a fül *halljon*, az ajk *beszéljen* s az egész arcz *éljen*.

Még kényesebb a helyzet, ha önálló képre vállalkozunk; ilyenkor bizony keserves küzdelmek árán valósithatjuk meg ideáljainknak csak századrészét is. Mert ritka, mint a fehér holló, az olyan modell, aki viziónkat csak némileg megközeliti, nem egy esetben pedig végleg elterel bennünket annak megvalósitásától, ami előttünk lebegett. Véghetlen concentratió s intellectuális disciplina kell ahhoz, hogy híven megmaradjunk az első conceptio mellett, amely ily körülmények között nem egyszer jobb volt a befejezett képnél.

Innocent Ferencz.

Arad—Budapest

A női szépségről.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Becses levelének azon — rám nézve megtisztelő — kérését, hogy a «Magyar Szalon» számára a női szépségről «poétikus» észrevételeket irjak, örömmel teljesitem a következőkben:

A női szépséget illető első — igazán kényes — kérdésére, hogy t. i. milyennek képzelem a tökéletes szépséget? erre néhány rövid sorral nagyon bajos felelni: kötetekből álló műben kellene a teremtés e legszebb

fel, mert csakis *ez* vonz teljesen. A mondaine distinguált termete sejtet mindent, de sohasem vonja magára olcsó hatással a figyelmet.

De nemcsak személyének bájaival, hanem egész megjelenésében egy valóságos «*objet d'art*» a modern nő, amelyet, hogy kellőképpen megbecsülhessük, megérthessük: kell, hogy kövessük mindennapi életében, szokásaiban, környezetében. Az igaz mondaine nemcsak a nyilvánosságban, az elektromos fénytenger közepette az, aminőnek látjuk, hanem vagy nem *szép*. Es azon nő, aki *így* él, annak élete vissza is tükröződik az arczán, amely *szép* lesz, legyen bár azon egy-két elrajzolás vagy eltérés az antik szépnek fogalmától.

Sőt.

Éppenséggel nem állitom, hogy mindaz, amit felsoroltam, csakis kiváltságos társadalmi osztályok határain belül volna valósitható. Egy Duse, Bellincioni v. Saville asszony, ha a szinpadon áll, százak közül ki fog válni: ott ragyog homlokán az

(Arad.)

otthon is, a tengernyi holmi között, amelyet — mintegy keretül — maga köré gyüjtött s mely mind egyéniségének bélyegét viselik magukon. A párna selyemszövete, amelyre fejét hajtja, a szövet sokfélesége amelybe testét, a czipő, melybe kicsiny lábát zárja, az ékkő, melyet preferál — hogyan ül, jár, hogyan eszik, teázik, mit és hogyan olvas vagy zenél, hogyan alszik — mindezek bájos egyénisége szokásainak harmonikus lánczolata. Nincsen cselekedeteiben — az ébredéstől a pihenésig — semmi, ami köznapi volna a csodálatos fény, amelyet az előbb leirt az igazán *szép* élet kölcsönöz. És ezen fény ott ragyog — épp úgy — az igaz feleség, az igaz anya homlokán is, mert hisz nincsen kegyetlenebb tévedés annál, hogy épp a házasélet zárná ki a férfi és nő közös illuzióit; bár tény, hogy vajmi ritka az olyan frigy, ahol a felek «terrible intimité»-je nem rombolta le volna mindazt — még az emlékeket is — amelyek boldogságok prāludiumához fűződtek.

Mindezekben röviden kifejeztem mindazt aminek az összessége teszi

Festők a női szépségről.

Igen tisztelt Uram!

Szives sorai módnélkül zavarba ejtettek. Méltóztassék elhinni, hogy nincsen nehezebb egy festőre nézve, mint *írni;* s még hozzá oly kimeríthetlen thémáról, mint a *női szépségről;* sőt minél intimebbek sensatióink ezen a téren, annál kevésbbé találjuk el a formulát azoknak kifejezésére. Ez már — kérem — az Önök dominiuma s kérném is ezt tisztán magánlevélnek tekinteni, amelyet — ugy hiszem — alig fogja közölhetőnek találni, pláne ha mindjárt legelején azon paradox nézetből indulok ki, hogy: nincsen előttem ellenszenvesebb valami, mint az u. n. *tökéletes* női szépség.

Ugylátjuk, hogy a természet igaz bölcsessége igen ritkán pazarolja *minden* adományát ugyanegy teremtményére; rendszerint a külső formatökély a lelki tulajdonok rovására adatott meg; pedig csakis ezek kötik le az erős és mély vonzalmat. Az u. n. tökéletes női szépség már gyermekkorától fogva mást nem hall környezetében, egyebet sem lát tükrében, mint kisded lárvája szépségének felmagasztalását; e tudat vele nő s türhetetlen pretensiv fellépésre egyrészt, odaliskszerü tunyaságra vezet másrészt. S hagyján, még itt az aranykor: *az ifjuság.* De a csalfa tükör hizelgése meggátolja a szerencsétlent még abban is, hogy méltósággal megvénüljön; pedig van-e rémesb látvány, mint az a bizonyos bébé-arcz, tágra nyilt gyermekded szemeivel és örökös mosolyával a — *redők között.*

Nem; nem a külső formatökély *egyedül* a női szépség kriteriuma, hanem a *lélek,* a belső élet gazdagsága, érdekes volta. Amiért rajongok, az a modern nő feje, «*mondaine*» typusa, amely mint egy sphinx, mindenkorra megfejthetlen rejtély marad előttünk. Vagy ki merné definiálni e chamälernszerü tüneményt? Ki tudná megmondani, a gondolatok minő chaosza rejtőzik ez antik-márványszinü, keskeny homlok mögé? Ki értené meg a szemöldök kecses ívei alól elősugárzó bűvös szempár tekintetét, mely oly rejtélyes, mély, mint a tenger s oly örökkén változó, mint annak tükre? A hieroglifák ezredéves homályukból kikerülve megfejtőikre találtak, de ki magyarázza meg azt a millió kifejezést, változatot, mely a nő mosolyában nyilvánul, mikor azt sem tudjuk, hol végződik az ajk s hol kezdődik a mosoly?

S minő leleményes izléssel foglalja keretbe a modern nő arczának ezen intim bájait? Mily szerelmesen borulnak e homlokra hajfürtjei, amelyek lágy ondulatióban körülfoglalják a fejet a legváltozatosb s karakteriztikusabb silhonettében, természetes és illatos fejdiszt alkotva.

Épp oly typikus jellegü a mondaine termete is; inkább *kevesebb,* mint *több* és minden izében *nőies.* Ugy értem ezt — aki ismeri a férfiui s női test konstrukcziónak eltérését, meg fog érteni — az minden részletében teljesen a féminin karaktert mutassa

(Arad)

(Budapest.)

is lettünk volna képesek egy füzetben közölni. Folytatnunk kell tehát egyik legközelebbi füzetünkben. Első sorban elvégre is a magyar szépségek érdekelnek bennünket és hála istennek annyi a szép magyar nő, mint az alföldi rónaság virága . . . Ki győzné egy csokorba kötni? És nem elegendő-e maga az a kis bokréta, melyet itt találomra összegyüjtöttünk arra, hogy jelen füzetünket a királyi ügyészség lázitás, izgatás czimén elkobozza? Hiszen minden ép szivnek lángra kell gyuladni ennek a sok ragyogó szépségnek a láttára, mint a taplónak, melybe szikra lopta be magát.

Ajánljuk is mindenkinek, hogy mielőtt e füzetben lapozgatni kezd, biztosittassa magát valamelyik tüzbiztositóintézetnél, mert bizony-bizony a tüzzel játszik mindenki, aki a jelen füzetünk egyes lapjait forgatni merészkedik . . .

* * *

Hálásak vagyunk a művészet, a szép kultuszának hivatott művelői iránt, a kik a mi kedvünkért letették pár perczre az ecsetjüket és tollat fogtak helyette, hogy most leirják, a mit máskor megfestettek. És a hála adóját kell még e helyütt leróvnunk folyóiratunk mindama tisztelt barátainak, kik bennünket szebbnél-szebb arczképekkel elhalmoztak. És külön köszönet *Uher* Ödön, *Szigeti*, *Erdélyi Kossák* és *Keglovich* fényképész uraknak, ezeknek a művész-fényképiróknak, kik a szépek legszebbjeit választották ki és küldték meg folyóiratunknak.

(Sopron.)

Női szépség.

Wahre Königin ist nur des Weibes
weibliche Schönheit
Wo sie sich zeige, sie herrscht,
herrschet blos weil sie sich zeigt.

A teremtés legfőbb ékességének szenteltük ezt a füzetünket. A földi élet megédesitőjének, költők lelkesitőjének, a valósággá vált álomnak, annak ami érdemessé teszi ezt az életet arra, hogy végigéljük: *a női szépségnek.* Bemutatni minden ország, minden nemzet typikus szépségét volt a kedvencz tervünk, amivel régóta foglalkoztunk. Adhatnánk ennél kedvesebb, bájosabb témát olvasóinknak? Nem egyforma lelkesedéssel gyullad-e ki a szeme öregnek és fiatalnak, férfinak és asszonynak (igenis asszonynak) egyaránt a női szépség láttára? Hisz a női szépség épp ugy lelkesit mint egy bájos lyrai költemény. Vagy nem költemény-e maga a nő? Hogy is mondja Heine:

Des Weibes Leib ist ein Gedicht,
Das Gott der Herr geschrieben
Ins grosse Stammbuch der Natur
Als ihn der Geist getrieben . . .

Kit hagyhat közönyösen egy bájosan szép asszony? És ki nem fog gyönyörködni, ha folyóiratunkat majdan kezébe veszi és itt az egyes lapokról nem államférfiak, kiérdemült tudósok arczképe helyett egy-egy gyönyörüséges szép női arcz mosolyog felé? Sok szeretettel, lelkes buzgalommal fogtunk hozzá a gyüjtéshez . . . De csakhamar azt kellett tapasztalnunk, hogy nem elég korán. Az összes nemzetek szépségeit — noha széles körü összeköttetéseink vannak világszerte s meg is tettük a kellő lépéseket — nem voltunk képesek idejére összegyüjteni. De nem

Ernst Muzeum aukció

Grund Norbert állit. (Angeblich), 1714—1767.

329. „DER DISTELBERG."
Vizfestmény (Aquarell). 20×28.

Guercino (Giovanni Francesco Barbieri?), 1596—1666.

330. LUKRÉCIA HALÁLA (Tod der Lucretia). Lent jobbra hamis Tizian-jelzés (Rechts unten falsche Tizian-Signatur).
Tollrajz (Federzeichnung). 30×24.5.

Guyot J. L., 19. század (Jahrhundert).

331. JUHOK AZ ISTÁLLÓBAN (Schafe im Stall). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. L. Guyot. Paris.
Vászon (Leinwand). 41×51,5. Illusztr. XXI. tábl.

Gyárfás Jenő (Eugen), szül. (geb.) 1857.

332. FÉRFITANULMÁNYFEJ (Männliche Kopfstudie). Jelzés fent balra (Bezeichnet links oben): Gyárfás.
Vászon (Leinwand). 40,5×29,5.

Györgyi Géza, 19. század (Jahrhundert).

333. BUDAI HÁZ (Haus in Buda). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Györgyi Géza, 887.
Vizfestmény (Aquarell). 45×34.

Haid, Johann Jacob (1704—1767).

334. JOHANN ELIAS RIDINGER KÉPMÁSA (Bildnis des). A kép hátán (Rückwärts): „Johann Elias Ridinger, G. 1695. Pictor ac Sculptor Animalum Civis Augustanus aetat. 46. — à John. Jacobo Haidt effigiem pict. A.: 1744. messe Januar".
Vászon (Leinwand). 65,5×49.

Haité, George C., 19—20. század (Jahrhundert).

335. A SZÉLMALOM (Die Windmühle). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Geo. C. Haité.
Vászon (Leinwand). 88×68.

Haranghy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1894.

336. BORJUK AZ ISTÁLLÓBAN (Kälber im Stall). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten).
Vizfestmény (Aquarell). 20×27,5.

Hartmann, Johann Jakob (1680—1730).

337. HÁBORUS IDŐK (Aus Kriegszeiten).
Réz (Kupfer). 25×32.

Hartung, J., 19. század (Jahrhundert).

338. PAJKOS KUTYÁK (Spielende Hunde). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): J. Hartung.
Fa (Holz). 26,5×31,5.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

339. VÁROSLIGETI RÉSZLET (Detail aus dem Budapester Stadtwäldchen). Jelzés lent jobbra Bezeichnet rechts unten): Bpest Városliget. 82.24. VI. 4.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 20×29,5.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

340. LAGO MAGGIORE. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Háry Gyula.
Vászon (Leinwand). 100×80.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

341. BUDAI RÉSZLET (Detail aus Buda). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Háry Gy.
Vizfestmény (Aquarell). 11,5×22,5.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

342. UJHÁZY SZINÉSZ KÉPMÁSA (Bildnis des Schauspielers). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): 1901. VII. Háry.
Vászon (Leinwand). 41×50.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

343. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet redits unten).
Lemezpapir (Karton). 24×19.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

344. VITORLÁS HAJÓK (Segelschiffe). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Háry Gy.
Vizfestmény (Aquarell). 11×13.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

345. ÜLŐ HÖLGY (Sitzende Dame). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): Háry Gy.
Tusrajz (Tuschzeichnung). 29,5×21.

Hatvany Ferenc báró (Baron Franz Hatvany), szül. (geb.) 1881.

346. NŐI AKTTANULMÁNY (Weibliche Aktstudie).
Vizfestmény (Aquarell). 30×23,5.

Ifj. G. Hawkins (d. J.), 19. század (Jahrhundert).

347. „View of the suspension Bridge", Pesth.
Szines kőnyomat (Farbige Lithografie). 44×62.

Hoyer, 19. század (Jahrhundert).

348. A SZENT CSALÁD (Die heil. Familie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Hayer.
Fa (Holz). 28×23.

Heeremans, Thomas † (1692?).

349. TÉLI MULATSÁG (Wintervergnügen). Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Fa (Holz). 52×81. Illusztr. VII. tábl.

Hegedüs László (Ladislaus v.), 1870—1911.

350. A BÚSULÓK (Die Trauernden). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten).
Vizfestmény (Aquarell). 23,5×19,5.

Heier, J., 18. század (Jahrhundert).

351. 2 darab (Stück). TÁJKÉPEK (Landschaften).
Vászon (Leinwand). Mindegyik kép mérete (Jedes Bild) 39,5×60.

Heike (Heicke) Josef, 1811—1861.

352. ARATÁSKOR (Zur Erntezeit). Jelzés balra (Bezeichnet links): József Heike. 1843.
Vizfestmény (Aquarell). 24×36,5.

Id. Heintz, Joseph (Jos. Heintz d. Ä.), 1564—1669.

353. NŐI FEJ (Weiblicher Kopf). Dán magánbirtokból (Aus dänischem Privatbesitz).
Fa (Holz). 31,5×24.

Helst, Bartholomäus van der (1613—1670).

354. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Vászon (Leinwand). 112×89. Illusztr. XI. tábl.

Herkomer, Hubert v. (1849—1914).

355. „JVY..'
Rézkarc (Radierung). 80×61.

Herman Lipót, szül. (geb.) 1884.

356. ERDŐ SATYRRAL ÉS NYMFÁVAL (Wald mit Satyr und Nymphe). Jelzés lent jobbra Bezeichnet rechts unten): Herman L. 920.
Lemezpapir (Karton). 40×35.

Herman Lipót, szül. (geb.) 1884.

357. ERDŐ FÜRDŐ NŐVEL (Wald mit badender Frau). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Herman Lipót.
Vászon (Leinwand). 40×48.

Herrer Cézár (Caesar), 1868—1919.

358. NŐ GUITÁRRAL (Frau mit Guitarre). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Herrer C.
Fa (Holz). 40×29,5.

Ifj. Herrer, Francisco de (d. J.), 1622—1685.

359. LEÁNYFEJ (Mädchenkopf).
Vászon (Leinwand). 47×34.

Hoffmann, Frans Xaver, 19. század (Jahrhundert).

360. GYÜMÖLCSCSENDÉLET (Früchtestilleben). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Frans Xaver Hoffmann. pinx 839.
Vászon (Leinwand). 45×36,5.

Hogarth William után (Nach).

361. 2 darab (Stück). „MARIAGE À LA MODE". — „THE INDUSTRIOUS PRENTICE ALDERMANN OF LONDON."
Rézmetszetek (Kupferstiche). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt) 24×34.

Höhnrieder.

362. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Höhnrieder.
Vizfestmény (Aquarell). 20,5×17.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

363. CSENDÉLET (Stilleben).
Fa (Holz). 56×44.

Holland iskola (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

364. EGY FESTŐ KÉPMÁSA (Bildnis eines Malers).
Fa (Holz). 14,5×12.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

365. HAJÓTÖRÉS (Schiffbruch).
Fa (Holz). 31,5×42.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

366. HÁBORGÓ TENGER HAJÓKKAL (Bewegte See mit Schiffen).
Fa (Holz). 31,5×42.

Holland festő (Holländisch), 18. század (Jahrhundert).

367. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft).
Fa (Holz). 32,5×29,5.

Hollar, Wenceslaus (1607—1677), Lorenzo di Coeri után (Nach).

368. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Rézkarc (Radierung). 10×7.

Hollar, Wenceslaus (1607—1677), Holbein után (Nach).

369. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Rézkarc (Radierung). 10×7.

Hollósy Simon (1857—1918).

370. FALUSI TEMETŐ (Ein Dorffriedhof). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Hollósy.
Vászon (Leinwand). 67×72.

Holmstedt J., 19—20. század (Jahrhundert).

371. NORVÉG FJORD (Norwegischer Fjord). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten):
J. Holmstedt.
Vászon (Leinwand). 74×100.

Holmstedt J., 19—20. század (Jahrhundert).

372. NORVÉG FJORD (Norwegischer Fjord). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten):
J. Holmstedt.
Vászon (Leinwand). 72×97.

Hrabetz Nándor (Temesvár), 19—20. század (Jahrhundert).

373. KLEOPATRA.
Fa (Holz).

Hummel, Ludwig (1770—1840).

374. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Vizfestmény (Aquarell). 13,2×9,9. Illusztr. XXXIII. tábl.

Huysmans, Cornelis (1648—1727).

375. TÁJKÉP (Landschaft). A császári gyüjteményből (Aus der kaiserlichen Sammlung).
Vászon (Leinwand). 67×83. Illusztr. XII. tábl.

Huysmans, Cornelis (1648—1727).

376. TÁJKÉP (Landschaft). A császári gyüjteményből (Aus der kaiserlichen Sammlung).
Vászon (Leinwand). 68×84.

Indusno, Domenico (1815—1878).

377. ZÖLDRUHÁS HÖLGY (Die Dame in Grün). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten):
Dco Induno. 1870.
Vászon (Leinwand). 85×64. Illusztr. XX. tábl.

Innocent Ferenc (Franz), szül. (geb.) 1859.

378. „IDYLL." Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Innocent. 89.
Vászon (Leinwand). 64×64.

Ipoly Gergely, 20. század (Jahrhundert).

379. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten):
Ipoly G.
Vászon (Leinwand). 23×32.

Isabey Jean Baptiste állit. (Angebl.), 1767—1855.

380. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Miniatur. 14×11.

Isabey Louis Gabriel Eugène köv. (Nachfolger des), 19. század (Jahrhundert).

381. TENGERPARTI VÁROS (Stadt am Meere).
Vászon (Leinwand). 21×26.5.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

382. MAGYAR TÁJ (Ungarische Landschaft).
Vászon (Leinwand). 80×100.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

383. NŐI ARCKÉP (Damenbildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Grünwald. 87.
Fa (Holz). 31×23.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

384. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Grünwald Béla.
Vászon (Leinwand). 67×55,5.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

385. MESE A VARRÓGÉPRŐL (Eine Erzählung von der Nähmaschine). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): G. B.
Krétarajz (Kreidezeichnung). 61×44.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

386. PÁSZTOR FIU (Hirtenknabe). Lent a középen (Unten in der Mitte): Pásztorfiu, rajzolta Jankó János.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 20,5×25,5.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

387. BÁRÓ (Baron) PONGRÁCZ. Jelzés balra (Bezeichnet links): J. J. Torzrajz (Karrikatura).
Tollrajz (Federzeichnung). 19,5×10.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

388. 2 darab (Stück) „FÉLTÉKENYSÉG." — „ESKÜVŐ." („Die Eifersucht. — „Die Hochzeit."
Tollrajzok (Federzeichnungen). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt): 13,5×11,5.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

389. 2 darab (Stück). „VÉN UDVARLÓ." — „A SIRKŐ." („Der alte Kurmacher." — „Der Grabstein.")
Tollrajzok (Bleistiftzeichnungen). 12×11. — 13×9,5.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

390. 2 darab (Stück). „TÁMADÁS A SÖTÉTBEN". — „FÉRJFOGDOSÁS." („Die Attacke im Dunklen." — „Wie man Männer fängt.") Az első lap lent a baloldalon jelezve (Das erste Blatt bezeichnet): Jankó.
Tollrajzok (Federzeichnungen). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt): 13,5×11.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

391. 2 darab (Stück). „BÚCSÚ." — „ELUTASITVA." („Der Abschied." — „Die Zurückweisung.")
Tollrajzok (Federzeichnungen). 12,5×11; 11×10.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

392. 2 darab (Stück). „A RÉGI FRAKK." — „RENDREUTASITÁS." („Der alte Frack." — „Der Verweis.")
Tollrajzok (Federzeichnungen). 10,5×9,5; 11,5×11,5.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

393. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. Jankó. 864.
Szénrajz (Kohlenzeichnung). 50,5×34.

Japán festő (Japanesisch).

394. JAPÁN NŐ (Japanesische Frau).
Vizfestmény (Aquarell). 81×54.

Japán müvész (Japanesisch), 19. század (Jahrhundert).

395. 5 darab (Stück). SZINES FAMETSZETEK (Farbenstiche).
Különféle méretben (In verschiedener Grösse).

Japán festő (Japanesisch), 19—20. század (Jahrhundert).

396. TÁJ KACSÁKKAL (Landschaft mit Enten).
Szines fametszet (Farbenholzschnitt). 27×18.

Jelinek R., 19—20. század (Jahrhundert).

397. A SZÉP RIGÓ (Die Schöne Amsel). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): R. Jellinek.
Fa (Holz). 15,5×12.

Jendrássik Jenő (Eugen v.), 1860—1919.

398. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Jendrassik.
Lemezpapir (Karton). 42,5×35.

Jensen, 19—20. század (Jahrhundert).

399. A TENGER (Marine). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Jensen. Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Vászon (Leinwand). 50×82,5.

Joanovics Pál, szül. (geb.) 1859.

400. JELENET A SZERB—TÖRÖK HÁBORUBÓL (Episode aus dem serbisch-türkischen Krieg). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Joanowics P.
Vászon (Leinwand). 113×188.

Jüttner, Paul, 20. század (Jahrhundert).

401. NORVÉG FJORD (Norwegischer Fjord). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Pau. Jüttner.
Vászon (Leinwand). 41,5×52.

Kacziány Ödön (Edmund), szül. (geb.) 1852.

402. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kacziány. 894.
Lemezpapir (Karton). 15×23,5.

Kacziány Ödön (Edmund), szül. (geb.) 1852.

403. BORUS ÉJ (Bewölkte Nacht). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kacziány.
Lemezpapir (Karton). 26×41.

Kainz, 19. század (Jahrhundert).

404. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kainz.
Vizfestmény (Aquarell). 13 ×10,5.

Kaltner Joseph (1750?—1820?).

405. HÖLGY KÉT GYERMEKÉVEL (Dame mit ihren zwei Kindern). A hátlapon (Rückwärts): Jos. Kaltner. P. intre ano 1813.
Mini tur. Átmérője (Durchmesser). 7,3.

Kandler, Wilhelm (1816—1898).

406. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 10,5 ×15.

Karlovszky Bertalan (Bartholomäus v.), szül. (geb.) 1858.

407. NŐI AKTTANULMÁNY (Weibliche Studie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Karlovszky B.
Fa (Holz). 74 ×57.

Kárpáthy Jenő (Eugen v.), 20. század (Jahrhundert).

408. DUNAI TÁJ (Donaulandschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kárpáthy Jenő.
Vászon (Leinwand). 60 ×68.

Kárpáthy Rezső (Rudolf v.), †, szül. (geb.) 1857.

409. INDULÁS A HETIPIACRA (Aufbruch zum Wochenmarkt). Uzsod. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kárpáthy Rezső.
Vászon (Leinwand). 51 ×73.

Kárpáthy Rezső (Rudolf v.) †, szül. (geb.) 1857.

410. ESTSZÜRKÜLET A DUNÁN (Abendstimmung an der Donau). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kárpáthy Rezső.
Vászon (Leinwand). 80 ×60.

Katona Nándor (Ferdinand), szül. (geb.) 1864.

411. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Katona Nándor.
Vászon (Leinwand). 38 ×48,5.

Katzler után (Nach), 19. század (Jahrhundert).

412. „AZ UJSZÜLÖTT KIRÁLYLEÁNY KERESZTELÉSI ÜNNEPÉLYE".
Szines kőnyomat (Farbige Litografie). 52,5 ×71,5.

Kaufman, Adolf †, szül. (geb.) 1848.

413. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): A. Kaufman.
Fa (Holz). 57,5 ×57,5.

Kaufman, Adolf †, szül. (geb.) 1848.

414 ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): A Kaufman.
Vászon (Leinwand) 95 ×140.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

415. FATANULMÁNYOK (Baumstudien). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 38 ×54.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

416. HÁZ KAZLAKKAL (Haus mit Strohschober). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers)
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 17,5 ×23,5.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

417. PARASZTHÁZ ELŐTT (Vor dem Bauernhaus). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 18 ×23,5.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

418. FALURÉSZLET (Detail aus einem Dorf). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers)
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 16 ×12,5.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

419. FAGYÖKÉR-TANULMÁNY (Baumwurzelstudie). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 11 ×18.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

420. SZARVAS ÉS ŐZEK AZ ERDŐBEN (Hirsche im Wald). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Keleti G.
Fa (Holz). 23,5 ×38.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

421. A VÉN UDVARLÓ (Der alte Kurmacher). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). Kéméndy Jenő München, 1885.
Fa (Holz). 31 ×20.

Keményffi Jenő (Eugen), 1875—†.

422. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Keményffi J.
Fa (Holz). 14 ×23.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

423. FIUK A KERTBEN (Knaben im Garten). Kiállitva a „Művészház"-ban (Ausgestellt im „Művészház") 1913.
Vászon (Leinwand). 41 ×51.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

424. NŐI AKT (Weiblicher Akt).
Lemezpapir (Karton). 49 ×67.

Kessel, Jan van (1626—1679).

425. ÁDÁM ÉS ÉVA A PARADICSOMBAN (Adam und Eva im Paradies).
Vászon (Leinwand). 50 ×84.

Kessel, Jan van (1626—1679).

426. ÉVA SZÜLETÉSE (Geburt der Eva).
Vászon (Leinwand). 51 ×84.

Kessel, Jan van (1626—1679).

427. A KIÜZETÉS A PARADICSOMBÓL (Austreibung aus dem Paradiese).
51 ×84,5. Illusztr. XI. tábl.

Mengs, Raphael (1728—1779).

616. MADONNA A GYERMEKKEL (Madonna mit dem Kinde). A művész római korszakából (Aus der römischen Periode des Künstlers). Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein). Kiállítva Győrött (Ausgestellt in Győr, Ungarn) 1903.
Fa (Holz). Illusztr. XVIII. tábl.

Mérő István (Stefan), szül. (geb.) 1873.

617. TÁJ PARASZTNŐVEL (Landschaft mit Bäuerin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mérő.
Vászon (Leinwand). 42×31.

Mesterházy Kálmán (Koloman v.), 1857—1898.

618. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mesterházy K.
Fa (Holz). 20,5×27,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

619. BALATONI RÉSZLET (Aus der Gegend des Balaton) 1871.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 15×21,5.

Mészöly Géza, szül. (geb.) 1844.

620. TEHENEK A RÉTEN (Kühe auf der Wiese).
Vászon (Leinwand). 38×33,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

621. PÁVA (Pfau), 877.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 10,5×14,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

622. TÁJKÉP (Landschaft).
Vizfestmény (Aquarell). 19×12.

Mészöly Géza (1844—1887).

623. FATANULMÁNY (Baumstudie).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 29×18.

Mészöly Géza (von), 1844—1887.

623a. RÉSZLET A BÉCSI PRÁTERBŐL (Detail aus dem Wiener Prater). Lent balra (Links unten); „Práter", „Bécs", „Május", „863". Csatolva Mészöly Gézáné levele (Attestiert durch die Gattin des Künstlers).
Vászon (Leinwand). 27×34. Illusztr. XXX. tábl.

Metsu Gabriel követője (Nachfolger des), 17. század (Jahrhundert).

624. OLVASÓ NŐ (Die lesende Frau).
Fa (Holz). 28×23.

Meulen, Adam Frans van der (1632—1690).

624a. HÁBORUS IDŐK (Kriegszeiten). Jelzés a szekeren (Bezeichnet am Wagen). A. F. M.
Vászon (Leinwand). 130×120. Illusztr. XXXVI. tábl.

Meytens Martin van der köre (Aus dem Kreise des), 18. század (Jahrhundert).

625. MÁRIA TERÉZIA ÉS ERZSÉBET CSÁSZÁRNÉ (Maria Theresia mit Kaiserin Elisabeth).
Vászon (Leinwand). 44×35,5. Illusztr. XVII. tábl.

Markovics.

605. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Markovics.
Pastell (Pastell). 42×58.

Marne, Jean Louis de után (Nach).

606. TÁJ PÁSZTOROKKAL ÉS NYÁJJAL (Landschaft mit Hirten und Herde). Lent balra (Links Unten): Schlauch.
Vászon (Leinwand). 49×62,5.

Maulpertsch, Anton Franz (1724—1796).

607. SZENT JEROMOS (Der hl. Hieronymus). A Giesswein-hagyatékból (Aus dem Nachlasse Giesswein).
Vászon (Leinwand). 82×60.

Maulpertsch, Anton Franz (1724—1796).

608. MAGDOLNA (Die heil. Magdalena). A Giesswein-hagyatékból (Aus dem Nachlasse Giesswein).
Vászon (Leinwand). 82×59,5. Illusztr. XIX. tábl.

Mayer, J., 19. század (Jahrhundert).

609. BÁRÓ H.-NÉ KÉPMÁSA (Bildnis der Baronin M. H.). Jelzés balra (Bezeichnet links): J. Mayer. 840.
Miniatur. 9,5×8.

Mayr, Peter (1758—1836).

610. HAT FÉRFIARCKÉP (Sechs Männerporträts): Alexander I. Kaiser von Russland; Maximilian Joseph III., Franz II., Kaiser von Oesterreich; Friedrich, König von Württemberg; Friedrich Wilhelm III. von Preussen; Georg III. von England. Jelzés lent (Bezeichnet unten): Gemalt von P. Mayr, Augsburg.
Miniatur. Átmérője (Durchmesser): 7.

Mednyánszky László báró (Baron Ladislaus), 1852—1919.

611. KERTRÉSZLET (Detail aus einem Garten).
Lemezpapir (Karton). 27×35.

Mednyánszky László báró (Baron Ladislaus), 1852—1919.

612. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mednyánszky L.
Vászon (Leinwand). 77×58.

Mednyánszky László báró (Baron Ladislaus), 1852—1919.

613. HÁBORUS EMLÉK (Erinnerung aus dem Weltkrieg). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Lemezpapir (Karton). 23×35,5.

Mednyánszky László báró állitólag (Angeblich Baron Ladislaus Mednyánszky).

614. SZÜRKE HANGULAT (Graue Stimmung).
Vászon (Leinwand). 19,5×24,5.

Mendlik Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1871.

615. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Lent jobbra (Rechts unten): Mendlik Oszkár. 1893. Venezia.
Vászon (Leinwand). 34×19,5.

Marastoni Jakab (Jakob), 1804—1860.

593. VENUS ÉS (und) ÁMOR. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Marastoni Pesth 1840. Vászon (Leinwand). 73×92.

Marastoni Jakab (1804—1860) **Jan van der Neer után (Nach).**

594. HOLDAS TÁJ (Mondlandschaft).
Fa (Holz). 33×45.

Marastoni József (Josef), 1834—1895.

595. JANKÓ JÁNOS (Bildnis des Johann Jankó).
Kőnyomat (Lithografie). 39,5×33,3.

Maratti, Carlo (1625—1713).

596. MÁRIA A GYERMEKKEL (Maria mit dem Kinde). A királyi várból (Aus der Hofburg), Budapest.
Vászon (Leinwand). 85×74. Illusztr. XXX. tábl.

Mária Terézia főhercegnő, III. Lajos bajor király felesége (Erzherzogin Maria Theresia, Gemahlin Ludwig's III. von Bayern), 19—20. század (Jahrhundert).

597. MACSKA A KOSÁRBAN (Katze im Korb). Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Fa (Holz). 40×26.

Márk Lajos (Ludwig), szül. (geb.) 1867.

598. AZ UDVARLÓ (Der Kurmacher). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Márk.
Vízfestmény (Aquarell). 9×13.

Markó Ernő (Ernst), szül. (geb.) 1868.

599. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). Markó E.
Lemezpapir (Karton). 32×47.

Markó Ernő (Ernst), szül. (geb.) 1868.

600. TÁJ PARASZTHÁZAKKAL (Landschaft mit Bauernhäusern). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Markó E.
Lemezpapir (Karton). 32,5×47.

Markó Ferenc (Franz), 1832—1874.

601. FÜRDŐ NŐK (Badende Frauen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Markó F.
Vászon (Leinwand). 43×33.

Markó Ferenc (Franz), 1832—1874.

602. ERDEI PATAK (Waldbach). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): F. Markó. 1857. Az Enyedi Lukács-féle gyüjteményből (Aus der Sammlung Lukács Enyedi).
Vászon (Leinwand). 30×37.

Id. Markó Károly (Karl, d. Ä.), 1791—1860.

603. OLASZ TÁJ (Italienische Landschaft). Jelzés lent a középen (Bezeichnet links unten): C. Markó. Ap. 1851.
Fa (Holz). 19,5×28. Illusztr. XXII. tábl.

Ifj. Markó Károly (Karl, d. J.), 1822—1891.

604. OLASZ TÁJ (Italienische Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): C. Markó 1889.
Vászon (Leinwand). 82×68. Illusztr. XXV. tábl.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

582. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar Mannheimer G. Vászon (Leinwand). 29 ×44,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

583. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar Mannheimer G. Vászon (Leinwand). 34 ×44.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

584. MULATÓ PARASZTOK (Vergnügte Bauern). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mannheimer Gusztáv.
Tollrajz (Federzeichnung). 16 ×11,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

585. OLTÁRKÉPVÁZLAT (Studie zu einem Altarbild). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten); Magyar Mannheimer. Kiállitva Temesvárott (Ausgestellt in Temesvár) 1906.
Vászon (Leinwand) 50,5 ×27.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

586. PIHENŐ HÖLGY (Ruhende Frau). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Magyar Mannheimer G. Kiállitva Szegeden (Ausgestellt in Szeged) 1911.
Vászon (Leinwand) 36,5 ×34,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

587. PULYKÁK AZ ERDŐBEN (Truthühner im Wald). Jelzés lent jobbra. (Bezeichnet rechts unten): Mannheimer G.
Vászon (Leinwand). 52 ×72. Illusztr. XXIX. tábl.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

588. TÁJ NYUGVÓ NŐVEL (Landschaft mit ruhender Frau). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Magyar Mannheimer G.
Vászon (Leinwand) 62 ×75.

Mainella, Raffaelle, szül. (geb.) 1858.

589. „DOLCE FAR NIENTE". Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): R. Mainella. Kiállitva a budapesti Orvosszövetség védnöksége mellett rendezett műkiállitáson (Ausgestellt auf der vom Verbande der Ärzte veranstalteten Kunstausstellung in Budapest) 1902.
Vizfestmény (Aquarell). 31,5 ×16.

Mainella, Raffaelle, szül. (geb.) 1858.

590. HALÁSZFIUK VELENCE KÖRNYÉKÉN (Fischerbuben bei Venedig). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): R. Mainella. Kiállitva a budapesti Orvosszövetség védnöksége mellett rendezett műkiállitáson (Ausgestellt auf der vom Verbande der Ärzte veranstalteten Kunstausstellung in Budapest) 1902.
Vizfestmény (Aquarell). 31 ×16.

Makart Hans állitólag (Angeblich), 19. század (Jahrhundert).

591. LEÁNY SZEGFŰVEL (Mädchen mit Nelke).
Fa (Holz). 13 ×9.

Manschgo, 20. század (Jahrhundert).

592. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Manschgo 1829.
Vászon (Leinwand) 34 ×28,5.

Lotz Károly (Karl) állitólag (Angeblich), 19. század (Jahrhunder t).

570. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Vászon (Leinwand). 73 ×57.

Lotz Károly (Karl) után (Nach).

571. „LOTZ KÁROLY FALFESTMÉNYEI". Szövegét irta Riedl Frigyes (Wandmalereien des Karl Lotz. Text von Friedrich Riedl). Budapest, 1899. Husz fénymetszetü táblával és Morelli Gusztáv fametszeteivel (20 Heliogravüren und Holzschnitte von Gustav Morelli). Fol.

Lövy, 19. század (Jahrhundert).

572. SZÖLŐCSENDÉLET (Traubenstilleben). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lövy.
Vászon (Leinwand). 68 ×56.

Lys Jan követője (Nachfolger des), 17. század (Jahrhundert).

573. ZSUZSANNA A FÜRDŐBEN (Susanne im Bade).
Vászon (Leinwand). 115 ×96.

M. R. monogrammista (Monogrammist), 16. század (Jahrhundert).

574. MÓZES ÉS A RÉZKIGYÓ (Moses und die eherne Schlange.
Pergamen (Pergament). Tollrajz (Federzeichnung). 35 ×55.

M. R. monogrammista (Monogrammist), 16. század (Jahrhundert).

575. MÓZES A FARAO ELŐTT (Moses vor dem Pharao). A baloldalon (links): M. R.
Pergamen (Pergament). Tollrajz (Federzeichnung). 35 ×55.

Mabuse után (Nach).

576. KRISZTUS KIGUNYOLÁSA (Verspottung Christi). 17. század (Jahrhundert). Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Réz (Kupfer). 24,5 ×19,5.

Madarász Viktor (1830—1917).

577. ZRINYI PÉTER A BÖRTÖNBEN (Peter Zrinyi im Kerker). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Madarász Viktor Paris 1857.
Vászon (Leinwand). 145 ×113.

Madarász Viktor (1830—1917).

578. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Madarász Viktor 1905. A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers) 1916.
Vászon (Leinwand). 66 ×107.

Madarász Viktor (Victor v.), 1830—1917.

579. KOLDUS SIRJA (Das Bettlers Grab). A művész hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Künstlers) 1918.
Vászon (Leinwand). 52,5 ×64,5.

Magyar festő (Ungarisch), 19. század (Jahrhundert).

580. NŐI ARCKÉP. (Weibliches Bildnis).
Vászon (Leinwand). 63 ×48,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

581. NAGYAPA ÖRÖME (Grossvaters Freude). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar Mannheimer G. Illusztr. XXIX. tábl.
Vászon (Leinwand). 55,5 ×76.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

526. NŐI AKTTANULMÁNY (Weibliche Aktstudie). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): L. K.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 24 ×17.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

527. NŐI AKTTANULMÁNY (Weibliche Aktstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): L. K.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung) 24 ×16.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

528. FATANULMÁNY (Baumstudie).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 24 ×18.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

529. TANULMÁNYOK (Studien). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): L. K.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 23 ×30,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

560. NŐI AKT (Weiblicher Akt).
Krétarajz (Kreidezeichnung). 57 ×26.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

561. 2 darab (Stück) ALLEGORIKUS ALAKOK (Allegorische Figuren).
Krétarajzok (Kreidezeichnungen). Mindegyik lap mérete (Jedes Stück) 68 ×63.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

563. APOLLO.
Vászon (Leinwand). 20,5 ×27.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

564. 2 darab (Stück). A ZENE ÉS A FESTÉSZET ALLEGORIÁJA (Allegorie der Musik und der Malerei).
Lemezpapir (Karton). Mindegyik darab mérete (Jedes Stück) 32 ×23,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

565. ALLEGORIA (Allegorie). Mennyezetkép (Plafondgemälde).
Vászon (Leinwand). 210 ×185.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

566. LEDA A HATTYUVAL (Leda mit dem Schwan).
Fa (Holz). 24 ×27,5. Illusztr. XXVI. tábl.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

567. FÜRDŐ NŐ (Die Badende). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz K.
Illusztr. XXVI. tábl.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

568. VÉNUS AMORETTEKKEL (Venus mit Amoretten).
Selyem (Seide). 13 ×45,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

569. LOVAK (Pferde). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz K.
Vászon (Leinwand). 37 ×55.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

514. TÁJKÉP (Landschaft).
Lemezpapir (Karton). 17,5 ×31,5.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

515. CORSIKAI HALÁSZOK (Fischer auf Corsika). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Ligeti A.
Vászon (Leinwand). 44 ×68.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

516. TÁJKÉP (LANDSCHAFT).
Vászon (Leinwand). 31,5 ×63.

Lisse, Dirck van der (1600—1669).

517. TÁJ FÜRDŐ NŐKKEL (Landschaft mit badenden Frauen). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): D. V. L.
Fa (Holz). 47 ×35,5. Illusztr. XIV. tábl.

Lombardiai iskola (Lombardisch), 16—17. század (Jahrhundert).

518. KRISZTUS (Christus segnend).
Vászon (Leinwand). 51 ×44.

Löschinger, Hugo (1875—1912).

519. SÁRGA TEHÉN (Die gelbe Kuh). Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben). A művész hagyatéki kiállításából (Aus der Nachlassenschaftsausstellung des Künstlers) 1913.
Vászon (Leinwand). 50—60.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

520. ROKOKO ALAKOK (Rokokogestalten). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): L. K.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 20 ×11,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

521. TÁJKÉP (Landschaft).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 27,5 ×25.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

522. RUHATANULMÁNY (Gewandstudie).
Rajz (Zeichnung). 37,5 ×26,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

523. KOMPOZICIÓ (Komposition). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz.
Krétarajz (Kreidezeichnung). 27 ×42,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

524. HIT, REMÉNY ÉS SZERETET (Glaube, Liebe und Hoffnung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). Lotz.
Krétarajz (Kreidezeichnung). 30,5 ×42.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

525. LEGYEZŐ AMORETTEKKEL (Fächer mit Amoretten). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): L. K.
Selyem (Seide). 20 ×40.

Lewis, F. C., 19. század (Jahrhundert).

502. 2 darab (Stück) „DRAWING COVER." — „TALLI-HO! AND AWAY."
Szines metszetek (Farbenstiche). Mindegyik kép mérete (Jedes Blatt). 46×67.

Lewis, F. C., 19. század (Jahrhundert).

503. 2 darab (Stück). „THE MEET." — „FULL-RY SECOND HORNES."
Szines metszete (Farbenstiche). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt). 46×67.

Lewis, F. C., 19. század (Jahrhundert).

504. 2 darab (Stück) „THE PACE BEGINS TO TELL." — „THE DEATH."
Szines metszetek (Farbenstiche). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt). 46×67.

Leyden, Lucas van után (Nach).

505. ANGYALI ÜDVÖZLET (Die Verkündigung).
Rézmetszet (Kupferstich). 9×11.

Liberi Marco modorában (Art des), 17. század (Jahrhundert).

506. MARS ÉS (und) VENUS.
Vászon (Leinwand). 100×118.

Liberi Marco modorában (Art des), 17. század (Jahrhundert).

507. JUPITER ÉS IO
Vászon (Leinwand). 100×118.

Liebermann, Max, szül. (geb.) 1849.

508. „DER KIRCHGANG IN LAREN" Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). Festetett (Gemalt) 1898; 1902-ben gróf Andrássy Gyula tulajdonában (1902 im Besitze des Gr. Julius Andrássy — Budapest). Kiállitva a budapesti Orvosszövetség védnöksége mellett rendezett mükiállitáson (Ausgestellt auf der vom Ärzteverein arrangierten Ausstellung in Budapest) 1902.
Pasztell (Pastell). 61,5×78.

Id. Lieder Friedrich Johann Gottlieb (d. Ä.), 1780—1859.

509. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés a baloldalon (Bezeichnet links): Lieder p. 1825.
Vizfestmény (Aquarell). 14,2×11.

Ifj. Lieder Frigyes (Friedrich Lieder d. J.), 19. század (Jahrhundert).

510. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Vizfestmény (Aquarell). 13×10.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander), 1839—1898.

511. TANULMÁNY (Studie). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers). 1900.
Vászon (Leinwand). 54×34.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander), 1839—1898.

512. TANULMÁNYOK (Studien).
Krétarajz (Kreidezeichnung). 63×40.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

513. TÁJ FÜRDŐ NŐKKEL (Landschaft mit badenden Frauen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Ligeti. Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Vászon (Leinwand). 34×53.

Laer Péter követője (Nachfolger des), 17. század (Jahrhundert).

490. OLASZ KORCSMA ELŐTT (Vor der italienischen Schänke).
Vászon (Leinwand). 49×64.

Ifj. Lampi, Johann Baptist (d. J.), 1775—1837.

491. FÉRFIKÉPMÁS (Jakabfalvy és boksaegi László Ferenc).
Vászon (Leinwand). 77×59.

Laurenz, A.

492. LÉVAY KÉPMÁSA. (Mädchenbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): T. Laurenz. Miniatur. 8,4×6,5.

Lavos, Josef (1807—1848).

493. A SZERELMESLEVÉL („Der Liebesbrief"). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): J. Lavos. Festetett (Gemalt) 1842. Felemlitve (Erwähnt in) Constant von Wurzbach „Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oesterreich" c. művében (Wien, 1865, XIV. köt. 230. l.) és (und) Hans Wolfgang Singer „Allgemeines Künstler-Lexicon"-ban. Illusztr. XX. tábl.
Vászon (Leinwand). 110×91,5.

Ifj. Lechner Ödön (Edmund) d. J., (1874—1910).

494. OLASZ VÁROS (Italienische Stadt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lechner Ödön.
Fa (Holz). 19×27,5.

Leeuw H. L. (1610—1665). Rembrandt után (Nach).

495. A VAK TÓBIÁS (Der blinde Tobias).
Rézkarc (Radierung). 30×21.

Lefebre, Valentin (1642—1700). Tizián után (Nach).

496. SZENT MIKLÓS SZENTEKKEL, A FELHŐKÖN MÁRIA A GYERMEKKEL ÉS ANGYALOKKAL (Der Heil. Nikolaus mit Heiligen, auf den Wolken Maria mit dem Kinde und Engeln).
Rézmetszet (Kupferstich). 47×29.

Lenbach, Franz v. (1863—1904).

497. KÉT FÉRFI KÉPMÁSA (Bildnis zweier Männer). Állitólag Lenbach és Hans v. Mrrée... képmása (Angeblich Bildnisse von Lenbach und Mrrées)
Vászon (Leinwand). 48×53.

Lepautre (le Potre), Jean (1618—1682).

498. FELIBIEN „DESCRIPTION DE LA GROTTE DE VERSAILLES". Paris, 1679.
15 rézmetszet szöveggel (15 Kupferstiche mit Text). Fol.

Levachez, Jean Charles (1734—1804), C. Vernet után (Nach).

499. NAPOLEON AU RETOUR DE L'ILE D'ELBE."
Mezzotinto. 42×32.

Levilly, J. P., 18. század (Jahrhundert).

500. „LA SATISFACTION."
Szines rézmetszet (Farbenstich). 36×25.

Lewis, F. C., 19. század (Jahrhundert).

501. 2 darab (Stück) „SNOB IS BEAT." — „THE WIFSENDINE APPEARS IN VIEW."
Szines metszetek (Farbenstiche). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt). 46×67.

Kremserschmidt (Martin Johann Schmidt), 1718—1801.

478. FÉRFISZENT (Männlicher Heiliger).
Vászon (Leinwand). 33 ×20.

Krennerer, J. H., 19. század (Jahrhundert).

479. KÉKRUHÁS NŐ (Dame in Blau). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. H. Krennerer.
Fa (Holz). 40,5 ×30.

Kreutzer, Joseph, 18. század (Jahrhundert), Mögel E. után (Nach).

480. JOSEPHUS CAROLUS PERBEGG DE THIEFELD KÉPMÁSA (Bildnis des).
Mezzotinto. 29 ×19.

Kriehuber, Josef (1801—1876).

481. SZARVASFEJ (Hirschkopf). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kriehuber, 864. Gróf Széchényi Miklós nagyváradi püspök hagyatékából (Aus dem Nachlasse des Grafen Nikolaus Széchényi, Bischofs von Nagyvárad, Grosswardein).
Vizfestmény) Aquarell). 23,5 ×19.

Kriehuber, Josef (1801—1876).

482. YBL MIKLÓS KÉPMÁSA (Bildnis des Architekten Nicolaus v. Ybl).
Vizfestmény (Aquarell). 27 ×20.

Kriehuber, Josef? (1801—1876).

483. IMÁDKOZÓ ASSZONY (Betende Frau). Jelzés lent jobbra és az évszám (Monogrammirt rechts unten und die Jahreszahl): 1835.
Vászon (Leinwand). 70 ×55.

Kubinyi Sándor (Alexander v.), szül. (geb.) 1875.

484. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kubinyi.
Pasztell (Pastell). 28,5 ×21.5.

Kugler M., 19. század (Jahrhundert).

485. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): M. Kugler. 857.
Vizfestmény (Aquarell). 34 ×26,5.

Kuszka Jenő (Szepesi) Eugen, szül. (geb.) 1885.

486. SZÜRKE HANGULAT (Graue Stimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Szepesi Kuszka Jenő.
Vászon (Leinwand). 74 ×100.

Kuszka Jenő (Szepesi) Eugen, szül. (geb.) 1885.

487. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Szepesi Kuszka Jenő.
Vászon (Leinwand). 69 ×99.

Kuszka Jenő (Szepesi) Eugen, szül. (geb.) 1885.

488. SZEPESI TÁJ (Aus der Zips). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten). Szepesi Kuszka Jenő.
Vászon (Leinwand). 78 ×113.

Lacataris Demeter (Demetrius), 1793—1865.

489. SZEGEDY RÓZA, KISFALUDY FELESÉGE (Bildnis der Rosa v. Szegedy, Gemahlin des Kisfaludy).
Vászon (Leinwand). 36,5 ×31.

Kosinski, Joseph (1753—1821).

465. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. Kosinski, 1804. Illusztr. XXXII. tábl.
Miniatur. 7 ×5,2.

Kőszegi Brandl Gusztáv, szül. (geb.) 1862.

466. NŐI TANULMÁNY (Weibliche Studie). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Brandl.
Vászon (Leinwand) 54 ×41,5.

Koszkol Jenő (Eugen), szül. (geb.) 1868.

467. „ACI CASTELLO." Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Koszkol Jenő Aci Castello p. Catania.
Vizfestmény (Aquarell). 32 ×49.

Koszta József (Josef), szül. (geb.) 1864.

468. A KOTLÓSTYUK (Die Henne). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Konta.
Vászon (Leinwand). 30,5 ×39.

Koszta József (Josef), szül. (geb.) 1864.

469. MAGYAR TÁJ (Ungarische Landschaft).
Vászon (Leinwand). 62 ×76.

Koszta József (Josef), szül. (geb.) 1864.

470. VIRÁGCSENDÉLET (Blumenstilleben). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Koszta.
Vászon (Leinwand). 48 ×34.

Koszta József (Josef), szül. (geb.) 1864.

471. ÜLŐ NŐ A KERTBEN (Frau im Garten sitzend).
Vászon (Leinwand). 35 ×38.

Kotarbinski, 19. század (Jahrhundert).

472. RÓMAI LAKOMA (Römisches Symposion). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kotarbinski Roma, 1880.
Vászon (Leinwand). 162 ×218.

Kotsi-Horváth Jolán özv. Koroknyai Ottóné (Witwe des Otto v. Koroknyai), 19. század (Jahrhundert).

473. SZŐLŐCSENDÉLET KUTYÁVAL (Traubenstilleben mit Hund). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kotsi-Horváth. 894.
Vászon (Leinwand). 86 ×66.

T. Kovács S., 19. század (Jahrhundert).

474. VÁROSRÉSZLET (Detail aus einer Stadt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): T. Kovács S.
Vizfestmény (Aquarell). 36 ×23,5.

Kraus, Wenzel (1791—1849).

475. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): W. Kraus. 1833.
Miniatur. 10 ×8,2.

Krauskopf Wilhelm, szül. (geb.) 1847. Franz v. Defregger után (Nach).

476. „DER BESUCH "
Rézkarc (Radierung). 54 ×41.

Kremserschmidt (Martin Johann Schmidt), 1718—1801.

477. KRISZTUS OSTOROZTATÁSA (Geissellung Christi).
Tusrajz (Tuschzeichnung). 21,5 ×13,5.

Komlóssy Ede (Eduard), szül. (geb.) 1862.

452. A VARRÓNŐ (Die Näherin) Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede. Vászon (Leinwand). 33 ×27,5.

Komlóssy Xaver Ferenc (Franz Xaver v.), 1817—1892.

453. A KIÁRADT TISZA (Der Fluss Tisza, Hochwasser).
Fa (Holz). 16,5 ×50,5.

Komlóssy Xaver Ferenc (Franz v.), 1817—1892.

454. A HALLSTADTI TÓ (Der Hallstädter See). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Lemezpapir (Karton). 26,5 ×33,5.

Koninck Salomon modorában (Art des), 17. század (Jahrhundert).

455. ÖREG FÉRFI (Alter Mann).
Fa (Holz). 32,5 ×44. Illusztr. VI. tábl.

Konvoluta (Konvolut).

456. 44 darab (Stück) METSZET (Kupferstiche).
Különféle méretben (In verschiedener Grösse).

Konvoluta (Konvolut).

457. 40 darab (Stück) METSZET (Kupferstiche).
Különféle méretekben (In verschiedener Grösse).

Konvoluta (Konvolut).

458. 4 darab (Stück) METSZET (Stiche).
Különféle méretekben (In verschiedener Grösse).

Konvoluta (Konvolut).

459. 38 darab (Stück) METSZET (Stiche) KÜLÖNFÉLE ÁLLATOKKAL (mit verschiedenen Tieren).
Mindegyik lap (Jedes Blatt) 22,5 ×32.

Koroknyai Ottó (1856—1898).

460. 2 darab (Stück). PARASZT ÉS PARASZTNŐ (Bauer und Bäuerin). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Fa (Holz). Mindegyik kép mérete (Jedes Bild) 14 ×10.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

461. ÜLŐ PARASZTNŐ (Sitzende Bäuerin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): K. A.
Vizfestmény (Aquarell) 19 ×14,5.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

462. TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie).
Szines krétarajz (Farbige Kreidezeichnung). 43 ×31,5.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

463. FÉRFITANULMÁNY (Männliche Studie).
Vizfestmény (Aquarell). 41,5 ×29.

Kosarek M., 19. század (Jahrhundert).

464. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Fest. Kosarek M. 1866.
Vászon (Leinwand). 67 ×55.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

440. OLÁH PARASZT (Rumänischer Bauer). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): O. v. Kleiner. 1914.
Vizfestmény (Aquarell). 13,5 ×10.

Klimó István (Stefan), szül. (geb.) 1883.

441. FÖLDÖN ÜLŐ FIU (Junge am Boden sitzend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Klimó István.
Szines grafikai lap (Farbiges graphisches Blatt). 27 ×24.

Klinger, Max 1857—1920).

442. 2 darab (Stück) TÁJKÉP (Landschaft).
Rézkarc (Radierung). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt): 42 ×33.

Kobell, Wilhelm v. (1766—1855).

443. PARASZT FÉRFI (Ein Bauer). Lent (Unten): Wilhelm Kobell fecit.
Krétarajz (Kreidezeichnung). 18,5 ×13.

Kóber Leó, szül. (geb.) 1885.

444. A CSINOS SZOBALEÁNY (Das hübsche Stubenmädchen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kober'
Tusrajz (Tuschzeichnung). 33—19,5.

Kolmen, 18. század (Jahrhundert).

445. 2 darab (Stück). „LA TIROLESE." — „LE TIROLIEN."
Metszetek (Stiche). Mindegyik lap mérete (Jedes Blatt): 20 ×13.

Komáromi Kacz Endre (Andreas), szül. (geb.) 1880.

446. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komáromi Kacz.
Lemezpapir (Karton). 31 ×42.

Komáromi Kacz Endre (Andreas), szül. (geb.) 1880.

447. NAPNYUGTA (Sonnenuntergang). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komáromi Kacz.
Lemezpapir (Karton). 33 ×43.

Komáromi Kacz Endre (Andreas), szül. (geb.) 1880.

448. A TUDÓS (Der Gelehrte). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komáromi Kacz E.
Vászon (Leinwand). 110 ×74.

Komáromi Kacz Endre (Andreas), szül. (geb.) 1880.

449. PARKRÉSZLET (Detail aus einem Park). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komáromi Kacz E.
Lemezpapir (Karton). 48 ×33.

Komáromi Kacz Endréné (Frau Andreas), 20. század (Jahrhundert).

450. 2 darab (Stück). ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komáromyné.
Vizfestmények (Aquarelle). Mindegyik kép mérete (Jedes Blatt): 43 ×30.

Komlóssy Ede (Eduard), szül. (geb.) 1862.

451. „AZ ÖREG DON JUAN" (Der alte Don Juan). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 58,5 ×69,5. Illusztr. XXI. tábl.

Kimnach Gusztáv (Gustav).

428. „A VÖRÖSHAJU NŐ" (Frau mit rotem Haar) Lent jobbra jelzés vörös lélyegzővel (Rechts unten bezeichnet mit rotem Stempel): Kimnach Gusztáv.
Vászon (Leinwand). 29 ×19 5.

Kimnach László (Ladislaus), 1857—1906.

429. HUSZÁROK (Husaren). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kimnach.
Vizfestmény (Aquarell). 13,5 ×10.

Kisfaludy Károly (Karl v.), 1788—1830.

430. HAJÓTÖRÉS (Schiffbruch).
Vászon (Leinwand). 75 ×94.

Kiss Bálint (1802—1868).

431. JELENET A MAGYAR TÖRTÉNELEMBŐL (Episode aus der ungarischen Geschichte).
Vászon (Leinwand). 50 ×74.

Kittner, Patrizius (1809—1900).

432. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kittner. 1853.
Vizfestmény (Aquarell). 24 ×19.

Kittner, Patrizius (1809—1900).

433. 2 darab (Stück) FÉRFI- ÉS NŐI KÉPMÁS (Herrn- und Damenbildnis). A női képmáson jelzés balra (Das Damenbildnis bezeichnet links): Kittner.
Miniatürök (Miniaturen). Mindegyik mérete (Jedes Stück): 10,7 ×8,1.

Kittner, Patrizius (1809—1900).

434. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): p. Kittner 1844.
Miniatur. 10,8 ×9 2.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

435. TÁJKÉP (LANDSCHAFT).
Vizfestmény (Aquarell). 17 ×23.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

436. SEBESÜLT KATONA (Verwundeter Soldat). Jelzés fent balra (Bezeichnet links oben): O. v. Kleiner. 1915.
Vizfestmény (Aquarell). 8 ×8.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

437. TÁJKÉP (Landschaft).
Vizfestmény (Aquarell). 15 ×23.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

438. 1914-IKI EMLÉK (Erinnerung an 1914). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): G. v. Kleiner. 1914.
Vizfestmény (Aquarell). 16 ×12.

Kleiner, O. v., 20. század (Jahrhundert).

439. PARASZTNŐK (Bäuerinnen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): O. v. Kleiner. 1914.
Vizfestmény (Aquarell). 13,5 ×10.

Etty, William (1787—1849).

165. NŐI AKTTANULMÁNY (Weibliche Aktstudie).
Lemezpapir (Karton). 35×24. Illusztr. XVIII. tábl.

Eybl, Franz (1806—1880).

166. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis) Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Eybl.
Vászon (Leinwand). 66×54.

Faustus.

167. 2 darab (Stück). HAJÓK (Schiffe). Mindegyik jelezve lent jobbra (Jedes bezeichnet rechts unten): Faustus
Fa (Holz). 13.5×25,5.

Felsőolaszországi festő (Oberitalienisch) 15. század végéről (Ende des 15. Jahrhunderts.)

168. MÁRIA (Die hl. Jungfrau).
Fa (Holz). 58×43.

Felsőolaszországi festő (Oberitalienisch), 18. század (Jahrhundert).

169. 2 darab (Stück) TÁJKÉP (Landschaften). Guardi modorában (Art des).
Fa (Holz). 19,5×15,5.

Felsőolaszországi festő (Oberitalienisch), 18. század (Jahrhundert).

170. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 47×63,5.

Fendi, Peter (1796—1892).

171. „DAS DACHSTÜBCHEN". A kép eredetileg a Rudolf von Arthaber-gyűjteményben Döblingben. Acélmetszetben reprodukálta Thomas Benedetti a wieni „Verein zur Beförderung der bildenden Künste" részére 1844-ben. (Ursprünglich in der Sammlung des Rudolf von Arthaber in Döbling und in Stahlstich reproduciert für den „Verein zur Beförderung der bildenden Künste in Wien", 1844). Illusztr. XVI. tábl.
Fa (Holz). 32×49.5.

Fényes Adolf, szül. (geb.) 1867.

172. KONYHÁBAN (In der Küche). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Fényes A.
Vászon (Leinwand). 32×29

Fényes Adolf, szül. (geb.) 1867.

173. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Fényes A.
Vászon (Leinwand). 57×73

Ferenczy Károly (Karl v.), 1862—1917

174. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten) Ferenczy K.
Vászon (Leinwand). 114×122

Ferramola, Floriano (1480?—1528).

175. SZENT LUCIA (Die heilige Lucia).
Fa Holz). 109×52.

Ferramola, Floriano (1480?—1528).

176. SZENT KATALIN (Die heilige Katharina)
Fa (Holz). 109×52. Illusztr. III. tábl.

Fertbauer, Leopold (1802—1875).

177. LEÁNY KÉPMÁSA (Mädchenbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Fertbauer, 1839.
Fa (Holz). 27.5×22.

Fertbauer, Leopold (1802—1875).

178. BÁRÓ SCHWEIGHARDT FRIGYESNÉ SZÜL. DURAS BORBÁLA KÉPMÁSA (Bildnis der Baronin Friedrich Schweighardt, geb. Barbara Duras). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Fertbauer, 1839.
Fa (Holz). 26×21.5.

Feszty Árpád (1856—1914).

179. VERBŐCZY. Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Feszty Árpád.
Vászon (Leinwand). 66×52.

Feszty Árpád (1856—1914).

180. TEMETŐ (Der Friedhof).
Lemezpapir (Karton). 35.5×46.

Feulard, A.

181. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): A. F.
Miniatur. 9.5×8.

Fialetti, Odoardo (1573—1638).

182. BŰNBÁNÓ MAGDOLNA (Büssende Magdalene).
Vászon (Leinwand). 68×55.

Fischbach, Johann (1797—1871).

183. ERDŐRÉSZLET (Waldpartie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. Fischbach. Bernau d. 31. 7. 1865.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 23×26.5.

Fischbach, Johann (1797—1871).

184. ALPESI TÁJ HÍDDAL (Alpengegend mit Brücke) Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben): Joh. Fischbach, 1834.
Vászon (Leinwand). 44.5×30.

Fischer, Ludwig Hans (1848—1915).

185. DÉLVIDÉKI TENGERPART (Südliche Meeresküste) Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): L. H. Fischer.
Vászon (Leinwand). 98×138.

Flamand festő (Flämisch), 17—18. század (Jahrhundert).

186. PARASZTHÁZ BELSEJE (Inneres eines Bauernhauses).
Vászon (Leinwand). 55,5×83.

Flamand festő (Flämisch), 17. század (Jahrhundert).

187. KRISZTUS A KERESZTFÁN (Christus am Kreuz).
Vászon (Leinwand). 64×43.

Flamand festő (Flämisch), 17—18. század (Jahrhundert).

188. KRISZTUS MELLKÉPE, KÖRÜLÖTTE VIRÁGFÜZÉR (Brustbild Christi, umgeben von einer Blumenguirlande).
Fa (Holz). 58×44.

Flamand festő (Flämisch), 17. század (Jahrhundert).

189. 2 darab (Stück) VENUS ÉS (und) BACCHUS. — DIANA NIMFÁKKAL (Diana mit Nymphen).
Fa (Holz).

Flügge.

190. PÁSZTORIDYLL (Hirtenidyll). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Flügge.
Vászon (Leinwand). 173×122.

Francia festő (Französisch), 18. század (Jahrhundert).

191. 2 darab (Stück) PANNEAUX DÉCORATIFS.
Vászon (Leinwand). 54×44.

Francia festő (Französisch), 18 század (Jahrhundert)

192. 2 darab (Stück). A TÁNC (Der Tanz) — A NYÁR (Der Sommer).
Vászon (Leinwand. 132×113.

Francia (Französisch), 18. század (Jahrhundert).

193. MULATÓ TÁRSASÁG (Ausgelassene Gesellschaft).
Vászon (Leinwand). 46×56.

Francia festő (Französisch), 18. század (Jahrhundert)

194. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Miniatur. 3,5×3.

Francia festő (Französisch), 18. század (Jahrhundert).

195. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Miniatur. 3,5×3.

Francia festő (Französisch), 18—19. század (Jahrhundert).

196. NŐI FEJ (Weiblicher Kopf).
Pastell. 32×24.

Francia festő (Französisch), 19. század (Jahrhundert).

197. TÁJ FÜRDŐ ALAKOKKAL (Landschaft mit Badenden).
Vizfestmény (Aquarell). Átmérője (Durchmesser) 8.

Francia festő (Französisch), 19. század (Jahrhundert).

198. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 7.

Francia festő (Französisch), 19. század (Jahrhundert)

199. TENGERPART (Meeresstrand).
Fa (Holz). 17,5×36.

Francia festő (Französisch), 19. század (Jahrhundert)

200. MULATÓ TÁRSASÁG (Lustige Gesellschaft).
Vászon (Leinwand). 49×66.

Francia festő (Französisch), 19. század (Jahrhundert)

201. VIRÁGOK (Blumen).
Vászon (Leinwand). 42×28.

Francia (?) művész (Französisch), 18. század (Jahrhundert)

202. 3 darab (Stück) GENREKÉP (Genrebilder).
Szines metszetek (Farbenstiche). Az egyik részben utánfestve. (Das eine Blatt zum Teil nachgemalt). 26,5×35.

Frank Frigyes (Friedrich), szül. (geb.) 1890.

203. FALU LÁTKÉPE (Ansicht eines Dorfes) Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Frank Frigyes.
Vászon (Leinwand). 47×67.

Friedländer, Alfred szül. (geb.) 1860.

204. TALÁLKOZÁS A VADÁSZAT UTÁN (Rendez-vous nach der Jagd). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): A. Friedländer.
Fa (Holz). 26,5×39.

Füger, Heinrich Friedrich (1751—1848).

205. GRÓF HALLER ANTALNÉ KÉPMÁSA (Bildnis der Gräfin Anton Haller).
Vászon (Leinwand). 69×53. Illusztr. XIV. tábl.

Fyt, Jan (1611—1661).

206. CSENDÉLET (Stilleben). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): F.
Vászon (Leinwand). 142×182. Illusztr. V. tábl.

Gaillard, Robert. Boucher Fr. után (nach).

207. „LE GOUTER DE L'AUTOMNE."
Szines metszet (Farbenstich), modern. 65×49.

Galloway, Denis.

208. TÉLI MULATSÁG (Wintervergnügen).
Szines metszet jelezve (Farbenstich, bezeichnet): Denis Galloway. 36-ik levonat (Abdruck). 18×23.

Galloway, Denis.

209. HOLLANDI PARASZTLEÁNYOK (Holländische Bauernmädchen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Denis Galloway.
Vizfestmény (Aquarell). 35×24.

Galter, Pietro.

210. OLASZ TÁJ (Italienische Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): P. Galter.
Vizfestmény (Aquarell). 21×50.

Gara Arnold.

211. ADY ENDRE SIRJA (Das Grab des Endre Ady). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Gara Arnold.
Rézkarc (Radierung). 118-ik levonat (Abdruck Nr. 118). 33×26.

Gardner, Daniel (1750—1805).

212. A NŐVÉREK (Die Schwestern).
Vászon (Leinwand). 86×68.

Gauermann, Friedrich (1807—1862).

213. ÜLŐ KUTYA (Sitzender Hund). A kép hátán (Rückwärts): Fr. Gauermann Wien 8. 7. 1862.
Vörös krétarajz (Rötelzeichnung). 17,5×22.

Gauermann, Friedrich (1807—1862).

214. FARKASOK TÁMADÁSA (Der Überfall von Wolfen). Jelzes lent balra (Bezeichnet links unten:) F. Gauermann 1830.
Vászon (Leinwand). 73×56. Illusztr. XVII. tábl.

Gaugin F. 19. század (Jahrhundert).

215. 2 darab (Stück) „THE EDUCATION OF CORALY" — „THE DEATH OF SOLINZEB."
Szines metszetek (Farbenstiche). Átmérőjük (Durchmesser) 33.

Gaugin F., Barker után (nach). 19. század (Jahrhundert).

216. 2 darab (Stück) „A BOY RETURNING FROM FISHING" — „A GIRL GOING TO MARKET".
Szines metszetek (Farbenstiche). 53×41.

Gavarni, Paul (1804—1866).

217. 15 darab (Stück) KŐNYOMAT (Lithographien).
Különféle méretben (In verschiedener Grösse).

Gergely Imre (Emerich), szül. (geb.) 1868.

218. A VIRÁGPIACON (Am Blumenmarkt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Gergely Imre.
Fa (Holz). 30×42.

Gergely Imre (Emerich), szül. (geb.) 1868.

219. A KEDVENC (Der Liebling). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Gergely Imre, 1907.
Vászon (Leinwand). 88×68.

Gergely Imre (Emerich), szül. (geb.) 1868.

220. PARKRÉSZLET (Motiv aus einem Park). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Gergely Imre.
Vászon (Leinwand). 47×37.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

221. ÖNARCKÉP (Selbstbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): G A. 81.
Fa (Holz). 12×12.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

222. PALETTA KILENC KÉPPEL (Palette mit neun Bildern).
Fa (Holz). 26.5×37.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

223. FALUVÉGE (Bauernhäuser). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Gerhardt Alois, 1872.
Fa (Holz). 6,5×6,5.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

224. A SÍRNÁL (Beim Grab). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Gerhardt.
Vászon (Leinwand). 30,5×23.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

225. PARASZTHÁZ (Bauernhaus).
Fa (Holz). 12×20.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

226. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Gerhardt.
Fa (Holz). 7×12

Giranian.

227. TENGERI TÁJ (Marine). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Giranian.
Vászon (Leinwand). 37,5×46.

Glatter Gyula (Julius), szül. (geb.) 1886.

228. MULATÓ FÉRFIAK (Lustige Gesellen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Glatter Gyula.
Vászon (Leinwand). 70×70.

Glatz Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1872.

229. FIÚ KÉPMÁSA (Bildnis eines Knaben). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Glatz.
Lemezpapir (Karton). 44,5×36.

Glatz Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1872.

230. BALATONI TÁJ (Balatongegend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Glatz.
Vászon (Leinwand). 35×44.

Glatz Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1872.

231. NAGYANYA UNOKÁJÁVAL (Grossmutter mit Enkelkind). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Glatz.
Vászon (Leinwand). 107×82.

Glatz Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1872.

231a. MUNKÁS KÉPMÁSA (Bildnis eines Arbeiters). Fent (oben): Markis Mihály Anno 1896 Sz. 30, lent jobbra (rechts unten): Glatz Oszkár Nagy-Bánya.
Vászon (Leinwand). 52×41.

Goebel, Karl, † szül. (geb.) 1824.

232. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis). Jelzés balra (Bezeichnet links): Goebel.
Vizfestmény (Aquarell). 30×23.

Goebel, Karl, † szül. (geb.) 1824.

233. OLASZ FIÚ (Italienischer Junge). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Goebel 842.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 22×14.

Goebel, Karl, † szül. (geb.) 1824.

234. TANULMÁNYOK (Studien). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Goebel 841.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 28×22.

Goebel, Karl, † szül. (geb.) 1824.

235. OLVASÓ SZERZETES (Lesender Mönch). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 28,5×22.

Götz, C.

236. ALPESI TÁJ (Alpenlandschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): C. Götz.
Lemezpapir (Karton). 15×19.5.

Grant I., West Benjamin után (nach).

237. „Mr. WEST AND FAMILY."
Szines metszet (Farbenstich). 31×34.5.

Grebber, Pieter de (1595 k.—1655?).

237a. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Fa (Holz). 44×32.

Greguss Imre (Emerich), (1856—1910).

238. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 19.5×29.

Greguss Imre (Emerich), (1856—1910).

239. A CSORBA KARD (Das ungewetzte Schwert.) Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Greguss Imre.
Vászon (Leinwand). 45×34.

Greguss Imre (Emerich), (1856—1910).

240. TÁBORI JELENET (Lagerszene). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Greguss Imre.
Vászon (Leinwand). 99×78.

Grimm Alajos (Alois), 19. század (Jahrhundert).

241. 2 darab (Stück). JELENETEK A SZABADSÁGHARCBÓL (Szenen aus dem Freiheitskampf).
A kép hátán (Rückwärts): Kassa, 1850. Gem. G. A.
Mindegyik kép mérete (Jedes Bild) 33×45.

Grut, 19. század (Jahrhundert).

242. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Grut.
Miniatur. 13×10.5.

A KÖNYVES KÁLMÁN JOGOSITVÁNYA FESTETTE SZINYEI-MERSE PÁL

MAJÁLIS

A harmonizálás sajátságos egyéni formáját látjuk Spányik Kornél képeiben. Mindent piros alapra vetít. A nagy velenceiek híres piros tónusú árnyékai motoszkálhattak benne, amikor elgondolkozott rajta, hogy hogyan is kellene látni? És beállt pirosan látónak. Ha vannak fehéren festők, mérgeszölden színezők, kéken festő modernek, miért ne láthassa valaki a világot pirosnak? Csakhogy Spányik nem annak látja; ő a legalaposabb reálizmussal inventálja a dolgokat. És higgadtan megfontolva keresi annak a módját, hogy az alaposan iktatott részletekket hogyan lehetne jóravaló dekorativ hatást kelteni. Így vállalta a pirosas tónizálást. De ettől a melegséget erőszakoló színezéstől nem nagypátoszú, hanem szentimentális lett. Nem tudott, vagy nem mert következetes lenni, nem merte a foltok beszédességét megszólaltatni. Féltette tőle a valószerűséget. És a — szépségideált. A reálizmusban a szabályos szépségideált, a fából való vaskarikát. Nem az a kialakulás kinálkozik neki, melyet Jendrássik elé tűztem ki, hanem a polgári romantizmusba való visszatérés.

Annak a szépségideálnak, amely a „valóság" művészetében a görög szépségtörvényesség követését, a szabályok, méretek, arányok, határok által megállapitott szépségnek kifejezését követeli, nálunk Innocent Ferenc a prófétája. Nagyot tévednek azok, akik őt a romantikusok közé rubrikázzák. Az ő szépségkultusza nem szépségmámor. Az ő szépségei nem érzéseknek, szenvedelmeknek megjelenitései. Az ő szépségei nem rajongás, nem gondolatok, nem vágyak megtestesitői, az ő ideáljai nem az idea patetikus megszólalásai. Olyan nagyon kiküszöbölte belőlük az élettartalmat, hogy ábrázolásuk inkább idealisztikus, de olyan nagyon ügyel rá, hogy előadása a külsőségek realizmusa követelményeinek megfeleljen, hogy a felületes megállapitás azt tarthatja róla, hogy sikerült neki a fából való vaskarikát, a szabályosság és arányosság realisztikus szépségideálját megalkotni. De neki sem sikerült ez. A szabályosság és arányosság

Gordon Modest.

szerepét félreértette az az esztétika, amely a görög szépségideál egyedülvaló tartalmának mondja. Ezt a szépségideálizmust talán legbeszédesebben az a dualizmus jellemzi, amely Platónak a szépségről való fölfogásában nyilvánult. Azt is vallja, hogy a szépségben való öröm: az arányosság és a szabályosság által keltett érzés, de hirdeti azt is, hogy a szépség a valóságnak, tehát szerinte az ideáknak megjelenése. Annak, aki a görög művészet szépségideálját a reálizmusban föl akarja éleszteni, tisztában kell lennie ezzel a kettős fölfogással, amelyet a görög művészek uraltak, és tisztában kell lennie a naturalizmusnak a görög művészetben való szerepével. Az arányosságot és szabályosságot évezredek multán pozitive megállapíthattuk, de az elevenséget mint szépségalkotó elemüket nem lehetett pozitiv iskolai megállapítás tárgyává tenni. Ez logikai megállapítás dolga. Innocent Ferenc, a reálista festő, az ő szépségkultuszában a klasszikus naturálizmust nem látta meg. Ezzel a félgörögségével és azzal a félreálisztikájával tulajdonképpen nem tartozik se az ideálisztikus, se a reálisztikus festés körébe. Már történelmi képeiben is mind e két hon polgáraul akart bemutatkozni, de újabb genreképeiben, szép asszonyokat festő szimbolikus képeiben, teljesen sikerült neki azt bebizonyítani, hogy egyiknek se a polgára.

Az ő festésével valamelyest rokon Tolnay Ákosé. Csakhogy ő a szépségideálból a tartalmasságot nem zárja ki. Az ő szép asszonyai a húsból valóság gondolatát fejezik ki. Nem is a maguk eleven való-

A KÖNYVES KÁLMÁN JOGOSÍTVÁNYA FESTETTE SZINYEI-MERSE PÁL

A PACSIRTA

Innocent Ferenc

Képzőművészek

1934. 78. m. 229. l.

† INNOCENT FERENC MEGHALT. A maga idejében sok elismerést aratott festő halálának hirét kapjuk. A mult század nyolcvanas éveiben tűnt fel a tárlatokon képeivel, amelyek közül nevezetesebbek voltak a Pieta, Mese, Pók és Fátyoltánc című munkái. Külföldön, Rómában, Párizsban, Antwerpenben és Münchenben ismerték. Sokan emlékeznek rá mint kitűnő rajztanárukra, aki türelemmel és különös pedagógiai képességével állott a középiskolai rajzoktatás szolgálatában, nem kimélve időt és fáradságot, különösen azon diákjaival szemben, akiknél némi tehetséget vélt felfedezni. Hetvenhat éves volt.

A Könyves Kálmán jogosításával

Innocent Ferenc festménye

SANCTA SANGUIS

Michel, lassankint türelmét vesztve, szóba áll vele s lelkesen magyarázza neki, hogy mi a haza. Vowemberg tovább gunyolódik s erre Michel ajtót mutat neki. Judith védelmére kél hitsorsosának s amikor a vendégek távoztak, irgalmatlanul Michel ellen támad. Összekapnak s a jelenet vége ideggörcs.

A negyedik fölvonásban még lehetetlenebbé válik a különös két szerelmes helyzete. Judith pártfogásába veszi a kis Nowemberget, ajánlja a miniszternek s kinevezteti valami osztálytanácsossá, még pedig éppen azzal a jelölttel szemben, akinek Michel fogja pártját. Ezzel azután csordultig a kehely. Jóllaktak egymással, elválnak. Judith kalapot tesz s ejtvén egy udvarias könycseppet s így búcsuzik:

— Megfulladnék melletted, mintahogy te fulladoztál a feleséged mellett. Téged többé nem szeretlek.

Azt kéne mondania: „Sohasem szerettelek". Mert legföljebb az ész s holmi kíváncsiság kötötte Michelhez, ehhez a viszonyhoz az igazi szerelemnek semmi köze sem volt. És ezen zökken félre Donnay drámája. Azt akarja bizonyítani, hogy zsidó s keresztény közt a fuzió teljességgel lehetetlen. Hogy bizonyítása meggyőző legyen, a két egyesülni vágyóban látnunk kellene az egyesülésre való őszinte és kitartó törekvést. Judith makacs, képtelen a legparányibb koncesszióra, mindent követel; az elválás bizonyos és ki nem kerülhető, már a második fölvonásban. Judith zsidó, de nem ez a végzetes: az a baj, hogy nincs benne egy csipetnyi tapintat, nincs a gyöngéd nőiességnek nyoma se s nem zsidó volta, nem a fajok kibékíthetlensége, hanem a tapintatosság hiánya idegeníti el tőle Michelt.

Judith nem a tipikus zsidóasszony, hanem kivételesen makacs, kellemetlenül gőgös, önfejű, párisiasan becsvágyó és szívtelen teremtés. Nem a fajok kölcsönös csalódása ez egymásban hanem két bűnös, gyönge ember kiábrándulása egymásból. Vagy, ha úgytetszik, egy elbizakodott, parvenü asszony csődje.

A darab meséjéhez tegyük még hozzá, hogy Michelért eljő a felesége s hazaviszi a különben derék szívű, becsületes lelkű, csak ingatag, csak határozatlan franciát.

TALLÓZÓ

Ujság 1904. X. 16.

francia katonatisztet s az az egyenruha, amire olyan büszke a férj, csöppet sem kápráztatja el a feleséget.

Mialatt a többiek Judithot szapulják: Michel Aubier kényelmetlenül hallgat. Ha szól, Judithot iparkodik védelmezni. Egy megjegyzésre, hogy milyen más a régi francia familiák családi élete, hevesen így felel:

— A francia család! Hol az a francia család? . . . Nincs. Hullik szanaszét, pozdorjává.

Ebből már látjuk, hogy Michel Aubier valami nagy lelkiválságban vergődik s Judith nem közönyös előtte.

Teljesen fölvilágosít bennünket a helyzetről a következő jelenet. Judith, aki szintén távozni készül a kastélyból, búcsuzik Micheltől. Judith még nem kedvese Michelnek, de szeretik egymást. Ellenállhatatlan hajlandóság készteti őket egymás felé; azt hiszik, hogy eszük s szívük rokon.

— És, — mondja Michel, — mégsem vagyunk egymáséi.

— Ki az oka? — kiált vakmerően Judith.

Mert hacsak ő rajta múlna! . . . De Michelt óvja még a kötelességérzése; gyermekei vannak, felesége van, aki iránt, mindezek ellenére, bizonyos gyöngédséget érez s akit nem akar kétségbeejteni. Judithot lázítja ez a tépelődés.

— Te félsz fölszabadulásod következményeitől, — szól az asszony. — Én nem!

— A kötelesség tart vissza, — veti Michel. — Gyermekeim, a családi tűzhely . . .

— Milyen óvatos tudsz lenni! Ez bizonyítja, hogy egy csöppet sem szeretsz.

A férfi tiltakozik s Judith elkábítja. Különben se volt a férfi óvatos, lángoló leveleket intézett az asszonyhoz s az gondosan őrizte a leveleket; ismerve hatalmát, bizik a jövőben.

Elmegy, de a leveleket, lehet véletlenül, lehet szándékosan, ottfeledi a szalon asztalán. Suzanne megtalálja azokat s férje irására ismer; félti ő már az urát régen, most pedig nem kételkedik többé, hogy elárulták. A következő jelenetnél sikerültebbet Donnay még nem írt. Susanne, a vádló érzelmeiben éppen olyan igaz, mint Michel, a vádlott, aki elpanaszolja lelki küzködését, habozását.

— Biztosítlak, — esdekel a férj, — nem történt még semmi helyrehozhatatlan. Chouzay asszony érdekel, társaságában gyönyörűséget találok . . . Hisz olyan elmés, az ő révén tanulmányozom az izraelita világot.

— Igen, ő a Judása annak a világnak!

És egyre mélyebb közöttük az örvény, többé nem képesek megérteni egymást.

— Téged, — tör ki fájdalmasan, a feleség, — fojtogat itt a levegő. Eredj, menj hát lélegzetet venni a zsidód mellé! De ezzel mindennek vége . . . Nem tartozom azok közé, akik megbocsátanak.

— Gőgös teremtés vagy.

És megy, a férj. Az asszony zokogva roskad össze.

Ez az első felvonás.

Nagy hatása volt. Tartalmas, világos, gyors. Útnak indítja a drámát, tiszta konturokkal rajzolja meg a jellemeket, párbeszédei szikráznak az elmésségtől. A nézőtéren s a folyosókon egyhangu volt a dicsérés . . .

A második felvonás elején még van módunk a szerzőt magasztalni, — de már csóválgatjuk a fejünket.

Judith és Michel, közös háztartásban, megtelepednek abban a lakásban, amelyet az előrelátó Judith bérelt, biztosra vevén, hogy az övé lesz Michel. Nagy útat tettek együtt. Jeruzsálemben jártak s most tértek vissza (innen a darab címe). Megesküdve nincsenek. És éppen ez az, ami meglepő. Gondolkozóba is ejti nyomban a közönséget. Bármennyire fölötte légyen Judith a társadalmi előítéleteknek, — kénytelen számot vetni a szokásokkal. A francia diák, a munkás megcselekedhet ilyesmit, de a Michelek köre szigorúbb, mondjuk, képmutatóbb s ragaszkodik konvencióihoz. Sorsuk lehet közös, de az együttlakást nem nézi el a társaság, ha azt legalább is a polgármester nem szentesítette. Aztán meg csak az olyan fordíthat hátat a világnak, aki mitsem akar többé kérni a világtól. Judith nem ilyen; ő lelkében anarkista, de becsvágya tömérdek. Csudálja azokat, akik erőszakkal vívják ki maguknak a sikert s akaratuk révén érvényesülnek az államban, — és éppen ilyeneket állít példának Michel elé, aki inkább közömbös és lusta természetü. Judith arról álmodozik, hogy Michel fényes pályát fusson be s így érvényesüljön oldala mellett ő is... Kissé tehát meglep már ekkor bennünket, hogy ez az okos asszony, ekkora ügyetlenséget követhessen el. De meg jobban ismeri Michel határozatlan, könnyen befolyásolható természetét, semhogy erősebben, társadalmi kötelékekkel is, magához ne erősítené. Hihetetlen, hogy Judith elengedné a házasságot! . . . Egyébként se bánik a férfivel úgy, ahogy bánnia tapintatos, célszerüen okos volna. Az érzékeny, változó kedvü, könnyen gyanakvó Michelekkel csak a gyöngédség boldogul s nem az a fölényes brutalitás, amivel Judith kezeli őt. Mintha erőnek erejével ingerelni, boszantani, sőt megalázni akarná. Mintha lépten nyomon azt hányná szemére:

— Oh, barátocskám, milyen bátortalan, milyen kiseszü fráter vagy!

És ezt meg is mondja neki. Egy emberszerető, milliomos zsidó, Hoendelsohn Lázár, — a jó zsidó, — aki régi ismerőse, filozófus udvarlója Judithnak, egyesületet (Béke és Világosság) alapít az igazságosság és a társadalmi szolidaritás fejlesztésére. Hoendelsohn meghívja a munkához Michelt is, kérvén, lépne be az Egyesület alapítói közé. Michel szivesen részt venne a munkában, de a nevét nem adja, — nem akarván szomorítani az ellentáborban sorakozó régi barátait. Alapjában, Hoendelsohn úr nem tetszik neki: bántja az a fesztelen hang és modor, amivel Judithoz közeledik; bizalmasságán megütközik s az gyanut szít benne. Vajjon Judith iparkodik-e, hogy ezt a gyanut eloszlassa? . . . Ha igen, akkor is legügyetlenebbül. Ahelyett, hogy csittitaná, még ingerli.

— Szegény barátom, te! . . . Egyre csak gyanu, aggódás, lelkiismeretfurdalás, csak olyasmi, ami keseríti az életet. Ami iszapot hord a boldogság tiszta vizébe! Egyre csak olyasmi, amit fajod eszelt ki, hogy az emberek a jogos, a köteles boldogságban kételkedhessenek! . . .

Így viaskodnak, mind hevesebben.

— Teli vagy keresztény elfogultsággal, — veti az asszony, — s tessék, hinni mégsem tudsz!

— Átmeneti lény vagyok, — igazolja magát a férfi. — Lelkem olyan, mint azok a határszéli vidékek, ahol az emberek hol ezt, hol amazt a nyelvet beszélik, míg eljő a hódító, aki a saját nyelvét kényszeríti reájuk.

— De hisz volna tehetséged, — tüzeli őt az asszony. — Légy türelmetlenebb az érvényesülésben. Tolakodj előre! Támogatni foglak, segítelek.

Erőszakkal akarja kényszeríteni, hogy adja aláírását s csatlakozzék Hoendolsohn ligájához. Ilyen okos asszoy, — gondolja a néző, egyre kényelmetlenebbül érezve magát, — s ily hihetetlenül tapintatlan lenne! . . . Ez mesterkedés, ezt csak a szerző eszelte ki, ez nem igaz.

A harmadik felvonásban még kényelmetlenebbül feszeng a közönség. Judith és Michel megnyitották szalonjukat. Mert megesküdve egymással ugyan nincsenek, — de szalonjuk van! . . .

És ha Judith pszihológus volna, ha, miként állítja, (ő és a szerző) csakugyan szeretné Michelt, abba a szalonba nem szedne össze annyi, türelmetlen, makacs zsidót, akik lázítóan háborognak, pocsékolva, megtaposva a nemzeti zászlót, csúfolva a haza fogalmát. Van köztük egy emberke, valami Vowemberg, aki azt kérdi:

— Eh! azt szeretném tudni, mi az a haza?

A Műcsarnok téli tárlata

A Könyves Kálmán jogosításával

INNOCENT FERENC: MADRIGAL

A szőke és a barna ember

Elbeszélés

Irta HERCZEG FERENC

A hegylejtőn díszes új kastély áll. Előtte a fiatal park, amelyet magas vasrács kerít el az országúttól, mögötte sűrű erdő húzódik föl a hegy csúcsáig.

Szomoru és szép őszi délután van. Az égboltozat olyan fényes, sárga és hideg, mint a sárgaréz, a kastély ablakai pedig ragyognak, mint az eleven parázs. A fiatal platánfák lassan hullatják a lombjukat.

A kert legfelsőbb terraszán piroscsíkos, elől nyitott sátor áll. Alatta pad. Onnan messzire le lehet látni a völgybe. A láthatár végén, ametisztszínü párába burkolva, a város kupolái és tornyai láthatók.

A padon két férfi ül; az egyik nagyon szőke, a másik nagyon barna. A szőke ember a várost nézi, közbe lassan himbálja a fejét és mozgatja a kezét, mintha távoli zenét hallgatna. Nagyon szép, epedő melódia lehet, amit hall, mert a finommetszésü arca sugárzik a tiszta boldogságtól. A fekete ember azalatt kedvetlen dörmögéssel nézi a hulló lombot. A fekete ember nagyon furcsa alak. A teste hatalmas és erőteljes, akár a gladiátoré, a lába azonban olyan kurta, mint a tízéves gyereké. Bozontos, fekete bivalyfeje van, amelynek aránytalan nagy a homloka. A homloka csupa dudorodás, mintha kagylókból rakták volna össze. A naiv gyerekarcát sötét és szigoru redőkbe erőszakolja.

A barna ember most szivarra gyújt, aztán megkinálja a szőkét is. Az azonban hevesen elutasítja; ő nem dohányos. A barna ember mindenáron beszélgetést akar kezdeni.

— Mióta lakik ön itt? — kérdezi.

— Egy hónap óta. Önt ma hozták csak?

— Bocsánat, én önként jöttem, engem nem hoztak, — mondja önérzetesen a barna ember.

— Bocsánat! — mentegetődzik zavart és udvarias mosolylyal a másik.

Uj Idők 1903. II.

— Önt hozták? — kérdi érdeklődve a barna.

— Igenis hoztak.

— Akkor nagyon rosszul érezheti magát itt, ha nem önként jött?

— Ellenkezőleg, nagyon jól érzem magam itt. Én mindenütt jól érzem magam és azért közönbös is nekem, hogy hol kell élnem.

— Akkor irigylem! Én mindenütt rosszul érzem magam.

Jó ideig hallgattak, aztán megint a barna ember törte meg a csendet.

— Mért hozták önt ide?

— Az orvosok azt állítják, hallucinálok.

— És ez igaz?

— Attól függ, hogy mit ért ön hallucinálás alatt... Annyi igaz, hogy zenét hallok olyankor is, amikor más ember semmit se hall. Ha ez betegség, akkor beteg voltam már gyermekkoromban is, mert akkor is, hacsak tíz percre magamra voltam, tüstént megszólalt a láthatatlan zenekar.

— Milyen zenét hall ön? — kérdezte komoly arccal a barna ember.

— Százfélét is. Néha csak egy hangszer szól, de néha ezer is.

— De hiszen ez borzasztó lehet! Mindig zenét hallgatni!

— Ellenkezőleg, nagyon szép és fölemelő dolog! A zene különben csak akkor szól, ha akarom. Ha nem akarom, mély csend vesz körül. De én imádom a zenét és azért igen sokat muzsikáltatok magamnak.

— És mit csinál, ha azt akarja, hogy szóljon a zene?

— Elgondolok magamban egy áriát, vagy megütök egy hangot és a zenekar rögtön intonál. Az is elég neki, ha az ujjammal vagy a fejemmel megadom a taktust.

— Éjjel is szól?

— Mindig a zene altat el.

— És jó az ön zenekara? — kérdezte növekedő izgalommal a barna ember.

A másik szeliden, de fölénnyel mosolygott.

— Az igazi zene, az egyetlen zene... Ennyit mondok csak: ha végig kellene hallgatnom egy operai előadást vagy egy filharmonikus hangversenyt: bizonyára megölne a förtelmes macskazene, amit azok a szegény emberek csinálnak. Annyira el vagyok kényeztetve. Képzeljen el egy zenekart, amely a pillanatnyi alkalomhoz mérten változtatja a tagjai számát és a hangszereit... Vannak ismeretlen hangszereik, amelyek lágyabbak és finomabbak a fülemile énekénél és vannak, amelyek rettenetesebbek a harangzúgásnál és a vihar bömbölésénél... Minden ismert zeneművet eljátszanak nekem szebben és tökéletesebben, mint a szerző el tudta képzelni. Minden lelki állapotomat és pillanatnyi hangulatomat zeneileg illusztrálják... Ha például holdvilágos tájat nézek, tüstént megszólal az angol kürt. Ha zúg a szélvész, a motivumát fölséges szimfóniában adja elő az én zenekarom.

— És honnan vette ezt a zenekart? — kérdezte a barna ember.

— Mondom, már gyermekkoromban is megvolt. De akkoriban nem sokat törődtem még vele. Megbecsülni csak akkor tudtam, amikor már meglett ember voltam. Akkor ugyanis örökségképpen rám maradt a családom levéltára és abban megtaláltam egyik ősömnek naplóját, amely fölvilágosított a különös tünemény eredetére vonatkozólag.

— Mi volt a naplóban?

— Rögtön elmondom. Előbb engedje meg azonban, hogy bemutassam magamat: a nevem Kaposy. A Balatonmelléki Kaposyak közül való vagyok, akik két nagy költővel ajándékozták meg a világot. A legnagyobb magyar költő azonban, akiről a világ semmit se tud, ama Kaposy Miklós volt, akinek a naplóját megtaláltam. Ő olyan dalokat hagyott hátra, amelyeknél szebbeket magyar ember még nem írt. Az utókor azonban soha sem fog vele megismerkedni, mivel szigoruan megtiltotta műveinek közzétételét és én kegyeletes szívvel el is égettem minden kéziratát...

— És mi volt a naplóban?

— A naplójából kitünik, hogy Kaposy Miklós száz esztendővel ezelőtt ugyanabban a bajban szenvedett, mint szenvedek ma én, ha ugyan szabad nagy boldogságomnak forrását bajnak nevezni... Egész életén át ő is zenét hallott... És ő meg is magyarázta a különös tüneményt; a magyarázat igen fantasztikusnak látszik, de elvégre mégis csak magyarázat.

— Nos?

— Kaposy Miklós szerint az első balatoni Kaposy felesége nem volt emberi anyától lett nő, hanem valami különös és titokzatos eredetü és természetü lény, aki magát a balatoni asszonynak nevezte. Dédapám a somogyi berkekben talált rá. A balatoni asszony száz évet élt. Vele kipusztult az utolsó a talányos lények közül, akik valaha a nagy tó környékét benépesítették. Tőle maradt ránk örökségképpen a zenekar. Valószinü, hogy a zene valaha a balatoni asszony ismeretlen felekezetének szolgálatában állott... A néphagyományok szerint az úgynevezett tündérek igen kedvelték a harmoniát... Lehet, hogy a zenekar nem is áll gondolkozó lényekből, hanem csak a természeti erők összetétele, amelyet valami hatalmas akarat kényszerített zenei formába... Lehet, hogy ez az akarat még ma is működik és valószinü, hogy a balatoni asszony vére, amely ereimben folyik, felém vonzza és hozzám láncolja az örök harmoniát... Tudom, hogy ez a magyarázat igen fantasztikus. De a míg jobbat nem találok és napról-napra hallom a fantasztikus tüneményt, ragaszkodni fogok hozzá...

— És nem beszélt ön erről soha zenész emberekkel?

— Dehogy nem! Egy ideig az volt a szándékom, hogy megosztom kincsemet az emberiséggel... Néhány esztendeig állandóan ott voltam található az operai igazgatók és karmesterek előszobáiban... Lekottáztam a felséges zenedarabokat és elénekeltem azokat... Lehet azonban, hogy a tehnikám fogyatékos: való igaz, hogy az emberek, akiket be akartam avatni titkomba, vagy kinevettek, vagy úgy bántak velem, mintha beteg volnék.

— És miért hozták ide, ha nem bántott senkit?

— Két hónappal ezelőtt tette rám kezét a rendőrség, egy külföldi nagy városban... Akkor történt, amikor egy nagy katona temetését néztem. A gyászmenet egy folyó hídján vonult át és én a parton állottam a bámész sokaság között... A fekete gyászmenet képe oly grandiózus és megkapó volt, hogy megszólaltattam a zenekaromat... Régen megszoktam már, hogy benyomásaimat ilyen alakban formulázom... Ezer rézdob tompa dübörgését, ezer kürt mély és gyászos zokogását hallottam... Oly fölséges, oly isteni gyászindulót játszottak, hogy egészen elvesztettem az önuralmamat és szinte beleszédültem a muzsikális gyász örvényébe... Egyszerre csak azon vettem észre magamat, hogy egy padon állok, a sétapálcámmal ütöm a taktust és hangosan énekelem a gyászinduló áriáját... Ekkor letartóztattak és hazahoztak... És most itt vagyok. Nagyon jól érzem itt magamat, mert a zenekarom velem van...

A szőke ember elhallgatott, a barna ember se szólt semmit jó ideig.

— Hát önt mért hozták ide? — kérdezte később Kaposy.

— Bocsánat! Engem nem hoztak, én magam jöttem!

— Bocsánat! De mért jött?

— Énjeim túltengése miatt...

INNOCENT FERENC: AVE MARIA

A Könyves Kálmán jogosításával

Új Idők 1903. II.

— Higyje el, kérem, csak egy csoda van a világon: az emberi léleknek a szövevényessége. Az igazán csoda, hogy legyünk bármily éleselméjüek, tehetségesek, képzettek és jóhiszemüek, gondolkozásunkat, érzéseinket, itéleteinket és hangulatainkat mi minden befolyásolja, és ezeknek a befolyásoknak a variációi, kombinációi, permutációi mily sajátságos hatásokat váltanak ki, mily változatos eredményeket termelnek gondolkodás- és érzésvilágunkban! Gondolkozott ön valaha azon, hogy milyen roppant csoda az auto-szuggeszció? A legjelentéktelenebb a priori itélet elégséges ahhoz, hogy ne azt lássuk és halljuk, amit látnunk és hallanunk lehetne, hanem azt, amit látni és hallani akarunk, mert az emberi lélek oly csodás finomságu masina, hogy mindent elő tud teremteni, amit akar. Akkor szerencsém volt, ennyi az egész. Az első benyomás, amelyet egy ügyes gyermek tesz, mindig kedvező, s ez az első kedvező benyomás magával hozta a többit. Mindenki valami újat akart fölfedezni bennem: és mindig fedeztek föl valami újat. Csodát akartak látni bennem, és csodának láttak.

— Hogyan győződött meg erről?

— Könnyü volt meggyőződnöm róla. Később, soha semmit se veszítettem technikai tökéletességemből. És megemberedtem, következésképp megértettem a zenei gondolatokat; az epedő vágyak, a lobogó érzékiség, a világfájdalom fölébredtek bennem, tartalmat öntöttem előadásomba, nem a brillánsan betanult leckét reprodukáltam, hanem a lelkemet adtam, és nem tetszettem többé. Észrevették, hogy fölserdült kamasz vagyok; ez a benyomás nem volt kedvező s az első kedvezőtlen benyomás magával hozta a többit. Ekkor már kitalálhattam, hogy azelőtt a gyermek tetszett bennem, és nem a művész, aki csak épp akkor kelt életre.

— Ebben tévedhetett.

— Nem hinném. Megmondom miért. Mikor észrevettem a bajt, konzerválni kezdtem a fiatalságomat, mert ragaszkodtam a sikerhez, a dicsőséghez és ahhoz, hogy sok pénzt keressek. Konzerválni kezdtem, ami gyermekkori üdeségemből még megmaradt, sőt, mint az öregedő naiva szokta, mímelni kezdtem azt a gyermeket, aki már csak voltam. Visszatértem gyermekruháimhoz; úgy fésültem a hajamat, mint ahogy a kis fiúkat fésülik; aggodalmasan borotváltam pelyhedző bajuszomat; soványító kúrát használtam, hogy véznának és fejletlennek lássanak és csak olyan helyekre jártam koncertezni, ahol nem számíthatták ki az éveimet. És ennek megvolt a hatása. Amerikában a régi maszkkal ismét kivívtam egykori diadalaimat. Csakhogy ez nem tarthatott sokáig. Végre is annyira megemberedtem, hogy a koromat semmi módon nem lehetett eltitkolni többé. És ezzel vége volt a pályámnak.

— Ha az ember önt hallja, azt képzelné, hogy csak a gyermeknek lehet sikere a hangverseny-teremben s a felnőtteknek ott már nincs mit keresniök. Pedig ellenkezőleg áll a dolog. A csodagyermek mindig csak kivétel, míg a felnőtt művészek száma — hisz ön tudja — nagyobb, mint kellene.

— A siker, uram? Az rejtély. Siker nincs, ha ehhez az előfeltétel hiányzik belőlünk, de ha ez az előfeltétel megvan, a siker még mindig kétséges. Ha birtokában vagyunk is a szükséges előfeltételnek s ha képességben gazdagabbak vagyunk is, mint a versenytársaink, a siker sokkal kevésbbé függ tőlünk, mint a bennünket környező világtól. Ahogy az előbb mondtam: víz nincsen oxigén és hidrogén nélkül, gyermek nincsen apa és anya nélkül, siker sincsen két tényező nélkül. Az egyik tényező: a képességeink. A másik tényező: hogy a képességeinket észrevegyék és miután észrevették, tovább is észre akarják venni. Képességeinknek nincs oly mindent legyőző ereje, mint a művészet legendáiból véljük. A világ oly hatalmas és egy ember minden zsenialitásával is oly erőtlen! Ki tudja? Ha felnőtt koromban léptem volna először a nyilvánosság elé, talán még ma is koncertezném. Meglehet. Nem tudni. De nem úgy történt. És nekem nem bocsátotta meg a világ, hogy már nem vagyok gyermek.

— Ez babona.

— Nem vitatkozom. Csak egy ismeretes jelenségre emlékeztetem. Arra, hogy akiket ön a hegedü mestereinek tisztel, gyermekkorukban egytől-egyig a gyermekszobában maradtak; másfelül pedig ön nem igen mutat nekem olyan valakit, aki csodagyermek volt, s aki felnőtt korában újra átélhette volna gyermekkori diadalait.

— Ön rosszkedvü ember, s talán ennek tulajdonítható, vagy más efféle jellemvonásának, hogy felnőtt korában már nem tudta lekötni az ambiciójának megfelelő sikert.

— Az én példám nem győzi meg önt. Szolgálhatok egy másik példával is. Majd bemutatom a feleségemnek; hallgassa meg a zongorajátékát. Én tudniillik azt az őrültséget követtem el, hogy csodagyermeket vettem feleségül: a tizenegy éves Miss Milly Brownt.

— Hogyan? Csak nem tizenegyéves korában?...

— Csak a plakátokon volt tizenegyéves, a valóságban huszonnégy. Egy kicsit kövéres volt már, de azért elég jól festett gyermekruhájában. Huszonhárom éves korában legfeljebb tizennégynek nézte volna, olyan ügyesen volt maszkirozva. De az emberek kezdtek rájönni, hogy már régen csodagyermek és szerencsétlenségére nagyon szerette a tésztát, amitől idővel rettenetesen megerősödött. Szóval, amikor megismerkedtünk, már az ő dicsőségének napja is leáldozott. Én úgy gondolkoztam, hogy ő lesz az, aki az én bánatomat a legjobban meg fogja érteni; ő pedig belátta, hogy nem árt, ha minden eshetőségre biztosítja magát. Neki tudniillik nem sikerült annyit összezongorázni, mint amennyit én összehegedültem. Elég az hozzá, a helyrehozhatatlan megtörtént, s mindjárt az első évben egy csodababyval ajándékozott meg. Kevéssel ezután megunta a házias életet s visszakivánkozott a csodagyermeki pályára. De képzelheti, hogy a csodababy után kissé túlságosan kövéren zongorázta el Bachnak Goldbergről elnevezett variációit. Elég jól festett ugyan fésüvel a hajában; térdig érő gyermekruhácskája jelentékenyen megfiatalította; de azért a kritika úgy találta, hogy sok rajta a fölösleges hús. Végérvényesen vissza kellett vonulnia, s azóta gyűlöl, mert azt hiszi, hogy én vagyok életének megrontója, dicsőségének gyilkosa.

— Több gyermeke is van? — kérdeztem, hogy a kissé kényes tárgyról másfelé tereljem a beszélgetést.

— Két fiu, — felelte. — A nagyobbik ötéves; ez rémes csodagyermek. Máris ott van, ahol én tízéves koromban, mert, bár senki se tanította, hegedüművész. Olyan káprázatos technikával, s olyan erővel, bensőséggel, tartalmassággal interpretálja a nagy zeneköltők lobogó érzékiségét és világfájdalmát, hogy az egyszerüen megdöbbentő. Pedig csak lobogó veszekedési kedv és, hogy úgy mondjam, világfalánkság lakik benne. A kisebbik hároméves. Ez minden hangszeren játszik és nincs az a zenemű, amelyet ne ismerne. A nagyobbik ügyvéd lesz, a kisebbik katona s remélem, hogy nem trombitás.

— Önben sok a keserüség.

— Téved. Sok csalódáson mentem át, de van egy nagy vigasztalásom: a zene. Az emberi élet oly sajátságos! Bajaink forrása mindig az, amiben boldogulásunkat keressük. Viszont a vigaszt csak azon a csatamezőn találhatjuk meg, amely beitta vérünket.

Innocent Ferenc.

Innocent Ferenc. Írta Kézdi-Kovács László. Művészeti Krónika, I. 8.

(Művészet 1905, 70 l.)

INNOCENT *Ferenc*, festő. • Budapest 1859 jan. 28. Bécsben, Antwerpenben és Budapesten tanult s itt állított ki arcképeket, édesded rózsaszíntónusú női szépségképeket (Evchen, Brigitta, Cantilena stb.). Oltárképeket is festett s I. festette az egri cisztercita templom mennyezet-képeit 1887-ben. Paricius c. képe a Szépm. Múzeum tulajdona, Sírbatétel c. olajfestménye az esztergomi primási képtárban. Rákosi Jenő arcképe a sz.-főváros tulajdonában van. Mint rajztanár is működik.

E. G. I. 494. l.

Szép friss dunai és tenyészpontyok kaphatók:
P. 1·50-től — 2·40-ig.
Csuka P. 1·50 kg-ja.
Zidarits M.
halkereskedőnél, Haltér.

†

Alulírottak fájdalomtól megtört szivvel, mélységes bánattal tudatjuk, hogy édesapánk, a leghűségesebb szivű, legjobb rokon:

Petőfi Vilmos
ny. MÁV. főkalauz

munkás életének 57. évében f. hó 2-án éjjel 11 órakor rövid, kinos szenvedés után jóságos lelkét visszaadta Teremtőjének.

Temetése f. hó 5-én d. u. 3/4 4 órakor lesz a központi temetö ravatalozóteréből a róm. kath. egyház szertartása szerint.

Lelkiüdvéért folyó hó 5-én d. e. 7 órakor az Ágoston-téri plébániatemplomban mutatjuk be az engesztelő szentmiseáldozatot az Urnak.

Áldott emlékét nagy szeretettel őrizzük!

A gyászoló család és rokonság.

Möhöly Lajosné szül. Petőfi Irma, Petőfi Ignác, Petőfi Erzsébet, Petőfi Kálmán gyermekei. — Pető Kálmán, Schneckenberger Róbertné szül. Petrovits Ilona, Petrovits Sándor testvérei. — Möhöly Lajos veje. Möhöly Klára, Möhöly Miklós, Möhöly Zsuzska unokái. Pető Kálmánné szül. Hebler Giza, Petrovits Sándorné szül. Nagy Zsella sógornői. Schneckenberger Róbert sógora.

Bejáró szobaleány
azonnal felvétetik Munkácsy Mihály utca 9. szám alatt. Személyes jelentkezés délelőtt.

Árverési hirdetmény.

Közhirré teszem, hogy Dr. Biró Jenő ügyvéd által képviselt Schwarz és Kálmán végrehajtató részére 466 pengő 96 fillér követelés és jár. erejéig lefoglalt és 1604 pengő — fill. becsült ingóságokra a pécsi kir. járásbiróság Pk. 11923—1925. sz. végzése folytán az árverést elrendelem, annak alperes lakásán Pécsett Légszeszgyár-utca 4. szám alatti ház földszinti részében leendő megtartására határidőül 1927. évi november hó 4. napjának délelőtti 10 óráját tüzöm ki, mikor a biróilag lefoglalt butorokat, lakásberendezést s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés mellett, becsáron alul is eladom Elsőbbség az árverés megkezdéséig nálam irásban vagy szóval bejelentendő.

Pécs, 1927. október 12.

Müller Győző
kir. bir. végrehajtó.

Ház
Temető-u. 7. sz. alatt olcsón eladó.

Két szoba-konyha
és egy üzlet Zsolnay Vilmos-utca 8. szám alatt bérbeadó. 6769

Tejivó-kávémérés
és élelmiszer üzlet sürgősen eladó. Ajánlatok „Biztos megélhetés 6767“ jeligére a kiadóba.

Idősebb házaspárt
elfogadnék teljes ellátásra. Cim 6764. szám alatt a kiadóban.

Tüzelőanyagok! Ia porosz szenek, koksz. — TÜZIFA: Ia bükkhasáb, gyertyánhasáb, apritott fa, kötegelt fürészhulladék, tüzifa vagontételben is legjutányosabban beszerezhető
Drenda Ferenc fatelepén Pécs, Alsó-malom utca 7 Telefonszám 286

FULAMIN
az egyedüli szer, mely a poloskát, biztosan kiirtja.
— Ára: 1.20 Pengő. —
Kapható minden Patikában és Drogériában.

SZEBBNÉL SZEBB
KÉPEK ÉRKEZTEK
és nagy választékban kaphatók a
Dunántúl Egyetemi könyvkereskedésében
Pécs, Széchenyi tér 9.

HÁZ-at VESZEK
egyet 100.000 pengőig,
3-at 60.000 „
4-et 40.000 „
11-et 24.000 „
Vevőim azonnal fizetnek. **DECLEVA**, Széchenyi-tér 8 Telefon 13-86.

Fiatal mindenes leány,
aki rendes és feltétlen szorgalmas, azonnalra felvétetik. Cim 6771. sz. alatt a kiadóhivatalban.

Különbejáratu
butorozott utcai szoba
1—2 személynek vagy házaspárnak kiadó Bástya-u. 6.

Önállóan főzi tudó **szakácsnő** és gyermekszerető **szobaleány** ajánlkozik vidékre (falura.) — Cim 6763. szám alatt a kiadóhivatalban.

Különbejáratu 2 ágyas, szép tiszta
butorozott szoba kiadó
Cim 6768. szám alatt a kiadóban.

Szép üzlethelyiség
a városház mellett, előnyös feltételekkel azonnal kiadó. Cim: a kiadóhivatalban.

Vágott liba érkezett.
Libahus, nyers és sült libamell, tepertő és sültek frissen kaphatók HEGEDÜS csemege üzletében, Irgalmasok-utca 10. szám. Telefon 7—79.

Kis családi ház
2 szobás lakással olcsón eladó. Vételhez 45-50 mil. szükséges. Megbizott **Labancz** irodája Kossuth L.-u. 8. sz.

Arca bájos lesz! ha
ÉDEN CRÉM PUDER ÉS SZAPPANNAL **ápolja.**
Főraktár: „ÉDEN“ drogeria, cégtulajdonos Edenhoffer Gyula
Pécs, Király-utca 18, szám, (Szinház mellett.)

Szappan különlegességek
KLEIN SZAPPAN már 20 fillértől.
FOTÓ CIKKEK
Éden drogériában (Szinház mellett.)

A Dunántúl Könyvkiadó R. T.
Egyetemi Könyvkereskedése
Pécs, Széchenyi-tér 9. Tel. 5-50.

Ajánlja a következő könyvujdonságokat és alkalmi könyveket:

Tudományos gyüjtemény:

Nagy József: A psychologia főkérdései	4·60	P
Irk Albert: A nemzetek szövetsége	4·—	P
Kérészy Z.: Katholikus Egyházjog I-III. kötet	16·80	P
Molnár K.: Magyar Közjog I.	6·40	P
Várkonyi: A pszichologia alapvetése	2·80	P
Pécs szab. kir. város térképe utcajegyzékkel	2·—	P

Könyvujdonságok:

Szőnyi O.: Útmutató a	2·20	P
Nikodémus. Elbeszélések.	3·20	P
Glyn Elinor: A nagy feladat	5·—	P
Glyn Elinor: A második Ambrosine	4·50	P
Glyn Elinor: Vak a szerelem	4·—	P
Nietzsche: Jón rosszon túl	6·50	P
Nietzsche: Zaratusztra	7·—	P
Günther: A szent meg a rajongója I-II.	14·—	P
Kemechey: Mussolini	8·—	P
Fuchs: A négy Heller leány	7·—	P
Freud: A halálösztön és az életösztönök	3·50	P
Björnsan: Mary	2·—	P
D'Annunzio: A sziklák szűzei	3·50	P
Leblanc: A zöldszemü hölgy		
Domnik: Atlantisz föltámadása	1·60	P
Galopin: A vörös szandál	1·60	P
Andai: Álmok asszonya	1·60	P
Wells: A láthatatlan ember	4·—	P
Kiszely: Csereházasság	4·—	P
Szentgyörgyi: Párisi portrék	7·—	P
Forró: A pénz nagykoru lett	4·50	P
Böngérffy: Felvirrad még	1·—	P
Fohn: A pszichotechnikai alkalmasságvizsgálatok módszerei	2·—	P
Fábri: Az értelemvizsgálat módszerei	1·—	P

Zenei ujdonságok:

Jos Cola: Százas bankó nesze cigány	2·—	P
Benátzky: Braziliában	2·—	P
Eisemann; Szeret-e még	2·—	P
Zerkovitz: A legkisebbik Horváth leány	3·30	P
Buzás: Este hétkor	2·—	P
Garay: Hallod-e hallod-e kőrösi lány	2·—	P
Ivain: Csókról csókra	2·—	P
Müller: Jön majd az ősz	2·—	P
Kolmann: Katicabogár	2·—	P
Hubai; Tubicám ne félj	2·—	P
Salver: Nem hiszek én semmit magának	2·10	P
Irving: Kék ég	2·—	P

Vágott ponty, balatoni süllő legolcsóbb a Halcsarnokban. Vágott ponty: 2·60 pengő.

MŰVÉSZET-ZENE

)-(**A pécsi zenekedvelők egyesülete** teljes felkészültséggel, az alaposan végzett munka jóleső tudatával néz holnapi filharmonikus estje elé. Az egyesület ugy érzi, hogy mindent elkövetett, hogy közönségének olyat nyujtson, ami méltóképen vezeti be a megindulo koncertszezont, épp ezért reméli, hogy a közönség is honorálja törekvéseit, melyeknek végcélja Pécs város rég szerzett zenei hirnevének megőrzése. A holnapi filharmonikus est mérsékelt helyárai mindenkinek lehetővé teszik annak meghallgatását. Változatosságban sincs hiány, mert a müsor a zenekari számokon kivül még ének- és hegedü magánszámokat is nyujt. A jegyárusitás szép érdeklődés mellett folyik a Vámos dr. féle drogériában.

)-(**Müvészi festmények Vastagh Ferenc képkiállitásán.** Innocent Ferenc tanár festményei Vastagh Gyula kiállitásán, állandóan közérdeklődés tárgyai. Innocent egyike azon festöknek, kiknek képei előtt mindig találunk kisebb csoportokat, társaságot, vitatkozva a kép tárgyáról, megfestési módozatairól, mely végeredményben mindig dicsérő és elismerő. Alighanem minden kiállitott képe Pécs városában fog maradni. De nem is csoda, mert ezek a szép női fejek oly mesteri tökéletességgel vannak megfestve, hogy valósággal magukhoz vonzák a nézöt. Minden egyes képen rajta van a fiatalság bája, üdesége, minden egyes képe hódolat a nőnek. Ajánljuk a tárlat többszöri megtekintését, mert egy nagy müélvezettől fosztja meg magát, aki azt elmulasztja. Az eladások részletfizetés mellett is történnek. A kiállitás a nőegylet helyiségében van.

TÖRVÉNYSZÉK

§ **A lánycsóki véres verekedés a pécsi törvényszék előtt.** A tavalyi képviselőválasztásokon a lánycsóki kocsmában véres verekedés játszódott le. Geiger Bálint lánycsóki gazda összeszólalkozott Escher Ferenc gazdálkodóval. A veszekedésbe beleavatkozott Dittrich Ferenc kocsmáros és öccse Dittrich János. A veszekedésből verekedés lett, amelynek során a két Dittrich Geiger Bálintot tizenegy késszurással sulyosan megsebesitette, Escher Ferenc pedig a sértettet egy doronggal ütlegelte. Amikor Gieger János lánycsóki kisgazda bátyjának Geiger Bálintnak a megveretéséről értesült, a kocsmába ment, de őt is összeszurkálták. Megindult az eljárás és az ügyészség vádat emelt Dittrich Ferenc, Dittrich János és Escher Ferenc ellen. Még a vizsgálat során azonban Dittrich János ismeretlen helyre, állitólag Törökországba szökött és igy csak bátyja és Escher János állottak vádlottként ma délelött a biróság előtt. A bizonyitási eljárás befejezése után a törvényszék sulyos testisértés büntette miatt Dittrich Ferencet 4 hónapi fogházra, Escher Ferencet pedig testi sértés vétségéért 14 napi fogházra itélte. Az itélet jogerős.

NYILT-TÉR*

Krisztovics István és Társa, volt Fuchs Samuné-féle vegyeskereskedést Pécs, Siklósi-utca 24. szám alatt átvenni szándékozom. Felkérem az összes hitelezőket, hogy követeléseiket a mai naptól számitott 8 napon belül irásban jelentsék be, mert ez idő eltelte után semmi néven nevezendő felelősséget nem vállalok.

Tisztelettel
Kolonits János,
Siklósi-utca 24.

—

Van szerencsém tisztelettel értesiteni a n. é. közönséget, hogy ingatlan irodámat Jókai-tér 7. szám alól Deák-utca 4. szám alá (Károlyi-palota) helyeztem át, ahol továbbra is szives támogatást kérek.

Tisztelettel
Bod Károly.

(* E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

TŐZSDE

Bpest, nov. 3. — Valuták és devizák: Amsterdam 229.75—230.45, h. f. 229.60—230.60, Belgrád 10.03.5—10.08, d. 10.00—10.06, Berlin 136.10—136.50, m. 136.00—136.50, Buk. sz. külf. lei 3.52—3.56, lei 3.51—3.57, Brüsszel 79.42.5—79.67.5, b. f. 79.40—79.50, Kopenhága 152.75—153.15, d. k. 152.65—153.25, Oslo 150.47.5—150.87.5, n. k. 150.35—150.95, London 27.76—27.84, f. 27.76—27.92, Newyork 570.25—571.95, d. 568.00—570.40, Milanó 31.15—31.25, L. 31.05—31.25, Páris 22.36¾—22.46¼, f. f. 22.35—22.55, Prága 16.89⅜—16.94¾, sz. 16.86—16.94, Szófia 4.10.5—4.14.5, Stockholm 153.40—153.80, sv. k. 153.30—153.90, Varsó 63.85—64.25, z. 63.75—64.35, Wien 80.48¾—80.73⅜, o. sh. 80.35—80.75, Zürich 109.92.5—110.22.5, sv. f. 109.85—110.25.

Értéktőzsde: Ma is lanyha volt a mai tőzsde. A frankfurti tőzsde áresései miatt a spekuláció tartózkodott a vásárlásoktól. Az irányzat mindvégig kedvetlen maradt, az árveszteségek azonban nem nagy méretüek. A forgalom szük keretek között mozgott. Az általános gyenge irányzattól eltérőleg 1—2 papir barátságosabban tendált. Igy Nova 10 százalékkal javitotta meg árfolyamát.

Fixkamatozásu papirok piacán üzlettelenség mellett tartott volt az irányzat.

Valuta és devizapiacon Bukarest és Amsterdam javult, egyébként lanyha volt az irányzat.

Terménytőzsde: Az irányzat tartott, a forgalom élénk. Hivatalos árfolyamok: Repce 47.00—49.00, lóhere nagyarankamentes 190—200, nagyarankás 160—180, a többi változatlan.

Határidős üzlet: Az irányzat buzában alig tartott, a rozs és tengeri tartott, a forgalom csekély. Buza márc. k. 31.86, 98.90, z. 31.88—31.90, leszám. 31.90, máj. k. 32.10, 22, 16, z. 32.16—32.18, leszám. 32.20, rozs márc. k. 30.08—20, 08, z. 30.08—30.10, leszám. 30.10, máj. k. 30.22, 18, z. ——, leszám. 30.10, tengeri máj. k. 24.92, z. 24.90—24.94, leszám. 24.90—24.94, leszám. 24.90, jul. k. és z. nincs, leszám. 25.40.

Fixkamatozásu papirok: Pénztárjegy 1917. I. 0.15, hadik. 6 százalékos 1—5, 0.28, 6—7, 0.17, 5½ százalékos 2—7, 0.2, 4, 5, 0.17, 8, 0.16, Altr. 5.46, Népszöv. 6.33, Beszkár A. 7.2, B. 1.82.

Sertésjelentés: Felhajtás 4300. F. nehéz 170—172, közép 164—166, könnyü 144—150. Irányzat lanyha.

Zürich, nov. 3. — Zárlat: Páris 2036¼, London 2525⅝, Newyork 51880, Brüsszel 7226, Milanó 2833¼, Amsterdam 209, Berlin 12380, Wien 7325, Szófia 374½, Prága 1537½, Varsó 5820, Budapest 90771½, Belgrád 913, Bukarest 320.

Budapesti Tőzsde

Bankok			
Ang. m. bank	92·50	Földhitel	86·—
Fabank	22·—	Hermesz	30·50
Hazai	60·50	Hungária	—·—
Lloyd	—·—	H. Slav. jelz.	—·—
Am. bank	—·—	Ingatlan	171·—
Alt. h.	20·—	Cseh bank	22·—
M. hitelb.	87·60	Forgalmi	90·—
Jelzálog	40·—	Ker. hitelb.	80·—
Leszámitoló	93·50	Magy.-német	—·—
Olasz Hitel	65·50	Közp. Jelz.	6·80
Osztr. Hitel	54·50	Városi	—·—
Wiener	24·20	Merkur	17·—
Bosny. agrár	5·50	Nemzeti	—·—
Iparbank	19·—	Ker. bank.	125·50
Biztositók és takarékok			
Belvárosi	79·—	Pesti Hazai	234·—
Lipótvárosi	20·—	I. M. Bizt.	760·—
Egy. Bp.főv.	22·—	Fonciére	118·—
Kőbányai	—·—	M. Francia	—·—
M. Ált. Tak.	96·—	Jég	—·—
Moktár	85·—	Pannonia	—·—
Malmok			
Back	—·—	Törökszim.	—·—
Bors. Misk.	48·—	Hungária	28·60
Concordia	7·80	Király	—·—
I. Bp. Göz.	45·—	Viktória	1·30
Gizella	19·30	Transdanub.	7·80
Bányák			
Bauxit	427·—	Drasche	29·90
Beocsini	261·—	Magnezit	207·—
Borsódi	—·—	M. Aszfalt	35·—
Lőrinci	40·50	Kőszén	704·—
Cement	—·—	Móri	—·—
Szaszvári	—·—	Nagybátonyi	86·—
Kohó	—·—	Ujlaki	45·—
István	—·—	Salgó	74·20
Kőb. Gőzt.	—·—	Urikányi	174·—
Nyomdák			
Atheneum	30·—	Pallas	20·—
Fővárosi	15·—	Révai	12·—
Franklin	54·—	Riegler	10·40
Globus	32·50	Stefaneum	13·25
Kunossy	11·50	Wodiáner	20·—
Vasmüvek			
Bródi	2·70	Mág	11·80
Corvin	1·20	M. Acél	82·—
Coburg	31·—	M. Belga	25·—
Csáky	29·—	Lámpa	135·—
Gazd. gép.	14·10	Mérleg	31·—
Fábián	—·—	Mechanikai	—·—
Fegyver	301·—	Motor	—·—
Fém. ker.	65·—	Chaudoir	11·—
Frankl	10·—	Vegyipar	15·—
Ganz Dan.	179·50	Vaggon	75·—
Ganz, Vill.	171·—	Palágyi	23·—
Kistarcsai	45·—	Rima	125·40
Győrffy	16·—	Rössemann.	25·50
Hoffherr	17·30	Rothmüller	—·19
Kaszab	60·—	Schlick	—·—
Kiessling	—·—	Schuller	40·—
Khüne	13·70	Teudolf	13·50
Láng	107·50	Vulkán	5·40
Lipták	13·—	Wörner	16·—
Faipar			
Ált. Fa	16·—	Amerikai	—·—
Dunaharszt.	—·—	Malomsoky.	16·50
Egy. Fa	—·—	Nenzeti fa	49·—
Furnier	8·—	Lichtig	9·—
Guttmann	—·—	Ofa	103·—
Hazai	16·—	Rézbányai	11·50
Honifa	10·50	Slavonia	—·—
Körösbányai	—·—	Nasici	183·—
Kronberger.	—·—	Viktória	9·—
Lignum	—·—	Zabolay	—·—
Hitelfa	—·—	Zentay	—·—
Közlekedés			
Atlantica	2·84	Városi	—·—
Levante	25·60	Déli	11·—
Melter	20·50	Nova	42·90
Bur	37·—	Államvasut	24·60
Miskolczi	—·—	Trust	43·50
Közuti	—·—	Beszkár	—·—
Vegyes			
Déli	112·—	Gyapjumosó	15·80
Cukoripar	233·—	Goldberger.	96·—
Georgia	17·30	Karton	8·—
Mezőh. cuk.	60·50	Pamutipar	28·—
Stummer	66·30	Szövő	15·—
Fructus	—·—	Spódium	24·—
Oceán	—·—	Flóra	—·—
Püspöki.	—·—	Hungária	65·—
Villányi.	20·—	Szikra	197·—
Halker	—·—	Chinoin	29·30
Izzó	118·70	Danica	16·80
O. Légszesz	—·—	Diana	88·—
Auer	83·—	Keleti	90·—
Phöbus	—·—	Klein és Fia	11·—
Olaj	5·70	Török	—·—
Marosi	—·—	Dorogi	—·—
Főv. sör	121·—	Dunantuli	31·50
Király	8·—	Felten	—·—
Köbányai	—·—	Gummi	157·—
Pannónia	44·—	Interexim	—·—
Tem. sör	—·—	Telefon	29·—
Baróthi sz.	—·—	Östermelő	63·—
Keglevich	—·—	Bárdi	—·—
Részvény	126·50	Vas forg.	38·—
Gschwindt	149·—	Bóni	13·—
Krausz	12·80	Brassói	37·50
Schwartzer	—·—	Győri bőr	—·—
Egisz	63·—	Corvin film	—·—
Liget	—·—	Betü	50·—
Iuta	63·50	Papiripar	35·—
M. Kender	—·—	Hangya	27·—
Sz. Kender	38·50	Star film	—·—

Kötött mellény
harisnya, férfi és női fehérnemü, eső ernyő a legolcsóbb árban
HAVAS-nál Pécs,
Perczel-utca 1. 7979

Túlhalmozott raktár miatt
zeneművek
(tánc és énekkották)
darabonként 1 pengőért
kaphatók a
Dunántúl Egyetemi könyvkereskedésben Széchenyi-tér 9.

MEGJELENT
Erdős Reneé:
Santerra biboros
cimü regényének folytatása
Lavinia Tarsin házassága.
A két kötet ára 12 pengő.
Kapható a
Dunántúl Egyetemi Könyvkereskedésében
Pécs, Széchenyi-tér 9. sz. Telefon 5-50.

Felelős szerkesztő: LINDER ERNŐ
Kiadja a Dunántúl Könyvkiadó és Nyomda Részvénytársaság.
Nyomatott a Dunántúl r.-t.-nál.

Légszeszgyár-utca 30. szám alatt
4 vagon répa, 1 vagon burgonya eladó.
Megtekinthető hétfőn. 6772

Innocent Ferenc

festő

szül. 1859 jan. 28. Pest.

Innocent Ferenc, festő, nyug. tisztviselő fia, szül. 1859 jan. 28-án Pesten, a bpesti akadémián töltött két év után, 1878—79 az ált. festészeti szakosztályban Griepenkerl tanítványa volt. 300 frt magy. áll. ösztöndíjat élvezett.

lásd Fleischer Bées 54. l.

Tervrajz.

E lapon egy kupolás templo
lokzatát szemlélhetjük a hozzá

Szines rajz, mér.

Innocent Ferenc

l.

Kolesi Művészeti dolg.

640 l.

ULTZ"

nonya, paprika

ntiraktára

K., Ferenc körút 43.

ion; 136-649.

INNOCENT FERENC: MŰTEREMBEN

PERLMUTTER IZSÁK: FIATAL ANYA

Innocent Ferenc

Merengő leány
c. olajf. repr.

Nyár a művészetben.
(Brest, 1941). 3. l.

ad.e./ Közlekedési költségek. Keve
bantartási munkák emlitett csökken
ad.g./ Altiszti és munkásruházat.
zott összeg tulságosan alacsonynak
ad.h./ Bérleti dijak. Több: 698.9c
gek után az uj szétosztás szerint
ad.i./ Kártéritések. Kevesebb: 762
nek megfelelően.
ad.j./ Különfélék. Több: 15.708.46
rültek fel: Hadgyakorlatra bevonul
/16.b9.32 P/, Táppénzkiegészitő se
mitjuk, nemcsak a különfélék tétel
tán is lényeges megtakaritás jeler

Innocent Ferenc

Nói archép. c.
mince repr. (toll.-
rajz.)

1885. orsz. kiáll. Eat.

Innocent Ferenc

festő

Agzirciapáts

106 l.

az 1890-es években
restaurálta (tönkre tette)
a zirci apátsági
templom falkepeit.
Átfestés, konturozás!

rövid úton bezárátni, a láp legalább azon volt, hogy a magyart ugy tüntesse fel e kötelékben, ki nélkül az összmonarchiának sincs jövője; ki azonban csak ugy számit, ha nem-

aug. elején a polgári hatóság váltotta fel, ennek első dolga közé tartozott a Pesti Naplót Császártól mint tulajdonosától elvenni s engem a szerkesztőségtől elmozditott.

Innocent Ferenc

cód

Magyar halon

1899. XXX. k. 706 h.

tam késznek s *Császár* Ferencz mellet én is folyamodtam engedélyért, de megtagadták tőlem, s az engedélyt Császár kapta meg.

A titokban *Ürményi* Józsefnél találkozni szokot irók és kiválóbb publiczistikai férfiak a napi sajtóra befolyást szerzendők, azt tanácsolták akkor, hogy a Császár által megindított *Pesti Napló*-hoz belsőmukatársnak álljak be.

Ez sikerült és én a külföldi rovat önálló vezetésével lettem megbizva.

A magyar főurak által 1850-ben Ő Felségéhez benyujtott memorandum alkalmával Császár bizatott meg az akkori kormány által, hogy válaszoljon rá.

A czikk már kilévén szedve, a belső munkatárs k közt valóságos felháborodást szült s ezek engem biztak megbizás, s látva munkatársai felháborodását, a czikket ki nem adta.

Ekkor a subventiót megakarták tőle vonni, azonban sikerült neki ezt mégis megmentenie azon igéretével, hogy jövőben a kormány intentióit melegebben fogja pártolni.

Császár azonban sokkal jobb hazafi volt, semhogy ez igéretét megtarthatta volna, s igy a lapot, szükségessé vált lanyha magatartása miatt, az előfizetők mindinkább elhagyták.

Ezen a szerkesztők változtatásával hittek segithetni.

Igy egy darabig *Szenvey*, utóbb *Récsy* vállalkozott a szerkesztésre, de ez mit sem használt, s az előfizetők száma annyira megapadt, hogy a kiadó *Emich* Gusztáv kijelentette, hogy ő a veszteségeket tovább elviselni képtelen lévén, a lapot megszünteti.

Innocent Isene

Innocent Fleuc

festette 1925-ben az
egri ciszterci templom
menyezetképeit -

Br. Kor. Egriképcsk

62. l.

402 – Innocent Ferenc

402. Innocent Ferenc (magyar festő, 1859 –): Életa. Vászon, olaj, 53×107 cm.

Gerevich PA, 254l.
München, 1881.

Rodegonni képtár

Innocent Tsenc

Blahané archeje repr.

Művészet (Szabó-féle) 1900. 1089-90 l.

Meinl

kávé-kóstoló

most itt a

fióküzletben!

Innocent Ferenc

A fátzoltanc c. képe
repr.

Művészet (Szabó-féle)
1900. 1181-82. h.

Fenti mintermében
fénszép ulan,

u.o. 1185-6. h.

Vízi liliom c. képe
repr. u.o. 1197-98 h.

Elmerengve, repr. u.o. 1211. h.

Meinl

kávé-kóstoló

most itt a

fióküzletben!

Innocent Ferenc

írod

Vas. Ujs. 1897. 202. l.

(Müveszünnepély a Mücsarnokban, Keppel.)

Pécs, török fürdő

116

Innocent Ferenc

Vas. Ujs. 1901. 759. l.

Innocent Ferencz: «Patricius.»

líjon azokkal meg- — neje váltotta ki

ég soká fenn fogja az üzlet majd min- nal és csak kevés az elszéledt rablók at e vállalkozásra, derék, becsületes

Merkl Ede.

EG.

kában a legnagyobb öl közt fekszik. Kiter- Közép-Afrikában az négyszögmérföld, a zsza 3000, szélessége őserdot a benszülöt- nek nevezik.

szövetkezete a nagy e osztotta fel, hol a . A ki másutt, mint

nincsenek; a három hónapig tartó esős időn ki nedvesség sem mutatkozik.

* **Az énekes madarak kalitkába zárása** szi ruan tilos Ohio államban. Cincinnati városl egy év alatt 25,000 énekes madarat bocsátott sza don a rendőrség s egyetlen hónap alatt 28 emb birságoltak meg ily vétségért.

* **A valódi fekete gyémántot** egyedül Ba brazíliai államban találják a folyók medrében, h nan búvárok hozzák elő. Rendesen keményebb a tüzet jobban kiállók, mint a szintelen gyémánt de ha erősen felhevítik s egy csepp hideg vizet csátanak rájuk, rögtön explodálnak s utánok c egy kis homok marad. A kisebb példányoknak ke becsük van, de a nagyobbaké jelentékeny. Az ed talált legnagyobb fekete gyémánt értéke 100,(korona volt.

* **A világ tengerein** járó hajókon naponta át 1.200,000 ember utazik.

* **Az argentiniai köztársaság** szarvasmarha ál mánya vagy 10 millió darabból áll. Ezen szarv marha tömeg állítólag azon nyolcz tehéntől s (bikától származik, melyek a XVI. század közep kerültek oda.

Innocent Ferenc

Mária és János kesereguek Jézus holtteste felett c. mivel nyerte az egyházfesténeti pályázat II ik díját.

Vas. Ujs.: 1881, 766 l.

(A Képző művészeti társulat pályázatai)

I V ó

ka:/ kápolna mennyezetfreskóihoz

én /: szombaton:/ d.e. 9 órakor

lvész műtermében /: IV.Deák-Ferenc-

hogy megjelenni, illetve helyette-

k.-

25.-én.

D ö r r o s.k.

tanácsnok h.

Innocent Ferenc

Grad

Paur Gerá: A téli kiállítás a Műcsarnokban. Vas. Ujs. 1899. 870 l.

Innocent Ferenc

Beatrix c. képének repr.

Képrőm. Társ. 1908/9
Téli Kiáll. Sat.

181 Innocent Ferenc: A boszorkány.

225 Lányi Dezső: Nehéz munka után.

Innocent Ferenc

Gyermekarchép c.
kepe repr.
Uj Idők 1900.
VII. évf. 8. sz.

Transcript Terms

Typenbordeaux

Typen-Papier

Nr. Zahl Typ

VII 617 B.M.

Innocent Ferenc

1876/77 - 1877/78, 1884/85 -

Ferképzőmfoiskèvk

9 h l.

mintaképek nélkül konstruálta meg a nagy művet s műszaki szempontból valóban rendkívülit alkotott.

Első híres alkotása a Ospedale degli Innocenti nemes arányú, árkádos előcsarnoka, amelyen még a firenzei késői román építészet, a protorenaissance visszfényét látjuk felragyogni, sőt a gótikából átvett elemek is feltűnnek rajta; és mégis harmonikusnak érezzük az összkompozíciót, érezzük, hogy itt egy új művészettel, erős és nagy művészi akarással állunk szemben. Az újkor építészetében itt vonul be először a hagyományos keresztboltozat helyére a késői antik függőkupola és először jelenik meg a római építészet óta az oszlop mellett az árkád szélső íveit bekeretező nagyobb értékű pillér. Egy másik korai műve a romladozó Pal. di Parte Guelfa, a renaissance palotaépítészetének első, még nyers és kiforratlan példája. A háromosztású antikizáló választópárkány, a felső emeleteket egybefogó pillérrendszer, az ablakok keretezése mindmegannyi új elem, amelyeknek itt első ízben való alkalmazása új korszakot jelez.

Amester következő első igazi nagy műve az újjáépített S. Lorenzo, elsősorban ennek régi sekrestyéje. Bordákkal osztott, körablakokkal áttört laternás boltozata korszakos jellegzetességű, mert a bizánci építészet leáldozásával elveszett pendentif itt vonul be ismét az építészetbe a középkori *trompusok* helyére. A falfelületek antik szellemben való architektonikus megoldása is teljesen újszerű, s a rómaiak kora óta itt találkozunk először naturalisztikusan felfogott növényi díszítő motívummal; ezzel B. a quattrocento számára páratlan gazdagságú és fejlődési lehetőségű kincsesbányát nyitott meg. Ami a S. Lorenzo egyéb részeit illeti, azok koncepciója túlnyomóan B.-tól származik ugyan, de kivitelük részben a mester halála utáni időkre esik. Legszebb része a templom belsejének a fő- és mellékhajó közti árkád, amelyet az oszlopfő és boltváll

Innocent Ferenc

erőd

Szana Szárév

250. l.

Innocent Ferenc

Thieme Becker

XIX. 15. l.

Okyka)

Innocent Ferenc

wód

Myskeinö

78. l –

r 14

...mmerhó 16

K. 200.—

14

fizessen, Ön ezen

fogva Wagner Richard vendelet ve

...

tegye számolásba tudósítás

... Gyula

Szeged

Simonka György

...n, a szeged-csongrádi

...kvékszéntárnál

Szentiványi Gyula

Innocent Ferenc

elésmező okl.

Közlezrkiáll

1268 l.

OLVASD EL ÉS ADD TOVÁBB!

Loholsz, futsz új javak után...

Loholsz, futsz új javak után, kifúj a szél, megázol,
És a meglévő holmidra vajjon, miért nem vigyázol?
Még törekvő emberek is sokszor sárba ragadnak,
Hogy ha ezer dolgod is van, szakíts időt magadnak!
Biztosításod van már rég (jobbat nem is tehetnél),
De manapság **e kis pénzért** mondd, hogy mit is vehetnél?
Ezt az ügyet nem is lehet más oldalról szemelni,
Az értéket nagy sietve jó lesz ma felemelni!!

"Pátria" r.-t. Budapest — 435416

Innocent Ferenc

l

Közlezrkiàll

1286. 1.

OLVASD EL ÉS ADD TOVÁBB!

Loholsz, futsz új javak után...

Loholsz, futsz új javak után, kifúj a szél, megázol,
És a meglévő holmidra vajjon, miért nem vigyázol?
Még törekvő emberek is sokszor sárba ragadnak,
Hogy ha ezer dolgod is van, szakíts időt magadnak!
Biztosításod van már rég (jobbat nem is tehetnél),
De manapság **e kis pénzért** mondd, hogy mit is vehetnél?
Ezt az ügyet nem is lehet más oldalról szemelni,
Az értéket nagy sietve jó lesz ma felemelni!!

"Pátria" r.-t. Budapest — 485418

Innocent Ferenc

Festő

l.

Dornyay Veszprém

30. l.

Doszkár János és Ferenc

Háztatarozási, építési és átalakitási
vállalata

Budapest.

Iroda:
IV. Veres Pálné-u. 40.
Telefon 117-04

Telep:
IX. Márton-u. 3/B.
Telefon József 853.

Innocent Ferenc

1885/6-tól több mint 19 évig az alábbi iskola rajztanárja Eint működött.

Jánosi II. ker. reálisk.

99. l.

A

R Ajánlott

Budapest 63

213

Műemlékek Orsz.

Innocent Ferenc

ivad

Jánosi II. k. reálisk.

77. l.

Kat. Mór p. pk.
Prot. Blanka

12 Andronik

CSÜTÖRTÖK

26

Kat. Dömötör
Prot. Dömötör

13. Papil

PÉNTEK

27

Kat. Szabina vt.
Prot. Szabina

14. Názár

SZOMBAT

28

Kat. Simon, J.
Prot. Simon

44. hét

1944 OKTOBER 31 nap

15. Lucián

Innocent Ferenc

festő
az alábbi iskola
rajztanár volt

Jánosi II. ker. reálisk

69, 70. l.

BUDAPEST
9.10 DEC 14 22

Innocent Ferenc

Árveresi Csarnok (aukció) kat.

31. sz. 1926. febr.
33. sz. 1926. jun.
38 sz. 1927 máj.
39. sz. 1927. okt.
40 sz. 1927. dec.

Keresztes Jenő, áll. tanító

VII. 290.

Innocent Ferenc

vrod

Magyar Géniusz

1901. 246. l.

(Vallomások.)

io : Szent Sebestyén.

Innocent Ferenc

l.

Rákh Grörgyi 1896

165 l

Megbeszélés

1./Gy-2o/1.fhdgy.helyzetmeg
2./A védelem lefolyásának m
határozásai és parancsai

Innocent Ferenc
festő

Fővárosi Lapok 1896. jan. 18., 8. old.
(Művészeti. A Nemzeti Szalon kiállítása.)

Kalmár

Innocent Ferenc
festő

Tőbáron Lapok 1895. márc. 22., 920. old.
(Kerüvészetek. (sz. t.): Nemzeti Szalon.)

Kalmán

Innocent Ferencz
festő

Fővárosi Lapok 1895. márc. 14., 828. old.
(Műrészetek.)

Kalmán

Innocent Ferenc

Tharaui Anna arc-
kepe, repr.

Magyar Müvészet

1900. 5. sz.

Nói arckép repr.
u.o. 625, 626.
l.

PÜSPÖKLADÁNY

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Rothermere-utca 12. III. 2.

Innocent Ferenc

A vizi liliom

c. kepe repr.

Magyar Müvészet

1900. 141–142. l.

Europa

Budapest

V Rothermere u. 12.

III. 2.

Innocent Ferenc

mütermé,
feuilleton ulan

Magyar Művészet

1900. 157–158. l.

Tanulmanyfö, vagy
repr.

u. o. 162. l.

BUDAPEST
42 IV 3-14

Innocent Ferenc †

irod
z

Forum
1934. 370. l.
(Innocent Ferenc
halála.)

~~Fibulär, emailos Vä. 247~~

Innocent Ferenc

l.

Ipolyi kisebb munkái

V. 326. l.

Innocent Ferenc

Madrigal c. képe

repr.

Vas. Ujs 1903. 778. l.

A téli tárlatból. **Fátyoltánc.** *Innocent Ferenc* festménye.

Semse.

őuri kastélyok.

i nemzetsége Misniából szár-
ank (Ferench) a XI. században
ád az abaujmegyei Semse hely-
télya most is áll.
1318-tól 1322-ig volt Szepesvár
(Tarkői Anna és Lampérth
gyermekei: Katalin, Demeter,
ó voltak alapítói a viruló ága-

ai a családnak: Ferenc, a ki
vitézül harcolt Csehországban
dét átlőtték, a golyót és a sebben
ma is ereklyeként őrzi a család.
t húsz falut kapott Zsigmond
ıtvan év előtt még meg volt
Thököly híve és tábornoka,
niatt 1669-ben hűtlenségi bélye-
ztette el. Ugyancsak egy másik
olt az, a ki a semsei kastélyt
en Abaujvármegyének aiispánja
agy hírnévre tett szert.
történetében nevezetes Semsey
levich Éva grófnővel fejedelmi
ámin, a ki nagy tudós létére a
könyvtárát alapította.
száz év óta áll s építési mód-
ıogy nincs semmi alapja. Falai
yik szárnyában egy titkos ajtó
vezet, a melyen át társzeke-
ülni. Huszonnégy holdas parkja
um, mert nincs elkerítve a

s egy-egy Semseyfiu sz
tére ültetődtek.

A könyvtárat, mint
sey Benjámin kedte me
szazad igazi gyermeke,
miával egy időben foglalk
László, a kastély mosta
tott különös gondot a pompás köny
összeget költ új könyvek vásárlás
deletileg minden utána következő

Semsey László, a ki maga is a
doktora, előszeretettel foglalkozik
valamint a komoly literaturával
sokat élt külföldi udvaroknál s
ünnepségek alkalmával ő felsége
meg a ceremóniáriusi tiszttel, terr
hoc, mert magisternek még fiatal.
Dessewffy Rolla gróf, Dessewffy A
Pálma grófnő leánya — unokája
Emilnek, a ki Széchenyi Istvánn
ország alapját megvetette. Desse
nemesszívü és jótékony, hogy a
vidéken csak *angyali grófkának*

A semsei kastélynak gazdag
melyet most rendeznek Petrkó Bé
Ők állítják össze a híres Codex S
ben vannak eredeti levelek a XII.
még a mohácsi vészt megelőzőleg

Sajnos, a missiliseket itt is *qu*
culinam, itt is többnyire eldobáltá
közülök, valószínüleg egy tudós p
egy ilyen missilisre, melyet me
difficultatem scripturae resspita.

A levél 1750-ből való és egyi
ben lakó Semsey írta benne s
készülő leányának, hogy hozzanak
hasznos dolgokat, élelmiszereket é
húslevet, a melyből az úton bárm
kül jó, erős levest csinálni.

Ez a száraz húslé tizenkét fo

Innocent Ferenc

1881. Budapest. Akademia.

(82) Mária. Olajt.
(83). Tanulmány fej. Olajt. Magánt.

Őszi kiállítás 1881. I és II sorozat

(97) Szent Háromsag. Pálfalvi. Olajt.

Őszi kiállítás 1881. II sorozat.

1882. u. ott.
(247) Női arckép. Olajt. Magánt.
(264) Cenci Beatrix. Olajt.

Őszi kiállítás 1882. II sor.

1883. u. ott.
(101) Női arckép. Olajt. Magánt.
(104) " " " " "
(227) Csók. Olajt. (II sor. is)
(229) Női arckép. Olajt. Magánt.

Őszi kiállítás 1883. I sor

Innocent Ferenc

Irod.
Az öszi ki állításra.
Képes. Családi Lapok 1884. 767l

Innocent Ignac

A műcsarnok tavaszi kiállításán (1880) Innocent Ignac, ki Antwerpenben tanul, két arcképen kívül egy körténeti festmenyt is küldött. Ez azt a jelenetet tünteti föl, midőn Antonius bessel Caesar holtestje fölött, s irgatja a tömeget. Mozgalmas kép, meg tehetséges képírósa vall 1)

1) A műcsarnok. Vas. Ujs. 1880. 228. l.

Innocent Fear

mod

Fcrete .89-l

Innocent Fleur

wed

J E Egiel

Innocent Ferenc

1) A Brázay féle tirdetési kéirtyák.

2) Dóczi Csókjának illusztrációi a Lampel cég számára. 6 kép.

3) Meszlényi Adrien szinesznő portréja

4) Erzsébet Király né Arad város számára.

Műfermekből. Művészet. (Szabó féle) 1900. 1007. l.

Innocent Franc

wód

pas zip. 1901. 11-12. l.
z Egzel.

Innocent

Wod

arch repr.

du Gérard 1897.

236 f.

Innocent F

ind
u

le Genius 1897.
776 l. Eipeldel

Innocent Tear

wód

Vasly. 1899. 870.

Innocent Fsen

wód

Vas Typ 1894.
268 l

Lepjel.

Innocent Ferenc

írod

Egyházi Közlöny

1909. 37, 38 z.

Magyar királyi államvasutak.

T. Mühely

Miután keresményemnek 191....é

tésénél.....

jelenhetek, keresményemnek átvételére

nevü munkástársamat szóbelileg megbizt

Kelt ....., 191....

.....

tanu.

.....

tanu.

Innocent

Vrod

Jl. K. Ntz oiz Éicle.
et tais. Écol. 1882. 41 f

Innocent Ferenc

ind

A tavirs. Körl.

188. 56-57 l.

Innocent

rod.

Paur 853.l

Innocent F

IROD.

Ita. 4270.

arch.

Innocent I

ired.
2

M Gennz 1898.
809 l.
Egypt

Innocent Frenc

Jesto

inod

BHe 96. l.

..... nevü munkás igazolta

a művezető aláírása.

élyezem:

vagy helyettesének
láírása.

. — Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Frame

Wed
2

Pester Lloyd
1880. Apr. 6 17.

..... nevü munkás igazolta

a müvezető aláírása.

ezem:

y helyettesének
a.

Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Ferenc

irodalmához

Innocent ~~Ferenc festő~~

~~művei~~ a műtermében.

~~fényképezdéi~~ (Képpel) Művészet

(Szabó K féle) 1900. ~~[illegible]~~

13 szám

---

irod

A Csók diszkiadása.

Művészet (Szabó féle)

1900. 1343. l.

Innocent Ferenc

1) Blahaúć. Autotypiában repr. Művészet. (Szabó K féle) 1900. 1089 l.

2) A fátyoltáncz. repr. u. ott 1900. 13 szám

3. Vizililiom. reproduk. u. ott. 1900. 13 szám.

4. Elmerengol. repr. u. ott 1211 l.

Innocent Tsenc

Irod

Müvészi tapintatlan-
ság. Művészeti Lapok
1896. 11 szám 13 l.

~~A Blaha~~
Blaháné vinza-
utasított kepéről
van bene szó.

Innocent

~~Nostagl~~ 1906-7. kti sál.

1) Nostalgia, és

2) Brigitta.

Repr. Vas. Ugs

1906. 744.

745 l.

Innocent Frenc

~~list~~ rod

Feeef

..... nevü munkás igazolta

.....
a művezető aláírása.

lyezem:

.....
vagy helyettesének
írása.

— Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Frenc

Grad

KL-45

Innocent Frenc

ind

Kerdi Kovács Lanis

Innocent Frenc. (kappel)

Mitvesseli Krbinka 1904.

8.27.

..... nevü munkás igazolta

.....

a művezető aláírása.

vezem:

.....

y helyettesének
sa.

Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Frei

Cred

Müssarnok, 1900 545. l

Magyar királyi államvasutak.

T. Mühel

Miután keresményemnek 191.....

tésénél.....

jelenhetek, keresményemnek átvételére

nevü munkástársamat szóbelileg megbizt

Kelt ....., 191.....

.....

tanu.

.....

tanu.

Innocent Ferenc

vod

Egyházmův. lap

1881. 356. l.

Magyar királyi államvasutak.

T. Műhelyf

Miután keresményemnek 191..... év

tésénél.....

jelenhetek, keresményemnek átvételére .....

nevü munkástársamat szóbelileg megbiztam

Kelt ....., 191..... év

.....

tanu.

.....

tanu.

Innocent Ferenc

Úvod

Egyházmus. lap

1881. 358.

..... *műhely.*

őnökség!

.....hó.....n történő kifize-

..... indokából személyesen meg nem

.....szamu .....

i ..... hó.....

.....

sajátkezű aláírás és munkásszám.

Innocent

Irod

Magyar Művészet
1900. 2 sz. (Művészet-
viel)

Jelentem, hogy .....

távolmaradását.

Tudomásul vette:

.....

az osztályfőnök aláírása.

Engedé

.....

a műhelyfőnök v
alái

8. sorsz. Műhelyi minta. -

Innocent Ferenc

ivód

The Studio, 1901. aug

..... nevü munkás igazolta

a müvezető aláírása.

lyezem:

agy helyettesének
rása.

— Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Ferenc

Grod

Mincsarnok, 1900. 24. 1.
(Bernáth Géza igazságügyi
államtitkár archepe).

..... nevü munkás igazolta

.....

a müvezető aláírása.

lyezem:

.....

agy helyettesének
rása.

– Endrényi Imre, Szeged.

Innocent Frenc

ivod

Mücsarnok, 1899. 243

Jelentem, hogy .....

távolmaradását.

Tudomásul vette:

.....

az osztályfőnök aláírása.

Enged

.....

a műhelyfőnök
a

8. sorsz. Műhelyi minta

Ratdolt, Erhardus II. 40

465

1904. September 28.

Felterjesztés br. Miske Kálmánnak a velemszentvidi ásatások nagyobb segélyezését kérő beadványa tárgyában. (260/1904.)

Innocent Ferenc

1877/8. I. – II. szakosztály
szül. Budapesten 1859. jan. 28.
A józsefnüegyetem 2 is osztályát vé-
gezte. Öntündiges rajztanárjelölt
1877/8. II. – II. szakosztály.

Madách Imre levele VI. 184.

Innocent Ferenc

n. Budapesten 1859 jan.

28. rk.

A József-műegyetem II. ik osztályát végezte.

1876/7. I. a bpesti muntarajztanoda és rajztanárképzőben tanult.

1876/7. II. rendes tanuló

Innocent Ferenc

festő

festette az egri cisztercita

templom mennyezetképeit

1887 ben.

Szeger 35. l.

Sorbelli, Albano, egyetemi magántanár

TV. 208, 209

Innocent Ferenc

Műcsarnok

1893/94 téli Kiáll.
1894. tavaszi kiáll.
1894/95 téli kiáll.
1895/96 téli kiáll.
1897/98. téli kiáll.
1898/99. téli kiáll.
1899–1900. téli kiáll.
1901–2. téli kiáll. 348, 392
1902–3. téli kiáll. 134.
1903–4. téli kiáll. 226–228.
1904–5. téli kiáll. 238
1906–7. téli kiáll. 422, 423

~~Alexich Bogolyub, vármegyei fölevél-~~
~~tároz VII. 280.~~

Innocent Ferenc

Slovenski leksikon

3531.

A'.147(2).

Innocent Ferenc

Művészet 1905, 70.
- 1907. 104
- 1911. 121, 122, 128
- 1912. 183

Cagliari Paolo (il Veronese): Jézu
ésahadvezér 83 (605), 1237 (61). — Ó te
támentomi jelenet 82 (604), 1251 (68)

Cagliari Paolo (il Veronese) után:
sos és Dejanira 84 (605), 2150 (295).

Innocent Ferenc

1884/85 I. vendéglát
1884/85 II " —

Hoppner N. 168.

Innocent Ferenc

Mincsovnik

1908-9. téli kiák. 125, 136.

1910-11. téli kiák. 180, 181.

65.

(1)
helytartósági tanácsos, 1752-ben kir. személynök, 1760
itkos tanácsos, Aradm. főispánja, a szt. István rend nagy ke-
zo-ben, alkan. cellár s 1769-ban gróf, megh 1788.)
. ülve. Parokája háromszorosan fodrozott,
arcza s bajusza leberetvált. Jobb ke-
maszkodik, hol kalamárist, pecsét-
ltoll van, hsg az előtte lévő papirosra
lén nyugtatja. Körülcsavart nyak-
ett a mellét diszítő szent. István
es bekecse piros barna. Övének csak

tei 94: 73 cm.

ällítasra engedjetett át (39/96), hon-
t visna (416/96)

Innocent Ferenc

Gerő Ödön, London Elek

Modern magyar festő-
művészek. Budapest, é. n.
59. l,

Cantilena c. Kepe repr.
37. l.

Doszkár János és Ferenc

Háztatarozási, építési és átalakitási
vállalata

Budapest.

Iroda:
IV. Veres Pálné-u. 40.
Telefon 117-04

Telep:
IX. Márton-u. 3/B.
Telefon József 8-53.

Innocent Ferenc

Müvészet 1907

104

Innocent Form

Minnesset 1911.

121, 122, 128

Somogy megyei pásztormunka

VI. 162

Innocent Ferenc

Művészet
1922. jún. füzet. 303.
1927. magyar táj. 64

Firenzei mellszobrok, XV. századból

TV. 164.

Innocent Fgeme

Mu[illegible] 1912

183

Sebestyén Gyula dr. VI. 311.

Innocent Ferenc, festő-

kal. 1859 I. 28. Budapesten.

Itt, Beisben, Antwerpenben és München-
ben tanult, 1885-töl rajztanár
Budapesten. Eszmeinyi nöi ~~fejeket~~ elarkokat
és archejeket festett.

festő.

ól.

Ét. Kép. 208

balra fordult és kezeit a parancsnoki pál-
~~teljesen vértbe van öltözve~~. Vállaira mu-
ssa és lepje sötétbarna; ~~szakálla pedig lebe-~~
ésel szegélyezett gallérja és kézelői szilsek; ol-
~~mellett~~ piros selyem kendő ~~látható~~ veil. Vértje
hogötte bástyafal emelkedik.

etei 110·5 : 83·5 cm.
Muzeumtól.

Kamarachnöki lak 1848.

Innocent Ferenc

„Mese" című müve, fehete-fehér reprodukció.

Rheims Maurice: L'art 1900 ou le style Jules Verne, Paris, 1965.

205 pr.

Innocent Ferenc

műveként említi a „Mese" című.
„Én vagyok a pfinkusz, én vagyok Isis,
papi és képviselhetetlen."

Rheims Maurice: L'art 1900 ou le style
Jules Verne, Paris, 1965.

132 l.

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Mária a kereszt alján" c. képével készült az őszi kiállitásra. Ezenkivül "Müteremben" c. képe a párisi müvészéletből vett epizódokat ábrázol.
A kápolnai plébáni számára "egy óriási nagyságu oltárképet fest", -közli az Irodalom és Müvészet c. rovat.

Képes Családi Lapok, Bp. 1884. aug. 24.
VI. évf. 48. sz.767. lap

Innocent Ferenc

"Meglepetés" c. festményét hozza a lap az
őszi tárlatról.
Repr.

Otthon, Bp. 1898. 2. sz. füzet.
347. lap

Innocent F.

Táncoló leányt ábrázoló festményét "Fátyol-tánc" cimmel hozza a lap.
Repr.

Otthon, Bp. 1903. február hó.
46. lap

Innocent

"Rabnő" c. müvének repr.-ját bemutatja a lap.

Otthon, Bp. 19o2. december hó
18. lap

Innocent Ferenc

Fekete ruhás, elegáns női alakot festett a művész a Műcsarnok téli kiállitására, -irja kritikájában Dr. Nyáry Sándor: "Utógondolatok" cimmel, s kiemeli a képet.

Képes Családi Lapok, Bp. 1891. febr. 1.
XIII. évf. 5. sz. 68-7o. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

Női arcképet fejezett be, mely "az arcképek szokásos egyhangu modorától egészen eltérő stilben van festve", irja "Képzőművészet" c. rovata a lapnak.

Képes Családi Lapok, Bp. 1885. ápr. 12.
29. sz. 463. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Magyar müvészek kitüntetése" cimmel ir a lap több magyar müvész kitüntetéséről. A müvészt a párisi marsmezei Salon Tavaszi tárlatán kiállitott képeiért tüntették ki.

Képes Családi Lapok, Bp. 1895. évf. 27. sz. mellékletében.

KÖZPONT
Budapest, XIV. Dózsa György ut 41.

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Finoman kezelt patriciusá"-ról ir Déry Béla: A Nemzeti Szalon tárlata" c. beszámolójában.

Képes Családi Lapok, Bp. 1904. okt. 16. 26. évf. 42. sz. 762. lap.

Ügyintéző:
Tárgy:

M.D.K.

Innocent

"Rabnő" c. müvének repr.-ja a 2. sz. 31. lapján, a "Mese" c. müve a 3. sz. 55. lapján szerepel. "Vizililiom" c. müvével együtt emliti meg beszámolójában Dr. Nemere István: "A reprodukció müvészete" cimmel, melyben felsorolja azon alkotásokat, melyekről a Könyves Kálmán Mükiadó váll. repr.-ókat készit.

Képes Családi Lapok, Bp. 1904. jan. 3.
26. évf. 1. sz. 15. lap

MŰVÉSZETTÖRTÉNETI DOKUMENTÁCIÓS
KÖZPONT
Budapest, XIV. Dózsa György ut 41.

MDK

Innocent Ferenc

GerLonModfest. 61.1.

MDK

Inocent Ferenc

300 forint festészeti ösztöndijat kapott

Vasárnapi Ujság 1878. 655.l.

Ybl.

Innocent Ferenc festő /1895-1934/

Beatrice Cenci festménye.

Budapesti Hirlap 1882.VIII.2.
211.sz. 2.o. /Sz.és M./

Innocent Ferenc festő (1859-1934)

Pesti Hirlap. 1885. VII. jul. 5. 110.

Festőművészek Körében

Innocent Ferenc festő Ybl

1859-1934

Budapesti Hírlap, 1882, IX.25.

264.sz.3.o./Sz.és M./

Innocent Ferencfestő

Budapesti Hirlap 1881, XI. 6.

143 sz. Melléklet, l.o. Mario Proth:

Magyar Kalon

Innocent Ferenc festő /bl

Budapesti Hirlap. 1881/1, XI. 9.

146 n. 3. o. (Sz. és Kr.)

Innocent Ferenc festő

Budapesti Hírlap. 1881, X. 26.

132. n. 4.o. (h. és th.)

Innocent

Az önzel fogja megkezdeni a szabadság harci ~~[illegible]~~ muzeum szomorú jelentő archéjeket. Jelenleg az aradi társaság több előkelő hölgyet festi. A nyáron a zirci apátság templomába is fog dolgozni.

Innocent és az aradi hölgyek.

Aradi Közlöny, 1892. 135 szám

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Vasárnap reggel" c. festményének repr.-ját hozza a lap a képzőművészeti kiállitásról.

Magyar Salon, Bp. 1899. január hó
784. lap 3o. kötet.

M.D.K.

Innocent Ferenc

Az "Irodalom és Müvészet" c. rovat ir az őszi tárlatról, melyet a Mücsarnokban rendeztek és a beszámoló felsorolja a kiállitók neveit. Közöttük szerepel a müvész is.

Képes Családi Lapok, Bp. 1881. okt. 9.
4. évf. 2. sz. 31. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

A Mücsarnokban két sorozatban rendezte meg az őszi tárlatot a Képzőművészeti Társulat. A müvész az első sorozaton szerepel müveivel, -közli az "Irodalom és Művészet" c. rovat.

Képes Családi Lapok. Bp. 1882. juli. 23. 4. évf. 43. sz. 685. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Beatrice Cenci" c. Rómában készült képét küldte be a kiállitásra és ezzel az alkotásával pályázik a Munkácsy-féle hatezer frankos ösztöndijra, -közli az "Irodalom és Müvészet" c. rovat.

Képes Családi Lapok, Bp. 1882. nov. 2.
5. évf. 6. sz. 95. lap

MDK

Innocent Ferenc

Őszi hangulat, of.

M.táj- és életképkiáll. 19-2o.sz. 1927.I.Műcs.

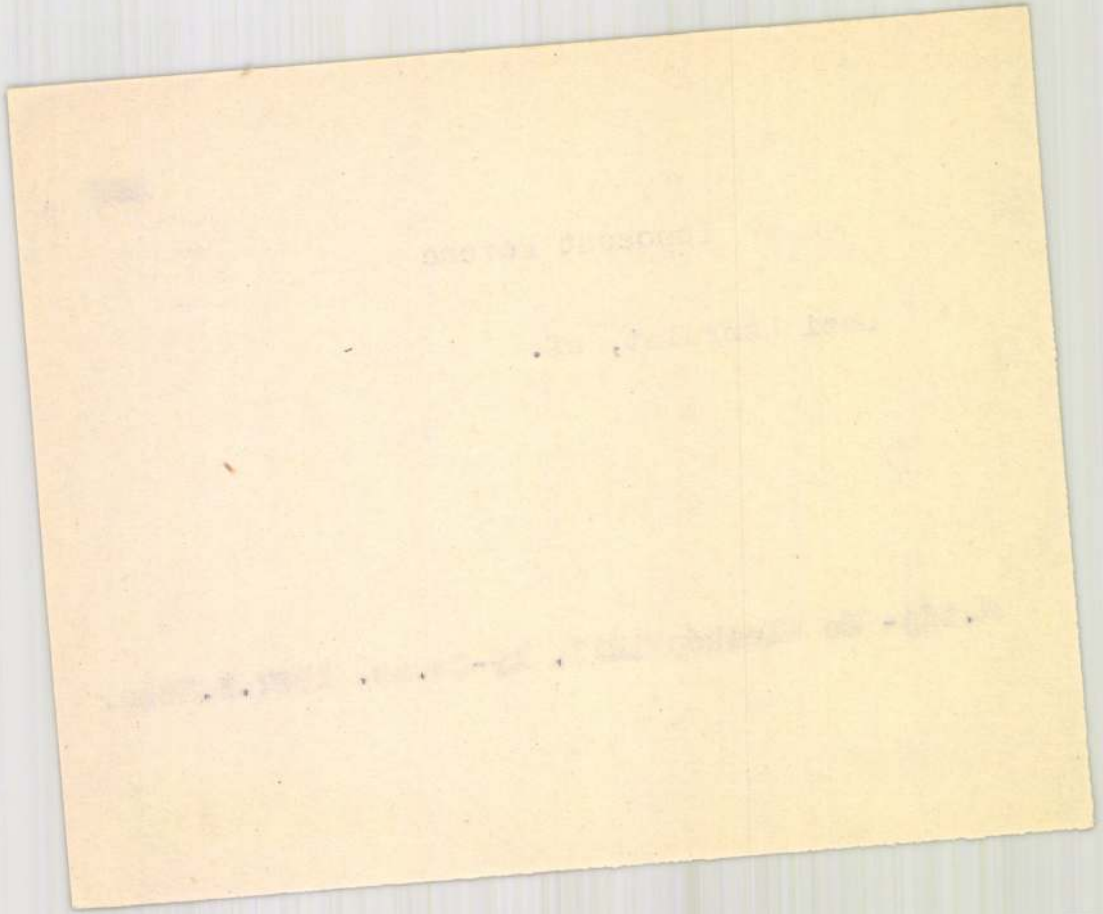

Innocent Ferenc MDK

Csók, olf.

Mücsarnok 1883. őszi kiáll. II.

Innocent Ferenc MDK

Csók, olf.
Női arckép, olf.

Műcsarnok 1883. őszi kiáll. I.

Innocent Ferenc MDK

A zenekedvelő, olf.

Mücsarnok 1884. őszi kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Mária, olf.
Tanulmányfej, olf.

Mücsarnok 1881. őszi kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Mária, olf.
Tanulmányfej, olf.
Szt.Háromság, pályamü, olf.

Mücsarnok 1881. őszi kiáll.
második sorozat

Innocent Ferenc MDK

Mária, repr.

Műcsarnok 1881. őszi kiáll.
második sorozat

Innocent Ferenc MDK

Mária, repr.

Műcsarnok 1881. őszi kiáll.
második sorozat

Innocent Ferenc MDK

Szt.Háromság, repr.

Műcsarnok 1881. őszi kiáll.
második sorozat

Inocent Ferenc MDK

Job, carton vázlat
Sírbatétel, carton vázlat
A tékozló fiz karton vázlat
Pieta, karton vázlat

Mücsarnok 1881. tavaszi kiáll.
második sorozat.

Inocent Ferenc

MDK

Pieta.carton,vázlat
Sirbatétel,carton vázlat
A tékozló fiz, carton,vázlat
Job, carton vázlat

Műcsarnok 1881. ápr.1.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

312. Rokoko férfi. Szénrajz. 100x66 J.1.j.

313. A kis hamis. Olf. 66x54 J.1.b.

Árv. Közl. 1933.dec.hó 4.rk.sz. 68.aukció. 2o.1.

Innocent Ferenc, MTDK

ő is aláírta a miniszternek küldött ivet, magáévé téve U.I. kontra Hock tiltakozását az avatatlan reformkodásával szemben.

Ujváry Ignác: Válasz az "Okiratos válaszra". Mücsarnok hiv.l p. 1868. nov. 27. I.évf. 17.sz. 155.l.

szereplője iránt érzett szeretete, lelkesedése s látni engedi az emlékiró tiszteletreméltó, nemes egyéniségét. A most megjelent első kötet, melyhez bő okleveles függelék van csatolva, a legélénkebb várakozásokat kelti a további részek kilátásba helyezett kiadására vonatkozólag.

*

Idősb Szőgyény-Marich László emlékiratainak most megjelent kötetéhez mellékelve van szép színes nyomatban az emlékiró arczképe, melyet másolatban mi is közlünk mai számunkban. E kép eredetije a 40-es években készült s így épen azokban az években mutatja be Szőgyény-Marichot, a melyekről az emlékiratok most megjelent része szól. Az eredeti festmény jelenleg idősb Szőgyény-Marich László leányának, Juliának tulajdona; festőjének nevét ma már nem lehet megállapítani. Lehetséges, hogy Daffinger vagy Theer, akkor kedvelt bécsi arczképfestők valamelyikének munkája. Ez ifjabbkori arczképe mellett érdekesnek tartjuk idősb Szőgyény-Marich László élete utolsó éveiből való arczképét is bemutatni.

Olyan az ifjuság, Ol
Mint a tünő álom, Mi
Tovalibben tőlünk, Jó
Tarka pille-szárnyon. S

Olyan az ifju
Mint a csilla
Akkor is látj
A mikor már

A SIPSI

Elbeszél

Irta **Mikszáth**

Jahodovska felkaczagott
látszott, a kékes szemei sz
téstől.

— Ostobaság, bolondsá
ezt beszélnék a városban

— Ezt, — szörnyülköd

DALOK AZ IFJUSÁGRÓL.

I.

Meg-megrezdül néha bennem
Egy-egy régmult emlék húrja,
S csengő-bongó dallamával
Szomjas lelkem' telezúgja.

Hallgatom lehunyt szemekkel,
Fölfrissűl a szivem tőle,
És úgy érzem, álmodozva,
Mintha újra szárnyam nőne!

Mintha újra ifju volnék,
S virágok közt vinne utam,
S köztük járnék, tiszta, fehér
Ábrándoktól elvakultan . . .

— Csak hadd beszéljen
szájukat. Aztán lehet is, h
Én még nem láttam belülü
— Kit? Mit?
— A burgzsandárt. Cs
idejár, megfizeti, a mit eszi
dégem, mint a többi.
— Hát nem akar hoz
igaz? — kérdé a tanár me
Jahodovska tiltakozón
— No, persze. Csak
hogy meg se kért, de ha
csillag lenne a homlokán
Druzsba úr? Az Isten sze
Hiszen nekem nagy lá
ő érte élek. Őt nevelem
fujom, a hova leül. Én

Innocent Ferenc

Művészet 1905

70

A/13

Knuth K.

385 Lot 80

Innocent
Ferenc

Oriélet

Bronzkaika ~~III. 134, 136~~

MDK;

I nnocent Ferencz festő:

" A mese" /kép/

Képzőm.Társ. 1899.-től 19oo. téli kiáll.

Innocent Ferenc

MDK.

Az Orsz. Magy. Képzőművészeti Társulat 1899. évi rendes közgyülésén vett részt.

Mücsarnok, 1899. 215. l.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1883. őszi kiáll. I.

MDK

Innocent Ferenc

"Műteremben" c.kép repr.

KMTárs. 1927. táj- és életk.kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1882. őszi kiáll.
második sorozat

Innocent Ferenc MDK

Cénci Beatrix, olf.

Műcsarnok 1882. őszi kiáll.
második sorozat

Innocent Ferenc

MDK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1883. őszi kiáll. I.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Mücsarnok 1884. őszi kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Mücsarnok 1885. Bpi. orsz. ált. kiáll.

Innocent Ferenc MDK

A müteremben, olf.

Mücsarnok 1884. őszi kiáll.

Innocent Ferenc

MDK

A kereszt alján, olf.

Műcsarnok 1884. őszi kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép. repr.

Műcsarnok 1885. Bpi. orsz. ált. kiáll.

Innocent Ferenc

Jubilaris művészeti kiállításon
neve szerepelt.

PH-932.IX.18.

Innocent Ferenc

Nemzeti Szalon jubileális tárlatán. Erzsébet királyné képmásával szerepelt.

PH. 1932. X. 16.

Innocent Ferenc

Az Eötvös József reáliskola kiállításán Erzsébet királyné festett képével szerepelt.

BH. 932. X. 16

Innocent Ferenc F. M. 19. 2.

Byp. i rajzt. Mieszkał zad. de 1876-8 Mintarajzt.
1878-79 Bécsi ak. - „Kolégiosi lovag."
Antwerpen: - 1880 „Antonius Cézár halttestének"
München 1881 „Pietà"
1883 Róma: Csók, Beatrice Cenci s mivi arszeps.
Párizs 1885 Byp. rajzt. Amatőr. Mirian, Mitarenka.
Zimi apáts. templ., egyi cinkor tpl. nemzetek,
gyulai tpl. nemlétye.
Vágon gimn.

(Ly. III. 128-9.)

Egy pincetokban ónpalack 6, lehetnek másfél i
Gaolajnak való hiciny palack is 2.

A. E. Új folyam VI. köt
Thaly Kálmán.

Innocent Ferenc Jestö.

K. T. 9/1899.
1899. jan. 7

Festészet.
„Ünnepdélutánja," e-
kép.

(Innocent Ferenc-töl)

Kr. T. 9/1899.
1899. jan. 7.

M.D.K.

Innoczent

"Rabnő"c. müvének repr.-ját hozza a lap Lázár Béla: "Mütárlatok" c. cikkének illusztrációjaként.

Magyar Salon, Bp. 19o2. dec. hó, XXXVIII.kötet 257-266. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Mese" c. festményét különnyomatban hozza a lap, szines mellékletként, a kötet decemberi és januári példányszáma közötti részen.
Repr.

Magyar Salon, Bp. 1900. január hó

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Brigitta", "Nostalgia" c. festményeir hozza a lap a Mücsarnok téli tárlatáról.
Két repr.

Magyar Salon, Bp. 1906.~~xxx~~ dec.; hó. külön kötet
~~xxxxxxxx~~ 148, 149. lap

M.D.K.

Innocent F.

"Fátyoltánc" c. müvének repr.-ját bemutatja a lap.

Magyar Salon, Bp. 1903. febr. 38. kötet
510. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Ave Mária" c. müvének repr.ját bemutatja a lap.

Magyar Salon, Bp. 19o4. nov. 41. kötet
153. lap

M.D.K.

Innoczent

Női arcról készült rajzát hozza a lap.
Repr.

Magyar Salon, Bp. 1902. juni. hó. XXXVII. kötet
311. lap

M.D.K.

Innoczent

Képeiről irja Lázár Béla: "Téli tárlat"-ról szóló cikkében: "gyönyörü szépek. Nagy gond. Sok szeretet. A szinek remek hatásuak."

Magyar Salon, Bp. 19oo. január
811-832. lap

M.D.K.

Innocent Ferenc

"Meglepetés" c. festményének repr.-ját bemutatja a lap az őszi tárlatról.

"Fátyoltánc" c. " " repr.

Magyar Salon, Bp. 1897.
28. kötet. 849. lap
862. "

M.D.K.

INNOCENT Ferenc festő

az ártatlanság vizengős ünnep-
lője

Genthon-Németh-Végvári-Zádor: Magyar művészet 1800-1945
Bp. 1958. 220.l.

Innocent Ferenc

(1859–1934) festő, Budapesten, Pécsen, Antwerpenben végzett tanulmányait Münchenben Wagner Sándornál, majd Rómában és Párizsban folytatta.

Lyka Károly: Vándorlásaim a művészet körül, Budapest, 1970. 363 l

333 l

Innocent Ferenc

Arcképeket és vallásos tematikájú képeket készített.

Lyka Károly: Vándorlásaim a művészet körül, Budapest, 1970. 363 l

3331.

Innocent Ferenc

"A Szalon őszi kiállitása" c. kritikájában -o. sign.-val erősen birálja a müvész "romlott libahus szinü porcelán figuráját!"
Müvészet c. rovat.

A HÉT, Bp. 1904. okt. 15. XV. évf.
42. sz. 673-674. lap.

Innocent Ferenc

Karikaturát készitett önmagáról a Fészek-bál alkalmával, a klub falain több müvész társával együtt. A lap külön mellékleten hozza a rajzokat.
Repr.

A HÉT, Bp. 1905. ápr. 23. XVI. évf. 17. sz.

Innocent Ferenc

Három "szirupos páthosz"-áról ir a kritika, s hozzá teszi, hogy "nem rébusz, hogy melyik az." Arról nem nyilatkozik Pukk: Téli tárlat c. beszámolójában, hogy a művész mit ábrázol szirupos páthosszal.

A HÉT, Bp. 1903. nov. 15. XIV. évf.
46. sz. 752-753. lap.

Innocent Ferenc

„Sanguis Sanctus" cimmel A HÉT husvéti számának mellékleteként bemutatja a lap.
Repr.

A HÉT, Bp. 19o4. május 8. XV. évf.
19. sz. oldal szám nem szerepel a képen.

Innocent Ferenc

A müvész is olyan arcképfestő, mint az a néhány müvész, akit felsorol, jó festőnek elismerve őket, akik ugyan nem ejtenek hibát, de mint "Egy tárlatlátogató" aláirással közli: az ember arcát az életben nem lehet mindig skatulyából kiszedni, mert néha, hideg és a pillanatnyi hatások alatt áll.
A "Téli tárlat" c. beszámoló.

A HÉT, Bp. 1899. dec. 31. X. évf.
53. sz. 9o4-9o5. lap.

Innocent Ferenc

Blaha Lujzáról készitett festményét bemutatja a lap.
Repr.

A HÉT, Bp. 1900. okt. 21. XI. évf.
42. sz. 669. lap.

Innocent Ferenc

L.: "A téli tárlat"-ról szóló kritikájában a müvész képeiről csupán annyit ir, hogy azok "cifrák és jelentéktelenek", de azt, hogy mit ábrázolnak, vagy mi a cimük, arról nem nyilatkozik.

A HÉT, Bp. 1901. dec. 1. XII. évf. 48. sz. 799. lap.

Innocent Ferenc

Marco: "A téli tárlat I." cimmel ir a kiállitásról és a müvésznek ott szereplő müveit birálja. Egyik képét "arckenőcsszinü"-nek titulálja.

A HÉT, Bp. 1906. nov. 18. XVII. évf.
46. sz. 769-770. lap.

Innocent Ferenc

A "festői" festők, a hangulat festők, az impresszionisták és a többi irányok nevezetes müvelői között sorolja fel a "Magyar festők gyüjteménye" c. beszámoló: Mednyánszky László, Ujváry Ignác, Vágó Pál, László Fülöp, Ferenczy Károly, Kernstok, Rippl Rónai, Vaszary János, Magyar Mannheimer, Thorma János, Feszty Árpád és Kriesch Aladár müvészeket, akiknek alkotásai szerepelnek a Könyves Kálmán müintézet kiadásában megjelent "negyvenöt nemes müvü réznyomaton" külön képekben, összefüzetlenül. A cikk elsőként a hetvenes évek nagyjait, majd utánuk, a népszerü elbeszélő müvészeket sorolja föl.

A HÉT, Bp. 1908. dec. 27. XIX. évf. 52. sz. 859. lap.

Innocent Ferenc
(1859-1934)

a műcsarnoki művészet reprezentánsa, művének témája gyakran érzelgős, anekdotikus, amely könnyen elbeszélhető, ledolvasható a képről.

Fülep Lajos: A művészet forradalmától a nagy forradalomig
Bp. Magvető 1974

616 old.

Innocent Ferenc

a. Konzervatív ún. műcsarnoki művészet ismert, hivatalos, állami és egyházi megbízásokkal támogatott képviselői voltak a századfordulón

Fülep Lajos: A művészet forradalmától a nagy forradalomig
Bp. Magvető 1974

615. old.

Innocent Ferenc

és Ferenczy Károly

a velencei nemzetközi kiállításon

a művészeti kiállítás részére aranyérem

kitüntetésére jelölte őket a magyar osztályon.

Fülep Lajos:A művészet forradalmától a nagy forradalomig

Bp.Magvető 1974

72.old.

Innocent Ferenc

festi meg az egri Széchenyi u. 15. sz. a. jezsuita templom mennyezetképeit 1888.

Voit Pál stb.: Heves megye műemlékei II.

Magyarország műemléki topográfiája VIII. köt.

Budapest, 1972.

5391

Innocent Ferenc

A müvészvilágban a megváltozott viszokról Rózsa Miklós ir: "Uj müvészcsoport" cimmel./idézés tőle/A modern müvészek és a Mücsarnok mesteremberei" között a 2o év óta ismétlődő ellentétek, az egyes müvészcsoportok egymást követő botrányai megszüntek. Egyszerre "békésen megférnek egy akolban, sőt egy zsüriben: Kernstok Penteleivel, Szinyei Zala Györggyel, Rippl Rónai Stettka Gy.-val, Beck Ö. Róna Józseffel, s valamennyien Innocenttel. Az áthidalhatatlan müvészi ellentéteknek vége szakadt: Zala és Stettka, Róna és Dudits, Basch Árpád és Bruck Miksa, Vedres és Gárdos A., Magyar Mannheimer és Boruth, Tornai és Révés Imre, Bosznay és Keményffy között." A fiatalokat pedig óva inti, nehogy nyakukra ültessék fenti vezéreket, akik csak kihasználják eredményeiket, majd kitagadják őket

A HÉT, Bp. 1917. dec. 16. XXVIII. évf. 5o.sz.797-798. lap.

Innocent Ferenc, festő

--

A Nyolcak 1911-ápr-ban nyílt meg a Nemzeti Szalonban. Ez en szerepeltek: Innocent Ferenc, Jantyik Mátyáskaczíany Odön, Karlovszky Bertalan, Margittay Tihamér, Olgyay Fe renc, Pataki László, Stetka Gyula, Szenes Fülöp, Szlanyi La jos, Tolnay Akos, Zemplényi Tivadar, és Fadrusz Jánosné. 328.old

Horváth Béla: Bartók és a Nyolcak 328.old

Műv. Tö t. Ért. 1974. XIII. 4.sz Bp

Innocent Ferenc

Rózsa Gyula: "Válasz több művészlevélre" c. cikkében néhány kritikát idéz Fülep Lajostól, a század elejéről.
Megemlit néhány kirivó esetet, s felsorolja azokat a művészeket, akiknek akkori munkáját a fiatal Fülep Lajos elmarasztalja: Balló Ede, Benczur Gyula, Innocent Ferenc, Stetka Gyula, Telepy Károly, Tihanyi Lajos. Utóbbi művészetét elismeri, de egyben birálja is.
Rózsa Gyula cikkét lásd: Tihanyi Lajos nevénél.

Élet és Irodalom, Bp. 1976. jan. 31.
XX. évf. 5. sz. 3. lap.

Innocent Ferenc

Három művész nevét említi meg Szana Tamás: "Téli tárlat" c. kritikájában, mely a Műcsarnokban rendezett kiállitáson szereplő műveket ismerteti:
Ébner Lajos, Vajda Zsigmond és Innocent Ferenc műveiről annyit mond, hogy többé-kevésbé elég jól sikerült arcképeket küldtek a tárlatra.

A HÉT, Bp. 189o. dec. 7.
I. évf. 49. sz. 366-367. lap.

MDK

Innocent Ferenc

Magy.Képzőművészek Egyesülete gyülése. Műcs. 1900, 19.sz. 265 l.

M. D. K.

INNOCENT Ferenc festő

(1859 - 1934)

Az ártatlanság vizcugós Zéfeinek festője.

Genthon-Németh-Végvári-Zádor: Magyar müvészet 1800-1945

Bh. 1962, 218.

Innocent Ferenc

nekr.

Magyar Művészet

1934. 277. l.

Innocent Ferenc

Magyar Művészet

1934. 277.279.

II. 3836. Innocent Ferenc, 21 éves, kath., szül. Budapesten, Magyarországon, atyja hivatalnok, gyakorlati festőiskola, 1880 okt. 15.

Som 183. l.

ember, Knabl szobraszati osztálya. 1880 nov. 15.

II. 3922. Gyürky Béla (von), 29 éves prot.,

JNNOCENT FERENC
festőművész

Budapest
Szent Ferenc Sebei
templom
TLM 579

6.old

Innocent Ferenc

A VALLÁSALAPBÓL Ő CSÁSZÁRI ÉS APOSTOLI KIRÁLYI FELSÉGE ÁLTAL ENGEDÉLYEZETT 500 FRTOS, 300 FRTOS ÉS 200 FRTOS EGYHÁZFESTÉSZETI PÁLYADÍJ.

500 frtos díj.

1. 1881. Lotz Károly. Kapisztrán Szent János keresztes hadjáratra buzdítja a népet. Színezett karton.

300 frtos díj.

2. 1881. Innocent Ferenc. Mária és Szent János Jézus holttesténél. Olaj-szinvázlat.

128

500 frtos díj.

3. 1882. Baditz Ottó. Karácsony-éjjel. Olajf.

300 frtos díj.

4. 1882. Roskovics Ignác. Szentlélek lejövetele. Olajf.

200 frtos díj.

5. 1882. Paczka Ferenc. A tékozló fiú. Olajf.

Szm KT 50 — 128. l.

II.

Ipolyi Árnold püspök végrendeleti alapítványából 1892-ben befolyt 23,322·— korona s az időközi zamatokkal együtt 1910 végén 31,353 korona tőke után, az egyházi vagy a magyar történelmi művészet előmozditására minden második évben esedékes 2000 korona pályadij.

6. 1894. Ujváry Ignác. István király szentté avatása. Olajf.
7. 1897. Dudita Andor. Szent Norbert megtérése. Olajf.
8. 1900. Hegedüs László. Kain és Ábel. Olajf.

14. 1890. Baditz Ottó (szül. 1849.). Kihallgatás. Olajf.
15. 1890. Bihari Sándor (szül. 1855., megh. 1906.). Falurossza. Olajf.
16. 1891. Csók István (szül. 1865.). Az árvák. Olajf.
17. 1892. Fadrusz János (szül. 1858., megh. 1903.). Krisztus a keresztfán. Gipsz-szobor.
18. 1893. Pap Henrik (szül. 1864., megh. 1910.). 1878-ból. Olajf.

Innocent Fsan

l.

Va Hö Ernstgyüjt

VII/IV. 28.

Nemzeti Legitimista Néppárt
V., Bálvány-u. 5.
Telefon: 883-37, 883-68.

—

Kedves Barátom!

Többször és nyiltan szálltam szemb
mely a mai veszedelmes külpolitikai he
vezetett. Nem sikerült. Ezért még a képv
pártjából.

Az ország sorsáért való mélységes
kapcsolatom arra kötelez, hogy tovább küz
érdekeit, a polgárság nyugalmát és a gazd

Én tehát felveszem a harcot, am
ki az országot a mai szörnyű helyzetéből

kibontom a legitimizm

„Istenért, Ki

Innocent Ferenc

† Pátka 1934. okt. 16

Révai XXI. 457. l.

A foltmegosztás, az árnyék és fény játéka Olgyay képeinek égboltjában, és tarlóföldjében nyilvánul meg legmegkapóbban. Színértékei finomak, a legkisebb súlykülönbséget éreztetik. Kifejezik a tarlónak földvoltát, a földnek „színes egyformaságát", szürkesége és barnasága finom tónusváltozatait. Képeit, mielőtt megfestette őket, tisztán csak képeknek látta. Nem a hervadás szomorúságát, nem az erdő titokzatosságát, nem a tavasz lelkesítő mámorát, nem a falu bensőséges naivitását, nem a bércek majesztását látja, hanem az őszi táj, a mélységes erdő, a tarka tavasz, a mezők közül kikandikáló tanyák, az ormótlan hegyek színeit, színeik harmóniáját, a harmónia festőiségét. A nagy éghatárban azokat a tájékrészleteket, amelyek megkapó tónushatásokkal szolgálnak.

Mihalik Dániel képeiben a színes nagy dekorációban való gyönyörűség olyan beszédesen szólal meg, hogy a festésük úgy hat tőle, mint valami lírai vallomás. Mintha festőjük a foltharmóniák szépségébe bele-

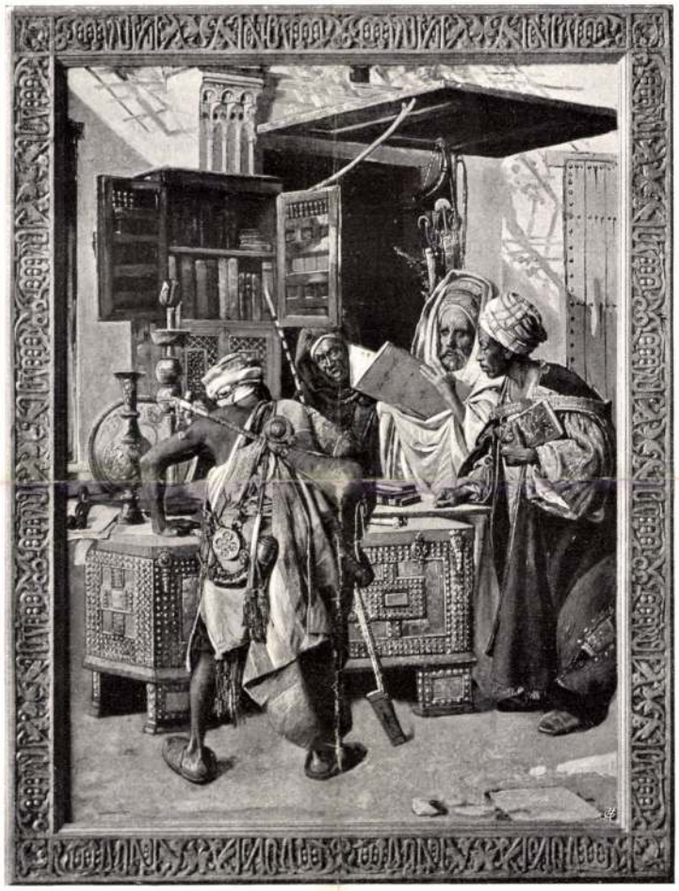

A KÖNYVES KÁLMÁN JOGOSITVÁNYA FESTETTE TORNYAY GYULA

TETUÁNI KÖNYVESBOLT

szeretett volna s a szerelmetesek meggyőződésével azt hirdetné, hogy a természetben nincs is egyéb, csak éppen nagy felületeknek harmoniája. Barna és kék, sárgás és zöld tónusok olyan egybehangoltsága, amelytől egyik se uralkodik a másikon és valamennyi föltételezi valamennyit. Nem az az ujjongó harmónia ez, amely például Ferenczy Károly tájképein a feneketlen mélységű, fenségesen uralkodó foltokat összehangolja, hanem olyan derűs, mosolygós harmónia, amely az egymást föltételező, nyugodt, nagy színfoltok szépséges összetartozandóságából fakadt. A különbségük olyan mint a Beethoven és Mozart muzsikájáé. De csak a különbségük olyan, mert máskülönben Mihalik Dániel festése az ő széles ritmusával éppenséggel nem emlékeztet Mozart csudatékony muzsikájának finom tagoltságára. Mihalik azoknak a domináló foltoknak a tájékon való uralkodását keresvén, barangolja be a természetet Azok a foltok az ő dekorációjának

A KÖNYVES KÁLMÁN JOGOSÍTVÁNYA FESTETTE INNOCENT FERENC

CANTILENA

találkozását akarják éreztetni. Amaz úgyszólván, integrál, emez differenciál, amaz meghódol az impresszió előtt, emez kikutatja furfangját. De mind a kettő keresi annak a módját, hogy szegetlenül kifejezze. Megszólaltassa mint hatalmas uralkodót, vagy bemutassa mint leigázott fejedelmet, akinek kiismerték fejedelmi művészetét. Valamikor egyugyanabban az időben éltek, egy kor szellemét fejezték ki az uralkodók ünneplői és Macchiavelli, aki leleplező könyvet írt a fejedelem művészetéről, furfangja, bölcsesége törvényeiről. Nem ellentétei voltak egymásnak. Mindkettejükben a renaissance lelke munkálkodott. És a mai integrálókat és differenciálókat is egy művészeti erély megnyilvánulásainak látjuk. Az impresszionizmus nagyszerű egységessége érvényesül ezekben a különféleségekben.

Olgyay Ferenc a felületre bontók közül való. Felületei, a maguk nagy foltjaival mélységeket éreztetnek. Mert a felületek a képeiben mély távlattá tolódnak szét, s mert a felület festésében olyan foltmegosztást érvényesít, amelytől a felület elevenné, tartalmassá lesz. S néha-néha nagy számítással egy-egy messzeségbe csaló vonal szeg a felületbe. Van Olgyaynak egy-két olyan képe, amelyben a távlatvirtuozitás már szinte tolakodó, a fotografikus távlat erőszakolására emlékeztető. Minden képében beszédesen érvényesül a rajz. Hanem ez a rajz a foltmegosztás biztosságában, a tonizálás szabatosságában, a részek elhelyezésének korrektségében nyilvánul. A dolgok a maguk helyén állanak, és összefüggésük éreztetését nem zavarja sem kapkodó bizonytalanság, sem az elmosódásban bizakodó az a szélhámosság, amely igen sok festőnek, kivált hangulatfestőknek ismeretes baja, gyöngesége, de gyakran olyan mesterkedése is, amelylyel rajzbeli fogyatékosságukat leplezgetni igyekszenek.

Olgyay az anyagját jól ismeri: a vásznat is, a festéket is, s az anyag sajátságainak ügyes, majd azt mondtam, hogy furfangos kihasználásával, érdekes hatásokat ér el. „Tehenek az ákácosban“ című finom tónusú temperaképében például a vászon a maga szövése strukturájával a foltelosztás, a felületrezgés elérésében a festőnek nagy segedelmére volt.

NŐI FEJ TOLNAY ÁKOS RAJZA

mása, él, gondolkodik, s bár nem mozgásban mutatja be a lovat, oly helyes momentumot ábrázol, hogy a ló minden pillanatban felénk indulni látszik. Lovas ember, aki együtt érez paripájával, hányszor gyönyörködött abban a képben, mikor lassan léptető lova egyszerre megáll, körültekint és szemét egy távoli, talán nem is létező pontra szegezi, miként az ember, ha figyelmesen olvas, egy-egy percre leteszi a könyvet és az ablakon át a felhők járását nézi. Ebben a pillanatban a legtermészetesebb, a legegyszerűbb a ló, lehullnak róla a domesztikáció bilincsei, megfeledkezik lovasról, szerszámról és csak bámul a természetbe, amelynek ő is egyik alkotása, amellyel, érzi, össze van forrva.

Többi szobrászunk lova fotografus előtt áll. Ez nem az az élő lény, amely csodálatos lelki világával vonzani tud, ez nem az a sokoldalú, az emberrel együtt fejlődött állat, amely mindig érdekelni tud, ez a szijjártók kirakatában álló papirostészta-paripa, amely üvegszemmel, akarat nélkül nézi a világot. Kicsinosítva, fölcifrázva, lehetetlen pointekkel fölruházva bámulnak le ránk ez állatok a talapzatról, minden jelentőség és élet nélkül. És ha legalább magyarok volnának. De nem; a Colleoni óta minden lónak hidegvérűnek, hájas nyakúnak és rossz csánkúnak kell lennie, főleg pedig kéz mögött állónak, értve ezalatt azt, hogy a fej elhagyja még az orthodox iskolalovaglás megszabta szabályos merőleges vonalat is, s ahelyett, hogy előre nyomulna, vissza a szügy felé megy, ezzel a legnagyobb abszurdumot jelentve, amit hippologus elképzelhet. Nem akarok e helyen lovagló leckét adni, egy-két megjegyzést azonban nem hallgathatok el, miután e hiba immár stereotip s nincs senki, aki szobrászainkat e dologról fölvilágosítaná.

A modern lovaglás és egyáltalán, a ló mechanizmusának helyes ismerete azt kívánja, hogy a ló mindig előre menjen. Fillis, minden idők kétségtelenül legjobb praktikus és theoretikus lovasa, 427 oldalas könyvet írt az idomításról s azt egy mondatban mégis össze tudta foglalni: egyensúlyban tartani a lovat és előre menni vele. De amint a fej a merőleges vonal mögé kerül, a kantár működése megszűnt, az egyensúly nincs meg, a ló összehúzza magát, s azt a szánalmas képet nyújtja, mint legtöbb lovas szobrunk. Ennek a szerencsétlen theoriának Baucher volt a mestere, egy máskülönben kitűnő lovas, aki azonban theoretice tudását nem tudta érvényesíteni, de Baucher se mert akárcsak álmában is arra gondolni, hogy lovait így állítsa oda, mint azt szobrászaink teszik. Baucher is megkívánja híres huszonhat §-ában, hogy a ló szabadon haladjon előre, a modern campagne-lovaglás is ezen alapszik, sőt a cirkuszi dresszura is, mert hiszen Fillis maga is manége-lovas volt.

Ha elnézem Zala György szobrát, sehogyse tudom azt a képet kapni, hogy ez a ló előrehalad. Ez a paripa mégcsak egy helyben se piaffirozhat, mert ezt a csánk kevéssé való hajlítottsága akadályozza meg. A mozgás ellen szól az első jobb láb állása is, amely visszatartólag működik. A helyes egyensúly képét megzavarja a fej alacsony és hibás tartása. Az, hogy a lapocka nem egészen tetszetős és a lovas ülése nem természetes, könnyebben volna megbocsátható, de hogy a súlypont a vizszintesnek képzelt vonal hátsó végére esik, mindenkit, aki lóval foglalkozik, bosszant, annál inkább, mert e tény révén az adott viszonyok közt az első partinak más képet kellene nyujtania. Mind e hibák pedig kétszeresen kellemetlenek, mert már nem lehet rajtuk segíteni, holott előzetesen szakember segítségével elkerülhetők lettek volna. Jóllehet életet a paripába, más, mint maga a művész így sem önthetett volna.

Lovas szobraink egy röviden már jelzett hibája az is, hogy a paripát túlságosan idealizálják, retusírozzák és ezzel megfosztják az élet karakterisztikus vonásaitól. A magyar ló — és magyar szobron csak magyar lovat tudok elképzelni — a honfoglalás idejétől kezdve máig soha korrektnek nem volt mondható, gyakori nála a szarvasnyak, a túlkicsi köröm, a csillagvizsgáló fej, a csunya far, és az egész alak igénytelen. De ez a kis állat csupa erő, izom, csupa ügyesség és szívósság, amely róla első pillanatban lesugárzik. A magyar ló sohasem volt kifent gavallér, hanem viharhoz, fagyhoz, küzdelemhez szokott katona, aki a csatamezőn, nem a manégeben mutatja meg, hogy mennyit ér. Ennek a moti-

TANULMÁNY
INNOCENT FERENC RAJZA

vumnak nem szabad hiányzani a bronz-lóról sem, s amely együtt volt velünk ezer éves küzdelmünkben, a magyar ló megérdemli, hogy eredeti formában álljon nagy embereink mellett. Sehol ehhez hasonló paripa nincs a világon: elhatározottsága, vakmerősége, szilajsága, kuruc lelkülete mintegy reflexe gazdájának. Ki örökítse meg e sajátos típust, ha nem magyar művész? Az idegen épp oly kevéssé fogja tudni megérteni és appreciálni lovainkat, mint a francia vagy olasz szobrász a tanyák népéletét. Kifenni, fölcicomázni ezt a paripát, az igazság meghamisítása, a művészetnek vásári fotografusi nivóra való leszállítása.

A régi magyar lovat lett volna hivatva megörökíteni a Szent István szobra. Sajnos, ez a paripa is minden inkább, csak nem magyar. Az ezer év előtti lóból egy vonást nem tudok benne megtalálni, ellenben a szerencsétlen fejtartás itt is megvan, a végtagok állása szintén hibás. Ez nem a Szent István korabeli ló, amely ugyan egész Európában félelmetes hírű, de az egykori kutatások szerint (l. Kovácsy és Monostori könyvét) mongol

Művészet 1907

NAPI HÍREK

JÓ REGGELT!

Szerdán 15.000 új tisztviselőt neveztek ki Olaszországban. Ez is vigasztaló: legalább a jóbarátainknál csökken a munkanélküliség.

A marseillei gyilkosság ügyében elfogott merénylőknek két-három nevük is van. Nemzetiségük, bárhogyan is forgatják, csak egy: jugoszláv.

Beszélgetés a kávéházban: »Olvasta? Perrónjeggyel utazott egy pasas Frankfurtból Londonba.« »Leleményes ember. Kitalálta a kisszakaszt a vasúton és a hajón.«

A nap aktuális kérdése: »Vajjon az éhségsztrájkoló bányászok valóban ettek valamit a béke érdekében?«

A nap hőse: a lúgkő, amelyről újabb szörnyűségek jelentek meg. Úgylátszik, ez már közszükségleti cikké lépett elő.

Fegyverszünettel végződött a zsemlyeháború. Sikerült kieszközölni a pékeknél, hogy ne emeljék fel az árakat.

Beszélgetés a villamos perrónján: »Olvasta? Feloszlatják Magyarországon a felesleges egyesületeket.« »Akkor bizonyára alakul egy új egyesület. Címe: A felesleges egyesületek feloszlatása ellen küzdő egyesület.«

Mindenben első a Pesti Napló

A tehervillamos elgázolt egy taxit

A sofőr életveszélyes állapotban került kórházba

(Saját tudósítónktól.) Éjfélután súlyos szerencsétlenség történt a Gyáli úton. A 2070—76. számú tehervillamos összeütközött a B. I. 086. rendszámú szürketaxival. Az autó vezetője *Borse* Ferenc 41 éves sofőr *életveszélyes állapotban* került a közeli Szent István-kórházba. A rendőrfőparancsnokságról az új baleseti járőrség vonult ki, hogy megállapítsa, kit terhel a felelősség. Megállapították, hogy a villamos derékba kapta a taxit. A rendőrségen elhatározták, hogy széleskörű vizsgálatot indítanak, mert utóbbi időben több hasonló szerencsétlenség történt, amelynél a karambol okozója a tehervillamos volt. A villamos vezetőjét késő éjszaka *előállították a főkapitányságra.* Ugyanakkor a Szent István-kórház orvosai jelentették, hogy a *sofőr életbenmaradásához kevés a remény.*

— **Innocent Ferenc meghalt.** *Innocent* Ferenc, az ismertnevű festőművész, a fehérmegyei *Pátka* községben hetvenhatéves korában *meghalt.* Innocent Budapesten született s a Képzőművészeti Főiskola elvégzése után hosszabb időt töltött külföldön. Ezidőből valók nagyobb történelmi kompozíciói, amelyek közül különösen emlékezetes az *Antonius beszéde Caesar fölött* és a *Cenci Beatrix,* továbbá *Pieta* című festménye, a Műcsarnok egyházművészeti pályadíjának nyertese. Későbbi műveit *(Fátyoltánc, A boszorkány, Vasárnap reggel,* stb.) külföldön is jól ismerték. Mint arcképfestő feltűnést keltett szép női képmásaival. Templomi freskók, oltárképek festésével és restaurálásával is foglalkozott. Sokáig rajztanára volt a II. ker. áll. főreáliskolának, igazgatói címmel s divatos, kedvelt illusztrátora évtizedeken át több képes hetilapnak. Most bekövetkezett halála egy érdemes, derék művészt szólított el az élők sorából. Temetése csütörtökön délután két órakor lesz.

— **Az Iparművészeti Társulat nyiregyházi kiállítása.** *Nyiregyházáról* jelentik: Az Iparművészeti Társulat október 21-én, vasárnap nyitja meg *nyiregyházi kiállítását.* A megnyitóbeszédet *József Ferenc* főherceg mondja.

Pajor László
bundáit-kepjeit
a jóízlés és olcsó árak jellemzik
IV., Kossuth Lajos ucca 2 (Városház ucca sarok)
A Belvárosi Divatház helyiségeiben.

Fatüzelés
terén vezet a közkedvelt
„ZEPHIR"
folytonégő-kályha
10 kg fával fűt egy normál szobát 24 órán át
Ára 70.– P-től
Tekintse meg mintaraktárunkat.

Hazai szenekre legideálisabb a
2-aknás „Rekord"
folytonégő kályha, automatikus pótlevegőadagolás és legegyszerűbb kezelés
Ára 60.– P-től leszállítva, felszerelve
Árjegyzéket ingyen küld:
HÉBER kályhagyár
Vilmos császár út 39. (Hajós ucca sarok)

— **Az angol áruhitelezők kormánybeavatkozást sürgetnek román követeléseik kiegyenlítésére.** *Londonból* jelentik: A Romániába exportáló londoni cégek az itteni kereskedelmi kamarában tartott értekezletükön határozati javaslatban szólították fel az angol kormányt, hogy *kényszerítse Romániát az angol áruk vételárának megfizetésére.* A Román Nemzeti Bank font sterling készlete az angol cégek tudomása szerint elegendő volna arra, hogy Románia árutartozásait, ha nem is teljes egészében, legalább nagyrészben megfizethesse. Eddig hetvennégy londoni cég *228.000 font követelést* jelentett be, ebbe az összegbe nincsenek beszámítva a kétes, behajthatatlan, vagy pedig még nem esedékes követelések.

— **Új egyetemi nyilvános rendkívüli tanár.** A kormányzó a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére dr. *Felvinczi Takács* Zoltán egyetemi magántanárnak, magyar nemzeti múzeumi címzetes igazgatónak értékes tudományos irodalmi működése elismeréséül az *egyetemi nyilvános rendkívüli tanári címet* adományozta.

A pápa személyesen végezte unokaöccsének esketési szertartását. *Rómából* jelentik: XI. *Pius* pápa a napokban *eskette össze unokaöccsét* gróf Franco *Rattit,* aki Angela Maria *Crespi*-t, egy milliomos milánói nagyiparos leányát vette feleségül. A vőlegény 42 éves, a menyasszony 35. Apja, Silvio Crespi számos bank és nagyvállalat elnöke. Többízben volt miniszter a fasiszta kormányzat alatt. A Vatikán konzisztórium-termében tartották az esküvőt 500 előkelő vendég jelenlétében. *A szertartást a pápa végezte.*

— **A Független Kisgazdapárt nem vesz részt a kunhegyesi választási küzdelemben.** A Független Kisgazdapárt képviselői értekezlete *a kunhegyesi időközi képviselőválasztás* kapcsán úgy határozott, hogy hivatalos jelöltet nem állít és a választási küzdelemben nem vesz részt.

— **Óvadéksikkasztásért másfélévi börtönt kapott egy zalaegerszegi állítólagos gazdatiszt.** *Zalaegerszegről* jelentik: A törvényszék szerdán tárgyalta *Györgyei Szabó* Béla állítólagos gazdatiszt perét. Szabó tavaly szeptemberben kibérelt egy többszázholdas birtokot, amelyen hetekig hitelben gazdálkodott. Óvadékos alkalmazottakat vett fel és mikor a bérleti összeg kifizetésére került volna a sor, *az óvadékkal együtt megszökött.* Hosszas keresés után fogták el. A bíróság ezért és más ügyeiért 27-rendbeli bűncselekményben mondta ki bűnösnek és *másfélévi börtönre* ítélte. Az ítélet nem jogerős.

— **Ne mulassza el a határidőt.** A m. kir. osztálysorsjáték húzásai már *szombaton kezdődnek.* Akinek nincs sorsjegye, saját érdekében vegyen bármelyik főárusítónál. Hivatalos árak: 24, 12, 6, 3 pengő.

— **Megkezdődött Kupás számvevőségi tiszt bűnügyének tárgyalása Debrecenben.** *Debrecenből* jelentik: A törvényszék szerdán kezdte meg *Kupás* Sándor városi számvevőségi tiszt *sikkasztás és okirathamisítási bűnügyének tárgyalását.* Hivatali sikkasztással, 332-rendbeli okirathamisítással és címbitorlással vádolja az ügyészség. A mozik vigalmi adójából *84.232 pengőt sikkasztott el és a letéti utalványokat meghamisította, ezenkívül a doktori címet is használta.* A tárgyalás elején kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, a 84.000 pengős hiány csak elszámolási differencia. A tárgyalás valószínűleg két napig tart.

— **Öngyilkos lett, mert boszorkánynak hitték.** *Debrecenből* jelentik: Özvegy Tóth Lajosné hatvanötéves földesi asszony lakása mestergerendájára felakasztotta magát. Meghalt. Az öregasszonyt a faluban boszorkánynak tartották. Emiatti elkeseredésében végzett magával.

— **Magyar állampolgárok osztrák háborús emlékérme.** A kormányzó a miniszterelnöknek a kormány nevében tett előterjesztésére megengedte, hogy magyar állampolgárok a nekik szabályszerűen adományozott osztrák háborús emlékérmet elfogadhassák és viselhessék, a magyar királyi honvédség tagjai egyenruhán is.

— **Agyonlőtte magát a csengődi végrehajtó.** *Kiskunmajsai* tudósítónk jelenti: Egész Csengőd község közönségét nagy izgalomban tartja az az öngyilkosság, melynek *Csonka* István községi végrehajtó az áldozata. A fiatalember szüleinek lakásán bezárkózott és vadászfegyverével fejbelőtte magát. Még volt benne élet, mikor felfedezték öngyilkosságát, de néhány perc mulva kiszenvedett.

— **Halálozás.** *Dalmady* Zoltán egyetemi c. rk. tanár elhúnyt. Temetése 19-ikén, pénteken délután fél 4 órakor lesz a farkasréti temető halottasházából az unitárius egyház szertartása szerint.

Dr. *Solt* Aladár neje folyó hó 15-ikén Kondoroson váratlanul meghalt. Temetése folyó hó 16-ikán volt.

KÓLA-CSOKOLÁDÉ
Fáradtság ellen Kobona
GYÓGYSZERTÁRBAN DOBOZ P 1.40

Ma munkába állnak a pécsi bányászok

Pécs, október 17.

(A Pesti Napló tudósítójának telefonjelentése.)

A pécsvidéki bányászsztrájk ügyében még mindig nem ültek el az izgalmak. Szerda délután Pécsett olyan hírek terjedtek el, hogy *újabb nyugtalanság támadt a bányamunkások között,* akik nem akarják elfogadni a vezetőség által kötött megállapodásokat.

A *Pesti Napló* pécsi tudósítója kérdést intézett *Balsay* Aladár bányaigazgatóhoz, aki a következőket mondotta:

— Szerda délután a munkások bizalmiférfiai felkerestek és arra kértek, hogy *a szanált napok számát csökkentsük,* illetve ezeken a napokon is *a rendes munkáslétszám dolgozhasson.* A bányaigazgatóság méltányolta a munkások kívánságát és *erre a hétre elrendelte, hogy a szanált napokon is a normális munkáskeret szálljon le a tárnákba.*

Jilly Endre, a pécsi járás szolgabírája, aki jelenleg *Mecsekszabolcson* tartózkodik, ugyancsak kijelentette, hogy *a munkásság kérte a szanált napok csökkentését* és kisebb, jelentéktelenebb bérkiigazítást, amit meg is kapott. Rendzavarásról nincs szó.

Az izgalmak hírére *Tolnay* József párttitkár délután 5 órakor kiutazott a bányatelepekre és este 11 órakor visszaérkezett Pécsre. Kijelentette, hogy *felelőtlen elemek izgatásai folytán tényleg volt bizonyos elégedetlenség a bányamunkások között,* de ő valamennyi bányatelepet bejárta, a munkásokat felvilágosította és határozottan kijelentheti, hogy *a szociáldemokrata munkásság a legteljesebb fegyelmezettséggel állja a vezetőség által kötött megállapodásokat és csütörtök reggel munkába lép* annál is inkább, mert tudomásul veszi, hogy *a jövőben megszűnnek azok a különböző levonások, amelyek egy-egy bányásznál jelentékeny összeget tettek ki,* tekintettel a 60—80 pengős havi kereseti viszonyokra.

— **Törökország gázálarcban.** *Londonból* jelentik: A török kormány — isztanbuli Reuter-távirat szerint — pályázatot hirdetett egy gyár építésére, mely *korlátlan mennyiségű legújabb rendszerű gázálarcokat* készít. A gyár felépítése után a kormány elrendeli, hogy *minden török férfinak, nőnek és gyermeknek megfelelő gázálarca legyen.*

Beküldött hírek *Csütörtök. Előadások.* A Vajda János Társaságban *Hevesi* Sándor: Törzs Jenőről (színészportré). Előtte *Komlós* Aladár előadása. ½8 órakor. Andrássy út 23. — A PTOE-ban báró *Hatvany* Lajos: Egy község társadalmi harcai (Arany János szülőfaluja). 7 órakor. Mérleg u. 2. — A Külügyi Társaságban Georges *Souarez* (Párizs): Les conditions de la paix. 6 órakor. Parlamenti Múzeum. — A Szellemi Együttműködés Szövetségének Magyar Egyesületében Prof. Giovanni de *Toni* (Bologna): Igiene infantile moderna in Italia. 6 órakor. I. sz. szemklinika, Mária u. 39. — A Magyar Turista Egyesületben Hannes *Schneeberger:* Osttiroler Bilder. 7. Mária Terézia tér 8. — A Közgazdasági Társaságban *Bernát* Gyula: Az abszolutizmus földteherrendezése Magyarországon. ½7 órakor. Szemere u. 6. — A Magántisztviselők Szövetségében *Hoffmann* Árpád: Az új amerikai irodalom. 8 órakor. Andrássy út 124. — A magyar zsidó szabadegyetemen dr. *Csech* Arnold: Pedagógiai problémák; majd dr. *Friedmann* Dénes: Egyetemes kultúrhistória és zsidó szellem. 6 órakor. Wesselényi u. 7. — A Gyopár Turista Egyesületben *Drózdy* Győző: Turistaút az amerikai indiántelepeken. ½10-kor. Erzsébet tér 14. — A Természetbarátoknál dr. *Gerő* Vilmos: Túra a bolgár hegyek között. 8-kor. Dob ucca 90. — *Különfélék.* A pesti ref. egyházmegye *közgyűlése.* Ráday ucca 28. — Az Orsz. Közgazda Testület évadnyitó társasvacsorája új helyiségében: Mérleg ucca 4. — A Magyar Szentkorona Országai Vöröskereszt Egyletének *műsoros teája.* ½6-kor. Bristol-szálló. — A Balatoni Társaság központi *elnöki tanácsülése.* 6-kor. Parlamenti Múzeum.

Fogyó-kúrát nem lehet koplalással elintézni. A legújabb és legegészségesebb terápia a CITROSAL használata. Kellemes, citromos ízű, mesterséges karlsbadi só. Hat hét alatt 5—6 kilójától játszva megszabadul. Ára csekély. Forgalomba hozza: Mihály Ottó »Miopharma« gyógyszerárugyár, Budapest, VI., Podmaniczky ucca 43.

— **Hatalmas tűzvész Zomborban.** *Zomborból* jelentik: *Hatalmas tűzvész* pusztított a városban. A tűz elhamvasztotta a *Jankovics*-malmot, mely a háború előtt a Bácska legnagyobb malma volt. *Elolvadt a tűzben a Wertheim-szekrény is, melyben nagyobbösszegű pénzt őriztek.*

— **A régi gárda közgyűlése.** A *Magyar Atlétikai Club* régi gárdája kedden tartotta rendkívüli közgyűlését, amelyet a régi gárda megalapítója és ügyvivője, néhai *Asbóth* Jenő emlékének szentelt. A közgyűlésen *Pekár* Gyula méltatta az elhúnyt emlékét és érdemeit. Pekár átadta a régi gárdának *Ligeti* Miklós szobrászművésznek *Asbóth* Jenőről készített mellszobrát. Megemlékezett ezután *Dusoczky* Károlyról és báró *Papp* Gézáról, a régi gárda elhúnyt tagjairól. A közgyűlés elhatározta, hogy az ügyvivő alelnöki tisztséget Asbóth Jenő emléke iránti kegyeletből *egyelőre nem tölti be*, hanem az ügyek vezetését háromtagú vezérlőbizottságra bízza. A bizottság tagjaiul *Ábray* Zoltánt, *Dán* Nándort és *Lauber* Dezsőt választotta meg a közgyűlés, a régi gárda főtitkára dr. *Kőhalmy* József lett. A közgyűlést 120 terítékes társasvacsora követte.

— **Kiélesedtek a bajor egyházpoltikai harcok.** *Münchenből* jelentik: Az egyházpolitikai harcok ismét *kiélesedtek*. Az evangélikus Szent Márk-templomban vasárnap a pap felolvasta a tisztétől megfosztott *Meiser* püspök kiáltványát, mely *élesen kikel Müller birodalmi püspök és egyházi hatóság ellen. — A sátán munkája érvényesült Müller püspök cselekedetein keresztül*, — hangzik a kiáltvány — visszautasítjuk a birodalmi püspök kívánságait. Meiser püspököt egyébként *házi-őrizetbe vették* és még templomba sem engedik. Bajorország 1400 evangélikus papja közül 1380 *élesen szembefordult* a centralizált birodalmi egyházzal.

— **Kornemann boroszlói professzor a Pázmány-egyetem tb. bölcsészdoktora.** A budapesti Tudományegyetem október 22-ikén déli 12 órakor dr. *Kornemann* Ernőt, a boroszlói egyetem ny. r. tanárát a *bölcsészettudományok tiszteletbeli doktorává avatja.* A professzor ugyanaznap délután a központi egyetem kupolatermében németnyelvű előadást tart *»Kaiser Hadrian und der Donauraum im Altertum«* címmel.

— **Megtalálták a louisvillei milliomos elrabolt feleségét.** *Newyorkból* jelentik: Mintegy két héttel ezelőtt egy bandita *elrabolta Stoll louisvillei vállalati alelnök fiatal feleségét.* A bandita az asszonyt durván bántamazta. A férj kifizette a követelt váltságdíjat és a rendőrség szerdán az Indiana állambeli Scottsberg közelében egy lelkészlakban *megtalálta az asszonyt.* Az asszony a rossz bánásmód ellenére egészséges. A rendőrség megállapította, hogy a lelkészházaspár ártatlan az emberrablásban, ellenben elfogtak egy Robinsonné nevű asszonyt, aki a váltságdíjból származó bankjegyekkel fizetett. Azt hiszik, hogy a tettes az asszony férje volt. Eddig még nem akadtak nyomára.

— **Házasság.** Dr. *Rubinstein* Daisy és dr. *Mózes* Zoltán orvos házasságot kötöttek. (Minden külön értesítés helyett.)

— **Nemzetgyalázás miatt kiutasítottak az ország területéről egy gyárost.** A törvényszék *Méhes* tanácsa nemzetgyalázás miatt vonta felelősségre *Rhomberg* Ágostont, egy kékfestőgyár igazgatóját, mert munkásai előtt ezt mondta: *»Ne ugassatok nekem magyarul«.* A törvényszék *ezer pengő pénzbüntetésre ítélte a gyárost* és miután külföldi állampolgár, *örökre kitiltotta az ország területéről.*

Az idő *(Nyugat felől újabb eső, a hegyeken pedig havazás fenyeget.)* Közép-Európában az imént lezajlott esőzéseket előidézett hűvös légtömegek immár behatoltak a Földközi tenger keleti medencéjébe és Olaszország partvidékein, valamint a Balkánon idéztek elő lecsapódásokat. Ezek nyomában az Óceán felől újabb páradús légtömegek hatolnak a kontinensre, amelyek Nyugat- és Közép-Európa északi felén idéznek elő esőzéseket. Ezek a légtömegek meglehetősen hidegek, elannyira, hogy 800—1000 méter magasságban hőmérsékletük már a fagypont alá szállott. Ez kimutatható nálunk is, amennyiben az esti órákban az ezer méter magas Kékesen 0 fok volt a hőmérséklet. Általában hazánkban szórványosan voltak szerda reggelig esők és a nap folyamán csak az ország déli részein hullott egynéhány csepp eső. A szerdára virradó éjszaka már nem volt mindenütt felhős és így több helyen is a hőmérséklet az éjjel megközelítette a fagypontot, sőt a talaj mentén Sopronban, Egerben és Kistarcalon már minusz 1 fokot mértek. A nappali felmelegedés jóval a normális alatt maradt, az ország keleti részein a hőmérséklet a 10 fokot sem érte el és nyugaton, ahol valamivel enyhébb volt az idő, 10—12 fokra emelkedett a temperatúra. A vázolt időjárási helyzet következtében hazánkban a csütörtöki nap folyamán a légáramlások délnyugatiról nyugatira fordulhatnak, a felhőzet változónak igérkezik, erősebb borulás inkább csak az ország északnyugati felén van kilátásban, különösen azonban ugyanott az esőzés újabb megindulására van kilátásunk, amelyekkel kapcsolatban a középmagas hegyeinken havazások alakulhatnak ki. Az éjjeli lehülés különösen az ország keleti és délkeleti felén abban az esetben, ha éjszaka nem kapnak nagyobb felhőzetet, még mindig erős lehet, úgyhogy helyenként, különösen a mélyebb fekvésekben, nemcsak a talaj mentén számíthatunk fagyra, de a másfél méter magasságokban is. Megjegyzendő még, hogy a lehülés Közép-Európában is olyan erős, hogy minden hegyvidéken meglehetősen sűrűn havazik. *Dr. Massány Ernő* m. kir. főmeteorológus.

A Meteorológiai Intézet jelenti este 10 órakor:

Várható időjárás a következő 24 órára: Délnyugati—nyugati légáramlás, változó felhőzet, helyenként eső, egyes helyeken éjjeli fagy.

— **Antony francia egyetemi tanár előadást tart Szegeden.** *Szegedről* jelentik: Dr. Raoul *Antony* párizsi egyetemi tanár, a francia tudományos akadémia tagja Szegedre érkezett, ahol a pályaudvaron *Szent-Györgyi* Albert, *Miskolczy* Dezső és dr. *Grenecz* Ernő egyetemi tanárok fogadták. A francia orvostanár Szegedről később Hódmezővásárhelyre utazott, ahol megtekintette az ottani, antropológiai szempontból érdekes leleteket. Csütörtökön visszatér Szegedre és az orvostanhallgatóknak, majd a nagyközönségnek *előadást tart.*

— **Dr. Fleischer Gyula, budapesti sikkasztó ügyvéd, álnéven Szegeden élt.** *Szegedről* jelentik: A szegedi rendőrség letartóztatott egy *Forgó* Gusztáv nevű egyént, aki Szegeden *hirdetési irodát* nyitott. Megállapították ugyanis, hogy *Forgó* Gusztáv azonos dr. *Fleischer* Gyula budapesti ügyvéddel, aki ellen a budapesti ügyészség sikkasztás és magánokirathamisítás miatt országos körözést adott ki. Fleischert átadták a szegedi ügyészségnek.

— **A lengyel rendőrség a párizsitól gróf Potocky sokmilliós csalójának letartóztatását kéri.** *Párizsból* jelentik: A rendőrség értesítést kapott a lengyel rendőrségtől, hogy tartóztassa le *Rosenberg* Sándor orosz emigránst, aki *milliókkal károsította meg gróf Potocky* Józsefet, Lengyelország leggazdagabb nagybirtokosát. Több társával együtt beférkőzött a gróf bizalmába, kezelte óriási birtokait, melyeknek egyrészét a gróf tudtán kívül *eladta.* A gróf nem sokkal a halála előtt jött rá a csalásra. Örökösei most bűnvádi feljelentést tettek Rosenbergék ellen. *Rosenberg egyébként már a Stavisky botrányban is szerepet játszott.*

— **Nyomdászati kiállítás.** A pesterzsébeti könyvnyomdászok és rokonszakmabeliek társasköre október 21-től 28-ig Pesterzsébeten *nyomdászati kiállítást* rendez.

— **Molyos, száraz hajhoz csak egyet, de az igazit, ami a faggyúmirigyeket serkenti.** A dr. med. László-féle Hajolaj különleges kozmetikai készítmény. Kapható: Múzeum-gyógyszertár, IV., Kossuth Lajos ucca 22. szám. Romániában: Nagyvárad, Farkas, Apolló-drogéria.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter dr. *Szaplonczay* Istvánt, a budapesti ítélőtáblához tanácsjegyzői szolgálatra berendelt pestvidéki törvényszéki bírót a budapesti ítélőtáblához elnöki titkárrá nevezte ki.

— **Szigorított dologházba utalták az ál-Zichy grófot.** *Hercz* György már régi ismerőse a hatóságoknak. Mint *ál-Zichy gróf* követett el számtalan szélhámosságot. Szerdán nyolcrendbeli csalás és egyrendbeli lopás büntettével vádolták, mert főhadnagynak és repülőtisztnek adta ki magát és így szélhámoskodott. Vitéz *Litvay* törvényszéki bíró előtt azzal védekezett, hogy a váci fegyházból »titkos megbizatással« jött Budapestre és így csak zárt tárgyaláson hajlandó védekezni. Végül is *szigorított dologházra* ítélték, amelynek legrövidebb tartamát *négy esztendőben* szabta meg a bíró. A ügyész megnyugodott, a szélhámos fellebbezett.

— **Címadományozás.** A kormányzó *Gross Gerhard* Mihálynak, a *Magyar Siemens Schuckert Művek Villamossági Részvénytársaság* vezető főtisztviselőjének közhasznú érdemes tevékenysége elismeréséül a magyar királyi kormányfőtanácsosi címet adományozta.

= **Neuhold Kornélt választották meg a LEHE elnökévé.** A napokban tartotta a Levélbélyeggyüjtők Első Hazai Egyesülete — az ország legrégibb és legnagyobb filatelista egyesülete, mely 50 éves fennállásának emléke alkalmából ez év tavaszán rendezte rendkívül sikerült kiállítását a Nemzeti Szalónban — elnökválasztó ülését, amelyen a nemrég elhúnyt dr. *Schmidt* József helyét töltötték be. A nagyszámban megjelent tagok közfelkiáltással *Neuhold* Kornél m. kir. kormányfőtanácsost, a Telefongyár Rt. alelnökét választották meg.

= **Vagy — vagy!** Aki teheti, az új, 20-án kezdődő sorsjátékra egész eredeti 1/1 sorsjegyet vesz, mert akkor, ha számát kihúzzák, egyedül nyeri az egész nyereményt. Mint halljuk, a szerencsét hozó Kiss bankházban, IV., Kossuth Lajos ucca 1., most felszabadult néhány ilyen 1/1 sorsjegy, ára 24 pengő. Telefón: 85—2—42.

= **A takarékos háziasszony** tudja, hogy a Dr. Oetker-féle sütőpor elsőrendű minőségénél fogva kizárja azt, hogy a sütőpor használatával a kalács vagy sütemény ne sikerüljön, amiért is minden háziasszony kizárólag Dr. Oetker-féle sütőporral készíti süteményét, mert ezáltal kárt sohasem szenved.

= **A Schmoll-paszta** lehelletszerűen kenődik, gazdaságos, tehát olcsó. Tartós, mély fényt ad. Hártyaszerű viaszréteggel vonja be, vízhatlanná teszi, tehát óvja a cipőt. Viaszrétege a mai legvékonyabb bőrökről sem pereg le. A benne levő terpentinolaj tisztítja, puhítja, hajlékonnyá teszi a bőrt. Por nem ragad rá, víz, sár, eső nem oldja. Új cipőt ápoljunk mingyárt Schmoll-pasztával.

= **A kövérség teher.** A mai gazdasági viszonyok között kevés embernek áll módjában külföldi utazásokra menni. Ma már saját otthonában mindenki kényelmesen végezheti el kúráját a »Citrosal« mesterséges karlsbadi sóval, mely ízletes citromos ízű, biztos fogyasztószer és teljesen ártalmatlan.

= **Soha sincsen semmi bajom,** ha néha Igmándit iszom. Gyomrom-belem kitisztítom, ráadásul jól is alszom. Igmándi-víz jó és olcsó, mert kis üveg is kapható!

= **Idejét, pénzét és ruháját kíméli,** amellett saját otthonában kényelmesen szórakozhat; kitünő tánczenét, világhírű énekeseket, legújabb híreket hallgathat, ha megvásárolja az új Philips »Junior« külföldvevő kis készülékét, amely a közép- és hosszúhullámú állomásokon kívül több rövidhullámú adóállomást is kitünően vesz.

= **Számos női bajnál** reggel, éhgyomorra félpohárnyi természetes *»Ferenc József«* keserűvíz végtelen nagy megkönnyebbülést szerez azáltal, hogy a belek tartalmát felhigítja és akadálytalanul kiüríti, azonkívül az **emésztőszervek működését lényegesen előmozdítja.**

SZINHÁZ

Magyar históriás énekek Basilides Mária dalesiján

Nagy énekművésznőnk *Basilides* Mária ma nyitotta meg a Zeneakadémiában idei hangversenysorozatát. Ismét összegyült a Basilides-koncertek hatalmas törzsközönsége, mely előre tudhatta, hogy milyen kivételes zenei élvezet vár rá ezen az estén. Azt azonban aligha gondolhatta ez a közönség, hogy a műsoron *régi iskolai tanulmányainak legunalmasabb, legszárazabb emlékeivel* fog találkozni és *ezeknek az emlékeknek feleleventését... frenetikus tapsviharral fogja ünnepelni.* »Tinódi Lantos Sebestyén«, »magyar históriás ének a XVI. században«: az iskolában muszájból megtanultuk, hogy ilyen is *volt;* kényszeredetten olvastuk a döcögő rigmusokat és furcsát gondoltunk azokról a szegény magyarokról, akik lelkesülni tudtak eféle poétai szüleményeken. Nem is lehetett ez másképp, míg csak a »verset« ismertük a hozzátartozó eredeti melódia nélkül...

A mai Basilides-koncerten azonban az eredeti dallam együtt szólalt meg a szöveggel! És a közönség ámulva láthatta, hogy ez a muzsika hogyan veszi a legszívbemarkolóbb költészet szárnyaira, hogyan emeli fel, hogyan szépíti meg a szavakat, hogyan éleszti zengőbongó, szabadon viruló életre a zene nélkül tényleg csak »döcögő« rímeket, versritmusokat. Ha mingyárt az iskolában ezzel a zenével együtt ismerhettük volna meg *Szepetneki* János »halál elleni bátorítás«-át vagy *Bornemissza* Péter »Búcsúzó«-ját, vagy *Tinódi* énekeit a »Hadnagyoknak tanuság«-ról, »Temesvár vesztő«-ről, »Egervár viadaláo«-ról és a »sokféle részögösről«. Akkor bizony egyszeribe megértettük volna, hogy miért lelkesülhetett ezeken a dalokon, miért meríthetett belőlük letipró sorsokkal szembeszálló bátorságot és erőt egy egész ország; megértettük volna, hogy miért hasonlította a feledhetetlen *Riedl* Frigyes ezeknek az énekeknek költőit a tenger sós szelétől kicserzettarcú, a tenger sós habjaival nap nap után dacoló normandiai halászokhoz; megértettük volna, hogy ezek az irodalomtörténeti »költők« miért voltak igazi *költők!*

Ebben a *teljes* formában kellene megismertetni az ifjúsággal ezt a *zenés irodalmat*, úgy, ahogy ezeknek a historiás énekeknek világát legkiválóbb zenetörténészünk, *Szabolcsi* Bence kiásta, töretlen fényben elénkállította és legszebb énekeit most megkapóan kongeniális feldolgozásban a hangversenyközönségnek átnyujtotta. Az a forró ünneplés, mellyel a közönség ezeket a dalokat és zseniális feldolgozójukat fogadta, legszebben bizonyítja, hogy ez a zene nem »történeti érték«, hanem ma is eleven, örökké aktuális *művészet.*

Ebben a felismerésben természetesen igen nagy része volt *Basilides* Máriának, aki páratlan művészetének legmagasabb fokán tolmácsolta a »négyszázéves« ujdonságokat. Nagy művésznőnknek ez a hangversenye így ismét egy hatalmas kulturális tett volt. *Visszaadott a magyar jelennek egy darab magyar multat, és ebben a multban egy darab örökkévalóságot.* Rendkívüli sikerében méltán osztozott elsőrendű zongorakísérője, *Kósa* György is, aki elmélyedő művészetét megragadó lelkesedéssel állította a bemutatott művek szolgálatába. A műsor többi számát — Benedetto *Marcello* és *Pergolese* egy-egy áriáját, *Beethoven* »An die ferne Geliebte« és *Schumann* »Frauenliebe und Leben« dalciklusát — sajnos, a koncert késői befejezése miatt nem méltathatjuk érdeme szerint. De ezek a műsorszámok gyakrabban szerepelnek Basilides Mária repertoárján és így a közönséggel együtt a kritika is már többször halmozhatta el őket a legnagyobb elismeréssel. *(T—th)*

(*) **Harold Kreuzberg budapesti vendégszerepléséről.** Harold *Kreuzberg*, a berlini *Staatsoper* első szólótáncosa, november elején Bécsben táncestélyt ad. A bécsi vendégszereplés után Budapesten is fel fog lépni, valószínűleg a Zeneakadémián.

(*) **Bajor Gizi és Gerhart Hauptmann levélváltása.** *Bajor* Gizi pénteken Gerhart *Hauptmannak Károly császár rabja* című drámájában játssza *Gersuind*, szász rableány szerepét. *Bajor* Gizi néhány nappal ezelőtt levelet írt a szerzőnek és véleményét kérte e figura színpadi felfogásáról. Egyúttal meghívta Gerhart Hauptmannt a dráma budapesti bemutatójára. Hauptmann sajátkezű levélben válaszolt és többek között a következőket írta: »Levele nagyon sok örömet szerzett, bár nem tudom, lesz-e módom rá, hogy *Gersuind*-ját lássam. Elképzelése erről a leány-figuráról teljesen helyes, Károly utolsó szerelme valóban a féktelen ledértestben lakozó tiszta szűz. A ledérsége természetesen nem tudatos. Sok őszinte jókívánsággal a bemutató estére *Gerhart Hauptmannja.*«

(*) **Kodály Zoltán Horatius-kórusa.** A latin kultúrájú világ, mint ismeretes, nagyban készülődik a legnagyobb római lírikus, *Horatius* 2000-ik születési évfordulójának megünneplésére. A *Psalmus Hungaricus* szerzőjét, *Kodály* Zoltánt megihlette *Horatius* egyik ragyogó ódája: a II. könyv 10. dala, melynek *Pálóczi-Horváth* Ádámtól ránkmaradt dallamához *Kodály* Zoltán nagyszabású és stílszerű vegyeskart komponált. A kórus a horatiusi ünnepélyek során kerül előadásra.

Városi Színház

A Budapesti Hangverseny-Zenekar Kultúrbérletének megnyitó díszelőadása

Ma, csütörtökön este 8 órakor

Faust

Innocent Frenc

az alábbi templom (szentélyének) freskóin dolgozott állítólag, de erről a kolostorban nincs följegyzés.

Pokorny Emánuel dr.:

A Szent Erzsébet-szerzet, tekintettel budapesti kolostorára, templomára és női kórházára. Bpest, 1935. 116. l.

segítségével a melyre
~~maratott~~ maratásnál
jobb nyomatokat
tudott előállítani.
A következő lépes az
írásnak a papírról a
köre, tükörképben va
átnyomása volt. Az
íráshoz lenolajból,
szappanból, korombó
készített oldatot hasz
nált, de ezt a köre
nyomás után még
a ~~A~~ litográfiai tin
tával át kellett dolgoz
nia. Ezért tovább ki
sérleterett. Egy régi
nyomtatványt fino
gummioldattal vonto
be, s amikor ~~ezt fes~~

Innocent Ferenc

1859 – 1934

l.

Ernst-Múzeumaukciója I.

23 l.

Innocent Ibsen

nekrolog

Magyar Művészet

1934. 277. l.

án kelt 15/1934. sz. beadványá-
gedet, hogy a nyirbátori minorita
yreállitási munkálatok terjedel-
apitása céljából szakértőkként
i előadó, dr. Lux Kálmán bizott-
ssy Lajos restaurator urakat küld-

jövő
valószinüleg a hét folyamán fog-
élyes érintkezésbe lépni.
. október hó 19.-én.

Innocent Ferenc

5140. Innocent Ferencz: A mese.

Műcsarnok 1899/1900
Déli Kiáll.

416. Paczka Ferencz. Dante

Innocent Ferencz : Brigitta.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT NEMZETKÖZI TÁRLATÁRÓL.

dennél fontosabb. Én nagyon tisztelem az ön humanizmusát . . . de könyörgöm . . .

A főszolgabiró szavába vágott.

— Értse meg, tiszttartó uram, hogy mért exponálom magamat. Annak az embernek, Maráknak fia van a szemináriumban. Derék, művelt fiú, kit a boldogult püspök neveltetett, s a kit maholnap felkenhetnek. Kegyetlen, lealázó érzés lenne annak a fiatal papnak, ha megtudná, hogy az apját testileg megfenyítették . . .

A tiszttartó alázatos mozdulatot tett.

— Ez nagyon sajnálatos dolog . . . Ha tudtam volna, akkor talán enyhébb szentencziát hoztam volna . . . Hiszen tetszik tudni, könyörgöm, hogy engem csak két hónap előtt helyeztek ide a csépai uradalomból. Főleg azért, hogy ránczba szedjem a renitens jobbágyokat . . . Na már most könyörgöm, ha én . . .

A főszolgabiró komor arczczal kérdezte :

— Tehát ön makacsul ragaszkodik ahoz, hogy azt az embert megbotozzák ?

— A legnagyobb sajnálattal, igen.

— Jó, — mondotta a főszolgabiró szikrázó szemmel, — az ellen én nem tehetek semmit. Ön itt erősebb mindenkinél, ön itt korlátlanul uralkodik. De ha ön amiatt azt az embert igaztalanul megbotoztatja, akkor én önt igazságosan fogom megkorbácsolni és pedig a menyasszonya jelenlétében.

A puffadt képű tiszttartó holtsápadt lett.

— Ohó, — mondotta, — ez drága mulatság lesz.

— A mi jó, az sohasem drága, — válaszolta a főszolgabiró.

Azzal távozott és indulatosan becsapta maga után az ajtót.

Még az nap elmondta az esetet az alispánnak, ki erősen csóválta a fejét.

— Édes öcsém, — mondotta az alispán, — ilyen fenyegetést nem szabad a szájon kieresztени. Ez violenczia, melynek legkisebb büntetése börtön és hivatalvesztés. Ilyet kár volt mon-

Vas. Ujs 1906, 745. l.

— Hivjátok ide azonnal.

Marák megjelent. A tiszttartó hátratett kezekkel állott elébe:

— Micsoda vakmerő ember kegyelmed? Hogy merte magát megbotoztatni az én hirem és tudtom nélkül.

Marák nyugodtan válaszolt.

— Hát úgy gondoltam...

— Hogy mer kigyelmed gondolni? Micsodamicsoda kigyelmed? Kedvem lenne újabb huszonötöt rá csapatni.

— Arra nem szolgáltam rá.

— De igenis rászolgált... Jobban mint erre a tizenkettőre... Nézze meg az ember... Mi itt a főszolgabiró úrral szépen, barátságosan elhatározzuk, hogy nem bántjuk, már csak azért sem, mert olyan derék fia van... És most itt állok mint szószegő... Még találkozni is restellek a főszolgabiró úrral... Még azt fogja hinni, hogy komisz alattomos ember vagyok... Szép dolgot csinált kigyelmed.

— Majd helyre igazítom.

— Helyre igazítja? Hogy igazítja helyre?

— Hát úgy, hogy elmegyek a főszolgabiró úrhoz és megköszönöm a grácziáját, a mért mellettem szólt.

— És a tizenkét bot?

— Az nem számos, minthogy elengedték... Akkor se fájt túlságosan, mikor ütöttek, most meg, hogy tudom az urak jó szándékát, már el is felejtettem. Olyan, mintha nem is lett volna...

A tiszttartó meredten nézett erre az emberre. Mintha valami derengett volna előtte. Valami új, a miben sohasem hitt. Hát csakugyan nem barom az az ember, a kit ő botoztat? Hát csakugyan nem a fizikai fájdalmat érezi jobban?

FAYER LÁSZLÓ.

1842—1906.

A magyar közélet, fájdalom, ritkán termel oly szellemi értékeket, melyek a napi áramlatoktól eltekintve, önmagukban hordják az érdem

tető rendszerét alapos és mélyreható bírálat tárgyává tette, életbeléptetése után pedig nem szűnt meg kinövéseit nyesegetni, fogyatékosságait feltárni s élénk agitácziót indított meg különösen a törvényalkalmazás helyesbítése, a gyakorlatban jelentkező birói formaliszmus félszegségei ostorozása érdekében, mely kezdetben tagadhatatlanúl sok igazságtalan itéletnek volt kútforrása.

Csak gondoljuk meg például, hogy a Csemegi-féle kodexnek a betöréses vagy bemászásos lopásra vonatkozó intézkedései mily végzetes eredményekre vezettek a birói gyakorlatban hosszú éveken át. A törvényhozói elme egyoldalúan dogmatizáló iránya nem vette figyelembe a lopott tárgy csekély értékét az elkövetés azon minősített módjával szemben, mely a kerített hely, vagy a zárt tartály felnyitása körülményében talált tipikus megjelölést. Így volt lehetséges, hogy egy szem éretlen szilváért, egy szál rózsáért, vagy egy fölfeszített dobozból elcsent szivarért hat hónapi börtön minimális büntetéssel sujtottak bíróságaink. A Fayer szerkesztésében megjelenő «Jogtudományi Közlöny»-nek alig volt száma, mely éles és megérdemlett kritikában ne részesítette volna ezt a jogi abszurdumot, úgy hogy mikor Plósz lett az igazságügyminiszter, ő körrendeletben utasította az ügyészségeket, hogy a büntető törvénykönyv e famózus szakasza alapján hozott itéleteket ne hajtsák végre, hanem azokról jelentést tegyenek, s évenként száz és száz esetben eszközölt ki az igazságügyminiszterium legfelsőbb kegyelmet a kodifikátori tévedés hasonló áldozatai számára.

Ha ma már az egész magyar büntető judikatura azon az úton van, hogy mindinkább lerázva magáról a merev formalizmus nyügeit, mind több és több engedményt tegyen az anyagi igazságnak, ebben Fayer Lászlóé az érdem oroszlánrésze. Az ő humánus lelke látta meg először a törvény-konstruálás hézagait, s döbbent vissza azoktól a következményektől, melyek a pedáns és gépies törvényalkalmazás szigora és a birói lelkiismeret közötti ellenmondás

a birói igazságszolgáltatás ártatlanúl elitéltjei rehabilitálása körül, a hirhedt Köteles- és Drakulics-ügyben, a Pribil Ferenczné esetében, a Korhammer-féle lopási ügyben, Szentpétery Sára, Ebenschweller József és legújabban Joveszk Luka esetében. Mihelyt igazságszomjas lelke meggyőződött arról, hogy valamely esetben «Justizmord» követtetett el, nem nyugodott meg addig, míg agitácziójának nem sikerült az ügy újrafelvételét kieszközölni s a téves itéletet hatályon kívül helyeztetni.

Minden ízében erős reformeri szellem, törhetlen kitartás az eszmék igazsága mellett s rajongó hit a jónak győzelmében, — e három jellemezte Fayer László tudományos és szakirodalmi működését. Tanuja ennek az a harcz, melyben a 80-as években fölmerült bünvádi eljárás kodifikáczijával kapcsolatban az esküdtszékek mellett tört lándzsát Fayer Csemegivel szemben, a ki a nemzetiségekre való tekintettel ellenezte az esküdtszéki biráskodást, s mely harczban az események Fayer Lászlónak adtak igazat. Legutóbb a feltételes elitélés érdekében fejtett ki nagyjelentőségű akcziót, de nem doktrinair szempontból s a külföldi példák üres utánzásából, hanem a magyar jogélet régi intézményeiből mutatva ki, hogy nálunk a feltételes elitélés mindig létezett s a magyar jogszokásból sarjadzott ki. Tankönyvein kívül monumentális emlékét hagyta hátra szellemének Fayer László a 43-iki büntető törvénykönyvtervezet tárgyalásai anyagának közzétételével is, melylyel a külföldet is meggyőzte arról, hogy kodifikáczionk akkori szelleme Európában a legelőrehaladottabb irányt képviselte. *V. S.*

KIMNACH LÁSZLÓ.

1857—1906.

Egy hét előtt görögve hullt a hant egyik jobb sorsra érdemes, kiváló festőművészünk koporsójára.

Kimnach Lászlót vesztettük el váratlanul, hirtelen. Java férfikorában, alkotó erejének teljében hullt ki kezéből a teremtő ecset. Tervek-

— Mit mondtál? — kérdé sötét arczczal, rekedten.

— Semmit. Mit mondtam volna? Hiszen csak üres formalitás az egész.

Hiszen csak egyet perczen a kihegyezett, meghasított lúdtoll, a papiron megiramodik egy kicsit, hejh, erős munka volt. (No, máskor nem lesz már olyan erős.)

Föllélekzett, izzadó üstökét megtörülte s lecsapta a tollat, mintha egy mázsás rudat dobna le.

— Itt van! — hörögte. — Nézd meg, rendben van-e, aztán pecsételjük le!

Kozsehuba csak úgy félszemmel pislogott rá, látta, hogy rendben van; a Noszty név fölé oda volt irva kúsza, bizonytalan betűkkel. «Adalbert von Stromm.»

Hát rendben volt. Kozsehuba benyúlt a Wertheim-szekrényébe és kiolvasta neki az ezer forintot. Most már hadd szaladjon vele Rajeczre, leányt hódítani.

(Folytatása következik.)

AZ URISZÉK.

Elbeszélés.

Irta **Zöldi Márton.**

A legfeudálisabb intézmény, az uriszék utolsó éveiben történt. Egy Marák János nevű erdőőr ellen az a gyanu merült fel, hogy a parasztokkal czimborálva, fát enged lopni az uradalmi erdőből. Ő maga nem nagyon szerencsésen védekezett a vád ellen. Valami olyast mondott, hogy tudott ugyan a dologról, de abban nem volt bizonyos, hogy kik a fatolvajok. Ennélfogva, nehogy esetleg ártatlan is szenvedjen, inkább hallgatott.

Innocent Ferencz: Nostalgia.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT NEMZETKÖZI TÁRLATÁRÓL.

Vas. Ujs 1906. 744. l.

tervelt ki és így szólt a hadnagyhoz jóakaró hangon:

— Mire kell az a pénz?

— Hogy némely apró dolgaimat rendbehozzam, míg otthonról nagyobb összeget nem kapok.

(Nem mondta meg, hogy Rajeczre akar menni a pénzzel.)

— No tudod, — felelte Kozsehuba, — kétszáz forintot nem adok.

— Soknak találod?

— Kevésnek. Mire mégysz kétszáz forinttal? Az csak egy kis aether-injekczió. Vagy levegőt adok, a miben mozoghatsz, vagy nem adok semmit. Vagy ezer forintot kérj, vagy semmit.

A hadnagy el volt érzékenyűlve, majdnem a nyakába ugrott a nagy lelkesedéstől.

— Te vagy a legjobb czimbora, a legédesebb ficzkó a világon, szeretnélek össze-vissza csókolni. Tudod-e, hogy boldoggá teszel?

— No csak még ne hirtelenkedj azzal a megcsókolással. Mert igaz, hogy adok neked ezer forintot kölcsön, de nem akarok benned csalódni.

— A felől biztosítlak, pajtáskám!

— Egyszer már csalódtam benned! — mondta összevont szemöldökkel Kozsehuba.

— Én bennem?

— Hát igen. Egyszer már adtam neked száz forintot kölcsön. Emlékszel?

— De hisz megadtam.

— Épen azért csalódtam benned, mert azt hittem, hogy nem fogod megadni. Ha most azt hinném, hogy megadod, másodszor csalódhatnám. A kiben én egyszer csalódom, én annak többé nem hiszek. Én üzletember vagyok, barátocskám, vagyis a hogy te szoktad mondani, filiszter. Nekem elveim vannak.

mutatkoznam a barátaimnál. Ezt [illegible] én itt az idegenben egy elfogadható jótálló után? Ki ir nekem alá ezer forintot itt ebben a zabpátriában?

Kozsehuba vállvonogatva fonta össze mellén a kezeit.

— Ej, hisz nem mondtam én, hogy szaladj valaki után, én csak azt mondom, hogy legyen a váltón jótálló. Hogy hol veszed, mikép veszed, mint szellem lép-e be a kulcslyukon, azzal nem törődöm, én csak azt kivánom, hogy jótálló legyen a váltón. Érted-e?

Noszty vörös lett erre, mint a láng, haragosan emelte fel fejét kevélyre.

— Te úgy látszik elfeledkezel, hogy egy Nosztyval beszélsz!

— Én csak egy ajánlatra mondtam egy föltételt, — felelte ártatlanúl a kezeit dörzsölve, mintha mosná.

— Egy elfogadhatlan, sértő föltételt!

— Ha sértőnek találod, visszavonom, ha elfogadhatlannak, ne fogadd el.

— Eszembe sincs.

S ezzel fölcsapta csákóját még a szobában s dühében hátrarúgta előrecsúszott kardját, úgy rohant ki lihegve, fújva, de a küszöbről még hátrakiáltott hevesen:

— Kozsehuba, te nem vagy úr!

Másnap a sörházban találkoztak a kuglizónál. Ebéd előtt odahúzódik az egész városi intelligenczia. Kopereczky báró is ott van ilyenkor s azonfelül mindenki, a kiben izomerő van kilökni a golyót. Nagy zaj és óriási érdeklődés mellett folyik a kriegsparthie. Ebben nyer kielégítést, a mi hadakozási ösztön a jámbor tót urakba beleszorúlt.

A hadnagy kedvetlen volt, szép hosszúkás arczán átvirrasztott vagy átdorbézolt éj nyo-

— Nagyon megharagítottál tegnap, Tivadar!

— Pedig nem volt okod, — mentegetődzött Kozsehuba, — mert mit kértem tőled?

— Ne beszélj kérlek olyan hangosan.

— Úgyszólván semmit, — folytatá halkan. — Hisz az egész dolgot be lehetett volna pecsételni a te pecséteddel s ráirni a borítékára, hogy csak azon és azon a napon bontható fel. Ha pedig, a mint mondod, addig kifizeted, hát akkor igazán tárgytalan az egész mesterség.

— Hiszen persze, persze, de tudod mégis. Léni, egy kriglit hozzon! (Majd megint Kozsehubához fordult.) Ugy-e szép lökés volt, mi? A mi pedig azt a tegnapi dolgot illeti, majd meggondolom, hogy mit lehetne benne tenni.

(Most már a boltomban vagy, — gondolta magában Kozsehuba.)

S valóban, estefelé újra megjelent nála a hadnagy, nagyon szelid volt, semmi negéd, semmi hetykeség a magatartásán.

— Hát mégis eljöttél? — kérdezte Kozsehuba közömbösen.

— Az ördög idehozott. Add ide azt a czédulát, hadd irom alá, — mondá fojtott hangon. — Kit akarsz?

Kozsehuba tintát, tollat és egy váltó ürlapot tett eléje.

— Hát mondjuk például az alezredest, Stromm Adalbert lovagot, — ajánlta Kozsehuba.

— Eredj a pokolba vele, — tört ki Noszty, — annak olyan szép kalligrafikus irása van, hogy ha a nyakam vágod el, sem birom megközelíteni.

— Annál jobb, — nevetett Kozsehuba. — Legalább nem kell majd irásszakértő.

Noszty összerezzent.

Innocent

"Vizililiom" és "Mese" c. müveinek repr.-ját bemutatja a lap.

Képes Családi Lapok, Bp. 1903. márc. 22.
XXV. évf. 12. sz. 180,181. lap

MDK

Immocent

Ifjuság, festm.

Könyves Kálmán kiváló mülapok jegyzéke.

Innocent Lestr

8 óran Nyíg

1924 okt. 19. 10 l.

Innocent Ferenc

l. Lá Biró Hgyszt

45. l.

Propyläen Weltgeschichte in 10 Bänden herausgegeben von Professor Götz mit 40 Fachgelehrten ; jeder Band 500 Seiten stark mit 450 Abbildungen und 40 Tafeln und Karten ; alle 10 Bände in Ganzleinen gebunden statt 750 belgas für 485 belgas postfrei.

Professor Corrado Ricci, die norditalienische Malerei des 16. Jahrhunderts, 88 Textseiten und 84 Lichtdrucktafeln, in Ganzleinenband 75 belgas postfrei. in Halblederband statt 250 belgas für 90 belgas postfrei.

J. B. Riestap, armorial général, verbesserter Neudruck der 2. Auflage Gouda 1884 - 87, 120 000 Wappenbeschreibungen auf 2516 Seiten, 2 prachtHalbfranz Bände für 145 belgas postfrei.

Dr. Ulrich Thieme und Dr. Felix Becker, allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, Band 1 - 30, 17300 Seiten, 1907 - 36, 30 Original Halbfranzbände, statt 4750 belgas für 1675 belgas postfrei.

Pietro Toesca, die Florentinische Malerei des 14. Jahrhunderts, 108 Textseiten und 120 Lichtdrucktafeln, Quart, in Ganzleinenband für 85 belgas postfrei ; in Halbleder statt 250 belgas für 105 belgas postfrei.

M.D.K.

Innocent

"Madrigál" c. festményének repr.-ját hozza a lap.

Szinházi Magazin, Bp. 194o. aug. 4. III. évf. 32. sz. 46. lap.

Innocent

MDK

Innocent

Uj mütárlat. Vas. Ujs. 1904. 48.sz. 823. l.

M.D.K.

Innocent Ervin festőművész

A harminc évvel ezelőtt előadott Az ember tragédiája c. mükedvelő előadáson Ádám szerepét játszotta. A Budapesti Képzőművészeti Társaság tagjai szabadtéri előadásban mutatták be a darabot Fadrusz János rendezésében.

A müvész fényképét szerepében hozza a lap.

"Az ember tragédiája mükedvelő-előadásban" c. Szinházi Élet. Bp. 1934. jan. 21-27. XXIV. évf. 5. sz. 91 lap

Innocent Ferenc

illusztrálta Herczeg Ferenc „Királyné futárja" című művét.

Lyka Károly: Vándorlásaim a művészet körül, Budapest, 1970. 363 l

294 l.

Innocent Ferenc

"Madrigál" c. művét bemutatja a lap a téli tárlatról.
Repr.

Képes Családi Lapok, Bp. 1903. nov. 29.
XXV. évf. 48. sz. 855. lap

Innocent Ferenc
festő

1859 - 1934 .. „Polgári" témái.

A magyarországi műv. tört. I. 422.
Corvina 1970.

Művészek, XX.sz.

I n n o c e n t F e r e n c
festőművész
1859-1934.

M Ű V É S Z E T
XIII.évf.1914.
231-232.
"A Tarsulat uj vezetősége"

Innocent Ferenc

Művészet. Irod

Művészet (Budapest) 1900. 13. sz. 12-13. l.

Innocent a műtermében. A festőművészek egyik kiváló és közkedveltségű tagjának, Innocent Ferencznek mutatjuk be műtermét mostani számunkban. Innocent ott ül a festőállvány előtt, a mint Plosz igazságügyminiszter leányát festi. Baloldalt a művész egy új festménye, az Inkvizitor áll, a mely egyszersmind Innocent eddigi iskolájától eltér. Erős, karakterisztikus arcz és szemének titkos tekintete rosszat s jót mutat egyformán. Hátul halvány vázlat, egy olyan romantikus dolog, mint a milyen volt a *Mese*, fenn pedig a Budapesten közismert feltünő szépségű lovarnő halvány vázlata a nagy vásznon. A művész előtt van még egy kis illusztráczió-részlet, a melyet Dóczy *Csókjához* festett a Lampel könyvkiadó czégnek, tovább jobbra szintén ugyanez az illusztrácziő a vadászjelenettel. Innocent Ferencz egyik legtehetségesebb festőnk, a kinek szerénysége még tehetségénél is nagyobb. A dicsőitő szóra nem vágyik, a reklámot nem hajszolja, visszavonul műtermébe és fest poétikusan, biztos kézzel. Szinei pompásak, rajzai kitünők. Sokszor maga kezdi nagy igazságtalansággal kritizálni képeit s mindig kevesebbet hisz magáról, mint a mi tényleg. Pedig e sok önbirálgatásnak jogosulatlanságát bizonyitja az is, hogy a sok munkában egészen kifáradt, kimerült, annyi a megrendelése, a közönség szereti, festményei a leginkább tetszenek. E sok megrendelés között a jeles művész festett részünkre egy gyönyörű czímlapot, melynek szépségéről nem kell külön szólnunk, hiszen az önmaga beszél.

SZANA

EMIL.

Szana és rövid áttekintés vázlatban ismerteti a multat és vezet a jelen század elejére, melynek viszonyait, kezdetleges művészeti törekvéseit behatóan, eredeti kutatások alapján rajzolja meg. A magyar szellemi élet ébredésének korszakáról sokat és sokfélét irtak, de a képzőművészetre való tekintettel Szana foglalkozik vele először behatóan. Éles tekintetét semmi el nem kerüli, a mi a magyar művészet szempontjából fontos és a legkisebb jelenséggel is szeretettel, de egyuttal kritikával foglalkozik. És ez a kritikával párosult szeretet vonul végig az egész nagy művön, melyben igazi magyar és művészeti lélek nyilatkozik meg. Nélkülözhetlen ezentúl ez a könyv mindazok számára, kik a magyar művészetet nemcsak felületesen akarják ismerni, de meg is óhajtják érteni és a mely könyv leglényegesebb eredménye Szana műtörténeti kutatásának és ékesszóló hirdetője finom izlésének és éles kritikájának.

13. FÜZET. I. ÉV.

MŰVÉSZET

MŰVÉSZETI, SZÉPIRODALMI
ÉS KRITIKAI LAP

SZERKESZTI
CS. SZABÓ KÁLMÁN

FŐMUNKATÁRS
BENICZKYNÉ BAJZA LENKE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. ker., Vörösmarty-utcza 42. szám.

Előfizetési ára:
Egész évre 16, fél évre 8, negyed évre 4 korona.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

AZ ATHENAEUM IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNY-TÁRSULATNÁL BUDAPESTEN
VII. KERÜLET, KEREPESI-ÚT 54. SZ. MEGJELENT ÉS KAPHATÓ

A tizenkilenczedik század magyar művészete
235 szövegképpel és 30 műlappal

☆

SZÁZ ÉV A MAGYAR MŰVÉSZET TÖRTÉNETÉBŐL

IRTA

SZANA TAMÁS

235 szövegképpel és 30 műmelléklettel. ✳ Ára díszkötésben 40 korona.

E díszmű valóságos meglepetés a műkedvelő magyar közönségnek, mely a magyar festészeti és szobrászati remekművek ily egységes áttekintő képét még sohasem látta maga előtt; meglepetés különösen amaz örvendetes és gyönyörködtető hatás következtében, melyet ennyi szép műalkotás szemlélése kelt. Szana a magyar géniusz örökbecsű és csodaszép műalkotásait mutatja be irásban és képben.

E díszmű 120 legjelesebb festőnk és szobrászunk életét és munkáit mutatja be.

A művet 235 szövegkép és 30 műmelléklet dísziti.

Árverési Közlöny
1935. 2. sz. 7.

I. FESTMÉNYEK, RAJZOK, METSZETEK

(1-től 562-ig.)

	Kikiáltási ár pengőben
1. ALBANI, FRANCESCO (1587—1660) UTÁN, Apollo és Daphne. Rézmetszet. 21×30	2.—
2. ANGOL FESTŐ, XIX. SZ., Kutyák. Olajf. 27×33	30.—
3. ANGYALFFY ERZSÉBET, Parkrészlet. Olajf. 75×70 (Jelzett.)	
4. —, Mezei virágok. Olajf. 70×55 (Jelzett.)	
5. BADITZ OTTÓ, Ki a legény a csárdában. Olajf. 25×21 (Jelzett.)	
6. BALINT REZSŐ, Női tanulmányfej. Pasztell. 67×50 (Jelzett.)	
7. BARANSZKY E. LÁSZLÓ, Tereplovaglás. Vízf. 36×50 (Jelzett.)	
8. —, A lipótvárosi Szent István templom. Rézkarc. 30×47	
9. BARDÓCZ ÁRPÁD, Tanulmányfej. Szénrajz. 50×35 (Jelzett.)	
10. BAUCH, JOHANN, Tehén. Vízf. 9×13 (Jelzett.)	2.—
11. BAUER ERZSI, A bécsi István templom. Rézkarc. 34×28	
12. BAZILIDES SÁNDOR, Téli tájkép. Olajf. 65×62 (Jelzett.)	
13. ~~BEDNÁR JÁNOS~~, Önarckép. Olajf. 65×52	
14. BEEGER, Női képmás. Olajf. 62×48	15.—
15. BEGA CORNELIS (1620—1664), Zenelecke. Olajf. 47×42 (Jelzett.)	2000.—
16. BELÁNYI VIKTOR, Csendélet. Olajf. 60×80 (Jelzett.)	
17. —, Salome. Olajf. 80×60 (Jelzett.)	
18. —, Csendélet. Olajf. 80×60 (Jelzett.)	
19. —, Csendélet. Olajf. 60×80 (Jelzett.)	
20. BELLA, STEFANO DELLA (1610—1664), Tanulmányok. Hat rézkarc egy keretben	6.—
21. ~~BENDÉNÉ, K. FRIDERIKA~~, Interieur. Olajf. 60×48 (Jelzett.)	

	Kikiáltási ár pengőben
22. —, Testvérek. Olajf. 60×50 (Jelzett.)	
23. —, Kisleány muskátlival. Olajf. 58×48 (Jelzett.)	
24. BENKHARD ÁGOSTON, Csendélet. Olajf. 85×80 (Jelzett.)	
25. BEREND ILONA, Balatoni táj. Olajf. 48×38	
26. BERENYI FELIX, Író nő. Olajf. 62×50 (Jelzett.)	
27. BESSON, J. G., Az alma. Olajf. 80×65 (Jelzett.)	50.—
28. BIHARI SÁNDOR (1856—1906), Vázlat a „Keresztlevétel"-hez. Olajf. 70×47 (Jelzett.)	70.—
30. —, Leánykérő. Olajf. 95×132 (Jelzett.)	1500.—
31. BOEMM RITTA, Nő virágokkal. Olajf. 75×55 (Jelzett)	
32. BOLDIZSÁR ISTVÁN, Tájkép. Olajf. 50×65 (Jelzett.)	
33. BOLSWERT, SCHELTE (1586—1659), RUBENS, PETRUS PAULUS (1577—1640) UTÁN. Diana vadászaton. Rézmetszet. 33×41	8.—
34. BOROWSKY, I. G., Szomorú hír. Színes rézmetszet. 23×17	4.—
35. BORSOS JÓZSEF (1821—1883), Sebesült vitéz és apáca. Olajf. 100×84 (Jelzett.)	2500.—
(Illusztrálva a címlapon.)	
36. BORUTH ANDOR, Női tanulmányfej. Ceruzarajz. 12×9 (Jelzett.)	
37. —, Női tanulmányfej. Ceruzarajz. 16×11 (Jelz.)	
38. —, Férfi tanulmányfej. Ceruzarajz. 20×13 (Jelzett.)	
39. BOTH MENYHÉRT (1857—1916), Család. Olajf. 90×130 (Jelzett.)	300.—
40. BÖCKLIN ARNOLD (1827—1901), Kéz. Olajf. 20×15	280.—
41. BÖHM PÁL (1839—1905), A vén cigány. Olajf. 61×36 (Jelzett.)	500.—
42. —, Tanulmányfej. Olajf. 36×28 (Jelzett.)	60.—
43. BÖRTSÖK SAMU (1881—1931), Tájkép. Olajf. 60×70 (Jelzett.)	35.—
44. BRACQUEL, E., COMPTE CALIX UTÁN, Divatkép. Színezett rézmetszet. 30×22	4.—
45. —, Divatkép. Színezett rézmetszet. 30×22	4.—
46. BRANDT JÓZSEF (1841—1916), Megfagyottak. Olajf. 50×64 (Jelzett.)	20.—
47. BROCKY KÁROLY (1807—1855), Ámor. Olajf. 132×112	2000.—
48. BRODSZKY SÁNDOR (1819—1901), Tájkép. Olajf. 165×125 (Jelzett.)	500.—
(Illusztrálva a II. táblán.)	

	Kikiáltási ár pengőben
50. BRUCK LAJOS (1846—1910), Tanulmány. Ceruza. 9×16	4.—
51. —, Olvasó nő. Olajf. 115×80 (Jelzett.)	220.—
52. —, Betakarítás. Olajf. (Sérült.) 115×148 (Jelzett.)	220.—
53. BRUCK MIKSA (1863—1920), Falusi utca. Olajf. 28×44 (Jelzett.)	35.—
54. BURGHARDT REZSŐ, Aratás után. Olajf. 35×48 (Jelzett.)	
55. —, Erdőrészlet. Olajf. 60×80 (Jelzett.)	
56. —, Páholyban. Olajf. 40×45 (Jelzett.)	
57. —, Fekvő női akt. Olajf. 25×35 (Jelzett.)	
(Illusztrálva a VI. táblán.)	
58. CALDWALL, JAMES (1739—1790), FUSELI, RICHARD (1742—1822) után, Macbeth. Rézmetszet. 53×65	24.—
60. C. E. (1682), Művészziskola. Olajf. 64×85 (Jelzett.)	120.—
61. CIGNANI, CARLO GRÓF (1628—1719) ISKOLÁJA, Szent Teréz. Olajf. 240×175	240.—
62. CLERK, J. F. (1793), GIORDANO LUCA (1697—1732) után, Az álom. Mezzotinto. 50×65	22.—
63. CONTI, Mercur. Rézmetszet. 20×13	2.—
64. CONVOLUTUM. 5 rézmetszet	20.—
65. —, 5 rézmetszet	20.—
66. —, 5 rézmetszet	20.—
67. —, 6 rézmetszet	24.—
68. —, 154 különböző kőrajz és metszet	90.—
69. —, különféle metszet és kőrajz (87 darab)	100.—
70. CSÁNKY DÉNES, Tájkép. Olajf. 34×47 (Jelzett.)	
71. CSERÉPY ÁRPÁD (1858—1907), Mocsaras táj halászokkal. Olajf. 45×75 (Jelzett.)	90.—
72. CSÓK ISTVÁN, Tájkép. Olajf. 40×46 (Jelzett.)	
73. —, Vampírok. Olajf. 59×73 (Jelzett.)	
74. —, Pihenő sokác lányok. Olajf. 80×95 (Jelzett.)	
75. —, Interieur. Olajf. 50×40 (Jelzett.)	
76. —, Jelenet a Bánk-Bán-ból. Olajf. 65×87 (Jelzett.)	
77. CSUK JENŐ (1887—1927), Mezei munka. Olajf. 25×50 (Jelzett.)	40.—
78. —, Ökrök. Olajf. 18×27 (Jelzett.)	30.—
79. —, A hinczói tó. Olajf. 28×37 (Jelzett.)	36.—
80. —,Téli táj szélmalommal. Olajf. 25×50 (Jelzett.)	40.—
81. CUYP AELBERT (1620—1691) (?), Tarka ló. Olajf. 23×30	70.—
82. CZENCZ JÁNOS, Ülő nő. Olajf. 105×85 (Jelzett.)	
83. —, Akt tükör előtt. Olajf. 58×50 (Jelzett.)	
84. —, Tanulmány. Olajf. 45×32 (Jelzett.)	

		Kikiáltási ár pengőben
85.	—, Tabáni részlet. Olajf. 34×50 (Jelzett.)	
86.	DANHAUSER A., A vándor. Olajf. 65×52 (Jelzett.)	60.—
87.	DANHAUSER JOSEF (1805—1845) KÖVETŐJE, Női képmás. Olajf. 70×55	150.—
88.	DELI ANTAL, Tájkép. Olajf. 55×68 (Jelzett.)	
89.	—, Leányka. Olajf. 52×34 (Jelzett.)	
90.	DÉLNÉMET FESTŐ, XVIII. SZ. ELEJE, Lovascsata. Olajf. 67×83 (Kissé sérült.)	40.—
91.	DIETRICH ADOLF, Tengeri táj. Olajfestmény. 59×69 (Jelzett.)	
92.	DITSCHEINER, ADOLF GUSTAV, Tájkép. Olajf. 24×45 (Jelzett.)	90.—
93.	DOLCI, CARLO (1616—1686) stílusában, Madonna. Olajf. 50×39	500.—
94.	DONÁT JÁNOS (1744—1830), Női képmás. Olajf. 56×44	60.—
95.	—, Férfi képmás. Olajfestm. 57×44	60.—
96.	—, Női képmás. Olajf. 56×43 (Jelzett.)	140.—
97.	DREUX ALFRED DE (1808—1860), Sportképek. Színes kőnyomatok. 13 különböző darab	32.—
98.	EARLOM, RICHARD (1742—1822), FUSELI, HENRICH (1741—1821) után, Lear király. Rézmetszet. 52×65	24.—
99.	EDVI-ILLÉS ÖDÖN, Nyomorultak. Olajf. 115×100 (Jelzett.)	
100.	—, Téli táj. Olajf. 36×50 (Jelzett.)	
101.	ERDEI VICTOR, Az imaház könyvtára. Szépia. 14×10 (Jelzett.)	
102.	—, Szombat. Tusrajz. 10×14 (Jelzett.)	
103.	—, Két világ. Tusrajz. 10×14 (Jelzett.)	
104.	—, A pipa. Szépia. 15×12 (Jelzett.)	
105.	FAIT I. R., Tájkép. Olajf. 32×45 (Jelzett.)	50.—
106.	—, Tájkép. Olajfestmény. 32×45 (Jelzett.)	50.—
107.	FARAGÓ GÉZA (1877—1928), A költő. Olajfestmény. 44×56	18.—
108.	FÉNYES ADOLF, Testvérek. Olajfestmény. 120×100 (Jelzett.)	
109.	—, Női tanulmányfej. Olajfest. 54×44 (Jelzett.)	
110.	—, Képtárban. Olajfest. 90×116 (Jelzett.)	
111.	—, Férfi tanulmány. Olajf. 50×42 (Jelzett.)	
112.	—, A müncheni képtár Rubens-terme. Olajf. 80×118 (Jelzett.)	
113.	FERENCZY KÁROLY (1862—1917), Lovasok az erdőben. Olajf. 53×66	150.—
114.	—, Fekvő női akt. Olajf. 57×72	80.—
115.	FERENCZY VALÉR, Cigányleány. Olajfestmény. 33×25 (Jelzett.)	

	Kikiáltási ár pengőben
116. FESZTY ÁRPÁD (1856—1914), Tanulmány. Szénrajz. 58×38 (Jelzett.)	10.—
117. —, Vadászok. Olajf. 138×90	200.—
118. FIORINI, Velencei részlet. Vízf. 28×40 (Jelzett.)	7.—
119. FLAMAND FESTŐ (LUCAS VAN CASTEL (?) XVI—XVII. sz., Az Olympus. Olajf. (Sérült.) 32×40	180.—
120. FRIED PÁL, Tuniszi utca. Olajf. 80×60 (Jelzett.)	
121. —, Táncosnő. Pasztell. 40×50 (Jelzett.) . . .	
122. FÜGER, FRIEDRICH HEINRICH (1751—1818) után, Orpheus a pokolban. Olajf. 75×85 . . .	150.—
123. GAÁL FERENC, Dunaparti vásár. Olajf. 34×50 (Jelzett.)	
124. GARAY ÁKOS, Agarászat. Olajf. 40×57 (Jelzett.)	
125. —, Huszár. Vízf. 50×30 (Jelzett.)	
126. —, Ludovikás lovasok. Olajf. 48×64 (Jelzett.) . .	
127. —, Lovasjárőr. Színes kréta. 49×65 (Jelzett.) . .	
128. —, Gazdátlan lovak. Olajf. 36×47 (Jelzett.) . .	
129. GEIGER, ANDREAS (1773—1856), Divatkép. Színezett rézmetszet. 24×14	3.—
130. GEIGER RICHARD, Női akt. Olajfestmény. 100×80 (Jelzett.)	
131. —, Női akt. Olajf. 75×60 (Jelzett.)	
132. GERGELY IMRE, Kun László találkozása Habsburgi Rudolffal. Színes kréta. 90×115 (Jelzett.) . .	
133. —, Tengerparton. Olajf. 50×70 (Jelzett.) . . .	
134. —, Virágvásár. Olajf. 50×40 (Jelzett.) . . .	
135. GIMES LAJOS, Virágcsendélet. Olajf. 80×60 (Jelzett.)	
136. —, Hegyvidék. Olajf. 55×68 (Jelzett.) . . .	
137. GLATTER ÁRMIN (1861—1931) Női képmás. Olajf. 26×19 (Jelzett.)	28.—
138. GLLATZ OSZKÁR, Krumplit hámozó kisleány. Olajf. 70×53 (Jelzett.)	
139. GOLE, JACOBUS (1660—1737), A nagy választó fejedelem képmása. Rézmetszet. 35×25	20.—
140 GÓTH MÓRIC, Vásár. Olajf. 30×38 (Jelzett.) . .	
141. —, Takácsműhely. Olajf. 43×54 (Jelzett.) . .	
142. GÖRÖGKELETI FESTŐ, XVII. sz. IKON. Jézus a szentekkel. Olajf. Aranyozott ezüst lemezzel borítva 32×26	100.—
143. —, Elefterij és Stelian vértanuk. Olajf. Ezüst lemezzel borítva 14×12	35.—
144. GÖRÖGKELETI FESTŐ. XVII—XVIII. SZ. IKON. Krisztus mint a világ bírája. Olajf. 39×31 . .	20.—
145. —, Jelenetek Krisztus életéből. Olajf. fára. 38×31	22.—

		Kikiáltási ár pengőben
146.	—, XVIII. sz. Ikon, St. Stelian. Olajf. Részben aranyozott ezüstlemezzel borítva, 15×10	40.—
147.	—, XVIII. sz. Ikon, Sz. Miklós. Olajf. fára 53×36 .	22.—
148.	—, XVIII. sz. Ikon, Szent György. Olajf. fa. 89×61	35.—
149.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Szent László. Olajf. fára. 35×25	20.—
150.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Jézus bevonulása Jeruzsálembe. Olajf. fára. 34×25	22.—
151.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Szent Parászka. Olajf. 34×25 (Sérült.)	10.—
152.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Illés próféta. Olajf. fára 34×25	12.—
153.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Szent Mihály arkangyal és Szent István király. Olajf. fára. 34×25 (Sérült.)	16.—
154.	—, XVIII—XIX. sz. Ikon. Szent Demeter. Olajf. fára. 34×25	12.—
155.	—, XIX. sz. Ikon. Szent Miklós. Olajf. Részben aranyozott ezüstlemezzel borítva. 22×18	45.—
157.	—, Ikon. Sz. Lukács evangélista. Olajf. fára 34×25	20.—
158.	—, Ikon. Szent Miklós. Olajf. fára. 25×34 . . .	20.—
160.	GREGUS IMRE (1856—1910), Ló. Olajf. 27×40 (Jelzett.)	35.—
161.	GROSS BÉLA (1835—1914), Cigányfiú. Olajf. 78×63 (Jelzett.)	1 .
162.	GURK, EDUARD (1802—1841), OSOLSOBIC S. UTÁN, Zrinyi Miklós kirohanása. Színezett kőrajz. 56×72	40.—
163.	—, Báthorit szabadítja Kinizsi a Kenyérmezőn. Színezett kőrajz. 56×72	40.—
164.	GYÁRFÁS JENŐ (1857—1925), Tetemrehívás. Olajf. 80×155 (Jelzett.)	5000.—
	(Illusztrálva az I. táblán.)	
165.	HAMZA, JOHANN (1850—?), Tanulmányfej. Olajf. 38×30 (Jelzett.)	120.—
166.	HARPER, ADOLF FRIEDRICH (1725—1806), Tivoli. Olajf. 100×140 (Jelzett.)	400.—
167.	HÁRY GYULA, Budapesti részlet. Olajf. 15×18 (Jelzett.)	
168.	HATVANY FERENC BÁRÓ, Fekvő női akt. Pasztell. 60×76 (Jelzett.)	
169.	—, Tájkép. Olajf. 50×60 (Jelzett.)	
170.	—, Parkrészlet. Olajf. 85×72 (Jelzett.)	
171.	—, Ülő női akt. Olajf. 85×100	
172.	HAUNOLD, KARL FRANZ EMANUEL (1832—?), Gletscher. Olajf. 24×32	40.—
173.	HERMANN LIPÓT, Kompozició. Olajf. 49×62 (Jelzett.)	

		Kikiáltási ár pengőben
174.	HERRER CÉZÁR (1868—1919), Spanyol táncosnő. Olajf. 38×25	50.—
175.	—, Spanyol nő. Olajf. 75×58 (Jelzett.)	150.—
176.	—, Olasz erkély. Olajf. 52×38	45.—
177.	—, Kirándulás. Olajf. 43×56 (Jelzett.)	80.—
178.	—, Feketeruhás leány. Olajf. 55×75	90.—
179.	—, Halászbárkák. Olajf. 16×21 (Jelzett.)	15.—
180.	HEYER ARTUR (1872—1931), Háborúba vonuló katonák. Gouache. 22×30 (Jelzett.)	10.—
181.	HOFFMEISTER, CHARLES, Dante. Rézm. 15×10	2.—
182.	HOLLÓSY SIMON (1857—1918), Szalma kazal. Olajf. 88×104 (Jelzett.)	350.—
183.	—, Szántóföld. Olajf. 71×67	130.—
184.	INNOCENT FERENC (1859—1934), Nő tükörrel. Olajf. 48×60 (Jelzett.)	50.—
185.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. sz., Végítélet. Olajf. 20×15	60.—
186.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz. (CARLO DOLCI MODORÁBAN), Krisztus. Olajf. 22×17	80.—
187.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Mária mennybemenetele. Olajf. vörösréz lemezre	28.—
188.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., A pásztor álma. Olajf. vörösréz lemezre	60.—
189.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Lázár feltámasztása. Olajf. 114×85	65.—
190.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Európa elrablása. Rézlemezre festett miniatür	18.—
191.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Szakácsnő. Pasztell 85×60	300.—
192.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII., sz., Bibliai jelenet. Olajfestmény. 69×58	120.—
193.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Páris ítélete. Olajfestmény. 51×74	12.—
194.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., Kikötő romokkal. Olajfestmény. 75×100	50.—
195.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. sz., A szökőkút. Olajfestmény. 40×33	100.—
196.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz. eleje, Diplomata képmása. Olajfestmény. 108×85	72.—
197.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz. vége, Női képmás. Olajfestmény. 48×37	280.—
198.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz., Habsburgi Rudolf. Ceruzarajz. 19×27	8.—
199.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz. Női képmás. Olajf. 85×68	150.—
200.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX sz. Történelmi jelenet Olajf. 56×85	18.—

		Kikiáltási ár pengőben
201.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX sz. Mária a gyermek Jézussal. Olajf. Vaslemezre. 54×36	30.—
202.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz. Erdőrészlet. Olajf. 40×34	250.—
203.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. sz. V. Ferdinand császár képmása. Olajf. 32×27	18.—
204.	ISMERETLEN FESTŐ, Női képmás. Elefántcsontra festett miniautür. 11×8	30.—
205.	ISMERETLEN FESTŐ, férfi képmás. Olajf. 56×40	39.—
206.	ISMERETLEN FESTŐ, Az arénában. Rézmetszet. 16×18	2.—
207.	ISMRETLEN FESTŐ, Női képmás. Olajf. (Sérült.) 47×39	35.—
208.	ISMERETLEN FESTŐ, Férfi tanulmányfej. Olajf. 47×39	24.—
209.	ISMERETLEN FESTŐ, A Szent Bertalan-templom belseje. Rézmetszet. 24×19	3.—
210.	ISMERETLEN FESTŐ, Noé bárkája. Rézmetszet. 21×31	2.—
211.	ISMERETLEN FESTŐ, A vízözön. Rézmetszet 21×31	2.—
212.	ISMERETLEN FESTŐ, Falu vége. Olajf. 11×17. (Lent, a jobb sarokban olvasható jelzés.)	16.—
213.	ISMERETLEN FESTŐ, Fürdő nők. Olajf. 24×20	12.—
214.	ISMERETLEN FESTŐ, Tanulmány. Olajf. 24×39	12.—
215.	ISMERETLEN FESTŐ, Női képmás-tanulmány. Olajf. 62×50	35.—
216.	ISMERETLEN FESTŐ, Legelő kosok. Olajf. 20×33	15.—
217.	ISMERETLEN FESTŐ, Városrészlet. Színes rézkarc. 54×70	12.—
218.	ISRAELS, JOZEF (1824—?), Öregasszony. Rézkarc. 14×10	6.—
219.	IVÁNYI-GRÜNWALD BÉLA, Gémeskút. Olajf. 95×85	
220.	—, Tanya. Olajf. 60×80 (Jelzett.)	
221.	—, Legelő nyáj juhásszal. Olajf. 70×55 (Jelzett.)	
222.	—, Cigánykaraván. Olajf. 70×100 (Jelzett.)	
223.	—, Lovas az erdőben. Olajf. 95×70 (Jelzett.)	
224.	—, Falusi utca. Olajf. 80×100	
225.	—, Fésülködés. Olajf. 48×45 (Jelzett.)	
226.	—, Hazatérés. Olajf. 70×100 *(Illusztrálva a VI. táblán.)*	
227.	—, Virágcsokor vázában. Olajf. 46×37 (Jelzett.)	
228.	—, Mulató kurucok. Olajf. 92×100 (Jelzett.)	
229.	—, Pihenő cigányok. Olajf. 60×78 (Jelzett.)	
230.	—, Színpadi jelenet. Olajf. 80×100 (Jelzett.)	
231.	JACKMANN, P., Szénégető cigányok. Olajf. 92×72 (Jelzett.)	100.—

		Kikiáltási ár pengőben
232.	JAKOBEY KÁROLY (1825—1891), A Thaigetos hegye. Olajf. 44×34 (Jelzett.)	20.—
233.	—, Xavéri Szent Ferenc. Olajf. 58×36	37.—
234.	—, Rebeka a kútnál. Olajf. 50×40	80.—
235.	—, Szent István felajánlja Máriának a magyar koronát. Olajf. 24×34	50.—
236.	—, Szent László. Olajf. 43×28	35.—
237.	JÁVOR PÁL (1880—1923), Aktok a szabadban. Olajf. 50×60 (Jelzett.)	60.—
238.	JEGES ERNŐ, Tájkép. Vízfestm. 23×32 (Jelzett.)	
239.	JENEY ZOLTÁN, Balaton. Vízf. 40×50 (Jelzett.)	
240.	JENNY ALAJOS (XIX. sz.), József nádor képmása. Olajf. (Sérült.) 148×105 (Jelzett.)	100.—
241.	JETTEL, EUGEN (1845—?), Fürdő gyermekek. Olajf. 19×24 (Jelzett.)	25.—
242.	JUSZKÓ BÉLA, Lóitató. Olajf. 55×68 (Jelzett.)	
243.	KÁDÁR BÉLA, Csendélet. Olajf. 55×47 (Jelzett.)	
244.	—, Zene. Pasztell. 102×73 (Jelzett.)	
245.	KACZIÁNY ALADÁR, Női tanulmányfej. Olajf. 48×40 (Jelzett.)	
246.	KACZIÁNY ÖDÖN (1852—1933), Sziget a ködben Olajf. 27×46 (Jelzett.)	35.—
247.	—, Égő hajó. Olajf. 25×38 (Jelzett.)	30.—
248.	KAMPIS JÁNOS, Cassandra. Olajf. 100×140 (Jelzett.)	
249.	KARDOS GYULA (1857—1908), Férfi tanulmányfej. Olajf. 30×20	18.—
250.	KARLOVSZKY BERTALAN, Ülő női akt. Olajf. 57×41 (Jelzett.)	
251.	—, Tanulmány. Olajf. 58×47	
252.	KASZNÁR-RING JÁNOS, Tájkép. Olajf. 40×50 (Jelzett.)	
253.	KATÓ KÁLMÁN, Tutaj. Olajf. 20×30 (Jelzett.)	
254.	KATONA NÁNDOR (1864—1932), Csorba-tó. Olajf. 25×35 (Jelzett.)	75.—
255.	—, Női tanulmányfej. Olajf. 54×44 (Jelzett.)	50.—
256.	—, Tátrai táj. Olajf. 34×43 (Jelzett.)	100.—
257.	—, Köd a Dunán. Olajf. 25×35 (Jelzett.)	70.—
258.	KÉMÉNDY JENŐ (1860—1925), A kísértet. Olajf. 32×48 (Jelzett.)	30.—
259.	KERNSTOCK KÁROLY, Szántás. Olajf. 35×55 (Jelzett.)	
260.	KISS KÁLMÁN, Budai hegyek. Olajf. 35×48 (Jelzett.)	
261.	—, Bolgár kút. Olajf. 24×31 (Jelzett.)	
262.	KISS REZSŐ, Ozsonnázó nő. Olajf. 70×70 (Jelzett.)	
263.	—, Téli táj. Olajf. 55×67 (Jelzett.)	
264.	KLEIN, JOHANN ADAM (1792—1875), Hátasló	

		Kikiáltási ár pengőben
	az istállóban. Rézmetszet. 14×16	3.—
265.	KLIMÓ ISTVÁN, Ülő női akt. Olajf. 58×46 (Jelzett.)	
266.	KNOPP IMRE, Női akt. Olajf. 74×46 (Jelzett.)	
267.	KOHL, CLEMENS (1754—1807), Ámor és Psyche. Rézmetszet. 20×13	2.—
268.	KOMÁROMI-KATZ ENDRÉNÉ, Virágcsendélet. Vízf. (Jelzett.)	
269.	—, Anya gyermekével. Vízf. 75×52 (Jelzett.) . .	
270.	KOMLÓSSY EDE (XIX. sz.), Favágó. Olajf. 42×30 (Jelzett.)	60.—
271.	—, Műteremben. Olajf. 38×42 (Jelzett.) . . .	120.—
272.	—, Interieur. Olajf. 32×38 (Jelzett.)	100.—
273.	KOPECZKY RAOUL, Zebegényi gyöngyhalászok. Olajf. 75×120 (Jelzett.)	
274.	—, Női akt. Olajf. 117×86 (Jelzett.)	
275.	—, Esti hangulat. Olajf. 75×100 (Jelzett.) . .	
276.	KORDA VINCE, Olvasó nő. Olajf. 75×55 (Jelzett.)	
277.	KORNAI JÓZSEF (1899—1929), Velencei udvar. Olajf. 34×25 (Jelzett.)	12.—
278.	KOSZKOL JENŐ (1868—1935), Virágos udvar. Vízf. 50×40 (Jelzett.)	100.—
279.	—, Balatoni részlet. Vízf. 40×50 (Jelzett.) . . .	100.—
280.	—, Virágos udvar. Vízf. 49×40 (Jelzett.) . . .	100.—
281.	KOSZTA JÓZSEF, Alföld. Olajf. 70×90 (Jelzett.)	
282.	—, Tájkép. Olajf. 56×70. (Jelzett.)	
283.	KRUSNYÁK KÁROLY, Parkrészlet. Olajf. 51×72 (Jelzett.)	
284.	—, Tündértánc. Olajf. 34×23 (Jelzett.)	
285.	KUNFFY LAJOS, Nyires. Olajf. 70×58 (Jelzett.)	
286.	—, Cigányasszony. Olajf. 75×65 (Jelzett.) . . .	
287.	—, Virágcsendélet. Olajf. 46×38 (Jelzett.) . . .	
288.	—, Almaszüret. Olajf. 58×45 (Jelzett.)	
289.	KÜMMERLE PÁL, Rózsák. Olajf. 18×14 (Jelzett.)	
290.	LACCATARIS DEMETER (1798—1864), Férfi képmás. 65×55 (Sérült.)	70.—
291.	LACH ANDREAS (1817—?), Gyümölcs-csendélet. Olajf. 29×37 (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a III. táblán.)*	150.—
292.	—, Gyümölcs-csendélet. Olajf. 29×37 (Jelzett.) . .	150.—
293.	LAURENTI, CESARE (XIX. sz.), Olasz leány. 17×10 (Jelzett.)	45.—
294.	LEFÉBRE, VALÉRE, Tájkép. Olajfestm. 15×18 (Jelzett.)	5.—
295.	LEONARDIS, GIACOMO (1723—1780), TINTORETTO, JACOPO, ROBUSTI (1518—1594) után, Szent Jeromos látomása. Rézmetszet. 56×40 . .	15.—
296.	LEWY, CARL, Olvasó nő. Olajf. 35×45 (Jelzett.)	30.—

		Kikiáltási ár pengőben
297.	LIGETI ANTAL (1823—1890), Romok. Ceruzarajz. 30×43 (Jelzett.)	10.—
298.	—, Sziklák. Ceruzarajz. 30×40 (Jelzett.)	5.—
299.	LINGAUER ISTVÁN, Szántás. Olajf. 31×46. (Jelzett.)	
300.	LITROW L., VON, Halászcsalád. Olajf. 50×40 (Jelzett.)	36.—
301.	LITTKEY ANTAL, Táncosnő. Pasztell. 50×40 (Jelzett.)	
302.	—, Tükör előtt. Pasztell. 45×36 (Jelzett.)	
303.	—, Női képmás. Pasztell. 37×27 (Jelzett.)	
304.	—, Nő virágokkal. Olajf. 68×55 (Jelzett.)	
305.	—, Tabáni részlet. Olajf. 30×40 (Jelzett.)	
306.	—, Alvó nő. 38×48 (Jelzett.)	
307.	LOTZ KÁROLY (1833—1904), Falfestmény-vázlat. Krétarajz	60.—
308.	—, Falfestmény-vázlat. Krétarajz	60.—
309.	LOUIJS (LOIJS), JACQUES, (JEAN) (1600—?), RUBENS, PETRUS PAULUS (1577—1640) után, Az alvó Diana. Rézmetszet. 34×42	8.—
310.	MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV, Tájkép. Olajf. 12×26 (Jelzett.)	
311.	—, Holdvilágos este. Olajf. 73×48 (Jelzett.)	
312.	—, Tájkép. Olajf. 16×23 (Jelzett.)	
313.	maróthi MAJOR JENŐ, Balatoni táj. Pasztell. 34×54 (Jelzett.)	
314.	—, Esti hangulat. Olajf. 22×34 (Jelzett.)	
315.	—, Balatoni táj. Pasztell. 35×52 (Jelzett.)	
316.	—, Nyár. Olajf. 35×45	
317.	MARGITAY TIHAMÉR (1859—1922), A kis árva. Olajf. 58×88 (Jelzett.)	80.—
318.	MÁRK LAJOS, Kompozició. Olajf. 40×54 (Jelzett.)	
319.	ID. MARKÓ KÁROLY (1791—1860), Eszményi táj. Olajf. 45×57	1500.—
320.	—, Campagna. Vízf. 53×68	400.—
321.	MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ BÁRÓ (1852—1919), Hegyvidék. Olajf. 24×32 (Jelzett.)	50.—
322.	—, Templom. Vízf. 28×41 (Jelzett.)	30.—
323.	—, Hegyvidék. Olajf. 25×31 (Jelzett.)	80.—
324.	—, Sebesültek. Olajf. 36×25 (Jelzett.)	40.—
325.	MEID HANS, A csábító. Rézkarc. 41×50	4.—
326.	MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887), Tájkép. Olajf. 30×55 (Jelzett.)	350.—
327.	MIKOLA ANDRÁS, Patak. Olajf .53×65. (Jelzett.)	
328.	MOLNÁR JÓZSEF (1821—1899), Tájkép. Olajf. 20×33 (Jelzett.)	50.—
329.	—, Szent Pál apostol. Olajf. 33×23 (Jelzett.)	50.—

		Kikiáltási ár pengőben
330.	MONTAIGU, DOMENICO (XVIII. SZ.), Colosseum. Rézmetszet. 25×37.	2.—
331.	—, Caecillia Mettella síremléke. Rézmetszet. 25×37	2.—
332.	—, Római részlet. Rézmetszet. 25×37.	2.—
333.	MORGHEN, RAFFAELLO (1758—1883), *Barbieri, Giovani Francesco* (1591—1666) *után*, Rebeka a kútnál. Rézmetszet. 50×66.	20.—
334.	MUNKÁCSY MIHÁLY (1844—1909), Krisztus tanulmány. Olajf. 48×121 (Jelzett.)	1500.—
336.	—, Őszi bánat. Olajf. 46×77	700.—
337.	—, Női képmás. Olajf. 30×25	1500.—
338.	MÜHLBECK KÁROLY, Postakocsi. Vízf. (Jelzett.)	
339.	—, Csacsi. Tussrajz. (Jelzett.)	
340.	MÜLLER, ANTON, Pipázó férfi. Olajf. 34×26. .	9.—
341.	—, Tivoli-i nő. Olajf. 34×26	9.—
342.	—, Nő korsóval. Olajf. 34×26. (Jelzett.) . . .	9.—
343.	—, Pihenő nő. Olajf. 34×26 (Jelzett.)	9.—
344.	—, Pásztor. Olajf. 34×26	9.—
345.	—, Fonó nő. Olajf. 34×26 (Jelzett)	9.—
346.	—, Olasz nő. Olajf. 34×26 (Jelzett.)	9.—
347.	—, Hegymászó. Olajf. 34×26	9.—
348.	—, A kútnál. Olajf. 34×26.	9.—
349.	—, Nő kosárral. Olajf. 34×26 (Jelzett.) . . .	9.—
350.	NAGY DÁNIEL FERENC, Keleti táj. Olajf. 15×24 (Jelzett.)	
351.	NAGY LÁZÁR (1861—1919), Szent László-sziget romjai. Olajf. 35×50 (Jelzett.)	18.—
352.	—, Virágcsendélet. Olajf. 83×52 (Jelzett.) . . .	25.—
353.	—, Tájkép. Olajf. 52×70 (Jelzett.)	28.—
354.	NAGY VILMOS, Pihenés a szabadban. Olajf. 38×50 (Jelzett.)	
355.	NÁKÓ KÁLMÁNNÉ GRÓFNÉ, (GYERTYÁNFFY BERTA) (1820—1882), Női képmás. Olajf. 65×52	36.—
356.	NÉMET FESTŐ, XVII—XVIII. SZ., Férfi képmás. Olajf. 64×47 (Sérült.)	40.—
357.	NÉMET FESTŐ, Éva teremtése. Olajf. 45×36 .	50.—
358.	NÉMET FESTŐ, Ádám és Éva. Olajf. 45×36.	60.—
359.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, XVII. SZ., Tájkép. Olajf. 9×13	20.—
360.	NEUGEBAUER JÓZSEF (1810—1895), Férfiképmás. Olajf. 102×76 (Jelzett.)	180.—
361.	NYILASSY SÁNDOR (1873—1934), Fürdő fiú. Olajf. 46×50 (Jelzett.)	50.—
363.	OLASZ FESTŐ, XVII. SZ., Aeneas partraszállása. Olajf. 44×66.	80.—

		Kikiáltási ár pengőben
365.	OLASZ FESTŐ, XVII—XVIII. SZ., Bibliai jelenet. Olajf. 110×160	220.—
366.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZ., Krisztus az Olajfák hegyén. Olajfestmény. 50×60	110.—
367.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZ., Szent püspök. Olajf. 115×82	50.—
368.	OLGYAY FERENC, Aratás után. Olajf. 40×60 (Jelzett.)	
369.	—, Virágcsendélet. Olajf. 70×88 (Jelzett.)	
370.	OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. SZ., Krisztus siratása. Olajf. 25×37	20.—
371.	OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. sz., Tájkép. Olajf. 85×65 (Sérült.)	40.—
372.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. sz., Vadkanok. Olajf. 40×50	100.—
373.	PAÁL LÁSZLÓ (1846—1870), Erdőrészlet. Szénrajz. 124×75	400.—
374.	—, Erdőrészlet. Olajf. 124×75	500.—
375.	PACZKA KORNÉLIA, Női tanulmány. Algráfia. 48×35	
376.	PÁDUA KÁLMÁN, Tájkép. Olajf. 22×26 (Jelzett.)	
377.	PALCSÓ DEZSŐ, Téli táj. Olajf. 18×28 (Jelzett.)	
378.	—,Tájkép. Olajf. 14×18 (Jelzett.)	
379.	—, Csendélet. Olajf. 55×45 (Jelzett.)	
380.	PÁLLIK BÉLA (1845—1908), Tigrisvadászat. Krétarajz. 45×55 (Jelzett.)	45.—
382.	—, Birkák. Olajf. 70×95 (Jelzett.)	1000.—
383.	PÁLLYA CAROLUS, Tájkép. Olajfestmény. 17×26 (Jelzett.)	
384.	PÁLLYA CELESTIN, Hajnali kocsizás. Olajf. 15×25 (Jelzett.)	
385.	—,Csendélet. Szarka. Két olajf. (Jelzett.)	
386.	—,Varrónők. Olajf. 37×44 (Jelzett.)	
388.	—, Utcarészlet Szokolyán. Olajf. 20×31 (Jelzett.)	
389.	—, Lófej. Olajf. 24×36 (Jelzett.)	
390.	PAP EMIL, Parkrészlet. Olajf. 45×65 (Jelzett.)	
391.	PAP HENRIK (1864—1910), Honvédek a fedezékben. Olajf. 50×63 (Jelzett.)	40.—
392.	—, Bachánsnő. Olajf. 50×50 (Jelzett.)	
393.	PATAKY LÁSZLÓ (1857—1912), Jó barátok. Tusrajz. 21×15 (Jelzett.)	6.—
394.	PENTELEI-MOLNÁR JÁNOS (1878—1924), Csendélet. Olajf. 80×60 (Jelzett.)	150.—
395.	PERLMUTTER IZSÁK (1886—1932), Rákospalotai interieur. Olajf. 22×18 (Jelzett.)	150.—
396.	—, Hollandi interieur. Vízf. 26×20 (Jelzett.)	150.—
397.	—, Kézimunkázó nő. Olajfestmény. 70×50	220.—

	Kikiáltási ár pengőben
398. PESKE GÉZA (1859—1934), Műértők. Olajf. 23×32 (Jelzett.)	15.—
399. —, Horgászó fiú. Olajfestmény.	80.—
400. —, A hernyó. Olajf. 95×73 (Jelzett.)	150.—
401. PESKY JÓZSEF (?—1870). Női képmás. Olajfestmény. 80×60 (Jelzett.)	100.—
402. PETITJEAN, EDMOND MARIE (1844—1925), Falurészlet. Tollrajz. 20×24 (Jelzett.)	8.—
403. PETTENKOFEN, AUGUST VON (1822—1889), Szerelem a pusztán. Olajf. 26×32	250.—
404. —, Gebe. Olajf. 20×26 (Jelzett.)	120.—
405. POGÁNY FERENC, Erdőrészlet. Olajfestmény. 52×63 (Jelzett.)	
406. csebei POGÁNY GYULA, Téli táj. Olajfestmény. 58×51 (Jelzett.)	
407. PONCE, NICOLAS (1746—1831), FRAGONARD, JEAN HONORÉ (1732—1806) után, A tejeskanna. Rézmetszet. 27×29	15.—
408. PONGRÁCZ SAROLTA BÁRÓNŐ, Csendélet. Olajf. 38×30 (Jelzett.)	
409. —, Tabáni részlet. Olajf. 44×36 (Jelzett.)	
410. PÖRGE GERGELY (1858—1930), Tanya. Olajf. 32×45 (Jelzett.)	50.—
411. —, Tanya. Olajf. 32×43 (Jelzett.)	40.—
412. PRIHODA ISTVÁN, Fürdés után. Rézkarc. 40×30 (Jelzett.)	
413. RAIMONDI, MARC ANTONIO (1488—1534), Az angyal a pásztoroknál. Rézmetszet. Egykorú másolat Dürer után. 29×21	60.—
414. RAKSSÁNYI DEZSŐ, Műteremben. Olajfestmény. 58×48 (Jelzett.)	
415. RÁTZ PÉTER, Tutajos. Olajf. 100×80 (Jelzett.)	
416. REMBRANDT, HARMENSZ VAN RIJN (1606—1669), Vándorló család. Rézkarc	40.—
417. —, Önarckép. Rézkarc. 7×6	20.—
418. —, Jézus a kútnál. Rézkarc. 13×16	40.—
419. —, Ennoch megkeresztelése. Rézkarc. 17×21	45.—
420. —, Öregember. Rézkarc. 7×4	15.—
421. —, Tanulmányfejek. Rézkarc. 14×12	30.—
422. —, Pihenő szakállas férfi. Rézkarc. 11×8	20.—
423. RÉVÉSZ IMRE, Parasztgazda. Olajf. 33×22 (Jelzett.)	
424. RÉTI ISTVÁN, Jézus tanyítványaival. Olajfestmény. 75×90 (Jelzett.)	
425. —, Önarckép kék szalaggal. Olajf. 45×63 (Jelzett.)	
426. —, Rózsaszínruhás nő. Olajf. 60×50 (Jelzett.)	

		Kikiáltási ár pengőben
427.	RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861—1928), Parkrészlet. Pasztell. 95×72	200.—
428.	—, Tanulmányfej. Olajf. 30×22 (Jelzett.) . . .	50.—
429.	—, Női fej. Pasztell. 50×40 (Jelzett.)	110.—
430.	—, Szabadban. Pasztell. 22×32 (Jelzett.) . . .	90.—
431.	—, Női képmás. Pasztell. 50×40 (Jelzett.) . . .	250.—
432.	ROOS, PHILIPP PETER (ROSA DA TIVOLI, (1657—1705) követője XVIII. sz., Legelő nyáj. Olajf. 65×90 (Sérült.)	50.—
433.	—, Alpesi legelő. Olajf. 47×65	170.—
434.	ROSKOVICS IGNÁC (1854—1915), Incselkedés. Olajfestmény. 20×18 . . . . . *(Illusztrálva az V. táblán.)*	80.—
435.	—, Szt. László. Olajf. 35×18 (Jelzett.)	50.—
436.	RUBOVICS MÁRK, Tájkép. Olajf. 32×43 (Jelzett.)	
437.	RUDNAY GYULA, Tájkép. Olajf. 34×45 (Jelzett.)	
438.	—, Lótanulmány. Olajf. 40×56 (Jelzett.) . . .	
439.	—, Tanulmányfej. Olajf. 23×18	
440.	wodicai SASHEGYI KÁLMÁN, Felhős táj. Olajf. 68×100 (Jelzett.)	
441.	SCHAFFER, JOSEPH, A József-pihenő Schwechátnál. Színezett kőrajz. 37×47	10.—
442.	SCHEIBER HUGÓ, Tájkép. Pasztell. 60×42 (Jelzett.)	
443.	—, Tájkép. Pasztell. 60×43 (Jelzett.)	
444.	SCHIMON, MIKSA (1805—1859), Női képmás. Olajfestmény. 72×57 (Jelzett.)	100.—
445.	—, Férfi képmás. Olajf. 72×58 . . . . . *(Illusztrálva a IV. táblán.)*	100.—
446.	SCHWORMSTÄDT FÉLIX, Német csapatok egy felsőolaszországi városban. Gouache. 65×86 (Jelzett.)	32.—
447.	—, Fedezék a mocsárban. Gouache. 60×88 (Jelzett.)	32.—
448.	SEGANTINI MARIO, Alpesi táj. Olajf. 45×86 .	200.—
449.	SILIGAI FERENC (1873—1924), Patak partján. Olajfestmény. 48×68 (Jelzett.)	35.—
450.	—, Tavaszi hangulat. Olajf. 50×65 (Jelzett.) . .	45.—
451.	SIMON, JEAN PIERRE (1769—?), FUSELI, RICHARD (1742—1822) *után*, A vihar. Rézmetszet. 52×65	24.—
452.	K. SPÁNYI BÉLA (1852—1914), Budavár Mátyás király korában. Olajf. 40×60	70.—
453.	SPITZER EMANUEL (1844—?), Pánik a pályaudvaron. Olajf. 180×255 (Jelzett.)	1200.—
455.	SZABÓ AURÉL, Erdőrészlet. Olajf. 50×43 (Jelzett.)	
456.	SZABÓ B. LEÓ, Csendélet. Olajf. 38×54 (Jelzett.)	

		Kikiáltási ár pengőben
457.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910), Tájkép. Olajfestmény. 33×43	120.—
458.	—, Nepomuki Szt. János. Olajf. 72×36	200.—
459.	—, Visegrádi részlet. Vízf. 41×55	90.—
460.	—, Üvegfestmény vázlat. Gouache	100.—
461.	—, Ráth polgármester képmása. Olajf. 68×55	180.—
462.	—, Tájkép. Olajfestmény. 31×42	160.—
463.	SZENES FÜLÖP, Vöröshajú nő. Olajf. 60×47	
464.	SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920), Szakálas férfi. Olajfestmény. 45×31 (Jelzett.)	600.—
465.	SZIRMAI ANTAL (1860—1927), Erdőrészlet. Olajf. 53×73 (Jelzett.)	40.—
466.	—, Udvarlás. Olajfestmény. 40×20	40.—
467.	—, A rév. Olajf. 85×120 (Jelzett.)	180.—
468.	SZLANYI LAJOS, Moló. Olajf. 45×55 (Jelzett.)	
469.	—, Virágzó fák. Olajf. 30×40 (Jelzett.)	
470.	DR. SZOKOL WILLIBALD, Tájkép. Olajfestmény. 48×31 (Jelzett.)	
471.	SZÜLE PÉTER, Szolnoki táj. Olajf. 45×60 (Jelzett.)	
473.	—, Interieur önarcképpel. Olajf. 35×23 (Jelzett.)	
475.	—, Félakt. Olajf. 46×34 (Jelzett.)	
477.	—, Modell. Olajfestmény. 70×50 (Jelzett.)	
480.	TELEK ANTAL, Tájkép. Olajf. 50×50 (Jelzett.)	
481.	—, Tájkép. Olajfestmény. 17×24 (Jelzett.)	
482.	—, Tájkép. Olajfestmény. 33×46 (Jelzett.)	
483.	TEUCHERT KÁROLY (1886—1926), Bajor parasztasszony. Ceruzarajz. 18×12 (Jelzett.)	4.—
484.	—, Udvar vége. Olajf. 37×45 (Jelzett.)	30.—
485.	—, Démon. Tusrajz. 21×18 (Jelzett.)	5.—
486.	THAN MÓR (1828—1899), Allegória. Olajfestmény. 60×46 (Jelzett.)	80.—
487.	THEW, ROBERT (1758—1802), FUSELI, RICHARD (1742—1822) *után*, Hamlet. Rézmetszet. 53×65	24.—
488.	TORNAI GYULA (1861—1928), Keleti táj. Olajf. 60×80	55.—
490.	TORNYAI JÁNOS, Tájkép. Olajf. 32×29 (Jelzett.)	
492.	TOROCZKAY OSZWALD, Virágos udvar. Olajf. 45×49 (Jelzett.)	
493.	TÖLGYESSY ARTUR (1853—1920), A nyár. Olajfestmény. 75×58 (Jelzett.)	270.—
494.	—, Udvarrészlet. Tollrajz. 15×22 (Jelzett.)	6.—
495.	TULL ÖDÖN (1870—1911), Aratáskor. Olajf. 35×48 (Jelzett.)	120.—
496.	—, Őszi szél. Vízf. 53×50 (Jelzett.)	85.—
497.	—, Műhely. Olajf. 57×43 (Jelzett.)	120.—

(Illusztrálva az V. táblán.)

		Kikiáltási ár pengőben
498.	—, Női képmás. Olajf. 47×36 (Jelzett.) . . .	70.—
	(Illusztrálva a IV. táblán.)	
499.	—, Munka után. Vízfestmény. 70×90 (Jelzett.). .	120.—
500.	CZ. UDVARDY FLÓRA, Chrizathemumok. Olajf. (Jelzett.)	
501.	—, Madonna a gyermekkel. Olajf. 80×60 (Jelz.)	
502.	—, Erdőrészlet. Olajf. 48×68 (Jelzett.) . . .	
503.	UDVARY PÁL, Tájkép. Olajf. 50×70 (Jelzett.)	
504.	UITZ BÉLA, Önarckép. Olajf. 27×22 (Jelzett.) .	
505.	UJHÁZY FERENC (1827—1921), Pincejelenet, táncoló párok. Olajf. 35×45 (Jelzett.)	35.—
506.	—, Levétel a keresztről. Olajf. 29×36 (Jelzett.) .	45.—
507.	—, Krisztus sírbatétele. Olajf. 32×40 (Sérült.) . .	8.—
508.	—, Vásár. Olajf. (Sérült.) 30×40 (Jelzett.) . .	8.—
509.	—, Konyhacsendélet. Vázlat. 26×42 (Jelzett.) . .	2.—
510.	—, Tanulmány. Tollrajz. 16×20 (Jelzett.) . . .	4.—
511.	—, Önarckép gyümölcstállal. Olajf. 80×64 (Jelzett.)	60.—
512.	—, Női képmás. Olajfestmény. 135×95	120.—
513.	—, Krisztus siratása. Olajf. Másolat. 60×75 (Jelz.)	35.—
514.	—, Csendélet. Olajfestmény. 15×32	15.—
515.	—, Csendélet, átfestett részlettel. Olajfestmény. 90×110 (Jelzett.)	70.—
516.	—, Jézus megkeresztelése. Olajfestmény. Másolat. 40×26	55.—
517.	—, Felső-allai táj. Olajfestmény. 25×40	55.—
518.	—, Fajdinnyék. Olajfestmény. 30×46	25.—
519.	—, Húros rígó. Olajfestmény. 58×28 (Jelzett.) . .	28.—
520.	—, Halas csendélet. Olajf. 91×127 (Jelzett.) . .	200.—
521.	—, Ananász csendélet. Olajf. 90×111 (Jelzett.) . .	200.—
523.	—, Pieta. Olajf. 42×26 (Jelzett.)	22.—
524.	—, A gyilkos. Olajf. 34×45 (Jelzett.)	50.—
525.	UJVÁRY IGNÁC (1860—1927), Szérüskert. Olajfestmény. 31×45	60.—
526.	—, Téli táj. Olajfestmény. 50×70 (Jelzett.) . .	58.—
527.	VÁGÓ PÁL (1854—1928), Az imádat tárgya. Olajfestmény. 75×60 (Jelzett.)	120.—
528.	VAJDA ZSIGMOND (1859—1931), Női tanulmány. Pasztell. 55×36 (Jelzett.)	30.—
529.	—, Ülő kisleány. Olajfestmény. 100×70 (Jelzett.) .	20.—
530.	—, Halászbárkák. Olajfestmény. 53×45 (Jelzett.)	40.—
531.	—, Karlsbadi részlet. Olajfestmény. 30×17 (Jelzett.)	30.—
532.	—, Interieur. Olajfestmény. 13×19 (Jelzett.) . .	50.—
533.	—, Strandolók. Olajfestmény. 20×14 (Jelzett.) . .	20.—
534	—, Női képmás. Olajfestmény. 105×85 (Jelzett.) .	60.—
535.	VÁRADY GYULA (1866—1929), Esti hangulat. Olajfestmény. 42×51 (Jelzett.)	18.—
536.	farádi VERES IZA, Balaton. Olajfestmény. 70×85 (Jelzett.)	

		Kikiáltási ár pengőben
7.	VERESS ZOLTÁN, Ámor. Olajfestmény. 100×76 (Jelzett.)	
8.	—, Amorettek. Olajfestmény. 40×48 (Jelzett.) . .	
9.	VERNET, CLAUDE JOSEPH (1712—1789), Tengeröböl. Rézmetszet. 24×34	4.—
1.	VERONESE, PAOLO (1528—1588), KÖVETŐJE, Szt. Katalin eljegyzése. Olajfestmény. 115×124 .	750.—
2.	VICTOORS, JAN (1620 kör.—1676 után), Pásztorjelenet. Olajfestmény. 90×105	1500.—
	(Illusztrálva a III. táblán.)	
3.	VIDOVSZKY BÉLA, Interieur. Olajfestm. 60×50	
.	VILLEROY, ANTOINE CLAUDE FRANCOIS (1754—1828), PRUDHON, PIERRE PAUL (1758—1823) UTÁN, Ártatlanság és szerelem. Színes rézmetszet. 48×58	32.—
.	—, Házasság és boldogság. Színes rézmetszet. 48×58	32.—
.	VISKI JÁNOS, Ménes. Olajfestm. 60×80 (Jelzett.)	
	—, Csikós. Olajfestmény. 60×80 (Jelzett.) . . .	
	VITÉZ MÁTYÁS, A lőcsei Szt. Jakab-templom oltára. Olajfestmény. 95×80 (Jelzett.)	
	VOGEL, BERNHARD (1683—1737), KUPETZKY JÁNOS (1666—1740) UTÁN, Férfi képmás. Mezzotinto. 40×30	6.—
550.	VOLTZ, RICHARD (XIX. sz.), Tehenek. Olajfest[illegible]	[illegible]
551.	WILLE, JEAN GEORGE (1715—1808), PESNE, ANTOINE (1683—1757) UTÁN, Nagy Frigyes képmása. Rézmetszet. 38×28	10.—
552.	WUTKY MICHAEL (1738—39—1823), A Vezuv kitörése. Olajfestmény. 86×116 (Sérült.) . . .	160.—
553.	ZÁDOR ISTVÁN, Török katonazenekar. Krétarajz. 26×35 (Jelzett.)	
554.	—, Lipcsei pályaudvar. Ceruzarajz. 26×35 (Jelzett.)	
555.	—, Keleti utcarészlet. Rézkarc. 27×19 . .	
556.	ZEMPLÉNYI TIVADAR (1864—1917), Konyhainterieur. Olajfestmény. 100×75 (Jelzett.) . .	70.—
557.	ZICHY MIHÁLY (1827—1906). A béke Ceruzarajz	40.—
558.	—, Faun és nimfa. Vörös kréta. (Jelzett.) . . .	500.—
559.	ZOMBORY LAJOS (1867—1933), Tehenek az istállóban. Olajfestmény. 50×60 (Jelzett.) . . .	40.—
560.	—, Jéghordás. Olajfestmény. 37×60 (Jelzett.) . .	60.—
561.	ZÓRÁD GÉZA, Hullámzó tenger. Olajfestmény. 70×90 (Jelzett.)	
562.	—, Hegyes táj. Olajfestmény. 60×80 (Jelzett.) . .	

7. Az 1899/1900. évi téli kiállításon levő valamennyi olajban festett táj-, állat- vagy csendéletkép avagy szobormű a pályázatra küldöttnek tekintetik, kivéve, ha a beküldő a kiállitás megnyitásától számított két hét alatt, tehát 1899. évi december hó 14-ig egész határozottsággal kijelenti, hogy a pályázatban részt venni nem kiván.

Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeteti Társulat választmányának 1899. évi junius 7-én tartott üléséből.

V.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társ. pályázatot hirdet a méltóságos gróf Eszterházy Miklós Móric úr által alapított 600 koronából álló »Eszterházy« dijra vízfestmények számára.

A föltételek a következők:

1. A dijra csakis hazai művészek pályázhatnak az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat 1899/1900. évi téli kiállitására szabályszerüleg elfogadott s a megnyitástól a bezárásig kiállított vízfestményeikkel.

2. A pályadij csak abszolut műbecscsel bíró festménynek adatik ki.

3. A pályázó festmény lehet hazai tárgyu életkép — különös tekintettel a hazai népviseletre — hazai tájkép vagy ilyenek hiányában arckép vagy csendélet.

4. A dijazott mű a szerző tulajdona marad.

5. A dijazás felett a társulat választmánya által titkos szavazás útján megválasztandó hét tagból álló pályabíróság lesz hivatva dönteni. Érvényes határozathozatalra legalább öt tagnak együttes jelenléte szükséges.

6. Ha a pályabíróság nem találna a pályadijjal kitüntethető művet vagy műsorozatot, a következő évben a pályadij az ujjal együtt — mint külön dij — lesz kiadandó.

7. Az 1899/1900. évi téli kiállításon levő valamennyi hazai vízfestmény, mely az első pont alatti föltételeknek megfelel, pályázónak tehintetik, kivéve, ha a beküldő a kiállítás megnyitásától számított két hét alatt, tehát 1899. évi december hó 14-ig kijelenti, hogy a pályázatban részt venni nem kiván.

8. A pályadij a kiállitás megnyitásától számitott négy hét alatt itélendő oda.

Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat választmányának 1899. évi junius 7-én tartott üléséből.

Vásárlások a tavaszi nemzetközi kiállításon.

(Folytatás.)

Az elmult héten lapunk zártáig a következő újabb vásárlások történtek a tavaszi nemzetközi kiállításon:

71. Telepy Károly: »Balassa vára«, olajfestmény (az ismétlő kiállításból). Vevője: *Jálics* A. Ferenc és társa, társulati nyerő tag.

72. Katona Nándor: »Esti hangulat«, olajfestmény. Vevője: *Andrássy* Tivadar gróf.

73. Ujváry Ignác: »Télen«, olajfestmény. Vevője: *Feilitzsch* Arthur báró, társulati nyerő tag.

74. Ujváry Ignác: »Friss hó«, olajfestmény. Vevője: *Arnstein* Henrik.

75. Palmié Charles: »Naplemente után«, olajfestmény. Vevője: *Károlyi* Mihály gróf.

A lapunk zártáig véglegesített vásárlások összege *40.556 forintot* tesz ki, amelyből *4130 forint* külföldi, *36.423 forint* pedig magyar művészekre esik. Az utóbbi összegből ő Felsége a király vásárlása *2000 forint*, a kormányé *16.590 forint*, a társulat vásárlása a Nemzeti Múzeum számára *700 forint*, a nyerők vásárlása pedig *4635 forint* (ebből 4500 forintot társulatunk fizetett ki az illető művészeknek, 135 forintot pedig a nyerők a sajátjukból fizettek rá). A magánosok összes vásárlása *16.381 forint*, amelyből *4130 forint* külföldi, *12.251 forint* pedig magyar művészeknek jutott.

Magyar kiállító művészek névsora.

Az »Országos Magyar Képzőművészeti Társulat« igazgatósága a kiállítási bizottság javaslatára és a »Kiállítási Szabályzat« 2. §-a alapján az 1899/1900. évi téli- és az 1900. évi tavaszi nemzetközi kiállításra meghivandó magyar művészek névsorát május 30-ikán tartott ülésen aként állapította meg, hogy meghivásban részesülnek a »Magyar Képszőművészek Egyesülete« tagjai föltétlenül, a többi művészek közül pedig azok, akik 1897 január 1-je óta a társulat valamelyik kiállításán résztvettek.

E határozat szerint a meghivandó művészek névsora a következő[1]:

Aczél Henrik Emil, Budapest, VIII., Iparművészeti Múzeum, Üllői-út.
Adler Mór, Budapest, V., Béla-utca 3.
*Aggházy Gyula, Budapest, VI., Andrássy-út 71.
*Aigner Sándor, Budapest, VIII., József-körút 55.
*Alpár Ignác, Budapest, VII., Almássy-tér 15.
Andrejka József, Ujpest, Tavasz-utca 20.
Angyalffy Erzsébet, Vasvörösvár.

[1] A *-gal jelöltek a »Magyar Képzőművészek Egyesületé«-nek tagjai.

Augusztin Mariska, Bécs, Grüngasse 16/a.
Bacsa András, Budapest, VII., Murányi-utca 41.
*Baditz Ottó, Budapest, VI., Kmetty-utca 27.
Bakos Tibor, Debrecen.
*Bálint Zoltán, Budapest, V. Báthory-utca 12.
*Balló Ede, Budapest, VII., városligeti fasor 26.
Ballóné Ludmann Paula, Eperjes.
Barcza Lajos, Ujpest, Árpád-út 96.
Barsy Adolf, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
Basch Árpád, Budapest, V., Nádor-utca 13.
*Basch Gyula, Budapest, VI., Városligeti-fasor 31.
Baumgartl Boldizsár, Miskolc, Nagy-Hunyad u'ca 50.
*Benczur Gyula, Budapest, VI., Bajza-utca 19.
Benes Pál, Győrsziget, Bisquit-gyár.
Beck Ö. Fülöp, Budapest, VIII., Gólya-utca 37.
Berkes Antal ifj., Budapest, IX., Lónyay-utca 53., III. 18.
*Bezerédi Gyula, Budapest X., Család-utca 35—37.
Biasini Mari, Kolozsvár, Szentegyház-utca 1.
*Bihari Sándor, Budapest, VI., Aradi-utca 59.
Boemm Klára, Budapest, VII., Garay-utca 20.
Boemm Ritta, Budapest, VII., Garay-utca 20.
*Böhm Pál, München, Arco-Str. 14/II. Rg. 9.
Boros Rudolf, Budapest, II., Áldás-utca 4.
*Boruth Andor, Páris, 12. rue de Longchamps Place de Jena.
Bosznay István, Debrecen, Bethlen-utca 31.
*Both Menyhért, Budapest, VII., Damjanich-utca 5.
Braunecker Stina bárónő, Budapest, IX., Erkel-utca 9.
*Brodszky Sándor, Budapest, VI., Izabella-utca 44/b.
Bruck Hermina, Budapest, V. Mérleg-utca 3.
*Bruck Lajos, Budapest, II. Döbrentey-utca 14.
*Bruck Miksa, Budapest, VI., Nagy János-utca 15.
*Burger Lajos, Budapest, VII., Pálma-utca 10.
Büttner Helén, Kis-Kartal, u. p. Aszód.
Coulin Artur G., Budapest, V., Rudolf-rakpart 7.
Csányi Gizella, Kassa, Fő-utca 84. sz.
*Cserép Árpád, Budapest, VII., Csömöri-út 17.
Cserna Károly, Mária-Besnyő.
*Csók István, Budapest, VI. Kmetty-utca 17.
Csordák Lajos, Thuzsér (Szabolcsmegye).
*Czigler Győző, Budapest, Muzeum-körut 37.
Damkó József, Budapest, VI., Bajza-utca 19.
*Déri Kálmán, München, Schwanthaler-Strasse 59.
Deutsch Ignác, München, Gabelsberger-Strasse 74.
*Donáth Gyula, Budapest, VI., Lendvay-utca 2/a.
*Dudits Andor, Budapest, VI., Vörösmarty-utca 35.
Dussek Ede Adorján, Budapest, VII., Csömöri-ut 4.
*Ebner Lajos, Budapest, VI., Andrássy-út 102.
*Edvi Illés Aladár, Budapest, VI. Kis János-utca 6.
Egerváry P. Ágost, Bpest, VII., Hermina-út 21., II. udvar I. em.
*Eisenhut Ferenc, Budapest, VI., Felső-erdősor 3.
Ellinger Emil, Budapest, IV. Régi posta-utca 11.
*Endrey Sándor, Budapest, V., Kálmán-utca 15/B.
Fábián Béla, Budapest, VIII., Röck Szilárd-utca 5.
*Fadrusz János, Budapest, I., Naphegy, Lisznyay-utca 7.
Fadrusz Jánosné, Budapest, I., Naphegy-Lisznyay-utca 7.
*Faragó József, Budapest, VI., Epreskert-utca 27.
Farkas Miklós, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
*Fényes Adolf, Budapest, VI., Izabella-utca 64.
Ferenczy József, Maros-Vécs (Erdély).
*Ferenczy Károly, Budapest, VI., Vasvári Pál-utca 9.
*Ferraris Artur, Bécs, Strozzi-Gasse 26.
*Feszty Árpád, Budapest, VI., Bajza-utca 17.
*Fittler Kamill, Budapest, VIII., Kinizsy-utca 31.
Flesch-Brunningeni Ludmilla, München, Schwanthaler-Str. 18.
Führer Richard, Budapest, VI., Lendvay-utca 2.
Gerhardt Alajosné, Budapest, VI., Gyár-utca 34.
Gerl Károly, Körmöcbánya.
*Gerster Kálmán, Budapest, VIII., József-körút 45.
*Giergl Kálmán, Budapest, V., Alkotmány-utca 23.
Gillemot Ödön, Budapest, II., Trombitás-út 9.
*Glatz Oszkár, Budapest, V., Akadémia-utca 6. sz.
Glatter Ármin, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 19.
Goldreich Géza, Budapest, IV., Vámház-körút 4.
Grieszfelder János, Bécs, Schillerplatz 3.
*Grosz Béla, Budapest, V., Árpád-utca 10.
*Grünwald Béla, Budapest, VI., Kmetty-utca 17.
*Grünwald Gy. Imre, Budapest, II., Fő-utca 21.
*Gyárfás Jenő, Sepsi-Szent-György.
Györök Leó, Budapest, IX., Angyal-utca 12.
Gyulay László, Budapest, I., Mészáros-utca 32.
Hadl Richard, Bécs, III/3. Landstrassegürtel 3.
*Halmi Artur, München, Findling-Strasse 30.
*Haraszti József, Budapest, II., Levél-utca 4.
Háry Gyula, Budapest, VI., Nagy János-utca 14.
*Hausmann Alajos, Budapest, VIII., József műegyetem.
*Hegedüs László, Budapest, VIII., Külsőkerepesi-út 19.
*Herzl Kornél, Páris, 157. rue de Rome
Hirémy-Hirschl Adolf, Róma, Via Varese 8.
*Holló Barnabás, Budapest, I., Várkert-bazár.
*Hollóssy Simon, München, Ziebland-Strasse 43/II.
Hoppel János, Budapest, VI., Podmaniczky-utca 8.
*Horovitz Lipót, Bécs, Ebendorfer-Strasse 4.
*Horthy Béla, Budapest, VI., Andrássy-út 89.
*Hörti Pál, Budapest, VI. Podmaniczky-utca 31.
Horváth Andor, Budapest, VII., Dembinszky-utca 8., ajtó 1.
*Innocent Ferencz, Budapest, IV., Zöldfa-utca 31. sz.
*Ipoly Sándor, Budapest, VII., Arena-út 84. sz.
Istvánffy Gyula, Budapest, I., Városmajor-utca 28.
*Jámbor Lajos, Budapest, V., Báthory-utca 12.
*Jankovics Gyula, I., Várkert-bazár.
*Jantyik Mátyás, Békés.
*Jendrassik Jenő Budapest, VII., Damjanich-utca 32.
Jenser Mihály, Nagy-Károly.
Joanovics Pál, Bécs, Mariahilfer-Strasse 3.
*Kacziány Ödön, Budapest, VIII., József-körut 28.
*Kallós Ede, Budapest, I., Várkert-bazár.
*Kann Gyula, Budapest, VI., Váci-út 18. sz.
*Kardos Gyula, Budapest, VI., Kmetty-utca 27.
*Karlovszky Bertalan, Budapest, VII., Damjanich-utca 32.
*Kárpáthy Rezső, Budapest, VII., Óvoda-utca 22.
*Karvaly József, Budapest, VII., Arena-út 42.
Katona Nándor, Ujpest, Palóczy-utca 2.
Kaufmann Izidor, Bécs, Mathilden-platz 3.
*Kauser József, Bndapest, VII., Erzsébet-körút 19.
Keleti Gábor, Szeged, Somogyi-ut 19.
*Keleti Gusztáv, Budapest, VI., Andrássy-út 71.
*Kéméndy Jenő, Budapest, VI., m. kir. Operaház.
K. Kemenszky Árpád, Miskolc.
Kende István, Budapest, VI., Gyár-utca 5.
*Kernstock Károly, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
*Kézdi-Kovács László, Budapest, III., Ó-Budai rakpart 4/b.
*Kimnach László, Budapest, VII., Nefelejts-utca 4.
Kis József, Budapest, VI. Bajza-utca 19/c.
*Kiss György, Budapest, VII., Nefelejts-utca 40.
*Klein Miksa, Berlin.
*Knopp Imre, Budapest, VI., Aradi-utca 59.
*Köllő Miklós, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.
Kolozsváry Lajos, Bécs, XVIII. Schumann-Gasse 23.
*Komlóssy Ede, Bécs, III. Fasangasse 31.
Kondor Dezső, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 48. II. 9.
Konek Ida, Budapest, VI., Kmetty-utca 25.
*Korb Flóris, Budapest, V., Alkotmány-utca 23.
özv. Koroknyai Ottóné, Kotsi Horváth Jolán, Budapest, VI., Szondy-utca 63,

Kossuth Ferenc, Budapest, VIII., József-körut 47., II.
*Koszkol Jenő, Budapest, VII., Garay-utca 50.
*Koszta József, Budapest, VI., Bajza-utca 19.
Kotányi Hilda, Bécs, Porcellan-Gasse 10.
Kováts Károly, Német-Palánka.
*Kriesch Aladár, Budapest, VI. Bajza-utca 19.
Kronfuss János, München, Rottmanstrasse 19/0/r.
Kubányi Lajos, Alsó-Esztergály.
Kümmerle Pál, Budapest, VI., Kis János-utca 2/b. II. 13.
*Kúnfy Lajos, Kaposvár.
Lámné Hilberth Irén, Budapest, VI., Andrássy-ut 88.
*László Fülöp E., Budapest, VII., Pálma-utca 10.
Leard János, Fiume.
*Lechner Ödön, Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 39.
Lenkeiné Hoffmann Ilona, Budapest, VI., Andrássy-ut 6.
*Ligeti Miklós, Budapest, I., Várkert-bazár.
*Linek Lajos, Ujpest, Rákospalota, Deák-utca.
Lohr Ferenc, Budapest, VII., Klauzál-utca 2.
*Loránfi Antal, Budapest, VI., Eötvös-utca 6.
*Lotz Károly, Budapest, VI., Bafza-u'ca 19.
Lovas Lajos, Budapest, VI., Kmetty-utca 27.
Lukácsy Lajos, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
*Madarász Viktor, VII. Városligeti-fasor 45.
Mály József, Zombor.
*Mannheimer Gusztáv, Budapest, VII., Jókai-út 6.
*Margitay Tihamér, Budapest, VIII., Baross-utca 79.
*Márk Lajos, Budapest, VI., Kmetty-utca 27.
Markó Ernő, Budapest, I., Mozdony-utca 24.
Markup Béla, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
Márkus Imre, Budapest, VII., Szövetség-utca 30.
*Mátrai Lajos, Budapest, IX., Üllői-út 33.
Mátrai Lajos ifj. Budapest, X., Szabóky-utca 53.
*Mayer Ede, Budapest, VI., Szondy-utca 76.
Mechle-Grossmann Hedvig, Sopron.
*Mednyánszky László br., Budapest, VI., Vasváry Pál-utca 9.
*Meinig Artur, Budapest, VI., Nagy János-utca 33.
*Meissl Ágoston, München, Blüthen-Strasse 19.
Mendlik Oszkár, Róma, Palazzo Venezia, Piazza S.-Marco 48.
Miesz Frigyes, Brassó, Vár-utca 54.
*Mihálik Dániel, Budapest, VIII., Szűz-utca 3.
Müller Lajos, Budapest, VIII., Kisfaludy-utca 7.
*Munkácsy Mihály, Endenichen.
Murai Stefánia, Budapest, VIII., József-körút 29.
*Nádler Róbert, Budapest, VI., Andrássy-út 71.
Nagy Kálmán, Budapest, VI., Rózsa-utca 42.
Nagy Lázár, Budapest, IX., Oroszlán-utca 2.
Nagy Sándor, Páris, 8. rue de Copenhague.
Nagy Vilmos, Budapest, X., Család-utca 19.
Németh Lajos, Budapest, VII., Erzsébet-körút 1.
*Neogrády Antal, Budapest, VI., Arena-út 92.
Olgyai Viktor, Besztercebánya.
*Olgyay Ferenc, Budapest, VIII., Szűz-utca 3.
Oskó Lajos, Budapest, VII., Pálma-utca 10.
*Paczka Ferenc, Berlin, Lützow-Strasse 60/A.
Paczka Ferenczné, Berlin, Lützow-Strasse 60/A.
Padlicska István, Budapest, VI., Rózsa-utca 42.
Pálfy József, Debrecen. Burgundia-út.
*Pállik Béla, Nagy Károly.
*Pállya Celestin, Budapest, VI., Aradi-utca 62. III.
*Pap Henrik, Budapest, IX., Kinizsy-utca, Iparművészeti Múzeum.
Papp Sándor, Budapest, VI. Bajza-utca 19/c.
*Pártos Gyula, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 39.
*Pataky László, Alvinc.
Pauly Erik, Budapest, IX., Üllői-ut 89.
Paur Géza, Vasárnapi ujság szerkesztősége.
Pechan József, Uj-Verbász.
*Peske Géza, Budapest, VII., Damjanich-utca 51.
*Petz Samu, Budapest, VIII., József műegyetem.
Polgáry Géza, Budapest, VIII., Stáhly-utca 1., II. 18.
*Poll Hugó, Budapest, VII., Szabó József-utca 23.
Pongrác Károly, Nyitra.
Popper Szigfrid, Budapest, VI., Andrássy-út 76.
Radnai Béla, Budapest, I., Várkert-bazár.
Rajzó Miklós, Szombathely, Király-utca.
*Rauscher Lajos, Budapest, VIII., József-körút 47.
Reichl Kálmán, Budapest, IV., Lipót-utca 24.
Reinfusz Ede, Kassa.
Reinhard Károly, Budapest, VI., Vörösmarty-utca 5.
*Réty István, Nagybánya.
*Révész Imre, Bécs. Grosse Neu-Gasse 44.
Rintel Géza, Budapest, VIII., Nagyfuvaros-utca 18., III. 17.
*Rippl-Rónai József, Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11.
*Róna József, Budapest, VII., Szabó József-utca.
*Roskovics Ignác, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 39.
*Rubovics Márk, Ujpest, Vörösmarty-utca 12.
Rudnai-Nikolics Ilona, Budapest, Akácfa-utca 43.
*Schickedanz Albert, Budapest, Bulyovszky-utca 10.
Schlesinger Magda, Budapest, VI. Andrássy-út 96.
*Schulek Frigyes, Budapest, VI. Andrássy-út 71.
Schuller Betti, Segesvár.
Schutt Elemér, Budapest, VII. Erzsébet körut 1.
Seemanné Vörös Erzsi, Sopron.
*Senyei Károly, Budapest, VI., Városligeti fasor 39.
Sikorska Zsolnay Julia, Pécs, Zsolnaygyár.
*Skutezky Döme, Besztercebánya.
Sós Géza, Budapest, VI., Podmaniczky-utca IV. nyolcház.
*Spányi Béla, Budapest, I., Városmajor-utca 37.
*Spányik Kornél, Budapest, VI., Nagy János-utca 27.
Stark Teréz, Budapest, VI., Rózsa-utca 59.
Stein János Gábor, Kolozsvár (Házsongárd).
*Steindl Imre, Budapest, Műegyetem.
*Stetka Gyula, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
Storno Ferenc ifj., Sopron.
*Strobl Alajos, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
Strobl Zsófia, VI., Bajza-utca 26., II.
*Szárnovszky Ferenc, Páris, 18. Empasse du Maine.
*Szász Gyula, Budapest, II., Batthyányi-utca 31.
*Szécsi Antal, Budapest, VI., Lendvay-utca 2/c.
Szegfy Erzsi, München, Theresienstrasse 50., III.
Székely Árpád, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
*Székely Bertalan, Budapest, VI., Andrássy-út 71.
*Szenes Fülöp, Budapest, VI., Szondy-utca 37/a, III.
Szeremley Gyula, München, Nymphenburgerstr. 93. o.
Szikszay Ferenc ifj., Páris, 32 rue de la Santé.
*Szinyei Merse Pál, Budapest, IX., Erkel-utca 3.
*Szirmay Antal, Budapest, II., Fő-út 83. sz.
*Szlányi Lajos, Budapest, VIII. Szűz-utca 3.
*Szoldatits Ferenc, Róma, Palazzo Venezia.
*Tahi Antal, Budapest, II. Török-utca 32/a.
Tegyey Lajos, München, Theresien-Strasse 67.
*Telcs Ede, Budapest, X., Héderváry-utca 43.
*Telepy Károly, Budapest, VI., Andrássy-ut 69.
Telkesy Valér, Budapest, I., Dísztér 16. sz.
Thein Miksa, Budapest, V., Bálvány-utca 17.
*Thorma János, Nagybánya.
*Tölgyessy Artur, Budapest, IX., Üllői-út 18.
*Tolnay Ákos, Budapest, VI., Városligeti fasor 22.
Tommasek Emma, Budapest, V., Sas-utca 23.
*Tornai Gyula, Budapest, VII., Damjanich-utca 32.
Tornyay János, Földeák.
*Tóth István, Budapest, I., Várkert-bazár.
Tull Ödön, Budapest, VI., Nagy János-utca 2.
*Túry Gyula, Bécs, Ungar-Gasse 47.

Udvary Géza, Budapest, VI., Bajza-utca 19/c.
*Ujházy Ferenc, Budapest, VIII., Kerepesi-út 19.
*Ujváry Ignác, Kis-Oroszi, u. p. Duna-Bogdány.
Ürmösi Sándor, Budapest, VIII., József-utca 107.
Vágó László, Budapest, VIII., József-körut 31/b.
*Vágó Pál, Jászapáthi.
*Vajda Zsigmond, Budapest, VI., Epreskert-utca 14.
*Valentiny János, Nádasd-Ladány.
Vaskovics Erzsi, Budapest, II., Városmajor vizgyógyintézet.
*Vastagh Géza, Budapest, IV., Lipót-utca 54.
*Vastagh György, Budapest, IV., Lipót utca 54.
*Vastagh György ifj., Budapest, IV., Lipót-utca 54.
*Vaszary János, Budapest, I., Uri-utca 64.
Veress Zoltán, Kolozsvár, Sétatér-utca 16.
Vikár János, Budapest, VIII., Baross-utca 8.
Weinberger Márk, Páris, 55 rue de Seine.
Wetzel György, Budapest, VIII., Sándor-utca 30.
Wolff Károly, Budapest, VI., Nagymező-utca 20.
Zahorai János, Munkács.
*Zala György, Budapest, VI. Bulyovszky-utca 25.
*Zemplényi Tivadar, Budapest, I., Fehérvári-út 26.
*Zichy Mihály, Szt.-Pétervár, Simeonovszky perultok 135, 6.
*Ziegler Károly, Berlin, Tannenzien-Strasse 8.

Megjegyezzük még, hogy amennyiben kérnek, olyanok is kaphatnak meghívót, akik a fönnebbi lajstromban nem szerepelnek.

Művészeti hírek.

— **A tavaszi nemzetközi kiállítást,** mely április 15-ikén nyilt meg, csütörtökön, junius 15-ikén berekesztették. A kiállítás eredményeiről a *Műcsarnok* legközelebbi számában pontosan és kimerítően be fogunk számolni olvasóinknak. Itt csak azt említjük meg, hogy a *koronás sorsjáték* húzása héttőn, junius 19-ikén délután 4 órakor lesz a városligeti műcsarnok tanácskozótermében. A húzás *eredményét* a budapesti napilapok keddi, *junius 20-iki számában* fogjuk közzétenni.

—

— **A Károlyi Mihály gróf-féle plakátpályázatra** dicsérettel megvételre ajánlott pályaművek szerzői már mind jelentkeztek. *Sándor* Bélán kívül, aki a saját neve alatt pályázott, az »Élet« jeligés mű szerzője, *Pálinkás* Béla, a »Holdkelte« jeligésé: *Helbing* Ferenc, az »Arzén« és »⊕«-jeligéseké: *Tull* Ödön, a »H_2S« és »Verse à boire« jeligéseké: *Keményfi* Jenő, a »Stuck« jeligésé végre: *Tichy* Gyula. A dicsérettel megvételre ajánlott műveket a pályázat hirdetője az »Arzén« és a »Stuck« jeligések kivételével mind megvásárolta s ezeken kívül még hármat szándékozik az illető művészektől megvásárolni. ~~*Helbing*~~ Ferenc egy tervét, a *Sovánka* Istvánét és a „Fortuna 23“ jeligéset. Ugyanitt fölkérjük a művészeket, hogy a pályázatban résztvett műveik elvitele iránt minél előbb intézkedni szíveskedjenek.

—

— **A kultuszminiszter Benczur műtermében.** *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter, aki most rendre látogatja a fővárosi tanintézeteket s gyakran keresi fel művészeink műtermeit, a napokban *Benczur* Gyula mestert látogatta meg. Megtekintette a lipótvárosi István-bazilika diszítésének kartonjait s a legnagyobb elragadtatással nyilatkozott a mester legújabb alkotásáról.

—

— **Művészi képek a népiskolában.** *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter elhatározta, hogy a népiskolák számára történelmi, etnográfiai és földrajzi szemléltető képeket készíttet. Legjelesebb művészeinkre számít, akik a népoktatás speciális céljaira a leggondosabban megállapított motivumok szerint fogják majd az új képeket elkészíteni. Egyelőre negyven kép készíttetését tervezi a miniszter. Ezek között van 20 történelmi, 12 földrajzi és etnográfiai, végre nyolc irodalomtörténeti kép. A 8 irodalmi kép Kazinczy, Kölcsey, Kisfaludy, Berzsenyi, Vörösmarty, Tompa, Petőfi és Arany egy-egy kiváló művét illusztrálná és a költő arcképét ábrázolná. A képek tárgyait egy bizottság állapítja meg, amelyben irók, művészek és pedagógusok lesznek. Egy-egy kép tiszteletdíját 250 forintra tervezik, a negyven kép tehát tizezer forintba kerülne, amit két év alatt a közoktatási tárca fedezne. A nyilt pályázat utján beérkező képeket művészi szempontból az *Országos Magyar Képzőművészeti Társulat*, pedagógiai szempontból pedig a pályázati föltételeket megállapító bizottság birálja meg. A végből, hogy hazai művészeink a külföldi legkitünőbb szemléleti képeket megismerhessék, a miniszter máris gondoskodott arról, hogy a legjobb francia, angol és német szemléltető képeket megrendeljék. A képeket kiadó utján akarják forgalomba hozni.

—

— **Egy főispán arcképe.** Torontálvármegye intelligenciája — mint értesülünk — elhatározta, hogy közszeretetben álló főispánját zombori *Rónay* Jenőt a vármegye számára életnagyságban lefesteti. Az ebből a czélból megindult gyűjtés alapján 2000 forint gyült össze. A bizottság az arckép megfestésével *Stettka* Gyula festőművészt bizta meg kinek a főispán már ült is a képhez. A festmény leleplezése az októberi nagy megyei közgyűlésre van kitüzve.

—

Innocent Ferencz: *Fátyol-táncz.*

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSU

ezredévi kiállításon az arany éremmel tüntették ki. A mostani kiállításon a jeles művész a kereskedelmi miniszter nejének, báró *Dániel* Ernőné, szül. Cséry Szerénának arczképét állította ki, egy szép mellképet, mely festésben a

hogy Leoncavallo, a ki
költője és a zene szerző
nemcsak a Murger-féle
gozott, nemcsak képzele
hanem maga is átélte a

Vas. Ujs. 1897

Innocent Ferenc
2/Rg

Hegedűs László: *Évike.*

lyen estélyeket tavaly is a zene és a buffet sok különben tán nem ke- csarnokát. A közönség

telek után. Ezek jól sikerültek. A füzet ára 50 kr. A képes tárgymutatóból ezúttal is közlünk nehány képet.

— *Lotz Károly*, ki a legmunkásabb festőnk s ki-

36. *Német festő 1530 körül:* VIR DOLORUM. Olaj; fa 32 × 24 cm (Petrovics Elek hagyománya. Korábban Glück Frigyes budapesti gyüjteményében).

37. *Pátzay Pál:* KENYÉRSZELŐ. Bronz (vétel ifj. Márk Lajos adományából).

38. *Renoir, Auguste:* NŐI ARCKÉP. Olaj; vászon 56·5 × 47 cm (vétel a párizsi Moreau- és báró Herzog M. Lipót budapesti gyüjteményéből).

39. *Rippl-Rónai József:* A SZAJNA ÉJJEL. Olaj; vászon 74 × 139 cm (csere).

40. *Rippl-Rónai József:* KARÁCSONY. Olaj; fa 67 × 99 cm (Petrovics Elek hagyománya).

41. *Kippl-Rónai József:* NŐI FÉLAKT. Toll; 18·5 × 17 cm (Petrovics Elek hagyománya).

42. *Santacroce, Girolamo da:* SZT. JAKAB DIADALÍVBEN. Tempera; vászon 171 × 1 cm (Petrovics Elek hagyománya. Korábban Benedek Imre gyüjteményében).

43. *Székely Bertalan:* KÉT LÉDA-TANULMÁNY. Gouache; 31·2 × 44·2 cm (Petrovics Elek hagyománya).

44. *Szinyei Merse Pál:* KENTAUR ÉS FAUNOK. Olaj; fa 34·5 × 26·5 cm (Káldi Jenő hagyománya).

45. *Ysenbrant, Adrian:* SZT. ANDRÁS, SZT. MIHÁLY, SZT. FERENC ÉS A KÁLVÁRIA (vétel a brüsszeli Somzée-gyüjteményből, továbbá Nemes Marcell müncheni és Herzog M. Lipót budapesti gyüjteményéből. 1907-ben a párizsi Sedelmeyer-cég árverésén).

46. *Ysenbrant, Adrian:* KER. SZT. JÁNOS. Olaj; fa 87 × 31 cm (vétel Herzog M. Lipót budapesti gyüjteményéből. 1931-ben a berlini Matthiesen-féle műkereskedésben).

47. *Ysenbrant, Adrian:* SZT. JEROMOS. Olaj; fa 87 × 31 cm (vétel Herzog M. Lipót budapesti gyüjteményéből. 1931-ben a berlini Matthiesen-féle műkereskedésben).

F, k.: Dr. Genthon István.

46.684. — Egyetemi Nyomda. (F.: Tirai Richárd.

O. M. SZÉPMŰVÉSZETI MÚZEUM

ÚJ SZERZEMÉNYEK

1945

BUDAPEST, 1946

1. *Balló Ede:* PETROVICS ELEK KÉPMÁSA. Olaj; vászon 105 × 83 cm (a művész hagyománya).

2. *Barcsay Jenő:* KISVÁROSI UTCA. Olaj; vászon 70 × 70 cm (a V. K. M. ajándéka).

3. *Beck Ö. Fülöp:* BABITS MIHÁLY ARCKÉPE. Bronz (vétel).

4. *Beck Ö. Fülöp:* MÓRICZ ZSIGMOND ARCKÉPE. Bronz (a V. K. M. ajándéka).

5. *Czóbel Béla:* TÁJKÉP. Olaj; vászon 64 × 81 cm (vétel).

6. *Dudits Andor:* KÁNAI MENYEGZŐ. Olaj; vászon 110 × 101·5 cm (a művész hagyománya).

7. *Dudits Andor:* BALATONI TÁJ. Olaj; fa 28 × 42 cm (a művész hagyománya).

8. *Dudits Andor:* DUNAI TÁJ. Olaj; fa 32·5 × 43 cm (a művész hagyománya).

9. *Fenyves Sándor:* KAROSSZÉKBEN ÜLŐ NŐ. Tusrajz. 27·5 × 17·5 cm (vétel).

10. *Fenyves Sándor:* FÉRFI PIPÁVAL. Tusrajz. 35 × 24·5 cm (vétel).

11. *Ferenczy Béni:* DANAE. Bronz (vétel).

12. *Ferenczy Béni:* ÁLLÓ AKT. Bronz (a Miniszterelnökség ajándéka).

13. *Ferenczy Károly:* TAVASZI TÁJ. Olaj; vászon 106 × 122 cm (Petrovics Elek hagyománya).

14 *Ferrari, Gaudenzio:* AZ OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA. Olaj; fa 84 × 75 cm (Petrovics Elek hagyománya).

15. *Greco:* APOSTOLFEJ. Olaj; vászon 49·5 × 42·5 cm (vétel). Marquis de La Vega madridi, Nemes Marcell budapesti és Herzog M. Lipót báró budapesti gyüjteményéből.

16. *Hatvany Ferenc:* KESZTYŰS LEÁNY. Olaj; vászon 64 × 57 cm (Petrovics Elek hagyománya).

17. *Hatvany Ferenc:* SÁRGABARACKOK TÁNYÉRON. Olaj; vászon 25 × 32 cm (Petrovics Elek hagyománya).

18. *Hatvany Ferenc:* FEKVŐ NŐI AKT. Ceruza; 22·5 × 28·5 cm (Petrovics Elek hagyománya).

19. *Hollósy Simon:* MEZŐ. Olaj; vászon 139 × 97 cm (csere).

20. *Ilosvai Varga István:* UTCA KÚTHÚZÓ EMBERREL. Olaj; vászon 51 × 56 cm (a V. K. M. ajándéka).

21. *Kacziány Ödön:* LUSSINPICCOLO ÉJJEL. Olaj; vászon 84 × 113 cm (Petrovics Elek hagyománya).

22. *Kernstok Károly:* FIÚAKT. Olaj; papírlemez 66 × 44 cm (Petrovics Elek hagyománya).

23. *Kisfaludi Stróbl Zsigmond:* PETROVICS ELEK KÉPMÁSA. Bronz (a művész ajándéka).

24. *Koffán Károly:* KÉT ALAK. Toll; 17—20 cm (a V. K. M. ajándéka).

25. *Lothe, André:* ÜLŐ NŐI AKT. Toll; 28 × 22 cm (Petrovics Elek hagyománya).

26. *Lotz Károly:* MÚZSA. Kréta; 24 × 23·2 cm (Petrovics Elek hagyománya).

27. *Lotz Károly:* MEZEI ÚT. Vízfestmény; 13·3 × 22·5 cm (Petrovics Elek hagyománya).

28. *Magyar mester 1470 körül:* SZENT BÁLINT. Tempera; 72 × 27·5 cm (a Közgyüjtemények Orsz. Főfelügyelősége örök letéte).

29. *Magyar mester 1470 körül:* SZENT ERASMUS. Tempera; 72 × 27·5 cm (a Közgyüjtemények Orsz. Főfelügyelősége örök letéte).

30. *Markó Károly:* ALFÖLDI TÁJ. Olaj; vászon 41 × 53 cm (Káldi Jenő hagyománya).

31. *Mattyasovszky Zsolnay László:* GYÜMÖLCSÖK DELFTI TÁLON. Olaj; vászon 40 × 61 cm (Petrovics Elek hagyománya).

32. *Medveczky Jenő:* SAPPHO. Tempera; vászon 70·5 × 43 cm (a V. K. M. ajándéka).

33. *Mikus Sándor:* NŐI AKT. Bronz (a V. K. M. ajándéka).

34. *Monet, Claude:* BÁRKÁK. Olaj; vászon 73 × 92·5 cm (vétel).

35. *Munkácsy Mihály:* INTERIEUR-VÁZLAT. Olaj; vászon 45·5 × 63 cm (Petrovics Elek hagyománya).

Ernst Muzeum aukcioi
53. 14.

I. KÉPEK

1—570.

Aba Novák Vilmos, (szül. 1894).
1. A KÁRTYAPARTI. Jelezve.
Fa. 58×48 cm. 250.—

Achenbach, Andreas (?), (1815—1910).
2. VIHAROS ÖBÖL.
Vászon. 160×182 cm. 400.—

Ács Ferenc, (szül. 1876).
3. UDVAROL A VÉN HUSZÁR. Jelezve l. jobbra: Ács F.
Vászon. 30×24 cm. 80.—

Alott, R., XIX. sz.
4. OLASZ TENGERPART. Jelezve l. jobbra: R. Alott 1877.
Fa. 20×46 cm. 190.—

Alt, Jakob, (1789—1872).
5. A BÉCSI MINORITA TEMPLOM. Jelezve l. jobbra: Jac. Alt 824. (Kiss József hagyatékából.)
Vizfestmény. 50×40 cm. 160.—

Alt, Rudolf, (1812—1905).
6. BUDAI ÉS PESTI RÉSZLETEK.
10 drb kőrajz. 18×26 cm. 80.—

7. A SCHÖNBRUNNI UDVARI SZINHÁZ BELSEJE.
Jelezve: R. Alt.
Vizfestmény. 40×55 cm. 400.—

Amerling, Friedrich v., (1803—1887).
8. FÉRFI TANULMÁNYFEJ.
Vászon. 30×24 cm. 140.—

Angol festő, XVIII. sz. vége.
9. VADÁSZTÁRSASÁG.
Vászon. 33×40 cm. 140.—

Angol festő, XIX. sz. első fele.
10. HAJÓTÖRÉS.
Vászon. 22×31 cm. 30.—

Arthois, Jacques d', (1613—1683).
11. IDEÁLIS TÁJ DIANNÁVAL.
Vászon. 115×180 cm. Illusztr. VIII. tábl. 1000.—

Assereto, Gioacchino, (1600—1649).
12. JÁKOB ÉS RÁCHEL.
Vászon. 96×133 cm. 250.—

Baditz Ottó, (szül. 1849).
13. ÖREG HALÁSZCSÓNAK. Jelezve l. jobbra: Baditz O.
Vászon. 25×47 cm. 90.—

Baien, Jan van, (1611—1654).
14. KALLISTO LELEPLEZÉSE.
Fa. 63×90 cm. Illusztr. VI. tábl. 3000.—

Balló Ede, (szül. 1859).
15. TISZA KÁLMÁN ARCKÉPE. Jelezve l. jobbra: Balló E.
Vászon. 68×56 cm. 400.—

Barabás Miklós, (1810—1898).
16. A VEZUV LÁTKÉPE. Jelezve l. jobbra: Barabás 1883.
Vászon. 56×83 cm. 250.—

17. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve.
Miniatür. 15×12 cm. 50.—

18. LÁSZLÓNÉ DE CAUX MINA, a Nemzeti Szinház művésznője. Jelezve: Barabás 851.
Vászon. 97×76 cm. Illusztr. XVII. tábl. 8000.—

19. EGY BATTHYÁNYI GRÓF ARCKÉPE. Jelezve: Barabás 853.
Vizfestmény. 31×24 cm. Illusztr. XXI. tábl. 500.—

20. NŐI KÉPMÁS. Jelezve: Barabás M. Pesten 846. Eredeti bőrtokban.
Vizfestmény. 25×19 cm. 250.—

Barra Leopold, (szül. 1846).
21. RÉGI INTERIEUR.
Fa. 43×30 cm. 35.—

Basch Andor, (szül. 1885).
22. KERTI RÉSZLET.
Vászon. 53×70 cm. 30.—

Bassano, Girolamo, (1566—1621).
23. NÓÉ BÁRKÁJA.
Vászon. 72×114. 120.—

Bassano, Jacopo holland követője, XVII. sz. eleje.
24. AZ IRGALMAS SZAMARITÁNUS.
Vászon. 95×125 cm. 420.—

Bassi, Giovanni Baptiste, (1784—1852).
25. TÁJ AZ ALBÁNI HEGYEKBŐL. Jelezve: G. B. Bassi Roma.
Fa. 32×46 cm. 100.—

Bécsi festő, 1860 körül.
26. LEÁNY SZALMAKALAPBAN. L. balra kopott jelzés.
Pasztell. 50×60 cm. 40.—

Bécsi grafikus, 1834-ből.
27. BADEN. — MÖDLING.
Két szinezett rézkarc. 17×25 cm. 22.—

Béli Vörös Ernő, (1882—1922).
28. CIGÁNYLÁNY. Jelezve l. balra: Béli Vörös.
Vászon. 40×40 cm. 100.—

Bellin, Samuel, XIX. sz.
29. GROSS-PURPOSES. Frank Stone után.
Rézmetszet. 90×68 cm. 15.—

Bellucci, Antonio, (1654—1715).
30. SZT. DOROTTYA.
Vászon. 86×69 cm. 330.—

Benczur Gyula, (1844—1920).
31. BENCZUR ETEL ARCKÉPE. Jelezve: Benczur Gyula 1808.
Vászon. 91×71 cm. Illusztr. XVII. tábl. 700.—

32. NŐI AKT. Jelezve. Kiállitva az Akt-kiállitáson.
Vászon. 150×120 cm. Illusztr. XXIV. tábl. 4000.—

33. A VADÁSZ. Jelezve.
Vászon. 65×45 cm. 950.—

34. XV. LAJOS REGGELI FOGADÁSA.
Ceruzarajz. 50×70 cm. 400.—

35. BEDUIN HARCOS. Jelezve: Benczur Gy. 1862.
Karton. 47×35 cm. 1000.—

Benvenuti, Pietro, (1769—1844).
36. GANYMEDES.
Vászon. 85 cm átmérő. 50.—

Berchem, Pieter Claesz modorában.
37. TEHÉNPÁSZTOROK.
Fa. 33×48 cm. 300.—

Beresford, C. M., XIX. sz.
38. A BAZILIKÁBAN.
A KÚTNÁL. Jelezve.
2 darab vizfestmény. 31×4 cm. 80.—

Berg, Willem v. den, XIX. sz.
39. KISLÁNY ARCKÉPE. Jelezve l. jobbra: Willem v. d. Berg.
(Kiss József hagyatékából.)
Karton. 33×21 cm. 100.—

Bernáth Aurél, (szül. 1895).
40. NŐI ARCKÉP. Jelezve.
Pasztell. 63×47 cm. 250.—

B. G. monogrammista, (Bécs, XIX. sz. vége).
41. A BÉCSI JOHANNESGASSE LÁTKÉPE. Jelezve lent jobbra: B. G. Johannesgasse Wien 1898.
Vizfestmény. 26×17 cm. 120.—

Bihari Sándor, (1855—1906).

42. PRÓBÁL A BANDA. Jelezve.
Vászon. 106×150 cm. 1500.—

Blau, Tina, (1845—1916).

43. TEHENEK A TISZÁBAN. Jelezve l. jobbra: Tina Blau.
Vászon. 29×54 cm. 200.—

Bley, Josef von, XIX. sz.

44. IGÁSLOVAK. Jelezve.
Karton. 46×55 cm. 40.—

Bloemaert, Hendrik, (1601—1662).

45. PYTHAGORAS.
Vászon. 100×75 cm. 100.—

Bogdány Jakab, (1660—1724).

46. MADÁRCSENDÉLET.
Vászon. 73×60 cm. Illusztr. VIII. tábl. 200.—

47. CSENDÉLET SZAJKÓVAL.
Vászon. 73×60 cm. 600.—

Bolognai festő, XVII. sz.

48. NYÁJ A FORRÁSNÁL.
Vászon. 70×132 cm. 40.—

Bommel, Elias van, (1819—1890).

49. HOLLANDI VÁROSRÉSZLET. Jelezve: E. P. von Bommel 1878.
Vászon. 108×163 cm. 150.—

Bonheur, Rosa, (1822—1899).

50. KOSTANULMÁNYOK. Jelezve l. balra: Rosa Bonheur. Hátán az 1900. évi „Vente Rosa Bonheur" pecsétje.
Vászon. 27×35 cm. 750.—

51. TAVASZI MUNKA. Jelezve: R. Bonheur.
Vászon. 28×44 cm. Illusztr. XV. tábl. 800.—

Bonnefoy, XVIII—XIX. sz.

52. THE WOOD BOY. Bacher után.
THE STROW GIRL. Weber után.
2 drb pontozó modoru szinezett rézmetszet. 150.—

Borsos József, (1821—1891).

53. RÓZSACSENDÉLET. Jelezve l. balra: Borsos J.
Karton. 33×28 cm. 120.—

54. SZEKFŰCSENDÉLET. Jelezve l. középen: B. J.
Karton. 33×28 cm. 120.—

55. LEÁNY KOSÁRRAL. Jelezve: Borsos 846.
Vászon. 71×58 cm. Illusztr. XV. tábl. 1500.—

56. OLASZ ANYA. Jelezve: Borsos.
Vászon. 42×31 cm. Illusztr. XIX. tábl. 600.—

Bourguignon (Jacques Courtois), (1621—1675) iránya, XVII. sz.

57. CSATAKÉP.
Vászon. 47×58 cm. 60.—

Böhm Pál, (1839—1905).

58. A HAGYMÁSASSZONY. Jelezve l. balra: B. P.
Vászon. 51×30 cm. 140.—

59. CIGÁNYOK. Jelezve: B. P.
Fa. 50×37 cm. 500.—

60. A CIGÁNYOKNÁL. Lent jobbra a keret alatt jelezve: Böhm.
Vászon. 36×46 cm. Illusztr. XXII. tábl. 1000.—

61. CIGÁNYSÁTOR. Jelezve: Böhm P.
Fa. 35×65 cm. 150.—

Brandi, Aniello, XVII—XVIII. sz.

62. A PÁSZTORCSALÁD. I. Jelezve: A. Brando F.
Vászon. 38×38 cm. kerek. Illusztr. X. táb. 300.—

63. A PÁSZTORCSALÁD. II.
Vászon. 38×38 cm. kerek. 300.—

Bréanski, A. F. de, XIX. sz.

64. TÁJKÉP. Jelezve l. jobbra: A. F. de Bréanski.
Vászon. 48×75 cm. 120.—

Bresciai festő, XVI. sz. eleje.

65. MÁRIA MENNYBEMENETELE.
Vászon. 142×98 cm. 600.—

Brocky Károly, (1807—1855).

66. FIATAL LEÁNY ARCKÉPE. A kép hátán jelezve: Portrait of Fanny, Brocky.
Vászon. 52×45 cm. ovális. Illusztr. XX. tábl. 4000.—

Brodszky Sándor, (1819—1901).

67. ROMANTIKUS TÁJ.
Ceruzarajz. 74×55 cm. 60.—

68. TÁJ ROMOKKAL. A művész hagyatékából.
Karton. 20×28 cm. 40.—

69. BALATONPART. A művész hagyatékából.
Karton. 24×31 cm. 40.—

Brouwer, Adriaen modorában, XIX. sz.

70. A TOLLHEGYEZŐ.
Fa. 21×18 cm. 140.—

Bruck Lajos, (1846—1910).

71. SZOBÁBAN.
Fa. 21×16 cm. 90.—

72. MOSÓNŐK.
Fa. 18×26 cm. 120.—

73. A VIZIMALOM. (A művész hagyatékából.)
Vászon. 56×46 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 500.—

Bruck Lajos, (1846—1910).

74. HOLLANDI UTCA.
Vászon. 35×24 cm. 20.—

75. CSENDÉLET VADKACSÁVAL. Jelezve: hagyatéki bélyegzővel.
Vászon. 58×76 cm. 300.—

Brüll A., XX. sz.

76. KRISZTUS SIRATÁSA. Jelezve: Brüll, London 1933.
Vászon. 100×125 cm. 100.—

Canaletto követője, XVIII. sz.

77. A PIAZZETTA LÁTKÉPE.
Vászon. 35×47 cm. 400.—

78. S. MARIA DELL'ORTO.
Vászon. 40×53 cm. 120.—

79. S. MARIA DELLA SALUTE.
Vászon. 40×53 cm. 100.—

Ceramano, Charles-Ferdinand, (1829—1909).

80. JUHAKOLBAN. Jelezve: Ceramano.
Vászon. 73×98 cm. Illusztr. XIII. tábl. 1000.—

Charlemont, Hugo, (szül. 1850).

81. RÓZSA-ALLÉE. Jelezve.
Vászon. 82×60 cm. 100.—

Chastillon, L. de (1639—1734).

82. JÉZUS LÉVI HÁZÁBAN. (Poussin után.)
Rézmetszet. 55×77 cm. 20.—

Clovio, Giulio, (1498—1578).

83. A HOLT KRISZTUS ANGYALOK KÖZT.
Pergamen. 32×23 cm. Illusztr. I. tábla. 2500.—

Corinth, Lovis, (1858—1925).

84. NŐI AKT. Jelezve: Louis Corinth.
Karton. 37×29 cm. 500.—

Csánki Dénes, (szül. 1885).

85. KÉVEHORDÁS. Jelezve: Csánki.
Vászon. 59×78 cm. 120.—

Cserépy Árpád, (1858—1907).

86. DRÓTOSTÓT. Jelezve f. balra: Cserépy Ár 883.
Vászon. 20×16 cm. 70.—

Csók István, (szül. 1865).

87. SOKÁC LÁNYOK. Jelezve.
Vászon. 75×150 cm. 1500.—

88. CSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 55×40 cm. 350.—

89. ŐSZI RÓZSÁK. Jelezve: Csók Paris 1906.
Vászon. 63×79 cm. 600.—

Danhauser, Joseph, (1805—1845).

90. NŐI MELLKÉP. Jelezve lent jobbra: Jos. Danhauser 1836.
Vászon. 26×20 cm. 200.—

Deák-Ébner Lajos, (1850—1934).

91. BAROMFIVÁSÁR. Jelezve l. jobbra: Deák-Ébner L.
Vizfestmény. 49×39 cm. Illusztr. XXII. tábl. 250.—

92. NŐI TANULMÁNY. Jelezve l. balra: D E L.
Vizfestmény. 25×12 cm. 30.—

93. AZ ALKU. Jelezve.
Fa. 40×30 cm. 500.—

94. SZOLNOKI PIAC. Jelezve.
Vászon. 60×71 cm. 300.—

95. HAZAFELÉ. Jelezve.
Vászon. 100×128 cm. 400.—

96. LOVAK.
Fa. 10×12 cm. 80.—

97. VÁSÁRJELENET. Jelezve.
Fa. 33×47 cm. 100.—

Defregger, Franz von, (1835—1921).

98. FÉRFIKÉPMÁSOK A TIROLI SZABADSÁGHARCBÓL.
Két darab.
Vászon. 26×20 cm., ovális. 40.—

Délnémet festő, XVIII. sz.

99. MÁRIA.
Vászon. 39×32 cm. 100.—

Dudits Andor, (szül. 1866).

100. VACSORA. Jelezve.
Vizfestmény. 22×27 cm. 75.—

Dumont, Francois, (1751—1831).

101. FÉRFIARCKÉP, aranyozott fémkeretben. Jelezve: Fr. Dumont 1768—69.
Miniatür. 65.—

Duwée, Henri Joseph, XIX. sz.

102. TORREÁDOR. Jelezve l. balra: H. J. Duwée. (Belga kiállitás 1927.)
Fa. 49×33 cm. 180.—

Dyck, Anthonius van (1599—1641) után régi másolat.

103. A SZENT CSALÁD, táncoló angyalokkal. (Eredetije az Eremitageban.) Jelen másolat J. Thomas (1617—1673) jelzést visel.
Fa. 46×67 cm. 1200.—

Edvi-Illés Aladár, (szül. 1870).

104. FIATAL BIKA. Jelezve f. jobbra: E. Illés A.
Karton. 37×43 cm. 80.—

105. JUHNYÁJ A PATAK PARTJÁN. Jelezve l. balra: E. Illés A.
Karton. 15×29 cm. 100.—

Edvi-Illés Aladár, (szül. 1870).
106. SZÉKELY PARASZTSZOBA. Jelezve l. jobbra: E. Illés A.
Vizfestmény. 29×42 cm. 90.—

Edvi-Illés Jenő, (szül. 1886).
107. FOGADÓTEREM. Jelezve l. jobbra: Aradi Edvi Illés.
Karton. 63×48 cm. 100.—

Elsevier, Louwys Arnouts, (1618—1675).
108. VÁGOTT SERTÉS. Jelezve: L'Elsevier 1644.
Fa. 48×60 cm. 500.—

Északnémet festő, XVIII. sz.
109. FLÓRA.
Vászon. 132×92 cm. 200.—

Északolasz festő, XVIII. sz.
110. HOMÉROSZ APOTHEOZISA.
Vászon. 50×46 cm. 100.—

111. TÁJ ROMOKKAL.
Vászon. 76×102 cm. 120.—

112. TÁJ HIDDAL.
Vászon. 110×95 cm. 200.—

113. FOLYÓPARTI TÁJ.
Vászon. 110×95 cm. 200.—

Faragó József, (1866—1906).
114. POLITIKAI KARIKATURA. Jelezve.
Tollrajz. 27×24 cm. 5.—

Felsőolasz festő, XVI. sz. közepe.
115. MÁRIA ELJEGYZÉSE.
Vászon. 50×79 cm. 40.—

Fendi, Peter, (1796—1842).
116. FÉRFIARCKÉP. Jelezve: Fendi 1828.
Fa. 17×15 cm. 10.—

Fényes Adolf, (szül. 1867).
117. A VELENCEI SALUTEBAN.
Karton. 88×72 cm. 600.—

118. VIDÁM TÁJ.
Vászon. 88×115 cm. 600.—

119. EGY LEGÉNY ÉS EGY LEÁNY. Jelezve és dat. 1904.
Vászon. 135×100 cm. 500.—

120. ÖREG PARASZT. Jelezve: Fényes.
Vászon. 36×36 cm. 100.—

121. NŐI TANULMÁNYFEJ.
Fa. 19×16 cm. 50.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).
122. A KONYHAKERT. Jelezve.
Vászon. 65×85 cm. 800.—

Ferenczy Károly, (1862—1917).

123. FÉRFI TANULMÁNYFEJ.
Vászon. 18×18 cm. 100.—

124. LOMBTANULMÁNY.
Vászon. 32×48 cm. 50.—

Feszty Mária, (szül. 1895).

125. SAN GIMIGNANO-I RÉSZLET.
Krétarajz. 31×46 cm. 30.—

Firle, Walter, (szül. 1859).

126. HAZAFELÉ. Jelezve: Walter Firle.
Vászon. 81×109 cm. 1000.—

Fischer, Leopold, (szül. 1813).

127. FŐKÖTŐS HÖLGY ARCKÉPE. Jelezve: L. Fischer 1856.
Miniatür. 20×16 cm. 40.—

Flamand festő, 1600 körül.

128. VEDUTA VELENCEI RÉSZLETTEL. A németalföldi vedutafestészet egy monumentális korai alkotása, amelynek szerzőjét egyelőre nem lehetett pontosan megállapitani.
Fa. 102×162 cm. Illusztr. V. tábl. 2200.—

Flamand festő, XVII. sz.

129. CSATAJELENET.
Vászon. 50×65 cm. 150.—

130. SZARVASVADÁSZAT.
Vászon. 71×98 cm. 20.—

Flamand festő, XVII. sz. vége.

131. HAJÓTÖRÉS.
Vászon. 84×109 cm. 70.—

Flamand festő, XVIII. sz.

132. FOLYÓPARTI KIKÖTŐ.
Vászon. 72×97 cm. 150.—

133. BIRKAPÁSZTOROK.
Fa. 30×41 cm. 130.—

134. KÉT ORNAMENTÁLIS TERV.
Tollrajz. 14×18 cm. 10.—

135. A LAKOMA.
Vászon. 30×38 cm. 40.—

136. ALVÓ DIANA.
Fa. 36×28 cm. 70.—

137. HAJÓTÖRÉS.
Fa. 15×22 cm. 10.—

138. FOLYÓPARTI TÁJ.
Vászon. 54×71 cm. 100.—

139. A VÖLGY.
Fa. 24×39 cm. 50.—

Flamand festő, XVIII. sz.

140. A KOFA. Jelezve: M. A.
Vászon. 39×59 cm. 500.—

Flamand rézmetsző, 1580 körül.

141. MAGYAR ÉS LENGYEL KATONAI VISELETEK.
Rézmetszet. 24×33 cm. 10.—

Flamand rézmetsző, XVII. sz.

142. UJSZÖVETSÉGI JELENET. (Rubens után.)
Rézmetszet. 60×42 cm. 12.—

Floris, Frans, (1516—1570).

143. KRISZTUS KERESZTVITELE.
Vászon. 165×126 cm. Illusztr. II. tábl. 200.—

Fragonard, Jean Honoré után másolat, XIX. sz.

144. Jelezve: B. M. 1859.
Vászon. 60×23 cm. 100.—

Francia festő, XVIII. sz.

145. MAGYAR CSALÁD.
Vászon. 47×34 cm. 100.—

Francia festő, XIX. sz. első fele.

146. MADONNAFEJ, ovális, rézveretes fekete fakeretben. Rafaelnek a Louvre-ban lévő Viarge au Diadème bleu cimü festménye után.
Miniatür. 20.—

Francia festő, XIX. sz.

147. BIRKÁK.
Fa. 17×22 cm. 240.—

Francia rajzoló, XIX. sz. eleje.

148. A KHARNAKI PROPYLAEÁK ÉS PALOTA ROMJAI.
Lavirozott tusrajz. 57×71 cm. 45.—

149. OSYMANDYOS SIRJA THÉBÁBAN.
Lavirozott tus- és vizfestés. 57×80 cm. 45.—

150. A KHARNAKI DÉLI TEMPLOM KAPUJA.
Lavirozott tusrajz. 57×80 cm. 45.—

151. LUXOR LÁTKÉPE.
Tusfestmény. 59×77 cm. 45.—

152. A THÉBAI MEMNONION LÁTKÉPE.
Lavirozott tusrajz. 59×77 cm. 45.—

153. A KHARNAKI PALOTA LÁTKÉPE.
Tus- és vizfestmény. 59×77 cm. 45.—

154. AZ ABBUSEMBULI KIRÁLYSIROK.
Vizfestmény. 49×70 cm. 45.—

155. CALAPSEH LÁTKÉPE (Nubie).
Tus- és vizfestmény. 49×70 cm. 45.—

Francia grafikus, XIX. sz. eleje.

156. AZ EDFUI TEMPLOM KERESZTMETSZETE.
Szépia- és vizfestmény. 49×68 cm. 20.—

157. A KHARNAKI PALOTA KERESZTMETSZETE.
Szépia. 58×71 cm. 20.—

158. AZ EDFUI TEMPLOM LÁTKÉPE.
Vizfestmény. 56×72 cm. 45.—

159. KHARNAK LÁTKÉPE.
Tus- és vizfestmény. 59×76 cm. 45.—

Gael, Adriaen, (1590—1660).

160. ÁTKELÉS A VÖRÖSTENGEREN. Jelezve: A. Gael.
Fa. 52×71 cm. 400.—

Gauermann, Friedrich, (1807—1862).

161. KECSKEBAK. Jelezve középen jobbra: Gauermann.
Ceruzarajz. 15×19 cm. 50.—

Gaul, Gustav, (1836—1888).

162. TURBÁNOS LEÁNY. Jelezve: G. Gaul 1875.
Vászon. 61×47 cm. 100.—

163. LEÁNY PIROS BARETTBEN. Jelezve: G. Gaul 1874.
Fa. 61×45 cm. 100.—

164. PIROSTOLLAS LEÁNY. Jelezve: G. Gaul 1874.
Fa. 49×38 cm. 80.—

165. LESELKEDŐ HARLEQUIN. Jelezve: G. Gaul 1875.
Fa. 31×22 cm. 80.—

166. A KÉRVÉNY. Jelezve: G. Gaul 1890.
Fa. 31×22 cm. 60.—

167. ÖRMÉNY LÁNY. Jelezve: G. Gaul 1874.
Vászon. 115×80 cm. 150.—

Gennari, ifj. Benedetto, (1633—1715).

168. ANYAI SZERETET.
Vászon. 117×165 cm. 120.—

Géraule, XIX. sz. eleje.

169. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve.
Miniatür. 9.5×7.5 cm. 25.—

Gergely Imre (?), (szül. 1868).

170. A KERTBEN. Jelezve.
Vászon. 41×50 cm. 30.—

Gilhofer, XIX. sz.

171. FÉRFIARCKÉP. Jelezve.
Miniatür. 10×8 cm. 35.—

172. NŐI ARCKÉP. Előbbi szám párdarabja.
Miniatür. 10×8 cm. 35.—

Giordano, Luca, (1632—1705).
173. A LAPITHÁK HARCA.
Vászon. 86×118 cm. Illusztr. IV. tábl. 1500.—

Glatter Gyula, (1886—1927).
174. OLASZ MUNKÁS. Jelezve l. jobbra: Glatter Gyula.
Vászon. 35×40 cm. 80.—

175. BESZÉLGETŐ PARASZTOK. Jelezve.
Vászon. 44×37 cm. 120.—

Grauer, E., XX. sz.
176. UDVARI FOGAT A BÉCSI KÖZÖS HADÜGYMINISZTÉRIUM ELŐTT. Jelezve l. balra: E. Grauer 1913.
Vizfestmény. 40×35 cm. 120.—

Grimm Rezső, (1832—1885).
177. A KLASTROM POHÁRNOKA. Jelezve: Grimm R. 868.
Karton. 25×20 cm. 80.—

Gross Béla, (1835—1914).
178. NŐVÉREK. Jelezve.
Vászon. 115×84 cm. 100.—

Goltzius, Hendrik iskolája, XVII. sz. eleje.
179. KENTAUROK CSATÁJA.
Vászon. 49×49 cm. 200.—

Gonzalez, J. A., (szül. 1842).
180. OLVASÓ FÉRFI. Jelezve l. balra: J. A. Gonzalez.
Vászon. 24×19 cm. 120.—

Govaerts Ábrahám, (1589—1626).
181. A VIZIMALOM.
Fa. 50×62 cm. Illusztr. VII. tábl. 500.—

Guardi, Francesco követője, XVIII. sz.
182. A PONTE DI RIALTO.
Vászon. 53×70 cm. 400.—

Guardi, Francesco iskolája, XVIII. sz.
183. AZ ISOLA DI SAN GIORGIO.
Vászon. 21×33 cm. 600.—

Gulácsy Lajos, (1882—1932).
184. ROKOKÓ. Jelezve.
Karton. 44×53 cm. 80.—

185. LA MADONNA DEL GRANDUCA.
Pasztell. 45×37 cm. 100.—

186. QUARNERÓI RÉSZLET. Jelezve: Gulácsy 900.
Ceruzarajz. 105×67 cm. 30.—

Haanen, Remi van, (1812—1894).
187. SÁROS UT. Jelezve l. jobbra: R. Haanen 71.
Vászon. 26×41 cm. 200.—

Habermann, Hugo von, (szül. 1849).
188. FEHÉRRUHÁS KISLÁNY. Jelezve: Habermann 1882.
Vászon. 48×37 cm. 500.—

Hagen, Theoder Joseph, (1842—1919).
189. APÁLY. Jelezve: Th. Hagen Weimar.
Vászon. 150×220 cm. 400.—

Háry Gyula, (szül. 1864).
190. TANULMÁNY A GOMBA-UTCÁBÓL. Jelezve.
Vizfestmény. 18×15 cm. 20.—

191. CHIOGGIA. Jelezve.
Vizfestmény. 19×16 cm. 20.—

Halmi Artur.
192. A TÜKÖR. Jelezve l. jobbra: Halmi A. München.
Vászon. 55×35 cm. 250.—

Heyer Artur, (1872—1931).
193. TIROLI KECSKEPÁSZTOR. Jelezve l. jobbra: Heyer A.
Vászon. 54×66 cm. 160.—

Hoffmann, Emma, XVIII. sz.
194. SZT ISTVÁN.
Selyem. 12×10 cm. 10.—

Hoffmann J., XIX. sz.
195. NEHÉZ LOVASSÁG. Jelezve.
Vászon. 30×24 cm. 60.—

Hollandi festő, XVII. sz.
196. GYÜMÖLCSCSENDÉLET.
Vászon. 38×56 cm. 120.—

Holland festő, 1700 körül.
197. ÁLDOZAT VÉNUSZNAK.
Vászon. 77×66 cm. Illusztr. III. tábl. 250.—

Holland festő, XVIII. sz. eleje.
198. GYÜMÖLCSCSENDÉLET.
Vászon. 36×48 cm. 50.—

199. CSENDÉLET TENGELICÉVEL.
Vászon. 36×48 cm. 50.—

Hollandi festő, XVIII. sz.
200. TENGERI ÜTKÖZET.
Vászon. 105×160 cm. 150.—

201. CSENDÉLET PAPAGÁJJAL.
Vászon. 42×59 cm. 450.—

Hollandi festő, XIX. sz.
202. A FUVAR.
Fa. 28×35 cm. 100.—

Hollóssy Simon, (1857—1918).
203. A BOSZORKÁNY HALÁLA. Jelezve l. balra: Hollósy. A hátoldalán dr. Felvinczi Takács Zoltán bizonylata.
Fa. 26×18 cm. 300.—

Hondecoeter után másolat, XIX. sz.
204. A FEHÉR PÁVA. Jelezve: O. Sz.
Vászon. 59×79 cm. 50.—

Hörmann, Theodor von, (1840—1895).
205. A KENDERÁZTATÓK. Jelezve: hagyatéki pecséttel.
Fa. 22×31 cm. Illusztr. XXV. tábl. 600.—

Innocent Ferenc, (1859—1934).
206. VÁGÓ PÁL MŰTERMÉBEN. Jelezve.
Vászon. 75×100 cm. 150.—

Ismeretlen festő, XIX. sz.
207. BÍBORNOK ARCKÉPE.
Vászon. 63×48 cm. 50.—

Ismeretlen festő, XIX. sz.
208. DEJEUNER SUR L'HERBE. (Watteau nyomán.)
Vászon. 46×57 cm. 10.—

Ismeretlen grafikus, XIX. sz.
209. RÓKAVADÁSZAT.
Színezett körajz. 30×43 cm. 15.—

Iványi-Grünwald Béla, (szül. 1867).
210. CIGÁNYKORDÉLY. Jelezve l. jobbra: Iványi-Grünwald Béla.
Fa. 30×40 cm. 100.—

211. TANYAI RÉSZLET. Jelezve.
Vászon. 96×121 cm. 600.—

212. AKTTANULMÁNY. Jelezve.
Karton. 67×36 cm. 40.—

Japán festő, XIX. sz.
213. 3 drb TÁJKÉP MADARAKKAL.
Szövetre festve. 70.—

Jergmann, Max, XIX—XX. sz.
214. PARASZTUDVAR. Jelezve l. balra: Max Jergmann.
Fa. 40×31 cm. 150.—

Jettel, Eugen, (1845—1901).
215. OLVASÓ NŐ.
Fa. 35×27 cm. 25.—

Joris, Pio, (1843—1921).
216. SPANYOLOK. Jelezve: P. Joris, Roma.
Fa. 16×23 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 500.—

Kacziány Ödön, (1852—1933).
217. PÁSZTORTŰZ.
Vászon. 35×51 cm. 15.—

Kálmán Péter, (szül. 1877).

218. TÁJKÉP. Jelezve l. jobbra: Kálmán P.
Karton. 21×37 cm. 40.—

Katona Nándor, (1864—1932).

219. BALATONI KIKÖTŐ ESTE. Jelezve l. balra: Horváth Nándor urnak baráti szeretettel Katona Nándor.
Fa. 21×38 cm. 150.—

220. ALKONYAT A PARTON. Jelezve.
Fa. 35×50 cm. 400.—

221. ERDŐ MÉLYÉN. Jelezve.
Fa. 35×62 cm. 300.—

Karlovszky Bertalan, (szül. 1858).

222. A HALDOKLÓ. Jelezve l. balra: Karlovszky Berczi, München.
Vászon. 47×67 cm. 400.—

223. ÜLŐ NŐI AKT. Jelezve l. balra: Karlovszky Bertalan.
Fa. 20×15 cm. 170.—

224. FEKVŐ NŐI AKT.
Fa. 12×16 cm. 140.—

Kárpáthy Jenő, (szül. 1870).

225. DUNAPARTI RÉSZLET LADIKKAL. Jelezve l. jobbra: Kárpáthy Jenő.
Vászon. 59×69 cm. 140.—

Kauffmann, Angelica, (1741—1807) után.

226. HELOISE.
Szinezett rézmetszet pontozó modorban. 48×36 cm. 40.—

Kaufmann Izidor, (1853—1921).

227. PÉNTEK ESTI ÁJTATOSSÁG. Jelezve.
Vászon. 73×89 cm. 400.—

228. RABI ARCKÉPE. Jelezve.
Fa. 31×21 cm. Illusztr. XIX. tábl. 1000.—

229. AGGASTYÁN KÉK BARETTBAN. Jelezve: Isidor Kaufmann 879.
Fa. 26×18 cm. 250.—

230. AGGASTYÁN VÖRÖS BARETTBAN. Jelezve: Isidor Kaufmann 879.
Fa. 26×18 cm. 250.—

Kazacsay Gerőné, (szül. 1871).

231. NÁJÁD. Jelezve.
Vászon. 48×63 cm. 30.—

Keating, George, (1762—1799).

232. WILLIAM PITT ARCKÉPE. (De Koster után, 1794.)
Mezzotinto. 50×35 cm. 30.—

Keményffi Jenő, (1875—1920).

233. A FASOR. Jelezve l. jobbra: Keményffi J.
Fa. 14×23 cm. 40.—

Kéméndy Jenő, (1860—1925).

234. INCSELKEDÉS. Jelezve l. jobbra: Kéméndy Jenő, München 1885.
Fa. 31×20 cm. 300.—

235. A FUVOLÁS. Jelezve.
Fa. 14×9 cm. 350.—

236. CSALÁDI JELENET. Jelezve.
Karton. 20×26 cm. 200.—

Kézdi Kovács László, (szül. 1864).

237. ŐSZI ÁLOM. Jelezve.
Vászon. 100×125 cm. 200.—

Knupfer, Nikolaus, (1603—1660).

238. SZT ANTAL MEGKISÉRTÉSE.
Vászon. 40×47 cm. 350.—

Kohler, I., XIX. sz.

239. NŐI ARCKÉP. Ovális fémfoglalatban. Jelezve: I. Kohler.
Miniatür. 30.—

Komáromi-Kacz Endre, (szül. 1880).

240. NAPLEMENTE A TISZÁN. Jelezve l. balra: Komáromi Kacz.
Karton. 34×44 cm. 90.—

Komlóssy Ede, (szül. 1862).

241. FAUNGYEREKEK. Jelezve l. jobbra: Komlóssy Ede.
Vászon. 50×40 cm. 220.—

242. KOVÁCS. Jelezve l. jobbra: Komlóssy Ede.
Vászon. 29×21 cm. 100.—

Komlóssy Xav. Ferenc, (1817—1892).

243. HALLSTATTI TÓ.
Karton. 26×32 cm. 200.—

Konek Ida, (szül. 1856).

244. A S. MARIA NOVELLA KÓRUSA.
Vizfestmény. 44×54 cm. 5.—

Koszta József, (szül. 1864).

245. CSŐSZLAK.
Karton. 49×67 cm. 400.—

Kotász Károly, (szül. 1872).

246. HAVAS TÁJ. Jelezve l. jobbra: Kotász K. 1924.
Vászon. 29×38 cm. 80.—

Koroknyai Ottó, (1856—1898).

247. MÁTYÁS KIRÁLY BEVONULÁSA BÉCSBE. Jelezve.
Vászon. 113×160 cm. 600.—

Kreutzinger, Josef, (1750—1829).

248. SZT ISTVÁN.
Vászon. 63×45 cm. 270.—

Kriehuber, Joseph, (1801—1876).
249. NŐI KÉPMÁS. Jelezve: Kriehuber 841.
Vizfestmény. 30×24 cm. 200.—

Kunffy Lajos, (szül. 1869).
250. A TŰZNÉL. Jelezve.
Vászon. 35×45 cm. 80.—

Lampi, Johann Baptist id., (1751—1830).
251. ELŐKELŐ FIATALEMBER ARCKÉPE.
Vászon. 37×28 cm. 50.—

Lampi, Johann Baptist ifj., (1775—1837).
252. FIATAL LEÁNY ARCKÉPE.
Vászon. 52×45 cm. 100.—

László Fülöp Elek, (szül. 1869).
253. ZÁCH FELICIÁN. Jelezve l. balra: László 95.
Karton. 42×30 cm. 300.—

Leemans, Johannes, (1633—1687).
254. A VÉRCSE. Jelezve l. jobbra a művész monogrammjával (?)
Fa. 36×32 cm. 200.—

Lempereur, Louis Simon, (1728—1807).
255. LA SORTIE DU BAIN. (Trinquesse után.)
Rézmetszet. 50×38 cm. 20.—

Lenbach, Franz, (1836—1909).
256. A MŰVÉSZ KISLÁNYA.
Tusfestmény. 30×28 cm. 30.—

Leonardis, Jacopo, (1723—1780).
257. SZENT JEROMOS LÁTOMÁSA. (Tintoretto után.)
Rézmetszet. 56×40 cm. 15.—

Liberi, Marco, (1640—1687).
258. VENUS ÉS VULKÁN.
Vászon. 143×132 cm. 300.—

Lichtenfels, Eduard von, (szül. 1833).
259. TÁJKÉP.
Fa. 20×29 cm. 90.—

Lieder Frigyes, (1786—1859).
260. FÉRFIARCKÉP. Jelezve: Fr. Lieder pinxit 1839.
Miniatür. 12.5×10.5 cm, ovális. 180.—

Liezenmayer Sándor, (1839—1898).
261. „IDYLL". (Nemes Marcel hagyatékának tulajdona.)
Vászon. 130×120 cm. 500.—

262. A FORRÁSNÁL. Jelezve: Liezenmayer 73.
Vászon. 106×79 cm. 700.—

Ligeti Antal, (1823—1890).
263. OLASZ TÁJ HALÁSZOKKAL. Jelezve l. balra: Ligeti A. de R.
Vászon. 43×67 cm. 350.—

Lohwag Ernesztin, (1878—1934).

264. ERDŐ SZÉLÉN.
Vászon. 58×73 cm. 100.—

Lombard festő, XVI. sz. második fele.

265. JÉZUS BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN.
Fa. 46×28 cm. 150.—

Lónyay Elemérné (Stefánia főhercegnő).

266. ORGONÁK. Jelezve l. jobbra a művésznő jegyével.
Vászon. 87×58 cm. 50.—

Loose, Johannes Josephus de, (1770—1849).

267. TANULMÁNYFEJEK. Jelezve: J. J. L.
Fekete és vörös kréta. 34×50 cm. 15.—

268. NŐI FEJ. Jelezve: J. J. L. 1798.
Fekete és vörös krétarajz. 37×39 cm. 15.—

Lotz Károly, (1833—1904).

269. LOVAK. Jelezve l. jobbra: K. Lotz.
Vászon. 28×39 cm. 300.—

270. BACCHUS DIADALA. Aktkiállitás 1925. A „Blumenstekli" vendéglő számára készült.
Vászon. 152×265 cm. Illusztr. XVI. tábl. 1500.—

271. DIANA ÉS ENDYMION.
Kasirozott vászon, nyolcszögü. 140×140 cm. 500.—

272. ALVÓ BACHÁNSNŐ. Jelezve: Lotz.
Fa. 21×31 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 900.—

273. ÁLMODÓ VÉNUSZ. Jelezve: Lotz K.
Vászon. 115×175 cm. 1000.—

Madarász Viktor, (1830—1917).

274. FÉRFIARCKÉP. Jelezve: Madarász Victor 1907.
Vászon: 60×46 cm. 50.—

Magyar-Mannheimer Gusztáv, (szül. 1859).

275. LOMBOS TÁJ. Jelezve l. balra: Magyar-Mannheimer.
Fa. 19×39 cm. 150.—

276. LEÁNYKA VASALÓVAL. Jelezve l. balra: Magyar-Mannheimer.
Fa. 28×22 cm. 180.—

277. A TENGERÖBÖL. Jelezve.
Fa. 31×41 cm. 80.—

278. UT A HEGYOLDALBAN. Jelezve.
Vászon. 61×46 cm. 100.—

279. „SZEBB A PÁVA, MINT A PULYKA." Jelezve.
Fa. 5×9 cm. 100.—

280. HAVAS TÁJ. Jelezve.
Fa. 24×36 cm. 60.—

281. HÁZAK A HEGYOLDALBAN. Jelezve.
Fa. 23×38 cm. 60.—

Magyar festő, XVIII. sz. vége.
282. NEMES MAGYAR KISASSZONY KÉPE.
Tempera. 15×11 cm, ovális. 10.—

Magyar festő, XIX. sz. közepe.
283. HONVÉDTÁBOR A SZABADSÁGHARCBAN.
Rézlemez. 61×77 cm. 30.—

Magyar festő, XIX. sz. második fele.
284. A CSALÁD.
Karton. 36×24 cm. 60.—

Magyar festő, XIX. sz.
285. ERDŐ MÉLYÉN.
Vászon. 60×90 cm. 30.—

Magyar festő, 1890 körül.
286. JULISKA.
Vászon. 28×22 cm, ovális. 20.—

Mányoki Ádám, (1673—1757).
287. LOUISE DE CARIGNAN KÉPMÁSA. (Német barok művészeti kiállitás, Darmstadt.)
Vászon. 40×33 cm. Illusztr. IX. tábl. 400.—

288. NŐI ARCKÉP.
Vászon. 70×53 cm. 500.—

Margitay Tihamér, (1859—1922).
289. AUDIENCIA ELŐTT. Jelezve l. jobbra: Margitay.
Vászon. 23×40 cm. 110.—

290. NAGYAPAI INTELMEK. Jelezve l. jobbra: Margitay.
Vászon. 25×17 cm. 60.—

291. „SZEPTEMBER VÉGÉN." Jelezve.
Karton. 36×49 cm. 60.—

292. A REGŐS.
Olajfestmény. 65×84 cm. 200.—

Markó Ernő, (szül. 1868).
293. SÁRGA HÁZ. Jelezve.
Vászon. 60×77 cm. 40.—

Markó Ferenc, (1832—1874).
294. AZ ÖKRÖSSZEKÉR. Jelezve: Markó F. 1863.
Vászon. 32×38 cm. 200.—

Markó Károly id., (1791—1860).
295. TÁJKÉP CALLISTOVAL. Jelezve: Markó 1832.
Vászon. 32×41 cm. Illusztr. XII. tábl. 1800.—

296. FÜRDŐ NIMFA. Jelezve: C. Markó.
Fa. 12×14 cm. 300.—

Markó Károly, ifj., (1822—1891).
297. KOLOSTOR AZ APPENINEKBEN.
Vászon. 83×64 cm. 200.—

Maszbeck, F., osztrák festő, XIX. sz. első fele.

298. BERTHE ROHAN HERCEGNŐ ARCKÉPE, bőrtokban. Jelezve: F. Maszbeck.
Miniatür. 80.—

Max, Gabriel von, (1840—1915).

299. ELEFÁNT ÉS VIZILÓ PÁRVIADALA. Jelezve: G. v. Max
Fa. 52×62 cm. Illusztr. XIII. tábl. 800.—

Mayer, Ludwig, (1834—1900).

300. RENAISSANCE-FELVONULÁS.
Vászon. 77×49 cm. 70.—

301. BÁNYÁSZOK VASÁRNAPJA.
Vászon. 73×50 cm. 70.—

Mayr, Petrus, XIX. sz. eleje.

302. NŐI ARCKÉP. Kerek keskeny foglalatban. Jelezve: Pet. Mayr Augsburg 1803.
Miniatür. 30.—

Mednyánszky László, (1852—1919).

303. ERDŐBEN. Jelezve l. jobbra: M. Mannheimer Gusztávnak Mednyánszky.
Vászon. 100×83 cm. 300.—

304. A LIPÓTVÁROSI BAZILIKA TÉLEN. Jelezve l. jobbra: Mednyánszky.
Sepia-gouache. 39×29 cm. 150.—

305. MOCSARAS TÓPART.
Vászon. 62×88 cm. 200.—

306. HAVAS TÁJ. Jelezve. (Katona Nándor tulajdonából.)
Vászon. 33×47 cm. 800.—

307. A BECZKÓI HEGY. Jelezve: Mednyánszky, Beczkó.
Karton. 25×33 cm. 80.—

308. FALUSI HÁZ. Jelezve.
Vászon. 32×24 cm. 100.—

309. ÖREG EMBER. (Tisza Kálmán ?) Jelezve.
Vászon. 43×38 cm. 100.—

310. TÉLI ÉJSZAKA. Jelezve.
Kréta. 32×46 cm. 50.—

311. FENYVES HEGYOLDAL. Jelezve.
Akvarell. 39×28 cm. 60.—

312. ÜLŐ PARASZT.
Pasztell és tempera. 38×26 cm. 100.—

313. BAJUSZOS PARASZT. Jelezve.
Toll és akvarell. 35×25 cm. 100.—

314. TAVASZ.
Akvarell. 28×38 cm. 30.—

Mednyánszky László, (1852—1919).

315. TÓ A HEGYEK TÖVÉBEN. Jelezve.
Toll és akvarell. 45×30 cm. 100.—

316. A CSAVARGÓ. Jelezve.
Vászon. 87×58 cm. 200.—

317. A FÁRADT EMBER. Jelezve.
Vászon. 79×63 cm. 200.—

Mendlik Oszkár, (szül. 1871).

318. AERDENHOUT. Jelezve l. jobbra: Mendlik O.
Fa. 31×22 cm. 150.—

Mészöly Géza, (1844—1887).

319. OLVASÓ LEÁNY. Jelezve: M. G.
Fa. 26×18 cm. 350.—

320. SÉTALOVAGLÁS. Jelezve.
Vászon. 77×122 cm. Illusztr. XIV. tábl. 2500.—

321. ERDŐRÉSZLET. Jelezve.
Fa. 26×21 cm. 400.—

322. A SÁSBAN. Jelezve.
Fa. 19×21 cm. 330.—

323. TENGERSZEM. Jelezve: Mészöly.
Vászon. 28×39 cm. 800.—

Metsu, Gabriel (1629—1667) után másolat, XX. sz.

324. A VADÁSZ ÉS A DÁMA. Eredetije az Uffiziben.
Vászon. 55×41 cm. 500.—

Michetti, Paolo Francesco, (1851—1929).

325. TANULMÁNYFEJ. Jelezve: Michetti.
Vászon. 47×36 cm. 150.—

Molnár József, (1821—1899).

326. A POMPEII FÜRDŐBEN. Jelezve l. jobbra: Molnár J.
Vászon. 185×125 cm. 800.—

327. TEHENEK A BALATONBAN. Jelezve l. jobbra: Molnár J.
Karton. 25×40 cm. 190.—

328. TENGERSZEM. Jelezve.
Fa. 36×45 cm. 220.—

Montanini, Pietro, (1626—1689).

329. VADREGÉNYES TÁJ.
Vászon. 68×51 cm. 220.—

Monticelli, Adolphe, (1824—1886).

330. A PARKBAN. Jelezve: Monticelli. (Dr. Meller Simon bizonylatával.)
Fa. 31×29 cm. 1000.—

Morghen, Raffaello, (1758—1833).

331. LÓT ÉS LEÁNYAI. (Guercino után.)
Rézmetszet. 50×65 cm. 20.—

Moroni, Giovanni Battista, (1525—1578).

332. ÜLŐ FÉRFI PORTRÉJA. Irodalom: Cicerone, 18. évf. 2. sz., Ars Una, 1. évf. 8—9. sz. (Dr. Baldass.)
Vászon. 100×83 cm. Illusztr. IX. tábl. 2000.—

M. R. monogramista, XIX. sz.

333. PARASZTMULATSÁG. (Teniers után.)
Vászon. 41×51 cm. 400.—

M. T. monogramista, 1799-ből.

334. VÉNUSZ. Ovális, babérleveles diszü foglalatban. Tizian után. Jelezve: M. T. 1799.
Miniatür. 30.—

Mulier, ifj. Pieter (Temperta), (1637—1701).

335. OLASZ TÁJ OBELISZKKEL.
Vászon. 48×76 cm. Illusztr. VII. tábl. 1200.—

Munkácsy Mihály, (1844—1909).

336. TÁJKÉP LEGELÉSZŐ GULYÁVAL. (A Sedelmeyer, majd Nemes gyüjteményből.)
Vászon. 210×285 cm. Illusztr. XIV. tábl. 6000.—

337. GOLGOTA. Jelezve: Munkácsy M.
Pasztell. 60×34 cm. 700.—

337a. VIRÁGCSENDÉLET INTERIEURBEN.
Vászon. 125×58 cm. 1000.—

Müller, Victor, (1821—1871).

338. MAJÁLIS. Jelezve: V. Müller.
Vászon. 24×39 cm. Illusztr. XXIII. tábl. 500.—

Nádler Róbert, (szül. 1858).

339. A NARGILEH. Jelezve l. balra: Nádler Róbert Cairo.
Fa. 26×36 cm. 100.—

340. DUNAKORZÓ. Jelezve: Nádler Róbert 84.
Fa. 40×60 cm. 500.—

Nagy Sándor, (szül. 1859).

341. „ADD NEKEM A SZEMEDET." (Ady.) Jelezve.
Ceruzarajz. 28×23 cm. 30.—

Nápolyi festő, XVIII. sz.

342. SZ. SEBESTYÉN.
Vászon. 65×85 cm. 500.—

Német festő, 1650-ből.

343. ELŐKELŐ NÉMET UR ARCKÉPE.
Vászon. 77×57 cm. 150.—

344. ELŐKELŐ NÉMET HÖLGY ARCKÉPE.
Vászon. 77×57 cm. 150.—

Német festő, XVII. sz.

345. FÉRFIARCKÉP, ovális, rézveretes négyszögü fakeretben.
Olajminiatür. 80.—

346. FÉRFIARCKÉP, ovális, négyszögü békateknő-keretben.
Olajminiatür. 100.—

Német festő, XVIII. sz.

347. NAGY FRIGYES ARCKÉPE.
Miniatür. 6.5×5.5 cm. Ovális. 10.—

348. NŐI ARCKÉP.
Vászon. 43×32 cm. 150.—

Német festő, 1780 körül.

349. EGY KASTÉLY LÁTKÉPE.
Vászon. 36×26 cm. 10.—

Német festő, 1800 körül.

350. A SZENT CSALÁD.
Rézlemez. 14×10 cm. 30.—

Német festő, 1810 körül.

351. FÉRFI MELLKÉP. Ovális.
Miniatür. 30.—

352. KETTŐS GYERMEKARCKÉP.
Miniatür. 10×8 cm. 40.—

Német festő, XIX. sz. eleje.

353. FÉRFIARCKÉP. Zöld bőrrel boritott keretben.
Miniatür. 25.—

Német festő, 1840 körül.

354. NŐI ARCKÉP. Négyszögü levélsoros foglalatban.
Miniatür. 30.—

Német festő, 1850 körül.

355. FIATAL LÁNY KÉKBEN.
Miniatür. 12×10 cm. 30.—

Német festő, XIX. sz.

356. FÉRFIARCKÉP.
Fa. 29×22 cm. 30.—

357. ERDŐRÉSZLET.
Vászon. 47×56 cm. Ovális. 200.—

Németalföldi festő, XVII. sz.

358. MADÁRCSENDÉLET.
Fa. 21×30 cm. 150.—

359. MADÁRCSENDÉLET.
Fa. 21×30 cm. 150.—

Neogrády Antal, (szül. 1861).

360. TÉLI SÉTA. Jelezve.
Karton. 59×79 cm. 50.—

361. A PATAKNÁL. Jelezve.
Vizfestmény. 28×38 cm. 20.—

Oeser, Adam Friedrich, (1717—1799).

362. DE VERNE GRÓFNŐ MELLKÉPE.
Vászon. 85×67 cm. Ovális. Illusztr. X. tábl. 1000.—

Olasz festő, XVI. sz.

363. A MEGLÁNCOLT LUCIFER. (Töredék egy Szt. Bernátot ábrázoló oltárképből.)
Fa. 70×60 cm. 40.—

Olasz festő, XVI—XVII. sz.

364. CASSONE-RÉSZLETEK. 3 drb.
Fa. 18 cm magas, 34 ill. 38 cm széles. Domború. 90.—

Olasz festő, XVII. sz.

365. SZENT FERENC.
Vászon. 125×97 cm. 150.—

366. ANGYALOK KRISZTUS LEPLÉVEL.
Vászon. 38×85 cm. 70.—

367. BACCHANSMENET.
Vászon. 63×52 cm. 100.—

Olasz festő, 1700 körül.

368. MÁRIA.
Vászon. 38×32 cm. Ovális. 50.—

369. A PÁSZTOROK IMÁDÁSA.
Vászon. 76×87 cm. 120.—

Olasz festő, XVIII. sz.

370. FOLYÓPARTI TÁJ.
Vászon. 40×59 cm. 150.—

371. TÁJKÉP.
Vászon. 39×59 cm. 150.—

372. TENGERÖBÖL.
Vászon. 36×48 cm. 50.—

373. ÉSZAKOLASZ TÁJ.
Vászon. 22×33 cm. 30.—

374. MENEKÜLŐ SZENT CSALÁD.
Vászon. 55×39 cm. 50.—

375. TÁJKÉP ROMOKKAL.
Vászon. 37×45 cm. 100.—

Olasz festő, XIX. sz.

376. KOLDUSOK.
Karton. 16×30 cm. 30.—

Olgyay Ferenc, (szül. 1872).

377. DOMBOLDAL. Jelezve.
Tempera vászon. 100×120 cm. 200.—

378. FÁK A TÓPARTON. Jelezve.
Vászon. 100×129 cm. 100.—

379. ŐSZI SZÁNTÁS. Jelezve.
Vászon. 33×65 cm. 100.—

Ostade, Adriaen után, XIX. sz.

380. PIPÁZÓ PARASZTOK.
Fa. 21×16 cm. 500.—

381. BESZÉLGETŐ PARASZTOK.
Fa. 21×16 cm. 500.—

Osztrák festő, XVIII. sz.

382. FÉRFIARCKÉP. Ovális, ezüstveretü békateknő keretben.
Olajminiatür. 150.—

383. NŐI ARCKÉP.
Miniatür ezüst keretben. Ovális. 5×4 cm. 10.—

Osztrák festő, XVIII. sz. vége.

384. II. LIPÓT ARCKÉPE.
Vászon. 32×25 cm. 15.—

Osztrák festő, 1800 körül.

385. FÉRFIARCKÉP.
Miniatür. 5.5×4.5 cm. Ovális. 25.—

Osztrák festő, XIX. sz. eleje.

386. NŐI ARCKÉP. Ovális, piros bőrtokban.
Miniatür. 60.—

387. ALVÓ ÁMOR. Ovális, aranyozott bronzkeretben, vérjáspisra festve.
Olajminiatür. 25.—

388. FERENC CSÁSZÁR ÉS KIRÁLY ARCKÉPE.
Miniatür. 8×6 cm. Ovális. 30.—

Osztrák festő, 1820 körül.

389. FIATAL LÁNY ARCKÉPE.
Miniatür. 14×11 cm. 30.—

Osztrák festő, 1830 körül.

390. FIATAL FÉRFI ARCKÉPE.
Miniatür. Átmérő 10 cm. 30.—

391. GYERMEKARCKÉP. Van Dyck után.
Miniatür. 7×6 cm. Ovális. 10.—

Osztrák festő, 1840 körül.

392. FEHÉRFÁTYOLOS LEÁNY ARCKÉPE.
Vászon. 50×42 cm. 125.—

Osztrák festő, XIX. sz. első fele.

393. LEÁNYKA MELLKÉPE. Ovális keskeny keretben.
Miniatür. 10.—

Osztrák festő, XIX. sz.

394. MENNYEZETFESTMÉNY vázlata.
Fa. 32×38 cm. 200.—

395. ALPESI RÉSZLET.
Vászon. 36×48 cm. 10.—

Osztrák grafikus, XIX. sz.

396. MAGYAR HUSZÁRTÁBORNOK.
Szinezett kőrajz. 36×32 cm. 12.—

Oudry, Jean Baptiste után, (1686—1755).

397. LE MAL-MARIÉ. Chenu metszete. — LE RIEUR ET LES POISSONS. Tardieu metszete.
Két darab. 71×24 cm. 36.—

Paál László, (1846—1879).

398. SZIKLÁS VIDÉK. A mester bécsi korszakából. Jelezve l. jobbra: L. v. Paál.
Vászon. 100×132 cm. 500.—

399. MOCSARAS TÁJ.
Fa. 38×63 cm. Illusztr. XII. tábl. 3000.—

400. ERDŐ MÉLYE. Jelezve: A monsieur Tony Conte L. de Paál. A párizsi Conte-hagyatékból.
Fa. 24×32 cm. Illusztr. XI. tábl. 1700.—

401. FALU VÉGE. A párizsi Conte-hagyatékból.
Vászon. 24×33 cm. Illusztr. XI. tábl. 800.—

Pállik Béla, (1845—1908).

402. ALKONYAT. Jelezve l. jobbra: Pállik Béla.
Karton. 36×54 cm. 120.—

Pállya Celesztin, (szül. 1864).

403. VÁSÁR. Jelezve f. jobbra: Pállya C.
Fa. 12×15 cm. 100.—

404. SZŐLŐFÜRT. Jelezve l. balra: Pállya Celesztin.
Fa. 40×20 cm. 40.—

405. SZÉNÁSSZEKÉR. Jelezve.
Fa. 16×26 cm. 50.—

406. ESTE A VÁSÁRTÉREN. Jelezve: P. C.
Fa. 9×20 cm. 30.—

407. VASÁRNAPI PIAC. Jelezve.
Fa. 14×19 cm. 100.—

Palmié, Charles J., (szül. 1863).

408. TÓPARTI RÉSZLET. Jelezve l. jobbra: Ch. J. Palmié.
Karton. 43×59 cm. 150.—

Pannini, Giov. Paolo iskolája, XVIII. sz.

409. ANTIK ROMOK.
Vászon. 31×57 cm. 70.—

410. KRISZTUS ÉS A HÁZASSÁGTÖRŐ NŐ.
Vászon. 103×151 cm. Illusztr. IV. tábl. 350.—

411. RÓMAI ÉPÜLET STAFFAGE-ZSAL.
Vászon. 99×147 cm. 350.—

412. ROMOK STAFFAGE-ZSAL. 2 drb.
Vászon. 125×90 cm. Ovális. 360.—

Parsons, Alfred, (szül. 1847).
413. NAPLEMENTE. Jelezve l. balra: Alfred Parsons. Osztrák áll. aranyérem 1895.
Vászon. 150×90 cm. 400.—

Pataky László, (1857—1912).
414. SZÉNAGYÜJTÉS. Jelezve.
Fa. 23×42 cm. 200.—

415. HUSZÁROK A LÓVÁSÁRON. Jelezve: Pataky L.
Vászon. 24×42 cm. 200.—

Pécsi-Pilch Dezső, (szül. 1888).
416. TEHÉNISTÁLLÓ. Jelezve: Pilch D.
Vászon. 47×66 cm. 60.—

Pentelei Molnár János, (1878—1924).
417. „EGO EIMI". Jelezve. Állami aranyérem 1910—11.
Vászon. 200×272 cm. 350.—

418. PORCELLÁN KÁVÉSKÉSZLET. Jelezve.
Vászon. 80×60 cm. 200.—

Perlmutter Izsák, (1866—1932).
419. AKTTANULMÁNY. Jelezve l. balra: Perlmutter.
Vászon. 57×33 cm. 200.—

420. VARRÓ LEÁNY. Jelezve.
Fa. 35×26 cm. Illusztr. XXIV. tábl. 800.—

421. A KERITÉSNÉL. Jelezve.
Vászon. 36×36 cm. 400.—

Perlrott-Csaba Vilmos, (szül. 1880).
422. CSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 59×48 cm. 20.—

Peske Géza, (1859—1934).
423. TALÁLKOZÁS. Jelezve.
Vászon. 112×86 cm. 150.—

Peter Emanuel, (1799—1873).
424. FIATAL LÁNY ARCKÉPE. Jelezve.
Miniatür. 11×8.5 cm. 150.—

Pettenkofen, August von, (1822—1889).
425. SZOLNOKI PIACON. Jelezve l. balra.
Fa. 25×38 cm. 1500.—

426. CIGÁNYLEÁNYKA. Jelezve: A. Pettenkofen 855.
Vizfestmény. 31×22 cm. 500.—

427. SZOLNOKI PIAC. Jelezve: A. Pettenkofen 1880.
Fa. 19×23 cm. Illusztr. XXI. tábl. 300.—

Pfeffel, Joh. Andreas sen., (1674—1750).
428. II. JÓZSEF GYERMEKKORI ARCKÉPE.
Mezzotinto. 55×38 cm. 30.—

Pissarro, Camille, (1831—1903).
428a. FONÓ ASSZONY. Jelezve: C. Pissarro 1888.
Vizfestmény. 25×20 cm. 1200.—

Planer J., XIX. sz.
429. RÓZSACSENDÉLET. Jelezve.
Vászon. 55×66 cm. 150.—

Poelenburgh iránya, XVIII. sz.
430. FÜRDŐ NŐK.
Fa. 19×25 cm. 80.—

Poll Hugó, (1867—1931).
431. A VURSTLIBAN. Jelezve.
Pasztell. 32×24 cm. 50.—

432. HOLLANDI KIKÖTŐ. Jelezve.
Pasztell. 90×120 cm. 200.—

Pólya Tibor.
433. OLVASÓ. Jelezve.
Karton. 48×38 cm. 50.—

Raffael után másolta Herz.
434. AZ ATHÉNI ISKOLA.
Vászon. 100×148 cm. 80.—

Raffael után másolat, XIX. sz. eleje.
435. DÁNIEL PRÓFÉTA.
Vászon. 46×53 cm. 20.—

Raffael után másolat, XIX. sz.
436. MADONNA. Eredetije a Louvre-ban.
Rézlemez. 32×25 cm. 60.—

Réti István, (szül. 1872).
437. ŐSZI LOMBOK. Jelezve.
Vászon. 67×45 cm. 200.—

Ribarz, Rudolf, (1848—1904).
438. TÁJKÉP SZÉLMALOMMAL. Jelezve l. jobbra: Ribarz 1882.
Fa. 31×40 cm. 180.—

Rippl Rónai József, (1861—1927).
439. FEHÉRBLUZOS LEÁNY. Jelezve.
Pasztell. 49×39 cm. 250.—

440. NŐI ARCKÉP.
Pasztell. 42×34 cm. 40.—

441. TERITETT ASZTAL. Jelezve.
Pasztell. 34×50 cm. 400.—

Római festő, XVII. sz.
442. KYMON ÉS LEÁNYA.
Vászon. 66×75 cm. 100.—

Roos, Philipp Peter, (1651—1703).
443. ROSA DA TIVOLI. után másolat. XVIII. sz.
Vászon. 46×58 cm. 130.—

Rosenmayer Ferenc, (1864—1912).
444. A PIAC. Jelezve.
Fa. 17×32 cm. 100.—

Rossi, P. de, 1800 körül.
445. FÉRFIARCKÉP. Ovális, préselt levélsoros foglalatban. Jelezve.
Miniatür. 100.—

Rottmann Mozart, (szül. 1874).
446. NŐ VIRÁGOKKAL. Jelezve.
Vászon. 72×57 cm. 120.—

447. LÁTOGATÁS.
Vászon. 102×118 cm. 250.—

Rousseau, Theodore, (1816—1887).
447a. BÉKÁK MOCSARA. Jelezve: Th. R.
Fa. 20×29 cm. 1400.—

Rubovics Márk, (szül. 1867).
448. JÓ BOR.
Fa. 16×12 cm. 20.—

Ruby, XIX. sz.
449. ALPESI FOLYÓ. Jelezve.
Vászon. 76×50 cm. 50.—

Rudnay Gyula.
450. TEMPLOM ELŐTT. Jelezve.
Vászon. 28×42 cm. 300.—

Sacchi, Andrea iránya, (1598—1661).
451. A GYERMEK JÉZUS A TEMPLOMBAN.
Vászon. 50×30 cm. 80.—

Sager F., XIX. sz. eleje.
452. PEST-BUDA LÁTKÉPE.
Vizfestmény. 18×26 cm. 50.—

453. POZSONY LÁTKÉPE. Jelezve: F. Sager.
Vizfestmény. 20×28 cm. 50.—

Schaeffer, August, (1833—1916).
454. ALPESI HÁZAK. Jelezve.
Fa. 41×68 cm. 220.—

Scheiber Hugó, (szül. 1873).
455. A SZAKSZOFONOS. Jelezve.
Olaj-tempera. 51×34 cm. 25.—

Schell, Fr., XIX—XX. sz.
456. SZALONKÁK. Jelezve f. jobbra: Fr. Schell 1901.
Vászon. 51×43 cm. 60.—

457. FOGLYOK. Jelezve f. jobbra: Fr. Schell 1901.
Vászon. 51×43 cm. 60.—

Schinnagl, Max Josef, (1694—1761).
458. HAVAS ÉJ.
Rézlemez. 23×32 cm. 300.—

Schirnhofer A., 1849 körül.
459. SZAKÁLLAS FÉRFI ARCKÉPE. Jelezve.
Miniatür. Ovális. 20.—

Schrotzberg, Franz, (1811—1889).
460. ZICHY ADÉL GRÓFNŐ KÉPMÁSA. Jelezve: Schrotzberg Wien 839.
Vászon. 82×65 cm. 2500.—

Schuster, Josef, (1812—1890).
461. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve: J. Schuster 1853.
Fa. 68×55 cm. Ovális. 150.—

Siligai Ferenc, (1873—1924).
462. TÁJKÉP. Jelezve l. balra: Siligai Ferenc.
Vászon. 58×79 cm. 120.—

S. F. L. monogrammista. (Német, XIX. sz.)
463. A GESZTENYESÜTŐ. Jelezve.
Fa. 34×47 cm. 350.—

Skuteczky Döme, (1850—1921).
464. A NŐVÉREK. Jelezve.
Fa. 21×26 cm. 150.—

Sontach, Johann Baptist, XVIII. sz.
465. A GOLGOTA.
Pergament. 25×17 cm. 30.—

Sörensen H., XX. sz.
466. HOLDAS ÉJ. Jelezve l. jobbra: H. Sörensen-Lund 1916.
Vászon. 40×45 cm. 120.—

Spányi Béla, (1852—1914).
467. NAPLEMENTE.
Fa. 10×16 cm. 50.—

468. ALKONYATI TÁJ VÁRROMMAL ÉS TEHENEKKEL.
Fa. 14×19 cm. 100.—

Spanyol festő, XVII. sz.
469. SZENT FERENC.
Vászon. 48×36 cm. 50.—

Spanyol festő, XVIII. sz.
470. SZENT FERENC.
Vászon. 59×43 cm. 10.—

Steen, Jan, (1626—1679).
471. AZ ORVOS.
Fa. 54×42 cm. 1000.—

Steenwyck, Hendrik van, ifj., (1580—1649).
472. KRISZTUS OSTOROZTATÁSA.
Rézlemez. 37×29 cm. 150.—

Stetka Gyula, (1855—1925).
473. IMÁDKOZÓ MUZSIK. Jelezve.
Vászon. 100×70 cm. 400.—

Stöber, Franz, (1760—1834).
474. ZRINYI KIROHANÁSA. (Peter Krafft után.)
Rézmetszet. 46×65 cm. 12.—

Stradano, Giovanni (van Straaten), (1523—1605).
475. TEMPLOMÉPITŐK.
Vászon. 160×123 cm. Illusztr. II. tábl. 400.—

Strassgschwandtner, Joseph Anton, (1826—1881).
476. URLOVAS. Jelezve l. balra.
Vászon. 36×45 cm. 500.—

Stromeyer, Heléne Marie, (szül. 1834).
477. NÉGER NŐ. Jelezve l. jobbra: „Stromeyer peint aprés nature."
Vizfestmény. 52×34 cm. 30.—

Stuck, Franz von, (1863—1928).
478. A MŰVÉSZ KISLÁNYA. Jelezve jobbra: Franz von Stuck.
Tempera. 51×40 cm. Ovális. 200.—

Suter, Jakob, (szül. 1807).
479. LUZERNI LEÁNY.
Szinezett rézmetszet. 29×20 cm. 15.—

Szábád, J. W., XIX. sz.
480. SÉTAKOCSIZÁS. Jelezve: Szábád J. W. 1890.
Vizfestmény. 20×27 cm. 100.—

Székely Bertalan, (1835—1920).
481. MAGYAR TÁJ.
Karton. 19×51 cm. 200.—

482. PUTTI-TANULMÁNY.
Karton. 37×40 cm. 50.—

483. II. LAJOS HOLTTESTÉNEK FELLELÉSE. Szinvázlat.
Fa. 20×30 cm. 200.—

484. A MURÁNYI VÉNUSZ. Kiállitva az 1911-es hagyatéki tárlaton.
Vászon. 85×58 cm. 500.—

Szepesi-Kuszka Jenő, (szül. 1885).
485. HAVAS HEGYLÁNC. Jelezve l. balra: Szepesi-Kuszka Jenő 1916.
Karton. 26×32 cm. 50.—

Szinyei Merse Pál, (1845—1920).
486. A KIS FAUN. Jelezve: Szinyei.
Fa. 25×17 cm. 1000.—

Szlányi Lajos, (szül. 1869).
487. ALKONYATI TÁJ. Jelezve.
Vászon. 51×64 cm. 30.—

Szobonya Mihály, (szül. 1860).
488. A CIGÁNYFIU. Jelezve: Szobonya, München, 1883.
Vászon. 104×86 cm. Illusztr. XXV. tábl. 440.—

Szoldatics Ferenc, (1820—1916).
489. MADONNA. Jelezve.
Vászon. 77×60 cm. 150.—

Szőnyi István, (szül. 1894).
490. LÓITATÁS. Jelezve.
Vászon. 63×80 cm. 300.—

Tahy Antal.
491. OLASZ UDVAR. Jelezve.
Vizfestmény. 25×21 cm. 25.—

Telepy Károly, (1828—1906).
492. UT A TANYA FELÉ.
Fa. 14×26 cm. 60.—

493. CAMPAGNAI PARASZTASSZONY. Jelezve l. jobbra: Telepy K. Róma.
Vizfestmény. 42×26 cm. 80.—

494. TÁTRAI RÉSZLET. Jelezve.
Vászon. 33×59 cm. 300.—

495. FEHÉRPATAK MATLÁRHÁZÁNÁL. Jelezve: Telepy K. 1903.
Vászon. 85×141 cm. 300.—

Teniers, ifj. David, (1610—1690).
496. SZENT ANTAL MEGKISÉRTÉSE.
Fa. 27×40 cm. Illusztr. I. tábl. 220.—

Teniers, ifj. David után modern másolat.
497. PARASZTLAKODALOM.
Vászon. 50×90 cm. 250.—

Thán Mór, (1828—1899).
498. ALLEGÓRIA.
Vászon. 18×32 cm. 80.—

499. KORONA ÉS KARD. Jelezve: Than Mór Pesten 1860.
Vászon. 109×155 cm. 400.—

Theer, Adolf, XIX. sz. első fele.
500. FÉRFIARCKÉP. Jelezve.
Miniatür. 11×9 cm. 40.—

501. NŐI MINIATÜR MELLKÉP, aranyozott bronzkeretben. Jelezve: Adolf Theer. Bécs, 1830. 50.—

Tichy Kálmán, (szül. 1888).
502. UTCARÉSZLET. Jelezve.
Vizfestmény. 26×20 cm. 10.—

503. HÓOLVADÁSKOR. Jelezve.
Vizfestmény. 25×20 cm. 10.—

Tintoretto, Jacopo (Robusti) után másolat, XIX. sz.
504. VÉNUSZ ÉS VULKÁN. (Eredetije a madridi muzeumban.)
Vászon. 82×195 cm. 50.—

Tokugawa (XIX. sz.) Wu Tao-Tsu (XIII. sz.) után.
505. PARINIRVÁNA. Keleti Műv. Kiáll. 1929. Kat. sz. 819.
Gouache. 155×111 cm. 100.—

Tolnay Ákos, (sz. 1862).
506. TÓPARTON. Jelezve l. jobbra: Tolnay Ákos.
Karton. 37×47 cm. 100.—

Tornai Gyula, (1861—1928).
507. KELETI PALOTA BELSEJE. Jelezve l. jobbra: Tornai Gyula.
Fa. 15×9 cm. 40.—

508. ÖREG ARAB ASSZONY.
Fa. 32×38 cm. 80.—

Tölgyessy Artur, (1853—1920).
509. ALKONYAT A RÉTEN. Jelezve.
Fa. 16×29 cm. 50.—

Trübner, Wilhelm, (1851—1917).
510. SÉTALOVAGLÁS. Jelezve: W. Trübner.
Vászon. 123×96 cm. Illusztr. XVIII. tábl. 2000.—

Tull Ödön, (1870—1911).
511. A TÓPARTON. Jelezve.
Vászon. 120×160 cm. 300.—

512. ŐSZI TÁJ. Jelezve: Tull.
Fa. 74×125 cm. 200 —

Turják Ödön, XX. sz.
513. KÉT TABÁNI LÁTKÉP. Jelezve.
Vizfestmény. 16×10 cm. 24.—

Tury Gyula, (1866—1932).
514. BALATON. Jelezve l. jobbra: Tury Gyula.
Fa. 28×34 cm. 140.—

Uden, Lucas van, (1595—1672).
514a. TÁJKÉP HAZATÉRŐ GULYÁVAL.
Fa. 23×39 cm. 100.—

Ujházy Ferenc, (1827—1921).
515. A KISBIRÓ. Jelezve: Ujházy Feri 855.
Vászon. 66×103 cm. 300.—

Vaccaro, Andrea, (1598—1670).
516. SZENT KATALIN.
Vászon. 72×56 cm. 50.—

Vajda Zsigmond, (1859—1931).
517. BÁROMFIÁRUS NŐ. Jelezve l. balra: Vajda Zsigmond 87.
Fa. 18×24 cm. 100.—

518. A LÁNCHID. Jelezve.
Fa. 14×20 cm. 20.—

Valentiny János.
519. CIGÁNYLÁNY.
Karton. 19×14 cm. 40.—

Vastagh Géza, (1866—1919).
520. HAVAS LEJTŐ. Jelezve l. jobbra: Vastagh Géza.
Pasztell. 51×40 cm. 170.—

Vastagh Géza, (1866—1919).

521. KAKAS ÉS TYUKOK. Jelezve f. jobbra: Vastagh Géza.
Karton. 16×27 cm. 130.—

522. A CICÁK. Jelezve: Vastagh Géza 1886.
Vászon. 90×59 cm. 500.—

Vastagh György, id., (1834—1922).

523. A GÁT. Jelezve l. balra: id. Vastagh Gy.
Vászon. 32×45 cm. 120.—

524. CIGÁNYLÁNY. Jelezve: Vastagh 1879.
Vászon. 68×57 cm. 400.—

Vaszary János, (szül. 1867).

525. LOMBOS TÁJ. Jelezve: Vaszary J.
Vászon. 63×77 cm. 250.—

Velencei festő, 1550 körül.

526. MADONNA.
Fa. 51×41 cm. 200.—

Velencei mester, 1568-ból.

527. SZENT KATALIN, a donator nejével és napjával. Felirással és 1568. évszámmal. (A Kilényi-gyüjteményből, Kat. 146. sz.)
Vászon. 206×150 cm. 250.—

Velencei festő, XVII. sz.

528. MENNYEZETRÉSZLET.
Vászon. 80×30 cm. 100.—

529. VÉNUSZ ÉS ÁMOR.
Vászon. 98×98 cm. 400.—

530. SÁBA KIRÁLYNŐJE. Vászon. 67×84 cm.
Illusztr. VI. tábl. 1200.—

531. ÓSZÖVETSÉGI JELENET.
Vászon. 143×122 cm. Illusztr. III. tábl. 500.—

Veronese, Paolo Caliari, (1528—1588).

532. A MŰVÉSZ ÉDESANYJÁNAK ARCKÉPE. Gr. Berchtold gyüjteményéből.
Vászon. 60×52 cm. Illusztr. VII. tábl. 800.—

Veronese, Paolo után másolat, XVII. sz.

533. MÓZEST FELLELI A PHARAÓ LÁNYA.
Vászon. 87×82 cm. 150.—

Vinea, Francesco, (szül. 1846).

534. HÖLGY LEGYEZŐVEL. Jelezve: Vinea 1878.
Vászon. 31×23 cm. Illusztr. XVI. tábl. 800.—

Voigt, XIX. sz.

535. ALPESI RÉT. Jelezve.
Fa. 15×20 cm. 150.—

Voltz, Joh. Friedrich, (1817—1886).

536. BIKABORJU. Jelezve l. jobbra: F. Voltz.
Karton. 24×29 cm. 100.—

Vörös Géza, (szül. 1897).
537. NŐI AKT. Jelezve.
Vászon. 32×24 cm. 40.—

Wagner, Carl, (1796—1867).
538. TÁJKÉP TEHENEKKEL. Jelezve l. balra: C. Wagner 1853.
Vászon. 40×68 cm. 150.—

Wágner Sándor, (1838—1919).
539. PARASZTSZEKÉR. Jelezve l. jobbra: Wágner S.
Karton. 30×47 cm. 200.—

Waldsen, XIX. sz.
540. VIHAROS TENGER. Jelezve.
Vászon. 87×130 cm. 250.—

Hard, James, (1769—1859).
541. SAILORS IN PORT és A SAILORS RETURN. Stothard után. — JUVENILE NAVIGATORS és THE EFFECTS OF IDLENES. Morland után.
4 darab szines mezzotinto. 340.—

Wheatley, F. után, 1747—1801.
542. 4 darab színezett mezzotinto. 61×49 cm. 240.—

Wigand, XIX. sz. eleje.
543. EMPIRE INTERIÖR. Jelezve.
Vizfestmény. 25×36 cm. 15.—

Wit, Jacob de, (1695—1754).
544. PIHENŐ SZENTCSALÁD.
Fa. 108×78 cm. 300.—

Witte, Pieter de (Candido), (1548—1628).
545. A PIHENŐ SZENTCSALÁD.
Fa. 106×73 cm. Illusztr. V. tábl. 2000.—

Zemplényi Tivadar, (1864—1917).
546. TANYA. Jelezve l. balra: Zemplényi Tivadar.
Vászon. 26×37 cm. 90.—

Zichy Mihály, (1827—1906).
547. GYÖRGY ANGOL KIRÁLY MINT WALESI HERCEG. Jelezve alul jobbra.
Vizfestmény. 30×26 cm. Ovális. Illusztr. XX. tábl. 500.—

Zombory Lajos, (1867—1933).
548. LÓTANULMÁNY. Jelezve l. jobbra: Zombory L.
Vászon. 68×49 cm. 140.—

549. A PÁRVIADAL. Jelezve.
Vászon. 58×80 cm. 25.—

550. ÖKRÖSSZEKEREK A HÓBAN. Jelezve.
Vászon. 32×73 cm. 50.—

551. HAZATÉRÉS. Jelezve.
Tusrajz. 12×16 cm. 20.—

Bartolozzi, Francesco modorában, 1800 körül.

552. SZENT CECILIA.
Szines rézmetszet pontozó modorban. 20.—

553. A SZENTCSALÁD.
Két darab szinezett rézmetszet pontozó modorban. 80.—

Bonnefoy, XVIII. sz. második fele.

554. LÓT ÉS LEÁNYAI. Guercino után.
Szines rézmetszet pontozó modorban. 40.—

Cattini, Giovanni, XVIII. sz.

555. ÖT DARAB RÉZMETSZET PIAZZETTA UTÁN. 50.—

Francia grafikus, XVIII. sz.

556. BÉCSI LÁTKÉPEK.
2 darab szinezett rézmetszet. 10.—

Német festő, XVIII. sz.

557. KRISZTUS A KERESZTFÁN.
Vászon. 95 × 60 cm. 40.—

558. JÉZUS ÉLETE. 6 darab olajfestmény.
Fa. 28 × 34 cm. 100.—

Német grafikus, XVIII. sz.

559. II. FERDINÁND CSODATEVŐ FESZÜLETE.
Rézmetszet és tollrajz. 40.—

Németalföldi grafikusok, XVI—XVII. sz.

560. KILENC DARAB KÜLÖNFÉLE RÉZMETSZET HAJ KERETBEN. 90.—

Noel jeune, XIX. sz. első fele.

561. SZENT GENOVÉVA TÖRTÉNETE. Chassellet után.
4 darab szines és szinezett rézmetszet. 80.—

Pichler, Johann, (1765—1806).

562. KRISZTUS SIRBATÉTELE. Van Dyck után.
Szines rézmetszet hántoló modorban. 60.—

Prinzhofer, August, (1817—1885).

563. FIATAL HÖLGY ARCKÉPE. Jelezve.
Vizfestmény. 40.—

Prudhon fils, XIX. sz. első fele.

564. TELL VILMOS TÖRTÉNETE. Hubert után.
4 darab szines és szinezett rézmetszet. 100.—

Thouvenin, (szül. 1765).

565. LÁZÁR FELTÁMASZTÁSA. — KRISZTUS BEVONULÁSA JERUZSÁLEMBE. Singleton után.
2 darab szines rézmetszet pontozó modorban. 80—

Ernst Muzeum aukciói

Ernst Múzeum aukcioi

I. KÉPEK.

1—183.

Baditz Ottó, szül. 1849.

1. LEÁNYKA. Jelezve fent jobbra.
Vászon. 50×40 cm. Illusztr. VII. tábl.

Barro Á., XIX. sz.

2. NŐI FEJ. Jelezve alul balra.
Fa. 33×24 cm.

Battug E., XIX. sz.

3. ERDŐ SZÉLE VIZ MELLETT. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 50×65 cm.

Bér Dezső, (1887—1925).

4. RÁKOSI ÉS APPONYI KARRIKATURÁJA. Jelezve fent jobbra. Rajz.
Papir. 29×25 cm.

Bonheur Rosa, (1822—1899).

5. PÁLMATANULMÁNY. Jelezve alul jobbra: Vente Rosa Bonheur 1900.
Vizfestmény, 30×24½ cm.

Bosznay István, szül. 1868.

6. ERDŐRÉSZLET. Jelezve alul jobbra: Bosznay 1915.
Olajfestmény. Fa. 36×45 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

7. TÁJKÉP. Brodszky hagyatéki kiállításából.
Nemezpapir. 22×31 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

8. HOLDTÜKRÖZŐDÉS. Brodszky hagyatéki kiállításából.
Nemezpapir. 22×32 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

9. HEGYES TÁJ. Hátul a művész hagyatéki pecsétjével.
Nemezpapir. 36×53 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

10. ESTI HANGULAT. Jelezve alul jobbra.
Fa. 28×34 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

11. DOMBOS PART. Brodszky Sándor hagyatékából.
Nemezpapir. 27×43 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

12. DOMBOS VIDÉK. Brodszky Sándor hagyatéki kiállitásából.
Nemezpapir. 17×22 cm.

Brodszky Sándor, (1819—1901).

13. BALATON.
Nemezpapir. 24×49 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

14. ERDŐRÉSZLET. Erzsébet királyné kedvenc sétahelye Bártfán. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 53. sz.
Vászon. 59×78 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

15. SZEPES-BÉLAI UTCA. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 403. sz.
Fa. 19×30 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

16. NAPSÜTÉS A FÁK KÖZÖTT. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 389. sz.
Fa. 19×30 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

17. ARATÁS UTÁN. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 135. sz.
Fa. 42×25½ cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

18. KERTRÉSZLET. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 453. sz.
Fa. 19×30 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

19. TISZTÁS AZ ERDŐBEN. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 244. sz.
Fa. 22×13 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

20. ZBORÓI RÉSZLET. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 159. sz.
Fa. 19×30 cm.

Bruck Lajos, (1846—1910).

21. BÜKKFASOR. Bruck Lajos hagyatéki kiállitásából. 60. sz.
Fa. 19×30 cm.

Bunny C. Rupert, szül. 1869.

22. ANYA GYERMEKÉVEL. Szines litografia. A művész aláirásával.
Papir. 35×24 cm.

Csók István, szül. 1865.

23. BERÉNYI PARASZTNŐ. Jelezve alul balra.
Fa. 54×43 cm.

Daubigny Ch. F., (1817—1878).

24. TENGERPART. Jelezve alul balra.
Vászon. 32×55 cm.

Daubigny Ch. F., (1817—1878).

25. DOMBOS TÁJ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 35×60 cm.

Doré Gusztáv, (1832—1883).

26. MESEILLUSZTRÁCIÓ. Jelezve alul jobbra: GD. Tollrajz.
Papir. 20×26 cm.

Dupré Viktor, (1829—1879).

27. HORGÁSZÓ. Jelezve alul jobbra.
Fa. 22×27 cm.

E. J. monogrammista.

28. REMETE. Jelezve alul jobbra: EJ monogrammal.
Vászon. 46×36 cm.

Faragó József, (1866—1906).

29. NYOLC DARAB RÁKOSIRA VONATKOZÓ KARRIKATURA.
Tusrajzok, különféle nagyságban.

Feledy (Flesch) Tivadar, (1852—1896).

30. CSIKÓS. Jelezve alul balra.
Fa. 33×41 cm.

Felsőolaszországi mester, XVIII. sz.

31. REMÉNY.
Vászon. 118×233 cm. Illusztr. II. tábl.

Felsőolaszországi mester, XVIII. sz.

32. TUDOMÁNY.
Vászon. 157×228 cm. Illusztr. II. tábl.

Feszty Árpád, (1856—1914).

33. ERDŐ HOLDFÉNYBEN. Jelezve alul jobbra.
Szénrajz. 57×41 cm.

Feszty Árpád, (1856—1914).

34. ŐSMAGYAROK. Pasztell.
Nemezpapir. 57×82 cm.

Feszty Árpád, (1856—1914).

35. HAVAS TÁJ. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 19×26 cm. Illusztr. VIII. tábl.

Feszty Árpád, (1856—1914).

36. TANULMÁNY. Pasztell.
126×91 cm. Illusztr. X. tábl.

Feszty Árpád, (1856—1914).

37. MAGYAR HARCOSOK. Pasztell.
Nemezpapir. 61×93 cm.

Feszty Árpád, (1856—1914).

38. TANULMÁNY A MAGYAROK BEJÖVETELÉHEZ. Pasztell. Nemezpapir. 91×68 cm.

Feszty Árpád, (1856—1914).

39. VIRÁGOS RÉT. Vizfestmény. Jelezve alul jobbra. 34×47 cm.

Feszty J. Róza, szül. 1862.

40. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve alul jobbra. Vászon. 117×98 cm.

Francia festő, XIX. sz. eleje.

41. CSATAJELENET. Vászon. 27×39 cm.

Francia festő, XIX. sz.

42. ÜTKÖZET. Vászon. 22×29 cm.

Gs. monogrammista, XVII. sz.

43. PIPÁZÓ FÉRFI. Jelezve: Gs. f. Fa. 30×25 cm. Illusztr. III. tábl.

Greguss Imre, (1856—1910).

44. ELŐÖRSÖK. 1881. Jelezve alul jobbra. Fa. 40×59 cm.

Greguss Imre, (1856—1910).

45. ÉVŐDÉS. Fa. 17×13 cm.

Heemskerk Egbert van, (1645—1704).

46. PIPÁZÓK. Fa. 17×14 cm.

Holland festő, XVII. sz.

47. KIKÖTŐ. Vászon. 33×54 cm.

Holland festő, XVII. sz.

48. LEVÉLOLVASÁS. Fa. 26×21 cm.

Holland festő, XVIII. sz.

49. AMORETTEK. Fa. 28×39 cm.

Holland festő, XVIII. sz.

50. AMORETTEK. Fa. 28×39 cm.

Holland festő, XVIII. sz.

51. KAKASOK.
Vászon. 62×73 cm.

Holland festő, XVIII. sz.

52. NYULAK ÉS KACSÁK.
Vászon. 62×73 cm.

Hörman Theodor von, szül. 1872.

53. FAHORDÓK AZ ERDŐBEN. Jelezve alul jobbra: Theodor von Hörman, Wessling.
Vászon. 50×66 cm.

Innocent Ferenc, szül. 1859.

54. IKARUS. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 38×54 cm.

Isabey Eugen, (1804—1886).

55. HALÁSZOK. 1845. Jelezve alul balra.
Vászon. 46×65 cm.

Isabey Eugen, (1804—1886).

56. MERENGŐ NŐ. Jelezve alul balra: E. Isabey. Ceruzarajz.
24×34 cm.

Iványi-Grünwald Béla, szül. 1867.

57. PALAZZO BORGHESE. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 98×126 cm.

Iványi J., magyar festő. XIX. sz.

58. TÓ PARTJA, VÖRÖS NAPERNYŐS NŐVEL. Jelezve alul jobbra.
Fa. 18×23 cm.

Jacque Charles Emil, (1813—1894).

59. BIRKÁK AZ AKOLBÓL. Jelezve alul jobbra. Tollrajz.
Nemezpapir. 16×13 cm.

Jankó János, (1833—1896).

60. BORKÓSTOLÁS. Tollrajz.
12×16 cm.

Jantyik Mátyás, (1864—1902).

61. KUKORICASZÜRET. Hátul a művész sajátkezü szignuma.
Vászon. 27×36 cm.

Jongkind J. B., (1819—1891).

62. ÚT.
Fa. 14×18 cm.

Katona Nándor, szül. 1864.

63. ESTEFELÉ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 31×52 cm.

Kegyes József, (1834—1895).

64. ISKOLAI FELADAT. Jelezve alul jobbra: Kegyes J. 1894. Olajfestmény.
Vászon. 34×42 cm.

Konek Ida, szül. 1854.

65. ŐSZIBARACKOK. Jelezve alul jobbra.
Fa. 14×25 cm.

Konek Ida, szül. 1854.

66. VIRÁGCSENDÉLET. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 110×200 cm.

László Fülöp, szül. 1869.

67. GÖRGEI ARTUR ARCKÉPE. Jelezve lenn középen. 1892.
Vászon. 50×40 cm.

Liezenmayer Sándor, (1839—1898).

68. SZERET? NEM SZERET? Jelezve alul jobbra.
Vászon. 109×69 cm. Illusztr. VI. tábl.

Liezenmayer Sándor, (1839—1898).

69. CSÓKOLÓDZÓK. Jelezve alul jobbra: A. L.
Vászon. 54×44 cm.

27-7=20

Ligeti Antal, (1823—1890).

70. OLASZ TÁJ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 35×83 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

71. PIROS RUHÁS ÜLŐ NŐ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm. Illusztr. V. tábl.

Ligeti Antal, (1823—1890).

72. OLASZ PARASZTLÁNY. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

73. PIHENŐ OLASZ MATRÓZ.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

74. OLASZ PARASZT. Jelezve alul balra : 1861.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

75. HAZATÉRÉS A MUNKÁBÓL. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

76. ÜLŐ OLASZ NŐ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

77. OLASZ ÜLŐ NŐ. Jelezve alul balra.
Vászon. 26×38 cm. Illusztr. V. tábl.

Ligeti Antal, (1823—1890).

78. LOVAGLÓ OLASZ PARASZT. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

79. FÉRJÉT ÁPOLÓ NŐ.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

80. MELTUNÓI OLASZ NŐ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 26×38 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

81. ÜLŐ OLASZ PARASZT.
Vizfestmény. 9×11 cm.

Ligeti Antal, (1823—1890).

82. SZIKLÁS TÁJ.
Vászon. 23×39 cm.

Magyar-Mannheimer Gusztáv, szül. 1859.

83. VIZ PARTJÁN. Jelezve alul jobbra.
Fa. 20×36 cm.

Magyar-Mannheimer Gusztáv, szül. 1859.

84. SZÉNAHORDÁS. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 86×112 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

85. FALUSI HÁZAK. Jelezve alul balra.
Nemezpapir. 52×39 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

86. LÁNY A VIZ PARTJÁN. Jelezve alul balra.
Nemezpapir. 26×41 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

87. MOCSARAS TÁJ. Jelezve alul jobbra : 1902.
Nemezpapir. 25×47 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

88. SZIKLÁS TÁJ. Jelezve alul balra : 1901.
Nemezpapir. 26×33 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

89. NÁDAS. Jelezve alul balra : 1902.
Nemezpapir. 20×29 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

90. TÁJ SZÉNABOGLYÁVAL.
Nemezpapir. 20×24 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

91. MAGÁNOS CSÓNAK. Jelezve alul balra.
Fa. 13×22 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

92. ZUZMARÁS TÁJ. Jelezve alul balra.
Fa. 20×30 cm.

Major Jenő, szül. 1871.

93. VIZPARTJA. Jelezve alul jobbra.
Karton. 31×37 cm.

Mányoky Ádám (1673—1757) után másolat.

94. II. RÁKÓCZI FERENC ARCKÉPE.
Vászon. 75×63 cm.

Margitay Tihamér, (1859—1922).

95. ENYELGÉS.
Nemezpapir. 40×28 cm. Illusztr. V. tábl.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

96. MÉHES. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 40×60 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

97. HAVAS TÁJ. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 22×32 cm. Illusztr. VI. tábl.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

98. ÉJJEL AZ ERDŐBEN. Jelezve alul jobbra.
Fa. 27×21 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

99. A VÖRÖS PATAK A KÁRPÁTOKBAN. Jelezve alul jobbra.
Deszka. 27×35 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

100. TÜNŐDŐ FÉRFI. Jelezve alul jobbra.
Fa. 35×27 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

101. ÖREG EMBERFEJ. Jelezve alul jobbra.
Fa. 32×24 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

102. FELVIDÉKI TÁJ. Jelezve alul jobbra. Olajfestmény.
Fa. 21×35 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

103. ÁRVIZ. Jelezve alul jobbra.
Fa. 43×34 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

104. A FRONT FELÉ. Jelezve jobbra: Mednyánszky, 1914. Vizfestmény.
Papir. 43×59 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

105. ESTI PÁRA. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 86×145 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

106. SZÉLMALMOS TÁJ. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 72×121 cm.

Mednyánszky László br., (1852—1919).

107. TANULMÁNYFEJ. Jelezve alul jobbra.
Fa. 40×32 cm.

Mészöly Géza, (1844—1887).

108. FALU VÉGE.
Fa. 25×47 cm. Illusztr. IX. tábl.

Mészöly Géza, (1844—1887).

109. CSOLNAKBAN.
Fa. 20×29 cm. Illusztr. VII. tábl.

Mészöly Géza, (1844—1887).

110. KORSÓS LEÁNY. Mészöly hagyatéki kiállításából. Olajfestmény.
Fa. 36×75 cm. Illusztr. IX. tábl.

Metszetek.

111. METSZETEK.
Öt darab régi pesti látkép.

Molnár József, (1821—1899).

112. TEHENEK. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 19×14 cm.

Molnár József, (1821—1899).

113. MALOM TÁPIÓBICSKÉN. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 59—47 cm.

Moreau de Tours, XIX. sz.

114. FÉRFIFEJ. Jelezve fent jobbra.
Fa. 16×12 cm.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

115. IFJUKORI IDEÁLJA, NAGY IRMA ARCKÉPE. 1867. Jelezve alul balra.
Vászon. 62×50 cm. Illusztr. IV. tábl.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

116. A COLPACHI ISKOLÁBAN. Hátul Munkácsyné felirata: Monsieur Rákosi Jenő, Redacteur en chef du Budapesti Hirlap, Hongrie.
Vászon. 46×55 cm. Illusztr. III. tábl.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

117. ERDŐ SZÉLE. A Munkácsy hagyatéki kiállitáson 95. sz. alatt szerepelt. Malonyay Dezső vásárolta, Rákosi Jenő megbizásából.
Vászon. 38×55 cm. Illusztr. IV. tábl.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

118. SVÁJCI TÁJ. Jelezve alul jobbra: Neuchatel le 10 aout. 1874. Vizfestmény.
10×17 cm.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

119. TANULMÁNY AZ ECCE HOMO KRISZTUSÁHOZ. Jelezve alul jobbra. Ceruzarajz.
16×23 cm.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

120. KUTYATANULMÁNY. Jelezve alul jobbra. Ceruzarajz.
15×26 cm.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

121. TÁJKÉP. Freiburgi részlet. 1874 aug. 11. Ceruzarajz.
15×25 cm.

Munkácsy Mihály, (1844—1900).

122. HONFOGLALÁS. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 80×251 cm. Illusztr. V. tábl.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

123. PÁSZTORFIU KUTYÁVAL. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 44×30 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

124. FALU VÉGE. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 34×50 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

125. UTOLSÓ HÁZ A FALUBAN. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 30×44 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

126. PARASZTFIU KAKASSAL. Jelezve alul balra: 1907.
Vászon. 44×30 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

127. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

128. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

129. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

130. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

131. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

132. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

133. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Nagy Zsigmond, szül. 1872.

134. 2 darab. BIBLIAI ALAKOK. Vörös krétarajz.
46×29 cm.

Olasz festő, XVII. sz.

135. SZENTLÉLEK ÁLDÁSA. Felirat: Spiritus sanctus superveniat altissimi obumrabit tibi.
Pléh. 23×16 cm.

Olasz festő, XVII. sz.

136. ANGYALI ÜDVÖZLET. Felirat: Ecce ancilla domini fiat mihi secundum tuum.
Pléh. 23×16 cm.

Pálya Celesztin, szül. 1864.

137. GULYA A HORTOBÁGY MELLETT.
Fa. 13×18 cm.

Pálya Celesztin, szül. 1864.

138. TÁJRÉSZLET.
Fa, 10×18 cm.

Pálya Celesztin, szül. 1864.

139. VÁSÁRON. Jelezve alul balra.
Fa. 10×15 cm.

Pálya Celesztin, szül. 1864.

140. DUNAPARTI KORZÓ ESTE. Jelezve alul jobbra: P. C.
Fa. 7×19 cm.

Pálya Celesztin, szül. 1864.

141. ERDŐRÉSZLET BIRKÁKKAL. Jelezve alul jobbra.
Fa. 13×18 cm.

Pállik Béla, (1845—1908).

142. VEZÉRKOS. Jelezve alul jobbra: 1890.
Fa. 60×40 cm. Illusztr. IX. tábl.

Peske Géza, (1859—1927).

143. OLVASÓ PARASZT. Jelezve fent balra.
Vászon. 156×85 cm.

Poll Hugó, szül. 1867.

144. TENGERPARTON. Jelezve alul balra.
Pasztell. 74×92 cm.

Rákossiné G. Ilona, szül. 1890.

145. ÖLTÖZKÖDÉS. Jelezve alul balra.
Pasztell. 94×67 cm.

Rákossiné G. Ilona, szül. 1890.

146. ESŐ UTÁN. Jelezve alul balra.
Fa. 24×35 cm.

Rákossiné G. Ilona, szül. 1890.

147. SAJÓ PARTJA. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 18×27 cm.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

148. NŐI FEJ. Pasztell. Jelezve alul balra: 1893.
Vászon. 46×38 cm. Illusztr. VIII. tábl.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

149. TÉLI TÁJ. Jelezve alul jobbra: Rónai.
Nemezpapir. 47×31 cm.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

150. DŰLŐ UTCA. Pasztell. Jelezve alul jobbra.
Nemezpapir. 22×31 cm.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

151. KÜLVÁROS. Rippl-Rónai műkiállitás, 446. sz.
Pasztell. 22×30 cm.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

152. MAGÁNYOS HÁZ. Jelezve alul jobbra. Dedikálva Rákosi Jenőnek.
Fa. 32×41 cm.

Rippl-Rónai József, (1861—1928).

153. BAROMFIUDVAR. Jelezve alul balra.
Nemezpapir. 69×94 cm.

Rudnay Gyula, szül. 1878.

154. NEVETŐ. Jelezve fönt jobbra.
Vászon. 50×40 cm.

Rugendas G. F., (1666—1742).

155. CSATAJELENET. Olvashatatlan aláírás.
Vászon. 30×44 cm.

Scattola Feruccio, szül. 1872.

156. KONSTANTINÁPOLY. Jelezve alul balra.
Nemezpapir. 15×21 cm.

Scattola Feruccio, szül. 1872.

157. ITATÁS. Jelezve alul jobbra.
Fa. 29×38 cm.

Scattola Feruccio, szül. 1872.

158. TEMETŐ. Jelezve alul balra.
Nemezpapir. 20×33 cm.

Spányi Béla, (1852—1914).

159. ESTHANGULAT. Jelezve alul balra.
Fa. 45×33 cm.

Spányi Béla, (1852—1914).

160. MOCSARAS TÁJ. Jelezve alul balra.
Fa. 54×34 cm.

Spányi Béla, (1852—1914).

161. GÓLYA A MOCSÁR PARTJÁN. Jelezve alul balra.
Fa. 34×43 cm.

Spányi Béla, (1852—1914).

162. KORA REGGEL. Jelezve alul balra.
Fa. 8×17 cm.

Spányi Béla, (1852—1914).

163. BIRKÁK AZ ORSZÁGUTON. Jelezve alul balra.
Vászon. 134×181 cm.

Splitgerber, ifj., német festő, XX. sz.

164. VIRÁGOS RÉT. Jelezve alul jobbra. Vizfestmény.
Nemezpapir. 13×20 cm.

Székely Bertalan, (1835—1910).

165. ÁDÁM ÉS ÉVA KIÜZETÉSE A PARADICSOMBÓL. Jelezve alul jobbra. Ajánlva dr. Czobor Béla urnak a collaboratio emlékeül.
Nemezpapir. 44×61 cm. Illusztr. X. tábl.

Székely Bertalan, (1835—1910).

166. KRISZTUS ÁLDÁST MOND. Jelezve alul jobbra. Ajánlva dr. Czobor Béla urnak a collaboratio emlékeül.
Nemezpapir. 49×61 cm.

Szikszay Ferenc, (1870—1908).

167. ŐSZI DÉLUTÁN. Jelezve alul balra. Ajánlva Rákosi Jenő urnak, a nagy irónak, hódolattal, szeretettel. 1905.
Fa. 13×22 cm.

Szikszay Ferenc, (1870—1908).

168. A CHEVREUSEI VÖLGY. Illusztráció a szerző könyvéhez. Rajz. 1903. Dedikálva Rákosi Jenőnek. Jelezve alul balra.
Papir. 13×20 cm.

Szobonya Mihály, (1856—1898).

169. JÁTSZÓ GYEREKEK.
Vászon. 63×53 cm.

Tardos Krenner Victor, (1866—1825).

170. ÁRPÁD VEZÉR. Jelezve alul jobbra.
Vászon. 37×55 cm.

Telepy Károly, (1828—1906).

171. KÖDÖS BALATON. Jelezve alul jobbra. Telepy K. hagyat. kiállitásából 1906. 505. sz.
Nemezpapir. 24×35 cm.

Telepy Viktor, (1828—1906).

172. SZÉLMALOM. Jelezve alul balra. Telepy K. hagyatéki kiállitásából. 1906.
Fa. 23×33 cm.

Telepy Károly, (1828—1906).

173. LESS-PUSZTA. 1885. Telepy K. hagyatéki kiállitásából 1906. 515. sz. Jelezve alul balra.
Fa. 22×36 cm.

Telepy Károly, (1828—1906).

174. ERDEI KUT. Telepy Károly hagyatéki kiállitásából. 1906. 503. sz.
Nemezpapir. 27×34 cm.

Temple János, (1857—1923).

175. KÖVETVÁLASZTÁS. 1881. Jelezve fent balra.
Vászon. 125×279 cm.

Tita Fonti, XIX. sz.

176. OLVASÓ NŐ. 1875. Jelezve fent jobbra.
Vászon. 39×28 cm.

Troyon Constantin, (1810—1865).

177. TEHENEK. Jelezve alul balra : C. T.
Fa. 22×31 cm.

Troyon Constantin, (1810—1865).

178. LEGELŐ TEHENEK.
Nemezpapir. 10×19 cm.

Troyon Constantin, (1810—1865).

179. VIZESÉS SZIKLÁK KÖZT. 1849-ből.
Pasztell. 30×45 cm.

Ujváry Ignác, (1860—1927).

180. TEMPLOMTÉR. Jelezve alul jobbra. Ajánlás balról : Rákosi barátomnak.
Vászon. 80×100 cm.

Ujváry Ignác, (1860—1927).

181. TEMPLOM BELSEJE. Jelezve alul jobbra. Ajánlás balról : Rákosi barátomnak.
Vászon. 80×114 cm.

Van der Venne A., XIX. századi festő.

182. CSIKÓSOK. Vizfestmény. Jelezve lent jobbról : A. Van der Veune, 1858.
Papir. 22×28 cm.

Wagner Sándor, (1838—1915).

183. NŐI ARCKÉP.
Vászon. 43×34 cm.

Ernst-aukció

42

1929 máj

Innocent Ferenc

Gyányi Grünwald Béla

Szabbitani

1929. 42

II. KÜLÖNFÉLÉK.

184—211.

184. EMLÉKALBUM, rézveretes bőrkötésben: *Szeretett igazgatójuknak, Rákosi Jenő urnak, emlékül, a Népszinház tagjai. 1877 november 18.* Blaháné, Csepregi Ferenc, Erkel Elek stb. arcképével.

185. EMLÉKALBUM, disznóbőrkötésben: Rákosi Jenőnek, a Budapesti Hirlap szerkesztősége, 1888 november 18.

186. 36 darab SZINEZETT ARCKÉP, magyar hirességek képmásaival. Fekete fakeretben.

187. TIZ DEDIKÁCIÓVAL ELLÁTOTT FÉNYKÉP. Munkácsy Mihály, Feszti Árpád, Zichy Géza, Blaha Lujza, Pálmai Ilka, Szathmáriné.

188. 30 darab KÜLÖNFÉLE ELISMERŐ OKLEVÉL RÁKOSI JENŐNEK.

189. GÖRBE KARD, pengéjén két magyar lovas alakja, maratott rajzban, *Vivat hussar* felirattal. XVIII. sz.

190. GÖRBE KARD, pengéjén maratott félhold és FRINGIA felirat. Mária Terézia kora.

73/Pg

191. DEBRECENI KULACS, ajánlással.

192. DOHÁNYTARTÓ DOBOZ, benne dohánnyal.

193. DISZTÁL, gazdag csontfaragvány, csipkés diszü bársonykeretben, nőalakokkal és jelenetekkel. Munkácsy Mihály ajándéka Rákosi Jenőnek. Illusztr. XI. tábl.

194. DISZTÁL, fajánsz, rajta babérlevél, az egyes leveleken Rákosi Jenő műveinek cimeivel. Fekete fakeretben.

195. A SZERZETES, mázas cserépszobor, szinezve.

196. ÜLŐ MUNKÁS GÉNIUSSZAL, öntött bronzszobor, felirata: Gloire au travail. Jelezve: H. LEVASSEUR.

197. YBL MIKLÓS ÜLŐ SZOBRA, öntött bronz. Tervezett szobormű mintája. Vörös márvány talapzattal.

198. TÖVISKOSZORUS KRISZTUS, fehér márvány szobormű, Fadrusz János munkája, ajánló sorokkal: Naphegy. Jöjjön el az Ő országa. Örökké hálás hive, Fadrusz János. Illusztr. I. tábl.

199. NAGY KRISZTUS MELLSZOBOR, faragott fa. XVIII. sz.

200. SZIVARTARTÓ LÁDIKA, mahagonifa, födelén aranyozott ezüst betükkel felirat: *1830—1910, alattvalói hódolattal és szeretettel, Budapest, özvegy Konti Józsefné és fia, Ödön.*

201. LÁDIKA, tölgyfa, födelén fekvő oroszlán.

202. KÁLYHAELLENZŐ, öntött bronz és kovácsolt vas, babérlevelekkel diszitve.

203. KÉT KAROSGYERTYATARTÓ, három karral, kovácsolt vas ékkövekkel.

204. TRIPOSZOS ÁLLVÁNY, kovácsolt vas, kerek tölgyfalappal.

205. KÁRTYAASZTAL, összecsukható lappal, kovácsolt vaslábon.

I. FESTMÉNYEK, RAJZOK, METSZETEK

(1-től 680-ig)

	Kikiáltási ár pengőben
1. AMERLING, FRIEDRICH (1803—1887), Gróf Széch[illegible]58 . . .	300.—
2. AUB[illegible]D (1697—1753), [illegible] képmása. Olajfe[illegible]	200.—
3. BAL[illegible]ckép. Olajfestm[illegible]	1200.—
4. BARLÓ EDE (1859—1936), Tisza Kálmán képmása. Olajfestmény. 40×29	80.—
(Illusztrálva a VIII. táblán.)	
5. BARABÁS MIKLÓS (1810—1898), Arany János. Olajfestmény. 110×87. (Jelzett.)	600.—
6. —, Czakó Zsigmond. Olajfestmény. 24×19. (Jelzett.)	50.—
7. —, Kölcsey Ferenc. Tusrajz. 10×8. (Jelzett.) .	50.—
8. —, Berzsenyi Dániel. Tusrajz. 10×8. (Jelzett.) .	50.—
9. —, Önarckép. Kőrajz. 32×26. Következő ajánlással: „Szilágyi Sándor kedves öcsémnek, Barabás Miklós, 1885.	1.—
10. —, Markó Károly k[illegible]mása. Kőrajz. 30×23 . .	1.—
11. —, Petőfi képmása. [illegible]rajz. 65×48	2.—
12. BARSY ADOLF (18[illegible]1913), Keresztesvitézek Szent Lászlót fővezérü[illegible]té választják. Olajfestmény. 72×100	90.—
13. BECK VILMOS (1824—1862), Önarckép. Olajfestmény. 158×110. (Jelzett.)	1000.—
14. BEKEL, JOSEPH (1806—1865), István nádor. Vízfestmény. 36×28. (Jelzett.)	40.—
15. BENCZUR GYULA (1844—1920), Mátyás bevonulása Budára. Olajfestmény. 60×130. (Jelzett.)	1000.—
(Illusztrálva a II. táblán.)	

		Kikiáltási ár pengőben
16.	—, Mátyás és Beatrix a tudósok körében. Olajfestmény. 60×82. (Jelzett.)	2000.—
17.	—, Bánk-bán. Szépia. 72×50. (Jelzett.)	500.—
18.	—, A gyermek Mozartot bemutatják Mária Teréziának. Ceruzarajz. 18×22	60.—
19.	—, Szent István apotheozisa. Hat tollrajz egy keretben. (Jelzett.)	350.—
20.	—, Tanulmány. Ceruzarajz. 39×29	5.—
21.	BIHARI SÁNDOR (1855—1906), Zsigmond magyar és Ulászló lengyel király találkozása Szent László sírjánál. Olajfestmény. 64×98	150.—
22.	BLAAS, KARL VON (1815—1894), Ferenc József és Erzsébet királyné Gödöllőn, rókavadászaton. Olajfestmény. 32×64	200.—
23.	BODENEHR, GABRIEL, Menzel tábornok búcsúja Mária Teréziától. Rézmetszet. 40×28	30.—
24.	BORSOS JÓZSEF (1821—1883), Zitterbarth János arcképe. Olajfestmény. 135×113. (Jelzett.) *(Illusztrálva a VI. táblán.)*	1500.—
25.	BORUTH ANDOR, Gyulai Pál. Szénrajz. 38×30	30.—
26.	BREDAEL JOSEF [illegible] szárok. Olajfestm[illegible]	
27.	BREUNING JÓ[illegible] kács vára. Tusr[illegible]	800.—
28.	—, Munkács vára. Tusrajz. 24×62	
29.	BROCKY KÁROLY (1807—1855), Az aranybulla. Olajfestmény. 136×286	2500.—
30.	—, Férfi díszmagyarban. (Állítólag báró Jósika Miklós.) Miniatűr, bőrrel átvont keretben. (Jelzett.)	250.—
31.	—, Férfi díszmagyarban. Miniatűr, bőrrel átvont keretben. (Jelzett.)	150.—
32.	—, Önarcképe. Olajfestmény. 24×18	500.—
33.	BURGER LAJOS (1869—1929), Petőfi halála. Olajfestmény. 172×260. (Jelzett.)	50.—
34.	—, Petőfi megdicsőülése. Olajfestmény. 176×260. (Jelzett.)	200.—
35.	CANZI, ÁGOST ELEK (1808—1866), Bajza József. Olajfestmény. 32×27. (Jelzett.)	50.—
36.	CLAROT, ALEXANDER (1796—1842 [?]), Magyar főúr és hölgy díszruhában. Vízfestmény. 19×15. (Jelzett.)	45.—
37.	CLAROT, JOHANN BAPTIST [1797—1854 (?)], Gróf Fáy István. Vízfestmény. 24×18. (Jelzett.)	60.—
38.	—, Császár Ferenc mellképe. Vízfestmény. 20×15. (Jelzett.)	25.—
39.	CSERNA REZSŐ, Bocskay István. Olajfestmény. 64×42	20.—

Kikiáltási ár pengőben

40. CSÓK ISTVÁN, Báthory Erzsébet. Olajfestmény. 77×116. (Jelzett.) . . . . . 1200.—
(Illusztrálva a IX. táblán.)
41. —, Faragó József képmása. Olajfestmény. 41×31. (Jelzett.) . . . . . 150.—
42. CSONTVÁRY TIVADAR (1853—1919), Önarckép. Olajfestmény. 68×40 . . . . . 1500.—
(Illusztrálva a XI. táblán.)
43. CZETTER SÁMUEL (1770—1829), Ürményi József báró főudvarmester képmása. Elefántcsontra festett miniatür . . . . . 15.—
44. DECKER ALBERT, Zichy grófnő. Vízfestmény. 25×28. (Jelzett.) . . . . . 80.—
45. DECKER GÁBRIEL (1821—1894), Mária Dorottya főhercegnő. — STADLER ANTAL (1821—1872), József nádor, Hermina főhercegnő és István főherceg. Négy kőrajz . . . . . 6.—
46. DOCTOR ALBERT (1813—1888), Guyon Richard képmása. Vízfestmény. 34×30. (Jelzett.) . . . 25.—
47. DORFMEISTER ISTVÁN (1729—1797), Magyarruhás férfi arcképe. Olajfestmény. 98×78 . 40.—
48. DUDITS ANDOR, II. Rákóczi bevonul az ónodi országgyűlésre. Olajfestmény. 130×200. (Jelzett.) 300.—
49. ENGERTH VILMOS (1818—1884), Férfi képmás. Vízfestmény. 24×20. (Jelzett.) . . . . . 50.—
50. EYBL FERENC (1806—1880), Kossuth Lajos képmása. Olajfestmény. 83×67 . . . . . 60.—
51. —, Báró Martonicz András testőrkapitány képmása. Vízfestmény. 25×20 . . . . . 300.—
52. FARAGÓ JÓZSEF (1866—1906), Jókai Mór képmása. Szénrajz. 43×34. (Jelzett.) . . . . . 10.—
53. FÉNYES ADOLF, Illés Antal képmása. Olajfestmény. 103×73 . . . . . 400.—
54. —, Mátyás fogadja a bécsiek hódolatát. Olajfestmény. 73×104. (Jelzett.) . . . . . 150.—
55. FERENCZY KÁROLY (1862—1917), Önarckép. Olajfestmény. 68×52. (Jelzett.) . . . . . 3000.—
(Illusztrálva az V. táblán.)
56. —, Kiss József. Olajfestmény. 42×34. (Jelzett.) . 40.—
57. —, Önarckép. Olajfestmény. 97×70 . . . . 400.—
58. FERRARIS ARTUR, Márkus Emilia képmása. Olajfestmény. 65×46. (Jelzett.) . . . . . 80.—
59. FESZTY ÁRPÁD (1856—1914), Zsolt eljegyzése. Olajfestmény. 65×95 . . . . . 200.—
60. —, gróf Teleky Sándor. Olajfestmény. 42×36 . 30.—
61. —, Justh Zsigmond. Színes kréta. 54×42. (Jelzett.) . . . . . 20.—

	Kikiáltási ár pengőben
62. — Árpád vezér. Színes kréta. 75×84	80.—
63. —, Harcos. Színes kréta. 87×72	30.—
64. —, Lehel vezér. Olajfestmény. 65×47	60.—
65. —, Önarckép. Olajfestmény. 54×44	150.—
66. FOLNESICS, Toldi Ferenc arcképe. Krétarajz. 21×17. (Jelzett.)	40.—
67. GABÁNYI, Csiky Gergely. Ceruzarajz. 26×15. (Jelzett.)	15.—
68. GAUL, FRANZ (1802—1874), Ferenc József tűzkeresztsége a Sancta Lucia-i ütközetben 1848 május 6-án. Vízfestmény. 21×27	10.—
69. GAUPMANN RUDOLF, Magyar nemes testőr. Olajfestmény. 67×54. (Jelzett.)	150.—
70. GEIGER, PETER JOHANN NEPOMUK (1805—1880), A vitam et sanguinem jelenete. Vízfestmény. 23×30. (Jelzett.)	80.—
71. —, IV. Béla király visszatér a tatárjárás után. Olajfestmény. 63×79	30.—
72. GERHARDT ALAJOS (1837—1889), Önarckép. Olajfestmény. 33×26 . . . . . *(Illusztrálva a X. táblán.)*	300.—
73. G. G. JELZÉSŰ FESTŐ, I. Ferenc József mellképe. Olajfestmény. 73×58. (Jelzett.)	50.—
74. GLATZ OSZKÁR, Lévay József képmása. Színezett kréta. 51×43	50.—
75. —, Gyulay Pál képmása. Krétarajz. 56×45. (Jelzett.)	60.—
76. —, Mikszáth Kálmán. Krétarajz. 48×39. (Jelzett.)	35.—
77. —, Dóczy Lajos képmása. Krétarajz. 56×46. (Jelzett.)	20.—
78. —, Rákosi Jenő képmása. Szénrajz. 49×36. (Jelzett.)	40.—
79. —, Szana Tamás képmása. Szénrajz. 64×49. (Jelzett.)	40.—
80. —, Doby Jenő rézkarcoló képmása. Szénrajz. 25×20. (Jelzett.)	10.—
81. GÖZ, GOTTFRIED BERNHARD (1708—1770), II. József gyermekkorában. Rézmetszet. 16×11 .	25.—
82. GRIMM REZSŐ (1832—1885), Önarckép. Olajfestmény. 65×50. (Jelzett.)	250.—
83. —, Hugó Károly. Olajfestmény. 37×31. (Jelzett.)	40.—
84. HAID, JOHANN ÉLIAS (1739—1809), KUPECZKY JÁNOS (1667—1740) UTÁN, Kupeczky János képmása. Mezzotinto. 40×30	2.—

RUCZ GYULA
Régiség- és műkereskedő
BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 27-29
Piarista palota — TELEFON: 1—862—28
Antik bútorok és lakberendezések

Kikiáltási ár pengőben

85. HAID, JOHANN GOTTFRIED (1710—1776), ROSIER, ANTOINE (1710—?) UTÁN, Herrmann András besztercebányai orvos képmása. Mezzotinto. 44×30 . . . . . 10.—

86. HAIDT, JOHANN GOTTFRIED (1710—1776), RUGENDAS, GEORG PHILIPP (1666—1742) UTÁN. Kuruc vitéz. Mezzotinto. 38×50 . . . 5.—

87. HAN JÓZSEF, Haldokló honvéd. Olajfestmény. 55×43. (Jelzett.) . . . . . 25.—

88. HEICKE, JOSEPH (1811—1861), István nádor. Vízfestmény. 44×54. (Jelzett.) . . . . . 150.—

89. HEINRICH, EDE (1819—1885), Fáy András. Krétarajz. 10×8. (Jelzett.) . . . . . 8.—

90. HERZ DÁVID (1830(?)—1905(?), báró Eötvös József arcképe. Olajfestmény. 91×72. (Jelzett.) 150.—

91. HERZ, JOHANN DANIEL (1693—1754), Szent Lőrinc képe. Hozzá nyomtatva egy doktorrá avatás hirdetménye. Rézmetszet selyemre. 90×64 30.—

92. HOOGHE, ROMEYN DE 1645—46—1708), I. József magyar király. Rézkarc. 54×72 . . . . 10.—

93. HOROVITZ LIPÓT (1839—1917), Erzsébet királyné. Szénrajz. 140×100 . . . . . 300.—

94. —, Pulszky Ferenc képmása. Ceruzarajz. 23×18. (Jelzett.) . . . . . 60.—

95. INNOCENT FERENC (1859—1934), Ujházi Ferenc mint Milton. Krétarajz. (Jelzett.) . . . 40.—

96. ISMERETLEN FESTŐ, XVI. SZÁZADI EREDETI UTÁN, Mátyás király. Olajfestmény. 62×47 . . . . . 50.—

97. ISMERETLEN FESTŐ, XVI. SZÁZAD, Anna magyar királyné. Olajfestmény. 65×52 . . . 600.—
(Illusztrálva az I. táblán.)

98. ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Zrinyi Péterné Frangepán Katalin. Olajfestmény. 78×60 . . . . . 120.—

99. ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Rudolf császár átadja a magyar koronát II. Mátyásnak. Olajfestmény. 165×205 . . . . . 250.—

100. ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD ELEJE. II. Rudolf császár. Olajfestmény. 60×50 500.—

101. ISMERETLEN FESTŐ. XVII. SZÁZAD, I. Lipót és neje Eleonora. Két olajfestmény. 30×23 50.—

		Kikiáltási ár pengőben
102.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, I. József, mint magyar király. Olajfestmény. 83×60 .	60.—
103.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, gróf Koháry István. Olajfestmény. 89×72	20.—
104.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, II. Mátyás diszmagyarban. Olajfestmény. 75×54 .	400.—
105.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, III. Ferdinánd képmása. Olajfestmény. 62×54 . .	800.—
106.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII—XVIII. SZÁZAD, III. Frigyes császár arcképe. (Régebbi eredeti után.) Olajfestmény. 62×53	25.—
107.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII—XVIII. SZÁZAD ,Zsigmond király öregkori arcképe. Olajfestmény. (Régebbi eredeti után.) 60×53 . .	50.—
108.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyar huszárok porosz zsákmányolókat támadnak meg. Olajfestmény. 43×56	25.—
109.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Kiss Károly arcképe. Olajfestmény. 63×50. (Régebbi minta után.)	40.—
110.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD. Portyázó kurucok. Olajfestmény. 43×63	50.—
111.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Zsákmányoló kurucok. Olajfestmény. 69×98 . . .	60.—
112.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mulatozó cigányok. Olajfestmény. 74×102 . . .	40.—
113.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyar előőrs egy hídnál. Olajfestmény. 86×140 .	60.—
114.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mulató cigányok. Olajfestmény. 85×128	50.—
115.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Kurucok és császáriak összeütközése. Olajfestmény. 87×117	100.—
116.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Kohári István országbíró. Olajfestmény. 154×117. (Készült a váci Minorita-templom és rendház alapításának emlékére.)	300.—
117.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, II. Rákóczi Ferenc gyermekei arcképe. Olajfestmény. 130×93	150.—
118.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Pandur és Szerezsán. Olajfestmény. 18×19 . . .	30.—
119.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Pandur és tiszt. Olajfestmény. 18×19	30.—
120.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mária Lujza, II. Lipót császár neje. Olajfestmény. 103×77	150.—

	Kikiáltási ár pengőben
121. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Thököly Imre képmása. Olajfestmény. 110×80 . .	500.—
122. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Péczeli József képmása. Olajfestmény. 65×53	30.—
123. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Rákóczi Julianna családfája. Vízfestmény. 40×60 .	20.—
124. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Az Aspremont-Linden családfa. Gouache hártyapapíron. 43×48	30.—
125. ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia királyné. Rézmetszet. 20×86 . . .	10.—
126. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Öreg kuruc. Pasztell. 52×42	60.—
127. ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia koronázási díszmenete Pozsonyban. Rézmetszet. 64×88	30.—
128. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyar nemes testőr. (Bessenyei György?) Olajfestmény. 28×24	30.—
129. ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Németek és kurucok összecsapása. Üveghátára festett kép. 19×30	30.—
130. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Fiucska képmása. Olajfestmény. 36×24 . . .	40.—
131. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfi arckép. Olajfestmény. 57×47	20.—
132. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Férfi arckép. Olajfestmény. 86×69 . .	20.—
133. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Menekülés a világi örömökből. Olajfestmény. 73×94	60.—
134. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Rajcsányi Árpád főlevéltárnok. Olajfestmény. 110×90	50.—
135. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyarruhás nő. Olajfestmény. 86×76	60.—
136. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Fáy Antal huszárkapitány. Olajfestmény. 84×68 . .	20.—
137. ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD KÖZEPE, Magyar huszárkapitány. Színezett rézmetszet. 28×19	30.—
138. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Báró Orczy Lőrinc. Miniatűr elefántcsonton. (Repedt.)	15.—
139. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, II. József, mint gyermek. Olajfestmény. 120×84 .	120.—
140. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Törpe, magyar ruhában, kutyával. Olajfestmény. 115×140	50.—

		Kikiáltási ár pengőben
141.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, II. Lipót. Olajfestmény. 103×76	60.—
142.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia királynő. Olajfestmény. 98×84 . .	90.—
143.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, A szerencse kereke. Olajfestmény. 94×72 . . .	55.—
144.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Báró Babocsay Pál ezredes. Színezett rézmetszet. 33×24	25.—
145.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia kártyapartnereivel. Vízfestmény. 20×27	35.—
146.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Porosz huszártiszt. Rézmetszet. 26×18 . . .	12.—
147.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfi képmás. Miniatűr, festett keretben . . .	20.—
148.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Lovas előörs. Olajfestmény. 31×21	40.—
149.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, A magyar sárkányrend vitéze. Színezett rézmetszet. 16×10	6.—
150.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyarruhás nő. Vízfestmény, pergament lapon. 12×10	25.—
151.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, XVIII. SZÁZAD, Magyar férfi. Színezett rézmetszet. 19×12 . .	7.—
152.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE. Magyar főúr. Olajfestmény. 28×19 . .	10.—
153.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, III. Károly és Savoyai Jenő herceg. Tusrajz. 21×28	15.—
154.	ISMERETLEN FESTŐ. XVIII. SZÁZAD VÉGE, Martinovics Ignác. Vízfestmény. 26×19	10.—
155.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Haldokló porosz huszártiszt a harcmezőn. Olajfestmény. 23×18	30.—
156.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Haldokló porosz huszártiszt a harcmezőn. Olajfestmény. 24×18	30.—
157.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Két kuruc lóháton. Olajfestmény. 25×20	35.—
158.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Vágtató kuruc. Olajfestmény. 26×18	40.—
159.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Huszárroham. Olajfestmény. 29×29	50.—
160.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Búsuló magyar. Olajfestmény. 41×39	20.—

	Kikiáltási ár pengőben
161. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Esterházy Miklós herceg táborszernagy, mint a magyar nemestestőrség kapitánya. Olajfestmény, kőlapon. 125×90	80.—
162. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyar főúr. Olajfestmény. 97×72	20.—
163. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Nádásdy Ferenc altábornagy. Olajfestmény. 74×58	20.—
164. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Férfi képmás. Elefántcsontra festett miniatűr, arany keretben. Hátlapján J. M. monogram aranyból. (Hátsó üvege törött.) . . .	50.—
165. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfi képmás. Elefántcsontra festett miniatűr . . .	35.—
166. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Nemes testőr. Olajfestmény. 86×64	80.—
167. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Nemes testőr. Olajfestmény. 88×60	80.—
168. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia képmása. Pasztell. 56×44 . . .	300.—
169. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Ferenc császár, Mária Terézia és gyermekeik. Olajfestmény. 45×34	300.—
170. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyar nemes testőr. Miniatűr pergamentre . .	100.—
171. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Magyarruhás, fehérparókás férfi mellképe a Mária-Terézia- és a Szent István-renddel. Elefántcsontra festett miniatűr	25.—
172. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, József császár koronázási díszben. Tusrajz. 73×50	30.—
173. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Zrinyi Péter. Olajfestmény. 40×29	15.—
174. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Barkotzi Rosti Ferenc ,vasmegyei alispán képmása. Olajfestmény. 92×68	40.—
175. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII—XIX. SZÁZAD, Tábori jelenet huszárokkal. Olajfestmény. 26×30	50.—
176. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Pyrker János egri érsek képmása. Olajfestmény. 69×56	50.—
177. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, 1848-as törzstiszt mellképe. Olajfestmény. 79×67 . . .	30.—
178. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Munkácsyné Feleky Flora Ophelia szerepében. Pasztell. 74×57	150.—

Kikiáltási ár pengőben

179. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Karolina Auguszta V. Ferdinánd király neje. Olajfestmény. 67×58 . . . . . 50.—

180. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Huszár képmása .Olajfestmény. 70×60 . 20.—

181. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE. Férfi képmás. (Orczy Lőrinc képmása?) Olajfestmény. 68×51 . . . . . 20.—

182. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, I. Ferenc király képmása. Olajfestmény. 38×31 . . 50.—

183. ISMERETLEN MŰVÉSZ, XIX. SZÁZAD, Vachott Sándor képmása. Olajfestmény. 60×50 . 20.—

184. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Magyar huszár. Olajfestmény. 64×52 . 20.—

185. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Szemere Bertalan képmása. Olajfestmény. 64×53 . 25.—

186. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE. Karolina-Auguszta császárné megérkezése a bécsi császári palota udvarára. Olajfestmény. 53×78 . . . . . 40.—

187. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, József nádor képmása. Olajfestmény. 72×60 . . . . . 40.—

188. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Mennyezetterv. Középen táborozó huszárok csoportja, amelyet különféle szimbolikus és egyéb ábrázolások környeznek, ezek között Magyarország és Pozsony város címere. Gouache 103×72 . . . . . 40.—

189. ISMERETLEN FESTŐ, XIX SZÁZAD, Lisznyay Kálmán. Olajfestmény. 34×28 . . . . . 20.—

190. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD. Lavotta János. Olajfestmény. 28×21 . . . . . 30.—

191. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Névnapi üdvözlés József nádorhoz. Vízfestmény. 42×33 . . . . . 20.—

192. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE. Két huszár. Olajfestmény. 40×30 . . 20.—

193. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kisfaludy Károly. Olajfestmény. 37×30 . . . . 30.—

194. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, báró Josika Miklós. Vízfestmény. 26×19 . . . . 40.—

195. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, báró Simonyi József huszárezredes. Olajfestmény. 94×70 . . . . . 50.—

196. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, XVII. SZÁZADI UTÁN, Wesselényi Miklós nádor arcképe. Olajfestmény. 92×71 . . . . . 10.—

		Kikiáltási ár pengőben
197.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Toldy Ferenc fiatalkorában. Elefántcsontra festett miniatűr	50.—
198.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kölcsey Ferenc képmása. Olajfestmény. 62×70 . .	80.—
199.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Pálffy Albert képmása. Olajfestmény. 31×25 . . .	20.—
200.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jósika Miklós képmása. Vízfestmény. 16×12 . . .	30.—
201.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi díszmagyarban. Olajfestmény 33×23	40.—
202.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Petőfi nemzetőri ruhában. Olajfestmény 28×22 . .	15.—
203.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, báró Simonyi József ezredes képmása. Olajfestmény. Egykorú bőrtokban. 17×12	25.—
204.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD I. Ferenc József képmása. (?) Olajfestmény. 24×16 . .	25.—
205.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Gundy György, a pesti németszínház igazgatója. Vízfestmény. 24×18	25.—
206.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi díszmagyarban. Olajfestmény. 24×17 . . .	20.—
207.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZAZAD, Csokonai Vitéz Mihály. Olajfestmény. 17×10 . . .	15.—
208.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kisfaludy Sándor. Olajfestmény. 30×24	10.—
209.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kurucok. Olajfestmény. 20×29	40.—
210.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Zrinyi Péter. Olajfestmény. 44×37	20.—
211.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Nádasdy Ferenc. Olajfestmény. 43×37	20.—
212.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Frangepán Kristof. Olajfestmény. 44×37.	20.—
213.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Katona József. Olajfestmény. 17×11	20.—
214.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Erzsébet királyné. Olajfestmény. 78×78	100.—
215.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Erzsébet királyné és Ferenc József képmása. Két Olajfestmény. 55×47	50.—
216.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Bulyovszky Lilla. Olajfestmény. 27×22	10.—
217.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Bulyovszky Lilla arcképe. Stuart Mária kosztümjében. Olajfestmény. 25×20	10.—

		Kikiáltási ár pengőben
218.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jelenetek a magyar nemzet történetéből. Olajfestmény. 18×140	30.—
219.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Ozoray Pipo. Olajfestmény. 58×44	20.—
220.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, gróf Teleki László. Olajfestmény. 57×45	20.—
221.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, V. Ferdinánd. Olajfestmény. 57×41	20.—
222.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Női képmás. Elefántcsontra festett miniatür	20.—
223.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Huszártiszt. Elefántcsontra festett miniatür	15.—
224.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, József nádor képmása. Elefántcsontra festett miniatür. (Repedt.)	10.—
225.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, V. Ferdinánd koronázási díszben. Olajfestmény. 40×32	100.—
226.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jeszenszky pozsonyi vértanu képmása. Vízfestmény. 24×20	40.—
227.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Thököly Imre képmása. Olajfestmény, XVIII. századi eredeti után. 70×55	50.—
228.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jelenet a magyar történelemből. Olajfestmény. 50×73	50.—
229.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Szép Ernő képmása. Olajfestmény. 40×36	10.—
230.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Arany János képmása. Olajfestmény. 78×64	250.—
231.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Türr István tábornok képmása. Olajfestmény. 37×29	30.—
232.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Pihenő betyárok. Gouache. 30×42	8.—
233.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jókai Mór ünneplése. Gouache. 23×24	20.—
234.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Alaktanulmány történelmi jelenethez. Olajvázlat. 41×32	10.—
235.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Répási tábornok. Tollrajz. 21×15	4.—
236.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Illusztráció. Színes kréta. 45×31	3.—
237.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kossuth Lajos képmása. Miniatür, ezüst filigrán keretben	10.—
238.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Katonatiszt. Miniatür. (Rongált.)	4.—

		Kikiáltási ár pengőben
239.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Pap képmása. Miniatür	4.—
240.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi képmás. Miniatür	8.—
241.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi képmás. Olajminiatür. (Repedt.)	10.—
242.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Női képmás. Elefántcsontra festett miniatür .	12.—
243.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Női képmás. Elefántcsontra festett miniatür .	12.—
244.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Férfi képmás. Elefántcsontra festett miniatür	12.—
245.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Női képmás. Miniatür elefántcsonton . . .	15.—
246.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kossuth Lajos képmása. Miniatür	3.—
247.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Miniatürfestő pap önarcképe. Elefántcsontra festett miniatür	25.—
248.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Pálffy Fidél gróf képmása. Elefántcsontra festett miniatür	25.—
248a.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Gróf Nádasdy Ferenc képmása a Szt. István renddel. Elefántcsontra festett miniatür	45.—
249.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, BIKKESI UTÁN. Magyar nemesek. Vízfestmény. 20×14	5.—
250.	ISMERETLEN FESTŐ, Bethlen Gábor mellképe. Olajfestmény. 80×60. (Egykorú eredeti után.) .	30.—
251.	ISMERETLEN FESTŐ, Magyarországi Szent Erzsébet és Szent Márton. Olajfestmény. 177×70	120.—
252.	ISMERETLEN FESTŐ, Mátyás király képmása. Olajfestmény. (Másolat XV—XVI. századi eredeti után.) 24×17	20.—
253.	ISMERETLEN FESTŐ, Főúri család a XVIII. században. Olajfestmény. 60×48	60.—
254.	ISMERETLEN FESTŐ, Zrinyi Miklós. Olajfestmény. 21×14	50.—
255.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, Munkácsy Mihály ünneplése. Tollrajz. 25×33	8.—
256.	ISMERETLEN FESTŐ, Spányi, Feszty, Ujváry és Mednyánszky báró Munkács tájékát festik. Tusrajz. 30×40	10.—
257.	ISMERETLEN FESTŐ, Erzsébet királyné képmása. Olajfestmény. 90×67	1000.—
258.	ISMERETLEN MŰVÉSZ, Ferenc József és Erzsébet királyné. Kőrajz. 35×30	4.—

		Kikiáltási ár pengőben.
259.	IZSÓ MIKLÓS (1831—1875), A Petőfi szobor terve. Ceruza és tus. 38×27. (Jelzett.)	8.—
260.	JAKOBEY KÁROLY (1825—1891), Vörösmarty Mihály. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.) . . .	50.—
261.	—, Sebesült tiszt az 1848—49-iki szabadságharcból. Ceruzarajz. 40×29	10.—
262.	—, Szent László vizet fakaszt a sziklából. Ceruzarajz. 40×29. (Jelzett.)	10.—
263.	—, Hunyady Lászlót a vérpadra viszik. Tusfestés. 15×24. (Jelzett.)	8.—
264.	—, Szent István felajánlja a koronát. Olajfestmény. 60×45	60.—
265.	JANKÓ JÁNOS (1833—1896), Madách Imre. Ceruzarajz. 19×24	30.—
266.	—, Bernáth Gáspár képmása. Ceruzarajz. 23×16. (Jelzett.)	50.—
267.	—, Követválasztási menet. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	250.—
268.	—, Csiky Gergely karikatúrája. Ceruzarajz. 25×17. (Jelzett.)	10.—
269.	—, Csokonai. Tollrajz. 16×22. (Jelzett.) . . .	15.—
270.	—, Hazatérő birkanyáj, hátlapján vágtató juhász. Tollrajz. 17×24. (Jelzett.)	40.—
271.	JANKÓ JÁNOS (1833—1896) UTÁN, Csokonai a csikóbőrös kulaccsal. Kőrajz. — SZEMLÉR MIHÁLY (1833—1904), A fóti dal. Kőrajz. (2 drb.) .	23.—
272.	JANTYIK MÁTYÁS (1864—1903), Lotz Károly ünneplése. Tusrajz. 31×44. (Jelzett.)	8.—
273.	JENDRASSIK JENŐ (1860—1919), Szendrey Julia, Gouache. 35×26. (Jelzett.)	25.—
274.	KAISER EDUARD (1821—1895), I. Ferenc József fiatalkorában. Tusfestés. 24×17	15.—
275.	KANN HENRIK (1813—1860), Reményi Ede. Olajfestmény. 55×42	50.—
276.	KARVALY MÓR (1860—1899), Kiss József arcképe. Olajfestmény. 110×83	300.—
277.	KELETY GUSZTÁV (1834—1902), Zrinyi, a költő halála. Szépia. 33×46	40.—
278.	KERNSTOK KÁROLY, Mednyánszky László báró képmása. Olajfestmény. 53×42. (Jelzett.) .	500.—
279.	KIRCHNER FERDINAND, Görög Demeter képmása. Tollrajz. 54×80. (Jelzett.)	20.—
280.	KISS BÁLINT (1802—1868), Jelenetek a magyar történelemből. 4 ceruzarajz. (Erősen rongáltak.)	3.—
281.	—, Zsigmond küzdelme a törökkel. Olajfestmény. 50×74	80.—

Kikiáltási ár pengőben

282. KLIMKOVICS FERENC (1826—1890), Szent László és Salamon kibékülése Szent István sírjánál. Olajfestmény. 145×190 . . . . . 700.—

283. KOLLARZ, FERENC (1829—1894), Rozgonyi Cicelle megmenti Zsigmond királyt. Tusrajz. 43×58. (Jelzett.) . . . . . 30.—

284. —, Hittérítő. Ceruzarajz. 32×48. (Jelzett.) . . 10.—

285. —, II. Géza átveszi a szent korona alsó részét a görög császártól. Ceruzarajz. 32×48. (Jelzett.) . 10.—

286. —, Kossuth nóta. Ceruzarajz. (Sérült.) 48×62. (Jelzett.) . . . . . 10.—

287. —, Az aradi vértanuk kivégzése. Ceruzarajz. 44×61 . . . . . 15.—

288. —, Kossuth Szegeden. Tus és ceruzarajz. 47×65. (Jelzett.) . . . . . 10.—

289. —, A koronázási jelvények átvétele. Ceruzarajz. 22×33 . . . . . 5.—

290. —, Szent István megkoronázása. Ceruzarajz. (Sérült.) 32×48. (Jelzett.) . . . . . 10.—

291. —, Pogányok lázadása a keresztények ellen. Ceruzarajz. 33×48. (Jelzett.) . . . . . 10.—

292. —, Kupa lázadása a keresztény magyarok ellen. Ceruzarajz. 35×48. (Jelzett.) . . . . . 10.—

293. —, Gáspár tábornok osztrák zászlókat, mint diadaljelvényeket hoz a képviselőházba. Ceruzarajz. (Sérült.) 50×70. (Jelzett.) . . . . . 8.—

294. KONVOLUTUM. Különböző kézirajzok, nagyrészben művészek képmásai 38 lap . . . . 35.—

295. KONVOLUTUM. Magyar írók rézmetszetű arcképei: Baróti Szabó Dávid (Blaschke-től), Bárótzy Sándor (Czettertől), Dugonics András (írás előtt!), Pétzeli József (Lehnhardtól), Gr. Ráday Gedeon (Marktól). 6 drb . . . . . 10.—

296. KONVOLUTUM. Tizennégy különféle metszet és rajz. (Királyok képmásai.) . . . . . 20.—

297. KONVOLUTUM. Hat különféle rézmetszet, részben színezve . . . . . 10.—

298. KONVOLUTUM. Tizenkét különféle metszet és rajz . . . . . 10.—

299. KONVOLUTUM. Történelmi és viseletképek. 57 darab metszet a XVI—XVIII. századból, köztük színezett is. (Ridinger, Engelbrecht, Rugendas, stb.) . . . . . 50.—

300. KONVOLUTUM. Hat különféle rajz és színezett rajz . . . . . 15.—

301. KONVOLUTUM. Négy rajz, közte három színezett . . . . . 5.—

		Kikiáltási ár pengőben
302.	KONVOLUTUM. Tizenöt rajz és festmény különböző művészektől, közte 2 Székely Bertalan és 1 Benczur	10.—
303.	KONVOLUTUM. Művészek arcképei és önarcképei rajzokban, közte egy kőnyomat. 18 darab	20.—
304.	KONVOLUTUM. Művészek arcképei nyomatokban és fényképekben. 68 darab	5.—
305.	KONVOLUTUM. Harminc rézmetszetű lap, különböző művészektől. (Könyv-illusztrációk.) .	5.—
306.	KONVOLUTUM. Huszonkilenc rézmetszetű lap különféle művészektől. (Könyv-illusztrációk.) .	6.—
307.	KONVOLUTUM. Huszonhét különféle metszet, kőrajz, kézirajz és fénykép	5.—
308.	KONVOLOTUM. Tizenkét rézmetszetű lap. (Könyv-illusztrációk.)	1.—
309.	KONVOLUTUM. Magyar-Török harcok színhelyei. 18 rézmetszet. (Könyv-illusztrációk.) .	5.—
310.	KONVOLUTUM. Magyarország városainak látképei. Fametszetek után készült színezett rajzok. 21 lap	8.—
311.	KONVOLUTUM. Huszonegy metszet, kőrajz és fénykép	3.—
312.	KONVOLUTUM. Hét különböző rézmetszet. (Könyv-illusztrációk.)	1.—
313.	KONVOLUTUM. Színművészek és zenészek képmásai metszetekben, kőrajzokban és fényképekben. Néhány darabon a művész sajátkezű ajánlásai. 22 darab	10.—
314.	KONVOLUTUM. Negyvenkét darab metszet, kőrajz és festmény. (Legnagyobbrészt könyvillusztrációk.)	4.—
315.	KONVOLUTUM. Írók és tudósok arcképei. Tizenöt kőrajz	8.—
316.	KONVOLUTUM. Írók, művészek és tudósok arcképei. Negyvennyolc kőrajz	10.—
317.	KONVOLUTUM. Írók és tudósok arcképei. Tizenegy kőrajz	6.—
318.	KONVOLUTUM. Írók és tudósok arcképei. Kilenc kőrajz. (Rongált példányok.)	2.—
319.	KONVOLUTUM. Írókra és művészekre vonatkozó, könyvből és folyóiratokból kivágott illusztrációk. 118 darab.	1.—
320.	KONVOLUTUM. Tíz rézkarc és két festmény. (12 drb.)	5.—
321.	KOROKNYAI OTTÓ (1856—1898), Önarckép. Olajfestmény. 79×63	400.—
322.	—, Mátyás bevonulása Bécsbe. Olajfestmény. 35×53. (Jelzett.)	30.—

		Kikiáltási ár pengőben
323.	—, Mátyás király. Színes kréta. 30×30. (Jelzett.)	30.—
324.	—, Jókai Mór. Szénrajz. 34×25. (Jelzett.) . . .	40.—
325.	KOSZTA JÓZSEF, Önarckép. Olajfestmény. 47×39. (Jelzett.)	350.—
326.	KOVÁCS MIHÁLY (1819—1892), Önarckép. Olajfestmény. 33×32. (Jelzett.)	350.—
327.	—, Ipolyi Arnold. Olajfestmény. 47×34 . . .	60.—
328.	—, Hunyadi János és a két martalóc. Olajfestmény. 85×72. (Jelzett.)	80.—
329.	KÖRÖSFŐI KRIESCH ALADÁR (1863—1920), Zách Klára története. Színes kréta- és vízfestmény. (Jelzett.) Hat kép egy keretben . . .	250.—
330.	—, Önarckép. Olajfestmény. 30×21	200.—
331.	—, Meseillusztráció. Vízfestmény. 25×21 . . .	5.—
332.	KREMSER-SCHMIDT MÁRTON JOACHIM (1718—1801), Szent László vizet fakaszt a sziklából. Olajfestmény. 50×56	100.—
333.	KREUTZINGER FERENC, Kazinczy Ferenc képmása. Olajfestmény. 67×53	60.—
334.	KREUTZINGER JÓZSEF (1757—1829), I. Ferenc király neje. Olajfestmény. 65×47 . . .	180.—
335.	KRIEHUBER JÓZSEF (1801—1876), Női képmás. Színezett kőrajz. 29×24	2.—
336.	LACCATARIS DEMETER (1798—1864), Döbrentei Gábor. Tusrajz. 13×10. (Jelzett.) . . .	20.—
337.	LAMPI, JOHANN BAPTIST (1751—1830). I. Ferenc király. Olajfestmény. 87×60	800.—
338.	LÁSZLÓ FÜLÖP (1869—1938), Görgey Artur képmása. Olajfestmény. 65×50. (Jelzett.) . .	4000.—
339.	—, Erzsébet királyné. Olajfestmény. 75×45. (Jelzett.)	150.—
340.	—, Szilágyi Dezső képmása. Olajfestmény. 60×47. (Jelzett.)	300.—
341.	LANZEDELLI, A., Ferenc József családja körében. Tusrajz. 46×37. (Jelzett.)	10.—
342.	LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898), Mária Terézia egy koldusasszony gyermekét táplálja. Olajfestmény. 68×54 . . . . . *(Illusztrálva a IX. táblán.)*	500.—
343.	—, Magyarországi Szent Erzsébet. Olajfestmény. 66×44. . . . . *(Illusztrálva a X. táblán.)*	300.—
344.	—, Árpádházi Erzsébet szentté avatása. Szénrajz. (Sérült.) 54×77	40.—
345.	—, Haynald Lajos bíboros. Olajfestmény. 28×21	80.—
346.	—, Mátyás fogadja Prágában a királyválasztó országgyűlés kiküldötteit. Olajfestmény. 25×33	40.—

		Kikiáltási ár pengőben
347.	—, Szent Istvánt az orgyilkos megtámadja. Szénrajz 29×23. (Jelzett.)	8.—
348.	—, Magyarországi Szent Erzsébet. Szénrajz. 32×24	12.—
349.	—, Önarckép. Tusrajz. 18×18	5.—
350.	LIGETI ANTAL (1823—1890) ÉS WÁGNER SÁNDOR (1838—1919), Mátyás király hazatér a vadászatról. Krétarajz. 73×107	80.—
351.	LOTZ KÁROLY (1833—1904), Hunyadi László halála. Olajfestmény. 108×80	500.—
352.	—, Széchenyi István mellszobra. Olajfestmény. 87×72. (Jelzett.)	150.—
353.	—, Kapisztrán János hirdeti a keresztes háborút. Olajfestmény. 32×60	250.—
354.	—, Szent István alamizsnát osztogat. Olajfestmény. 63×43. (Jelzett.)	300.—
355.	—, Önarckép. Olajfestmény. 45×34	300.—
356.	—, Önarckép. Olajfestmény. 64×32	500.—
357.	—, Strobl Alajos képmása. Olajfestmény. 70×56	600.—
358.	—, Három jelenet Szent László életéből. Tempera. 53×43.	50.—
359.	—, Szent László üldözi a nőrabló kunt. Tempera. 29×44.	50.—
360.	—, Buda visszafoglalói, a Szent Szűz szobrát visszahelyezik. Tempera. 19×68.	120.—
361.	—, Nagy Lajos álma. Tempera. 20×66.	60.—
362.	—, Görgey Buda bevételénél. Ceruzarajz. 20×25.	2.—
363.	—, Vázlatok a Mátyás-templom Szent László kápolnájához. Tempera. 33×52.	40.—
364.	—, Jelenet Szent István életéből. Temperavázlat. 25×69. (Jelzett.)	60.—
365.	—, Szent László egyházat alapít. Temperavázlat. 28×20.	25.—
366.	—, Szent László és a kun csatája. Temperavázlat. 26×20.	25.—
367.	—, Angyalok Nagyváradra viszik Szent László tetemét. Tempera. 25×15.	25.—
368.	—, Szent László vizet fakaszt. Temperavázlat.	25.—
369.	—, Csoda Szent László sírjánál. Temperavázlat. 25×15.	25.—
370.	LÜTGENDORFF, FERDINÁND BÁRÓ (1785—1858), Magyarország vármegyei követeinek arcképei. Harmincöt rézmetszetű lap.	35.—
371.	—, Vármegyei követek arcképei. 48 rézmetszet. Körülvágott példányok.	20.—
372.	MADARÁSZ VIKTOR (1830—1917), Önarckép. Olajfestmény. 73×60. (Jelzett.)	1000.—

(Illusztrálva az V. táblán.)

		Kikiáltási ár pengőben
373.	—, Izsó Miklós képmása. Olajfestmény. 79×63.	1000.—
	(Illusztrálva a VI. táblán.)	
374.	—, Önarckép. Olajfestmény. 80×64. . . .	400.—
375.	—, Szapáry Péter a török fogságban. Szénrajz. 69×143.	65.—
376.	—, Szapáry Péter szabadon bocsátja a török pasát. Szénrajz. 68×143.	65.—
377.	—, Az ónodi országgyűlésen Rakovszky és Okolicsányi követeket felkoncolják. Olajfestmény. 190×260. (Jelzett.)	600.—
378.	—, Bernáth Gáspár. Olajfestmény. (Sérült.) 46×38.	10.—
379.	—, Petőfi. Olajfestmény. 45×50. (Jelzett.) . .	20.—
380.	—, Teleki Blanka a fogságban. Krétarajz. 72×53.	15.—
381.	—, Mátyást a magyar követség meghívja a trónra. Olajfestmény. 77×145.	500.—
382.	—, báró Eötvös József. Olajfestmény. 56×46.	200.—
383.	—, Dózsa népe. Olajfestmény. 40×32. . . .	500.—
	(Illusztrálva a VII. táblán.)	
384.	—, Petőfi halála a csatatéren. Olajfestmény. 125×220.	300.—
385.	—, Dózsa György. Olajfestmény. 130×100. .	800.—
386.	—, Szilágyi Erzsébet kihallgatáson V. Lászlónál. Olajfestmény. 100×147.	200.—
387.	—, II. Rákóczi Ferenc, Bécsujhelyi börtönében a hattyúkat eteti. Olajfestmény. 55×41. . .	150.—
388.	—, báró Eötvös József képmása. Olajfestmény. 60×50.	120.—
389.	—, gróf Teleki Blanka és Leövey Klára a kufsteini börtönben. Olajfestmény. 50×60. . .	150.—
390.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Huszártiszt arcképe. Olajfestmény. 22×15. . .	40.—
391.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Vörösmarty Mihály képmása. Elefántcsontra festett miniatür.	40.—
392.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Jókai Mór képmása. Olajfestmény. 67×55.	10.—
393.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Blaha Lujza képmása. Olajfestmény. (Sérült.) 66×54. . .	60.—
394.	MAHLKNECHT, CARL (1810—?), ENDER JOHANN (1793—1854) UTÁN, József nádor. Nejének, Mária Dorottya hercegnőnek ajánlja Pesten Tomala Ferdinánd kiadó. Acélmetszet eredeti lemeze. 34×25.	10.—
395.	MARASTONI JAKAB (1804—1860), Férfi képmás. Vízfestmény. 24×20. (Jelzett.) . . .	50.—
396.	MARASTONI JÓZSEF (1834—1895), Sárosy Gyula képmása. Olajfestmény. 63×48. . . .	30.—

		Kikiáltási ár pengőben
397.	—, Kossuth Lajos képmása. Olajfestmény. 62×49.	100.—
398.	—, Telepy Károly, Klimkovics Ferenc, Marastoni Jakab, Plachy Ferenc, Jankó János és Borsos József képmásai. Hat kőrajz. . . .	6.—
399.	MARGITTAY TIHAMÉR (1859—1922), Festőművészek képmásai. Ceruzarajz. 2 lap. . . .	10.—
400.	—, Önarckép. Tollrajz. 20×11. (Jelzett.) . .	10.—
401.	ID. MARKÓ KÁROLY (1791—1860), IV. Béla menekülése a tatárok elől. Olajfestmény. 25×35.	600.—
402.	—, Önarckép. Olajfestmény. 29×25.	500.—
403.	MAYERHOFER THOMAS, JAKOBEY KÁROLY (1825—1891) UTÁN, Petőfi arcképe. Kőrajz. 39×28.	2.—
404.	MOLNÁR JÓZSEF (1821—1899), Erzsébet és Mária királynék menekülése. Olajfestmény. 57×46.	50.—
405.	—, Erzsébet és Mária királynék Nagy Lajos sírjánál. Olajfestmény. 35×45. (Jelzett.) . .	60.—
406.	—, Erzsébet és Mária királynék Nagy Lajos sírjánál. Olajfestmény. 19×22.	25.—
407.	MUNKÁCSY MIHÁLY (1844—1906), Szerdahelyi Kálmán arcképe. Olajfestmény. 50×40. . .	500.—
408.	—, Vázlat a „Siralomház" című képéhez. Szénrajz. 113×169.	200.—
409.	—, Vázlat az „Éjjeli csavargók" című képéhez. Szénrajz. 113×169.	200.—
410.	—, Fogolyszállítmány. Krétarajz. 78×110. (Jelzett.)	400.—
411.	—, Toborozás. Krétarajz. 52×70. (Jelzett.) .	600.—
412.	—, Önarckép. Krétarajz. 64×47.	600.—
413.	—, Liszt Ferenc képmása. Ceruzarajz. 33×26. (Jelzett.)	500.—
414.	N. A. JELZÉSŰ FESTŐ, (PEST, 1856), Mátyás a börtönben. Ceruzarajz. 34×26. (Jelzett.) ..	10.—
415.	NÉDER, MICHAEL (1807—1882), Férfiképmás. Olajfestmény. 18×16. (Jelzett.)	30.—
416.	NÉMET RÉZMETSZŐ, XVI. SZÁZAD, V. László képe egész alakban, késő-renaissance ízlésű kereteléssel. Rézmetszet hártyára nyomva. 53×39. Készült Tiroli Ferdinánd főhg. részére. Igen ritka metszet, ilyen nyomatban unikum.	30.—
417.	NÉMET MŰVÉSZ, XVII. SZÁZAD VÉGE, Zrínyi Miklós, a költő halála. Rézmetszet. 16×23.	10.—
418.	NÉMET MŰVÉSZ, XVII. SZÁZAD, Bethlen Gábor arcképe. Rézmetszet. 28×18. Irás előtti példány.	10.—

RUCZ GYULA BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 27-29
Piarista palota — TELEFON: 1—862—28
Régiség- és műkereskedő **Antik bútorok és lakberendezések**

		Kikiáltási ár pengőben
419.	NÉMET MŰVÉSZ, 1700. KÖRÜL (RUGENDAS JELZÉSSEL), Erdély hódolata Badeni Lajos őrgróf előtt. Lavirozott ceruzarajz. 29×50.	10.—
420.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, gróf Zichy Ferenc képmása (?). Olajfestmény. 69×56.	20.—
421.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Katonák a markotányos sátrak előtt. Olajfestmény. 80×130.	60.—
422.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Kuruc előcsapat egy vár előtt. Olajfestmény. 63×90.	150.—
423.	NIEDERMANN, FRANZ, Magyarruhás férfi. Olajfestmény. 70×50.	20.—
424.	NIEDERMANN JÁNOS, Bacsányiné Baumbach Gabriella képmása. Olajfestmény. 42×34.	300.—
425.	—, Bacsányi János képmása. Olajfestmény. 44×34. (Jelzett.)	400.—
426.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfi képmás. Olajfestmény. 57×47.	500.—
427.	OPITZ, GEORG EMANUEL (1775—1841), Táncoló huszár. Vízfestmény. 38×32. (Jelzett.)	100.—
428.	ORLAI PETRICH SOMA (1822—1880), Petőfi Sándor. Olajfestmény. 58×45. *(Illusztrálva a XI. táblán.)*	250.—
429.	—, Perényiné temeti a mohácsi csata halottait. Olajfestmény. 48×80.	300.—
430.	—, Petőfi Sándor mint Bem hadsegéde. Olajfestmény. 76×58.	150.—
431.	—, Petőfi Egerben a kispapok között. Olajfestmény. 52×85.	200.—
432.	—, Petőfi íróasztala előtt. Olajfestmény. 73×58.	250.—
433.	—, Petőfi Sándor képmása. Olajfestmény. 64×50.	150.—
434.	—, Petőfi Debrecenben. Olajfestmény. 122×94.	300.—
435.	—, Az ónodi országgyűlés. Olajfestmény. 48×68.	70.—
436.	—, Petőfi Sándor apjának arcképe. Ceruzarajz. 15×11.	15.—
437.	—, Petőfi Sándor anyjának arcképe. Ceruzarajz. 15×10.	15.—
438.	—, Vörösmarty Mihály. Olajfestmény. 58×47.	20.—
439.	—, Zách Felicián. Ceruzarajz. 17×25.	6.—
440.	—, Zách Felicián. Tus- és ceruzarajz. 20×26.	6.—
441.	—, Martinuzzi meggyilkoltatása. Ceruzarajz. 26×19.	2.—

		Kikiáltási ár pengőben
442.	—, Jelenet a magyar történelemből. Olajfestmény. (Sérült.) 39×52.	5.—
443.	—, Orgyilkos kísérlet Szent István ellen. Olajfestmény. 33×36.	10.—
444.	—, Hunyadi János halála. Olajfestmény. 28×23.	10.—
445.	ORLEY, BARENT VAN (1470—1540)-nak tulajdonítva. II. Lajos király mellképe. Olajfestmény. 66×53.	1500.—
	(Illusztrálva az I. táblán.)	
446.	OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. század. Egy búcsújáró templom alapítása. Olajfestmény. 24×38. .	30.—
447.	OZEGOV, M., BARABÁS MIKLÓS (1810—1898) UTÁN, Nagy Sándor tábornok özvegye. Vízfestmény. 50×40. (Jelzett.)	35.—
448.	PÁLLIK BÉLA (1845—1908), gróf Andrássy Gyula lóháton. Olajfestmény. 80×46. (Hagyatéki bélyegzővel.)	300.—
449.	—, Egressy Gábor halála a színpadon. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	150.—
450.	—, Tanulmány Egressy Gábor halálához. Olajfestmény. 42×35. (Jelzett.)	25.—
451.	—, Tanulmány Egressy Gábor halálához. Olajfestmány. 43×38.	40.—
452.	—, Tanulmány Egressy Gábor halálához. Olajfestmény. 38×40.	20.—
453.	—, Tanulmány Egressy Gábor halálához. Olajfestmány. 40×32. (Jelzett.)	10.—
454.	—, Tanulmány Egressy Gábor halálához. Olajfestmény. 38×32. (Jelzett.)	10.—
455.	PAP HENRIK (1864—1910), Esküszünk. Olajvázlat. 106×60. (Hagyatéki bélyegzővel.) . . .	50.—
456.	PÉRELY IMRE, Művészképmások. Kilenc ceruzarajz	30.—
457.	PERLMUTTER IZSÁK (1866—1932), Önarckép. Olajfestmény. 57×44. (Jelzett.)	400.—
458.	—, Tanulmányfej. Vízfestmény. 20×14. (Jelzett.)	10.—
459.	PESKE GÉZA (1859—1934), Önarckép. Tollrajz. 29×23. (Jelzett.)	10.—
460.	PECZ HENRIK (1813—1860), Vörösmarty Mihály. Tusrajz. 15×11. (Jelzett.)	100.—
461.	PÓLYA TIBOR (1886—1937), Lechner Ödön képmása. Tusrajz. 23×19. (Jelzett.)	4.—
462.	QUERFURT, AUGUST (1696—1761), Mária Terézia koronázási díszben. Olajfestmény. 42×30 .	300.—
463.	—, Portyázó kurucok. Olajfestmény. 30×39 . .	100.—
464.	RAKSSÁNYI GYÖRGY, Önarckép Mária Teréziával. Gouache, pergament lapon. 16×12. (Jelzett.)	15.—

	Kikiáltási ár pengőben
465. RÁKOSI NÁNDOR (1832—1884), Önarckép. Olajfestmény. 63×50	400.—
466. RÉTI ISTVÁN, Thorma János képmása. Olajfestmény. 60×48	150.—
467. —, Illustráció. Szénrajz. 42×57. (Jelzett.) . . .	10.—
468. RÉVÉSZ IMRE, Petőfi apjával. Tusr. 24×33. (Jelz.)	30.—
469. RIDINGER JOHANN ÉLIÁS (1698—1767), Mária Terézia. Rézmetszet. 29×23.	12.—
470. RIDINGER, JOHANN ELIAS (1698—1767) után, Rákóczi Ferenc és neje vadászaton. Olajfestmény. 70×92	100.—
471. —, Rákóczi Ferenc és neje vadászaton. Olajfestmény. 70×92	100.—
472. —, Rákóczi Ferenc és neje vadászaton. Olajfestmény. 70×92	100.—
473. —, Rákóczi Ferenc és neje vadászaton. Olajfestmény. 70×94.	100.—
474. RIDINGER JOHANN JAKAB, RIDINGER JOHANN ÉLIÁS (1698—1767) UTÁN, A magyar ember. Mezzotinto. 54×43.	10.—
475. RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861—1927), Csokonai Vitéz Mihály. Olajfestmény. 70×55. (Jelzett.) .	200.—
476. —, Tanulmányfejek. Tusrajz. 11×14	5.—
477. —, I. Ferenc József képmása. Szinezett tusrajz. 27×22. (Jelzett.)	50.—
478. —, IV. Károly király koronázása. Színes kréta. 40×50. (Jelzett.)	100.—
479. —, Vajda János képmása. Krétarajz. 34×26 . .	40.—
480. — Női képmás. Pasztell. 46×31	150.—
481. —, Lengyel Menyhért képmása. Olajfestmény. 50×67. (Jelzett.)	150.—
482. ROSKOVICS IGNÁC (1854—1915), Ligeti Antal képmása. Olajfestmény. 65×50	300.—
483. —, Nemzeti dal. Tollrajz. 42×30. (Jelzett.) . .	15.—
484. —, Szendrey Julia. Tusrajz. 21×17. (Jelzett.) . .	25.—
485. ROSSI, EMILIÓ, Kiss Ernő tábornok. Vízfestmény. 19×16. (Jelzett.)	30.—
486. ROTTMANN, FRIEDRICH (1780—1817), Magyar huszárok és gyalogosok. Vízfestmény. 23×32. (Jelzett.)	30.—
487. RUPRECHT, JÁNOS (XIX. század), Magyar testőr képmása. Elefántcsontra festett miniatűr, egykoru bőrtokban. (Jelzett.)	50.—
488. RUSZ KÁROLY (XIX. SZ.) Szent István a kereszténységet hirdeti. Szépia. 35×47. (Jelzett.)	10.—
489. SALVER F., PALCKO, FRANZ (XVIII. SZÁZAD) UTÁN, Szobrászművész képmása. Rézmetszet. 33×24.	1.—

		Kikiáltási ár pengőben
490.	SCHMIDT JÓZSEF (XIX. sz.) Szapáry szabadonbocsátja a török pasát. Olajfestmény. 78×63. (Jelzett.)	120.—
491.	SCHMUTZER, JOSEPH és ANDREAS (1700 körül —1740—1741), Bél Mátyás. Rézmetszet. 37×20.	10.—
492.	SEBŐK IMRE, Önarckép. Színes kréta. 17×12. (Jelzett.)	5.—
493.	SIGMUNDT, HUGÓ, A Martinovich-féle összeesküvés résztvevőinek kivégzése. Szépia. 44×57.	10.—
494.	SIMO FERENC (1801—1869), Berzsenyi Dániel. Olajfestmény. 34×28. (Jelzett.)	40.—
495.	SKUTEZKY DÖME (1850—1921), Önarckép. Tollrajz. 34×24. (Jelzett.)	20.—
496.	SMIGELSCHI OKTÁV (1866—1912), Nagy Lajosnak Kolozsvári Márton és György bemutatják Szent László szobrának mintáját. Szénrajz. 42×60. (Jelzett.)	30.—
497.	SPANNRAFT ÁGOSTON, Díszletterv az „Ember tragédiá"-jához. Gouache. 42×65. (Bélyegző jelzéssel.)	10.—
498.	—, Díszletterv „Faust"-hoz. Gouache. 45×62.	6.—
499.	—, Díszletterv „Troilus és Kressidá"-hoz. Gouache. 45×63. (Jelzett.)	15.—
500.	—, A régi Nemzeti Színház. Vízfestmény. 40×56. (Jelzett.)	4.—
501.	—, Díszletterv „Ciranó"-hoz. Vízfestmény. 45×64. (Jelzett.)	2.—
502.	—, Díszletterv „Troilus és Kressidá"-hoz. Gouache. 46×63. (Jelzett.)	15.—
503.	—, Díszletterv az „Ember tragédiá"-jához. Gouache. 22×32. (Jelzett.)	5.—
504.	—, Díszletterv „Faust"-hoz. Gouache. 32×45. (Jelzett.)	6.—
505.	—, Díszletterv a „Szép Ilonka" operetthez. Vízfestmény. 31×45. (Jelzett.)	6.—
506.	—, Díszletterv az „Ember tragédiá"-jához. Gouache. 23×32. (Jelzett.)	8.—
507.	—, Margitszigeti részlet. Olajfestmény. 37×48. (Bélyegző jelzéssel.)	10.—
508.	STEINACKER KÁROLY (XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE), Férfi képmás. (báró Bruckenthal?) Olajfestmény. 35×26. (Jelzett.) . . .	30.—
509.	—, Főurihölgy, magyar díszruhában. Olajfestmény. 35×26. (Jelzett.)	30.—
510.	STEPHANI, (STEVENS) PIETER (1540—1620), PLASSE, O. UTÁN, Thököly Imre képmása.	

		Kikiáltási ár pengőben
	Rézmetszet. Igen díszes XVII. sz.-i aranyozott és faragott keretbe helyezve. 40×30. . . .	60.—
511.	STERIO KÁROLY (1821—1862), Klapka György. Vízfestmény. 20×16. (Jelzett.)	100.—
512.	STETKA GYULA (1855—1925), Szent László vizetfakaszt. Tus- és fehér fedőfesték. 46×30. (Jelzett.)	50.—
513.	STRIGEL BERNHARD (1461—1528), II. Ulászló király gyermekeivel. Olajfestmény. 42×30. *(Illusztrálva a címlapon.)*	15.000.—
514.	STROBENTZ FRIGYES (1856—1929), Önarckép. Olajfestmény. 53×40.	150.—
515.	STUWER THOMAS, (XVIII. SZÁZAD), Lovascsata magyarok és poroszok között. Olajfestmény. 47×65.	50.—
516.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910), Önarckép. Olajfestmény. 60×48. . . . . *(Illusztrálva a III. táblán.)*	8000.—
517.	—, Greguss János arcképe. Olajfestmény. 103×80. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a III. táblán.)*	2000.—
518.	—, Szeptember végén. Olajfestmény, 42×34. . *(Illusztrálva a VII. táblán.)*	500.—
519.	—, Zrínyi Miklós kirohanása. Olajfestmény. 60×110.	500—
520.	—, Zrinyi Miklós kirohanása. Olajfestm. 60×100	500.—
521.	—, Az egri nők. Olajfestmény. 74×60	400.—
522.	—, Nagy Lajos, Hunyadi János és Mátyás. Tempera. 46×44	100.—
523.	—, Thököly Imre búcsúja apjától. Olajfestmény. 79×110	800.—
524.	—, A merengőhöz. Olajfestmény. 57×42 . .	250.—
525.	—, gróf Andrássy Gyula. Olajfestmény. 52×48 . *(Illusztrálva a VIII. táblán.)*	500.—
526.	—, Zrinyi Miklós kirohanása. Olajfestmény 55×93. (Hiányos.)	100.—
527.	—, Thán Mór. Olajfestmény 56×45	500.—
528.	—, Angyalok énekelnek Szent István sírjánál. Tempera. 53×40	60.—
529.	—, Szent László párviadala a kúnnal. Tempera 46×40	80.—
530.	—, Dobozi Mihály és hitvese. Tempera 20×20 .	80.—
531.	—, Szent László átkel a Dráván. Tempera 30×42	80.—
532.	—, Szent Margit zárdába vonul. Tempera 30×43	80.—
533.	—, Csodák Szent István sírjánál. Tempera 43×42	80.—
534.	—, Szent István, Szent László és Könyves Kálmán. Tempera 48×45	80.—

		Kikiáltási ár pengőben
535.	—, Szent László felnyittatja Szent István sírját. Tempera 51×42	80.—
536.	—, Thököly Imre búcsúja apjától. Ceruzarajz .	50.—
537.	—, Zrinyi Miklós. Olajfestmény. 35×23. (Jelzett.)	100.—
538.	—, Illusztráció Petőfi „Tündérálom" című költeményéhez. Tusrajz 22×14	60.—
539.	—, Erzsébet királyné. Olajfestmény 37×23 . .	250.—
540.	—, Mátyáskori vitéz. Tempera 42×30	25.—
541.	—, Mátyáskori vitéz. Tempera 42×30 . . .	25.—
542.	—, I. Ferenc József koronázása. Olajfest. 44×50	80.—
543.	—, A felelős magyar minisztérium eskütétele az uralkodó előtt 1867-ben. Tusrajz 23×23 . . .	50.—
544.	—, I. Ferenc József koronázása. Tempera 20×36	60.—
545.	—, I. Ferenc József koronázása. Szépia 34×23.	30.—
546.	—, Jelenetek Toldi Miklós életéből. Három olajfestmény egy keretben	60.—
547.	—, Mór pécsi püspök megkoronázza I. Endrét. Tempera 34×63.	120.—
548.	—, Toldy Miklós és a cseh bajnok. Tusrajz 34×21	20.—
549.	—, Mátyáskori páncélos. Szépia 43×30 . . .	15.—
550.	SZÉKELY BERTALAN, Mátyáskori páncélos. Szépia. 43×30	15.—
551.	—, Illusztráció Petőfi „Az apostol" című költeményéhez. Tusfestés. 41×27	25.—
552.	—, Dalnok és király. Illusztráció. Tusrajz. 32×24	5.—
553.	—, Murányi Vénusz. Olajfestmény. 90×61 . .	300.—
554.	—, A mohácsi vész. Olajfestmény. 40×49 . . .	120.—
555.	—, A Vitam et sanguinem jelenete Pozsonyban. Szénrajz. 120×160	80.—
556.	—, Deák Ferenc. Olajfestmény. 54×43	80.—
557.	—, Zrinyi Miklós kirohanása. Tempera. 35×57	80.—
558.	—, Zrinyi Miklós kirohanása. Olajfestmény. 30×50	40.—
559.	—, Mátyáskori páncélos. Tempera. 215×110 . .	30.—
560.	—, Mátyáskori páncélos. Tempera. 215×110 . .	30.—
561.	—, Petőfi Sándor. Tollrajz. 21×16. (Jelzett.) . .	10.—
562.	—, Erzsébet királyné kocsija a koronázási menetben. Tusfestés. 24×35	25.—
563.	—, Kapisztrán János miséje. Tempera. 27×43 .	60.—
564.	—, Salgó vára. Petőfi illusztráció. Tusrajz. 19×15	10.—
565.	—, V. László. Olajfestmény. 58×74	350.—
566.	—, II. Lajos tetemének feltalálása. Gouache. 14×20	40.—
567.	—, Illusztráció. Petőfi „A hegyek közt" című költeményéhez. Toll és tus. 12×15	15.—
568.	—, Illusztráció egy Petőfi költeményhez. Toll és tus. 17×16	15.—
569.	—, Illusztráció Petőfi „Az apostol" című költeményéhez. Gouache. 16×13	15.—

		Kikiáltási ár pengőben
570.	—, Gizella királynő. Tempera. 22×32. (Jelzett.) .	30.—
571.	—, Szent István templomalapítása. Tempera és olajfestmény. 32×26	25.—
572.	—, Vázlat V. László neveltetése című képhez. Olajfestmény. 25×41	250.—
573.	—, Vázlat V. László neveltetése című képhez. Olajfestmény. 70×56	250.—
574.	—, Vázlat V. László neveltetése című képhez. Olajfestmény. 40×74	250.—
575.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910) és TARDOS-KRENNER VIKTOR (1866—1927), A csodaszarvas üldözése. Tempera. 91×170.	100.—
576.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910) és TARDOS-KRENNER VIKTOR (1866—1827), Nőrablás. Tempera. 95×185	100.—
577.	SZEMLÉR MIHÁLY (1833—1904), Gara Miklós nádor megvédi a menekülő Erzsébet és Mária királynőket. Olajfestmény. 40×50	50.—
578.	—, Gara Miklós nádor megvédi Erzsébet és Mária királynőket. Tusrajz. 45×63	30.—
579.	—, Hunyadi János és a két martalóc. Olajfestmény. 67×54	30.—
580.	—, Martinuzzi Fráter György halála. Olajfestmény. 54×40 , ...	15.—
581.	—, Jelenetek a magyar történelemből. Öt tollrajz.	5.—
582.	—, Az ónodi országgyűlés. Olajvázlat. 34×50. (Sérült.)	5.—
583.	—, Rozgonyiné. Tusfestés. (Sérült.) 32×47 . . .	4.—
584.	Jelenetek a magyar történelemből. (Illusztrációk.) Kilenc szépia.	10.—
585.	—, Jelentek az 1848—49-iki szabadságharcból. Tíz tollrajz	15.—
586.	—, Petőfi halála. Ceruzavázlat. 41×59 . . .	5.—
587.	SZINYEI-MERSE PÁL (1845—1920.). Önarckép. Olajestmény. 64×51. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a IV. táblán.)*	1500.—
588.	SZUCHY FERENC, Fáy András képmása. Olajfestmény. 75×58. (Jelzett.)	100.—
589.	TELEPY KÁROLY (1828—1906), Önarckép. Olajfestmény. 48×37	350.—
590.	—, Jókainé Laborfalvi Róza. Olajfestmény. 134×107. (Jelzett.)	400.—
591.	TEMPLE JÁNOS (1857—1931), Strobl Alajos. Olajfestmény. 110×140. (Jelzett.)	500.—
592.	—, Szana Tamás képmása. Olajfestmény. 72×58. (Jelzett.)	100.—
593.	THAN MÓR (1828—1899), Zrinyi Miklós kirohanása. Olajfestmény. 82×127	300.—

		Kikiáltási ár pengőben
594.	—, Szent István megkeresztelése. Szépia. 20×40	25.—
595.	—, Szent László leveri a kunokat. Tempera. 41×34	50.—
596.	—, Szent László vizet fakaszt. Olajfestmény. 63×50	100.—
597.	—, Mátyás tudósai körében. Szépia 20×47	30.—
598.	—, Nagy Lajos és neje fogadják Velence követeit. Szépia 21×35	20.—
599.	—, Martinuzzi Izabellát a trónról lemondatja. Olajfestmény 50×37	80.—
600.	—, id. Ábrányi Kornél képmása. Olajfest. 53×43	20.—
601.	—, A Magyar Nemzeti Múzeum alapítása. Szépia. 21×31	20.—
602.	—, Hunyadi Jánost, Vitéz János oktatja. Olajfestmény 45×55	30.—
603.	—, János király halála. Olajfestmény 40×60	40.—
604.	—, Férfi képmás. Olajfestmény. 34×26. (Jelzett.)	60.—
605.	—, Mária Terézia átadja a rendeknek az úrbéri törvényeket. Olajfestmény 31×48	50.—
606.	—, Szent István tanítja az ifjakat. Szépia 20×30	20.—
607.	—, V. László esküje. Olajfestmény 52×64	80.—
608.	—, Rozgonyi Cicelle megmenti Zsigmond királyt. Tusfestés 44×47. (Jelzett.)	30.—
609.	—, Imre elfogja lázadó öccsét, Endrét. Olajfestmény 42×62	100.—
610.	—, Pekri Lőrinc elfogatása. Olajfestmény. 67×110	60.—
611.	—, Imre elfogja lázadó öccsét, Endrét. Olajfestmény 65×90	45.—
612.	—, Habsburgi Rudolf és Kun László találkozása a Dürnkrut-i csata után. Olajfestmény. 70×110	110.—
613.	—, Mária Terézia átadja a rendeknek az úrbéri törvényeket. Szépia 20×30	20.—
614.	—, Hunyadi János átveszi a pápa által küldött aranykeresztet. Szépia 22×32	20.—
615.	—, A XVI. és XVII. századi magyar szellemi élet nagyjai. Szépia 22×35	20.—
616.	—, I. Ferenc József. Olajfestmény 55×45	15.—
617.	—, Hunyadi Jánost Vitéz János oktatja. Olajfestmény 26×34	80.—
618.	—, Vázlat IV. Béla király meneküléséhez. Olajfestmény 43×53	150.—
619.	—, Egri nők. Tusrajz. (Sérült.) 18×26. (Jelzett.)	5.—
620.	—, III. Béla elrendeli az írásbeli előterjesztést. Szépia 28×30	10.—
621.	—, IV. Béla visszaérkezése. Szépia 30×32	10.—
622.	—, Széchenyi, Kossuth és gróf Batthyány Lajos. Szépia 22×32. (Sérült.)	10.—
623.	—, I. Béla pénzt veret. Szépia. 28×30	10.—

		Kikiáltási ár pengőben
624.	—, Kálmán király eltiltja a boszorkányégetést. Szépia 28×29	10.—
625.	—, Hunyadi János találkozása Cilleivel. Vízfestmény 19×25	5.—
626.	—, Szent Margit kolostorba vonul. Olajfestmény 24×33	50.—
627.	—, Országgyűlés Károly Róbert alatt. Vízfestmény 23×28	20.—
628.	—, Zsigmond király elfogatása. Vizfestm. 22×26	20.—
629.	—, IV. Béla futása. Vízfestmény 15×17 . . .	15.—
630.	TINTORETTO, JACOPO ROBUSTI (1518—1594), A Tiburi Sibilla. Olajfestmény 72×96 . . *(Illusztrálva a II. táblán.)*	10.000.—
631.	TORNYAY JÁNOS (1869—1936), Mikes Kelemen. Olajfestmény 58×80	40.—
632.	TURY GYULA (1866—1932), Barabás Miklós arcképe. Tus- és fedőfesték 17×12	10.—
633.	UDVARY GÉZA (1872—1932), Szent István székesegyházat alapít. Színes kréta 28×83. (Jelz.)	30.—
634.	—, Szent István átveszi a pápától küldött koronát. 67×100	80.—
635.	VÁGÓ PÁL (1854—1928), Önarckép műtermében. Olajfestmény 47×40	100.—
636.	—, Hunyadi János török foglyokkal hazatér a háborúból. Olajfestmény 58×42	70.—
637.	—, Petőfi rohamra viszi a nemzetőröket. Tus- és fehér fedőfesték 40×29. (Jelzett.)	40.—
638.	—, Nagy Lajos vadászatra indul a visegrádi várból. Szénrajz 60×46. (Jelzett.)	30.—
639.	—, Mátyás szerzeteseket fogad. Tollrajz 30×21. (Jelz.)	35.—
640.	—, Rohanó vitézek Ceruzarajz 7×17	5.—
641.	—, Lovagvár. Gouache 35×26. (Jelzett.) . . .	5.—
642.	—, Lovagvár. Gouache 35×26. (Jelzett.) . . .	5.—
643.	—, Díszfelvonulás. Két tollrajz	3.—
644.	—, Tanulmány. Ceruzarajz 5×12	2.—
645.	—, Tanulmány. Tollrajz 6×15	2.—
646.	—, Konti József arcképe. Tollrajz 9×12. (Jelzett.)	3.—
647.	—, Kun László udvara. Tollrajz 22×30 . . .	5.—
648.	—, Vázlat a milleniumi felvonuláshoz. Tempera 24×38	10.—
649.	—, Lovasharcos. Ceruzarajz 28×24	3.—
650.	—, Páncélos lovag. Ceruzarajz 40×32	3.—
651.	—, Illusztráció Mikszáth Salgó várához. Tollrajz 29×20. (Jelzett.)	3.—
652.	—, Önarckép. Tollrajz 27×19. (Jelzett.) . . .	12.—
653.	—, Szent István. Krétarajz 56×38. (Jelzett.) .	10.—
654.	VAJDA ZSIGMOND (1859—1931), Önarckép. Ceruzarajz 27×21. (Jelzett.)	5.—

		Kikiáltási ár pengőben
655.	—, Nagy Lajos fogadja a koronáthozó lengyel követséget. Olajfestmény 42×82. (Jelzett.) . .	80.—
656.	—, Mátyás a nép között. Tempera 40×56. (Jelzett.)	30.—
657.	—, Mátyásnak hírülhozzák királlyá választását. Olajfestmény 40×80	70.—
658.	—, I. Ferenc József koronázása. Olajfestmény 41×82. (Jelzett.)	40.—
659	—, Mátyás király. Szénrajz 160×82	20.—
660.	—, Árpád vezér. Szénrajz 158×84	20.—
661.	—, Szent István. Szénrajz 160×84	20.—
662.	—, Nagy Lajos király. Szénrajz 160×84 . . .	20.—
663.	—, Lehel vezér. Szénrajz 116×254	20.—
664.	VASTAGH GYÖRGY (1834—1922), Blaha Lujza. Tusrajz 18×14	35.—
665.	VÁZLATKÖNYV, Tizenkilenc rajz Nováktól, gróf Széchenyi István tulajdonából	20.—
666.	VIZKELETHY IMRE (1819—1895), Férfi díszmagyarban. Elefántcsontra festett miniatür, egykorú bőrtokban	20.—
667.	WAGNER SÁNDOR (1838—1919), Huszárroham. Vízfestmény 21×50. (Hagyatéki bélyegzővel.) .	200.—
668.	—, Lehel vezér. Petőfi illusztráció. Tusrajz. 34×24. (Jelzett.)	50.—
669.	—, Nőrablás az Árpád-korban. Olajfestm. 26×30	100.—
670.	WAILAND, FRIEDRICH (1821—?), Erzsébet királyné. Olajfestmény 69×56. (Jelzett.) . . .	50.—
671.	WÉBER HENRIK (1818—1866), Zrinyi Ilona felgyujtja a puskaporos hordót. Olajfestm. 33×39	80.—
672.	—, III. Béla fogadást tesz a váci püspökség megalapítására. Olajfestmény 68×55. (Jelzett.) . .	50.—
673.	WEIXELGÄRTNER VINCE (1829—1915), I. Ferenc József koronázása. Tusrajz 39×25. (Jelzett.)	30.—
674.	WIGAND, Magyar főurak megtekintik a bécsi császári palota kerti szalónját. Gouache 12×20. Jelzett.)	30.—
675.	ZEITBLOOM, BARTHOLOMAEUS (1470—1516), Szent Erzsébet és Szent Klára. Olajfestm. 155×79	1500.—
676.	ZEMPLÉNYI TIVADAR (1864—1917), Roskovics Ignác képmása. Ceruzarajz 24×19. (Jelzett.) . .	5.—
677.	ZICHY MIHÁLY (1827—1906), Erzsébet királyné Deák Ferenc ravatalánál. Olajfestmény 75×52 .	250.—
678.	—, Erzsébet királyné Deák Ferenc ravatalánál. Barna olajvázlat. A keret felső díszében Erzsébet királyné képmása 103×80	250.—
679.	—, Török és magyar vitéz párviadala. Olajfestmény 56×46. (Jelzett.)	900.—
680.	—, Tanulmányok. Két ceruzarajz. (Jelzettek.) .	10.—

Ernst Muzeum aukciói XXXVII

Guardi, Francesco (1712—1793).

185. AZ ISOLA DI SANTO SPIRITO LÁTKÉPE (Ansicht der Isola di S. Spirito). *A mester finom qualitásu munkája. Rokontárgyu képek Guarditól a budapesti Szépművészeti Muzeumban és a velencei Akadémiában.* (*Bilder desselben Gegenstandes in den Galerien von Budapest und Venedig.*)
A 186. sz. párdarabja (Gegenstück von Nr. 186.).
Vászon (Leinwand). 30×40.5. Illusztr. XXI. tábl.

Guardi, Francesco (1712—1793).

186. A PIAZZA DI SAN MARCO LÁTKÉPE (Ansicht der Piazza di S. Marco). *Guardi több hasonló tárgyu képe ismeretes.* (*Mehrere Bilder desselben Gegenstandes sind von Guardi bekannt.*)
A 185. sz. párdarabja (Gegenstück von Nr. 185.).
Vászon (Leinwand). 30×40.5. Illusztr. XXII. tábl.

Gy. Takács Béla, 20. század (Jahrhundert).

187. A BUDAI RAKODÓPART (Frachtufer in Buda). Jelzés (Bezeichnung): Gy. Takács B. 1920.
Vízfestmény (Aquarell). 24×35.

H. K. monogrammista (Monogrammist).

188. LÁMPAFÉNYNÉL (Beim Lampenschein). Jelzés (Bezeichnung): H. K.
Vászon (Leinwand). 31×26.

Haanen, Remy van (1812—1894).

189. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft). Jelezve (Bezeichnet): R. v. Haanen.
Vászon (Leinwand). 34×45.

Haarlemi iskola (Haarlemer Schule), 17. század (Jahrhundert).

190. A PIPÁZÓ (Der Raucher). *Brouwer és Codde modorában* (*In der Art des Brouwer und des Codde*).
Fa (Holz). 13×10.

Hals, Dirk († 1656) **követője (Nachfolger des),** 17. század e. f. (e. H. des 17. Jahrh).

191. MULATÓ TÁRSASÁG (Lustige Gesellschaft). A Kilényi-gyüjteményből (Aus der Slg. Kilényi).
Vászon (Leinwand). 34×50.

Hals, Frans ifj. (d. J.) (1620—1669).

192. HILLE BOBBE. *Id. F. Hals ismert berlini képének megismétlése.* (*Wiederholung des bekannten Bildes von F. Hals d. Aelt. in Berlin.*) Jelezve jobbra középen (Bezeichnet rechts i. d. Mitte): HF. A Kilényi-gyüjteményből (Aus der Slg. Kilényi).
Vászon (Leinwand). 73×57. Illusztr. VIII. tábl.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

193. ABBAZIA. Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Abbazia, Háry Gy.
Vászon (Leinwand). 81×98.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

194. CHIOGGIA. Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Chioggia, Háry Gy.
Vászon (Leinwand). 59×79.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

195. TITUS DIADALIVE (Triumphbogen des Titus). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Roma, Háry Gy.
Vászon (Leinwand). 35×54.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

196. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés (Bezeichnung): H. 1902.
Vászon (Leinwand). 24×40.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

197. HOLLANDI SZÉLMALOM (Holländische Windmühle). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Háry Gyula.
Lemezpapir (Karton). 36×42.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

198. KELENFÖLD (Ansicht von Kelenföld). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Kelenföld — Háry Gy. 1926.
Fa (Holz). 15×18 cm.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

199. COMO MONAGGIO. Jelzés: Háry Gy., Como Monaggio.
Fa (Holz). 18×15.

Háry Gyula (Julius), szül. (geb.) 1864.

200. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés (Bezeichnung): Háry Gy.
Fa (Holz). 15×185.

Harling, E. v., 19. század (Jahrhundert).

201. MARGARÉTA (Margarethe). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): E. v. Harling.
Vászon (Leinwand). 200×120.

Hatvany Ferenc báró (baron Franz), szül. (geb.) 1881.

202. TANULMÁNY (Studie). Jelzés (Bezeichnung): Hatvany.
Vászon (Leinwand). 53×45.

Hausner, F., 19. század (Jahrhundert).

203. NERO UDVARÁBAN (In Nero's Hof). Jelezve (Bez.): F. Hausner.
Vászon (Leinwand). 95×151.

Heemskerk, id. Egbert van (d. Ä.) (?) (1610—1680).

204. KÉT SZERZETES (Zwei Mönche).
Vászon (Leinwand). 30×27.

Heemskerk, id. Egbert van (d. Ä.) (1610—1680).

205. MULATÓ PARASZTOK A KOCSMÁBAN (Lustige Bauern im Wirtshaus). *Prof. Dr. Gustav Glück szakvéleményével. (Mit Expertise von Prof. Dr. G. Glück).*
Vászon (Leinwand). 76×99. Illusztr. XVIII. tábl.

Heemskerk, ifj. Egbert van (d. J.) (1645—1704).

206. KISÉRTETEK MULATOZÁSA (A mulandóság allegóriája) Fröhliche Gespenster (Allegorie der Vergänglichkeit).
Vászon (Leinwand). 92×98.

Hegedüs László (Ladislaus), 1870—1911.

207. VÁZLAT (Skizze). Jelzés (Bezeichnung): Hegedüs L. Rome 1905.
Fa (Holz). 26×37.

Heil, Daniel van (1604—1662).

208. EGY VÁROS ÉGÉSE (Brand einer Stadt).
Vászon (Leinwand). 49×73.

Heusch, Jakob de (1657—1701).

209. ERDEI UT (Waldweg).
Vászon (Leinwand). 39×31.

Heyer Arthur, szül. (geb.) 1872.

210. SALOME.
Vászon (Leinwand). 99×73.

Hill, James John (1811—1882).

211. „THE PIPING SHEPHERD". Jelezve lent jobbra (Bez. unten rechts): J. J. Hill.
Vászon (Leinwand). 75×116.

Hollandi festő (Holländisch), 1675 körül (um).

212. A CSATORNA PARTJÁN (Am Kanal). A Kilényi-gyüjteményből (Aus der Slg. Kilényi's).
Vászon (Leinwand). 44×59.

Holland festő (Holländischer Maler), 18. század m. f. (z. H. des).

213. FÉRFI ARCKÉP (Männliches Bildnis).
Olajminiatur (Oelminiatur) rézen (auf Kupfer) 8,5×6.

Hollandi festő (Holländisch), 18. sz. (Jahrh.).

214. BÜNBÁNÓ MAGDOLNA (Büssende Magdalena).
Fa (Holz). 30×42.

Hollandi festő (Holländisch), 19. század (Jahrhundert).

215. FOLYÓPARTI ÉLET (Leben am Flusse). Lent középen (unten i. d. Mitte): „Amsterdam, 1871".
Fa (Holz). 13.5×20.

Hondius, Abraham (?) (1625—1695).

215a. MEDVEVADÁSZAT (Bärenjagd).
Vászon (Leinwand). 65×83.

Hóra Alajos (Alois), szül. (geb.) 1812.

216. MAGYAR FŐUR ARCKÉPE (Bildnis eines ungarischen Magnaten). Jelezve lent balra (Bez. unten links): Hora 836. *A kevéssé ismert magyar festő szép műve.* (*Schönes Werk des wenig bekannten ungarischen Meisters.*)
Vászon (Leinwand). 107×87.

Innocent Ferenc, szül. (geb.) 1859.

217. JOGTUDÓS (Rechtsgelehrter). Jelzés a középen (Bezeichnet in der Mitte): Innocent.
Vászon (Leinwand). 79×63.

Ipolyi Sándor (Alexander) (1858—1902).

218. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 13×24.

Isabey, Louis Gabriel Eugéne (1804—1886).

219. A KIKÖTŐBEN (Im Hafen). Jelezve lent balra (Bez. unten links): E. Isabey 1827. *Kimagasló kvalitásu kép. (Von hervorragender Qualität).*
Vászon (Leinwand). 79×100. Illusztr. XXV. tábl.

Ismeretlen (Unbekannt).

220. LEÁNYFEJ (Mädchenkopf).
Aquarell. 16×9.5.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 19. század (Jahrh.)

221. A FORUM ROMANUM LÁTKÉPE (Ansicht des F. R.)
Vászon (Leinwand). 67×95.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 20. század (Jahrh.)

222. GYERMEKEK AZ ASZTALNÁL (Kinder beim Tisch).
Vászon (Leinwand). 130×100.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 18—19. század (Jahrh.).

223. CSENDÉLET HALAKKAL (Stilleben mit Fischen). A 225. sz. párdarabja. (Gegenstück von No. 225.
Vászon (Leinwand). 35×98.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 18—19. század (Jahrh.).

224. HANGSZERES CSENDÉLET (Instrumenten-Stilleben). 2 drb (Stücke).
Vászon (Leinwand). 53×88.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 18—19. század (Jahrh.).

225. CSENDÉLET HALAKKAL (Stilleben mit Fischen). A 223. sz. párdarabja (Gegenstück von No 223.
Vászon (Leinwand). 35×98.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 19. század (Jahrh.)

226. FÉRFIARCKÉP (Männliches Bildniss).
Vászon (Leinwand). 99×80.

Ismeretlen festő (Unbekannt), 19. század (Jahrh.)

227. GYÜMÖLCSCSENDÉLET (Früchtestilleben).
Vászon (Leinwand). 61×50 cm.

Ismeretlen festő (Unbekannt).

228. SZÉNRAJZOK (Kohlenzeichnungen). 2 drb (Stück).

Ismeretlen festő (Unbekannt).

229. PROFILFEJ (Profilkopf).
Pasztell. 38×32.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

230. NYMPHÁK (Nymphen). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Iványi Grünwald B.
Fa (Holz). 92×83.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

231. FÜRDŐZŐK (Badende). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Iványi-Grünwald Béla 1914.
Fa (Holz). 58×72.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

232. NAGYBÁNYAI RÉSZLET (Aus Nagybánya). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Iványi Grünwald Béla.
Vászon (Leinwand). 115×135.

Japán szines fametszetek (Farbige japanische Holzstiche), 18. század (Jahrhundert).

233. JAPÁN SZINES FAMETSZETEK (Farbige japanische Holzstiche). 2 db (Stück).
35×24.

Jeatherd I., Francis Wheatley után (nach), (1747—1801).

234. a) A REGGEL (Der Morgen); b) AZ EST (Der Abend).
Szines rézmetszetek (Farbige Kupferstiche). Két darab, mindegyik (Zwei Stück, jedes).
48×63.

Jendrassik Jenő (Eugen), 1860—1919.

235. „SZERETSZ?" („Liebst Du mich"). Jelzés (Bezeichnung): Jendrassik Jenő 1883.
Vászon (Leinwand). 68×90.

Jensen, Gabriel Olaf, szül. (geb.) 1862.

236. HÁBORGÓ TENGER (Bewegte See). Jelezve lent balra (Bezeichnet unten links): Jensen.
Vászon (Leinwand). 106×181.

Kacziány Ödön, szül. (geb.) 1852.

237. ALKONYAT (Abendröte). Jelezve (Bezeichnet): Kacziány Ö. A hátlapon (Auf der Rückseite): FAUN és NIMFA (Faun u. Nymphe).
Fa (Holz). 17×26.

Karacsay Gerőné (Frau Georg v. Karacsay).

238. GYULAY PÁL KÉPMÁSA (Bildniss des Paul v. Gyulay). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Karacsay Gerőné.
Fa (Holz). 70×58.

Kardos Gyula (Julius) (1857—1908).

239. CSENDÉLET (Stilleben). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kardos.
Vászon (Leinwand). 33×28.

Karlovszky Bertalan (Berthold), szül. (geb.) 1858.

240. NŐI FEJ (Frauenkopf). Jelzés (Bezeichnung): Karlovszky B.
Fa (Holz). 12×9.

Kárpáthy Jenő (Eugen).

241. 2 drb. (Stück) UDVAR (Hof) és HID (Brücke). Jelzés (Bezeichnung): Kárpáthy Jenő.
Fa (Holz). 12×16.

Katona Nándor (Ferdinand), szül. (geb.) 1864.

242. A TÁTRA TÉLEN (Die Tátra im Winter).
Lemezpapir (Karton). 92×117.

Katona Nándor (Ferdinand), szül. (geb.) 1864.

243. TÁJKÉP (Landschaft) Jelzés (Bezeichnung): Katona Nándor.
Fa (Holz). 34×50.

Katona Nándor (Ferdinand), szül. (geb.) 1864.

244. TAVASZ ÉBREDÉSE (Frühlings Erwachen).
Pasztell (Pastell). 41×58.

Katona Nándor (Ferdinand), szül. (geb.) 1864.

245. ŐSZES ERDŐ (Herbstlicher Wald). Jelzés (Bezeichnung): Dr. Mezey Ferenc kir. tanácsos urnak sympátiám jeléül Katona Nándor.
Fa (Holz). 34×25.

Kelety Gusztáv (1834—1902).

246. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 35×52.

Keller, Ferdinand, szül. (geb.) 1842.

247. MENEKÜLŐ LEÁNY (Fliehendes Mädchen). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): F. Keller.
Vászon (Leinwand). 63×31.

Kerekes J., 20. század (Jahrhundert).

248. VIHAR (Gewitter). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Kerekes J. 1921.
Vászon (Leinwand). 50×65.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

249. A FALU BOLONDJA (Der Dorfnarr). Jelezve lent balra (Bezeichnet unten links): Kernstok Károly 1901.
Vászon (Leinwand). 190×162.

Kézdi-Kovács László (Ladislaus), szül. (geb.) 1864.

250. ALKONYAT (Abenddämmerung). Jelezve lent balra (Bezeichnet unten links): Kézdi-Kovács L. 1903.
Vászon (Leinwand). 78×97.

Kézdi-Kovács László (Ladislaus), szül. (geb.) 1864.

251. ŐSZI ERDŐ (Herbstwald). Jelzés (Bezeichnung): Kézdi-Kovács L. 1913.
Vászon (Leinwand). 50×65.

Kirchmayr Cherubino szül. (geb.) 1848.

252. FRESKÓVÁZLAT (Skizzenentwurf). Jelzés (Bezeichnung): Kirchmayr Cherubino 1878.
Lemezpapir (Karton). 8×50.

Knopp Imre (Emmerich), szül. (geb.) 1867.

253. HOLLANDIAI KIKÖTŐ (Niederländischer Hafen). Jelzés (Bezeichnung): Knopp.
Lemezpapir (Karton). 67×76.

Knopp Imre (Emmerich), szül. (geb.) 1867.

254. A SCHEWENINGENI PART (Der Strand von Scheweningen). Jelzés (Bezeichnung): Knopp Imre.
Lemezpapir (Karton). 21×30.

Knyff, Wouter (1620—1679).

255. TENGERI TÁJ HALÁSZOKKAL (Flusslandschaft mit Fischern).
Fa (Holz). 47×71.

Kobell Jan idősb (d. Ă.) (1778—1814).

256. BELGA TÁJ (Belgische Landschaft). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): J. Kobell.
Fa (Holz). 32×44.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

257. FELKELÉSKOR (Beim Aufstehen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 35×27.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

258. ÖNARCKÉP (Selbstbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 37×29.5.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

259. A SZAKÁCSNÉ (Die Köchin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 46.5×37.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

260. ASZTALOSMÜHELY (Tischlerwerkstätte). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 64×91.

Konvolut.

261. 3 drb (Stück) KÜLÖNFÉLE RÉZKARC (Verschiedene Kupferstiche).

Konvolut.

262. 15 drb (Stück) VELENCEI MESTER, Tizian és a Campagnolá-k modorában, 1520 körül (Venezianisch, in der Art des Tizian und der Campagnola, um 1520).
TÁJKÉPVÁZLATOK, többnyire a lap mindkét oldalán. Toll, vörös kréta aquarell (Landschaftszkizzen, meistens auf beiden Seiten des Blattes. Feder, Rötelzeichnungen und Aquarelle).

Konvolut.

263. 7 drb (Stück) KÜLÖNFÉLE VÁZLAT (Verschiedene Skizzen). Molnár, Bardócz, Simon, Prihoda stb.

Konvolut.

264. 7 drb (Stück) KÜLÖNFÉLE TOLL- ÉS CERUZARAJZ (Verschiedene Bleistift- und Federzeichnungen). Budai, Csuk, Háry, Haranghy, Krón, Makó, Prihoda.

Konvolut.

265. 4 drb (Stück). KÜLÖNFÉLE RAJZOK ÉS VÁZLATOK KERETBEN (Verschiedene Zeichnungen und Skizzen). Pettenkofen, Vágó, Wanyerka, Rudnay, Basch, Wagner S. stb.

Konvolut.

266. 3 drb (Stück). KÜLÖNFÉLE VÁZLAT (Verschiedene Skizzen). Baditz, Gyárfás, Stettka és Liezenmayer.

Konvolut.

267. 3 drb (Stück). KÜLÖNFÉLE VÁZLAT (Verschiedene Skizzen). Lotz és Stettkától.

Konvolut.

268. 6 drb (Stück). KÜLÖNFÉLE RAJZ- ÉS TEMPERAFESTMÉNY (Verschiedene Zeichnungen). Bottlik, Basch Andor, Márton, Rudnay, Csuk és Krón.

Korb Erzsébet (Elisabeth), (1901—1925).

269. HEGYEK (Berge). Jelzés (Bezeichnung): Korb 1917.
Lemezpapir (Karton). 24×36.

Koroknyai Ottó (1856—1898).

270. TITKOS BÁNAT (Geheimer Kummer). Jelezve lent jobbra (Bez. unten rechts): Koroknyai 1894.
Vászon (Leinwand). 154×230.

Koszka L.

271. HALÁSZOK (Fischer). Jelzés (Bezeichnung): Koszka.
Lemezpapir (Karton). 25×35.

Körmendi Frim Ervin, szül. (geb.) 1885.

272. SZÉNAKAZLAK (Heuschober). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Körmendi Frim 17.
Fa (Holz). 50×60 cm.

Krenner, Carl, 19. század (Jahrhundert).

273. FÜRDŐ NIMFÁK (Badende Nymphen). Jelezve lent balra (Bezeichnet unten links): Carl Krenner 1870. — *Érdekes tanujele annak a befolyásnak, amit Markó Károly művészete a külföldön is gyakorolt.* (*Interessantes Zeugnis des Einflusses, den die Kunst K. Markó's auch im Auslande ausgeübt hat.*)
Fa (Holz). 27×24 cm.

Kunwald Cézár (Caesar), szül. (geb.) 1870.

274. ANYA ÉS LEÁNYA (Mutter und Tochter).
Lemezpapir (Karton). 41×30.

Kupetzky János (Johann) (1666—1740).

274a. FÉRFIARCKÉP (Männl. Bildniss).
Vászon (Leinwand). 55×44.

Lakataris Demeter (Demetrius), (1798—1864).

275. LEÁNY ARCKÉPE (Mädchenbildnis). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): D. L. *A ritkán előforduló magyar mester kitünő munkája.*
Vászon (Leinwand). 92—75. Illusztr. XXIV. tábl.

Lancret, Nicolas modorában (In der Art des) (1690—1743).

276. a) KERTI JELENET (Gartenszene), b) SZEMBEKÖTŐSDI (Blindekuh-Spiel). Két darab (Zwei Stück).
Vászon (Leinwand). 100×81 cm.

Lanzoni Pietro (1822—1883).

277. CSELLÓZÓ SZERZETES (Cellospielender Klosterbruder). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): P. Lanzoni.
Fa (Holz). 37×26,5.

László Fülöp Elek (Philipp Alexius), szül. (geb.) 1869.

278. NŐI ARCKÉP (Damenbildnis). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): László F. E. 1901. VI.
Vászon (Leinwand). 91×72.

Lazzarini, Gregorio, (1657—1737).

280. A KIRÁLYOK IMÁDÁSA (Anbetung der Könige). — *A velencei mester kitünő müve (Ausgezeichnetes Werk des venezianischen Meisters).*
Vászon (Leinwand). 85×102. Illusztr. XIX. tábl.

Lenkeiné H. Ilona.

281. TANULMÁNY (Studie). Jelzés (Bezeichnung): Lenkeiné H. Ilona 1892.
Vászon (Leinwand). 70×50.

Leyster, Judith (?), 17. század (Jahrhundert).

282. NEVETŐ BOHÓC (Lachender Narr).
Fa (Holz). 51×40,5, ovális.

Libay Lajos (Ludwig v.) (1814—1888).

283. A SZÜLŐK NYUGVÓHELYE (Ruhestätte der Eltern).
Ceruzarajz szinezve (Bleistiftzeichnung, koloriert). 12×13.

Libay Lajos (Ludwig v.) (1814—1888).

284. GOTIKUS TEMPLOM BELSEJE (Innenansicht einer gotischen Kirche).
Vizfestmény (Aquarell). 25×18.

Ligeti Antal (Anton) (1823—1890).

285. TISZAPARTI RÉSZLET (Am Theissufer). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Ligeti A.
Vászon (Leinwand). 34,5×62. 1607

Ligeti Antal (Anton) (1823—1890).

286. EGY VÁR ROMJAI (Ruinen einer Burg). *Dr. Rózsaffy Dezsö bizonylatával (Attestiert von).*
Lemezpapir (Karton). 25×33. 1607

Locatelli, Andrea (?) (1695—1741).

287. TÁJ ROMOKKAL (Landschaft m. Ruinen).
Vászon (Leinwand). 45×115.

Lopez, Vicenta, (1772—1850).

288. EGY TISZT ARCKÉPE (Bildnis eines Offiziers).
Vászon (Leinwand). 73×56 cm.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

289. TANULMÁNY (Studie). Jelzés (Bezeichnet): Lotz K.
Szén (Kohle). 63×46.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

290. KRÉTARAJZ (Kreidezeichnung). Jelzés (Bezeichnung): Lotz. 29×39,5

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

291. TANULMÁNYRAJZ (Studienzeichnung). Jelzés (Bezeichnung): Lotz K.
48×33.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

292. CERUZARAJZ (Bleistiftzeichnung). Jelzés (Bezeichnung): Lotz K.
41×55.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

293. CERUZARAJZ (Bleistiftzeichnung). Jelzés (Bezeichnung): Lotz K.
28×36.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

294. DUPLARAJZ (Doppelzeichnung). Jelzés (Bezeichnung): Lotz K.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 35×52.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

295. VÁZLAT (Skizze).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 25×19.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

296. FRESKÓVÁZLAT (Skizze).
Vizfestmény (Aquarell). 25,5×11.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

297. TÜKÖR ELŐTT (Vor dem Spiegel). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Lotz K.
Vizfestmény (Aquarell), 11×14 cm.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

298. „BEFORDULTAM A KONYHÁRA" Petőfi-illusztráció. Jelzés (Bezeichnung): L. K.
Vizfestmény (Aquarell). 12,5×15,5.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

299. KOMPOZICIÓ (Komposition). Jelzés (Bezeichnung): Lotz.
Pastell. 45×51.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

300. MUZSA (Muse). Jelzés (Bezeichnung): Lotz K.
Vizfestmény (Aquarell). 11×7,5. Alatta (Darunter): Rudnay Gyula krétavázlata.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

301. FRESKÓVÁZLAT (Skizze). Alatta (Darunter) Kőrösfői-Kriesch Aladár freskóvázlata.
Vizfestmény (Aquarell). 10×18.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

302. FRESKÓVÁZLAT (Skizze). Alatta (Darunter) idősb Markó Károly „Pipázó arab". Jelezve.
Vizfestmény (Aquarell). 11×19.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

303. AZ ŐSZ (Der Herbst). Jelzés lent (Bezeichnet unten): F. Lotz K.
Vászon, nyolcszögü (Leinwand, achteckig). 147×107. Illusztr. XXX. tábl.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

304. 3 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 85×62.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

305. 3 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 85×62.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

306. 3 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 85×62.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904),

307. 2 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 122×95.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

308. 2 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 122×95.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

309. 2 darab (Stück) FRESKÓTERV (Wandmalereientwürfe).
Vászon (Leinwand). 167×144.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

310. A MÉNES (Das Gestüt). Jelezve lent (Bezeichnet unten): Lotz.
Vászon (Leinwand). 26×45.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

311. TISZAI HALÁSZ (Fischer an der Theiss). Lent balra elromlott jelzés. (Unten links verdorbene Signatur.) *Fiatalkori szép mű (Schönes Werk der Jugendzeit).*
Vászon (Leinwand). 17×23 cm. Illusztr. XXXII. tábl.

Lotz Károly (Carl) (1833—1904).

312. TISZAVIDÉKI PARASZTASSZONY (Bäuerin aus der Theissgegend). Lent jobbra jelezve (Bez. unten rechts): Lotz. *Fiatalkori szép mű (Schönes Frühwerk).*
a 311. és 312. számok párdarabok. (Die Nrn 311 u. 312 sind Gegenstücke).
Vászon (Leinwand). 17×23.

Maes, Nicolaes (1632—1693).

313. NŐI ARCKÉP (Damenbildnis). *A mester középső korából (Aus der mittleren Zeit des Meisters).*
Vászon (Leinwand). 129×92.

Mackrell, Turner F. C. nyomán (nach), 19. század (Jahrhundert).

314. ARAB LOVAS (Arabischer Reiter).
Szinezett rézmetszet (Farbiger Kupferstich). 43×52.

Magyar festő (Ungarisch), 18. század (Jahrhundert).

315. AZ IMMACULATA MINT A BŰN ELTIPRÓJA (Die Immaculata als Vernichterin der Sünde).
Vászon (Leinwand). 110×73.

Magyar festő (Ungarisch), 18. század (Jahrhundert).

316. MAGYAR GÁRDATISZT (Ungarischer Gardeoffizier).
Vászon (Leinwand). 89×68.

Magyar festő (Ungarisch), 19. század (Jahrhundert).

317. GRÓF SZÉCHENYI ISTVÁN ARCKÉPE (Bildnis des Grafen Stefan Széchenyi).
Vászon (Leinwand). 78×69.

Magyar festő (Ungarisch), 19. század (Jahrhundert).

318. II. RÁKÓCZI FERENC ARCKÉPE (Bildniss des).
Vászon (Leinwand). 60×46.

Magyar festő (Ungarisch)?, 19. század (Jahrhundert).

319. FÉRFI TANULMÁNYFEJ (Männlicher Studienkopf).
Vászon (Leinwand). 45×37.

Magyar Mannheimer Gusztáv, szül. (geb.) 1859.

320. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Magyar Mannheimer G.
Vászon (Leinwand). 50×75. 240?

Magyar Mannheimer Gusztáv, szül. (geb.) 1859.

321. PUTTÓK (Putten). Jelezve (Bezeichnet): Kedves Mezey Ferenc barátomnak, Magyar Mannheimer G.
Vászon (Leinwand). 52×61. 200?

Magyar Mannheimer Gusztáv, szül. (geb.) 1859.

322. FELHŐS TÁJ (Wolkige Landschaft). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Magyar Mannheimer.
Vászon (Leinwand). 65×89. 240?

Magyar Mannheimer Gusztáv, szül. (geb.) 1859.

323. KÉK HEGYEK (Blaue Berge). Jelzés balra (Bezeichnet links): Magyar Mannheimer 1918.
Vászon (Leinwand). 49×73. 160?

Major Jenő (Eugen).

324. FALUSI TANYÁK (Dorfschäunen). Jelzés (Bezeichnet): Major 99.
Vászon (Leinwand). 40×52. 80?

Mányoky Ádám (1673—1757).

325. CONSTANTIN OROSZ NAGYHERCEGNŐ ARCKÉPE (Bildniss der Grossfürstin Constantin). *A művész e képét 1713-ban festette Varsóban, a szász király, Erős Ágost megbizásából és számára. A drezdai orsz. levéltárban loc. 13008. sz. alatt található M. sajátkezü nyugtája tizenkét festményről, többek között (8. sz. alatt) ezen képről, melyért husz kettős aranyat számitott fel. A kép a szász király tulajdonából való. (Aus dem Besitz des sächsischen Königs).*
Vászon (Leinwand). 156×124. Illusztr. XX. tábl.

Mányoky Ádám (1673—1757).

326. BRUNSWICK HERCEGNŐ ARCKÉPE (Bildniss der Fürstin Brunswick). *A művész e képet 1722-ben festette Louis de Silvestre dekorativ festészetének és a Nattier-metszetek hatása alatt. Ugyanilyen stilusban festette 1723-ban Wienben a müncheni Residenzschloss és a schleissheimi galéria két női arcképét, melyek a fiatal Mária Teréziát és Mária Anna főhercegnőt ábrázolják. A kép a szász király tulajdonából való. (Aus dem Besitz des sächsischen Königs).*
Vászon (Leinwand). 58×71. Illusztr. XX. tábl.

Marcuard, Rob. Sam. (1751—1792). **(Nach) Kaufmann, Maria Anna után.**

327. DIANA ÉS NIMFÁK (Diana und Nymphen).
Szinezett rézmetszet, utánnyomás (Färbiger Kupferstich, Nachdruck).

Márk Lajos (Ludwig), szül. (geb.) 1867.

328. A HÁROM GRÁCIA (Die drei Grazien). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Márk.
Vászon (Leinwand). 180×128. 1600?

Márk Lajos (Ludwig), szül. (geb.) 1867.

329. NŐI ARCKÉP (Damenbildniss). Jelzés (Bezeichnung): Márk.
Vászon (Leinwand). 82×50.

Markó András (Andreas) (1831—1895).

330. A FORRÁSNÁL (An der Quelle). Jelezve lent balra (Bez. unten links): And. Markó 1877.
Szénrajz (Kohlenzeichnung). 97×62.

Markó Ernő (Ernst), szül. (geb.) 1868.

331. MÁRMAROSSZIGETI UDVAR (Hof in M.). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Markó E.
Vászon (Leinwand). 63×80.

Markó Ferenc (Franz) (1832—1874).

332. PIHENŐ CIGÁNYOK (Rastende Zigeuner). Jelezve lent (Bezeichnet unten): Markó Feri 1858.
Tollrajz (Federzeichnung). 44×59.

Markó Károly id. (Karl d. Ä.) (1791—1860).

333. RUTH TÖRTÉNETE (Geschichte der Ruth). *Lent balra megrongálódott jelzés és az* 1856 **-es dátum (Unten links verdorbene Signatur und das Datum* 1856 **). Hasonló kép a Szépmüvészeti Muzeumban.*
Lemezpapir (Karton). 34×49. Illusztr. XXVII. tábl.

Markó Károly id. (Karl d. Ä.) (1791—1860).

334. DIANA ÉS AKTAEON. Jelezve lent a középen (Bezeichnet unten i. d. Mitte): C. Markó pinx. Pisis 1843. — *Különösen gondos kivitelü, érett müve a mesternek. (Reifes Werk des Meisters, von besonders sorgfältiger Ausführung).*
Vászon (Leinwand). 33×42. Illusztr. XXVII. tábl.

Markó Károly ifj. (Karl d. J.) (1830—1891).

335. A CHIUSII TÓ KÖRNYÉKÉRŐL (Aus der Gegend See von Chiusi).
Vászon (Leinwand). 77×102. Illusztr. XXVIII. tábl.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

336. TANULMÁNYOK (Studien). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Tuss és kréta (Tusch und Kreide). 30×46.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

337. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Pasztell, 31×43.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

338. 11 darab (Stück) KÜLÖNFÉLE VÁZLAT (Verschiedene Skizzen).

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

339. RAJZVÁZLATOK (Zeichenskizzen). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky 1889.
34×24.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

340. TANULMÁNY (Studie). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Tuss és kréta (Tusch und Kreide). 26×33.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

340a. ÉJSZAKAI JEGESFUVAR (Eiswagen bei Nacht). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 71×100.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

341. HÁBORUS JELENET (Kriegsszene). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Lemezpapir (Karton). 24×35.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

342. TANULMÁNYFEJ (Studienkopf). Jelezve (Bezeichnung): Mednyánszky László.
Tollrajz (Federzeichnung). 33×23.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron), 1852—1919.

343. FESZÜLET AZ ERDŐBEN (Das Kreuz im Wald). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 100×74.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

344. FALUVÉGE (Dorfende). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Lemezpapir (Karton). 19×14.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

345. TANULMÁNYFEJ (Studienkopf).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 17×14.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

346. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 60×98.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

347. ERDŐRÉSZLET (Waldansicht). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Fa (Holz). 30×14.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

348. TANULMÁNYFEJEK (Studienköpfe). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky.
Szénrajz (Kohlenzeichnung). 30×46.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

349. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés (Bezeichnung): Mednyánszky és pecsét (und Siegel).
Lemezpapir (Karton). 31×46.

Mednyánszky László báró (Ladislaus, Baron) (1852—1919).

350. SZÜRKÜLET (Dämmerung). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 69×58.

Memling, Hans (1430—1504) **köréből (Aus dem Kreise des).**

351. FÉRFI ARCKÉP (Männliches Bildnis).
Fa (Holz). 22,5×18. Illusztr. VI. tábl.

Mendlik Oszkár, szül. (geb.) 1871.

352. DALMÁT TENGERPART (Dalmatische Küste). Jelzés balra (Bezeichnet links). Mendlik O. 1907.
Vászon (Leinwand). 57×105.

Mesterházy Kálmán (Koloman) (1857—1898).

353. CSENDES TENGER (Stiller See).
Fa (Holz). 11×19.

Mészöly Géza (1844—1887).

354. HAZATÉRÉS (Heimkehr). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. G. Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 9×13,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

355. ALKONYAT A BALATONON (Abend am Plattensee). Jelezve (Bezeichnet): M. G. Fa (Holz). 26×35.

Michau, Theobald (1676—1765).

356. A KORCSMA ELŐTT (Vor der Kneipe). Az Enyedi Lukács-gyüjteményből. Az 1902. orvosszövetségi kiállitáson szerepelt (Aus der Sammlung L. Enyedi's. Ausgestellt 1902 in der Ausstellung des Vereins der Ärtzte).
Fa (Holz). 30,5×41,5. Illusztr. XVII. tábl.

Mihalik Dániel (1869—1920).

357. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés (Bezeichnung). Mihalik D.
Fa (Holz). 53×65.

Miniatür.

358. ZSUZSÁNNA ÉS A KÉT ÖREG (Susanna und die beiden Alten).
Modern. Átm. (Durchm). 6,5 cm.

Miniatür.

359. NŐI ARCKÉP (Damenbildnis).
Modern. 8,5×6.

Miniatür.

360. FIATAL LEÁNY ARCKÉPE (Bildnis eines jungen Mädchens).
Modern. 8×7.

Mizl Árpád.

361. A PARKBAN (Im Park). Jelzés (Bezeichnung): Mizl Árpád, Paris.
Pasztell (Pastell). 27×41.

Molenaer, Jan Mienze (1605—1668).

362. CSALÁDI ÉLET (Familienleben). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): J. Molenaer. *A mester középső korszakából, amikor F. Hals hatását A. Ostade befolyása váltotta fel* (*Aus der mittleren Zeit des Meisters, als die Wirkung von Fr. Hals durch den Einfluss Ostades abgelöst wurde*).
Fa (Holz). 47×63.

Molenaer, Jan Mienze (1605—1668).

363. EGYENLŐTLEN KÁRTYAPARTI (Ungleicher Stand im Kartenspiel). — *A mester fiatalkorából, Hals és Brouwer hatása alatt* (*Aus der Jugendzeit des Meisters, unter dem Einflusse des Hals und des Brouwer*).
Fa (Holz). 31×24. Illusztr. XVII. tábl.

Molnár József (Joseph) (1821—1899.)

364. A KIS LIBAPÁSZTOR (Die kleine Gänsehüterin). Jelezve (Bezeichnung): Molnár J.
Vászon (Leinwand). 39×51.

Molnár József (Joseph) (1821—1899).

365. TÁJKÉP (Landschaft).
Lemezpapir (Karton). 20×30.

Moretto, Alessandro Bonvicino da Brescia (1498—1554) **követője (Nachfolger des).**

366. SZENT KATALIN KÉT DONÁTORNŐVEL (Die hl. Katharina mit zwei Stifterinnen). A Kilényi-gyüjteményből (Aus der Slg. Kilényi's). — *Lent a donátorokra vonatkozó latin felirás és az 1568-as évszám (Unten auf die Stifter bezügliche lateinische Inschrift und die Jahreszahl 1568.)*
Vászon (Leinwand). 206×152.

Morgenstern, Christian (1805—1867).

367. TÁJ ESTI HANGULATBAN (Landschaft in Abendstimmung).
Vászon (Leinwand). 63,5×95.

Morland, George (1763—1846).

368. NAPLEMENTE (Sonnenuntergang). — *A megvilágitási határokban Turnerre emlékeztető kimagasló műve a nagy angol mesternek (In der Lichtwirkung an Turner gemahnendes, hervorragendes Stück des englischen Meisters).*
Vászon (Leinwand). 70×91,5. Illusztr. XXVIII. tábl.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

369. ÖNARCKÉP-KARRIKATURA (Selbstbildniss-Karrikatur).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 26×20.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

370. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibl. Studienkopf). Jelezve fent balra (Bezeichnet oben links): Tornyainak — Munkácsy 895.
Vászon (Leinwand). 47×43.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

371. MENNYEZETVÁZLAT (Plafondskizze).
Vászon (Leinwand). 98×98.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

372. ÖREG JUHÁSZ (Alter Schäfer). Jelezve (Bezeichnung): Souvenir d'amitié à Mlle Madelaine Doré M. Munkácsy 30 avril 1876.
Tollrajz (Federzeichnung). 24×32.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

372a. FÉRFIARCKÉP (Männliches Bildniss). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Munkácsy. *Reprodukálva a Magyar művészet, I. évf. 2. sz. és a Gazette des Beaux-Arts 1927. áprilisi számában.*
Vászon (Leinwand). 60×48. Illusztr. XXIX. tábl.

Munkácsy Mihály (Michael v.) (1844—1900).

373. MILTON-VÁZLAT (Milton-Skizze). — *Munkácsy e legjobb évében (1877) festett vázlata a talán legnagyobb világsikert aratott képéhez, a mester minden nagy kvalitását visszatükrözi.*
Fa (Holz). 62.5×74.

Myn, Robert van der, szül. (geb.) 1724.

374. CSENDÉLET NYULLAL ÉS SZÁRNYASOKKAL (Stilleben mit Haase und Geflügel). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): R. Vander Myn Fe 1756.
Vászon (Leinwand). 75×62.

Lotz Károly: Női arczkép.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

I.

A képzőművészeti társulat mostani kiállítása már a kiállító művészek nagy számánál fogva is méltán számithat a közönség élénk érdeklődésére. Az ősz mestertől, Lotz Károlytól kezdve egészen a legfiatalabb nemzedék képviselőiig képzőművészeink hosszú sorával találkozunk, habár nehány jelesünk, — köztük különösen Benczúr Gyula — elmaradását lehetetlen észre nem vennünk. Nagy a változatosság a feldolgozott tárgyakban is. Az óriási méretű s történeti jellegű nagy festménytől, minő Vágó Pál hatalmas képe, a tenyérnyi vizfestményig és rajzig, úgyszólván az egész fokozat képviselve van s így minden izlés megtalálhatja a maga kedvelt műfaját. Mindössze a szobrászati rész mondható ezúttal kissé szegényesnek. Legtöbbnyire apróságok s ezekből sem sok. Látszik, hogy szobrászaink a közelmultban nagyobb feladatokkal voltak elfoglalva s nem maradt idejük a kiállítás számára is dolgozni.

Kellemes meglepetést szerez az elrendezésben eszközölt újítás is. A második nagy termet ugyanis négy részre osztották s így négy kis helyiség jött létre, melyek bútorokkal is el lévén látva, barátságos szalonokúl tűnnek fel a tárlat látogatóinak. Úgy ez az új beosztás, mint az egész tárlat hatásos kárpitozása Karlovszky Bertalan jeles művészünk finom izlését dicséri, a ki a legnagyobb készséggel buzgólkodott a kiállítás e vonzó külső keretének megteremtésében.

A kiállított 623 műtárgyról egyenként nem emlékezhetünk meg. Bemutatjuk azonban a tárlat több becses és jellemzetes darabját képben is.

A nagyobb kompozicziók között a legnagyobb *Vágó* Pál festménye, melynek hivatalos czíme: «*Szeged szebb lesz, mint volt*» s mely azt az emlékezetes eseményt örökíti meg, midőn a király 1879-ben megjelent a Tisza árja által romba döntött város kétségbeesett lakossága között s atyai szeretettel kimondotta ama mindenkibe új erőt öntő szavakat. Nagy nehézségekkel járt e feladat helyes művészi megoldása. Föl kellett tüntetni egyrészt a romboló elemnek szörnyű pusztítását, másrészt pedig megjeleníteni a romok fölött a királyi szavakból kelő reménysugárt. Hosszú évek szorgalmának eredményeként előttünk áll Vágó kész műve. Központja a király, kinek kiséretében ott láthatók az ősz Kreminger prépost, mellette Pálffy Ferencz, Szeged város polgármestere, Dáni Ferencz, az akkori főispán, Németh püspök, Dobó kanonok s még számosan, kik között a csoport végén majdnem elrejtőzik Tisza Kálmán akkori miniszterelnök és belügyminiszter jellegzetes arcza. A nagy veszedelemtől oly kegyetlenül sújtottak nagy változatosságban vannak föltüntetve a képen, a mely ilyenformán úgy a nagy csapást, mint a népet szerető király szivjóságát megragadóan tárja elénk.

Thorma János «Októbernek elsején» czímű képén a berukkoló ujonczokat látjuk magunk előtt, és hozzátartozóikat, a kik fájó szivvel nézik távozásukat. A vonat épen indul, a válás fájdalma annál nagyobb, mert ez a búcsúzás talán örök búcsút is jelent, mint annál az öreg asszonynál, a ki el is fordul, hogy ne lássa kedves fiának távozását. De a többieknek, még a gyermekeknek arczán is komoly hangulat tükröződik, a mi a levegő őszies borongásába illeszkedve, a képet megkapó hatásúvá teszi.

Egészen más hangulatot árulnak el azok az alakok, a kiket *Csók* István mutat be nekünk «Oláh czigányok» czímű képén. Ezeknek életében nincsenek különösebb érzelmi pillanatok. Egyformán folyik az ős-idők óta, festői mozzanatokban és szinekben azonban kifogyhatatlan.

Egy másik életkép, a *Poll* Hugóé, a falu csöndes életébe enged bepillantást, a hol «A vizsga» a nagyobb események közé tartozik. A vizsgát tevő apróságok s az eredményre kiváncsi szülők igen hatásosan vannak a képen szembeállítva. Az ügyhöz méltó komolyság minden arczon s a szabad ég alatt lefolyó egész jeleneten a délutáni nap fénye játszadozik.

A napfény festői hatását azonban még nagyobb erővel aknázza ki *Zemplényi* Tivadar, a kinek festményei a biztosság és gondosság mintaképei. «Férj és feleség» czímű képe is a művész minden jelességét mutatja. Sehol egy rajzhiba, vagy bizonytalanság a szinérzékek elosztásában. A magában véve igen egyszerű tárgyú kép — ebédelő fáradt földmüvelő s mellette a felesége, a ki az ebédet hozta, — a kivitel jelességénél fogva leköti a figyelmet.

Biztosan tartja kezében az ecsetet *Ujváry* Ignácz is és szivesen fog bonyolódottabb feladatokba. Az «Esti porban» czímű festményében a széllel és a porral küzdő, hazatérő libaőrző fiút és munkásleányt ábrázol; úgy ezek helyzetének, mint a sajátos fényhatásnak feltüntetése nem tartozott a könnyebb feladatok közé.

Jendrassik Jenő «Magdolná»-ja nem a bibliai bűnös asszonyt tünteti föl, hanem egy modern nőt, a kinek egész lényét átjárják azok a gondolatok, a melyeket bűnének tudata idéz fel. A keleties külsőségek fokozzák a kép érdekességét.

De hogy a szent történet, a biblia se hiányozzék a bemutatandó sorozatból, itt van *Stetka* Gyula nagy képe: «Krisztus a keresztfán». Minden mellékalak nélkül látjuk a keresztre feszített Üdvözítőt, kinek megtört teste a felülről jövő dicsfény sugaraiban megdicsőülten áll előttünk. A kép alján látható vöröses fény mintegy a lejátszódott nagy tragédiának szinben való jelképezéseül szolgál.

Az arczképek közül *Lotz* Károlylyal kezdjük meg a sort. Az ősz mester most is a fiatalság üde költészetével lép elénk. Nemcsak mert fiatal női arczokat mutat be, hanem mert festési modorában is ugyanazt a frisseséget találjuk, mely hosszú pályájának minden alkotását jellemzi. Az a képe, mely mai számunkban látható, egy bájos fiatal leánynak előkelő, habár keresetlenül egyszerű képmása, minden modern hatásvadászat nélkül, de annál több biz-

Damkó József: Nemzetes asszony.

A „Könyves Kálmán" intézet engedélyével.

Zemplényi Tivadar: Férj és feleség.

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

tossággal és erővel. Egy másik arczképet is közlünk ez alkalommal. Ez *Szenes* Fülöp női arczképe, mely élénk, festői felfogásával vonja magára figyelmünket. Többé-kevésbbé arczkép-számba megy *Innocent* Ferencznek «Madrigal» czímű festménye is, a melyről két éneklő fiatal leány tekint felénk abban a tetszetős szinezésben, a mely a közönség egy részét már rég megnyerte a művész részére.

A *szobrászati* művek közül kettőt mutatunk be. Az egyik, *Damkó* József «Nemzetes asszony»-a a népies művészet barátainak bizonyára tetszeni fog. A másik Szilágyi Dezső domborművű arczképe *Istók* Józseftől. A jeles fiatal művésznek sikerült megsejtetni azt a hatalmas elmét és nagy akaraterőt, mely a nagynevű államférfiú erélyes arczvonásaiban oly félreismerhetetlenül nyilvánult. Az emlékmű a Magyarországi Kárpát-Egyesület megbizásából készült s a tarpataki völgyben egy szikla oldalán fogják felállítani.

A tárlat festményeinek és szobrainak bemutatását jövő számainkban folytatjuk.

A ROMÁN TRÓNÖRÖKÖS CSALÁDJA.

Bukarest, 1903 november.

A román uralkodó-család október 16-án ünnepelte a trónörökös második fiának, Miklós czár keresztfiának: *Miklós Ferdinánd* román királyi herczegnek keresztelőjét Szinajában.

A trónörököspárnak négy gyermeke van már, az első *Károly* herczeg, a ki most tiz esztendős; utána a kilencz esztendős *Erzsébet* herczegnő következik, őt a négyesztendős *Mária* herczegnő követi s végül a legfiatalabb, a két hónapos *Miklós Ferdinánd*.

A trónörökös, Hohenzollern Ferdinánd herczeg, unokaöcscse Károly királynak. Most harmincznyolcz esztendős és a román tüzérség főfelügyelője. Nagyon művelt, a társas érintkezésben is igen kellemes, mégis túlozna, a ki azt mondaná, hogy csak kicsit is népszerű.

Nem sokkal népszerűbb a trónörökösné sem, *Mária* nagybritanniai és irlandi herczegnő, a ki most huszonnyolcz éves, bár kiváló asszony. Arisztokratikus lélek, de minden gőg nélkül; a népszerűséget nem hajhászsza s nem is nagyon lelkesülnek érte. Pompásan fest s jótékony czélra készített és eladott akvarelljei minden úri szalonban láthatók. Tulajdonosa egy huszárezrednek, megvan a hozzávaló uniformisa is és olyan szépen megüli a lovat, hogy akármelyik férfi megirigyelhené. Mindenképen látszik rajta az angol nevelés, sokat tanult és sok önállóság van benne.

A kis Károly herczeg nagyon népszerű. Természetesen, őt már románnak nevelik. Károly király úgy szereti, mintha a tulajdon fia lenne. A kis herczeg a jászvásári katonai iskola növendéke s ez idő szerint káplári rangja van. Jászvásárra azonban csak vizsgázni jár, egyébként Bukarestben tanul. Okos képű, csinos fiu, de van benne bizonyos nyerseség, a mit a nevelői aligha tudnak kigyomlálni belőle. Anyai nagyanyja révén némi orosz vér is folyik ereiben. Természetesen sok apróságot beszélnek róla; többek közt a következőt:

A kis herczeg egy napon egyedül bement a városba vásárolni, de sokkal többet vásárolt, mint a mennyi pénze volt, s adós maradt. Bement a királyi palotába, föl-alá járt egy szobában s éktelenül káromkodott. Odament a király, hallgatta egy ideig, aztán megkérdezte tőle, mi baj? A herczeg elmondta, hogy mi mindent vásárolt s szidta a kereskedőt, hogy még nem küldte el a holmit. A király elmondta az esetet a trónörökösnek és megjegyezte:

— Ez a fiu igazi román. Rettentőn káromkodik s már adósságot is csinál.

A trónörökös gyermekei vallásra nézve román orthodoxok. Nagyanyjuk orosz orthodox, édesanyjuk angol protestáns, apjuk pedig német katolikus.

A két kis herczegnőről még nincs mit följegyezni. Szép gyermekek, a mikor nevelőjükkel végig kocsiznak a városon, a trónörökös kastélyából a királyi palotába és vissza, mosolyogva üdvözli őket a közönség. A czár keresztfia bizonyára hamarabb kezd majd szerepelni, mint nővérei. Kis hijja, hogy a kedvéért Romániába nem jött a czár, de aztán

A ROMÁN TRÓNÖRÖKÖSNÉ.

A ROMÁN TRÓNÖRÖKÖSNÉ GYERMEKEIVEL.

mégis csak Dolgoruky Miklós herczeget, a főhadsegédét küldte maga helyett Szinajába a keresztelőre. *Sebestyén Ede.*

TIZ ÉVES HEGEDŰMŰVÉSZ.

Vecsey Ferencz.

Az a tiz éves fiucska, ki közelebb a budapesti Vigadó nagytermében mutatja be művészetét, a legritkább tünemények közé tartozik. Csodagyereknek mondhatnánk, ha már annyira el nem koptatták volna ezt az elnevezést, minduntalan alkalmazva olyan kezdőkre is, a kiknek összes kiválósága csak a technikai ügyesség korukhoz képest magas fokában rejlik. A mi kis Vecsey Ferink, ki közelebb Berlinben ragadta el hegedűjátékával a művészvilágot és nagyközönséget, már most is jóval több az ilyen csodagyereknél. Nála nem a hallás finomsága s a kéz bámulatos ügyessége kelti föl a figyelmet, hanem az a mód, melylyel a legnehezebben tolmácsolható zeneszerzők műveibe is be tud hatolni és a maga igaz valójában mutatja azt, a kit interpretálni akar.

Az ilyen tehetség a legritkábbak közé tartozik s még akkor is bámulatot kelt, ha tudjuk azt, hogy olyan családból ered, a melyben a zene kedvelése és ápolása hagyományos. S a Vecsey Feri családja ilyen család. Atyja maga is kitünő hegedüs, anyja a zongora-játékban jeleskedik, anyjának nővére, Waldheim-Frommer asszony pedig mint hangverseny-énekesnő Berlinben és Rotterdamban keltett feltűnést. A kis Feri szülei házában kora gyermekségétől fogva hallhatott jó kamara-zenét s mint öt éves gyermek már játszott magyar dalokat kicsiny hegedűjén, csak hallás után, mielőtt zenei oktatásban részesült volna. Atyja ekkor fogott hozzá kiképezéséhez, 1901-ben pedig az ismert virtuóz és zenetanár, Hubay Jenő kezei alá került s olyan bámulatos haladást tett, hogy 1903-ban a zeneakadémia záró-vizsgálatán már a legilletékesebb művészek mint «kész művész»-ről beszéltek a kis Vecseyről. Ekkor támadt a miss Duncan Izadora külföldi körútjáról jól ismert impresszariónak, Grosz Sándornak az a szerencsés gondolata, hogy a kis magyar virtuózt a nagyvilágnak is bemutassa. A körút első megállapodási pontja Berlin volt. A porosz főváros zenészeti körei a legteljesebb elismeréssel adóztak Vecsey művészetének s nem kisebb mester, mint a magyar születésű Joachim erősítette meg Popper Dávid itéletét, ki egy alkalommal úgy nyilatkozott, hogy hosszú művészi pályáján olyan hegedű-zsenivel még nem találkozott, mint a mi kis tiz éves virtuózunk. A berlini zenekritikusok ép oly elismeréssel adóztak Vecsey Feri zenei intelligenciájának, mint mesteri technikájának. A ritka tünemény re maga II. Vilmos császár is kiváncsi lett; meghivta az udvarhoz, gyönyörködött játékában s a kis művésznek gyémántos melltűt ajándékozott elismerése jeléül.

Nekünk, honfitársainak, most nyilik először alkalmunk arra, hogy művészetében nyilvános hangversenyen gyönyörködhessünk.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Gróf Széchenyi István összes munkái. Kegyeletes kötelességet teljesít alapítója iránt s e mellett igen nagy szolgálatot tesz irodalmunknak az Akadémia, a mikor — nemrég hozott határozata alapján — most kiadja Széchenyi összes munkáit. A nagy hazafi naplóit, beszédeit, leveleit, uti jegyzeteit, hirlapi czikkeit már régebben kiadta az Akadémia, még életében megjelent s többé-kevésbbé történeti jelentőségűvé vált könyvei, röpiratai azonban könyvkereskedői úton épen nem, antikváriusoknál is már csak ritkán kaphatók. Ezért határozta el az Akadémia Széchenyi-bizottsága, hogy Széchenyi műveit sajtó alá rendezi. Széchenyi összes munkái, a német nyelven irt Blick-et ide nem értve, öt negyven íves, kötetben fognak megjelenni, az Akadémia eddigi Széchenyi-kiadásainak alakjában és betüivel. A két első kötet (Hitel, Világ, Stádium, A Kelet népe, Politikai programmtöredékek) még 1904-ben kerül a könyvpiaczra. Közös előszó gyanánt az Akadémia ujra kiadja *Gyulai* Pálnak «*Széchenyi István mint iró*» czímű tanulmányát. Minden munkát egy-egy külön tájékoztató előszó fog bevezetni, a munka jellemzésével, hatásainak s a nyomában fakadt irodalomnak méltatásával. A szövegben a Széchenyit annyira jellemző nyelvtani sajátságokat és mondattani különösségeket s a helyesirást is változatlanúl megtartják. A függelékben lesz a Széchenyi-Szótár, a mely az irónak a nyelvújításhoz való viszonyát világítja meg. A tájékoztató előszókat *Kautz* Gyula irja. A műveket *Szily* Kálmán főtitkár rendezi sajtó alá, ugyanő szerkeszti a függeléket.

Versek. *Rákos* István «*Úton, útfélen*» czímű verskötetében sok mindenfélét találunk: szerelmet, családi érzést, hazafiságot, elmélkedést, — csak épen költészetet keveset. A gondolatok, melyeket a szerző nehézkes, lendület nélküli versekbe foglalt, csak neki tetszettek jelentékenyeknek, az olvasó érdektelenül halad el mellettük, mint az unalomig elcsépelt dolgok mellett. Epikai kisérletei sem emelkednek lirája fölé. — Ha nem is sokat, de valamivel mégis többet érnek *Miskolczi Simon* János versei, melyeket «*Bükk alján*» czím alatt, Miskolczon adott ki. Ezekben legalább van bizonyos fiatalos frisseség, a mely vonzó a maga egyszerűségével és természetességével. Nagyobbára szerelmet énekel, nem mély érzést, mely az egész életre szól, hanem futó, könnyed hangulatokat. Fogyatékosság van elég a versekben, művészet kevés. Egy-két ódaszerű versében hamar elfogy a lélekzete, elbeszélő munkáiban alig látjuk nyomát a költői jellemzésnek és szerkesztésnek. Az egész füzet magán viseli a fiatal kezdő kiforratlanságának bélyegét. Mutatványúl az előhangjául szolgáló verset, a kötet legtöbbet érő darabját adjuk:

Az én múzsám.

Az én múzsám nem a nagyvárosoknak
Kábító, fülledt légkörében él,
Nem jár zsúrokra és lóversenyekre
S csiklandozó témáról nem beszél.
Szeczessziós, feltűnő frizurába
Nem göndöríti éjsötét haját
S egészségtől pirosló tiszta arcza
Krémet, rizsport, illatszert sose lát.

Az én múzsám még nem fásult kedélyű, —
Szelíd, őszinte kis magyar leány,
Ki még el-eltud ábrándozni néha
A fülemile csattogó dalán;
A léha, pajzán flirt helyett szivében
A szerelemnek Vesztalángja ég,
Honszeretet se ósdi még előtte
S imádva ejti hőseink nevét.

Az én múzsám a természet leánya,
Imádja az erdőt, mezőt, hegyet,
Csapongó lelke gyakran végig szárnyal
A délibábos rónaság felett.
S ha, kedve telvén, felcsókolja olykor
A tündérszőtte délibábokat,
Ám édes álmot álmodozni mégis
A Bükk aljára visszalátogat.

Az én múzsám nem a nagyvárosoknak
Kábító, fülledt légkörében él,
Hanem a Bükknek vadvirágos alján,
Hol ősregéket súg az esti szél.

Innocent 40 × 40½ Heliogr.=Facs.

440 Fátyoltánc

Schleiertanz La danse aux voiles

Tornai 25½ × 35 Heliogr.=Facs.

324 Tam=Tam

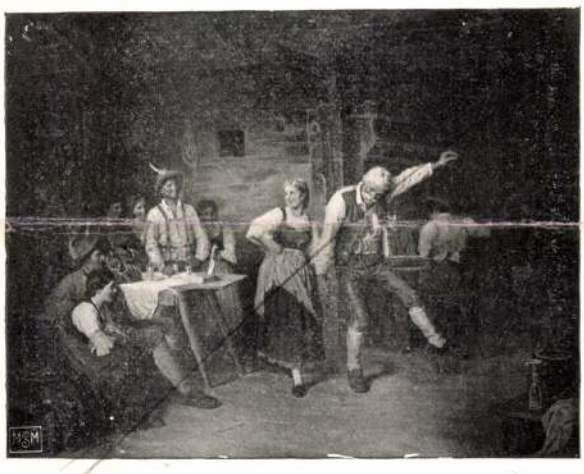

Defregger 68 × 90 Chromo

Tanz auf der Alm 1743 Falusi mulatság Sauterie

Munkácsy 39½ × 59½ Aquarell=Facsimile

Der Dorfheld 257 A falu hőse Le héros de village

Magyar=Mannheimer 18 × 27 Heliogr.=Facs.

Armut 845 Szegény emberek Les pauvres

Lietschmann 48 × 71 Aquarell=Facs.

Frühlingslied 2022 Tavaszi dal Chanson de printemps

Tornai 25½ × 35 Heliogr.-Facs.

323 Európai zsákmány

Europäische Beute Un bon butin

Faragó 36 × 28 Litogr.

1009 Hamvazó szerda
Aschermittwoch
Lendemain de fête

Munkácsy 39½ × 59½ Aquarell-Facsimile

296 Siralomházban

In der Armesünderzelle Le dernier jour d'un condamné

Hegedüs 17½ × 26 Heliogr.-Facs.

850 Rabiga

Sklaverei Esclavage

Tornai 20 × 28½ Heliogr.-Facs.

840 Hamisan játszott

Falsch gespielt Tricheurs

Tornai 30 × 59 Heliogr.-Facs.

238 Salome

egy nagy szállítmány árut Konstantinápolyba vigyen. Utközben elfogták a kalózok s életének csak olyan föltétel mellett kegyelmeztek meg, hogy közzéjük áll. Mikor pedig a rablóhajó kapitánya meghalt, őt választották meg a kalózok kapitányának s ettől fogva rettegésben tartotta a francia vizeket.

XVI. Lajos bukása után a kormány visszahívta őt és tengernagynak nevezte ki. 1795-ben St. Domingó szigetén meggyilkolták a benszülöttek.

A többi három érem sokkal régibb keletü s a középkori vallási küzdelmek korából való. Francia termék valamennyi. Kettő közülök a pápaságot, egy pedig Kálvint gúnyolja.

Magikus betürejtvény.

	1.		2.		3.	
	✳	a	✳	A	✳	a	✳
I.	a	B	a	K	a	B	á
	✳	b	✳	K	✳	b	✳
II.	m	d	m	o	m	d	m
	✳	o	✳	r	✳	o	✳
III.	r	l	r	o	r	l	r
	✳	n	✳	A	✳	n	✳

A kockákba beírt betüket csoportositsuk úgy, hogy három szót adjanak, és pedig ezeket:

Méneséről híres magyar város;

Erős vár;

Egy kis köztársaság.

Fölülről lefelé, vagy akár keresztben olvasva, ez a három szó ugyanaz marad.

*

A 15. számban közölt betürejtvénynek a megfejtése:

Minden órádnak leszakaszd virágát.

Rejtvény-pályázatunk.

Az *Uj Idők* február 17-ikén megjelent számában pályázatot hirdetett elmés és lehetőleg uj formáju rejtvények csinálására. A pályázaton, a melynek a határideje most április 1-én járt le, olyan sokan vettek részt, hogy lehetetlen valamennyit külön fölsorolnunk. A pályamunkák nagyrésze azonban nem felelt meg annak a föltételnek, hogy valamely uj és elmés formát találjon, a legnagyobb rész a régi sablonos formákat választotta s igy ezek nem nyerhettek dijat.

A kitüzött három dijat a következők kapják:

Első dij: Az Egyetemes Regénytár ötven kötete; nyerte: KINTZIG J. FERENC, Arad.

Második dij: Bródy Sándor összes munkái; nyerte: SZALÁDY ÁRPÁD, Budapest.

Harmadik dij: a Magyar Dekameron diszkötésü kiadása; nyerte: BARTHA SÁNDOR, Budapest.

A dijnyertes rejtvényeket sorra közölni fogjuk.

A SZERKESZTŐ ÜZENETEI.

Az Uj Idők második évnegyedének kezdetén kérjük ama előfizetőinket, a kik lapunkat megszerették: szíveskedjenek az Uj Idők-et ismerőseiknek ajánlani. Mennél nagyobb olvasóközönség gyül a lap körül, annál terjedelmesebb és gazdagabb lesz az. Az a szándékunk, hogy mennél tökéletesebbet adjunk és olvasóink szives megelégedése dacára minden tekintetben fejleszteni akarjuk az Uj Idők-et.

Főgondunk természetesen, hogy eredeti regény-közleményeink mennél értékesebbek legyenek. És ebben a tekintetben legalább egy esztendőre el vagyunk látva a legjobbal, a mit a mai irodalom nyujthat.

Jókai számunkra nagy regényt ir és azt még ez évnegyedben befejezi.

Mikszáth-nak most folyó elbeszélése szintén regényszámba megy, csak nem az egész évnegyeden át fog folyni.

Bródy Sándor Kandi Klára című regényének közlését még a nyár folyamán megkezdjük.

Az Uj Idők előfizetési ára: évnegyedre 2 frt, a mely a lap kiadóhivatalába (Andrássy-ut 10. sz. a.) küldendő.

*

Egy asszony. Okos mondások, alkalomadtán felhasználunk belőle egyet-mást. — *St. J.* Nem válaszolhatunk a tudvalevő cím alatt, mert a köteles szerénység ellen vétenénk. A kedves sorokat köszönjük. A dalokban jól el van találva a népies hang, de a forma nem elég könnyed. — *S. S., Kolozsvár.* Elintéztük már a mult számban. — *Heliotrope.* Azt kérdezi tőlünk, hogyan illik viselni haját egy 16—17 éves leánynak: felsütve elől, vagy csak hátrafésülve? Bizony, erre nem könnyü válaszolni, legalább is addig nem, mig in persona, vagy képmásban nem láttuk. Egyik legközelebbi számunkban a hajviselésről lesz majd cikk, a mely utba igazítja. — *Két kiváncsi. Neogrády* Antal, a ki az Uj Idők számára illusztrációkat készit, azonos Neogrády Antallal, a jeles tájképfestővel és a mintarajziskola kitünő tanárával. Azelőtt Münchenben lakott és neje csakugyan az, a kit önök gondolnak. — *B. L.* A Lenau-fordítások gyöngék és nem ütik meg a közölhetés mértékét. — *V. K., Körmend.* Jól sejtett, a magyar tengerpart városainak leirását egytől-egyig a szerkesztő, *Herczeg* Ferenc irta. — *Balatoni nóták.* 1. Kéziratokat nem adunk vissza. 2. A nótát kiadhatja akkor is, ha nem nyer dijat. — *Cserebőrü.* Pozsony. Sok benne az igaz hang, de még nem való a nyilvánosság elé. — *R. Sz., Vác.* Kérdésére levélben válaszoltunk. — *Csányi Károly.* A képekhez a szöveget rendesen a szerkesztő irja és a belső munkatársak. Az uj évnegyed április elsején kezdődött. — *Vértes, Baja.* Besoroztuk. — *R. G.* A velencei nemzetközi műkiállitást április 24-én nyitja meg az olasz király. A vernisagera B. S. munkatársunk Velencébe utazik és irni fog a nagy művészeti eseményről az Uj Idők-nek. — *Többeknek.* Rózerné influenzája miatt a Rózer-család első ebédje elmaradt a mult hétről. Ez azonban úgy látszik csak kifogás, mert Rózerék, mint istenfélő család, husvét hétfőjén akarnak először társaságot látni az asztaluknál. E napra már meg is kaptuk a meghivót. Igy a jövő számban minden bizonynyal lesz tudósitás a Rózer-család első ebédjéről. — *H. h., N.-Várad.* A Szerelmi törvényszék című novella alatt nyomdai tévedés volt a »befejezése« következik e helyett »folytatása« következik. E novella szerzőjének Kandi Klára című regényét csak a nyáron kezdjük meg közölni. — *Nem közölhetők:* Bérmálás. — Isten ujja. — A szerzetes halála. — Gyömbér Anna. — Ki szereti a tearózsát. — Enyingi Ilona. — Szarvasvadászat. — Kikeletkor. — Jön a huszárság. — Embervadászat.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Laptulajdonos: **Singer és Wolfner.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Andrássy-ut 10. sz.

A hajfestő szerekről. Sokan azt hiszik, hogy a haj festése csakis a hiuságban leli forrását. Pedig ez tévedés. Hány ember kénytelen fiatalnak látszani, hogy kenyerét megtarthassa. Minden hivatásban található erre példa, a katonaságnál épp úgy, mint a polgári életben A fiatal, vagy fiatalnak látszó elemet előléptetik, az öreget nyugdijazzák. Hányszor történt azonban már, hogy a nyugdíjaztatásnak azzal vették elejét, hogy az illető jó, tartós, természetes és a mellett ártalmatlan *hajfestő szert* használt. A *Czerny-féle Tanningene* egy ilyen szer. Nincs nála egyszerűbb, ártatlanabb és jobb. A *Czerny* J. Antal-cég (Bécs, Wallfischgasse 10. sz.), mely már tiz kitüntetést kapott (arany, ezüst és bronz kiállítási érmekben), minden arra vonatkozó felvilágositást ingyen ad és valóban ajánlásra méltó. Hirdetése is figyelmet érdemel.

AZ ÉN UJSÁGOM gyermeklapra, a melyet *Pósa* Lajos szerkeszt, ezen a helyen is felhívjuk a szülők figyelmét. A legjobb gyermekujság, mulattató, szórakoztató, emellett oktató, nevelő, szivet-lelket nemesitő, s mindenek fölött minden izében magyar.

A legolcsóbb gyermekujság: az előfizetési ára egy forint negyedévenkint.

A kiadó: Singer és Wolfner (Andrássy-ut 10.) kívánságra ingyen küld mutatványszámot.

BUDAPESTI HIRLAP NYOMDÁJA.

sem tartozik a Szalon Herkulesei közé s fakó arcán csakis a szemeiből ragyog ki az élet és azokat tudós, mély ecsettel és tollal serkenti a művészet szolgálatára.

Ruházat dolgában annál feltünőbb Koroknyai Ottó, kinek sárga felöltője városszerte ismeretes. Innocent is azok közé tartozik, a kik a külső csínra sokat adnak. Azért szereti úgy a szép asszonyokat festeni.

Már Ujházy bácsit, ezt az érdekes, veterán studiumfejet kevésbbé vonzza a szép nem. Azért hagyott fel a csendélet festéssel is. Pedig de nagyon értette!

Aggházy Gyula se festi már a tereferélő menyecskét s beállt lyrikus-piktornak, a miben a nagyszemü Tölgyessy olyan hangulatos, akár Tompa.

Roskovics most már az áhitatos festők közé emelkedett. Mióta a józsefvárosi templomot oly szépen kifestette, nem csak a szobafestők választották meg dísztagnak, hanem ujabban plébánosnak is jelölik, dacára annak, hogy — görög. Az állitólagos plébánosi jelöltségre azzal is rászolgált, hogy szeret kenetteljesen dikciózni. Csak egy nagyobb szónok van nálánál a Szalonban: Fadrusz, a kit ellenségei a »jóképü bölény«-nek neveztek el. A bölény szóval nagyon találóan jelezték monumentális alkotó erejét, melylyel az agyaggal oly játszva megbirkózik. Kolosszálisan szép homlokánál csak egy feltünőbb jelenséget láthatni a piktorság körében: a Márk Lajos

Márk Lajos.

Faragó.

gallérait. Bemutatjuk ezt a gallért úgy, a hogy Faragó ceruzája megörökítette. A gallérban véletlenségből Márk Lajos is benne van. Ötletes, szellemes, geniális feje fölöslegessé teszi azt, hogy több szót vesztegessünk rája. Épp ezen okoknál fogva nem leplezzük le Faragót sem, ezt a nagytehetségü illusztrátort, a kinek kalandos multja abból is látszik, hogy Amerikát is bejárta.

Kézdi-Kovács László.

Richter János. A ki agglegény, kénytelen a más feleségének udvarolni. Ha pedig már idegen csillagok körül kereng, — miért ne választaná a legfényesebbet? Ezen az elven a filharmonikus társaságnak olyan esztendeje volt az idén, mint még soha. Nem lévén saját karmestere, idegeneket hívott meg, s ezek közül mindig az elsőket. Így jöttek sorra Budapestre Lewi Herman, Goldmark Károly, Wagner Sigfrid, a francia Colonne, a bécsi Gericke Herman, közbe a hazai idegen Nikisch Artur, s mint piéce de resistance a karmesterek nagymestere, Richter János. Richter Jánost épp úgy, mint Amerikát, ma már nem lehet felfedezni, valaminthogy Beethoven kilencedik szimfóniájáról se illik már prózában beszélni. Elég az, hogy Richter János dirigálta a kilencedik szimfóniát, s a filharmonikusok játszották. Ezzel minden zeneértő beéri, — azért nem is mondunk többet a mult keddi hangversenyről.

A házassági szerződésről. Nem telik bele sok idő és nálunk is életbe léptetik a polgári házasságot. Ezzel aztán megváltozik lényegesen az eddigi *ceremóniel*, a mennyiben külön világi és külön egyházi szertartás lép a mostani, csakis templomi esküvő helyébe. Nem lesz talán érdektelen, ha elmondjuk, hogy Franciaországban, a hol már rég befogadták a polgári házasságot, hogyan ünnepelik meg a házassági szerződés aláirását, a mely mintegy bevezetése a hatóság előtt való házasságkötésnek:

A szerződést többnyire egy héttel az esküvő előtt irják alá a jegyesek. Előkelőbb polgári házakban meghivják a közjegyzőt és a család bizalmasabb barátait ebédre és ebéd után történik az aláirás. Ha van a család ismerősei közt nevezetesebb ember, képviselő, szenátor vagy akadémikus, természetes, hogy mint tanu szerepel és nevét a szerződés végére bigyeszti. A kevésbbé előkelők elmennek a közjegyzőhöz és megelégszenek azzal, ha tanunak egy tűzoltó-parancsnokot, vagy hadastyán-egyesületi elnököt foghatnak.

A szerződés aláirását megelőzi a nászajándékok átadása. Franciaországban *Kosár* név alatt foglalják egybe a nászajándékot, nálunk ominózus jelentősége volna ennek a szónak. A *corbeille*-ben együtt van mind az, a mit a szülők, a rokonok és a jóbarátok adnak a menyasszonynak és nagy gondot fordítanak rá, hogy ez a kiállítás minél fényesebben sikerüljön. Az arisztokrata negyedben valóságos népvándorlás zúdul végig a szalónon, mikor egy ősrégi család ivadéka bemutatja a corbeille-t. De ma már a polgárság is követi ezt a példát és mialatt az egyik szobában a szerződést aláirják, a másikban mindenki, még a kit meg sem hívtak, megnézheti a kelengyét. Az ilyen futó-vendégek számára hideg buffet-t tartanak, mig ellenben a meghivottak többnyire ott maradnak lunchre, a mely theából, csokoládéból, jegeskávéból és sandwichs-ből áll.

A háziúr a főbejáratnál fogadja a vendégeket. Balra tőle áll a ház úrnője és közvetetlen közelében a menyasszony, a ki többnyire fehér toiletteben van s csak nagy ritkán rózsaszínüben. Magára veheti összes leánykori ékszereit, de gyűrűt, a jegygyűrűn kívül nem huzhat az ujjára. A meghivott asszonyok kötelessége, hogy tőlük telhető nagy fényüzéssel mutassák be a család iránt érzett rokonszenvüket. A vőlegénytől megelőzőleg azt kérdezik, hogy kit kíván ő a meghivottak sorában látni és az ő kötelessége ezeket a menyasszony szüleinek bemutatni.

Mondanunk se kell talán, hogy a szerződés egyes pontjai már előre megvannak állapitva, minél fogva a felolvasás rövid időt vesz igénybe. Előbb a vőlegény áll fel, meghajtja magát menyasszonya előtt, aláirja az okiratot, aztán átadja a tollat jövendőbelijének. Ez, miután aláirta nevét, a vőlegény anyját kínálja meg a tollal, a ki viszont a menyasszony anyjának adja át az irószerszámot. Csak most kerül a sor a két apára és a tanukra.

A házassági szerződés aláirására szóló meghivók többnyire olyanok, mint a rendes estélyekre szóló meghivók.

Furcsa érmek. A régi pénzek bizonyos tekintetben épp úgy históriai tanuk, mint az irott okmányok. S vannak olyanok, a melyek furcsaságukkal jobban megvilágítanak egy egész kort, mint egy nyaláb akta. Ilyenek azok is, melyeket most mutatunk be hü másolatban.

A legfelsőbb érem, a melynek elülső és hátsó lapját is bemutatjuk, egyuttal a legritkábbak egyike. Mindkét lapján egymástól távol álló évszámmal, a mi a megfejtést megnehezíti. Mindkét arckép két rettegett kalózt ábrázol. Sturtzenbecher az egyik, a ki matrózból lett kalózvezér s már 1509-ben hajót vásárolt, a mely időtől kezdve réme lett a hajósoknak. A tengeri városok mindent elkövettek, hogy Sturtzenbechert elcsípjék s nem kevesebb, mint 23 hajót szereltek föl ellene.

Végre el is fogták és Hamburgban 1523-ban lefejezték. A másik François, egészen véletlenül lett kalóz. 1782-ben a francia kormány azzal bízta meg, hogy

DIVAT.

Sok virág, sok csipke! Ez az idei tavaszi divat.

A ruhák egyszerüek, az alj sima, de annál hallatlanabb a luxus a díszítésben.

Hogyne! Hiszen mi asszonyok olyan takarékosak vagyunk. Csak öt-hat méter szövet kell egy ruhához (abból is három a dudoros ujjakhoz.) A szövet kevésbe kerül, illő tehát, hogy a díszítés kerüljön annál többe.

Különösen a gyöngydísz és a csipke dominál. A velencei csipke, diamandcsipke, alençoni csipke, mint fisü, mint gallér, simán, ráncolva, pillangósan, minden alakban, minden formában alkalmazzák. Nagyon kedvelt a fekete gyöngygyel kivarrott csipke is.

De a csipkénél még kedveltebb a virág. A télen a báliruhákat díszítették vele, most meg a kalapot, a gallért, a napernyőt, s a kis pompadour-táskát, mely el nem maradhat egy divat-hölgy kezéből sem. Viselik még a virágot a nyak körül, s az övön is.

Legdivatosabb virág most a pármai ibolya, a rózsa, zöld levél és bimbó nélkül, a chrysanteum vagy Katalinrózsa, az orchidea, és a szegfü.

A legutolsó divatujdonság egy kis keskeny virág-guirland a nyak körül, melyet bármelyik selyem-bluzhoz föl lehet tenni. Színházban vagy nagyobb ebédeken mindenkin láthatjuk.

A tavaszi köpenyke nyakán is nagyon divatos kétoldalt két kis ibolyabokréta, vagy elöl egy könnyü csokorba bogozott csipke-csokor, miként az képünkön látható.

Nagyon elegáns, szép kis tavaszi gallért mutatunk be mai számunkban. Fekete selyemből készült és egészen be van borítva könnyedén redőzött fekete indiai mousselinnal. Körül széles, nehéz faille-szalagok, csokorban végződve. A nyak nagyon magas, belől fehér selyemmel bélelve és velencei csipkével borítva. A gallér szélét szintén csipke díszíti.

Második képünk a legujabb divatu tavaszi kalapot mutatja be. Örömmel láthatjuk, hogy a lapos, idétlen, palacsinta-formáju kalapok ideje lejárt, s

ismét a magasabb formák kezdenek hódítani. Milyen ízléses ez a halvány violaszínü szalmakalap, sötétebb violaszín bársonyszalaggal és rózsaszín rózsákkal díszítve. Elől egy nagy, krémszínü csipkecsokor van mintegy odalehelve, három gyöngyös csattal összetűzve.

A párisi divatvilág hölgyei most különben gyászt kellene, hogy viseljenek a *divat-király*-ért. Meghalt Worth, a nagy Worth, kinek *remekművei* hányszor játszhatták azt a szerepet, melyet az alma a paradicsomban?

Ez a különös angol párisi volt minden izében; ragaszkodott Párishoz, de még jobban ragaszkodtak hozzá a párisi nők.

Worth érezte is hatalmát és néha éreztette is. Gyakran zsarnok volt. Ő kényszerítette az egész világ asszonyaira azokat a rettenetes dudoros ujjakat, a melyekben, különösen a kis termetü nők, szinte púposoknak látszanak.

Udvariassága a nőkkel szemben valami különös és szeszélyes volt. Idézik egyes mondásait, mint egy nagy emberét.

— Kérem jöjjön akkor vissza, mikor kissé megfogyott — mondta egy hercegnőnek, kinek a falusi levegő túlságosan jót tett.

— A Fenségek itt a szép asszonyok — felelte egy udvarhölgynek, ki figyelmeztette, hogy siessen a szalonba, mert ő fensége várja.

Surennesben pompás kastélya volt, a melyről sokat beszélnek, különösen annak egyik szobájáról. Ez egy XVI. Lajos-korabeli szalon, melyben minden zsöllye, minden kerevet, minden szék egy császárnő, királynő vagy főhercegnő ruhájának egy darabjával van behúzva. Van itten emlék Eugenia császárnő toilettejéből, a mely a világkiállitás megnyitására készült, hol Európa összes uralkodói megjelentek. Továbbá Sarolta, mexikói császárné, az orosz cárné, az angol királynő ruháiból. És végül egy darab abból a brokátból, melyet Sarah Bernhardt választott mint Donna Sol.

Worth az utolsó években — mint mondják — 8—900.000 frankot keresett évenkint.

Hány írónak és poétának kellene összetenni összes keresményét, míg annyira föl tudnák vinni, mint ez a divatos szabó? *A.*

Szent Cecilia.

Hiszek a szentekben; a női szentekben különösen hiszek. Voltak és vannak asszonyok magasan, magasan az emberi törvények fölött, a kik csudákat tesznek és a kikkel történnek mindenféle hihetetlen csudák.

Istennek tetszik: csillagokat szórni a sárba és az enyvszagú mesterházba, alacsony és hitetlen, bárdolatlan és kegyetlen férfiak közzé beplántálni egy fehér teremtést, ártatlan és szomoru leányt, kinek karjai fázosan fogódzkodnak össze, mint a megázott galamb szárnyai. Míg a pálinkás üvegekkel teli rakott szűk ablakon besüt a nap...

Szent Ceciliáról — szégyenlem — nem sokat tudok. Gyönyörű szép volt, gyönyörü szép hangja volt, meglágyította a legvadabb pogányszíveket, de nem magáért, hanem az Isten dicsőségére. Vérivó harcosok szomjan itták zenéjének bűbáját, a katakombák sötétje kivilágosodott, a mikor énekelni kezdett.

A csudákban, a mit asszonyok visznek végbe, hinni kell. Csúf üzlet volna a világ, ha nem estek volna és nem esnének ma is csudák. Csak rideg lélekkel ne járj a világban, felebarátom, még ma is megláthatod.

De jó földi szemmel nem nézni sokáig a női szenteket. Az embert ördöngős szédület fogja el és azután oly különösen hatnak rá a világi asszonyok. Nekünk férfiaknak úgyis meg van a nagy vágyunk, hogy szenteknek akarjuk őket látni mindenáron. És ha nem teszik?

*

Modern festők megint nagy kedvvel festik a szent leányokat. Ime itt a Baditz Ottó új Szent Ceciliája is. Nem templomok vagy egyházfejedelmek rendelésére, hanem a maguk kedvéből. Megakarnak tisztulni, fel akarnak frissülni a Phrinék divatja után végképp. Megjavulóban, vagy végképp megromlóban van a világ? Ne kérdezzük és örüljünk a megújhodott kedvtelésnek, ha divatnak látszik is.

Cecilia szelid bája résztvevően mosolyog le ránk!

A tavaszi képkiállitás. A műcsarnokban vasárnap nyílik meg a nagyközönség számára az idei tavaszi műtárlat, a melyben ezuttal csakis magyar művészek munkái láthatók. A vernisage pénteken volt. A kiállításról jövőre irunk bővebben, most csak annyit mondunk, hogy sok elismerésre is dicsérő szóra méltó képet láttunk a tárlaton. Az *Uj Idők* sietett is a tárlat legszebb husz festményének egyedüli reprodukáló jogát magához váltani, s ezeket a képeket már legközelebb sorra közöljük is.

A Nemzeti Szalonban. A Nemzeti Szalon művészek és műpártolók egyesülete április 7-én jubilált. Első éves közgyűlését tartotta.

Fennállásának 100 éves jubileumát is ülhetné már, ha egy évszázaddal előbb élt volna Margittay Tihamér, Roskovics Ignác, Mesterházy Kálmán, Kacziány Ödön s még néhány művész, a ki ezt az új piktorklubbot megteremtette.

Az újszülött neve kezdetben sok fejtörést okozott a korifeusoknak, kik Margittay műtermében tanácskoztak. Végre megegyeztek a *Nemzeti Szalon* névben, mert először is az egyesület kitűzött célja az volt, hogy csakis magyar művészektől állit ki műtárgyakat, aztán pedig a *Szalon*-szó olyan tág értelmü, mint akár az angol »box«, a mely kalapskatulyát, színházi páholyt, meg korcsmai söntést is jelenthet.

Hát a mi Szalonunkban is láthatni képet meg szobrot, táncolnak és hangversenyeznek is benne szombat esténkint, de a buffet sem az utolsó zugja ennek az intézménynek s így igazi bohême-vérnek való alkalmatosság.

— Elvégre mulatni is kell, nemcsak mindig pingálni! mondja Mesterházy, a gazda, a kit Vágó geniális vázlata után a »mulatás« stádiumában mutatunk be.

Mesterházy.

Szobonya Mihályt is egyik ilyen kedélyes pillanatban adta át Vágó a halhatatlanságnak. Az ő vidáman mosolygó arcához rosszul illik az a históriai nevezetességü tény, hogy az élőképeket rendező mágnásoknak *koldusra* lévén szükségük, természetesen a magyar piktorokat vették sorra, és itt is Szobonya Miskára esett a sor!

Szobonya.

No de a Szalon másik három művésztagjára annál megtisztelőbb állás jutott: Strobl, Molnár Árpád a népszínház főfestője és Nagy Lázár ugyanott *püspöksüveget* kaptak.

Strobl Alajost, a kitünő szobrászt és geniális ünnepély-rendezőt szükségtelen illusztrálva is bemutatnunk, az ő csúcsos, szőke szakállát, érdekes fejét és bársony kabátját úgyis mindenki ismeri, úgy szintén a vele szőkeség dolgában vetélkedő Molnár Árpádot is.

Nagy Lázárt azonban kevésbbé ismerik s azért álljon ő itt úgy, mint a hogy a Szalon *punkerli*-könyvében látható.

Nagy Lázár.

Nagy Lázárnál nagyobb székelyei is vannak ám a Szalonnak: *a három* Vastagh. Gyuri bácsi az elnök, Géza az állat-festő és II. Vastagh György, a legkisebb Vastagh, de művészetre éppen olyan kiváló. (Nb.: A Vastaghokat se illusztráltuk. A ki véletlenül nem ismerné őket, képzeljen el három — vékony alakot Mert a Vastaghok épp oly kevéssé szoktak elhízni, mint a Zsiros-ok.)

Margittay Tihamér, az alelnök, éppen közepes termetü. Ő a magyar szalonélet egyik modern Troubadourja, ki palétájáról a szerelmi affaireket festi meg. Éppen ezen oknál fogva, Márk Lajos szerint, az »Ellenállhatatlan«-t Margittaynak önönmagáról és úgy kellett volna megfesteni, mint a hogy itt bemutatjuk.

Margittay.

A Szalon legnyájasabb vezérének egyike Gerster Kálmán is, az épitő művész. A Szalonnak egyáltalán sok a Gersterje, de még akkor sem volna elég, ha annyian volnának, mint a Rácok, a kik közül az egy Rácz Palinak tudvalevőleg 36 fia volt, s — mind Rácz.

A Szalon épitészei közt Alpár Ignác és Pártos Gyula ősmert és impozáns két alak. Az impozáns szót nem csak művészetükre, de testi terjedelmükre is értem. Micsoda vézna alak mellettük Zemplényi, a piktor, az öreg nénik remek festője, a zseniális Vágó Pali, a két vasparipás: Kimnach Laci és Pállya Celestin, a kik nem tudnak belehízni a ruhájukba. Kacziány

Edvi-Illés Aladár, 1904. Eszterházy-féle 600 koronás vízfestménydíj. *Kalotaszegi varróasszony.*

Edvi-Illés Aladár, 1909. Állami első 1000 koronás akvarell-díj. *Borjak.*

Edvi-Illés Aladár, 1910. 4000 k. társulati díj. *Kúnsági táj.*

Eisenhut Ferenc †, 1886. Áll. aranyérem. *Gülbaba halála.*

Fadrusz János †, 1892. 1000 frtos társulati díj. *Krisztus a keresztfán, gypszszobor.*

Faragó Géza, 1905. Br. Harkányi Frigyes-féle díj. *Vasárnap délután.*

Fényes Adolf, 1895. 2000 frtos társulati díj. *Pletyka.*

Fényes Adolf, 1897. Báró Rudics József alapítványi ösztöndíja. *Civódás.*

Fényes Adolf, 1901. A Lipótvárosi Kaszinó 1000 koronás díja. *Öreg ember.*

Ferenczy Károly, 1900. Ráth György-féle 600 koronás díj. *Esthangulat lovakkal.*

Ferenczy Károly, 1901. Ipolyi Arnold-féle 2000 koronás történelmi díj. *Ábrahám áldozata.*

Ferenczy Károly, 1902. A Lipótvárosi Kaszinó 1000 koronás díja. *Márciusi est.*

Feszty Árpád, 1889. Állami aranyérem. *Kesergő asszonyok Krisztus sirjánál.*

Fleischer Mihály, 1900. Ráth György-féle 600 koronás díj. *Halottat őrző szász parasztok.*

Garzó Berthold, Esterházy-féle 600 koronás vízfestménydíj. *Esteli munka.*

Gárdos Aladár, 1906. Báró Rudics József alapítványi ösztöndíja. *Hajléktalanok.* (Szoborcsoport.)

Glatter Gyula, 1908. Báró Harkányi Frigyes-féle díj. *Öreg asszony és fiatal leány.*

Glatter Gyula, 1909. Kis állami aranyérem. *Női arckép.*

Glatz Oszkár, 1909. A «Művészet» 1000 koronás díja. *Olvasó öreg úr.*

Grünwald Béla, 1892. A Műbarátok köre által alapított 1500 frtos ösztöndíj. *«Erdő szélén» és «Krisztus születését hirdelő angyal megjelenik a pásztoroknak».*

Grünwald Béla, 1900. A Lipótvárosi Kaszinó 1000 koronás díja. *Isten kardja.*

Gyárfás Jenő, 1881. Társulati 200 drb 4 frtos aranyból álló művészi nagy díj. *Telemre hívás.*

Halmi Artur, 1890. Munkácsy-féle 6000 frankos ösztöndíj. *Vizsga után.*

Háry Gyula, 1902. Eszterházy-féle 600 koronás vízfestménydíj. *Részlet Tivoliból.*

Hegedűs László †, 1898. A Műbarátok köre által alapított 1500 frtos ösztöndíj. *Liliomok közt.*

Hegedűs László †, 1900. Ipolyi Arnold-féle 2000 koronás történelmi díj. *Kain és Ábel.*

Hegedűs László †, 1905. Ipolyi Arnold-féle 2000 koronás történelmi díj. *Krisztus siratása.*

Herrer Cézár, 1906. A Lipótvárosi Kaszinó 1000 koronás díja. *Páholyban.*

Horovitz Lipót, 1896. Állami aranyérem. *Női arckép.*

Innocent Ferenc, 1881. A vallásalap 300 frtos egyházfestészeti díja. *Mária és Szent János Jézus holttesténél.*

Jantyik Mátyás †, 1901. 2000 koronás Lotz-díj. «*Moriamur.*» «*Az arany bulla.*» (Új országház.)

Jendrássik Jenő, 1891. Ráth György-féle 300 frtos díj. *Az özvegy.*

Jendrássik Jenő, 1894. Gróf Károlyi Tibor-féle 1000 frtos díj. *Vége.*

Kacziány Ödön, 1898. Wahrmann Mór-féle 300 frtos díj. *Vizió nagypéntek hajnalán.*

Kacziány Ödön. 1908. 4000 koronás társulati díj. *A Gellért éjfélkor.*

Kallós Ede, 1904. 2000 koronás Röck Szilárd-jutalom. *Részlet Kozma Sándor síremlékéről.* Szobormű.

Karcsay Lajos, 1886. Ráth György-féle 300 frtos díj. *Almaszüret.*

Karlovszky Bertalan, 1897. Gróf Károlyi Tibor-féle 1000 frtos díj. *XIII. Lajos korabeli alak.*

Karlovszky Bertalan, 1900. 4000 koronás társulati díj. *Pipázó katona.*

Innocent Ferenc

~~Hegedus kiáló~~

Innocent Ferenc

SZEGEDI KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜL

A SZEGEDI KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜLET TAVASZI KIÁLLITÁSÁNAK

TÁRGYMUTATÓJA

1901

V^ik MŰTÁRLAT

A SZEGEDI KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜLET KIADÁSA.

ENGEL LAJOS SZEGED.

Tárgymutató hatul!

157/Pg

duplum

Ernst Muzeum aukcioi

XVIII.

Továbbitani

I. KÉPEK.

1—570.

Ács Ferencz (szül. 1876).

1. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Ács F.
Vászon. 81×69.

Adler Edmund (19. század).

2. LEÁNYKA BABÁVAL. Jelzés fent a jobb oldalon: Edmund Adler.
Vászon. 62×49.

Aggházy Gyula (1850—1919).

3. MAGYAR PARASZT. Jelzés lent balra: Aggházy Gy.
Fa. 36×20.

Aggházy Gyula (1850—1919).

4. VESZPRÉM LÁTKÉPE. Jelzés lent jobbra: Aggházy Gy.
Fa. 46,5×30,5.

Aggházy Gyula (1850—1919).

5. TANYA. Lent jobbra a monogramm és Alsó-Dabas.
Vászon. 45×84.

Alt Franz. Osztrák festő (1821—†).

6. VÁRAKOZÁS. Jelzés lent jobbra: F. Alt.
Lemezpapir. 32×26.

Ambrozovics Béla (19. század).

7. MÁRIA. Jelzés lent balra: Ambrozovics Béla, 1852 Pest.
Vászon. 48×38,5.

Amerling Friedrich von. Osztrák festő (1803—1887).

8. A KUTYA ÉS A DARÁZS.
Vászon. 42,5×34,5.

Amerling Friedrich von modorában (19. század.)

9. DANTE ÉS BEATRICE.
Vászon. 74×65.

Amsterdami festő (17. század).

10. FÉRFI KÉPMÁS.
Vászon. 103×80.

Angol festő (19. század).

11. NŐI KÉPMÁS.
Bádog. 48×37.

Angyalffy Erzsébet (19—20. század).

12. NYUGVÓ VÉNUSZ. Jelzés fent balra: Angyalffy Erzsébet m. p.
Vászon. 21,5×42.

Antwerpeni festő (17. század).

13. TÁMADÓ FÉRFI.
Vászon. 84×107.

Apshoven Thomas van. Flamand festő (1622—1664).

14. 2 KÉP. PARASZTOK A KORCSMÁBAN.
Fa. Mindegyik kép mérete: 34,5×26. Illusztr. XIII. tábl.

Arnegger A. (19. század).

15. TÁJ (Erdő). Jelzés lent balra: A. Arnegger.
Vászon. 74×100.

Bacchiaca Francesco. Olasz festő (1494—1557).

16. 3 kép egy keretben:
1. SZ. ERASZMUS VÉRTANUSÁGA.
2. Sz. ÁGOTA VÉRTANUSÁGA.
3. KRISZTUST AZ OSZLOPHOZ KÖTÖZIK.
Fa. Mindegyik kép mérete: 13×15. Illusztr. IV. tábl.

Backhuyzen Ludolf. Hollandi festő (1634—1708).

17. A HALÁRUSITÓ.
Vászon. 29,5×24. Illusztr. X. tábl.

Bálint Árpád (szül. 1870).

18. KOSFEJ. Jelzés lent jobbra: Bálint Árpád.
Lemezpapir. 49×69.

Balló Ede (szül. 1859).

19. OLASZ DUDÁS LEGÉNY. Jelzés lent balra: Balló E.
Lemezpapir. 52×42.

Barabás Miklós (1810—1898).

20. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Barabás 853.
Vászon. 72,5×56.

Barabás Miklós (1810—1898).

21. NŐ ÁLARCCAL. Jelzés lent balra: Barabás 846. Illusztr. XIX. tábl.

Barabás Miklós (1810—1898).

22. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés lent balra. Barabás 845.
Vászon. 66×54.

Barabás Miklós (1810—1898).

23. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra. Barabás An: 69.
Vászon. 84×64,5. Illusztr. XIX. tábl.

Barocci Federigo (állitólag). Olasz festő.

24. AENEAS MEGMENTI ANCHISEST TRÓJÁBÓL.
Vászon. 40,5×32,5.

Bassano Giacomo. Olasz iskola. (1510—1592).

25. KRISZTUS LÁZÁR HÁZÁBAN.
Vászon. 171×138,5.

Bassano Leandro. Olasz festő (1558—1623).

26. FÉRFI KÉPMÁS. (A báró Luzsénszky Pál-féle gyüjteményből).
Vászon. 50×40.

Belányi Győző (szül. 1881).

26a. CSENDÉLET. Jelzés lent jobbra: Belányi.
Lemezpapir. 47×58.

Bélaváry Béla (szül. 1864).

27. HAVAS TÁJ LOVASOKKAL. Jelzés lent balra: Bélaváry.
Vászon. 107×84.

Bella Stefano della (?) Olasz iskola (1610—1664).

28. 2 DARAB TÁJKÉP.
Réz. Mindegyik kép: 6,5×13,8.

Benczúr Gyula (1844—1920).

29. II. RÁKÓCZI FERENC MEGSZÖKTETÉSE.
Papir. 42×36.

Benczúr Gyula (1844—1920).

30. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Benczúr Gy.
Vászon. 82×63,5. Illusztr. XXII. tábl.

Benza Alexander von. Osztrák festő (1820—1902).

31. ERZSÉBET KIRÁLYNŐ SÉTAKOCSIZÁSA. Jelzés lent a középen: A. v. Bensa.
Vászon. 37×59.

Benza Alexander von. Osztrák festő (1820—1902).

32. A FÉLÉNK FIÚ. Jelzés lent jobbra: Benza.
Vászon. 21×26.

Benza Alexander von. Osztrák festő (1820—1902).

33. LOVAK. Jelzés lent jobbra: Benza.
Vászon. 21×26.

Berchem Nicolaes. Hollandi festő (1620—1663).

34. TÁJ TEHÉNNEL.
Fa. 32×44.

Berger Karl (19. század).

35. A SZERELMES LEÁNY. Jelzés lent balra: Karl Berger 891.
Vászon. 69,5×52,5.

Berkes Antal (szül. 1874).

36. BUDAPESTI RÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Berkes A. 1906.
Vászon. 45×65,5.

Berkes Antal (szül. 1874).

37. BUDAPESTI UTCA TÉLEN. Jelzés lent jobbra: Berkes A. 1903.
Vászon. 54×68,5.

Berkes Antal (szül. 1874).

38. ESTI HANGULAT. Jelzés lent jobbra: Berkes A.
Vászon. 126×198.

Bihari Sándor (1855—1900).

39. MAGYAR PARASZT. (Fej). Jelzés lent jobbra: Bihari.
Lemezpapir. 49,5×38.

Bizánci festő.

40. AZ ÉLETFORRÁS ALLEGORIÁJA. Lent jobbra az évszám: 1862.
Fa. 30,5×22.

Bizánci festő.

41. TRÓNOLÓ KRISZTUS, SZENTEKKEL ÉS ANGYALOKKAL.
Fa. 103×71.

Bizánci festő.

42. MÁRIA A GYERMEKKEL.
Fa. 51×39,5.

Bizánci festő.

43. KER. SZENT JÁNOS FEJE.
Fa. 22×27.

Bloemen Pieter van. Flamand festő (1650—1720).

44. CSATAKÉP.
Vászon. 84×116.

Bloemen Pieter van. Flamand festő (1650—1720).

45. CSATAKÉP.
Vászon. 84×116.

Bloemen Pieter van. Flamand festő (1650—1720).

46. LOVAK.
Vászon. 36×45.

Bontinelli Luigi. Olasz festő (19. század).

47. UDVARLÁS. Jelzés lent jobbra: Luigi Bontinelli, 1882.
Fa. 46,5×44.

Boros Nepomuk János (1808—1855).

48. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent balra: Boros.
Vászon. 33×28,5.

Borsos József (1821—1883).

49. FÉRFI KÉPMÁS. (Gróf Festetics. Kiállítva 1913-ban, a „Magyar Biedermeier"-kiállításon, Ernst Muzeum).
Vászon. 22,5×17,5. Illusztr. XX. tábl.

Both Jan. Hollandi festő (1610—1652).

50. OLASZ TÁJ LOVAKKAL.
Vászon. 39×53. Illusztr. IX. tábl.

Boudewyns Adrian modorában. Flamand festő (17. század).

51. TÁJKÉP.
Fa. 21,5×28.

Bourgignon (Courtois Jacques). Francia festő (1621—1676).

52. CSATAKÉP.
Vászon. 100×79.

Bourgignon (Courtois Jacques). Francia festő. (1621—1676).

53. CSATAKÉP.
Vászon. Átmérője 28.

Bosznay István (szül. 1868).

54. ALFÖLDI TÁJ. Jelzés lent jobbra: Bosznay 905.
Lemezpapir. 27×35.

Brakenburgh Richard modorában. Holland festő (17. század).

55. HOLLANDUS INTERIEUR.
Vászon. 48×64.

Brackenburgh Richard után.

55/a KORCSMAI JELENET.
Vászon. 39×51,5.

Brand Christian Hilfgott követője. Német festő (18. század).

56. TÁJKÉP.
Vászon. 66×95.

Brand Johann Christian. Német festő (1723—1795).

57. 2 darab:

1. VIZESÉS.

2. TÁJ ROMMAL.
Fa. Mindegyik kép mérete: 21×26.

Braun Adam. Osztrák festő (1750—1827).

58. AZ ÖREG TUDÓS.
Fa. 26,5×21.

Báró Braunecker Stina (1865—1913).

59. NŐI FEJTANULMÁNY. Jelzés lent balra: B. Braunecker.
Vászon. 27×40.

Brodszky Sándor (1819—1901).

60. NAPNYUGTA. (Tihany).
Vászon. 76×103.

Brodszky Sándor (1819—1901).

61. TRAUN-TÓ. Jelzés lent balra: Brodszky S.
Vászon. 80×130.

Brodszky Sándor (1819—1901).

62. HÁBORGÓ BALATON.
Vászon. 76×104.

Bruck Lajos (1846—1910).

63. A KÉMÉNYSÖPRŐ. Jelzés lent: L. Bruck.
Fa. 16×16,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

64. KELLEMES IDŐTÖLTÉS. Jelzés lent balra: Bruck Lajos.
Vászon. 64×50.

Bruck Lajos (1846—1910).

65. A KASZNÁR. (A művész hagyatékából).
Vászon. 31×25.

Bruck Lajos (1846—1910).

66. HŰVÖSVÖLGYI RÉSZLET. (A művész hagyatékából).
Fa. 12,5×21,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

67. GYERMEKFEJ. (A művész hagyatékából).
Vászon. 19×14,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

68. A FÖLDESUR. (A művész hagyatékából).
Vászon. 36×26.

Bruck Lajos (1846—1910).

69. VETŐ. (A művész hagyatékából).
Fa. 12,5×21,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

70. PATAK HIDJA. (A művész hagyatékából).
Fa. 18,5×30.

Bruck Lajos (1846—1910).

71. CSENDÉLET. (A művész hagyatékából).
Lemezpapir. 22×13,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

72. ROMÁN NŐ. (A művész hagyatékából).
Fa. 14×13.

Bruck Lajos (1846—1910).

73. TÁJ VETŐVEL. (A művész hagyatékából).
Vászon. 37,5×50.

Bruck Lajos (1846—1910).

74. SIÓPARTJA. (A művész hagyatékából).
Vászon. 44×56.

Bruck Lajos (1846—1910).

75. TÁJ TEHENEKKEL. (A művész hagyatékából.)
Vászon. 53×44.

Bruck Lajos (1846—1910).

76. KANDALLÓ. (A művész hagyatékából).
Vászon. 55×46.

Bruck Lajos (1846—1910).

77. VIZIMALOM.
Vászon. 29×41,5

Bruck Lajos (1846—1910).

78. PARASZT NŐ. (A művész hagyatékából).
Fa. 16,5×10.

Bruck Lajos (1846—1910).

79. ETRETAT-I TENGERPART, Bretagne.
Vászon. 56×45,5.

Bruck Lajos (1846—1910).

80. NŐ BIRKÁVAL. (A művész hagyatékából).
Lemezpapir. 43×55.

Bruck Lajos (1846—1910).

81. MÁKVIRÁG. (A művész hagyatékából).
Vászon. 50×65.

Bruck Lajos (1846—1910).

82. PATAK PARTJÁN. (A művész hagyatékából).
Fa. 26,5×42.

Bruck Lajos (1846—1910).

83. FURULYÁZÁS. (A művész hagyatékából).
Fa. 29×36.

Bruck Lajos (1846—1910).

84. FALUSI INTERIEUR. (A művész hagyatékából).
Fa. 20,7×27.

Bruck Lajos (?) (1846—1910).

85. FALUSI CSALÁD.
Vászon. 40×58,5.

Bruck Lajos (?) (1846—1910).

86. A LUDTOLVAJ.
Vászon. 40×58,5.

Bruck Miksa (1863—1920).

87. ESTI HANGULAT. Jelzés lent balra: Bruck Miksa.
Vászon. 51×78.

Bruck Miksa (1863—1920).

88. ZBORAI RÉSZLET.
Lemezpapir. 48,5×35.

Bylert Jan van. Hollandi festő. (1603—1671).

89. ALVÓ NŐ.
Vászon. 59,5×73.

Canon Johann. Osztrák festő (1829—1885).

90. BACCHUS ÉS SATYROK. (Rubens festménye után a pétervári Eremitage-gyüjteményben.)
Vászon. 60×75.

Canon Johann. Osztrák festő (1829—1885).

91. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent balra: 1859.
Vászon. 43×36,5.

Cappelli Pietro. Olasz festő (18. század, megh. 1724).

91a. 2 DARAB. ARCHITEKTURA.
Vászon. Mindegyik kép mérete: 73×57.

Capessiero V. Olasz festő (19. század).

92. 2 DARAB. HALÁSZ ÉS HALÁSZNŐ. Mindegyik kép lent jobbra jelezve: V. Capessiero.
Fa. Mindegyik kép mérete: 30,5×12,5.

Castello Valerio. Olasz festő.

93. LUKRÉTIA.
Vászon. 102×77.

Cavedone Jacopo iskolája (17. század).

94. EGY PÜSPÖK LÁTOMÁSA.
Vászon. 128×93.

Chailly v. (19. század).

95. 2 DARAB TÁJKÉP. Az egyik kép lent jobbra, a másik kép lent balra jelezve v. Chailly, 1831.
Fa. Mindegyik kép mérete: 28×41.

Ciardi Guiglelmo. Olasz festő (szül. 1843).

96. VELENCEI RÉSZLET. Jelzés lent jobbra: Ciardi Venezia, 1892.
Vászon. 56×100.

Cranach Lucas után (17. század).

97. MÁRIA A GYERMEKKEL.
Fa. 62×50.

Csáktornyai Zoltán (1886—?).

98. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Csáktornyai.
Lemezpapir. 30×50,5.

Csók István (szül. 1865).

99. SÁRGA VIRÁGOK. Jelzés lent jobbra: Csók 13.
Fa. 46,5×37,5.

Csók István (szül. 1865).

100. NŐI AKT. Jelzés lent balra: Csók, Páris 05.
Lemezpapir. 11×17.

Csók István (szül. 1865).

101. A KÁLVÁRIA. Jelzés fent jobbra: Csók.
Vászon. 46×83.

Czencz János (szül. 1885).

102. NYUGVÓ NŐ. Jelzés lent balra: Czencz'911.
Vászon. 25,5×41.

Czencz János (szül. 1885).

103. FALU VÉGE. Jelzés lent balra: Czencz 916.
Vászon. 57×47.

Dahl Hans. Norvég festő (szül. 1849).

104. VITORLÁZÁS. Jelzés lent jobbra: Hans Dahl.
Vászon. 93×153.

Danhauser József. Osztrák festő (1805—1845).

105. ÖREG FÉRFI. Jelezve lent jobbra.
Vászon. 55×43,5.

Deák-Ébner Lajos (szül. 1850).

106. FEHÉRRUHÁS NŐ. Jelzés lent balra: Deák-Ébner L.
Fa. 58×47.

Deák-Ébner Lajos (szül. 1850).

107. A HARMONIA DIADALA. Jelzés lent balra: Deák-Ébner.
Vászon. 75×148.

Deák-Ébner Lajos (szül. 1850).

108. DOHÁNYZÓ CIGÁNYNŐ. Jelzés lent balra: Ébner L.
Fa. 22×15,5.

Deák-Ébner Lajos (szül. 1850).

109. MULATÓ PARASZTOK. Jelzés lent balra: Deák-Ébner L.
Karton. 40×56.

Deák-Ébner Lajos (szül. 1850).

110. SZOLNOKI TÁJ (Tiszapart). Jelzés lent balra: Deák-Ébner.
Fa. 13,5×22.5.

Dennis H. L. (19. század).

111. A HEGEDŰS. Jelzés lent balra: Dennis H. L.
Fa. 35×28,5.

Diepenbeeck Abraham van. Flamand festő (1596—1675).

112. TÁNCOLÓ NYMFÁK.
Vászon. 52×40.

Domenechino modorában. Olasz festő (17. század).

113. KRISZTUS A KERESZTFÁN.
Vászon. 139×94.

Donát János (1744—1830).

114. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent balra: Donát pinx. 1826.
Vászon. 66×52.

Dou Gerard (?) Hollandi festő (1613—1675).

115. ÖREG ASSZONY ÉGŐ GYERTYÁVAL.
Vászon. 39,5×34.

Dou Gerard modorában (17. század).

116. LEÁNY ABLAKNÁL.
Fa. 23×19. Illusztr. XII. tábl.

Dou Gerard után.

117. ÖREG ASSZONY HERINGGEL.
Vászon. 42×34.

Dou Gerard után.

118. A TUDÓS.
Vászon. 43×34.

Dughet Gaspard. Francia festő (1613—1675).

119. TÁJ TÓBIÁSSAL ÉS AZ ANGYALLAL.
Vászon. 36×51.

Duntze Johann Bartholomäus. Német festő (1823—1895).

120. HAVAS TÁJ. Jelzés lent jobbra: J. Duntze 1869.
Vászon. 57,5×86.

Dupont. Francia festő (19. század).

121. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Dupont.
Fa. 38,5×50.

Dupui S. Francia festő (19. század).

122. ESTI HANGULAT. Jelzés lent balra: S. Dupui Paris.
Vászon. 30,5×39,5.

Duval Constant (19. század).

123. TÁJKÉP. Jelzés lent jobbra: Constant Duval.
Fa. 16×32.

Duvé F. J. (19. század).

124. FÉRFI KARDDAL. Jelzés lent balra: F. J. Duvé.
Fa. 49×33,5.

Edvi Illés Aladár (szül. 1875).

125. FIATAL BIKA. Jelzés lent balra: E. Illés A.
Karton. 32×44.

Erdőssy Béla (szül. 1871).

126. „SZENTLŐRINCI ÚT". Jelzés lent jobbra: Erdőssy B.
Vászon. 64×109.

Eybl Franz. Osztrák festő (1806—1880).

127. DRÓTOSTÓT. Jelzés lent jobbra: Eybl 837.
Vászon. 56×45.

Faragó Géza (szül. 1877).

128. GYERMEKTEMETÉS. Jelzés lent balra: Faragó Géza 1910.
Lemezpapir. 33×49.

Felsőolaszországi festő (16. század).

129. DIÁNA ÉS AZ ALVÓ ADONIS.
Vászon. 48,5×34,5.

Felsőolaszországi festő (17. század).

130. ESZTER AHASVERUS ELŐTT.
Vászon. 94×186.

Ferraris Artur (szül. 1867).

131. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Ferraris. N. Y. 1907.
Vászon. 81,5×64.

Feszty Árpád (1856—1914).

132. KERESZTELŐ MEDENCE (Venezia, San Marco). Jelzés lent jobbra: Feszty.
Lemezpapir. 35×23,5.

Flamand festő (17—18. század).

133. VULKÁN MŰHELYE.
Fa. 29×44. Illusztr. XV. tábl.

Folingsby George Frederick. Angol festő (1828—1891).

134. JOHN BUNYAN A BÖRTÖNBEN. Jelzés lent jobbra: G. F. Folingsby.
Fa. 56×68.

Founauld Ch.

135. ESTI HANGULAT. Jelzés lent jobbra: Ch. Founauld.
Fa. 18×24.

Francia festő (18—19. század).

136. A VIHAR.
Fa. 16×22.

Francia festő (19. század).

137. 2 DARAB. GRÓF (?) BOMBELLES AMIENSI ÉRSEK ÉS NŐVÉRE. (Az egyik képen olvashatatlan szignatura).
Vászon. Mindegyik kép mérete: 27×21,5.

Francia festő (19. század).

138. TÁJKÉP.
Vászon. 56×46.

Francia festő (19. század).

139. TÁJKÉP. (Lent jobbra egy hamis Corot-szignatura).
Vászon. 49×59,5.

Frank Frigyes (20. század).

140. ATELIERSAROK. Jelzés lent balra: Frank Frigyes, München.
Vászon. 92×75.

Friedländer August M. Német festő. (1856—1897).

141. A VÉN UZSORÁS. Jelzés lent jobbra: Aug. M. Friedländer.
Fa. 15,5×13.

Friedländer Friedrich. Osztrák festő (1825—1901).

142. PIPÁZÓ KATONA. Jelzés lent balra: Fried. Friedländer.
Fa. 31×24.

Fuchseder József. Osztrák festő. (1763—1798).

143. 2 darab:
1. GYERMEKEK SÁRKÁNNYAL. Jelzés lent jobbra.
2. ANYA GYERMEKEIVEL.
Fa. Mindegyik kép mérete: 42×29.

Furini Francesco után.

144. A BŰNBÁNÓ MAGDOLNA. (Az eredeti kép a bécsi képtárban 369. sz. a.)
Vászon. 66×56.

G. A. monogrammista (19. század).

145. FÉRFIKÉPMÁS. Jelezve lent jobbra a művész monogrammjával és az évszámmal (90).
Vászon. 66×53.

Gauermann Friedrich. Osztrák festő. (1807—1862).

146. TÁJ TEHENEKKEL.
Fa. 12,5×22.

Geiger Peter Johann Nepomuk. Osztrák festő. (1805—1880).

147. TATÁRJÁRÁS.
Vászon. 60×84.

Gergely Imre (szül. 1868).

148. VIRÁGVÁSÁR. Jelzés lent jobbra: Gergely.
Fa. 30×41.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

149. ESTI HANGULAT. Lent balra jelezve G. A. betüvel.
Lemezpapir. 10×6,5.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

150. ZIVATAR ELŐTT. Lent balra jelezve A. betüvel.
Lemezpapir. 14×16.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

151. LOVAK. Jelzés lent balra: Gerhardt A. 74.
Fa. 12,2×11.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

152. „RÓZSASZINÜ FELHŐ". Jelzés lent balra: Gerhardt A. 74.
Fa. 14×13.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

153. PARK NŐVEL. Jelzés lent jobbra: Gerhardt 1880.
Vászon. 16,2×11.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

154. KIKÖTŐ. Jelzés lent balra: Gerhardt A. 1872.
Fa. 5,7×4,5.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

155. A TÓ. Jelzés lent balra: Gerhardt Alajos.
Fa. 11,2×9.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

156. HAZAFELÉ. Jelzés lent balra: Gerhardt A.
Fa. 8×5,8.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

157. AZ UT. Jelzés lent balra: Gerhardt A.
Fa. 13×12,2.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

158. SUSZTERINAS. Lent balra jelezve G. A. monogrammal.
Fa. 16,2×13,2.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

159. ERDŐ. Jelzés lent jobbra: Gerhart 882.
Fa. 12×8.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

160. DOMBTETŐN. Jelzés lent balra: Gerhardt Alajos, 1872.
Fa. 7×6,7.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

161. A KUT. Jelzés lent balra: Gerhardt A. 1871.
Fa. 23×14,2.

Gerhardt Alajos (1837—1889).

161a. ÖNARCKÉP.
Vászon. 42×34.

Giordano Luca (Fa Presto). Olasz festő. (1632—1705).

162. MYTHOLOGIAI ALAK.
Vászon. 117×130.

Giordano Luca (Fa Presto). Olasz festő. (1632—1705).

163. BACCHUS FIUK HAZATÉRÉSE A VADÁSZATRÓL.
Vászon. 95×153.

Ifj. Glatter Gyula (szül. 1886).

164. NŐI TANULMÁNY. (Öregasszony). Jelzés lent jobbra: Glatter Gyula.
Vászon. 60,5×50,5.

Ifj. Glatter Gyula (szül. 1886).

165. TANULMÁNY. Jelzés lent jobbra: Glatter Gyula.
Vászon. 39×43,5.

Glowacki Jan Nepomuk. Lengyel festő. (1802—1847).

166. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés a jobboldalon: Jan. Nep. Glowacki Krakowie Malowat 1827.
Lemezpapir. 23×17,5. Illusztr. XX. tábl.

Greguss Imre (1856—1910).

167. ZIVATAR ELŐTT. Jelzés lent jobbra: Greguss Imre f.
Fa. 16,5×30.

Greguss Imre (1856—1910).

168. ESTI FELHŐK. Jelzés lent balra: Gregus Imre f.
Lemezpapir. 17×20

Greguss Imre (1856—1910).

169. TÁJKÉP. Jelzés lent balra: Gregus Imre f.
Lemezpapir. 21×18.

Greguss Imre (1856—1910).

170. HOLDVILÁGOS TÁJ. Jelzés lent balra: Gregus.
Lemezpapir. 21×18.

Greguss Imre (1856—1910).

171. STETKA GYULA FESTŐMŰVÉSZ KÉPMÁSA. Jelzés lent jobbra: Greguss Imre.
Fa. 24×15,5.

Greuze Jean Baptiste után.

172. LEÁNY ABLAKNÁL.
Vászon. 67×53.

Grimm Rezső (1832—1885).

173. ALVÓ NIMFA. Jelzés lent jobbra: Grimm R.
Vászon. 70×89.

Grimm Rezső (1832—1885).

174. FELFELÉ TEKINTŐ FÉRFI. Jelzés lent jobbra: Grimm.
Vászon. 54×42,5.

Guercino (Giovanini Francesco Barbieri). Olasz festő. (1591—1666).

175. SYBILLA.
Vászon. 85×69. Illusztr. XII. tábl.

Györgyi (Giergl) Alajos (1821—1863).

176. NŐI KÉPMÁS. Jelzés lent jobbra: Györgyi 861.
Vászon. 76×59.

Györgyi (Giergl) Alajos (1821—1863).

177. FÉRFI KÉPMÁS. Jelzés lent balra: Györgyi 862.
Vászon. 76×59.

Haier Josef. Osztrák festő. (1820—†).

178. A PINCÉBEN. Jelzés lent jobbra: J. Haier.
Vászon. 71×98.

Hamilton Philipp Ferdinand de. Flamand festő. (1664—1750.)

179. MADÁRCSENDÉLET.
Vászon. 23,3×33.

Háry Gyula (szül. 1864).

180. ESTI NAPSUGÁR. Jelzés lent jobbra: H.
Fa. 18×29,5.

Háry Gyula (szül. 1864).

181. KASTÉLY. Jelzés lent jobbra: Háry.
Fa. 14×18.

Hatvany Ferenc báró (szül. 1881).

182. 2 darab. VIRÁGOK. Az egyik képen lent jobbra a művész jelzése: Hatvany.
Az egyik kép (vászon) 65×53,5. — A másik kép (lemezpapir) 69,5×54.

Hatvany Ferenc báró (szül. 1881).

183. A MODELL. Lent jobbra: Karinthy Frigyesnek Hatvany.
Vászon. 79,5×64,5.

Hayer Arthur (szül. 1872).

184. TÁJ TEHÉNNEL. Jelzés lent balra: Hayer A. 1917.
Vászon. 56×67.

Hegedüs László (1870—1911).

185. NŐI TANULMÁNY. Lent a baloldalon: Szabolcs kedves barátomnak Hegedüs L.
Vászon. 46×54.

Hegedüs László (1870—1911).

186. FÉRFI TANULMÁNYFEJ. Jelzés lent jobbra: Hegedüs L. 1899.
Vászon. 46×38.

Henderson V.

187. A PONTE RIALTO. (Venezia.) Jelzés lent jobbra: V. Henderson.
Lemezpapir. 28×43.

Herrer, Cézár. (1868—1919).

188. SPANYOL LEÁNY. Jelzés lent jobbra: Herrer C.
Vászon. 38,5×31.

Hoffmann F.

189. CSENDÉLET. Jelzés lent jobbra: F. Hoffmann pinx.
Vászon. 68×55.

Hofrichter J.

190. SZIKLÁS TÁJ FOLYÓVAL. Jelzés lent balra: J. Hofrichter.
Vászon. 73×99.

Holland festő (1654-ből).

191. A MŰHELYBEN. A bal oldalon a művész monogrammja és az évszám 1654.
Fa. 55,5×74.

Hollandi festő (17—18. század).

192. A FURULYA-LECKE.
Fa. 24,5×19.

Hollósy Simon (1857—1918).

193. TANULMÁNYFEJ. Lent balra a művész monogrammja.
Vászon. 31,5×22,5.

Hollósy Simon (1857—1918).

193/a. KUKORICATÖRÉS. Jelzés lent balra: Hollósy. (Tanulmány a Szépművészeti Muzeumban őrzött képhez.)
Fa. 40×31. Illusztr. XXIII. tábl.

Horthy Béla (szül. 1869).

194. PIHENÉS MUNKA KÖZBEN. Jelzés lent jobbra Horthy Béla, Páris.
Vászon. 98×162.

Hörwarter Josef Eugen. Osztrák festő. (szül. 1854).

195. „A SZIGORÚ MESTER." Jelzés lent balra: J. E. Hörwarter.
Lemezpapir. 46×32.

Innocent Ferenc (szül. 1859).

196. KELETI RAB. Jelzés lent balra: Innoc.
Vászon. 103×72.

Iványi-Grünwald Béla (szül. 1867).

197. TÁJ KÉT NŐI ALAKKAL. Jelzés lent jobbra: Grünwald Béla.
Vászon. 68×66,5.

MAGYAR KÉPEK

XIX—XX. SZÁZAD

AGGHÁZY GYULA (1850—1919)
Ipolyi Arnold üdvözli Munkácsyt 1882-ben
Vászon, olaj, 70×100 cm.
Ipolyi Arnold hagyományából.
Ipolyi, Biharvármegye, 380. szám. — Gerevich PA, 254. l. — Műcsarnok, 1930., Ipolyi, 110. szám. — Gerevich: IPGY, 94. l. (Képe 97. l.)

BENCZUR GYULA (1844—1920)
IV. Károly koronázása (59. kép)
Vászon, olaj, 41×67 cm.

BIHARI SÁNDOR (1855—1906)
Tájkép
Vászon, olaj, 30×52 cm.
Gerevich PA, 253. l.

BIRÓ JÓZSEF (szül. 1887)
Assisi Szent Ferenc
Félkörös felső záródással. Vászon, olaj, 120×56 cm

BRODSZKY SÁNDOR (1819—1901)
Parkrészlet
Karton, olaj, 28×23 cm.

BUBICS ZSIGMOND (1821—1907)
Fertőrákos, a győri püspök nyaralókastélya
Jelezve hátoldalt: Castellum Rákos, cottus Sopron, d. o. p. sig. Bubics 1867.
A művész ajándéka.
Maszlaghy II., 505. szám.

CSÁNYI GIZELLA (szül. 1858)
Rómer Flóris
Papír, pasztell, 95×71 cm.
Másolat.

CSERNA REZSŐ (szül. 1882)
Petrozsényi táj
Papír, pasztell, 41×50 cm.

ÉDER GYULA (szül. 1875)
Angyali üdvözlet
Vászon, olaj, 85×48 cm.
Csernoch prímás vásárolta.
Gerevich PA, 254. l. — Lepold—Lippay 57. l.

EDVI-ILLÉS ÖDÖN (szül. 1877)
A váci székesegyház
Vászon, olaj, 60×50 cm.

FESZTY ÁRPÁD (1856—1914)
Nagypéntek
Vászon, olaj, 110×153 cm.

Vászon, olaj, 42·5×58 cm. ...epold—Lippay 37. l.

59. kép. *Benczur Gyula: IV. Károly koronázása.*

Gerevich: 42 52

Magyarország ~~művészeti~~ műemléki topográfiája

Entergom ~~[illegible]~~ ~~múzeum~~ műemlékei. I. r.

53. l. 1948.

A barsszentkereszti püspöki kert
Vászon, olaj, 100×60 cm.
Ipolyi megrendelésére készült, annak hagyatékából.
Ipolyi, Biharvármegye 373. sz. — Gerevich: PA, 254. l. — Gerevich: IPGY, 95. l. — Lepold—Lippay 57. l.

HATVANY FERENC BÁRÓ (szül. 1881)
Bajcsi parkrészlet
Vászon, olaj, 50×63 cm.
Csernoch prímás vásárolta.
Gerevich PA, 254. l.

HÉYA ZOLTÁN (szül. 1895)
Csernoch János hercegprímás
Jelezve jobb alul: Héya Zoltán.
Vászon, olaj, 130×90 cm.
Lepold—Lippay 57. l.

Serédi Jusztinián hercegprímás
Jelezve jobb alul: Héya Zoltán, 1928.
Vászon, olaj, 140×95 cm.
Lepold—Lippay 57. l.

INNOCENT FERENC (1859—1934)
Pieta
Vászon, olaj, 53×107 cm.
Jelezve jobb alul:
Innocent, München 01.
Az Ipolyi-gyüjteményből.
Gerevich PA, 254. l. — Gerevich: IPGY, 94—95. l.

KACZIÁNY ÖDÖN (1852—1933)
Nagypéntek
Vászon, olaj, 34·5×47·5 cm.
Gerevich: Az Újság 1916. júl. 20, 4 l. — Gerevich PA, 254. l. — Lepold—Lippay 57. l.

Holdas táj
Karton, olaj, 37×50 cm.
Lepold—Lippay 57. l.

Tűz
Vászon, olaj, 16×25 cm.
Gerevich PA, 254. l. — Lepold—Lippay 57. l.

KAMPIS JÁNOS (szül 1886)
Jézus a kisdedekkel
Papír, pasztell, 60×44 cm.

KATÓ KÁLMÁN (szül. 1876)
Esztergom a Duna felől
Vászon, olaj, 60×80 cm.

KERNSTOK KÁROLY (1873—1940)
Nyergesújfalu
Vászon, olaj, 50×70 cm.
Csernoch prímás vásárolta.
Gerevich PA, 254. l.

KIMNACH LÁSZLÓ (1857—1906)
Velencei gyermekek
Karton, olaj, 20×25 cm.
Jelezve lent balra: Kimnach L. Venezia. A budapesti Műcsarnok 1884. évi sorsolásán nyert tárgy.
Maszlaghy II., 443. szám. — Gerevich: Az Újság 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich PA, 253. l.

60. kép. *Liezenmayer: Árpádházi Szent Erzsébet.*

KOMÁROMI KACZ ENDRE (szül. 1880)
Oláh parasztlány
Fa, olaj, 71×51 cm.
Lepold—Lippay 57. l.

KOSZTOLÁNYI KANN GYULA (szül. 1868)
Városvége
Vászon, olaj, 70×50 cm.
Csernoch prímás vásárolta.
Gerevich PA, 254 l.

KOVÁCS MIHÁLY (1819—1892)
Krisztus keresztelése
Vászon, olaj, 52×42 cm.
Gerevich PA, 252. l.

Ipolyi Arnold arcképe
Vászon, olaj, 80×62 cm.
Az Ipolyi gyüjteményből.
Ipolyi Bihar vármegye, 1. szám. — Gerevich PA, 252. l. — Gerevich IPGY, 94. l.

LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898)

Menekülés Egyiptomba
Vászon, olaj, 150×110 cm.
Jelezve lenn balra: Liezen-Mayer S.
Simor prímás rendelte a művésznél.
Másolata a máriapócsi templom ikonosztázán.
Maszlaghy II., 543. szám. — Gerevich: Az Újság 1916. júl. 20, 4. l. — Esztergom vármegye. Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916, 554. l. (Képe 553. l.) — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 253. l. — Benkó Gizella: Liezen-Mayer Sándor. Bp. 1932., 31. és 52. l.

Árpádházi Szent Erzsébet (60 kép
Vászon, olaj, 152×94 cm.
Jelezve lenn balra: Liezen-Mayer S. 85.
Simor prímás rendelte a művésznél.
Maszlaghy II., 521. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 253. l. (Képe 255. l.) — Péter: A magyar művészet története. II. kötet, Bp. 1930., 110—112. l. (Képe 111. l.) — Benkó Gizella: Liezen-Mayer Sándor. Bp. 1932., 30—31. és 52. l. — Genthon: Az új magyar festőművészet története. Bp. 1935., 101. l. — Lepold—Lippay 57. l.

Simor János hercegprímás arcképe.
Vászon, olaj, 114×90 cm.
Jelezve lenn balra: Liezen-Mayer S.
Simor prímás ötvenéves papi jubileumára készült 1886-ban.
Maszlaghy II., 546. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. július 20, 4. l. — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. (Képe 553. l.) — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 253. l. — Benkó Gizella: Liezen-Mayer Sándor. Bp. 1932., 30—32., és 52 l.. — Lepold—Lippay 57. l.

LIGETI ANTAL (1823—1890)

Betlehem
Vászon, olaj, 98×123 cm.
Jelezve lent jobbra: Ligeti Antal, 1874.
Simor prímás rendelésére készült. Kiállítva Pesten, Bécsben és Turinban.
Ligeti Antal . . . Vasárnapi Újság, 1875., 12. l. — Esztergom, II. évf. 1875., 1., 2. és 20. szám. — Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 43. l. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 35. l. — ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 22—23. l. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 169. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. (Képe 553. l.) — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Homor 97—98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 56. és 57. l. — H. Rapaics Judit: Ligeti Antal. Bp. 1938., 29., 50., 55., 74. l. (11. kép.)

Jeruzsálem (61. kép)
Vászon, olaj, 96×119 cm.
Jelezve lent jobbra: Ligeti A. 1875.
Simor prímás rendelésére készült.
Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 35. l. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 22—23. l. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 169. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Homor 97—98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 56. és 57. l. — H. Rapaics Judit: Ligeti Antal. Bp. 1938., 55. és 75. l. (13. kép.)

Názáreth
Vászon, olaj, 88×124 cm.
Jelezve lent jobbra: Ligeti Antal 1875.
Simor prímás rendelésére készült.
Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 43. szám. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 22—23. l. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772. l. — Körösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 170. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar festők a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Homor 97—98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 56. és 57. l. — H. Rapaics Judit: Ligeti Antal. Bp. 1938., 16., 50., 55—56. és 75. l. (12. kép.)

Catania az Etnával
Vászon, olaj, 123×190 cm.
Jelezve lent jobbra: Ligeti A. 1879.
Simor prímás vásárolta a művésztől.
Rényi 23. l. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885.,

61. kép. *Ligeti Antal: Jeruzsálem.*

772. l. — Maszlaghy II., 368. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Esztergom vármegye ... Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Homor 97—98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 56. és 57. l. — H. Rapaics Judit: Ligeti Antal. Bp. 1938., 29. és 72. l.

Saskő vára

Vászon, olaj, 108×156 cm.
Jelezve bal alul: Ligeti 1877.

Esztergom vármegye ... Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Homor 97—98. l. — Lepold—Lippay 56. és 57. l. — H. Rapaics Judit: Ligeti Antal. Bp. 1938., 70. l.

LOTZ KÁROLY (1833—1904)

Nyár

Vászon, olaj, 30×43 cm.
Jelezve lent balra: Lotz K.

Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 35. l. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l. Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 850. l. — Maszlaghy II., 177. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. lap. — Gerevich: Régi és újabb magyar festők a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 554. l. (Képe 554. l.) — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Ybl Ervin: Lotz Károly élete és művészete. Bp. 1938., 387. l.

Folyóparton

Vászon, olaj, 30×43 cm.
Jelezve lent jobbra: Lotz K.

Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l. — Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 35. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 850. l. — Maszlaghy II., 178. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Ybl Ervin: Lotz Károly élete és művészete. Bp. 1938., 387. l.

Juhász feleségével

Fa, olaj, 20×29 cm.
Jelezve jobbra lent: Lotz.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 43. szám. — Földváry: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l.

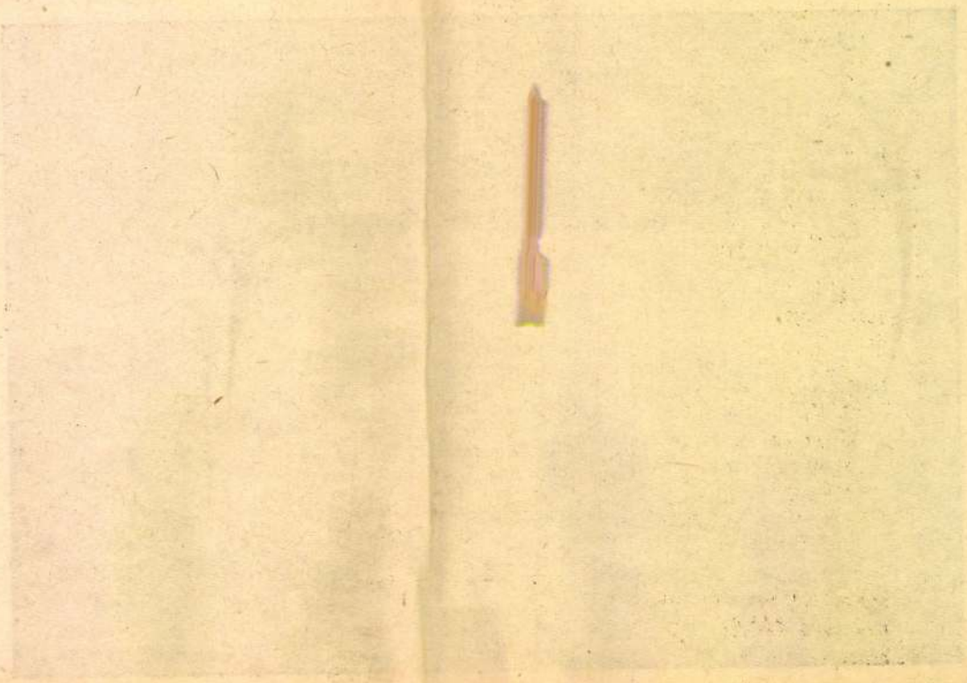

Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 171. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich: PA, 252. l. — Ybl Ervin: Lotz Károly élete és művészete. Bp. 1938., 384. l.

Útban a tanyára

Fa, olaj, 20×29 cm.
Jelezve jobbra lent: Lotz.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 43. szám. — Földváry: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l. — Körösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 850. l. — Maszlaghy II., 172. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916. 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Ybl Ervin: Lotz Károly élete és művészete. Bp. 1938., 384. l.

MAGYAR FESTŐ 1843-ból

Krecsmáry Mihály arcképe

Vászon, olaj, 29×23 cm.

MARKÓ FERENC (1832—1874)

Tájkép

Vászon, olaj, 31×39 cm.
Jelezve lent balra: Markó 1870.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 44. szám. —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi, 23. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — z: Az esztergomi képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772—773. l. — Maszlaghy: II., 175. szám. — Gerevich Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich PA, 251. l.

Tájkép

Fa, olaj, 35×45 cm.
Jelezve lent jobbra: Markó Ferenc 1856.
Mayer István c. püspök, egri kanonok gyüjteményéből.

Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 112. l. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 23. l. — z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772—773. l. — Maszlaghy II., 176. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich PA, 251. l.

MARKÓ KÁROLY (1791—1860)

Menekülés Egyptomba

Fára húzott papír, olaj, 29×43 cm.

Esztergom III., 1876., 18. szám. — Maszlaghy II., 365. szám. — Esztergom vármegye.... Bp. é. n. 176. l. — Lepold—Lippay 57. l.

Tájkép (62. kép)

Vászon, olaj, 21×29 cm.
Jelezve lent balra: C. Markó Flor. 1847.
A bécsi Kunsthalleban tartott árverésen vásárolva.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 44. szám. — Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 111. l. — Földváry: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — Rényi 23. l. — Kőrösy: Esztergom. Esztergom, 1887., 238—239. l. — z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 772—773. l. — Maszlaghy II., 174. szám. — Esztergom vármegye.... Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar festők a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 553—554. l. (Képe 554. l.) — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 251. l. — Lepold—Lippay 57. l.

MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ BÁRÓ (1852—1919)

Nagyőri kert

Vászon, olaj, 18×20 cm.
Csernoch prímás vásárolta.

Gerevich PA, 254. l. — Décsei: Könyvismertetés. MM, V., 1929., 172. l.

MOLNÁR JÓZSEF (1821—1899)

Arabok

Vászon, olaj, 41×53 cm.
Hátoldalán: Festette Molnár József 1865.

Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 36. l. — ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 168. szám. — Esztergom vármegye.... Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar képek a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. (Képe 553. l.) — Lepold—Homor 78. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 57. l.

Reggeli újtatoskodás

Vászon, olaj, 127×95 cm.
Jelezve lent jobbra: Molnár J. 1876.
Simor prímás vásárolta a művésztől, 1876.
Több ismétlés ismeretes. Kiállítva 1876-ban a pesti Műcsarnokban.

Esztergom, 1876-os évf., 51. szám. — ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Rényi 24. l. — z: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 845. l. — Kő-

62. kép. *Markó Károly: Tájkép, 1847.*

rösy: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 167. szám. — Esztergom vármegye . . . Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 98 l. — Gerevich PA, 252. l. (Képe 253. l.) — Lepold—Lippay 57. l.

MUSZÉLY ÁGOST (szül. 1877)

Jézus és Szent Imre

Tondo. Fa, olaj, átm. 60 cm.

NYÁRY ALBERT BÁRÓ (1871—1933)

Krisztus a keresztfán

Vászon, olaj, 100×70 cm.

NYERGESI JÁNOS (szül. 1895)

Kettős önarckép

Vászon, olaj, 65×80 cm.

ORLAI PETRICH SOMA (1822—1880)

Petőfi szüleinél

Karton, olaj, 16×18 cm.

Jelezve lent jobbra: Orlay.

A pesti Műcsarnokban vásárolva a művész hagyatékából.

Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 849. l. — Maszlaghy II., 383. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar festészet a primási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 57. l.

Coriolanus

Vászon, olaj, 48×71 cm.

A pesti Műcsarnokban vásárolva a művész hagyatékából.

Maszlaghy II., 382. szám. — Gerevich: Régi és újabb magyar festészet a primási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 554. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 252. l. — Lepold—Lippay 57. l.

PACZKA FERENC (1856—1925)

A gyermek magyarországi Szt. Erzsébet alamizsnáskodása

Vászon, olaj, 200×350 cm.

Jelezve lent jobbra: Paczka F. 1878.

Új magyar Sion, IX., 1878., 782. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 848—849. l. — Maszlaghy II., 392. szám. — Esztergom vármegye. Bp. é. n. 176. l. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich PA, 253. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Schrif-Sherhani tangeri mór arcképe

Fa, olaj, 24×14 cm.

Jelezve fent jobbra: Paczka F. Tanger.
Simor prímás vásárolta a művésztől.
Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 849. l. — Maszlaghy II., 442. szám. — Lepold—Homor 97. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Fatma tangeri mór leány arcképe
Fa, olaj, 24×14 cm.
Jelezve fent jobbra: Paczka Ferenc, Tanger.
Simor prímás vásárolta a művésztől.
Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 849. l. — Maszlaghy II., 441. szám. — Lepold—Homor 97. l. — Lepold—Lippay 56. l.

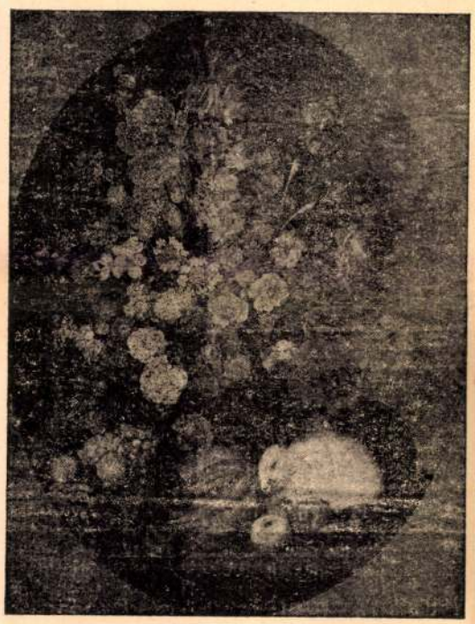

63. kép. *Szentgyörgyi János: Virágcsendélet.*

Szent Jeromos
(Másolat Ribera képe után.)
Vászon, olaj, 100×90 cm.
Gerevich PA, 253. l.

PAPP SÁNDOR (szül. 1868)
Tájkép
Vászon, olaj, 55×75 cm.

PESKE GÉZA (1859—1934)
Nagymama alszik
Vászon, olaj, 90×134 cm.
Jelezve lent balra: Peske Géza, München 1882.
Az O. M. Képzőművészeti Társulat nyereménytárgya, 1884.
Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 849. l. — Maszlaghy II., 456. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 253. l. — Lepold—Lippay 57. l.

ROSKOVICS IGNÁC (1854—1915)
Kupolafreskóterv
(52 cm. átmérő.)

Boltozati freskóterv
(43 cm. átmérő.)
1901-ben készült.

SCHMITT JÓZSEF (működött 1804—1854 között)
Pyrker érsek arcképe
Vászon, olaj, 62×48 cm.
Jelezve jobbra lent: Schmitt 1831.

SZENTGYÖRGYI JÁNOS (1793—1860)
Virág-csendélet (63. kép)
Ovális, vászon, olaj, 110×84 cm.
Jelezve jobbra lenn: Joan Szentgyörgyi pinxit.
Simor prímás vásárolta, 1876.
Esztergom, 1876-os évf., 47. szám. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 844—845. l. — —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Maszlaghy II., 173. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: Régi és újabb magyar festészet a prímási képtárban. Vasárnapi Újság, 1916., 553. l. (Képe 553. l.) — Lepold—Homor 98. l. — Gerevich PA, 251. l.

SZÉKELY BERTALAN (1835—1910)
Wocturno
A Szépművészeti Múzeum kisebbméretű változata.
Vászon, olaj, 52×36 cm.

SZOLDATITS FERENC (1820—1916)
Háromkirályok imádása (65. kép)
Félkörös felső záródással, vászon, olaj, 212×118 cm.
Jelezve lent jobbra: Szoldatits F., Romae 1868.
Simor prímás rendelte a művésznél.
Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 45. l. — Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 36. l. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 770—771. l. — Kőrösy: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 190. szám. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Gerevich: L'arte antica ungherese. Roma, 1929., 24. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Pieta
Félkörös felső záródással, vászon, olaj, 62×36 cm.
Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — Maszlaghy II., 498. szám. — Gere-

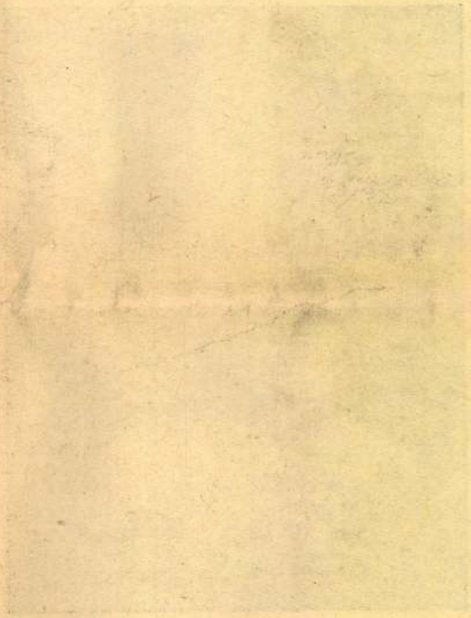

vich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich: L'arte antica ungherese. Roma, 1929., 24. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Madonna

Félkörös felső záródással. Vászon, olaj, 75×52 cm. Simor prímás vásárolta a művésztől.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 44. szám. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 768. l. — Kőrösy László: Esztergom. Esztergom, 1887., 239. l. — —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 771. l. — Maszlaghy II., 215. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich: L'arte antica ungheresa, Roma, 1929., 24. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Aquinói Szent Tamás

Vászon, olaj, 82×62 cm.

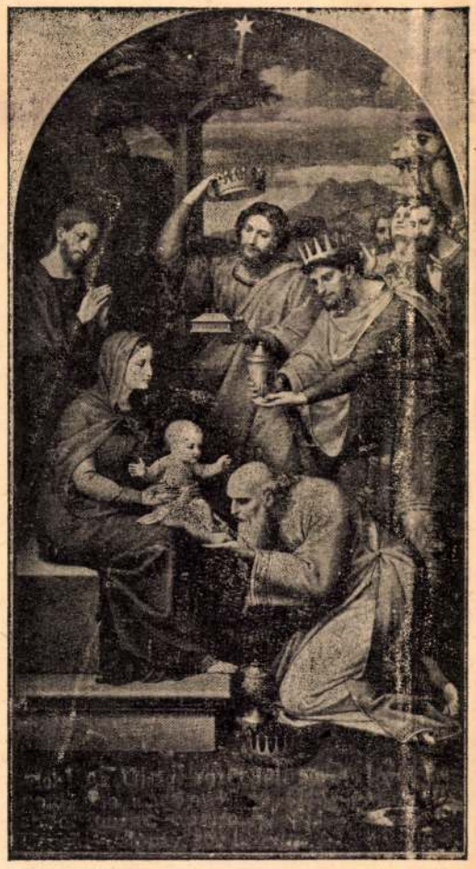

64. kép. *Szoldatits Ferenc: Háromkirályok.*

65. kép. *Vaszary János: Vaszary Kolozs hercegprímás.*

Jelezve lent jobbra: Szoldatits, Romae.

Beszédes Kálmán: Az esztergomi érseki képtár. Esztergom, II., 1875., 45. szám. — Maszlaghy: Az esztergomi érseki képtár. Új Magyar Sion, VII., 1876., 37. l. — Földváry István: Az esztergomi érseki képtár. Fővárosi Lapok, XIII., 1876., 760. l. — —ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 21. szám. — Z.: Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 771. l. — Maszlaghy II., 206. szám. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich PA, 253. l. — Gerevich: L'arte antica ungherese. Roma, 1929., 24. l.

Szent Péter árulása

Vászon, olaj, 226×170 cm.

Jelezve lent balra: Szoldatits, inv. et pinx. Romae.

Az Ipolyi-gyüjteményből.

Lepold—Homor 97. l. — Gerevich: L'arte antica ungherese. Roma, 1929., 24. l. — Gerevich IPGY, 94. l. — Lepold—Lippay 56. l.

Szárnyasoltár

Ormában az Atyaisten, középkép: Madonna trónon, balszárny: Ker. Szt János, jobbszárny: Szt János ev., becsukva: Angyali üdvözlet.

Fa, olaj, középkép 62×50, szárnyak 12×22 cm.

Jelezve a középkép lenn jobbra: Szoldatits in. et pinxit.
Simor prímás rendelte a művésznél.
Rényi 24. l. — Az esztergomi érseki képtár leírása. Új Magyar Sion, XVI., 1885., 766. l. — Maszlaghy II., 450. szám. — Gerevich: Az Újság, 1916. júl. 20, 4. l. — Lepold—Homor 97. l. — Gerevich PA, 253. l. — Gerevich: L'arte antica ungherese. Roma, 1929., 24. l. — Lepold—Lippay 57. l.

VASZARY JÁNOS (1867—1939)
Vaszary Kolozs hercegprímás arcképe (65. kép)
Vászon, olaj, 127×92 cm.
Jelezve bal alul: Vaszary J.
Lepold—Homor 97. l. — Gerevich PA, 254. l. — Décsei: Könyvismertetés. MM, V., 1929., 172. l. — Genthon: Az új magyar festőművészet története. Bp. 1935., 231. l. Lepold—Lippay 57. l.

ZOMBORY LAJOS (1867—1933)
A Szent Imre-év ünnepi miséje
Karton, olaj, 35×50 cm.
Jelezve bal alul: Zombory L. 1930.

BIZÁNCI KÉPEK

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Krisztus világtekével és angyalokkal
Fa, tempera, 43×30 cm.
—ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 19. szám. — Maszlaghy II., 36. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Krisztus mellképe, kezében könyvvel
Fa, tempera, 36·5×28 cm.
—ó: Az esztergomi hercegprímási képtár. Magyar Korona, III., 1879., 19. szám. — Maszlaghy II., 38. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Föveges Krisztus a trónon, Sz Mária és Keresztelő Sz János
Fa, tempera, 11·5×9·5 cm.
A kölni Ramboux- és az Ipolyi-gyüjteményből. Ramboux, 13. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Két apostol
Fa, tempera, 26×20·5 cm.
Egy Belgrád melletti görög templomból, a kölni Ramboux és az Ipolyi gyüjteményből.
Hátoldalán olasz felirat.
Ramboux, 15. szám. — Ipolyi, Biharvármegye, 10. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Krisztus bevonulása Jeruzsálembe
Fa, tempera, 37×28 cm.
A kölni Ramboux- és az Ipolyi-gyüjteményből. Ramboux, 1. szám. — Ipolyi, Biharvármegye, 5. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVI. század
Sz Mária ölében a halott Krisztussal
Fa, tempera, 12×8·5 cm.
Gubbióból. A kölni Ramboux és az Ipolyi gyüjteményből.
Restaurálta Endrődi Sebestyén, 1918.
Hátoldalán: Girolamo Nicchi, Gubbio.
Ramboux, 2. szám. — Ipolyi, Biharvármegye, 11. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVII. század
Szentek és jelenetek
Fa, tempera, 27×25 cm.
Az Ipolyi gyüjteményből.
Ipolyi, Biharvármegye, 7. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
Szentek a kereszt mellett
Fa, tempera, 10×9 cm.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
Háromkirályok
Fa, tempera, 31×27 cm.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
A bethlehemi gyermekgyilkosság
Fa, tempera, 37×28 cm.
Hátoldalán velencei vámpecsét.
Restaurálta Endrődi Sebestyén, 1915.
Maszlaghy II., 490. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
Utolsó vacsora
Fa, tempera, 29×25 cm.
Az Ipolyi gyüjteményből.
Ipolyi, Biharvármegye, 8. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
Föveges Krisztus Sz Mária és Ker. Sz János között
Fa, tempera, 40×32 cm.
Az Jpolyi gyüjteményből.
Hátán: „Lento d'Undino."
Ipolyi Biharvármegye, 2. szám.

BIZÁNCI FESTŐ, XVIII. század
Madonna trónon, két szenttel
Fa, tempera, 37×26 cm.
A Bertinelli gyüjteményből.
Maszlaghy II., 75. szám.

Táblakép, Pieta Innocent Tol

Terenctől

Budapesti Hirlap., 1881, VI. 26.

11 sp. 4.o. (Sp. és th.)

Táblakép, Piéta Innocent Ferenctől

Budapesti Hírlap, 1881, X. 2

108 n. Melléklet, Berényi László:

A magyar Salon I

Ybl.

Róma

Innocent Ferencnek Beatrice Cenci festménye.

Budapesti Hirlap 1882.VIII.2.
211.sz. 2.o. /Sz.és M./

Róma, Innocent Ferenc

festő ott-tartózkodása

Budapesti Philap. 1881, X. 26

132. n. 4. o. (h. és m.)

Ösztöndij

a Nadányi-féle ösztöndijat Innocent Ferenc festő kapta.

Budapesti Hirlap, 1882, IX. 25.

264. sz. 3. o./Sz. és M./

Tablakej, Piéta Innocent Jol

Ferencföl.

Budapesti Hirlap, 1881, XI. 6.

143. n. Melléklet, t.o. Mario Proth:

Magyar Szalon.

Táblakép. Öregasszony. Innocent

Pesti Hirlap. 1880. márc. 28.

Tavaszi tárlat

Táblakép. Két női tanulmány.

Innocent

Pesti Hirlap. 1880. márc. 28.

Tavaszi tárlat

Táblakép. Antonius. Innocent

Pesti Hirlap. 1880. márc. 28.

Tavaszi tárlat

JH

Állami (kultuszminiszteri)

utazási segély Innocent F. festőnek

Budapesti Hírlap, 1881. XI. 9.

146. sz. 3. os (Sz.-és H.)

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap, 1883. máj. 23. 12.
Szinház, zene, képzőmüvészet

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1881. jun. 26. 3.

Univerzeti lincek

Innocent Ferenc festő

Pesti Hilap. 1881. szept. 16. 4.

Művészeti hírek

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1881. okt. 19. 3.

Cl Mücsarnokból

Innocent Ferenc festö.

Pesti Hirlap. 1882. szept. 25. 3. l.

Innocent festö.

Pesti Hirlap. 1882. aug. 8. 2-mell. M. l. lap

Innocent festő.

Pesti Hirlap.1882.jul.17.4.1.

Innoczent festö.

Pesti Hirlap. 1882. jul. 8. 3. l.

Innocent Ferenc fejtö

Pesti Hirlap. 1881. nov. 3. 4.

Innocent Ferenc legkiözelebb....

Innocent Fesene festő

Pesti Hilap. 1881. nov. 6.

Szemere Attila: Öszi mutaslat

Innocent Ferenc festő

Budapesti Hirlap. 1882. aug. 2.

Innocent Ferenc festőművész....

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1881. máj. 5-4.

A Mitsamuthról

Innocent Ferenc festő

Budapesti Szemle, 1900. Ct.

453.–464. l. Éber László: A kép-
zőmův. Tars. téli tárlata.

Innocent Ferenc festő

Budapesti Kirlay 1882 V 4

122 q 2 ó Mellékl.

Magyar nincsenek külföldön

Innocent Ferenc festő

Budapest Hirlap. 1882, IV. 21

109 n. h.o. (Nagy K.)

I n n o c e n t Ferenc festő

M Ű V É S Z E T
XII.évf.1913.
179-186.
"O.M.Képzőmüv.Társ.közgyülése"

Jbl

Innocent Ferenc festő

Budapesti Hirlap 1881, VI 26

11. sz. 4. o. (sz. és lh.)

Innocent Ferenc, festő

Budapesti Hirlap. 1881. X. 2

108-n. Melléklet, Berényi László.

A magyar Salon I

Innocent Ferenc festő

Budapesti Hírlap. 1881, X. 19

125 n. 3. o. (h. és k).

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1885. jul. V. 11

Festőművészek Köréből

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1883. okt. 10.

Prém József: Az ősi mükiállítás

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1883. dec. 2. 12

Az őszi kiállítás második sorozata....

Innocenti Ferrari [illegible]

Pesti Hirlap. 1883. jul. 5. 14

A [illegible] [illegible]
[illegible]

Táblat[illegible], Beatrice Cenci;
Innocent

Pesti Hirlap 1883. jul. 5. 14

a minutelmi nemzetközi kiadáttár

Táblakép. „Gók", Innocent

Pesti Hirlap. 1883. okt. 10

Prém József: Az ősi mükiállítás

Táblakép. „A csók", Innocent

Pesti Hirlap. 1883. dec. 2. 12

Az őszi kiállítás második sorozata....

iányzott, az ötletességet, isseséget, aktualitást,

A bécsiek nagy szeretet-el és elismeréssel fogadták *ékeffy* Lászlót.

Egy másik budapesti szi-ész, akinek nagy sikere an Bécsben, a népszerü *Jalmay* Tibor. A bécsieket neglepte az, hogy azon-

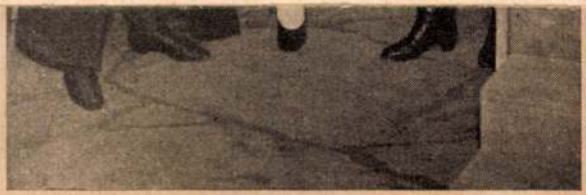

Nádor Jenő, mint a getto fia.
(Willinger felv. Wien.)

Innocent

Kikiáltási ár pengőben

312. HARANGHY JENŐ, Gidrán I. Ceruzarajz. 26×34. (Jelzett.) . . . . . .
313. HARPER, ADOLF FRIEDRICH (1725—1806), Tivoli. Olajf. 100×140. (Jelzett.) . . . . . 400.—
314. HATVANY FERENC BÁRÓ, Parkrészlet. Pasztell. 60×48. (Jelzett.) . . . .
315. HAUER, RÉSI, Fullneck látképe. Olajf. 70×102. (Jelzett.) . . . . . 95.—
316. HÁRY GYULA, Abbazia. Olajf. 50×58. (Jelzett.) . . . . . .
317. —, Halászbástya. Olajf. 15×18. (Jelzett.)
318. —, Olasz táj. Olajf. 19×15. (Jelzett.) . .
320. HEGEDÜS LÁSZLÓ (1870—1911), Tanulmányfej. Olajf. . . . . 55.—
321. —,Férfiakt. Olajf. 84×64. (Jelzett.) . . 120.—
322. —. Női képmás. Olajf. 190×100. . . . 120.—
323. —, Madonna a gyermekkel és Keresztelő Jánossal. Olajf. 180×94. (Jelzett.) . . . 100.—
324. —, Biedermeier képmás. Olajf. 175×85. 250.—
325. —, Herkules a válaszúton. Olajf. 34×38. 200.—
326. —, Utolsó ítélet után. Olajf. 96×175. . . 120.—
327. —, Fekvő női akt. Olajf. 84×137. . . . 190.—
328. HENDE VINCE, Tihany látképe. Vízf. 27×36. (Jelzett.) . . . . . .
329. HERRER CÉZÁR (1868—1919), Spanyol táncosnő. Olajf. 38×25. . . . . 50.—
330. —, Halászbárkák. Olajf. 16×21. (Jelzett.) . . . . . 15.—
331. —, Olasz erkély. Olajf. 52×38. .. . . . 45.—
332. HINCZ GYULA, Csendélet. Tempera. 38×35. (Jelzett.) . . . . . .
333. —, Csendélet. Tempera. 86×116. (Jelzett.) . . . . . .
334. HITZ DÓRA, Parkrészlet Olajf. 100×148. (Jelzett.) . . . . . .

		Kikiáltási ár pengőben
335.	HOLLÓSY SIMON (1857—1918), Tájkép. Olajf. 52×72. (Jelzett.)	180.—
336.	—, Illustráció Kiss József „Az ár ellen" című költeményéhez. Olajfestm. 75×53.	80.—
337.	—, Tájkép szénakazallal. Olajf. 88×104. (Jelzett.)	600.—
	(Illusztrálva az V. táblán.)	
338.	HONTHORST, GERHARD KÖVETŐJE, Férfi képmás. Olajf. 48×33.	120.—
339.	INNOCENT FERENC, Rokoko férfi. Szénrajz. 98×66. (Jelzett.)	
340.	ISMERETLEN FESTŐ XVII. SZ., Tájkép alakokkal. (Sérült.) 64×47.	50.—
341.	ISMERETLEN FESTŐ XVII. SZ., Női képmás. Olajf. 87×70. (Sérült.)	65.—
343.	ISMERETLEN FESTŐ XVII. SZ., Végítélet. Olajf. 20×15.	60.—
344.	ISMERETLEN FESTŐ XVII—XVIII. SZ., Mária a gyermekkel. Olajf. 123×96.	95.—
345.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Bibliai jelenet. Olajf. 69×58.	200.—
346.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Madonna a gyermekkel. Olajf. 50×38. . . .	25.—
347.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Szakácsnő. Pasztell. 85×60.	500.—
348.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Barát. Olajf. 48×38.	60.—
349.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZ., Lázár feltámasztása. Olajf. 114×85. . . .	200.—
350.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Csendélet. Olajf. 57×68.	80.—
351.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ., Vadász csendélet. Olajf. 76×96.	100.—
352.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ. VÉGE, Tájkép. Olajf. 67×84. (Sérült.)	40.—
353.	ISMERETLEN FESTŐ XVIII. SZ. (?)	

Árveresi Közlöny
1937. 7. sz.
84. sz.

I. FESTMÉNYEK, RAJZOK, METSZETEK

(1-től 486-ig.)

	Kikiáltási ár pengőben
1. ABONYI TIVADAR, Tájkép. Olajf. 50×65. (Jelzett.)	5.—
2. AGGHÁZY GYULA (1850—1919), Pásztorgyermekek. Olajf. 90×130. (Jelzett.)	250.—
3. ALPHONS, THEODOR, Meráni részlet. Vízf. 32×24. (Jelzett.)	19.—
4. ARADI EDVI ILLÉS JENŐ, Interieur. Olajf. 60×50. (Jelzett.)	20.—
5. ARNDT LEO, Fasor. Tusrajz. 47×33. (Jelzett.)	3.—
6. —, Olasz városrészlet. Tusrajz. 34×47. (Jelzett.)	3.—
7. —, Olasz táj. Tusrajz. 33×47. (Jelzett.)	3.—
8. ARNOT G., Ábrándozás. Olajf. 80×65. (Jelzett.)	40.—
9. ÁRVAY SIGISMUND, Nő rózsákkal. Olajf. 60×50.	100.—
10. AXMANN, JOSEF (1793—1873), BARABÁS MIKLÓS (1810—1898) UTÁN, Petőfi Sándor képmása. Acélmetszet. 22×18.	6.—
11. BACHMANN KÁROLY (1874—1924), Csendélet. Vízfestmény. 5×6. (Jelzett.)	10.—
12. BADITZ OTTÓ (1849—1936), Walkür. Olajfest. 65×55. (Jelzett.)	80.—
13. —, Juhnyáj. Olajf. 20×26. (Jelzett.)	28.—
14. BALLÓ EDE (1859—1936), Női képmás. Olajf. 100×80. (Jelzett.)	140.—
15. BARABÁS MIKLÓS (1810—1898), Női képmás. Olajf. 85×65. (Jelzett.)	800.—
16. —, Női képmás. Színezett kőrajz	10.—
17. —, Gellérthegyi mulatság husvét hétfőn. Kőrajz 22×28.	8.—
18. —, Szentpétery képmása Kőrajz. 28×17.	7.—
19. —, Sárosy Gyula képmása. Kőrajz. Sárosy sajátkezű ajánlásával. 55×45	15.—
20. BENCZUR GYULA (1844—1920), Női tanulmány. Ceruzarajz. 40×22. (Jelzett.)	20.—

	Kikiáltási ár pengőben
21. BENYOVSZKY ISTVÁN, Számadó juhász. Színezett rézkarc. 50×40	6.—
22. BERETTINI DA CORTONA, PIETRO (1596—1669) UTÁN, Vulkán műhelyében. Olajf. 95×135	150.—
23. BERKES ANTAL, Tájkép. Olajfestmény. 65×85. (Jelzett.)	35.—
24. BERNT RUDOLF, Dachau-i részlet. Vízfestmény. 42×35. (Jelzett.)	12.—
25. BÉCSI FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Női képmás. Miniatür	12.—
26. BIHARI SÁNDOR (1855—1906), Parasztfiú. Olajfestmény. 40×30. (Jelzett.)	400.—
27. BITTNER, E. C. B., Olasz tengerpart. Olajfestmény. 35×50. (Jelzett.)	50.—
28. BLAU, TINA (1845—1916), Nymphenburg. Olajfestmény. 18×27. (Jelzett.)	80.—
29. BOSZNAY ISTVÁN, Tájkép. Olajfestm. 60×80. (Jelzett.)	105.—
30. —, Tájkép. Olajfestmény. 14×21. (Jelzett.) . .	26.—
31. —, Vágvölgye. Olajfestmény. 24×42. (Jelzett.) .	20.—
32. —, Tájkép. Olajfestmény. 25×40. (Jelzett.) . .	30.—
33. BÖHM PÁL (1839—1905), Magyar főúr képmása. Olajfestmény. 100×80. (Jelzett.)	70.—
34. BRUEGEL, PIETER (1525—1569) MODORÁBAN, Melegedő parasztok. Olajfestmény. 20×27.	220.—
35. BRODSZKY SÁNDOR (1819—1901), Balaton Szigligetnél. Olajfestmény. 105×205. (Jelzett.) . .	300.—
(Illusztrálva a VII. táblán.)	
36. BROOKE, R., MORLAND, GEORG (1763—1804) UTÁN, Halászok viharban. Színezett mezzotinto. 52×70.	25.—
37. —, Útrakészülődő halászok. Színezett mezzotinto. 52×70	25.—
38. BRUCK LAJOS (1846—1910), A levél. Olajfestmény. 45×38. (Jelzett.)	500.—
(Illusztrálva a VI. táblán.)	
39. —, Fasor. Olajfestmény. 45×35. (Jelzett.) . .	200.—
40. —, Női képmás. Olajfestmény. 140×100. . . .	150.—
41. —, Rózsaszínruhás nő. Olajfestm. 45×38. (Jelzett.)	290.—
42. BUDAI SÁNDOR, Hátasló. Olajf. 55×68. (Jelzett.)	15.—
43. BURGHARDT REZSŐ, Tabán télen. Olajf. 40×50. (Jelzett.)	80.—
44. —, Páholyban. Olajf. 40×45. (Jelzett.) . . .	60.—
45. —, Tájkép legelő tehenekkel. Oljf. 65×100. (Jelzett.)	60.—
46. —, Fekvő női akt. Olajf. 25×35. (Jelzett.) . . .	90.—

	Kikiáltási ár pengőben
47. BÜKY BÉLA, A három király. Eredeti fametszet. 26×36.	3.—
48. BÜLOW, LEONHARD (1819—1892), Pál és Virginia búcsúja. Színezett litografia. 40×30 . .	6.—
49. CAGNONI, Leány rózsával. Olajf. 85×55. (Jelz.)	48.—
50. CHARDIN SIMEON (1699—1779) UTÁN, Élelmiszerárus asszony. Olajfestmény. 30×24 . .	100.—
51. CLAUDER MARGIT, Virágcsendélet. Olajfest. 50×60. (Jelzett.)	30.—
52. CONRAD GYULA, Hajógyárban. Rézkarc. 31×26.	5.—
53. —, Nyári est az Arno partján. Eredeti színes fametszet. 32×22.	6.—
54. —, Velencei ünnep. Színezett rézkarc. 27—36. .	4.—
55. CONTE, ANTONIA, WESTALL, RICHARD (1765—1836) UTÁN, Pásztorleány. Színezett pontozó modor. 35×41	32.—
56. COULET, L., Utcarészlet. Olajf. 32×48. (Jelzett.)	25.—
57. CSÁNKY DÉNES, Falurészlet. Olajf. 50×65. (Jelzett.)	20.—
58. CSELÉNYI-WALLESHAUSEN ZSIGMOND, Nizzai részlet. Vízfest. 22×29. (Jelzett.) . . .	8.—
59. CSERNA KÁROLY, Tengerparton. Pasztell. 40×50. (Jelzett.)	64.—
60. CSUK JENŐ (1887—1927), Téli táj. Olajf. 38×45.	20.—
61. —, Tehénpásztor. Olajf. 100×125. (Jelzett.) . .	90.—
62. —, Mezei munka. Olajf. 25×50. (Jelzett.) . . .	16.—
63. —, Cigánysátor. Olajfestmény. 45×60. (Jelzett.)	20.—
64. CZENCZ JÁNOS, Spanyol nő. Olajfest. 65×55. (Jelzett.)	100.—
65. DALLINGER, JOHANN VON (1782—1864), Lóistálló. Olajfestmény. 45×55. (Jelzett.) . . .	350.—
66. DAVID, GUSTAVE, Vincennesi lóverseny. Színes és részben színezett kőrajz. 65×86. . . .	25.—
67. DEÁK EBNER LAJOS (1850—1934), Tájkép. Olajfestmény. 13×21. (Jelzett.)	25.—
68. —, Női tanulmányfej. Ceruzarajz. 17×18. (Jelzett.)	5.—
69. —, Szolnoki vásár. Olajf. 50×75. (Jelzett.) . .	220.—
70. —, Női képmás. Olajf. 24×16. (Jelzett.) . . .	60.—
71. —, Freskó-tervezet. Tempera	340.—
72. DELAROCHE, PAUL (1797—1856) UTÁN, Napoleon Fontainebleau-ban. Acélmetszet. 21×14 . .	3.—
73. DERKOVITS GYULA (1894—1934), Kikötőrészlet. Olajfestmény. 35×40. (Jelzett.)	140.—
74. DIENER DÉNES REZSŐ, Tájkép. Olajfestmény. 50×60. (Jelzett.)	15.—

		Kikiáltási ár pengőben
75.	EDVI ILLÉS ALADÁR, Zagyvapart, Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	120.—
76.	—, Tájkép. Olajf. 50×70. (Jelzett.)	40.—
77.	—, Tiszai malom. Olajf. 60×100. (Jelzett.) . .	90.—
78.	EDVI ILLÉS ÖDÖN, Pomáz. Olajfestmény. 35×45. (Jelzett.)	30.—
79.	EGRY JÓZSEF, Csavargó pár. Vízfestm. 37×24. (Jelzett.)	18.—
80.	—, Koldus. Olajfestmény. 35×30. (Jelzett.) . .	24.—
81.	—, Házafelé. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.) . .	80.—
	(Illusztrálva a III. táblán.)	
82.	ENDER JOHANN (1793—1854), Férfi képmás. Vízfestmény. (Jelzett.)	30.—
83.	FÖLVEDI-GACHAL JÓZSEF, Tájkép. Olajfestmény. 20×25. (Jelzett.)	8.—
84.	FARKAS LAJOS, Körmendi táj. Vízfestmény. 20×29. (Jelzett.)	16.—
85.	FERENCZY KÁROLY (1862—1917), Állatkertben. Tollrajz. 15×21	40.—
86.	—, Tengerparton. Olajfestmény. 65×80 . . .	250.—
87.	FILAKOVÁCZ VLADIMIR, Tájkép. Olajfestm. 45×70. (Jelzett.)	18.—
88.	FLAMAND FESTŐ, XVIII. SZÁZAD. Diogenes. Olajfestmény. 48×70	650.—
89.	FLEISCHMANN, JOHANN ANDREAS (1811—?) STIELER, JOSEF KARL (1781—1858) UTÁN, Női képmás. Színezett acélmetszet. 55×40	15.—
90.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
91.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
92.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
93.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
94.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
95.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
96.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
97.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
98.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
99.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
100.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
101.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
102.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
103.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
104.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
105.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 52×42 . .	15.—
106.	FODORNÉ-HERRMANN ADOLFINE, Női tanulmányfej. Olajfestmény. 40×35. (Jelzett.) . .	32.—
107.	FÖRSTNER TIVADAR, Folyóparti részlet. Vízf. 35×52. (Jelzett.)	20.—
108.	—, Téli táj. Vízf. 35×53. (Jelzett.)	28.—

		Kikiáltási ár pengőben
163.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Női akt. Elefántcsontra festett miniatür	20.—
164.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Katonatiszt képmása. Miniatür, elefántcsontra festve	25.—
165.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kastély parkkal. Vízfestmény. 20×30	15.—
166.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Női ideál képmás. Vízfestmény	20.—
167.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Tanulmányfej. Vízfestmény	20.—
168.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Útszéli csárda. Olajfestmény. 34×50	44.—
169.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Kentaurcsalád. Olajfestmény. 45×60	48.—
170.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Az Olympus. Vízfestmény. 44×58	18.—
171.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Lovas az erdőben. Olajfestmény. 28×35	20.—
172.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Zenélő pár. Olajfestmény. 34×28	50.—
173.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tájkép. Olajfestmény. 60×82	280.—
174.	ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZ., Női képmás. Elefántcsontra festett miniatür	12.—
175.	ISMERETLEN FESTŐ, Mezei munka. Olajfestmény. 32×42	15.—
176.	ISMERETLEN FESTŐ, Kossuth Lajos képmása. Elefántcsontra festett miniatür	25.—
177.	ISMERETLEN FESTŐ, Virágcsendélet. Olajfestmény. 15×12.	20.—
178.	ISMERETLEN FESTŐ, Tanulmányfej. Olajfestmény. 40×35	32.—
179.	ISTOKOVICS KÁLMÁN, Apokalipsis. Rézkarc. 28×31	8.—
180.	IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA, Falurészlet. Olajfestmény. 50×60. (Jelzett.)	120.—
181.	—, Pihenő cigányok. Olajfestm. 70×100. (Jelzett.)	60.—
182.	—, Hazatérő vásárosok. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	120.—
183.	—, Cigányok az erdőben. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	60.—
184.	—, Balatoni naplemente. Olajf. 65×80. (Jelzett.)	120.—
185.	—, Falusi utca. Olajf. 80×100. (Jelzett.) . . .	150.—
186.	—, Naplemente. Olajf. 70×100. (Jelzett.) . . .	150.—
187.	—, Színpadi jelenet. Olajf. 80×100. (Jelzett.) . .	130.—
188.	—, Hazatérés. Olajf. 70×100	150.—
189.	—, Virágzó fák. Olajf. 65×80. (Jelzett.) . . .	100.—

		Kikiáltási ár pengőben
190.	—, Poros falusi utca. Olajf. 70×100. (Jelzett.) .	140.—
191.	JAKOBEY KÁROLY (1825—1891), Szent István felajánlja Máriának a magyar koronát. Olajfestmény. 24×34.	46.—
192.	—, Szent Ágoston. Olajfestmény. 58×36. . .	20.—
193.	JÁMBOR LAJOS, Horgászó nő. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	45.—
194.	JÁVOR PÁL (1880—1923), Fekvő nő. Olajfestmény. 30×44. (Jelzett.)	30.—
195.	—, Női akt. Olajf. 90×55. (Jelzett.)	50.—
196.	JAZET, JEAN PIERRE MARIE (1788—1871), VERNET CLAUDE JOSEPH (1712—1789) UTÁN, Elszabadult ló. Színezett rézmetszet. 65×80	35.—
197.	JENDRASSIK JENŐ (1860—1919), A művész és muzsája. Olajfestmény. 150×110. (Jelzett.) . .	200.—
198.	JORDAENS, JACOB (1593—1678) UTÁN, Mercur és Argus. Olajfestmény. 115×165. . . .	300.—
199.	JUSZKÓ BÉLA, Ménes. Olajf. 100×150. (Jelzett.)	60.—
200.	—, Huszárok. Olajf. 28×38. (Jelzett.)	24.—
201.	—, Itatás. Olajf. 40×50. (Jelzett.)	38.—
202.	—, Szántás. Olajfestmény. 75×100. (Jelzett.) . .	100.—
203.	KAERGLING HENRIETTA (1821—?), Csendélet. Olajfestmény. 25×32. (Jelzett.) . . . . *(Illusztrálva az V. táblán.)*	60.—
204.	KARLOVSZKY BERTALAN, Fekvő női akt. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	150.—
205.	—, Férfi képmás. Olajfestmény. 65×52. (Jelzett.)	150.—
206.	—, Rózsaszínruhás nő. Olajf. 62×85. (Jelzett.) .	375.—
207.	KATÓ KÁLMÁN, A Lánchíd. Olajfestmény. 48×70. (Jelzett.)	20.—
208.	KAUFMAN A., Háborgó tenger. Olajfestmény. 120×180. (Jelzett.)	150.—
209.	KAUFMANN ADOLF, Őszi erdő. Olajfestmény. 100×135. (Jelzett.)	240.—
210.	KAUFMANN, ASMUS (1806—1890), Tájkép. Olajfestmény. 55×95. (Jelzett.)	52.—
211.	KÁDÁR BÉLA, Falurészlet. Olajf. 65×90. (Jelzett.)	25.—
212.	KÁRPÁTHY REZSŐ, Első lépés. Olajf. 90×110.	60.—
213.	KELETI GUSZTÁV (1834—1902), Erdőrészlet. Olajf. 30×24. (Jelzett.)	40.—
214.	KEMÉNY NÁNDOR, Hegyi táj. Olajf. 41×34. (Jelzett.)	32.—
215.	KERNSTOK KÁROLY, A nyergesujfalui templom. Olajf. 26×32. (Jelzett.)	50.—
216.	KÉMÉNDY JENŐ (1860—1925), Medvetáncoltató. Olajf. 42×52. (Jelzett.)	250.—

		Kikiáltási ár pengőben
217.	KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ, Holdkelte. Olajf. 130×185. (Jelzett.)	290.—
218.	KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ, Erdőrészlet. Olajf. 50×65. (Jelzett.)	40.—
219.	KILINGER, JOHANN, Férfi képmás. Vízfestm.	32.—
220.	KIMNACH LÁSZLÓ (1857—1906), Férfi tanulmányfej. Ceruza. 18×14. (Jelzett.)	5.—
221.	—, Női akttanulmány. Vörös kréta. 18×14. (Jelzett.)	3.—
222.	KINZEL, LIESL, Kertrészlet. Vízfest. 45×32. (Jelzett.)	32.—
223.	KLIMÓ ISTVÁN, Anya gyermekével. Pasztell. 45×32. (Jelzett.)	7.—
224.	KMETTY JÁNOS, Falusi utcarészlet. Olajfest. 30×55. (Jelzett.)	40.—
225.	KNOPP IMRE, Nő tükör előtt. Olajf. 96×75. (Jelzett.)	240.—
226.	KÓBOR HENRIK, Interieur. Olajfestm. 40×40	18.—
227.	—, Erdőrészlet. Olajf. 100×70	30.—
228.	KOMÁROMI KATZ ENDRE, Kertészkedés. Olajf. 95×140. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva az V. táblán.)*	300.—
229.	—, A forrás. Olajfestmény. 100×80. (Jelzett.) .	120.—
230.	KONEK IDA, Csendélet. Olajf. 62×125. (Jelzett.)	90.—
231.	KOPECZKY RAOUL, Női akt. Olajf. 114×86. (Jelzett.)	60.—
232.	—, Zebegényi gyöngyhalászok. Olajf. 75×120. (Jelzett.)	60.—
233.	—, Esti hangulat. Olajfestm. 75×100. (Jelzett.)	50.—
234.	KORB BÖSKE, Városrészlet. Vízf. 26×30. (Jelzett.)	6.—
235.	KOSZKOL JENŐ (1868—1935), Interieur. Pasztell. 80×70. (Jelzett.)	40.—
236.	—, Csendélet. Pasztell. 40×50. (Jelzett.) . . .	25.—
237.	KOSZTA JÓZSEF, Tájkép. Olajfestmény. 55×65. (Jelzett.)	360.—
238.	—, Tanya. Olajfestmény. 60×75. (Jelzett.) . .	400.—
239.	KÖRÖSFŐI KRIESCH ALADÁR (1863—1920), Carmen. Olajfestmény. 65×90. (Jelzett.) . . .	150.—
240.	—, A tordai országgyűlés. Olajf. 80×140. (Jelzett.)	380.—
241.	—, Tanulmány a „Tordai országgyűlés"-hez. Olajfestmény. 65×45. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a VI. táblán.)*	100.—
242.	KRÓN JENŐ, Fekvői női akt. Eredeti hidegtű. Aláírt példány. 24×27.	10.—
243.	KUBINYI SÁNDOR, Női akt. Vernis-mous. 29×21.	5.—
244.	KUKÁN GÉZA (1890—1935), Eskü. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	20.—

		Kikiáltási ár pengőben
245.	—, Tanulmányfej. Olajfestmény. 42×30. (Jelzett.)	40.—
246.	LACHMANN, H. B., Városrészlet. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	50.—
247.	LAKOS JÁNOS PÁL, Tanya. Olajf. 25×32. (Jelzett.)	20.—
248.	LAMMEL, M., DYK, ANTHONIS VAN (1599—1641) UTÁN, Thurn-Taxis Lujza grófné. Színezett acélmetszet. 21×15.	5.—
249.	LA PICA, A Vezúv. Gouache. 40×65. (Jelzett.)	25.—
250.	LECHNER GYULA (1841—1914), Fiú tanulmányfej. Olajfestmény. 50×40. (Jelzett.)	100.—
251.	LENGYEL-REINFUSS EDE, Járőr. Olajfestmény. 65×95. (Jelzett.)	80.—
252.	LITTKEY ANTAL, Hajmosás. Pasztell. 50×40. (Jelzett.)	115.—
253.	—, Áhitat. Pasztell. 50×40. (Jelzett.)	140.—
254.	—, Női akt. Pasztell. 50×42. (Jelzett.)	115.—
255.	—, Szőke szépség. Pasztell. 50×40. (Jelzett.)	115.—
256.	—, Női félakt. Pasztell. 48×50. (Jelzett.)	80.—
257.	LIGETI ANTAL (1823—1890), Nazareti táj. Vízfestmény. 45×86	40.—
258.	—, Tájkép. Ceruzarajz. 25×33	7.—
259.	LOTZ KÁROLY (1833—1904), A forrás. Olajfestmény. 110×90. (Jelzett.) *(Illusztrálva a II. táblán.)*	1000.—
260.	—, Női képmás. Olajf. 70×50. (Jelzett.) *(Illusztrálva a IV. táblán.)*	450.—
261.	—, Női akttanulmány. Kétszínű krétarajz. 38×25	15.—
262.	—, Tájkép. Vízfestmény. 18×26. (Jelzett.)	76.—
263.	—, Cornélia. Olajfestmény. 60×40. (Jelzett.)	500.—
264.	MADARÁSZ GYULA, Vadkacsa. Olajf. 75×100. (Jelzett.)	40.—
265.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZ., Tájkép. Olajfestm.	50.—
266.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD. Tivoli-i részlet. Olajfestmény. 22×25	28.—
267.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Szent Teréz. Olajfestmény. 50×25	40.—
268.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi képmás. Elefántcsontra festett miniatür. (Sérült.)	14.—
268/a.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Cigánytábor. Olajfestmény. 70×100	96.—
269.	MAGYAR-MANNHEIMER GUSZTÁV (1859—1937), Pihenés. Olajfestmény. 32×40. (Jelzett.)	220.—
270.	maróti MAJOR JENŐ, Balaton. Pasztell. 35×50. (Jelzett.)	70.—
271.	—, Falusi táj. Pasztell. 34×50. (Jelzett.)	60.—
272.	—, Badacsony. Pasztell. 36×52. (Jelzett.)	60.—

		Kikiáltási ár pengőben
273.	MAKOLDY JÓZSEF, Hóolvadás. Vízf. 33×40. (Jelzett.)	22.—
274.	MARCHETTI, DOMENICO (1780—1831), CAMUCCINI, VINCENZO (1773—1844) UTÁN, Attilius Regulus visszatérése Carthagóba. Rézmetszet. 58×88.	2.—
275.	MARGITAY TIHAMÉR (1859—1922), Reggeli a parkban. Olajf. 46×60. (Jelzett.)	50.—
276.	—, Duzzogás. Olajfestmény. 50×65. (Jelzett.)	60.—
277.	MÁRFFY ÖDÖN, Zebegény. Olajf. 35×48. (Jelz.)	25.—
278.	—, Zebegény. Olajf. 34×48. (Jelzett.)	25.—
279.	—, Férfi akttanulmány. Olajf. 50×35. (Jelzett.)	30.—
280.	—, Mezei munka. Olajf. 65×80. (Jelzett.)	50.—
281.	—, Dömös. Olajf. 32×42. (Jelzett.)	25.—
282.	MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ BÁRÓ (1852—1919), Tájkép. Színezett rajz. 26×37. (Jelzett.)	8.—
283.	—, Falurészlet. Színezett tollrajz. 22×35. (Jelzett.)	6.—
284.	—, Utcarészlet. Gouache. 24×30. (Jelzett.)	19.—
285.	—, Tájkép. Vízfestményvázlat. 22×30. (Jelzett.)	6.—
286.	MELCHER J., STIELER JOSEF KARL (1781—1858) UTÁN, Női képmás. Színezett kőnyomat. 52×42.	15.—
287.	—, Női képmás. Színezett kőnyomat. 52×42.	15.—
288.	—, Női képmás. Színezett kőnyomat. 52×42	15.—
289.	MIHALIK DÁNIEL (1869—1910), Legelő tehenek. Olajfestmény. 140×180. (Jelzett.)	280.—
290.	MIHALOVITS MIKLÓS, Fürdő után. Olajfestmény. 70×55. (Jelzett.)	50.—
291.	—, Fekvő női akt. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	40.—
292.	M. K. JELZÉSŰ FESTŐ. Őszi hangulat. Olajf. 26×35. (Jelzett.)	24.—
293.	MOLDVAI KRAJNA JÁNOS, Tájkép. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	45.—
294.	—, Templomromok. Olajf. 80×100. (Jelzett.)	45.—
295.	MOLNÁR JÓZSEF (1821—1899), Madárdal. Olajfestmény. 105×68. (Jelzett.)	800.—
296.	MURIN VILMOS, Fegyvercsendélet. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	30.—
297.	MÜLLER ANTON, Hegymászó. Olajf. 34×26	9.—
298.	NADLER RÓBERT, Templomban. Olajfestm. 48×32. (Jelzett.)	30.—
299.	NAGY VILMOS, Bosnyák nő. Olajf. 65×54. (Jelzett.)	40.—
300.	NAGY ZSIGMOND (1872—1932), Két csavargó. Olajfestmény. 165×125. (Jelzett.)	160.—
301.	NEOGRÁDY ANTAL, Erdei úton. Vízfestmény. 17×11. (Jelzett.)	10.—

		Kikiáltási ár pengőben
302.	—, Téli erdőrészlet vaddisznókkal. Olajfestmény. 85×125. (Jelzett.)	60.—
303.	NEOGRÁDY LÁSZLÓ. Kertrészlet. Olajf. 25×34. (Jelzett.)	8.—
304.	NÉMET FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Női képmás. Olajfestmény. 80×60.	180.—
305.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tájkép vadászokkal. Olajfestmény. 24×32	40.—
306.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZ., Pihenő nyáj. Olajfestmény. 70×125	40.—
307.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZ., Diana és Callisto. Miniatür	25.—
308.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZ., Női képmás. Vízfestmény. Miniatür	30.—
309.	NÉMET MŰVÉSZ, XIX. SZÁZAD, Drezdai látkép. Színezett rézkarc. 12×17	2.—
310.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Katonatiszt képmása. Miniatür	12.—
311.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfiképmás. Elefántcsontra festett miniatür	20.—
312.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, XVII. SZ., Mulató társaság. Olajfestmény. 28×35	300.—
313.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, XVII. SZ., Kártyázók. Olajfestmény. 45×55	100.—
314.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, XVIII. SZ., Mulató társaság. Olajfestmény. 48×65	350.—
315.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, Mulatozó társaság. Olajfestmény. 72×100	350.—
316.	NYIRI SÁNDOR (1861—1915), Csendélet. Vízfestmény. 40×26. (Jelzett.)	9.—
317.	OLASZ FESTŐ, XVII. SZ., Venus és Amorettek. Olajfestmény. 65×86	80.—
318.	OLASZ FESTŐ, XVII. SZ., Apollo és Daphne. Olajfestmény. 62×48	200.—
319.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Romok. Olajfestmény. 60×50	30.—
320.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZ., Szent család. Olajf. 40×32	40.—
321.	OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mythologiai jelenet. Olajfestmény. 135×157	500.—
322.	OLASZ FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Olasz látképek. Négy gouache egy keretben	25.—
323.	OLGYAI VIKTOR (1870—1929), Téli erdő. Olajf. 75×100. (Jelzett.)	80.—
324.	—, Téli táj. Rézkarc. Aláírt példány. 32×26. (Jelzett.)	8.—
325.	—, Téli hangulat. Rézkarc. 44×34.	5.—

		Kikiáltási ár pengőben
326.	—, Erdei út. Rézkarc. 44×34.	5.—
327.	—, Erdőrészlet. Rézkarc. 96×63.	20.—
328.	ORBÁN DEZSŐ, Erdőrészlet. Olajf. 50×65. (Jelzett.)	50.—
329.	ORLAY PETRICH SOMA (1822—1880), Tájkép. Olajf. 26×38. (Jelzett.)	28.—
330.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZ., Udvari bál. Vízf. 50×70.	48.—
331.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Ámor és Psyche. Olajf. 80×65.	120.—
332.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Mulatozás Heuriger mellett. Gouache. 52×76	48.—
333.	OTTO, HEINRICH, Birkák a karámban. Eredeti rézkarc. 30×39	3.—
334.	PAP SÁNDOR, Női tanulmányfej. Olajfestm. 48×38. (Jelzett.)	18.—
335.	PATAKY LÁSZLÓ (1857—1912) Téli táj. Olajfestmény. 18×24. (Jelzett.)	22.—
336.	—, Kuruc lovasok. Olajfestm. 78×58. (Jelzett.)	80.—
337.	B. PAULY ERICH, Virágcsendélet. Olajfestmény. 100×70. (Jelzett.)	20.—
338.	PÁLLIK BÉLA (1845—1908), Pásztói híd. Olajfestmény. 20×27. (Jelzett.)	50.—
339.	—, Mezőn. Olajfestmény. 30×40. (Jelzett.)	450.—
340.	PÁLLYA CAROLUS, Bivalyfogat. Olajfestmény. 16×26. (Jelzett.)	24.—
341.	PÁLYA CELESZTIN, A kisbéri méntelep. Olajfestmény. 12×20. (Jelzett.)	8.—
342.	PÁRISI ISKOLA, XX. SZÁZAD, Kávéházban. Vízfestmény. 22×30	25.—
343.	PÁRISI ISKOLA, XX. SZÁZAD, Kikötőmunkások. Vízfestmény. 24×31	25.—
334.	PENTELEI MOLNÁR JÁNOS (1878—1924), Csendélet. Olajfestmény. 58×78. (Jelzett.)	180.—
345.	PESKE GÉZA (1859—1934), A kis torkos. Olajfestmény. 68×48. (Jelzett.)	70.—
346.	—, Ez se könnyű ám! Olajf. 122×100. (Jelzett.)	80.—
347.	—, Erdei patak. Olajfestmény. 50×50. (Jelzett.)	50.—
348.	PIRANESI, GIOVANNI BATTISTA (1720—1778), Marcellus színháza Rómában. Rézkarc. 42×56	25.—
349.	—, Nerva foruma Rómában. Rézkarc. 48×72	25.—
350.	PÓLYA TIBOR, Olvasó fiú. Tusrajz. 36×28. (Jelzett.)	10.—
351.	—, Műteremben. Olajfestmény. 70×68. (Jelzett.)	50.—
352.	—, Dohánylevélfűzők. Olajfestmény. 40×50	32.—
353.	BÁRÓ PONGRÁCZ SAROLTA, Virágcsendélet. Olajfestmény. 34×42. (Jelzett.)	20.—

		Kikiáltási ár pengőben
354.	—, Virágcsendélet. Olajfestm. 55×45. (Jelzett.) .	30.—
355.	PÖRGE GERGELY (1858—1930), Behordás. Olajfestmény. 17×28. (Jelzett.)	20.—
356.	—, Falurészlet. Olajfestmény. 29×20. (Jelzett.) .	20.—
357.	—, Parasztszekér. Olajfestmény. 19×33. (Jelzett.)	20.—
358.	—, Balatoni halászok. Olajfestm. 19×29. (Jelzett.)	25.—
359.	—, Gémeskút. Olajfestmény. 33×22. (Jelzett.) .	30.—
360.	—, Őszi hangulat. Olajfestm. 27×18. (Jelzett.) .	16.—
361.	—, Vásár. Olajfestmény. 16×27. (Jelzett.) . .	20.—
362.	—, Falurészlet. Olajfestmény. 17×27. (Jelzett.) .	25.—
363.	PRIHODA ISTVÁN, Diana. Színes rézkarc. 26×36	5.—
364.	RAINERNÉ ISTVÁNFFY GABRIELLA, Cica. Kréta és fedőfestők. 20×25. (Jelzett.)	10.—
365.	RAKSSÁNYI DEZSŐ. Diana és Endymion. Olajfestmény. 100×80. (Jelzett.)	120.—
366.	—, Lovagi torna. Olajfestmény. 43×68 . . .	45.—
367.	REMBRANDT, HARMENSZ VAN RIJN (1606—1668) UTÁN, A művész önarcképe. Olajfestmény. 105×85	50.—
368.	RÉTI ISTVÁN, Rózsaszínruhás nő. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	106.—
369.	RIGAL, J., STIELER, JOSEF KARL (1781—1858) UTÁN, Női képmás. Színezett kőnyomat. 56×42	15.—
370.	RIPPL-RÓNAI JÓZSEF, Baromfiudvar. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	400.—
	(Illusztrálva a III. táblán.)	
371.	—, Tájkép. Olajfestmény. 75×100. (Jelzett.) . .	600.—
372.	REMEK ÁRPÁD, Kukoricaszár-kupac. Olajfestmény. 22×33. (Jelzett.)	15.—
373.	ROSKOVICS IGNÁC (1854—1915), Csapszékben. Olajfestmény. 65×97. (Jelzett.)	800.—
374.	RUBOVICS MÁRK, Erdőrészlet. Olajfestmény. 63×80. (Jelzett.)	48.—
375.	—, Őszi hangulat. Olajfestmény. 18×24. (Jelzett.)	18.—
376.	RUDNAY GYULA, Vágtató szekér. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	90.—
377.	—, Lótanulmány. Olajfestm. 40×56. (Jelzett.) .	40.—
378.	—, Utonállók. Olajfestmény. 44×54. (Jelzett.) .	250.—
379.	—, Kötő asszony. Olajfestmény. 70×60. (Jelzett.)	160.—
380.	—, Templom előtt. Vízfestmény. 21×28. (Jelzett.)	40.—
381.	—, Kirándulók. Rézkarc. 11×16	8.—
382.	—, Történelmi jelenet. Vízfestm. 15×20. (Jelzett.)	30.—
383.	RUPRECHT ETELKA, Menyasszony képmása. Vízfestmény. 25×20. (Jelzett.)	15.—
384.	—, Férfiképmás. Vízfestmény. 25×20. (Jelzett.)	20.—

RUCZ GYULA BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 27-29
Piarista palota — TELEFON: 1—862—28
Régiség- és műkereskedő **Antik bútorok és lakberendezések**

		Kikiáltási ár pengőben
385.	GY. SÁNDOR JÓZSEF, Olasz utcarészlet. Olajfestmény. 43×32. (Jelzett.)	20.—
386.	SCHIAVONI, NATHALE (1777—1858), Madonna. Olajfestmény. 83×68. (Jelzett.) . . . *(Illusztrálva az I. táblán.)*	80.—
387.	SCHMIDT (1843), Női félakt. Olajfestmény. 50×36. (Jelzett.)	35.—
388.	SCHOELLER, J. C., Férfiképmás. Elefántcsontra festett miniatür. (Jelzett.)	30.—
389.	SCHÖNBERGER ARMAND. Önarckép. Tusrajz. 30×21. (Jelzett.)	6.—
390.	SCHULTHEISS, ALBRECHT FÜRCHTEGOTT (1823—?), STIELER, JOSEF KARL (1781—1858) UTÁN, Női képmás. Színezett acélmetszet. 58×42	15.—
391.	—, Női képmás. Színezett acélmetszet. 58×42 . .	15.—
392.	SEEFELDER JÁNOS, Interieur. Olajfestmény. 52×80. (Jelzett.)	32.—
393.	SILIGAI FERENC (1873—1924), Tájkép. Olajfestmény. 50×67. (Jelzett.)	60.—
394.	SKUTEZKY DÖME (1850—1921), Incselkedés. Olajfestmény. 70×95. (Jelzett.)	130.—
395.	—, A csokor. Olajfestmény. 34×26	180.—
396.	SPÁNYI BÉLA (1852—1914), Erdőrészlet. Olajfestmény. 32×25. (Jelzett.)	80.—
397.	—, Tájkép. Vízfestmény. 26×44	10.—
398.	—. Tájképvázlat. Színezett szénrajz. 23×44 . .	25.—
399.	SPÁNYIK KORNÉL, Bál után. Olajfestmény. 126×95. (Jelzett.)	150.—
400.	—, Szakácsnő. Olajfestmény. 130×73. (Jelzett.) .	100.—
401.	—, Kártyavetőnő. Olajfestm. 85×110. (Jelzett.) .	180.—
402.	STADLER ANTAL (1821—1872), Knőbel Charlotte udvarhölgy képmása. Olajfestmény. 24×18. (Jelzett.)	80.—
403.	STANKIEWICZ-WALTHER, MARIE VON, A vörös fal a Pusterthalban. Olajfestmény. 54×73. (Jelzett.)	80.—
404.	STEIN JÁNOS GÁBOR, Álló női akt. Olajfestmény. 170×65	190.—
405.	STETKA GYULA (1855—1925), Férfiképmás. Olajfestmény. 53×43. (Jelzett.)	120.—
406.	—, Vadászkunyhóban. Olajf. 65×62. (Jelzett.) .	150.—

		Kikiáltási ár pengőben
407.	—, Romantikus táj. Olajfestm. 35×50. (Jelzett.)	64.—
408.	—, Szent László. Olajfestmény. 145×120. (Jelzett.)	100.—
409.	STRAUCHER, WALBURGA (1807—?), STIELER, JOSEF KARL (1781—1858) UTÁN, Női képmás. Színes kőnyomat. 56×42	15.—
410.	SZABÓ BÉLA LEÓ, Csendélet. Olajfestmény. 40×52. (Jelzett.)	8.—
411.	SZABÓ DEZSŐ, Virágcsendélet. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	52.—
412.	SZEMLÉR MIHÁLY (1833—1904), Somogyi vásár. (Lacikonyha.) Eredeti kőrajz. Próbanyomat. (Egyetlen példány.) 28×34	10.—
413.	—, Sakkozók. Eredeti kőrajz. 27×35	4.—
414.	—, Parasztfiú kapával. Ceruzarajz. 26×16. (Jelzett.)	8.—
415.	—, Erdőrészlet. Ceruzarajz. 45×30. (Jelzett.) . .	7.—
416.	—, A prágai torony. Vízfestm. 30×22. (Jelzett.) .	16.—
417.	—, Rákosmenti malom. Szén-, kréta- és vízfestmény. 53×35	24.—
418.	—, Rákospatak. Vízfestmény. 28×36. (Jelzett.) .	18.—
419.	—, A kortes. Eredeti rézkarc. 30×20	2.50
420.	—, Pesti utcaseprő a hatvanas évekből. Eredeti rézkarc. 30×22	4.—
421.	—, Tanulmányfej. Eredeti rézkarc. 25×18 . .	3.—
422.	—, Rákospatak. Krétarajz. 39×25. (Jelzett.) . .	10.—
423.	—, Falurészlet. Krétarajz. 26×36. (Jelzett.) . .	15.—
424.	—, Parasztudvar. Krétarajz. 27×41. (Jelzett.) .	15.—
425.	—, Utilapu. Vízfestmény. 17×22. (Jelzett.) . .	12.—
426.	—, Parasztudvar. Krétarajz. 28×40. (Jelzett.) .	16.—
427.	SZENES FÜLÖP, Vöröshajú nő. Olajfestmény. 45×38. (Jelzett.)	64.—
428.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910), Angyalok. Tempera. (4 darab.)	25.—
429.	—, Szent István. Tempera. 45×21	45.—
430.	—, Női képmás. Olajfestmény. 70×50. (Jelzett.) .	120.—
431.	—, A költészet. Szénrajz	60.—
432.	—, A tánc. Szénrajz	60.—
433.	SZIGETI JENŐ, Tájkép. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	30.—
434.	SZIRMAY ANTAL (1860—1927), Parkrészlet. Olajfestmény. 45×36. (Jelzett.)	32.—
435.	SZŐNYI ISTVÁN, Anya gyermekével. Krétarajz. 44×34. (Jelzett.)	40.—
436.	SZÜLE PÉTER, Nő korsóval. Olajfestmény. 40×25. (Jelzett.)	50.—
437.	TEUCHERT KÁROLY (1886—1926), Női akt. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	38.—
438.	—, Ádám és Éva. Vízfestmény. 22×16. (Jelzett.)	3.—

		Kikiáltási ár pengőben
439.	—, Udvar vége. Olajfestmény. 37×45. (Jelzett.) .	22.—
440.	THAN MÓR (1828—1899), Hunyadi János. Olajfestmény. 56×28	30.—
441.	—, Rákóczi a szatmári békeszerződést visszautasítja. Vizfestmény. 20×25. (Jelzett.)	32.—
442.	—, Szent László megöli Ákost. Vízfestmény. 19×24. (Jelzett.)	32.—
443.	—, Az ónodi országgyűlés. Vízfestmény. 19×25. (Jelzett.)	32.—
444.	—, Imre király. Vízfestmény. 18×25. (Jelzett.)	32.—
445.	—, Korvin Mátyás halála. Vízfestmény. 20×25. (Jelzett.)	32.—
446.	—, A mohácsi csata. Vízfestm. 18×24. (Jelzett.)	32.—
447.	—, I. András halála. Vízfestm. 20×25. (Jelzett.)	32.—
448.	—, Csák Máté esküje. Vízfestmény. 25×21. (Jelzett.)	42.—
449.	TOLNAY ÁKOS, Aratás. Olajfestmény. 12×18 .	18.—
450.	—, Ülő nő. Olajfestmény. 56×46. (Jelzett.) . .	30.—
451.	TORNAI GYULA (1861—1928), Háremjelenet. Olajfestmény. 105×60. (Jelzett.)	120.—
452.	—, Női tanulmányfej. Olajfestm. 60×30. (Jelzett.)	40.—
453.	—, Háremjelenet. Olajfestmény. 50×70 . . .	70.—
454.	—, Háremjelenet. Olajfestm. 70×100. (Jelzett.) .	150.—
455.	TORNYAI JÁNOS (1869—1936), Paraszt asszony. Olajfestmény. 65×55. (Jelzett.)	12.—
456.	TOROCZKAY OSZVALD, Virágos udvar. Olajfestmény. 45×49. (Jelzett.)	20.—
457.	UDVARY GÉZA (1872—1932), Tájkép. Olajfestmény. 62×40. (Jelzett.)	20.—
458.	—, Úrnő és apród. Olajfestm. 105×80. (Jelzett.)	190.—
459.	UJHÁZY FERENC (1827—1921), Gyümölcscsendélet. Olajfestmény. 62×78	25.—
460.	—, Csendélet. Olajfestmény. 50×84. (Jelzett.) .	90.—
	Olajfestmény. 50×84. (Jelzett.)	90.—
461.	—, Koldus. Olajfestmény. 80×60	120.—
462.	VADÁSZ MIKLÓS (1881—1927), A tátralomniczi nagy szállóban. Ceruzarajz. 30×50. (Jelzett.)	40.—
463.	VADON BENJÁMIN, Zalaparti részlet. Pasztell. 30×44. (Jelzett.)	25.—
464.	—, Kakukhegyi út. Olajfestm. 45×62. (Jelzett.)	18.—
465.	VAJDA ZSIGMOND (1859—1931), Uzsonnázó család. Olajfestmény. 32×26. (Jelzett.) . . .	20.—
466.	VALENTINY JÁNOS (1842—1902), Női arcképtanulmány. Olajfestmény. 38×30. (Jelzett.) . .	70.—
467.	VÁGÓ PÁL (1854—1928), Libapásztor leányok. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	540.—
468.	—, Szabadságos katona. Olajfestmény. 65×100. (Jelzett.)	70.—

		Kikiáltási ár pengőben
469.	VOIT, Női képmás. Olajfestmény. 16×13 . . *(Illusztrálva a IV. táblán.)*	60.—
470.	VENZO, GAETANO; WESTALL RICHARD (1765—1836) UTÁN, Gombaszedő leány. Színezett pontozó modor. 35×42	32.—
471.	VERNET, CLAUDE JOSEPH (1712—1789) UTÁN, Kikötő. Színezett rézmetszet. 40×50 . .	12.—
472.	—, Kikötő. Színezett rézmetszet. 40×50 . . .	12.—
473.	WATTEAU, ANTOINE (1684—1721) UTÁN, Társaság a szabadban. Olajfestmény. 55×75 .	350.—
474.	WIDDER, FELIX, Téli tájkép. Olajfestmény. 50×72. (Jelzett.)	48.—
475.	WIEGAND, A bécsi burgszínház. Vízfestmény, miniatür	15.—
475/a.	WIELAND, CARL, Női képmás. Pasztell. 52×42. (Jelzett.)	22.—
476.	WOLF, KARL, Gyertyafénynél. Olajfestmény. 84×65. (Jelzett.)	80.—
477.	WUTKY, MICHAEL (1738-39—1823), A Vezuv kitörése. Olajfestmény. 86×116. (Sérült.) . . .	50.—
478.	ZÁHONYI GÉZA, Falusi táj. Színes kréta. 40×28. (Jelzett.)	4.—
479.	—, Téli táj. Színes kréta. 40×28. (Jelzett.) . .	4.—
480.	ZEMPLÉNYI TIVADAR (1864—1933), Kompozíció vázlat. Olajfestmény. 38×32	12.—
481.	ZOMBORY LAJOS (1861—1933), Legelő barányok. Olajfestmény. 45×62. (Jelzett.)	30.—
482.	—, Ivó tehén. Olajfestmény. 75×45. (Jelzett.) .	20.—
483.	—, Tehenek. Olajfestmény. 40×60. (Jelzett.) .	105.—
484.	—, Bika. Olajfestmény. 36×50. (Jelzett.) . . .	20.—
485.	—, Tehén. Olajfestmény. 40×55. (Jelzett.) . .	20.—
486.	ZSÓTÉR ÁKOS, Utcarészlet. Olajfestmény. 60×45. (Jelzett.)	25.—

Innocent Ferencz: «Patricius.»

Paczka Ferencz: «De szeretnék páva lenni.»

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT TÉLI KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

óriási rézüstökből, olyan nagy fakanalakkal, hogy azok mindegyikét két ember emeli, szakadatlanúl tart a kiosztás, és pedig 20—25 ember részére egy-egy edénybe. Az étkezésnél használt, feketére festett asztali fakanalakat a kolostor adja és a kanál emlékül meg is marad az étkező birtokában. Hogy mily óriási számú ilyen fakanálra van szüksége a kolostornak, az olvasók megitélhetik abból, hogy egy bécsi czég utazójával beszéltem, ki minden évben csupán e kanalakra való üzlet megkötése czéljából utazik le a kolostorba.

Hogy vajjon a kolostor pinczéi, a mint azt a lapok állitják, telve vannak-e egy maczedon felkeléshez előkészített fegyverekkel, azt egy ilyen magam formájú külföldinek bizony nem árúlják el. Annyi bizonyos, hogy ilyen czélra rejtettebb és a maczedon határhoz közelebb eső alkalmasabb helyet keresve sem lehetne találni.

A kolostor falain kivül van egy kis kápolna, melynek rendeltetése azonban egészen más, mint a kápolnáké szokott lenni. Ez a kis kápolna egy éltesebb kalugyer felügyeletére van bízva és belsejében a falakhoz támaszkodó állványokon emberkoponyák vannak egymás mellé helyezve. Minden koponyának homlokára annak egykori viselőjének neve, halálozási napja és egyéb adatok vannak felírva. Láttam ott egy koponyát, melynek egykori viselőjét rablók ölték meg, még pedig jó éles jatagánnal, mert az egyik nyakcsigolya oly simán volt ketté vágva, hogy még gyalúval sem lehetett volna rajta simább felületet alkotni. Midőn az öreg kalugyer megtudta, hogy én mi járatban vagyok, elég biztatóan elbeszélte, hogy ezelőtt 50—60 esztendővel két botanikus járt a Rilo-hegységben, kiket a rablók meggyilkoltak.

A tudomány kedvéért utazót azonban az ilyen dolgok hallása meg nem rémíti és útjáról el nem tereli, mert csak az az igazi utazás, mely némi veszélylyel is van egybekötve, azután meg az ilyen hátborzongató dolgokat a keleten az ember annyira megszokja, hogy azokat végre szinte magától értetődőnek tartja.

Hej! hány helyet mutattak nekem vezetőim bolyongásaim közben, a hol majd egy utast raboltak ki, majd egy másikat gyilkoltak le! Engem jó végzetem eddig megóvott az ilyen sorstól!

A kápolnában elhelyezett koponyák rendesen a kegyelet útján kerülnek oda. A gyermek például Istennek és elhunyt atyja szellemének tetsző cselekedetet vél elkövetni, ha apja koponyáját a kolostor őrizetére bízza, mely őrizet azonban nem szokott ingyen történni!

A *Rhodop-hegység*, melynek valamely félreeső völgyében rejtegetik jelenleg a rablók a szerencsétlen Miss Stonet, a Rilónak mintegy folytatása kelet felé, a mint hogy egyes nyújtványai a Rhodopig elhúzódnak. Azonban a Rhodop nem oly sziklás, nem oly vadregényes és nem is oly magas, mint a Rilo. Abban több a falu és a művelés alá vett föld, sőt elég termékeny fensikokban sem szükölködik. Ez is az oka, hogy a rablók a velük rokonszenvező vagy velük épen egyetértő lakosság körébe huzódtak vissza, kik között nagyobb biztonságban vannak és élelmezésük is könnyebben eszközölhető. A legutóbbi orosz-török háború alatt Kelet-Rumélia török lakosai is a Rhodop-hegységbe menekültek és ott csakugyan biztonságban is voltak.

Ha az ember vasuton elhagyja Szofiát, néhány mértföldnyire már a Rhodop előhegyei közé jut. A Rhodop már nem egy hegytömb, mint a Rilo, hanem hosszú hegylánczok, mely egy nagy darabon Kelet-Rumélia és Maczedónia határa és egész az aegäi tengerig vonúl el. E hegységben is bőven tanyáz a vad.

A Rhodopba szórt községek lakosai kevés földmívelés mellett főleg állattenyesztéssel foglalkoznak. E vidéken tett első utazásom idején a Rhodop erdei még báró Hirsch tulajdonában voltak ugyan, de pör alatt álltak; a lakosság pedig boszúból vagy gyűlöletből az erdőket felgyújtotta és én akkoriban ritka világítás — erdőégés — mellett utaztam el éjnek idején Tatár-Bazardsikról. Huszonkét év óta azonban Bulgária szép haladást tett, a Konstantinápolyig vivő keleti vasút kiépítése a kereskedelemnek lendületet adott és ma a fakereskedés egyik legjelentékenyebb ága Kelet-Rumélia bevételi forrásainak.

Három évvel ezelőtt újra voltam a Rhodop-hegységben. Ezúttal *Bela-Crkva* (fehér-templom) nevű zárdának voltam vendége, honnan egész a maczedon határig tettem kirándulásokat. A ruméliai oldalon a hegyhátra épített őrházakban elhelyezett katonaság őrzi a határt, a mire különben nagy szükség is van, mert a maczedon községek török lakosai nem egy ízben törnek át a határon, hogy a bolgár falvakat megsarczolják.

Miután e leirás azon sajnálatos eset alkalmából keletkezett, mely Miss Stonet érte, azért alkalminak tartom, hogy elmondjak egy 18 éve történt emberrablást, melynek áldozatát személyesen ismertem és majd két hétig vendége is voltam, elraboltatásának és fogságának körülményeit pedig saját ajakáról hallottam.

Berngé főerdésze és a Rhodop-hegység keleti-ruméliai erdeinek kezelésére nézve teljhatalmú megbizottja volt báró Hirschnek. Akkortájban a keleti vasut csak Bellováig volt kiépítve és Berngé főerdész is e község mellett lakott. A vadászlak mintegy négy kilométernyire feküdt Bellovától, elrejtve egy völgy torkolatában. Berngé férfi szolgaszemélyzete kocsisából és néhány erdőkerülőből állt, kik közvetlenül az ő lakása mellett fekvő épületben voltak elhelyezve.

Egy este két jól fölfegyverzett ember jelent meg a főerdész előtt és kilétüket megmondván, felszólították őt a velük menetelre. A főerdész belátta, hogy az ellenállás hiába való volna, mert a két rabló kijelentette, hogy a szolgaszemélyzet meg van kötözve, a vadászlakot pedig még vagy húsz rabló vette körül. Azért hát nem is ellenkezett, csupán arra kérte a rablókat, hogy engedjék lovára ülni. Ezen kivánságát teljesitették és a főerdész tolmácsát is előszólítván, azzal együtt az egész csapat az erdőnek indúlt. Egy tisztáson a csapat meghált, de a tanya biztosítása czéljából a tanya körül őröket állitott fel. Reggel a főerdésznek levelet kellett irni a váltságdíj előteremtése czéljából és ezen levéllel a tolmácsot küldötték vissza, ki így a fogságból megmenekült. Ezután a csapat fölkerekedett és a fogolylyal együtt órákig ment, míg egy völgybe nem érkezett, hol a szabad ég alatt újra tanyát ütöttek. A fogoly szükséget nem szenvedett, mert birkasült és juhsajt volt bőven, a rablók bánásmódja sem volt durva, mert hiszen tudták, hogy drága zálog van kezeik között, kiért biztos a váltságdíj. A fogoly őrizete éjjel-nappal megszakítás nélkül tartott, sőt a völgy mentén a tanyától fölfelé és lefelé is őrök czirkáltak. Így telt el három keserves nap, a fogolyra nézve minden nevezetesebb esemény nélkül. A negyedik napon egy bolgár parasztot hoztak a tanyára, ki nem tartozott hozzájuk és kit csak a váltságdíj átvétele czéljából tettek fogolylyá. Ilyen közvetítőül a rablók mindig családos és jó módú embert választanak, ki ezen minőségénél fogva biztos kezességet nyújt nekik arra nézve, hogy őket el nem árúlja és a váltságdíjat nekik átszolgáltatja, mert különben a halál fia. A rablókkal titokban folytatott hosszas tanácskozás után az új jövevény eltávozott, magával vivén a főerdésznek újabb levelét, melyben arra kellett kérnie a hatóságot, hogy a rablókat ne üldözzék, mert ellenkező esetben élete veszélyben forog.

A közvetítő eltávozása után a rablók újra tanyát változtattak, még pedig ezuttal egy kiálló szikla alatt, melyen korábbi tüzek nyomát lehe-

tett látni. Az élet itt is csak úgy folyt, mint az előbbeni tanyán, a főerdészt egy pillanatra sem hagyták magában, de eleségéről bőven gondoskodtak. A főerdész részére a helyzet nem volt minden regényesség nélkül, mert ő egy perczig sem kételkedett azon, hogy a váltságdíj meg fog érkezni. Csupán az éjjeli érzékeny hidegek rontották el jó kedvét, mert éjjelre a tüzet eloltották. Az ötödik vagy hatodik napon a közvetítő paraszt megjelent a tanyán és a rablókkal félrevonúlt, hogy a vele történteket elbeszélje. Ezen jövetele, mint később kitünt, a követelt váltságdíj nagyságának lealkuvásával állt kapcsolatban, mert hát keleten alkuvás nélkül vásár nem történik.

De nézzük meg, mi történt az alatt oda lent a főerdész kiszabadítása érdekében. A Bellovára visszaérkezett tolmács külön vonaton Philippopolisba utazott, hogy főnökének — ki német alattvaló volt — elrablását a német konzul tudomására hozza. Ezt az esetet Bismarcknak, a konstantinápolyi német követnek és báró Hirschnek is megtáviratozta, erre aztán folyt a táviratozás minden irányban. A vaskanczellár olyan dőrgedelmes jegyzékekben hívta fel a török kormányt a váltságdíj előteremtésére, illetve a fogoly német alattvaló mielőbbi kiszabadítására, hogy a török kormány megremegett bele. De hát honnan vegyen a kormány oly gyorsan 10—12 ezer lirát, midőn ott, az állampénztár — mindig sorvadásban szenved. — Megindúltak a rablókkal való alkudozások. A közvetítő többször megjelent a rablótanyán, míg végre az egyesség megköttetett és néhány száz lira lealkuvása után a rablók a csengő aranyakhoz, a fogoly pedig szabadságához jutott. A rablók a kapott pénzt egyenlő részben elosztották, a főerdésztől búcsút vettek és a hányan voltak, annyifelé vették útjokat. A főerdészt a közvetítő kisérte el egy olyan útig, honnan a hegyekről könnyen letalált és ha jól emlékszem, 12 napi fogság után jól eső pihenéssel heverte ki a kaland fáradalmait. Később a rablók a tolmácsot is elhurczolták, ezt báró Hirsch váltotta ki 24,000 forintért, de midőn a tolmács másodizben is a rablók kezei közé került, akkor már sem báró Hirsch, sem a hatóság nem törődött vele, mert gyanították, hogy a rablókkal egyetértve hurczoltatta el magát, hogy a búsás váltságdíjon azokkal megosztozzék. Erre — állitólag — neje váltotta ki pénzzé tett ékszerei árán.

Az emberrablás üzlete még soká fenn fogja tartani magát Keleten, mert az üzlet majd mindig sikerül, roppant haszonnal és csak kevés veszedelemmel jár, miután az elszéledt rablók csak alkalmilag adják magukat e vállalkozásra, lévén ők otthon, falujokban, derék, becsületes emberek. *Merkl Ede.*

EGYVELEG.

* **Óriási erdőségek.** Amerikában a legnagyobb erdő a Labrador és Hudson-öböl közt fekszik. Kiterjedése 1700 négyszögmérföld. Közép-Afrikában az erdős vidék kiterjedése 3000 négyszögmérföld, a szibériai Urman őserdőség hoszsza 3000, szélessége pedig 1000 mérföld. Az Urman őserdot a benszülöttek az «elveszett lelkek» helyének nevezik.

* **A philadelfiai koldusok szövetkezete** a nagy várost kisebb-nagyobb részekre osztotta fel, hol a szövetkezet tagjai koldulhatnak. A ki másutt, mint a számára kijelölt helyen koldúl, a rendőrség elé kerül, hol keményen megbüntetik, esetleg a szövetkezetből ki is zárják.

* **Kerti csiga** Párisban naponta ezer mázsa kerül a piaczra. A csigákat külön e czélra berendezett kertekben, illatos füvekkel táplálják. Egy dijoni csigatenyésztő évenként hétezer frankot kap csigáiból.

* **Öreg házaspárok.** Poroszországban rövid idő alatt 614 házaspár ült arany-, vagy gyémántlakodalmat. A kormány az öreg párokat érmekkel tűntette ki.

* **Rendkívüli szaporaság.** Kanadában egy ottani lakost felesége a 41-ik gyermekkel ajándékozta meg. A 41 gyermek közül 36 életben van. Ezek nagyobb része már családot alapított.

* **Ritka ünnepet** ült nem rég egy Girard nevű ezredes Neuchatelben. 80-ik születésnapja ugyanis összeesett aranylakodalmának, lánya ezüstlakodalmának és egyik unokája esküvőjének napjával. Többen megjegyezték ekkor tréfásan, hogy az ezredes nagyon fösvény lehet, hogy négy ily jubileumot egyszerre tart meg.

* **Az ivást** egészen fölöslegessé teszi egy a Havaii szigeteken nagy mennyiségben tenyésző mainnia nevű fű. A szigeteken igen sok ló és szarvasmarha él úgy, hogy soha sem iszik, sőt a kinált vizet sem fogadja el, ha ezt a füvet eszi. Nagy jelentősége van ennek e népes csoportra, hol folyók és mocsarak nincsenek; a három hónapig tartó esős időn kívül nedvesség sem mutatkozik.

* **Az énekes madarak kalitkába zárása** szigoruan tilos Ohio államban. Cincinnati városban egy év alatt 25,000 énekes madarat bocsátott szabadon a rendőrség s egyetlen hónap alatt 28 embert birságoltak meg ily vétségért.

* **A valódi fekete gyémántot** egyedűl Bahio brazíliai államban találják a folyók medrében, honnan búvárok hozzák elő. Rendesen keményebbek; a tüzet jobban kiállók, mint a szintelen gyémántok, de ha erősen felhevítik s egy csepp hideg vizet bocsátanak rájuk, rögtön explodálnak s utánok csak egy kis homok marad. A kisebb példányoknak kevés becsük van, de a nagyobbaké jelentékeny. Az eddig talált legnagyobb fekete gyémánt értéke 100,000 korona volt.

* **A világ tengerein** járó hajókon naponta átlag 1.200,000 ember utazik.

* **Az argentiniai köztársaság** szarvasmarha állománya vagy 10 millió darabból áll. Ezen szarvasmarha tömeg állítólag azon nyolcz tehéntől s egy bikától származik, melyek a XVI. század közepén kerültek oda.

Fennmaradt fényképek után rajzolta R. Hirsch Nelli.

SZÉLLNÉ ARANY JULISKA ÉS LEÁNYA, PIROSKA.

* **A milliomosok utczája.** Grosvenor Square nevű londoni utczában több milliomos lakik, mint az egész európai szárazföldön.

* **Az Éjszak-Amerikai Egyesült-Államok** nyugdíjasainak serege rengeteg összegbe kerül. A nyugdíjasok száma körűlbelől egy millió ember, kiknek tavaly vagyis, 1900-ban 720 millió korona értékű nyugdíjat fizetnek ki.

* **Khinában a nők** kilenczven százaléka nem ismeri a betűt, ellenben a férfiak majd mindannyian tudnak írni és olvasni.

* **Németországban naponta** átlag másfél millió képes levelezőlap kerül a postára, mely e czímen 82 ezer korona vitelbért kap.

* **Texasban a petroleumbányák** igazgatói és főtisztjei kizárólag nők. Ennek a különös jelenségnek okát abban keresik, hogy az ottani férfiak többnyire részegesek.

* **Schröder Márius,** egy fiatal dán hirlapíró, a földkörüli utat pénz nélkül egy év alatt meg akarja tenni. Útlevélen kívül, csakis ajánló leveleket visz magával. Megjegyzendő, hogy azon esetre, ha a mondott időre visszatér, az írók özvegyeinek és árváinak segélyezésére 10 ezer koronát fizet.

* **A British Múzeum** könyvtárában jelenleg két millió kötet van. Ezek közt 82 ezer kötet különböző hirlapok évfolyamai.

AZ ARANY-CSALÁDRÓL.

Nem sok író találkozik a világirodalomban, kinek élete oly tökéletes összhangban volna költészetével, mint Arany Jánosé. Lyrai költészetében ott van egész lelki világa, melyet kiadott levelezései kortársaival, főként Petőfivel és Tompával, kedvesen színezve egészítenek ki. S a mi családi életét illeti: szebb, nemesebb, tisztább, gyöngédebb viszony a család tagjai között alig képzelhető, mint az Arany-családé volt.

Arany Jánost 1857 őszén láttam először, mikor mint vidéki kis diák Nagy-Kőrösre kerültem az V-ik osztályba. Ő volt az, a ki a latin nyelvből megvizsgált, hogy megállom-e helyemet az V-ik osztályban. Végtelenül szelid, barátságos modorával még a félénkbe is bizalmat, bátorságot öntött. Azután tanárom lett. A tanórákon kívül gyakran láttam kis kertjében, melyet az iskola udvarától egy deszkakerítés választott el, s mi e kerítés nyilásain át néztük nagy tisztelettel, a mint arra sétálgatott, vagy fáival babrált.

Kertészkedem mélán, nyugodtan,
Gyümölcsfáim közt bíbelek,

mondja egyik szép versének az elején. Hogy jeles költő, azt tudtuk mindnyájan; de hogy mekkora költői nagyság, arról nekünk, tanulóknak, természetesen nem igen volt tudomásunk. Bálványunk Petőfi volt, a kinek kiadatlan forradalmi verseit, az «Apostol»-lal együtt, nagy buzgalommal másolgattuk le, melyeket Arany gyűjteményéből kaptunk meg, fia, Laczi révén. A mint hogy a fiatal kor legkedveltebb költője Petőfi fog maradni, minden időkön keresztül. Arany *már ekkor,* — mint így visszatekintve jól tudjuk — meg volt törve; s tudjuk, hogy a lelki megtöröttséghez testi betegség is járult. Mi tanulók nem igen értettük az ő csendes, méla szomorúságát: de tiszteltük rendkívül. Szemeiben csak nagy ritkán csillant meg, egy-egy tréfás megjegyzésnél, a humor derűje. Arcszíne a sárgásba játszó volt, úgy hogy egészen ráillett, a mit nehány évvel azelőtt «Aranyaimhoz» című versében irt:

Isten hozott, sápadt fiúk!
Színünk, nevünk úgy is rokon.

Soha se láttam felnőtt embernél oly végtelenül jóságos s oly nagy gyöngédséget kifejező szemeket, melyeket rendszerint valami fátyolféle takart, mint érett gyümölcsöt a hamva; s csak ha valami kedves, tréfás dolgot mondott, csendesen, szeliden: akkor villant elő egy pillanatra a belső tűz zsarátnoka, s csodálatos édes, derült fénynyel ragyogta be arczát s két szemét. *Befelé* nézett, mint szoktak azok, a kiknek gazdag benső világuk van, ellentétben a gyakorlati élet embereivel, a kik mindég *kifelé,* a zsákmány után néznek, hogy sokszor szinte kidülled a szemük. Az özvegy Toldiné falusi kúriájának leírásában Arany magára is gondolhatott, mikor írja:

Mert úgy vala a jó ősi ház kiszabva,
Úgy látta helyesnek, a ki helyben hagyta:
Hogy soh' se bámúljon országba, világba,
Nézzen, igaz bölcsként, befelé, magába.

A belülről uralkodó harmonikus érzésnek ebből a finom hamvából, fiának, Lászlónak szemeiben is volt állandóan egy kevés, kivált mikor csendesen gondolkodva, vagy ábrándozva nézett a határozatlanba. Minden *benső embernél* megvan az, a kinek gazdag és mély lelki világa van.

Szemein kívül szép kajla bajusza volt egyik fő dísze. Óráira rendkívül pontosan járt; nyugodtan, csendesen jött s épen úgy távozott. Dorgáló szavát három év alatt soha sem hallottuk. Egyszer aztán nagyon megunta Nagy-Kőrös és a tanári katedrát; ott hagyott bennünket a fővárosért, s az érettségi vizsgán már nem ő kérdezgetett s nem ő itélte oda a Tomori-aranyakat, hanem a jó Szilágyi Sándor. Kőrösi lakása nem áll többé; lerombolták, hogy az iskolaszolgáéhoz ragaszszanak.

Gyakran láttuk *Aranynét* is, az ambituson vagy az udvaron szorgalmatoskodva, vagy gyermekei után nézve; mindig tisztán, bár egyszerűen öltözve. Ő volt a ház lelke, mindnyájok gondviselője; egy kiválóan okos, erős gyakorlati érzékű, jó háziasszony, a ki nagy áldozatokra is kész volt azokért, a kiket szeretett. Férjének igazi őrző angyala. Bizonyára csak ritkán adott alkalmat ennek az ilyen hangú megszólításra:

Oh ne nézz rám oly sötéten
Pályatársa életemnek,
Mint midőn az őszi felleg
Húzza árnyékát a réten;
Nézz szeliden, nézz mosolygva:
Férfié az élet gondja.

S alkalmasint sokkal gyakrabban érezte a férj azt, a mit az «Itthon» című költeményében mond:

Mint a madár a fészkére,
Szomju vándor hüvös érre,
Mint a gyermek anyaölbe:
Vágyom én e nyájas körbe.
Itt, enyelgő kis családom
Közt van az én jó világom;
Künn borong bár a magasban:
Itt örökké csillagos van.

Igen, mert a gondos, szerető, hű élettárs mellett ott volt a két szép gyermek, «a barna Laczi s a szőke *Juliska.*» Ez utóbbi kis termetű, de igen kedves arczú, életpiros, eleven szép leány volt. Különösen szemei voltak szépek, beszédesek. Mély kedély, játsziság, humor tették nagyon vonzóvá. Jókai egy kis rajzában pompásan megörökité, milyen remekül játszott, az ő kőrösi látogatása alkalmával, egy az ő novellájából rögtönzött darabban. Valamint atyja, egy a maga nemében páratlanúl gyöngéd, finom művecskében, mely Arany hátrahagyott művei egyik kötetében jelent meg s melynek címe: «A kis Juliska elbujdosása.» Dédelgetve szerette mindenki a baráti körben. Nem hiába volt kedvencze atyjának. Szíve kegyeltje, míg élt, s gyógyíthatlan búja, miután fiatalon meghalt.

ARANY LÁSZLÓNÉ.

R. Hirsch Nelli rajzai.

ARANY LÁSZLÓ.

Ha Juliska kis termetű volt, annál hosszabb vala a fiú, a barna *Laczi.* Igazán barna, de szép, férfias arcz, rendesen komoly magaviselettel, de beszédében már ekkor felcsillant a humor s szivesen vett részt akármi pajkos csinyben. Ha nem versengett is az elsőségért, jó tanuló volt, az elsők között, s jó pajtás. A későbbi ember igen sok vonása megvolt már akkor benne, csak az iró hallgatott. Volt nekünk egy önképzőkörünk, de a tagok nem igen akartak dolgozni. Azért egy gyűlésen elhatároztuk, hogy minden tag köteles legalább egy dolgozatot benyújtani az év folytán. Egyszer érkezik be egy 3—4 soros dolgozat ezzel a tartalommal: «Nagy volt a szárazság a faluban, két hónap óta nem esett eső. Összeült a kupaktanács, hogy hogyan lehetne ezen segíteni. Nagy vita után elhatározták s protokolumba is vették, hogy essék az eső.» Felbontottuk a jeligés levelet, hogy megismerjük a szerzőt, a ki nem átallotta a mi határozatunkat igy kicsúfolni. Kisült, hogy azt a «dolgozatot» ketten csinálták: Arany László és egy jó pajtása, ki most nagy tekintélyű kuriai biró a fővárosban (s ott van a mandátumok birái közt is). Úgy látszik, a későbbi időkre tartogatták erejüket.

Az egyetlen művészi hajlama Arany Lászlónak ekkor, tudtommal az volt, hogy flótázga-

tott. Hogy később mivé fejlett, mi lett belőle, az el volt mondva e lapokban is, másutt is, elég korai halálakor.

És *Piroska!* a gyászszal együtt született, a finom idegzetű, eleven, fogékony leányka; öregapjának leánya helyett öröme és vigasztalója; kiről annyian, annyi szeretettel gondoskodtak s igyekeztek neki boldoggá tenni az életet: s a halál újja letörte ifjan, váratlanúl, fejledező reményei közt, legszebb korában. Mindez oly mélyen megható. Az ő és anyja utolsó napjainak, halálának rajza, papirra vetve a testvér, a nagybátya által nem sokkal a második veszteség után, annyi megkapó vonást tartalmaz s a maga egyszerűségében és igaz voltában oly szép, tanúlságos és felemelő, hogy olvasása nem csak gyönyörködtet, de vigasztal is.

S az, a ki e szép és boldog családi körből egyedűl maradt fenn: *Arany László özvegye*, Szalay Gizella. 1875-ben keltek egybe; frigyük szerelmi házasság volt s mindvégig az is maradt.

Ritka szép pár voltak fiatal korukban, a mely fiatalság náluk szokatlan hosszan tartott. A férj magas, daliás alakjával, szép, hosszúkás magyar arczával, kifejező, kissé merengő barna szemeivel: minden asszony tekintetét magára vonta; a feleség alacsonyabb, üde, mosolygó, bájos arczával: a férfiakét. A merre mentek, mindenütt utánuk néztek. És otthon, a házi tűzhelynél, a jó barátok meghitt körében, hol a magas míveltségű lélek fénye világított s az őszinte, becsületes magyar szív melege melegített mindenkit: ott volt igazán teljes és egész boldogságuk.

A családból most már csak ő él egyedűl: férjének, apósának s a többieknek emlékét kegyelettel, híven ápolva. Szép és nemes feladat, talán a legnemesebb a földön: szeretteink emléke mellett kegyelettel áldozni. Már a régiek is tudták ezt s törvénynyé tették. Mi, keresztyének, szívünkben hordjuk e törvényt; s bizony boldog az, a ki *méltóknak* emlékinél *méltóan* áldozhat.

B. F.

RÉJANE.

A franczióknak Sarah Bernhard mellett legünnepeltebb művésznője, Réjane asszony, a héten Budapesten vendégszerepelt a Vígszinházban s négy leghíresebb új szerepét játszotta el. *Réjane* asszony a főváros közönsége előtt nem ismeretlen; negyedfél évvel ezelőtt megfordult már nálunk, a mikor Madame Sans Gêne szerepében mutatta be művészetét.

Pierre Bertou «Zazá»-ja, Brieux «Vörös talár»-ja, Daudet «Sapho»-ja és Henri Becque «Páris asszonya» azok a szindarabok, melyek főszerepeiben *Réjane* asszony most játszott nálunk. Párisban nagy tetszést aratott velük s most művészi körútjában Európa más nagy városait is fölkeresi ez új szerepekkel. Ezek a szerepek meglehetősen eltérő jellegűek és így nagy próbára teszik a művésznő sokoldalúságát.

Réjane asszony e sokoldalúságáról nevezetes. Végig járta Páris majdnem valamennyi nagyobb szinházát a Vaudevilletől az Odéonig, szerepeit is gyakran váltogatta, a soubrettektől a drámai hősnőkig, megpróbálkozva a szinpadi alakítás csaknem minden formájával. Szinész-családból származott, atyja az «Ambigu» szinház tagja volt. Neve eredetileg Réju-nek hangzott, de ő a hangzatosabb Réjane-nal cserélte föl. Még mint szinésznövendékről, a nagy tekintélyű Sarcey igen elismerő birálatot irt róla első fellépte után, a mi mindjárt reá terelte a figyelmet. Sikereinek első szintere a Vaudeville volt. 1879-ben játszott itt először és hamarosan a maga részére hódította Párist. 1885-ig játszott e szinházban, fényes sikereket aratva; ekkor átment az Ambigu-szinházhoz, majd a Palais Royalban lépett fel. Gyakori változtatás után egy-egy nagy szerepre szerződve egyes szinházakhoz, visszatért ismét a Vaudeville-be, melynek most is tagja s e szinház igazgatójának, Porelnek neje. A legkitünőbb irók, Richepin, Goncourt Edmond, Sardou, Meilhac és Halévy, stb. neki írták legjobb szerepeik nagy részét s külföldi szerzők, különösen Ibsen darabjait is sikerrel játszotta. Aristophanes egy darabjában, a «Lysistrate»-ben is diadalt aratott.

KATE GREENAWAY.

A párisi kritikának és közönségnek kedvencze Réjane asszony, a kiről mindig nagy elragadtatással nyilatkoznak s általánosan elismerik, hogy a legkülönb művésznők egyike, a kinek neve méltán kerül a Sarah Bernhardé, Duseé mellé. Természetessége, bájos egyénisége, a sokféle szin, a miben egy-egy szerepét bemutatja, nagy hatást biztosit neki minden szerepkörben. Szép alakja, zengzetes beszéde segitői a hatás elérésében. Nincs szüksége külső eszközökre, hogy publikumot hódítson. Művészi egyéniségének különös vonzóerőt ad az, hogy a párisi nő, a Parisienne összes tulajdonságai, sajátságos vonzó, izgató, elragadó jellemvonásai, erényei és hibái úgyszólván megtestesülnek benne. Ezért lelkesednek érte annyira a párisiak s ezért viszi diadalra nem egyszer az olyan darabokat is, melyek nélküle megbuktak volna. Talán legnagyobb sikere Sardou Madame Sans Gêne-je volt, ez az egészen az ő egyéniségéhez szabott szerep, melylyel úgy elragadta közönségét, hogy alig került az utóbbi években a szinpadra darab, melyet annyiszor s oly lankadatlan érdeklődés mellett adtak volna elő. Külföldi körútjában mindenütt nagy sikerrel járt. Budapesti vendégszereplését még az is érdekessé teszi, hogy most már másodszor nyújt arra alkalmat, hogy egy-egy kiváló magyar művésznővel összehasonlítsuk. Első vendégszereplésekor még élénk emlékezetben volt *Blaha* Lujza alakítása a Madame Sans Gêne-ben s mikor Réjane asszony is ugyanazt a szerepet mutatta be, a franczia művésznő minden fényessége mellett is örömmel tapasztalhatta közönségünk, hogy a mi nagy művésznőnk semmivel sem áll mögötte. Most a «Robe rouge»-ban (Vörös talár) *Márkus* Emiliával hívja ki az összehasonlítást, a ki e darab főszerepében hétről-hétre a közönség lelkes tapsai közt játszik a Nemzeti Szinházban. *Réjane* e fölléptéről egyik jeles szini kritikusunk a következőket írja:

A *Réjane*-nal utazó franczia társaság kitünő összjátékban mutatta be Brieux színművét. Franczia bírákat, franczia képviselőket, franczia procureur-generalokat, franczia-baszk parasztokat láttunk. Láttuk az igazi vörös talárt az esküdtszéki tárgyalást vezető elnökön; láttuk az igazi tocque-ot, az igazi hivatalos birói sapkát; láttuk Réjane karcsu termetén az igazi baszk-franczia viseletet.

Érdekes összehasonlításokat tehettünk a franczia társaság és a Nemzeti Szinház előadása közt.

Külső dolgok korrekt szinrehozatalában a franczia társaság tagadhatatlanúl kifogástalanabb. Például: a nemzeti szinpadon használt vörös talár inkább kalikóbálra készült vörös dominóhoz hasonlít. Nem szabatos ruhadarab. Pedig kellő utasítás mellett a mi szinházi szabónk épen úgy el tudta volna készíteni, épen úgy meg tudta volna adni a kifogástalan formáját, mint a párisi szabó.

Réjane, mint parasztasszony, igazi baszk-franczia parasztruhában állott elénk. Ruházata olyan természetes volt, hogy nem is látszott szinpadi kosztümnek. Csinos, de nagyon egyszerű, feketés szoknya; ugyanolyan szinű rövid pruszlik, elől két sáv betéttel; vállain tarka, de nem rikító kendő: a pruszlik alatt ugyanilyen szinű rövid kötény: ezt a ruhát hordta *Réjane*. Nem volt kopott, de meglátszott rajta, hogy már régebben viselik és nem szinházi premiérre készült. A nemzeti szinpadon Yanetta öltözéke finom kelméből összeállított, fényes ruhatári darab; csupa selyem és rikító szín. Pompásan fest, különösen *Márkus* Emilia remek termetén, de nem parasztasszonynak, hanem primadonnának való öltözék. *Réjane*-on a parasztnő szempontjából minden stilszerű volt: a szoknya épen úgy, mint a lefésült, kétfelé simított, egy kissé parasztosan kaczkiás fekete haj, a fejére kötött lila-kendő és a fülében lógó ezüst függők.

Dubosc Gaston úr, a ki ma Mouzont játszotta, a «Zaza» tegnapi előadásán nagyon elegáns frakkot viselt. Természetesen, mert előkelő párisi gavallért reprezentált. Ma is frakkban jelent meg az első felvonásban, de a mai frakkja már nagyon szerény volt kelmében és szabásban egyaránt. Természetesen, mert Mouzon nem előkelő párisi gavallér, hanem vizsgálóbiró egy harmadrendű vidéki törvényszéknél, a ki legfeljebb Bordeauxba jár mulatságos legénykalandokra. A franczia lelkiismeretesen ügyelnek az ilyen különbségekre és meg is tudják csinálni. Ezt a korrektséget, ezt a minucziózus pontosságot el kellene tőlük tanulnunk. Nem nehéz. Csak egy kis figyelem kell hozzá.

A mi a belsőségeket illeti: ebben a tekintetben már nem olyan nagy a különbség köztünk és a franczia közt.

A Nemzeti Szinház «*Vörös talár*»-premiérején valósággal lobogott a temperamentum. *Beregi* és *Márkus* Emilia úgy játszottak a második felvonás végén, hogy a közönség meg volt rendülve, el volt ragadtatva és tombolt a gyönyörüségtől. A «*Robe rouge*» mai franczia premièreje a hatásnak ezt az izzó hőfokát nem érte utól.

Ebből világosan következik, hogy a mi szinészeinkben több a tüz, több az erő, több a szin, több az elragadó elem.

A miben a franczia — legalább ma még — a mieink fölött állanak, az a nagyobb iskolázottság, a nagyobb természetesség.

A jellemző, természetes alakitásban *Rejane* járt elől. Paraszt-lelket, paraszt-észjárást sugároztatott ki magából művészi következetességgel. Még akkor sem volt uriasan szentimentális, a mikor férjét és gyermekeit siratta. A makacs és ravasz parasztaszszony állatias ragaszkodásával, szivósságával, dühösségével védekezett a vizsgálóbiró előtt és valami nyers, primitiv hang mindig megőrizte attól, hogy ugy deklamáljon, mint egy drámai hősnő. A második felvonás végén mindenki izgatottan várta: milyen hajmeresztő naturalizmussal vágja magát földhöz, hogy fog fetrengeni a csendőrök karjai közt. Ez a várakozás nem teljesedett egészen. Rejane huzatta ugyan magát a földön s még a lábaival is rugkapált, de a Nemzeti Szinházban látott finále után ez a bevégezés nem volt meglepő. Már azért sem, mert *Rejane* a Yanetta dühöngő átkozódásait nem birta megrázóvá, vérfagyasztóvá tenni a hang erejével, vulkanikus kitörésével.

PRÓBA-VONATOK SZÁZ KILOMÉTER ÓRÁNKÉNTI SEBESSÉGGEL.

A magyar királyi államvasutak üzletvezetősége az elmúlt napokban Budapesttől Pozsonyig és vissza, a 701. és a 801. számú első osztályú mozdonyokkal, 100 kilométer alapsebességgel érdekes próbákat tartott.

A magyar kir. államvasutak gépgyára ezen mozdonyokkal a párisi világkiállításon a legnagyobb díjat, a «Grand prix»-t nyerte el.

Az említett próbáknál 100 kilométer alapsebességet, 250 tonna megterheléssel vettek irányadóúl s a mozdony fűtőanyagául farkasvölgyi válogatott szenet használtak.

A bécsi gyorsvonat, mely a nyugati pályaudvaron délután egy óra 50 perczkor érkezik be, Pozsonyból a tartózkodási időket bele nem számítva, három óra és 10 percz alatt ér el Budapestre, mig ezeké a próba-vonatoké menetrendszerűleg, két óra és 25 perczben állapittatott meg, tehát épen háromnegyed órával kevesebb menetidejük volt.

Ha az út hoszszát tekintjük: 212·5 kilométert és a menetidőt, mely két óra 25 percz, akkor igen egyszerűen kiszámithatjuk, hogy a vonat átlag csak 87 kilométer útat tett meg óránként. Tekintettel azonban arra, hogy a vonatnak a pálya bizonyos helyein, kisebb sebességgel p. o. állomások áthaladásánál a váltók hegye ellen csak 30 kilométer óránkénti sebességgel szabad haladni, a mozdonyvezetőnek a nyilt pályán 100 kilométernél nagyobb sebességgel is kell haladni. — Így a pálya több helyén 108 kilométer óránkénti sebességgel haladt a próba-vonat. Egyébiránt ezen két mozdonynak műszakrendőri bejárásánál a budapest-váczi vonalon a menetsebességet óránként 120 kilométerre fokozták. Ez Magyarországon eddig a legnagyobb sebesség, a mit mozdonynyal elértek.

A 250 tonna terhelés elérése czéljából a mozdony után 10 különféle kocsit akasztottak.

Táblakép, „Beatrice Cenci". Innocent

Budapesti Hilap. 1882. aug. 2.2.

Innocent Ferenc festőművész....

Innocent Forenc festo

Budapest Kirlap 1881, XI. 22

160 n. 5 o. (kapi kürek)

Ybl.

Önálló táblakép XIX,sz.

Innocent Ferenc: Beatrice Cenci

Budapesti Hirlap 1882.VIII.2.
211.sz. 2.o. /Sz.és M./

Samassa József műpártoló

Pesti Hirlap. 1881. nov. 3. 4.

Innocent Ferenc legközelebb....

I n n o c e n t Ferenc fest

M Ű V É S Z E T
II. évf. 1903.
74.
"Müvásár"

Amsztердам. Innocent

Pesti Hirlap. 1880. máj. 28.

Tavaszi tárlat

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1880. dec. 10. 4.

A Mitasarnok ból

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1880. jun. 20.

Kaas Ivor: Magyar festők

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1880. ápr. 29.5.

Napi hír

br. Kaas Ivor házassága alkalmából....

Innocent Ferenc festő

Pesti Hirlap. 1880. márc. 28.

-y-za: Parasztí tárlat

Ernst Múzeum aukcioi

Góth Móric (Moritz), szül. (geb.) 1874.

227. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Góth M.
Pasztell. 23×30,5.

Greguss Imre (Emerich), 1856—1910.

228. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Greguss Imre.
Lemezpapir (Karton). 10,5×24.

Greguss Imre (Emerich), 1856—1910.

229. PÁZMÁNY PÉTER.
Vászon (Leinwand). 60×43.

Greguss János (Johann), 1837—1892.

230. TÁJKÉP (Landschaft.
Lemezpapir (Karton). 10×20.

Greve, P., 19. század (Jahrhundert).

231. FÉRFIKÉPMÁS. (Männliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): P. Greve.
Miniatur. 6×5.

Griffier, Jan, (1656?—1718).

232. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 26×20,5.

Grimm Rezső (Rudolf), 1832—1885.

233. CSENDÉLET (Stilleben). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Grimm R. 1863.
Vászon (Leinwand). 70,5×94.

Gröber, 19. század (Jahrhundert).

234. Egy énekes képmása (Bildnis eines Sängers). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Gröber.
Vászon (Leinwand). 20×17.

Grut, 19. század (Jahrhundert).

235. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Grut.
Miniatur. 13×10,5.

Guardi Francesco modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

236. S. MARIA DELLA SALUTA, VENEZIA.
Vászon (Leinwand). 31,5×70,5. Illusztr. X. tábl.

Guardi Francesco modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

237. A VELENCEI DOGE-PALOTA. (Dogenpalast in Venedig).
Vászon (Leinwand). 31,5×70,5.

Guardi Francesco modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

238. A VELENCEI PIAZZA DI S. MARO (Venezia).
Vászon (Leinwand). 22,5×25,5.

Guardi Francesco modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

239. A VELENCEI DOGEPALOTA (Dogenpalast in Venedig).
Vászon (Leinwand). 22,5×25,5.

Guardi Francesco modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

240. 2 darab (Stück): PANNEAUX DECORATIFS.
Vászon (Leinwand). 44,5×30.

Guercino, Giovanni Francesco (1591—1666.)

241. FÉRFITANULMÁNY (Männliche Studie).
Tollrajz (Federzeichnung). 20,5×14.

Guercino, Giovanni Francesco modorában (Art des), 17. század (Jahrhundert).

242. KRISZTUS ÉS MAGDOLNA (Noli me tangere).
Vászon (Leinwand). 110×145.

Guercino, Giovanni Francesco modorában (Art des), 17. század (Jahrhundert).

243. A JÓ SAMARITÁNUS (Der gute Samaritaner).
Vászon (Leinwand). 116×144.

Haanen, Remi van, (1812—1894).

244. 2 darab (Stück): ZIVATAR UTÁN (Nach dem Gewitter) és (und) ZIVATAR (Das Gewitter).
A Zivatar után c. kép jelezve („Nach dem Gewitter", bezeichnet).
Vászon (Leinwand). 53×31.

Hackert, Jacob Philipp, 1737—1807.

245. „CAVA DE VIETRI". Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): a la Cava de Vietri, Filippo Hackert f. 1795.
Sepiarajz (Sepiazeichnung). 67×54.

Hackert, Jacob Philipp, 1737—1807.

246. „CAVA DE VIETRI." Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): a la Cava de Vietri Filippo Hackert f. 1795.
Sepiarajz (Sepiazeichnung). 67×54.

Hafkin.

247. A KIKÖTŐBEN (Im Hafen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Hafkin.
Vászon (Leinwand). 63×50.

Halberg-Krauss, F., 20. század (Jahrhundert).

248. AZ ŐSZ (Der Herbst). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): F. Halberg-Krauss München.
Lemezpapir (Karton). 27×42.

Hamilton, Johann Georg, (1672—1737).

249. VADKACSÁK (Wildenten). Gróf Sz. P. gyüjteményéből (Sammlung Graf P. Sz.)
Vászon (Leinwand). 80×94.

Hamon, Jean Louis (1821—1874).

250. 2 darab (Stück): JELENET MÁRIA ANTOINETTE ÉS VOLTAIRE ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben der Marie Antoinette und von Voltaire).
Vászon (Leinwand). 65×87.

Hanke.

251. DISZMENET (Feierliche Einholung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Vászon (Leinwand). 28×39.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1874.

252. ROTTERDAMI RÉSZLET (Detail aus Rotterdam). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Rotterdam, 1902. J. Háry.
Fa (Holz). 24×19.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

253. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Venezia. Háry Gy.
Lemezpapir (Karton). 24×20.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

254. VELENCEI RÉSZLET (Venezianisches Detail). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Venezia, Háry Gy.
Vízfestmény (Aquarell). 15,5×24.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

255. VILLATELEP (Villenquartier). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Háry Gy. Vizfestmény (Aquarell). 24×34,5.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

256. OVERSCHIE-DELFT. Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Overschie Delft. Háry. Kiss József hagyatékából (Nachlass von Josef Kiss).
Lemezpapir (Karton) 22×41,5.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

257. FRASCATI. Jelzés lent (Bezeichnet unten): Frascati. V. Falconieri. Háry Gy.
Fa (Holz). 28×21.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

258. BUDAI RÉSZLET (Detail aus Buda). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Háry Gy. Vizfestmény (Aquarell). 18×15.

Háry Gyula (Julius v.), szül. (geb.) 1864.

259. MANTUA VÁRA (Die Festung Mantua). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mantua 1901. VIII. Háry Gy.
Fa (Holz). 17×20.

Hatvany Ferenc báró (Baron), szül. (geb.) 1881.

260. TUNISI TÁJ (Detail aus Tunis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Hatvany Tunis 1906.
Vászon (Leinwand). 44,5×53,5.

Haug, Robert v., szül. (geb.) 1857.

261. ELŐŐRSÖK A HÓBAN (Vorposten im Schnee). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Robert v. Hang 1890.
Vászon (Leinwand). 35×25.

Haunold, Karl Franz Emanuel, (1832—?).

261a. A HALLSTADTI TÓ (Der Hallstädter-See). 1871. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): H.
Vászon (Leinwand). 44×56.

Hausleithner, Rudolf † szül. (geb.) 1840.

262. NŐI FEJ (Frauenkopf).
Lemezpapir (Karton). 28×21.

Heeremans, Thomas, 17. század (Jahrhundert).

263. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft).
Fa (Holz). 22,5×27.

Heeremans, Thomas, 17. század (Jahrhundert).

264. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): Fmans.
Fa (Holz). 22,5×27.

Hegedüs László (Ladislaus v.), 1870—1911.

265. ALPESI TÁJ (Alpengegend). Jelzés lent balra (Bezeichnet links uten): H. L. A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Lemezpapir (Karton). 25,5×33.

Hegedüs László (Ladislaus v.), 1870—1911.

266. MADONNA. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Hegedüs L.
Fa (Holz). 15×8,5.

Hegedüs László (Ladislaus v.), 1870—1911.

267. PÁRISI EMLÉK (Souvenir von Paris). Jelzés lent a középen (Bezeichnet unten in der Mitte): Hegedüs László.
Vizfestmény (Aquarell). 42×30.

Hegedüs László (Ladislaus v.), 1870—1911.

268. PÜNKÖSDI RÓZSÁK (Pfingstrosen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Hegedüs László.
Lemezpapir (Karton). 56×32.

Hegedüs R. C.

269. ÖTÖS SZÁNFOGAT (Schlittenfahrt). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Hegedüs R. C. 1886.
Vászon (Leinwand) 56×72.

Helemont, Mattheus van, (1623—1674?).

270. AZ ÖREG SZERELMES (Der verliebte Alte). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). M. v. H.
Fa (Holz). 35×25.

Herman Lipót (Leopold), szül. (geb.) 1884.

271. KOMPOZICIÓ (Komposition). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Herman Lipót 1821.
Lemezpapir (Karton). 48×60,5.

Herman Lipót (Leopold).

272. SZALMAKAZLAK (Strohschober). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lelle 1924. Herman L.
Fa (Holz). 27×40.

Herrer Cézár (Caesar), 1868—1919.

273. VELENCEI RÉSZLET (Venezianisches Detail). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Herrer C. Venezia.
Vászon (Leinwand). 55×40.

Herrer Cézár (Caesar), 1868—1919.

274. SPANYOL NŐ GITÁRRAL (Spanierin die Guitarre spielend).
Lemezpapir (Karton). 49,5×80,5.

Heusch, Willem de, († 1692).

275. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 44×50. Illusztr. VII. tábl.

Hitz Dora, 20. század (Jahrhundert).

275a. ALMASZÜRET (Äpfelernte). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Dora Hitz.
Vászon (Leinwand). 100×146.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

276. DÁNIEL AZ OROSZLÁNBARLANGBAN (Daniel in der Löwengrube).
Vászon (Leinwand). 97×76.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

277. VITORLÁSHAJÓK (Segelschiffe).
Vászon (Leinwand). 62×84,5.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

278. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 29×22.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

279. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 39×32,5.

Holland festő (Holländisch), 17. század (Jahrhundert).

280. MULATÓ TÁRSASÁG (Fröhliche Gesellschaft).
Fa (Holz). 80×105.

Hollósy Simon (1857—1918).

281. A VIZBEFULÓ (Der Ertrinkende). Kiállítva Nagy-Bányán. (Ausgestellt in Nagy-Bánya). 1912.
Lemezpapir (Karton). 58×78.

Hondecoeter, Melchior d' (1636—1695).

282. KAKASVIADAL (Hahnenkampf). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. d'Hondecoeter fecit 1866.
Vászon (Leinwand). 70×93.

Hondecoeter, Melchior d' (1636—1695).

283. TÁJ ÁLLATOKKAL (Landschaft mit Tieren).
Vászon (Leinwand). 94×127. Illusztr. XIV. tábl.

Hooch, Pieter de követője (Nachfolger), 17. század (Jahrhundert).

284. INTERIEUR.
Fa (Holz). 36×29. Illusztr. XI. tábl.

Hoogstraten, Samuel van (1626—1678).

285. TANULMÁNYOK (Studien).
Tusrajz (Tuschzeichnung). 14×19.

Horovitz Lipót (Leopold), 1839—1917.

286. FÉRFITANULMÁNYFEJ (Männliche Kopfstudie).
Lemezpapir (Karton). 51×40,5.

Houbraken, Jacobus (1698—1780), Meytens J. után (nach).

287. „JOSEPHUS ARCHIDUX AUSTRIAE"
Rézmetszet (Kupferstich). 36,5×23.

Houston, Richard után (Nach).

288. „MORNING".
Szines metszet (Farbenstich). Modern levonat (Moderner Abzug). 57×41.

Huber 18—19. század (Jahrhundert).

289. JAKOB ÉS (UND) RÁHEL. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Huber pinxit Weissenhornii 1820.
Vászon (Leinwand).

Hunt, Charles.

290. 2 DARAB (Stück). „The Leamington, 1840".
Szines metszetek (Farbenstiche). 48×60.

Huysmans, Cornelius (1678—1727).

291. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 61×51.

Innocent Ferenc (Franz), szül. (geb.) 1859.

292. HOLLAND NŐ (Holländerin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Innocent.
Lemezpapir (Karton). 54,5×47.

Ippoletti.

293. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten) Ippoletti.
Fa (Holz). 20×28.5.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

294. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Grünwald Béla.
Vászon (Leinwand). 99×99.

Iványi-Grünwald Béla, szül. (geb.) 1867.

295. KERTI MUNKA (Gartenarbeit). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Iványi Grünwald Béla.
Lemezpapir (Karton) 65×50.

Jacque, Charles Emile (1813—1894).

296. 5 darab (Stück) TÁJKÉPEK (Landschaften).
Rézkarcok (Radierungen). Különféle méretekben (In verschiedener Grösse).

Jakobey Károly (Karl), 1826—1891.

297. ZSIGMONDY VILMOSNÉ KÉPMÁSA (Bildnis der Frau W. v. Zsigmondy). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Jakobey K. 1857.
Vászon (Leinwand). 91×73.

Jakobey Károly (Karl), 1826—1891.

298. HUNYADI JÁNOS HALÁLA (Tod des Johann Hunyadi).
Vászon (Leinwand). 21×25.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

299. 2 darab (Stück) A PÁPA (Der Papst). „RÉGISÉG" (Altertümer).
Jelzett tusrajzok különféle méretben (Signierte Tuschzeichnungen in verschiedener Grösse).

Jankó János (Johann), 1833—1896.

300. 2 darab (Stück) „VÉN UDVARLÓ". — „A SIRKŐ". („Der alte Kurmacher". — „Der Grabstein.").
Tollrajzok (Bleistiftzeichnungen). 12×11. — 13×9.5.

Jankó János (Johann), 1833—1896.

301. 2 darab (Stück) „PÁRDUC ÉS NYULBŐR" („Panther und Hasenfell"). „REBUSZOK" (Räthsel).
Jelzett tusrajzok különféle méretben (Signierte Tuschzeichnungen in verschiedener Grösse).

Jankó János (Johann), 1833—1896.

302. 3 darab (Stück) „EBÉD ALATT" (Während des Essens). „VIGASZTALÁS" (Die Tröstung). „BOLYGÓ ZSIDÓ. FÖLDÖNFUTÓ" (Der ewige Jude). Az utolsó lap jelezve (Das letzte Blatt signiert).
Tusrajzok különféle méretekben (Tuschzeichnungen in verschiedener Grösse).

Jankó János (Johann), 1833—1896.

303. 3 darab (Stück) „A GECSÉRI PUSZTÁRÓL", „KAGÁLNŐ-ESTÉLYE", „RÉGISÉG", NŐI PONGYOLA" stb. („Von der Puszta Gecsér u. s. w.).
Jelzett tusrajzok (Bezeichnete Tuschzeichnungen).

Jantyik Mátyás (Mathias), 1864—1901.

304. TANULMÁNY (Studie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): I. M.
Vászon (Leinwand). 33×23.

Jantyik Mátyás (Mathias), 1864—1901.

305. A REGÉNY VÉGE (Das Ende des Romans). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet unten rechts): Jantyik M.
Vászon (Leinwand). 116×90.

Japán művész (Japanisch) Suncho.

306. ÜLŐ NŐ (Sitzende Frau).
Szines fametszés (Farbenstich). 23×16.

Jendrassik Jenő (Eugen v.), 1860—1919.

307. NŐI MODELL (Weibliches Modell). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Jendrassik Jenő.
Vászon (Leinwand). 74×54.

Johannot, 19. század (Jahrhundert).

308. BIBLIAI JELENET (Biblische Szene).
Szines metszet (Farbenstich). 31,5×42,5.

Kálmán Péter, 20. század (Jahrhundert).

309. AZ APÁCA (Die Nonne). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kálmán Péter
90×80.

Kandó László (Ladislaus v.)

310. BALATONI TÁJ (Plattenseegegend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kandó.
Fa (Holz). 47,5×58.

Kardos Gyula (Julius v.), 1857—1908.

311. „ERŐSZAK" (Paletta) „Gewalt" (Palette). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): K. G. I. 87.

Karlovszky Bertalan (Bartholomeus v.), szül. (geb.) 1858.

312. A NŐVÉREK (Die Geschwister). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Sepiarajz (Sepienzeichnung). 23,5×13,5.

Karlovszky Bertalan (Bartholomeus v.), szül. (geb.) 1858.

313. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Karlovszky Bertalan.
Fa (Holz). 61×45,5.

Karvaly Mór (Moritz v.), 1860.

314. HARCOS (Ein Haudegen).
Vászon (Leinwand). 46×25,5.

Katona Nándor, szül. (geb.) 1864.

315. TÁTRA-EMLÉK (Souvenir aus der Tátra). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Katona Nándor.
Fa (Holz). 55×82.

Katona Nándor, szül. (geb.) 1864.

316. TÁTRAI TÁJ (Tátra-Gegend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Katona Nándor.
Vászon (Leinwand). 62×78.

Katona Nándor, szül. (geb.) 1864.

317. TÉLI NAP A KÁRPÁTOKBAN (Ein Wintertag in den Karpaten). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Katona Nándor.
Pastell. 51×72.

Kaufmann Angelica után (Nach).

318. VESTASZŰZ (Vestalin).
Vászon (Leinwand). 100×75.

Kegyes József (Josef) † szül. (geb.) 1834.

319. MADONNA. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Vászon (Leinwand). 45×33.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

320. ZRINYI A KÖLTŐ HALÁLA A CSÁKTORNYAI ERDŐBEN (Tod des Dichters Zrinyi im Wald von Csáktornya) 1664. Festetett (Gemalt) 1866.
Sepiarajz (Sepienzeichnung). 33×46.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

321. ALPESI TÁJ (Alpenlandschaft).
Vászon (Leinwand). 31×37.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

322. SZIKLATANULMÁNY (Felsenstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Keleti.
Vizfestmény (Aquarell). 13,5×13,5.

Keller, Albert v. † szül. (geb.) 1844.

323. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés fent balra (Bezeichnet links oben): Albert Keller.
Fa (Holz). 31×24. Illusztr. XIX. tábl.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

324. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kéméndy Jenő.
Lemezpapir (Karton). 27,5×21.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

325. TANULMÁNYFEJ (Studienkopf). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kéméndy Jenő.
Lemezpapir (Karton). 31×23.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

326. A BŰN (Die Sünde). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kéméndy Jenő.
Lemezpapir (Karton). 35×48.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

327. A VÁRUR (Der Schlossherr). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kéméndy Jenő 1920.
Lemezpapir (Karton). 46×31.5.

Kéméndy Jenő (Eugen v.), szül. (geb.) 1860.

328. PÁRISI NŐ (Pariserin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kéméndy.
Lemezpapir (Karton). 29×23.

Kern Ármin (1838—1912).

329. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Festetett (Gemalt) 1867 vagy (oder) 1868.
Vászon (Leinwand). 35,5×28,5.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

330. FASOR (Baumreihe). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kernstok K.
Lemezpapir (Karton). 23×29.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

331. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): 914 Kernstok K.
Vászon (Leinwand). 48×60.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

332. NAPNYUGTA (Dämmerung).
Vászon (Leinwand). 38×29.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

333. A SZERELMESEK (Die Verliebten). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kernstok Károly 1900. Dömös.
Vászon (Leinwand). 137×157.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

334. BÁRÓ MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ KÉPMÁSA (Bildnis des Baron). Jelzés lent középen (Unten in der Mitte): Kernstok Károly.
Vászon (Leinwand). 53×42.

Kernstock Károly (Karl), szül. (geb.) 1873.

335. LIBAPÁSZTOR (Die Gänsehüterin). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kernstok Károly. 1902.
Vászon (Leinwand). 77×65.

Ifj. Kessel, Jan (d. J.), 1654—1708.

336. CERES.
Vászon (Leinwand). 69×84. Illusztr. XII. tábl.

Kézdi Kovács László (Ladislaus v.), szül. (geb.) 1864.

337. ITT A TAVASZ (Der Frühling).
Fa (Holz). 34×44.

Kézdi Kovács László (Ladislaus v.), szül. (geb.) 1864.

338. HALLGATAG ERDŐ (Der stille Wald). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kézdi-Kovács L. 1905.
Vászon (Leinwand). 78×99.

Kilian, Wolfgang (1581?—1662).

339. KRISZTUS A KERESZTFÁN (Christus am Kreuz).
Fa (Holz). 42,5×27,5.

Kimnach László (Ladislaus) 1857—1906.

340. LEÁNY KÉPMÁSA (Bildnis eines Mädchens). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kimnach László.
Lemezpapir (Karton). 46×33,5.

Kimnach László (Ladislaus) 1857—1906.

341. A MŰVÉSZ MÁSODIK NEJE (Die zweite Frau des Künstlers). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten).
Fa (Holz). 14×31,5.

Kleinrath, D., 19. század (Jahrhundert).

342. PÁSZTOR NYÁJJAL (Hirt mit Herde). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): D. Kleinrath pinx. 821.
Vizfestmény (Aquarell). 46×61.

Knopp Imre (Emerich), szül. (geb.) 1867.

343. ANYÁM (Meine Mutter). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Knopp Imre.
Lemezpapir (Karton). 60×50.

Knopp Imre (Emerich), szül. (geb.) 1867.

344. HOLLANDI PARASZTLEÁNYOK (Holländische Bauernmädchen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Knopp Imre.
Vászon (Leinwand). 64,5×53.

Knorr, Hugo, szül. (geb.) 1834.

345. A TALÁLKA (Das Stelldichein). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts unten: Hugo Knorr 74.
Vászon (Leinwand). 130×107.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

346. FÉRFI PIPÁVAL (Mann mit der Pfeife). Jelzés fent balra (Bezeichnet links oben): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 49×41. Illusztr. XVII. tábl.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

347. PIPÁZÓ PARASZT (Rauchender Bauer). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede.
Fa (Holz). 18,5×24.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

348. BODZASZÜRET (Hollunderernte). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 55×38.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

349. FÜRDŐ NIMPHÁK (Badende Nymphen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 76,5×60.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

350. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Fa (Holz). 48×37.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

351. BACCHANÁLIA (Bacchanal). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 36×44,5.

Komlóssy Ede (Eduard v.), szül. (geb.) 1862.

352. HANCUROZÓ FAUNOK (Spielende Faune). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Komlóssy Ede.
Vászon (Leinwand). 50,5×80. Illusztr. XX. tábl.

Konek Ide, szül. (geb.) 1854.

353. TÓTEMBER FEJE (Kopf eines Slowaken). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Konek.
Vászon (Leinwand). 25×20.

Konvoluta (Konvolut).

354. 446 darab (Stück): KÜLÖNFÉLE METSZETEK (Verschiedene Stiche). Különféle méretekben (In verschiedener Grösse).

Konvoluta (Konvolut).

355. 189 darab (Stück): KÜLÖNFÉLE METSZETEK (Verschiedene Stiche). Különféle méretekben (In verschiedener Grösse).

Koroknai Otto (1856—1898).

356. PARASZTJELENET (Bauerngenre).
Vászon (Leinwand). 52×67.

Koszta József (Josef), szül (geb.) 1864.

357. PARASZTHÁZ (Bauernhaus). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Koszta.
Lemezpapir (Karton). 23×32.

Kovács J., 19. század (Jahrhundert).

358. TANULMÁNYFEJ (Studienkopf). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kovács J. München, 885.
Vászon (Leinwand). 53×33.

Kovács Mihály (Michael), 1828—1892.

359. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kovács M. 1876.
Lemezpapir (Karton). 33×26,5.

Kovács Mihály (Michael), 1828—1892.

360. OLASZ NŐ GYERMEKÉVEL (Italienerin mit Kind).
Vászon (Leinwand). 93×74.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

361. LEÁNYKA KÉPMÁSA (Bildnis eines Mädchens). Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben): K. A. 910.
Lemezpapir (Karton). 80×21.

Kőrösfői-Kriesch Aladár (1863—1920).

362. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): K. A.
Fa (Holz). 11×17.

Kron Béla.

363. BUDAPEST LÁTKÉPE (Ansicht von Budapest). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kron Béla.
Rézkarc (Radierung). 43×52,5.

Kruseman van Elten, H. D., † szül. (geb.) 1829.

364. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Kruseman fe. 1854.
Fa (Holz). 29×28,5.

Krusnyák Károly (Karl).

365. NŐI FEJTANULMÁNY (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Krusnyák K. 1923.
Lemezpapir (Karton). 34×26.

Krutsay Ferenc (Franz), szül. (geb.) 1868.

366. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Krutsay F.
Lemezpapir (Karton). 35,5×45.

Kunffy Lajos (Ludwig), szül. (geb.) 1868.

367. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Kunffy.
Lemezpapir (Karton). 17×24.

Kupetzky János (Johann), állit. (Angeblich) 17—18. század (Jahrhundert).

368. NŐI KÉPMÁS (Damenbildnis).
Vászon (Leinwand). 118×94.

Künl, Paul.

369. SODOMA ÉS GOMORRA PUSZTULÁSA (Die Zerstörung von Sodom und Gomorra).
A kép hátán (Rückwärts): Paul Künl pinxit.
Vászon (Leinwand). 35×40.

Künl, Paul.

370. TÁJKÉP (Landschaft). A kép hátán (Rückwärts): Paul Künl pinxit.
Vászon (Leinwand). 21×28.

Kütner S.

371. „LES DEUX FRÈRES".
Rézmetszet (Kupferstich). 1789. 55×40,5.

Lamen, Christoffel van der (1615—1651).

372. MULATÓ TÁRSASÁG. (Fröhliche Gesellschaft). Illusztr. IX. tábl.
Fa (Holz). 37×54.

Lasinio, Conte Carlo (1757—1839) Giotto után **(Nach).**

373. 2 darab (Stück). JELENETEK HIOB ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben des Hiob).
Rézmetszetek (Kupferstiche). 59×87.

Lasinio, Conte Carlo (1757—1839) **B. Gozzoli után (Nach).**

374. 2 darab (Stück): JELENETEK JACOB ÉS ESAU ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben von Jacob und Esau).
Rézmetszetek (Kupferstiche). 59×87.

Lasinio, Conte Carlo (1757—1839) **B. Gozzoli után (Nach).**

375. 2 darab (Stück): JELENETEK ÁBRAHÁM ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben Abrahams).
Rézmetszetek (Kupferstiche). 59×87.

Lesinio, Conte Carlo (1757—1839) **B. Gozzoli után (Nach).**

376. 2 darab (Stück): DÁVID ÉS GÓLIÁTH. — MÓZES ÉLETÉBŐL (David und Goliath. — Aus dem Leben des Moses).
Rézmetszetek (Kupferstiche). 59×87.

Lasinio, Conte Carlo (1757—1839) **B. Gozzoli és Buffalmaco után (Nach).**

377. 2 darab (Stück): A KIRÁLYOK IMÁDÁSA. A KÁLVÁRIA (Anbetung der h. drei Könige. Die Kreuzigung).
Rézmetszetek Kupferstiche). (59×87.

Lasinio, Conte Carlo (1757—1839) **B. Gozzoli és Buffalmaco után (Nach).**

378. 2 darab (Stück): JELENETEK NOE ÉS CHAM ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben von Noe und Cham).
Rézmetszetek (Kupferstiche). 59×87.

Lechner Ödön (Edmund), 1874—1910.

379. OLASZORSZÁGI EMLÉK (Souvenier aus Italien). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lechner Ödön.
Fa (Holz), 19×28.

Leonardis, Giacomo (1723—1780?), **Gaetano Zompini után (Nach).**

380. 6 darab (Stück): JELENETEK AZ APOSTOLOK ÉLETÉBŐL (Szenen aus dem Leben der Apostel).
Szinezett rézmetszetek (Kolorierte Kupferstiche). 39,5×29,5.

Léstyán János (Johann) 19. század (Jahrhundert).

381. NŐI ARCKÉP (Damenbildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Léstyán 841.
Vászon (Leinwand). 60×45,5.

Lhermitte, Léon Augustin † szül. (geb.) 1844.

382. PARASZTSZOBA (Bauernstube). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Lhermitte.
Pasztell. 19,5×23.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

383. VÁZLAT (Entwurf). Jelzés lent (Bezeichnet unten): Liezen-Mayer.
Vászon (Leinwand). 27×18.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

384. TANULMÁNYOK (Studien).
Krétarajz (Kreidezeichnung). 63×40.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

385. TANULMÁNYOK (Studien). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft de Künstlers).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 27,5×19.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

386. FÉRFITANULMÁNY (Männliche Studie). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 31,5×20,5.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

387. TANULMÁNY (Studie).
Ceruzarajz (Bleichstiftzeichnung). 14×11,5.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander v.), 1839—1919.

388. KOMPOSITIO (Komposition). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Vizfestmény (Aquarell). 11,5×17.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

389. KELETI TÁJ (Orientalische Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Ligeti A. 889.
Vászon (Leinwand 47×72.

Ligeti Antal (Anton), 1823—1890.

390. OLIVANO. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Olivano 9. 9. 86.
Vászon (Leinwand). 22×28.

Linek Lajos (Ludwig).

391. AZ ÉN IDEÁLOM (Mein Ideal). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Linek.
Pastell. 62×45,6.

Lisse, Dirk van der (1600—1669).

392. TÁJ FÜRDŐ DIANÁVAL ÉS NIMFÁKKAL (Landschaft mit Diana und Nymphen). Jelzés lent a jobb oldalon (Bezeichnet rechts unten): D. V. L.
Fa (Holz). 47×35,5.

Lorrain (?), Claude (1600—1682).

393. PÁSZTORJELENET (Schäferszene).
Tollrajz (Federzeichnung). 19×14.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

394. VENUS. Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz K.
Lemezpapir (Karton). 63×23. Illusztr. XIX. tábl.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

395. „KIS PÁVA". Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 26×38,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

396. 2 darab (Stück): AMORETTEK (Amoretten).
Lemezpapir (Karton). Magassága k. (Höhe) 100.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

397. 2 darab (Stück): AMORETTEK (Amoretten).
Lemezpapir (Karton). Magassága k. (Höhe) 100.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

398. „AZ UR TESTE" („Leib Christi").
Vizfestmény (Aquarell). 20,5×23,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

399. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): L. K.
Vizfestmény (Aquarell). 25×10,5.

Lotz Károly (Karl), 1833—1904.

399a. A KÁNAI MENYEGZŐ (Die Hochzeit zu Kana). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz K.
Gouache. 21×43.5.

Lotze, Ed. M. (1809—1890).

400. BIRKÁK (Schafe).
Vászon (Leinwand). 40×30,5.

Maas (Maes), Dirk (1656—1717).

401. VADÁSZAT (Die Jagd). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). D. Maes f.
Vászon (Leinwand). 58×71. Illusztr. VIII. tábl.

Mabuse Jan műhelye (Atelier des), 16. század (Jahrhundert).

402. LUCRETIA.
Fa (Holz). 46,5×36.

Maggiotto Francesco (1750—1805).

403. 6 darab (Stück). KÜLÖNFÉLE MITHOLOGIAI ÉS TÖRTÉNETI JELENETEK (Verschiedene mythologische und historische Szenen). Az egyik képen lent balra (Auf dem einen Bilde links unten): Francesco Maggiotto Anno 1799.
Vászon (Leinwand). 130×160.

Magliuclo F., 18. század (Jahrhundert).

403a. ANTIK ROMOK (Antike Ruinen). Gróf Nákó Sándor gyüjteményéből (Kollektion Graf Alexander Nákó).
Vászon (Leinwand). 76×63.

Magnasco, Alessandro (1681—1747).

404. APÁCÁK (Nonnen).
Vászon (Leinwand). 48×39. Illusztr. III. tábl.

Magnasco, Alessandro (1681—1747).

405. SZERZETESEK (Mönche).
Vászon (Leinwand). 48×39.

Magyar festő (Ungarisch), 19. század (Jahrhundert).

406. SZ. LÁSZLÓ (Der hl. Ladislaus).
Vászon (Leinwand). 40×55.

Magyar festő (Ungarisch), 19. század (Jahrhundert).

407. 2 darab (Stück). A TÁNC (Der Tanz).
Tusrajzok (Tuschzeichnungen). 25×16.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

408. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer.
Vászon (Leinwand). 72×48.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

409. FELHŐIM (Meine Wolken). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer. Fa (Holz). 22×28,5.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

410. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer G.
Fa (Holz). 31×41.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

411. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer.
Vászon (Leinwand). 44×53.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

412. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer. Kiss József hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft von Josef Kiss).
Fa (Holz). 25×15.

Magyar-Mannheimer Gusztáv (Gustav), szül. (geb.) 1859.

413. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Magyar-Mannheimer G.
Fa (Holz). 22×31.

Major.

414. TORZRAJZ (Karikatur). Jelzés balra (Bezeichnet links): Major.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 26×18.

Major.

415. TORZRAJZ (Karikatur). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 22,5×17,5.

Major.

416. TORZRAJZ CSÓK ISTVÁNRÓL. (Karikatur über Stefan Csók). Jelzés a középen (Bezeichnet in der Mitte):
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 19,5×17.

Major.

417. TORZRAJZ (Karikatur). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts).
Tollrajz (Federzeichnung). 20×15.

Major.

418. JÓZSEF FŐHERCEG (Erzherzog Josef). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Major. A főherceg aláírásával (Mit der Unterschrift des Erzherzogs). 1917.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 27×22.

Major.

419. TORZRAJZ (Karikatur). RÁKOSI JENŐ. Jelzés a középen (Bezeichnet in der Mitte):
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 29×23.

Major.

420. TORZRAJZ (Karikatur) ROTH SÁNDOR. Jelzés a középen: (Bezeichnet in der Mitte) Major.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 21,5×16.

Marastoni József (Josef), 1834—1895.

421. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Marastoni festette 1848.
Lemezpapir (Karton). 25×20,5.

Marastoni József (Josef), 1834—1895.

422. BÁRÓ BÁNFFY DÁNIELNÉ, szül. GYÁRFÁS ANNA KÉPMÁSA (Bildnis der Baronin Daniel Bánffy). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Marastoni fecit Klausenburg 1842.
Vászon (Leinwand). 85×67. Illusztr. XVI. tábl.

Margitay Tihamér (1861—1922).

423. TANULMÁNY (Studie). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Margitay.
Lemezpapir (Karton). 37×58.

Margitay Tihamér (1861—1922).

424. A LEVÉL (Der Brief).
Lemezpapir (Karton). 58×44.

Margitay Tihamér (1861—1922).

425. A JÓ BOR (Der gute Wein). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Margitay 1888.
Fa (Holz). 40×32.

Markin, J.

426. 2 darab (Stück): FALUSI ÁRTATLANSÁG (Ländliche Unschuld), A SZERELMESLEVÉL (Der Liebesbrief).
Szinezett rézmetszetek (Farbige Kupferstiche). 30,5×20,5.

Markó András (Andreas), 1824—1895.

427. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 118×85.

Markó Ferenc (Franz), 1832—1874.

428. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): F. M.
Vászon (Leinwand). 26×35.

Id. Markó Károly (Karl Markó d. Ä.) 1790—1860.

429. TÁJ VÉNUSSZAL, ÁMORRAL ÉS AMORETTEKKEL (Landschaft mit Venus, Amor und Amoretten).
Fa (Holz). 24×30,5.

Maulpertsch (?), Anton Franz, 1724—1796.

430. 2 darab (Stück): A HÁZASSÁGTÖRŐ NŐ (Die Ehebrecherin). KRISZTUS MÁRTA HÁZÁBAN (Christus im Hause der Martha).
Vászon (Leinwand). 53×34.

Mayer Karl (1810—1876).

431. CSÓNAKÁZÁS (Die Kahnfahrt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): K. Mayer 73.
Pasztell. 16×16.

Mayer, Ludwig (1832—1917).

432. ECCE HOMO.
Vászon (Leinwand). 76×52.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

433. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 23×52.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

434. MOCSARAS TÁJ (Sumpfige Gegend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 57×72.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

435. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Fa (Holz). 31×46.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

436. TANULMÁNY (Studie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Vászon (Leinwand). 26×34.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

437. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Fa (Holz). 26,5×32.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

438. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 27×43.

Mednyánszky László báró (Baron). 1852—1919.

439. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vaszon (Leinwand.) 79×99.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

440. TANULMÁNY (Studie). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mednyánszky.
Vizfestmény (Aquarell). 14,5×38.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

441. APACHE. Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Lemezpapir (Karton). 44,5×23.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

442. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mednyánszky.
Lemezpapir (Karton). 24,5×30.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

443. HÁROM PARASZT (Drei Bauern). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 20×26.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

444. TÁJKÉP (Landschaft). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Vászon (Leinwand). 26×34.

Mednyánszky László báró (Baron), 1852—1919.

445. NYIRFÁK (Birken). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mednyánszky.
Vászon (Leinwand). 100×69.

Mendlik Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1871.

446. TENGERI TÁJ (Marine). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mendlik O. 1917.
Lemezpapir (Karton). 23×31.

Mendlik Oszkár (Oskar), szül. (geb.) 1871.

447. VITORLÁSHAJÓ (Segelschiff). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mendlik.
Vizfestmény (Aquarell). 25×18,5.

Mengs Rafael modorában.

448. MADONNA.
Fa (Holz). 17×14.

Merliano (Giovanni Merliano da Nola), † 1558.

449. EGY HARCOS (Ein Krieger).
Tusrajz (Tuschzeichnung). 34×17.

Mesterházy Kálmán (Koloman v.), 1857—1898.

450. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mesterházy K. 82.
Vászon (Leinwand). 34×61.

Mesterházy Kálmán (Koloman v.), 1857—1898.

451. BALATON. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mesterházy.
Vászon (Leinwand). 28×49,5.

Mészöly Géza (1844—1887).

452. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent a középen (Bezeichnet links unten): Mészöly G. F.
Vászon (Leinwand). 28×50.

Mészöly Géza (1844—1887).

453. BALATONI TÁJ (Balatongegend). Készült (Gemacht) 1871.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 15×22.

Metszet (Stich). 18. század (Jahrhundert).

454. 4 darab (Stück): KÜLÖNFÉLE JELENETEK (Verschiedene Darstellungen).
Szines metszetek (Farbenstiche). 33×44.

Metszet (Stich). 18. század (Jahrhundert).

455. PÁSZTORNŐ (Schäferin).
Metszet (Stich). 21,5×17.

Metszet (Stich). 18. század (Jahrhundert).

456. 2 darab (Stück): ALVÓ VENUS (Schlafende Venus) és (und) DIANA FÜRDŐJE (Bad der Diana).
Szines metszetek (Farbenstiche). 23×29.

Metszet (Stich), Morland George után (Nach), 18. század (Jahrhundert).

457. 2 darab (Stück): A PAJKOS FIU (Der ungezogene Knabe). FÜRDŐ GYERMEKEK (Badende Kinder).
Metszet (Stich). 27,5×37.

Metszet (Stich), 18. század (Jahrhundert).

458. AZ UDVAR (Der Hof).
Metszet (Stich). 46,5×62.

Meytens Martin van modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

459. MÁRIA TERÉZIA KÉPMÁSA (Bildnis der Maria Theresia).
Vászon (Leinwand). 98×84.

Michau, Theobald (1676—1765).

460. 2 darab (Stück). TÁJKÉPEK ALAKOKKAL (Landschaften mit Figuren).
Fa (Holz). 24×35,5.

Mihalik Dániel (1869—1910).

461. TÁJ NYUGVÓ TEHENEKKEL (Landschaft mit ruhenden Kühen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mihalik D.
Fa (Holz). 35×51.

Mihalik Dániel (1869—1910).

462. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Mihalik D.
Lemezpapir (Karton). 24×33,5.

Mihalik Dániel (1869—1910).

463. TEHENEK A BALATONBAN (Kühe im Plattensee). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mihalik Dániel.
Vászon (Leinwand). 58×78.

Mihalovits Miklós (Nikolaus), szül. (geb.) 1887.

464. NŐ MANDOLINNAL (Mädchen mit der Mandoline). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mihalovits M.
Vászon (Leinwand). 80×58.

Mihalovits Miklós (Nikolaus), szül. (geb.) 1887.

465. TÁMADÁS (Der Angriff). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mihalovits M. 1917.
Vászon (Leinwand). 56×69.

Millet, Jean François (1814—1875).

466. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. F. M.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 9×13.5.

Miniatur (Modern).

467. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser). 4,5.

Miniatur (Modern).

468. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 6,5.

Miniatur (Modern).
469. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 7.

Miniatur (Modern).
470. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 5.

Miniatur (Modern).
471. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 7,5.

Miniatur (Modern).
472. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 7.

Miniatur (Modern).
473. PAN ÉS NIMFA (Pan und Nymphe).
Miniatur. 9,5×6,5.

Miniatur (Modern).
474. NŐI KÉPMÁS (Frauenbildnis).
Miniatur. 10×8.

Miniatur (Modern).
475. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. 6×5.

Miniatur (Modern).
476. MADONNA.
Vizfestmény ezüst keretben (Aquarell in Silberrahmen). 7×5.

Miniatur (Modern).
477. SZENT NŐ KENYERET OSZTOGAT (Brotverteilende Heilige)
Miniatur. 9,5×6.

Miniatur (Modern).
478. DIANA és (und) CALLISTO.
Miniatur. 6×8,5.

Miniatur (Modern).
479. BACCHANSNŐ (Bacchantin).
Miniatur. 6×9.

Moll, Carl, szül. (geb.) 1861.
480. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Carl Moll.
Lemezpapir (Karton). 33,5×41.

Molnár János (Johann), 1821—1899.
481. HEGYI PATAK (Alpenbach). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 20×27.

Molnár János (Johann), 1821—1899.
482. KOMPOZICIÓ (Komposition). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 32×21.

Molnár János (Johann), 1821—1899.
483. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 19,5×30.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

484. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. J.
Vászon (Leinwand). 42×31,5.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

485. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 10×18.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

486. FÉRFIFEJTANULMÁNY (Männliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 37×26,5.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

487. TÁJ FÜRDŐ NŐKKEL (Landschaft mit badenden Frauen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 17×12,5.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

488. ALPESI TÁJ (Alpenlandschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Molnár J.
Vászon (Leinwand). 98×57,5. Illusztr. XVI. tábl.

Molnár János (Johann), 1821—1899.

489. FÉRFITANULMÁNYFEJ (Männliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. J.
Lemezpapir (Karton). 33×23.

Moormans, Franz, 19. század (Jahrhundert).

490. A TÁNC (Der Tanz). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Franz Moormans 1886.
Vászon (Leinwand). 65×54.

Moucheron, Fréderic de (1633—1686).

491. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): J. Moucheron.
Vászon (Leinwand). 92×127. Illusztr. VII. tábl.

Moucheron, Fréderic de (1633—1686).

491a. ERDEI ÚT (Waldweg). Jelzés lent (Bezeichnet unten): Moucheron.
Vászon (Leinwand). 70×90. Illusztr. VIII. tábl.

Munkácsy Mihály (Michael v.), 1844—1900.

492. 2 darab (Stück). TANULMÁNYOK A „MOZART HALÁLA" c. képhez (Studie zum „Tode des Mozart)".
Ceruzarajzok (Bleistiftzeichnungen). 19,7×19—29,8×22,5.

Munkácsy Mihály (Michael v.), 1844—1900.

493. NŐI TANULMÁNY (Weibliche Studie).
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 23,3×26,2.

Munkácsy Mihály (Michael v.), 1844—1900.

494. A BOLDOG CSALÁD (Die glückliche Familie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. de M. Illusztr. XVIII. tábl.
Pasztell. 54×44.

Murányi.

495. TÁJKÉP (Landschaft).
Lemezpapir (Karton). 44,5×38.

MATYÓ LAKODALOM.

Október végén egy hattagú ethnographustársaság rándult fel Budapestről Mezőkövesdre, hogy egy nagyobbszabású matyó lakodalmon részt vegyen. E sorok iróját a Nemzeti Múzeum igazgatója küldte ki, hogy a lakodalomról néhány fényképet készitsen a néprajzi osztály számára.

A régi szokás szerint való matyó lakodalom három napig tart. A társaság a második napra érkezett meg, a mikor az esketés már megtörtént s a menyasszony vagy új asszony hazahozatala volt hátra. A vőlegény a Pető-hadból való s a matyóknál divatos Mátyás nevet viseli, a menyasszony a Csirmazokból, keresztneve Mária. Mindketten nagyon fiatalok, a vőlegény 18, a menyasszony 14 éves mult. Ez így szokás a matyóknál.

A legényes háznál már együtt volt a lakodalmas népség s a patyolatfehér gatyáslegények s «hëndërgős» lányok a «prózër» (blaser) banda hangjai mellett ugyancsak járták. A pesti társaságot Pető uram meg a násznagyok nagy tisztességgel fogadták s erősen kinálgatták étellel-itallal. De az idő már délfelé jár, indulni kell a menyasszonyért. A menet élén haladnak a «bandások» vasúti váltóőrforma gúnyában németes nótákat recsegtetve (a csendesebb czigányzenével felhagytak), utánuk a legények, hatalmas ujjogatások közt, majd a nyoszolyók, násznagyok s a vendégsereg. A vékony topánkás pestiek nem győzik eleget kerülgetni a bokán felül érő jó, gajácsos sarat. Bezzeg a legények! járják a tánczot, nem törődve vele, hogy a fehér gyócsgatya tarka lesz a sártól; a bandások nem birják már szuszszal s a két násznagynak van dolga, a míg a tánczoló menetet előbbre ösztökéli.

No, de jó másfél órai út után mégis csak megérkezünk a menyasszonyos házhoz. Itt már várnak az ebéddel. Mindkét házban terítettek s négy menyecske alig győzi hordani konyhából-padlásról a sok ételt. Az ételek sorrendje ez volt: 1. árpakásaleves marhahússal, 2. csíkleves csirkehússal, 3. káposzta juhhússal, 4. tejben rizskása, 5. disznóhús sülve, hurka, kolbász, stb., 6. szárnyasok sülve; kacsa, lúd, tyúk egészben, uborkával, 7. tészták, ú. m.: rétesek, pampuska, hetőcze, csöröge, gombatészta, lekváros patkó és rostélyos, herőczekürt s különféle, ajándékba kapott czukrászsütemények, 8. gyümölcsök; végül minden fogás előtt, között és után jó savanyú karczos. A továbbiakkal, azt hiszem, gyorsan végezhetek; az minden magyar helyen egyformán esik meg. Ettünk, ittunk, politizáltunk, tánczoltunk, estefelé kibucsúztattuk a menyasszonyt, fölraktuk a kelengyét, az elmaradhatatlan csujjogtatások közt hazavittük

LAKODALMAS LEGÉNYEK.

FŐZŐASSZONYOK.

s megszaporodva a menyasszony vendégseregével, a vőlegény házánál ismét ettünk, ittunk, stb. A másnapi «hőrész»-en már csak a szűkkörű rokonság vett részt. *B. Zs.*

FIATAL MENYECSKÉK.

AZ ÚJ HÁZASPÁR.

A MEZŐKÖVESDI MATYÓ LAKODALOMBÓL.

KRUPP ALFRÉD.

Világszerte ismert nevű férfiú hunyt el november hó 22-én: *Krupp* Alfréd Frigyes. Nem hatalom vagy fényes politikai pálya sikerei tettek nevezetessé, hanem a munka, az ipar, melynek a földkerekségén egyik legkimagaslóbb képviselője volt s a ki ezen a téren nemcsak magának szerzett hirt, nevet s óriási vagyont, hanem hazájának is megbecsülhetetlen értékű szolgálatokat tett.

A Krupp-féle esseni gyárat, mely a világ legnagyobb szabású ilyen telepe, 1810-ben alapitotta Krupp Frigyes Alfréd öregatyja, *Krupp Frigyes*. Akkor még csak közepes kis vasöntőműhely volt, a melyben az öreg Krupp maga dolgozott nehány munkásával. Eredetileg különben nem vasöntő volt, hanem fűszerkereskedő s csak mikor ezzel az üzlettel egy kis vagyonra tett szert, kezdett bele a vasöntőiparba. Műhelye hamarosan szép virágzásnak indult, de későbbi nagyságát nem ő alatta, hanem fia, *Alfréd* alatt érte el, a ki 1826-ban vette át atyja halála után az üzletet, melyben akkor még mindig csak kevés számú munkás foglalkozott. A munkások száma még 1848-ban sem volt több hetvenkettőnél. Ez időtől fogva azonban rohamos fejlődésnek indult a telep. Krupp Alfréd egy szabadalmával, a mely vasúti kocsikerekek gyártására szólt, sok pénzt szerzett s ezt üzletébe fektette. Fegyvereket kezdett gyártani, először főkép aczél puskacsöveket, melyekkel nagy sikereket ért el. A sikeren felbátorodva, hátultöltő aczél ágyúk öntésére adta magát. A telep mindinkább terjedt, a minek az ipar általános fejlődése s a vasanyagokban való folyton fokozódó szükséglet is nagyban elősegítette, nemkülönben az a körülmény, hogy Essen a nagy rajnamenti kőszéntelepek központjában fekszik, a hol évenként több mint hat millió tonna kőszenet bányásznak.

Krupp Alfrédnak nagy szerep jutott Poroszország háboruiban, különösen a nagy franczia háborúban s így a német egység kivivásában s a porosz királyoknak német császári rangra való emelésében is. Ő szállította a porosz hadsereg fegyvereit, melyek akkor fölülmulták minden más hadseregéit s így nem egészen túlzás, mikor nevét együtt emlegetik Bismarckéval és Moltke-évél. Mikor 1887-ben meghalt, már 14,000 munkást foglalkoztatott a gyár s harmincznégy állam részére több mint 200,000 ágyút készitett.

Halála után fia, a most elhunyt *Krupp Frigyes Alfréd* vette át a gyártelep vezetését s ő is rendkivüli arányokban fejlesztette. Ő kezdte el a hajó-pánczélok gyártását s ezzel nagyon elő-

mozdította II. Vilmos császárnak hatalmas német hajóhad létesítésére irányuló terveit. Ma már az esseni Krupp-féle telepek 43,083 munkást foglalkoztatnak, vagyis beleszámítva az asszonyokat és gyermekeket, összesen mintegy 150,000 embernek adnak kenyeret. Essen városa, mely a mult század elején alig hatezer lakosú kis vidéki városka volt, ma már hatalmas ipari központ s ezt kizárólag a Krupp-féle telepeknek köszönheti.

II. Vilmos császárnak kedves embere volt Krupp, sokszor meglátogatta őt Essenben, s minden lehető alkalommal kitüntető figyelmében részesítette. Külső kitüntetést, címeket, nemességet, érdemrendet Krupp nem fogadott el, a titkos tanácsosi címen kívül, a melylyel az «exczellenczias úr» megszólítás járt volna, de ő rendeletet adott ki munkásainak és hivatalnokainak, hogy ezentúl is csak «Krupp úr»-nak szólítsák.

A Krupp-család mindenkor nagyon sokat tett munkásai és alkalmazottai érdekében is. Százával készíttette a munkás-házakat, gondoskodván, hogy minden kényelem meglegyen a lakásokban, hogy valójában otthon érezhesse magát a nehéz dolgai után megpihenő munkás, családja tagjai nemkülönben. Nagyobb kertekről és játszóterekről is gondoskodott, hogy a munkások gyermekeinek legyen hol szórakozni. Ezenkívül számos iskolát alapított, fogyasztási szövetkezeteket, betegsegélyző és nyugdj-intézeteket szervezett munkásai, alkalmazottai javára, mely intézményeknek időnként maga is nagy összegeket adományozott.

Krupp Alfréd még 49 éves sem volt egészen, midőn a halál elragadta. Régóta szivbajban szenvedett már, midőn legújabban méltatlan vádakat terjesztettek róla némelyek, a mi a beteges emberre rendkívül elkeserítőleg hatott s halálát is siettette. Feleségén kívül két ifjú leánya maradt. Ezek lettek örökösei az óriási gyártelepnek, melynek üzemét az eddigi igazgatóság a régi mederben folytatja tovább.

Temetésén megjelent II. Vilmos császár s gyalog kisérte sírjához a tragikus körülmények közt elhúnyt nevezetes férfiút. A temetés után nagy beszédet intézett a gyár munkásaihoz és hivatalnokaihoz, a melyben megemlékezve a Kruppot élete utolsó napjaiban ért támadásokról, hevesen kikelt a szocziálisták s különösen a szocziálista sajtó ellen, melyet felelőssé tett Krupp haláláért.

A MŰCSARNOK KIÁLLÍTÁSÁBÓL.

II. közlemény.

A Képzőművészeti Társulat téli kiállításából ezúttal öt festményt mutatunk be.

Csók István már több kiállításon ismertette a tolnamegyei élet egy-egy mozzanát képeivel. Népies tárgyú képeinek parasztmenyecskéit, leányait s legényeit mindig kellemes tónusban és meggyőző igazsággal kereste ki a falusi életből. A mostani kiállításon több arczképe mellett öcsényi alakokat látunk tőle s egy tősgyökeres falusi jelenetet, a «*Sárközi keresztelő*»-t, melynek mását közöljük. Egyszerű református templomban gyűltek össze a sárközi asszonyok, lányok széles, harang-alakú öltözetükkel a keresztelésre, melynek azt a jelenetét tünteti föl a kép, midőn a pap áldólag terjeszti ki kezét a pólyás gyermek fölé. A kép közepét a keresztanya foglalja el. A csoport alakjaiban nemcsak tipusokat festett a művész, hanem kifejezést, érzést. Keresetlen minden a képen, de jellemző és beszédes. A kompozicio komoly.

Skutezky Dömétől két életképet mutatunk be. Skutezky sok ideig Velenczében lakott s az ottani élet kedvelt festője volt. Művei legnagyobb része a külföldön van szétszórva. Finoman dolgozik, szinei elevenek, tárgyai kecsesek. Mióta hazatért és Beszterczebányán telepedett meg, a hazai tárgyak foglalkoztatják ecsetét. Két életképe van a kiállításon: «*Modern Páris*» és «*Odysseus és a szirének*». A «Modern Páris» egy fiatal katonatiszt, ki a kertben ül egy széken, kezében rózsával, vele szemközt pedig három fiatal leány. Két leány tréfásan kéri a rózsát; egy harmadik azonban féltékeny tekintettel várja Páris itéletét. A szép, vidám képet Skutecky ezúttal másodszor festette meg. Az elsőt Ő Felsége számára vásárolták meg. Mivel azonban egy társképet is festett hozzá, «Odysseus és a szirének» czíműt, hogy együtt legyen mind a két kép, még egyszer megfestette a modern Párist. Az Odysseuson szintén katonatiszt és bájos fiatal hölgyek az alakok s itt is úri kertben jelennek meg. Homer Odysseusa, ki bolyongásai közben a szirének közé jutott, itt az a kadét, ki egy öreg katonával közeledik a fák alatt levő hölgyekhez. Az öreg katona botjával a porba rajzolt erődítési tervekről magyaráz valamit, a kadét szeme azonban a hölgyeken függ s úgy látszik, biztató tekintetet is kap az egyiktől. A művész derülten fejezi ki gondolatát és az ifjúság, szépség teszi vonzóvá a jelenetet. Skutezky e festményei a «Könyves Kálmán»-intézet kiadásában színes sokszorositásban is meg fognak jelenni.

Innocent Ferencz, ki a leányos bájt előszeretettel választja festményei tárgyául, «Cantilena» czímen az ének és zene személyesítését most is egy kedves fiatal lányban mutatja be, a mint régies hegedűn játszik és odaadó érzéssel követi arcza kifejezésével a dalt.

Gergely Imre, a kinek «*Macskával játszó gyermekek*» czímű képét adjuk, az ifjabb festői nemzedékből való. Két kedves kis leánygyermekhez a kis czicza szegődik játszótársúl. Van öröm. A czicza nagy kedve mindenben játéktárgyra talál, még az egyik kis lány lábacskájában is. A két gyermek alakja, ártatlan derűje a művész jellemzési képességét dicséri.

A tájképek közül ezúttal *Telepy* Károlynak a felvidék bérczes világából vett «Út az Öttóhoz» czímű festményét közöljük, mely szirtjeinek természetességével, a völgy szép mélységeivel és a háttérben emelkedő magas hegység előtti távlatával jól átérzett és igazsággal festett természetet tár föl.

FEDÁK SÁRI.

Fedák Sári még mindig nem fejezte be vendégszereplését a Vigszinházban, melynek nézőtere minden egyes föllépése alkalmából zsúfolásig megtelik. A «*Csókon szerzett vőlegény*» előadásai sorát egyelőre megszakította Molnár Ferencznek élénk megfigyelő tehetségre való bohózata: «*A doktor úr*»; de legközelebb ismét Fedáké lesz a tér, mígnem vissza kerül első föllépése szinterére, a Népszinházba, a hol egy új szerep kreálása vár reá.

Fedák Sári azon tehetségek közé tartozik, a kit föltétlen rajongással vesz körül a közönség egyik része, a másik meg gáncsol; de e mellett a gáncsoló is ott van a szinházban és végig nézi őt. A siker tehát az ő oldalán van. A könnyű Múzsa szolgálatában pedig ezen fordúl meg a kérdés. Hiába feszegeti azt a kritikus, hogy mi a szertelen, mi lépi túl a «lelki szép»-nek határait, ha egyszer a közönség gyönyört talál egy tehetséges művésznőnek itt-ott túl is menő pajzánkodásaiban. Hát neki igaza van. Fiatalsága révén legalább is egyelőre. Eredeti tehetség, a ki nem utánoz; a ki önmagából merít. Erős, néhol a szilajságot is érintő temperamentuma el-el ragadja őt; de az idő meghozza majd nála is az önmérséklést — a művészi pálya értékesre forduló korszakát.

A «*Csókon szerzett vőlegény*» előadásának sora újabb jel, hogy nemcsak a Magyar Szinház közönségét tudta lekötni, hanem hogy a Vigszinház nézőterére is hasonló vonzerőt gyakorolt. A darab alkalmat ad arra, hogy egymástól elütő oldalról mutassa be alakító képességeit. Majd mint gyümölcsárus parasztmenyecske negédeskedik; majd egy tót legényt utánoz félszeg mozdulataival; majd a czigányasszony szenvedélyes vérmérsékletét adja; majd meg a modern gépiró-kisasszony könnyűségével lejt a szinpadon. Mindezekben sok tetszetős; de igazán művészileg finom a darab első jelenetének bevezető dala volt.

—ü—é—

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A «Karácsony» czímű album, melynek készülését előre jeleztük, már kikerült a Franklin-Társulat nyomdájában a sajtó alól. A rendkívüli szépen kiállított díszmű, mely a magyar nyomdai és sokszorosító műiparnak örvendetes fejlődéséről tesz tanuságot, nálunk újdonság-számba megy. Külseje minden tekintetben magas szinvonalon áll; finom papirosa, tiszta szép nyomása mellett a művészi illusztrációk ritka gazdagságával találkozik benne az olvasóközönség. Élénk tetszést és feltünést keltenek pompás szines képei, melyek a kiadó-társulat újon berendezett műintézetének saját háromszinnyomású módszere szerint készültek s a magyar sokszorosító technika terén jelentékeny haladás bizonyságai. Ily szines képekben vannak reprodukálva: *Mészöly Géza*, *Háry* Gyula, *Vastagh* György és *Margitay* Tihamér festőművészeink egy-egy sikerült műve, *Pinturicchio* «Krisztus születése» czímű híres festménye, valamint a szöveg közötti illusztrációk egy része is. Ezeken kívül nagy menynyiségű egyéb illusztráczió is van az albumban. Hasonlóan gazdag és változatos az album tartalma, melyet a «*Vasárnapi Ujság*» több régi és újabb munkatársa szerkesztett s jelesen kiváló részt vett benne új főmunkatársunk, *Mikszáth* Kálmán is. Jeles iróink egész sorának új és érdekes művei vannak itt összegyűjtve: *Jókai* Mór új elbeszélése (Goró Lajos rajzaival), *Mikszáth* Kálmán két dolgozata: «*Karácsonyi legendák*» czímű hangulatos, kedves rajz és a parlamenti életből vett nagyobb humoros közlemény, «*Az öreg fészek*» czímmel, ez utóbbi *Homicskó* mulattató illusztrációival. Ezeken kívül vannak még elbeszélések: *Kozma* Andortól (Linek Lajos rajzaival), *Petelei* Istvántól és *Szomaházy* Istvántól, két czikk Pinturicchio képéhez *Wollanka* Józseftől és *Malonyay* Dezsőtől, az utóbbi régies bibliai nyelven s a régi könyveket utánzó nyomtatásban; *Vámbéry* Armintól, *Herman* Ottótól és *Cholnoky* Jenőtől ismeretterjesztő czikkek, a két utóbbi szines képek kiséretében. Költőink közül *Lévay* József és *Endrődi* Sándor eredeti költeményekkel, *Vargha* Gyula pedig műfordítással szerepelnek e füzetben. Egyik nagyobb terjedelmű közleménye az albumnak *Berczik* Árpád «*Kuruczok Párisban*» czímű magyar történeti tárgyú vígjátéka, R. *Hirsch* Nelly sikerült aquarelljei után készült szines illusztrációkkal és korhű diszítésekkel. R. *Hirsch* Nelly festette az album szines és arany-nyomású szép boritéklapját is, mely szintén nagyban hozzájárul az album külső díszéhez. Az albumnak egy másik nagy közleménye: egy teljes franczia regény, *Theuriet* André legújabb, «*A tejtestvér*» czímű munkája, az eredeti párisi kiadás művészi képeivel; magyarra fordította *Gerőné Cserhalmi* Irén. — Az albumra tömegesen érkeztek az előfizetések úgy a «Vasárnapi Ujság» előfizetői közül, a kik kedvezményes áron rendelhették meg, mint a nagyközönség egyéb köreiből. Mivel a megrendelők nagy száma miatt a példányok szétküldése némi időt kiván, a kiadótársulat egy kis türelemre kéri a megrendelőket: a megrendelés sorrendje szerint lehető legrövidebb idő alatt meg fogja küldeni mindenkinek, a ki az albumra előfizetett. A karácsonyi album bolti ára 3 korona.

Erdős Renée: Versek; *Budapest 1902.* Kétségtelen, hogy e szépen kiállított s a szerző heliogravure-arczképével, valamint Márkus Géza által rajzolt diszítményekkel is ékesített könyvvel nem jelentéktelen tehetségű és erős egyéniségű költőnő kér helyet a mai magyar lirában. Egy-két vers kivételével, melyekben anyjához fordúl, szerelmet énekel mindig s szerelmi dalaiban szokatlanúl forró szenvedély nyilvánúl, mely nem egyszer áttöri a nőies tartózkodás határait. Nyiltsága, melylyel szíve legtitkosabb sóvárgásait kiállítja a nyilvánosság elé, sokszor szinte megdöbbenti az olvasót s azok a vegyes érzések, melyeket ezzel kelt, nem mindig válnak javára a versek eszthetikai hatásának. E mellett bizonyos egyhanguság is van az ilyen verseiben; a szenvedély hangját oly magasra csigázza, hogy aztán nem bir kellő változatokat találni, másrészt meg — s ez még sarkalatosabb hiba — folyton ismétlődő képeivel, jelzőivel azt a hatást kelti, mintha azok a szenvedélyes, izzó érzések inkább a képzeletében volnának meg, mint a szívében, mintha igazat mondana könyve epilogusában: «A mit eddig dalolni tudtam — félig álmodtam, félig hazudtam.» Kétszeres beszámítás alá esik ez olyan költőnél, a ki a teljes őszinteség, a «verizmus» jelszava alatt bocsátja világra verseit.

Kikiáltási ár pengőben

46. —, Csendélet. Olajfestmény. 65×54. (Jelzett.) . 50.—
(Illusztrálva a XIII. táblán.)
47. —, Virágcsendélet. Olajfestmény. 65×50. (Jelzett.) . . . . . 38.—
48. BERNÁTH AURÉL, Tengerpart. Pasztell. 70×100. (Jelzett.) . . . . . 110.—
49. —, Parkrészlet. Olajfestmény. 73×100. (Jelzett.) 100.—
50. —, Tájkép. Olajfestmény. 72×100. (Jelzett.) . . 122.—
51. BERON GYULA, Kálvin-tér. Ceruzarajz. 38×29 (Jelzett.) . . . . . 10.—
52. BETTANIER, I. (XIX. sz.), CORREARD, LOUIS FRÉDÉRIC (1815—1858) után, A halálos bűn. Színezett kőrajz. 58×47 . . . . . 15.—
53. BIAI FÖGLEIN ISTVÁN, Pipázó leány. Vízfestmény. 30×31. (Jelzett.) . . . . . 10.—
54. BIHARI SÁNDOR (1855—1906), Női képmás. Olajjfestmény. 46×33. . . . . 32.—
55. —, Cigánylegény. Olajfestmény. 53×40. (Jelzett.) 66.—
56. BOROS RUDOLF, A budai várbazár. Olajfestmény. 45×60. (Jelzett.) . . . . . 50.—
57. —, Gellért rakpart. Olajfestmény. 44×60. (Jelzett.) . . . . . 50.—
58. BORSOS JÓZSEF (1821—1883), Csipkeruhás nő. Olajfestmény. 145×90. (Jelzett.) . . . . . 950.—
(Illusztrálva a II. táblán.)
59. BRAND, CHRISTIAN (1695—1756), Erdei malom. Olajfestmény. 30×44. (Jelzett.) . . . . 180.—
60. BRATKOWSZKY, ROMÁN (XIX. SZÁZAD), Lemberg környéke. Olajfestmény. 43×64. (Jelzett.) . . . . . 50.—
62. BURGHARDT REZSŐ, Velencei részlet. Olajfestmény. 72×56. (Jelzett.) . . . . . 60.—
63. CARETTI, GONSALVO, Nápoly látképe. Tus és szépia. 22×30. (Jelzett.) . . . . . 15.—
64. CASTRO, ANDREAS de, Női képmás. Miniatür. (Jelzett.) . . . . . 55.—
65. CHARLET, FRANTZ, Algiri nő. Olajfestmény. 72×52. (Jelzett.) . . . . . 60.—
66. CONRAD GYULA, Berat. Albánia. Színes rajz. 22×35. (Jelzett.) . . . . . 5.—
67. CONTSABLE, JOHN (1776—1830), Templom belseje. Olajfestmény. 40×50 . . . . . 500.—
68. COTTIN, PIERRE (XIX. SZÁZAD), DREUX, ALFRED de (1808—1860) után, Egyedül a találkán. Rézmetszet. 50×65. . . . . 20.—
69. —, Visszatérés a kastélyba. Rézmetszet. 50×68 . 20.—
70. CSELÉNYI WALLESHAUSEN ZSIGMOND, Önarckép. Olajfestmény. 110×46. . . . . 30.—

		Kikiáltási ár pengőben
71.	—, Utcarészlet. Rézkarc. 15×17.	5.—
72.	CSÓK ISTVÁN, Tájkép. Olajfestmény. 68×82. (Jelzett.)	188.—
73.	—, Balaton-Aliga. Olajfestmény. 55×85. (Jelzett.) *(Illusztrálva a IX. táblán.)*	120.—
74.	—, Tájkép. Olajfestmény. 60×70	188.—
75.	—, Női tanulmányfej. Szénrajz. 26×26. (Jelzett.)	20.—
76.	—, Vöröshajú leány. Olajfestmény. 20×14. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a XII. táblán.)*	120.—
77.	—, Tájkép. Olajfestmény. 60×70. (Jelzett.) . .	188.—
79.	—, Naplemente. Olajfestmény. 75×95. (Jelzett.)	250.—
81.	—, Balatoni táj. Olajfestmény. 75×100. (Jelzett.)	250.—
82.	—, Balaton. Olajfestmény. 78×94	250.—
83.	CSUK JENŐ (1887—1927), Falurészlet, Ceruzarajz. 13×21. (Jelzett.)	6.—
84.	—, Tátrai táj. Olajfestmény. 27×37. (Jelzett.)	24.—
85.	CZENCZ JÁNOS, Fürdő nők. Olajfestmény. 56×70. (Jelzett.)	59.—
86.	DEÁK ÉBNER LAJOS (1850—1934), Kagylókeresők. Színezett rajz. 9×17. (Jelzett). . . .	4.—
87.	—, Fazekasvásár. Olajfestmény. 45×60. (Jelzett.)	70.—
88.	DELI ANTAL, Kézimunkázó nő. Krétarajz. 30×21. (Jelzett.)	3.—
89.	—, Tanulmány. Olajfestmény. 58×38. (Jelzett.)	12.—
90.	—, Tájkép. Olajfestmény. 58×72. (Jelzett.) . .	17.—
91.	DERKOVITS GYULA (1894—1934), Halászok. Olajfestmény. 40×35. (Jelzett.)	80.—
92.	—, Pirosruhás nő. Olajfestmény. 45×20. (Jelzett.)	60.—
93.	DOLÁNYI BENCZÚR IDA, Primula. Olajfestmény. 68×45. (Jelzett.)	100.—
94.	DUDITS ANDOR, Fekvő női akt. Olajfestmény. 55×62. (Jelzett.)	40.—
95.	—, Nő rózsákkal. Olajfestmény. 65×75. (Jelzett.)	30.—
96.	ÉDER GYULA, Fortuna. Olajfestmény. 200×100. (Jelzett.)	400.—
97.	EDVI ILLÉS ALADÁR, Pihenő lovak. Olajfestmény. 19×32. (Jelzett.)	50.—
98.	—, Tájkép. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.) . .	140.—
99.	—, Legelő tehenek. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	180.—
100.	—, Itatás. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.) . .	180.—
101.	EGRY JÓZSEF, Tájképfestő. Olajfestmény. 50×65. (Jelzett.)	32.—

RUCZ GYULA BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 27-29
Piarista palota — TELEFON: 1—862—28
Régiség- és műkereskedő **Antik bútorok és lakberendezések**

		Kikiáltási ár pengőben
102.	EINSLE, ANTON (1801—1880), Női képmás. Olajfestmény. 71×58. (Jelzett.)	64.—
103.	EISENHUT FERENC (1857—1903), Fekvő leányka. Ceruzarajz. 20×15	5.—
104.	ENDER, JOHANN (1793—1854), I. Ferenc József. Színezett rajz. 16×13.	22.—
105.	ERŐS-ERBSTEIN ANDOR, Uccarészlet. Olajfestmény. 55×75. (Jelzett.)	50.—
106.	E. W. JELZÉSŰ MŰVÉSZ, Tájkép. Olajfestmény. 48×56. (Jelzett.)	70.—
107.	FÁY DEZSŐ, Uccarészlet. Színezett tusrajz. 10×16. (Jelzett.)	6.—
108.	FEIKS ALFRED, Lóverseny. Olajfestmény. 80×70. (Jelzett.)	35.—
109.	—, Főúri estély. Olajfestmény. 33×53. (Jelzett.)	45.—
110.	FESZTY ÁRPÁD (1856—1914), Tanulmány. Pasztell. 60×80.	30.—
111.	—, Holdvilágos táj. Olajfestmény. 60×90. (Jelzett.)	120.—
	(Illusztrálva a VII. táblán.)	
112.	FRANCIA FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tábornok arcképe. Olajfestmény. 60×50.	150.—
	(Illusztrálva a IV. táblán.)	
113.	FRANCOIS, ALPHONSE (1814—1888), DELAROCHE, PAUL (1797—1856) UTÁN. Napoleon átkel az Alpeseken. Rézmetszet. 75×55.	20.—
114.	FRANK FRIGYES, Ülő nő. Vízfestmény. 38×28. (Jelzett.)	20.—
115.	—, Pihenő nő. Vízfestmény. 28×38. (Jelzett.)	20.—
116.	—, Piroskendős nő. Vízfestmény. 30×43. (Jelzett.)	20.—
117.	—, Pihenő nő. Ceruzarajz. 22×30. (Jelzett.)	8.—
118.	FRECSKAY ENDRE (1875—1919), Szénagyűjtés. Olajfestmény. 85×100. (Jelzett.)	80.—
119.	FROMENT, Birkák az akolban. Olajfestmény. 23×33. (Jelzett.)	40.—
120.	E. GACHAL JÓZSEF, Pipázó paraszt. Olajfestmény. 100×80. (Jelzett.)	120.—
121.	—, Pipázó paraszt. Olajfestmény. 65×55. (Jelzett.)	90.—
122.	—, Kártyavető cigányasszony. Olajfestmény. 50×40. (Jelzett.)	55.—

		Kikiáltási ár pengőben
123.	GARAY ÁKOS, Istálló-vizsgálat. Színezett tollrajz. 55×40. (Jelzett.)	45.—
124.	GARNIER, HIPPOLYTE JEAN BAPTISTE (1787—?), SCHOPIN, HEINRICH FRIEDRICH (1804—1880) UTÁN, Jacob Lábánnál. Rézmetszet. 60×48.	15.—
125.	—, Rebeka útrakél. Rézmetszet. 60×48.	15.—
126.	GAVARNI, PAUL (1801—1866), Párisi jelenet. Színezett kőrajz. 21×17.	30.
127.	GIMES LAJOS, Falurészlet. Tempera. 43×58. (Jelzett.)	35.—
128.	—, Markbreiti részlet. Olajfestmény. 40×46. (Jelzett.)	35.—
129.	—, Kikötő. Olajfestmény. 25×55. (Jelzett.)	20.—
130.	—, Interieur. Olajfestmény. 42×32. (Jelzett.)	15.—
131.	GLATTER ÁRMIN (1861—1931), Női képmás tanulmány. Olajfestmény. 45×33. (Jelzett.)	24.—
132.	—, Zöldruhás nő. Olajfestmény. 22×22. (Jelzett.)	45.—
133.	GÖRÖGKELETI FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Mária megkoronázása. Olajfestmény. Ikon. 65×43.	60.—
134.	GÖRÖGKELETI FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfiszent. Olajfestmény. Ikon. 29×24.	30.—
135.	GÖRÖGKELETI FESTŐ. XIX. SZÁZAD. Madonna és szent püspök. Ikon—Triptichon. Zománcozott díszű sárgaréz keretben.	32.—
136.	GÖRÖGKELETI FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Szentek. Olajfestmény. Ikon. 14×11.	25.—
137.	GÖTZELMAN, E. Legelő tehenek. Olajfestmény. 20×35. (Jelzett.)	30.—
138.	GREEN, VALENTINE (1739—1813), WEST, BENJAMIN (1738—1820) után, Jelenet Sophokles Elektrájából. Mezzotinto. 55×75.	9.—
139.	—, Lázár feltámasztása. Mezzontinto. 62×82.	16.—
140.	GREGUS IMRE (1856—1910), Magyar főúr képmása. Olajfestmény. 125×82. (Jelzett.)	40.—
141.	—, Erdei út. Olajfestmény. 30×18. (Jelzett.)	20.—
142.	GREVEDON, HENRY (1776—1860) Xeres. Színezett kőrajz. 52×38.	8.—
143.	—, Mlle Levert képmása. Színezett könyomat. 52×38.	8.—
144.	GRUBER, F., Kubikus. Olajfestmény. 16×24. (Jelzett.)	25.—
145.	GUARDI, FRANCESCO (1712—1793), Velencei részlet. Olajfestmény. 55×72.	1.200.—
146.	GUET, KÁROLY OSZKÁR (1801—1871), Mária Magdolna. Olajfestmény. 56×46.	600.—

Kikiáltási ár pengőben

147. GULÁCSY LAJOS (1882—1932), Női képmás. Pasztell. 48×42. (Jelzett.) . . . . . 150.—
148. GYERTYÁNYI-NÉMETH GYULA, Falún. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.) . . . . . 30.—
149. GYURKOVICS KÁROLY (1810—1874), Női képmás. Olajfestmény. 78×62. . . . . 40.—
(Illusztrálva a VIII. táblán.)
150. HADIK MÁRIA GRÓFNŐ, Vadászcsendélet. Olajfestmény. 28×36. (Jelzett.) . . . . . 100.—
151. HALÁPY JÁNOS, Majális. Olajfestmény. 40×48. (Jelzett.) . . . . . 17.—
152. —, Olasz táj. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.) 61.—
153. HALÁSZ-HORVÁTH ISTVÁN, Stainci részlet. Pasztell. 40×50. (Jelzett.) . . . . . 55.—
154. HANSCH, ANTON (1813—1876), Alpesi táj. Olajfestmény. 55×76. (Jelzett.) . . . . . 150.—
155. HÁRY GYULA, A képviselőház építkezése. Olajfestmény. 70×50. (Jelzett.) . . . . . 150.—
(Illusztrálva a XIII. táblán.)
156. —, Villach látképe. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.) . . . . . 150.—
157. HATVANY FERENC báró, Néger nő. Pasztell. 60×45. (Jelzett.) . . . . . 73.—
158. —, Fekvő nő. Pasztell. 72×100. (Jelzett.) . . . 152.—
159. —, Széktámlára könyöklő nő. Pasztell. 76×64. (Jelzett.) . . . . . 67.—
160. —, Ülő nő. Olajfestmény. 90×60. (Jelzett.) . . 40.—
161. —, Ülő nő. Pasztell. 70×54. (Jelzett.) . . . . 56.—
162. —, Pirosruhás nő. Olajfestmény. 58×48. (Jelzett.) . . . . . 78.—
163. —, Ülő nő. Pasztell. 67×72. (Jelzett.) . . . . 78.—
164. HENNER, JEAN JAQUES (1829—1905), Idill. Olajfestmény. 75×58. . . . . 50.—
165. HERMANN LIPÓT, Balaton. Olajfestmény. 45×60. (Jelzett.) . . . . . 60.—
166. —, Fürdő nők. Olajfestmény. 33×45. (Jelzett.) . 36.—
167. HEYER ARTUR (1872—1931), Cica. Olajfestmény. 32×42. (Jelzett.) . . . . . 30.—
168. —, Vadászkutya. Olajfestmény. 34×42. (Jelzett.) 40.—
169. —, Lóverseny. Tussrajz. 23×32. (Jelzett.) . . 6.—
170. HINCZ GYULA, Szentendrei részlet. Olajfestmény. 45×55. (Jelzett.) . . . . . 35.—
171. —, Csendélet. Tempera. 60×45. (Jelzett.) . . . 8.—
172. —, Tájkép. Vízfestmény. 29×44. (Jelzett.) . . 16.—
173. HOLLÓ ALAJOS, Corvintér Budán. Vízfestmény. 36×50. (Jelzett.) . . . . . 20.—
174. —, Tájkép. Olajfestmény. 65×52. (Jelzett.) . . 25.—

		Kikiáltási ár pengőben
175.	HOLLÓSY SIMON (1857—1918), Tanulmány a Rákóczi indulóhoz. Olajfestmény. 75×50. (Jelzett.)	800.—
176.	—, Csendélet. Olajfestmény. 35×45.	60.—
177.	—, Ivóban. Olajfestmény. 60×85. (Jelzett.)	850.—
178.	HOLLÓSYNÉ MATTIONI ESZTER, Tájkép. Tempera. 70×100.	80.—
179.	HORTHY BÉLA, Téli harc a Kárpátokban. Olajfestmény. 55×95. (Jelzett.)	60.—
180.	—, Őszi táj. Olajfestmény. 60×83.	40.—
181.	—, Lovas járőr. Olajfestmény. 52×85. (Jelzett.)	45.—
182.	—, Fehér ló. Olajfestmény. 90×110. (Jelzett.)	40.—
183.	—, Virágzó bokor. Olajfestmény. 80×90.	35.—
190.	—, Férfi képmás. Olajfestmény. 42×42.	15.—
191.	HÖRMANN, THEODOR von (1840—1895), Tájkép. Ceruzarajz. 35×46. (Jelzett.)	20.—
192.	INNOCENT FERENC (1859—1934), Ábrándozás. Barna krétarajz. 42×30. (Jelzett.)	25.—
193.	IPOLD, RUDOLF, Női képmás. Miniatür. (Jelzett.)	15.—
194.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Leány csipkegallérral. Olajfestmény. 75×60.	200.—
195.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Hadvezér képmása. Olajfestmény. 53×37. *(Illusztrálva a VIII. táblán.)*	1.000.—
196.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tájkép alakokkal. Olajfestmény. 85×110.	48.—
197.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tájkép alakokkal. Olajfestmény. 85×110. (Sérült.)	80.—
198.	ISMERETLEN FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Leányka ostorral. Olajfestmény. 72×58. *(Illusztrálva a XI. táblán.)*	120.—
199.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Szent Sebestyén. Olajfestmény. 160×100.	120.—
200.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Férfi képmás. Pergamentre festett miniatür. (Rongált.)	5.—
201.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tobiás és az angyal. Olajfestmény. 26×70.	20.—
202.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Várostrom. Olajfestmény. 130×170.	150.—
203.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, A Forum Romanum. Olajfestmény. 87×117.	550.—
204.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tábornok képmása. Olajfestmény. 69×54.	250.—
205.	ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Sziklás táj. Olajfestmény. 40×30.	48.—

	Kikiáltási ár pengőben
206. ISMERETLEN FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Ecce Homo. Olajfestmény. 95×70. .	120.—
207. ISMERETLEN FESTŐ, 1800 KÖRÜL, Férfi képmás. Olajfestmény. 92×72.	60.—
208. ISMERETLEN FESTŐ, 1800 KÖRÜL, Női képmás. Olajfestmény. 92×72.	50.—
209. ISMERETLEN FESTŐ, 1800 KÖRÜL, Kút a római Campagnában. 40×55.	400.—
210. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD I. FELE, Női képmás. Miniatür.	60.—
211. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD KÖZEPE, Művészek törzsasztala. Vízfestmény. 30×34.	8.—
212. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Hárfás a romok között. Olajfestmény. 38×50. . .	40.—
213. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Düledező ház. Olajfestmény. 28×35.	98.—
214. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Dávid király. Olajfestmény. 80×120.	180.—
215. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Napoleon. Vízfestmény. 30×20.	20.—
216. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tanulmányfej. Olajfestmény. 30×25.	30.—
217. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Téli táj. Olajfestmény. 42×52.	125.—
218. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Lovascsata. Olajfestmény. 53×75.	550.—
219. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Kleopatra. Olajfestmény. Másolat XVII. századi olasz eredeti után. 105×85. (Sérült.)	100.—
220. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD. Tájkép. Olajfestmény. 50×60.	70.—
221. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Gyümölcscsendélet. Olajfestmény. 52×62. . . .	100.—
222. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Gyümölcscsendélet. Olajfestmény. 46×60. . . .	100.—
223. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, A győzedelmes szerelem. Elefántcsontra festett miniatür. (Másolat RENI, GUIDO után.)	30.—
224. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tájkép. Vízfestmény. 28×44.	15.—
225. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Hegyvidék, pihenő nyájjal. Olajfestmény. 21×24. . .	40.—
226. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Női képmás. Olajfestmény. 70×53.	50.—
227. ISMERETLEN FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Öregasszony képmása. Olajfestmény. 40×30. . . .	30.—

		Kikiáltási ár pengőben
228.	ISMERETLEN FESTŐ, Tájkép patakkal. Olajfestmény. Másolat BÖCKLIN ARNOLD UTÁN. 60×50.	50.—
229.	ISMERETLEN FESTŐ, Szent képmása. Olajfestmény. 115×63.	80.—
230.	ISMERETLEN FESTŐ, Mária Magdolna. Olajfestmény. 115×63.	80.—
231.	ISMERETLEN FESTŐ, Két baba. Vízfestmény. (Olvashatatlan aláírás. (33×26.)	10.—
232.	ISMERETLEN FESTŐ, Meseillusztratio. Tempera. 8×9.	20.—
233.	ISMERETLEN FESTŐ, Hegyvidék. Vízfestmény. 22×32.	22.—
234.	ISMERETLEN FESTŐ, Rokokó férfi. Vízfestmény. 24×18.	20.—
235.	ISMERETLEN FESTŐ, Corfui táj. Olajfestmény. 12×19.	25.—
236.	ISMERETLEN FESTŐ, Interieur. Olajfestmény. 70×90.	40.—
237.	ISMERETLEN FESTŐ, Falurészlet. Olajfestmény. 17×35.	15.—
238.	ISMERETLEN FESTŐ, Tájkép. Vízfestmény. 17×26.	20.—
239.	ISMERETLEN FESTŐ, Női képmás. Pasztell. 36×26.	20.—
240.	ISMERETLEN FESTŐ, Szerelmi vallomás. Vízfestmény. 23×20.	50.—
241.	ISMERETLEN FESTŐ, Női képmás. Miniatür	10.—
242.	ISMERETLEN FESTŐ (Olvashatatlan jelzéssel), Arab nő. Pasztell. 32×25	40.—
243.	IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA, Balatoni táj. Olajfestmény. 60×75. (Jelzett.)	80.—
244.	—, Legelő tehenek. Olajfestmény. 75×58. (Jelzett.)	80.—
245.	—, Álom. Olajfestmény. 60×78. (Jelzett.)	50.—
246.	—, Balatoni naplemente. Olajfestmény. 65×80. (Jelzett.)	120.—
247.	—, Poros falusi utca. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	140.—
248.	—, Kilátás a Balatonra. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	80.—
249.	—, Virágesendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	120.—
250.	—, Fürdőző nő. Olajfestmény. 70×54	80.—
251.	—, Parkrészlet. Olajfestmény. 44×53. (Jelzett.)	55.—
252.	—, Hazatérés. Olajfestmény. 70×100	150.—
253.	—, Tájkép. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	56.—

		Kikiáltási ár pengőben
254.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	125.—
255.	—, Színpadi jelenet. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	130.—
256.	—, Naplemente. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	150.—
257.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 50×58. (Jelzett.)	90.—
258.	—, Tájkép. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	56.—
259.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	90.—
260.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	120.—
261.	—, Lellei táj. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	80.—
262.	—, Gémeskútnál. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	90.—
263.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	120.—
264.	—, Tanyai mulatság. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	150.—
265.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	100.—
266.	—, Szélmalom. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.)	60.—
267.	JAQUES, NICOLAS, Női képmás. Miniatür	80.—
268.	JAKOBEY KÁROLY (1825—1891), Rakodczay Andorné képmása. Olajfestmény. 80×65. (Jelzett.)	96.—
269.	—, Szent Jeromos. Olajfestmény.	40.—
270.	JÁMBOR LAJOS, Nádasban. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	32.—
271.	—, Napsütésben. Olajfestmény. 48×35. (Jelzett.)	40.—
272.	JANICSEK SÁNDOR, Leány cicával. Olajfestmény. 45×35. (Jelzett.)	25.—
273.	JASCHKE, FRANZ (1776—1842), Zimony látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
274.	—, Pétervárad és Ujvidék látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
275.	—, Zengg környéke. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
276.	—, Orsova látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
277.	—, Sárospatak látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
278.	—, Aldunai részlet. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
279.	—, Visegrád látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
280.	—, A vetteráni barlang bejárata. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
281.	—, Szutzawa látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
282.	—, Szutzawitzai kolostor Bukovinában. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
283.	—, Ovidius tornya a Bánátban. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—

		Kikiáltási ár pengőben
284.	—, Slavon-Brood látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
285.	—, Karloca látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
286.	—, Mehádia látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
287.	—, Rónaszék látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
288.	—, Kolumbács vidéke. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
289.	—, Dorojevich Tanaszia. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
290.	—, Szerémségi táj. Színezett rézmetszet. 34×44.	10.—
291.	—, Erdélyi fiatal legény. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
292.	—, Ogulin látképe. Színezett rézmetszet. 34×43.	10.—
293.	—, Horvátországi asszony és leány. Színezett rézmetszet. 43×34.	10.—
294.	—, Szolnok, és veszprémmegyei parasztok. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
295.	—, Utbinai táj Horvátországban. Színezett rézmetszet. 34×44.	10.—
296.	—, Horvátországi asszonyok. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
297.	—, Bocskói favágó. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
298.	—, Wama völgye Bukovinában. Színezett rézmetszet. 34×44.	10.—
299.	—, Torockói leány. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
300.	—, Bánáti férfiak. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
301.	—, Bukovinai asszonyok. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
302.	—, Erdélyi leány. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
303.	—, Nusda Dávid horvátországi Harom-Bassa. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
304.	—, Bukovinai bojár. Színezett rézmetszet. 44×34	10.—
305.	—, Horvátországi asszonyok. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
306.	—, Veszprémmegyei asszony és leány. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
307.	—, Szlavoniai népviselet. Színezett rézmetszet. 44×34.	10.—
308.	JÁVOR PÁL (1880—1923), Virágcsendélet. Olajfestmény. 30×28. (Jelzett.)	18.—
309.	JENDRASSIK JENŐ (1860—1919), Merengés. Olajfestmény. 55×77.	64.—
310.	JENSEN ALFRÉD, Tenger. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	85.—
311.	JOACHIM FERENC, Tájkép. Olajfestmény. 75×90. (Jelzett.)	40.—

		Kikiáltási ár pengőben
312.	—, Kézimunkázó nő. Olajfestmény. 62×70. (Jelzett.)	20.—
313.	KACZIÁNY ÖDÖN (1852—1933), Tájkép. Pasztell. 10×18. (Jelzett.)	15.—
314.	—, Canale-Grande. Olajfestmény. 50×80. (Jelzett.)	150.—
315.	KÁDÁR BÉLA, Vasárnap. Olajfestmény. 95×70. Jelzett.)	50.—
316.	—, Reggeli. Tempera. 40×30. (Jelzett.)	8.—
317.	KAMPIS JÁNOS, Mária Magdolna. Olajfestmény. 95×60. (Jelzett.)	115.—
318.	KANDÓ LÁSZLÓ, Tátra-Lomnicz. Olajfestmény. 65×58. (Jelzett.)	60.—
319.	KASZNÁR-RING JÁNOS, Erdőrészlet. Olajfestmény. 75×100. (Jelzett.)	50.—
	(Illusztrálva a VII. táblán.)	
320.	—, Tájkép. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	72.—
321.	KATÓ KÁLMÁN, Dunamenti táj. Olajfestmény. 24×30. (Jelzett.)	8.—
322.	KATONA NÁNDOR (1860—1932), Tájkép. Kék krétarajz. 30×24. (Hagyatéki bélyegzővel.)	12.—
323.	—, Tájkép. Olajfestmény. 35×52. (Jelzett.)	60.—
324.	KAZACSAY GERŐNÉ, Álló női akt. Olajfestmény. 100×60. (Jelzett.)	30.—
325.	KELETY GUSZTÁV (1834—1902), A szökevény. Olajfestmény. 32×50. (Jelzett.)	150.—
326.	KÉMÉNDY JENŐ (1860—1925), Kosztümtanulmány. Tempera. 27×18.	15.—
327.	KERNSTOK KÁROLY, Őszi táj. Olajfestmény. 34×46. (Jelzett.)	75.—
	(Illusztrálva a IX. táblán.)	
328.	—, Falfestményvázlat. Tempera. 45×136.	250.—
329.	—, Uzsonnázó nők. Olajfestmény. 45×60.	89.—
330.	KISS BÁLINT (1802—1886), KRAFFT PÉTER (1780—1856) UTÁN, Zrinyi Miklós kirohanása. Olajfestmény. 112×155. (Jelzett.)	150.—
331.	KITTNER, PATRIZIUS (1809—1900), Női képmás. Miniatür.	80.—
332.	KLEIBER HENRIK, Kilátás ablakomból. Olajfestmény. 35×25. (Jelzett.)	32.—
333.	KLIMT GUSZTÁV (1862—1918), Női tanulmányfej. Ceruzarajz. 40×30. (Jelzett.)	12.—
334.	KÓBOR HENRIK, Holdvilágos táj. Olajfestmény. 95×95. (Jelzett.)	32.—
335.	KONVOLUTUM. Különféle rajzok és festmények, ú. m. Szőnyi, Iványi-Grünwald, Rákosi, Uitz János, Bene Géza. Összesen 21 drb.	50.—

Kikiáltási ár pengőben

336. KONVOLUTUM. Húsz különböző rézkarc, részben színezve. . . . . 24.—
337. KONVOLUTUM. Húsz különböző rézkarc, részben színezve. . . . . 24.—
338. KONVOLUTUM. Húsz különböző rézkarc, részben színezve. . . . . 24.—
339. KOSZTA JÓZSEF, Ülő nő. Olajfestm. 100×90. (Jelzett.) . . . . . 250.—
340. —, Női képmás. Olajfestmény. 46×38. (Jelzett.) 150.—
341. KOSZTOLÁNYI KANN GYULA, Csendélet. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.) . . . . . 50.—
342. KOTÁSZ KÁROLY, Tájkép. Olajfestmény. 52×65. (Jelzett.) . . . . . 65.—
343. KÖVESDI GÉZA, Balaton partján. Olajfestm. 42×62. (Jelzett.) . . . . . 25.—
344. KRAUSZ, WILHELM VIKTOR, Lussin-Grande. Olajfestmény. 20×30. (Jelzett.) . . . . . 30.—
345. KRON BÉLA, Prizren. Ceruzarajz. 27×34. (Jelzett) . . . . . 8.—
346. KRON JENŐ, Lovas. Színes krétarajz. 62×60. (Jelzett.) . . . . . 40.—
347. KRUIS, FERDINAND, Tájkép. Olajfestmény. 82×120. (Jelzett.) . . . . . 75.—
348. KRUSNYÁK KÁROLY, Tündértánc. Olajfestmény. 34×23. (Jelzett.) . . . . . 25.—
349. KUKÁN GÉZA (1890—1935), Beomlott bányában. Olajfestmény. 175×145. (Jelzett.) . . . 500.—
350. KUNFFY LAJOS, Almák. Olajfestmény. 45×38. (Jelzett.) . . . . . 25.—
351. KUNWALD CÉZÁR, Női félakt. Olajfestmény. 40×32. (Jelzett.) . . . . . 30.—
352. LÁHNER EMIL, Műterem-részlet. Olajfestmény. 60×70. (Jelzett.) . . . . . 30.—
353. LALAISSE, HIPPOLYTE (1812—1884), Akadályverseny. Színezett kőrajz. 28×42. . . . 12.—
354. LARMESSIN NICOLAS DE (1640—1725), Victor Amadée savoyai herceg képmása. Rézmetszet. 23×17. . . . . 5.—
355. —, Marie Jeanne Baptiste savoyai hercegnő képmása. Rézmetszet. 22×16. . . . . 5.—
356. LEDOUX, F. A., MÜLLER, CHARLES LOUIS (1815—1892) után, Marie Antoinette a börtönben. Rézmetszet. 72×.55. . . . . 20.—
357. LENGYEL FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Női képmás. Olajfestmény. 40×28. . . 110.—
(Illusztrálva a VI. táblán.)

		Kikiáltási ár pengőben
358.	LIEZEN-MAYER SÁNDOR (1839—1898), Mulató tiroliak. Olajfestmény. 45×30.	110.—
	(Illusztrálva a X. táblán.)	
359.	LIGETI ANTAL (1823—1890), Felhőtanulmány. Olajfestmény. 22×30. (Jelzett.)	15.—
360.	LITTKEY ANTAL, Pandora. Pasztell. 70×50. (Jelzett.)	140.—
361.	—, Szendergés. Pasztell. 50×60. (Jelzett.) . . .	140.—
362.	—, Kézimunkázó nők. Pasztell. 65×50. (Jelzett.)	130.—
363.	—, Női akt. Pasztell. 60×80. (Jelzett.) . . .	155.—
364.	—, Tünődés. Pasztell. 60×50. (Jelzett.) . . .	130.—
365.	LOGODY GYULA, Virágcsendélet. Olajfestmény. 65×44. (Jelzett.)	40.—
366.	LOTZ KÁROLY (1833—1904), Ménes. Olajfestmény. 105×175. (Jelzett.)	2000.—
	(Illusztrálva a III. táblán.)	
367.	— Kánai menyegző. Tempera. 22×44. (Jelzett.)	135.—
368.	LÜHNSDORF KÁROLY, Leányka kakassal. Ceruzarajz. 40×30. (Jelzett.	35.—
369.	MAGNASCO, ALESSANDRO (1681—1747) MODORÁBAN, Remeték. Olajfestmény. 58×48. . .	150.—
370.	MAGYAR FESTŐ, XIX SZÁZAD KÖZEPE, Női képmás. Olajfestmény. 75×64	25.—
371.	MAGYAR FESTŐ, XIX SZÁZAD, Olasz táj. Olajfestmény. 40×33.	110.—
372.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Férfi képmás. Ceruzarajz. 18×18.	3.—
373.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Női képmás. Olajfestmény. 62×52	23.—
374.	MAGYAR FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Öltözködés. Olajfestmény. 140×105.	76.—
375.	MAGYAR FESTŐ, XX. SZÁZAD, Hazatérő birkanyáj. Olajfestmény. 35×50.	25.—
376.	MAGYAR MANNHEIMER GUSZTÁV (1859—1937), Tájkép. Olajfestmény. 16×25. (Jelzett.)	20.—
377.	—, Vénus. Olajfestmény. 16×25. (Jelzett.) . .	25.—
378.	—, Tájkép. Olajfestmény. 18×23. (Jelzett.) . .	25.—
379.	—, Mosónők. Olajfestmény. 24×36. (Jelzett.) .	60.—
380.	—, Mosónők. Olajfestmény. 80×105. (Jelzett.) .	110.—
381.	MAJOR HENRIK, Színészkarikaturák. Toll- és ceruzarajz. (Jelzettek.)	20.—
382.	MAROTHI MAJOR JENŐ, Alkony. Pasztell. 38×52. (Jelzett.)	65.—
383.	—, Balatoni táj. Pasztell. 35×50. (Jelzett.) . .	70.—
384.	MARCETTE, N., Dombvidék juhnyájjal. Olajfestmény. 28×45. (Jelzett.)	180.—
385.	MARGITAY TIHAMÉR (1859—1922), Szerelmesek. Olajfestmény. 30×45. (Jelzett.) . . .	12.—

		Kikiáltási ár pengőben
386.	MARKÓ FERENC (1832—1874), Pihenő aratók. Olajfestmény. 22×29. (Jelzett.)	80.—
387.	—, Tájkép. Olajfestm. 48×54. (Jelzett.) (Sérült.)	50.—
388.	ID. MARKÓ KÁROLY (1790—1860), Szüreti mulatozók. Olajfestmény. 64×84. (Jelzett.)	4.000.—
	(Illusztrálva az I. táblán.)	
389.	—, Eszményi táj alakokkal. Olajfestmény. 63×85. (Jelzett.)	3.500.—
	(Illusztrálva az I. táblán.)	
390.	—, Eszményi táj. Olajfestmény. 28×40. (Jelzett.)	1.250.—
391.	ID. MARKÓ KÁROLY (1790—1860) UTÁN, Jézus megkeresztelése. Olajfestmény. 40×62.	100.—
392.	MAS, J., Kertrészlet. Olajfestmény. 26×32. (Jelzett.)	32.—
393.	MATEJKÓ, JAN (1838—1893), Báthory István küldöttséget fogad. Olajfestm. 75×40. (Jelzett.)	300.—
	(Illusztrálva a IV. táblán.)	
394.	MATEJKÓ, Fedezék. Szénrajz. 67×105. (Jelzett.)	40.—
395.	MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ BÁRÓ (1852—1919), Tabáni részlet. Színes krétarajz. 36×50. (Jelzett.)	80.—
396.	—, Sziklafal a Felkai tónál. Ceruzarajz. 30×42. (Jelzett.)	7.—
397.	—, Alaktanulmány. Olajfestm. 24×15. (Jelzett.)	30.—
398.	—, Tábori konyha. Gouache. 43×58. (Jelzett.)	191.—
399.	—, Tátrai táj. Olajfestmény. 23×28. (Jelzett.)	130.—
400.	—, Tájkép. Olajfestmény. 60×100. (Jelzett.)	150.—
401.	—, Melegedő kisgazda. Olajfestmény. 30×50. (Jelzett.)	80.—
402.	—, Ülő férfi. Krétarajz. 30×33 (Jelzett.)	20.—
403.	MERÉSZ GYULA, Fiú képmása. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	32.—
404.	MÉRŐ ISTVÁN, Falu. Olajfestmény. 70×95. (Jelzett.)	80.—
405.	MÉSZÖLY GÉZA (1844—1887), Fatanulmány. Ceruzarajz. 28×18.	12.—
406.	—, Vázlat. Ceruzarajz. 24×17.	30.—
407.	—, Fonyódi részlet. Ceruzavázlat. 14×24. (Jelzett.)	15.—
408.	—, A Duna Esztergomnál. Ceruzavázlat. 10×17. (Jelzett.)	15.—
409.	—, Katángkóró. Ceruzavázlat. 16×10. (Jelzett.)	15.—
410.	MIHALIK DÁNIEL (1869—1910), Kukoricás. Olajfestmény. 55×65.	80.—
411.	—, Tájkép. Olajfestmény. 20×28. (Jelzett.)	30.—
412.	MIHÁLOVITS MIKLÓS, Udvarrészlet. Olajfestmény. 28×32. (Jelzett.)	35.—
413.	MOLNÁR C. PÁL, Ülő női akt. Vízfestmény. 50×42. (Jelzett.)	50.—

		Kikiáltási ár pengőben
414.	—, Fekvő női akt. Olajfestm. 80×100. (Jelzett.)	45.—
415.	MORETTI REZSŐ (1855—1920), Cigányok. Olajfestmény. 54×67. (Jelzett.)	19.—
416.	MUNKÁCSY MIHÁLY (1844—1900), A sztrájk. Pasztell. 44×63. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva a III. táblán.)*	3.000.—
417.	MÜLLER ANTON, Hegymászó. Olajfestmény. 34×26.	5.—
418.	NAGY SÁNDOR, Mezőkövesdi asszonyok. Színezett tollrajz. 26×18. (Jelzett.)	22.—
419.	NAGY VILMOS, Erdei idill. Olajfestmény. 100×75. (Jelzett.)	50.—
420.	—, Illusztráció Pap Zoltán verséhez. Krétarajz. 40×32. (Jelzett.)	5.—
421.	NÁRAY AURÉL, Műteremben. Szénrajz. 41×30. (Jelzett.)	8.—
423.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Olasz táj, pásztorokkal és fegyveresekkel. Olajfestmény. 150×115. (Kissé sérült.)	1000.—
424.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Tájkép alakokkal. Olajfestmény. 27×39.	200.—
425.	NÉMET FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Reggeliző főúr. Olajfestmény. 200×145.	800.—
426.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Férfi képmás. Elefántcsontra festett miniatür. . . .	11.—
427.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Romok. Szépia. 23×32.	40.—
428.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Romok. Szépia. 23×32.	40.—
429.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELSŐ FELE, Romok. Szépia. 23×32.	40.—
430.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Szent Cecilia. Olajfestmény. 66×55.	60.—
431.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Achilles és Odysseus. Olajfestmény. 125×160.	250.—
432.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Családi esemény. Olajfestmény. 55×78.	120.—
433.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Madárcsendélet. Olajfestmény. 22×31.	65.—
434.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Madárcsendélet. Olajfestmény. 22×31.	65.—
435.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Pipázó férfi. Olajfestmény. 60×45.	40.—
436.	NÉMET FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Női képmás. Miniatür. (Sérült.)	100.—
437.	NÉMETALFÖLDI FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Pihenő nyáj pásztorokkal. Olajfestmény. 66×82.	500.—

Kikiáltási ár pengőben

438. NEOGRÁDY ANTAL, Tavaszi séta. Olajfestmény. 48×58. (Jelzett.) . . . . . 30.—
439. NOVOTNY EMIL ROBERT, Tájkép. Vízfestmény. 40×58. (Jelzett.) . . . . . 18.—
440. NOWAK, ANTON, Krummai részlet. Olajfestmény. 110×146. (Jelzett.) . . . . . 90.—
441. NYERGESI MAUL, Önarckép. Vízfestmény. 40×30. (Jelzett.) . . . . . 8.—
442. NYILASSY SÁNDOR (1873—1934), Parkban. Olajfestmény. 40×28. (Jelzett.) . . . . . 40.—
444. OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Madonna. Olajfestmény. 90×40. (Sérült.) . . . . . 40.—
445. OLASZ FESTŐ, XVII. SZÁZAD, Salamon ítélete. Olajfestmény. 65×105 . . . . . 220.—
446. OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Kikötő. Olajfestmény. 100×145 . . . . . 150.—
447. OLASZ FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Európa elrablása. Olajfestmény. 180×225 . . . . . 200.—
448. OLASZ FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Városrészlet. Olajfestmény. 52×43. (Sérült.) . . . . . 20.—
449. OLASZ FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Férfi szent. Olajfestmény. XIV. századi stílusban . . . 400.—
450. OLASZ FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tengerparti részlet. Olajfestmény. 60×70 . . . . . 40.—
451. OLGYAI FERENC (1872—1939), Erdőrészlet. Olajfestmény. 50×62. (Jelzett.) . . . . . 48.—
452. —, Legelő tehenek. Olajfestmény. 75×100. (Jelzett. . . . . 80.—
453. —, Tájkép. Olajfestmény. 20×15. (Jelzett.) . . 25.—
454. —, Tájkép. Olajfestmény. 20×25. (Jelzett.) . . 25.—
455. —, Tájkép. Olajfestmény. 50×60. (Jelzett.) . . 40.—
456. —, Tájkép. Olajfestmény. 36×42. (Jelzett.) . . 30.—
457. —, Tájkép. Olajfestmény. 20×27. (Jelzett.) . . 20.—
458. ORBÁN DEZSŐ, Virágcsendélet. Olajfestmény. 58×47. (Jelzett.) . . . . . 40.—
459. ORTH, BENJAMIN (1803—1875), Női képmás. Olajfestmény. 35×29. (Jelzett.) . . . . . 100.—
(Illusztrálva a XI. táblán.)
460. OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, II. József császár gyermekkori képmása. Olajfestmény. 88×60 . . . . . 38.—
461. OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. SZÁZAD VÉGE, Női és férfi képmás. Két olajfestmény. 72×54 . . 120.—
462. OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Mária Terézia képmása. Olajfestmény. 60×46 . . . . 20.—
463. OSZTRÁK FESTŐ, XVIII. SZÁZAD (ÁLLITÓLAG DORFMEISTER.), A magyar szentek hódolnak Szűz Máriának. Olajfestmény. 80×40 . 280.—

		Kikiáltási ár pengőben
464.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Tájkép. Vízfestmény. 27×40	20.—
465.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD ELEJE, Férfiképmás. Miniatür. 16×11	40.—
466.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Hegyvidék. Olajfestmény. 23×30	100.—
467.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Falusi táj. Olajfestmény. 40×55	20.—
468.	OSZTRÁK FESTŐ, XIX. SZÁZAD, Baldácsy Barbara képmása. Olajfestmény. 100×80. (Sérült.)	25.—
469.	PAÁL LÁSZLÓ (1846—1879), Erdőrészlet. Olajfestmény. 52×62. (Jelzett.)	800.—
470.	PÁLDY ZOLTÁN, Madonna. Pasztell. 65×46. (Jelzett.)	20.—
471.	PÁLLIK BÉLA (1845—1908), Női képmás. Olajfestmény. 70×58. (Jelzett.)	80.—
472.	—, Versenyparipa. Olajfestmény. 46×60. (Jelzett.)	122.—
473.	—, Birkák. Olajfestmény. 16×21. (Jelzett.) *(Illusztrálva a címlapon.)*	1.200.—
474.	—, Tehén. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	67.—
475.	PÁLLYA CELESTIN, Piac. Olajfestmény. 10×19. (Jelzett.)	35.—
476.	—, Falusi utcarészlet. Olajfestmény. 9×15. (Jelzett.)	20.—
477.	—, Vásári részlet. Olajfestmény. 12×15. (Jelzett.)	25.—
478.	PÁNDY LAJOS, Falusi mulatság. Tus és szépia. 18×20	3.—
479.	PAP HENRIK (1864—1910), Tervezet a „Rokokojelenet" című képhez. Ceruzarajz. 17×23	3.—
480.	PARISY, EUGENE FERDINAND, Osztrigák. Olajfestmény. 22×33. (Jelzett.)	80.—
481.	PATAKY LÁSZLÓ (1857—1912), Tanulmány. Ceruzarajz. 23×17. (Jelzett.)	3.—
482.	PATKÓ KÁROLY, Cigányok. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	60.—
483.	—, A Duna Zebegénynél. Olajfestmény. 95×100. (Jelzett.)	75.—
484.	—, Fürdőzők. Rézkarc. 30×32	6.—
484/a.	PAULEN, REINER, Férfi képmás. Vízfestmény. 60×48. (Jelzett.)	50.—
485.	PENTELEI-MOLNÁR JÁNOS (1878—1924), Öreg halász. Olajfestmény. 95×75. (Jelzett.)	100.—
486.	PERLMUTTER IZSÁK (1866—1932), Női tanulmányfej. Színes rajz. 25×16. (Jelzett.)	10.—
487.	—, Kertrészlet. Olajfestmény. 19×24. (Jelzett.)	60.—
488.	PETERDY GYULA (1862—1885), Falusi ivóban. Olajfestmény. 45×38. (Jelzett.)	25.—

		Kikiáltási ár pengőben
489.	PICHLER, JOHANN PETER (1765—1807), HETSCH, PHILIPP FRIEDRICH VON (1758—1839) UTÁN, Vespasianus és Julius Sabinus. Mezzotinto. 55×68	20.—
490.	P. L. JELZÉSŰ FESTŐ, Nyáj. Olajfestmény. 12×18. (Jelzett.)	20.—
491.	POGÁNY MARGIT, Ülő nő. Olajfestmény. 130×90. (Jelzett.)	12.—
492.	POGÁNY WILLY, Dante. Rézkarc. 16×12 . .	8.—
493.	—, Wagner Richárd. Rézkarc. 26×20	10.—
494.	POLCZER LAJOS, Cigányleány. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	30.—
495.	POLL HUGÓ (1867—1931), Tájkép. Pasztell. 32×50. (Jelzett.)	80.—
496.	PÓLYA IVÁN, Anya fiával. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	50.—
497.	PÖLÖSKEY SÁNDOR, Téli táj nyulakkal. Olajfestmény. 32×52. (Jelzett.)	24.—
498.	PÖRGE GERGELY (1858—1930), Rákospalotai részlet. Olajfestmény. 25×37. (Jelzett.) . . .	15.—
499.	—, Közelgő vihar. Olajfestmény. 28×42. (Jelzett.)	60.—
500.	—, A hős halála. Olajfestmény. 36×42. (Jelzett.)	12.—
501.	—, Badacsonyi halászok. Olajfestmény. 31×47. (Jelzett.)	40.—
502.	—, Cigányok. Olajvázlat. 23×33. (Jelzett.) . .	14.—
503.	—, Legelő gulya. Olajfestmény. 39×25. (Jelzett.)	35.—
504.	—, Vízparti részlet. Olajfestmény. 39×26. (Jelzett.)	25.—
505.	—, Naplemente. Olajfestmény. 23×29. (Jelzett.) .	25.—
506.	—, Tanya. Olajfestmény. 19×33. (Jelzett.) . .	16.—
507.	—, Ujpesti piac. Olajfestmény. 17×27 . . .	25.—
508.	—, Aratás után. Olajfestmény. 17×26. (Jelzett.)	28.—
509.	—, Vásár részlet. Olajfestmény. 28×19. (Jelzett.)	28.—
510.	—, Tavaszi felhők. Olajfestmény. 18×29. (Jelzett.)	16.—
511.	—, Téli táj. Olajfestmény. 18×25. (Jelzett.) . .	14.—
512.	—, Banya a Hortobágyon. Olajfestmény. 15×26. (Jelzett.)	30.—
513.	—, Piaci árusok. Olajfestmény. 14×21. (Jelzett.)	20.—
514.	—, Falusi udvar. Olajfestmény. 15×20. (Jelzett.)	16.—
515.	—, Tátra—Lomnicz. Olajfestmény. 13×21. (Jelzett.)	16.—
516.	—, Őszi táj. Olajfestmény. 18×17. (Jelzett.) . .	25.—
517.	—, Faluvége. Olejfestmény. 13×17. (Jelzett.) .	15.—
518.	—, Tájkép. Olajfestmény. 9×13. (Jelzett.) . .	5.—
519.	—, Tájkép. Olajfestmény. 19×14. (Jelzett.) . .	10.—
520.	—, Piac. Olajfestmény. 12×16. (Jelzett.) . . .	12.—
521.	—, Tájkép. Olajfestmény. 13×19. (Jelzett.) . .	10.—
522.	—, Mezőn. Olajfestmény. 16×14. (Jelzett.) . .	16.—

		Kikiáltási ár pengőben
523.	—, Paraszt udvar. Olajfestmény. 17×12. (Jelzett.)	16.—
524.	—, Zöldség árusok. Olajfestmény. 11×15. (Jelzett.)	16.—
525.	—, Tanya. Olajfestmény. 25×37. (Jelzett.) . .	30.—
526.	—, Téli hangulat. Olajfestmény. 30×24. (Jelzett.)	20.—
527.	—, Szántás. Olajfestmény. 14×21. (Jelzett.) . .	18.—
528.	—, Tanya. Olajfestmény. 16×21. (Jelzett.) . .	18.—
529.	—, Vásár. Olajfestmény. 17×25. (Jelzett.) . .	15.—
530.	—, Ködös táj. Olajfestmény. 18×29. (Jelzett.) .	24.—
531.	—, Fóti parasztút. Olajfestmény. 18×29. (Jelzett.)	24.—
532.	—, Téli világ. Olajfestmény. 22×35. (Jelzett.) .	28.—
533.	—, Tanya. Olajfestmény. 24×31. (Jelzett.) . .	20.—
534.	—, Havas út. Olajfestmény. 48×47. (Jelzett.) .	30.—
535.	—, Savanyukúti részlet. Ceruzarajz. 40×29. (Jelzett.)	6.—
536.	—, Káposztásmegyeri halásztanya. Tusrajz. 23×30. (Jelzett.)	6.—
537.	—, Erdőrészlet. Olajfestmény. 35×25. (Jelzett.) .	20.—
538.	—, Ujpesti vásár. Ceruzarajz. 20×30. (Jelzett.) .	8.—
539.	—, Tájkép. Olajfestmény. 33×20	12.—
540.	—, Tavasz felé. Ceruzarajz. 16×23. (Jelzett.) .	5.—
541.	—, Ujpesti piac. Ceruzarajz. 14×20. (Jelzett.) .	5.—
542.	—, Falusi táj. Olajfestmény. 32×42. (Jelzett.) .	50.—
543.	—, Három olajfestménye, 1 vízfestménye és 22 ceruzarajza. (Összesen 26 darab.)	100.—
544.	PRIHODA ISTVÁN, Majális. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	45.—
545.	—, Anya és gyermeke. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	45.—
546.	—, Szökőkút. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.) . .	50.—
547.	—, Mulatozók. Olajfestmény. 50×60. (Jelzett.) .	50.—
548.	PRIHODA ISTVÁN, GLATZ OSZKÁR után, Anya gyermekével. Színezett rézkarc. 38×27. .	12.—
549.	PROHÁSZKA JÓZSEF, Várakozók. Olajfestmény. 85×110. (Jelzett.)	75.—
550.	—, Pihenő lovak. Olajfestmény. 80×100. (Jelzett.)	70.—
551.	PRÓNAI STIFFEL ANTAL, Hazafelé. Olajfestmény. 60×75. (Jelzett.)	40.—
552.	—, Hegyvidék. Olajfestmény. 75×115 . . .	100.—
553.	PÜTTNER, JÓZSEF CARL BERTHOLD (1821—1881), Olasz táj. Olajfestmény. 62×80. (Jelzett.)	80.—
554.	REICHERT CARL, Florenzi részlet. Olajfestmény. 50×40. (Jelzett.)	70.—
555.	REMBRANDT, HARMENSZ VAN RIJN (1606—1669), Koldus. Rézkarc. 13×8	20.—
556.	RÉTH ALFRÉD, Tájkép. Vízfestmény. 32×23. (Jelzett.)	12.—
557.	RÉTI ISTVÁN, Aktok a szabadban. Ceruzarajz. 45×38. (Jelzett.)	15.—

	Kikiáltási ár pengőben
558. RÉVÉSZ IMRE, Juhász kutyájával. Színezett rézkarc. 48×34	12.—
559. RÉVÉSZ—FERRYMANN FERENC, Árvíz Óbudán. Színes kréta. 50×70. (Jelzett.)	6.—
560. RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861—1927), Út a tanyához. Pasztell. 25×32. (Jelzett.)	250.—
561. —, Városrészlet. Pasztell. 28×35. (Jelzett.) . .	100.—
562. —, Az Abazzia kávéházban. Színes rajz. 17×22. (Jelzett.)	40.—
563. —, A Vevey-i kávéházban. Ceruzarajz. 17×22. (Jelzett.)	15.—
564. —, Kerti munka. Színes kőrajz. 40×50. (Jelzett.)	20.—
565. —, Sörözők. Színes kőrajz. 50×45	20.—
566. —, Rajzai. 45 nyomat mappában	20.—
567. ROERTTGA, A., Udvarrészlet, Rézkarc. 38×48 .	12.—
568. —, Holland városrészlet. Rézkarc. 38×48 . .	12.—
569. ROHBOCK, LUDWIG, XIX. SZÁZAD, Torockó Szt. György. Színezett rézmetszet. 13×17 . . .	5.—
570. ROMEK ÁRPÁD, Csendélet. Olajfestmény. 80×60. (Jelzett.)	88.—
572. ROTTMANN MOZART, Gyöngysor. Olajfestmény. 100×120. (Jelzett.)	111.—
573. ROZIER, JULES CHARLES (1821—1882), Téli táj. Olajfestmény. 26×40. (Jelzett.)	250.—
574. RÖSCH, LUDWIG (1865—1908), Toledoi öreg kapú. Vízfestmény. 55×38. (Jelzett.)	15.—
575. —, Az „Alcazar"-ból. Vízfestmény. 43×21. (Jelzett.)	15.—
576. RUDNAY GYULA, Parasztudvar. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	200.—
577. —, Falusi utcarészlet. Olajfestmény. 50×58. (Jelzett.)	100.—
578. —, Tájkép. Krétarajz. 18×25. (Jelzett.) . . .	30.—
579. —, Tájkép. Olajfestmény. 18×22. (Jelzett.) . .	25.—
580. —, Erdőrészlet. Vízfestmény. 18×26. (Jelzett.) .	25.—
581. RUGENDAS, CHRISTIAN (1708—1781), RUGENDAS, GEORG PHILIPP (1666—1742) után, Tábori jelenet. Aquatinta. 17×28	12.—
582. SCHEERES, HENDRIK JAN (1829—1864), A kandallónál. Olajfestmény. 14×18. (Jelzett.) . .	60.—
583. SCHIELE, EGON (1890—1918), könyöklő nő. Krétarajz. 40×30. (Jelzett.)	10.—
584. SCHÖNBERGER ARMAND, Lámpafénynél. Vízfestmény. 35×29. (Jelzett.)	12.—
585. SELLENY, JOSEPH (1824—1875), Erdőrészlet. Olajfestmény. 32×27. (Jelzett.)	300.—
586. SILIGAI FERENC (1873—1924), Tájkép. Olajfestmény. 50×67. (Jelzett.)	60.—

ERDÉLY MŰVÉSZETÉÉRT ALAPÍTVÁNY

VÁRMEGYE GALÉRIA

Incze István:
Poklos patak II.,
1938

INCZE István

Az Erdély Művészetéért Alapítvány
Vármegye Galéria
(Budapest, V. ker. Vármegye utca 11.)

tisztelettel meghívja

Incze István

marosvásárhelyi festőművész
emlékkiállításának megnyitójára

1996. március 28-án, 17 órára

A kiállítást megnyitja: Bába Iván
Közreműködik: Sinkovits Imre

A tárlat 1996. május 30-ig tekinthető
meg keddtől péntekig 10–18 óráig

Vármegye Galéria H-1052 Budapest V. ker., Vármegye u. 11.

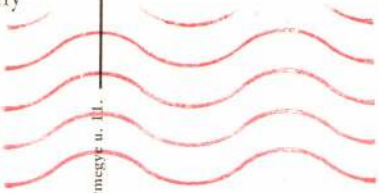

Sinkovits Péter
főszerkesztő
Új Művészet Szerkesztősége
Budapest
Báthori utca 10.
1054

III

		Kikiáltási ár pengőben
587.	SKUTEZKY DÖME (1850—1921), Kovácsműhelyben. Olajfestmény. 28×21. (Jelzett.) . . .	1.000.—
	(Illusztrálva a X. táblán.)	
588.	SPANYOL FESTŐ, XVIII. SZÁZAD, Szt. József Jézussal. Olajfestmény. 86×74	128.—
589.	STERIO KÁROLY (1821—1862), Férfi képmás. Olajfestmény. 35×28. (Jelzett.)	60.—
590.	STOCK, JOHANN MARTIN (1742—1800), Férfi képmás. Olajfestmény. 42×33	100.—
	(Illusztrálva a VI. táblán.)	
591.	STROBENTZ FRIGYES (1856—1929), Modell. Olajfestmény. 38×45. (Jelzett.)	25.—
592.	SZÁNTÓ LAJOS, Kislány képmása. Színes rajz. 30×22. (Jelzett.)	8.—
593.	SZÁNTHÓ MÁRIA, Fekvő női akt. Olajfestmény. 75×110. (Jelzett.)	160.—
594.	SZÉKELY BERTALAN (1835—1910), Magyarországi szentek. Tempera	80.—
595.	SZEMLÉR MIHÁLY (1833—1904), Csirketolvaj cigányok. Szépia. 25×30. (Jelzett.)	20.—
596.	SZENES FÜLÖP, Női tanulmányfej. Olajfestmény. 46×30. (Jelzett.)	25.—
597.	SZENTGYÖRGYI JÁNOS (1793—1860), Katonatiszt képmása. Olajfestmény. (Több helyen sérült.) 72×59. (Jelzett.)	20.—
	(Illusztrálva a II. táblán.)	
598.	SZŐNYI ISTVÁN, Fekvő női akt. Vízfestmény. 27×37. (Jelzett.)	30.—
599.	—, Lovak. Vízfestmény. 21×34. (Jelzett.) . . .	30.—
600.	—, Ülő kisfiú. Tempera. 100×70. (Jelzett.) . .	200.—
601.	—, Zebegényi táj. Vízfestmény. 20×33. (Jelzett.)	40.—
602.	—, Naplemente. Tempera. 70×100. (Jelzett.) . .	220.—
603.	—, Falurészlet. Tempera. 70×100. (Jelzett.) . .	220.—
604.	—, Téli hangulat. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.	60.—
605.	—, Női akttanulmány. Tusfestés. 30×45. (Jelzett.)	10.—
606.	—, Haza a legelőről. Tempera. 70×100. (Jelzett.)	110.—
607.	—, Pihenő fiúk. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	120.—
608.	—, Szénahordás. Tempera. 70×100. (Jelzett.) . .	200.—
609.	—, Dunamenti táj. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	90.—
610.	—, Faluvége. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.) . .	90.—
611.	—, Tájkép. Tempera. 60×80. (Jelzett.)	105.—
612.	—, Nyár. Olajfestmény. 60×80. (Jelzett.) . . .	60.—
613.	—, Szénahordás. Tempera. 60×80. (Jelzett.) . .	100.—
614.	—, Falusi utcarészlet. Tempera. 50×60. (Jelzett.)	100.—
615.	—, Pihenő férfi. Tusrajz. 30×45. (Jelzett.) . .	15.—
616.	—, Férfi tanulmányfej. Tollrajz. 23×17. (Jelzett.)	8.—
617.	—, Ülő női akt. Vízfestmény. 30×22. (Jelzett.) .	20.—

		Kikiáltási ár pengőben
618.	—, Tájkép. Vízfestmény. 22×31. (Jelzett.) . .	12.—
619.	—, Aktok. Tollrajz. 23×32. (Jelzett.)	10.—
620.	—, Álló női akt. Tusrajz. 44×30. (Jelzett.) . .	12.—
621.	—, Zebegény. Vízfestmény. 20×33. (Jelzett.) . .	32.—
622.	—, Öregasszony. Rézkarc. 25×20	5.—
623.	SZÜLE PÉTER, Csendélet. Olajfestmény. 62×68. (Jelzett.)	50.—
624.	—, Ülő nő. Olajfestmény. 50×42. (Jelzett.) . .	30.—
625.	—, Ecce Homo. Olajfestmény. 60×54. (Jelzett.) .	91.—
626.	TATZ LÁSZLÓ, Női képmás. Olajfestmény. Másolat RAEBURN után. 87×68	48.—
627.	TELEK ANTAL, Kukoricaszár kupacok. Olajfestmény. 35×48. (Jelzett.)	15.—
628.	TELEKY GÉZA gróf, Tehenek az itatónál. Olajfestmény. 22×27. (Jelzett.)	40.—
629.	ifj. TENIERS, DAVID (1610—1690) UTÁN, Kártyázók. Olajfestmény. (Sérült.) 49×65 . . .	800.—
630.	THOMA, JÓZSEF (XIX. SZÁZAD), Szélmalom. Olajfestmény. 36×58. (Jelzett.)	40.—
631.	THOREN, OTTO VAN (1828—1889), Mezei munka. Olajfestmény. 85×125. (Jelzett.) . . . . . *(Illusztrálva az V. táblán.)*	750.—
632.	TIHANYI JÁNOS LAJOS ,Mosás a patakban. Olajfestmény. 70×100. (Jelzett.)	56.—
633.	TORNAI GYULA (1861—1928), Fekvő női akt. Olajfestmény. 51×82. (Jelzett.)	96.—
634.	TORNYAI JÁNOS (1869—1936), Csizmahúzó. Olajfestmény. 50×64. (Jelzett.)	100.—
635.	TOROCZKAY OSZVALD, Virágos udvar. Olajfestmény. 45×49. (Jelzett.)	20.—
636.	TÓTH B. LÁSZLÓ, A Dunapart télen. Tempera. 48×68. (Jelzett.)	35.—
637.	—, Hajókikötő. Tempera. 40×50. (Jelzett.) . .	12.—
638.	—, Cséplés. Tempera. 50×60. (Jelzett.) . . .	35.—
639.	—, Budai utcarészlet. Tempera. 42×52. (Jelzett.)	28.—
640.	—, Sashegy. Tempera. 50×60. (Jelzett.) . . .	35.—
641.	—, Dunaparti részlet. Tempera. 32×40. (Jelzett.)	12.—
642.	TÖLGYESSY ARTUR (1863—1920), Udvarrészlet. Tollrajz. 15×22. (Jelzett.)	3.—
643.	UITZ BÉLA, Társaság. Rézkarc. 50×40 . . .	6.—
644.	UJHÁZY FERENC (1827—1921), Tájkép. Olajfestmény. 15×23. (Jelzett.)	30.—
645.	UJVÁRY IGNÁC (1860—1927), Ruhaszárítás. Olajfestmény. 66×100. (Jelzett.)	50.—
646.	VADÁSZ MIKLÓS (1881—1927), Öltözőben. Tusfestés. 20×16. (Jelzett.)	18.—
647.	—, Kofa. Vízfestmény. 24×20. (Jelzett.) . . .	40.—

		Kikiáltási ár pengőben
648.	VAJDA ZSIGMOND (1859—1931), Tavasz. Olajfestmény. 157×70. (Jelzett.)	80.—
649.	VALIC, RUDOLF, Párisi részlet. Olajfestmény. 46×55. (Jelzett.)	15.—
650.	VASS ELEMÉR, Női akt. Olajfestmény, 92×73. (Jelzett.)	55.—
651.	—, Csendélet. Olajfestmény. 81×100. (Jelzett.)	110.—
652.	—, Falusi utca. Olajfestmény. 65×81. (Jelzett.)	70.—
654.	—, Interieur. Olajfestmény. 92×73. (Jelzett.)	40.—
655.	—, Csendélet. Olajfestmény. 40×50. (Jelzett.)	75.—
656.	—, Tájkép. Olajfestmény. 65×80. (Jelzett.)	55.—
657.	—, Virágcsendélet. Olajfestmény. 72×60. (Jelzett.)	55.—
658.	—, Interieur. Olajfestmény. 60×50. (Jelzett.)	60.—
659.	—, Falusi táj. Olajfestmény. 65×92. (Jelzett.)	80.—
660.	—, Műterem sarok. Olajfestmény. 65×80. (Jelzett.)	40.—
661.	—, Tanulmányfej. Olajfestmény. 50×43.(Jelzett.)	50.—
662.	—, Ablakomból. Olajfestmény. 73×60. (Jelzett.)	30.—
663.	—, Csendélet. Olajfestmény. 80×65. (Jelzett.)	70.—
664.	—, Csendélet. Olajfestmény. 60×73. (Jelzett.)	65.—
665.	VASZARY JÁNOS (1867—1939), Pihenő nő. Olajfestmény. 52×63. (Jelzett.)	120.—
666.	—, Falusi szoba. Olajfestmény. 70×80. (Jelzett.)	95.—
667.	—, Fürdő után. Olajfestmény. 80×60. (Sérült.) (Jelzett.)	350.—
668.	—, Olasz tengerparti táj. Olajfestmény. 55×70. (Jelzett.)	83.—
669.	VESZTRÓCZY MANÓ, Tájkép. Olajfestmény. 54×39. (Jelzett.)	30.—
670.	VIVIANI, LUIGI, Az üres bölcső. Olajfestmény. 60×74. (Jelzett.)	200.—
671.	VLIEGER, SIMON JAKOBSZ de (1601—1653), Vitorlás bárkák. Olajfestmény, teknőc keretben. 28×42.	300.—
672.	VOIT, E., Hegyvidék. Olajfestmény. 20×26. (Jelzett.)	40.—
673.	—, Hegyvidék. Olajfestmény. 19×26.	30.—
674.	VÖRÖS GÉZA, Virágcsendélet. Olajfestmény. 65×54. (Jelzett.)	40.—
675.	WATHOUSER, Lovascsata. Olajfestmény. 90×130. (Jelzett.)	160.—
676.	WIJLER OTTÓ, Az Aare mentén. Színes aquatinta. 42×52.	6.—
677.	WUTKY, MICHAEL (1738—1823), Barlang. Olajfestmény. 83×74.	56.—

		Kikiáltási ár pengőben
678.	ZELLER MIHÁLY (XIX. SZÁZAD), Naplemente. Olajfestmény. 40×58. (Jelzett.) . . .	20.—
679.	ZEMPLÉNYI TIVADAR (1864—1917), Cigányleány. Olajfestmény. 32×24. (Jelzett.) . . .	55.—
680.	ZICHY MIHÁLY (1827—1906), Műteremben. Színezett rajz. 13×16	400.—
681.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
682.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
683.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
684.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
685.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
686.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
687.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
688.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
689.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
690.	—, Illusztráció. Tollrajz. 32×48. (Jelzett.) . .	90.—
691.	ZIFFER SÁNDOR, Tájkép. Olajfestmény. 68×98. (Jelzett.)	60.—
692.	ZOMBORY LAJOS (1867—1933), Csacsi. Ceruzarajz. 27×23. (Jelzett.)	4.—
693.	—, Falurészlet. Olajfestmény. 50×70. (Jelzett.)	60.—
694.	ZÜGEL, HEINRICH (XIX. SZÁZAD), Tehén. Olajfestmény. 55×65. (Jelzett.)	125.—

a megyeház közgyülési terme számára megfesteti a *Deák* Ferenc és *Széchenyi* István gróf arcképét. Ezen határozat folytán Bagosi Károly alispán már érintkezésbe is lépett Szolnok megye szülöttjével, *Vágó* Pállal, aki évekkel ezelőtt Kossuth Lajos arcképét is megfestette a megyeház díszterme számára.

—

— **Tompa szobra.** Gömörmegye közönsége néhány év óta buzgalommal adta össze a pénzt, hogy Rimaszombaton szobrot emeljen *Tompa* Mihálynak. Most végre együtt van a pénz, a szobor is kikerült az öntőműhelyből. *Holló* Barnabás készítette. A napokban elhatározta a vármegye, hogy a leleplezés őszszel lesz.

—

— **Szilágyi István szobra.** Néhai *Szilágyi* István történettudósnak, a szigeti ev. ref. gimnázium egykori nagyérdemü igazgatójának, *Arany* János barátjának szobrát május 7-én délelőtt leplezik le a liceum előtti téren. A szobrot, mely négyezer forintba került, *Tóth* András debreceni szobrász készítette s az elhunyt tudósnak ezer meg ezer tanítványa járult az alaphoz adományaival azokon a tisztelőkön és jóbarátokon kivül, akik nagyobb összeggel mozdították elő a szobor fölállítását.

—

— **A párisi szalón.** Május 2-ikán nyilt meg a párisi szalón, amely ezúttal egy födél alatt egyesíti mind a két művésztársaság tárlatát. A kiállításban *7859* műtárgy van, köztük *3525* festmény. A legérdekesebb művek *Rodin* egy arcképszobra, *Falguiere* Balzacja, Jean Paul *Laurens* nagy mennyezetképe. A kiállított tárgyak szokatlan nagy száma nagyon megnehezíti az áttekintést. A kiállítás mintegy hetedrészét mutatja be az évi párisi műtermelésnek, amely ilyenformán mintegy *50.000-re* tehető. Rengeteg túlprodukció, amelynek még a kiállításra került legjava sem valami nagyon kiváló. A szalónról párisi levelezőnk legközelebb behatón tájékoztatni fogja lapunk olvasóit.

—

— **Megbirságolt szobrász.** Mint a turini »Gazetta del Popolo« jelenti, Pietro *Corta* szobrászt, aki a város által megrendelt Viktor Emánuel-emléket nem készítette el kellő időben, *245 ezer lira pénzbirságra* itélték. A turini városi tanács már lefoglaltatta a szobrász vagyonát, aki különben igen gazdag ember.

—

— **A fejevesztett szobor.** Furcsa ügy került a napokban szóba az angol parlamentben. Egy lord azt a kérdést intézte Lord Salisburyhoz, hogy hol marad Wellington feje? E kérdés oka a következő: Az alsóház néhány évvel ezelőtt megszavazta a waterlooi győző lovasszobrának a költségeit. A szobor a Szt. Pál templomban lesz fölállítandó. A talapzat már készen is áll a templomban, szép föliratt al és diszítményekkel, de a szobor maga egy kriptában van. Midőn nemrég föl akarták állítani, hiányzott Wellington feje. Ugyanis a földi javakkal csak nagyon mostohán megáldott szobrász annak idején nem kapta meg a pénzét, meghalt és végrendeletének végrehajtója a szobor fejét zálogul lecsavartatta. Különben — mondá Lord Salisbury — más gondjaink is vannak, semhogy olyan élő, vagy elhalt nagyságokkal foglalkozzunk, akik elveszítették fejüket. Az alsóház kötelessége, hogy a művészt pénzéhez és a szobrot fejéhez juttassa.

Szerkesztőség:
Budapesten, Városliget, Műcsarnok.
Kiadóhivatal:
Singer és Wolfner Budapesten, Andrássy-út 10. sz.

TAVASZI NEMZETKÖZI KIÁLLITÁS

AZ UJ MŰCSARNOKBAN
ANDRÁSSY-UT VÉGÉN

1899 ÁPRIL 15-től—JUNIUS 15-ig
NYITVA REGGEL 9 ÓRÁTÓL
DÉLUTÁN 6 ÓRÁIG * * *
CSÜTÖRTÖKÖN ESTE 6—11-ig
ZENEESTÉLY. BUFFET

BELÉPŐ-DIJ 1 KORONA.

VASÁRNAP DÉLUTÁN 1—6-ig 20 KR.

A ZENEESTÉLYEKRE A KEDVEZMÉNYES JEGYEK NEM ÉRVÉNYESEK.

Uj Idők

Szépirodalmi és művészeti képes hetilap
Szerkeszti
HERCZEG FERENC.
Előfizetési ára negyedévenkint 2 forint.

Kiadóhivatal
Andrássy-út 10. szám.
Tessék mutatványszámot kérni.

BUDAPESTI HIRLAP NYOMDÁJA.

— **Magyar művészek aranyérme.** Annak idején a »Műcsarnok«-ban is több ízben említést tettünk róla, hogy a »Magyar Képzőművészek Egyesülete« új aranyérmet szándékozik alapítani, melyet közös elhatározással, magyar művészt itthon érhető legnagyobb kitüntetésnek kiván tekinteni. Ez a szép terv nemrég megvalósult, amennyiben az *Egyesület* egyik legutóbb tartott ülésén elhatározta, hogy *egyesületi aranyérmet* alapít, amelyet — mint eredetileg is kontemplálva volt — a legnagyobb magyar művészi kitüntetésnek kiván tekintetni, úgyannyira, hogy az a művész, aki ezt az aranyérmet elnyeri, egyszer s mindenkorra »hors concours«-rá, vagyis versenyen felülállóvá lesz. Az *Egyesület* legközelebb már az aranyérem szabályzatát is kidolgozza, amelynél a már említetteken kivül a következő elvek lesznek iránytadók: a kitüntetésben ugyanaz a művész csak egyszer részesülhet, az érmet az *Egyesület* határozatképes teljes ülése abszolutszótöbbséggel itéli oda, a kitüntetésnél, nemcsak az *Országos Magyar Képzőművészeti Társulat* kiállításain szereplő, hanem az országban bárhol az illető év folyamán létrejött festészeti, szobrászati, grafikai vagy műépítészeti alkotások tekintetbe jönnek. Megemlítjük még, hogy az *Egyesület* szobrásztagjai az érem mintázására legközelebb ingyenes házi-pályázatot írnak ki.

—

— **Magyar művész kitüntetése a külföldön.** *Szirmai* Antal, magyar szobrászművészt, akinek egy szobormüve annak idején a budapesti tárlaton nagy tetszést aratott, *Párisban* szép kitüntetés érte. A kormány, mint a B. N. párisi tudósitója táviratozza, Szirmait az *akadémia tisztjévé* nevezte ki.

—

— **A Nemzeti Szalón közgyülése.** A Nemzeti Szalón magyar képzőművészek és műpártolók egyesületének választmánya április 25-én tartott ülésén elhatározta, hogy rendes évi közgyülését május 28-án délelőtt 10 órakor tartja meg saját helyiségében. (Ferenciek-tere 9. sz.) A közgyülés napirendjén van az alapszabályok módosítása is.

—

— **A Bessenyei-szobor leleplezése,** mint már több ízben jelentettük, május 9-ikére van kitüzve. Társulatunkat a leleplezés ünnepségén *Karlovszky* Bertalan és *Márk* Lajos festőművészek fogják képviselni.

—

— **Az aradi képzőművészeti egyesület,** melynek megalakulásáról röviden már adtunk hírt, vasárnap, április 30-ikán nyitotta meg ünnepélyesen első rendes kiállítását. A tárlat iránt, melynek anyaga körülbelül ugyanaz, mint volt a szegedié, városszerte igen nagy az érdeklődés. Hír szerint a kiállított művek közül mindjárt az első pár napon is többnek akadt vevője.

—

— **Készülő arcképek.** *Innocent* Ferenc festőművész, — mint értesülünk — Arad vármegye gyülésterme számára *Erzsébet* királyné arcképét festi, mely elhunyt nagyasszonyunkat életnagyságban és koronázási magyar díszruhában fogja ábrázolni. Ezenkivül a művész, aki nemrég fejezte be *Sándor* Béla volt bácsmegyei főispán arcképét, melyet *Zombor* város megrendelésére festett, még *Erdély* Sándor volt igazságügyminiszter arcképén is dolgozik, mely az igazságügyminisztérium megbizásából és rendelésére készül.

—

— **Műkiállítás Sopronban.** *Sopronból* jelentik a *B. H.*-nak: Néhány soproni festőművész már régóta azon törekedett, hogy az idevaló művészek tömörítésére kört alapitson. Ez a törekvés sikerült is, mert körülbelül két évvel ezelőtt *Steiner* Rezső, *Zettl* Gusztáv és boldogult *Makróczy* Imre fáradozására megalakult a *Soproni Képzőművészeti Kör*. A lelkes kis csapat (körülbelül ötvenen), kikhez még vagy száz pártoló tag is csatlakozott azt tüzte ki céljául, hogy a soproni közönségben minél szélesebb körben fejleszsze a müizlést. Azóta volt számos fölolvasás és volt 1897 decemberében műkiállítás is, melyet igen sokan látogattak. Ez a siker buzdította az egyesületet, hogy két évi munkásság után új kiállítást rendezzen. Ez a mostani második kiállítás is a városi festőteremben van és három nagy szobát tölt meg. Április 30-án nyilt meg és általában igen sikerültnek mondható. A kiállításon körülbelül *35 kiállító* vesz részt *250 művel*. Nagyobbrészt soproni művészek és műkedvelők, de van öt idegen kiállító is, úgymint: *Edvi Illés* Aladár, idősb és ifjabb *Mátrai* és *Lukácsi*. Lajos művészek és a *Beschorner*-cég. A helybeli művészek közül kiválnak *Friedenreich* vízfestményei, *Seemann* Károly, *Hauser* Károly, *Mechle-Grossmann* és *Seemanné Vörös* Erzsi munkái. Csinosak *Steiner* Rezső arcképei, *Zettl* Gusztáv, *Gráf* Vilma, *Brandl* Gusztáv, *Trinkl* T. festményei. *Seifert* Géza szobrásznak egy relief-képe igen szépen sikerült. A műkiállítás becsületére válik a derék képzőművészeti körnek.

—

— **Rákóczy-szobor Kassán.** Kassa város közönsége ismét szép jelét adta kitünő hazafiságának. A város közönsége körében ugyanis hathatós mozgalom indult meg aziránt, hogy II. Rákóczy Ferencnek már régóta tervezett emlékszobrát minél előbb felállítsák. A nagy szabadsághős szoboralapjára e mozgalom következtében oly tekintélyes összeg gült össze, hogy most már mihamar hozzáláthatnak az emlékmű tervének megvalósításához.

—

— **Deák Ferenc és Széchenyi István arcképei.** Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye közönsége legutóbbi évnegyedes közgyülésében elhatározta, hogy

Innocent Ferenc

Innocent, Franz, Maler, geb. 28. Jan. 1859 in Budapest, absolvierte seine Studien in Buda-

pest, Wien, Antwerpen, München, Paris, Rom an der Seite der hervorragendsten Meister. Aus diesen Wanderjahren stammen seine Bilder: *Die Rede Antonius über der Leiche Caesars, Pietà, Beatrix, Cenci, Der Kuss, Am Fusse des Kreuzes, Im Atelier, Der Liebesbrief.* Später wandte I. sich der Professur zu; als Professor der Ofner staatl. Oberrealschule malte und restaurierte er zahlreiche Kirchenfresken und Altarbilder. In neuerer Zeit hat I. sich auch als Portraitmaler bedeutende Erfolge geholt und gehört zu den beliebtesten Portraitisten Ungarns. Auf der 1881-er Kunstausstellung, Millenniums- und Pariser Ausstellung wurde I., der sich, frei von den modernen Strömungen, dem Kultus des Absolut-Schönen widmet, prämiiert. Bekanntere Gemälde: *Vor dem Maskenballe, Schleiertanz, Überraschung, Brigitte, Nostalgie, Sonntagsmorgen, Wasserlilie, Märchen, Spinne, Cantilene, Ännchen von Tharau, Die Sklavin, Madrigal, Die Jugend, Perdita,*

Bruck I. 543. l.

Sanguis Sanctus, *Ave Marie*, *Eva*, *Ein Lied*, *Die Hexe*, Portraits der tonangebenden Persönlichkeiten der hauptstädt. Gesellschaft, Fresken und Deckbilder der Zirzer und Egerer Cisterciensenkirchen, des Budaer Elisabethklosters u. s. w. Auch als Illustrator erfreut I. sich eines bedeutenden Rufes.

készségét
sen. Mun
doktori é

Csep
(Wicziá
felére. A
tem bezá
később el
országon

Kaj
kész Sop
egy évet

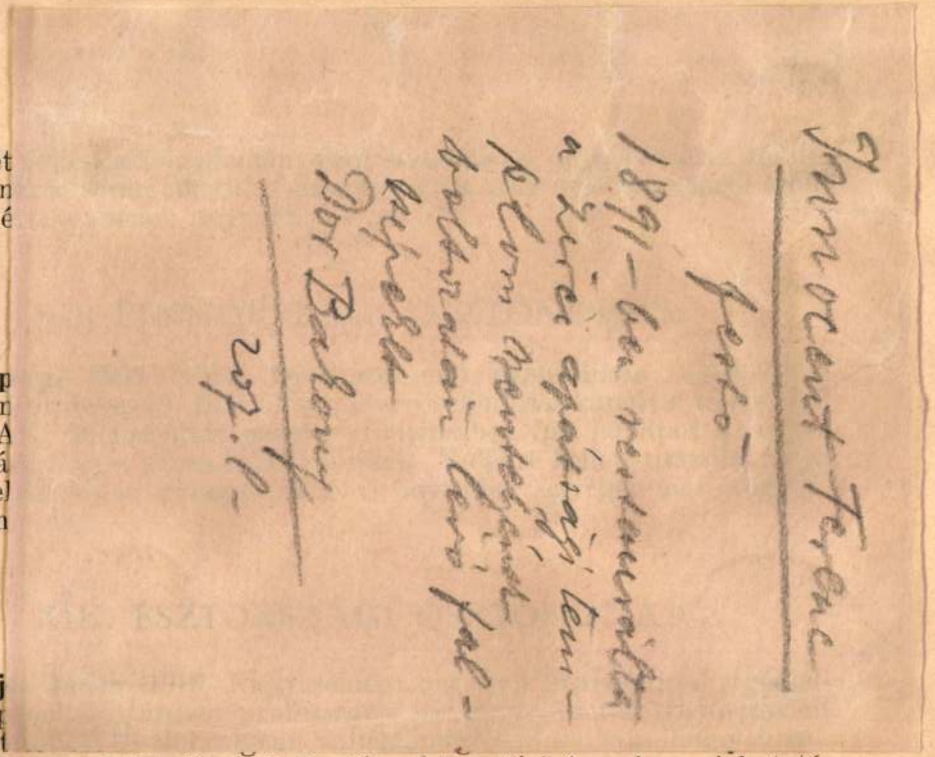

jából. Egyetemi előadások hallgatása, könyvtári és múzeumi kutatá-

Ebben a tanévben a nemzetközi helyzet miatt az ösztöndíjasok túlnyomó része már nem tudott kiutazni. Mindössze két ösztöndíjas volt kint. Ezek:

Berki Feriz (1917, Cattaro, gör. kel.) gör. kel. theologiai hallgató a Hariseion-alapból nyert 3000 pengős ösztöndíjjal az athéni egyetem theológiai karán eddig folytatott tanulmányait befejezte és oklevelet szerzett. Doktori értekezését tekintettel az időközben kitört görög-olasz háborúra, nem fejezhette be.

Dr. Gáldi László (1910, Miskolc, róm. kat.) egyetemi magántanár, a báró Eötvös József-kollégium tanára 1000 pengő összegű Hariseion-ösztöndíjjal irodalomtörténeti és nyelvészeti tanulmányokat végzett Görögországban. Szalonikiben és Athénben tartózkodott hosszabb ideig. Többirányú kutatást folytatott. Kiegészítést gyüjtött az Athénben található forrásmunkák alapján a román nyelv XVIII. századi görög elemeiről szóló munkájához. Foglalkozott az újgörög-albán-arumén nyelvi együttéléssel és terveket készített az arumén nyelvjárás görög elemeinek újabb rendszeres feldolgozására. Tanulmányokat folytatott a balkáni folklore és összehasonlító irodalom terén, különös figyelemmel az úgynevezett Miorita-ballada-motívum különböző előfordulásaira és változataira. Végül foglalkozott az újgörög verselés kialakulásával és különösen az abban megnyilvánuló olasz hatásokkal. Erre vonatkozó munkásságának eredménye „Az újgörög vers-

Innocent Ferenc

— **(Innocent Ferenc meghalt.)** *Innocent* Ferenc, az ismert nevü, kitünő festőművész, a fejérmegyei Pátka községben 76 éves korában meghalt. *Innocent* Ferenc a mintarajztanoda elvégzése után több évet töltött Bécsben, Münchenben, Párisban és Rómában. Egy időben rendkivüli népszerüségnek örvendtek idealizált női portréi, de tehetségének igazi területe az egyházmüvészet volt. Ő festette az egri ciszterci-templom mennyezetképeit, a zirci apátsági templom és sekrestye falfestményeit és oltárképeit, a budai Erzsébetzárda mennyezetképeit stb. *Innocent* Ferenc müvészi restaurálással is foglalkozott, több dijat nyert és müvészi kitüntetéseket kapott. Temetése csütörtökön délután 2 órakor lesz.

N. U. 934. X. 18.

Ernst Múzeum aukciós

XIX. 27.

II.

KÉPEK (BILDER).

91—270.

Adamez, 19. század (Jahrhundert).

91. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Adamez. Miniatur. 9×7.

Amerling Friedrich von (1803—1887).

92. FÉRFI TANULMÁNYFEJ (Männlicher Studienkopf). Jelzés jobbra és az évszám (Bezeichnet rechts und die Jahreszahl): 11. 10. 1869. Vászon (Leinwand). 64×55.

Angol festő, 19. század (Englisch, 19. Jahrhundert).

93. TENGERI TÁJ (Marine). Fa (Holz). 50×127,5.

Barabás Miklós (Nikolaus), 1810—1898.

94. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Barabás 855. Vászon (Leinwand). 71×59.

Barabás Miklós (Nikolaus), 1810—1898.

95. A VÁROSMAJOR, 1856 (Der Városmajor in Budapest, 1856). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Barabás. Vizfestmény (Aquarell). 17,5×26.

Barocci Federigo ? (1528—1612).

96. AENEAS MEGMENTI ATYJÁT TRÓJÁBÓL. Vászon (Leinwand). 41×33.

Bartolozzi Francesco (1728—1815).

97. „MARIE CHRISTINE ARCHIDUCHESSE D'AUTRICHE" etc. KÉPMÁSA (Bildnis der). Roslin után (Nach). Pontozott modorban készült metszet (Stich in Punktiermanier). 51×35.

Bartolozzi Francesco (1728—1815). **Bunbury H. után** (Nach).

98. „LOVE AND HONOUR." Pontozott modorban készült metszet (Stich in Punktiermanier). 40×34,5.

Bartolozzi Francesco után (Nach).

99. 2 darab (Stück) „AUTOMN" — „WINTER" F. Wheatley után (nach F. Wheatley). Szines metszetek (Farbenstiche). Mindegyik lap (Jedes Blatt) 26,5×20.

Bastiani, 19. század (Jahrhundert).

100. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés balra (Bezeichnet links): Bastiani fecit. Miniatur. Átmérője (Durchmesser) 5.

Bécsi festő, 19. század (Wiener Maler, 19. Jahrhundert).

101. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Lemezpapir (Karton). 16,5×13.

Benczur Gyula (Julius) (1844—1920.)

102. BACCHANSNŐ (Bacchantin). Hasonló kép a Szépművészeti Muzeumban (Ähnliches Bild im Museum der bildenden Künste in Budapest).
Vászon (Leinwand). 127×84. Illusztr. VIII. tábl.

Benza Alexander von (1820—1902).

103. JELENET A GÖDÖLLŐI PARKBÓL (Aus dem kgl. Park von Gödöllő). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Fa (Holz). 26×52,5.

Bernt Adolf (1844—?).

104. FIUME LÁTKÉPE (Ansicht von Fiume). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Rud. Bernt.
Tusrajz (Tuschzeichnung). 12,5×19,5.

Bihari Sándor (Alexander), 1855—1906.

105. A BIRÓ ELŐTT. Vázlat a mester képéhez a Szépművészeti Muzeumban. Jelezve lent jobbra: B. S. 885. (Vor dem Richter. Studie zu des Künstlers Bilde im Museum der bildenden Künste in Budapest. Bezeichnet rechts unten: B. S. 885).
Lemezpapir (Deckel). 22×33.

Bihari Sándor (Alexander), 1855—1906.

106. ULÁSZLÓ KIRÁLY (König Vladislaus).
Vászon (Leinwand). 46×36,5.

Bihari Sándor (Alexander), 1855—1906.

107. OLASZ UDVAR (Italienischer Hof). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Bihari S. 1892.
Vászon (Leinwand). 46×33.

Blau Tina (1847—1916).

108. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Blau.
Fa (Holz). 20,5×33.

Bonnefoy, 19. század (Jahrhundert).

109. 2 darab (Stück). „ANIMAL AFFECTION" — „INNOCENT RÉCREATION". Miller után (nach Miller).
Szines metszet (Farbenstich). Mindegyik lap (Jedes Blatt) 36×47.

Böhm Pál (Paul), 1839—1905.

110. FÉRFI KÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Böhm P. 1867.
Vászon (Leinwand). 105×81.

Böhm Pál (Paul), 1839—1905.

111. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Böhm P. 1870.
Lemezpapir (Karton). 31,5×44.

Brand Christian Hilfgott (1695—1735).

112. TÁJKÉP (Landschaft).
Vászon (Leinwand). 19×29.

Brodszky Sándor (Alexander), 1819—1901.

113. ERDEI HÁZ (Waldhaus). A művész hagyatékából (Aus der Nachlassenschaft des Künstlers).
Lemezpapir (Karton). 24×21.

Brodszky Sándor (Alexander), 1819—1901).

114. ALPESI TÁJ (Alpengegend). A művész hagyatékából (Aus derNachlassenschaft des Künstlers).
Lemezpapir (Karton). 30,5×43.

Cima Luigi (szül. 1850 k.; Geb. um 1850).

115. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Cima.
Lemezpapir (Karton). 15×22,5.

Claesz Pieter modorában (Art des). 17. század (Jahrhundert).

116. CSENDÉLET (Stilleben).
Fa (Holz). 48,5×64.

Csók István (Stephan), szül. (Geb.) 1865.

117. LEÁNY A KERTBEN (Mädchen im Garten). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Csók I. Bd Rózsadomb 1916.
Fa (Holz). 46×37.

Csók István (Stephan), szül. (Geb.) 1865.

118. VIRÁGCSENDÉLET (Blumenstilleben). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Csók.
Vászon (Leinwand). 65×78,5.

D. B. monogrammista (Monogrammist).

119. NAPOLEON. Rajzolta és metszette (Bezeichnet und gestochen): D. B. 1807.
Szines metszet (Farbenstich). 46×33.

Daffinger Moritz Michael (1790—1849).

120. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Daffinger Miniatur. 7×5,5.

De Angelis D., 19. század (Jahrhundert).

121. A TORREADOR (Der Stierkämpfer). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): D. De Angelis Roma 1877.
Vizfestmény (Aquarell). 39×24,5.

Defregger Franz (1835—1921).

122. ANDREAS HOFER ÉS HASSLINGER PÁTER CSATA KÖZBEN (Andreas Hofer und Hasslinger in der Schlacht).
Vászon (Leinwand). 24×24.

Déry Béla, szül. (Geb.) 1868.

123. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Déry B.
Lemezpapir (Karton). 12,5×21.

Doctor Albert (1825—1888).

124. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet rechts unten): A. Doctor 1847).
Vizfestmény (Aquarell). 27×21,5.

Edelinek Gerard (1640?—1707).

125. V. FÜLÖP APOTHEOSISA (Apotheose auf Philipp V).
Rézmetszet szinezve. Pergamen (Pergament). 28×19.

Ender Thomas (1793—1875).

126. 2 DARAB (Stück). DÉVA ÉS SZÁSZKÉZD LÁTKÉPE (Ansicht von Déva und Szászkézd).
Vizfestmény (Aquarell). Mindegyik lap (Jedes Blatt). 47×31.

Eybl Franz (1806×1880).

127. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten).: F. Eybl.
Miniatür. 11×8,5.

Farkassányi, 19. század (Jahrhundert).

128. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés a kép alatt (Bezeichnet unterhalb des Bildes): Farkassányi 1842.
Aquarell. 21×16,5.

Felsőolaszországi festő a XVI. sz. második feléből (Oberitalienisch, zweite Hälfte des XVI. Jahrh.).

129. ZENÉLŐ GYERMEKEK (Musizierende Kinder).
Fa (Holz). 30,5×38,5.

Fergola Francesco, 19. század (Jahrhundert).

130. NÁPOLY LÁTKÉPE (Ansicht von Neapel). Jelzés a kép alatt (Bezeichnet unterhalb des Bildes): Napoli da Mare, Francesco Fergola dip. nel 1858.
Gouache. 35,5×141,5.

Fidler, Anton, (19. század).

130a. 2 DARAB CSENDÉLET MADARAKKAL (Zwei Stück Stilleben). Jelezve lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): A. Fidler 1860.
Fa (Holz). Mindegyik kép. (Jedes Bild). 21×26,5.

Flamand-francia festő, 17. század (Vlämisch-französisch, 17. Jahrhundert).

131. DIANA ÉS (und) ACTAEON.
Fa (Holz). 46×54,5.

Francia festő, 18. század (Französisch, 18 Jahrhundert).

132. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. 8,5×6.

Francia festő, 19. század (Französisch, 19. Jahrhundert).

133. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. 4,5×3,5.

Francia festő, 19. század (Französisch, 19. Jahrhundert).

134. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Miniatur. 4×5.

Ifj. Francken Franz (II.), 1581—1642.

135. A SZENT CSALÁD ÉS A SZENTEK KARA (Die heil. Sippschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Franz Franck fecit.
Fa (Holz). 39×50.

Frecskay Endre, szül. (geb.) 1875.

136. TUNISI RÉSZLET (Detail aus Tunis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Frecskay Endre Tunis 1907.
Pastell. 35×52.

Frescura, 19. század (Jahrhundert).

137. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Frescura Venezia.
Vizfestmény (Aquarell). 24×14,5.

Gaul Gustav (1836—1888).

138. „EIN ABEND BEI HETTINGER IM FREIHAUSE". Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): G. Gaul 1864.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 25,5×41.

Genuai festő, 17—18. század (Genuesisch, 17—18. Jahrhundert).

139. JELENET EGY SZENT ÉLETÉBŐL (Szene aus dem Leben eines Heiligen).
Vászon (Leinwand). 74—99.

Gerasch Franz (1826—†).

140. OSZTRÁK KATONAI VISELETEK (Österreichisches Militär): 1618—1864.
Vizfestmény (Aquarell). 26,5×21,5.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

141. ÖNARCKÉP (Selbstbildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Gerhardt A. 1885.
Fa (Holz). 14×12.

Gerhardt Alajos (Alois), 1837—1889.

142. TÁJ KUNYHÓVAL (Landschaft mit Hütte). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): G. A.
Lemezpapir (Karton). 7×12,5.

Giordano Luca (Fa Presto), 1632—1705.

142a. MYTHOLOGIAI ALAK (Mythologische Gestalt).
Vászon (Leinwand). 117×130.

Goltz A. D., 19. század (Jahrhundert).

143. A MŰTEREMBEN (Im Atelier). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Im Atelier A. D. Goltz 1878 Vienne.
Fa (Holz). 32×24. Illusztr. VII. tábl.

Govaerts Hendrik (1669—1720).

144. EGY SZOBRÁSZ MŰTERME (Bildhaueratelier).
Vászon (Leinwand). 70,5×83. Illusztr. VI. tábl.

Görögkeleti festő (Byzantisisch).

145. SZENT GYÖRGY LEGYŐZI A SÁRKÁNYT (Der heil. Geörg bekämpft den Drachen).
Fa (Holz). 33×25.

Görögkeleti festő (Byzantisisch).

146. MÁRIA A GYERMEKKEL (Mária mit dem Kinde).
Fa (Holz). 28×21.

Gudin Jean Antoine Théodore (1802—1880).

147. NAPLEMENTE A TENGERPARTON (Sonnenuntergang am Meeresstrande). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): J. Gudin 1858.
Vászon (Leinwand). 81×110.

Gysels Pieter (1621—1690).

148. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 20×31.

H. S. W. monogrammista (Monogrammist) 1700 körül (Um).

149. TÁJ HIDDAL (Landschaft mit Brücke). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): H S. W.
Fa (Holz). 20×25,5.

Halmi Artur (Arthur), szül. (Geb.) 1886.

150. NŐI TANULMÁNY (Weibliche Studie). Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben): Természet után (Nach der Natur) Halmi Artur Bpest Sept 1. 89.
Szénrajz (Kohlenzeichnung). 55×40.

Hamilton Charles William de (?), 1668?—1754.

151. RÓKÁK (Füchse).
Vászon (Leinwand). 56×80,5.

Hanson H. 19. század (Jahrhundert).

152. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): H. Hanson 1848.
Vászon (Leinwand). 56×45.

Heisinger, 19. század (Jahrhundert).

153. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): Heisinger.
Miniatur. 12×9,5.

Helmont Seger Jacab van (1683—1726).

154. AZ ŐRSZOBÁBAN (In der Wachstube). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): S. J. v. Helmont f.
Fa (Holz). 81×58.

Herrer Cézár (1868—1919).

155. OLASZ KONYHA (Italienische Küche).
Fa (Holz). 29,5×22.

Herrer Cézár (1868—1919).

156. ÖREG SPANYOL (Alter Spanier).
Lemezpapir (Deckel). 48,5×52,5.

Hild Robert 19—20. század (Jahrhundert).

157. TENGER SZIKLÁKKAL (Meer mit Felsen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Robert Hild 1908.
Vizfestmény (Aquarell). 29×40.

Holsoe Carl, szül. (Geb.) 1864.

158. INTERIEUR. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): C. Holsoe.
Vászon (Leinwand). 61×65.

Innocent Ferenc szül. (Geb.) 1859.

159. BEATRICE CENCI.
Vászon (Leinwand). 127×232.

Innocent Ferenc szül. (Geb.) 1859.

159a. KELETI RAB (Arabischer Gefangener). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Innoc.
Vászon (Leinwand). 103×72

Jacobey Károly (Karl), 1826—1891.

160. TÁJ ROMOKKAL (Landschaft mit Russen). A művész hagyatéki kiállitásából (Aus der Nachlassenschaftsausstellung des Künstlers).
Vászon (Leinwand). 40×58,5.

Jukes Francis (1746—1812).

161. 3 darab (Stück) E. Edwards után (Nach):
1. „MAUSOLEUM OF CAIUS CESTIUS".
2. „PORTA Sto GIOVANNI".
3. „TEMPLE OF PEACE".
Szines metszetek (Farbenstiche). Mindegyik lap (Jedes Blatt): 51×62,5.

Keleti Gusztáv (Gustav), 1834—1902.

162. TÁJ GÓLYÁVAL (Landschaft mit Storch).
Vászon (Leinwand). 33,5×50,5.

Key Adriaen Thomasz (1544?—1589?).

163. FÉRFI KÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Fa (Holz). 31×23,5.

Komlóssy Ede (Eduard), 19. század (Jahrhundert).

164. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliches Studienkopf). Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben): K. E.
Vászon (Leinwand). 50×40.

Krantz Moritz, 19. század (Jahrhundert).

165. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bild). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Moritz Krantz Dresden 1854.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 27×22,5.

Leopold Franz vagy (oder) Friedrich, 19. század (Jahrhundert).

166. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Fr. Leopold 1829.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 25×19,5.

Leopold Franz vagy (oder) Friedrich, 19. század (Jahrhundert).

167. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Fr. Leopold del. 1831.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 27×23.

Levilly J. R. 18. század (Jahrhundert).

168. „GUINEA PIGS" G. Morland után (nach G. Morland). Uj levonat (Neudruck).
Szines metszet (Farbenstich). 61×48,5.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander), 1839—1919.

169. NŐ GYERMEKÉVEL (Frau mit Kind).
Lemezpapir (Karton). 34,5×27.

Liezen-Mayer Sándor (Alexander), 1839—1919.

170. A FIATAL CSILLAGÁSZ (Der junge Astronom). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten).
Vászon (Leinwand). 43×30,5. Illusztr. VII. tábl.

Lotz Károly (Karl) 1833—1904.

171. SZ. PÁL ÉS PÉTER (Die Heiligen Petrus und Paulus). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz.
Vászon (Leinwand). 40,5×51.

Lotz Károly (Karl) 1833—1904.

172. NŐI AKT (Weiblicher Akt). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Lotz K.
Fa (Holz). 19,5×12.

Lotz Károly (Karl) 1833—1904.

173. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Lotz K.
Vászon (Leinwand). 50×39.

Lys Jan (1590?—1629).

174. A TÉKOZLÓ FIU HAZATÉRÉSE (Rückkehr des verlorenen Sohnes).
Vászon (Leinwand). 85×118.

Markó András (Andreas), 1824—1893.

175. PARKFÜRDŐ NŐKKEL (Park mit badenden Frauen).
Vászon (Leinwand). 76×100.

Max Gabriel (1840—†).

176. NŐI TANULMÁNYFEJ (Weibliche Kopfstudie). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): G. Max.
Lemezpapir (Karton). 53×425.

Mendlik Oszkár (Oskar), szül. (Geb.) 1871.

177. BUDUA. Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mendlik.
Vászon (Leinwand). 24×16.

Meytens Martin van der modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

178. MÁRIA TERÉZIA KÉPMÁSA (Bildnis der Maria Theresia). Az 179. sz. kép párdarabja (Pendant zu 179).
Vászon (Leinwand). 89×70.

Meytens Martin van der modorában (Art des), 18. század (Jahrhundert).

179. LOTHARINGIAI FERENC KÉPMÁSA (Bildnis des Franz von Lothringen). A 178-ik sz. kép párdarabja (Pendant zu 178).
Vászon (Leinwand). 89×70.

Mezey Lajos (1820—1881).

180. FÉRFIKÉPMÁS (Turzó Károly?) (Angebl. Bildnis des Karl v. Turzo). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): f. Mezey L. 842.
Vászon (Leinwand). 30,5×25.

Molitor Martin von (1759—1812).

181. TÁJKÉP (Landschaft). A Metternich-féle gyüjteményből (Kollektion Metternich).
Vizfestmény (Aquarell). 8,6×16.

Moreau Gustave? (1826—1898).

182. PIHENŐ RONGYSZEDŐ NŐK (Ruhende Lumpensammlerinen).
Fa (Holz). 46×38.

Munkácsy Mihály (Michael), 1844—1900.

183. A FALU HŐSE (Der Dorfheld). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): M. de Munkácsy
1887. A kép Gerhardt Gusztáv udv. tanácsos gyüjteményéből származik (Aus der Sammlung des Hofrat Gustav v. Gerhardt).
Fa (Holz). 120×170.

Munkácsy Mihály (Michael), 1844—1900.

183a. Vázlatkönyv 1866-ból (Skizzenbuch von 1866.) 31 lap (Blatt) 13,2×21.5

Nápolyi festő, 17. század (Neapolitanisch, 17. Jahrhundert).

184. ALLEGORIA (Allegorie).
Vászon (Leinwand). 135×185.

Német (?) festő, a 16. század végéről (Deutsch (?), Ende des 16. Jahrhunderts).

185. APOSTOLOK VÉRTANUSÁGA (Martyrium der Apostel).
Vászon (Leinwand). 70×150.

Német festő, 17. század (Deutsch, 17. Jahrhundert).

186. SZ. MARGIT (Die heil. Margarethe).
Réz (Kupfer). 28×19.

Német festő, 17—18. század (Deutsch, 17—18. Jahrhundert).

187. 2 darab (Stück). KORCSMAI JELENETEK (Wirtshausszenen).
Fa (Holz). Mindegyik kép (Jedes Bild). 29,5×22.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

188. TÉLI TÁJ (Winterlandschaft).
Vászon (Leinwand). 21,5×30,5.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

189. EVŐ LEÁNYKA (Mädchen bei der Mahlzeit).
Fa (Holz). 20×16.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

190. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Olajminiatür (Oelminiatur). Bádog (Blech). 2,5×7.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

191. TENGERPARTI RÉSZLET (Am Meeresstrand).
Vászon fára huzva (Leinwand auf Holz geklebt). 27,5×35.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

191a. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Fent jobbra (rechts oben): 1759. Franciscus Lamsa.
Vászon (Leinwand). 95×81.

Német festő, 18. század (Deutsch, 18. Jahrhundert).

192. TÁJKÉP (Landschaft).
Fa (Holz). 19×25.

Német festő, 19. század (Deutsch, 19. Jahrhundert).

193. 2 darab (Stück). SZ. URSULA ÉS MARGIT (Die Heiligen Ursula und Margarethe).
Fa (Holz). Mindegyik kép (Jedes Bild) 57×23,5.

Németalföldi festő, 17. század (Niederländisch, 17. Jahrhundert).
194. FIU KÉPMÁSA (Knabenbildnis).
Fa (Holz). 15,5×10,5.

Németalföldi festő, 17. század (Niederländisch, 17. Jahrhundert).
195. TÁJKÉP (Landschaft)
Vászon fára huzva (Leinwand auf Holz geklebt) 62×78 Illusztr. VI. tábl.

Nowak Ernst, 19. század (Jahrhundert).
196. OLVASÓ SZERZETES (Lesender Mönch). Jelzés fent jobbra (Bezeichnet rechts oben): Ernst Nowak.
Vászon (Leinwand). 47×38.

Olasz festő, 18. század (Italienisch, 18. Jahrhundert).
197. AMORETTEK TÜZ MELLETT (Amoretten beim Feuer).
Szines metszet (Farbenstich). 32,5×41,5.

Ostade Isaak van (1621—1649).
198. MULATÓ PARASZTOK (Bauern in der Schenke). A kép az Eichler báró és Kilényi-féle gyüjteményekből származik (Aus den Sammlungen des Baron Eichler und Hugo von Kilényi).
Fa (Holz). 41×48. Illusztr. V. tábl.

Osztrák festő, 19. század (Oesterreichisch, 19. Jahrhundert).
199. AZ ÖREG DUDÁS (Der alte Dudelsackbläser).
Vászon (Leinwand). 28×24,5.

Osztrák festő a 19. század elejéről (Oesterreichisch, Anfang des 19. Jahrhunderts).
200. FÉRFI KÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Vászon (Leinwand). 71,5×61,5.

Osztrák festő, 19. század (Oesterreichisch, 19. Jahrhundert).
201. FÉRFI KÉPMÁS (Männliches Bildnis).
Miniatur. 8×6,5.

Osztrák festő, 19. század (Oesterreichisch, 19. Jahrhundert).
202. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis).
Vizfestmény (Aquarell). 30×45,5.

Pállik Béla (1845—1908).
203. KOSFEJ (Widderkopf). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Pállik Béla
Fa (Holz). 36×45.

Paszsinger, 19. század (Jahrhundert).
204. KECSKÉK (Ziegen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Paszsinger.
Vizfestmény (Aquarell). 20,5×30.

Paszsinger, 19. század (Jahrhundert).
205. A GYERMEKRABLÓ KONDOR (Adler raubt ein Kind).
Vizfestmény (Aquarell). 29×21.

Perlmutter Izsák (Isaak), szül. (Geb.) 1866.
206. KÁLYHA MELLETT ÜLŐ FIU (Knabe neben dem Ofen sitzend). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): I. Perlmutter 1895.
Vászon (Leinwand). 30,5×39.

Pervi G., 19. század (Jahrhundert).
207. VELENCEI RÉSZLET (Detail aus Venedig). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): G. Pervi Venezia.
Vizfestmény (Aquarell). 39,5×21,5.

Perzsa művész (Persisch).

208. A FEJEDELEM (Der Herrscher).
Lemezpapir (Karton). 38,5×57.

Peter Emmanuel (1799—1873).

209. 2 darab (Stück). FÉRFI ÉS NŐI KÉPMÁS (Männliches und weibliches Bildnis). Mindkét kép jelezve lent jobbra (Beide Bilder bezeichnet rechts unten): Em. Peter.
Vizfestmény (Aquarell). Mindegyik kép (Jedes Bild) 15×11,5.

Piazetta Battista Giovanni iránya, 18. század (Jahrhundert).

210. ÉVA MEGTEREMTÉSE (Die Erschaffung der Eva).
Vászon (Leinwand). 41×36.

Pötschke L., 19. század (Jahrhundert).

211. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): fec. L. Pötschke 1834.
Ceruzarajz (Bleistiftzeichnung). 26,5×22.

Provaggi, 19. század (Jahrhundert).

212. A KUTNÁL (Am Brunnen). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Provaggi.
Vizfestmény (Aquarell). 31×22.

Rados Luigi († 1828).

213. KRISZTUS BEVONULÁSA JERUZSÁLEMBE (Einzug Christi in Jerusalem). B. West után (nach B. West).
Szines metszet (Farbendruck). 54×67.

Rafael követője (Nachfolger des). A 16. század első feléből (Erste Hälfte des 16. Jahrhunderts).

214. MÁRIA JÉZUSSAL ÉS KER. SZENT JÁNOSSAL (Maria mit dem Kinde und Johannes).
Fa (Holz). 99×77. Illusztr. Cimlapon. (Titelblatt).

Rembrandt Harmensz van Rijn (1606—1661).

215. KRISZTUS LEVÉTELE A KERESZTFÁRÓL (Die grosse Kreuzabnahme). V. ö. (vgl.) Rovinski 81. V. état.
Rézkarc (Radierung). 58,5×46,5.

Rembrandt Harmensz van Rijn (1606—1669).

216. MÁRIA HALÁLA (Tod Mariae). V. ö. (vgl.) Rovinski 99. III. état.
Rézkarc (Radierung). 38×30.

Réti István (Stephan), szül. (Geb.) 1872.

217. ŐSZI HANGULAT (Herbststimmung). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Réti.
Vászon (Leinwand). 55,5×45,5.

Révész Imre (Emerich), szül. (Geb.) 1859.

218. PARASZTLEÁNY (Bäuerin). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Révész Imre.
Fa (Holz). 18×40.

Ribera után (Nach).

219. IMÁDKOZÓ FÉRFI (Betender Mann).
Vászon (Leinwand). 73×58.

Római festő, 17—18. század (Römisch, 17—18. Jahrhundert).

220. ANTIK ROMOK (Antike Ruinen).
Vászon (Leinwand). 123×103.

Rubens követője (Nachfolger des).

221. EGY SZERZETES KÉPMÁSA (Bildnis eines Mönches).
Fa (Holz). 39×32.

Rubens után (Nach).

222. RUBENS FELESÉGE (Die Gattin des Rubens). Az eredeti kép a Wieni Staatsgaleriában (Das Original in der Wiener Staatsgalerie).
Vászon (Leinwand). 178×100.

Ifj. David Ryckaert modorában (Art David Ryckaert's d. J.).

223. AZ ALCHEMISTA (Der Alchemist).
Vászon (Leinwand). 45,5×61,5.

Savery Jakob (1592—1627).

224. SODOMA ÉS GOMORA ÉGÉSE (Der Brand von Sodom und Gomorrha).
Fa (Holz). 23×37,5.

Schaeffler Mathias, 18. század (Jahrhundert).

225. EGY BAJOR HERCEG MÁRIA KÉPE ELŐTT IMÁDKOZIK. (Ein bayerischer Herzog vor dem Bilde der Maria knieend). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Mathias Schaeffler Miniaturer Anno MDCCXXX.
Vizfestmény (Aquarell). Pergamen (Pergament). 51×77.

Schödl F., 19. század (Jahrhundert).

226. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés jobbra (Bezeichnet rechts): F. Schödl 1818.
Miniatur. 6×5.

Schubert Franz (1806—1893).

227. PÁRBAJ (Duell). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): F. Schubert 856.
Vászon (Leinwand). 51×64.

Schwager Richard (1822—1880).

228. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Schwager 851.
Miniatur. 9,5×7,5.

Schwager Richard (1822—1880).

229. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): R. Schwager 849.
Miniatur. 11×9.

Simon L. P. (1750?—1810?) és (und) **Thomas Ryder** (1746—1810).

230. 3 darab Shakespeare illusztracio (Drei Shakespeare-Illustrationen):
1. „MEASURE FOR MEASURE" (L. P. Simon).
2. „ROMEO UND JULIET" (P. Simon).
3. „OTHELLO" (Tho. Ryder).

Metszet (Stich). Mindegyik lap (Jedes Blatt): 51,5×62,5.

Smith John' Raphael (1752—1812).

231. „A LADY AND HER CHILDREN RELIEVING A POOR COTTAGE FAMILY" w. r. Bigg után (nach W. R. Bigg).
Metszet (Stich). Uj levonat (Neudruck). 54,5×64.

Spányik Kornél, szül. (Geb.) 1858.

232. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Spányik K.
Vászon (Leinwand). 69×55.

Spitzweg Karl (1808—1885).

233. RÉGI EMLÉK (Alte Erinnerung). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Sp.
Fa (Holz). 25×32.

Szárics Imre (Emerich) (1857—1899).

234. CSENDÉLET (Stilleben). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Szárics.
Vászon (Leinwand). 36,5×45,5.

Székely Bertalan (Bartholomaeus), 1835—1910.

235. SZÉCHY MÁRIA, A MURÁNYI VÉNUSZ (Die Venus von Murány).
Fa (Holz). 44×28.

Székely Bertalan (1835—1910).

236. A NAGY FA (Der grosse Baum).
Lemezpapir (Karton). 51×40.

Szlányi Lajos (Ludwig), szül. (Geb.) 1869.

237. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Szlányi L.
Vászon (Leinwand). 31,5×36,5.

Ifj. Teniers David (1610—1690).

238. FÉRFIKÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): D. T.
Fa (Holz). 28×19.

Ifj. Teniers David után (Nach).

239. ZENÉSZEK (Musikanten).
Vizfestmény (Aquarell). 19×14.

Ifj. Teniers David után (Nach).

240. PIPÁLÓ PARASZTOK (Rauchende Bauern).
Fa (Holz). 22×18.

Than Mór (Moritz) (1828—1899).

241. RÁKÓCZI SZERENCSI KASTÉLYA (Das Rákóczische Kastell von Szerencs). A kép alatt (Unter dem Bilde): Szerencsi Rákóczi-kastély. Kőrösladány 1849. Természet után.
Vizfestmény (Aquarell). 12×17.

Than Mór (Moritz) (1828—1899).

242. LEÁNYKA (Junges Mädchen). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Th. M.
Vászon (Leinwand). 34×30,5.

Theer Albert (1815?—1902).

243. FÉRFI KÉPMÁS (Männliches Bildnis). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Albert Theer Ischl 1854.
Miniatur. 9,5×7,5.

Tölgyessy Artur (Arthur) (1853—1920).

244. TÁJKÉP (Landschaft). Jelzés lent jobbra (Bezeichnet rechts unten): Tölgyessy A.
Fa (Holz). 26×34,5.

Tölgyessy Artur (Arthur) (1853—1920).

245. ESTI HANGULAT (Abendstimmung). Jelzés lent (Bezeichnet unten): Tölgyessy A.
Lemezpapir (Karton). 31,5×46.

Tölgyessy Artur (Arthur) (1853 –1920).

246. PIROS MEZŐ (Rote Wiese). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Tölgyessy.
Fa (Holz). 34×49.

Valentiny János (Johann) (1872—1903).

247. CIGÁNYOK (Zigeuner).
Vászon (Leinwand). 82×113.

Vastagh Géza (1866—1919).

248. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés lent balra (Bezeichnet links unten): Vastagh Géza.
Vászon (Leinwand). 57,5×31,5.

Vastagh György (Georg) 1836—1922.

249. NŐI KÉPMÁS (Weibliches Bildnis). Jelzés a könyvön (Bezeichnet am Buch): pinxit G. Vastagh 1880.
Vászon (Leinwand). 36×29.

Innocent Ferenc

— **Innocent Ferenc meghalt.** Innocent Ferenc festőművész, szerdán, 76 éves korában a fejérmegyei Pátka községben meghalt. Innocent 1859 január 28-án született Budapesten. A Képzőművészeti Főiskola elvégzése után államköltségen hosszabb külföldi tanulmányútra ment, amelynek során Münchenben, Antwerpenben, Rómában és Párizsban tanult. 1881-ben tűnt fel a Műcsarnok tárlatán, amelyen „Pieta" című műve egyházfestészeti pályadíjat nyert. Ezután állandó kiállítójává lett a Műcsarnoknak és a Nemzeti Szalonnak. Genre-képei közül a *Mese*, a *Pók*, a *Fátyoltánc*, az *Aennchen von Tharau*, a *Cantiléna* külföldön is ismertté vált. Mint arcképfestő is feltűnt kitűnő női képmásaival. Foglalkozott templomi freskók, oltárképek festésével és restaurálásával is. Innocent Ferenc középiskolai igazgatói címmel rajztanára volt a budapesti II. kerületi főreáliskolának, ezenkívül választmányi tagja volt a Nemzeti Szalonnak. Temetése október 18-án délután 2 órakor lesz.

P. H. 934. X. 8.

Innocent Ferenc

M. 934. X. 18.

MŰVÉSZET

Innocent Ferenc meghalt

A fejérmegyei *Pátka* községben hosszu betegeskedés után szerdán délelőtt elhunyt *Innocent* Ferenc festőművész, a békevilág egyik legismertebb és legnépszerűbb művésze, akinek nevét különösen hatásos női arcképei és édeskés izü zsánerképei tették ismertté. Innocent Ferenc egész fiatal korban, a nyolcvanas években tünt fel, amikor a képzőművészeti főiskola elvégzése után *Piéta* cimü festményével a Mücsarnok egyházfestészeti pályázatát nyerte el. Hasonlóan népszerü képe volt *Antónius, Fátyoltánc, Rabnő, Vasárnap reggel, Ifjuság,* amelyek közül több a Szépmüvészeti Muzeum tulajdonában van. A női arcképfestésen kivül, mint templomfestő és oltárkép-restaurátor is ismert nevet szerzett Innocent Ferenc, aki hosszu ideig a II. ker. főgimnázium rajztanára volt és középiskolai igazgatói cimmel vonult nyugalomba. 75 éves korában, hosszu szenvedés után hunyt el fejérmegyei remetemagányában az egykor körülrajongott, sok dicsőséget és elismerést megélt magyar festőművész. Temetése október 18-án lesz, Pátka községben.

81. X 1936

szám.....

Pénztári szám.....

ıtalvány.

.....*nak, címe:*.....

(esetleg postatakarékpénztári számlájának száma)

ıltal .....

.....*ért*

[redacted]

[redacted] *fizetendő.*

.....*bélyeg* .....*nyugta* .....*bevonandó.*

.....

.....

.....

Ellenjegyzi «.....» főosztály:

.....

Bevétel	Kiadás

1985.

ahol éppen alkalom kínálkozik. Idealis célnak kell a szemeink előtt lebegni, törekednünk kellene azt elérni, vagy csak legalább fokozatosan megközelíteni, amit a párisi Musée de Luxemburg, amit a müncheni új Pinekothéka elértek!

A művészeti oktatásról.

A főigazgatói értekezletek előterjesztéseinek összefoglalása.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter úr ő Nmga 1898 nov. 16-án 64.174 szám alatt kelt rendelete alkalmat adott a fővárosi kir. Főigazgatóságnak arra, hogy a budapesti középiskolák tanártestületeivel a művészeti oktatás kérdését megbeszélés tárgyává tegye.

A kir. Főigazgatóság 1898—1050. szám alatt kelt rendeletével fölhívta a középiskolákat, hogy a művészeti oktatás kérdésében nézeteiket és tapasztalataikat a főigazgatói értekezleteken terjeszszék elé. Valamennyi középiskola tanártestülete előadót választott, aki összegyüjtötte és jelentésbe foglalta a tanárok véleményét. Az általános érdeklődést bizonyítják az előadók komoly fejtegetései, melyekhez több helyütt még külön véleményeket és észrevételeket is mellékeltek.

A művészeti oktatás kérdéséhez az egyes intézetek részéről a következő előadók terjesztették elő jelentéseiket:

I. ker. áll. főgimn.: *Láng* Nándor dr.
II. ker. áll. főgimn.: *Schambach* Gyula.
II. ker. áll. főreál.: *Jánosi* Béla dr. és *Innocent* Ferenc.
IV. ker. kegy. r. főgimn.: *Huszka* József.
IV. ker. főreál: *Feszl* László.
V. ker. áll. főgimn.: *Szmetana* Ágost.
V. ker. áll. főreál.: *Kőrösi* László dr.
VI. ker. áll. főreál.: *Gerecze* Péter dr.
VII. ker. áll. főgimn.: *Lázár* Béla dr.
VIII. ker. áll. főgimn.: *Demkó* Kálmán dr., *Molnár* István dr., *Szinte* Gábor dr. és *Zlinszky* Aladár.
VIII. ker. főreál.: *Péterfy* Jenő.
László Mihály dr. főgimn.: *Horti* Henrik dr.

Valamint az egyes előadók javarésze nem közönséges buzgalommal egyesítette a tanártestületek különféle fölfogását: úgy ez az összefoglaló munkálat viszont rendszeres áttekintésben csoportosítja és ismerteti a különböző előterjesztéseket és javaslatokat, hogy számot adjon mindazokról a gondolatokról, melyek a művészeti oktatás kérdésében ezidőszerint a budapesti középiskolákat foglalkoztatják.

*

A művészeti oktatás kérdése.

A középiskolai művészeti oktatás kérdésének nálunk már negyedszázados irodalma van. *Jónás* János 1873-ban lefordította *Stark* heidelbergi tanár közleményeit a művészeti nevelésről és azóta sok szakférfiu szólott hozzá a kérdéshez. A nyolcvanas években a megindult mozgalom első sikere gyanánt nálunk is győzött a szemléltetés elve, melynek maradandó emléke az iskolában keletkezett philologiai múzeum. A milléniumi tanügyi kongresszuson *Beöthy* Zsolt fejtegette az ifjúság művészeti nevelésének fontosságát s azóta a nagy nyilvánosság is érdeklődni kezdett a kérdés iránt.

Wlassics Gyula miniszter úr ő Nmga a művészeti oktatás meghonosítására nemcsak több üdvös rendeletet adott ki, hanem ugyanakkor, midőn a tanártestületeket szakvélemény adására hívta föl, az elméletből átterelte a kérdést egyenesen a gyakorlati megoldás felé, midőn a fővárosi középiskolákat a művészeti gyüjtemények és képtárak rendszeres látogatására buzdította s három intézetben összefoglaló művészeti előadásokat rendeztetett.

Cél.

Beöthy Zsolt, az orsz. Tanáregyesület ülésén mondott beszédében a művészeti oktatás kérdésének megoldását nem akarván kitenni az elsietés veszedelmének, nem sürgeti, hanem komoly megfontolásra és alapos előkészítésre bízza. »A művészeti oktatástól — úgymond — várjuk a szemlélet élesítését, a kifejező-képesség meggazdagodását, az emberi szellem munkásságának és fejlődésének nagyobb teljességben való megismerését és egy ideálisabb ellensúlyt várunk korunk szellemének anyagi irányzata ellen . . . de a művészeti képzés nem helyes megállapítása, nem a paedagógia alapelveinek megfelelő berendezése valónknak egy igen kényes elemét, az erkölcsi elemet veszélyezteti.« Felhívja ennélfogva a tanárságot, hogy a kérdés eldöntésével ne siessünk, hanem használjuk föl előbb a hozzáértők tanulmányait, nézeteit és tapasztalatait. A művészeti oktatás magasztos célját valamennyi tanári testület érdeme szerint méltatja s őszinte lelkesedéssel csatlakozik a Nm. miniszter úr kezdeményezéséhez.

»A művészeti oktatás valóban meg fogja szaporítani az élet legnemesebb gyönyöreit, szélesebbé teszi az új nemzedék látóhatárát s a művészeti ízlés kifejlesztése által újabb és újabb gárdát nevel a hazai művészet és műipar méltánylására és párt-

Művészet 1899. 23. f. 359. l.

fogására. A művészeti oktatásnak nálunk nemcsak általános kulturális, hanem nemzeti céljai is vannak; mert a jövő nemzedékre vár az a hivatás, hogy a fejlődésnek indult hazai művészetet nemzeti művészetté fejleszteni segítse.« *(Kőrösi.)*

Igen tanulságosak a középiskolai tanártestületek fölfogásai a művészeti oktatás céljáról.

Huszka a végső célt az általános képzésnek azon ismeretekkel való kiegészítésében keresi, melyek felső fokon a szép megismeréséhez, megértéséhez és élvezetéhez vezetnek.

Péterfy szerint a művészeti nevelés célja volna a látás gyakorlása.

Gerecze azt részletezi, hogy az aesthetikai nevelés és oktatás a művészetek fejlődését és e fejlődésben nyilvánuló egyetemes törvényeket elemeiben, de olyan rendszerben ismertesse meg, hogy a növendék ezen a téren is, mint a természettudományok, nyelvtudomány stb. terén fölvilágosodásra jusson, az az törvények uralmát ismerje el.

Lázár, a miniszteri rendelet értelmében, végső cél gyanánt nem óhajt egyebet elérni az ifjuság ízlésének nevelésénél; mert a középiskola csak a műélvezetre való vezetésig terjeszkedhetik.

Eszköz. Módszer.

Taine ismételten hangoztatta, hogy a művészeti nevelést a rajzolásra kell alapítanunk, mert minden művészi élvezésnek alapja a rajztudás. A művészeti oktatás elsőrendü eszközéül — ez alapon — *Lázár* a rajzolást jelöli meg, melynek a kézügyességet és látást kell fejlesztenie, a természeti jelenségek formáit és arányait megértetnie, szóval bevezetni a tanulót a művészeti oktatás teknikájába. Éppen azért kivánatos volna, ha a rajztanítást már az elemi iskolában kezdenék s a középiskola minden fokán szélesebben folytatnák.

Láng a művészeti oktatás sikerét szintén a szabadkézi rajz alaposabb tárgyalásától teszi függővé, de a mathematikai elemek elnyomásával, mert a szabadkézi rajz valódi célját, a megfigyelést, a mértani elemek túlsúlya meguntatja. A művészeti oktatás célja — *Huszka* szerint — el nem érhető a formaérzék fejlesztése nélkül; éppen azért azt javasolja, hogy a kötelező rajztanítást hozzuk be a gimnázium minden osztályába. *Horti* a művészeti oktatás vezetésére elsősorban a rajztanárt véli illetékesnek, magát a tanítást pedig inkább gyakorlati, mint elméleti irányunak óhajtja. *Péterfy* hasonlóképpen a szabadkézi rajz tanárát tartja kérdésünkben karvezetőnek, akihez azután alkalmazkodnának a nyelvek s a történet tanárai.

Mindenekelőtt azonban a természet után való rajzoltatást ajánlja olyanformán, hogy kezdje a tanuló a főváros művészibb épületein gyakorolni emlékezetét s rajzolja le vázlatkönyvébe azt, amit a valóságban lát s ami nem mintában van szeme előtt. A tanár azután néhány vonással megadhatja a stilusok jellegét s a részletek összefüggését. Ez az eleven műtörténet éppen elég a középiskolának: Midőn szobrot vagy képet mutatunk be a tanulónak, legyünk épp oly válogatósak, mint az irodalmi oktatásban, ahol sohasem foglalkozhatunk selejttel. Még határozottabban jelenti ki *Szinte*, hogy a művészeti oktatásnak a középiskolában nem lehet más vezetője, mint a rajztanár, mivel a középiskolai tanárok között a képzőművészetek ismeretében leginkábbb járatos. *Gerecze* azonban kiegészíti ezt a véleményt azzal, hogy a rajztanároknak a kitűzött cél érdekében mindenekelőtt egyetemi képzettséget kell szerezniök. *Jánosi* a művészeti oktatás előkészítésében és alapvetésében a közreműködők közt első tényezőnek tekinti ugyan a rajztanárt, kire a munka javarésze esik, de azért egyeb gyakorló eszközre is fölhívja figyelmünket.

A II. kerületi főreáliskola például az egyetlen középiskola Budapesten, ahol a tanulók már évek óta mintáznak.

Eleinte kisebb domborművek, levelek és virágok másolásával kezdik, később a tehetségesebbek nagyobb gipszöntvények másolásáig, sőt a természet után való mintázásig haladnak. Így fejlődik a látás és a kéz ügyessége egyszerre. Érdekes észrevétel van a művészi kedélyképzésre. *Demkó* ugyanis a művészeti nevelés hathatós tényezőjének tartja a zenei oktatás rendezését az iskolában, ahol a kedélyképzés ma egészen háttérbe szorul.

Míg a középiskolák jó része a rajztanítás újjászervezésétől várja a művészeti oktatás kérdésének alapos megoldását, addig más javaslatok, szélesebb körültekintéssel újabb álláspontokra emelkednek. *Szmetana* a művészeti képzés megvalósítására a mai tanterv korlátain belül, a klasszikus és modern nyelvek, továbbá a történet és földrajz tanárait tartja hivatottaknak, mert a szabadkézi rajz hiányzik a rendes gimnáziumi tantárgyak közül. *Péterfy* a művészeti oktatásban az irodalom és történet tanárait tekinti a rajztanár kiegészítőinek. Az iskola a maga vegyes tehetségü közönségével, a már hazulról különböző művelődési képességü tanulókkal aránylag csak keveset tehet s ezt a keveset is csak akkor teheti, ha a művészeti kérdést eddigi tantervébe szervesen illesztené bele. Nem szabad tehát a tantervet megbolygatni, a művészeti oktatás célját pedig azonossá kell tennünk a középiskola általános céljával. Nevelő hatással nem lesz az, ha a tanuló néhány általános mondást tud a természet s a művészet viszonyáról s *Raphael*, *Tizian* s tutti quanti nevét s életét forgatja száján, hanem az, ha egy képet vagy szobrot jól leír és képzeletében reprodukálni s a kép kompoziciójának alapgondolatáról számot tud adni. Nem kell tehát a tantervbe semmiféle új anyagot belevinnünk, csak a már eddig kinálkozót jobban kihasználnunk, szóval pusztán a methódus kérdésévé kell tennünk a művészeti oktatást. A művészi látás gyakorlásánál figyelemmel lehet a rajztanár a reprodukáló művészetek ismertetésére. A tanuló ismerkedjék meg a fametszettel, a rézkarccal, a fotografiával, heliogravürrel, hogy különbséget tudjon tenni pl. egy rézkarc s egy rikító olajnyomat különböző értékéről. Tehát a rajztanár

föladata és hivatása tipikus vonásban összefoglalni mindazt, ami a művészi formákat és stilusokat a művelődés egyéb jelenségeivel összekapcsolja.

Schambach minden tantervi megszorítás nélkül a lelkes professzorra bízza a művészi nevelést, mely — szerinte — érzelmi dolog lévén, szoros értelemben vett oktatásnak nem is lehet tárgya. Egészen egymagában álló fölfogásához képest, a jó tanár mindig rá fog mutatni az emberi szellem ama virágzására, melyet a művészet hozott létre; bokrétájából azonban hiányozni fognak a mérges növények s az üvegházi virágok.

Huszka a művészeti oktatás módszerétől az emberi szellemnek a mult időkben kifejtett művészeti tevékenységét röviden ismertető előadásokat vár, melyek nemcsak a korszakokra és műfajokra, hanem az egyes teknikai eljárásokra is kiterjeszkednének. Az elméleti módszert azonban mindig kiegészítené egyszerü rajzoló jártassággal, mely nélkül a művészeti termékek teljes megértése elképzelhetetlen.

Művészeti rajztanítás.

Majd valamennyi előadó megegyezik abban, hogy a művészeti oktatás alapja a rajz. A rajztanítást kell tehát alapul elfogadnunk, midőn a középiskolák javaslataiban a művészeti rajztanítás lényegét vizsgálat tárgyává teszszük. Itt különösen két fölfogás áll egymással szemben. Az egyik *Huszkáé*, a ki rendszeresen kidolgozta a művészeti rajztanítás elméleti és gyakorlati részének egész programmját középiskoláink számára, a másik az osztrák reformált tanterv, mely a rajztanítás újjáalakításával, tehát szintén művészeti rajztanításon kezdi a művészeti oktatást.

Huszka a művészeti oktatás anyagát elméleti és gyakorlati részre osztja. Az alsóbb osztályokban az eddigi mértani órák mellé szabadkézirajz tanítást adna, ahol is e szerint a mértanon kivül nem volna egyéb elmélet. A negyedik osztálytól kezdve azonban az elméletet és gyakorlatot külön választaná; az általános képzésre csak az elkerülhetetlenül szükséges anyagot venné föl, nehogy a túlbuzgóság eredménytelenségre vezesessen. Az első három osztályban heti egy órában elég volna kézügyesség fejlesztő szabadkezü rajzolással egyszerü stilizált leveleket és virágokat gyakorolni. *Kőrösi* azt fejtegeti, hogy Ausztriában a művészeti tanítás és a szabadkézi rajzolás külön válik a rajztanár katedráján; de az elméletet mindig ugyanaz a vezető kéz egyesíti a gyakorlattal. Az osztrák reáliskolákban azonban a heti rajzórák száma osztályonkint kétszerannyi, mint nálunk, a reálgimnáziumokban az alsó osztályokban hetenkint négy, a felsőkben heti három órát fordítanak rajzoktatásra, a gimnáziumokban pedig osztályonkint heti három óra a rajztanáré. A mi mekanikus módszerünk tehát tősgyökeres átalakításra szorulna, ha a rajztanártól művészeti oktatást kivánnánk.

Huszka a IV. osztályban a mostani mértani órák mellett egy szabadkézirajz órában már megkezdené az egyiptomi és görög-római diszítő motivumok gyakorlását. Az osztrák reformált tanterv szerint az alsó fokon elég a szépérzék fölkeltése, rhytmus, az arány, a stilizálás s a színösszeállítás elemeinek megértése, többet nem róhat ki reájuk a művészeti oktatás. *(Kőrösi.)*

Az V. osztályban *Huszka* az elméleti és gyakorlati órákat még nem választaná külön, mert a művészettörténeti oktatás mellett a tanulók az egyes stílusok jellemzetes diszítő elemeit a tanár táblarajza után vázlatkönyvükbe rajzolnák.

A művészettörténeti emléteti rész volna Egyiptom és Ázsia művészete, továbbá a görög művészet rövid ismertetése. A gyakorlati órákban a tárgyalt stílusokból a jellemzetesebb ornamentális részek másoltatása kerülne napirendre. Az új osztrák tanterv szerint ezzel a fölfogással szemben áll az, hogy az V. o.-ban csak a képzőművészetek föladatával és lényegével ismertetik meg a tanulót. *(Kőrösi.)*

A VI. osztályban — *Huszka* szerint — az elméleti részben szóba kerülne a római művészet, továbbá az ó-keresztény, a bizanti, a román és gót művészet ismertetése; míg a gyakorlati órákon szines diszítményekkel foglalkoznának. *Szmetana* a középkori műalkotások jellemzésére a következő szemléleti példákat sorolja föl: az ó-keresztény stílre a római Szent Pál bazilikáját, a bizantira a konstantinápolyi Aja Szofia-templomot, a román stílre: a speieri dómot, Wartburgot, a pécsi és gyulafejérvári székesegyházat, a jáki és börzsönyi templomot, a visegrádi donjont stb.; a gót-stíl példái közül ismertetésre kerülne a rheimsi székesegyház, a párisi Notre Dame, a bécsi Szent István, a kassai dóm, a budai Mátyás-templom, a csütörtökhelyi kápolna, Vajda-Hunyad vára és a bártfai városháza. A képfaragás példái közül a pécsi, a jáki, a rheimsi és a gyulafejérvári templom szobrai és domborművei. Az üvegfestés ismertetésére jó példák a gótikus ablakok, a falképekre a felsőmagyarországi falfestmények; a faoltárok közül pedig a lőcsei, kis-szebeni és bártfai. A VI. osztályban az osztrák tanterv szerint a klasszikus művészet rövid ismertetése kerül napirendre elméletben és gyakorlatban. A rajztanár előadja a dór, a ioni s a korinthi oszlop-rendszer ismertetése után az Akropolisz műemlékeinek történetét s bemutatja mindig jó képekben Lysikrates síremlékét, a diskosvető szobrát, az otrikoli Zeust stb. A római oszloprendszer ismertetése után jellemzi és bemutatja a forum romanum templomait, bazilikáit, diadaliveit, az amfiteátrumot, a síremlékeket s a thermákat. Végül összefoglalja a középkor művészettörténetében az ó-keresztény-, a román- s a gót-stil sajátságait és jellemzetesebb alkotásait. *(Kőrösi).*

A VII. osztályban, *Huszka* tanmenete szerint, elméletben a renaisszance művészetét ismertetnék a barokk- és rokoko-stil kapcsolatában. *Szmetana* a renaisszancera a következő példákat válogatja össze:

Firenzei dóm, Palazzo Pitti és Strozzi, római Szt-Péter, Redentore, Louvre, heidelbergi kastély, londoni Pál-templom, bécsi Karlskirche, drezdai Zwinger, Bakócz-kápolna, lőcsei városháza. A kép-

faragásra: Michelangelo, Donatello, Benvenuto Cellini, a belvárosi templom néhány síremléke. A képírásra: Michelangelo, Rafael, Correggio, Tizian, Veronese, Dürer, Holbein, Rubens, van Dyck, Rembrandt. A legfelső osztályban az osztrák tanterv szerint, az új-kor művészete kezdődik. A kiválogatott tananyag magában foglalja a renaisszance építőművészet példái közül a firenzei dóm, a Pitti- és Strozzi-palota, a Certosa és Farnese, továbbá a Szt.-Péter-templom szépségeinek méltatását, a francia és német renaisszance fejlődésével. A Tuilleriák mellett a Louvre, a Zwinger mellett a Belveder. A renaissance képfaragás és képírás mesterei közül Michelangelo, della Robbia, Donatello, Cellini, Vischer; Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, Correggio, Tizian, Veronese, Dürer, van Dyck, Holbein, Rubens, Rembrandt stb. *(Kőrösi)*.

A VIII. osztály — *Huszka* szerint — századunk művészetét tárgyalja röviden, hazai képeinket, szobrainkat és képtárainkat a külföldiekkel összehasonlításban. *Szmetana* szintén a legfelső osztályba teszi a hazai művészet áttekintését.

A művészeti rajzoktatás kívánatos tananyaga tehát ismeretes. A tanmenet összeállításakor könnyü volna az elméleti és gyakorlati tananyag egységét és harmoniáját megtalálni.

Irodalom és történet.

A művészeti oktatás karvezetője, a javaslattevők többsége szerint, ugyan a jövő rajztanára volna, vannak azonban még igen számbavehető tényezők, amelyekre szintén ügyet kell vetnünk. Ilyenek mindenekelőtt az irodalmi és történeti katedrák.

Láng a művészeti oktatás két főtényezőjének tartja a nyelvtanítást és a történelmet, mert itt nyilik legtöbb alkalom művészeti kérdések megbeszélésére. A fejtegetések azonban mindig tipikus emlékhez fűződjenek, mert ezeken látjuk legjellegzetesebben a kor és stil sajátszerüségeit. A görög templomok ismertetésénél elég volna egy tökéletes példa. Biografikus adatokkal lehetőleg csinján bánjunk. A műemlékek nomenklaturája terhelő. Az igazi kiindulás az épités művészete legyen. Mutassunk be kevés, de jó képet; mert aki mindent megnéz, az semmitsem lát a képtárakban.

A történettanítás — *Jánosi* szerint — a művészeti oktatás ügyének az összefoglalások óráiban nagy szolgálatokat tehet. A reáliskolában, hol a klasszikus oktatás nem igen gyarapíthatja a görög-római művészet ismeretkörét, sokkal nagyobb szüksége van a történettanítás révén előadható művészettörténeti vonatkozásokra. *Zlinszky* az irodalmi tanításnál alkalomszerüeknek találja a képzőművészeti kapcsolatokat, mert amit a költészet földolgozott, azt jórészt a képzőművészet is földolgozta. Arany balladáit Székely, Gyárfás, Zichy Mihály illusztrálták; Toldit és Piroskát Strobl szoborcsoportja is megörökíti; az alföldet nemcsak Petőfi énekelte meg, hanem Lotz és Wagner is megfestette; Petőfi cigányélete egyenesen Barabás cigánykaravánja után keletkezett. Madách Ember tragédiáját a század legnagyobb rajzoló művésze: Zichy Mihály illusztrálta. Tanulságosak a Shakspere fordításokban az angol, a Nibelungok, Goethe és Schiller kiadásaiban a német s Doré Dantéjában és bibliájában a francia illusztráló művészet egybevetései.

Molnár a klasszika filologia körén belül minden reáliát szemléletessé óhajt tenni, különösen pedig azokat, melyek nemcsak műtörténeti becsök, hanem abszolut értékök vagyis teljes szépségük folytán világszerte magasztalt műremekek. Ilyen követelmény megvalósítására azonban szükséges volna, ha már a tanárképzésben kötelezővé tennék, hogy minden klasszikus filologus műtörténetet is hallgasson s abból vizsgálatot tegyen.

Az irodalmi és történeti tanítás tehát szintén nevezetes eleme lehetne a művészeti oktatásnak, főképpen, ha a párhuzamos vonatkozások harmonikus módszerü összefüggésekbe kerülnének.

Művészettörténeti összefoglalások.

A Nagyméltóságu Miniszter úr a művészettörténeti összefoglalások pedagógiai hasznát a művészeti oktatásra nézve három budapesti középiskolában gyakorlati kisérletekkel próbáltatta ki. A két felső osztály tanuló ifjusága *Jánosi* dr., *Kőrösi* dr. és *Lázár* dr. tanárok tizenkét órára terjedő előadásait s ezekkel kapcsolatban az Országos Képtárat, a Nemzeti Múzeum képgyüjteményét s az antik szobrok gipsz-másolatait nagy érdeklődéssel látogatta. Az összefoglaló előadásokat száznál több válogatott skioptikonos kép illusztrálta s a hallgatóság száma és érdeklődése mindvégig állhatatos maradt.

Herbert *Spencer* azt vitatja, hogy az ízlés fejlesztésére oly nagy fontosságu tényező, a rajzolás egyeduralma könnyen egyoldalusságra vezet. *Lázár* ez alapon azt kivánja, hogy az ifjuságot a művészettörténet tanulságaiba vezessük be. Angliában, hol a történelem, irodalom és a földrajz megadja a kellő alkalmat, sohase mulasztja el a tanár a művészettörténeti összefoglalásokat, de ezenkivül rendkivüli tárgyként összefüggően is előadják a művészettörténetet a felső osztálybeli növendékeknek, kiknél az esztétikai érzék némiképpen már kifejlődött. Franciaországban a művészet egységes fejlődésének képét a reáliskolában rendes tárgy gyanánt adják elő, a gimnáziumokban pedig fakultative. Mi azonban, ha egyelőre nem is vehetjük rendes tantárgynak, önkéntes kurzusnak megtehetnők olyan formán, hogy az egyik évben az V. és VI. osztály növendékei számára előadjuk az épités és képfaragás történetét, a másik esztendőben pedig a VII. és VIII. osztálynak a képírás evolucióját. Németországban is egyre nő azok száma, kik a művészet tanulságainak a középoktatásban való fölhasználását követelik.

Feszl a művészettörténet vázlatos előadását nem annyira tudományos, mint inkább szemléltető módszerrel találná helyénvalónak. *Horti* a műtörténeti összefoglalásoknak nem ellensége, de az elméleti

írók, mindannyian láttuk is a vernisszageon. Másnap *a kép eltünt.* Úgy beszélik, hogy *Landmann* közoktatásügyi miniszter parancsára távolították el. Olyas verzió is kering azonban, hogy maga *Luitpold* régens-herceg botránkozott volna meg a képen s az ő iniciativájára lépett volna közre a miniszter. Annyi tény, hogy az újságírók délután még látták a képet, reggel 9 órakor nézte meg a régens-herceg a kiállítást s délután a képnek hűlt helye volt. A dolog érdemén különben ez mitsem változtat, legföljebb egy újabb, érdekes adat ahhoz: milyen ellenségei a fejedelmek a szecessziónak! Vilmos német császár, a mi királyunk, a régens . . . De ne politizáljunk.

A szecesszió lapjai, minthogy a régens-herceget nem vonhatják bele a vitába, természetesen a kultuszminisztert szidják, kijelentve, hogy — bár mindig tudták, mennyire nem ért a művészethez — ennyi műértelmetlenséget (bocsánat az új szóért!) mégsem tételeztek föl róla. Hogy kinek van igaza? Istenem, művészi kérdésben soha sincsen senkinek sem igaza, vagy mindenkinek; legföljebb alaki szempontból beszélhetünk itt jogról, igazságról.

Annyi tény, hogy a *Danae* művészi alkotás, de az is igaz, hogy utálatos és nem alkalmas arra, hogy az emberekben jámborul erkölcsös gondolatokat ébresszen. Kompoziciójában és a figurák karekterében az az utálatosság annyira nem keresett, olyan komoly, hogy szinte naivul hat — ez igaz. Erő van benne és a színei, ha nem is éppen behízelgők, de szépek — ez is igaz. De hogy egy meztelen asszony van rajta — nem éppen szépen megkurtítva — s egy undok kerítőnő is vigyorog le róla, viszont ez sem tagadható. Ugyanaz a jogcím tehát, mely a birodalmi gyűlés uraival lehurrogtatta a szecesszionistákat, mint akik az »erkölcstelenséget terjesztik«, itt is fenn forog, ha ugyan ez a jogcím egyáltalán megállhat. Én ugyan nem hiszem, de a német centrumnak is lehet véleménye. Annyi azonban föltétlenül világos, hogy ha a kép utálatossága befolyásolja vagy éppen lerontja is a művészi értékét, ezt nem a miniszter joga konstatálni, hanem a — zsürié. Éppen ezért minden ilyen praecedenst, mely a művészi társulatok és zsürik autonómiájának fokozatos csorbítására vezethet, erélyesen vissza kell utasítani. Amiben azt hiszem, nem is lészen hiányosság.

De most beszéljünk a képekről. Három benyomás domborodik ki előttem legerősebben, mikor erre a kiállításra gondolok. Az egyik az, hogy a „nemzetközi“ jelzőt az idei kiállítás kevésbbé érdemli meg, mint az eddigiek. Ez nem gáncs; ellenkezőleg A németek büszkék rá, hogy immár magas nivón álló kiállítást tudnak produkálni majdnem a külföld minden segítsége nélkül. És az ambiciójukat nagy mértékben kielégíti, hogy ők dominálnak a tárlatokon. A másik, hogy a figurális képek megszaporodtak, elannyira, hogy míg azelőtt háromszor annyi volt a tájkép, mint a figurális, ma tán ez utóbbi előnyben is van. Ha nem is az idők jele ez, annak bizonyára jele, hogy a szecesszionista uraknak jó dolguk van. Csak a szegény ember kénytelen mindig a természetet festeni, mert az olcsó modell. Végre a harmadik, hogy a színőrjöngések és formai szertelenségek legnagyobb részt megszüntek, a szecesszió kezdi levedleni túlzásainak legelső bőrét.

Egy kis séta a termeken keresztül meg fog győzni bennünket ezekről.

Mindjárt az első teremben függ *Scarbina* nagy képe: Az arató. Pompás rajz, széles ecsetkezelés és valami komoly, mély tónus jellemzik ezt a vásznat. Félig napos, félig árnyékban van; ez az átmenet gyönyörüen van megcsinálva. A jókedvü rajzolónak, Angelo *Jank*-nak két olajfestménye is van egymás mellett: Egy vasba öltözött lovag és egy kis vidéki város. Mint minden kezdő, ő is merész, de mintha nem uralkodnék még egészen az anyagon, melyben most kezd még csak dolgozni. Nem tudja még összetartani a dolgait; szétesnek. Bizarr tempera a *Vinnen* képe: »Am Rande der Marsch« a címe. Finom színhatások vannak rajta, de az még nem ad neki értelmet. Annál egyszerübb, szebb a *Leistikow* »Esté«-je. A vízre az árnyék méla csendje borul, a fák az utolsó napsugár vöröses reflexében égnek. Semmi raffinéria nincs benne; napos, levegős, egyszerü és igaz. Ez a tájkép.

Kalckreuth nagy figurális képe »Utazás az életbe« maga a megtestesült naturalizmus. Életnagyságu öreg asszony húzza ki a szabadba a bölcsőt, benne kis apróság. Olyan jól van megrajzolva az asszony, hogy szinte már nem hiszünk benne. Annyi ránc tán nincs is a világon, amennyit a művész ez összetöpörődött anyóka kezeire festett! De azért még ez a túlzott naturalizmus is többet ér, mint a *Barfning* »Pappeln«-jei: Igazi őrült szecesszionista pimplizés. Nem is érdemes beszélni róla. *Hetze* mezei képén a táj finom, de a ló kissé el van rajzolva. Zügel ezt már jobban megcsinálta volna. Gyönyörü világitási effektusokkal vonja magára figyelmünket

teljes képet, ha bele nem foglalnók a Nagyméltóságu Miniszter úr ezidei budget-beszédének egyik igen nevezetes nyilatkozatát, mely szintén irányt szab elméleteinknek s útbaigazítja tervelgetéseinket.

Wlassics Gyula Miniszter úr ő Nagyméltósága ugyanis kinyilatkoztatta, hogy nem kiván külön tárgyat a középiskolai tantervbe belevinni, pl. a képzőművészetek történelmét, mert ez távol áll tőle, de igenis azt akarja, hogy minden tanár a maga szférájában a művészi érzéket fölkeltse. Például a remekírók olvasásánál, a történelem előadásánál, az irodalomnál, a geografiánál mennyi mód és alkalom nyilik a művészeti érzék ébresztésére. Ez nemcsak öncél, hanem egy hatalmas pedagógiai eszköz, mert a vallásosság után a leghatalmasabb pedagógiai eszköz a művészeti érzéknek fejlesztése, mert nemesebb tartalommal, idealizmussal, altruisztikus motivumokkal gazdagítja az ember karakterét és erre nagy szükségünk van, különösen a mostani igen gyakran anyagias, küzdő korszakban.

A Nagyméltóságu Miniszter úr ez a nyilatkozata éppen olyan nevezetes a művészeti oktatás kérdésének mai állapotában, mint az az intézkedése, hogy középiskolai tanárok számára a szünidőben rendkivüli egyetemi tanfolyamot rendeztet a művészettörténeti tanulmányokból, továbbá, hogy elrendelte megfelelő szakmunkák szerkesztését.

Sok még a tennivaló, mert középiskoláink nincsenek még kellőképpen felszerelve és előkészülve a művészeti oktatás eredményes vezetésére; de a szellemi és anyagi akadályok legyőzésére mindannyian szövetkezünk, akik ideálisabb érzésü és gondolkodásu nemzedékeket akarunk nevelni, nemcsak a nemzeti művészet fölvirágoztatásának, hanem a mainál emelkedettebb szellemü közéletnek is.

Körösi László dr.

A sixtusi madonna.

Budapest, junius 22.

Nagy szükségünk van bálványokra még most is, a huszadik század közepén, hogy minél többet kellene fölállítanánk s nem a meglevőket lerombolnunk. Szükségünk van modern bálványokra, amely előtt csunya materializmussal telített lelkünk kissé fölemelkedhetik vagy legalább is közeledhetik az istenséghez, amely éljen is az emberek tudatában bármilyen alakban, utóvégre mégis az egyedüli ideálunk. Sajnos, kevés modern bálványunk van. S a kevés közül is egyet csunyán sárba rántott egy barbár lelkü, szürke, pápaszemes professzor — *Jellinek* Lajos doktor.

A sixtusi madonnának képe ez, a drezdai képtárnak eddig legnagyobb büszkesége és dísze. Sok ezer ember zarándokolt évenkint az Elba partjára, hogy megbámulja ezt a fenségesen szép és magasztosan tisztalelkü szűz Máriát. E kép előtt mindenki, még a sötét lelkiismeretü ember is könnyebnek érezte magát, mintha együtt lebegne az örökkévalóság felé a szűz anyával. Hiszen az isteni Rafael mesteri ecsetje alól került ki, aki pedig egyike volt ama keveseknek, akiket Jézus küldött a földre, hogy a beléjük lehelt géniuszszal hirdessék az ő tanait . . .

És Jellinek úr, a kegyetlen, megfosztja az egész müvelt világot egyik legszebb ideáljától. Vastag kötetben irja meg, hogy sixtusi madonna, nem szép, mert hibás a balszeme (kancsal), mert a ruha redőzete kemény, konstruált, pléhhatásu. Sőt még csak nem is az isteni Rafael műve.

Lehet, hogy Jellineknek igaza van, aminthogy már sok világhírü mester művének hirdetett festményről kisült, hogy nem egyéb rossz utánzatnál; lehet, hogy nincs igaza, amint ugyancsak sok német pápaszemes műtörténész nagyképüsködő állításáról kisült már ugyanaz, de egynek föltétlenül vége:

Senkisem fog többé bámulattal, áhitattal a sixtusi madonna képe előtt állani. Mindenki a hibás szemet fogja keresni. Egy bálványnyal szegényebb lett a mai szürke világban élő rideg emberiség.

S. Gy.

A szecesszionisták kiállítása.

München, junius.

Még alig pár órája, hogy nyitva áll a szecesszionisták nemzetközi kiállítása, máris megvan a tárlatnak a maga különös szenzációja. Nem *müvészi* szenzációról van szó, — ezekről majd alább beszélünk — egyelőre valami egészen sajátságos, titokzatos *eset* az, ami *München* művészi köreit foglalkoztatja és amelynek hullámai bizonyára olyan messze ki fognak csapni, mint a hirhedt *berlini* művészi debatté, hol ugyancsak nekiestek *Wallot*-nak, *Stuck*-nak, meg *Hildebrand*-nak.

A dolog igy történt: a megnyitás napján az úgynevezett zöld teremben függött *Slevogt*-nak egy képe: *Danae*. A reprodukciója benne is van az illusztrált katalógusban s mi, ujság-

csak *Szmetana* főképp a hazai műemlékek megismerésére iskolai *kirándulásokat* javasol. *Feszl* a szép tájak megtekintésekor a tanulókat vázlatok és fölvételek készítésére buzdítaná; így fejlődnék ki különösen a tájképek iránt való érdeklődés. *Szinte* hasonlóképpen barátja a műtörténeti kirándulásoknak, de másrészt, az iparművészet közelebbi megismertetésére a műtermek és műhelyek meglátogatásának is, ahol a készülő művet látják maguk előtt.

Jól illusztrált, rövid, de velős *iskolai műtörténetet* óhajt *Feszl*, aki szintoly fontosnak tartja, hogy az ifjuság számára alkalmas művészi monografiák és életrajzok szerzendők a könyvtár számára, ahol ezidő szerint alig van még valami, ami a művészeti oktatásnak hasznot hajtana. *Szmetana* az osztrák »Bilderbogen für Haus und Schule« című olvasó vállalat mintájára a képzőművészeti ismeretek népszerűsítésére *ismeretterjesztő vállalatot* javasol. Ifjusági irodalmat kell teremteni *Szinte* szerint, mely a sok rablókaland és regényes utazás képtelenségein kivül egy kis megnyugvást is nyujtana az ifju föltüzelt képzeletének. Ilyen egészséges irányzatu *ifjúsági irodalom* bőséges anyagot meríthetne a művészet világából.

Összefoglalás.

A budapesti középiskolák tanártestületeinek tanulságos eszmecseréi azt bizonyítják, hogy a művészeti oktatás ügyének nálunk jövője van. Rokonszenvesen, sőt buzgósággal fogják föl mindenütt Nagyméltóságu Miniszter úr kezdeményezését, melyhez tömör sorban és örömmel csatlakozik a tanárság.

Valamennyi középiskola jelentése tehát szivesen üdvözli a középiskolai művészeti oktatás ügyét, mert amint *Gerecze* mondja, maga az iskola is érzi, hogy a tisztán intellektuális képzés mellett *a modern ember hatodik érzékének, a művészi ösztön öntudatosságra emelésének érdekében is kell már valamit tenni;* érzi, hogy az esztétikai képzés nem szorulhat egyedül a nyelvtani és irodalmi oktatásra és szemléletre, sőt méltán nincsen megelégedve maga az iskola sem azzal az esztétikai képzettséggel, melyet a mai történeti tanítás, valamint a szabadkézi és mértani rajzoltatás együttvéve is nyujtanak.

Általános a panasz jótörekvésü művészeink társaságában is, hogy neveltünk ugyan mai iskolarendszerünkkel művészeket, de nem neveltünk közönséget.

A művészek egyenesen az iskolához intézik panaszaikat, mert itt látják leginkább a fogyatékot a tanítás rendszerében s innen várják a műértő és műpártoló közönség nevelését.

A művészet nálunk — *Huszka* szerint — nemcsak, hogy nem életszükség, de még csak nem is kivánt fényüzés. Intelligenciánk és vagyonos osztályunk művészeti tekintetben, majdnem teljesen tudatlan és érzéketlen, nem ugyan faji természeténél fogva, hanem azért, mert nevelésünk rendszere valósággal ellensége minden művészeti irányzatnak. A magyar iskola, nemcsak, hogy nem nevelteti az ifjuságban a művészet szeretetét, a veleszületett művészi érzéket, hanem inkább kiirtotta s ez az oka annak, hogy a nemzet nagy tömege művészeti ügyekben legalább is közönyös.

A középiskolai oktatástól tehát sokat vár nemcsak a tanárság, hanem a művészek gárdája is. Éppen azért nem voltak egészen hétköznapi jellegüek azok a tanácskozások, melyeket a művészeti oktatás ügyében a Főigazgató úr elnöklete alatt tartottak.

A középiskolai tanárság kiindulása pontját maga a Nagyméltóságu Miniszter úr rendeletei és eddigi intézkedései szabták meg.

A művészeti oktatás nemes *célját* kivétel nélkül valamennyi középiskola helyesen fogta fel és méltányolta.

Az *eszközre* és *módszerre* nézve ugyan nagyok az eltérések, de azért kiegyenlíthetetlenül ellentétes felfogások alig állanak szemben egymással.

A *művészeti rajztanítást* tartjuk mindannyian a középiskolai művészeti oktatás alapvetésének, éppen azért jó rajztanárokat és jó tanmenetet óhajtunk.

Az *irodalmi-, nyelvi-* és a *történeti* oktatást összhangba kell hoznunk a művészeti oktatás szellemével.

A *művészettörténeti összefoglalásokat*, gondosan megválogatott szemléltető eszközökkel mindaddig szükségeseknek tartjuk, míg a művészeti oktatáshoz szükséges, sőt nélkülözhetetlen előkészületek minden vonalon meg nem történtek.

Iskolai gyüjtemények és szertárak lelkiösmeretes összeállításban a művészeti oktatás rendszeres megkezdésekor mellőzhetetlenek.

Állandó művészeti becsü *képtárak és gyüjtemények* megtekintése kellő előkészítés és jó vezetés mellett üdvösek, de *időleges tárlatok* bemutatásában óvatosaknak kell lennünk.

Egyes *országos műemlékek* megtekintése úgy a fővárosban, mint a vidéken éppen olyan kivánatos, mint a milyen hézagpótló volna megfelelő szakművek és ifjusági kézikönyvek megiratása.

Mindezekben gondosan összegezvén a középiskolai tanárok közvéleményét és közóhajtásait a művészeti oktatás kérdésében, még sem nyujthatnánk összefoglaló elaborátumunkban

részt gyakorlattal egyesítené a rajztanár kathedráján. Szerinte a szép studiumnak legnagyobb ellenségei volnának a tömérdek évszámok s névdátumok, melyeknek a középiskolai művészeti oktatáshoz semmi közük sincsen. *Innocent* szintén helyesli a művészettörténeti szemléltető előadásokat, de előbb velős kézikönyvet kér a tanulók számára, különben az előadások elmosódnak emlékezetükből. *Zlinszky* hasonlóképpen szükségesnek tartja a művészettörténeti összefoglalásokat, de csak a VIII. osztályban, hol azokat az irodalomtörténet tanárára lehetne bízni. *Jánosi* a műtörténeti szemléltető előadásokat befejező jellegüeknek tartja. Célszerü volna az V. és VI. osztályban az épités történetét s a VII. és VIII.-ban a képfaragás és képírás összefoglalását előadni; az igy váltakozó tanfolyamokban az intézet összes felső osztályu növendékei részesedhetnének. Ha a tanuló a tanítás egész menetében nyolc esztendeig, a rajztanártól, az irodalom és történet tanáraitól már sokat hallott a művészet emlékeiről, akkor — *Láng* szerint — kiváló szolgálatot teljesíthet az utolsó osztályban a művészettörténetnek néhány összefoglaló órában való rendszeres tárgyalása. Igy remélhető, hogy ifjuságunk a műalkotások élvezetére való érzékkel és a művészeti ügyek iránt való meleg érdeklődéssel fog távozni az intézetből s ennek nyomában a *műpártolás széles rétegben fog terjedni társadalmunkban.*

Vajjon valóban szükségesek lesznek-e a művészettörténeti összefoglalások a művészeti rajztanítás meghonosítása után, midőn már egyetemi képzettségü rajztanárok kezében lesz a művészeti oktatás vezetése? azt majd a jövő dönti el. Egyelőre kétségtelen, hogy a művészettörténeti összefoglalások a felső osztályok számára, középiskolai módszerben és arányokban nem fölöslegesek.

Gyüjtemények.

A művészeti oktatás szemléltető tényezői közt nevezetes helyet foglalnak el a gyüjtemények és pedig elsősorban az iskolai célokra berendezett intézeti gyüjtemények.

A nyilvános gyüjtemények, az allandó és időleges tárlatok látogatásának kérdése szintén nagy fontosságu.

Az első kérdés tárgyalásakor *Szmetana* váltakozó kiállításokat óhajt az intézet egyik szabad termében, hol a tipikusabb műremekek és iparművészeti termékek jó reprodukcióit mutatnák be nemcsak a tárgyalt művek magyarázatával, hanem a sokszorosító eljárások ismertetésével is. *Péterfy* megfelelő iskolai gyüjteményt kiván, egyelőre kevés, de jól kiválasztott, tisztán iskolai célokra szolgáló reprodukciókból, melyekből később alkalmas gipszmúzeum, fotografia — és metszetgyüjtemény fejlödnék. Egyelőre elég volna egy közös intézeti gyüjtemény. *Jánosi* iskolai műtörténeti múzeumot kiván, ahol a másolatokat kellő magyarázó jegyzetek kiséretében kellene kiállítani. *Horti* a tervszerü iskolai művészeti gyüjteményt kezdetben csak egyes kollekciókra osztaná be, olyanformán, hogy minden iskolának más-más szeriese lenne ugyan, de a fővárosi összes középiskolák azért közösen egy teljes gyüjtemény birtokában volnának.

A nyilvános gyüjtemények látogatására nézve igen elágazóak a vélemények. *Szmetana* a V., VI. és VII. osztály tanulóinak a Nemzeti Múzeum s az Országos Képtár tanulságos művészeti tárgyainak megtekintését javasolja; a VIII. osztályuaknak pedig a műcsarnokban már az újabb művészeti irányokat is bemutatná. *Lázár* a mai múzeumi sétákat még igen fejletleneknek találja, a helyes módszer megtalálása mindenesetre a tanártestület dolga volna. *Péterfy* a különböző értékü, különféle irányu és teknikáju képekkel telirakott termek rendszeres látogatását nem tartja célravezetőnek. Elég, ha az évenkint egyszer-kétszer történik. *Feszl* az ifjuság szabad idejét képtárak és nevezetes középületek látogatására fordítaná, de csak 15—20 tanulót venne fel egy-egy csoportba. *Jánosi* szerint a képtárak látogatása, valamint a művészettörténeti előadások inkább csak betetőzései a művészeti oktatásnak. Hogy azok valóban gyümölcsözőek is legyenek, előzményül szükséges a középiskola egész vonalán a céltudatos és következetes művészeti képzés. A képtárak látogatása tehát csak gondos előkészítés után lehet eredményes. Erkölcsi szempontok alól sem lehet magunkat a gyakran hangoztatott aggodalmakon túltennünk. A művészt nem korlátozzák alkotásaiban pedagógiai tekintetek. Nyilvános képtárakba csak a felső osztálybelieket tanácsos elvezetni, azokat is lehetőleg akkor, mikor közönség nincs jelen, hogy zavartalanul tanulhassanak. Az időleges kiállítások látogatása nem olyan szükséges, mint a becsesebb anyagu állandó tárlatoké. *Innocent* tárgytalanoknak tartja a modern képkiállítások látogatása miatt emelhető erkölcsi aggodalmakat, ha csak komolyabb tanulókkal megyünk a gyüjteményekbe s nem az egész tömeggel. *Demkó* a nyilvános gyüjtemények látogatását olyan időre tűzné ki, midőn nincsenek előadások s midőn a tanulóság egyesegyedül járhat, mert akkor zavartalanul tanulhat s könnyebben figyelmezhető. *Schambach* szerint a modern tárlatok nemcsak nuditásaik, hanem kiforratlan irányaik miatt semmi szín alatt sem valók az ifjuságnak.

Egyéb segédeszközök.

A művészeti oktatás lelke a szemléltetés s ennek ismét egyik kiváló segédeszköze a *skioptikon*, melynek a közel jövőben már a földrajzi tanításnál is nagy jelentősége lesz. A skioptikonnal gondosan és tervszerüen összeválogatott nem túlságosan sok, de mindig tipikus képeket mutassunk be, melyek kellő magyarázat után erősen bevésődnek az ifjú emlékezetébe. A budapesti állami képzőiskolák számára egyelőre elegendő egy teljes művészettörténeti gyüjtemény, melyet az előadó tanárok váltakozva használhatnak.

A művészettörténeti ismeretek gyarapítására *Szmetana* a művészet köréből helylyel-közzel önálló *fölolvasásokat* rendeztetne az ifjuság számára. Ugyan-

Indovini, Domenico
Antonio

lásd

Banfi Ricordi

120.- l -

OLICSI FAJÁNSZOK
zenteltviztartó Veronika.

irga kínai modorú tányér.

zenteltviztartó.

Vártásos tál.

ét csésze.
VIII—XIX. század.

ORSÓ,
jánsz, kék dísszel és 1740-es évszámmal.
rdélyi munka, 1740.
Gerevich PA, 258. l.

ALI SZENTELTVÍZTARTÓ,
ines, fajánsz, Nepomuki Sz János alakjával
1768-as évszámmal.
ésői habán, 1768.

ORSÓ,
jánsz, AM 1797 felirattal.

OGNÁR-CÉHKORSÓ,
ines fajánsz, 1798-ból.
ésői habán.

ORSÓ,
jánszból, állatos.
ésői habán, XVIII. század.

Inditsák lanos

ötvös

Kassán született. u ott 1857 jan 18-tól 1862 ig tanult, mikor felszab. Valószínűleg 1862-ben meghalt, mikor is a ~~cé~~ céh temetkezési Költségeire 14 fort 82 kr kiad.

Mihalik József Kassaváros ötvösségének tör-ténete. Bpest. 1900. 329. l.

Beckereckij Ötvös Ferenc

ötvös.

XVII. st.

Innocent Ferenc

~~Halmi Artur~~

Lovakt 2

~~Hárry Gyula~~

~~Hegedüs László~~

~~Hirémi Hirschl Adolf~~

~~Hollóvy Simon~~

~~Horovitz Lipót~~

Innocent Ferenc

Iványi Grünwald Béla

Jendrassik Jenő

Kacziány Ödön

Kardos Gyula

Karlovszky Bertalan

Kárpáti Rezső

Párisi kiáll. 1900

13/Pg

Nagyságos

dr. S Z E N T I V Á N Y I G Y U L A urnak,

B U D A P E S T .

IX.,Hőgyes Endre u.lo.
Müemlékek Orsz.Bizottsága.

Innocent Ferenc

~~Horovitz Lipót~~

~~Donáth Gyula~~ Tovar

~~Faragó Ödön~~

~~Fesztyn Mihály~~ ~~Horti Pál~~

~~Horvai János~~

~~Horovitz Lipót~~

~~Huber (Tarján?) Onkár~~

Innocent Ferenc

Kernstok Károly

László Fülöp

Magyar Mannheimer G.

Munkácsy Mihály

Pállya Celestin

Pór Bertalan

Revész Imre

Tolnay Ákos

Teles Ede (Kétszer)

Torockai Wigand Ede

Ziegler Károly

(Kondomba meghívott m. innocent)

l. Műcsarnok

1901. 327. l

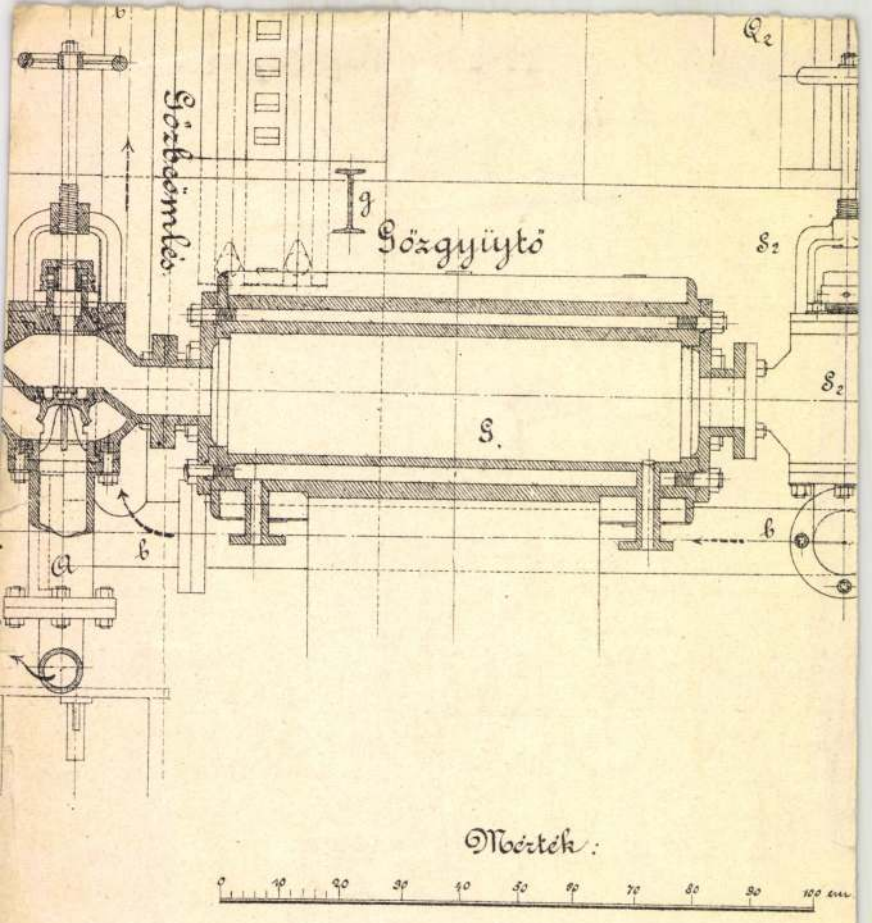
Gőzbeömlés
Gőzgyüytő
g
S.
S2
S2
Q2
b
b
b
a
Mérték:
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 cm

Indály Ilona

szül. Bpest 1855 Ref. dec. 22.

1896/97 I. é vajztjel.

Indali – nak írja magát

1897/98 I. II. é. vajztjel.

1897/98 II " –

Dugonits András „Etelka" cz. regényének

Kéziratai Levelére II. 211.

Innocent Ferenc

l

Egyházm. Lap]

1881. 223. l. 355. l.
356. l. 358. l. 359.
360. többyár 371. l.

545/1904 12-hrs

er f.é. szeptember hó 12-én 68171
állampénztárhoz intézett rendele-

pénztárt, hogy Schulek Frigyes épi-
z rendeletemmel engedélyezett évi
Gyalus László épitésznek, az 1899
engedélyezett évi 2400 kor. tisz-
hó végével állandóan szüntesse

olat hiteléül:

Innocent Ferenc

festō

Gentnüeml.

507 l.

A müemlékek ország

Innocent Ferenc

l.

Erődi – Bodnár

188. l.

5. kép. *Kolozsvári T*

Tovább

~~Hlavaty Béla~~

~~Hollósy Simon~~

~~Horovitz Lajos~~

Innocent Ferenc

Ivanyi Grünwald B

Jendrassik Jenő

Kacziány Ödön

Kádár Béla

Karsay Lajos

Karlovszky Bertalan

Kató Kálmán

Katona Nándor

Kemenyffy Jenő

Kernstok Károly

14/P8

l. Római nemzetk. Kiáll. Kat. 1911. 194 — 196 l.

III

715 (2049)
821 (77)

rdul. Baljával a párkányon álló mezteleu gyermek
a, mintha beszélne. Mind kettejök
lja vállaira omlik, és ruhája szük uj-
s jobb kezét kinyujtotta.
tya Isten mellképét szemléljük
felirást olvassuk: AVE MARIA GRATSIA

a 19.2 cm.
öntől 400 Kán. (539/901.)
(791-902.)
III. 21-én az 1047 szvsz. leirat.

143

Innocent Ferenc

festő

1887-ben festette az egri cisztercita templom mennyezet képeit.

Ladányi Heves

94. l.

etes Orsz. Bizottságának,

Budapest.

---

ottságnak f.é. február hó 6-án
ses felterjesztésére van szerencsém
ómi vár megrongált tüzfalának
az 1904.é.5680 számu miniszteri
ozott 728 K. előlegről bemutatott
ván, elfogadhatónak találtatott.

Innocent Ferenc

U. 3844

Amélie c. képe

Kinesen repr-

Pesti Hirlap Vasár-

napja. 1931. Okt.

25.

Budapesti Kir. m. Irodalmi egyetem

VI · 311.

Innocent Ferenc

lásd okv.

Lykakörös

128. l.
129. l.

154

1904 IV. 25. Kultuszminiszternek: Jelentés Madaràsz Gyula 1903 évi madártani gyűjteségének a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Muzeumnak való megküldése tárgyában. (241/904)

Innocent Ferenc

Lárd

Mův. Krónika

1904. 8. szám

visszaküldeni.

Fogadja előre is hálás köszönetünk kifejezését.

Tolnai Világlexikona
szerkesztősége
Budapest, VII, Dohány utca 12

4220. Tolnai-nyomda, Budapest. F.

Innocent Ferenc

Lyka München

26.52,53.l.

Vészi-nyomda. Tel. 108

Innocent Ferenc

Hahni Artur

~~Lisd~~ ~~[illegible]~~

Fecef

Fehete J: M. képirók

PN. 1893.

308. sz.

(mindegyik, minőségről más számban)

Janicsek Sándor 303. sz.

Innocent F. 320. sz.

Jendrassik Jenő 299. sz.

Kacziny Gdön, 295. sz.

Kimnach László 315. sz.

Korokmyai Gyula 320. sz.

7/Pg

Jelentem, hogy .....

távolmaradását.

Tudomásul vette:

.....

az osztályfőnök aláírása.

Engedé

.....

a műhelyfőnök
alá

8. sorsz. Műhelyi minta.

M. D. K.

INDRES György asztalosmester

L. S. Vagel 199.

Innocent Ferenc, festő M.D.K.

műveiből a Könyves Kálmán cég gyűjteményes kiállítást rendezett s azokat a „Művészeti Krónika" havonta megjelenő számaiban (1904-1905) publikálta.

Perneczky Géza: Tíz esztendő a magyar képzőművészeti kritika hőskorából

Művészettörténeti Értesitő, 1965.XIV.évf. 3.sz.

180. old.

Innocent Ferenc

Szerepel a „magyar táj és életkép"
kiállításon a Műcsarnokban

Nemzeti Újság 1927 I. 14

MDK

Innocent Ferenc

Párisi Kiáll. 19oo.

MDK

Innocent Ferenc, festö

392. Rabnö. Of.

Képzömüvészeti Társ. 1901/2. Téli Kiáll. Knt. 43.1.

MDK

Innocent Ferencz

Magyar kiállító művészek névsora. Műcsarnok, 1899. 22.sz. 346-348 l.

MDK

Innocent Ferenc, festő.

Mária és Szent János Jézus holttesténél. 1881.

A vallásalap 3oo.- ft-os egyh.fest.dija.

OMKT-Vánd.kiáll. 191o szept.8-dec.27-ig.

Kitünt.müv. lajstr.- Hornyánszky V. kny. 64. l.

MDK

Innocent Ferenc (1859-1934) festő.

Pieta (jelenve Innocent - München.)
Ip. gy. (vász. ol.)

Gerevich PA, 254.l. - Gerevich : IpGy. 94-95.l.

Magy. Képtk, 43.l.
XIX. - XX.

MDK

Innocent Ferenc

Rokokó férfi, szén

Árverési Csarnok aukc. kat. 1934. szept. 4o l.

Innocent ~~Farnc~~ Ferenc MDK

Az ujonnan alakult Fészek jegyzőjeként, a választ
mányi tagok között emlitve.

A F.É.S.Z.E.K. megalakulása.
Müszarnok.19ol.11.sz.175.1.

MDK

Innocent Ferenc, festö.
1859-1934

Öreg asszony. Jelezve. Krétarajz.

gr. Almásy-Teleki Éva müv.int. /v.Ernst-Muz./
IX.Müvészeti aukció. 1942.máj.lo.-töl kiáll. 18.-án
Kat. 14.l. aukció

MDK

Innocent

Müteremben, festm. repr.

Nagy.remekművek. Ernst-Muz.47.kiáll. 1921. máj.
2. tábla

MDK

Innocent Ferenc

Műcsarnok 1899. 13. sz. 191.1.

Innocent Ferenc MDK

Dal, olf.

A boszorkány, olf.

Mücsarnok 1910/11. téli kiállitás

MDK

Innocent Ferenc

Rabnő, of.

Képzőm. Társ. 1901/2. téli kiáll. kat. 43.l.

Innocent Ferenc MDK

A pók, olf.

Műcsarnok 1904-5. téli kiáll.

M.D.K.

Innocent

"Az asszony, aki nem öregszik" c. közl. keretében hozza a művész festményének repr.-ját, amelyet 25 évvel ezelőtt festett a "Mesék az irógépről" c. darab hősnőjéről.

Szinházi Élet. Bp. 1927. nov. 6-12.
XVII. évf. 45. sz. 28-29. lap.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

Madrigal. Repr.

A Képzöm. Társ. téli kiállitása.

Vas. Ujs. 1903. 777.1.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

Mária és Szent János Jézus holttesténél. 1881
A valláaalap 300 ft-os egyházfestészeti díját
nyerte el.

Műcs. -OMKT. Tavaszi kiállitás. 1900. Kat. 15.1.

Innocent Ferenc

MDK

Cantilena, olf.

Műcsarnok 1902/3. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Madrigal, olf.

Ifjuság, olf.

Perdita, olf.

Műcsarnok 1903/4. téli kiáll.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

1881. A vallásalap 300 ft-os egyházfestészeti dija:
Mária és Szent János Jézus holttesténél.

OMKT - Vándorkiállitások. 1910 szept. 8.- dec. 27. Eger, Miskolc, Kassa, Eperjes, S.a.ujhely, Debrecen, Gyöngyö .
Kat. 64.1.

Innocent Ferenc MDK

Nostalgia, olf.

Brigitta, olf.

Műcsarnok 1906/7. téli nemzetk. kiáll.

MDK

Innocent, festöm.

Müteremben. Repr.

Magyar Remekmüvek. 1921. máj.

MDK

Innocent Ferenc

Londonba meghivott m.művész.

Múcsarnok, 1901. 327.l.

MDK

Innocent Ferenc

Spányi Béla. Modern Művészet 1905. I. 1. sz.

MDK

Innocent Ferenc

Férfihüség, of.

Vasárnap reggel, of.

Sanguis sanctus, of.

Müvészeti Krónika 1. sz. 1904. jan. 15.

MDK

Innocent Ferenc

Beatrix, repr.

Nicsarnok 1908/9. téli nemzetközi kiáll.

Innocent Ferenc

MDK

Rákosi Jenő, olf.

Micsarnok 1924 február-március

MDK

Innocent Ferenc

Tanulmány. Olajfm.
Beatrix. "

Képzőm.Társ. 1908/9. téli kiáll.kat. 40.l.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

"Cantilena" olf.-t megvette: Scherr Thoss B.g

Vásárlások a társulati nyerö tagok és magánosok részéröl.
Mücsarnok. 1902.65sz. 31.1.

Innocent F$_e$renc MDK

A mese, repr.

Mücsarnok 1899/19oo. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Vasárnap reggel, olf.
Tanulmányfő, olf.

Mücsarnok 1898/99. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Tharaui Anna, olf.

Miccsarnok 1899/1900. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Vizililiom, olf.

A mese, olf.

Micsarnok 1899/1900. téli kiáll.

MDK

Innocent Ferenc

A Műcsarnok háborus kiállitásan szerepelt.

Cikk: Háborus kiállitas.

Művészet, 1914. 541-542.l.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.
† 859-1934

Bál után. Olf. Jelz.

Árv. Közl 1936.márc. 76.sz.2.rk.sz. 37.l.

MDK

Innocent Ferencz

Vasárnap reggel. Olajf. 600 frt.
Tanulmányfő. Olajf. 300 frt.

KMT 1898/99. téli kiáll. 30.1.

Innocent Perenos

Удалить ребенка. Штраф. 600 грн.

Пальцем грозить. Штраф. 300 грн.

Innocent Ferenc MDK

Női arckép, olf.

Mücsarnok 1894/95.téli kiáll.

Innocent Ferenc MIK

Női arckép, olf.

Műcsarnok 1895/96. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Merengés, olf.

Műcsarnok 1895/96. téli kiáll.

Inocent Ferenc MDK

Női arckép, repr.

Mücsarnok 1893/94. téli kiáll.

Innocent Ferenc

MDK

Meglepetés, olf.

Fátyoltánc, olf.

Műcsarnok 1897. téli kiáll.

MDK

Innocent Ferenc

Csendes Balaton, olajf.
Viharfelhő, "
Balatonmenti tájkép "
Műteremben, "

OMKT 1927. jan.-febr. M.taj.

MDK

Innocent Ferenc

A Műcsarnokért. Képzőművészet 1930. 34. sz. 2o4.l.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

Cantilena. /Fiatal nö hegedül./ Repr.
796.1.

A Képzömüvészeti Társulat téli kiállitásából.
Vas.Ujs. 1902. 49.évf. 49.sz. 796.1.

MDK

Innocent Ferenc

Török Jánosné arcképe, repr.

Merengés

A Képzőművészeti Társulat téli tárlata. Vasárnapi Ujság 1895. 48. sz. 798-799.l.

MDK

Innocent Ferenc

GerLonModfest. 61.1.

MDK

Innocent Ferenc

Pihenő leány, of.,repr.

Nyár a művészetben. Bpest. 1941.

MDK

Innocent Ferenc

Pukk.: Téli tárlat. A Hét 1903. II. félév.
752-753.l.

MDK

Innocent Ferenc

"Patricius". Olajf.

KMTárs.1901/2.téli kiall. 42.1.

M.D.K.

Innocent Ferenc

Fényképét közli a lap egy régi jelmezbálról.
/Régi fényképgyüjteményből./

Szinházi Élet. Bp. 1929. febr 3-9. XIX. évf.
6. sz. ~~18~~ 19. lap.

MDK

Innoczent

A téli tárlaton egy női arckép cimű festménye.

Kacziány Ödön: Strobl Alajos műtermében.

Vas.Ujs.1894. 41.évf.51.sz.861.l.

MDK

Innocent

Mücs. Őszi kiáll. Vas. Ujs. 1884, 46.sz. 741 l.

iszintes, 2+1 tengellyel, 178o körül.

(v. 7957, 774, 7981)

MDK

Innocent
Fátyoltánc, festm.

Könyves Kálmán kiváló mülapok jegyzéke. Bp. é.n.
57 l, kép.

Innocent Ferenc MDK

Beatrix, olf.

Mücsarnok 1908/9. téli nemzetközi kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Tanulmány, olf.

Műcsarnok 1908/9. téli nemzetközi kiáll.

MDK

Innocent Ferenc

Az állami árverési csarnok aukciói. 1921. febr.
79.l.

MDK

Innocent Ferenc

A Mücsarnokért. Képzőművészet 1930.34.sz. 204.l.

Istók János MDK

Cézár /Figyelő kutya/, márvány

Műcsarnok 1922 jubileumi kiállitás

Innocent Ferenc MDK

Beatrix, olf.

Műcsarnok 1922 jubileumi kiállitás

MDK

Innocent Ferenc

Brigitta c. műve. Repr.

Vas.Ujs. 1906. 46.sz. 745.l.

MDK

Innocent F.

Az Orsz.Magy.Képzőm.Társ.1903/4.évi téli kiállításán Perdita c.olajfm. vevője Beck V. Bp.
Ifjúság c.olajfm. vevője Glück Frigyes,Bp.
Madrigal, olajfm. vevője Vécsei A. Bp.

Művészet, 1904. 214.l.

MDK

Innocent Ferenc

K-n Ö-n.: A Nemzeti Szalon első kiáll. Vasárnapi Ujság 1894. 751-752.l.

MDK

Innocent Ferenc, festőm.

238. A pók. Olf.

Műcsarnok. 1904/5.téli kiáll. Kat. 39.l.

MDK

Innocent

Brigitta. Innocent műve.

A Kor, 1907. jan.-marc. 6.sz. Műmelléklet.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.

Meglepetés. Vevője: Pejachevich Pál gró

Műcs. - 1897-98. téli kiállitás. Nyerő társulati ta
Műcsarnok. 1898. 53.1. vásárlása.

MDK

Innocent Ferenc

Cantilena, of.

KMTárs. 1902/3. téli kiáll. kat. 33.l.

MDK

Innocent Ferenc

Cantilena, of.

Műcsarnok 1902/3. téli kiáll. kat. 33.1.

MDK

Innocent Berenc, festöm.

Tévednek azok akik öt a romantikusok közé rubrikázzák. Ö a prófétája a görög szépségtörvényesség követőjének. - A realizmusban aki fel akarja éleszteni a görög müvészet szépségideálját, kettös felfogással kell tisztában lennie. /Szabályosság, arányosság/. S tisztában kell lennie a naturalizmusnak a görög müvészetben való szerepével. - In.F. hiába akrta, nem sikerült megvalósitania.

GenthonMod fest. 60.l.

MDK.

Innocent Ferencz festöm.

Fátyoltánc. Vevője: Kohner Ágoston.

Műcs.- 1897-1898 téli kiáll.
Magánvásárlások. Műcsarnok.1898. 54.l.

Innocent Ferenc MDK

A boszorkány, repr.

Műcsarnok 1910/11. téli kiállítás

MDK

Innocent Ferenc

A boszorkány c. művének repr.

KMT 1910/11. téli kiáll.

Innocent Ferenc

A bosszorkány c. művének repr.

MDK

Innocent Ferenc

Dal, of.

A boszorkány, of.

Képzőm. Társ. 1910/11. téli kiáll. kat. 41.l.

MDK

Innocent Ferenc

Beatrix, repr.

Mücsarnok 1908/9. téli nemzetk. kiáll. kat.

Innocent Ferenc

MDK

Müteremben, repr.

Mücsarnok 1927 táj- és életképkiállitás

Innocent Ferenc

MDK

Müteremben, olf.

Műcsarnok 1927 Magyar táj- és életképkiáll.

Innocent Ferenc MSK

Női arckép, olf.

Mücsarnok 189o. téli kiáll.

Innocent Ferenc MDK

Női képmás, olf.

Műcsarnok 1893/94. téli kiáll.

MDK

Innocent Ferenc, festöm.
szül.1859

Ifjuság. Jel.j.: Innocent 9o7.
Vászon. Átmérője: 58

Ernst Muz. aukciója. XXVIII. Kat. 24.1.
1924.

MDK

Innocent Ferenc

festő, az iskola v. növ.

Iskolatörténeti kiáll. 1954. jun. 14.1.
Eötvös József gimn. loo éves fennállása.

MDK

Innoczent Ferenc, 1859-1934.

Ábrándozás, of.

Madonna, of.

Árverési Közl. 1938. 4.rk.sz. 85.sz.

19 l.

MDK

Innocent Ferenc, sz. 1859.

Ikarus, festm.

Ernst Muz. 42. aukc. 1929. máj.

9 1.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

Anyai öröm, festm.

Ernst Muz. 55. aukc. 1937. ápr.

17 l.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934

Nő tükörrel, of.

23

Árv. Közl. 1935. 2.rk.sz. 74.sz. 1.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

A levél, of.

Rózsaszin levél, of.

Árv. Közl. 1937. 7.rk.sz. 84.sz.
2o l.

MDK

Innocent Ferenc

Római nemzetk. Kiáll. kat. 1911. 194-6.l.

MDK

Innocent Ferenc, sz. 1859.

Holland nő

Ernst Muz. 29. auk. 1924.

21 l.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

Madonna, of.

Árverési Közl. 1938, 3.sz.rk. 22 l.

MDK

Innocent Ferenc, sz.1859.

Müteremben

Magy.remekmivek. Ernst-Muz. 47.kiáll. 1921, máj. 17 l.

Innocent Ferenc MDK

1859-1934

Megfestette Antoniuszt Cézár holttesténél.

Pogány Ö.Gábor:Magyar festészet a XX.században.
Bp.1959.lo.l.

MDK

ifj Innocent Ferenc festő

1879. id I. Ferenc tiltakozik, hogy I. F. „Asbóth tábornok" c képét a KT kiállítsa

MDK-A-I-1/868.

MDK

– Innocent Ferenc fető

1881. Nadányi-féle öntöndijat kap

MDK-A-1-1/901

Inocent Terenc festő

1882

"Beatrix" c. képét dr. Farkas László megvette.

MDK

MDK-A-1-1048

MDK

Innocent Ferenc, festö

Merengö. Olf.

Szépm.Muz.- MK.Seg.Biz. Müv.Kiáll. Kat.2.1.
1914.nov.-dec.

MDK

Innocent Ferenc

Ábrándozás, barna kréta

Árv.Csarnok, 1940. jun. 94.sz. 24. l.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

Vágó Pál műtermében

Ernst Muz. aukc. 53.sz. 1936. máj. 16 1.

INDIGÓ CSOPORT

1990 1. 11,15

Új Művészet

mDK

Indig Jenő és Áron Ferenc
nyomdaszok

Közös munkája a nagyszöllősi
újévi üdvözlő kártya

÷ Mellékleteink

Grafikai szemle 1911 évf 1 sz 20 l.

MDK

Innocent Ferenc ceruzarajza Márkus Emiliáról

Beszélgetés Márkus Emiliával... Pesti Hirlap, 1944. ápr. 9. 1o l.

MDK

Kézdi-Kovács: A Nemz.Szal.-ban. Uj Idők, 1895. I.
17.sz. 323 l.

MDK

Innocent

Férfihüség, festm.
Évike, "
Fiametta, "
Bianka, "

Könyves Kálmán kiváló mülapok jegyzéke. 44 l.

Ixnocentx

Innocent

Primavera, festm.

Könyves szekrényen kívüli műlapok jegyzéke. 43l

MDK

Innocent

Gúdrun, festm.
Madrigal, "
Vasárnap reggel, festm.
Merengés, "
Liddy, "

Könyves Kálmán kiváló műlapok jegyzéke. 43 e.

Innocent Ferencz · Festőmüv.

Madrigal, festm.

Képzőm. Társ. téli kiáll. VU. 1903.47.sz. 78½ l.

MDK

Innocent

Kézdi-Kovács: A Nemz-Szal.-ban. Uj Idők, 1895.
I. 17.sz. 323 l.

Innocent Ferenc, 1859-1934

Bál után, olaj

Árverési közlöny, 1936. márc. 2. rendk.sz.

37 l.

Innocent Ferenc

A pók

Az 1904-iki téli tárlat. 10 1.

INNOCENT FERENC

Aukción:

Ferenc Innocent: Mädchenbildnis
Öl auf Leinw., 50x40 cm. Sign.

WIEN, Dorotheum, Kunstabteilung
460. Kunstversteigerung April 1982.
Kat. Nr. 364. S. 52. Abb.Taf. 24.

MDK

Innocent Ferenc, festö

Arad vármegye gyülésterme számára Erzsébet királyné arcképét festi.
Nemrég fejezte be Sándor Béla föispán arcképét.
Erdély Sándor v.igazságügy miniszter arcképén is dolgozik.

Készülö arcképek.

Mücsarnok 1899. 16.sz. 243,~~244~~.l.

MDK

Innocent Ferenc

Müvészet 1914. 232 l.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

Ujházi Ferenc mint Milton, kréta

Ernst Múz. aukc. Árv.Közl. 1.rk.sz. 1939. jan.
23 l.

Innoczent Ferenc festőművész
Merengés. Olajf.
A Szegedi Képzőművészeti Egyesület kiállitása
1900 szeptember 16

DEGER, ERNST (német festő, 1809—1885)
Madonna (139. kép)
Félkörös felső záródással.
Fa, olaj, 112×59 cm.
Jelezve lent jobbra: E. Deger.

Innocent Ferenc

„Náday Ferenc" háromnegyed alakos frakkos képe, olaj, 1890, 161.5 x 103 cm.

Magyar színészportrék 2.: Cenner Mihály: Festmények, szobrok, domborművek a XIX század. Budapest, 1966. Katalógus: 36 l.

Innocent Ferenc

„Pólmay Ilka," olaj. –

Magyar színészportrék 2. Cenner
Mihály: Festmények, szobrok, dom-
borművek a XIX század. Budapest, 1966
katalógus, 361.

Innocent Ferenc

„Blaha Lujza" olajfestmény szerzője

Magyar színészportrék 2. Cenner Mihály: Festmények, szobrok, domborművek a XIX század. Budapest. 1966. katalógus 27 l.

Innocent Ferencz
Merengő, olaj

Magyar Képzőművészek Segitő Bizottsága. Müvészeti
ckiállitás. 1914. 2 1.

~~31-ben megejtett Canonica Visitatioja~~

ihály váci ~~rk.~~ püspök 17oo-ban Kolo-

~~ében irja, hogy~~ szerint Bérnek faragott kö-

kkor el volt hagyatva s az ev. lelkész

-ben azonban már restaurálva volt s

ani alakjá~~ban~~t 1896-ban ~~óta áll fenn~~ Kapta, ami-

ávitették, 1925-ben pedig ujra rendbe

ázad vége. Tornya XIV. század.

zzal, mely a szentélynél enyhén visz-

aprajzu torony. Kivül körbefutó téglá-

A hajó déli falán két félkörös záró-

lső ablak alatt jobbra félkörös záró-

szárnyai az 188o-as évek ~~neorenaissance~~ korszeklektikus,

alán szintén félkörives ablak. Vala-

kolatba vésett záróköves, kőkeretet

Innocent Ferenc

Vasárnap reggel, levlap

Művészet. 1899. 17.sz. Magyar művészet - levelezőlapokon. 263 l.

M. D. K.

INNOCENT Ferenc festő

Beatrice Cenci 1882

Farkas Nemkösrt. 461,

MDK

Innocent Ferenc, festön.

Női fej. Jelz.j.: Innocent 907.
Átmérője 60. Vászon.

Ernst Muz. cuke. XVI. Kat. 29.1.
1921.

MDK

Innocent Ferenc, festö
szül 1859.

A festömü. Jel. Innocent. Vászon.
125x85 cm.

Ernst Muzeum XLIII.aukciója . 1929. Kat. 21.1,

Innoczent Ferenc

MDK

Zala György: Művészek lakomája. Műcsarnok, 1898. nov. 20. 16. sz. 145 l.

Innocent Ferenc MDK

Rákosi Jenő, olf.

Mücsarnok 1924. febr-márc.

MDK

Innocent Ferenc, festö
szül.1859

A festönö. Jel.:Innocent. Vászon.

Ernst Muzeum aukciói. 43.sz. 1929.Bp. Kat. 21.o.

M.D.K.

Innocent Ferenc, festő

nevét a „legjelentéktelenebb" művészek körök említi a szerző, adatot a Képrőművészek Egyesülete „választmányában megtűrt... a 20-as évek során.

Kortársak szemével, 1896- 1945. Szerk. Németh Lajos,
Bev. és összeáll. Perneczky Géza,
Bp. 1967. Corvina

30. old.

Innocent Ferenc

festő

M.D.K.

A 70-es években a münchani festőakadémiára került.

Tompa Gabriella: Gregus Imre.

3l.

MDK

Innocent Ferenc

Inquizitor, olaj

Szegedi Képzőmüv. Egy. Tavaszi kiáll. 19ol.
17 l.

MDK

Innocent Ferenc, sz. 1859.

Beatrice Cenci
Keleti rab

Ernst Muz. 19. auk. 1922. máj.
16 1.

MDK

Innocent Ferenc

Fodor F: Greguss Imre. Szépmüvészet, 1943. 1e.sz. 185-89 l. képekkel.

MNK

Innocent Ferenc, 1859-1934.

Anyai öröm, vászon

Ernst Mus. 55. aukc. 1937. 17 l.

Innocent Ferenc MdK

festő

Innocent Ferenc és Bader Károly 1890-ben festette az Erzsébet apácák templomának mennyezetfreskóit.

Zakariás G. Sándor: A budai Batthyány tér.

Bp. 1958. 11. o.

M. D. K.

INNOCENT Ferenc festő

Női arckép. (Repr.)

Boák. Tárgymut. Bp. 1885. 46., 114. l
~~114.~~

MDK

Innocent Ferenc

Fekete J: M. képirók. PN. 1693/320.sz.

MDK

Innocent Ferenc

Fátyol-táncz, festm. repr.

Vas. Ujs. 1897. ~~849~~ 1. 85o l.

Innocent Ferenc
festő

M.D.K.

A képzőművészek Pesten az Royal kávéházba járták ebben a társaságban tartozott Innocent is.

Tompa Gabriella: Gregus Imre.

32 l.

Innocent Fenoux
fils

Innocent Ferencz
1934. x. 17-én †

Innocent Ferenc MK

Csak nevét említi "kitűnő portraitfestők" közt.

Mirovi Myskovszky Ernő: A magyar képzőművészet története. Bp. 1906.

78.l.

INNOCENT FERENC

348. "Patricius" Olajf.

Képzőm.Társ.19ol-2. téli kiáll.kat. 42.old.

INNOCENT FERENCZ

106. Női arckép. Olajf.

1885.orsz.kiáll.kat.46.oldal

INNOCENT FERENC

Cantilena

Ger Lon Mod fest.

Némethy József dr.: Szolnok és művészete.

Évk. KMT. 1929. 34.old.

Innocent Ferenc

festőművész

Őszi Tárlat - Nemzeti Szalonban - képével szerepel.

Pesti Napló
1929.IX.8.

m. dk.

Innocent Ferenc festőművész

festményeinek reprodukciói Könyves Kálmán
műkiadó 1913-ban kiadott katalogusában.

Horváth Zoltán: Magyar századforduló 1961

471 l.

MDK

Innocent Ferenc festő

Műcsarnok 1900. 31.sz. 545. l. A "Csók" diszkiadása

Innocent Ferenc MDK

Egy kérdés, olf.

Műcsarnok 1889/9c téli kiáll.

MDK

Innocent Ferenc, 1859--

Fiatal szőke leány

Ernst Muz. 30. aukc. 1926. 21.1.

MDK

Innocent Ferenc, 1859-

Keleti rab

Ernst Muz. 18. aukc. 1921. dec. 16 l.

MDK

Innocent Ferenc

Rómában tartózkodik

Magyar müvészek külföldön. Budapesti Hirlap, 1882. V.4. 122.sz. 2. Mell.